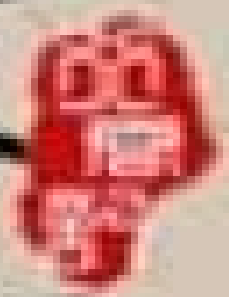

书画函授大学
肇庆分校

书画函授大学

肇庆分校

步蟾宫

Mục lục

- Chương 1: Ta Đẩy Cửa Liền Là Hôm Trước
- Chương 2: Trước Núi Thái Sơn Sụp Đổ Mà
- Chương 3: Ăn CƠM Rất Khó A
- Chương 4: Ở Nhân Gian
- Chương 5: Sinh Hoạt Là Tốt Nhất Lão Sư
- Chương 6: Đọc Sách HẠT Giống
- Chương 7: Đọc Sách
- Chương 8: Hàn Hào Điều
- Chương 9: Tiên Sinh Kế Toán
- Chương 10: Đậu Sa Quan
- Chương 11: Khoác Lác
- Chương 12: Biết Cách Làm Giàu
- Chương 13: Bán Trư
- Chương 14: Tiết Lưu Đô Đầu Thử Thách
- Chương 15: Giàu Có Sinh Hoạt
- Chương 16: Vân Nhị 1 Ngày
- Chương 17: Tránh MỆNH
- Chương 18: Thăm Dò
- Chương 19: Tiết Bạc Người
- Chương 20: Tiết Địa Ngục
- Chương 21: Tiết Lão Chủ Bộ
- Chương 22: Vân Tranh Buôn Bán
- Chương 23: Thoát Thân
- Chương 24: Nước Ấm Luộc Éch Xanh
- Chương 25: Mời Chào
- Chương 26: Trong Xuân Phong
- Chương 27: Cùng Có Lợi Ích
- Chương 28: Không Có Rễ Huỳnh
- Chương 29: Lấy Hay Bỏ Chi Đạo
- Chương 30: Nấp Nhà
- Chương 31: Hương Đàng
- Chương 32: Tiết Thiên Văn
- Chương 33: Tiết Không Biết Mùi Vị Ẩn Thủ
- Chương 34: Lam Lam
- Chương 35: Mạc Tiểu Nông Gia Tịch Từ Hồn
- Chương 36: Thảo Gian Nhân Mạng
- Chương 37: Hại Chết Người Phạm Trọng Yêm
- Chương 38: Màu Xanh Bí Mật

Chương 39: Núi Hoang Thánh Âm
Chương 40: Du Xuân
Chương 41: Quái Nhân
Chương 42: Hòa Thượng
Chương 43: Mệnh Chính Là Đem Ra Bính Đến
Chương 44: Đạo Cười Ngó Ngẩn Lâm
Chương 45: Nghi Hoặc
Chương 46: Không 1 Cái Đơn Giản
Chương 47: Bồi Dưỡng Lợi Ích Động Vật
Chương 48: Tri Kỳ Lễ Vật
Chương 49: Tặng Lễ Học Vấn
Chương 50: Phế Phẩm
Chương 51: Cứng Rắn Chuyện Làm Ăn
Chương 52: Tiết Tu Hành
Chương 53: Tiết Cần Cùng Bị Cần
Chương 54: Tiết Từ Chối
Chương 55: Tiết Hương Tình
Chương 56: Tiết Lục Tiết Núi Lở
Chương 57: Lâm Huyện Lệnh Thủ Đoạn
Chương 58: Ép Ô Quy
Chương 59: Cá Trong Chậu Tai Họa
Chương 60: Hỏa Long
Chương 61: Làm Sao Thiên
Chương 62: Tử Vong Buôn Bán
Chương 63: Tiên Phát Chế Nhân
Chương 64: Sinh Tử Trò Khôi Hài
Chương 65: Thắng Lợi Trở Về
Chương 66: Thủy Triều Xuống
Chương 1: Nước Cờ Đầu
Chương 2: Bạch Vân Sinh
Chương 3: Sinh Tử A
Chương 4: Hồn Loạn Tâm
Chương 5: Bán Tân Tia
Chương 6: Bán Tân Tia
Chương 7: Gia Đều Điểm
Chương 8: Điều Mua Lòng Người
Chương 9: Thổ Phiền Người?
Chương 10: Uống Trà
Chương 11: Dòng Họ Lưu Lại Phúc Lợi
Chương 12: Tiết Lam Lam Tô Bá Bá
Chương 13: Thuần Phác Giao Dịch
Chương 14: Bào Đình Mổ Bò

Chương 15: Mỹ Vị Sinh Ra
Chương 16: Kịch Tướng
Chương 17: Người Tính Trơ
Chương 18: Khế Ước Thành
Chương 19: Không Có Làm Sự
Chương 20: Giao Tử
Chương 21: Nguyên Sơn Có Chi Hâu
Chương 22+2 Cái Giặc Cướp
Chương 23: Cây Trúc Đào Được Dùng Giá Trị
Chương 24: Khổ Sở Đường
Chương 25: Rửa Ruột
Chương 26: Nước Muối Tẩy Cái Mông
Chương 27: Ngao Ưng
Chương 28: Được Người Chế Trụ
Chương 29: Thảo Nguyên Cùng Lại 8
Chương 30: Hồn Loạn Thế Giới
Chương 31: Đơn Giản Mỹ Lệ
Chương 32: Mưa To Nhân Gian
Chương 33: Chân Thực Nhiệt Tình
Chương 34: Lòng Hấp Hấp
Chương 35: Nguyên Sơn Bá Chủ
Chương 36: Hán Gian A!
Chương Đệ Tiết Đệ 1 Rễ : Cái Lòng Xanh
Chương 38: Đầu Độc
Chương 39: Cuối Cùng 1 Khối Mộc Bài
Chương 40: Phát Động
Chương 41: Liệt Nữ
Chương 42: Mỹ Nhân Cùng Gà Trống
Chương 43: Phù Hoa
Chương 44: Ái Tình Cùng Xuân Dược
Chương 46: Yêu Thích Mở Thanh Lâu Nữ Nhân
Chương 46: Thương Ly Biệt
Chương 47: Thủy Triều Xuống
Chương 48: Lợi Thiên Hạ
Chương 49: Bành Lễ Tiên Sinh
Chương 50: Lưu Dân Vào Hộ Tịch
Chương 51: Có Tổ Chức Hòa Thương
Chương 52: Thái Sơn Cũng Khó Dời Đi
Chương Đệ Tiết Ta Đi Rồi
Chương Đệ Tiết Long Môn Trấn
Chương 55: Đến Cùng Là Ai Ở Phạm Tội
Chương 56: Giết Bất Tận Mao Tặc

Chương 57: Hường Bất Tận Phú Quý
Chương 58: Ta Quy Gia Thì Lạc Anh Rực Rỡ
Chương 59: Áo Thuật
Chương 60: Kẻ Ác
Chương 61: Phồn Hoa Nhân Gian **
Chương 62: Lòng Cha Mẹ, Cổ Kim Cùng
Chương 63: Đào Chi Yêu Yêu
Chương 64: Sáng Quắc Hoa
Chương 65: Mùa Xuân Đến
Chương 66+9 Dương Thương Quan
Chương 67: Hoa Đào, Phạn Âm, Bánh Bao Thịt
Chương 68: Tình Là Vật Chi?
Chương 69: Hạo 2
Chương 70: Rút Củi Dưới Đáy Nồi
Chương 71: Thế Gia A
Chương 72: Nhận Hết Oan Ưc Kẻ Xấu Xa
Chương 73: Thanh Lang, Tình Lang
Chương 74: Điểm Khả Nghi Bộc Phát
Chương 75: Việc Kết Hôn
Chương 76: Tự Làm Tự Chịu Khốn Thú
Chương 77: Viện Binh
Chương 78+5 Lôi Thiên Tâm Chính Pháp
Chương 79: Hắc Vân Ép Thành Thành Muốn Tồi
Chương 80: Giáp Quang Hường Nhật Kim Lân Mở
Chương 81: Thiên Lôi Địa Hỏa
Chương 81: Thiên Lôi Địa Hỏa
Chương 82: Đoạn Hồng Suy Đoán
Chương 83: Nữ Chủ Nhân
Chương 84: Công Lúc Bất Ngờ
Chương 85: Bụi Bậm Lắng Xuống
Chương 1: Yêu Nghiệt Hoàn Hành
Chương 2: Tô Thức
Chương 3: Nữ Nhân Phấn Đấu
Chương 4: Không Đúng Lúc
Chương 5: Tô Lão Tuyền
Chương 6: Linh Ô Phú
Chương 7: Bướng Bỉnh Vẫn Là Chấp Nhất?
Chương 8: Đạo Hường Nguyên Ký?
Chương 9: Sát Tâm
Chương 10: Thu Hoạch
Chương 11: Ta Chính Là Đến Hường Phúc
Chương 12: Lữ Gia Bí Mật Bất Truyền

Chương 13: Gian Lao 1 Ngày
Chương 14: Người Tốt 1 Làm Liền Chịu Thiệt
Chương 15: Vân Trường Sinh
Chương 16: Phán Xét Người Tốt Tiêu Chuẩn
Chương 17: Cấm Giang Thư Viện
Chương 18: Tiểu Nhân Thịnh Điển
Chương 19: Tự Xét Lại Cùng Chuồng Chó
Chương 20: Phố Phường Người
Chương 21: Trẻ Nhỏ Dễ Dạy
Chương 22: Bạch Ngọc Đồ
Chương 23: Ôn Nhu Hương Cùng Nghi Hoặc
Chương 24: Vương 8 Trúng
Chương 25: Triệt Để Phòng Thủ
Chương 26: Đệ 1 Sợi Dây Thừng
Chương 27: Cổ Nhân Năng Lực Phân Tích
Chương 28: Lý Tường Hiện Thực Cùng Với
Chương 29: Tăng Công Lượng
Chương 30: Thi Giáo
Chương 31: Lời Nói Thật Cùng Lời Nói Dối
Chương 32: Sinh Hoạt A
Chương Đệ Tiết Thế Gian Rượu Ngon Khó Tìm Tìm
Chương Đệ Tiết Quên Ưu Quân
Chương 35: Đê Hèn Hoặc Là Cao Thượng
Chương 36: Hương Túy Cả Vườn
Chương 37: Làm Việc Học Vấn
Chương 38: Tuyển Tú A!
Chương 39: Thiên Tai Vẫn Là Nhân Họa
Chương 40: Tạo Phán Dấu Hiệu
Chương 41: Cuối Cùng 1 Cọng Cỏ
Chương 42: Đoạn Hồng Cổ Sự
Chương 43: Lo Trước Khỏi Họa
Chương 44: Lam Lam Đi Rồi
Chương 45: Lời Nói Hùng Hôn Mang Đến Thống
Chương 46: Tự Cứu
Chương 47: Mật Hàm Mang Đến Thương Ky
Chương 48: Không Làm Anh Hùng
Chương 49: Ta Đến Vậy

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Ta Đẩy Cửa Liền Là Hôm Trước

Khiến chúng ta như vậy thất vọng!

Trên bãi tập một cánh cửa (1)

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Trước Núi Thái Sơn Sụp Đổ Mà

Vân Tranh lưng cồng Hạ Kiên Cường dọc theo dòng suối nhỏ xuống du tẩu, chỉ có trở lại đám người mình mới có thể nuôi sống Hạ Kiên Cường cùng mình, hẳn không cho rằng chính mình điểm này thiếu nhi lúc thu hoạch dã ngoại sinh tồn tri thức có thể đem Hạ Kiên Cường chiếu cố rất tốt.

Người xác thịt là yếu ớt, làn da quá mỏng, xương cốt quá giòn, móng tay không đủ sắc bén, hai chân không đủ khỏe mạnh, tại dã ngoại ngoại trừ một cái linh hoạt đại não bên ngoài, cơ hồ không còn gì khác.

Có hoang dại gấu trúc xuất hiện địa phương tất nhiên hung hiểm trùng điệp, Vân Tranh không nên ở lâu, thừa dịp sắc trời còn sớm, cần mang theo Hạ Kiên Cường tìm một an toàn nơi.

Một cây trên đầu bị đốt trụi về sau mài ra mũi nhọn thương trúc chính là mình toàn bộ an toàn trang bị, Vân Tranh mang theo một loại bi tráng tâm tình lên đường, đường là người đi ra, không đi qua nào biết đâu rằng có đường hay không.

Núi hình thủy sắc cực đẹp, sông nhỏ hai bên cỏ xanh như tấm đệm, có lẽ bị Vân Tranh thương trúc đánh cỏ tranh âm thanh kinh sợ, thỉnh thoảng lại có sắc thái sặc sỡ gà cảnh ục ục từ bụi cỏ xông tới, trầm thấp bay đến xa xa.

Hạ Kiên Cường ánh mắt tò mò nhìn mảnh này núi sắc, thỉnh thoảng lại tại Vân Tranh bên tai kể ra chính mình kiến thức, một hồi nói ngọn núi kia

như một con ngựa, một hồi nói cây kia như một thanh ô lớn, một hồi lại vì Vân Tranh không có bắt lấy gà cảnh mà tiếc nuôi.

Hai người trạng thái tinh thần đều tốt, Vân Tranh chính mình là một cái không có tim không có phổi người, trước kia tao ngộ đã để hãn đã có thích ứng trong mọi tình cảnh trường thành tâm tính, Hạ Kiên Cường tựa hồ một mực ở vào trong hưng phấn, hãn thấy có thể thoát đi ban đầu sinh hoạt, một lần nữa đem mình ngăn ngủi sinh mệnh lại đi một lần, liền là thượng thiên đối với chính mình lớn nhất khen thưởng.

Vân Tranh không để ý đến Hạ Kiên Cường, trong đầu một mực cân nhắc kia bức biển mất tường, không sai, từ chính mình đánh vỡ kia bức tường đi tới nơi này cái thế giới thời điểm, sau lưng liền không có cái gì vách tường, liền cận bã đều không có.

Đi đường thời điểm không nên suy nghĩ chuyện , làm như vậy rất không chính xác, gặp ghềnh loạn thạch đường, rất nhanh liền cho hãn giáo huấn, dưới chân trượt đi, bắp chân bị tảng đá sắc bén góc cạnh hoạch xuất ra một đường thật dài lỗ hồng, máu chảy như suối.

Tìm một khối đất trống đem Hạ Kiên Cường để xuống, máu tươi đã nhuộm hồng cả ống quần, Hạ Kiên Cường vừa mới muốn nói chuyện, bị Vân Tranh đã ngừng lại, ánh mắt của hãn ùng ục ục chuyển thẳng đến chính mình xác định chung quanh không có nguy hiểm gì, lúc này mới vung lên ống quần xem xét.

Cũng may, chỉ là bị thương ngoài da, miệng vết thương rất lớn, nhưng là không sâu, hái được hai đóa cây bồ công anh đặt ở trong miệng nhai thành cháo đặt ở một mảnh đại thụ lá bên trên dán tại miệng vết thương vị trí, lại từ y phục của mình bên trên giật xuống áo lót, đem chân vững vàng cột chắc.

"Lão sư, buộc miệng vết thương không thể buộc chặt như thế." Hạ Kiên Cường chớp ừ một hồi mới nói với Vân Tranh.

"Người nói rất đúng, Kiên Cường, thế nhưng là không buộc chặt mùi máu tươi truyền đi, sẽ đưa tới mãnh thú , lúc này thời điểm đành phải trước mặt kệ những này tiểu tiết, chỉ có tìm được địa phương an toàn lại xử lý."

Vân Tranh một bên cầm nước trong tẩy ống quần bên trên vết máu, vừa cười nói với Hạ Kiên Cường.

Hai người một lần nữa lên đường, Vân Tranh phát hiện nơi này dã thú nhiều thần kỳ, hầu tử cả đàn cả lũ trên tàng cây nhảy lên, lợn rừng hừ hừ lấy tại trong hốc núi bước chậm, hẳn thậm chí phát hiện một cái màu lửa đỏ hồ ly ngậm một cái tiểu hồ ly vội vã tiến vào lùm cây, xem ra nó là tại dọn nhà.

Hầu tử đợi trên cây kết đầy trái cây, đây là một loại không biết tên quả lê, có điều, chỉ cần hầu tử có thể ăn, người cũng là nhất định có thể ăn , vừa đi tới gần hai bước, trên cây hầu tử liền đánh trống reo hò, cầm lấy dưới thân nhánh cây liễu mạng dao động, trong đó một cái cao lớn vạm vỡ hầu tử vương, thế mà một tiếng trống vang lên nhảy đến trên mặt đất, hướng về phía Vân Tranh nhe răng, Vân Tranh sợ hãi trên lưng Hạ Kiên Cường bị thương, đành phải thời gian dần qua lui về phía sau.

Thấy Vân Tranh rời đi, hầu tử vương lúc này mới lười biếng ngáp một cái, nhanh chóng leo lên tới trên cây, đặc ý hướng cái khác hầu tử rống hai tiếng, biểu thị chính mình cường hãn.

Nếu như có thể chịu chút quả lê vẫn là rất không tệ, bổ sung một điểm đường điểm, đối hai cái tại dã ngoại giãy dụa người mà nói rất trọng yếu.

"Lão sư, người đem ta buông ra, đi lấy quả lê."

"Tiểu tử thúì, người không thấy được cái kia hầu tử vương so người còn lớn hơn, lão sư chịu chết, người ở phía sau quan chiến, có phải hay không rất thú vị? Cũng là người sớm đã có ý định này?"

"Lương Vi Vi nói, người tại những lão sư kia bên trong vẫn tính là không tệ, ít nhất sẽ không cảm mời gia trưởng hù dọa người, liền là FrLXPĐfm đáng dấp xấu một chút, không có manga bên trên lão sư lớn lên đẹp trai, cho nên vì trừng phạt người xấu xí, nàng mới khiến cho mọi người cùng nhau trêu chọc người."

"Nói hươu nói vượn, lão sư mặc dù không có lớn lên ngọc thụ lâm phong, nhưng là thế nào cũng coi như được suất ca một loại, có biết hay không, bạn gái của ta lớn lên rất đẹp."

"Cái kia mọc ra một đôi răng hô nữ nhân? Toàn lớp đều cho rằng người đã điên rồi, vì cưới vợ thế mà tại làm sao xấu nữ nhân trước mặt khúm núm thật không có đã có tiền đồ, cho nên Lương Vi Vi liền đen điện thoại di động của người, giúp người phát một đầu tin nhắn."

"Sau đó thì sao?" Vân Tranh con mắt đều phải dựng lên, trách không được tiểu Tây cũng không tiếp tục liên hệ chính mình rồi, lấy chính mình đối mấy cái hài tử hiểu rõ, cái kia tin nhắn nhất định cực kỳ ác độc.

"Sau đó? Sau đó liền không có sau đó, nữ nhân kia rất tức giận tới tìm người, Hà Bằng Trình uy hiếp tỷ tỷ của hắn giả trang người mới bạn gái, nữ nhân kia nhìn thấy Hà Bằng Trình tỷ tỷ đã đi."

Vân Tranh nở nụ cười khổ, Hà Bằng Trình tỷ tỷ đó là một cái cực kỳ xinh đẹp nữ hài, nếu có xinh đẹp như vậy một người bạn gái liền tốt, tiểu Tây mặc dù lớn lên phổ thông, nhưng là lòng tự trọng rất mạnh, nhìn thấy Hà Bằng Trình tỷ tỷ không đi mới gặp quý rồi.

Nguyên bản hắn là tức giận phi thường sự tình cho tới bây giờ, cũng không có tức giận cái gì bình thường, bất quá Lương Vi Vi, Hà Bằng Trình

bọn hẳn không tại, Hạ Kiên Cường không phải còn ở nơi này ấy ư, tiểu tử thú làm chuyện sai lầm không tiếp thụ xử phạt không thể được.

Vân Tranh lưng cõng Hạ Kiên Cường lại đi tới cao lớn cây ăn quả phía dưới, nhặt được một tảng đá mất trên cây hầu tử, hầu tử rất giận phần, Vân Tranh cầm thương trúc hư gai vài cái, hầu tử vương liền lập tức leo đến cao nhất trên nhánh cây đi.

Vì vậy Vân Tranh lại nhặt lên tảng đá tiếp theo mất hầu tử, hầu tử nhóm trở nên càng tức giận hơn, tiếng kêu tại toàn bộ trong sơn cốc quanh quần, Hạ Kiên Cường hoảng sợ nhìn lấy lão sư lại nhặt được một tảng đá mất hầu tử quát to một tiếng nói: "Người cũng quá nhỏ lòng dạ, không mang theo như thế trả thù người."

Vân Tranh cười hắc hắc lập tức ôm đầu gối xồm xuống, như mưa rơi trút xuống trái cây lập tức liền đem hai người chôn kĩ. . .

Lê rừng thế mà không có chút nào chua, ngọt nhiều chất lỏng, Hạ Kiên Cường đầu nổi lên hai cái bao lớn, con mắt cũng trùng điệp trúng một quả lê, đoán chừng qua không được bao lâu liền sẽ biến thành ô mắt thanh, bất quá bây giờ vẫn là rất khả ái, ôm quả lê ăn rất ngon ngọt.

Vân Tranh đem mình cái quần lấy tới, tại ống quần bên trên vẫn tiết, liền đem nguyên vẹn chút quả lê đều đặt đi vào, gánh tại trên vai, ôm lấy Hạ Kiên Cường tiếp tục chạy đi, không chết được liền phải đi, đã đi, liền phải đi tốt, đi ổn, đi lâu dài.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ăn Cơm Rất Khó A

Rừng trúc thời gian dần qua đi xa, phía trước xuất hiện một mảnh rừng tùng, nơi này thực vật vô cùng có địa vực quan niệm, có cây trúc địa phương không thấy cây tùng, có cây tùng địa phương lại nhìn không thấy cây trúc, so sánh với rừng trúc, rừng tùng muốn an toàn nhiều lắm, độc xà đồng dạng không thích ở lại rừng cây tùng tử bên trong, rừng trúc mới là độc xà Thiên Đường, lớn lên xanh biếc đẹp mắt Trúc Diệp Thanh thích nhất tại người lúc đi qua, tại trên cổ cấn một cái. . .

Dự trữ đồ ăn là Vân Tranh một mực muốn làm sự tình, hạt thông liền là một loại rất tốt đồ ăn, dài hơn một thước lỏng trong tháp tất cả đều là mỹ vị hạt thông, từ thấp bé trên cây tùng hái bảy tám cái lỏng tháp, Vân Tranh cảm giác mình tựa như một cái phú ông, ít nhất đứng ở trên cây tùng cái đuôi to sóc liền ngưỡng mộ nhìn mình.

Mặt trời đã ngã về tây, còn nữa hai giờ liền phải xuống núi, nơi này cơ hồ là đỉnh núi, điện thoại vẫn không có tín hiệu, khiến Vân Tranh bất an càng nồng đậm.

Hạ Kiên Cường trầm trầm đi ngủ, đầu tựa ở Vân Tranh trên cổ ngủ vô cùng ngọt ngào, cũng thế, ba bốn tuổi thân thể cũng không cho phép hẳn làm quá nhiều vận động.

Trong rừng tùng không có rắn, nhưng là có gấu, nơi này động vật nhiều như vậy, không có khả năng không có cỡ lớn ăn thịt động vật, chỉ cần nhìn xem viên kia bị gấu đen cọ bóng loáng không dính nước cây tùng, liền biết, nơi này gấu đen nhất định vô cùng to lớn.

Người nguyên thủy đều biết tìm một sơn động để cư trú, Vân Tranh làm sao lại không biết, sơn động không có tìm được, nhưng là rất may mắn đã tìm được một cái hốc cây, chưa từng nghĩ đến một thân cây lại có thể lớn lên như thế vừa thô vừa to, ở giữa đã trống không, bên ngoài y nguyên xanh um tươi tốt, cao cỡ nửa người địa phương có một cái chỉ chứa một người bò vào đi động, những cái khác mấy chỗ kẽ nứt chỉ có bàn tay rộng, nếu như bên trong đầy đủ khô ráo, là một cái lý tưởng nhất cư trú chỗ.

Đốt lên một thanh lá thông ném vào, chỉ chốc lát một đoàn sóc liền vội vàng thoát thân, quá tốt rồi, có sóc qua lại là tốt rồi, sóc cũng chán ghét ẩm ướt.

Tại trong rừng tùng đào được rất nhiều nhựa thông, buổi tối chiếu sáng phải nhờ vào nó, nếu như không có lửa, cái này dài dòng buồn chán đêm tối mình và Hạ Kiên Cường là nhịn không quá đi, xa xa đã truyền đến tiếng sói tru. . .

Đào được rất nhiều khô ráo lá thông ném vào hốc cây, vừa rồi tra xét, bên trong vị trí rất rộng rãi, nhất làm cho Vân Tranh vui mừng liền là ở bên trong phát hiện có người điếm quá mức dấu vết, bên trong một khối cọc gỗ bị thiêu đến cháy đen, mặc dù đã sớm lạnh như băng, Vân Tranh y nguyên vui mừng, có thể sử dụng lửa, chỉ có người, chỉ cần có người, chính mình dĩ nhiên là có thể mang theo Hạ Kiên Cường hảo hảo mà sống sót.

Trong thụ động châm lửa vốn phải là lý do đáng chết, nhưng là, đây là một viên còn sống đại thụ, ướt át gỗ sẽ không gây thành hoả hoạn, dùng lá thông cùng cỏ tranh phơi một cái ổ nhỏ, dùng y phục của mình đem ngủ say Hạ Kiên Cường che phủ chăm chú địa phương. Mình tại nguyên lai cháy đen địa phương lại đốt lên một đống lửa.

Nguyên lai ngọn cây đại thụ cũng có lỗ thủng, hơi khói tự nhiên theo xấp thân cây trôi dạt đến bên ngoài, dưới đáy thế mà một tia khói lửa đều không có, đây là thiên nhiên ban thưởng hậu hĩnh.

Tại Vân Tranh cái kia cây gỗ gõ quả thông thời điểm, Hạ Kiên Cường tình, xoa bầm đen ánh mắt nhìn lấy sáng ngời nhựa thông bó đuốc sừng sờ, hẳn không rõ mình tại sao đã đến một gian trong nhà gỗ.

"Tình? Có phải hay không đói bụng? Đợi lát nữa một hồi, ta liền nướng hạt thông cho người ăn, sinh hạt thông ăn nhiều không tốt, nếu đói khó chịu trước hết gặm hai cái quả lê."

Vân Tranh quay đầu lại hướng Hạ Kiên Cường cười cười, lại bắt đầu cố gắng gõ lỏng tháp, hạt thông từ gỗ dẹp lỏng trong tòa tháp lọt đi ra, hạt sung mãn, loại này đại hạt thông, trước kia Vân Tranh có thể ăn không dậy nổi.

Một khối phiến đá bị gác ở trên lửa, Vân Diệp đem hạt thông chiếu vào phía trên, cẩn thận lật quấy, hạt thông đùng đùng tiếng bạo liệt để Hạ Kiên Cường cảm giác thoải mái chưa thật nhiều, nhỏ giọng nói với Vân Tranh: "Nếu như ta có như người vậy một cái ca ca tốt biết bao nhiêu."

"Nói cái gì nói nhảm đầu rồi, ta hiện tại không phải là ca ca người sao? Theo lý thuyết ta là người lão sư, người nên đem ta so sánh ba ba , thế nhưng là ta đây sao tuổi trẻ, lại lớn lên đẹp trai như vậy, làm ba ba quá thua lỗ, cho nên người liền gọi ta là ca ca đi!" Vân Tranh cố gắng muốn đem hai người hào khí trở nên sôi nổi, vui sướng, ủ rũ cúi đầu người tại dã ngoại có thể sống không được bao lâu.

"Ta chán ghét họ Hạ, ca ca, ta đi theo người họ được không, chỉ cần ta nhìn thấy cái kia họ, trong nội tâm liền không thoải mái, ta cũng phải họ Vân, cái họ này đẹp quá a, cho nên ta đối với người có hảo cảm, liền là từ nghe nói người họ Vân bắt đầu."

"Kiên Cường, chỉ cần người ưa thích là tốt rồi, ta có một loại thật không tốt dự cảm, chúng ta đại khái trở về không được, người xem một chút cái

này hốc cây, có người đã tới, ta từ quét sạch hốc cây thời điểm, thế mà phát hiện cái này."

Vân Tranh đem một cái lang nha tiễn đưa cho Hạ Kiên Cường, đây quả thật là một cái lang nha tiễn, mũi tên phía trên đầu không phải bằng sắt, liền khảm nạm lấy một viên mài đến phi thường sắc bén răng sói.

"Hiện tại ai còn dùng loại vật này đi săn, bình thường đều dụng thương, lần nữa một ít dùng chính là nỏ, cung tiễn thật không tốt nắm giữ, chuẩn tính rất kém cỏi, người bình thường không cách nào sử dụng, chúng ta trải qua là wormhole, Kiên Cường, tại về thời gian địa điểm coi trọng ta nhóm không cách nào nắm chắc, bởi vì chúng ta là bị động, phía ngoài hoàn cảnh nói không chừng vô cùng ác liệt, phải có chuẩn bị tâm lý."

Hạ Kiên Cường biểu hiện so Vân Tranh còn muốn bình tĩnh, gật gật đầu, liền chỉ vào là trên bảng hạt thông hỏi có phải hay không chín? Vân Tranh rất hài lòng Hạ Kiên Cường biểu hiện, đem nướng chín hạt thông đưa xuống đất, cầm tảng đá từng khóa đẩy ra, để Hạ Kiên Cường ăn, chính mình tiếp theo nướng hạt thông.

Một bữa cơm trọn vẹn ăn vào nửa đêm, hai người đều không có ăn no, chỉ là cảm giác được không đói bụng mà thôi, Vân Tranh hưởng trong đồng lửa lại thêm một ít củi lửa, để hỏa diễm đốt vượng hơn một ít, lúc này mới ôm Hạ Kiên Cường nghe phía ngoài tiếng sói tru trầm trầm thiếp đi.

FrkJe874 . .

Hừng đông về sau, Vân Tranh không có nửa điểm do dự rời đi rồi hốc cây, thức ăn thiếu thốn, để hẳn không có lựa chọn khác. Chân núi dòng suối nhỏ đã từ chảy nhỏ giọt dòng nhỏ tụ tập thành một dòng sông nhỏ.

Dọc theo nước sông tiếp tục đi, Vân Tranh phải tại thể năng còn dư thừa dưới tình huống hết sức nhiều chạy đi, hai bên núi trở nên dốc đứng, thiếu đi cây cối nhiều nham thạch, còn tốt dưới chân là mềm nhũn bãi cát, trong

sông có cá, Vân Tranh biết dựa vào bản thân thân thủ là bắt không được , chỉ có thể chày nước miếng tiếp tục chạy đi.

Suốt hai giờ, Vân Tranh một khắc chưa ngừng, không có cách nào tính toán chính mình đi bao xa, hẳn chỉ biết là chỉ cần sông nhỏ biến thành Đại Giang, hẳn coi như là được cứu rồi, thế hệ này có thể xưng là Đại Giang cũng chỉ có Trường Giang.

Sông nhỏ trở nên càng ngày càng rộng, mặt nước trở nên rất cạn, quay đầu liếc mắt nhìn uể oải Hạ Kiên Cường, Vân Tranh biết phải tìm kiếm một điểm ăn, tối hôm qua cùng sáng nay đều không có ăn vào bao nhiêu thứ, Hạ Kiên Cường là tại cố nén không cho mình thêm phiền toái.

Thế hệ này khả năng có rắn, không nên a Hạ Kiên Cường buông ra, chỉ có thể tiếp tục lừng công, tìm một cái nhẹ nhàng vịnh nước, nơi nào có nhiều con cá đang lảng vãng, cũng không tẻ lắm, có tới lớn chừng bàn tay, Vân Tranh lén lút tại vịnh nước lỗ hổng bên trên xây đập cát, chỉ có như vậy mới có thể bắt được cá.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Ở Nhân Gian

Đập cát xây tốt rồi, Vân Tranh vô cùng vui vẻ, quay đầu hướng một mặt tò mò Hạ Kiên Cường nói: "Nhìn nữa một hồi, chúng ta lập tức liền có cá ăn hết, năm sáu con cá đây, đầy đủ chúng ta ăn no nê.

Vân Tranh nhảy vào vịnh nước tử bên trong không ngừng mà đem bùn cát khuấy lên, chờ đến vịnh nước tử bên trong đục ngầu một mảnh thời điểm, hăn mới bắt đầu bắt cá, những cái kia cá rất đàn, đem đầu dán tại trên mặt nước du động, Vân Tranh chỉ chốc lát liền dùng tay bắt sáu đầu cá, tiếc nhìn lấy tiểu vịnh nước, bên trong chỉ có một chút đầu ngón tay lớn lên cá con, lúc này mới nhảy lên bãi cát, nhóm lửa cá nướng.

Thịt cá ăn thật ngon, nhưng là cá nướng tay nghề rất kém cỏi, Hạ Kiên Cường ăn hết hai đầu lúc này mới xem như ăn no rồi, nóng bức thì khí trời không có biện pháp bảo tồn đồ ăn, Vân Tranh liền đem còn dư lại bốn con cá toàn bộ ăn hết, đây là hai ngày đến nay bụng lần thứ nhất đã có no bụng cảm giác.

Vân Tranh rửa tay thời điểm, chán đến chết Hạ Kiên Cường lại lớn quát lên, ngón tay chỉ vào vách núi để Vân Tranh xem, lấy tay che nắng nhìn kỹ đi, nguyên lai trên vách đá rậm rạp chẳng chịt hiện đầy huyền quan.

Người Bắc huyền quan Vân Tranh nên cũng biết, Vân Tranh vô cùng vui vẻ, hăn rốt cuộc biết mình bây giờ đến cùng ở đâu, lão Thiên mới biết được tại sao mình lại từ Tây Bắc thành Hoang Nguyên thành phố trong nháy mắt đã đến Xuyên Điền chỗ giao giới Diêm Tân huyện, lúc trước đi Vân Nam du lịch thời điểm, chính mình đi qua Diêm Tân huyện cố ý thưởng thức

người Bắc huyền quan, xem sơn phong dáng vẻ lơ mờ có điểm giống, vì sao nơi này huyền quan sẽ nhiều như thế, chính mình lúc trước nhìn thấy huyền quan nhiều nhất chỉ có mười mấy bộ.

Liên tưởng đến tự mình phát hiện mũi tên, Vân Tranh đã làm tốt bết bát nhất chuẩn bị, Xích Thủy Hà lưu vực cũng không phải cái gì phát đạt khu, từ cổ đại đến bây giờ cho tới bây giờ cũng không phải.

Vân Tranh lưng công Hạ Kiên Cường thật vất vả đi tới một con sông lớn bên cạnh, cũng nhìn thấy đám người, nhưng là hẳn không nên tùy tiện , tới gần, ngồi ở cây dâu dưới đáy ôm Hạ Kiên Cường phát sầu.

Lão thiên gia a, đây đều là những người nào a, làm sao lại đen như vậy, như thế thấp, ngược lại là ghé vào trên cây ngắt lấy lá dâu tiểu cô nương ngược lại là lớn lên như nước trong veo , chỉ là ăn mặc quá khó nhìn, không phải lam liền là đen, cả người giống như là đem một thớt bố đắp lên người, y phục như thế Vân Tranh ở trong mơ đều không gặp qua.

"Quất ta một bàn tay! Chính ta không hạ thủ được." Vân Tranh quay đầu nói với Hạ Kiên Cường.

Hạ Kiên Cường một đấm liền nện ở Vân Tranh trên mũi, chảy nước mắt Vân Tranh lúc này mới nhớ tới, loại này áo gai chỉ có tại Nguyên Minh trước kia mới có thể đại quy mô mặc vào, về sau đã có đại lượng bông, mới có vải bông y phục mặc.

"Chúng ta rất có thể đã đến Tống triều." Vân Tranh nói với Hạ Kiên Cường.

Hạ Kiên Cường lộ ra rất không để ý, ý vào chính mình giương một tấm tiểu hài nhi mặt non nớt đưa tay hỏi trên cây nữ tử muốn quả dâu ăn, còn bị hẳn thực hiện được, quả dâu như mưa rơi rớt xuống, những cô gái kia đã sớm thích mập mập trắng trẻo Hạ Kiên Cường.

Hai người ngồi dưới đất không ngừng mà ăn quả dâu, ăn hết một hời, Hạ Kiên Cường tựa hồ lại đối cô gái hái dâu trong giỏ xách đồ ăn nổi lên hứng thú, đứng lên chạy đến rõ bên cạnh, từ bên trong cầm hai cái cơm nắm mau mau chạy về đến, đưa cho Vân Tranh một cái, nhìn lấy những cái kia cười toe toét cười to cô gái hái dâu, Vân Tranh ngượng da mặt phát nhiệt.

"Ăn đi, chúng ta thật lâu chưa từng ăn qua đứng đắn lương thực, hiện tại đã có phải bắt gắp, ta đây sao nhỏ, không ai sẽ trách cứ."Hạ Kiên Cường miệng to cắn cơm nắm, còn cổ vũ Vân Tranh cũng mau mau ăn.

Tuổi còn nhỏ mặt mỏng chỗ tốt nhiều hơn, có trời mới biết Hạ Kiên Cường là thế nào cùng những cái kia cô gái hái dâu câu thông , rõ ràng còn có thể cầm trở về hai cái trứng gà, thứ này ở thời điểm này tuyệt đối là quý giá đồ ăn.

"Nếu không thì người đem nàng cưới đi, chúng ta đem người đối tượng làm cho bay, hiện tại ta giúp người lại lừa gạt một cái, người xem một chút tiểu cô nương kia, mặc dù trên mặt có mấy cái tiểu mặt rõ, lớn lên vẫn tính là xinh đẹp, ta hỏi qua, nhà nàng là tài chủ, cưới nàng chúng ta lập tức liền có thể ăn ngon uống say ."

Vân Tranh không nói chuyện, nhắc chân ngay tại Hạ Kiên Cường trên móng đất đạp một cước, trong lúc nhất thời quên gia hỏa này thành ba bốn tuổi tiểu hài tử, thế mà bị đạp bay lên.

Hạ Kiên Cường lập tức liền gào khóc, một đoàn cô gái hái dâu lập tức liền lao đến, ôm lấy Hạ Kiên Cường vây quanh Vân Tranh tức tức tra tra quát mắng, Hạ Kiên Cường thoải mái ghé vào cô gái hái dâu trong ngực hướng về phía Vân Tranh nháy mắt.

Một cái vóc người cao gầy cô gái hái dâu ôm Hạ Kiên Cường liền hướng trong thôn đi, Vân Tranh không có biện pháp muốn đem Hạ Kiên Cường

muốn đi qua, người ta không cho, ngôn ngữ không thông căn bản là không có biện pháp câu thông, đành phải đi theo nàng, nhóm hương trong thôn đi.

Nho nhỏ lòng chảo đứng sừng sững lấy ba mươi năm mười tòa trúc lâu, vòng quanh cái đuôi chó vàng lười biếng phơi nắng, nhìn thấy Vân Tranh người xa lạ này lung tung rống lên hai cuống họng, cứ tiếp tục nằm xuống phơi nắng.

Cô gái hái dâu đi vào một tòa lớn nhất FkzDcl6p trúc lâu bên cạnh, giật ra cuống họng kêu hai tiếng, âm thanh thanh thúy, giọng nói uyển chuyển, nhưng đáng tiếc Vân Tranh nghe không hiểu nàng đến cùng nói cái gì đó.

Một cái đầu bên trên bọc lấy miếng vải đen, râu tóc bạc trắng lão nhân xuất hiện ở đây về trúc lâu bên cạnh, nhìn thấy Vân Tranh liền sừng sốt một chút, vội vàng đi xuống trúc lâu, thế mà thao lấy một cái nòng đậm Quan Trung lên tiếng Vân Tranh: "Hán gia lang vì sao lưu lạc đến tận đây?"

"Tại hạ cùng với ấu đệ bất hạnh cùng người nhà tẩu tán, xin hỏi lão trượng, nơi đây phải chăng thuộc về Đậ Sa quan trì hạ?" Vân Tranh vụng về thi cái lễ.

Tại bờ sông thời điểm Vân Tranh liền thấy Đậ Sa phong cách cổ cái này bốn cái khắc vào trên tấm bia đá chữ to, thứ này ở đời sau Vân Tranh đều gặp, tự nhiên biết nơi này chính là đại danh đỉnh đỉnh Đậ Sa cổ trấn nguyên thủy tướng mạo, cách đó không xa liền là Đậ Sa hùng quan.

Thiên nhiên quý phủ thần công bố liền khóa điền ách Thục hùng quan rãnh trời, vì Tứ Xuyên tiến vào Vân Nam giao thông yếu đạo, Tần, Hán "Ngũ Xích Đạo" cửa ải hiểm yếu. Bởi vì bờ bên kia thẳng đứng ngàn trượng thạch nham, được phòng ngự bố làm hai, hình thành một đường cửa đá khổng lồ, khóa lại cổ đại điền sông yếu đạo, cho nên lại xưng "Thạch Môn Quan" .

Lão đầu tử nhìn lấy chặt vật Vân Tranh, lại nhìn xem ghé vào cô gái hái dâu trong ngực Hạ Kiên Cường, thở dài nói: "Người nói không sai, nơi này chính là Đâu Sa quan trì hạ Đâu Sa cổ trấn. Ngũ Xích Đạo bên trên càng phát không bình an, năm trước có hổ, thương nhân dừng lại nửa năm lâu, hổ hại mới đi, lại có cường nhân chiếm cứ Liễu Vô Sơn, nhìn người huynh đệ thân vô trường vật, trước hết tại hàng rào bên trong dàn xếp lại đi, chúng ta lại từ dài thương nghị."

Lão đầu tử mà nói ở giữa Vân Tranh lòng kẻ dưới, liên thanh cảm tạ.

Người nơi này vô cùng thuần phác, thuần phác để Vân Tranh cũng không biết nói cái gì cho phải, hàng rào bên trong có một tòa không người ở cũ nát trúc lâu, hai huynh đệ liền phải ở chỗ này An gia, các hương thân nhà của người cho một bầu gạo, nhà hăn cho một bầu đậu, đệm chăn mặc dù cũ nát, lại tháo giặt phi thường sạch sẽ, lão tộc trưởng còn đưa cho Vân Tranh một cái nồi sắt, cùng một ít túi muối ăn, cái này đã được cho ban thưởng hậu hĩnh, nhất là làm Vân Tranh biết bây giờ là Đại Tống Khánh Lịch năm thứ tư thời điểm.

Cô gái hái dâu giúp đỡ Vân Tranh đem trúc lâu toàn bộ quét sạch một lần, lại đem lá ngải cứu đốt đem trúc lâu hung hăng dùng khói hun, Hạ Kiên Cường hoảng sợ nhìn thấy con rết còn có đủ loại côn trùng từ trúc lâu trong khe hở hốt hoảng mà chạy, tồi tệ nhất là còn có một đầu xanh mơn mớn chừng Hạ Kiên Cường cánh tay thô rắn cũng từ trong trúc lâu chạy ra.

Vân Tranh cùng Hạ Kiên Cường sợ hãi, cô gái hái dâu lại không sợ, một cái vòng tròn ánh mắt tiểu cô nương cầm lấy cái kia màu xanh lá rắn lại ném về trúc lâu, trong miệng còn nói liên miên căn nhắc.

Lão tộc trưởng cười nói với Vân Tranh: "Chớ sợ, đây là giữ nhà rắn, vô hại, chuyên môn ăn chuột cùng côn trùng, trúc trên lâu nếu là không có nó, nhưng an không được nhà."

Cái kia người cao cô gái hái dâu đỏ mặt đem một cái nho nhỏ chó vàng đặt ở Vân Tranh trước người quay thân liền chạy, lão tộc trưởng cười phi thường thoải mái, những cái khác cô gái hái dâu cũng đánh trống reo hò, Hạ Kiên Cường cười rất âm hiểm, chỉ có Vân Tranh không hiểu thấu.

Trời chiều sắp hạ xuống xong, toà này cũ nát trúc lâu bốc lên khói bếp, lò sưởi bên trong củi lửa đùng đùng bạo hưởng lấy, trong trúc lâu đã vô cùng mờ tối, hỏa diễm ánh đỏ lên mặt của hai người lồng ngực, nghe nôi sắt bên trong phát ra mùi gạo, Hạ Kiên Cường thật to nuốt nước miếng một cái nói với Vân Tranh: "Đại Tống cũng không tệ! Đúng không?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Sinh Hoạt Là Tốt Nhất Lão Sư

Hạ Kiên Cường tựa hồ đối với cuộc sống bây giờ vừa lòng phi thường, lúc này đây truyền kỳ kinh nghiệm để hẳn cách xa tất cả khuất nhục cùng bi thương, tại cái kia trên thế giới duy nhất đối với hẳn không có trào phúng cùng người ngay tại bên người, cho nên hẳn cảm giác mình không có cái gì mất đi.

Vân Tranh tâm lại tại yên ả, vùng vẫy giành sự sống thời điểm ăn sống măng đều có thể say sưa ngon lành hẳn, hiện tại bưng cơm trắng lại vô tâm nuốt xuống, huống chi cơm trắng bên trên còn có một ít đầu béo ngậy thịt hun khói.

Chính mình không biết trồng trọt, không biết đi săn, không biết nuôi tằm, càng thêm không biết dệt vải, như thế nào mới có thể FkcTmf1b đem hai cổ thân thể cho ăn no? Đây là một cái vấn đề lớn, trông cậy vào người khác cứu tế, cả ngày như cái ăn mày đồng dạng ăn xin, Vân Tranh cho rằng còn không bằng đi tìm chết.

Hừng đông về sau, đem Hạ Kiên Cường đặt ở trong nhà, Vân Tranh liền đi cho mượn một thanh đao bổ củi đi trên núi đốn củi, đây là hẳn suy nghĩ sau một đêm cảm thấy duy nhất đáng tin cậy sinh tồn phương thức.

Đốn củi không hề giống Vân Tranh tưởng tượng nhẹ nhàng như vậy, tương tự cùng hẳn cùng nhau lên núi đốn củi thiếu niên, đã chặt rất lớn một đống, Vân Tranh củi lửa y nguyên chỉ có rất ít một điem, đao bổ củi rất già, hoặc là nói đao bổ củi chất liệu rất kém cỏi, chặt hai cái cây khô, lưỡi đao liền sẽ cuốn lại, thật là nhiều cây gỗ khô, Vân Tranh đều là cửa xuống.

Một cái con bê con đồng dạng cường tráng thiếu niên, đoạt lấy Vân Tranh trong tay đao bổ củi, từ trong ống trúc đổ một điểm nước, ngay tại tại trên tảng đá cọ xát, chỉ chốc lát liền mài xong đao bổ củi, chính mình nắm đao bổ củi nghiêng nghiêng chặt xuống dưới, đao bổ củi tựa hồ cũng không có bị bao nhiêu trở ngại, liền bổ vào cây khô, người thiếu niên lại đem đao bổ củi đưa cho Vân Tranh, muốn hẳn học bộ dáng của mình đốn củi, đao thứ nhất cũng không tính tốt, liền chặt ba đao về sau, Vân Tranh phát hiện mình rốt cục có thể khống chế trong tay đao bổ củi.

Có lẽ chất phác loại này cao thượng phẩm đức đã tan vào huyết mạch của bọn hắn, nho nhỏ các thiếu niên giúp đỡ Vân Tranh chặt tốt rồi củi, trói tốt, lúc này mới bắt đầu ngồi vây quanh ở một cái nho nhỏ bên cạnh đồng lửa móc ra cơm của mình đoàn bắt đầu ăn cơm, Vân Tranh ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, ngày đã bên trên ba sào, bụng ùng ục ục vang, hẳn không có dư thừa lương thực để làm cơm năm.

Ghé vào trong lạch ngòi uống một hớp nước, muốn mấy người đám tiểu đồng bạn cơm nước xong xuôi liền cùng một chỗ chọn củi lửa đi Đâu Sa quan bên trên buôn bán. Đây là chính mình ngày sau sinh hoạt nơi phát ra, luôn luôn đem hết thảy đều thăm dò rõ ràng mới được.

Từ chối khéo tiểu thiếu niên đưa tới cơm năm, chính bọn hắn lương thực cũng không nhiều, trên núi hài tử là hào sảng, quả thực là đem cơm đoàn nhét vào Vân Tranh trong tay, sau đó liền hi hi ha ha tại trên sườn núi vui đùa âm ỉ, đào trứng chim, khai thác quả dại, bọn hắn thậm chí dùng một cây thật dài cỏ tranh đi chọc tổ kiến, cỏ tranh cành vừa nhắc tới đến, phía trên liền bò đầy con mối, còn tưởng rằng bọn họ là đang nháo lấy chơi, kết quả phát hiện những này tiểu thiếu niên, đem con mối vuốt đến một cái gác ở trên lửa tiểu nồi sắt bên trên, trong nồi lập tức ùng ùng bạo hưởng, sau đó, những cái kia con mối liền bị tiểu thiếu niên nhóm tranh mua không còn, bọn hắn đang ăn kiến.

Vân Tranh biết có một loại gọi là loài thú ăn kiến động vật thích ăn kiến, đại tinh tinh cũng sẽ đem cành cây chọc đến tổ kiến bên trong, sau đó lại từ cành cây bên trên ăn hết leo đi lên kiến. Không nghĩ tới bọn hăn cũng ăn.

Cái kia tráng kiện hài tử, từ trong nôi niết một đồng kiến muốn đút tới Vân Tranh trong miệng, Vân Tranh không cần suy nghĩ liền há miệng ra, đem những cái kia khô vàng kiến nuốt vào, nhai hai cái, Vân Tranh lập tức liền trở thành ra bên ngoài bắt kiến cuồng nhiệt nhất người, xào kiến thật sự là quá tốt ăn hết, mặn mặn, có một lượng nồng đậm tiêu hương.

Sung sướng thời gian quá ngắn, làm tổ kiến bên trong không còn có kiến bò lên trên cỏ tranh cột thời điểm, nho nhỏ dã thú cũng liền đã xong, tiểu thiếu niên nhóm nâng lên chính mình củi lửa, xếp thành một cái đội ngũ chỉnh tề theo ruột dê dưới đường nhỏ núi.

Choai choai tiểu tử thấy nào mặc thêu hoa váy tiểu cô nương cũng sẽ giật ra cuống họng lớn tiếng hát vài câu tình ca, sau đó bị mặt đỏ tới mang tai tiểu cô nương xấu hổ mắng vài tiếng, nếu như vận khí không tốt, còn sẽ có trên đầu quần quít lấy miếng vải đen mẹ dẫn theo cái chổi đi ra đuổi giết, Vân Tranh mặc dù bị đánh đến mấy lần, trong nội tâm lại cảm giác thoải mái cực kỳ.

Bán củi lửa rất đơn giản, Đậu Sa quan trong kia mấy nhà dược liệu chưa bào chế đi mỗi ngày đều cần đại lượng củi lửa bào chế dược liệu, chỉ cần người củi lửa đủ làm, bọn hăn liền sẽ nhận lấy đến, củi lửa là không lo bán không hết .

Một gánh củi ba văn tiền, tám cái hài tử cho hai mươi một văn tiền, tiệm dược liệu hỏa kế đảo tiểu quý làm sao có thể dấu điểm được Vân Tranh, hăn coi như là có ngọc, cũng không tính ra cái ba tám hai mươi một đến, nhìn thấy hỏa kế muốn đem tiền giao cho cái kia cười ha hả cường tráng thiếu niên, Vân Tranh đem tiểu thiếu niên tay đè xuống dưới, không nói một lời hướng về phía cái kia hoạt kế cười.

Hoạt kế có chút chột dạ, lại thêm ba cái đồng tiền, Vân Tranh vẫn là cười không nói lời nào, cái kia hỏa kế muốn tức giận, thấy Vân Tranh tựa hồ chỉ điểm cái kia mặt mũi hiền lành lão đại phu kêu to, vội vàng từ trong ngực lại móc ra mười cái đồng tiền vỗ vào Vân Tranh trong tay quay đầu bước đi, thở hồng hộc .

"Ngày mai củi lửa chúng ta cứ dựa theo ba tám hai mươi bảy kết toán, ngài có chịu không?" Vân Tranh hướng phía cái kia hỏa kế bóng lưng hô một cuống họng, cái kia hỏa kế thiếu chút nữa một cước đạp hụt, vịn khung cửa hung hăng trừng Vân Tranh liếc mắt liền tiến vào tiệm thuốc.

Tiểu thiếu niên nhóm cực kỳ hưng phấn, vây quanh Vân Tranh không ngừng mà kêu to, thế nhưng là Vân Tranh nghe không hiểu bọn hắn đến cùng đang kêu thứ gì, thẳng đến cái kia to con thiếu niên mỗi chữ mỗi câu nói cho hắn biết, Vân Tranh mới hiểu được, đáng chết này hỏa kế luôn đang lừa gạt mọi người, đã nói xong tiền đã đến trong tay cuối cùng sẽ biến ít.

Tại Vân Tranh đáp ứng về sau dạy mọi người hơn về sau, thêm ra tới hai văn tiền liền bị mọi người nhất trí phân phối cho Vân Tranh, sáu văn tiền mua hai cân gạo, để hắn vô cùng thất vọng.

Về tới trong nhà, Kiên Cường đã sớm ghé vào trúc lâu trên cửa sổ nhìn lấy Vân Tranh lung la lung lay trở về, cao hứng la to, hắn ưa thích người trong nhà trở về, chán ghét trong nhà chỉ có một mình hắn. Từ khi mẫu thân không thấy về sau, hắn liền đối không phòng vô cùng sợ hãi.

Vì kiếm hai cân gạo, Vân Tranh trên tay hiện đầy nước ngâm, bả vai bị bẹp gán ép phá da, bị mồ hôi một ngủ đông, toàn tâm đau, sinh hoạt cho tới bây giờ đều là cực khổ , Vân Tranh biết, cho nên hắn chọn củi thời điểm cỡ nào mệt nhọc, cũng cắn hàm răng một thân không lên tiếng, ăn cơm của mình, chịu chính mình mệt mỏi, chính mình hoạt kế chính mình làm, từ đời trước bắt đầu, hắn cũng đã đã có cái này giác ngộ.

Trời lại sáng lên, Vân Tranh từ trên giường trúc chập vọt bò lên, một ngày mới lại phải đã bắt đầu, hẳn sau khi đánh răng rửa mặt xong, liền cho Kiên Cường đã làm xong cơm, vội vã xoa nhẹ hai cái cơm nắm, dùng hà Diệp Bao lên, nhìn xem chỉ còn lại một chút thức lương thực túi, thở dài, liền đi ra khỏi nhà, hẳn chuẩn bị hôm nay chặt hai gánh củi lửa, như vậy trong nhà cũng tốt có chút dự trữ, miễn cho gặp được ngày mưa dầm không cách nào đốn củi thời điểm, hai huynh đệ cùng một chỗ đói bụng.

Vân Diệp vừa đi, con kia tiểu hoàng cầu từ kiên cường trong chần chui ra, chịu khó đong đưa ngăn ngùn cái đuôi , chờ lấy Kiên Cường từ trong chần chui đi ra.

Mây Kiên Cường nhìn lấy sương sớm dặm xa đi Vân Tranh, đối tiểu hoàng cầu lẩm bẩm nói: "Trước kia tiếp xúc với người khác càng nhiều ta lại càng ưa thích chó, nhưng là đại ca không đồng dạng, người nói là đúng không?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Đọc Sách Hạt Giống

Vân Tranh lại một lần nữa tới mượn dao bổ củi, lão tộc trưởng tựa hồ nhìn ra Vân Tranh tâm tư, cười tủm tỉm đem nhà mình dao bổ củi cho hẳn mượn, còn tại trên vai của hẳn vỗ vỗ nói: "Người thiếu niên có là khí lực, chỉ cần chịu làm sống, cũng sẽ không chết đói, lão phu hôm nay vừa lúc muốn đi lý trường chỗ đó dự tiệc, sẽ đem người hộ tịch giúp người làm được, cứ như vậy người hoặc nhiều hoặc ít luôn luôn một mảnh nhỏ vùng núi có thể chúng, chỉ cần chịu khó, rất nhanh liền có thể thành gia lập nghiệp."

Vân Tranh cảm tạ qua lão tộc trưởng, đem tên của mình còn có tên Vân Kiên Cường báo cáo cho lão tộc trưởng, thấy lão tộc trưởng tại một lần lại một lần mặc niệm ký ức, Vân Tranh tìm một khối nhỏ tấm ván gỗ, tìm than đen, đem chính mình huỳnh đệ hai người danh tự viết lên đi giao cho lão tộc trưởng.

"Người biết chữ?" Lão tộc trưởng lần thứ nhất cảm nhận được kinh ngạc, há hốc mồm ra, túm lấy Vân Tranh trong tay dao bổ củi tiện tay ném tới giỏ trúc bên trong kéo lấy Vân Tranh liền lên nhà mình trúc lầu.

"Tử nói: "Học thì phải luyện tập, chẳng vui lắm sao? Có bằng hữu từ phương xa tới, chẳng mừng lắm sao? Người chẳng hiểu ta mà ta không buồn giận họ, thế chẳng phải người quân tử u?"

Hữu Tử nói: "Người mà biết hiểu để, mà lại thích phạm thượng, là hiếm có; người không thích phạm thượng mà thích làm loạn, là không có. Quân

tử chuyên tâm lo cái gốc, thì đạo lập thân tự nhiên mà sinh. Hiểu đễ, là gốc rễ làm người!"

« Luận Ngữ » loại này hàng thông thường Vân Tranh nên cũng biết, hẳn chỉ là kỳ quái lão tộc trưởng vì sao phải mình tại đọc bản này rách rưới sách đóng chỉ thời điểm nhất định phải rung đùi đặc ý.

Hơn nữa chính mình đọc lên tới đồ vật lão tộc trưởng rõ ràng nghe không hiểu, nhưng là hẳn lại hết lần này tới lần khác biểu hiện ra một bộ như ẩm rượu ngon say mê biểu lộ, đi theo chính mình điều đầu hoảng não.

Bị lão tộc trưởng dây dưa thật lâu, mắt thấy ngày tại hướng đỉnh núi bò, Vân Tranh ngồi không yên, hướng phía lão tộc trưởng chấp tay một cái nói: "Thời gian không còn sớm, tiểu tử còn muốn đi trên núi đốn củi, ngài cũng hiểu biết, trong nhà không có lương thực qua đêm, không đốn củi liền phải đói bụng, trời đất bao la, ăn cơm lớn nhất, tiểu tử cái này cáo từ."

Đang phiên tương đảo quỹ lão tộc trưởng nghe xong Vân Tranh nghe được lời này, cười lên ha hả, ôm một cái túi lớn đi đến Vân Diệp trước mặt, quý trọng đem bao phục mở ra, không biết bên trong đựng là cái gì thế mà đóng dấu hoa vải xanh bao gồm nhiều tầng.

Chờ đến tầng cuối cùng vải xanh bị mở ra, Vân Tranh kinh ngạc a một tiếng, trong bao quần áo không có trân bảo, có chỉ là mấy quyển cạnh góc cũng đã cuốn lại sách đóng chỉ, đặt ở phía trên nhất một quyển, cũng là nát nhất một quyển, lại là một quyển « lịch », cái gọi là lịch liền là hoàng lịch, cổ nhân liền là dựa vào quyển sách này đến xác định trông trọt, săn bắn, đi xa, gả cưới hôn tang các loại sự nghi , Vân Tranh cầm lên tiện tay lật hai trang, đã tìm được ngày gần đây đối ứng thời gian, cười đối lão tộc trưởng nói: "Hôm nay chính là ngày tốt, thích hợp ăn uống tiệc rượu, gả cưới, cầu phúc, duy nhất không chỗ tốt chính là có Fk8qoUyM rủi ro tai ương, ngài cẩn thận rồi."

Vân Tranh đem câu nói này xem như vui đùa nói cho lão tộc trưởng nghe, chính hẳn chưa bao giờ tin tưởng những vật này.

Ai ngờ nghĩ lão tộc trưởng lại nhảy dựng lên, chỉ vào mặt phía bắc ngọn núi kia dùng thổ ngữ nói rất dài một đoạn văn, thần sắc vô cùng kích động, xem như nhìn mặt mà nói chuyện hảo thủ, Vân Tranh từ rõ ràng áp bách khí tràng bên trong cảm nhận được một loại phần nộ, lão gia hỏa đang mắng người! Về phần mắng ai Vân Diệp mặc kệ, ngược lại không phải đang mắng chính mình.

Lão tộc trưởng mắng một lúc lâu mới chậm xuống thở hồng hộc , Vân Tranh từ bên cạnh bình gốm bên trong rót một chén nước bưng cho lão tộc trưởng để hẳn uống miếng nước xin bớt giận.

"Lý trưởng đen tâm, lão gia hỏa ngay tại hôm nay cưới con dâu, tự nhiên sẽ chọn một cái thích hợp ăn uống tiệc rượu, cầu phúc, gả cưới ngày tốt lành, đối với chúng ta mà nói, liền là thật to rủi ro ngày, vẫn là trong sách nói thật hay a, về sau làm gì đều phải nghe trong sách , trong thôn nếu là có ai dám làm ẩu, lão phu đánh gãy hẳn chân chó, đã nói sao, nhiều năm như vậy, trong thôn tận nuôi con gái, đều là bọn hăn lung tung sống tạo thành."

Vân Tranh ánh mắt cũng bắt đầu xuất hiện nhang muỗi vòng, hẳn vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông không có dựa theo lịch thư sống làm sao lại cùng sinh con trai, sinh con gái dính líu quan hệ .

"Em bé a, người về sau liền ở lại trong thôn, mỗi ngày cho mọi người đọc sách , còn người và đệ đệ của người điểm này cái ăn, trong thôn nhà nhà ăn ít một cái liền có các người ăn, người là người đọc sách, những sách này thì lấy đi hảo hảo đọc, nếu như có thể thi đậu công danh, chúng ta toàn thôn tử đều thơm lây, Nam Sơn Quang Lĩnh thôn ra một cái đồng sinh, họ Chu lão gia hỏa thế mà tại trong thôn diễn ba ngày kịch đèn chiếu, phong quang a.

Gia gia ta cũng muốn mời kịch đèn chiếu gánh hát, liền là trong thôn hậu sinh bất tranh khí a, muốn bọn hăn lên núi đi săn đều là hảo thủ, nhưng là phải bọn hăn đọc sách biết chữ, từng cái một đã thành chày gỗ, có thể đem lão hổ giết chết tốt hậu sinh, cầm bút lên đến liền run, nửa ngày vẽ không tròn một vòng tròn, tức chết lão phu."

Vân Tranh vai công bị lão gia hỏa đập thùng thùng rung động, cái này còn có cái gì nói, một ngày công phu liền từ hậu sinh biến thành tiểu tử, lại từ tiểu tử biến thành em bé, lão gia hỏa cái này đã thành gia gia, cháu trai làm sao có thể còn có những lời khác nói, hưởng chi đứa cháu này còn đang vì ngày mai ăn cái gì phát sầu, loại trạng thái này dưới, người ta gia gia là đương định.

"Tộc trưởng gia gia, tiểu tử đọc sách không có vấn đề, đoán chừng kiểm tra cái đồng sinh cũng vấn đề không lớn, chỉ cần cho tiểu tử một năm rưỡi nữa thời gian, cam đoan đi huyện bên trên lấy cho ngài một cái đồng sinh trở về, nếu như có thể có càng nhiều sách có thể cho tiểu tử đọc, ba năm cầm lại một cái tú tài hăn không phải là việc khó."

Vân Tranh cũng không tin, chính mình đường đường văn khoa tốt nghiệp, năm đó kiểm tra học quá trình không thể so với hiện tại khảo thí nhẹ nhõm, cũng là từ trong thiên quân vạn mã tuôn ra tới hăn tướng học phách, hiện tại kiểm tra một cái tương đương với học sinh trung học trình độ đồng sinh sẽ không phải rất khó khăn đi.

Vân Tranh một phen để lão đầu nước mắt đều ra rồi, cầm lấy Vân Tranh tay nói: "Tốt bé con, tốt bé con, gia gia cũng không cần người cả đời ở lại trong thôn, chỉ cần người có thể đem bài thi bên trên quê quán ghi thành Đạ Sa huyện, Đạ Sa thôn gia gia liền đủ hài lòng, tương lai đã chết về sau đi gặp tổ tông, cũng có lại nói.

Người là đọc sách hạt giống, người người đệ đệ kia cũng là một cái thông tuệ hài tử, các người huynh đệ hai hảo hảo học, trong thôn coi như là

đập nôi bán sắt cũng phải đem các người cung cấp đi lên, từ hôm nay sau các người liền là trong thôn hài tử, đối với người nào đều phải nói như vậy."

Lão đầu tử khóc như mưa , nhưng là câu nói sau cùng lại nói đến lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị, không được phép Vân Tranh có nửa phần làm trái, cái này có lẽ chính là mọi người lớn lên uy nghiêm chỗ.

Vân Tranh sợ người khác hỏi mình lai lịch, hiện tại tốt rồi, lão tộc trưởng hiện tại xuống đạo này phong khẩu lệnh, đoán chừng không ai dám vi phạm, Đại Tổng vẫn là một cái tông tộc xã hội, lão tộc trưởng tại trong tộc tuyệt đối có được chí cao vô thượng quyền lợi, một câu nói của hắn, so phép nghiêm hình nặng đều có tác dụng, hắn nói Vân Tranh hai huynh đệ là trong thôn hài tử, như vậy hai anh em này liền da lẫn xương đầu đều là Đậ Sa thôn người, dám nhắc tới ra nghi vấn bình thường đều sẽ bị lão tộc trưởng chứa vào lồng heo bên trong ném trong đầm nước, nghe tàn nhẫn, nhưng là đạo này quyền lợi một mực kéo dài đến phong kiến vương triều kết thúc.

Lão tộc trưởng đây là muốn hoàn toàn gạt bỏ Vân Tranh hai huynh đệ trước kia cái bóng, tại lão tộc trưởng xem ra, đều là trẻ con, chỉ cần mọi người không ngừng nói cho hắn biết, hắn là Đậ Sa thôn hài tử, thời gian lâu dài cũng đã thành Đậ Sa thôn người.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Đọc Sách

Nếu là theo như nhu cầu, Vân Tranh cũng sẽ không thêm phản đối, lão tộc trưởng lại một lần nữa tình chân ý thiết an ủi Vân Tranh, còn cho hãn con trai phân phó một tiếng, liền mang theo một đại bao lễ vật ra cửa, dương dương đắc ý đi lý trưởng chỗ đó dự tiệc.

Lão tộc trưởng con trai là một cái hơn bốn mươi tuổi tráng hán, hãn thực sự rất cường tráng, khoan hậu vai cồng tựa hồ có thể bốc lên một ngọn núi, trên dưới một trăm cân nặng hạt thóc kháng trên vai giống như là khiêng một cây bấc, Vân Tranh lấy lão tộc trưởng đưa tới sách vở bút mực theo ở phía sau.

Cái này một đột ngột biến hóa để hãn chóng mặt, một ngày thời gian liền đem chính mình tất cả nan đề toàn bộ giải quyết, từ giờ trở đi có thể tại trong thôn vui vui sướng sướng hợp lý một cái mẽ trùng (*ăn rồi chờ chết), chỉ cần thi đậu đồng sinh, liền sẽ bị mọi người cả đời tôn kính.

Lão tộc trưởng họ Thương, người khác cũng gọi hãn Thương lão, con của hãn danh tự tự kêu là Thương Nhĩ, tại Vân Tranh trong trí nhớ, Thương Nhĩ là một loại có gai thực vật, có thể dính tại người hoặc là động vật da lông ở trên chạy.

Thương Nhĩ quả nhiên danh phù kỳ thực, dính người là thiên tính, hạt thóc đã khiêng đến rồi cũng không đi, mà là xoa xoa một đôi tràn đầy vết chai đại thủ cục xúc muốn nói chuyện, hé miệng lại một chữ đều nhảy không đi ra.

"Thương thúc, ngài có lời gì cứ nói, chỉ cần là tiểu tử có thể làm được, nhất định sẽ đáp ứng, chúng ta bây giờ là người một nhà, ngài còn vì khó cái gì a."

"VẬY, cái kia, tiểu Tranh, người Thương thúc trở thành cả đời mắt trợn, bởi vì không biết chữ bị những cái kia lòng dạ hiểm độc FkX0JTQv quán rượu quán cơm hồ đi không ít con mồi, tiếp tục như vậy không phải một cái biện pháp a, các người hai anh em là đọc sách hạt giống, hảo hảo đọc sách, trong thôn không thiếu huynh đệ các người cái kia hai cái cái ăn, người xem một chút có thể hay không mang theo tiểu tử cùng một chỗ biết chữ a, không cầu hãn tương lai thi đậu đồng sinh gì gì đó, chỉ cầu hãn tương lai lấy mạng đổi lấy con mồi không nên bị những cái kia lòng dạ hiểm độc chủ quán cho hố."

Nghe xong lời này, chẳng những Vân Tranh ngây ngẩn cả người, ghé vào túi gạo tử bên trên Vân Kiên Cường cũng ngây ngẩn cả người, bọn hãn lần đầu cảm nhận được kiến thức tầm quan trọng, nguyên lai không có tri thức sẽ bị khi dễ, đây là sự thực.

Trong nhà có một túi gạo, Vân Tranh vẫn là cho mượn đao bổ củi chuẩn bị lên núi đi đốn củi, đốn củi loại sự tình này hiện tại biến thành đối tâm tính một loại tôi luyện, nếu như nói trước kia là bị sinh hoạt bức bách, như vậy hiện tại Vân Tranh liền muốn thiết thực thể nghiệm một chút Đại Tổng sinh hoạt trạng thái, nhanh chóng dung nhập vào Đại Tổng cái này tập thể bên trong đi.

Đốn củi vẫn là đồng dạng tràn đầy niềm vui thú, Vân Tranh hôm nay đốn củi tốc độ biến nhanh thật nhiều, quần áo cũng đổi thành cùng thiếu niên khác đồng dạng khoản tiền chắc chắn thức, mặc dài rộng cái quần, thân đối vật áo áo ngắn tử, ngoại trừ tóc ngắn một chút, làn da trắng nõn một điểm, đi ở trên sơn đạo, cùng còn lại hài tử không có bao nhiêu khác nhau.

Khi nhàn hạ, cùng với những hài tử này chơi đùa trúc tử trò chơi, ngoại trừ phải hơn bên ngoài không có gì kỳ quái, một đám hài tử nằm rạp trên mặt đất, tập trung tư tưởng suy nghĩ tinh khí cầm đùa trúc tử chọn khác rơi là tả chiếc đùa, chỉ cần không xúc động những cái khác chiếc đùa đồng thời thành công đếm rõ ràng đôi đùa trong tay, coi như là thành công.

Sinh hoạt mới là tốt nhất lão sư, trong thời gian thật ngắn, những hài tử này đều có thể đếm rõ ràng đôi đùa trong tay của chính mình, vì vậy một ít đem đùa trúc tử liền biến thành một bó to, Vân Tranh tin tưởng vững chắc, chỉ cần cái trò chơi này chơi nhiều mấy lần, tính toán rõ ràng sở chính mình điểm này củi lửa tiền vẫn không được vấn đề.

Hôm nay đi buôn bán củi lửa vô cùng thuận lợi, thay đổi một cái hoạt kế, cái này hoạt kế rất công chính, một gánh củi lửa ba văn tiền già trẻ không gạt, Vân Tranh xem tay này bên trong ba văn tiền, cảm khái một hồi, liền cất vào một cái bố túi.

Về đến nhà đã là hoàng hôn, Vân Kiên Cường không thấy, tiểu hoàng cầu cũng không thấy, Vân Tranh rất là hoảng sợ, từ trúc trên lầu ẩn nấp xuống đến, người điên kêu to, hô lên hai tiếng, tiểu hoàng cầu liền ngoắt ngoắt cái đuôi xuất hiện ở Vân Tranh dưới chân, Vân Kiên Cường cũng ghé vào một cái cô gái hái dâu trong ngực xuất hiện ở trúc sau lầu mặt.

Vân Tranh thô bạo đem hăn từ cô gái hái dâu trong ngực kéo tới, lớn tiếng nói: "Người chạy đi đâu rồi? Thế nào không có chút nào nghe lời? Nếu mất đi làm cái gì?"

Vân Kiên Cường thấy được Vân Tranh trong ánh mắt nước mắt, duỗi ra tay nhỏ giúp đỡ hăn lau, nhỏ giọng nói: "Ta về sau cũng không tiếp tục chạy loạn, ngay tại trong nhà chờ người."

Chưa tỉnh hồn Vân Tranh lập tức liền nhận những cái kia cô gái hái dâu vậy công, nghe không hiểu các nàng nói cái gì đó, chỉ biết là các nàng vô

cùng kích động, một cái cô gái hái dâu còn xuất ra một cái thêu hoa đáng vẻ cho Vân Tranh xem.

"Người làm cho?" Vân Tranh liếc mắt liền nhìn ra cái loại này giản bút họa tuyệt đối không phải Đại Tổng nên có thứ.

Thấy Vân Kiên Cường gật đầu, Vân Tranh cũng sẽ không dùng để ý tới những này cô gái hái dâu, hảo nam không cùng nữ đấu, chính mình mang theo Vân Kiên Cường về nhà ăn cơm mới là đúng lý, một ít giản bút họa mà thôi, làm sao lại khiến cho các nàng nguyên một đám điên.

Vân Tranh vo gạo nấu cơm, hôm nay lên núi, Thương Oa bắt được một cái trúc chuột, chính mình không có cam lòng ăn, đưa cho Vân Tranh, hẳn lại tìm một điểm măng cùng cây nấm, chuẩn bị hầm cách thủy một nồi thơm ngào ngọt trúc chuột canh.

Vân Kiên Cường từ cái miệng nhỏ của chính mình trong túi lấy ra ba văn tiền để lên bàn, đặc ý nói: "Ta cho bọn hăn vẽ lên mấy cái nho nhỏ bịp bợm tử, tiểu Hoa tỷ tỷ liền cho ta ba văn tiền để cho ta mua đường ăn, ta hôm nay còn đi theo các nàng cùng đi giặt vải. . ."

Nghe được Vân Kiên Cường cùng một đám tiểu cô nương đi giặt vải, Vân Tranh mặt lập tức liền đen, một bàn tay liền quất vào sau gáy của hăn bên trên, bất đắc dĩ nói: "Người lại không thể có điểm đạo đức? Các nàng giặt vải thời điểm đều là không mặc quần áo , chuyên môn đi núi nhỏ mặt sau, nam nhân nhà là không đi chỗ đó bên trong, người không biết?"

"Ta chỉ có ba tuổi!" Vân Kiên Cường vừa nói xong, cái ót lại bị đánh trùng điệp một bàn tay.

"Cảnh cáo người, loại này chuyện hạ lưu người nếu còn dám làm, ta liền đem người đánh thành kẻ đần, như vậy liền có thể đi cùng các nàng cùng đi giặt vải." Mười hai tuổi hài tử nên hiểu, hẳn là toàn bộ biết, tiểu trong thân

thể chứa một viên trường thành sớm tâm, lại đi theo những cái kia thiếu nữ cùng nhau tắm rửa, giặt vải, là thuộc về bỉ ổi, tật xấu này phải cho hẳn xóa.

Cái nồi bên trong cơm chín, bình gốm tử bên trong trúc chuột canh cũng khá, mặc dù chỉ bỏ thêm muối, hai người lại ăn được phi thường thơm ngọt, ăn xong cơm tối về sau, Vân Diệp liền lò sưởi bên trong lửa, đọc sách, mình đã đáp ứng lão tộc trưởng, không dụng công thực xin lỗi lão nhân gia đưa tặng cái kia một túi gạo.

Vân Kiên Cường cũng cầm một quyển sách xem, nhìn một hồi nói với Vân Tranh: "Đại ca, người ý định dựa vào những vật này ở thời đại này dừng chân?"

Vân Tranh cười khố mà nói: "Còn có thể như thế nào? Ta ở chỗ này cơ hồ liền là phế nhân, vai không thể chọn, tay không thể nâng, ngoại trừ đi trước kia kiểm tra học cũ đường còn có thể làm cái gì? Người cũng muốn học, chỉ cần chúng ta có thể thi đậu tú tài, liền có thể tại nơi này thế đạo bên trong xông pha."

Vân Kiên Cường sờ vấn phi sờ đáp đột nhiên nói với Vân Tranh: "Đại ca, ta hôm nay bướng bỉnh, người thế nào không đánh ta? Ta nghe nói hài tử bướng bỉnh, gia trưởng đều sẽ nắm chặt hài tử đánh một trận, cái kia một hồi người đã rất tức giận, vì cái gì không đánh ta, ta rất muốn biết chịu gia trưởng đánh là cái gì tư vị."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Hàn Hào Điều

Nơi này mùa đông rất ít tuyết rơi, chỉ có âm lạnh mưa, triều tạm ẩm ướt.

Vân Kiên Cường tựa ở lò sưởi bên cạnh không được phát run, Vân Tranh đem trong nhà hết thảy có thể giữ ấm đồ vật đều cho hãn phủ thêm, đứa bé này vẫn là tại run lấy bấy, cũng may, không có phát sốt, nếu như hãn tại nơi này địa phương quý quái phát sốt sinh bệnh, Vân Tranh quả thực không biết nên làm thế nào mới tốt, không có bệnh viện, không có bác sĩ, không có dược phẩm, ngoại trừ hướng lên trời cầu nguyện bên ngoài, không có bất kỳ biện pháp, gần nhất tiệm thuốc Đông y cũng tại phía xa mười lăm dặm bên ngoài Đâu Sa quan.

Có lẽ là cô nhi trời chiếu cố nguyên nhân, đi tới nơi này cái thế giới ba tháng, hai người cũng chưa từng xảy ra bệnh, nhất là Vân Tranh, trải qua ba tháng đốn củi tôi luyện, hãn bây giờ cùng Thương Nhĩ nhà tốt tiểu tử không hề khác gì nhau, một cái địa đạo hợp lý khẩu âm, để lão tộc trưởng vừa lòng phi thường, hãn thấy, vậy liền coi là là trại bên trong oa nhi.

Đông Thiên Hạ mưa thật sự là bị tội, đơn sơ trúc lâu căn bản là không cách nào ngăn trở ẩm ướt không khí xâm lấn, dù là Vân Tranh đem lò sưởi thiêu đến lại vượng cũng không tế tại sự tình.

Tiểu hoàng cầu chui vào Vân Kiên Cường cái chăn, ôm con chó nhỏ có lẽ sẽ ấm áp chút ít, con chó này đã lớn lên rất nhiều, thành một đầu choai choai chó vàng, mặc dù chỉ là một đầu Thổ Cầu, lại là Vân Kiên Cường mệnh căn tử, Vân gia chỉ có hai cái người, Vân Đại, cùng Vân Nhị, trại bên

trong người chính là như vậy xưng hô anh em nhà họ Vân , tiểu hoàng cầu chuyện đương nhiên là được Vân Tam.

"Kiên Cường, đem chăn mền che kín chút ít, đừng gió lùa, muốn ngủ đi nằm ngủ một hồi, hôm nay chúng ta cái gì cũng không làm được." Vân Tranh để sách trong tay xuống, nhỏ giọng nói.

Lò sưởi bên trên treo bình gốm đã có âm thanh, Vân Tranh nấu Khương Trà rất cục đốt tốt rồi, cho kiên cường trong chén đồ một điểm, gắp hẳn vẫn là vẻ mặt đau khổ không muốn uống, Vân Tranh lắc đầu tự đi tới bên tường bên trên từ móc bên trên cắt bỏ một khối nhỏ tổ ong, ngâm vào kiên cường trong chén, vậy bên trong có mật ong, đã có mật ong, Khương Trà cũng sẽ không đắng như vậy.

Đây là thiên nhiên quà tặng, Vân Tranh đương nhiên biết, vì cái này tổ ong, chính mình sau lưng đeo bị ong vò vẽ đốt hai cái trứng gà bao lớn, ba ngày về sau mới chậm rãi xuống dưới.

Sang năm cái lúc này nhất định phải che một gian gạch mộc phòng, mặc dù gạch mộc phòng chịu không được mưa to ăn mòn, Vân Tranh cũng ý định làm như thế, trúc lâu thực tế không phải mình huynh đệ có thể ở lại thói quen .

Vân Tranh từ một tiết vừa thô vừa to trong ống trúc đổ ra một cái túi tiền, kỳ thật không cần mấy, là hẳn biết vậy bên trong có một trăm ba mươi một văn tiền, lấy ra nhìn xem lại lần nữa nhét đi vào, cầm nút lọ chắn.

"Đại ca, hai chúng ta tới thời điểm thân vô trường vật, thế nhưng là ta nhớ được người còn có một cái điện thoại di động a. Dem nó bán đi, phòng ốc của chúng ta thì có rơi xuống."

"Đừng suy nghĩ, điện thoại bị ta đập mất, chỉ để lại một cái điện thoại di động vật trang sức, cái kia điện thoại vật trang sức mặc dù có thể đáng một ít tiền, nhưng là không thể động, đó là ta cho người chuẩn bị, vạn nhất

người bị bệnh, ta cần lấy nó đi đổi tiền xem bệnh cho người, không sao, sang năm ta nhất định có thể kiếm đủ tiền cho chúng ta che một căn phòng, nói không chừng là một gian gạch xanh đại nhà ngói.

Chúng ta trong phòng thế cái trước đại kháng, đã đến mùa đông chúng ta đem giường thiêu đến ấm áp, nói cho người biết, nhiệt giường cũng so sánh hơi ấm tốt hơn rất nhiều, chúng ta tại giường trên bàn trên kệ một cái đồ bùn lò lửa nhỏ, hầm cách thủy bên trên một nồi dưa chua thịt trắng, liền canh thay mặt thịt như thế ăn một lần, đừng đề cập có bao nhiêu quá ănn."

Vân Kiên Cường chảy nước miếng hắc hắc cười ngây ngô, tựa hồ đã thấy như vậy thời gian, Vân Tranh cương chịu tại hắc trên đầu vồ nhè nhẹ một bàn tay, liền nhặt lên sách vở tiếp tục xem.

Tiểu hoàng cầu lỗ tai bỗng nhiên chi lẳng lên, Vân Tranh liếc nhìn tiểu hoàng cầu, cầm sách vở đẩy ra nhà mình cửa nhìn ra phía ngoài, phía ngoài mưa nhỏ y nguyên vĩnh viễn rơi xuống, trại bên trong phảng phất bao phủ tại một mảnh khói xanh bên trong. Một đám quan sai đột nhiên từ khói xanh bên trong chui ra, Vân Tranh cảm thấy phi thường buồn cười, cầm đầu một vị quan sai cười một thốt so con lừa lớn hơn không được bao nhiêu lập tức, hai cái chân đều nhanh muốn chịu, cứ như vậy còn rất ngược ngẩng đầu rống lớn nói: "Lão thương đầu, người cái này lão cầu nghe cho ta, quan gia muốn chinh trị Đạ Sa quan thành phòng, nhà nhà đều phải ra một cái tráng đinh, thiếu một cái liền cho người cái này lão cầu tới chống đỡ."

Thương lão cười ha hả từ trong trúc lâu đi ra chấp tay cười nói: "Lưu đô đầu, ngọn gió nào đem ngài cho thổi qua đến rồi, mau mau lên lầu, uống trước hai chén nhạt rượu đi đi hàn khí, thời tiết như vậy bên trong còn muốn việc chung phí công, thật sự là nghiệp chướng nha."

Lưu đô đầu lếch lạch chân liền từ lập tức đến ngay, đem trong tay roi ngựa giao cho nha dịch, hùng hùng hổ hổ theo Thương lão lên lầu, Vân Tranh để

sách trong tay xuống bản, phân phó Vân Kiên Cường chính mình cẩn thận giữ ấm, chính mình đi một chút sẽ trở lại.

Trước kia Thương lão cũng đã nói, chỉ cần trên quan trường đến rồi người, chính mình đã sắp qua đi cùng, Vân Tranh lên Thương lão nhà trúc lâu, trông thấy Thương Nhĩ cùng nhà hắc tiểu tử núp ở trong góc, còn có ba cái phu nhân càng là ở lại buồng trong không dám ra đến, chỉ có Thương lão cùng cái kia năm cái quan sai sưởi ấm uống rượu.

Thương lão thấy Vân Tranh đi tới, vội vàng lôi kéo Vân Tranh tay đối Lưu đô đầu nói: "Người xem xem, đây chính là chúng ta trại bên trong bảo bối, trước đây ít năm một mực bên ngoài đi theo tiên sinh học ở trường, năm nay liền phải tham gia huyện thử, lúc này mới hồi hương. Người xem xem, hắc là đọc sách người, thân thể đơn bạc, người xem xem cái này âm lãnh thì khí trời bên trong dưới cu li hài tử chịu không được, ngài liền giơ cao đánh khẽ, buông tha đứa bé này một ngựa."

Nghe xong Thương lão, Vân Tranh đi lên trước một bước hướng phía Lưu đô đầu chấp tay nói: "Trưởng bối một mảnh hảo tâm, tiểu tử tâm lĩnh, nhưng là lập hộ chấp dịch chính là quốc pháp sở định, gia gia, ngài đây là làm khó Lưu đô đầu."

Lưu đô đầu ngoan vị nhìn lấy Vân Tranh, hắc phát hiện đứa bé này có khác hài tử không có trấn định, dù là hiện tại gặp phải trời đông giá rét chấp dịch vị đẳng, y nguyên đem lời nói không kiêu ngạo không tự ti, mặc dù trong lời nói có khích tướng chi ngại, Fkxj5M5e nhưng không mất đúng mực, đồ chó hoang, người đọc sách nói chuyện đều là cái này giọng.

"Người đã biết đây là quốc pháp chỗ, cũng nên biết được chấp dịch về sau nhưng đỉnh sang năm hạ phú, cái này cũng không thể nói là một chuyện xấu, người như là đã trên đỉnh đầu lập hộ, bản đô đầu thì không cần không coi người là làm người lớn đối đãi."

Thương lão khấn trương, hàng năm trong ngày mùa đông đều có lao dịch, những chuyện lật vạt kia kể không phải khiêng đá, liền là khiêng đất kê lót thành tuyết đối không phải Vân Tranh nhỏ như vậy thân thể có thể ưỡn lên xuống, đang muốn nói chuyện, chỉ thấy Lưu đô đầu từ trong ngực móc ra thật mỏng một quyển sổ sách, đưa cho Vân Tranh nói: "Xuất công chấp dịch là tất nhiên, ai cũng không giúp được người, nhưng là tại trên công trường làm việc gì, bản đô đầu ngược lại là có thể điều hoà một hai, người đã là một cái đọc qua sách, quốc triều đối người đọc sách từ trước đến nay ưu đãi, huống chi chúng ta Miên Châu vốn chính là hoang vắng chi địa, người đọc sách ít đến thương cảm, chỉ cần người có thể ở một canh giờ, đem bản này sổ sách thăm tra đối chiếu tốt, bản đô đầu xin mời người tại trên công trường quản đồ ăn sổ sách, không cần tan tầm làm việc, tương tự coi như người hoàn thành lao dịch, người xem coi thế nào?"

Vân Tranh tiếp nhận Lưu đô đầu đưa tới sổ sách, mở ra nhìn một chút, trong lòng lập tức thì có ngọn nguồn, vốn cho là lại là trong truyền thuyết tứ trụ sổ ghi chép, vậy cần biết cũ quản cùng doanh thu, chỉ có biết thực tế mức lại giảm đi chi tiêu mới là một quyển hoàn chỉnh sổ sách, hiện ở trong tay chính mình cầm bắt quá là một quyển sổ thu chi, bên trong còn tràn đầy ba bảy hai mươi tám các loại sai lầm, những này tất nhiên đều là tham những chứng cứ, Vân Tranh khẽ cười một tiếng, tại Thương lão ánh mắt thấp thỏm bên trong bắt đầu tính nhẩm những này đơn giản khoản.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Tiên Sinh Kế Toán

"Nơi này tổng cộng chi tiêu tiền bạc năm mươi sáu quan bảy trăm ba mươi lăm văn, nhà kho còn có màn lụa ba đỉnh, cái cuốc mười một chuôi, vôi ba ngàn cân, thô than bốn trăm cân, than trúc tám mươi cân, khác còn có rượu nếp hai vò, gạo lức hai gánh, gà hai mươi lăm mai, Lưu đô đầu, bản này khoản đã nói những này, tiểu tử không biết những này sự việc đơn giá, cho nên không cách nào thăm tra đối chiếu, xin gặp lượng."

Vân Tranh khép Fkt6FWjz lại sổ sách, đem sổ sách hai tay lần lượt trả Lưu đô đầu, Thương lão vui sướng đều có chút đứng ngồi không yên, Lưu đô đầu lại bưng bát rượu tự mình uống rượu, Vân Tranh liền một mực khom người chờ Lưu đô đầu lên tiếng.

Thẳng đến một chén rượu uống xong, Lưu đô đầu lúc này mới ngẩng đầu nhìn Vân Tranh ánh mắt nói: "Không có phát hiện sơ hở? Chúng ta đều là người thô kệch, có đôi khi khó tránh khỏi sẽ nhớ lầm sổ sách, người là người đọc sách, chẳng lẽ liền không có phát hiện cái gì không ổn?"

Vân Tranh đem Lưu đô đầu bát rượu lấp đầy rượu, cung kính đặt ở trước mặt của hắn nói: "Tiểu tử chỉ nghe được đô đầu nói muốn thăm tra đối chiếu bản này sổ sách, không nghe nói muốn kiểm toán, nếu như đô đầu cần tiểu tử một lần nữa xét duyệt khoản, tiểu tử cái này đi làm."

Râu quai nón Lưu đô đầu cười ha ha, tròng điệp một bàn tay vỗ vào Thương lão đầu vai nói: "Người cái này lão câu vận khí tốt, trại bên trong đi ra như vậy linh tính trẻ con, cùng nên người trại hưng thịnh a."

Đồng dạng sổ sách lão tử đưa cho Quang Lĩnh thôn Hoắc gia tiểu tử xem, hăn vậy mà chỉ vào sổ sách nói lão tử đem khoản nhớ lầm, còn muốn giúp đỡ lão tử một lần nữa ký sổ, nãi nãi , ta lão Lưu ăn cái này miệng đồ đầu cơm đã ăn hết hai đời người, sẽ con mẹ nó không biết mọi việc? Lão tử nếu là không ký thành ba bảy hai mươi tám, dưới tay các huynh đệ tiền thường từ nơi nào ra, như vậy sổ sách, coi như là Huyện thái gia cũng không biết hỏi đến, một cái nhận biết hai chữ bạch đình liền dám xem nhẹ lão tử, đọc sách đọc choáng váng hăn, thật tốt đi mưa trong đất công tằng đá thanh tỉnh, thanh tỉnh.

Hai mươi mấy tuổi người không bằng một cái tiểu oa nhi người biết chuyện tình lỗi đời, lão thương đầu, mặt mũi của người ta lão Lưu thế nhưng là cho người, chính là cái này bé con, cái này định rồi, ngày mai bắt đầu làm việc thời điểm tìm đến lão tử, ký sổ việc cần làm liền giao cho hăn, tên gì người đến? Họ còn rất quái."

Vân Tranh lại một lần nữa chấp tay nói: "Tiểu tử họ Vân tên là Tranh."

Lưu đồ đầu đứng dậy vãng thân thượng bộ áo tơi, còn lại nha dịch cũng đi theo đến, bắt đầu chuẩn bị rời đi, Thương lão kiệt lực giữ lại ăn xong cơm tối lại đi, Lưu đồ đầu lấy sắc trời đã tối, lo lắng đuổi không trở về Đậu Sa quan làm lý do cự tuyệt.

Lúc trước khi ra cửa nhìn lấy Vân Tranh nói một cách đầy ý vị sâu xa: "Đồ ăn sổ sách kỳ thật không có gì chất béo, tầng tầng lột da xuống, đến nơi này cũng chính là có thể ăn no bụng mà thôi, tiểu tử, cơm người có thể rộng mở cái bụng ăn, cho nhà đệ muội mang miệng ăn cũng là lẽ thường, tay nếu ô uest, cần thận lão Thiên sét đánh thu người."

Vân Tranh cười duỗi ra hai tay đối Lưu đồ đầu nói: "Đa tạ đồ đầu dạy bảo, người xem tiểu tử đôi tay này, sống đến bây giờ mới thôi, mặc dù ngày ngày đốn củi, lại chưa từng dính qua nửa điểm dơ bẩn, tiểu tử rất nghĩ đến lúc sắp chết đôi tay này y nguyên bảo trì như vậy sạch sẽ."

Lưu đô đầu từ trong ngực móc ra một cái bao lá sen, đặt ở Vân Tranh trong tay cười nói ra: "Có ý tiểu oa nhi, không sai, nơi này có nửa con gà, xem như khao người, Hoàng đế còn không kém đối bình đây."

Không đợi Vân Tranh cự tuyệt, Lưu đô đầu liền rống lên một cuống họng, mang theo nha dịch đi xuống lầu, lại cười lên chính mình cái kia thốt buồn cười điên ngựa chịu lấy mưa nhỏ lại một lần nữa chui vào khói xanh.

Vân Tranh vịn Thương lão, đưa đến Lưu đô đầu lại nhớ tới trúc lâu, lần này trong trúc lâu liền không giống vừa rồi như vậy bị đè nén, Thương Nhĩ, tiểu tử, còn có ba cái phu nhân đều vây quanh, tức tức tra tra hỏi thăm không ngừng. Chỉ có tiểu tử nhìn lấy bao lá sen chảy nước miếng.

Vân Tranh mở ra giấy dầu bao, đem nửa con gà xé mở, thịt ức hai tay nâng cho Thương lão, Thương lão cười ha ha một tiếng, nhận lấy liền ăn, Vân Tranh lại đem đùi gà kéo xuống đến dùng bao lá sen chuẩn bị cẩn thận mang về cho Vân Kiên Cường, còn dư lại điếm này thịt gà liền toàn bộ cho không kịp chờ đợi tiểu tử.

Thương lão vượt một cái ngoài miệng dầu lôi kéo Vân Tranh tay nói: "Chúng ta trại cuối cùng là ra một cái cầm cán bút thay thế lưng hài tử, tốt, gia gia không nhìn lầm người, ngày mai sẽ đi theo gia gia đi Đâu Sa quan công trường, Vân Nhị để lại ở bên cạnh, người trong nhà nhìn lấy sẽ không ra đường rẽ, lao dịch một làm là được bốn mươi ngày, đi sớm về trễ người cũng không có biện pháp chiếu cố hẳn."

Vân Tranh lại một lần nữa tạ ơn Thương lão, lo lắng Vân Nhị ở nhà một mình xảy ra chuyện, vội vàng cáo từ về nhà.

Khi về đến nhà, phát hiện Vân Nhị, Vân Tam chính bưng bát lấy chăn mền nói chuyện, nghe không rõ ràng nói cái gì đó, chó sủa âm thanh rất lớn, Vân Tranh trước cho lò sưởi bên trong mất đi một ít củi khô, bắt đầu nấu cơm.

"Đại ca, người thực sự muốn đi ứng phó lao dịch? Ta nghe bảo cô các nàng nói rất khổ, còn tưởng rằng năm nay không cần ứng phó lao dịch, ai biết vẫn phải tới, người có thể hay không chịu được a? Thực tế không được chúng ta liền đi, đi thành phố lớn chúng ta lao động chân tay sẽ rộng lớn nhiều, lấy bản lãnh của người, làm cho phần cơm ăn không khó."

Vân Nhị ôm chớ vàng lo lắng nói với Vân Tranh.

Vân Tranh tiếp tục nấu cơm, từ trong ngực móc ra chi kia đùi gà, mặc ở trên nhánh cây đặt ở trên lửa nướng nóng lên về sau kín đáo đưa cho Vân Nhị nói: "Những sự tình này không phải người nên suy tính sự tình, nhiệm vụ của người bây giờ là nhanh lớn lên, về sau không thể lại nói những này không có tim không có phổi, nam tử hán luôn phải có đảm đương, chúng ta phải xông đi, người để Thương lão làm cái gì? Người cho rằng những cái kia sai dịch nói thiếu một cá nhân liền cho lão tộc trưởng tới chống đỡ mà nói chỉ là tùy tiện nói một chút? Chúng ta thật vất vả đã có hộ tịch, hiện tại ly khai liền là trốn hộ, bắt được sau sẽ bị bện thành quân hộ, hạ tràng thảm hại hơn."

Vân Nhị biết Vân Tranh là cái gì tính tình, trong miệng lầm bầm một câu, liền bắt đầu ôm đùi gà gặm, một cái đùi gà thế nào cũng không đủ Vân Đại, Vân Nhị, Vân Tam ăn, Vân Đại cũng liền ăn hết một ít đầu, những thứ khác đều tiến vào Vân Nhị cùng Vân Tam bụng.

"Đại ca, kỳ thật ta hiện tại rất thỏa mãn, thực sự, so với ta trước kia trôi qua thời gian tốt hơn nhiều. Chưa từng có người nào nguyện ý vì ta đi chịu khổ, chỉ có đại ca người, ta biết, nếu là không có ta liên lụy, người nhất định không cần ăn như vậy đau khổ, cũng không cần đi khiêng đá, lại càng không dùng vì cái kia vô dụng hộ tịch khử bính mệnh."

Vân Tranh kỳ quái nhìn Vân Nhị liếc mắt nói: "Ai nói ta phải đi chịu khổ, đại ca người ta nếu liền một cái lao dịch đều trốn không thoát, nhiều năm như vậy xã hội không ủng hộ công bằng bất, về sau ít nói câu buồn nôn."

Vân Nhị thoáng cái từ trong chần chui đi ra nhảy lên Vân Tranh phía sau lưng, liều mạng cầm cánh tay nhỏ muốn đem Vân Đại tươi sống ghìm chết, hăn vừa rồi thực sự cho rằng Vân Tranh sẽ đi khiêng đá, khổ sở trong lòng tới cực điểm, ai biết người này liền đợi đến xem chuyện cười của chính mình, tức chết người đi được.

Vân Nhị cánh tay nhỏ có thể có sức khỏe lớn đến đâu, Vân Tranh không chút nào để ý, tiếp tục ngồi ở lò sưởi bên cạnh, quấy lấy bình gốm bên trong đồ ăn canh, mặc kệ do Vân Nhị tại chính mình trên người hồ nháo.

Vân Tam giúp đỡ Vân Nhị kê hai cuống họng, thấy không ai để ý chính mình liền đem cái cầm đặt tại chân trước bên trên ngáp một cái, tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

Ngoài cửa số mưa tuyết vẫn là tại không nhanh không chậm rơi xuống, chỉ là trong trúc lâu hàn khí, tựa hồ bị cơn hương khí toàn bộ đuổi đi ra ngoài.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Đậ Sa Quan

Mùa đông mưa lạnh như khóc như tố, triền miên khiến người ta nổi trận lôi đình, vừa mới hong khô quần áo chỉ chốc lát liền có thể túa ra nước đến, ướt nhẹp đắp lên người khiến người ta động một cái đều khó chịu.

Vân Tranh từ trên xe bò nhảy xuống, dắt trâu đi đi vào lều dưới đáy, cầm vải bố trước cho trâu lau khô, chính mình đây đầu mưa trước dùng vôi mà sát, đến nơi này hẳn mới hiểu được một cái đạo lý, cái kia chính là trâu so người quan trọng hơn, giúp việc bếp núc mấy vị phu nhân giúp đỡ Vân Tranh từ trên xe bò xuống đẩy gạo lúc, bên trong một cái phu nhân thấy Vân Tranh toàn thân nước bùn, liền phàn nàn nói: "Sao có thể đem áo tôi che ở gạo lúc bên trên, những này gạo không có hai ngày liền sẽ bị ăn xong, xối điểm mưa cũng không cần gấp."

Vân Tranh từ trên xe bò tháo xuống một Tiểu Lam Tử trứng gà, cười đối phu nhân nói: "Không quan trọng, những thứ này đều là khiến người ta ăn, sao có thể thấy nước, thấy nước sau chẳng phải là được song chưng cơm? Đại gia hỏa đều tại hạ khổ lực, ăn không đủ no xảy ra nhân mạng, mấy ngày hôm trước thức ăn phần cuối còn có một chút còn thừa, ta liền mua một điểm trứng gà, cho mọi người làm cho điểm canh súp tុ uống, ấm áp ấm áp."

Phu nhân cười a a nói: "Cũng là người có biện pháp, những năm qua chỉ là gạo lúc cũng không đủ mọi người ăn, người quả thực là lo liệu mọi người có cơm có đồ ăn, bây giờ còn muốn làm canh, tại như vậy xuống dưới trên công trường thời gian là được Huyện lão gia qua thời gian."

Vân Tranh cười khở một tiếng, cũng không biết những cái kia quan lão gia là thế nào cho cung ứng, gạo lúc cho rất ít, thế nhưng là muối ăn lại hưởng đã chết cho, cũng không biết là một năm kia yêm muối ăn, đen sì một đại cái bình, quản kho còn nói không đủ cứ tới rồi, Vân Tranh liếc nhìn giấy niêm phong, phía trên có Vũ Thăng quân ấn ký, không cần phải nói đây là từ quân đội bên trong đào thải xuống.

Hết cách rồi, Vân Tranh liền cho muối ăn cùng sơn dân đổi gạo lúc, đổi một ít mỡ lợn, những người miền núi chỉ cần có muối ăn liền là một kiện đại hảo sự, ở đâu sẽ còn đi lựa nhật, điều này cũng làm cho Vân Tranh nhật cái đại tiện nghi, hẳn phụ trách cái này hơn một trăm tên lao dịch đối với mình thức ăn vừa lòng phi thường, cũng khó trách, có gạo có món ăn ai cũng nói không nên lời cái chữ "không" đi ra.

Sơn dân kỳ thật liền là trốn hộ, bọn hãn trốn ở trên núi không đi ra, tự trồng tự ăn, nghe tựa hồ tiêu diêu tự tại, trên thực tế mỗi ngày đều tại bên bờ sinh tử lăn qua lăn lại, cùng đại sơn đấu, cùng dã thú đấu, còn muốn cùng trên núi đạo phi đấu, dưới chân núi đánh một tháng giao cho, Vân Tranh quả thực là không có gặp một cái đã có tuổi sơn dân, bọn hãn sống không quá ba mươi tuổi .

Uống một đại bát canh súp tự, Vân Tranh mới cảm giác được thân thể đã có một điểm ấm áp, canh súp tự vẫn là chính mình giáo hội những này phu nhân làm , chỉ cần một thanh củ sắn phẩn, một quả trứng gà liền có thể làm ra thật lớn một nồi nước đến, lại tùy tiện rải lên một điểm rau cỏ bọ, chẳng những nhìn đẹp mắt, hương vị cũng không kém, liền là không có gì dinh dưỡng, lừa gạt ăn lừa mà thôi.

Kết thúc công việc đồng la vang lên, lao dịch nhóm nguyên một đám quý đồng dạng từ mưa trong đất chui vào lều, vây quanh lò sưởi đập vào bệnh sốt rét không muốn rời đi, tay cầm muôi phu nhân liền vung lấy cái thìa lớn bắt đầu đuổi người.

"Vây quanh lò sưởi có còn muốn hay không ăn cơm đi, tiểu tướng công xem các người đáng thương, hôm nay cho đại gia hỏa chuẩn bị ăn ngon thực, có gà đây, uống nhiều một cái, đi đi hàn khí."

Thật thà Thương Nhĩ thiếu chút nữa bị chen đến lều bên ngoài đi, Vân Tranh liền lôi kéo hẳn ngồi vào chính mình phá sau cái bàn mặt, nơi này tốt xấu có thể cản chút gió, cho hẳn bưng một bát canh lớn, nói không đến ưu đãi, chỉ bắt quá phía trên thật mỏng trứng hoa hơi chút nhiều một ít. Canh rất nhiều, Thương Nhĩ uống nhiều một bát, trong bụng không có thực, tràn đầy nước dùng, hơi nhúc nhích bụng liền âm âm vang, tựa như vừa mới uống xong nước đại gia súc, không người cười lời nói, đều một cái bộ dáng.

Nơi này cơm gạo lúc, Vân Tranh cho tới bây giờ đều không hạn chế, tăng thêm hai đầu tử muối ăn bọn hẳn có thể ăn một cái bồn lớn, từ khi đi tới nơi này cái thế giới, Vân Tranh phát hiện mình lượng cơm ăn cũng tại tăng mạnh, to bằng đầu người thô bát sứ, chính mình ăn hai chén không nói chơi.

Đi vào trên công trường đã một tháng, Lưu đô đầu tổng cộng xuất hiện ba lần, không nghĩ tới hôm nay hẳn cũng đến đây, nhìn xem lao dịch nhóm bát cơm, thoả mãn gật đầu, lại từ trong nôi múc một muống tử súp trứng ném thử một miếng, con mắt không khỏi tỏa sáng, cho mình xếp vào một đại bát, ngồi ở Vân Tranh phá trên mặt bàn vừa uống vừa nói: "Đi một vòng tròn lớn, liền các người nơi này nhìn như cái người sống đợi địa phương, tiểu tử, đo đạc mét khối hoạt kế có thể hay không làm, nếu như sẽ làm liền cùng ta đi đo đạc mét khối, việc này không cho người làm không công, một ngày năm mươi văn tiền."

Vân Tranh cười nói: "Ngài đây là muốn một lần nữa đào kênh mương a, tiểu tử tự nhiên sẽ làm, chẳng những sẽ làm, tiểu tử còn biết ngài chuẩn bị muốn tại lưng chừng núi đào kênh mương, trên núi trong thành lũy giọt nước hàng không đi ra, bây giờ là vào đông, điểm ấy mưa nhỏ liền úng lụt,

nếu đợi đến lúc xuân hạ mưa to, ha ha, trên núi liền có náo nhiệt nhìn, nói không chừng chúng ta mùa đông làm những chuyện lật vạt này liền làm không công, cũng phải bị mưa phá tan."

Lưu đô đầu nghe vậy thả tay xuống bên trong bát, tại Vân Tranh trên đầu vỗ một cái cười nói: "Liền người lạnh lợi, nãi nãi , người đọc sách nên là người đáng vẻ như vậy mới là, tranh thủ thời gian nghĩ cái nhất tiết kiệm tiền biện pháp, đây là thêm ra tới hoạt kế, phía trên không trả tiền, nghĩ ra được, ta lão Lưu khao người."

"Kỳ thật a, trên núi giọt nước không cần phải thanh đi ra ngoài, Đậ Sa quan bắc sườn núi là một cái như vậy đỉnh núi, thế núi hiểm yếu dễ thủ khó công, cho nên các đại nhân mới chịu ở chỗ này thành lập thành lũy, cùng Đậ Sa quan hình thành cùng nhau trông coi xu thế, thế nhưng là a, trên núi thiếu nước, cái này đã chú định này tòa đỉnh núi không thể thủ đến lâu dài, nếu như ta là địch nhân, tại binh lực cho phép dưới tình huống liền vây quanh ngọn núi này, không cần bao lâu, mười ngày vậy là đủ rồi, ngọn núi này liền sẽ không công tự tan."

Lưu đô đầu dời lên Vân Tranh mặt trò vui dò xét nói: "Không nhìn ra, ta nơi này còn có một vị binh pháp đại gia, người ngược lại là nói một chút, giải quyết như thế nào vấn đề này, để ta lão Lưu thật tốt căng căng học vấn."

Vân Tranh thuyết thư tiên sinh đồng dạng vỗ một cái cái bàn nói: "Trữ nước hầm, nếu đào kênh mương, này kênh mương tổng trưởng sẽ không ít hơn ba dặm đấy, dựa theo hiện tại tiến độ, ngài ít nhất phải làm một tháng, nếu như ngài đem trên núi cái kia ao chống lụt tử lợi dụng, liền không có cái này gian nan khổ cực, ba năm ngày liền có thể thanh đi ra. Dưới mưa to thời điểm mưa sẽ chảy đến ao chống lụt, người cũng không cần lo lắng mưa xông vào phía dưới pháo đài."

"Nói hươu nói vượn, trên núi ở đâu ra ao chống lụt, nếu một lần nữa tu ao chống lụt, lão tử không bằng đào kênh mương, ít nhất không cần đục đá phủ ao. Còn tưởng rằng người nghĩ ra cái gì tốt biện pháp, nguyên lai là cái phí tiền biện pháp. Người ta Đậ Sa quan thống nhất quản lý đều không có lên tiếng, chúng ta thao cái gì tâm, làm xong chính mình hoạt kế trọng yếu nhất." Lưu đô đầu có hơi thất vọng.

Vân Tranh mãnh liệt cầm đầu đục cái bàn, bang bang vang, Lưu đô đầu cầm lấy Vân Tranh cổ áo đem hấn nhắc lên nói: "Thật dễ nói chuyện, phát cái gì tính tình."

"Lão thiên gia a, Đậ Sa quan gác Ngũ Xích Đạo đã hơn ngàn năm, đã trải qua Tần Hán, Tam quốc, Lương Tấn, nhà Đường nhiều năm như vậy, Gia Cát Lượng đều đã từng đóng quân ở đây, nhiều như vậy danh thần dũng tướng chẳng lẽ cũng không biết lợi dụng này tòa đỉnh núi? Người nhà Đường Viên tư Ma Nhai khắc đá ngay tại ven đường bên trên, phía trên rõ ràng viết này tòa đỉnh núi bên trên có một cái đá xanh thể liền ao chống lụt, lão nhân gia ông ta còn ở nơi này rửa qua chân, ta cũng không tin, những năm này đi qua, những tảng đá kia liền sẽ biến thành đất."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Khoác Lác

Lưu đô đầu gãi cái ót hồ nghi nhìn lấy Vân Tranh hỏi nói: "Người nói ven đường bên trên cái kia khắc đá? Lão tử từ nhỏ nhìn thấy lớn, vì sao ta cũng không biết trên đó viết ** trên núi có một cái ao chống lụt?"

Vân Tranh lại một lần nữa bắt đầu cầm đầu đục cái bàn, hẳn không biết nên tại sao cùng Lưu đô đầu kể ra, Viên Tư lão tiên sinh đem ngọn núi này gọi là Thâm Tú Phong, đây là một cái cờ nào lịch sự tao nhã danh tự, nếu cùng Lưu đô đầu đồng dạng tại chính mình văn chương bên trong viết lên. Lão phu hôm nay leo lên ** núi. . . Vân Tranh không biết phong lưu lãng mạn người nhà Đường có hay không lá gan này, chính mình đánh chết cũng không viết ra được tới đây chùng mắt mặt ném một cái liền là hơn ngàn năm văn chương.

"Thật dễ nói chuyện, nếu là thật có thứ này, chúng ta là có thể đem cái này hoạt kế nhận lấy, Huyện lệnh đại nhân mặc dù keo kiệt, hai ba mươi quan tiền tiền công vẫn là sẽ cho, đây là thêm vào hoạt kế, chẳng lẽ hẳn thực sự muốn lão tử trên nệm hay sao?"

Lưu đô đầu kéo lấy Vân Tranh liền lên đỉnh núi, chỉ vào đỉnh núi đất trống hỏi Vân Tranh cái nào ao chống lụt ở đâu, Viên Tư tiên sinh đã nói có thể ở nơi này rửa chân thời điểm trông thấy sông nhỏ, sông nhỏ tại mặt phía bắc, hẳn ngôi địa phương tất nhiên ngay tại phía nam, lao dịch nhóm dựa theo Vân Tranh chỉ điểm thanh trừ hết nơi đó cỏ dại, bới hai cái cuốc lại đục phải đá xanh.

Lưu đô đầu phân phó lao dịch nhóm nắm chặt làm việc, chỉ chốc lát nơi này liền xuất hiện một cái tràn đầy đá vân xanh lót đường hố to, Lưu đô đầu cười phi thường đắc ý, phân phó lao dịch nhóm đem nơi này một lần nữa chôn xong, chính mình còn bắt vài thanh cỏ xanh ném tới hố đất phía trên, dùng sức tại Vân Tranh trên bờ vai vỗ một cái nói: "Cho ai cũng không cần nói, đây là lão thiên gia bố thí cho chúng ta tiền tài, tiểu tử, thật bản lãnh, năm quan tiền, lão tử mua xuống người cái chủ ý này, về sau biện pháp này liền là lão tử, không cho phép cho ngoại nhân nói, để ta lão Lưu cũng làm ra vẻ một hồi binh pháp đại gia."

Vân Tranh nghe được Lưu đô đầu mà nói vừa chuẩn chuẩn bị đầu kia đi đụng cây.

Lão Lưu kéo lại nói: "Ngại ít a, tám quan tiền không thể nhiều hơn nữa, lão tử các huynh đệ còn muốn ăn cơm đây!"

"Người đây là hại ta a, Lưu đầu, tha cho ta cùng người các huynh đệ đồng dạng gọi người một tiếng Lưu đầu, người cảm thấy làm như vậy phù hợp sao?" Vân Tranh tra hỏi đem lão Lưu hỏi choáng váng, năm lấy sau nửa ngày mới nói: "Cho người tiền làm sao lại là hại người rồi?"

"Ta năm nay mười ba tuổi, đệ đệ của ta năm nay ba tuổi, người để cho chúng ta hai huynh đệ cầm năm quan tiền đặt ở trong nhà? Hai anh em chúng ta còn có sống hay không? Năm quan tiền có thể bán một đầu tốt nhất trâu đực lớn, vì chút tiền ấy muốn giết người sẽ không chỉ có một hai cái a? Người cái này còn chưa phải là đang hại ta thế nào mới xem như hại ta?" Vân Tranh tức giận đối Lưu đô đầu rống.

Lão Lưu nháy một hồi con mắt cuối cùng là hiểu rõ, ngồi xồm Vân Tranh trước mặt nói: "Tiểu tử, người bây giờ mới chính thức để lão tử đối với người nhìn bằng con mắt khác xưa, sắc là cạo xương cương đao, tài là đòi mạng độc dược, đạo lý này rất nhiều người đều biết, thế nhưng là gần đến giờ trước mắt mình có thể đem nắm chặt cũng không mấy cái, người nói,

đối với người thế nào cái tạ pháp, ta lão Lưu mặc dù thô tục, lừa gạt sự tình vẫn là không làm, người thông minh chút ít, muốn một cái ổn thỏa biện pháp nói cho ta biết."

Vân Tranh hướng phía Lưu đô đầu chấp tay nói: "Cũng chính là ngài tiểu tử mới có thể như thế tận tâm, biến thành người khác, tiểu tử nhất định giả bộ như cái gì cũng không biết, đây là ngài người tốt có hảo báo, coi như là tiểu tử cảm tạ ngài để cho ta làm phòng thu chi, miễn đi lao dịch." Nói chuyện đưa tay mò một nắm nước mưa phóng tới lão Lưu trước mặt còn nói: "Đây là cái gì? Với ta mà nói đây là đòi mạng Diêm Vương, một hai ngày ta còn có thể chịu ở, hơn một tháng a, trong ngày gặp mưa, cho dù tốt thân thể cũng gánh không được, những ngày này chôn đến chiến hào bên trong còn nhỏ tử nhìn thấy, mười sáu người a, một cái nào đều mạnh hơn ta cường tráng, ta nếu xảy ra chuyện, trong nhà ấu đệ cũng liền không sống nổi, mặc dù ngài không quan tâm, chỉ là tiện tay mà thôi, nhưng là đối tiểu tử mà nói, chỉ là năm quan tiền mua hai cái mạng đáng giá."

Thực không dám đấu điểm, tiểu tử không có ý định cứ như vậy đem cái mạng này bàn giao đi ra ngoài, ta về sau còn muốn đi thi đồng sinh, còn muốn đi thi tú tài, nếu như tổ tiên tích đức, liền là Đông Hoa môn gọi tên, tiểu tử cũng muốn điểm lấy mũi chân đủ một đủ.

Gia sư chính là ẩn sĩ, tiểu tử học mặc dù đều là một ít tạp học, lại là cao thâm nhất học vấn, đơn thuần lấy toán học để tính, không phải tiểu tử nói khoác, trên đời này tìm không ra so tiểu tử mạnh hơn mấy người.

Chỉ tiếc lấy tạp học tiến sĩ không phải tiểu tử muốn, hiện tại tiểu tử trở lại cố thổ, liền là muốn chân chân chính chính từ đồng sinh làm lên, từng bước một hoàn thành tiểu tử lý tưởng, đồng sinh thí chỉ bất quá khảo giáo một chút Tứ thư Ngũ kinh nắm giữ trình độ, chỉ cần học bằng cách nhớ là được, không tính là cái gì độ khó, nếu như Lưu đô khả năng giúp đỡ tiểu tử tìm được năm người liên bảo vệ, có thể tham gia khảo thí tiểu tử liền vô cùng cảm kích."

Lưu đô đầu ánh mắt đều phải đã nứt ra, lấp ba lấp bấp hỏi nuốt nước miếng một cái nói với Vân Tranh: "Người muốn Đông Hoa môn gọi tên?"

Vân Tranh gật gật đầu nói ra: "Có gì không thể, Gia sư nói qua, Đại Tổng triều kén tài đại điển nói cho cùng chỉ là một cái trò cười, mấy thiên văn chương liền có thể định người sinh tử phúc họa, hai bài thơ phú liền có thể khiến người ta thăng tới mây xanh, sao mà qua loa, ta thân là đệ tử, tự nhiên muốn đi xác minh ân sư của ta câu nói này chính xác hay không.

Huyện thử tại tháng hai, phủ thử tại tháng năm, thi học viện tại tháng tám, ta muốn thử xem ta có thể không thể tại trong vòng một năm liền qua ba cửa ải, cầm một cái tú tài danh phận trở về, mời Lưu đầu giúp FvBOSqPZ ta giúp một tay, Vân Tranh định sẽ không quên ân đức của người."

Lưu đô đầu ánh mắt đã đột không có cách nào lại đột, cho nên hần liền há to miệng, trên đầu lạt nước mưa chảy vào miệng cũng không biết che lấp, hần đã hoàn toàn bị Vân Tranh một phen nói được đã mất đi năng lực suy tính.

Lão thiên gia a, nơi này có một người điên nói mình muốn trong vòng một năm liền qua ba cửa ải, hoàn thành từ bạch đình đến công danh chuyển biến, lão thiên gia a, cái tên điên này nói cái gì? Kén tài đại điển là chuyện tiểu lâm? Thần a, Đông Hoa môn gọi tên đều là Văn Khúc tinh a, hần vậy mà nói không tính là gì, Thiên gia gia a, tri huyện đại nhân đều bất quá là cái thân phận cử nhân a, cứ như vậy tri huyện đại nhân thấy Đâu Sa quan thống nhất quản lý cũng chính là chấp tay một cái mà thôi a, Thiên gia gia a, Thiên gia gia a, ông trời của ta gia a, chẳng lẽ nói một viên Văn Khúc tinh không cần thận đã rơi vào Đâu Sa quan?

Lưu đô đầu chạy, hần cái gì cũng chưa nói xoay người chạy, hần lo lắng cho mình lại đợi một hồi đầu sẽ nổ tung.

Vân Tranh lau mặt một cái bên trên nước mưa nhún nhún vai, đã đi xuống đỉnh núi, hôm nay việc cần phải làm cũng đã làm xong, nấu cơm phu nhân đem Vân Tranh vải nhỏ túi tràn đầy gạo trắng, hai người bọn họ cũng có như vậy một cái cái miệng túi nhỏ, đây là quản sổ sách cùng nấu cơm người phúc lợi, không tính là tham khinh. Chỉ bất quá hai cái phu nhân đem còn dư lại gạo lúc ép thành gạo trắng mà thôi.

Vân Kiên Cường cùng Vân Tam vẫn là như thường ngày ghé vào cửa sổ chờ đợi Vân Đại trở về, nhìn thấy Vân Đại âm thanh ánh vui vẻ không được, người hô chó sủa phi thường náo nhiệt.

Vân Tranh từ hông bên trong lấy ra cái nào bố túi đem gạo trắng rót vào một cái tiểu cái bình, đây là trên công trường làm ra vè muối ăn cái bình, trong nhà bày bốn, năm cái, Vân Kiên Cường thấy ca ca tựa hồ cao hứng phi thường, liền hỏi nói: "Người hôm nay có việc mừng?"

"Không có, liền là khoác lác đem một người sợ hãi, hai ngày nữa ta sẽ có đủ loại số học đề muốn làm, rất không có ý nghĩa, người làm đi, coi như là khảo thí." Vân Tranh nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ màu xám trắng bầu trời, mặt trời còn không có đi ra dấu hiệu.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Biết Cách Làm Giàu

Vân Tranh phát hiện một đầu mối tài lộ, đây mới là hãn cao hứng lý do, này tài lộ cùng sơn dân có quan hệ, hãn bén nhạy phát hiện những người miền núi kỳ thật cũng không nghèo khó, lại cực độ khuyết thiếu sinh hoạt vật tư, y phục của bọn hãn đều vô cùng rách rưới, ăn dùng dầu muối cũng cực độ khan hiếm, Vân Tranh nghe được sơn dân nói qua, nhà mình săn giết một đầu lợn rừng, trời nóng nực ăn không hết, chỉ có thể hun thành thịt hun khói, có chút thịt muối đã tãi trên xà nhà treo rồi ba năm rưỡi.

Đây là một đầu thật tốt phát tài cơ hội a, trong núi lớn khắp nơi đều là bảo, nếu như mình có thể sử dụng Đậ Sa quan hàng hóa đi cùng bọn họ trao đổi, nhất định có thể tại trong thời gian ngắn để Vân Nhị, Vân Tam ăn no mây mẩy, cũng không cần phải cùng đám lao dịch tranh đoạt điểm này không có ý nghĩa lương thực.

Làm chuyện này trước đó, cùng với Lưu đô đầu giữ gìn mối quan hệ, chính mình sử dĩ trắng trợn khoác lác, mục đích chính yếu nhất liền là để Lưu đô đầu không dò rõ chính mình sâu cạn, do đó là mình phát tài đại kế mở cửa đường.

Vân Tranh lấy ra trong nhà tất cả tiền, chuẩn bị từ ngày mai sẽ bắt đầu tiến hành giao dịch, sơn dân Lại Bát nói qua, chỉ cần là muối, bọn hãn đều cần, có bao nhiêu liền có thể muốn bao nhiêu.

Người lớn bọn hãn không dám đến gần, bởi vì bắt được một cái sơn dân, triều đình sẽ có ban thưởng, luôn luôn chút ít không có hảo ý người nghĩ đến coi bọn họ là thành hàng hóa đi đổi lấy triều đình điểm này đồng tiền,

Vân Tranh vẫn là một đứa bé, một người đuổi xe trâu xuất hiện ở trên đường núi, bọn hăn mới dám tiếp cận, nếu không, bọn hăn tình nguyện không ăn muối, cũng phải che dấu cực kỳ chặt chẽ.

Ngày thứ hai, Vân Tranh đuổi xe trâu lại một lần nữa tiến vào Đậu Sa quan, hăn đem chính mình tiền toàn bộ đổi thành muối, lại vì đám lao dịch từ lương thực trong kho sắp xếp gọn gạo FvYoWcRu lúc, chính mình nhớ cho kĩ trường mục, quản kho kho đình cười hì hì nhìn lấy Vân Tranh tại khác biệt công văn bên trên viết chữ, đồng ý, lúc này mới cất kỹ sổ sách, bọn hăn đổi Vân Tranh đã có điểm tín nhiệm. Đứa nhỏ này cho tới bây giờ đều không ngang ngạnh, nhưng là cũng tuyệt đối sẽ không chịu thiệt, khó khăn nhất là đứa nhỏ này còn có thể giúp đỡ chính mình kiếm kê, cho nên đá đấu cái này một hạng sản phẩm đặc biệt không ở Vân Tranh trên người sứ, đây cũng là Vân Tranh luôn có thể lấy được so người khác nhiều một thành lương thực nguyên nhân.

Vân Tranh được chứng kiến đá đấu, quan trong kho đại đấu tràn đầy là một gánh lương thực, luật pháp bên trên yêu cầu có ngọn về sau đá một cước run mất dư thừa lương thực mới chắc chắn, những này đen tâm kho đình, một cước xuống dưới, đại đấu bên trong lương thực sẽ rút xuống một thành, nghe nói có một chút lão kho đình, một cước xuống dưới tràn đầy một gánh lương thực đại đấu sẽ đổ lại trình bày ba thành. Đây là người ta kiếm tiền đen bí mật bất truyền.

"Vân Đại, thành Tây đuổi kíp có một gánh trộn lẫn hạt cát gạo lúc người có muốn hay không, nếu như muốn liền cho đi coi như người ba phần lương thực, lão tử không có rảnh đi chọn hạt cát." Một cái lịch ra đội nón kho đình từ trong đường đi ra đối Vân Tranh ồn ào.

Vân Tranh lập tức liền cười, cái gì gọi là trộn lẫn hạt cát gạo lương thực, đó là bọn họ đá đấu đá ra , rơi trên mặt đất dính cát đất, muốn nhập kho bị chủ bộ người lớn phát hiện, đành phải chõng chất tại bên ngoài, bỏ khuyết không thành lỗ thủng, đành phải tiện nghi Vân Tranh.

Không cần suy nghĩ từ trên xe bò tháo xuống ba đấu lương thực, sau đó ngay tại kho đình dưới sự trợ giúp đem cái kia một gánh lương thực mang lên xe trâu, kho đình tại Vân Tranh trên ót nhẹ nhàng mà vỗ một cái nói: 'Đồ dê con mất dịch liền là khôn khéo, trở về đi hạt cát si mất, cái túi này lương thực tuyệt đối so với một thạch còn nhiều, quên đi, ai kêu nhà ta nhìn người thuận mắt đây.'

" tiểu tử biết ngài đây là hảo tâm, trên công trường những cái kia lao dịch nhanh chết đói, ngài đây là thưởng bọn hăn một miếng cơm ăn, đây là công đức."Lấn vào chín, Vân Tranh cười hì hì cùng kho đình trêu ghẹo.

Đáng thương không riêng gì lao dịch, thủ cửa thành binh sĩ cũng đáng thương, mặc đơn bạc áo quần có số, trên mặt còn in dấu lấy kim ấn, ôm một cây trường mâu núp ở cửa thành nhà ấm bên trong phát run, một văn tiền một bao nhiệt hạt dẻ Vân Tranh mỗi về đều muốn mua một ít, liền là tán cho những này binh sĩ , đã có thứ này, binh sĩ cũng sẽ không làm khó dễ người, cũng sẽ không bắt người lương thực, bọn hăn cũng không thiếu lương thực, cầm đi lương thực cũng không có thể buôn bán, lúc đó bị quan quân đánh chết tươi , bọn hăn liền là tại đơn thuần đang gieo họa người.

Xe trâu chi chi nha nha tại trên đường nhỏ hành tẩu, Vân Tranh núp ở áo tơi bên trong, thỉnh thoảng lại hướng trong miệng điền một viên hạt dẻ, con mắt nhìn về phía trước, lỗ tai lại như radar đồng dạng chú ý đến hai bên động tĩnh.

Quả nhiên, trước mặt cỏ khô một điểm, hai cái khiêng con mồi thợ săn xuất hiện ở Vân Tranh trước mặt, toàn thân đều là da thú, cường tráng chút cái nào thợ săn thậm chí mang theo đỉnh đầu da báo mũ, nhìn vô cùng tháo vát.

" Tiểu oa nhi, người hôm nay có muối ăn sao? Chúng ta cầm con mồi trao đổi, hôm nay vận khí không tệ giết một đầu lợn rừng."Thợ săn lo lắng đem Vân Tranh sợ hãi, cố ý giảm thấp xuống giọng nói chuyện.

" đổi không nổi a, ta chỉ có một ít cái túi muối, còn có một vò tử muối ăn, cái khác không thể động, đều là cho đám lao dịch ăn ."Vân Tranh thấy được thợ săn trong ánh mắt vẻ thất vọng, những vật này cùng một đầu lợn rừng giá trị chênh lệch quá lớn.

Người cao thợ săn liền là Lại Bát, hấn và Vân Tranh đánh qua mấy lần quan hệ, biết tiểu hài tử này không gạt người, thở dài nói: " thôi được, thay đổi, có chút muối, dù sao cũng hơn không có mạnh."Nói xong cũng từ trong bụi cỏ đẩy ra ngoài một đầu dài rộng lợn rừng ném tới Vân Tranh trên xe bò.

" không thể đổi, các người quá bị thua thiệt, một đầu lợn rừng bao nhiêu tiền ta biết, lần trước trại bên trong thợ săn cũng đánh một con lợn, so người đầu này nhỏ hơn nhiều, lấy được Đậu Sa quan bán đi trước sau như một lẻ ba trăm văn, ta muối ăn tăng thêm muối, liền ba trăm văn đều không đáng."

Lại Bát cười khổ nói: " ta biết, ai kêu chúng ta là sơn dân đây."Nói chuyện liền từ Vân Tranh trên xe bò dọn đi rồi muối ăn, Vân Tranh cũng đem cái kia cái túi muối đưa cho Lại Bát, cười nói với hấn: " ta một hồi liền đi trên thị trấn đem lợn rừng bán đi, hôm nay là phiên chợ, lúc này hấn là còn không có tán, không biết có thể bán bao nhiêu tiền, ngược lại so những này muối đáng giá, nói một chút, các người đều muốn cái gì, ta một hồi trở về còn xe trâu thời điểm cho các người mang hộ.

Lại Bát mạnh mà xoay người lại nhìn thấy Vân Tranh nói: "Nếu như người có thể cho ta mang một ít lui nóng thành dước, liền tốt nhất rồi, ta chỉ cần một bộ thuốc." Thấy Lại Bát vội vàng biểu lộ liền biết, đây là trong nhà có người sinh bệnh, hấn cần muối kỳ thật chính là định đem muối xào nóng lên cho bệnh nhân chườm nóng, đây là bọn hấn chữa bệnh phương pháp, mặc kệ bệnh gì đều dùng phương pháp này, một cái nữa phương pháp, liền là lấy máu.

Chẳng những bọn hãn dùng cái này biện pháp, Vân Tranh trại bên trong thật nhiều người bị bệnh cũng là cái này trị liệu pháp.

"Người lớn hay là hài tử, nếu như là hài tử người liền mang tới, đừng cho hãn mặc da thú, ta dẫn hãn đến xem bệnh, người lớn mà nói nói cho ta biết triệu chứng, chữa bệnh luôn luôn đúng bệnh hốt thuốc mới được." Vân Tranh nói rất thản nhiên, cái lúc này hãn đã đem kiếm tiền sự tình đem quên đi.

"Ta khuê nữ, sáu tuổi, người nếu có thể bảo vệ hãn mệnh, ta đem ta mệnh cho người." Lại Bát kích động toàn thân phát run, quay người liền xông vào bụi cỏ, không bao lâu liền không kịp thở ôm một cái quần tại trong chăn tiêu cô nương, Vân Tranh quả thực cũng không biết gia hỏa này là thế nào trong thời gian thật ngắn liền chạy hai cái đỉnh núi.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Bán Trư

Nghe được tiểu cô nương không ngừng ở ho khan, tám phần mười là viêm phổi a, con bà nó, không có kháng sinh tố bệnh này sẽ phải mệnh, cũng không biết đứa nhỏ này bị bệnh mấy ngày, Vân Tranh sợ trường như đúc trán của nàng, phát hiện năng lợi hại, chính mình cũng bắt đầu gấp quá.

Cũng bắt hòa lại hơn tám nói phí lời, vội vàng xe bò liền một đường dọc theo sườn núi xông tới xuống, Lão Ngưu ngày hôm nay tựa hồ biết Vân Tranh rất gấp, bốn cái chân bước rất gấp, chỉ chốc lát liền đến trên chợ.

Trước tiên đem con đặt ở Hồi Xuân đường, nói cho đại phu trước tiên cho hài tử xem bệnh, chính mình đem trư bán đi liền trả tiền, Hồi Xuân đường đại phu Ôn lão tiên sinh phát tay một cái liền để Vân Tranh trước tiên đi làm hoạt, còn để lại thoại để đem tai lợn để cho hẩn nhắm rượu.

Trên chợ người đến người đi, đều là công lấy ba lô lấy vật đổi vật, như vậy một cái trư muốn phải nhanh lên một chút mua xong, hoàn toàn không thể, mắt thấy chợ liền muốn tản đi, Vân Tranh khẽ cắn răng, liền vội vàng xe bò đi tới hỉ liền thăng tư lụa trang sạp hàng trên, đây là bánh đậu quan to lớn nhất buôn bán gia, sơ mười lăm phiên chợ thời điểm nhà bọn họ sẽ đem bán còn lại tư lụa đầu thừa đuôi thẹo năm tới nơi này bán, người sống trên núi mua về đại thể thêu thành khăn gấm, lại bán cho hỉ liền thăng, nghe nói chường quỹ người không sai, Vân Tranh dự định thử vận may.

To lớn một con lợn rừng nhất thời liền đưa tới rất nhiều người vây xem, tấm tắc lấy làm kỳ lạ, Vân Tranh trong khoảng thời gian này nhiều lần xuất hiện ở trên chợ, người nơi này đều biết hẩn, Vân Tranh cũng là vì tăng

cường tồn tại cảm, cố ý cùng mỗi người đều chào hỏi, người chính là như vậy, chỉ cần quen thuộc thì sẽ không quá để ý người là lúc nào xuất hiện, Vân Tranh vì biến mất thân thể của chính mình trống không làm rất nhiều nỗ lực.

"Vân lớn, thật lớn một con lợn, cái nào làm ra, hẳn là tiểu tử người trảo? Cái này không thể nào."

"Người quản ta từ đâu đến, ta đem ruột lưu lại, buổi tối đi nhà ta, chúng ta luộc hạ thủy ăn. Nhớ tới mang rượu gạo, a ma nhường rượu để ta đã sớm muốn uống."

Đồ tể xưa nay liền không phải người tốt lành gì, vỗ vỗ trên xe bò lợn rùng cau mày nói: "Tám trăm văn, hạ thủy để cho người, đầu heo quy ta, mau mau, bằng không ta liền đi." Tên khốn này nhìn thấy Vân Tranh ôm hài tử tiến vào Hồi Xuân đường, biết hẳn vội vã đòi tiền.

"Đệ đệ người ở sinh bệnh, lão tử là xem các người hai đứa đáng thương mới ra giá, chờ dùng tiền đúng không? Tám trăm văn, ngay ở hầu bao bên trong, muốn bán liền mau mau, chợ tản đi, làm ăn vụn vặt bán có thể không kịp."

"Trương Đồ, con lợn này nếu như ngày mai ở bánh đậu quan bán tiền ít hơn nhất quán ngũ, lão tử đem đầu cắt cho người làm đầu heo bán, đây là đen tâm." Bán khay đan người què tức không nhin nổi, ở bên cạnh giúp đỡ Vân Tranh.

"Lăn, người què không dXxtLSZy qua người đây là muốn trời cao a, lão tử ngày hôm nay liền ra tám trăm văn, yêu có bán hay không." Trương Đồ câu nói đầu tiên đem người què tức giận một câu nói đều không nói ra được.

"Hoa thúc ngài đừng nóng giận, ghê gớm ta ngày hôm nay không bán, đem con lợn này đưa cho Ôn lão tiên sinh đình dước phí, ngược lại bệnh

này không phải một hai ngày có thể tốt lên, ta chính là không muốn tổng phiến phúc Ôn lão tiên sinh, lão nhân gia người đều là bố thí y dược, cũng cần tiền tiến vào dược liệu, lúc này mới chuẩn bị đem trư mua." Vân Tranh giúp đỡ người què đem tản ra khay đan thu dược đồng thời, an ủi người què.

"Được rồi, nhất quán tiền, lão tử ngày hôm nay liền nhiều như vậy tiền, có điều chỉnh đầu heo đều cho ta." Trương Đồ thấy sự tình không ổn vội vã xen mồm.

"Trương thúc, người giết lợn tay nghề ở chúng ta bánh đậu trăn nhưng là mấy. Nghe nói là tổ truyền tay nghề, một chút liền có thể nhìn ra một con lợn có thể giết bao nhiêu thịt heo đi ra, ngài liền cho tiểu tử một thực giá, con lợn này không là của ta, hơn nữa tai lợn cùng hạ thủy đã đáp ứng Ôn tiên sinh cùng Thủy Sinh, tiểu tử là cái muốn mặt mũi người, thà chết chưa bao giờ nói dối, ngài lại nhắc tăng giá."

Trương Đồ nghe được Vân Tranh khen tặng, bao nhiêu cứu vẫn chút mặt mũi, vuốt cằm gật gù nói: "Con lợn này quả thật không tệ, ít nhất năm ngón tay phiêu, chính là da dày một chút, người em bé mang theo đệ đệ cũng không dễ dàng,

Một hồi lão tử ra tay giải trư, lỗ tai cùng hạ thủy cho người, còn lại cho ta, ta ra nhất quán hai, đây là người đòi tiền muốn gấp, lão tử hiện tại chỉ có thể lấy được số tiền này, không phải cố ý chiếm người em bé tiện nghi."

Vân tranh vội vã ôm quyền nói cảm tạ: "Trương thúc nhân nghĩa, tiểu tử chân thành ghi nhớ, con lợn này quy ngài, chính là nhất quán hai, tiểu tử chỉ lấy lỗ tai cùng hạ thủy, còn lại đều là ngài."

Trương Đồ cười hì hì, rồi cùng Vân Tranh vội vàng xe bò đi tới bán thịt cái giá bên cạnh cái, lại đây hai cái đồng nghiệp, giúp đỡ đem trư treo ở trên giá, đây là muốn động thủ, da lợn rừng là nếu không thành, cần lấy đao

tử lột ra đến, vậy thì miễn năm bóng nước sôi mao này nói tự, đến thời điểm sẽ đem da heo tiêu, liền có thể bán cho thợ giày chế tác giáp da.

Đang muốn động dao, liền nghe một giòn tan âm thanh truyền tới, tiểu thư nhà ta nói con lợn này chúng ta muốn, hai quán tiền." Một ăn mặc lục áo tử tiểu nha đầu năm khăn tay trạm ở trên đường đưa cái cổ nhìn về bên này.

Trương Đồ mặt lập tức liền đen, đây rõ ràng là tới cửa đoạt mối làm ăn, chỉ là nhìn thấy nhân gia dùng La Tử kéo bích đầu xe liền biết là gia đình giàu có, chính mình cướp có điều.

Vân Tranh không hề liếc mắt nhìn tiểu nha hoàn, hứng thú dạt dào chuẩn bị xem đồ tế giết lợn, thấy đồ tế không có động tĩnh, không khỏi thúc giục: " Trương thúc, ngài đúng là ra tay a, chờ xem ngài tổ truyền tay nghề đây."

Trương Đồ sững sốt một chút, chỉ chỉ cái kia tiểu nha hoàn, Vân Tranh không nhin được nói: "Tử viết, phi lễ chớ nhìn, chúng ta buôn bán đã thành, lúc này chỉ muốn xem ngài giết lợn, những khác không có hứng thú."

" nhân gia ra hai quán người Trương thúc có thể ra không nổi. www.uukanshu.net "Trương Đồ tiếp tục cười cùng Vân Tranh nói giỡn.

" tám mươi quán cũng đã chậm, muốn mua cũng là hướng về ngài mua, ngài làm tiểu tử là nói láo a. Giết lợn, ta chờ năm lỗ tai cùng hạ thủy đây, lấy đi ta ngài sẽ đem còn lại bán cho nàng."

Nghe được Vân Tranh nói thô tục, cái kia tiểu nha hoàn oán hận trừng Vân Tranh một chút, xấu hổ điều khăn tay trở lại xe la trên, phu xe gọi một cỗ hợng, chiếc xe kia liền lão đảo hướng về bánh đậu quan chạy tới.

Trương Đồ cười hì hì hướng về phía Vân Tranh chọn chọn ngón tay cái, xoay người liền bắt đầu đối phó con lợn này, tay nghề quả thật không tệ,

ngắn thời gian ngắn ngủi, chính đầu heo liền bị tá thành mấy khối, đồng nghiệp đem trư ruột, cái bụng phiên được, rửa sạch, nấu cháo tinh tế xoa, lúc này mới đưa cho Vân Tranh.

Vân tranh công lấy một bầu đồng tử, trong tay mang theo tai lợn, một đại bồn hạ thủy giá đến trên xe bò, cáo từ Trương Đồ, lúc này mới một lần nữa đi tới Hồi Xuân đường.

" thấy thế nào hộ hài tử, đều đốt thành như vậy mới đưa tới, vừa này cho làm châm, tiết hỏa khí, kỳ trùn đầu đỉnh thấp bố khăn không thể đoạn, lại uống này thiệp được, liền uống ba ngày, sống quá ba ngày nay liền không có gì đáng ngại."

Ôn tiên sinh lời nói này đem Vân Tranh nghe được trợn cả mắt lên, này còn có phổ không chắc chắn, cái gì gọi là sống quá ba ngày liền không có gì đáng ngại? Ở chính mình niên đại, cái kia bác sĩ nếu như dám nói thế với, nhất định là bị giới axit sunfuric kết cục.

Vân Tranh nhìn Ôn lão tiên sinh tẩm kia thành khẩn mặt, chỉ có thể khom người cam tạ, đưa lên một bộ tai lợn, thanh được phí, lại để cho Ôn tiên sinh nhi tử nhiều bắt được một bộ thanh tâm nhuận phổi được, lúc này mới đem đã ngủ bé gái ôm vào trên xe bò, mắt thấy đã muốn đến trưa, vội vã vội vàng xe bò chạy về.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Lưu Đô Đầu Thử Thách

Xe bò bò lên trên pha, Vân Tranh ở phía sau chạy, Lão Ngưu ngày hôm nay xem như là lập công lao, không thể quá bạc đãi nó, trở lại tại chỗ, lại tám lập tức liền chui ra, ôm lấy trên xe bò con gái nhìn kỹ, thấy con gái tựa hồ không quá ho dXtrYRdZ khan, cao hứng ôm hài tử không ngừng thân, Vân Tranh liền ở bên cạnh nhìn, cười híp mắt, cảm giác mình cũng phi thường thoải mái.

Từ trên xe bò chuyển xuống hầu bao, đem bên trong tiền đồng đổ ra một nửa, chứa ở tiền của mình trong túi đưa cho lại tám, vỗ vỗ lồng ngực nói: "Sau đó muốn mua đồ, ngay ở này khối đá lớn trên làm cái tam giác ký hiệu, ta liền sẽ tới, nói xong rồi, ta cần một điểm chỗ tốt. Ta cũng phải nuôi sống đệ đệ."

Nói xong cũng đem tiểu cô nương dưng nhét vào lại tám trong lồng ngực, đem y chúc thuật lại một bên, liền vội vàng xe bò quải hưởng về công trường phương hưởng, xa xa mà nghe được lại tám lớn tiếng gọi: "lần tới còn tìm người."

Vân Tranh mang theo đầy mặt ý cười trở lại công trường. Giúp trừ phụ người đã đang ngẩng đầu chờ đợi, thật vất vả nhìn thấy Vân Tranh trở về, cũng sắp nhanh quá tới người giúp đỡ, phát hiện ngày hôm nay gạo lúc có thêm rất nhiều, nghe xong Vân Tranh giải thích càng thêm cao hứng, người nhà quê từ đâu tới nhiều như vậy chú ý, gạo lúc bên trong không phải là cục đá có thêm một điểm, một hồi làm xong cơm, lấy ra đến chính là, ba người mỗi người có thể phân một đấu tinh gạo đây.

Gan heo tử là muốn để cho vân hai bổ sung vi-ta-min, bằng không đưa nhỏ này sẽ đến bệnh quáng gà chứng, trừ ruột, tim heo, trừ thận là muốn ở buổi tối xin mời lão tộc trưởng cùng chăm sóc chính mình hương thân lại đây uống một chén , còn trừ phổi là phải cho vân ba giữ lại, đáng thương vân ba lại từ theo huynh đệ mình hai, liền chưa từng thấy thức ăn mặn.

Tìm một bát tô đặt ở cùng một chỗ luộc, trong ngọn núi có chính là hương liệu, hoa đại tiêu, thù du đầu đầu cũng có, cây quế nơi này cũng không thiếu, duy nhất tiếc nuối chính là không tìm được bát giác. Sẽ đem hai khối lớn khương đập nát ném vào đến liền mặc kệ, người sống trên núi dùng một nắm muối liền có thể đã lừa gạt đi, như vậy đã rất chú ý.

Vân Tranh một người bảo vệ một bếp nấu luộc chính mình ăn thịt, phi thường thỏa mãn, đây là chính mình đi tới Đại Tổng hài lòng nhất một ngày. Cứu một đứa bé, kiếm được một khoản tiền, còn vợ vét nhiều như vậy thịt, chuyện tốt.

Lưu Đô Đầu đến rồi, nhìn dáng dấp rất đặc ý, thấy Vân Tranh một người bảo vệ bếp nấu luộc đồ vật, hương vị phân tán, hiếu kỳ mở ra nắp nồi vừa nhìn, nở nụ cười, tìm một cái cành cây đâm đâm trên cao nhất một nửa trừ thận, phát hiện đã quen, xoa lên liền ăn, năng cười vui vẻ, ăn xong trừ thận an vị đến bếp nấu bên cạnh, dựa lưng ấm áp bếp lò từ trong lòng móc nửa ngày, móc ra một tấm nhãn nhúm trang giấy đối với Vân Tranh nói: " người hôm qua thối đến mức lợi hại, lão tử cũng là chấp nhận nghe, hôm nay cầu lão chủ bộ ra một vấn đề khó, người nếu có thể đáp được với đến, người tìm người bảo lãnh cuộc thi sự tình liền giao cho ta. Không trả lời được, cho người ba quán tiền cần thận mà sinh sống đi thôi."

Nói xong cũng đem trang giấy tử đưa cho Vân Tranh. Vân Tranh nhìn lướt qua liền đối với Lưu Đô Đầu nói: " Lưu đầu, lần tới tìm điểm khó một ít đề mục đi ra, này nói toạc ra đề ta đã giải đi ra.

Kê ông một, đáng giá ngũ, kê mẫu một, đáng giá ba, gà con ba, đáng giá một, bách tiền mua bách kê, hỏi ông, mẫu, sò các bao nhiêu? Là này đề sao? Đáp án có ba tổ, một trong số đó, ông bốn, mẫu mười tám, sò bảy mươi tám, thứ hai, ông tám, mẫu mười một, sò tám mươi mốt, thứ ba, ông mười hai, mẫu bốn, sò tám mươi bốn."

Nói xong lo lắng Lưu Đô Đầu không nhớ được, trở lại chính mình phá bên cạnh bàn, đem này ba tổ con số ghi chép xuống, đưa cho Lưu Đô Đầu, chính mình từ trong nồi mò đi ra một cái tròng đầu, nằm bên người đao nhỏ tử bỏ xuống đến, nếm thử một miếng, khả năng đã lâu không có không có ăn thịt, cảm thấy mùi vị tốt lắm, không nhịn được lại vơ vét một đoạn ruột tiếp tục ăn.

Lưu Đô Đầu trong miệng a a a kêu loạn hoán, Vân Tranh ăn xong trư ruột, quay đầu hướng Lưu Đô Đầu giải thích: " sau đó không muốn năm ân sư ta từng ra đề mục đến thi ta, tìm chút khó một ít, có điều, chúng ta Đậ Sa Huyền hẳn là không vấn đề nan giải gì mới là.

"

" người biết đáp án?"Lưu Đô Đầu rất cục không quá kinh ngạc, nếu như sự biết trước xác thực liền không có gì đáng kinh ngạc.

" người đừng cao hứng quá sớm, chúng ta Đậ Sa Huyền ta chưa từng thấy đề mục e sợ không nhiều, lão gia ngài tốn nhiều thần tìm điểm vấn đề khó đi, nếu như không tìm được xin mời Huyện lệnh đại nhân cũng giúp đỡ ngài tìm, huyện chúng ta nếu như ra một thần nhân, đại nhân trên mặt cũng có hào quang, một dẫn hậu tiến, giáo hóa địa phương thật danh tiếng là trốn không thoát."

Lưu Đô Đầu nhai trư ruột gật đầu liên tục đối với Vân Tranh nói: " ta trở lại liền đem người viết đáp án cho lão chủ bộ xem qua, lão nhân gia người có thể nói chúng ta Đậ Sa Huyền học vấn đại gia, Huyện lệnh đại nhân hạ

xuống nhưng là mấy hần. Có điều xem tiểu tử người khí định thần nhàn dáng vẻ, người đáp án tám phần mười không sai được, còn có một một chuyện tốt nói với người a, người nói thế ao biện pháp, huyền tôn đáp ứng rồi, còn chỉ vào bánh đậu nói giúp ở trong đó bình đem đều là chút giá áo túi cơm, vẫn không có bốn huyện một Đô Đầu thật tinh mắt, không nói gạt người, huyền tôn nhưng là tàn nhẫn mà khoa lão ca người ca một trận, ta không nói là người chủ ý, nói là ta nghĩ đến, sau đó không cần nói lọt, miễn cho người khác chê cười."

Trư ruột có chút hàm, www.uukanshu.net liền đi trong nồi lớn vơ vét hai bát trứng hoa thang, cho Lão Lưu một bát, chính mình uống một chén, nghe được Lão Lưu như thế không khách khí tự xưng lão ca ca, cũng là theo cật trèo lên trên: "Công lao này người linh là được rồi, việc này đối với người mới có lợi, đối với ta nửa điểm chuyện tốt không có, một người đọc sách nếu như liền binh pháp đều sẽ, liền sẽ trở thành người đọc sách bên trong khác loại, sau đó không tốt lắm hửn, yên tâm đi, ta né tránh còn đến không kịp đây, ai có công phu hướng về trước mặt tập hợp, nhớ tới ta sao, ta sau đó là muốn Đông Hoa môn xưng tên."

Chỉ cần Vân Tranh nhắc tới Đông Hoa môn, Lưu Đô Đầu liền toàn thân không dễ chịu, vân tranh lần này đem Lưu Đô Đầu kéo ngồi xuống nói: "sau đó người từng trải qua bản lĩnh của ta sau đó, liền không kinh ngạc, ta đây là muốn một cửa quan quá, cuối cùng bằng bản lĩnh trên đông kinh Biện Lương thành, sau đó đến Khai Phong phủ nhớ tới tìm đến ta, người còn có ta như vậy một tiểu huynh đệ ở Khai Phong phủ chức vị đây."

Lưu Đô Đầu nghe bát để đều thác không được, thật lâu mới đối với Vân Tranh nói: "Sau đó không muốn đều là đem Đông Hoa môn treo ở bên mép trên, nghe được trong lòng ta trực run."

Nói xong, mắt thấy chung quanh không người, liền đem ba cái Tiểu Tiểu Ngân quả tử nhét vào Vân Tranh trong tay nhỏ giọng nói: "Đây là ngũ lượng bạc, người giấu kỹ, tuyệt đối đừng bị người khác nhìn thấy."

Vân Tranh cố tay xoay một cái, Ngân quả tử đã bị hấn thu vào trong tay áo, ngón này công phu để Lưu Đô Đầu cực kỳ ước ao, chọc lấy ngón tay cái đối với Vân Tranh nói: "Tiểu tử ngươi sau đó nếu như không chức vị, liền thiệt thòi cái môn này bản lĩnh, chẳng lẽ nói bản lĩnh này các ngươi người đọc sách đều sẽ hay sao?"

Vân Tranh biết này ngũ lượng bạc là Lưu Đô Đầu cho cấm khẩu phí, nếu như không thu, hấn mới sẽ bất an, chỉ có thu rồi, Lưu Đô Đầu mới sẽ yên tâm thoải mái đem cái tạo cái ao công lao chiếm làm của riêng, hai liền sự tình, cứ sao mà không làm chi?

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Giàu Có Sinh Hoạt

Bầu trời âm u, vũ tốt xấu ngừng, Vân Tranh ngày hôm nay đồ vật rất nhiều, bán túi tiền đồng, ba đấu gạo, hơn nữa một oa lòng lợn, xem như là thắng lợi trở về, đòn gánh đặt ở trên vai nặng trình trịch, điều này làm cho Vân Tranh tràn ngập cảm giác thành công.

Chưa từng thấy Ngân quả tử là hình dáng gì, hiện tại trong tay áo ánh chùng ba thỏi đây, vật này nếu như không có công danh, sử dụng đến phiền phức rất nhiều, chỉ có quan gia mới dùng vật này, cái gọi là quan Ngân chỉ chính là vật này.

Dân chúng là không tư cách sử dụng, muốn sử dụng cũng chỉ có thể trước tiên đi tiên hành đổi thành đồng tử, nếu không sẽ bị Thương gia xem là đạo tặc nhất lại.

Vân Tranh cố nén suy nghĩ muốn nhìn lên dự vọng, chọc lấy trọng trách vội vàng hướng về gia đi, đi ngang qua khối này tảng đá lớn thời điểm, nhìn thấy nơi đó có một Tiểu Tiểu dấu ấn, không sai, ngày mai buôn bán có chỗ dựa rồi.

Giầy rơm bên trong giẫm trong bùn nhão, phát sinh kỳ quái tiếng vang, nhẵn nhụi bùn nhão từ ngón chân khe trong mạo tới hồ đầy chân đều là bùn, bỏ rơi cũng bỏ rơi không được, chỉ chốc lát, hai cái chân lại như mặc vào (đâm qua) một đôi bùn làm ủng.

Thương nhĩ bọn họ không về nhà được, chỉ có thể ở nát thảo lều bên trong chấp nhận một đêm, Vân Tranh có thể làm chính là mỗi ngày giúp

hắn đem thảm hơi cho khô, như vậy lúc ngủ che lên nó bao nhiêu có thể
dnVhZHiu ấm áp một đêm.

Trong trại vắng ngắt, có điều Vân gia tiểu lâu phi thường náo nhiệt, lão
tộc trưởng đã mang theo trong thôn một ít lão nhân đem lò sưởi thiêu
vượng vượng, vân hai ngồi ở lão tộc trưởng trong lồng ngực, nghe bọn họ
nói một ít chuyện của quá khứ, còn vân ba đã sớm nằm ngoài cửa thang
gác tha thiết mong chờ ngóng trông vân đại trở về, bởi vì chỉ có vân đại về
đến mình mới có ăn.

Không ai hỏi Vân Tranh chộc lấy thuế thóc là từ đâu đến, chỉ cần có thể
đem lương thực mang về nhà hán tử, chính là hảo hán tử, đây là trong trại
nhận thức chung.

Vân Tranh ở một người lão hán dưới sự giúp đỡ, đem bát tô treo ở lò
sưởi trên, lại từ trong cái sọt móc ra một hồ lô rượu, đây mới thực là tửu, là
quá cái sàng rượu ngon, không nhiều lắm, thế nhưng rất quý giá.

Người nhà quê không như vậy chút chú ý, Vân Tranh ở trong nước nóng
năng ôn tửu, liền đem một đại đào bồn chứa rượu đầu tiên phủng cho lão
tộc trưởng, lão tộc trưởng tiếng cười không khỏi lớn hơn thật nhiều, giữa
cổ tửu uống một hớp, lại đưa cho bên cạnh lão Hán, như vậy luân một vòng,
Vân Tranh bưng lên tới làm một dáng vẻ, nhiều như vậy miệng chạm qua
đào bồn, hẳn thật sự không có cách nào dưới miệng.

Thịt oa mở ra, gạo lúc cơm cũng quen, vân ba chi cạnh lỗ tai muốn
hướng về trước mặt tập hợp, bị một người lão hán không chút lưu tình đá
đi, Vân Tranh từ trong cái sọt lấy ra đụn sôi trư phổi, nắm đao nhỏ tử cắt ra,
thả ở một cái thiếu mất một tảng lớn đào bồn bên trong đưa cho vân ba, vân
ba một bên ăn như hùm như sói đại tước, một bên từ cổ họng bên trong
phát sinh trầm thấp hộ thực tiếng ô ô.

"Đứa nhỏ này, chính là giày xéo thứ tốt, làm sao cho cầu cho ăn như thế tốt hơn thịt." Một người lão hán trong miệng ngậm nửa đoạn ruột, trên đũa mang theo một đoạn, còn có công phu xem Vân Tranh cho chó ăn.

"Lão nhân gia ngài nói giỡn, tiểu tử cũng không nở, nhưng là trong nhà chỉ chúng ta ba cái mệnh, ta đem nó gọi vân ba, làm đệ đệ như thế nuôi đây, cũng coi như trong nhà một cái người."

Vân Tranh cho vân hai trong chén nhỏ tìm một khối cái bụng đặt ở trong lồng ngực của hân, để hân sờ trường cầm lấy ăn, còn không quên dặn dò hân: "Ăn ít một chút, ăn hỏng rồi cái bụng liền phiền phức."

Vân hai lập tức biết nghe lời phải, ăn một miếng, liền đem trong chén nhỏ còn lại cái bụng ngã vào lão tộc trưởng trong tô, lão tộc trưởng lập tức ôm liều mạng phản kháng vân hai đại đại hôn một cái.

Cơm nước no nê mọi người cũng là tản mát, lão tộc trưởng nhìn liền nước ấm đều không dư thừa đáy nồi cười khổ một tiếng nói: "Đều là chút không từng va chạm xã hội, thấy thịt so với thấy mẹ ruột lão tử đều thân, hài tử a, ngươi là một có kiến giải hài tử, ta đi trên công trường xem thương nhĩ, hân cho ta nói rồi, trên công trường chỉ có người phụ trách những người này còn có thể ăn no cái bụng, có trứng gà thang uống, có biết hay không,

Người phụ trách những người này phần lớn đều là chúng ta trong trại người, đến hiện tại vẫn không có có chuyện, đều là chăm sóc tốt.

Gia gia không hỏi người những kia thêm ra đến lương thực là từ đâu tới, tại sao còn có lương thực cầm lại gia, chỉ biết là người không có cắt xén lao dịch môn khẩu phần lương thực, cũng không có đi thâm đi cướp, này đã đủ rồi, nam nhân gia kiếm tiền lương thủ đoạn đều là bí mật bất truyền, điếm ấy kiêng kỵ gia gia biết, ta chỉ hỏi người có hay không đã quên đọc sách?"

Lão tộc trưởng nói tới chỗ này ánh mắt trở nên bắt đầu ác liệt, dưới cái nhìn của hắn, Vân Tranh chỉ cần mỗi ngày ứng phó rồi việc xấu, liền cần không ngừng đọc sách mới được, hắn hỏi qua thương nhĩ, không phát hiện Vân Tranh ở trên công trường đọc sách, cho rằng hắn đã quên đi rồi chính mình nhiệm vụ trọng yếu nhất.

Vân Tranh đem tộc trưởng đưa cái kia vài cuốn sách lấy ra, đặt ở tộc trưởng trước mặt nói: "Vãn bối đã đem những sách này đọc xong." Nói xong lại từ bên cạnh lấy ra một loa tử trang giấy đẩy lên tộc trưởng trước mặt nói: "Đây là ta viết chính tả rơi xuống đến thư, vãn bối đối chiếu quá, còn có chín nơi sơ hở, hiện tại đã bù đắp. Như vậy chúng ta trong tộc thì có hai bộ thư, những sách này thi huyền thí không có vấn đề, thế nhưng muốn thông qua phủ thí, viện thí liền không thể, chín kinh, Ngũ kinh, Khai Nguyên lễ, ba sử, ba lễ, học cứu những sách này tịch không phải chúng ta trại có thể đặt mua lên, hưởng chi, tham gia cuộc thi thời điểm còn muốn" ngũ tử liên bảo đảm, "

Tộc trưởng gia gia, những chuyện này đều là phiền toái lớn, chúng ta toàn tộc nhân số quá thiếu, tham gia đồng tử thí chỉ có ta một, hưởng chi ngài từ nơi nào tìm tú tài đề cử vãn bối tham gia cuộc thi?"

Vân Tranh liên tiếp, đem tộc trưởng nói trở mắt ngoác mồm, vừa còn đang vì Vân Tranh đọc xong sách của mình cảm thấy cao hứng, nghe được rườm rà cuộc thi quá trình, lập tức liền từ đám mây hạ tiến vào vực sâu.

"Tộc trưởng gia gia, những chuyện này nói khó cũng không khó, vãn bối cùng Lưu Đô Đầu đánh một đánh cược, www.uukanshu.net hắn ra đề mục, ta đến giải đáp, kết quả hắn thua, vì lẽ đó tìm tú tài cụ bảo đảm, tìm đồng tử liên thi, những chuyện này đều do hắn đến làm, còn thư tịch, huyền học bên trong thì có, nghe nói huyện chúng ta chỉ có ba học sinh, vậy cần trúng rồi học trò nhỏ sau khi mới có thể vào. Tiểu tử cảm thấy không có vấn đề gì."

Nghe xong Vân Tranh, lão tộc trưởng lúc này mới thật dài thở ra một hơi, oán giận Vân Tranh nói: "Người tên tiểu tử thú này, liền không thể một mạch nói hết lời? Xem ta này một con hãn ra."

Lão già xem Vân Tranh, càng xem càng yêu thích, không khỏi thân mật ở Vân Tranh trên gáy vỗ một cái, đặc ý nói: "Đây là chúng ta trong trại cái thứ nhất học trò nhỏ." Nói xong lại nhìn ngời ở trong lồng ngực của hãn vân hai lại cao hứng vỗ vỗ gáy của hãn nói: "Đây là thứ hai, ông trời a, người nhất định phải làm cho lão phu hoạt này nhìn thấy hai hài tử thi đậu công danh a, nếu như hoá vàng mã thời điểm lại nói liền tây hoàng, lão phu với ai khoe khoang đi?"

Ông lão nói liên miên căn nhắc nói rồi một lúc lâu, mới ôm sách của mình bản trở về nhà, đem Vân Tranh viết chính tả những kia cho lưu lại, hãn kiên trì cho rằng vân hai còn cần những sách này.

Lão già ra cửa, vân lớn, vân hai cấp tốc bắt đầu thu thập tàn cục, đem bát đĩa đều dùng bông nước sôi, vân hai lôi vân đại góc áo thân thiết ăn, vừa nãy đều ám chỉ, không cho ăn những kia trừ ruột, liền nói rõ vân đại trả lại cho mình giữ lại thứ càng tốt.

Vân Tranh tìm một đoạn tân chém gậy trúc, chém thành hai biện đem trúc tiết bên trong trúc lịch đổ đi, đem tinh gạo điền đi vào, lại từ trong giỏ trúc lấy ra một viên đun sôi tim heo, nắm một điểm dầu cải phan, cũng nhét vào ống trúc, dùng thảo thẳng cột chắc ống trúc, liền ném vào nước sôi trong nồi luộc.

Cuối cùng bài một khối gan heo đưa cho vân hai nói: "Gan heo đều cho người giữ lại, đói bụng liền bài một khối làm bánh màn thầu ăn."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Vân Nhị 1 Ngày

Vân Nhị rất nghe lời, ngày thứ hai ca ca đi rồi sau khi, hấn đã ra khỏi giường, bên ngoài thực sự là quá lạnh, vẫn bị tử bên trong ấm áp, trong nồi cát có đại ca ngao tốt chúc, bên trong bỏ thêm gan heo, còn có một chút rau xanh, lúc này đoan lại đây nhiệt độ vừa vặn thích hợp.

Hấn một lần nữa chui vào trong chăn chỉ lộ ra trên người, nắm một rất lớn một chiếc yếu trong nồi cát chúc chậm rãi uống, Vân Tam nghẹn ngào chạy tới, Vân Nhị liền cho nó đào một cái muôi ngã vào nó thực bồn bên trong, thấy Vân Tam xoạch xoạch bắt đầu húp cháo, chính mình cũng tăng nhanh húp cháo tốc độ, bằng không Vân Tam uống xong còn có thể hỏi mình đòi hỏi, chỉ cần thấy được Vân Tam oan ức ánh mắt, Vân Nhị liền không có cách nào thủ vững đại ca, đều sẽ lại đào một cái muôi cho nó.

Ngày hôm nay không có vũ, nhưng nổi lên phong, triều vô cùng không khí liều mạng hướng về phá trong cửa sổ xuyên, trong nhà rất nhanh sẽ lạnh như hàn băng, không phải vân đại lười biếng không đổ thật cửa sổ, mà là bởi vì trong nhà có lò sưởi, hấn lo lắng khói ám trúng độc, căn bản là không dám lấp kín.

Vân Nhị người rất nhỏ, thế nhưng lượng cơm ăn nhưng không ít, bán bình chúc rơi xuống đồ, liền rất muốn đi tiểu, mới vừa đứng dậy, run lập cập lại lần nữa xuyên trở về chăn. Hết lần này tới lần khác sau khi, rốt cục cắn răng trạm lên, đẩy ra sau song, liền bắt đầu hướng ra phía ngoài niệu, phong từ phía trước trong cửa sổ thổi tới, lại từ phía sau cửa sổ nhỏ bên trong thổi đi ra ngoài, thuận tiện đem hấn niệu cũng xa xa mà đưa ra ngoài.

Niệm xong, hãn nhưng không muốn chui vào trong chăn đi tới, vân đại nói rồi, nhất định phải đem đệm chăn thu cẩn thận, dùng vải dầu gói kỹ lưỡng, đặt ở góc tường, đem một bộ khác nát, lấy ra, phô tới cửa. Trong nhà thư hãn cũng nhất định phải làm được toàn bộ bối biết, đồng thời dùng chữ phồn thể mặc viết ra.

Đọc thuộc lòng là cái vấn đề nhỏ, nhưng là chữ phồn thể liền muốn mệnh, Vân Nhị rất ít tiếp xúc chữ phồn thể, hãn không giống vân đại lên đại học thời điểm hết sức nghiên cứu qua vật kia, đến hiện tại chẳng những có thể viết một tay không có trở ngại bút lông tự, còn có thể đọc thuộc lòng lượng lớn cổ văn, đặc biệt là cái kia thủ (điều cổ chiến trường văn), vân đại năng đồng dạng toàn văn đọc thuộc lòng hạ xuống, cái gì "Huyết mẫn Trường Thành chi quật", cái gì "Tướng quân chết trận, Đô Úy tân hàng" nghe tới phi thường có ý nhị.

Vân đại xưa nay đều là một rất bác học người, Vân Nhị biết, bằng không hiệu trưởng cũng sẽ không đem toàn giáo quan trọng nhất một tiêu đội giao cho hãn mang, hiện tại, vân đại chỉ thuộc về mình một người, nghĩ tới đây, Vân Nhị biểu hiện liền phi thường thỏa mãn.

Tối hôm qua vân đại ở ngọn đèn dưới đáy, suốt đêm ở Vân Nhị góc áo bên trong phùng đi vào hai cái Ngân quả tử, hãn lo lắng vạn nhất chính mình không ở Vân Nhị bên người, hãn tốt xấu còn có tiền bạc có thể sống sót, làm sao đổi tiền bạc, vân đại cho Vân Nhị bàn giao ba lần.

Vân Nhị sờ sờ góc áo trên hai cái ngạnh mụn nhọt, cười càng thêm hạnh phúc, trước đây không có hưởng thụ đến quan ái, hiện tại chính mình toàn bộ được, quần áo phá điểm, này có cái gì, cái mông trên có hai cái miếng vá, này tính là gì, coi như trước đây quá so với hiện tại được, Vân Nhị vẫn là sẽ kiên quyết không rời lựa chọn hiện tại.

Vân Tam lưng tròng kêu vài tiếng, Vân Nhị lông mày liền cau lên đến, mỗi ngày đến lúc này, tộc trưởng gia lão bà cùng con dâu sẽ mang theo tiêu

thử lại đây, vừa qua đến, sẽ đem trong nhà lò sưởi đốt, có lúc còn có thể nấu cháo, đối với củi lửa không có chút nào biết dùng ít đi chút, vân đại đầy khắp núi đồi tìm tới một điểm củi khô rất dễ dàng sao?

"Nha, Nha Tử đang đọc sách a, tuổi nhỏ như thế liền biết đọc sách, tương lai nhất định cũng là một đọc sách tướng công."

Vân Nhị bỏ ra thời gian thật dài mới có thể nghe hiểu những này thổ ngữ, thương nhĩ là cái người rất tốt, thế nhưng hãn này cá bà nương liền phi thường chán ghét, vừa vào cửa liền bắt đầu khắp nơi lục xem, một bên lục xem vừa hướng bà bà nói: "Ngày hôm qua công công ở vân đại gia bên trong ăn thịt, không biết có còn hay không còn lại, nếu như có, cho tiểu tử cũng luộc một ít ăn, cũng không biết hãn là từ đâu làm ra ăn thịt."

Vân Nhị cũng không để ý tới, trong nhà tiền còn có ăn thịt,

Đều bị vân toả sáng tiến vào một ám Gerry đi tới, này cá bà nương còn không tìm được.

"Công công nói làm xong ăn hết tất cả, còn đúng là như vậy, lão nhân gia cũng không biết cho Tôn nhi lưu một điểm."

Không tìm được ăn thịt, hãn liền phi thường thông thạo từ trong bình đào móc ra một ít gạo, rót vào lọ sành bên trong chuẩn bị nấu cháo, cái này lại lão bà liền lọ sành cũng không biết tẩy một hồi.

Các nàng vừa đến, sẽ đem Vân Tam đuổi ra ngoài, ba người tiến vào trong chần chờ húp cháo, Vân Nhị mở cửa đem run lấy bấy Vân Tam bỏ vào đến, cái kia cá bà nương mới vừa muốn nói chuyện, liền phát hiện Vân Nhị đen lay láy con người nhìn chăm chăm nàng liếc mắt nhìn, hoàn toàn không giống như là một ba, bốn tuổi hài tử nên có ánh mắt, không thể làm gì khác hơn là lăm bằm vài câu, liền không nói.

Vân Nhị liền ôm Vân Tam tựa ở lò sưởi bên cạnh tiếp tục đọc sách, cầm trong tay than bút không ngừng ở một khối trên tấm ván gỗ viết chữ, tràn ngập liền nắm vải rách lau, tiếp tục viết. Tiểu thử nhìn ra hiếu kỳ, cũng muốn viết, Vân Nhị liền đem than bút cho hắn, chính mình tiếp theo đọc sách.

Cùng các nàng cùng nhau, đối với Vân Nhị tới nói chính là một loại dày vò, đặc biệt là nhìn thấy tiểu thử trên cổ bò tới bò lui con rận, liền muốn nôn mửa, may là vân đại đã sớm chuẩn bị, trong nhà có hai bộ đệm chần, hai đĩa dùng một bộ kiên quyết không cho người khác chạm.

Không phải xem thường người khác, là vì không dính vào trên ký sinh trùng, chí ít vân cực kỳ nói như vậy, Vân Nhị không chỉ một lần nhìn thấy vân tác dụng lớn nước sôi liều mạng nắn người khác dùng qua bát đĩa cùng lọ sành, nếu như trong nhà còn có một bộ, Vân Nhị cho rằng vân đại nhất định sẽ đem người khác dùng qua cái trò này ném xuống.

" người mỗi ngày ra đi làm việc, ta tại sao phải bị như vậy dày vò? Chính ta có thể chăm sóc tốt chính ta "Vân Nhị không chỉ một lần hỏi qua vân đại.

Mỗi hồi vân đa số dùng tuổi quá nhỏ, một người dễ dàng xảy ra nguy hiểm, www.uukanshu.net câu nói này qua lại phức, hắn xưa nay không dnWE3eCg cho phép Vân Nhị một người một chỗ. Vân Nhị để sách trong tay xuống, nhìn chính mình béo ị tay nhỏ, còn có thịt thịt bàn chân nhỏ, học vân đại dáng vẻ thờ dài, vừa nghĩ tới chính mình bây giờ còn có thể đem chân nhét vào trong miệng, liền cảm thấy khổ sở, đây là tiểu hài tử mới có tiêu chí, nếu như thân thể không có nhỏ đi, chính mình cũng có thể đi ra ngoài kiếm tiền, vân đại liền không cần như thế mệt nhọc.

Buổi trưa uống một trận chúc, này không có gì để nói nhiều, coi như là chính mình uống chính là nước cơm, hạt gạo tất cả tiểu thử trong bát, Vân Nhị cũng cảm thấy không có gì để nói nhiều, các nàng đi mau, ba người

này tới nhà, chính là vì uống một bữa cháo loãng, buổi chiều nhân gia còn có việc muốn làm.

Vân Nhị chưa từng có cho vân đại đã nói việc này, chưa từng có đã nói mỗi cái buổi chiều đều là chính mình một mình vượt qua, hẳn cho rằng đây là chuyện tốt, vân đại yếu là biết rồi, nói không chắc sẽ cho mình thuê một người lại đây nhìn mình, việc này hẳn làm được.

Tiểu thử ba người đi rồi, Vân Nhị thấy các nàng đi xa, liền nắm một cây gậy trúc tử đem cái kia giường chần đẩy lên ngoài cửa, sau đó ở một cái Tiểu Tiểu lọ sành bên trong đốt một bình thủy, chờ thủy đốt tan, liền hướng các nàng tọa quá cái kia mảnh trúc bản trên dội nước sôi, rất nhanh, sẽ có to mọng con rận từ trong khe hở khoan ra, Vân Nhị cố nén nằm nhoài trúc bản thượng tướng những này con rận toàn bộ bỏng chết, nếu như buổi tối chui vào chính mình ngủ trong chần liền gay go.

Thanh lý xong tất cả những thứ này, hẳn mới dùng còn lại nước nóng rửa sạch sẽ tay, cảm thấy cái bụng rất đói, buổi trưa uống này điểm nước cơm niêu ngâm vào niêu liền không còn, mở ra ám cách, ở trong đó có một trúc rỗ, rỗ bên trong có vân đại cắt thành từng khối từng khối gan heo, chính mình ăn một khối, cho Vân Tam một khối, sau đó lại cầm lấy than bút lại bắt đầu lại từ đầu viết chữ. Thỉnh thoảng hướng sơn đường nhỏ liếc mắt một cái, hy vọng có thể nhìn thấy vân đại bóng người.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tránh Mệnh

Vân Tranh lúc trở lại, Vân Nhị đem lò sưởi thiêu rất vượng, chỉ là ngoài miệng có một thật lớn hắc quyển quyển, đây là thối hỏa đồng năm ngã kết quả, cùng Vân Tam đồng thời đứng ở trước cửa hoan nghênh Vân Đại về nhà.

"Lại bướng bỉnh!" Vân Đại lấy khăn tay ra đem Vân Nhị ngoài miệng hắc quyển quyển lau khô ráo, sau đó liền nhắc theo một bao quần áo vào cửa, nhìn thấy chõng ở nơi đó chặn bông nhú nhú mày, lại đi ra, đem chặn mở ra lượng ở bên ngoài trên cây gậy trúc, nhận một chậu nước sôi thả ở phía dưới chặn, bên ngoài quá lạnh, những kia con rắn toàn bộ tụ tập đến nhiệt khí lượn lờ địa phương, theo nước ấm từ từ hạ thấp, chúng nó bắt đầu dọn nhà, đương nhiên chỗ tốt nhất chính là chỗ ấm áp, vì lẽ đó, thời gian ngắn ngủi, chậu nước mặt trên liền trôi nổi rất nhiều con rắn.

Vân Đại đem chậu nước bên trong thủy đổ đi, lúc này mới vào phòng, giặt sạch tay từ trong bao quần áo lấy ra hai khối điếm tâm đưa cho Vân Nhị, để hẳn trước tiên lót lót cái bụng, chính mình liền cầm lấy dao bổ củi chuẩn bị lên núi đi đốn củi, trong nhà củi lửa thực sự là không hơn nhiều.

Ngày hôm nay số may cực kỳ, tìm tới một viên chết héo chá thụ, đây là tốt nhất củi lửa dễ dàng thiêu còn không nổi yên, thụ có chút lớn, chém ngã nó rất là phí đi một phen tay chân, chờ hẳn đem chính cây đều phân giải thành không khác nhau lắm về độ lớn nhất trí mảnh gỗ thời điếm, sắc trời đã hiện ra đen.

Vội vã công lấy củi lửa chuẩn bị xuống núi, trời tối sau đó trên núi không có chút nào an toàn, gặp phải lợn rừng còn không quan trọng lắm, nếu như gặp phải con báo liền phiền phức, vật này thích nhất kiếm ăn thời gian chính là hoàng hôn.

Cúi đầu vội vã chạy đi, trong giây lát thân thể cứng đờ, Vân Tranh cấp tốc ngã nhào xuống đất trên, một cơn gió từ đỉnh đầu của hắn xẹt qua, không chờ hắn phản ứng lại, phong thanh lại lên, Vân Tranh cầm lấy một bó củi chặn ở phía trước chính mình, cảm giác được mình bị tàn nhẫn mà va vào một phát, liền người mang sài đồng thời hướng về sườn núi lăn xuống, đang không ngừng mà lăn lộn bên trong, vân diệp nhìn thấy một con màu vàng nhạt con báo chính theo sườn núi thoán đi.

Mềm mại Thanh thảo bang hắn tan mất phần lớn sức mạnh, cũng may chỗ hông dao bổ củi vẫn còn, lăn tới đáy dốc dưới, choáng váng đứng lên đến, lửa giận trong lồng ngực kềm nén không được nữa, những ngày qua bị ủy khuất trong nháy mắt này bộc phát ra.

"Súc sinh! Lão tử lưu lạc tới mức độ này, người tên súc sinh này còn muốn bỏ đá xuống giếng!" Hắn căn bản là không cảm giác được sợ sệt, đời trước liền cầu cũng không dám đánh người, hiện đang găm thét hướng về đầu kia nhào tới con báo vọt tới.

Cùng dã thú tranh đấu quan trọng nhất chính là khí thế, con báo kia quải một loan, không dám cùng Vân Tranh đụng vào nhau, Vân Tranh trong tay dao bổ củi tầng tầng chặt ở con báo trên đầu, cái kia con báo "Gào gừ" một tiếng liền chui tiến vào trong bụi cỏ không gặp.

Vân Tranh đợi một lúc lâu, vẫn không có phát hiện con báo lại xông tới, không khỏi cười ha ha, cười cười nước mắt ào ào chảy xuống, mềm mại quỳ trên mặt đất, toàn thân sức mạnh tựa hồ cũng bị rút khô tạnh.

Nước mắt chảy một hồi, nhìn đầy trời dơi bắt đầu nhào nấp bắt côn trùng thời điểm, hấn đột nhiên cả kinh, lau một cái nước mắt trạm lên, đem củi lửa tha lên núi pha, tìm tới chính mình đòn gánh gian nan bốc lên củi lửa, hướng về gia đi, chính mình vừa nãy quá bất cẩn, nên ngay đầu tiên rời đi mới tốt.

Lập tức liền muốn tiến vào trại, hấn ở sông nhỏ bên trong rửa mặt, sửa sang một chút quần áo, trong trại từng nhà đều đang dùng cơm, mỗi toà trúc lầu bên trong đều truyền ra cơm tẻ hương vị, không biết là ai gia, ngày hôm nay lại ở lộc thịch khô, mùi thơm truyền ra thật xa. . .

Trên y phục phá hai cái rất lớn lỗ hồng, to lớn nhất độ khả thi là bị con báo trảo, Vân Tranh đem củi lửa thay đổi một kiên, cười cùng ngồi ở trúc lầu cà lăm cơm thôn dân chào hỏi. Một đường tiến vào trại.

Vân Nhị ôm Vân Tam lo lắng đang chờ hấn, nhìn Vân Nhị tràn đầy bùn hai chân, liền biết đứa nhỏ này không biết đã chạy đến trại khẩu nhìn chính mình bao nhiêu lần.

"Đại ca, người làm sao mới trở về?"

"Há,

Tìm tới một viên chá thụ, thật vất vả mới làm tốt, vì lẽ đó liền chậm chút, đói bụng không, lập tức liền làm cơm, chúng ta sao đêm nay ăn thứ tốt." Vân Tranh cười đem củi lửa chuyển lên lầu, tựa ở mái hiên dưới đấy, có đồng củi này, liền đầy đủ Vân Nhị thiêu hai, ba thiên.

"Quần áo người phá." Vân Nhị chỉ vào chính đang gạo Vân Tranh phía sau lưng nói.

"Không cần thận bị cành cây tử quất phá, đây là làm việc thì mặc quần áo, bù một hồi là tốt rồi." Nói xong cũng đem gạo bỏ vào trong nồi cát, vò

vò Vân Nhị đầu, tiếp theo từ trong bao quần áo lấy ra một khối đen sì huân thịt, đặt ở gạo trong nước tàn nhần mà cọ rửa lên.

"Lưu Đô Đầu ngày hôm nay không có tìm người trặc nghiệm?" Vân Nhị giúp đỡ Vân Tranh cầm khối thịt, làm cho hẳn đi thoi gạo thùy đổ đi.

"Ngày hôm nay thi ta bảng cửu chương. Còn nếu ta nói ra quy luật đến, nhất định phải là tiền nhân không phát hiện quy luật."

"Cái này dường như khó, bảng cửu chương đối với người mà nói chẳng là cái thá gì, quy luật người là nói thế nào?" Vân Nhị gãi đầu một cái, hẳn chưa từng có nghĩ tới bảng cửu chương còn muốn quy luật gì đó.

"Người từ một chín đến chín bối đến chín chín tám mươi mốt, nhìn kỹ một chút đáp số có quy luật gì đó, nói cho người, ngày hôm nay ra đề mục vị này mới tính được là trên là học vấn gia, người ăn tươi nuốt sống học một bụng đồ ngôn ngữ, những này nguyên lý tính đồ vật liền không biết chứ? Tự mình nghĩ, người nếu như liền cổ nhân cũng không sánh bằng, xem ta như thế nào trừng trị người."

Vân Tranh nói chuyện thủ hạ không hàm hồ, rất nhanh sẽ đem thịt khô cắt thành một tắc vuông vắn khối nhỏ, bỏ vào trong nồi cát luộc, nhìn thùy mở ra khoảng năm phút, liền đem khối thịt vớ vét đi ra, cho trên tay thối khí lạnh, [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) đem khối thịt cắt thành mảnh, lại cắt la bốc mảnh, chuẩn bị tối hôm nay làm thịt khô xào la bốc.

" ta biết rồi, bọn họ đến hơn mười vị trên vừa vắn là một, hai ba, bốn năm, sáu bảy, tám, hàng đơn vị trên vừa vắn là chín tám bảy sáu ngũ bốn ba hai một, rất thú vị biến hóa." Vân Nhị rất nhanh sẽ tìm ra điểm khác biệt.

Vân Tranh ở Vân Nhị trên đầu lại vò hai lần, liền đem nồi sắt gác ở trên tảng đá bắt đầu xào rau, không có cây ớt thực sự là sát phong cảnh, thù du mùi vị là lạ, mặc kệ là Vân Tranh vẫn là Vân Nhị đều không thích.

Tuy rằng đồ vật đơn sơ, Vân Tranh từ không cho phép mình làm ra đến cơm nước khó ăn, vốn là không có vật gì tốt, nếu như thợ khéo lại không nói một điêm, những ngày tháng này liền không có cách nào quá.

Tinh tế hành tĩa, chặt rất nhỏ khương chưa, hoa tiêu năm một chút mỡ lợn bọ một hồi, sau đó năm chiếc đũa mang theo ném xuống, hành khương biên ra hương vị lúc này mới đem thịt khô đổ vào phiên xào, Tiểu Tiểu trúc lâu bên trong nhất thời liền bị mùi thơm nồng nặc chiếm được tràn đầy.

Vân Tam liêu mạng ngoắt ngoắt cái đuôi, mặc kệ Vân Đại đưa nó đá ra đi bao nhiêu lần, vẫn như cũ bất khuất. Cơm nước đều quen, Vân Đại ở Vân Nhị bát trên chất đầy thịt khô, chính mình chỉ có thiếu thiếu vài miếng, Vân Tam thực bồn bên trong thịt khô đều so với hẳn trong bát nhiều lắm.

Vân Nhị muốn đem mình bát một ít cho Vân Đại, bị Vân Đại từ chối: " đi sang một bên, người hiện tại chính đang trường thân thể, ta vừa không dnenbYe1 có sữa bò loại hình cho người bù, chỉ có thể ăn nhiều một chút thịt, này thịt là phân phối theo nhu cầu, đừng lập dị, mau mau đem cơm ăn xong, sớm một chút lớn lên là chính kinh."

Hai người một câu ăn xong cơm tối, Vân Nhị tồn ở nơi đó cẩn thận xoạt oa, xoạt xoạt bỗng nhiên nhào tới Vân Đại trong lồng ngực chảy nước mắt nói: " người đụng tới dã thú đúng hay không? Đừng giấu ta, phía sau lưng người đều chảy máu. . ."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thăm Dò

"Tiểu tử người nghe, hai chúng ta đi tới thế giới này sau đó liền không tư cách gào khóc, chúng ta ngoại trừ lẫn nhau ở ngoài không còn gì cả, không chỉ phải kiên cường sống tiếp, còn muốn hoạt so với phần lớn thân thiết, không thể cho thế giới của chúng ta mất mặt.

Hiện tại chỉ là bắt đầu, sau đó xui xẻo sự tình chúng ta sẽ gặp phải rất nhiều, nhiều đến chúng ta không thể nào tưởng tượng được, người trước đây nói không sai, chúng ta chỉ cần đến trong thành, nhất định sẽ quá so với dnwRHQWS hiện tại tốt gấp mười lần, gấp trăm lần, nhưng là chúng ta không thể trốn tránh a, trốn tránh chính là đối trá, ta là làm lão sư xuất thân, cảm hận nhất chính là đối trá, nếu vận mệnh để chúng ta trùng tới một lần, chúng ta liền trùng tới một lần, gian khổ sinh hoạt không nhất định là thống khổ, nói không chắc là của cải."

Vân Nhị giơ lên tràn đầy nước mắt mặt hướng về phía Vân Tranh gầm hét lên: "Người liền không thể nói chọn người thoại? Vào lúc này, người còn muốn lừa phỉnh ta? Ngày hôm nay người suýt chút nữa chết đi!"

Vân Tranh bất đắc dĩ ngồi xuống, nhìn thẳng Vân Nhị con mắt trịnh trọng nói: "Xin lỗi, ta như vậy nói chuyện nói quen thuộc, người gánh vác trách nhiệm điếm, chúng ta là không có cách nào mới lưu lạc đến một bước này, không có công danh, chúng ta chạy xa, liền sẽ trở thành trốn hộ, trước đây ta cho rằng Tống Triều là một thương mại xã hội, mỗi người đều rất tự do, hiện tại phát hiện không phải chuyện như vậy.

Trừ phi chúng ta làm cường đạo, bằng không không có tốt như vậy sự tình, đêm nay ta gặp phải một con báo, ta ở đầu của nó trên chém một dao bổ củi, tuy rằng từ bắt đầu đến kết thúc vẫn không có hai phút, thế nhưng trong đó hung hiểm tuyệt đối không đủ cùng người ngoài nói.

Có điều vừa nãy có một câu nói ta không dao động người, chính là hai anh em chúng ta nhất định phải sống được vui vẻ sung sướng, ca ca ta đời trước thảo cái xấu lão bà đều bị người ta ghét bỏ, lần này, ta dự định cưới cái mỹ nhân trở về, tâm tính không được, không biết cách sống ta còn không muốn.

Nghĩ tới loại này tháng ngày, chỉ có khoa thi này một con đường, bằng không coi như là hai anh em chúng ta eo triền bạc triệu, cũng sẽ bị người ta làm trư tể, như vậy sao được, chúng ta bất luận làm sao cũng phải hỗn đến quan chức trong hàng ngũ đi, chỉ có hỗn đến sĩ phu giai tầng, hai anh em chúng ta mới có ngày sống dễ chịu, lúc này mới không phụ lòng chúng ta đến Đại Tống một lần."

"Lưng còn có đau hay không?"

"Phí lời, làm sao không đau, trên người ta dài đến là huyết nhục, không phải gỗ. Mau mau, cho ta đem huyết lau khô ráo, nhìn thương có nặng hay không." Vân Tranh ở Vân Nhị đầu nhỏ trên nhẹ nhàng vỗ một cái, mở ra quần áo để hẩn kiểm tra phía sau lưng.

" còn tưởng rằng người không đau, còn có công phu làm cơm, ăn cơm, có điều cũng còn tốt, liền hoa rách một mảng lớn tử, không sâu, đã không chảy máu, như vậy thương năm, sáu thiên liền trường được rồi." Vân Nhị ở Vân Đại trên lưng nắm sạch sẽ thấp vải bổ lau vết máu, còn không ngừng trêu chọc hẩn.

Vân Tranh phùng xong quần áo mặt trắng đã đi đến đỉnh đầu, thấy Vân Nhị ngủ phi thường thơm ngọt, chính mình cũng ngáp một cái, tiến vào ổ

chăn, trong chăn ấm áp dễ chịu, buồn ngủ liền giống như là thủy triều dâng lên đến, triệt để đem hẳn nhấn chìm.

Theo thói quen ở ngày mới mới vừa trắng bạch thời điểm đến, tối ngày hôm qua vẫn là trời nắng, làm sao sáng sớm lại bắt đầu trời mưa a, Vân Tranh không phải bình thường phát sầu, hôm nay muốn ở trên công trường cho lao dịch môn phân cách mét khối, đây là ngày hôm qua đáp ứng Lưu Đô Đầu, không thể đổi ý, vừa nghĩ tới muốn ở mưa sa gió rét bên trong làm việc, hẳn liền phi thường địa không muốn đi ra khỏi cửa.

Thương nhĩ đã từ trong nhà đi ra, mấy ngày nay trên công trường việc không khẩn, vì lẽ đó lao dịch môn cũng có thể trở về chuyển gia, chỉ cần lại làm mười lăm ngày, bọn họ liền có thể về nhà, lao dịch cũng coi như là làm xong.

Vân Tranh rất cuộc biết những người này tại sao hàng năm đều làm phiền dịch có thể làm, một đám ngốc đại binh dựa theo chính mình đưa ngốc giống như ý nghĩ ở sửa chữa chính mình thành phòng, có người nói triều đình hàng năm đều có trận đồ phát xuống đến, bọn họ chính là ẩn lại trận pháp tới làm, phụ cận dãy núi đã bị đào thùng trăm ngàn lỗ, đến xuân Hạ một hồi đất đá trôi sẽ đem năm ngoái hết thảy nỗ lực đều hủy hoại trong một ngày.

Vân Tranh có thể chịu trách nhiệm địa nói,

Năm nay ngoại trừ trên núi pháo đài, những nơi khác sang năm còn muốn lại đào một lần. Bởi vì hiện tại đã có nhiều chỗ ở sụp đổ.

Thương nhĩ gia có xe bò, vậy cũng là một tráng lao lực, cái này tráng lao lực nhưng là phải toán tiền công, lão tộc trưởng nhà bọn họ vốn là chỉ cần đem xe bò đưa lên coi như là đội lên lao dịch, nhưng là lão tộc trưởng không nỡ mỗi ngày hai mươi văn tiền công, vì lẽ đó hẳn cường tráng nhi tử liền cần đi trên công trường đào bùn đất.

Vân tranh ngồi ở trên xe bò tiếp tục chờ ra, thương nhĩ không nỡ tọa xe bò, liền đi chân đất trên đất chạy, đi ngang qua khối này tảng đá lớn thời điểm, Vân Tranh tùy ý liếc một cái, phát hiện trên tảng đá có khắc ba con diều, bên cạnh còn dùng tảng đá đẽ lên một mảng nhỏ vải rách, không cần phải nói, lại tám bọn họ đánh tới ba con gà rừng, chuẩn bị để Vân Tranh cho bọn họ đổi thành vải bố, nhìn thấy trong đó một con chim đuôi bị họa đến lão trường, Vân Tranh lập tức liền hài lòng, bọn họ lại đánh tới một con gà cảnh, vật này lông chim có thể so với thịt đáng giá.

Đậu Sa quan nội có chuyên môn thu lông chim thương nhân, nghe nói điểm lệ lông chim ở đông kinh Biện Lương thành phi thường được hoan nghênh, một ít trong thanh lâu hành thủ dùng diều vũ chế tác y phục rực rỡ, chuẩn bị phục hồi như cũ Dương Ngọc Hoàn (Nghê Thường vũ y vũ), muốn ở thái hậu ngày sinh thượng biểu diễn.

Đây chỉ là Vân Tranh mấy lần trước bán gà rừng thời điểm nghe được tin tức ngầm, cũng không biết thật giả, có điều gà cảnh lông chim bán rất đắt đúng là thật sự.

Đến trên công trường Lưu Đô Đầu vô cùng thần bí đem Vân Tranh kéo qua một bên, nháy mắt đối với Vân Tranh nói: "Tiểu tử, người số may a, ngọc phúc hiên có biết hay không?"

"Biết, www.uukanshu.net bán châu báu đồ trang sức, rõ ràng, chúng ta cùng hẳn có quan hệ gì sao?" Vân Tranh rất kỳ quái, đây là một nhà đại buôn bán, nhà hẳn đồ trang sức kỳ thực liền không phải bán cho dân bản xứ, mà là thông qua đoàn ngựa thồ vận đến Đại Lý quốc, bán cho Đại Lý người, ở Thành Đô phủ đều là tiếng tăm lừng lẫy Thương gia.

"Ngọc phúc hiên ở Đậu Sa quan chưởng quỹ, vừa ý người, hẳn muốn chiêu người làm tới môn con rể, trung gian giật dây nhưng là lão chủ bộ, Điền chưởng quỹ ở chúng ta Đậu Sa quan, nhưng là số một số hai gia đình giàu có, người chỉ cần đổi họ điền liền thành, lập tức liền có thể đi ngọc

phúc hiên làm đồng nghiệp, quá mấy năm chờ người kết hôn, nói không chắc Đậ Sa quan ngọc phúc hiên chương quỹ chính là người, chuyện tốt a! Chỉ cần người cải tính, đệ đệ người còn có thể kế thừa nhà người hương hỏa, cứ như vậy người phiền phúc toàn không còn."

Vân Tranh nhìn nói nước bọt tung tóe Lưu Đô Đầu không lên tiếng, nhìn ra Lưu Đô Đầu toàn thân không dễ chịu, chậm rãi khuôn mặt tươi cười không còn, người cũng không hưng phấn, thở dài nói: "liền biết người sẽ không đồng ý, chúng ta thời gian chung đụng không lâu lắm, tiểu tử người tuyệt đối xem như là một có cốt tủy giận, việc này đối với người khác là chuyện tốt, đối với người khả năng chính là sỉ nhục, lão chủ bộ cũng là để cho ta tới cùng người nói một chút, nếu như người đáp ứng hôn sự này, chuyện về sau không đề cập tới cũng được, hiện tại người liền Điền chương quỹ khuê nữ là xấu là mỹ cũng không hỏi, ta liền nói thẳng mặt sau đi."

Người sự làm thỏa đáng, liền bảo đảm người tìm tới, để cử người đi dự thi tú tài cũng tìm tới, chính là lão chủ bộ chính mình, có điều lão chủ bộ muốn thi một hồi người tài học, tháng ngày ngay ở lao dịch kết thúc, thế nào? Ta Lão Lưu làm việc vẫn tính là đáng tin chứ?"

"May là người đem mặt sau lại nói đi ra, nếu như không có mặt sau, liền hướng về phía người để ta bồi nhọt tổ tông, người Lão Lưu người bạn này ta coi như là không quen biết." Vân Tranh nghe xong Lưu Đô Đầu, phi thường thoả mãn.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Bạc Người

Lưu Đô Đầu mang theo trong trại người đi đào hồ nước, cái này việc cùng đào mét khối muốn ung dung thật nhiều, chỉ cần thanh lý đi bên trong bùn đất cùng cỏ dại, sẽ đem tảng đá một lần nữa bày sẵn liền thành, hưởng chi là ở thảo lều dưới đáy làm việc, chỉ cần có thể không gặp mưa, chính là thật việc.

Uốn lượn mương máng, cũng không biết là ai thiết kế, Vân Tranh mỗi đi ba mươi bộ liền lưu cái kế tiếp lao dịch làm việc, hẳn đã ở tận lực đem mương máng lấy chính, hẳn phát hiện những này lao dịch dường như gỗ bình thường không nói tiếng nào, trong truyền thuyết điêu ngoan đồ một đều không gặp phải, thừa dịp nghỉ ngơi thời điểm đem sự nghi ngờ này nói cho Lưu Đô Đầu.

Lưu Đô Đầu xì nở nụ cười một tiếng nói: "Ai dám? Đây là cho đại quân làm việc, những kia quân gia có thể không nói với người lý, trên cổ chém một đao, người cũng chỉ có thể nghe hẳn giảng đạo lý, còn không bằng cẩn thận mà đem việc làm xong, lâm điểm vũ không nhất định sẽ chết, dao găm chém tới trên cổ đó là nhất định sẽ chết."

"Có đạo lý!" Vân Tranh kiêu ngón cái khen Lưu Đô Đầu một câu, lại hỏi: "Ta nghe nói hiện nay quan gia là xưng tên nhân từ, là nhất thương hại bách tính nỗi khổ tâm trong lòng, ta còn nghe nói hàng năm chỉ cần đông kinh Biện Lương bên dưới thành tuyết, quan gia sẽ cho trong thành bách tính phát lương than tiền, đây chính là thật sự?"

"Xác thực có việc này, tiểu tử, chuyện như vậy không nhiều, ở Biện Lương thành vẫn được, ở chúng ta nơi này liền không thể thực hiện được, muốn phát tiền đầu tiên trong phòng kho cần phải có tiền, chúng ta kho hàng không có thể chạy con chuột, huyện Tôn đại nhân chính là có tâm cũng vô lực làm, huống chi chúng ta là một bên châu, bên cạnh chính là Tần Phượng đường, nơi đó hầu như hàng năm đều đánh trận, chỉ muốn đánh trận, chúng ta liền muốn xuất ra một khoản tiền lớn lương trợ giúp Tần Phượng đường, vì lẽ đó không có cách nào, cuộc sống khổ chịu khổ chứ." Lưu Đô Đầu cười khổ một tiếng, ngồi xổm ở lều dưới đáy không lên tiếng.

Nhìn dáng dấp câu nói này chạm được Lưu Đô Đầu chỗ đau, Vân Tranh liền chuyển đề tài câu chuyện, bắt đầu cùng hắn nói bực người huyện quan sự tình, nói mình rất muốn mở mang kiến thức một chút bực người là làm sao đem quan tài giá đến trên vách núi cheo leo.

"những kia bực người là ăn no rừng mỡ, người khi còn sống, áo rách quần manh bụng ăn không no, chết rồi ngược lại tốt, biến quý giá, người nghèo đến đâu gia cũng sẽ đem lão bà bán cho người chết mua một bộ quan tài, sau đó xin mời người dùng dây thừng đưa đến trên vách núi cheo leo đi, này mẹ kiếp là ở miễn cưỡng đang chơi đùa người sống a, chết một, toàn gia liền tản đi. Có gì đáng xem."

Lưu Đô Đầu không nghĩ tới Vân Tranh sẽ cùng cùng hắn nói chuyện này, kinh ngạc nhìn vân diệp.

"ở người khác xem ra, chỉ là đơn giản đem người chết cùng quan tài đưa lên, thế nhưng dưới cái nhìn của ta, điều này cần chính xác địa tính toán cùng một bộ nghiêm chỉnh công nghệ, đây là một rất khó làm được sự tình, người suy nghĩ một chút a, cao trăm trượng vách núi, muốn đem nhân hòa quan tài phóng tới giữa sườn núi, người chết cùng quan tài coi như hắn ba trăm cân không nhiều lắm đâu? Hơn nữa hai sợi dây trọng lượng cũng có năm mươi, sáu mươi cân, muốn đem này ba, bốn trăm cân trọng lượng nhấc

lên, hoặc là thả xuống hai mươi, ba mươi trượng, còn muốn chuẩn xác đặt ở trước đó đính tốt trên cọc gỗ, liền cần rất cao kỹ xảo. Vì lẽ đó ta rất muốn nhìn một chút những kia một chữ cũng không nhận ra bạc người là làm sao làm được."

Việc này Vân Tranh cũng không có nói láo, năm đó tới đây du lịch thời điểm, liền hiếu kỳ vô cùng, tuy nói trên TV từng thấy hậu nhân phục hồi như cũ quá trình này, thế nhưng vẫn như cũ vận dụng hiện đại dây kéo, không coi là mấy, có thể tận mắt xem tốt lắm lắm.

"Độc sách đọc choáng váng, này có gì đáng xem, người muốn xem cũng dễ dàng, lao bên trong thì có giam giữ bạc người, buổi tối năm bao tải đè chết một, sau dnOQqDVV ba ngày người liền có thể nhìn thấy."

Lưu Đô Đầu một câu nói nói Vân Tranh lông tơ đều dựng thẳng lên đến rồi, vội vã lắc tay nói: "VẬY ta còn là không nên nhìn, đây là ở nghiệp chướng, nếu như thật sự như thế XXX, ông trời sét đánh ta đều muốn đề phòng đình đầu, miễn cho bị đánh chết."

"Cút đi, một bạc người mà thôi, ai làm hấn là người, nam nhân gia chẳng muốn như trư, cả ngày vây quanh lò sưởi sưởi ấm đánh rắm không làm, kế sinh nhai dựa cả vào nữ nhân chu toàn, sinh em bé, chuyện thứ nhất chính là cầm bán,

Sau đó đổi uống rượu, huyện Tôn đại nhân thương hại những kia phụ nhân nữ tử, nghiêm lệnh không cho buôn bán nhân khẩu, bốn huyện đình khẩu đã hơn mười năm không có tăng trưởng, chính là bọn họ họa họa, hại huyện tôn ở năm ngoài thời điểm kiểm tra lại là trung bình, như vậy chính tích còn làm sao thăng quan, nhất định phải tàn nhẫn mà thống trị. Theo ta thấy, giết mấy cái liền yên tĩnh."

Lưu Đô Đầu kỳ thực là một người rất được, dưới cái nhìn của hấn, nam nhân gia phạm là không thể nuôi gia đình sống tạm, đem vợ con tử nữ hộ

vệ chu toàn, cũng không cần phải sống sót, Vân Tranh tuy rằng cũng bộ phận đồng ý cái nhìn của hắn, thế nhưng đối với xử trí thủ đoạn vẫn là rất không đồng ý.

"Vân Đại, người hiện tại cũng có vài đồng tiền, đệ đệ người ở nhà một mình người cũng không yên lòng, như vậy đi, người không bằng ra ít tiền mua một đĩa nha hoàn quên đi, làm cho nàng chăm sóc đệ đệ người, lấy tâm tính của người, đây là làm việc thiện, cũng có thể đem một thật khuê nữ cứu ra Khổ hải. Người xem coi thế nào?"

Vân Tranh lập tức liền trốn đi, kinh hãi đối với Lưu Đô Đầu nói: "Người vẫn là tha cho ta đi, cơm no mới ăn thêm mấy ngày a, vậy thì phải làm lão gia? Tìm nha hoàn? Người xảy ra chuyện gì a, đều là cho ta nhét nữ nhân, www.uukanshu.net tiểu đệ năm nay vừa mười bốn tuổi."

Lưu Đô Đầu cười âm thầm nói: "Mười bốn tuổi đã có thể đẩy lên nhà, chính là nam nhân, kéo một ba, bốn tuổi đệ đệ tháng ngày trải qua so với những này giết mới cường gấp trăm lần, chính mình ăn đủ no mặc đủ ấm, đệ đệ dưỡng béo trắng, mua cô gái tính là gì sự, nói cho người, ca ca ta mười bốn tuổi thời điểm nhi tử đều có. Trong nhà của người hiện tại liền khuyết một người phụ nữ, a, khuyết một giặt quần áo làm cơm người, nhìn y phục của người, mặt trên lỗ hồng phùng đường may cũng quá mất mặt đi."

"Đại Tổng luật pháp quy định, nữ tử bán mình vì là tỳ giả, mỗi tháng cần phải trả cho tiền công, năm năm sau thả lương về nhà, ta hiện tại không trả nổi a." Có một người như thế xác thực rất tốt, Vân Tranh cũng có chút động lòng, nhưng là muốn đến Đại Tổng luật pháp, dưỡng tỳ nữ là một rất phí chuyện tiền bạc, chính mình hiện tại không điều kiện.

Đang uống nước Lưu Đô Đầu một cái thủy liền văng đi ra ngoài, ho khan đến nửa ngày mới đem khí điều thuận, vỗ về ngực hỏi Vân Tranh: "Người nói chính là Đại Tổng luật pháp? Vì là Hà ca ca ta xưa nay không biết?"

Người là người mua, chính là người người, yêu thích ở nhà nuôi, không thích lại bán đi, ai nói mỗi tháng còn muốn cho tiền công?"

Vân Tranh không có cách nào nói cho Lão Lưu chính mình là từ lịch sử ghi chép trên biết những chuyện này, chẳng lẽ không là bộ dáng này?

Lưu Đô Đầu lôi kéo Vân Tranh liền lên xe bò, những kia lao dịch môn chính mình làm việc không cần quản, hai người chỉ chốc lát liền đến Đậ Sa quan, Lão Lưu yêu xe bò quẹo vào thập tự nhai, Vân Tranh chưa từng có đi qua chỗ đó. Nơi đó là Đậ Sa quan quân kỹ vị trí, thuộc về khu đèn đỏ, hẩn liếc mắt nhìn hứng thú đều không có.

Một đường đi tới, vô số mặc áo đen, hoặc là hoa y nữ tử nhìn thấy Lưu Đô Đầu đều đang ra sức chào hỏi, nhìn dáng dấp cái tên này là nơi này khách quen.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Địa Ngục

"Người Hán nữ tử đáng giá, những này bậc ds6f6lKL người nữ tử không đáng giá, hảo hán tử nếu như nhiễm các nàng sẽ ô uế thân thể, đợi được người đồng tử thí cao trung, ca ca liền mang người cẩn thận địa đi dạo, bậc người nữ tử ca xướng cũng không tặc lăm."

Lưu Đô Đầu thô bạo đem xe bò giao cho một đầu trâu mặt ngựa gia hỏa, rất giống hậu thế những kia đem xe BMW chìa khoá giao cho môn đồng con nhà giàu, tên kia vội vã tiếp nhận xe bò, đối với Lưu Đô Đầu xin thẻ lấy ra hiệu kính cha mẹ thủ đoạn hiệu kính con này ngu.

Lưu Đô Đầu đều chẳng muốn dùng miệng nói chuyện, mũi rên một tiếng, liền cất bước tiến vào toà này rất lớn trúc lâu. Vừa vào cửa Vân Tranh đã nghĩ đảo mắt, mấy tên khốn kiếp này liền môn đều không liên quan đang ở bên trong phiến vân phúc vũ.

Lưu Đô Đầu rất hứng thú đứng cửa nhìn một lúc lâu, chọc lấy ngón tay cái khoa một tiếng: "Mẹ kiếp, được lăm cây già bàn rể : cái." Bên trong nhà còn có hướng về phía Lão Lưu chào hỏi, còn nói hãn mời khách, Lưu Đô Đầu khách khí một tiếng liền lôi kéo Vân Tranh tiếp tục đi vào trong.

" đại ca của ta a, sáng sớm trên thanh lâu tiểu đệ liền cho rằng không phải người bình thường, không nghĩ tới vẫn là ngài người quen, nếu như ngài có hứng thú, liền đi, tiểu đệ vậy thì về công trường đi, không trì hoãn người Tâm Hoan."

Vân Tranh tức giận đối với Lưu Đô Đầu oán giận.

"Ha ha ha, nghe người nói chuyện liền biết tiêu tử người tương lai nhất định là phong nguyệt trằng ban đầu, Đậ Sa quan là quân sự yếu địa, mặt trời lặn đóng cửa, gà gáy mở ngăn đây là quy củ, sau khi trời tối trên đường thì không cho có người đi lại, nhẹ thì ngồi tù, nặng thì chặt đầu, buổi chiều muốn làm kém, người nói một chút, các anh em muốn tìm cái hoan không chọn tới ngộ, còn tìm lúc nào, ít nói nhảm, bán người thì ở phía trước."

Hai người xuyên qua sân nhà, những cô gái kia dĩ nhiên liền đứng nước giếng bên cạnh múc nước rửa ráy, như vậy lạnh khí trời Vân Tranh đều muốn rút tay về, các nàng thật giống không cảm giác được lạnh giá, một biểu biểu liền hướng trên người tưới nước, còn có đánh xà phòng gội đầu phát. Nhìn thấy Lưu Đô Đầu còn cố ý ưỡn ngực làm mỉ thái đều có.

Lưu Đô Đầu ôm lấy nhân gia giở trò, còn không quên đối với Vân Tranh chỉ đường, ý tứ là chính mình nhìn thấy vừa ý, còn lại để Vân Tranh chính mình đi tìm.

Vân Tranh khâm phục một hồi những nữ nhân này kháng hàn năng lực, liền tiếp tục đi về phía trước, Lưu Đô Đầu nói không sai, mình quả thật không thể đem Vân Nhị một người vớt ở nhà, như vậy phi thường không an toàn, nếu như có thể mua tới một người thích hợp nữ nhân chăm sóc Vân Nhị, chính mình cũng có thể yên tâm đi làm chuyện khác.

Cái kia đầu trâu mặt ngựa gia hỏa U Linh bình thường xuất hiện ở Vân Tranh trước mặt, cúi đầu khom lưng mò Vân Tranh nội tình, Lưu Đô Đầu ở Đậ Sa quan vậy cũng là hiển hách nhân vật nổi danh, có thể làm cho Lưu Đô Đầu tự mình bồi tiếp người liền không phải người bình thường, cứ việc Vân Tranh quần áo cũ nát, nhưng thanh tẩy sạch sành sanh, vì lẽ đó thăm dò rõ ràng Vân Tranh đến cùng phải làm gì mới là hãn đệ nhất việc quan trọng.

Vân Tranh giơ tay liền ném đi ba đồng tiền, đối với cái kia không phải ấm trà chính là Quy Công gia hỏa nói: " ta dự định mua một người, không

vượt qua mười lăm tuổi, dáng dấp không nói, thế nhưng tay chân nhất định phải chịu khó. Dòng dõi muốn thuần khiết."

" gia, ngài xem như là tới, ta hạnh Hoa Lầu chú ý chính là dòng dõi thuần khiết, không rõ lai lịch nữ tử chúng ta cũng không dám muốn a, Đâu Sa quan là quân trại, ra chỗ sơ suất đó là muốn chặt đầu."

Quy Công đem ba đồng tiền chặt chẽ năm tiền vào trong tay, mắt sáng rỡ nói tốt.

"Không nên cười, đã dài đến đủ xấu, này nở nụ cười còn có thể xem a!" Vân Tranh cười trêu ghẹo Quy Công, hai người vừa nói vừa cười quái đến hậu viện, cái tên này hung hăng oán giận cha mẹ, nói bọn họ làm việc thời điểm quá không cẩn thận vân vân, rất thú vị.

Tiến vào hậu viện Vân Tranh liền không cười nổi, muốn bỏ ra một điểm nụ cười đều chen không ra, trước mắt tất cả những thứ này hầu như là trong Địa ngục mới có thể nhìn thấy cảnh tượng, hẳn không tin người thế gian còn có như vậy thâm địa phương.

Hai mươi, ba mươi cái đen thùi lùi người,

Cuộn mình ở chỉ có một gian nhà lá tử bên trong, bên trong tanh tươi Tập Nhân, thấy có người đi vào, từng cái từng cái mau mau vội vàng đem mặt giơ lên đến, nhắc đến hơi hơi chậm một chút, Quy Công hầu ba sẽ nắm chân đi đá.

"Gia, đều là bạc người, những này cũng còn tốt, bao nhiêu sẽ nói mấy người thoại, lại mặt sau những kia làm trư dưỡng, đều là sẽ không nói tiếng người, ngài muốn sai khiến nhân thủ, trong này chọn tốt nhất." Hầu ba đá xong những nữ nhân kia, cười theo đối với Vân Tranh nói.

Vân Tranh da mặt không ngừng co rúm, những người này đã đang bị làm trư nuôi, mặt sau những kia thật sự làm trư dưỡng nữ nhân sẽ là hình dáng

gì hấn căn bản là không dám nghĩ.

Dựa vào tường còn có một giá gỗ tử, mặt trên mang theo một người phụ nữ, trần truồng, rất là gầy yếu, từ nàng hơi nhô lên lồng ngực, còn có thân cao đến xem, này vẫn là một chửa phát dục hoàn toàn hài tử, tóc thật dài buông xuống đến, che kín gò má lại, thấy không rõ lắm.

Hầu ba thấy Vân Tranh ánh mắt rơi vào cô gái này trên người, vội vàng hai bước bám vào người phụ nữ kia tóc đem nàng đầu nhấc lên, quả nhiên, đây là một đứa bé, khuôn mặt vẫn tính thanh tú, chính là sáu lợi hại.

"Gia, tiện nhân này đã đến tiếp khách tuổi tác, dĩ nhiên không muốn, mục vụ liền để đem y phục của nàng bái đi rơi vũ, biết cái gì là cơ hàn, sau đó sẽ vì là một cái cơm nóng đi đón khách."

Vân Tranh nghe không vô, cũng không nhìn nổi, chỉ chỉ cô gái này nói: "Liền nàng, cho nàng sạch sẽ quần áo, lại cho nàng một bát cơm nóng, đều tính tới trong tài khoản của ta, ta đi phía trước tính tiền."

Nói xong hầu như là chạy trốn giống như vội vã sau khi rời đi viện, nơi này hấn một phút đều không tiếp tục chờ được nữa, tiền của mình có hạn, chỉ có thể cứu thê thảm nhất một, cứu cấp không cứu cùng a, Vân Tranh ở thời gian ngắn nhất bên trong làm ra quyết định, hấn không muốn hài tử kia lại bị mưa tuyết nhiều lắm một hồi.

Ngắm lại chính mình trước đây những học sinh kia, các nàng chỉ biết là đọc sách, đùa cợt lão sư, ảo tưởng tương lai của chính mình, lén lút nhìn khố khố nam sinh, ở chính mình nhật ký trên viết một ít không ốm mà rên nhớ nhưng, nơi nào sẽ nghĩ đến trên thế giới còn có thê thảm như thế tồn tại.

Ngồi ở tiền thính uống một hớp trà liền lập tức văng đi ra ngoài, đồ chó cắn thận mà sinh lá trà tử bị bọn họ hong khô sau ép thành mảnh vỡ, đặt ở bếp lò trên nấu một chút, thêm giờ hành khương hàm muối liền đã bùng

lên, một ngụm trà đem Vân Tranh tính khí triệt để cho câu dẫn lên. www.uukanshu.net

Tú bà tử lạ kỳ tuổi trẻ, tuyệt đối không vượt qua hai mươi tuổi, ăn mặc tư lựa váy dài, mặt trên mặc lên một cái da cáo áo khoác tử, một tấm mặt hoa đào chôn ở lông xù trong cổ áo, có vẻ phong tình vạn chủng.

Vân Tranh không thèm để ý, trực tiếp hỏi: "Vừa nãy cái tiểu cô nương kia, ta muốn, bao nhiêu tiền, định giá!"

"Vị thiếu niên này lang, vừa nhìn chính là có tri thức hiểu lẽ nghĩa, tuổi còn trẻ liền biết mua nữ nhân, chẳng lẽ là thực tủy biết vị? Hạnh Hoa Lầu bên trong cô nương nhiều, thiếu niên lang không ngại nhìn lại một chút? Nói không chắc còn có càng yêu thích." Tú bà tử che miệng ha ha cười.

" định giá!" Vân Tranh hỏa khí hầu như muốn không che giấu nổi, hẳn biết rõ nữ nhân này không đơn giản, có thể ở Đâu Sa quan mở lớn như vậy buôn bán nhất định thật không đơn giản, chính mình tạm thời không đắc tội được người như vậy, cố nén lửa giận lại một lần nữa mở miệng.

" nhất quán ngữ, ngài không nên hỏi ta bao nhiêu tiền thu lại, ta nuôi nàng ba tháng..."

" đừng " một tiếng Vân Tranh ở trên bàn ném một ba lạng nén bạc, đây là Lưu Đô Đầu cho hẳn ngữ lượng bạc bên trong cái kia thỏi to lớn nhất, tiểu nhân : nhỏ bé bị hẳn phùng tiến vào Vân Nhị trong quần áo đi tới.

Tú bà tử cảm nhận được Vân Tranh không thích, nhưng nhìn đến trên bàn nén bạc vẫn là hơi kinh ngạc một hồi, trước mặt tiểu thiếu niên cùng nàng gặp tất cả mọi người cũng khác nhau, nơi nào không giống nhau nàng không nói ra được, chỉ là cảm giác không giống nhau.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Lão Chủ Bộ

Làm Lưu Đô Đầu buộc vào đai lưng từ sân nhà lúc đi ra, Vân Tranh ngồi ở tiền thính yên lặng mà uống Bạch Khai Thủy, bên người có một cô bé bắt an cuộn mình ở góc tường, hạnh Hoa Lâu chỉ cho nàng một cái cũ nát áo tang tế thể, liền giày đều không có cho.

Trên dưới đánh giá một hồi cô gái kia, Lão Lưu quý dị nở nụ cười, từ trong lòng móc ra hai lượng bạc đặt ở Vân Tranh trước mặt nói: "Lão tử đánh cuộc thua, đây là tiền đặt cược, người thu cẩn thận, thấy lão chủ bộ nhớ tới nói ta đã thanh toán tiền đặt cược."

"Sự có điều ba, liền nói rõ tất có ba, lão ca, lấy ra đi, phú quý bất năng dâm, nghèo hèn không thể di, uy vũ không khuất phục, hạnh Hoa Lâu tú bà tử đảm nhiệm uy vũ, dù sao cũng hơi không thích hợp, cũng không hợp cách, nàng từ bỏ, còn có ba hai bạc đồng thời cho ta, sau đó huynh đệ chúng ta lại phân, có thể từ trong miệng người khu ra mười lượng bạc, hầu như là sơn công trình một nửa chi phí, đều cho ta, người các huynh đệ ăn cái gì a." Vân Tranh vẫn là chậm rãi uống trong tay Bạch Khai Thủy cũng không ngẩng đầu.

"Ha ha ha, chính là bộ dáng này, đúng, nếu như người dính trên râu mép, eo lưng lại loan một điểm, tóc nếu như hoa râm có chút, chính là nhanh nhẹn lão chủ bộ, có biết hay không tiểu tử, Đậ Sa Huyền thảo luận thoại chân chính hữu hiệu chính là lão chủ bộ mà không phải cái kia huyền tôn, Đậ Sa Huyền từ xưa chính là ra ngang ngược địa phương, dân phong dũng mãnh, trong ngọn núi trốn hộ thường thường sẽ hạ sơn cướp đoạt.

Tào Hắc Hồ đầu người đã bị cắt đi ba trở về, không ra một tháng, năm thước trên đường lại xuất hiện một Tào Hắc Hồ, nếu như không phải lão chủ bộ trấn, Đậu Sa Huyền đã sớm biến thành giặc cướp oa.

Người cho ta nói những câu nói kia, ta làm chuyện cười giáng cho huyện nha đồng liêu nghe, người khác đều cho rằng là ở khoác lác, chỉ có lão chủ bộ tưởng thật rồi, ta cũng không biết lời nói này là làm sao truyền tới lão chủ bộ trong tai đi, sau đó hẳn liền sai người giao cho ta một tờ giấy, cũng là có mặt sau chuyện này."

Tất cả nghi hoặc đều mở ra, không trách Lưu Đô Đầu sẽ đối với mình đặc biệt thân cận, không trách hẳn sẽ đem chỗ tốt phân cho Vân Tranh, này một mà đều có một sáng tỏ giải thích.

"Đây là nhà ta cái thứ nhất tỳ nữ tên là thịt khô, sau đó không muốn gọi sai."

Lưu Đô Đầu mặt lập tức liền sụp xuống nói: "Người liền không thể cho nàng làm cái em tai chút tên, mười lượng bạc, người đã là Đậu Sa Huyền phú hộ, nếu là có cái tỳ nữ gọi là thịt khô, nhân gia sẽ nghi vấn người học vấn."

Lưu Đô Đầu tức giận lại tung ba lượng bạc.

"Ta vẫn cho rằng tên vật này vẫn là cha mẹ lên em tai nhất, nếu nàng cha mẹ cho nàng lấy danh tự này, vậy thì tiếp theo dùng, vật này không cái gì cơ hội lựa chọn, ta tiền đầy đủ, này ngũ lượng bạc là người, sau đó không nên cùng giống ta người đánh cướp, bị nhiều thiệt thòi, ưa nhìn nhất thấy người như ta liền mau mau chạy xa."

"Hừ! Không khoác lác người sẽ chết a, đây là lão chủ bộ cho mặt, còn không dám nhanh lượn tới, mười lượng bạc miệng ăn núi lở, cũng ứng phó không được mấy năm, lúc trước nên cho người đi đào thổ chọn tảng đá, ăn chút khổ liền biết trời cao đất rộng, đúng rồi, lão chủ bộ nói người ở trên

công trường quá lãng phí thời gian, gọi người trở lại ôn tập bài tập, chuyện khác hẳn có thể giúp người, cuộc thi chuyện như vậy vẫn là cần chính người có bản lĩnh mới được."

"dừng a, người để ta trở lại, ta trên đi đâu đi kiếm tiền?" Vân Tranh lúc này mới có chút gấp quá, nếu là không có công trường phòng thu chi chuyện xui xẻo này, chính mình liền không thể giúp đỡ trốn hộ môn mua đồ kiếm tiền, Lưu Đô Đầu nói không sai, mười lượng bạc không chịu nổi tiêu dùng.

"Kiếm tiền? Một phòng thu chi người làm sao kiếm tiền, ta xem qua người khoản, rất sạch sẽ, những kia lao dịch môn ăn cũng no, bên trong no túi tiền riêng là không thể, người chẳng lẽ còn có thể trong tảng đá trá ra dầu đến?" Lưu Đô Đầu kỳ quái nhìn Vân Tranh.

"Bình quân một ngày kiếm lời ba trăm văn, người nói chuyện ds75xgoB xui xẻo này thế nào?" Vân Tranh đem trên bàn một đĩa điểm tâm đưa cho thịt khô,

Để bản thân nàng ăn, ngày hôm nay cùng Lưu Đô Đầu muốn nói tương đối nhiều.

"Cái gì?" Lưu Đô Đầu lập tức liền trốn đi, bám vào Vân Tranh bột cổ áo giận dữ hét: "Có biết hay không lão tử một tháng bổng lộc là bao nhiêu tiền sao? Chín trăm văn! Đầu xuyên lưng quần bên trong mới kiếm lời chút tiền này, nói a, đại gia, hiện tại ngài là đại gia, biện pháp gì có thể kiếm lời nhiều như vậy tiền?"

Nhìn trước cứ sau cùng Lưu Đô Đầu, Vân Tranh cười nói: "Người nha, bảo vệ to lớn một Kim Sơn được cùng, đó là đáng đời a. Cơm trưa điểm đến, ngày hôm nay ăn bữa ngon, người xin mời, những bạc này cũng quy ta."

Vân Tranh nói xong thu hồi bạc liền đi ra ngoài, thị khô muốn đem mâm đoan đi, ngẫm lại không thích hợp, đem điểm tâm đầu ở phá áo tang trên để trần chân hầy cùng Vân Tranh đi ra ngoài, nàng cảm giác mình ngày hôm nay phi thường địa may mắn, gặp phải một người tốt, chẳng những có y phục mặc, còn có thể có chút tâm ăn, như vậy người tốt muốn theo sát.

Lưu Đô Đầu chỉ vào Vân Tranh bóng lưng tức giận nói không ra lời, có điều rất nhanh liền đem tay để xuống, tiểu tử này chưa bao giờ nói hư nói, nói một ngày có thể kiếm được ba trăm văn, liền tuyệt đối sẽ không ít hơn ba trăm văn, một tháng mười lượng bạc tiến vào tức, ngẫm lại đều chảy nước miếng, đi nhanh lên hai bước, lớn tiếng hô Quy Công đem mình xe bò dắt ra đến.

Ba người ra phòng khách, trực tiếp đi tới rượu ngon nhất lâu, trong đại sảnh nhưng không có yên tĩnh lại, bên trong dày nặng rèm cửa bị chống lên, tú bà tử nâng một lão già đi ra, lão nhân này đẩy ra tú bà tử, đứng Vân Tranh vừa nãy tọa quá trước cái ghế diện, gõ lên bàn hỏi tú bà tử: " hạnh hoa, người tính tình luôn luôn kiên cường, ngày hôm nay đối mặt một người thiếu niên người, làm sao liền lời thừa thãi đều không có? Ta nhớ tới trước đó không lâu người còn nói với ta muốn sợ đến người thiếu niên kia tè ra quần sao?"

" lão gia, nô tỳ không dám a, vốn là nô tỳ đã nghĩ kỹ muốn nói gì, www.uukanshu.net thậm chí đã đem bạc người giá cả tăng cao đến nhất quán ngũ, đây là một giá trên trời, nghĩ chờ hãn trả giá thời điểm lại nói, ai biết..."

" ai biết hãn ném ra ba lượng bạc đúng hay không? Hạnh hoa, người cũng là từng va chạm xã hội người, nhìn thấy ba hai bạc không đến nỗi thất thần chứ? Nói một chút, còn có chỗ đặc biệt nào? Tiểu tử này không đơn giản a." Lão già ngồi xuống, rất hứng thú nhìn tú bà tử.

" không phải ba lượng bạc, mà là con mắt của hăn, trong nháy mắt đó nô tỳ cảm giác hăn giống như là muốn ăn thịt người, nô tỳ vốn là ăn thịt người cơm, kẻ ác cũng đã gặp, thế nhưng những kia kẻ ác con mắt cũng không có người thiếu niên này đáng sợ, dĩ nhiên để nô tỳ một câu nói đều không nói ra được. Xin chủ nhân trách phạt." Tú bà tử quỳ rạp xuống ông lão trước mặt, chờ đợi xử trí.

"Ồ? Dĩ nhiên là một không giận tự uy chủ, thú vị a, không trách dám nói câu kia không nên cùng như hăn đánh cước, ha ha, tiểu tử này dĩ nhiên biết lão phu ngay ở bên trong, lời này là đối với lão phu nói, ha ha ha ha, thú vị a, Đậ Sa Huyền rất lâu chưa từng sinh ra như vậy đặc sắc người, lão phu hiện tại có chút tin tưởng hăn một ngày có thể kiếm lời ba trăm đồng tiền."

Lão già vỗ bàn cười ngửa tới ngửa lui, tú bà tử cẩn thận từng li từng tí một hỏi lão già: "Không thể a, hăn chỉ là một Tiểu Tiểu phòng thu chi mà thôi, mỗi ngày nước chảy đều không có ba trăm văn. Hăn từ nơi nào tìm ba trăm văn?"

"Hăn đã kiếm lời đi rồi lão phu mười lượng bạc, hơn nữa còn thành công để lão phu thế hăn hoàn thành cụ bảo đảm, đề cử. Nói một ngày kiếm lời ba trăm văn không chút nào khuếch đại, ha ha ha, Đậ Sa Huyền ra nhân vật như vậy, trăm năm bên trong sẽ không lại có thêm cái gì kỳ tài xuất hiện."

Tú bà tử nhìn cười nước mắt đều chảy ra lão chủ bộ, hoàn toàn không hiểu hăn vì sao lại cao hứng như thế.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Vân Tranh Buôn Bán

Vân Tranh mang theo thịt khô xỉa răng xỉ ở Đâu Sa quan đi dạo, thuận tiện cho thịt khô mua hai cái sạch sẽ quần áo cũ, hai đôi giày, thịt khô đánh chết đều không đem giày hương về trên chân bộ, bởi vì trên đất đều là bùn, nàng lo lắng sẽ làm bẩn giày, đi chân đất ôm giày đi theo Vân Tranh mặt sau đi dạo phố.

Lại Bát bọ họ muốn vải bố, còn muốn kim chỉ, thậm chí còn có một đóa Tiểu Tiểu đầu hoa, chỉ chốc lát Vân Tranh trên người liền treo đầy các loại đồ vật, ngày tết liền muốn đến, người miền núi cũng cần cho mình tìm tòi một ít thứ tốt, tỷ như một vò tử rượu ngon.

Trên xe bò chất đầy hàng hóa, Vân Tranh lúc này mới vội vàng xe bò ra Đâu Sa quan, ngày hôm nay cho trông coi cửa thành lão binh lễ vật là một tiểu bình rượu gạo, rượu này ấm không được thân thể, chỉ có thể lừa gạt ăn lừa.

Thịt khô ôm đồ vật của chính mình ngồi ở trên xe bò, lén lút nhìn phía trước đánh xe người thiếu niên này, hãnh cười lên rất ưa nhìn, đều là trước tiên từ con mắt bắt đầu cười lên, sau đó ý cười sẽ như cuộn sóng như thế nhộn nhạo lên, cuối cùng sẽ lộ ra tám cái răng, hàm răng của hắn rất trắng, người sạch sẽ quá mức, da dẻ cũng không giống người khác như vậy ngăm đen thô ráp, điều này làm cho thịt khô rất tự ti, lặng lẽ đem mình Hồ Mãn bùn hai chân hương về váy dưới đáy súc một hồi.

"Thịt khô a, sau đó người chính là nhà chúng ta người, người yên tâm, không ai sẽ bắt nạt người, người muốn kiếm sống chính là chăm sóc tốt đệ

đệ ta, hăn năm nay chỉ có ba tuổi, quá năm sẽ có bốn tuổi, rất nghe lời, người chỉ nếu coi trọng hăn không nên để cho hăn sinh bệnh cảm lạnh, không muốn hăn chạy loạn khắp nơi là được."

Vân Tranh ngày hôm nay uống một điếm tửu, đầu hơi choáng váng, này cụ mềm mại thân thể còn không thích ứng còn, dọc theo đường đi thao thao bất tuyệt cùng thịch khô nói chuyện phiếm, từ hôm nay trở đi trong nhà liền muốn nhiều một cái người.

"Vâng, công tử, hầu gái sẽ tận tâm chăm sóc tốt tiểu công tử."

"Ha ha, ta cũng Thành công tử ca, trong nhà chung quanh hử công tử ca cũng không thấy nhiều, gọi ta Vân Đại, từ hôm nay sau đây, chúng ta liền tụ lại cùng nhau sinh sống, phú quý cũng được, khốn cùng cũng được, có ta một cái ăn, tổng sẽ không để cho người bị đói."

Thịch khô nghe không hiểu Vân Tranh đến cùng nói cái gì, chỉ biết mình ngày hôm nay sống vui sướng, lớn như vậy chưa từng có nhanh như vậy sống quá, dĩ nhiên có người giúp đỡ chính mình mua quần áo, mua giày, ở trong tửu lâu lại vẫn có thể gặm thịch xương, thật là thơm a.

"nha, thịch khô a, người là làm sao đem đại xương cắn nát ăn bên trong cốt tủy? Ta thử hai về, đều cắn không ra, hàm răng đến hiện tại còn ở đau đớn, không thể không khen người một câu, thật tuổi."

Vân Tranh chuyện cười để thịch khô khuôn mặt nhỏ trở nên đỏ chót, nỗ lực đem đầu rủ xuống tới trước ngực, không dám ngẩng đầu nhìn bên ngoài đường.

Tảng đá lớn đến, Vân Tranh đánh một tiếng hô lên, chỉ chốc lát, trong bụi cỏ liền xuất hiện một đám người, thịch khô sợ hãi nhìn những này ăn mặc da lông dã nhân, từ trên xe bò chuyển chính mình đồ vật, thật chặt ôm một thớt vải bố không cho cái kia trên mặt có ba giặc cướp lấy đi, những thứ đồ

này công tử bỏ ra thật nhiều tiền mới mua được, so với mạng của mình đều đáng giá.

"thịt khô a, những thứ đồ này vốn là Lại đại ca bọn họ, bọn họ là người tốt không phải giặc cướp, nghe lời buông tay ra đem vải bố cho Lại đại ca, nhân gia cũng phải cho khuê nữ làm quần áo mới, này một tiểu bài thi vải bố mới là chúng ta."

Lại Bát cười không đứng lên nổi, chỉ vào thịt khô đối với Vân Tranh nói: "Vân Đại, đây là người cô dâu nhỏ? Không sai a, biết Cố gia, cưới vợ liền muốn thảo thực sự, dung mạo xinh đẹp rằm dùm không đỉnh."

"Năm đồ vật của người đi, phí lời còn nhiều, lần này nhớ tới đánh một con dã lộc, tốt nhất dsf7Rf2r là trên đầu Trường Giác loại kia, người nhà họ Lương chính là muốn một con đại lộc đưa năm lễ, vật này khá là Cát Tường, giá tiền không sai, chỉ ít bốn quán tiền, có số tiền này, ta liền có thể cho các người đặt mua một ít đồ sắt, cầm mộc côn tử làm ruộng đây là ở nghiệp chướng."

Vân Tranh này mấy ngày đã mò thấy người thành phố tâm tư, Lương gia quản gia đã hỏi ba trở về,

Nếu như tìm tới đại lộc, Vân Tranh chắc chắn đổi một ít đồ sắt cho người miền núi, vật kia quá đắt.

Lại Bát đem một đồng gà rừng ném tới trên xe bò, Vân Tranh con mắt đều dựng thẳng lên đến rồi nhìn bắn thiu gà rừng đối với Lại Bát nói: "Người có biết hay không, gà rừng thịt không gì lạ : không thèm khát, phía trên này trường lông chim mới là hiếm có : yêu thích hàng, so với gà rừng quý giá tám lần không ngừng, sau đó bắt được gà cảnh, tuyệt đối không nên tổn thương lông chim."

Lại Bát gãi đầu, hẳn không nghĩ ra người thành phố vì sao lại muốn những kia vô dụng kê mao, không thích thịt, không nghĩ ra cũng sẽ không

nghe đến, ngược lại Vân Đại sẽ không lừa dối đại gia, những ngày gần đây, trong ngọn núi thật nhiều đồ vật đều là Vân Đại bán đi, không thấy đem nhà ai cho hãm hại, nếu hẳn muốn lông chim, lần tới cho hẳn lưu tâm là được rồi.

"Vân Đại, trong nhà còn có một tấm con báo bì xem như là thứ tốt, ta lấy cho người đến rồi, người ngày mai từ trên chợ cho ta sao hai cái dao bổ củi, lão bà muốn một cái dao phay, lại cho khuê nữ sao điểm đẹp để sợi tơ còn có trò gian, cũng không biết nàng theo cho ai xem sao."

"Không thành vấn đề, Hồ thúc, còn muốn cái gì, con báo bì tinh quý lắm, tấm này da không thấy được tiền khổng, là tương thật da, ta lại cho người một trăm đồng tiền, như vậy mới thích hợp."

Lão người miền núi vung vung tay ý tứ liền nói như vậy định, sau đó gánh đồ vật của chính mình lại tiến vào bụi cỏ. Thịt khô mơ mơ màng màng mà nhìn Vân Tranh không ngừng ở một cái sách nhỏ trên viết chữ, chính mình trên xe bò hàng hóa chỉ chốc lát đã không thấy tăm hơi, thế nhưng trên xe bò nhưng có thêm rất nhiều chim bay cá nhảy, thậm chí còn có một chút theo. [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) trứng gà loại hình đồ vật.

Xe bò đi tới bên dưới ngọn núi chợ, chợ sáng đã tản đi, thế nhưng thảo lều dưới đây vẫn như cũ có mấy cái quần áo ngăn nắp người uống khương trà, như là đang đợi cái gì, thấy Vân Tranh xe bò lão đảo đi tới, nhất thời liền cười nở hoa.

"Lương quản gia, ngày hôm nay ta có thể có thứ tốt mời ngài xem qua, ngài nhìn đây là cái gì, báo gấm da, da cái trước tiền khổng đều không có, đây là lão tay thợ săn một mũi tên từ con báo trong đôi mắt bắn vào đi, hiếm thấy thứ tốt."

Vân Tranh rất đáng ghét quy củ của nơi này, mua cái đồ vật đều cần xem địa vị, bình thường đều là vị này thần bí Lương quản gia trước tiên xem,

hắn không lọt mắt lại sẽ đến phiên người khác, căn bản cũng không có Vân Tranh cố định giá khởi điểm cơ hội.

\ "Vẫn được, lão thái gia lão thấp khớp đến lúc này sẽ phát tác, năm báo bì ô vừa che cũng ấm áp chút. Một mình người tiểu tử năm sáu quán tiền cũng không yên ổn, cẩn thận chút." Nói xong cũng ném qua tới một người túi tiền, Thục trung tiền đồng ít, bạc vụn dùng tương đối nhiều, đặc biệt là loại này đại ngạch giao dịch, Vân Tranh cũng không muốn gánh nặng mấy chục cân tiền đồng hầu bao chạy khắp nơi.

Nói là sáu quán tiền, trong túi bạc nhiều nhất trị ngũ quán, Vân Tranh tâm lĩnh thần hội đem túi tiền cất vào trong lòng ngực, hỏi cũng không hỏi cái kia nhất quán tiền hướng đi, cảm tạ Lương quản gia, đồng thời đáp ứng lần tới đi đầu lộ lại đây.

" cũng thích cùng người thông minh như vậy tiểu tử giao thiệp với, bớt lo a, lộ đánh trở về trực tiếp đưa đến đưa đến phủ, thiệt thòi không được người." Lương quản gia thoả mãn đem báo bì gấp kỹ, ôm vào trong ngực lên xe ngựa.

Chờ đến Vân Tranh làm xong giao dịch, Lưu Đô Đầu liền quý như thế không biết từ đâu chui ra, cùng Vân Tranh đồng thời đem xe bò chạy tới một một chỗ yên tĩnh, hai người đồng thời ngồi ở trên xe bò kiếm tiền.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Thoát Thân

" mười lăm quán sáu, ông trời, đây là đang giựt tiền a." Lưu Đô Đầu hét thảm một tiếng, không ngừng ở trên đầu chính mình gõ: " lão tử hai mươi vị trí đầu năm đi làm gì? Nếu như sớm phát hiện, bạc triệu gia tài đều có."

"Người cả nghĩ quá rồi, đây là cuối năm, là cá nhân đã nghĩ cho nhà thêm ít đồ, bình thường nhiều nhất liền ngũ quán tiền đến đỉnh, lại nói, số tiền này còn muốn cho người miền núi mua đồ, không hoàn toàn là chúng ta, ta là xưng tên không dối trên lừa dưới, nhất định sẽ cho người ta ba hàng hóa đưa tới."

"Thiên sát, một tấm con báo bì người bán đến ngũ quán, lấy thêm cho những kia kẻ ngu si hai cái dao bổ củi, một cái dao phay, một ít sợi tơ cùng trò gian, người toán toán có thể hay không tiêu dùng nhất quán tiền? Lại cho người ta một trăm văn, người là hắc tâm tên nhóc khốn nạn." Lưu Đô Đầu tiếp tục phát rồ.

" ta đây là những nguy hiểm, số tiền này là từ Đại Tổng luật lệ trên tiền kiếm được, phía trên kia mình vẫn quy định, tặc đến cần đánh, người miền núi đã bị các người liệt đến tặc trong hàng ngũ đi tới, làm đến người ta trốn ở trong núi không dám ra đây, mua cái đồ vật đều sẽ mất mạng, có thảm hay không a.

Hiện tại cho người ra hai cái chủ ý, người chọn một, số một, huyện nha chính mình ở một chỗ nào đó thiết lập chợ phiên, để người miền núi tự do đi ra buôn bán, huyện nha đối với người miền núi khóa lấy thuế nặng, như vậy cũng có thể bù đắp tổn thất điền thuế, thời gian dài, lại chậm rãi cho

người miền núi bắt đầu chia phát thổ địa, chính là đem bọn họ đã khai khẩn thổ địa phân cho bọn họ, không phế huyện nha một chút việc, như vậy bọn họ liền thành trì dưới chi dân, các người liền có thể tiếp tục thu thuế, người miền núi cũng là từ từ cần phục lao dịch, cũng sẽ không lại có thêm Tào Hắc Hồ, vương Đại Hồ loại hình cường nhân xuất hiện, huyện tôn đến chính tích, đại gia được an sinh, các đến nhạc."

" thứ hai, mau mau nói thứ hai!" Lưu Đô Đầu đối với việc này một chút hứng thú đều không có, đại gia sống yên ổn, lão tử không tiền, này nhất định là hăn chân thật nhất trong lòng khắc hoạ.

Vân Tranh thấy Lưu Đô Đầu không để ý tới đệ một ý kiến, thở dài nói: "Thứ hai chủ ý chính là chúng ta tiếp tục làm như thế, tìm người, chính là định mua con mắt của người, thích hợp thời điểm nhắm lại mà thôi, đừng đi bắt người, trao hết ai cho chúng ta săn thú đi? Qua một thời gian ngắn ta đi người miền núi nơi đó làm cái thống kê, đem tiểu tông vật tư đổi thành đại tông, nói cách khác một tháng trao đổi một lần, một mình người nguyệt tiền lời nếu như ít hơn hai mươi quán, ta đem con mắt khu đi ra để người làm phao giã.

Này còn chỉ là bắt đầu, đến cuối cùng, ta liền không dám nói, bởi vì toàn bộ trong núi lớn người miền núi đều sẽ tìm người đổi đồ vật."

Lưu Đô Đầu rầm yết từng ngậm từng ngậm nước, con mắt đã không còn tiêu cự, phỏng chừng này một hồi đã chìm đắm ở eo triền bạc triệu trong ảo tưởng, đây là trong đời tốt đẹp nhất thời khắc, Vân Tranh không dự định quấy rối hăn, một lần nữa để thịt khô giúp đỡ chính mình đem rã rác tiền đồng bọc lại, ngày mai thật cho những người miền núi mua đồ, chính mình cũng cần mua một chiếc xe bò mới được.

" người làm gì?" Lưu Đô Đầu thật vất vả từ ảo cảnh bên trong tỉnh lại, mau mau hỏi Vân Tranh dự định.

" ta? Ta là muốn đi Đông Hoa môn xưng tên, ai có công phu để ý tới người điếm ấy chuyện hư hỏng tình, nếu như không phải trong nhà không có cách đơm chi lương, người cho rằng ta một người đọc sách làm ăn không mất mặt a? Sau đó không cho nói là ta cho người ra chủ ý, không ném nổi người này a!"

Lưu Đô Đầu đem hai năm đấm ôm đến đỉnh đầu chấp tay: "Ngài là tương lai muốn Đông Hoa môn xưng tên quan lão gia, tiểu nhân : nhỏ bé trước tiên cho ngài chấp tay, chúc ngài công hầu muôn đời, đại phú đại quý, điếm ấy bán lẻ liền để tiểu nhân : nhỏ bé như vậy hạ nhân đi làm là tốt rồi, có điều tương lai của ta quan lão gia a, ngài có phải là trước tiên đem cục diện cho mở ra a, chúng ta đi người miền núi sẽ cho là chúng ta là đi bắt bọn hãn."

Vân Tranh đem Lão Lưu năm đấm ấn xuống tới nói: "Lão Lưu, có chuyện này ta nhất định phải nói với người rõ ràng, những người này sở dĩ tin ta, một cái nguyên nhân là ta không tham, thủ tín, cái nguyên nhân thứ hai chính là cái này chuyện làm ăn hãn là một cùng có lợi buôn bán, người bán cho người miền núi hàng hóa càng nhiều, những người miền núi xuống núi cướp đoạt số lần sẽ giảm thiểu,

Người chỉ cần làm được này hai cái, chỉ cần triều đình này đạo pháp lệnh không giải trừ, người liền có thể vĩnh viễn phú quý xuống, quan trọng nhất chính là tương lai người sẽ trở thành những này người miền núi sự người, ngấm lại vào lúc ấy người quyền lực sẽ là hình dáng gì.

Đừng run, điếm ấy khí lượng người làm sao đem sự tình làm to a?"

"Ông trời, lớn như vậy cách cục, ta e sợ điều động không được, Vân Đại, vẫn là người lo liệu đi!" Lưu Đô Đầu tàn nhẫn mà cho mình hai quyền, ép buộc chính mình tỉnh táo lại, còn biết năng lực của chính mình không đủ, vẫn tính là có cứu.

"Đậu Sa Huyền, Thành Đô phủ quá nhỏ , ta nghĩ đi đông kinh Biện Lương thành nhìn, đều nói quan lại mẫn Kinh Hoa, không đi mở mang kiến thức một chút, đời này như thế nào đều không hiểu ý an, Lưu ca, ngài đối với ta có ân, Vân Đại đời này không dám quên, thả ra tay chân của người đi làm đi, lão chủ bộ khổng chế Đậu Sa Huyền có điều là đã khổng chế tường thành, nếu như người có thể khổng chế trụ này Thập Vạn Đại Sơn, mới thật sự là hảo hán, đến thời điểm Đậu Sa Huyền hoặc là Thành Đô phủ đều sẽ biết người Lưu Đại Lực tồn tại."

Vân Tranh đem hết thầy lời nói xong, liền đem Lưu Đô Đầu một người lược ở địa phương sững sờ, chính mình ở Lão Ngưu cái mông trên giật một roi liền mang theo thịt khô trở về trại, con này ngưu cùng xe bò vậy thì không dự định trả lại Lão Lưu, ngày mai cũng không cần lại đi công trường gặp mưa, [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) tin tưởng Lưu Đô Đầu sẽ đem chuyện này xử lý phi thường viên mãn.

Vân Nhị lạc Vân Tam cái cổ hiệu kỳ nhìn bận bịu tứ phía thịt khô, thấy Vân Đại không để ý chút nào ngồi ở lò sưởi vừa uống trà, thịt khô không chỉ muốn vội vàng thu thập gian nhà, còn muốn thường xuyên chú ý Vân Đại bát trà, chỉ cần bên trong thủy thiếu, liền sẽ lập tức lại đây đem thủy thêm mãn.

" đại ca, người mua một cái tiểu cô nương? Quá tà ác!"Vân Nhị rất cục thả ra không thể tả làm nhục Vân Tam tiến đến Vân Đại trước mặt nhỏ giọng nói.

" người biết cái gì làm nhục, ta nếu như không đem nàng mua về, nàng liền mất mạng, đây là ở tích đức làm việc thiện, đến chúng ta sẽ không có người đánh nàng , ta nghĩ người cũng sẽ không mắng hấn chứ? Có thể ăn no cái bụng, quá như một người, hai chúng ta cũng không cần mỗi ngày làm những kia tạp vụ, làm việc nhà người làm phiền hay chưa?"Vân Đại để sách trong tay xuống, vỗ vỗ Vân Nhị cái mông, phi thường đặc ý.

" đã sớm làm phiền, đáng ghét nhất những kia mang theo con rận chần, bây giờ có thể ném chứ?"

" ta đã ném xuống."

" thật khô trên người sẽ không cũng có con rận chứ?"

" không có, ở kỹ viện thời điểm nàng đã bị nước thuốc tẩy quá, có người nói là thạch tín thủy."

" quá không biết xấu hổ, người dĩ nhiên đi kỹ viện!" Vân Nhị rất cục nầm lấy trọng điểm, tàn nhẫn mà phê phán Vân Đại.

" ta là đi cứu người, bần nhảo đường cũng sẽ đi!"

" ta là muốn hỏi một chút, ta lúc nào có thể đi kỹ viện? Ai nha, người đánh ta làm gì, người đi, ta tại sao không thể đi?"

Vân Nhị đã trúng đánh, hàm hừ ngời xồm ở cửa, bỗng nhiên lôi kéo cổ họng hô to: "Thật khô, ta muốn đi tiểu!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Nước Ấm Luộc Éch Xanh

"Thực chi bỉ có hai tăng, một trong số đó bần, một trong số đó phú, bần giả ngữ với phú giả viết: " ta muốn đi về phía nam hải một nhóm , có thể hay không?"Phú giả viết: " tử hà thị mà hướng về? Bần giả viết: "Ta một bình một bát là đủ. . .

Vân Tranh cùng Vân Nhị vừa đi học, một bên xem thịt khô thu thập trong nhà vệ sinh, quả nhiên là một chịu khó, cầm vải bố đem cả tòa tiểu lâu cùng nhau lau lau rồi một lần, chậu than bên cạnh gậy trúc đều bị nàng lau đến khi ngấm đen toả sáng.

Đối với thịt khô đến, vui mừng nhất liền muốn mấy Vân Nhị, hẳn thật sự bị thịt khô xem là ba tuổi tiểu hài tử xem, đi tiểu thời điểm đều sẽ bị thịt khô bưng, đây là Vân Nhị tối hưởng thụ thời điểm, bất quá đối với chùi dít chuyện như vậy, hẳn là liều chết phản kháng, bởi vì thịt khô sẽ dùng trúc bản cho hẳn quát cái mông. . .

Thịt khô nơi đó đều tốt, chính là có thể ăn một chút, trước đây hai đứa dùng bình gốm chưng cơm tẻ, chỉ cần bán bình đã đủ rồi, hiện tại chưng một bình bình cơm cũng không đủ ba người ăn.

Nhìn thịt khô bưng so với nàng đầu còn đại bát ăn như hùm như sói ăn cơm, Vân Tranh liền cảm giác mình xác thực cần tăng nhanh kiếm tiền bước tiến.

Vân Nhị đem mình trong bát còn lại cơm cho quyền thịt khô, chỉ cần là đồ ăn, thịt khô chưa bao giờ kén chọn, ai đến cũng không cự tuyệt. Điểm

này cũng là Vân Nhị yêu thích thịt khô nguyên nhân, chỉ cần là chính mình không thích ăn đồ vật hết thảy có thể chọn cho thịt khô ăn, tỷ như một tảng lớn gan heo tử.

Mỗi ngày nấu nước chuyện này là Vân Tranh chuyện thống khổ nhất, không vì cái gì khác, cũng là bởi vì người khác nấu nước đều là phụ nhân, mặc kệ là tuổi trẻ, vẫn là tuổi già, quen thuộc sau khi, đều thích ăn Vân Tranh đậu hũ, cái này lại đây mò một cái đầu cái kia lại đây nửu một cái mặt, kinh khủng nhất chính là những kia tuổi trẻ phụ nhân, tổng muốn đem Vân Tranh quần bái dưới tới xem một chút người đọc sách dưới đáy cùng nam nhân khác có cái gì không giống.

Hại Vân Tranh mỗi hồi nấu nước đều muốn thừa dịp những kia phụ nhân không ở thời điểm mới đi, hiện tại có thịt khô hết thảy đều hoàn mỹ, Vân Tranh ở cũng không cần chọc lấy thùng nước bị người ta sỗ sàng.

Vân Nhị đã quen thuộc từ lâu, vừa tới trại thời điểm chỉ có thể ăn mặc quần yếm, mỗi ngày từ bên ngoài chạy về đến, tiểu kê kê đều bị người ta thu đồ chót, mãi đến tận Vân Tranh cho tới tiền cho hẩn một lần nữa làm một bộ quần áo mới chạy trốn như vậy vận rủi.

Trong ngọn núi nữ nhân là phóng khoáng, thậm chí có chút dã, đây là núi lớn giao cho tính cách của bọn họ, các nàng cũng không hề che giấu chút nào chính mình loại tính cách này, từ khi có thể nghe rõ ràng bọn họ nói chuyện sau đó, Vân Tranh mới biết những kia ca từ có cỡ nào hào phóng, chỉ cần các nàng bắt đầu hát, Vân Tranh sẽ lẫn đi xa xa mà, hoặc là cùng lão tộc trưởng sống chung một chỗ, chỉ có như vậy mới sẽ không có bản thủ nữ nhân hướng về phía chính mình cười khúc khích.

"đều dứt ngay, Vân Đại tương lai là muốn kết hôn quan gia tiểu thư, ai muốn là còn dám quay về hẩn hát, liền đem nàng gả tới trong ngọn núi đi." Lão tộc trưởng luôn như vậy hù dọa nữ hài tử đó, có điều, hiệu quả không phải rất tốt.

Thịt khô cũng sẽ xướng như vậy ca, chỉ là bị vân tranh ở nàng trên đầu vổ mấy lần sau khi liền không hát, vẻ mặt còn có chút u oán, Vân Nhị cười khanh khách, thịt khô mặt đỏ lên liền vội vã ôm Vân Nhị rơi xuống trúc lâu, cùng đi cho ăn chính mình cái kia con bò.

Lưu Đô Đầu chợ phiên tổ chức rất thành công, nhân là thứ nhất thứ thời điểm là Vân Tranh mang theo thịt khô còn có Vân Nhị ở tảng đá lớn sau lưng khe núi bên trong tổ chức, Lưu Đô Đầu đứng xa xa theo sát xem, Vân Tranh nói cho đến đây đổi đồ vật người miền núi, đó là giúp đỡ chính mình nhìn người ngoài đại nhân, không cần lo lắng, hẳn không gặp qua đến. Vì lẽ đó giao dịch tiến hành rất vui vẻ.

Vân Tranh hàng hóa đều là tuyển chọn tỉ mỉ thật hàng hóa, vài bố chức thâm hậu, đập ở phía trên dùng dùng hưởng, vừa nghe chính là thứ tốt, còn đồ sắt tất cả đều là hồ ba gia tay nghề lâu năm hàng rèn tử xuất phẩm, này ở chu vi trăm dặm địa phi thường có tiếng, muối bên trong xưa nay không hỗn tạp vật bẩn thỉu, thanh muối đều là bạch bên trong thấu thanh thật muối, vật này ở trong núi không phải là vền vền cho rằng đồ gia vị dùng,

Tốt hơn một chút thợ săn bị thương, chính là năm nước muối tẩy vết thương, dùng nước muối tẩy quá vết thương không dễ dàng sinh mủ. Vì lẽ đó thanh muối chất lượng càng cao càng được hoan nghênh.

Những người miền núi thứ cần thiết tới tới đi đi liền như vậy vài loại, nếu như có đặc thù hàng hóa Vân Tranh sẽ nhớ kỹ, đáp ứng dưới một hồi cho hẳn sao trở về. Theo đại gia càng ngày càng quen thuộc, còn có người xa xa mà hướng Lưu Đô Đầu chào hỏi.

Rốt cục ở một cái sáng sớm, to lớn hàng hóa bao, Vân Tranh thực sự là bối có điều đến, ở phía xa người miền núi giám sát dưới, Lưu Đô Đầu gánh to lớn bao quần áo đi tới, bày sẵn sau khi liền cấp tốc rời đi, những người miền núi đối với Lưu Đô Đầu thức thấy thú rất hài lòng.

Nước ấm lụt ếch xanh chính là bộ dáng này, lại quá thời gian một tháng, Lưu Đô Đầu đã có thể cùng những người miền núi ngồi cùng một chỗ đem trong tay tửu bình truyền đến truyện đi uống rượu, cũng là đơn giản thẳng được người miền núi tín nhiệm.

Lại là một được mùa nhật, Vân Tranh trên xe bò chứa đầy các loại chim bay cá nhảy, đây là cuối cùng một nhóm, quá ngày hôm nay, người miền núi liền không săn thú, bởi vì đến lũ dã thú động dục giao phối thời gian, vào lúc này dã thú là đánh không được, bằng không năm sau sẽ không có con mồi, đây là một phi thường mộc mạc đạo lý, những người miền núi biết núi lớn quy củ, bọn họ xưa nay đều sẽ không đi phá hoại. Chí ít đến hiện tại, Vân Tranh không có thu được một con mang theo nhãi con dã thú.

Ngày hôm nay chợ phi thường quái dị, một lượng hào hoa đại mã xa đứng ở sân bãi trên, cái kia thường thường hướng về Vân Tranh mua quý trọng hàng hóa Lương quản gia mặt xám như tro tàn đứng bên cạnh xe ngựa, thấy Vân Tranh đứng hạn mà tới, càng là biểu hiện ra một bộ như tang thi phê vè mặt đến. [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

Bình thường vào lúc này Lưu Đô Đầu là không ra mặt, trên xe bò chỉ có Vân Tranh cùng ôm Vân Nhị thịt khô, Vân Tranh liếc nhìn một chút đại mã xa, cười cùng Lương quản gia chào hỏi: " Lương quản gia, ngày hôm nay số may, thu được một con xạ, dsPFdT9F ngài nhìn túi thơm đều không có bị cắn phá, ngài lần trước nói lão thái gia cần một làm xạ nang đến cải thiện một hồi giấc ngủ, này sẽ lấy cho ngài đến rồi, vẫn quy củ cũ, lão gia ngài trước tiên ra giá."

" Xạ Hương? Gia gia xác thực cần, năm trăm văn, ta muốn."Lương quản gia không lên tiếng, bên trong xe truyền tới một giọng nữ.

Vân Tranh thật giống không có nghe thấy, từ trên xe bò đem xạ chuyển đi đặt ở Lương quản gia trước mặt, cố ý đem xạ nang lộ ra, xin hẳn kiểm

nghiệm, Lương quản gia cẩn thận nghiệm sau khi xem gặt gù nói: " vật này thêm vào xạ, ta có thể cho ba quán tiền. Nhưng là ta không làm chủ được."

Vân Tranh đáng tiếc gặt gù tỏ ra là đã hiểu, ngay lập tức sẽ cười đối với tư lự trang quản gia nói: "Lưu quản gia, Lương quản gia không muốn, hiện tại mời ngài lão cho ra cái giá tiền."

Lưu quản gia xem xét một chút lão Lương tựa như cười mà không phải cười nói: "Chọn xạ cần chuyên gia, đây là một con tuyệt xạ, xem nó hình thể, tuyệt đối là năm tuổi thành niên xạ, túi thơm nếu không phá, nhất định tiểu không được, lão phu cũng ra ba quán tiền, lão phu nhân cũng cần vật này điều hương, cũng còn tốt Thiếu phu nhân trở về nhà mẹ đẻ, bằng không, ta cũng không dám muốn."

Vân Tranh cười tiếp lời nói: "Chúc mừng Lưu quản gia, chủ nhà có bầu, ngài sau đó cũng là có người tâm phúc, Xạ Hương ngài hay là thôi đi, Lưu chương quỹ năm giới ba mươi mới có chuyện vui, Xạ Hương vật này đối với thai nhi bất lợi, vạn nhất ra chỗ sơ suất ta hai ai cũng không gánh nổi, nơi này có một lồng tử chim bìm bịp, nấu cháo uống là nhất bổ dưỡng, vẫn không có cấm kỵ, Xạ Hương vẫn là để cho Hùng gia phối chế thuốc trị thương đi."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Mời Chào

Lưu quản gia cười ha ha đáp ứng rồi, từ trên xe bò lại chọn một chút gà rừng, lúc này mới trả tiền, ngày hôm nay rất quái lạ, Lưu quản gia làm xong những việc này không đi, mà là lại ngồi trở lại chính mình trên cái băng, nhìn Lương quản gia cười.

"Ta nói rồi, Xạ Hương ta muốn, năm trăm văn! Người nơi này đều là chút hại chủ nhà điêu nô, người cũng là một gian thương, trong hiệu thuốc tốt nhất làm túi thơm, thụ giới không vượt qua nhất quán, người cái này không có xử lý qua túi thơm cũng dám muốn ba quán, Lương quản gia, người nói thế nào, lần trước mua con báo bì người dĩ nhiên ra giá sáu quán, Thành Đô báo bì cũng không vượt qua ba quán tiền, sáu quán tiền là da hổ giá cả, nếu như không phải ta kiểm tra hết nợ mục, người còn muốn bắt nạt gạt chúng ta tới khi nào?"

Vân Tranh không rõ nhìn đây mặt đều là vẻ lúng túng Lương quản gia, đều nói chuyện xấu trong nhà không thể truyền ra ngoài, làm sao nữ nhân này có thể ở trước công chúng như vậy nhục nhã lão Lương, thuận tiện đem những nhà khác quản gia đồng thời nhục nhã, đạo lý đối nhân xử thế còn cố không để ý, Lương gia coi như là tài hùng thế lớn, cũng không thể như vậy kéo cừu hận đi, phải biết nhà người chỉ là thương nhân, không phải quan lại nhà.

"Đại thiếu thư chúng ta trở lại nói, lão nô làm chuyện sai lầm, mặc cho Đại thiếu gia trở về xử lý liền vâng." Lão Lương không ngừng mà khẩn cầu trong xe ngựa nữ tử về nhà lại nói, hẳn tốt xấu ở trên vùng đất này cũng coi

như là nhân vật đứng đầu, bị như vậy giày xéo lúc này chỉ muốn một con chạm chết.

Vân Tranh cười mở ra, hướng về người trong xe ngựa nói: "Nói vậy báo bì ngay ở ngài trong tay đi, đem nó cho ta, ta trả người sáu quán tiền, nếu như không hài lòng còn có thể toán lợi tức, ngài thấy được không?"

"Vân Đại, người dskKuM6n liền không muốn thêm phiền, tấm kia báo bì là hiệu kính lão thái gia, Lương gia mua đồ chưa từng có trả hàng này nói chuyện, Đại tiểu thư, xin mời cố tiếc một hồi chúng ta mặt mũi."

" trong nhà ra như người vậy điều nô tài mất mặt, báo bì lấy đi, sáu quán tiền một văn đều không cho phép thiếu."Nói chuyện, một tấm gấp kỹ báo bì liền bị tiểu nha hoàn từ trong xe ngựa lấy ra.

Vân Tranh hướng về phía Lương quản gia quý dị nở nụ cười, tiếp nhận báo bì cẩn thận kiểm tra một chút, phát hiện đúng là chính mình bán đi tấm kia, xin mời tiểu nha hoàn chờ, hãnh lập tức nâng báo bì đi tới Lưu quản gia trước mặt nói: " Lưu quản gia ngài mời xem, tấm này báo da lông sắc sáng rõ dày đặc, thổi một hơi một vòng xoáy, tuyệt đối là ngày đông bên trong mới mọc ra tân mao, muốn ngài bảy quán tiền tuyệt đối không nhiều , còn có hay không tổn thương lão gia ngài cẩn thận kiểm tra, đây là cao thủ hộ sẵn bản một mũi tên bắn vào con mắt giết chết con báo, không thể có miệng vết thương."

Lưu quản gia cười hài lòng cực kỳ cũng không biết là đang nói chuyện với ai lớn tiếng nói: " ba quán tiền con báo bì đầy đường, có điều vật kia có thể gọi con báo bì? Có bị tiễn xạ thành cái sàng, có vẫn là thu mao, Hạ mao, Lưu gia liền yêu thích quý, cầm lại gia cho Thiếu nữ làm đệm giường, nhất định có thể cho Lưu gia chúng ta sinh cái kế tiếp con báo như thế cường tráng tiểu thiếu gia.

Tiểu tử lòng tốt tư, làm ăn này làm tốt lắm, xoay tay một cái liền nhiều vợ vét nhất quán tiền. Đây là nhất quán tiền cầm cần thận, còn còn lại sáu quán tiền, lão Lương, người đến nhà ta trong cửa hàng năm tiền khỏe không? Trên người ta không có nhiều như vậy, có tin hay không quá? Thực sự không được ta Lão Lưu viết biên lai, nếu như không trả thù lao, người có thể trên nha môn cáo ta, ha ha ha."

Không chỉ Lưu quản gia ở cười to, người còn lại cũng theo cười to lên, liền ngay cả Lương quản gia chính mình cũng cười khổ chấp chấp tay, ra hiệu Lưu quản gia bọn họ tha mình một lần, mặc dù mình cố ý ra giá cao tội danh bị rửa sạch, thế nhưng Lương gia cái này mặt là ném định.

Người trong xe ngựa biến trầm mặc, vân tranh cũng không thời gian cùng nàng lý sự, nữ nhân này lần trước chính mình bán trư thời điểm liền phi thường thô bạo, không nghĩ tới lần này càng thêm không nói lý, Lương quản gia nói là sáu quán tiền, kỳ thực ngũ quán tiền mua đi rồi con báo bì, chính là ở lấy thế đè người, Vân Tranh xem ở hẩn là lão khách hàng phần trên mới miễn cưỡng đồng ý, không nghĩ tới còn có như thế vừa ra.

Xe ngựa không đi, liền đậu ở chỗ này nhìn Vân Tranh bán hàng, mãi đến tận Vân Tranh hàng hóa bán xong lúc này mới vén rèm lên từ bên trong đi ra,

Vân Tranh biết nàng không đi chính là định gây sự với chính mình, bất kể là ai như vậy bị bối mặt mũi không tìm về đến nhất định không cam lòng. Có điều này không liên quan, bởi vì quá ngày hôm nay, sau đó buôn bán liền muốn giao cho Lưu Đô Đầu, tốt xấu đều không liên quan chuyện của chính mình, vì lẽ đó liền ôm cánh tay tựa ở trên xe bò chờ chính chủ xuất hiện, thịt khô trong lồng ngực Vân Nhị thật giống so với Vân Đại còn muốn hưng phấn, không ngừng lay thịt khô tay, muốn từ trong ngực của nàng khoan ra, hẩn đối với cổ đại nhà giàu tiểu thư phi thường cảm thấy hứng thú.

Lương gia tiểu thư quả nhiên không để Vân Nhi thất vọng, trong xe ngựa đi ra quả nhiên là một mỹ nữ, tuổi cũng không lớn, cũng là mười ba mười bốn tuổi, tiểu cô nương chải lên cao cao búi tóc, cũng không biết là vì cái gì, lỗ tai trên mang theo hai viên đá quý màu đỏ khuyên tai, lóe lên lóe lên tựa hồ có thể câu hồn phách người, ngược lại Vân Tranh con mắt rơi vào nhân gia khuyên tai phía dưới da thịt trắng nõn trên liền không rút ra được.

" hương cỏ đại thị dù sao không coi là cảnh tượng hoành tráng, ta xem người tính cách cơ linh, nếu như người có thể đến ta Lương gia hiệu buôn, không ra mấy năm nhất định có thể nổi bật hơn mọi người, coi như là làm được Lương quản gia vị trí cũng không phải không thể sự, đến ta Lương gia làm việc đi, sẽ không bạc đãi người."

Không nghĩ tới nữ nhân này còn có như vậy lòng dạ, www. uukanshu. net bởi vì Vân Tranh phát hiện nàng mấy câu nói này nói còn là phi thường thành khẩn, nữ nhân này khiếm khuyết chỉ là chuyện làm ăn trên sân kiến thức mà thôi.

Nói xong mấy câu nói này, nàng sẽ tin tâm tràn đầy chờ Vân Tranh đầu hiệu Lương gia, liền đưa ánh mắt rơi vào mập mập trắng trẻo Vân Nhi trên người, cái tên này theo trong nhà thức ăn biến được, gần nhất phì rất nhiều, xem ra lại như là tranh tết bên trong mập em bé, rất có lừa dối tính.

" đẹp dễ tử tử, người nói vô ích, Vân Đại trời sinh chính là muốn ở Đông Hoa môn xưng tên gia hỏa, người mời chào ta đi, ta có thể giúp người bán hàng, có thể đem người gia hàng toàn bộ bán sạch." Vân Nhi chính là thích cùng mỹ nữ giao thiệp với, ngay lập tức sẽ bao biện làm thay trả lời.

Nói chuyện còn duỗi ra hai tay muốn mỹ nữ ôm một cái chính mình.

Không ai có thể cự tuyệt một đáng yêu hài tử yêu cầu, chớ đừng nói chi là Vân Nhi này sạch sành sanh quá mức tiểu tử, thương khuê nữ của người ta còn không có quá nhiều chú ý, do dự một chút, liền ôm lấy Vân Nhi, kỳ

quái nhìn Vân Đại, nàng không tin một ở nông thôn tiểu tử nghèo dĩ nhiên có như thế chí hướng thật xa.

Vân Đại nhìn Vân Nhị đem mặt không ngừng mà ở mỹ nữ cổ cộ tới cộ lui, còn hấp mũi tàn nhẫn mà ngửi hai lần, lộ làm ra một bộ phi thường hưởng thụ vẻ mặt, liền biết tiểu tử này đang tìm đánh.

" nguyên lai thế huynh dĩ nhiên có như vậy chí hướng, tiểu muội lỗ mãng, chỉ là không biết thế huynh có thể có công danh trên người?"

" Vân Đại vẫn là dân thường một, hãn chuẩn bị qua mấy ngày liền đi tham gia huyện thí, đạt được án thủ sau khi lại đi tham gia phủ thí, cuối cùng tham gia viện thí, đến sang năm trời thu, hãn liền sẽ trở thành tú tài, cũng là có công danh, như thế nào, gả cho Vân Đại đi, không lừa người, hãn thật có thể ở Đông Hoa môn xưng tên."Vân Nhị vỗ ngực nhỏ thế Vân Đại người bảo đảm, dẫn tới Lương gia tiểu thư khanh khách cười to lên.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Trong Xuân Phong

Bởi vì phát tài rồi, vì lẽ đó Vân gia ở ăn kê, lọ sành tử đôn kê tuyệt đối là nhân gian mỹ vị, vài miếng khương, vài miếng hoa tiêu Diệp Tử, một nắm muối đã đủ rồi, đôn tô nát thịt gà không ngừng ở lọ sành tử bên trong trên dưới di động, kê rất béo tốt, mặt trên nhẹ nhàng một tầng dày đặc màu vàng dầu mỡ, dùng nó đến phao cơm tẻ tuyệt đối là trong đời to lớn nhất hưởng thụ.

Tiểu thực khách hiện tại còn không quản được chính mình ngậm nước, nâng chén lớn nhìn chăm chăm lọ sành không ngừng chảy nước miếng, không lớn không nhỏ cái kia nữ thực khách dyzi2BO7 đã quên sát gậy trúc sà nhà, con mắt trừng trừng nhìn chăm chăm lọ sành, thỉnh thoảng sát một hồi miệng.

Chỉ có to lớn nhất cái kia thực khách đang lẳng lẳng địa đọc sách, tựa hồ đã quên lọ sành tử bên trong còn có mỹ vị đồ ăn, từng tờ từng tờ đọc sách, đọc đến say sưa ngon lành, Lưu Đô Đầu lại cho mình đem ra một quyển (trúc thư kỷ niên) không biết định thi hạch chính mình cái gì, mặt trên đều là Tiên Tần thời kì lịch sử, vẫn là Ngụy Quốc sử quan viết, cùng tự mình biết lịch sử có sự bất đồng rất lớn, mười ba thiên văn chương nhìn ra Vân Tranh hứng thú mở ra, hầu như quên ăn cơm.

Trước hết không chịu được chính là Vân Tam, đi tới đem đầu to hưởng về Vân Đại trên người sượt, nó rất rõ ràng cái này trong nhà đến cùng ai mới là giữ lời nói người kia.

Vân Đại ngẩng đầu lên, lúc này mới phát hiện hai đôi u oán con mắt, cười khan một tiếng, liền đem đã sớm chuẩn bị kỹ càng rau thơm ném vào lọ sành, tuyên bố ăn cơm, trong khoảnh khắc ba người một con chó liền ngồi vây quanh ở lò sưởi bên cạnh, một người trước mặt một chén lớn, bên trong đã sắp xếp gọn trắng như tuyết cơm.

Một người một cái muôi, thịt dày nhất bấp đùi bộ phận toàn bộ cho Vân Nhị, bộ ngực thịt không có mùi vị gì cả không cái gì ăn đầu đưa hết cho thịt khô, đầu gà, kê cái mông phân cho Vân Tam, Vân Đại chính mình gắp một kê cái cổ, đồng thời dội lên đầu đầu canh gà.

Một cái tát đem thịt khô mở ra, đều là tìm kiếm Vân Tam kê cái mông, nhân hòa cầu cướp cái gì đồ ăn, thấy nàng có chút đáng tiếc đáng vẻ, lại cho nàng gắp một cái cánh con gà.

Lúc ăn cơm liền không nên nói, điều quy củ này rất chính xác, canh gà phao cơm tẻ đây là chính xác nhất ăn pháp, cái gì gà nướng, gà quay cái kia hoàn toàn là đang lãng phí nguyên liệu nấu ăn, một đại bát nóng bỏng canh gà phao cơm tẻ rơi xuống cái bụng, người liền có thể thiết thực cảm nhận được nhân thế gian hết thủy hạnh phúc.

Vân Nhị ăn đầy mặt đều là cơm tẻ, hiện tại đôi này : chuyện này đối với Tiểu Bàn tay hãn sử dụng còn không phải rất quen thuộc, muốn vững vàng mà nắm lấy chiếc đũa hoàn toàn không thể được, vì lẽ đó liền cầm một rất lớn mộc chước đào ăn. Hãn nhũ nha còn đối phó không được xương gà, chỉ cần đùi gà gặm đến gần đủ rồi, sẽ đem xương đặt ở thịt khô trong bát, thịt khô sẽ vui mừng cầm lấy xương gà răng rắc rắc rắc tước đến nát tan, hút sạch sẽ bên trong cuối cùng một tia dầu mỡ, mới bỏ vào Vân Tam thực bồn bên trong, kết quả, Liên Vân ba đều không ăn nàng toát quá xương vụn.

Phong Nhu Nhu thổi tới, đã không quá lạnh, mới vừa vừa ăn xong mỹ thực ba người một cầu đều miễn cưỡng nằm ở trên sàn nhà, không muốn

nhúc nhích, mỗi người đều ăn xong nhiều, tiêu hóa đồ ăn cũng là một niềm hạnh phúc.

"Ta trước đây tổng cho rằng MacDonald gà rán ăn ngon nhất, hiện ở hồi tưởng lại chính mình đại đột lợi hại." Vân Nhị ở chỉ có người trong nhà cùng nhau thời điểm nói chuyện căn bản là không hơn nữa che giấu, ngược lại ngây ngốc thật khô nghe không hiểu mình rốt cuộc đang nói cái gì.

"Tiểu hài tử liền cẩn thận làm tiểu hài tử, trước đây không có hưởng thụ quá tuổi ấu thơ lạc thú, hiện tại ông trời cho mặt, bồi thường người, vậy thì tốt hưởng thụ tốt sinh mệnh, còn dám nói loại này lão khí hoành thu (như ông cụ non) phí lời, ta liền đánh người."

Vân Đại buồn bực ngán ngẫm cầm tế cành trúc tử dịch nha, nhổ ra trong miệng sợi thịt, liền dự định mang theo bọn họ đi ra ngoài lưu loan, tiêu tiêu cơm, đêm nay mỗi người đều ăn hơn nhiều, như vậy ngủ sẽ rất không yên ổn.

Lao dịch kết thúc, trong trại người đều bình an trở về, một người cũng không thiếu, không biết là nguyên nhân gì, trong trại người đều sẽ Vân Tranh tràn ngập kính nể cảm, hậu quả của việc làm như vậy chính là cũng lại không ai lại đây mò đầu của hắn,

Hắn cùng Vân Nhị tóc cũng đã dung mạo rất dài ra, híp pi như thế khoác ở trên đầu, sau đó hiềm khó khăn, Vân Tranh liền để thịt khô biên hoa dây thừng, cho hai đứa một người đâm một cái đuôi ngựa, vừa đi đường ngay ở đầu mặt sau lắc nha lắc rất là rất khác biệt, duy nhất không tốt một điểm chính là những người kia chung quy phải đem Vân Nhị quần bái hạ xuống, nghiệm chứng quá tiểu kê kê sau khi mới sẽ thừa nhận hắn là nam oa.

"Thân thể phát da được chi với cha mẹ, không thể dễ dàng tổn hại." Vân Tranh hiện tại là kiên định địa chủ nghĩa phong kiến giả, trong trại em bé

thật nhiều đều là dùng liêm đao lý thành một đại trọc đầu, chỉ có Vân gia hai đứa đầu đầy mái tóc.

Vân Tranh thừa nhận chính mình thực sự là sợ sệt năm liêm đao cắt tóc, thật nhiều tiểu tử lý xong tóc chi sau đầu liền xem không được, huyết hồ tâm này, mặt trên còn có không lý sạch sẽ tóc, khác nào cấu gặm quá giống như vậy, các đại nhân chìm đắm ở liêm đao cắt tóc rất lớn vui vẻ bên trong, còn chính mình tiểu tử khóc thành ra sao căn bản là không ai quản.

Hai tháng hai, Long Sĩ Đầu; đại kho mẫn, tiểu kho lưu. Đây là Bắc Phương ngạn ngữ, Vân Tranh tự nhiên quen thuộc, chưa từng nghe nói ở cổ đại còn có cắt tóc này nói chuyện, nghe xong lão tộc trưởng kể ra sau khi mới rõ ràng, đây là ở trừ con rận, nguyên lai đây chính là trong truyền thuyết trung hoà tiết, mẫn trại đều là to nhỏ trọc đầu, chỉ có Vân gia hai đứa thành Đại Tổng triều khác loại.

Thịt khô sáng sớm chọn xong thủy trở về liền bưng trang hôi cái gầu từ bên ngoài vẫn đem lô hôi rót vào trong nhà, còn chuyên môn ngã hai về, nói cho Vân Tranh nói cái này kêu là làm "Dẫn Long" Vân gia hai đứa, www.uukanshu.net vì lẽ đó cần dẫn hai về.

Vân Nhị nổi trận lôi đình, thịt khô đem hắt giường làm bẩn, kết quả bị Vân Đại một cước liền cho chạy vội tới góc tường đi tới, lô hôi không riêng là dùng để dẫn Long, nó mặt khác một tác dụng là trừ trùng.

Bởi vì nơi này niệm hai tháng hai ngạn ngữ thời điểm niệm phải cùng Vân Tranh không giống nhau, bọn họ niệm chính là: "Hai tháng hai, Long Sĩ Đầu, bò cạp, rết đều thò đầu ra." Nghe một chút cũng làm người ta sờn cả tóc gáy.

Ở Vân Tranh cho Vân Nhị nói du diên tiến vào một đứa bé trong tai, sau đó ở trong óc sinh con đường cái, cuối cùng ăn sạch đứa nhỏ óc cổ sự sau, con mắt của hắn liền trợn lên tròn xoe, vội vã xin mời thịt khô đem trên

giường của chính mình đổ đầy lô hôi, hẳn cũng không muốn bị oa sạn sạn mở trán sau khi phát hiện mẫn đầu đều đều là phàn đến bò tới du diên.

Năm ngoái mùa đông không biết chạy tới chỗ nào ngủ đông cái kia giữ nhà xà lại trở về, Vân Tam hướng nó phệ hai tiếng, phát hiện Vân Đại Vân Nhị thật giống phi thường hoan nghênh nó dáng vẻ cũng là ngậm thừa nhận con rắn này tồn tại.

Thịt khô thật sự rất có khả năng, nàng không chỉ đem các dưới lầu sâu toàn bộ đuổi đi, còn đem dưới đáy thổ địa phiên lỏng ra, loại rất nhiều hành cứu, rau xanh, hiếm có nhất chính là nàng lại công lấy Vân Nhị một chuyến chuyển qua lại với bãi sông cùng lầu các trong lúc đó, dùng nhặt được tảng đá lữ một chuồng lợn.

Có chuồng lợn liền không thể không có trư, Vân Tranh không thích trả lời nhân gia hỏi tại sao nhà người có chuồng lợn mà không có trư loại này phí lời, không thể làm gì khác hơn là để quyển sách xuống chuyên môn chạy một chuyến chợ, cho nàng kiểm về đến rồi hai con màu đen Tiểu Trư, liền, thịt khô lại nhiều một hạng công tác, đều là ở lúc nửa đêm bò lên đi dưới lầu nhìn chính mình dường cái kia hai con trư.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Cùng Có Lợi Ích

Đang chờ đợi huyền thí thời kỳ, Vân gia sinh hoạt quy luật mà sung sướng, mỗi ngày sáng sớm, cái kia to mọng xà sẽ từ một cái góc nào đó bên trong khoan ra, cái bụng ăn phình, nhàn nhã bàn thành một xà bính chờ đợi Thái Dương quang tự động chiếu rọi ở trên người nó.

Sau đó sẽ có một con Hoàng cầu há to miệng tứ chi mở rộng thẳng tắp, lưng trên dưới chập trùng mấy lần, coi như là thể dục buổi sáng, bình thường đến vào lúc này, sẽ có một ăn mặc màu xanh lam sam tử thiếu nữ chọc lấy thùng nước từ trúc lâu bên trong đi ra, cẩn thận che đi cái kia phiến trúc môn, giẫm trúc thê rơi xuống tiểu lâu, trước tiên đi xem xem chính mình âu yếm hai con trư, phát hiện chúng nó đang cỏ khô oa bên trong ngủ thơm ngọt, lúc này mới vui vẻ chọc lấy thùng nước đi bờ sông nhỏ.

"Thịt khô, nhà người thiếu gia tối hôm qua ngủ người hay chưa?" Một mập mập thiếu phụ tóc rối bù chọc lấy thùng nước chính đang ngủ gà ngủ gật, phát hiện thịt khô sau khi ngay lập tức sẽ tinh thần tỉnh táo, tập hợp lại đây chớp mắt nhỏ hỏi thịt khô.

"Thiếu gia nhà ta là người đọc sách, nhã nhặn lắm, tương lai muốn kết hôn yếu điệu quan gia tiểu thư, không giống nhà người hai trứng, mỗi ngày vào chỗ chết bắt nạt người." Luận đến nói huân thoại thịt khô không có chút nào then thùng, trong ngọn núi nữ tử vốn là không để ý những việc này, mười hai mười ba tuổi sinh con đạt được nhiều là, hơn nữa ở thanh lâu mưa dầm thấm đất, nửa điểm đều không nhút nhát.

"Gái ngố, trong núi không thấy được người đàn ông tốt, nhà người thiếu gia tể bì nộn nhục năm một cái đều ra thủy, so với ta cái vú trên thịt đều tinh tế, hẳn không ngủ người, người liền không thể chờ thiếu gia ngủ chính mình đi tìm ổ chăn xuyên? Cơ duyên to lớn đây, nhà người thiếu gia lại là một thiện tâm, chỉ cần ngủ người, tương lai nhất định sẽ cho một mình người danh phận, nắm chặt, đêm nay liền ngủ!"

Thiếu phụ vừa mới dứt lời, một ngũ đại tam thô thăm thăm liền tiếp nhận câu chuyện giáo dục thịt khô.

Bờ sông nhỏ trên chính là một chuyện phiếm tràng, ông chủ trường tây gia ngăn bà ba hoa tụ tập lại một chỗ sau khi, đệ liếc mắt liền thấy thịt khô thân thể, còn muốn thịt khô đi vài bước làm cho các nàng nhìn, đều nói không có không ăn trộm dầu con chuột, nhất định là thịt khô quá lớn mật, đem nhát gan tướng công làm sợ.

Thịt khô đi tới sông nhỏ thượng du, tìm hai mảnh đại thụ Diệp Tử cần thận rửa sạch sẽ, sẽ đem thùng nước cọ rửa mấy lần sau khi, mới mặc lên thủy đem đại thụ Diệp Tử bao trùm ở trên mặt nước, lúc này mới chọc lấy thủy hướng về trong nhà đi.

Vừa đi liền suy nghĩ, có lúc còn có thể mặt đỏ, có điều vừa nghĩ tới thiếu gia đối với cái kia dycxM5yx đẹp đẽ Lương gia tiểu thư cũng không muốn nhìn nhiều đáng vẻ, trong lòng liền âm thầm đau đớn.

Sống mười ba năm, chỉ có này hơn hai tháng mới hoạt như một người, thân thể trần truồng bị treo ở gỗ trên giá thời điểm, chỉ muốn có thể hay không hoạt, không nghĩ tới lập tức liền rơi đến phúc oa oa bên trong, mồ mẹ đã nói nữ nhân không thể lòng tham, ở thiếu gia che chở cho có thể như vậy quá xong đời này chính là đại phúc phận, không nghĩ nhiều như thế.

Xa xa mà nhìn thấy hai vị thiếu gia đứng trức trên lầu lại bắt đầu làm những kia kỳ quái động tác, thịt khô trong lòng sung sướng liền dập dờn

sắp tràn ra tới, phát hiện bọn họ bắt đầu nhảy nháy nhót nhót, liền không khỏi bước nhanh hơn, chỉ cần bắt đầu nhảy nháy nhót nhót, liền nói rõ bọn họ đã hết bận, liền muốn bắt đầu rửa mặt.

"Này trong ngọn núi thủy chính là ngọt." Vân Tranh hàm một cái thủy, bắt đầu nắm xé ra hoa Liễu Thụ cành trám thanh muối đánh răng, cẩn thận làm xong hàm răng, sáu khâu, lúc này mới phát hiện Vân Nhị đã sớm làm xong, tiến lên một cái nặn ra miệng của người này ba kiểm tra, quả nhiên, trong kẽ răng còn có một tia lục món ăn, thô bạo giúp đỡ Vân Nhị đâm xong hàm răng, lúc này mới hài lòng tiến vào trúc lâu.

"Người làm đau ta." Vân Nhị một bên oán giận một bên nắm chân đá Vân Đại gót chân.

"Cái thời đại này người không cố gắng đánh răng, đến thời điểm đau răng thời điểm người hi vọng ta trên cái nào cho người tìm nha sĩ? Ta là cố ý, chính là vì để người trường trí nhớ." Vân Đại chấp tay sau lưng đi tới một ải ải bàn bên cạnh trên ngời xuống.

Thịt khô đã đem bỏ thêm hạt đậu cháo nóng đã bưng lên,

Lại nắm quá một đĩa dùng muối yêm tốt rau dại, ba người liền bắt đầu ăn điểm tâm, húp cháo thời điểm Vân Đại nói cho Vân Nhị cùng thịt khô chính mình ngày hôm nay dự định mang theo bọn họ đi Đậu Sa quan lượn một vòng, thuận tiện đi bái phỏng một hồi lão chủ bộ, sớm một chút đem cuộc thi sự tình chứng thực được, nghe Lưu Đô Đầu nói, cự cách cuộc thi cũng là còn lại năm, sáu ngày.

Thấy mình muốn ra ngoài, thịt khô vội vã đem cháo loãng uống xong, liền chạy đến dưới lầu đi cho heo ăn, cho ăn ngựa, thuận tiện còn muốn đem xe bò lau khô ráo, thiếu gia không chịu nổi dơ bẩn.

Chờ đến khi xuất phát mặt trời đã bò lên sơn đầu cao hơn một trượng, sơn lại bay lên vụ lam, này phi thường chán ghét, chỗ khác chỉ cần mặt trời

mọc sương lớn sẽ tiêu tan, chỉ có bên trong thung lũng này, mặt trời bay lên đến hơ cho khô nước sương, mới sẽ có vụ lam.

Xe bò gỗ bánh xe phát sinh chi kẹt kẹt âm thanh, Vân Nhị đứng trong giỏ trúc chỉ vào trong bụi cỏ thỉnh thoảng bay lên gà rừng hung hăng hỏi Vân Đại có thể hay không cho hăn năm bắt một con trở về.

Lối trả thù này tính ngôn ngữ Vân Đại dựa theo thông lệ là không để ý tới, thịt khô thì lại sẽ riu ra riu rít nói cho Vân Nhị loại này hoa đại cô thịt là tao, ăn không được, cho nên mới phải phi đến đâu đâu cũng có, không ai đi tóm chúng nó.

"Ta liền yêu thích tao." Vân Nhị tiếp tục ngang ngược không biết lý lẽ, còn muốn thịt khô đi năm bắt, Vân Đại ở gáy của hăn trên võ một cái, lúc này mới ngoan ngoãn ngồi ở trong giỏ trúc tức giận.

Đi ngang qua tảng đá lớn thời điểm hai Bộ Khoái khoá dao găm thủ ở nơi đó, những người không có liên quan một mực sẽ bị niện đi, mấy cái khác Bộ Khoái thì lại đang không ngừng mà hưởng về trong hốc núi vận hàng, www.uukanshu.net ngày hôm nay lại là một cái giao dịch nhật, bọn bộ khoái rất bận.

"Vân Đại, ném thử tân thu sản vật núi rừng." Một cái sọt trúc khuôn liền ném tới, Lưu Đô Đầu lau mồ hôi trán đặt mông ngồi ở Vân Đại trên xe bò, liêu lên áo choàng quạt gió, nhìn dáng dấp luy quá chừng.

"Nương, người miền núi liền nhận lão tử, mỗi một vụ giao dịch đều cần lão tử ở đây mới có thể yên tâm giao dịch, hiện tại mới vừa đầu xuân, chủ yếu thu chính là sơn trân, còn có một chút trúc thử người có muốn hay không."

"Đương nhiên muốn, ta chính là chọn vào lúc này lại đây hỗn quà tặng, ngày hôm nay muốn đi báỉ phỏng lão chủ bộ, ta là hậu tiến chưa học, báỉ

kiến toà sư, hai tay trống trơn có thể kỳ cục." Vân Tranh trừng mắt lên liền sư tử mở lớn miệng.

Lưu Đô Đầu cười khí đều thở không ra đây, dứt quăng chỉ vào Vân Tranh nói: "Liền biết người không phải một chịu chịu thiệt, biết khi ta tới lão chủ bộ là nói thế nào?"

Lão nhân gia người nói, Vân gia tiểu tử ngày hôm nay nhất định đến bái kiến lão phu, mấy ngày trước không có tới, là bởi vì không có tiện tay tay tin, người cần thận ngày hôm nay bị người ta đánh cướp, ha ha ha, quả nhiên, lão tử mới khai trương, đánh cướp này liền tới nhà."

Vân Tranh cũng không khỏi nở nụ cười, một lát sau khi lôi kéo Lưu Đô Đầu tay nói: "Biết thế nào mới có thể đem cái môn này chuyện làm ăn lâu dài làm tiếp sao?"

Lưu Đô Đầu vội vã chấp tay nói: "Xin chỉ giáo."

"Không gì khác, cùng có lợi ích mà thôi, người hiện tại làm liền rất đúng, trong này lợi nhuận đến cùng lớn bao nhiêu, khoảng thời gian này người cũng phải biết, chỉ cần người không nghĩ tới độ bá cái môn này chuyện làm ăn, mười năm sau khi, ta ở kinh thành nói không chắc đều có thể từ tấu bên trong nghe được tên của người!" Vân Tranh chuyện đương nhiên nói rằng.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Không Có Rễ Huynh

Huyện nha ngay ở Đậ Sa quan, lão chủ bộ liền ở tại thành nam, xe bò ở phiến đá trên đường uốn một cái uốn một cái đi tới, rất nhanh sẽ đến lão chủ bộ gia cửa.

Người khác cửa thả sư tử bằng đá, lão chủ bộ gia tộc khẩu bày đặt hai cái tảng đá điêu thành sơn dương, sơn dương thân thể thật không có cái gì rất khác biệt địa phương, thể nhưng hai chi đại giác nhưng đặc biệt thô to, sắc bén Dương Giác hướng về phía bên ngoài, tựa hồ muốn đâm thủng cái gì tự, không hiểu trong này có hàm nghĩa gì, trên cửa lớn bùa đào nhìn dáng dấp có chút lịch sử, đen nhánh, mặt trên thần đồ úc lũy hai cái tượng thần dài đến dữ tợn khủng bố.

Nhìn lại một chút cửa nhà trên dùng gỗ khắc đi ra cần người lương thiện gia bốn chữ lớn, Vân Tranh liền không ngừng được oán thầm, kỹ viện hậu trường ông chủ lớn, bất luận làm sao cũng cùng cần thiện hai chữ không móc nổi.

Một Thanh Y mũ quả dưa già sai vật thống bắt tay đứng trên bậc thang hiểu kỳ nhìn vị này không vội đệ danh thiệp trái lại tử quan sát kỹ cửa lớn thiếu niên, lão gia sáng sớm hôm nay liền dặn dò, nói là có một người tuổi còn trẻ học sinh có thể sẽ lại đây, để cho mình canh giữ ở cửa chờ đợi, nhìn dáng dấp chính là trước mắt vị này.

Thiếu niên này rất là quái dị, tóc không có bàn lên, dùng cây trâm cố định, chỉ là đơn giản sơ thành một cái dùng dây thừng ghim lên đến thùy ở sau gáy, quần áo không phải rất tân, nhưng là phi thường sạch sẽ, bạch vải

bố làm bên trong cổ áo trên không thấy được nửa điểm cận đầu, trên thực tế nhất làm cho gã sai vật kinh ngạc chính là cái kia rõ ràng là nha hoàn tiểu cô nương công lấy một ba lô, trong túi đựng một chính đang hướng về phía chính mình trừng mắt phát hỏa tiểu hài tử, người tuy rằng tiểu, nhưng là trên người mặc quần áo cũng không phải tiểu hài tử quần áo, cùng thiếu niên kia quần áo hình thức giống như đúc, chỉ là nhỏ thật nhiều mà thôi.

Vân Tranh đánh giá xong cửa lớn, liền từ trong tay áo lấy ra một tấm bái thiếp, cười đưa cho gã sai vật nói: "Xin mời tiểu ca hồi bẩm tôn ông, chính là Đâu Sa trại Vân Tranh cầu kiến."

Gã sai vật tiếp nhận bái thiếp, cảm giác trong tay chìm xuống, xoay người xem thời điểm mới phát hiện mình trên tay có thêm mười viên tiền đồng, mau mau cảm ơn Vân Tranh, liền vội vã vào cửa.

"Ta muốn ăn trúc thử!" Vân Nhị bám vào thịt khô đại bím tóc hướng về phía Vân Đại kêu gào.

"Người nếu như lại gọi, ta liền đem này một lồng tử trúc thử đều thiêu thực, buổi tối một mình người ăn. Ăn không hết ta liền ngạnh nhét."

Vân Nhị biết Vân Đại làm được, người khác đều coi chính mình là hài tử, Vân Đại sẽ không, hẳn chỉ có thể đem thân thể của chính mình xem là hài tử bảo vệ, những phương diện khác tuyệt đối sẽ không kiêu căng chính mình nửa phần, vì lẽ đó im lặng là an toàn nhất.

Một người trẻ tuổi đi ra, hướng về phía Vân Tranh ôm quyền nói: "Vân thiếu huynh mời đến, gia tổ đã nhắc tới đến mấy lần."

Vân Tranh không dám thất lễ ôm quyền đáp lễ nói: "Để tôn ông chờ chực, là Vân Tranh không đúng, vậy thì phía trước hướng đi lão tôn ông thỉnh tội."

Người trẻ tuổi chỉ là cười cười cũng không tiếp lời, túc tay xin mời Vân Tranh vào cửa.

Phủ trách rất lớn, trên mặt đất đều bày ra gạch vuông, bên trái trong vườn hoa vàng nhạt hoa đón xuân mở chính diễm, bên phải mặt đất nhưng là trọc lốc, phía dưới mái hiên còn cắm vào một cái bình khí cái giá, đều là chút thô kệch trường gia hỏa, cư Vân Tranh biết, những thứ đồ này đều là vi phạm lệnh cấm, chẳng biết vì sao sẽ như vậy quang minh chính đại bãi ở đây.

Thiếu niên người thấy Vân Tranh hơi nghi hoặc một chút toại cười giải thích: "Gia tổ chính là binh nghiệp xuất thân, từng theo Thái tông Hoàng Đế viễn chinh vùng biên cương, hiện tại tuy rằng làm chính là quan văn, những thứ đồ này nhưng không nỡ từ bỏ, bãi ở nhà cũng có cái nhớ nhưng."

"Nguyên lai lão tôn ông còn có như vậy trải qua, thất kính, thất kính."

"Thất kính cái gì, ở hạnh Hoa Lâu bên trong biết rõ lão phu ngay ở bên trong, nhưng tránh mà không gặp, là hà đạo lý?" Một tinh thần quắc thước lão ông tóc trắng đứng ở trước cửa, cười chất vấn Vân Tranh.

"Ô uest nơi sao dám bái kiến trưởng bối, rất sợ bị lão tiên sinh biết tiểu tử lưu luyến khóm hoa, cho nên mới phải chột vật chạy trốn."

"Vân Tranh một bên giải thích, một bên đem một cái sọt trúc khuôn, một cái sọt trúc thử, đặt ở trên bậc thang lại một lần nữa chấp tay nói: "Tiểu tử dòng dõi hơi lạnh lẽo, chỉ có những này Tiểu Tiểu tâm ý kính xin lão tiên sinh vui lòng nhận, cũng làm cho tiểu tử lòng áy náy giảm xuống."

"Đương nhiên muốn thu, trong mấy thứ này diện có ba phần mười là lão phu, vì sao không thu, mượn hoa hiến Phật thủ đoạn tiểu tử người dùng quá quen. Trước đây làm chuyện như vậy đều là lão phu." Lão chủ bộ cười vỗ vỗ Vân Tranh vai còn nói: "giang sơn đời nào cũng có tài tử ra, Tiểu Tiểu

một phát hiện liền để Đậ Sa Huyền bỗng dựng thêm ra một cái tài lộ, còn có thể trừ khử mối họa, anh hùng xuất thiếu niên thành không ta bắt nạt a."

"lão tôn ông nói như vậy nhưng là làm hư tiểu tử, từ xưa tới nay giờ hiểu rõ, đại không hẳn giai ví dụ đếm không xuể, tiểu tử có tài cán gì có thể xứng đáng anh hùng xưng hô."

Lão già rõ ràng chính là ở thối phồng chính mình, hẳn cháu trai ruột của mình đứng ở một bên đều có chút không cao hứng, còn tiếp tục như vậy, vậy thì là phủng giết, cái kia so với hãm hại còn lợi hại hơn.

"ngươi hiện tại tự nhiên làm không nổi, thế nhưng nếu như ngươi có thể ở năm nay liền quá huyền thí, phủ thí, viện thí này tam quan, lão phu liền chút nào có điều phân, có biết hay không, Đậ Sa Huyền năm nay thi học trò nhỏ người chỉ có năm người, này còn muốn tính cả ngươi, vì lẽ đó cho ngươi tìm người bảo lãnh rất dễ dàng, lão phu thiện mặt làm ngươi tọa sư đã nghĩ triêm triêm ngươi ánh sáng."

Người thiếu niên kia không khỏi hừ đi ra, Vân Tranh liếc mắt nhìn người thiếu niên này, chấp tay nói: "đến hiện tại vẫn không có thành giáo huynh trưởng đại danh, thực sự là thất lễ."

"tại hạ Tiêu Vô Căn! Tự Sung Dung. Bây giờ ở phủ học vào học. www.uukanshu.net "

"Nguyên lai huynh trưởng chính là chúng ta Đậ Sa Huyền mười lăm từ năm đó người thứ nhất tú tài, thất kính, thất kính, người nhà quê tin khẩu hồ nhiều, ngài là Đậ Sa Huyền tài tử, sao lại không biết chính mình hương thân là cái gì đức hạnh. Này cùng tiểu nhi muốn xin thề cưới ba cái lão bà là một cái đạo lý, nở nụ cười mà qua liền vâng." Vân Tranh thật vất vả đem vị này không có rể huynh hống đến lộ ra nụ cười, liền nghe Vân Nhị ở bên cạnh nói.

" Vân Đại, tiên sinh trước đây đã nói, người mới là trên đời này đệ nhất tài tử! Những khác đều là đũa ngọc!"

Trong phòng người đều không nói lời nào, cùng nhau nhìn năm nhòai trên bàn lựa làm quả điểm tâm ăn Vân Nhị, hẳn không những mình ăn, còn không ngừng mà đưa cho thị khô, dặn dò nàng cho mình sắp xếp gọn, ra tới đường từ từ ăn.

" ha ha ha, "Lão chủ bộ nhất thời liền cười không thở nổi, chỉ vào Vân Nhị đối với sắc mặt xám ngắt Vân Tranh nói: " quả nhiên là huynh đệ tình thâm, còn nhỏ tuổi liền biết hưởng về ca ca của chính mình nói chuyện, quả nhiên là người một nhà."

Không có rể huynh sắc mặt khó coi trong nháy mắt, cũng lập tức chuyển biến lại đây, ai sẽ ba một ba tuổi hài tử coi là thật, chính mình ở cái tuổi này nói không chắc cho là mình phụ huynh mới là thiên hạ đệ nhất hảo hán.

Ngồi xuống lần nữa sau khi, lão chủ bộ cũng không có thi giáo Vân Tranh học vấn, trái lại hưởng về hẳn giảng giải cận kề đồng tử thí quy củ, nếu như ở những khác huyện, tự nhiên không thể đơn giản như vậy, thế nhưng ở Đâu Sa Huyền, cuộc thi địa điểm ngay ở huyện nha, bài thi là huyện tôn xuất ra, cuộc thi đề mục sẽ không có quá mức thái quá, huyện tôn cũng dy8ENqYU sẽ không cố ý ngăn trở mình trì dưới học sinh tiền đồ.

Bắt được cuộc thi thiệp mục, mắt thấy đã đến trưa, Vân Tranh liền phi thường có lễ phép xin nghỉ, vị kia không có rể huynh đã thiếu kiên nhẫn nhìn vô số lần Thái Dương.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Lấy Hay Bỏ Chi Đạo

Ra Tiêu gia cửa lớn, Vân Nhị liền giục tịch nhục sớm một chút đi, Ly Vân đại xa một chút, ngày hôm nay gặp rắc rối, bị đánh khả năng chạy không thoát, nhưng là an vị ở trên xe bò có thể chạy đi đâu, xe bò quai một loan, đến chưa người yên lặng nơi, Vân Đại thử răng trắng nhìn Vân Nhị cười. Đem hăn từ trong giỏ trúc lôi ra ngoài, nhổ quần, lộ ra trắng mịn cái mông hỏi hăn.

"Máy lần?" Vân Nhị quệt mồm mạnh mẽ nói: "Năm lần, không, ba lần."

"Ba lần chỉ có thể trừng trị người phổ thông bướng bỉnh, năm lần mới là trừng trị người xấu tính." Vân Đại nói xong cũng xoay tròn lòng bàn tay tầng tầng ở Vân Nhị cái mông trên giật năm lần, trắng mịn cái mông nhất thời thì có năm cái rất rõ ràng dấu tay tử.

Vân Nhị đã trúng đánh, đem quần của chính mình nhắc tới : nhắc lên, nhìn nước mắt ba xoa tịch nhục hỏi: "Bị đánh chính là ta, người khóc cái gì?"

"Ta thấy người bị đánh. . ."

"Bình thường thôi, nhị thiếu gia ta kháng đánh cái nào, bất quá hôm nay bị đánh hơi nhiều cái mông đau, người muốn công lấy ta đi, chúng ta đi đi nhà hàng, ngày hôm nay ăn nhiều một điểm, tranh thủ bù đắp lại." Vân Nhị vượt tịch nhục đầu an ủi nàng.

Vân Đại ngang qua ở càng xe trên, diêu trong tay roi không chút nào quản sau lưng một đôi tàn bạo mà con mắt , còn khác một đôi u oán chút,

thì càng thêm không để ý.

Trong lòng ngực cuộc thi bằng chứng đã tới tay, sau năm ngày, cũng chính là ngày 10 tháng 2, liền muốn ở huyện nha tham gia mình tới thế giới này trận đầu cuộc thi, cũng không cảm thấy căng thẳng, chỉ cảm thấy từng trận hưng phấn.

"Thiên đối với địa, vũ đối với phong. Đại lục đối với Trường Không. Sơn hoa đối với hải thụ, xích nhật đối với Thương Khung. Lôi mơ hồ, sương mù mông lung. Ngày sau đối với thiên bên trong. Phong cao Thu Nguyệt bạch, vũ nguôi ánh nắng chiều hồng. Ngưu nữ hai sao hà khoảng chừng : trái phải, tham thương hai diệu đấu tây đông. Mười tháng nhét một bên, ào ào sương lạnh kinh thú lữ; mùa đông Giang Thượng, từ từ sóc tuyết lạnh ngư ông."

Đây là lý ngư (lạp ông đối với vận) lúc trước chính mình lên đại học thời điểm cũng không có thiếu đối với vận này từng hạ xuống công phu, hiện nay sử dụng đến tuy rằng không đạt tới lô hỏa thuần thanh mức độ, thế nhưng dùng tới đối phó mấy cái đồng tử thí câu đối nên không thành vấn đề, lý ngư chính là Minh mặt Thanh sơ thời kì nhân vật, dùng như vận đã thành thực điển tịch đối phó Tổng đại nguyên thủy câu đối, Vân Tranh trong lòng tràn ngập lòng tin tất thắng, bởi vì vừa nãy lão chủ bộ nói rồi, huyền tôn chính là yêu thích ở thí sinh bài thi bên trong chen lẫn vận này, thật nhiều thí sinh liền thua ở cửa ải này trên, sẽ không đối câu đối bị huyền tôn gọi là văn ngư, ý tứ là quang biết học vẹt trâu hoang.

"Vân Đại, người thật sự định dùng vận này đi hỗn văn bằng?"

"Nói bậy, hiện tại gọi công danh, không lên làm tú tài ta liền bát ăn cơm của người đều không gánh nổi, người cho rằng ta đồng ý đem người miền núi chuyện làm ăn giao cho Lưu Đô Đầu bọn họ? Không giao cho không được a, hai chúng ta mạng nhỏ khá là quý giá, nha, hiện tại là ba người

chúng ta mạng nhỏ khá là quý giá, chờ ta Đông Hoa môn xưng tên sau khi, chúng ta lại trừng trị bọn họ."

Vân Tranh sắc mặt trong nháy mắt này liền tối tăm như là có thể nhìn ra thủy đến.

"lão già này còn giống như không sai, cho người chỉ đường chỉ rất rõ ràng tí mĩ a?" Vân Nhị không rõ gãi đầu một cái.

"đó là chúng ta dùng món làm ăn lớn đối lấy, người xem một chút hẳn cái kia Tôn Tử liền biết hẳn gia giáo làm sao, người nhìn chúng ta rời đi Đệ Sa trấn sau khi, hẳn nhất định sẽ cùng Lưu Đô Đầu tranh cướp, Lưu Đô Đầu người này đối với chúng ta có ân, ta đã nhắc nhở hẳn một câu, liền nhìn hẳn có thể hay không tình ngộ, nếu như đầu óc thẳng thắn, nói không chắc sẽ chết người."

Vân Tranh đem chuyện nào vò nát đẩy ra giảng cho Vân Nhị nghe, hẳn hi vọng Vân Nhị có thể dài điểm ký tâm, tương lai thiếu gặp phải điểm phiền phức. Mười mấy tuổi hài tử, cũng nên tiếp xúc một điểm Hắc Ám mức độ đồ vật.

"bọn họ bây giờ làm cái gì không đánh tới đến? Chúng ta tọa thu ngư ông thủ lợi không được chứ?" Vân Nhị vung lên khuôn mặt nhỏ hỏi Vân Đại.

"người cả nghĩ quá rồi, hai anh em ta hiện tại là già cõi ngư ông, cầm trong tay phá vỡ, trong nước tranh chấp đối với chúng ta tới nói chính là hai cái Sa Ngư, lại suy yếu Sa Ngư căn chết hai anh em chúng ta còn không thành vấn đề, tọa thu ngư ông thủ lợi tiền đề chính là ngư ông đủ mạnh, trang bị đầy đủ được, này hai cái chúng ta đều không có, vì lẽ đó từ bỏ cũng là một loại chiến lược."

Vân Nhị gật gù, đem thân thể tựa sát tiến vào tịch nhục trong lồng ngực không nói nữa, phỏng chừng đang suy nghĩ Vân Đại nói những câu nói này,

người chỉ cần bắt đầu suy nghĩ, mặc kệ có đúng hay không, đều là một tốt quen thuộc, Vân Đại đối với Vân Nhị phi thường thoả mãn.

Nơi này tên ăn khảo đậu hũ nếu như không thêm ma cay trấp căn bản là không có cách nào ăn, trám tương thối ăn được trong miệng thực sự là khó có thể hình dung mùi vị đó, ngược lại Vân Tranh có loại phát điên hơn cảm giác.

Nếu cây ớt vật này hiện tại còn ở châu Mỹ, Vân Tranh không có cách nào nói nhân gia là ở chà đạp mỹ thực, chỉ có thể đứng ở bên cạnh nhìn tịch nhục ăn ăn như hùm như sói, đĩa nhỏ này không lo ăn cái gì cũng có một cỗ lang kính, Vân Nhị cầm một bị tịch nhục thối lương khảo đậu hũ cũng ăn được tinh tinh có vị. Khảo đậu hũ tặng lão Hán thấy Vân Nhị dài đến đẹp đẽ, lại nhiều cho bọn hắn một.

Vân Tranh xưa nay không kỳ thị, cũng không dám kỳ thị lao động người tay, ngược lại cho rằng thô ráp bàn tay lớn có một loại khác vẻ đẹp, thế nhưng như vậy tay nếu như không tẩy, sát xong nước mũi tiếp tục cầm đậu hũ tiếp theo khảo liền quá mức.

Một cái xoa sạch Vân Nhị trong tay đậu hũ, thuận tiện đem tịch nhục trong tay đậu hũ cũng xoa sạch, một cảm mạo lão gia hoá khảo đi ra đồ vật cũng dám ăn? Căn bản là mặc kệ hai người oan ức vẻ mặt, mạnh mẽ kéo bọn họ rời đi cái kia tặng lão Hán.

"rất thơm, www.uukanshu.net thiếu gia, ăn thật ngon, ta trước đây đã nghĩ ăn, ngày hôm nay rốt cục ăn được."Tịch nhục một cái tay bị Vân Tranh kéo tránh không ra, dùng một cái tay khác lau nước mắt oan ức đối với Vân Tranh nói.

"hương cái gì, sau đó đồ gia vị thích hợp ta làm cho người, như thế tặng lão Hán làm được đồ vật cho dù tốt ăn người cũng không cho ăn, vì miệng,

ăn ra bệnh đến phiền phức liền lớn hơn, còn có người, Vân Nhi, sau đó nhìn rõ ràng ăn nữa."

Hai người đều đang khóc, làm cho Vân Tranh đau đầu, thật ở mặt trước có bán cam giá, chọn một cái đặc biệt tử, mặt trên có sương trắng cam giá, nắm dao của chính mình tước được rồi bì, một trong tay người nhét vào một đoạn, lúc này mới đem hai người hống đến nở nụ cười.

Một nhà ba người vừa đi ven đường gặm cam giá, tia không để ý chút nào người bên cạnh chỉ chỉ chỗ chỗ, càng không để ý tới mặt sau cái kia tạng lão Hán sấm rền như thế tiếng mắng chửi, chuẩn bị về nhà.

Xe bò đi ngang qua tảng đá lớn thời điểm, Lưu Đô Đầu đã mất tung ảnh, nhìn dáng dấp trong ngọn núi giao dịch kết thúc, hai người này tàng oa ngày hôm nay tiếp xúc lưu thanh tị tạng lão Hán, Vân Tranh cho rằng rất tất yếu làm điểm rẽ bản lam cùng cây kim ngân trở lại nấu canh uống, hiệu thuốc việc hoá tốc phân được rồi được, nói cho rán được phương thuốc, Vân Tranh bái biệt Phu tử, trở lại trại.

Lão tộc trưởng biết Vân Tranh ngày hôm nay đi làm cái gì, một người ngồi xồm ở trại trên miệng đá trâu nằm trên xa xa mà nhìn thấy Vân Tranh vội vàng xe bò lại đây, nhanh chóng chạy tới hỏi: " oa, kiểu gì?"

" thành, mừng mừng cuộc thi." Lão tộc trưởng kết quả Vân Tranh cụ thiệp, tuy rằng xem không hiểu, cũng xem không hiểu mặt trên tự, này không chút nào gây trở ngại hăn lẫn qua lộn lại thưởng thức.

Trong miệng lẫn qua lộn lại liền một câu nói: " tổ tông phù hộ, tổ tông phù hộ!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Nấp Nhà

Vân gia tiểu lâu thành trong trại cấm địa, nhà ai ngu ở trúc lâu trước mặt kêu to một tiếng đều sẽ bị lão tộc trưởng nắm roi đánh, tiểu hài tử chỉ cần dám tới gần Vân gia trúc lâu, ngay lập tức sẽ cha mẹ tóm chặt mãnh đánh, toàn trại cũng chờ Vân Đại thi đậu học trò nhỏ, tương lai thi lại trên tú tài, cứ như vậy, trong trại người liền có thể đầu hiệu ở Vân gia, chí ít sẽ không bị quan gia kéo đi ở mưa tuyết bên trong tu pháo đài.

Vân Nhị nằm nhoài trên lan can nhìn bên ngoài, quay đầu hướng chính đang nướng thịt xuyên Vân Đại nói: "Đã có ba cái em bé bị cha mẹ hấn thân đánh, người nói những kia trong trại hương thân nếu như biết người đang nướng thịt, có thể hay không nắm cái cuốc đem người đánh chết?"

"Người có ăn hay không, những này thịt ta nhưng là thả bí chế đồ gia vị, xem như là bồi thường người cùng tịch nhục cái kia đốn khảo đậu hũ." Vân Đại cẩn thận đem mặc ở trên cành trúc bay khắp bạc miếng thịt bơi lên trên một ít Hoàng Hoàng đồ gia vị, chính mình ăn một miếng thoả mãn gặt gù, đồ nướng không cay ớt quả thực chính là một cơn ác mộng, cũng may có thù du, vật này hong khô sau khi đảo thành bụi phấn cũng có thể có chút cay vị.

Vân Nhị ăn vài miếng tử, còn muốn ăn nữa, bị Vân Đại không chút do dự đem hấn trong cái mâm toàn bộ rót vào tịch nhục mâm, tiểu hài tử ăn nhiều đồ nướng không phải chuyện tốt lành gì.

Lão chủ bộ phái người đưa tới một đồng thư tịch, lão tộc trưởng chính là nhìn thấy những sách này mới đối với Vân Tranh nổi lòng tôn kính, chính

mình tích góp cả đời thư, cũng có điều tích góp một bộ học võ lòng sách vở mà thôi, Vân Tranh mang về sách vở, đều là phi thường tân sách vở, hơn nữa số lượng cũng phải so với mình thu gom thư nhiều hơn.

Bởi vì trong trại đã có nho nhã, vì lẽ đó lão tộc trưởng hiện tại đã xem thường sơn nguyên trên quang lĩnh thôn lão Chu, một ba mươi tuổi học trò nhỏ có cái gì tốt khoe khoang, chính mình trong trại lập tức liền sẽ có một mười ba tuổi học trò nhỏ, vì lẽ đó lão nhân gia người khi đi ngang qua quang lĩnh thôn thời điểm, xưa nay đều không ngừng lại, thủy đều không uống một cái, ghét bỏ nhân gia nơi đó thủy không sạch sẽ, kỳ thực lo lắng nhất chính là lo lắng cái kia lão Đồng sinh xúi quẩy nhiễm đến trên người mình, lại truyền nhiễm cho Vân Đại.

Vân Đại, Vân Nhị khẩu âm đã cùng chính mình không khác biệt gì, này chính là mình trong trại oa, nếu ai dám nói Vân Đại, Vân Nhị là từ bên ngoài đến người, phỏng chừng sẽ bị hấn tươi sống đánh chết.

Tịch nhục công lấy Vân Nhị ra khỏi nhà, cái này cũng là lão tộc trưởng yêu cầu, tịch nhục khoảng thời gian này cái gì đều không cần làm, chỉ phải chăm sóc kỹ lưỡng Vân Nhị, không nên để cho hấn phiền đến Vân Đại là tốt rồi, cố ý dặn tịch nhục khoảng thời gian này không cho tiến vào Vân Đại ổ chần, nếu như hỏng rồi nho nhã, hấn nhất định sẽ đem tịch nhục trầm đường.

Vì lẽ đó bị dọa cho phát sợ tịch nhục đều là công lấy Vân Nhị đến xem thải tang nữ thải tang diệp, mùa xuân đến rồi, tang thụ lại rút ra tân cành lá, ma trên giấy những kia đen sì tằm trứng cũng đã ở Thái Dương dưới đáy ập đi ra, Vân Nhị cố ý hỏi thải tang nữ muốn bách mười cái, chuẩn bị chính mình chăn nuôi tằm bảo bảo.

Dưỡng tằm xưa nay đều là một khổ cực hoạt, không chỉ dưỡng tằm gian nhà muốn làm tịnh, mỗi ngày cho ăn tang diệp cũng phải sạch sẽ, quan

trọng nhất còn cần mỗi ngày đúng lúc địa thanh lý dứt tằm. Bằng không tằm sẽ sinh bệnh.

Vân Nhị thích nhất nhìn tằm ở chính mình tay nhỏ trên bò tới bò lui, ngựa, phi thường thú vị. Tịch nhục cũng dưỡng tằm, nàng chấp nhất cho rằng một gia đình bên trong không có tằm liền không giống cái gia, Vân Tranh nhớ tới dưỡng trư thời điểm nàng cũng nói như vậy, nhìn dáng dấp chỉ cần tịch nhục ở, chính mình Tiểu Trúc lâu nhất định sẽ trở thành một địa địa đạo đạo gia đình trên núi.

Trúc dưới lầu nuôi trư, trên lầu nuôi tằm, ngư nhân nhả ở trong chuồng bò nhai cỏ khô, giữ nhà xà sẽ chui tới chui lui tìm con chuột, Hoàng cầu kiêu đuôi ở trên thang lầu há miệng, một tân cần phụ nhân bận bịu tứ phía, hoặc là trong bụi cỏ còn nên có mấy con gà bà chui tới chui lui tìm sâu ăn, đây mới là tịch nhục trong lòng hoàn mỹ nhất gia.

Vân Tranh là cái tán mạn người, hẳn mới không để ý tịch nhục có phải là ở vô ý thức đem chính mình diễn biến thành cổ nhân, tiến vào cái gì miếu bái cái gì Phật, nhập gia tùy tục đây là lựa chọn tốt nhất.

Đầu mùa xuân nước sông còn phi thường lạnh giá, một đoàn phụ nhân liền trần truồng đứng trong nước đá rửa ráy, Vân Nhị liền bị đặt ở trong giỏ trúc, nằm nhoài giỏ trúc bên cạnh xem những này phụ nhân rửa ráy, vừa mới bắt đầu Vân Nhị là vui mừng, nhưng nhìn một lần sau khi hẳn đã nghĩ đem con mắt của chính mình khu đi ra, quá khủng bố, này cùng mình ở trên internet nhìn thấy mỹ nữ có trời cùng đất khác biệt.

Cái kia mập mạp phụ nhân mang theo một luồng mùi lạ trần truồng từ bên cạnh chính mình đi qua, rõ ràng đều đi tới, còn muốn tiến đến giỏ trúc bên cạnh điểm phòng lên Ru phòng hỏi hẳn có muốn ăn hay không nãi, còn nói mình nãi quá nhiều, trong nhà nha đầu ăn không hết.

Vân Nhị đem con mắt của chính mình bế đến chặt chẽ, đầu thu về trong giỏ trúc, đánh chết đều không ló đầu ra.

Các phu nhân cười ha ha, hung hăng nói người đọc sách gia hài tử chính là chú ý, người khác tiện nghi sửa đều không ăn.

Ở Vân Nhị tiếp thu như Địa ngục dày vò thời điểm, Vân Đại đang cùng lão tộc trưởng nói chuyện, uống chính là Vân Tranh vừa xào đi ra lá trà, lão tộc trưởng không thích không thêm hành khương lá trà, thấy Vân Tranh uống ung dung thông thả, cũng là nhẫn nhịn lá trà bên trong cái kia sợi cay đắng chấp nhận uống.

"Vân Đại, lên tòa nhà nhưng là một cái sự kiện lớn, gia gia biết người tồn một chút tiền, như vậy tay chân lớn tiêu dùng có thể không được, người nếu như cảm thấy toà này trúc lâu quá mức cũ nát, chúng ta có thể nấp một toà tân, không có cần thiết lên một toà gạch xanh sân đi, phòng ốc như vậy không có hai mươi quán tiền là nấp không đứng lên. [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) "

lão tộc trưởng rất là lo lắng.

Vân Tranh đem trà rể : cái tràn đối với lão tộc trưởng nói: "Gia gia, tiểu tử hiện tại xem như là trại người chứ?"

"Đương nhiên toán, người chính là trong trại hài tử, có phải hay không có người nói chuyện phiếm? Nói cho gia gia, ta ở vậy thì đi xé nát hần miệng." Lão tộc trưởng đằng đũa một hồi trạm lên, nét mặt già nua đỏ lên, lồng ngực cũng tức giận không ngừng đập trùng.

"Không có, tiểu tử chính là hỏi ngài một tiếng, nơi này chính là ta gia, tiểu tử ở chán nản nhất thời điểm là lão nhân gia ngài cho huynh đệ chúng ta hai một con đường sống, ta chính là sinh ở trong thôn này người, lão chủ bộ hỏi ta thời điểm ta chính là nói như vậy, vì lẽ đó nếu ai dám nghi vấn tiểu tử lai lịch, ta cái thứ nhất không đáp ứng, vì lẽ đó a, tiểu tử mới chịu ở trong trại đặt mua gia sản, nhất định phải có một toà tòa nhà, hơn nữa nhất

định phải là gạch xanh, ta không chỉ hiện tại muốn ở nơi này, tương lai làm quan, sau đó lớn tuổi không làm quan. Ta cũng phải quay về ở đây chết già, chỉ cầu lão nhân gia ngài không muốn ghét bỏ ta."

Vân Tranh mấy câu nói nói lão tộc trưởng vành mắt đều đỏ, vuốt Vân Tranh đầu nói: "Oa a, người chuyện lúc trước đyxJXZjJ gia gia không hỏi, cũng không muốn biết, ta chỉ biết là người là ông trời đưa cho Đậu Sa trại phúc tinh, nơi này sau đó chính là nhà của người, người muốn trụ liền trụ, sau đó không làm quan, ngay ở trong thôn làm trưởng thôn, gia gia chỉ sợ là thấy không đến ngày đó đi!"

Lừa dối lão nhân gia động cảm tình, Vân Tranh luôn cảm thấy có ở trên trời một đám mây đen theo chính mình tựa hồ còn đang nổi lên sấm sét, vội vàng từ tiểu góc tường lấy ra một nắm bạc vụn đối với lão tộc trưởng nói: "Nơi này có hai mươi ba quán tiền, ta bán thành tiền tổ truyền đồ trang sức, càng làm những ngày qua kiếm được tiền lấy ra, đều ở nơi này, xin mời gia gia giúp đỡ tiêu tử ở ta cuộc thi trong lúc nấp một toà tòa nhà, tất cả liền xin nhờ gia gia."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Hương Đàng

Nhìn thấy lão tộc trưởng hài lòng mang theo người trong thôn bắt đầu giúp đỡ chính mình bằng phẳng thổ địa, mua gạch xanh, lên núi đi đốn cây, chuẩn bị Đại Lương để dành cái rui, Vân Tranh trong lòng liền từng trận khổ sở.

Sái tâm kế nhất định phải phân rõ đối tượng, càng là gian xảo người liền muốn càng là chủ ý điểm này, đối mặt thuần phác người hiền lành sái tâm kế sẽ dễ dàng thực hiện được, thế nhưng là sẽ không có nửa điểm cảm giác thành công. Lại như người tầng tầng đánh ra một quyền, kết quả đánh tới để trống, vào lúc này cú đấm này lại như là dục76iJg đánh tới trên người mình gần như.

Vân Tranh hiện tại chính là cái cảm giác này, rõ ràng chính mình chỉ muốn thoải mái lấy ra tiền đến, xin mời lão tộc trưởng hỗ trợ bắt chuyện một hồi các hương thân giúp đỡ chính mình nấp nhà, nhất định có thể đạt đến mục đích, hiện tại nhưng vòng quanh vòng tròn nói chuyện, tuy rằng mục đích cũng đạt đến, Vân Tranh nhưng cảm giác mình như là một con đồ con lừa, rõ ràng có thể cao hứng mời các hương thân uống chén trà, thành tâm thành ý cảm tạ một hồi bọn họ, hiện tại cảm giác sau sống lưng từng trận tê dại, thật giống tất cả mọi người ở dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn người.

Muốn đi giúp làm việc, bị lão tộc trưởng nghiêm khắc quát lớn trở lại, cách cuộc thi liền còn lại hai ngày làm sao còn không có việc gì đi dạo, nói xong còn chỉ vào chính đang làm việc hương thân nói: "Đây chính là một đám không bản lĩnh, bao quát ta ở bên trong, đáng đời cả đời làm trâu làm ngựa, hiện tại có một thật cơ duyên, chỉ cần người có thể thi đậu học trò

nhỏ, thi lại trên tú tài, toàn trại coi như là đem người cung lên đều thành, quan lương giảm phân nửa, lao dịch toàn miễn, người có biết hay không trong trại sẽ thiếu chết bao nhiêu người? Cút về ôn tập, trở lại xem nắp nhà chân cho người đánh gãy."

Áo nào trở lại trúc lâu, Vân Nhị kỳ quái nhìn Vân Tranh nói: "Người đây là làm sao? Làm sao như thế ử rữ?"

Vân Tranh nằm đang sạch sẽ trúc trên sàn nhà, để cái kia giữ nhà xà bò đến chính mình trên bụng, nhìn này điều thái hoa xà đen lay láy con mắt nói: "Mất mặt a, tâm nhân dùng nhằm chỗ, Vân Nhị người nhớ kỹ, sau đó đầu trí nhất định phải phân rõ ràng đối tượng, bằng không đòn đánh này uất ức chuy sẽ làm người không đứng lên nổi đến."

Thái hoa xà tựa hồ nghe đã hiểu Vân Tranh, lè lưỡi liền từ Vân Tranh trên người bơi xuống đi tìm con chuột cho hả giận.

Vân Nhị chống cằm nằm nọai Vân Đại đình đầu nói: "Người trước đây không phải nói thiếu nợ nhân gia còn cho người ta là được rồi, nếu người cảm thấy thiếu nợ trong trại người, còn một hồi liền xong, người có năng lực này."

Vân Tranh còn muốn nói chuyện, nhưng từ trúc lâu trong khe hở nhìn thấy lão tộc trưởng lo lắng nhìn mình trúc lâu, bất đắc dĩ há mồm lớn tiếng đọc chậm: "Khổng Tử với hương đảng, tuân tuân như dã, tự không thể nói giả; ở tông miếu triều đình, béo phệ nói, duy cần người. Triều, cùng dưới đại phu nói, chậm rãi như cũng; cùng trên đại phu nói, ngân ngân như vậy. Quân ở, dịch như vậy, cùng cùng như vậy."

Vân Tranh thuận miệng đọc bản này (Luận Ngữ, hương đảng) để hẳn lập tức rõ ràng một cái đạo lý, vậy thì là Khổng Tử từ lúc rất nhiều năm trước cũng đã từng tao ngộ Vân Tranh tình huống này, vì lẽ đó đối mặt hương đảng thời điểm, một bộ rất không biết nói chuyện đáng vẻ, đối mặt

quân vương nhưng có thể nói ra rất cẩn thận, cùng đồng liêu nói chuyện thì lại sẽ nói thiên hoa loạn trụ, xem ra a, gặp người nói tiếng người, quái đản nói chuyện ma quỷ từ xưa có.

Lão tộc trưởng nghe được Vân Tranh ở đọc sách, lúc này mới vui mừng ở lòng bàn tay phun một bãi nước miếng, vung lên cái cốc tiếp tục làm việc. Các hương thân giúp đỡ nấp nhà chỉ cần quản một trận hương thực mà thôi, làm cơm sự liên giao cho tịch nhục cùng thương nhĩ lão bà, cũng không có vật gì tốt, một đại oa gạo lúc cơm, một cân lợn béo thịt luyện thành dầu luộc một đại oa rau xanh, mặt trên phiêu chút dầu tra coi như là mỹ thực.

Buổi tối tịch nhục lúc trở lại khí hừ hừ nói, cho Vân Tranh cáo trạng nói thương nhĩ lão bà đều là thâu dầu tra ăn, còn dùng nhiệt mỡ heo phan cơm tẻ, ăn như trư như thế.

Vân Tranh đối với chuyện như vậy nở nụ cười mà qua, chính mình ở trên công trường thời điểm không cũng là như vậy? Ăn chút dầu tra, hỗn điểm mỡ tính được là chuyện gì, đây là đầu bếp phúc lợi, nói cho tịch nhục ngày mai thời điểm nhiều cắt một ít thịt,

Tranh thủ trong thức ăn xuất hiện một ít thịt mỡ cuộn phim.

"Thiếu gia, không được, chúng ta mỗi ngày cho đại gia ăn một cân thịt heo, đã là trong trại tốt nhất cơm canh, chúng ta nếu như một ngày cho hai người bọn hắn cân, sau đó trong trại những người khác gia nấp nhà thời điểm liền không có cách nào tử làm cơm. Lại nói ba mươi mấy người ăn một cân thịt heo đã tàn nhẫn hơn nhiều." Nghe được Vân Tranh, tịch nhục ngay lập tức sẽ đem con người trợn lên tròn xoe, há mồm liền phản đối.

"Không sao, nói cho đại gia, liền nói đây là vì ta hai ngày sau cuộc thi thảo cái khẩu thải, có thịt xin mời các hương thân ăn, trong lòng ta thoải mái chút, hiện tại vụ xuân vừa kết thúc, đại gia đều phi thường uể oải, còn

muốn giúp đỡ chúng ta nấp nhà, ăn nhiều một chút mỡ cũng thật có sức lực làm việc, người liền không muốn sớm ngày dời vào phòng gạch ngói bên trong?"

Vân Tranh bây giờ nói chuyện đều là như thế dụ dỗ từng bước, tịch nhục nghe nói nguyên lai còn có như vậy một lý cũng là đáp ứng rồi, hiện tại trong trại to lớn nhất sự tình chính là đại thiếu gia cuộc thi, chỉ cần liên lụy tới cuộc thi, coi như là kéo một con lợn trở về, tịch nhục cũng không đau lòng.

Ngày thứ hai, Vân Tranh liền trúc lâu đều không có dưới, cố ý ngồi ở trúc lâu trên bình đài, múa bút thành văn cả ngày, mãi đến tận Thái Dương sắp xuống núi, lúc này mới thật dài vươn người một cái trạm lên, rơi xuống trúc lâu đi tới cùng lão tộc trưởng cùng với các hương thân trò chuyện.

"Thịt chúng ta ăn, sau đó không nên như vậy tiêu pha, chỉ cần người thi đậu học trò nhỏ, ta không ăn thịt như thế thoải mái." Lão tộc trưởng thấy Vân Tranh xuống lầu lưu loan, www.uukanshu.net xả lại đây liền bắt đầu lái nhai.

"Làm ra đều là việc khổ cực, không ăn được điểm khí lực ở đâu ra, khổ cực đại gia, vậy liền coi là là thảo cái khẩu thải, cuộc thi qua đi tiểu tử nhất định yển xin mọi người, không say Bất Quy."

"Vân Đại nhất định có thể thi đậu, hẳn chính là ta đã thấy trong đám người tối cơ linh, người mũi nhọn a, quang lĩnh thôn lão ba đều có thể thi đậu, dựa vào cái gì Vân Đại thi không lên, đời ta vẫn không có phó quá yển hội, lúc này nhất định phải mở mang tầm mắt một hồi."

Một người đã mở miệng, đại gia máy hát liền thu lại không được, rất nhiều người hiếu kỳ hỏi Vân Tranh đi thi có phải là còn muốn báỉ thần, trải qua Quý Môn Quan, còn nghe nói phàm là làm bộ biết chữ người trải qua Quý Môn Quan thời điểm sẽ bị chăm chú nghe tra được, cuối cùng đưa đến

tầng mười tám Địa Ngục đao chém rìu đục? Còn muốn để Vân Tranh lấy ra cuộc thi cụ thiếp để bọn họ nhìn, đến cùng là cái hình dáng gì.

Lão tộc trưởng nhìn thấy Vân Tranh lấy ra cụ thiếp, oán hận một cái tát liền vỗ vào Vân Tranh trên lưng lớn tiếng mắng chửi bên người hương thân: "Nhìn cái gì vậy? Các người nhận thức tự sao? Còn không phải cầu xem tinh tinh, như thế quý giá đồ vật lấy ra làm bản làm sao bây giờ, mau mau thu cẩn thận, ngày kia ta cùng người đi thi, nghe nói cuộc thi là muốn bắt trúc rỗ trang giấy và bút mực, thương chín, trong trại liền mấy người biên khuông tay nghề được, đêm nay liền biên một, cây mây ta đã phao được rồi, đều là tốt nhất sợi vàng đằng, không dám trì hoãn!"

Vân Nhị bưng bát ăn cơm giật mình nhìn hết thấy trước mặt, hẳn không nghĩ ra, thi một sơ trung mà thôi, còn như thế hưng sư động chúng sao? Chính mình năm đó thi thời điểm trong nhà chỉ có một làm bánh màn thầu.

Thấy Vân Tranh khoe khoang trở về, để chén cơm xuống nhìn Vân Đại nói: "Ta cũng phải thi!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Thiên Vấn

Ngày mùng 10 tháng 2 sắp tới, canh ba thiên liên bị lão tộc trưởng thúc lên, Vân Tranh đi đi ra bên ngoài mới phát hiện bên ngoài đứng rất nhiều người, đều là cùng một màu nam nhân, tịch nhục ôm Vân Nhị vừa ra cửa, liền bị lão tộc trưởng chộp đoạt quá Vân Nhị, đem tịch nhục đẩy vào trong nhà, nghiêm lệnh không cho phép ra đến.

Một đầu hổ thân người pho tượng bị mời đi ra, lão tộc trưởng tự mình nắm thanh thủy đem toà này không biết gửi bao nhiêu năm pho tượng lau một lần, sau đó liền muốn thương nhĩ cũng lại đây thanh tẩy một lần, đây là lão tộc trưởng cùng thiếu tộc trưởng quyền lợi.

Pho tượng bị thanh tẩy hai lần sau khi lão tộc trưởng liền mệnh Vân Đại, Vân Nhị quỳ xuống, chính hấn tự mình giơ pho tượng dáng vóc tiêu tụy cầu khẩn, sau đó liền nhìn thấy thương nhĩ dùng một lọ sứ tử hướng về vị này ngửa mặt lên trời rít gào Đại Hổ trước uống rượu, Vân Tranh dựa theo lão tộc trưởng dặn dò ngoác to miệng tiếp tử, suy nghĩ cả nửa ngày tử từ Hồ Đầu trên rót vào, sẽ tử JJ vị trí chảy ra, Vân Tranh muốn cự tuyệt, thế nhưng nghĩ tới đây dạng làm sẽ bị lão tộc trưởng đánh chết tươi, liền cố nén nuốt vài khẩu, đừng nói, lão tộc trưởng ngày hôm nay đem ra tử tuyệt đối là si quá rượu ngon, có một luồng kẹo mạch nha vị ngọt, Vân Nhị thấy Vân Đại uống tựa hồ rất thoải mái dáng vẻ, đứng lên đến vậy muốn uống, lão tộc trưởng thân mật ở Vân Nhị trên lỗ mũi quát một hồi đối với hấn nói: "Người còn nhỏ, chờ người lớn lên này Hắc Hồ tử nhất định có phần của người, uống Hắc Hồ tử, chính là chúng ta người trong nhà."

"Ta không uống Hắc Hồ tửu cũng là người trong nhà!" Vân Nhị bi bô trả lời, trêu đến lão tộc trưởng cùng nam nhân khác bắt đầu cười lớn.

Xem xong Vân Tranh uống rượu, người khác phần phật lập tức liền tán sạch sẽ, thương nhĩ ôm Hắc Hồ thần trực tiếp đi tới trong ngọn núi, không biết hẳn đem vị thần này như tàng đến nơi nào đây.

Lão tộc giống nhau dạng kiểm tra, giấy và bút mực như thế không thiếu, cụ thiếp cũng đã kiểm tra, liền hưởng rõ bên trong một chút bánh ngọt cùng năm, sáu viên đun sôi trứng gà, lục xem hai lần lúc này mới rơi xuống trúc lâu tự mình trông lên Vân Tranh gia xe bò, mang theo Vân Đại, Vân Nhị còn có tịch nhục đồng thời hưởng về Đậ Sa quan đi đến.

Vân Đại tổng sẽ cảm thấy phô trương hơi lớn, chính mình đi thi cái học trò nhỏ mà thôi, trong trại đến Đậ Sa quan chỉ có mười dặm địa mà đã tới với phái mười mấy cái võ trang đầy đủ hộ săn bắn cùng đi sao? Đáng dấp như vậy không phải đi tham gia cuộc thi, đúng là như đi tấn công Đậ Sa quan.

Đậ Sa quan gà gáy mới khai quan, thế nhưng ngày hôm nay là ngoại lệ, từ trên tường thành buông xuống tới một người trúc lam, Vân Tranh đem cụ thiếp bỏ vào trúc lam, chỉ chốc lát cửa nhỏ liền bị mở ra, hộ săn bắn không cho phép tiến vào quan, chỉ có lão tộc trưởng vội vàng xe bò mang theo Vân Tranh người một nhà vào cửa ải, trên cửa thành quân gia còn cố ý phái một vị lão binh chỉ đường, dọc theo đường đi phi thường cung kính.

"Phía trước đi vào ba cái, không giống như là học trò nhỏ, râu mép đều hoa râu, ngài là người thứ nhất giương học trò nhỏ đáng dấp học sinh, theo ta thấy, Thất lão tám mươi còn dẫn vật gì đó a, cẩn thận mà giáo dục Tôn Tử nhận thức chữ mới là chính kinh."

Nghe lão binh nói liên miên căn nhắc nói chuyện, Vân Tranh hoài nghi địa hỏi: "Ngài nhưng khi nhìn rõ rồi chứ, đây là đồng tử thí, không phải

viện thí cùng triều đình đại khảo, sẽ không có mấy chục tuổi người tham gia đi."

Lão tộc trưởng cười ha ha thế lão binh trả lời nói: "Ngạc nhiên cái gì, sáu mươi tuổi lão Đồng sinh đã là trong thôn vinh quang, chỉ có ta trong trại được cho địa linh nhân kiệt mới ra người như thế một cục cưng."

Nói xong nhìn núp ở tịch nhục trong lồng ngực ngủ gà ngủ gật Vân Nhị cười càng cao hứng hơn, chỉ vào Vân Nhị đối với lão binh nói: "Đại huynh đệ, đứa bé này lại quá mấy năm cũng là có thể thi học trò nhỏ, đến thời điểm đại làm sao cũng nên thành tú tài."

"Không đúng nha, Vân Đại sẽ trở thành trạng nguyên." Vân Nhị nghe được lão tộc trưởng đang nói hăn, ngay lập tức sẽ nhảy ra ngoài.

Cười cười nói nói đến huyện nha, vừa nhìn trước cửa người nói tranh liên nở nụ cười, khoá dao găm ở cửa tuần toa chính là Lưu Đô Đầu, ngồi ở sau cái bàn diện đăng ký danh sách chính là dqwjxOM1 lão chủ bộ, trên bàn của hăn còn có một lư hương, bên trong cắm vào một cái thô to thì hương, mặt trên ngọn lửa ở thần phong thổi dưới sáng tối chập chờn.

Lưu Đô Đầu thấy Vân Tranh đến rồi cười ha ha đối với lão chủ bộ nói: "chính chủ đến rồi, có thể thành hay không Long liền nhìn hăn có thể hay không trước tiên bò ra vũng bùn, muốn được Long Môn làm sao cũng phải từ cá chạch biến thành cá chép lại nói."

Vân Tranh tiến lên tiếp Lưu Đô Đầu cùng lão chủ bộ, mặc dù mình cuộc thi thủ tục là lão chủ bộ tự tay làm được, Vân Tranh vẫn còn cung kính lấy ra cụ thiếp xin mời Lưu Đô Đầu cùng lão chủ bộ nghiệm chứng.

" huyện chúng ta đồng tử thí không có quá nhiều chú ý, cuộc thi địa phương ngay ở trên công đường, tổng cộng chỉ có năm người, ta xem nha, cũng chỉ một mình người có thể qua ải, vì lẽ đó án thủ người là không làm

đều muốn làm, đây chính là món hời lớn! Những khác huyền có thể không này tiện nghi có thể chiêm."

Vân Tranh cười trả lời nói: " tiểu tử sau đó nhất định gặp người liền nói ta chính là Đậ Sa Huyền án thủ là vậy, thắng được mọi người chú ý sau khi đánh chết cũng không nói cho bọn họ biết chỉ có chúng ta năm người tham gia cuộc thi."

Vân Tranh chọc cho người ở chỗ này đồng thời cười ha ha, liền ngay cả cái kia mấy cái chờ ở cửa chuẩn bị tham gia cuộc thi lão Đồng tử cũng há mồm cười ngây ngô, phỏng chừng cũng là đang suy nghĩ cái này kiêu đoạn là không phải là mình cũng có thể sử dụng.

Thì hương đốt sạch, lão chủ bộ ho nhẹ một tiếng hô: " mở Long Môn!"Sau đó thì có hai cái nha dịch mở ra nha môn cửa chính xin mời thí sinh đi vào, Vân Tranh không có gặp phải soát người này một đạo cửa ải, ngẫm lại cũng là, tổng cộng chỉ có năm người vẫn là ở Huyện thái gia dưới mí mắt cuộc thi có thể chơi ra trò gian gì đến.

Tiến vào đại sảnh phát hiện nơi này cực kỳ trống trải, không có nhìn thấy trước đây nhìn thấy những kia thủy hỏa bài, càng không có chống thủy hỏa côn nha dịch, đại sảnh mặt sau không có Hải Ba mặt trời đỏ đỏ, chỉ có một người trung niên mặt trắng tọa ở phía trên, www.uukanshu.net không có ăn mặc quan phục, càng không có mang theo quan mũ, dưới hàm giữ lại ba lữ râu ngắn, nếu như hỗn đến tóc hoa râu thời điểm, này ba lữ râu ngắn cũng là có thể dài đến tề ngực dài ra.

Còn tưởng rằng Huyện thái gia bao nhiêu sẽ nói hai câu, ai biết hăn mí mắt đều không nhấc, chỉ là phát tay một cái, lập tức liền có nha dịch đem đề mục treo ở sáng nhất địa phương.

Vân Tranh ngẩng đầu nhìn lên cười khẽ một tiếng liền tìm một xa nhất bàn ngồi xuống, chung quy phải cho cái kia bốn vị lão gia gia chừa chút

đường sống đi, từng cái từng cái đem cái cổ thân như kê cái cổ như thế, híp mắt lại nỗ lực muốn nhìn rõ ràng phía trên kia tự.

Thư không có đọc bao nhiêu, một mực đem con mắt xem hồng rồi, cái được không đủ bù đắp cái mất.

Khắp thế giới đều là lấp chỗ trống đề, càng phần lớn đều là xuất từ Luận Ngữ, từ khi Triệu phổ đã nói nửa bộ Luận Ngữ có thể chữa thiên hạ sau khi, Luận Ngữ nghiên cứu ngay ở Đại Tổng phi thường thịnh hành, Vân Tranh bàn tính toán một chốc chỉ cần mình đem Luận Ngữ đề mục toàn bộ trả lời liền có thể quá đồng tử thí . Còn cái kia vài đạo Kinh Thi đề, quả thực chính là ở đưa phân.

Điều chỉnh một hồi tâm tình của chính mình, không phải vì đáp đề, mà là vì viết xong mỗi một chữ, nếu như bởi vì hoặc là kiêng kỵ làm mất đi chính mình đồng tử thí án thủ vậy thì quá oan uổng.

Từ đề mục bị mở ra trong nháy mắt đó, một trụ thì hương liền nhen lửa, Huyện thái gia nghiêng thân thể đọc sách, nhìn thấy đặc sắc địa phương còn có thể ngâm nga đi ra: " sắp tối sấm sét, quy hà ưu? Quyết nghiêm không phụng, đế hà cầu? Phục nặc huyết nơi, viên hà vân? Kinh công lao làm sư, phu hà trường?"

Ngộ quá cái càng, ta làm sao nói? Ngô quang tranh quốc, cửu dư là thắng. Hà hoàn xuyên tự lư xã đồi núi, viên ra Tử Văn?"

Vân Tranh ngạc nhiên liếc mắt nhìn Huyện lệnh, trong lòng hẳn có ra sao chuyện bất bình muốn như vậy ngâm nga (thiên vấn)?

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Không Biết Mùi Vị Án Thủ

Vân Tranh để cây viết trong tay xuống đem chính mình bài thi để ở một bên, một lần lại một lần nghe Huyện lệnh ngâm tụng (thiên vãn), loại này chen lẫn tình cảm riêng tư đọc diễn cảm rất nhanh sẽ để Vân Tranh nghe ra điểm mùi vị đến, hẳn đều là ở cuối cùng vài câu bên trong nhấn mạnh, đặc biệt là câu kia "Viên ra Tử Văn" càng là niệm đến nghiêng răng nghiêng lợi.

Đây chính là một câu lời mắng người, tương tự với "Vì sao lại có như người vậy một con hoang" . Cũng không biết huyền tôn đang mắng ai, văn nhân chính là loại này tật xấu, muốn mắng người cũng không thoải mái mắng, nhất định phải nghiền ngẫm từng chữ một, bắt người ta cẩn thận mà (thiên vãn) để diễn tả mình tâm ý.

Vân Tranh nghĩ tới quá tập trung vào, không phát hiện Huyện lệnh đã đi tới bên cạnh chính mình, hẳn nhìn Vân Tranh bài thi sau khi cầm hồng bút tìm một vòng, đặt ở chính mình án thủ, hỏi Vân Tranh: "Nhữ cái nào đồng tử, vừa nhưng đã đáp xong đề thi vì sao không nộp bài thi tử, lập này như thế nào?"

Vân Tranh phục hồi tinh thần lại khom người thi lễ nói: "Vừa nãy được nghe huyền tôn ngâm nga (thiên vãn), không khỏi nghĩ đến tấn phó huyền có (nghĩ thiên vãn), lương giang yêm có (toại cổ thiên), Đường dương quýnh có (hồn thiên vãn) liễu tông nguyên có (thiên đối với), những này tiên cổ cao nhân đều ở mô phỏng theo khuất tử bản này (thiên vãn), văn chương cũng được cho Khi Lệ, vấn đề cũng được cho xảo quyết, vì là Hà tiểu tử đều là cảm thấy không kịp khuất tử này bộ thiên vãn đến hùng hồn, cứng cáp."

Huyện lệnh đột nhiên trạm lên, một lần nữa đánh giá một hồi Vân Tranh nói: "Ta từng nghe nói Đâu Sa Huyền trì dưới có một lời trẻ con trẻ con đại ngôn chói chang, nói nói mình chắc chắn ở Đông Hoa môn xưng tên, nên chính là người đi."

"Chính là văn sinh, Đông Hoa môn xưng tên đây là Gia sư nguyện vọng, tiểu tử cố ý tán cả thế gian đều biết, kỳ thực là ở cho mình một thúc giục, nhắc nhở chính mình ngàn vạn lần đừng muốn lười biếng, miễn cho phụ lòng Gia sư ý nguyện vĩ đại, ngược lại không là giả vờ ngông cuồng, khiến người ta sinh yếm."

Cái gọi là gặp người nói tiếng người, quái đản nói chuyện ma quỷ cao nhất nội dung quan trọng đầu tiên liền muốn cùng người nói chuyện có lời, Huyện lệnh là người đọc sách, được cho là toàn bộ Đâu Sa Huyền tối có học vấn người, nói chuyện cùng hẳn nhất định phải đạt đến hẳn tư tưởng độ cao, nếu như rụt rè, phỏng chừng sẽ bị Huyện lệnh một trận loạn côn đánh ra.

"Há, cũng không biết thiếu huynh xuất từ vị cao nhân nào môn hạ, bản quan tọa trấn Đâu Sa Huyền, dĩ nhiên để hương đã có di hiền, đây chính là bản quan sai lầm." Huyện lệnh nhìn chăm chăm Vân Tranh con mắt đem lời nói đến mức phi thường cung kính.

"Tiên sư dĩ nhiên giá học tây đi, văn sinh xin nghe sư mệnh, không tới Đông Hoa môn xưng tên, kiên quyết không dám nói ra Gia sư tên, khiến lão nhân gia người hổ thẹn. Xin mời huyền tôn thứ lỗi." Vân Tranh cũng trả lời phi thường khéo léo.

Huyện lệnh gật gù nói: " cũng được, Côn Bằng tự có Phi Thiên chi chí, cá voi tự có gió lốc thời gian, nếu người có thể biết phó huyền, giang yêm, dương quýnh, liễu tông nguyên, còn có thể vạch ra bọn họ văn chương xuất xứ, tất nhiên sư nổi danh môn, bốn huyện có thể thân điểm người vì là án thủ, tương lai sẽ là một đoạn giai thoại a, nguyên tưởng rằng năm nay đồng

tử thí vẫn như cũ như cùng đi năm khiến người ta sinh yếm, không nghĩ tới người cho bản quan một niềm vui bất ngờ."

"án thủ?" Vân Tranh ngạc nhiên chỉ vào còn lại bốn cái đưa cái cổ đáp đề lão gia hoả nói: "cuộc thi vẫn còn chưa kết thúc, liền định văn sinh vì là án thủ, có hay không đối với bọn họ quá mức bất công?"

Huyện lệnh căm ghét nhìn bốn cái ông lão một chút, đem thì hương ảo đoạn, hương đầu cắm vào trong tàn hương đối với Vân Tranh nói: "đã đến vợ chồng, còn lại nha tước không lấy cũng được, nói xong cũng hướng về Vân Tranh ngoắc ngoắc tay ra hiệu hẳn theo chính mình đến.

Vân Tranh đáp ứng một tiếng đồng tình nhìn bọn nha dịch đem bốn cái lão già bài thi mạnh mẽ tịch thu, đem bọn họ đẩy xô đẩy táng đuổi ra công đường, không kịp đáng thương những người này, thấy Huyện lệnh bóng người sắp sửa biến mất ở ảnh bích mặt sau, vội vàng bước nhanh đuổi tới.

Xuyên qua phòng khách, đi tới một rất lớn hoa viên hai người phân chủ khách sau khi ngồi xuống, Huyện lệnh đối với Vân Tranh nói: "Người là để bản quan lần đầu cảm thấy đồng tử thí dqO6RIaS thiêu vĩ yển còn có một chút làm đầu."

Vân Tranh kỳ quái nói: "Này thiêu vĩ yển là hà điển cố,

Vì sao văn sinh chưa từng nghe nói, xin mời tiên sinh điều bổ ích."

Huyện lệnh hài lòng nắm sách trong tay bản vỗ lòng bàn tay nói: "Kể từ hôm nay người liền muốn bắt đầu chính mình hoạn lộ, tuy rằng học trò nhỏ còn rất xa đề không tới viên chức, thế nhưng hẳn nhưng phi thường trọng yếu, chí ít đã đem người cùng hương nông phân chia ra đến, từ xưa tới nay nói là thú có thể biến người, nhưng đuôi không thể biến không, chỉ có thiêu hủy đuôi;

Hai nói là tân dương mới vào dương quần, chỉ có thiêu hủy đuôi mới có thể bị tiếp thu; ba nói là cá chép được Long Môn, tất có Thiên Hỏa đem đuôi thiêu hủy mới có thể biến thành Long. Thứ ba nói đều có lên chức chương mới tâm ý, cổ thứ yển gọi là "Thiêu vĩ yển" .

Mỗi ba năm một lần khoa thi, ở bản quan xem ra đối với quốc gia quan trọng nhất liền muốn xem như là đồng tử thử, quá đồng tử thí người cũng là có thể bước đầu biết thánh nhân nói như vậy, rõ ràng quốc gia pháp luật, cũng có thể giáo dục tử tôn minh lý thủ pháp, mỗi ba năm một lần Đông Hoa môn xướng tên có điều bách mười người mà thôi, có thể đạt đến bước đi kia không có chỗ nào mà không phải là ngút trời tài năng, nhưng là hàng năm đồng tử thí trúng tuyển người nhưng phải vượt qua mười vạn người, bởi vậy, người liền có thể điem ra bên nào nặng bên nào nhẹ."

Vân Tranh gật đầu thụ giáo, Huyện lệnh nói không sai, cái kia bách mười người cố nhiên là trời xanh con cưng, hẳn cùng mười mấy vạn học trò nhỏ xác thực không cách nào so với, cư Vân Tranh biết, Đại Tổng triều không lồ nhất tiểu lại quần thể, chủ yếu tạo thành giả chính là học trò nhỏ, ở Đại Tổng tú tài đã được cho là cao cấp nhân tài, ở trong thư viện cầm quốc gia bổng lộc tiếp tục học tập. Mãi đến tận chính mình học bất động mới thôi. Chính chính được cho là sống đến già học đến già.

"Bản quan Phương Tài(lúc này) đã trừ chuẩn bị tiệc rượu, www.uukanshu.net vẫn cần chút thời gian, không biết người có từng hiểu được đánh cờ?"

Vân Tranh cười khỗ mà nói: "Cái này tự nhiên sẽ, chỉ là văn sinh kỳ đường có chút quái dị, tuy rằng bị Gia sư trừng trị quá vô số về, vẫn như cũ không học được sĩ phu kỳ đường công chính ôn hòa ý, trái lại khắp nơi xảo trá tai quái, lấy chiến thắng đối thủ vì là yếu tố đầu tiên, vì lẽ đó huyền tôn a, ngài cùng văn sinh chơi cờ, nhìn thấy học sinh hèn mọn thái độ, tuyệt đối không thể khinh thường, rất khả năng ngài sẽ bị thua ván cờ này."

Huyện lệnh hứng thú lập tức bị câu lên, lớn tiếng hô hoán quân gia mau mau nắm bàn cờ đến, hẳn vốn là một phi thường yêu thích yêu thích người đánh cờ, từ khi đến Đâu Sa Huyền nhậm chức, cũng chỉ có thể chính mình học đánh cờ làm nhạc, người còn lại kỳ nghệ quá thấp, không thành đôi tay, ngày hôm nay sạ một nghe có người nói có thể chiến thắng chính mình, tự nhiên thấy hàng là sáng mắt, không xuống một bàn làm sao thành.

Người cổ đại chơi cờ không thiếp mục, kẻ ngu si đều biết chấp hắc đi đầu sẽ chiếm đến bao lớn tiện nghi, cổ nhân kỳ nghệ chú ý chém giết, bọn họ đối với căn giết đại Long có một loại biến thái giống như ham muốn, bắt đầu thường thường sẽ trước tiên chiếm trước bên trong phúc, đối với góc viên địa không chút nào coi trọng, mà cờ vây thắng bại nhưng là xem ai chiếm được mục mấy tương đối nhiều. Chuyện này quả thật chính là một nghịch biện, Huyện lệnh quân cờ cấp tốc chiếm trước bên trong phúc, mà Vân Tranh quân cờ cũng đang không ngừng địa chiếm lĩnh góc viên.

Huyện lệnh dương dương tự đắc ở bên trong phúc căn giết Vân Tranh một con rồng lớn, đang muốn lên tiếng, Vân Tranh cười khổ đối với Huyện lệnh nói: "Ngài xem, chính là bộ dáng này, văn sinh đã đã thắng."

Huyện lệnh rõ ràng mười mười đáp số mục mấy, một phen tính toán qua đi, mặt liền đen như là đáy nồi, ở chính hẳn hưởng thụ căn giết Vân Tranh đại Long vui vẻ thời điểm, vân tranh đã vững vàng mà chiếm cứ một nửa giang sơn, còn lại ván cờ chỉ cần Vân Tranh hướng về tiến vào nút lọ, liền thắng định.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Lam Lam

Huyện lệnh đếm xong mục mấy, cùng Vân Tranh đồng thời phần tử về tổ, vừa lựa vừa nói: "Chẳng trách người ân sư sẽ xử phạt người, xác thực không còn quang minh chính đại tâm ý, một lòng chỉ cầu thắng bại, đánh cờ vẻ đẹp bị người phá hoại hầu như không còn."

Vân Tranh vẫn không nói gì, liền nghe đình mặt sau có một âm thanh lạnh lạnh truyền ra: "Cha thua chính là thua, làm sao còn kiếm cớ, ta đã cho ngài làm mất đi ba mảnh lá rụng ngài vẫn như cũ bất tri giác tình, giết đại Long giết hứng thú dạt dào, vân thế huynh đã sớm phát hiện ngài nhưng không biết gì cả."

Huyện lệnh vượt râu đối với Vân Tranh nói: " đây là tiểu nữ Lam Lam, bị lão phu làm hư, thiếu huynh xin đừng trách."

Vân Tranh cười không nói, lúc này nói tiếp tra chỉ sẽ đưa tới tên thiếu nữ này trắng trợn chửi bới, ngàn nói không bằng một mặc.

Một con trắng nõn tay nhỏ từ xanh tươi tế trúc tùng bên trong dò xét đi ra, nhanh chóng từ trên bàn cờ lấy đi ba mảnh lá trúc, Vân Tranh chỉ kịp nhìn thấy một đoạn cổ tay trắng ngần cùng với nửa đoạn màu vàng nhạt ống tay áo.

" bướng bỉnh!" Huyện lệnh trong mắt bao hàm đầy sùng nịch yêu thương, đối với chính mình khuê nữ hành vi thất lễ không chút nào thêm răn dạy, Vân Tranh cười híp mắt đối với Huyện lệnh nói: " đều nói quan lại nhân gia

có vạn kim thiếu gia, thiên kim tiểu thư, Phương Tài(lúc này) dất rung núi chuyển, sấm vang chớp giạt, chẳng lẽ lệnh thiên kim phát động rồi?"

Huyện lệnh ngay lập tức sẽ bắt đầu cười ha hả, chỉ vào Vân Tranh nói: "Người tiểu tử này, há mồm liền bố trí người, năm Đông Phương Sóc trò cũ mở tiểu nữ chuyện cười, cẩn thận đùa lửa a."

Vân Tranh chỉ vào trên mặt bàn còn lại lá trúc nói: " bách thiện hiếu làm đầu, cổ nhân có y phục rực rỡ ngu thân cử chỉ , khiến cho thiên kim quăng lá trúc cứu lão phụ vắn cờ với nguy nan thời khắc cũng là một việc ca tụng, liền vãn sinh liền giúp nhiều ném vài miếng, nhìn như vậy lên lại như là vừa nãy cái kia trận gió thổi rơi xuống lá trúc, có vẻ tự nhiên rất nhiều, lão đại người không có phát hiện cũng là có thể thông cảm được."

Huyện lệnh nghe vậy cười càng ngày càng hài lòng, vỗ tay nói: " được lắm gian xảo tiểu tử, cũng không biết "đạo" như thế nào đức chi sư mới đánh bại được như người vậy bì hầu tử."

Vân Tranh cho Huyện lệnh rót đầy nước trà tức tay xin hãn dùng trà, thấy Huyện lệnh vẫn là một bộ hiếu kỳ dáng vẻ liền cười khổ mà nói: " Gia sư chưa bao giờ cùng vãn sinh nói nhiều, bình thường đều là năm gậy giảng giải chính mình đạo lý."

Câu nói đầu tiên để Huyện lệnh trong miệng nước trà đột nhiên phun ra ngoài, vào lúc này Vân Tranh đã sớm lẩn đi xa xa mà, Huyện lệnh một hớp nước trà liền toàn bộ để cho bàn cờ chính mình nện ngực, đã cười đến không đứng lên nổi.

Vân Tranh nghe được trúc tùng mặt sau cũng vang lên một chuỗi tiếng cười như chuông bạc này mới chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, chuyện ngày hôm nay coi như là quá khứ, sau đó không có chuyện làm cách những người này càng xa càng tốt.

Thiên vĩ yến cũng không có trong truyền thuyết như vậy phong phú, một con cá, một bàn thịt dê, mấy thứ rau xanh mà thôi. Có điều tửu là rượu ngon, nghe nói là đại danh đỉnh đỉnh thạch bà tử si tửu, tửu sắc xanh lên, cây quýt mùi thơm nức mũi, trong này khả năng bỏ thêm cây quýt bì.

Nói chuyện thời gian muốn so với ăn cơm thời gian dài, thiếu niên người vốn là không trải qua đói bụng, Vân Tranh lúc này đã đói bụng đến phải trước ngực thiếp phía sau lưng, nhưng không thể thả tứ đại tước, mỗi dạng món ăn dmqKBh1V kiểm ăn hai cái, ngay lập tức sẽ khen không dứt miệng, đặc biệt là cái kia cá chép, liền trên bụng tao gân đều không đi, Hồng Hồng ngư tai còn rất tốt trường ở phía trên, Vân Tranh ăn được trong miệng làm sao đều không phải mùi vị, còn muốn che giấu lương tâm nói láo, Thục trung thịt dê thiên vị kỳ trùng, thanh thủy lược đi ra có thể ăn ngon đi nơi nào. Đúng là mấy thứ rau xanh làm hàm nhạt ngon miệng, Vân Tranh không khỏi ăn nhiều một chút.

Ngăn ngăn lúc ăn cơm qua đi, Huyện lệnh cùng Vân Tranh đồng thời sáu khẩu, một lần nữa ngồi trở lại đình nói chuyện.

" bốn huyện huyện học chỉ có một học sinh, đã xem như là hoang phế, đúng là bên trong thư tịch vẫn tính là phong phú, lão phu kiêm Học Chính, nhưng công vụ bề bộn, vô lực giáo dục người, người muốn ở học vấn một đường trên có sở tiến ích, liền cần chính mình khổ đọc, lão phu quan người nội tình hùng hậu,

Kiến thức cũng không kém, nói vậy mình có thể chậm rãi phỏng đoán ra thư bên trong tư vị.

Lão phu duy nhất có thể giúp người một tay chính là lão phu nhiều năm trước tới nay đọc sách tâm đắc, toán toán cũng có hai rương lớn, vốn nên gia truyền, đáng tiếc lão phu dưới gối chỉ có một nữ, không người kế thừa, người không ngại cầm đọc một lượt, đọc xong sau khi trả lại cho lão phu liền vâng."

Này được cho đại ân đức, Vân Tranh đứng dậy trí tạ, thấy Huyện lệnh đã khiến người ta đem hai cái rương lớn mang ra ngoài, liền biết mình nên cáo từ, Huyện lệnh có thể ở trên người mình tiêu hao nửa ngày thời gian, xem như là rất hiếm có rồi.

Huyện lệnh thấy Vân Tranh thân ảnh biến mất ở hoa kính trên liền quay đầu hỏi phía sau: "Lam Lam, người xem người thiếu niên này làm sao?"

"cha, người này bên trong tú tài dễ như trở bàn tay, thế nhưng muốn Đông Hoa môn xướng tên e sợ không dễ, hẳn không có văn nhân khí khái!" Một ăn mặc màu vàng nhạt giao lĩnh nhu quần thiếu nữ nói chuyện theo phụng thân sau lưng nhảy ra ngoài, thân mật ôm lấy cha mình cánh tay.

"nha, nói một chút coi, hẳn là tại sao không có văn nhân khí khái? Cha đúng là rất xem trọng thiếu niên này. \ "

"Cha bị hẳn lừa, người này nói một đằng làm một nẻo, rõ ràng không thích con cá kia, cũng không thích cái kia đĩa thịt dê, một mực phải không ngừng địa khen tặng, điều này nói rõ hẳn không có thể kiên trì lập trường của chính mình, cũng nói người này tuyệt đối không thể là là một người nghèo, lai lịch của hẳn tuyệt đối sẽ không như hiện tại biểu hiện ra này một chuyển đơn giản."

Huyện lệnh gật gù, xem như là tán thành chính mình khuê nữ cái nhìn, www.uukanshu.net tiếc nuối nhìn mình khuê nữ nói: "Lam Lam, người như sinh vì là nam nhi nên thật tốt a, ta Lâm gia nhất định nhân người mà hưng thịnh."

Thiếu nữ bất mãn quệt mồm nói: "Con gái làm sao, thái hậu chấp chương thiên hạ quyền to năm năm, nàng chẳng lẽ không là thân con gái? Võ Chiếu chẳng lẽ không là thân con gái?"

Lâm huyện lệnh thở dài một tiếng, liền chấp tay sau lưng đi vào sân sau, độc lưu cái kế tiếp thương tâm thiếu nữ căn môi lôi kéo dưới vô số lá trúc.

Vân Tranh ra huyện nha, liền tiếp nhận rồi lão chủ bộ, Lưu Đô Đầu chờ người chúc mừng, đại hồng hỉ bảng đã kê sát ở huyện nha môn khẩu bố cáo trên tường, Đậ Sa Huyền năm nay chỉ có một học trò nhỏ, vậy thì là Vân Tranh.

Từ lão chủ bộ trong tay nhận lấy tâng thư lâu chìa khoá, sau đó huyện nha bên cạnh toà này tâng thư lâu liền thuộc về một mình hẳn, trong huyện duy nhất một học trò nhỏ chuyển đi tới Thành Đô, chuẩn bị gần đây tham gia phủ thí cùng viện thí, vì chính mình tiền đồ làm lần gắng sức cuối cùng, hẳn năm nay đã bốn mươi có năm.

Vân Tranh cũng không có định ở ở tòa này tâng thư lâu bên trong, hẳn lựa chọn sẽ Đậ Sa trại, lão tộc trưởng vui mừng lão lệ tung hoành, ở Đậ Sa quan tiến hành rồi diên cuồng mua sắm, đêm nay, trong trại sẽ trắng đêm không ngủ.

Nguyên coi chính mình có thể một hơi liền thi huyện thí, phủ thí, viện thí, nghe xong chủ bộ giới thiệu mới biết cái này không thể nào, tuổi tác bất mãn mười lăm tuổi, tham gia phủ nơi thi cử thí, cần quan lại thân phận, hoặc là được đại nho đề cử, hai cái điều kiện này Đậ Sa Huyền đều không thể cung cấp, không thể làm gì khác hơn là đảng hoàng địa đợi được hai năm sau lại đi Thành Đô tham gia cuộc thi.

Vân Nhị rất không vừa ý, cố ý cho rằng đồng tử thí nên là đồng tử thi, hẳn năm nay kỳ thực cũng có thể thi, nói không chắc còn có thể so sánh ca ca mạnh hơn một chút, bởi vì hẳn nghe được Vân Tranh giới thiệu quá cuộc thi nội dung sau khi, cho là mình cũng không có vấn đề.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Mạc Tiểu Nông Gia Tịch Tửu Hồn

Trở lại trại, được hoan nghênh là chưa từng có, đại đại cốc trên sân đã xếp đầy bàn nhỏ, mỗi cái trên bàn đều có một ít cơm canh, Vân Tranh nhìn kỹ, phát hiện ngày hôm nay trên bàn cơm đều là tinh gạo, trắng như tuyết cơm câu dẫn những hài tử kia hung hăng chảy nước miếng. Còn món ăn phần lớn không phải kê, chính là thịt heo, có mấy người gia vẫn là thịt chó, không biết có phải là giết chính mình chó giữ cửa.

Người què trong nhà bần hàn, nhà hăn trên bàn chỉ có một bát đường thủy trứng, Vân Tranh biết đây là bọn hăn gia có thể lấy ra tốt nhất cơm canh, người què nhìn thấy Vân Tranh ở nhìn hăn gia bàn, eo hẹp khu bắt tay nói: "Chỉ có một cái trứng gà..."

Vân Tranh ngừng lại người què tiếp tục tiếp tục nói, bưng lên cái kia bát đường thủy trứng đi tới lão tộc trưởng trước mặt đối với tất cả mọi người nói: "Ngày hôm nay ở Huyện lệnh gia ăn thiêu vĩ yến, căn bản là không ăn no, món ăn tuy tinh xảo, nhưng không kiên nhẫn no, ta là đói bụng trở về, rõ bên trong tuy rằng còn có đồ ăn, tiểu tử thêm ăn, vẫn cứ chịu tới hiện tại, liền biết trong nhà có thứ tốt.

Cửu thúc gia đường thủy trứng đó là xưng tên tốt, tiểu tử liền không khách khí rồi, vậy thì đem nó ăn sạch."

Lão tộc trưởng nhìn Vân Tranh đầy mặt đều là vẻ kiêu ngạo, đây mới là người tốt gia hài tử, biết tình nghĩa là xảy ra chuyện gì, Vân Nhị thấy Vân Đại ăn đã nghiền, lôi kéo hăn áo choàng dùng sức xả: "Cho ta lưu một điểm."

Các hương thân đều bắt đầu cười lớn, đặc biệt là lấy người què cười vui vẻ nhất, nước mắt đều chảy xuống, Vân Tranh uống vào mấy ngụm thang đem trứng gà để cho tham ăn Vân Nhị, chính mình đi tới trước xe ngựa, từ phía trên lấy ra một tiểu quyển vải bố, cung kính đặt ở người què gia trên bàn chấp tay nói: "Ngài tình d50idxxL nghĩa ta lĩnh, tâm ý của ta cũng mời ngài không muốn cự tuyệt."

Người què lão bà sờ trường bối không ngừng mà lau nước mắt, nước mắt càng lau càng nhiều, nhỏ giọng đối với Vân Tranh nói: "Chủ nhà vốn là muốn giết cẩu, nha đầu không nữ, ôm cầu khóc..."

Vân Tranh an ủi vài câu, liền cười to hướng thương nhĩ đi tới: "Nhĩ thúc, ta thịt hươu đây, đây là ngài đã đáp ứng ta."

Thương nhĩ hết sức khoe khoang từ thủ sẵn trúc cái sàng phía dưới bưng ra một bát thịt hươu một tay giơ lên đến cười nói: "Biết người vừa ý ta gia khối này thịt hươu, cho người giữ lại đây, sẵn nhiệt ăn, đều ăn sạch."

"Vậy cũng không được, Nhị gia gia gia cái sàng phía dưới hương vị ta đều người thấy, trúc thịt chuột có thể nào bỏ qua." Vân Tranh từ thương nhĩ trong bát mò đi ra một khối thịt hươu, chính mình ăn một nửa, còn lại một nửa nhét vào Vân Nhị trong miệng, đem còn lại thịt hươu hướng về chảy nước miếng tiểu thử trong tay bịt lại, vỗ cái đầu nhỏ của hắn nói: "Ăn những này thịt hươu, liền muốn bắt đầu đọc sách, ta đến giáo, không học được ta sẽ đánh người."

Lão tộc trưởng cười càng thêm hài lòng, thương nhĩ lớn tiếng hồi đáp: "Đánh, chính là muốn đánh, không học được vào chỗ chết đánh."

Vân Tranh kéo Vân Nhị một đường từ đầu ăn được vĩ, mỗi gia cũng ít nhiều ăn một miếng, coi như là rau xanh cũng không có buông tha, vào lúc này, lão tộc trưởng để nhi tử từ trên xe bò chuyển xuống bốn, năm cái bình tửu, một cái tát vuốt ve mặt trên bìn phong, nhìn dáng dấp là không dự

định sàng, rầm rầm rót vào một lu lớn, mỗi gia đều lại đây lĩnh một một chước, đều là chủ nhà lại đây.

Thấy mỗi người đều lĩnh đến tửu, lão tộc trưởng vận dụng hết đan điền khí hét lớn một tiếng: "Con bà nó, chúng ta trại cũng có học trò nhỏ, quá mấy năm còn có thể có tú tài công!" Này một tiếng làm cho thung lũng đều có hồi âm.

"Uống!" Theo lão nhân gia ra lệnh một tiếng, Vân Tranh cũng không kịp nhớ trong rượu bã rượu, ngửa cổ một cái liền rót hết một đại bát. Tửu không nhiều, một người một bát liền gần như không còn, thế nhưng mọi người nói chuyện hứng thú nhưng trở nên dày đặc lên.

Tịch nhục sùng bái nhìn thiếu gia nhà mình ở trong đám người xuyên tới xuyên lui cùng người nói chuyện, chính mình có một cái không một cái ăn trên bàn không biết là ai gia cơm nước, thiếu gia cho mỗi gia đình đều đưa một quyển tử vải bố, này đã là rất nặng nề,

Nếu như không phải như vậy ngày vui tịch nhục nhất định sẽ nói thêm một phen, bất quá hôm nay không liên quan, đều là nên, từ tháng này lên, thiếu gia mỗi tháng đều có thể từ huyện nha lĩnh đến hai trăm đồng tiền, hơn nữa ba đấu gạo, đây là lão chủ bộ cố ý phê cho thiếu gia, có thể từ quan gia lĩnh về tiền lương, thiên đại vinh quang đây. Người khác chỉ có hướng về nha môn đưa phần.

Trăng lên giữa trời, cốc trên sân hỏa diễm mới tắt, đến lúc này Vân Tranh mới rõ ràng các hương thân vì sao lại như vậy vừa ý một Tiểu Tiểu học trò nhỏ, Đậ Sa trại được cho là một đại trại, lão tộc trưởng năm đó cũng là bởi vì không phải học trò nhỏ, không biết chữ mới không có lên làm bên trong trường, cho tới to lớn Đậ Sa trại bị những kia tiểu trại người bắt nạt, hoa bãi sần sùi sơn thời điểm đều không được chia địa phương tốt, càng không muốn hạn nguyên trên bỏ không đồng ruộng, trồng trọt nơi đó chính là

không cần nộp thuế, một năm qua, thu hoạch hạt thóc không thể so nguyên dưới địa ít hơn bao nhiêu. Xem như là một môn tiến nhanh hạng.

Hiện tại được rồi, trong trại ra một học trò nhỏ, nghe nói vẫn là án thủ, chính kinh ở Huyện lệnh gia ăn qua thiêu vĩ yến, quan trọng nhất chính là năm nay chỉ có mười ba tuổi, tương lai nếu như thi đậu tú tài, tất nhiên sẽ ở huyện nha bên trong đảm nhiệm chức vị, từ hôm nay trở đi lão tộc trưởng liền có thể thẳng người cột đi tìm bên trong trường một lần nữa phân chia bãi săn sài sơn, hạn nguyên trên đồng ruộng cũng cần có Đậu Sa trại một phần, không cho? Người thử xem, chờ ta gia trong trại tiểu học trò nhỏ lên làm bên trong trường, thôn các người tử đừng hòng bắt được một phần hạn tại chỗ, www.uukanshu.net dám đem các người bãi săn sài sơn phân chia đến trong núi sâu đi.

Cơm nước no nê ai về nhà nấy, tịch nhục rất sớm trở về nhà, đem giữ nhà xà thả vào, đem Vân Tam rửa sạch, chăn tìm gậy trúc làm bình nước nóng ấm nhiệt nhiệt, còn đốt một đại oa nước nóng cho thiếu gia chuẩn bị nước rửa chân.

Vân Nhị nhìn ân cần quá mức tịch nhục nói: "Không đúng vậy, người trước đây đều là trước tiên quản ta, ngày hôm nay làm sao đều là giúp Vân Đại, hẳn là đại nhân không cần chăm sóc."

Chính đang mạnh mẽ cho Vân Đại rửa chân tịch nhục bất đắc dĩ nhìn Vân Nhị, lau khô tay hai ba lần liền đem Vân Nhị thoát cái trơn nhét vào chăn lại đây phải cho Vân Đại rửa chân.

"Được rồi, tịch nhục, chúng ta đều là người một nhà làm những kia hư đầu ba não sự tình làm gì, tháng ngày vẫn là cùng thường ngày quá, ta chân chính ta tẩy, người ba Vân Nhị chăm sóc tốt là được." Vân Đại lau khô chân thuận miệng đối với tịch nhục nói.

Tịch nhục cảm thấy rất oan ức, lại không dám cùng Vân Đại tranh luận, không thể làm gì khác hơn là ôm Vân Nhị quần áo đi chính mình chỗ ngủ.

"Vân Nhị sau đó không thể đều là cởi sạch ngủ, trong buồng có một cái ta trước đây xiêm y, người bắt hăn cho cắt, cho Vân Nhị làm một thân nội y, đó là thuần bông, rất thích hợp tiểu hài tử làm áo ngủ."

Vân Tranh cuối cùng bàn giao tịch nhục một câu nói, liền chui tiến vào ấm áp trong chăn chỉ chốc lát liền tiến vào mộng đẹp, như vậy hỗn loạn một ngày xác thực đem hăn mệt muốn chết rồi.

Vân gia đèn đuốc tắt, Vân Đại, Vân Nhị đều ngủ đến mức rất thục, mặt trắng xuyên thấu qua trúc lâu thiên song, chiếu vào tịch nhục trắng xám trên khuôn mặt nhỏ nhắn, cũng không có để khuôn mặt nhỏ của nàng trắng xám lên, trái lại soi sáng ra trên mặt nàng đà hồng, nàng ngủ không được, đều là đang suy nghĩ trong trại những nữ nhân kia thoại, rốt cuộc muốn không muốn tiến vào Đại thiếu gia trong chăn đi.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Thảo Gian Nhân Mạng

Vân gia nhà đang nhanh chóng trường cao, các hương thân từ khi nghe được Vân Tranh nói hẳn đem ở căn phòng này bên trong giáo sư trong trại bọn nhỏ đọc sách, hơn nữa bất luận con cái nhà ai, chỉ cần đồng ý đến trường biết chữ đều có thể đến sau đó, tham dự nấp nhà nhân gia rõ ràng bắt đầu tăng lên, đến cuối cùng, hầu như là toàn trại nhân tản lao lực đều đáp người đứng đầu, làm cột nhà vật liệu gỗ không có khô ráo, đây là trên không được lương, mấy cái lão nhân gia vẫn cứ đem mình chuẩn bị làm quan tài cây khô liêu cống hiến đi ra khiến người ta làm thành cột nhà giá đến Vân gia trên nóc nhà đi.

Sẽ nghề mộc đã ở không ngày không đêm làm gia cụ, đặc biệt là Vân Tranh thiết kế vài loại gia cụ không chỉ đẹp đẽ, hơn nữa dùng bền, trong núi chính là không bao giờ thiếu gỗ, cây lim làm bàn không cần trên tất, năm thủy bố trám cây trấu lau chùi bách mười lần, nó tự động liền sẽ trở thành màu đồng cổ, đặt ở Thái Dương dưới đáy sáng lấp lánh. Thiên nhiên mộc văn căn bản cũng không cần dư thừa trang sức.

Vân Tranh xem xét một lần sau khi, xin mời lão tộc trưởng mang theo thợ mộc đem mình bộ này gia cụ làm tiếp một bộ đi ra, đặc biệt là tấm kia to lớn bàn yêu cầu thợ mộc môn nhất định phải làm đến tận thiện tận mỹ.

" cái gì? Người muốn đem như vậy một bộ gia cụ đưa cho Huyện lệnh?" Lão tộc trưởng giật mình nhìn Vân Tranh, cho rằng hẳn đang nói mơ.

" không sai a, tốt như vậy tay nghề, đồ tốt như thế, không trước tiên đưa cho Huyện lệnh gia, làm sao mới có thể bán cái trước thật giá cả, chúng ta

Đậu Sa Huyền thường trụ gia đình giàu có không nhiều, thế nhưng hiệu buôn bán gia nhiều vô cùng, bộ này gia cụ bán đấu giá ra một giá trên trời đi ra, ta phỏng chừng chỉ cần có thể bán đi hai bộ gia cụ, chúng ta trại một năm ăn lương thực cũng là có."

" cái gì? Người muốn đi buôn bán? Oa a, này có thể không được a, đó là tiện nghiệp, tuy nói kiếm nhiều tiền, nhưng là cứ như vậy người liền không tham ngộ thêm khoa thi, ta không làm công việc này, không được!" Lão tộc trưởng đầu điều cùng trống bỏi như thế.

Vân Tranh không có cách nào cùng lão tộc trưởng nói Bắc Tống thời kì thương nhân địa vị đã rất trâu, úy thị huyện trà thương mã quý lương vì làm quan cưới ngoại thích Lưu mỹ con gái làm vợ, đến quan Quang Lộc tự thừa, đồng thời bị Hoàng Đế tiếp kiến, này vẫn là hai mươi vị trí đầu năm sự tình , còn thương nhân muốn chân chính tiến vào hoạn lộ đó là anh tông chuyện sau này.

Độc sách bất luận ở bất kỳ thời đại, đều là một rất xa xỉ sự tình, Đại Tống trước đây chỉ có kẻ sĩ con trai mới có thể vào sĩ, đến hiện ở thời đại này, thương nhân tử nữ cũng có vào sĩ điều kiện tiên quyết, vậy thì là của cải, Cổ Ngữ nói a, nếu như không có phụ huynh kinh doanh sự nghiệp với trước, đoạn không con đệ vào sĩ với sau. Vân Tranh muốn thi cái học trò nhỏ đều cơ hồ hao hết trắc trở, muốn Đông Hoa môn xưng tên, cái này độ khó tuyệt đối không nhỏ.

Vân Tranh cười cho lão tộc trưởng nói: " ta làm sao có thể lo liệu tiện nghiệp, chúng ta trong trại rất nhiều người liền có thể làm chuyện này a, tiểu tử chỉ là đem bộ này gia cụ xem là tạ sư lễ đại minh toả sáng đưa đến Huyện lệnh gia, chuyện còn lại tự nhiên sẽ có Thương gia tìm tới cửa, ngài chỉ cần cắn chết giá cả không hé miệng là được, cây trấu lau chùi mặt bàn loại này bí phương nhất định phải bảo mật, cứ như vậy người khác coi như là học được làm bàn cũng không làm được chúng ta như vậy hiệu quả đến, ta nghe Cửu thúc nói rồi, cái này biện pháp người ngoài không biết."

" đây là lão tổ tông truyền xuống bí phương người ngoài làm sao sẽ biết, nếu người muốn cho làng trở nên giàu có vậy thì đi làm, ta vậy thì đối với BYxvjam trong trại người dưới lệnh cấm khẩu, ai dám đem tổ truyền bí phương lộ ra đi, liền đem bọn họ toàn gia đuổi ra trại."

Lão tộc trưởng nói động thủ liền động thủ, buổi tối hôm đó liền triệu tập trong thôn biết bí mật này mấy người đem sự tình nói rõ ràng, trong trại làm gia cụ, Vân Tranh làm cái đầu, bán một lần gia cụ, chờ thương lộ thông suốt, hẳn liền không dính việc này. Tú tài công cũng chiêm không được."

Vân Tranh hiện tại có lượng lớn thời gian có thể xem xét nơi này sơn quang thủy sắc , còn Vân Nhị hiện tại cả ngày nằm nhào tịch nhục trên lưng trong giỏ trúc, lui tới với Tang Điền cùng tằm phòng trong lúc đó, muốn mà liền cầm trúc côn đâm chính mình trừ cái mộng, nhìn trừ mãi chuồng lợn tán loạn, tức giận tịch nhục chỉ có thể đem hẳn từ chuồng lợn bên cạnh tha mở.

Vân Nhị không bắt nạt Vân Tam, không bắt nạt giữ nhà xà, cũng không quá bắt nạt tịch nhục, thế nhưng đối với trong nhà Lão Ngưu cùng trừ liền phi thường không khách khí, hại Lão Ngưu chỉ cần thấy Vân Nhị sẽ ò ò réo lên không ngừng, nắm dây thừng buộc lại Lão Ngưu lỗ tai làm thỏ lỗ tai chơi chính là Vân Nhị.

Vân Đại không có chuyện làm cũng sẽ gánh cái cuốc đi trồng trọt hai đừa cái kia một khối nhỏ địa, không hi vọng có cái gì thu hoạch, chỉ hy vọng vùng đất này không muốn hoang vu, thế nhưng trong nhà chân chính lao lực nhưng là tịch nhục, nàng làm việc cực kỳ lưu loát, mỗi ngày không chỉ muốn chăm sóc Vân Nhị, còn muốn thả ngưu, đánh trừ thảo, giặt quần áo, luộc cơm, chăm sóc tằm trong phòng tằm bảo bảo, quan trọng nhất còn muốn giám sát chính mình nhà kiến thiết tiến độ.

Nhất quán ngũ mua về như vậy một bảo bối Vân Tranh cảm giác mình kiếm bọn rồi, trong truyền thuyết ốc biển cô nương chỉ đến như thế mà

thôi. Đây là một chịu khó gốc cô nương, tháng ba ba thời điểm Vân Tranh cho nàng cùng Vân Nhị một người đâm một con diều, hai người lần đầu tiên chơi quen ăn cơm, Vân Nhị lôi kéo chính mình Yến tử con diều ở cốc trên sân chạy trốn, tịch nhục cầm chính mình Hồ Điệp con diều không nở phóng tới trên bầu trời đi, nàng rất lo lắng một khi Hồ Điệp bay lên bầu trời liền thu không trở lại.

Cho cái này gốc cô nương lên hai về hộ tịch đều có lên hay không, hết cách rồi, Lưu Đô Đầu nói rất thẳng thắn, bạc người không thể vào hộ tịch, Huyện lệnh đại nhân thậm chí đang suy nghĩ đem bạc người đã có hộ tịch đều hoàn toàn gạch bỏ, www.uukanshu.net chuyện này tuyệt đối không làm được, trừ phi Vân Tranh cưới cô gái này.

" xem đi, liền biết người không muốn, lão đệ người tuy còn trẻ tuổi, nhưng chí hướng rộng lớn, cưới bạc người nữ tử làm vợ kẻ sĩ ta là một điều chưa từng thấy, người nếu như không muốn thi thử, liền cứ việc cưới người phụ nữ kia."

Vân Tranh gật gù nói: " ta muốn kết hôn đến nữ nhân nhất định phải là ta yêu thích mới được, tịch nhục là cái chịu khó khuê nữ, ta chính là không muốn oan ức nàng, lúc này mới nhớ tới đến cho nàng trên hộ tịch.

Ta liền kỳ quái, tịch nhục giống như chúng ta đều là tròng mắt, tóc đen, da vàng, cùng những kia hoa mao người Hồ có trời cùng đất khác biệt, người làm sao liền có thể phân biệt ra được nàng là bạc người?"

Vấn đề này đã tồn tại Vân Tranh trong lòng rất lâu, rốt cục tìm một cơ hội như vậy hỏi lên.

" thiệt thòi người vẫn là người đọc sách, nói cho ta người đỉnh môn có mấy cái tuyền?"

" một, "

" này là được rồi, ta cũng là một."

" rất ngạc nhiên sao?"

" không ngạc nhiên, vấn đề là bậc người đỉnh trên cửa giương hai tuyền."

Nghe xong Lưu Đô Đầu không chịu trách nhiệm giải thích, Vân Tranh đại đại nuốt ngụm nước miếng hỏi Lưu Đô Đầu: " người chính là như vậy xác định tịch nhục là bậc người? Cũng là bởi vì nàng trên gáy mọc ra hai cái tuyền?"

" đương nhiên như vậy, cái này kêu là làm chứng cư xác thực!" Lưu Đô Đầu gánh bọc lớn hàng hóa đi vào thung lũng, hẳn chuyện làm ăn làm càng ngày càng lớn.

" Lưu gia , ta nghĩ đã ngươi một cước, không cho phép ngươi hoàn thủ làm sao?" Vân Tranh thật vất vả khống chế xong thân thể không để cho mình co giật, cao giọng hỏi đã chui vào trong bụi cỏ Lưu Đô Đầu.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Hại Chết Người Phạm Trọng Yên

Vân Tranh để sách trong tay xuống quyển, nhìn trước mặt Lâm huyện lệnh để cho mình xem ghi chú, không khỏi thật dài thở dài một hơi. Muốn đọc sách trí sĩ thật sự rất khó, chỉ là sát nâng này một cái liền đầy đủ muốn mạng già của chính mình, còn tưởng rằng Đại Tổng cuộc thi cùng Minh Thanh một mô dạng, chỉ cần cúi đầu cuộc thi là tốt rồi, ai biết trong này thủy sẽ như vậy thâm.

Chính mình tham gia đồng tử thí kỳ thực chính là thu được tham gia huyền học một tư cách, thậm chí không cần cuộc thi, chỉ cần Huyện lệnh gật đầu là được, nhìn Lâm huyện lệnh ghi chú Vân Tranh mới rõ ràng, Đại Tổng đây là muốn cầu mỗi một cái người đọc sách đều trở thành thánh nhân, không chỉ muốn hào không chút tỳ vết nào thân phận, còn muốn có ở trường học đi học ghi chép, tuy nói sát nâng tiêu chuẩn cũng cần đi Thành Đô phủ cuộc thi, nhưng là chính mình thế nào mới có thể từ huyền học tiến vào phủ học học tập đây?

Phạm Trọng Yên Khánh Lịch cải cách thất bại, ngay ở năm ngoài lão nhân gia người vì an ủi mình xui xẻo đồng bọn đảng Tử Kinh, cố ý viết xuống thiên cổ tên thiên (Nhạc Dương lâu ký).

Đây là một phi thường được người tôn kính cải cách giả, cũng là một thuần túy thánh nhân, thế nhưng lão nhân gia người ở năm trước ban bố tân học chính vẫn còn đang hữu hiệu vận chuyển, huyền học nhất định phải mãn 200 người mới chuẩn làm học, liền này một cái liền để Vân Tranh cảm giác đỉnh đầu tối tăm không mặt trời.

Đậu Sa Huyền nhân khẩu vốn là ít, phần lớn vẫn là dị tộc người, phóng tầm mắt nhìn tới có tư cách tham gia huyền học chỉ có mười sáu người, này mười sáu người bên trong tám vị ở huyện nha bên trong người hầu, một vị đọc sách đọc choáng váng, chỉ có thể ở nhà làm ruộng, chính là quang lĩnh thôn cái kia, còn lại mấy cái có ở làm ăn, chỉ có hai cái khắp nơi châu học đến trường, lại như Tiêu Vô Căn như thế, chẳng trách cái tên này xem ánh mắt của chính mình là lạ, hẳn đã sớm biết chính mình không có năng lực tiến vào châu học, cuối cùng tham gia tiến cử.

Phủ thí, viện thí đều là tiến vào công học nhất định phải đi con đường, nhưng là Đậu Sa Huyền liền huyền học tư cách đều không có, chính mình dựa vào cái gì đi tham gia phủ thí cùng viện thí? Còn tưởng rằng mười lăm tuổi là một tuổi tác ngưỡng cửa, nhìn Lâm huyện lệnh ghi chú mới biết căn bản cũng không có cái gọi là giới hạn tuổi tác, tiêu chủ bộ tự nói với mình mười lăm tuổi mới tham ngộ thêm phủ thí, viện thí vốn là một thiện ý lời nói dối. Hẳn cho rằng chờ lớn hơn mình hai tuổi thì sẽ biết nhân thế gian khổ, cũng là rõ ràng hẳn nói dối nỗi khổ tâm trong lòng.

Vân Tranh một bánh xe ngồi dậy đến, nhìn bên ngoài Thanh Sơn híp mắt lại vừa nghĩ tới lão chủ bộ nói những câu nói này thời điểm sẽ dùng cờ nào ánh mắt thương hại xem chính mình, lửa giận lại như núi lửa như thế bộc phát ra.

Lão tử biết thiên đạo gian nan, vì lẽ đó xưa nay sẽ ByEwz14 không từ chối bất kỳ hảo ý, thế nhưng ở vạn vật đều vì chó rơm thế đạo bên trong tuyệt đối không chấp nhận bất kỳ thương hại, tròng trọt săn thú cũng không mất mặt, chính mình cũng chỉ là đem khoa thi xem là một khối gia nhập sĩ phu đại quân nước cờ đầu chỉ là muốn cho mình cùng Vân Nhị sinh hoạt nhiều thêm một phần bảo đảm mà thôi.

Đáng thương lão tộc trưởng cho rằng có thể tham gia sát nâng liền sẽ trở thành mọi người trong miệng tú tài, không biết, Vân Tranh hiện tại liền có thể lấy tú tài tự xưng, Thục trung không đại nhỏ, đây là một loại Thục trung

bi ai, từ khi Dương Hùng toàn gia bị giết quang sau khi, Thục trung trên căn bản cũng chỉ còn sót lại tư lự thương nhân danh vang rền thiên hạ.

Tô Thức năm nay bảy tuổi, Tô lão tuyền hiện tại vẫn còn đang nỗ lực tiến hành khoa cử bên trong, lập tức liền muốn nghênh đón hẳn lần thứ ba khoa cử thất lợi. Những chuyện này Vân Tranh đều biết, nhưng là có ích lợi gì?

"Trước tiên thực hiện sau đó nghệ nghiệp, trước tiên sách luận sau đó thi phú", Vân Tranh tự lẩm bẩm nhắc tới Phạm Trọng Yêm lão tiên sinh đối với người đọc sách yêu cầu, trên mặt liền vẻ khổ sở thì càng thêm dày đặc.

" du học a! Chính mình đi đâu đi du học? Mang theo toàn gia du học? Đọc vạn quyển sách không bằng đi ngàn dặm đường, cầu thật, cầu thực, Phạm lão tiên sinh, người hại chết ta rồi!"

Vân Tranh dứt bỏ sách vở, ngửa mặt hướng lên trời nằm ở trên sàn nhà, thống khổ rên rỉ, Vân Nhị bò qua đến cảm thụ một chút Vân Đại hơi thở đối với một mặt lo lắng tịch nhục lắc đầu một cái, ý tứ đại ca đã có thể kéo đi chôn.

Có điều! Còn giống như có một loại cuộc thi,

Vậy thì là tởa thính thí! Tiên đề là chính mình nhất định phải là quan, còn nhất định phải là lưu bên trong quan, chỉ cần hỗn đến tiêu chủ bộ vị trí liền có thể tham gia tởa thính thử, lão gia hoá có đề cử chính mình tham gia huyền học cuộc thi tư cách, liền nói rõ lão già này có tham gia đại khảo quyền lợi, chỉ cần quan tướng chức thả xuống một quãng thời gian, liền có thể đi tham gia cuộc thi.

Cái này thật giống tương đối dễ dàng, nhưng là làm Vân Tranh nhìn thấy chính mình nhỏ hơn một chút bàn tay thời điểm, liền phiền muộn muốn thổ huyết.

Tuổi xác thực nhỏ chút, nếu chính mình sinh tồn đã không thành vấn đề, hiện đang nghĩ đến quá nhiều không có bao nhiêu chỗ tốt, Vân Tranh xưa nay liền không phải lòng dạ như biển người, thế nhưng hẳn biết lấy hay bỏ.

Không nghĩ ra trước hết không nghĩ, chính mình trước tiên ở Đại Tổng trước tiên đem người làm tốt lại nói, còn tham gia giải thí sau này hãy nói. Vân Tranh không cho là mình có thể so với Tô lão tuyền thông minh bao nhiêu, từ khi triều đình không thi thi phú, bắt đầu thi sách luận sau khi, chính mình đối trá biện pháp nhưng không dùng được.

Ra trúc lâu tâm tình nhất thời liền tốt lên, trước mặt chính mình đã đứng sừng sững lên ba gian thanh phòng gạch ngói, thương nhĩ chính đang đỉnh phô ngói, nghiêm lại chụp, một phản chụp, chính tề dường như vẩy cá.

Mấy ngày không có ra ngoài xem chính mình phòng mới, không nghĩ tới đã đến trên ngói thời điểm, nhìn người què đứng dưới đáy ôm một loa tử mái ngói tiện tay ném đi, trên nóc nhà thương nhĩ tựa hồ không thèm nhìn tiện tay trao một cái, liền đem này một loa Tử Thanh ngói vững vàng mà không chế ở trong tay, nhất động nhất tĩnh trong lúc đó rất có vẻ đẹp.

Vân Tranh đến rồi hứng thú, cũng ôm vài miếng ngói hướng về trên nóc nhà ném, www.uukanshu.net kết quả không phải vút cao, chính là nhưng thấp, hoạt không làm bao nhiêu, mái ngói đúng là ngã nát vài khối.

Vậy thì bị người ta cho đuổi ra ngoài, đi ra trại cửa lớn, Vân Tranh dọc theo sông nhỏ tổ lưu mà lên, rất muốn đi xem chính mình xuất hiện địa phương, đến cùng còn sẽ có hay không có cái gì khác kinh ngạc.

Đi tới miệng núi, liền nghe thấy tịch nhục ở phía sau gọi: " thiếu gia, không muốn đi, trong sơn cốc có lang."

Vân Tranh quay đầu lại nhìn công lấy Vân Nhị tịch nhục, lại nhìn cửa sơn cốc, thở dài vẫn là trở lại tịch nhục bên người, tiếp nhận Vân Nhị ôm vào trong ngực đi tới cái kia mảnh tang trong rừng, ngày xuân tang lâm đã

mọc ra thật nhiều tang diệp, đại đa số đều là màu vàng nhạt, màu xanh đậm tang diệp đã bị thải tang nữ hái xuống đứt tằm, gấm Tứ Xuyên loại này xa hoa đồ vật chính là dựa vào thải tang nữ như vậy khô khan lao động mới bị sản xuất ra.

Nhìn thấy thiếu gia trở về, chịu khó tịch nhục liền đi tới tang Lâm Thái tang diệp cho ăn tằm, chỉ để lại Vân gia hai đứa ngồi ở trên tảng đá chờ ra.

"Vân Đại, người có phải là không cao hứng, tại sao vậy?" Vân Nhị đem đầu tham sang đây xem Vân Đại khuôn mặt đặt câu hỏi.

"cuộc thi không có đơn giản như vậy, Đại Tổng là một ân tình thế giới, chúng ta không còn gì cả muốn ở trên thế giới này đứng ở chỗ cao xem ra không có như vậy dễ dàng.

Khánh Lịch ba năm thời điểm triều đình cải cách học chính, mọi việc muốn tham gia giải thí nhất định phải trải qua huyền học, phủ học hệ thống giáo dục, Vân Nhị, ta hiện tại đang vì trên cái nào đi học phát sàu."

"Chúng ta cũng phải tuân thủ quy củ không?" Vân Nhị kiên trì Tiểu Tiểu lông ngược hỏi Vân Đại.

"Đúng đấy, nhất định phải tuân thủ, đến Đại Tổng địa bàn chúng ta liền nhất định phải bái Đại Tổng Hoàng Đế vị này Bồ Tát sống."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Màu Xanh Bí Mật

Vân Tranh cầm cái cuốc đang đào đất, hẳn chuẩn bị năm nay loại một điểm thanh khoa, làm Tây Bắc người, thực sự là ăn không quen gạo, muốn đổi một điểm bột mì, nơi này căn bản cũng không có.

Chính mình thổ địa ở trên sườn núi, không có hồ nước, muốn loại lúa cũng không hiện thực, trước đây nghe nói nhân gia ở trong ruộng lúa nuôi cá, dưỡng đi ra ngư còn có cái thành tựu gọi là đạo hoa ngư, BIn8dhp mùi vị ngon, nhìn người khác trong ruộng lúa không có thứ gì, cũng là tuyệt tâm tư này.

Cây cải dầu là nhất định phải loại, bắt đầu mùa đông thời điểm cũng đã gieo vào, hiện tại đã có cao hơn một thước, Diệp Tử dài đến xanh sẫm to mọng, nói rõ địa bên trong độ phì rất tốt.

Vân Tranh ở mặt trước đào đất, tịch nhục theo ở phía sau lựa đào móc ra rễ cỏ, còn Vân Nhị đang không ngừng truy đuổi Hồ Diệp, thủ pháp rất thành thạo, trong ống trúc phỏng chừng đã chứa đầy màu trắng Hồ Diệp, không biết hẳn hoặc là chút Hồ Diệp làm cái gì.

Rộng ba mét, dài hai mươi mét một khối vùng núi rất nhanh sẽ đào xong, nói đến rất nhanh, Vân Tranh ngẩng đầu thời điểm mới phát hiện một buổi sáng thời gian đã lặng lẽ trốn.

Tịch nhục đem đựng nước ống trúc đưa cho Vân Tranh, chính mình cầm xẻng nhỏ đi cây cải dầu trong ruộng đào rau dại, hai huynh đệ đều thích ăn rau dại, điều này làm cho tịch nhục rất buồn bực, cẩn thận mà rau cải, rau

cần, cây Ngưu Bàng không thích ăn, một mực yêu thích những kia không đáng giá rau dại, nàng hết thầy đem những này cổ quái cho rằng là người đọc sách thú tao nhã.

Sơn quá cao, Lão Ngưu bò không ra đây, vì mài địa, Vân Tranh cùng tịch nhục công lấy dây thừng vắt vả lôi kéo cái cào đi ở phía trước, Vân Nhị ngồi ở cái cào trên cầm tế cành liễu không ngừng thét to muốn hai người nhanh lên một chút kéo, hẳn tọa có điều ần.

Đi ngang qua hương nông thấy cảnh này đều sẽ hiểu ý nở nụ cười, người què già lão bà đi ngang qua Vân gia đất ruộng, từ rổ bên trong lấy ra một tiểu bó rau họ đặt ở ống trúc bên cạnh, nhà hăn đại hài tử đã có thể từ một đếm tới hai mươi, cái này coi như là là tạ lễ.

Mài xong địa, sẽ chờ ngày mai gieo hạt, trong ngọn núi vụn lam trong một đêm sẽ cho vùng đất này mang đến dồi dào nước. Cùng người khác như thế, Vân Tranh gánh cái cào nhắc theo cái cuốc đi chân đất đi ở phía trước, tịch nhục trên đầu lam bố khăn mặt, trong tay khoá rổ, trên lưng trong giỏ trúc bày đặt Vân Nhị, cúi đầu theo ở phía sau, không cúi đầu không được, tổng có một ít bà ba hoa cười chỉ chỉ chỗ chỗ.

"Ngày hôm nay ăn rau họ nhân bánh sủi cảo đi." Vân Nhị nhìn thấy rổ bên trong có rau họ liếm liếm môi hướng về Vân Tranh kiến nghị.

"Không có diện, người ăn cái quý sủi cảo." Vân Tranh tức giận một tiếng cự tuyệt, vừa nãy những kia cái phụ nhân nói mình một nhà ba người như đủ tiểu phu thê công lấy mập em bé đi địa bên trong làm việc.

Tịch nhục ngẩng đầu lên, trên mặt đỏ ửng vẫn không có rút đi, nhỏ giọng đối với Vân Tranh nói: "Thiếu gia, không biết cháo có được hay không?"

"Thử xem đi, " Vân Tranh tùy ý trả lời một tiếng, liền tiếp tục ở mặt trước mở đường.

Mới đi qua tộc trưởng gia hồ nước, Vân Tranh khẽ ồ lên một tiếng dừng bước, không nghĩ tới đây dĩ nhiên có màu xanh thảo, đây chính là thứ tốt, dùng để làm thuốc nhuộm không thể tốt hơn, Vân Tranh ném cái cào cùng cái cuốc, đem những này hoang dại màu xanh thảo toàn bộ rút ra, tuy rằng Diệp Tử vẫn không có dài đến to lớn nhất, thế nhưng hiện tại bộ dáng này cũng nên có thể sử dụng.

"Thiếu gia, chúng ta lại không nhiễm bố, ngài muốn những này màu xanh làm cái gì?" Tịch nhục nhìn vân tranh tiếp tục nâng lên nông cụ cùng này bó màu xanh hướng về gia đi, hiếu kỳ hỏi một tiếng.

"Làm một ít đồ làm quà tặng tặng người, tịch nhục a, người có hay không trát nhiễm a?"

"Sẽ không, nghe nói mười năm trước quan gia hạ lệnh nông gia không cho lại một mình in nhuộm vải bông, nói vật như vậy tốn thời gian phí công, không cho chúng ta dùng, chỉ có thể cho trong hoàng cung tiến cống một ít."

Vân Tranh sửng sốt một chút, hẳn không nghĩ tới tịch nhục dĩ nhiên có thể nói ra mấy câu nói như vậy, cẩn thận mà trát nhiễm tại sao liền không thể dùng? Chỉ có thể Hoàng Gia dùng,

Dựa vào cái gì?

"Tịch nhục, điều quy củ này chấp hành nghiêm ngặt sao?"

"Không nghiêm ngặt, vốn là cũng là không có mấy người biết, trát nhiễm lên có thể phiền phức, một thớt bố chỉ là thêu liền cần ngũ ngày, có lúc trát đi ra sắc hoa còn không dễ nhìn, lung ta lung tung, còn không bằng toàn bộ nhuộm thành màu xanh lam. Nghe nói sơn bên kia Đại Lý quốc nhân tài là trát nhiễm chuyên gia."

Nghe xong tịch nhục, Vân Tranh nở nụ cười, nguyên lai mấu chốt ra ở đây, trát nhiệm đúng là một môn rất tốt tay nghề, thích hợp nhất các phu nhân học, nếu Hoàng Gia là bởi vì trát nhiệm tốn thời gian phí công mới cấm chỉ môn thủ nghệ này, hiện tại chính mình chỉ cần cải tiến một hồi không sẽ không có cái này sầu lo? Lại nói, Hoàng Đế nói không chắc phòng chính là Đại Lý quốc kinh tế xâm lấn, mà không phải mình thủ hạ những này túm người tiểu dân.

Về đến nhà bên trong, tịch nhục giúp đỡ Vân Tranh đem màu xanh rửa sạch nhét vào trong bình ngâm, liền bưng một tiểu cái gầu gạo lúc đi tới mài phòng, nàng chuẩn bị nhiều mài một điểm cháo, quầy hàng bánh phở tử, không biết vật như vậy hợp không hợp thiếu gia ý.

Vân Tranh thì lại trực đi tới chính mình phòng mới, phòng mới triệt để lên, ở hẳn mãnh liệt theo đề nghị, lão tộc trưởng không có ở đỉnh bệnh loét mũi, trả lại nhà tăng thêm cửa sổ, chỉ cần hồ trên giấy dán cửa sổ, liền có thể vào ở.

Trên mặt đất tất cả đều là một thước vuông vắn gạch đá, thương nhĩ là làm công việc này kế năng thủ, hẳn có thể sử dụng tảng đá phô ra các loại mỹ lệ đồ án đi ra, tảng đá màu sắc không giống nhau, bính đi ra đồ án cũng bất tận tương đồng, Vân Tranh thích nhất trong đại sảnh con kia viết kếp ý con cạp, uy phong lẫm lẫm khí thế bất phàm, chỉ cần mình rảnh rỗi liền sẽ tới xem một chút. www.uukanshu.net

Cửa sổ toàn bộ mở ra, đứng trong cửa ngãng đầu chính là mơ hồ Thanh Sơn, mây mù nhiều mỹ cảnh thu hết đáy mắt, có như vậy tiêu dao thánng ngày chính mình còn muốn vì là những kia ngoài thân sự buồn phiền thực sự là không biết mùi vị.

Tịch nhục bưng một chậu tử gạo tương trở về, ở lược bí trên than ra từng cái từng cái trắng nõn bánh phở tử, lượng ở bên ngoài trên cây gậy trúc, chỉ chốc lát liền bị gió thổi đến lại nhu lại nhận, nhìn tịch nhục luống cuống tay

chân điều rau hẹ trứng gà nhân bánh tử, Vân Tranh cười nhận lấy, hướng về trong miệng điền một điểm nhân bánh tử nếm trải một hồi, ngăn cản tịch nhục muốn đi vào trong thêm hoa tiêu cử động.

"Ba tiên nhân bánh sủi cỏ chỉ thêm muối là tốt rồi, nếu như có lớp đường áo cũng không sai, thêm những khác đồ gia vị liền chà đạp này một chậu tử nhân bánh liêu."

Tịch nhục trơ mắt nhìn thiếu gia ở nồi sắt lớn Riga thật nhiều dầu cải, điều này làm cho nàng phi thường đau lòng, gương mặt bồn to nhỏ bột gạo da thiếu gia cho bên trong bỏ thêm thật nhiều nhân bánh tử, sau đó chiết khẩu sau khi nắm sinh cháo dán lại góc viền, chờ dầu cải ấm áp liền đưa cái này to lớn sủi cỏ thả vào.

Theo sủi cỏ vỏ ngoài biến thành màu vàng óng thời điểm, mùi thơm cũng là tràn ra ngoài, đang cùng Vân Tam chơi đùa Vân Nhị ngay lập tức sẽ chạy tới, hướng về trong nồi liếc mắt nhìn, liền quát to một tiếng: "Rau hẹ hộp", liền cũng không tiếp tục rời đi bát tô.

Cái thứ nhất rau hẹ hộp bị ba người phân ăn, sau đó liền cấp thiết hy vọng thứ hai, Vân Tam tuy rằng cũng muốn ăn, lần này nhưng không có một người chịu từ bỏ chính mình cái kia phân, liền ngay cả thích nhất Vân Tam Vân Nhị cũng không muốn, nó chỉ có thể đưa đầu lưỡi nằm ngoài trúc lâu khẩu nhìn bên ngoài nhắm mắt làm ngơ.

Đến rồi một người xa lạ, Vân Tam nhất thời liền đem không ăn được đồ vật lửa giận phát tiết ở trên người hắn, không dám xuống lầu, liền đứng trên bình đài hướng người xa lạ kia chó sủa inh ỏi.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Núi Hoang Thánh Âm

"Vân lang quân, thiếu gia nhà ta mời lang quân sau ba ngày du xuân, rất mệnh tiểu nhân thông báo lang quân một tiếng." Thanh Y mũ quả dưa tởn nhìn thấy Vân Tranh vây quanh tạp dề, trong mắt chẳng ra gì vẻ chột lóe lên, lẩm lẩm liệt liệt hướng đứng trúc cửa lâu Vân Tranh nói rõ chính mình ý đồ đến.

Vân Tranh đưa tay trên đầu mỡ ở tạp dề trên chà xát một cái, cười đối với tởn nói: "Tiêu công tử mời, vân nào đó ổn thỏa đi tới." Nói xong liền từ trong túi tiền móc ra một cái đồng tử không hề liếc mắt nhìn liền đứng ở trên lâu ném cho cái này tởn, sau đó liền vào cửa, trong nội còn có một khối rau hẹ hộp đây, còn có hai cái nước dãi ướt át thực khách đang đợi mình, ai có công phu cùng hạ nhân trí khí.

Thanh Y mũ quả dưa tởn nhìn trên đất tiền đồng, giây dựa hồi lâu mới đưa tiền đồng từng viên từng viên nhặt lên đem chứa tiến vào trong lồng ngực, hung tợn nhìn đóng trúc môn nhỏ giọng nói: "Sau ba ngày xem ta như thế nào chinh trì người."

Vân Tranh vào phòng liền đem năm nhồi oa bên cạnh Vân Nhị niện qua một bên đi, tế bì nộn nhục năng liền không tốt.

"Đại ca, có người mời người đi du xuân, đem ta cũng mang tới đi, ta nghe nói du xuân thời điểm muốn dẫn gia quyến, hiện tại người gia quyến chính là ta cùng tịch nhục, chúng ta cùng đi." Mới ra oa rau hẹ hộp quá năng, Vân

Nhị một bên hướng rau hẹ trên cái hộp thối khí, vừa hướng Vân Đại biểu đạt ý nguyện của chính mình.

"Có thể a, có điều chúng ta đi tới, chính là vì tôn lên Tiêu đại công tử cao quý, vì lẽ đó a, Vân Nhị không muốn nổi nóng, không muốn trang, yêu làm sao bây giờ, liền làm sao bây giờ, coi như là xem xiếc khi, ta vừa nãy nhục nhã người hầu kia, nói không chắc chúng ta đi liền đường sống cũng không tìm tới, vì lẽ đó muốn chuẩn bị sớm."

"Ai muốn ăn bọn họ phá đồ vật, lần trước ở nhà hẳn ăn phá điểm tâm, chán muốn chết, cần một cái hãy cùng cần được lợn béo thịt trên gần như, ta không đi không được sao?"

Vân Nhị nghe nói cũng bị đùa cợt, ngay lập tức sẽ không muốn đi.

"Người nếu như không muốn đi, rồi cùng tịch nhục để ở nhà, nhớ tới ba phía dưới tân cửa phòng song toàn mở ra, mấy ngày nay ánh mặt trời được, sớm một chút đem nhà hong khô, chúng ta cũng thật sớm điểm mang vào."

"Ta không thích nhìn thấy người bị bắt nạt!" Vân Nhị thả ra rau hẹ hộp không ăn, thờ phì phò đối với Vân Đại nói.

"Chỉ cần ta không muốn, sẽ không có ai có thể bắt nạt ta, sở dĩ muốn đi bồi vị thiếu gia này, là bởi vì chúng ta nợ ân tình người ta, thiếu nợ ân tình liền muốn còn, đây là làm người xử sự nguyên tắc, nhất định phải tuân thủ, đến thời điểm không nên trêu chọc hẳn là được rồi, cái này xui xẻo thời đại bên trong, làm việc muốn quá đầu óc, chính mình đem sự tình làm tuyệt, được liên lụy không phải là một người, chọc giận vị thiếu gia này, chúng ta trại đều không được an bình, như vậy cũng quá không có lời."

"Ta đi!" Vân Nhị thẳng thắn dứt khoát nói xong, liền bắt đầu ăn như hùm như sói ăn chính mình trong cái mâm rau hẹ hộp.

"Không muốn làm tuyệt, ta phát hiện tôi tớ sinh mệnh rất yếu đuối." Vân Tranh bàn giao Vân Nhị một câu, cũng bắt đầu ăn đồ vật của chính mình, tịch nhục nghe không hiểu hai đứa đến cùng đang nói cái gì, có điều nàng đã không chú ý được đến rồi, dưới lầu hai con trư đã bắt đầu kêu to muốn thực ăn.

Buổi chiều theo thường lệ là Vân Tranh giảng bài thời gian, ngay ở trúc dưới lầu Hướng Dương pha trên, một khối bảng đen bị quải lên, mỗi đứa bé đều có một sa bàn, bên trong phủ kín cát sông, không rõ thời điểm tiêu hài tử luyện chữ đồ vật đều là nó.

Vận học bình thường đem chia làm ngũ loại, tức môi, thiết, xỉ, nha, hầu. Đây cơ bản nói chính là phát âm vị trí, có điều, cũng có một chút cái khác âm tố ở bên trong. Tại sao muốn chia làm ngũ loại đây? Cái này là bởi vì âm vận học gia nhất định phải đem nó cùng ngũ âm thương, cung, giác, trưng, vũ cái gì liên lụy với nhau, này lệ vừa mở, sau đó cái gì không giáp với đồ vật đều tiến tới gần, cái gì Ngũ Hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, tứ phương Đông Tây Nam Bắc bên trong, ngũ tạng can tỳ tâm phổi thận. Cái này cũng là âm vận học làm người kính sợ tránh xa một trong những nguyên nhân.

Này một môn học vẫn ở Tống đại hầu như có thể nói tuyệt học, thi được sĩ thời điểm đều sẽ có phương diện này đề thi, Vân Tranh sở dĩ đem hẳn cùng bách gia tính đặt ở cùng một chỗ giáo nguyên nhân cũng là bởi vì những hài tử này khẩu âm vấn đề.

Thoại chính là nói cho người nghe, bởi vì khẩu âm sai biệt, dẫn đến các loại học vấn biến hình, cũng sẽ sản sinh lý giải trên khác biệt, Vân Tranh ở cùng Lâm huyện lệnh nói chuyện thời điểm nghe được phi thường cẩn thận, trong giọng nói của hẳn liền mang theo từng tia một Quan Tây khẩu âm, rất rõ ràng này cùng hẳn sư thừa có quan hệ, hẳn nói chính là Quan thoại, cũng là người đọc sách trong lúc đó dùng để trò chuyện chính xác ngữ âm.

Đại thần khấu chuẩn cùng đình gọi là ở chính sự công đường, "Nhàn luận cùng thiên hạ ngữ âm nơi nào vì là chính" . Khấu chuẩn nói: "Duy tây Lạc người được thiên hạ bên trong." Đình gọi là nói: "Không phải vậy, bốn xa mỗi người có Phương Ngôn, duy người đọc sách sau đó vì là chính." Tống thì người đọc sách cùng Lạc Dương ngữ trong lúc đó khác biệt, tương tự với hiện đang bình thường thoại cùng Bắc Kinh thổ ngữ trong lúc đó khác biệt.

Vân Tranh ở lúc đi học đối với những thứ đồ này đều có chút trải qua, mà Tống Triều vận học, chính là căn cứ Lạc Dương thoại, mở ra thoại diễn biến tới được, hẳn ở học tập loại này khó đọc phát âm, vì lẽ đó cũng yêu cầu học sinh của chính mình cũng nhất định phải như vậy phát âm.

Giáo dục hài tử tự nhiên từ lựa chọn hàng đầu (Tam Tự kinh), cái gọi là hiếu kinh thông, tứ thư thực, như sáu kinh, bắt đầu có thể đọc. Chính là nói có (hiếu kinh) (đại học) (trung dung) (Luận Ngữ) (Mạnh Tử) (Kinh Thi), (Thượng Thư), (nghi lễ), (nhạc kinh), (Chu Dịch), (xuân thu) những sách này có thể đọc. [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

Rất đáng tiếc (Tam Tự kinh) đến hiện tại đều chưa từng xuất hiện, (bách gia tính) đúng là không có vấn đề, ngược lại từ xưa tới nay chưa từng có ai biết vật này là ai biên soạn, Bắc Tống năm đầu cũng đã xuất hiện, chính mình đem ra giáo hài tử hẳn không có vấn đề.

Vân Tranh dạy học kỳ thực chính là một lần lại quá trình học tập, chính mình lúc đi học cổ văn thường tích trọt, là thầy giáo già thấy Vân Tranh cơ khổ không chỗ nương tựa mới thở dài thả hẳn một con ngựa, công tác năm năm sau khi, nhìn thấy tóc trắng xoá thầy giáo già, lão nhân gia thấy Vân Tranh câu nói đầu tiên chính là, có từng một lần nữa ôn tập quá môn học vấn này?

Thế sự vô thường, thay đổi khôn lường, chính mình lại bỏ qua quan trọng nhất một môn học vấn, tự cho là may mắn, kỳ thực loại này may mắn mới

là nặng nhất : coi trọng nhất trừng phạt.

"Triệu Tiền Tôn lý, Chu Ngô Trịnh vương, phùng Trần Sở vệ, Tướng trâm Hàn Dương..." Theo Vân Tranh chậm rãi niệm lên để hẳn cảm khái vạn phần cổ văn, phía sau bọn nhỏ, cũng từng chữ từng câu theo niệm, Vân Nhị ngồi ở trên ghế nhỏ, cũng ở theo niệm, trong lúc nhất thời, luôn luôn phức tạp ồn ào trong trại, cũng chỉ còn sót lại sáng sủa tiếng đọc sách.

Lão tộc trưởng đứng xa xa địa, chỉ lo quấy rầy bọn nhỏ đọc sách, trong trại người cũng đứng xa xa địa, nhìn chính mình oa nhi đang cùng tiên sinh từng chữ từng câu ghi nhớ thư, cái cổ thân lão trưởng.

Bà ba hoa môn ngậm miệng lại, thích nhất nói huyền thuyên phụ nhân, cũng bé ngoan ngậm miệng, dù cho trong ngày thường coi như người nhà Lão Ngưu kêu to một cổ họng, cũng sẽ lập tức ai roi...

Căn cõi khốn cùng trong hốc núi lần thứ nhất có thánh nhân thanh âm, vì lẽ đó vạn vật im tiếng.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Du Xuân

Cư Cổ Lão tương truyền, thương hiệt tạo tự thời điểm ngoài phòng Hàn Phong ào ào, quý khóc thần hào, lão tử ở Hàm Cốc quan ngâm tụng (Đạo Đức Kinh) thời điểm đất trời rung chuyển, có sao băng lớn với đằm lớn, Khổng Tử với liễu rủ dưới giáo sư cái thứ nhất đệ tử thời điểm, thiên hiện Ngũ Thái Tường Vân.

Vân Tranh trên xong bài học thứ nhất thời điểm cố ý quan tâm bốn phía một cái, thật giống một chút động tĩnh đều không có, không khỏi oán thầm: "Thánh nhân làm một ít chuyện lại là sét đánh lại là trời mưa, chính mình ở cái này học vấn trong hoang mạc giáo sư mười ba đứa hài tử làm sao liền ngay cả phong đều không quát một hồi."

Lắc đầu một cái trực tiếp tiến vào nhà mình trúc lâu, tịch nhục ngay lập tức sẽ ân tình bưng tới thanh thủy, nàng biết Vân Tranh nói xong sau khi luôn có uống nước quen thuộc.

Tiên sinh a! Giá trị bản thân vậy thì tăng vọt, ngày thứ hai lên núi loại thanh khoa, kết quả phát hiện đã loại được rồi, giả sơn hấn cha cười ngây ngô chỉ chỉ địa bên trong, đối với Vân Tranh nói: "Oa nhi sẽ viết tên."

Hấn dựa vào cái gì sẽ không viết, tay lấy tay dạy không xuống mười lần, viết ra tự vẫn là như cầu bò, Thương Sơn hai chữ ở trên sa bàn xem ra vô cùng thâm, nếu như không nữa sẽ viết, Vân W0DK68M Tranh ngày hôm nay liền chuẩn bị động dùng vũ khí chém giết.

Mười một mười hai tuổi em bé, đã sớm nên làm chút đùa giỡn lão sư, hất hất nữ sinh váy hoạt động, bây giờ có thể viết hai chữ tự liền để cha mẹ cao hứng hơn nửa đêm bò lên trên sơn cho lão sư gia đem địa loại tốt.

Từ cổ chí kim, cha mẹ phán hài tử thật chuyện này xưa nay liền không có thay đổi quá.

Tịch nhục đặc ý đứng ở trước cửa vênh vào tự đặc tiếp nhận thái tang nữ trong tay mới mẻ tang diệp, đã kiểm tra sạch sẽ không sạch sẽ sau khi, lúc này mới rút vào chính mình khay đan bên trong, chờ nửa đêm thời điểm cho tằm thêm món ăn.

Trong nhà trâu nước đều là có đứa bé hiểu chuyện rất sớm khiên đi ra ngoài, ăn no no mới đuổi về đến , còn củi lửa, Vân gia chưa bao giờ khuyết vật kia, liền ngay cả nữ trẻ con môn đi bãi sông bên trong chơi, đều biết kiểm chút đẹp để tặng đá trở về hiếu kính tiên sinh, bởi vì tiên sinh gia chính đang chuẩn bị ở trước cửa phô một cái đá vụn đường mòn.

Toàn bộ trong trại nhà ai có hoa viên, nếu dám đem trong trại làm cho hoa lý hồ tiêu, sẽ bị phần nô lão tộc trưởng liền oa đều ném tới trong giếng đi, tiên sinh gia liền không giống, người đọc sách đều là cùng nông gia có chút khác nhau, nhìn thấy Vân Tranh khi trồng hoa, lão tộc trưởng đại lực đề cử bò tường hổ, nói vật này tốt nhất, không có chuyện làm bò mãn tường đều là Lục Lục đẹp để.

Đây chính là Vân Tranh dạy học hai ngày tới nay thu được chỗ tốt, ngày thứ ba rất sớm cho bọn nhỏ để lại bài tập, chính mình vội vàng xe bò liền đi tới Đậ Sa quan, Tiêu gia thiếu gia du xuân sẽ không tham gia không thể được.

Ở Vân Nhị khuyến khích bên dưới, rau hẹ hộp xếp vào ròng rã ba cái, tuy nói vật này ăn mùi vị rất lớn, thế nhưng mùi vị tuyệt đối kỳ diệu, Vân Tranh lại xoa một điểm bánh trôi, bên trong nhân bánh tử chính là lớp

đường áo cùng hạt vừng, Vân Nhi không thích, nói ngọt phát chán, thế nhưng tịch nhục này cô nương tốt biểu thị, có thể toàn bộ cho nàng, bảo đảm một đều không còn sót lại.

Rau dại điều một bàn tử, học sinh trong nhà hiếu kính tịch nhục chưng thực sau khi bao ở cơm tẻ năm bên trong ăn một miếng khiến người ta cả đời đều không thể quên được. Trở lại bốn, năm viên đun sôi trứng gà, Vân Tranh nhận vì là cơm canh của chính mình đã có thể so sánh được với Hoàng Gia ngự yến.

Đi ngang qua Thanh Ngưu thạch thời điểm vừa vặn đụng với Lại Bát, một con vừa bắn giết gà rừng lột bì sẽ đưa cho Vân Tranh, làm sao chối từ đều từ chối không xong, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy.

"Vân Đại là cái phúc tinh a, từ khi gặp phải người, trong ngọn núi tháng ngày dễ chịu hơn nhiều, sản vật núi rừng hiện tại đã là cung không đủ cầu, nghe Lưu Đô Đầu nói cẩn thận chút hong khô sản vật núi rừng đều chứa ở đẹp dễ trúc rở bên trong bán được Thành Đô phủ, giá cao."

Vân Tranh nhìn Lại Bát hưng phấn mặt, cũng vì những người miền núi cao hứng, chỉ cần có thể cùng dưới chân núi bù đắp nhau, tháng ngày làm sao đều có thể dễ chịu rất nhiều, Lại Bát hiện tại đã không quá chính mình săn thú, mà là chuyên môn hưởng về càng thêm xa xôi địa phương những người miền núi thu sản vật núi rừng, sau đó sẽ bán cho Lưu Đô Đầu. Phía trên thế giới này xác thực không có kẻ ngu si,

Trung thực Lại Bát cũng có thể hỗn thành hai đạo con buôn, lúc trước trốn ở trong bụi cỏ đường như chó hoang, hiện tại cũng dám đại minh toả sáng ở trên sơn đạo đi rồi, này đều là Lưu Đô Đầu cho bọn họ thuận tiện. Vân Tranh tin tưởng, ba năm rưỡi sau khi Lại Bát sẽ quên chính mình lúc trước ôm con gái cần y thời điểm có cỡ nào tây hoàng.

Mặc kệ nhiều như vậy, nói tóm lại người miền núi tháng ngày dễ chịu rất nhiều, không cần quan tâm một điểm chuyện vặt vãnh việc nhỏ, từ biệt Lại Bát, Vân Tranh ngửa thành chậm rãi lái vào Đâu Sa quan, ở Vân Tranh khế mà không muốn dứt lốt bên dưới, canh gác Đâu Sa quan môn đình nhìn thấy Vân Tranh như là nhìn thấy bạn cũ, xa xa mà liền gỡ bỏ cổ họng đại bắt chuyện.

"Đã lâu không gặp người vào thành, ngày hôm nay trong thành có hoa biết, Đại Lý quốc đến hoa khôi, chuyên môn vì là Lương gia tư lựa trang khai trương mà đến, đẹp dễ khăn."

Hai cái trần củ từ tiện tay liền đưa tới: "Ít nói chút thoại, xem người khoe miệng đều có bọt mép tử, đây là trong ngọn núi đào mọc ra trần củ từ, mùa xuân cũng không thấy nhiều, tước bì ăn hạ sốt thanh phổi."

Môn đình thu cẩn thận củ từ, càng làm nửa cái túi lương thực ném tới trên xe bò, nói là vừa nãy họa họa nhân gia đội buôn, chính mình làm lính đi lính, muốn những thứ đồ này vô dụng, đem mình nói cùng người tốt như thế, chỉ là búi tóc trước mặt khối này ấn vàng làm sao già cũng không giấu được.

Đến tiêu cửa nhà liền nhìn thấy vài lượng xe la đậu ở chỗ này, trong đó bắt mắt nhất chính là một chiếc xe ngựa, ở cái này Tể Tướng đều cưỡi xe bò thời đại bên trong, www.uukanshu.net nhìn thấy một chiếc chân chính xe ngựa thù vì là không dễ.

Tiêu Vô Căn chính đang trước xe ngựa mặt hướng người trong xe ngựa lấy lòng, thấy Vân Tranh đến, cảm ghét liếc nhìn một chút, liền tiếp tục cùng người trong xe ngựa trò chuyện.

Vân Tranh không để ý lắm, cười tủm tỉm ngồi ở trên xe bò cùng Vân Nhị nhỏ giọng nói chuyện, chợt nghe một quen thuộc thanh âm cô gái truyền

tới: "Tiểu muội vẫn không có chúc mừng thể huynh tiến vào huyền học, ngày khác nhất định trở thành thần tiên bảng thượng nhân."

Này nên là bán tư lự Lương gia tiểu thư, Vân Tranh ôm quyền đáp lễ nói: "Nguyên lai không biết đi học con đường gian nan, tin khẩu hồ sai, Lương tiểu thư không nên bị chê cười, tại hạ muốn vào huyền học, còn phải lại tìm 199 cái cùng trường mới được."

Lương gia tiểu thư cười lên tới vẫn là rất đẹp, mũi hơi hơi hướng về trên nhú một cái, có vẻ rất đẹp đẽ, ngày hôm nay nàng không phải một người đến, bên người còn có một ăn mặc áo lục tử tiểu cô nương, cũng không biết tại sao, cái này lục y nữ tử đem đầu dương đến cao cao, cầm lỗ mũi quay về Vân Tranh.

"Cái này tỷ tỷ tị mao thật dài a!" Vân Nhị nằm nhoài trong gùi, thán phục nhìn lục y nữ tử lỗ mũi, cầm lấy tịch nhục vai dùng sức lắc nói: "Ta liền nói đều sẽ có người tị mao so với tộc trưởng gia gia trưởng, người còn không tin, người xem một chút, cái kia áo lục tử liền rất dài."

Lục y nữ tử gào một tiếng liền chui tiến vào xe la, không nói tiếng nào, phỏng chừng là không mặt mũi trở ra, Lương gia tiểu thư kinh ngạc một hồi, ngay lập tức sẽ cười trực đánh hạ, một lát mới trực lên eo lắc lắc Vân Nhị mặt béo nói: "Đây chính là một tự bệnh, nhân gia nơi đó có cái gì tị mao, người tiểu quý này bố trí người, có biết hay không nhân gia đối với ca ca người phát hỏa là có đạo lý."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Quái Nhân

"Còn có thể có lý do gì, không phải là coi trọng ca ca ta, sau đó ca ca ta không để ý tới nàng do đó nhân ái sinh hận, trở mặt thành thù thôi." Vân Nhi trong giây lát nói ra một câu đại nhân tài có thể nói, để Lương gia tiểu thư con mắt trợn lên như chuông đồng.

Có điều nàng rất nhanh sẽ khôi phục lại, cười duyên đến gần Vân Nhi, nhanh như tia chớp đưa tay ra tóm chặt Vân Nhi mặt béo nói: "Lời của người nói ai dạy người nói? Đại ca người? Không thể nào, hănh xem ra rất nhã nhặn, sẽ không nói những câu nói này."

Tịch nhục phi thường bất mãn Lương gia tiểu thư nắm Vân Nhi khuôn mặt, không được dấu vết đem ba lô hương phía sau na một hồi, liền để Vân Nhi thoát ly Lương gia tiểu thư ma trảo, Vân Nhi dùng sức vò một đem mặt mình trứng đối với tịch nhục nói: " vẫn là người được, người chờ, ta lớn rồi liền cưới người."

Lương gia tiểu thư cười tùm tùm, coi như Vân Nhi ám dụ nàng đã man cũng không tức giận, chỉ là hương về phía Vân Đại cười.

Vân Đại không hiểu ra sao nói: " cũng không biết vị tiểu thư kia vì sao sự đối với Vân Tranh sinh oán?"

" nàng là ngọc phúc hiền Điền chương quý WUUCmZv gia tiểu thư, như thế nào, hối hận rồi đi." Lương gia tiểu thư cẩn thận nhìn Vân Tranh, không buông tha trên mặt hănh từng tia một biến hóa, Điền gia tiểu thư chính là nàng tự mình tìm đến, từ khi nghe nói Vân Tranh từ chối Điền gia kén rể,

nàng liền đối với cái này không giống nhau thiếu niên người tràn ngập tò mò.

" hồi hận? Lời này vì sao lại nói thế?"

Nhìn thấy Vân Tranh mê hoặc biểu hiện, Lương gia tiểu thư lúc này mới xác định, hẳn căn bản là quên còn có người ở rể chuyện này.

Tiêu Vô Căn du xuân sẽ trong tình huống bình thường chính là Đậu Sa quan con nhà giàu một lần đại tụ hội. Huyện lệnh gia chỉ có khuê nữ không tiện ra mặt chủ sự, đương nhiên phải xin mời cái tên này ra tay, làm chủ bộ gia Tôn Tử, Đậu Sa Huyền hiển hách tài tử nổi danh, mấy năm qua ở du xuân sẽ trên rất là bác chút tên tuổi, Huyện lệnh khuê nữ tự nhiên là muôn người chú ý đối tượng, Lương tiểu thư cũng thuộc về bị người ta cao phủng nhân vật, Điền gia tiểu thư bởi vì phải kén rể, từ từ phai nhạt ra khỏi cái này vòng tròn, không ai yêu thích bị kén rể, đặc biệt là có thể tham gia du xuân sẽ thiếu niên người.

Kỳ thực người này số lượng không nhiều tổng cộng cũng là tám chiếc xe la mà thôi, hơn nữa một chiếc xe ngựa cùng một chiếc phi thường dễ thấy xe bò hình thành hết sức rõ ràng hai cực mà thôi.

" không có rể huynh, mặt sau ngưu người trên xe là ai? Vì là Hà tiểu đệ ở năm rồi chưa từng gặp?"

" một ông đồ nghèo mà thôi, năm nay thi đậu huyền học, miễn cưỡng xem như là có chút tư bản, là lương kỳ nhất định phải xin mời người, không cần để ý."

" chẳng lẽ lương kỳ coi trọng cái này ông đồ nghèo? Nàng mắt mù?"

Tiêu Vô Căn căm ghét nhìn trước mặt vị này loè loẹt gia hỏa, chỉ muốn một cước đem hẳn từ chính mình xe la trên đạp xuống, Vân Tranh tuy rằng cùng một chút, tốt xấu thấy thế nào đều là một nam tử hán, lương kỳ coi

như coi trọng cũng không kỳ quái, đúng là cô gái kia coi trọng người này mới xem như là chân chính mù mắt.

Chính mình mới vừa rồi cùng Lâm tiểu thư lời nói chính hoan, cái tên này dĩ nhiên tập hợp lại đây đánh gãy chính mình nói chuyện, quả thực chính là không biết mùi vị, hôm nay nếu không là chuẩn bị đi Bạch vân tự bái kiến ngũ câu thiên sư, cần Tĩnh Tâm địch lực làm tốt ứng đối, bằng không vào lúc này chính mình thực sự là không có cần thiết cùng những này yếm vật cùng nhau.

"Một khúc tân từ tửu một chén, năm ngoái khí trời cự đình đài. Mặt trời chiều ngã về tây khi nào về, không thể làm gì hoa rơi đi, giống như đã từng quen biết yến trở về. Tiểu viên hương kính độc bồi hồi."

Cũng không biết là ai mang đến ca cơ, đoàn xe mới ra Đậ Sa quan, liền không thể chờ đợi được nữa bắt đầu hát, này thủ yến thù (Hoán Khê sa) không coi là tuyệt diệu, thế nhưng ở cuối xuân lúc xướng đi ra ngược lại cũng cùng cảnh.

Vân Tranh phi thường hưởng thụ ngày xuân mỹ cảnh, hưởng chi có miễn phí tiếng ca ngu người, trong lúc rảnh rỗi liền cho bé đi chút cảnh liễu tử làm thành mũ rơm, ba người một người một, đây là ngày xuân bên trong hiếm thấy dã thú.

Trâu nước rất nghe lời,

Chính mình theo phía trước xe la, căn bản cũng không cần Vân Tranh bận tâm, có điều tốc độ tóm lại tới nói chậm một chút, Vân Tranh cũng không giục Lão Ngưu, nằm ở xe đẩy tay trên cùng Vân Nhị trêu đùa, nơi này chỉ có một con đường, đi chậm một chút đều sẽ đi tới.

Vân Nhị chỉ vào Lương gia xe la đối với Vân Đại nói: " người xem một chút, nhân gia ở ven đường thượng hạng người, có phải là đối với người

thú vị a? Nếu như nàng đồng ý gả tới, ta gọi nàng một tiếng chị dâu đúng là không thành vấn đề."

" mười ba tuổi nha đầu cuộn phim biết cái gì, các người trước đây còn không phải quang biết hồ đồ, nàng chẳng lẽ không biết cố ý ở ven đường thượng hạng ta là ở cho ta kéo cừu hận sao? \ "

"Người thật giống như đối với mười hai mười ba tuổi tiểu nữ nhân không có cảm tình gì có phải là, phỏng chừng là trước đây lưu lại bóng ma trong lòng."

Tịch nhục đã quen thuộc từ lâu hai huynh đệ dùng một loại chưa từng có nghe qua quái làn điệu nói chuyện, vì lẽ đó liền tự mình tự móc ra một phương khăn tay chong chất một hồi, biến thành đỉnh đầu bố mặt mũ giam ở Vân Nhị trên đầu, càng đi trên núi đi càng lạnh, một trận gió núi thổi qua, sương mù càng ngày càng dày đặc.

Lương gia tiểu thư xốc lên mã màn xe hướng về phía Vân Tranh nói: "Người nhanh lên một chút đổi một xe la đi, xe bò quá chậm, lấy người kiểm tiền tốc độ, nên rất dễ dàng làm được mới vâng."

Vân Tranh ngồi dậy đến đối với Lương gia tiểu thư nói: "Không phải ta đi quá chậm, là các người đi được quá nhanh, bỏ qua vô số mỹ cảnh, chơi xuân, chơi xuân, đương nhiên phải du đến vui sướng Như Ý, xe ngựa, xe la quá nhanh, xe bò vừa vặn, cũng cưỡi con lừa kỳ thực cũng không sai."

"Trương tiên nhân kế sách cũ, đang ở Linh sơn cũng không thể khinh nhờn thần Phật."

"Ai nói hăn là thần tiên, huyền tông thời kì hăn liền thừa nhận chính mình chính là Hồng Mông sơ khai thời gian một con bạch dơi, ta cho người biết a, này dơi nhưng là thích nhất hút người máu tươi, nghe nói như người vậy đẹp để khuê nữ là bọn họ yêu nhất, mỗi đến trăng tròn vô cùng, từng

cái từng cái to lớn dơi từ trong ánh trăng diện bay ra ngoài, run rẩy cánh khổng lồ rơi vào người phía trước cửa sổ.

Sau đó sẽ biến thành một phi thường anh tuấn nam tử, đứng người phía trước cửa sổ cùng người ngâm thơ đối nghịch, www. uukanshu. net cầm sắt cùng reo vang, thừa dịp người tình nùng thời điểm bọn họ sẽ..."

Một phen cố sự giảng Lương gia tiểu thư mặt đỏ tới mang tai, chưa từng có nghe qua như thế quái đản cố sự, đang muốn bác bỏ Vân Tranh không đứng đắn thời điểm, lại phát hiện Vân Tranh đột nhiên xoay đầu lại, trên khóe môi mọc ra hai viên màu xanh lục răng nanh.

Kêu thảm một tiếng liền đem đầu thu về thùng xe, bên tai nghe được Vân Nhị tiếng cười đắc ý, biết mình bị lừa rồi, một lần nữa xốc lên mã màn xe, phát hiện Vân Tranh chính đang không ngừng mà nhổ nước miếng, Liễu Thụ càn cảnh thực sự là quá khổ.

"Vân Tranh có bản lĩnh liền đem cố sự nói, ta không tin người sẽ nói ô ngôn uest ngữ."

"Đó là tự nhiên, ta tương lai là muốn Đông Hoa môn xưng tên, chưa bao giờ nói ô ngôn uest ngữ, muốn biết cái kia dơi nam muốn làm gì, liền đem nhà người tửu năm một vò tửu cho ta, vừa nãy nhìn, người dưới bàn chân có ba cái bình, phân ta một vò!"

"Giặc cướp!" Lương gia tiểu nương tử chửi bới, có điều vẫn là đưa tới một Tiểu Tiểu cái bình.

"Hẹp hòi, cũng được, xem như là trúng rồi người kế, không nói cái bình to nhỏ." Vân Tranh đem cái bình giao cho tịch nhục, để hấn ôm thật lúc này mới nói tiếp: " mỗi khi vào lúc này, dơi nam sẽ đuổi ra răng nanh, một cái cắn ở nữ tử trên cổ hấp huyết, hấn hấp đến phi thường tham lam, hấp xong huyết sau khi liền bay đi, cô nương này chết đi sau ba ngày, sẽ phục sinh,

sau đó nàng liền cảm thấy phi thường lạnh giá, chỉ có hấp huyết mới có thể làm cho mình cảm thấy từng tia một ấm áp...

"Tiểu quý đầu nói hư nói vượn, tương lai liền không sợ xuống Địa ngục sao?"

Vân Tranh căm tức nhìn về phía sau, chỉ thấy một rách rưới bách kết đạo sĩ bước nhanh từ xe bò bên cạnh trái qua, trong chốc lát liền biến mất đang lẫn lộn trong mây mù.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Hòa Thượng

Lão đạo cấp tốc chạy tốc độ kinh người, Vân Tranh cùng Lương gia tiểu thư chỉ nhìn thấy một to lớn bóng lưng, không khỏi liếc mắt nhìn nhau, ngoan ngoãn ngồi trở lại xe của chính mình, tiếp tục hướng về trên núi đi.

Đường mòn phần cuối chính là một toà không lớn chùa chiền, cửa miếu trên trên tấm bảng viết Bạch Vân Thiện tự, Tiêu Vô Căn cùng Lâm tiểu thư cùng với bốn, năm cái quần áo hoa lệ thiếu niên người giận đùng đùng nhìn chậm rãi đi tới Vân Tranh.

"Là tiểu muội trên đường tham xem phong cảnh trì hoãn hành trình, luy vân thế huynh tới trễ, kính xin chư vị chớ trách." Lương kỳ giúp đỡ Vân Tranh cản một hồi, quay đầu lại nhìn Vân Tranh một chút, một bộ người hiểu được biểu hiện.

Vân Tranh trong lòng cảnh linh mãnh liệt, nữ nhân này rốt cuộc muốn làm chi cái gì, bởi vậy, những kia con nhà giàu còn không hận chết chính mình, một người trong đó lục y phục con nhà giàu vừa muốn mở miệng, Tiêu Vô Căn lạnh lùng nói tiếp: "Nếu mọi người đến đông đủ, chúng ta liền cùng đi bái kiến Ngũ Câu thiền sư đi, hi vọng năm nay chúng ta có thể thu được lão thiền sư biểu tặng."

Sau khi vào cửa Vân Tranh mới phát hiện nhân gia đều muốn hương nến, rất rõ ràng đây là muốn đi bái Phật, chỉ có chính mình tay không, Lâm tiểu thư liếc nhìn Vân Tranh một chút liền trước tiên bước vào cửa miếu, Vân Tranh mơ hồ cảm thấy nữ nhân này tựa hồ đối với chính mình có địch ý, cái cảm giác này có thể nói tuyệt diệu.

" vào miếu không dự định thắp hương?" Lương kỳ cười duyên hỏi Vân Tranh.

" tâm hương một mảnh là đủ, không cần những này đồ bỏ." Vân Tranh trả lời leng keng mạnh mẽ, sau đó liền kéo Vân Nhị cùng tịch nhục đi vào chùa miếu, du lịch một hồi mà thôi, ai quy định nhất định phải bái Phật?

Bạch vân tự không lớn, thậm chí có thể xưng là tinh xảo, chỉ có một gian đại điện, bên trong cung phụng chính là Đại Nhật Như Lai, bốn phía thì lại tọa lạc mười mấy trúc lâu, có màu xám đen mây mù phòng ngoài vào thất, khác nào tiên cảnh.

"Thanh Tùng vờn quanh, Bạch Vân xa xôi, trước có lục thủy, sau lại Tu Trúc ở như vậy thánh cảnh bên trong tu hành, định có thể có thể phá ba miếu ba Bồ Đề." Tiêu Vô Căn cầm một cái quạt tròn, không ngừng mà ở trên tay đánh, không biết động tác này là học từ ai vậy, có vẻ hơi mới lạ, tất nhiên là đến Đâu Sa Huyền mới bắt đầu luyện tập.

Không biết cái tên này từ đâu tới nhả trí, rầm chó không kêu còn khắp nơi đạo lý, không nhìn thấy đại hòa thượng xanh cả mặt, run lấy bấy, tiểu hòa thượng nước mũi chảy dài diện có đối. Đây rõ ràng là đông đối bụng gây nên, Bạch Vân xa xôi? Ở bên trong chờ một hồi làm bộ thần tiên tất nhiên không sai, nếu như lúc ngủ có mây mù tiến vào trúc lâu, mùi vị đó, tuyệt đối khiến người ta tam sinh khó quên, trong này phỏng chừng cũng là Vân Đại, Vân Nhị, tịch nhục ba người có như vậy trải qua.

Thấy Vân Nhị muốn phản bác, Vân Đại một cái ôm lấy Vân Nhị xuyên qua đại điện trước tiên hướng sau núi đi đến, nghe nói nơi đó có một đám lớn bãi cỏ, chính là đạp thanh nơi đến tốt đẹp.

Người chưa tới đồng cỏ, hương tửu nhưng trước tiên truyền tới, chuyên qua rừng trúc mới phát hiện một hòa thượng lớn mập phanh ngực lộ phúc tựa ở một tấm Tiểu Tiểu chiếc kỷ trà trên chính cầm một tảng lớn thịt đại

tước, hẳn đối diện ngồi thẳng một vị đạo sĩ, vóc người khô vỹ, hướng về nơi đó ngồi xuống khác nào một toà như núi lớn, trong tay mang theo một chân, Vân Tranh tính toán là chân chó, hai người ăn một miếng thịt, liền lại uống một chén rượu lớn, tựa hồ không phải thường nhanh hoạt.

Không chỉ Vân Tranh sững sốt, liền ngay cả Tiêu Vô Căn cùng lương kỳ Lâm tiểu thư bọn họ đồng dạng sững sốt, chỉ có Vân Nhị khanh khách cười liền vọt tới, rất có lễ phép cho chính đang WR5D3de ăn thịt uống rượu hai vị tay chân vụng về hát một phi nặc, hòa thượng kia cũng là thú người, tiện tay từ bên cạnh lọ sành tử bên trong mò ra một khối thịt chó đặt ở Vân Nhị trước mặt, ra hiệu đồng thời ăn.

Vân Nhị không có chút nào khách khí, nằm nhoài trên bàn ôm thịt chó liền gặm, gặm hai cái còn nằm ra bản thân chén nhỏ hỏi hòa thượng muốn uống rượu.

"Thú vị, thú vị, trong ngày thường đều là hòa thượng ăn không, hôm nay hòa thượng ngược lại bị hai người ăn không, " hòa thượng vỗ tay cười to, cho Vân Nhị trong chén nhỏ ngã một điểm tửu.

Lương kỳ hỏi Vân Đại: "Đệ đệ ngươi không có sao chứ? Hẳn có thể uống rượu?"

"Vẫn được,

Ba lạng bát vấn đề không lớn!" Nếu nhà mình đã có người đi tới ăn không, chính mình liền không tốt trở lên đi, lương kỳ nhìn thấy Vân Tranh một bộ rất không cam tâm đáng vẻ đối với hẳn nói: "Ngươi có biết hay không đối diện tọa hòa thượng kia là ai?"

"To nhỏ cũng chính là một hòa thượng mà thôi, lẽ nào sẽ trở thành đạo sĩ hay sao?" Nhìn thấy ba người bọn họ nhậ nhệ, Vân Tranh phát hiện mình cũng có chút thèm, bởi vì một tăng một đạo một đứa bé ăn uống cực kỳ vui sướng.

Hai người ở nhỏ giọng nói chuyện, nhưng không nghĩ hòa thượng lỗ tai rất linh, nghe được Vân Tranh đối với hãn nhận định sau khi vô cùng vui sướng hầu như là lôi kéo cổ họng nói: "Đứa bé nói không sai, Ngũ Câu hòa thượng nguyên danh gọi là không một hạt bụi hòa thượng, trước đây cho là mình định có thể làm được xuyên qua Hồng Trần mảnh bụi không được dính vào người, ai ngờ muốn tiến vào Hồng Trần sau khi, không một hạt bụi liền đã biến thành Ngũ Câu, Phật tổ mệnh ta không lấp kín Ngũ Câu đừng hòng đến thoát. Hòa thượng chính là hòa thượng, không thành đạo được sãi."

Tiêu Vô Căn không muốn Vân Tranh cướp đi hãn danh tiếng, mau tới trước thi lễ nói: " học sinh ở phủ thành từng nghe Nhiên Đăng tự trí minh thiền sư nói Thục trung Phật học duy nhất người đến thứ ba vị, chính là đại sư ngài, vì lẽ đó hôm nay học sinh lần thứ hai đến đây hướng về thiền sư xin mời ích, kính xin thiền sư vui lòng chỉ giáo."

Mập đại Ngũ Câu hòa thượng ha ha nở nụ cười đưa tay trên đầu mỡ tuyền tiện lau ở chính mình trên bụng bự, nhìn thiếu niên ở trước mắt nam nữ nói: " muốn nghe phiêu hoa học vấn, liền muốn trả giá cái giá tương ứng, học vấn ở đây, dầu vừng tiền ở nơi nào?"

Nhìn Ngũ Câu hòa thượng vỗ bụng bự hướng về thiếu niên người yêu cầu dầu vừng tiền, [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) Vân Tranh nhỏ giọng hỏi lương kỳ: " các người hàng năm đều là như thế bị hãn lừa gạt sao?"

Lương kỳ trắng Vân Tranh một chút, vỗ vỗ tay, lập tức liền có hai cái nha hoàn bưng một bàn tử tiền đồng, một bàn tử vải vóc đi tới, đặt ở Ngũ Câu hòa thượng trước mặt. Còn lại thiếu niên nam nữ cũng đem lễ vật thả xuống, tràn đầy xếp đặt một chỗ trong đó lấy Tiêu Vô Căn lễ vật quý trọng nhất.

Ngũ Câu hòa thượng cau mày thở dài nói: " càng ngày càng tệ." Trong giây lát phát hiện Vân Tranh tay không đứng ở bên cạnh liền hiếu kỳ hỏi

một câu: " người lễ vật đâu? Chẳng lẽ người không muốn biết đại đạo?"

Vân Tranh cười nói: " có người nói Hồng Quân hóa thân thiên địa sau khi, có ba ngàn đại đạo truyền xuống, tiểu tử ít phúc, vô duyên đại đạo, không nghe cũng được, chỉ là lấy tâm hương một mảnh cung cho ta Phật ngồi xuống là đủ."

Lời vừa nói ra nhất thời đưa tới một mảnh cười vang, Tiêu Vô Căn trong mắt chẳng ra gì tâm ý càng thêm dày đặc, còn lại thiếu niên nam nữ cũng ở trong lúc vô tình Ly Vân tranh xa xa mà.

Ngũ Câu cười ha ha lần thứ nhất chăm chú đánh giá một hồi Vân Tranh, chỉ vào đã có chút uống say Vân Nhị hỏi hần: " đây là đệ đệ người?"

Vân Tranh cau mày đem Vân Nhị ôm tới bỏ vào tịch nhục trong gùi nói: " chính là tại hạ vô dụng đệ đệ."

" hần có tuệ căn, xá cùng ta làm sa di làm sao?"

" người làm như thế chút năm hòa thượng đã làm choáng váng." Vân Tranh đã có chút tức giận, đều nói Tống đại hòa thượng bá đạo, không nghĩ tới chính mình hôm nay lại thấy sống được.

" hòa thượng, mặc còn cưỡng cầu hơn, tiểu tử này đối với người đã động sát ý, cưỡng cầu nữa xuống, ta bảo đảm kết quả sẽ không quá tốt." Uống rượu đạo sĩ ngẩng đầu lên, thật lòng đối với hòa thượng nói.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Mệnh Chính Là Đem Ra Bính Đến

Ngũ Câu từng từng ở trên bụng vỗ một cái tát nói: "Thiên có ba giết, giết phúc, giết lộc, giết thọ, cũng không biết tiểu thí chủ dự định giết bần tăng cái gì?"

Vân Tranh chấp tay sau lưng chuẩn bị rời đi, vừa nãy ngay ở hòa thượng nói muốn Vân Nhị cho hấn làm sa di thời điểm, hấn xác thực nổi lên sát tâm, đầu óc trong nháy mắt liền cao tốc vận chuyển, tìm kiếm ứng đối biện pháp, chân núi một thốc cây trúc đào cho hấn rất lớn dẫn dắt, nghe được Ngũ Câu hòa thượng hỏi như thế chính mình, liền sầm mặt lại hồi đáp: "Ta không có hứng thú giết cái gì phúc lộc thọ, ta duy nhất sẽ giết chính là mạng người."

"Làm càn!" Ngũ Câu và còn chưa lên tiếng, Tiêu Vô Căn nhưng lớn tiếng quát lớn Vân Tranh. Còn lại thiếu niên nam nữ đều giật mình nhìn nổi giận phùng phùng Vân Tranh, không nghĩ tới người thiếu niên này lại có lá gan chỉ trích danh chấn Thực trung Ngũ Câu hòa thượng.

Ngũ Câu hòa thượng vẫn như cũ mặt không biến sắc, cười tùm tùm hỏi Vân Tranh: "Nguyện nghe tường! Hôm nay đề thi không ngại liền mời các người muốn muốn làm sao giết chết lão nạp, tiền đề là để lão nạp chết vô thanh vô tức."

"hôm nay vẫn bối đến lỗ mãng, thất lễ chỗ xin mời thiền sư bao dung, chờ ngày khác vẫn sinh xin mời gia tổ tự mình đến nhà tạ tội!" Tiêu Vô Căn sắc mặt tái xanh, chấp chấp tay liền dự định rời đi, hấn cho rằng Ngũ Câu hòa thượng nổi giận.

" giản thư! Các người tới đến già nạp nơi này sở cầu giả đơn giản chính là một chỉ giản thư mà thôi, hôm nay chỉ muốn các người ai có thể thiết kế thật một cái âm mưu có thể làm cho bản tăng chết vô thanh vô tức coi như là thắng được, lão nạp vậy thì lập tức viết viết giản thư, Tuyệt Vô hai lời."

Tiêu Vô Căn lập tức liền sững sốt, người người đều nói Ngũ Câu hòa thượng quái dị, không nghĩ tới dĩ nhiên quái dị đến mức độ này, có thể được tên mãi Thục trung Ngũ Câu hòa thượng tiến cử, này đối với mình hạ sát nâng có phi thường ý nghĩa quan trọng, có này phong tiến cử tin, chỉ cần mình cuộc thi thi đến không quá kém, tuyệt đối có thể đi đông kinh Biện Lương thành đi một lần, nghĩ tới đây trong lòng lập tức liền trở nên nóng bỏng lên, quay đầu lại nhìn Vân Tranh, phát hiện hẳn đã không thấy bóng dáng, cảm thấy Vân Tranh coi như là tất cả không được, nhưng là một cực kỳ thức thời người.

Lâm tiểu thư từ khi nhìn thấy Vân Đại xuất hiện, liền ngậm miệng lại, chẳng hề nói một câu, bây giờ nghe nói Ngũ Câu hòa thượng muốn bắt giản thư làm điếm tốt, cũng không khỏi hứng thú nổi lên, thấy vân tranh tựa hồ đối với Ngũ Câu giản thư cũng không phải rất lưu ý, vì mình một điếm bộ mặt, lựa chọn từ bỏ không khỏi thở dài một tiếng, đây chính là cái gọi là cổ hủ tâm thái, người như vậy coi như cỡ nào thông tuệ, quay đầu lại cũng chỉ có thể rơi vào công dã tràng. Phía trên thế giới này không riêng là học vấn không tiến ắt lùi, đạo lý này đúng mọi nơi mọi lúc.

Một không thể dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào người là không có cách nào trở thành la phu trong miệng vị hôn phu, Lam Lam luôn luôn cho rằng la phu trong miệng lang quân nên là chính mình trong mộng vị hôn phu mới đúng.

"Đông Phương hơn ngàn ky, vị hôn phu cư cấp trên. Cần gì dùng thức vị hôn phu, ngựa trắng từ ly câu. Tóc đen hệ đuôi ngựa, hoàng kim lạc đầu ngựa. Eo bên trong lộ lô kiếm, có thể trị ngàn vạn dư. Mười lăm phủ tiểu lại, hai mươi hướng đại phu, ba mươi thị Trung Lang, bốn mươi tri châu cư."

Làm người trắng nõn triết, liêm liêm rất có cần. Dịu dàng công phủ bộ, từ từ trong phủ xu. Tọa bên trong mấy làm người, đều nói vị hôn phu thù. \ "Cùng Lam Lam quan hệ vô cùng tốt Lương Kỳ nhìn thấy Lam Lam lại lâm vào mê say trạng thái, liền phi thường rất rõ ràng, nàng đi thấy mình xa mã thốc thốc phu quân, không khỏi nói ngâm tụng la phu đi tới trêu ghẹo nàng. Lam Lam cũng không có như phổ thông nữ tử như thế biểu hiện ra bất kỳ thẹn thùng tâm ý, trái lại trợn to hai mắt hỏi Lương Kỳ: "Lẽ nào như vậy phu quân ngươi không muốn?"

Lương Kỳ lắc đầu một cái, bi phẫn chỉ vào đám kia bị Ngũ Câu hòa thượng răn dạy, phản bác không còn gì khác phế vật thiếu niên nói: "Thơ ca bên trong trượng phu vĩnh viễn ở thơ ca bên trong, chúng ta trước mặt tràn ngập phế vật như vậy cùng ngu ngốc, ngươi gọi ta lựa chọn như thế nào?"

Cứu người sẽ không cũng là thôi, hiện tại liền giết người đều sẽ không, người nghe một chút, hẳn đều nói cái gì, cái khăn đen che mặt, chân bạc để nhanh ngoa tuyền một mây đen gió lớn buổi tối, cầm trong tay lưỡi dao sắc giờ tay chém xuống, khởi bất khoái tai, đây là đọc (liệt hiệp truyện) đọc choáng váng sao?

Còn có tên ngu xuân kia,

Lại ở mua giết người sau khi còn muốn cùng hung thủ ước hẹn, đây là hiềm chính mình hoạt mệnh dài ra sao?"

Lam Lam nhìn đám thiếu niên kia lười biếng nói: " con gái gia đều là muốn ăn chút thiệt thòi, bất quá chúng ta trong lòng nam tử nhất định có, trời không phụ người có lòng, chậm rãi tìm, rồi sẽ tìm được."

Lương Kỳ con người bỗng nhiên xoay chuyển một hồi, đối với Lam Lam nói: " ta không biết tại sao, luôn cảm thấy Vân Đại thật giống có thể nổi bật hơn mọi người, người nói có muốn hay không ở phía sau giúp hẳn một tay? So với những người này đến, cũng là Vân Đại hoạt khá là giống người."

Lam Lam dùng chính mình mắt to phiên Lương Kỳ một chút nói rằng: " người cẩn thận, Vân Đại tuy rằng không tính là người xấu, e sợ cũng không thể coi là người tốt, ta trong mấy ngày qua đem chuyện của hắn từng cái thu thập một chút, tổng kết sau khi phát hiện, người này tuyệt đối không đơn giản, hắn lại như một con giảo hoạt hồ ly, xen lẫn trong trong chuồng heo làm trư, người cẩn thận rơi vào đi không rút ra được, trước đây lấy vì người này nhất định là một bạc tình bạc nghĩa hạng người, ai biết vừa nãy hắn vì mình đệ đệ lại nổi lên sát ý, xem ra cái nhìn của ta vẫn còn có chút bất công."

Hai cái tiểu nữ tử xì xào bàn tán thời gian, Ngũ Câu thi giáo đã kết thúc, buồn bực cầm tay áo lớn tử xua đuổi đám thiếu niên này nói: " muốn mà là hữu tâm nhát gan, muốn mà là có đảm vô trí, www. uukanshu. net Ngũ Câu hòa thượng tuy rằng thô bỉ, nhưng cũng là đi khắp đại giang nam bắc người, há có thể vì người môn Tiểu Tiểu thủ đoạn làm hại, người tuổi trẻ bây giờ, làm sao liền giết người đều giết không chu toàn?"

Lão đạo sĩ trong miệng nhai nhánh cỏ chậm rãi đối với Ngũ Câu hòa thượng nói: " người đi hỏi người thiếu niên kia, hắn biện pháp nên có thể được, những người này chỉ là tùy tiện nói một chút, người thiếu niên kia nhưng là thật sự muốn giết chết người, ta cảm giác hắn thật giống thật sự có thể giết chết người."

" cười Lâm lão đạo, người nói quá mức, một người đọc sách há có thể tùy ý liền lên giết người chi tâm." Nghe thấy cười Lâm lão đạo lần thứ hai nhắc nhở chính mình, Ngũ Câu hòa thượng không thèm để ý cũng không xong rồi, hắn biết lão hữu xưa nay không đánh lời nói dối.

" ta biết người vừa ý đệ đệ hắn thông tuệ, có điều ta vẫn là cảnh cáo người, đừng có ý đồ, nói không chắc người thật sự sẽ chết, ta hiện tại thậm chí cho rằng hắn đã ở đối phó trả cho người chuẩn bị, cẩn thận chút, người như thế vậy ngược không thể đụng vào, ai chạm ai chết."

Vân Tranh chính đang biên vòng hoa, có điều cái này vòng hoa bên trong thêm vào rất nhiều cây trúc đào, biên xong vòng hoa, liền ở một cái nhọt nhọt vũng nước nhỏ bên trong rửa sạch sẽ tay, vũng nước nhỏ bên trong còn có mấy cái chưa kịp trốn về dòng suối nhỏ Tiểu Ngư, ở Vân Tranh tẩy qua tay không lâu sau đó, liền toàn bộ trôi nổi ở trên mặt nước cũng lại không còn động tĩnh.

" thiếu gia, vật này có độc, !" Tịch nhục chỉ vào Vân Tranh trong tay vòng hoa đối với hắn nói.

" ta biết, đây là ta đưa cho hòa thượng quà tặng, hi vọng hắn không muốn ghét bỏ." Vân Tranh ung dung thông thả trả lời.

Việc này Vân Tranh một cảnh cáo, nói cho Ngũ Câu hòa thượng, chỉ cần người không có ngay đầu tiên giết chết ta, ta sẽ đưa người chùa miếu trên dưới toàn bộ giết chết, có lúc, nên liệu mạng thời điểm, liền không thể keo kiệt tính mạng, càng là keo kiệt, liền WL77trz càng là sẽ mất mạng.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Đạo Cười Ngớ Ngẩn Lâm

Vân Tranh không phải một yêu thích giết người người, hoặc là nói hăn chưa bao giờ từng giết người, bất luận là trước đây vẫn là hiện tại hăn vẫn như cũ cho rằng giết người là một loại tội nghiệt.

Thất phu giận dữ mới ngã xuống hai cỗ, chảy máu ngũ bộ, Vân Tranh tự nhận không phải thất phu, thế nhưng Ngũ Câu hòa thượng tùy ý, xác thực gây nên hăn trong lòng ngược sát ý, chính mình tỉnh tỉnh mê mê đi tới nơi quỷ quái này, người thân cận nhất đơn giản chính là Vân Nhị, hăn đối với mình tới nói quả thực chính là mạch máu vị trí hệ, há có thể bị một câu có tuệ căn phí lời liền dao động đi, này không chỉ là đối với Vân Nhị sỉ nhục, càng là đối với mình một loại sỉ nhục.

Phật giáo lý luận cùng Trung Quất truyền thống luân lý quan niệm quay lưng cách. Tỷ như Phật giáo cho rằng, một người sở dĩ vì cha mẹ nhi tử, cũng không phải là cha mẹ sinh, mà là người này kiếp trước làm việc thiện tích đức, không có làm ác chiếm được báo ứng. Mà Trung Quất truyền thống luân lý quan niệm chú trọng hiếu đạo. Như vậy lý niệm xung đột tự nhiên gây trở ngại Phật giáo truyền bá. Các tăng nhân liền phải nghĩ biện pháp biến báo, bọn họ liền từ kinh Phật bên trong tìm kiếm biến báo điểm quan trọng (giọt) cùng căn cứ. Tỷ như Tây Tấn pháp hộ dịch (Phật nói vu lan bồn kinh) bị coi là Phật giáo hiếu kinh.

Vân Nhị bởi vì thân thể duyên cố, bản tính liền bạc lương, ở chính mình khoảng thời gian này nỗ lực rốt cục trở về hài đồng bản tính, Vân Tranh tin tưởng chỉ cần lần này Vân Nhị có thể Vô Bệnh không tai sống đến thành niên, nhất định sẽ trở thành một phi thường xuất sắc người.

Bây giờ cùng vẫn còn một câu không cho nhận biết xá cùng ta đi, liền muốn đem hấn mang về đến thế giới cũ, Vân Tranh há có thể đáp ứng.

" người đối với Phật gia không có hảo cảm?"Ngũ Câu tiếp nhận vòng hoa, ở trên cỗ, cho rằng đây chính là Vân Tranh tâm hương.

" kỳ thực ta đối với Phật gia không có ác cảm, chỉ là đối với người có ác cảm mà thôi."Vân Tranh trả lời không chút biến sắc.

" bởi vì ta câu kia muốn đệ đệ người xuất gia trở thành sa di sự tình? Phải biết bản tăng cũng không ác ý, đệ đệ người gây thơ rục rở, gồm cả trí tuệ, một khi tu Phật, không khó trở thành một đại đại đức cao tăng , dựa theo các người tục gia lời giải thích, cũng coi như là một thật đường sống, người vì sao không muốn, hơn nữa lòng sinh sát ý?"

Vân Tranh không thể trả lời, cũng không dám trả lời, hấn không thể nói cho Ngũ Câu và vẫn còn trong nháy mắt đó chính mình có chút cuồng loạn, lại như là một lão quả phụ mắt thấy người khác muốn ôm đi con của chính mình như thế phẫn nộ, tuyệt vọng. Hiện đang nhớ tới đến vẫn như cũ đối với Ngũ Câu sự thù hận tầng tầng.

Đến cùng vẫn là dưới không được nhẫn tâm, mắt thấy cây trúc đào màu trắng huyết thanh liền muốn lọt vào bát rượu của hấn, thở dài một tiếng, tiến lên đem Ngũ Câu hòa thượng trên cỗ vòng hoa xa xa mà ném tới phía dưới vách núi, bưng lên đến cái kia bát rượu uống một hơi cạn sạch sau khi hướng về Ngũ Câu chấp chấp tay liền dự định xuống núi.

" người vẫn là không thành công, có lòng dạ đàn bà, tuy rằng người hôm nay tối tới gần thành công, giản thư ta vẫn như cũ sẽ không cho người, đợi được sang năm vào lúc này nhìn lại một chút các người tiến bộ không có."Ngũ Câu hòa thượng cười híp mắt ngồi ở chỗ đó lại như là một vị Phật Đà, mở miệng cười to, tựa hồ đối với vừa nãy chuyện đã xảy ra không chút nào để ở trong lòng.

Tiêu Vô Căn rất có lễ phép chấp chấp tay liền mang theo những người kia rời đi, Vân Tranh cố ý rơi vào cuối cùng, đối với Ngũ Câu nói rằng: "giả như người không đánh đệ đệ ta chủ ý, ta không có chuyện làm thời điểm có thể tới xem người một hai lần, kể cho người một ít người chưa từng có nghe qua mới mẻ."

"Nếu như là bạch dơi như thế cố sự, bần tăng vui mừng cực kỳ."

"Cái kia không coi là cái gì, là ta tin khẩu nói bậy, lần tới kể cho người càng thêm đặc sắc." Nói xong lại một lần nữa chấp chấp tay liền rời đi Bạch vân tự.

Ra chùa miếu, những người kia quả nhiên không có chờ mình, mắt thấy Tiêu Vô Căn la ngựa đã sắp muốn chạy băng băng đến miệng núi, Vân Tranh cũng không có đi đuổi theo bọn hắn, mà là đem xe bò chạy tới một cái lối rẽ trên, nơi này khắc đá nhiều vô số, phong cảnh phải rất khá mới là.

Vân Nhị ngã vào trong giỏ trúc ngủ say như chết, đứa bé này vừa nãy uống rượu cũng quá có thêm chút,

Đi tới đây Vân Tranh mới cảm giác có một tia cảm giác an toàn, giết hòa thượng chỉ là chính mình một loại thăm dò, toàn bộ mục đích có điều là vì thăm dò một hồi hòa thượng cùng đạo sĩ điểm máu chốt, là một người mẫn cảm người, từ chính mình cho hòa thượng tròn lên vòng hoa sau khi, khắp toàn thân từ trên xuống dưới sẽ không có thoải mái quá, lại như lần trước bị con báo tập trung giống như đúc.

Cũng may hòa thượng xem như là một người tốt, tuy rằng đem chính mình gián thư cho rằng thương phẩm đến buôn bán, hơn nữa một bán chính là đến mấy năm, có điều cân nhắc đến một người muốn đánh, một người muốn bị đánh nguyên tắc, cảm giác sẽ không có ghê tởm như vậy.

Nhìn mình chăm chăm người tuyệt đối chính là cái kia cười Lâm Đạo sĩ, một vò tử rượu gạo chính mình uống đều sẽ không có bất cứ vấn đề gì, hẳn

loại này phao ở trong rượu người sẽ uống say? Đánh khò khè đều một điếm không chuyên nghiệp, chính mình cho Ngũ Câu xóa vòng hoa thời điếm làm sao có thể đình chỉ ngáy ngủ?

Đi rồi một đoạn đường Vân Tranh mới phát hiện mình lại đi ở năm thước trên đường, Lão Ngưu móng vừa vịn dầm đạp ở một cái cái nhọt nhọt dấu móng bên trong, bánh xe cũng vừa vịn đi ở trong chỗ lõm, không chỉ người phi thường thoải mái liền ngay cả Lão Ngưu đều thoải mái ò ò gọi hai tiếng, chấn động tới vô số phi tước.

Đều nói chim hót sơn càng u, lời ấy nửa điếm không uống, vừa nãy miễn cưỡng trải qua một phen khúc chiết, vào lúc này nên hảo hảo hưởng thụ một hồi không sơn tân sau cơn mưa cảm giác.

Có điều phía trên thế giới này sự tình đều là không như ý muốn, một lời thôi đạo sĩ ngồi ở giữa đường hỏi Vân Tranh: "Nếu như bản đạo không có phát hiện người dụng tâm hiểm ác, www. uukanshu. net người có phải là thật hay không muốn đối với Ngũ Câu hạ độc thủ?"

"Không biết. Chỉ là muốn thu được Ngũ Câu đại sư giản thư, cũng không có hại người đoạt mệnh ý tứ."

"Vậy thì là nói người đã chuẩn bị giết chết Ngũ Câu, tiểu tử, người như người ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, không muốn đi sai bước nhầm, bằng không ta nhất định lấy người trên gáy đầu người."

"Đạo trưởng là Thục Sơn bên trong kiếm tiên?" Vân Tranh cố ý đem con mắt mở rất lớn, hiếu kỳ hỏi cười Lâm Đạo sĩ.

"Không phải! Đúng rồi người cũng cảm thấy Thục Sơn bên trong có kiếm tiên?"

"đó là tự nhiên, ta còn nghe nói có một người gọi là làm Túy đạo nhân kiếm tiên liền phi thường lợi hại, đã từng một hơi hút khô rồi mười tám vại

rượu ngon, cái bụng nhưng không thấy phồng lên, kẻ địch đến còn có thể WkjtKCy phun ra rượu ngon ngăn địch."

" nói bậy! Người cái bụng làm sao có khả năng cất vào đi mười tám vại rượu ngon."

"Vì lẽ đó nhân gia là kiếm tiên, người không vâng." Vân Tranh xem thường liếc mắt nhìn cười Lâm Đạo sĩ, người này chính là mọc ra một đôi gậy vạ lỗ tai, thích nhất nghe chuyện phiếm, phỏng chừng cũng là có cỡ quái cái nào một loại người.

Thấy lão đạo đã tránh ra đại lộ, Vân Tranh liền vội vàng xe bò tiếp tục lên đường, dọc theo này điều phiến đá đường liền có thể trở lại Đậu Sa quan, trên núi ngày đó văn chương còn cần xem thêm hai lần mới được, Đường người phi bạch thiệp có thể cũng ít khi thấy.

Xe bò chìm xuống, chỉ thấy cười Lâm lão đạo đặt mộng ngồi ở càng xe trên quay đầu lại hỏi Vân Tranh: "Đối với kiếm tiên người còn nghe nói cái gì?"

"Gần nhất thật giống không tin tức gì, có người nói có một loại gọi là Ngũ Quỷ Bạch Cốt chuy đồ vật xuất thế, đại gia đều ở cướp, người mau mau đi, không nên đã muộn." Vân Tranh không ngừng giục cười Lâm Đạo sĩ rời đi.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Nghi Hoặc

Cười lâm không đi rồi, tuy rằng bị Vân Tranh đầu độc cái mông rời đi càng xe hai lần, vẫn như cũ vững vàng mà ngồi trở về.

"Biết rõ là giả, một mực bị người nói động tâm, đều nói tử không nói, quái, lực, loạn, thần, người người đọc sách này cũng là phi thường kỳ quái, người khác chỉ cần hơi có mạo phạm liền muốn giết chết mà yên tâm, trong miệng nói thần quái tiên hiệp nhưng không có nửa phần kính ý, ta thậm chí cho rằng người ghi nhớ sách thánh hiền, e sợ cũng đối với hãn không có cái gì lòng kính nể chứ?"

Vân Tranh cười lắc đầu nói: "Không phải như vậy, đây là tiểu nhân vật một loại phản ứng mà thôi, đối mặt cao tăng, ta là nhỏ bé, đối mặt ngài như vậy cao đạo, ta cũng là nhỏ bé, lại như ăn mày ôm chính mình còn sót lại một điểm mốt meo làm bánh bột ngô như thế, đối với ăn no cái bụng người tới nói không đáng nhắc tới, thế nhưng đối với ăn mày tới nói vậy thì là toàn bộ, nếu như có người đến cướp, vì thế bính đi tính mạng cũng sẽ không tiếc."

Cười lâm chỉ vào ngủ say như chết Vân Nhị đối với Vân Tranh nói: "Đây chính là người khối này làm bính?"

Vân Tranh rất chăm chú gật gù nói: "Xác thực như vậy, vì lẽ đó người nói cho hòa thượng tốt nhất không nên cùng ta cướp, ta nhất định sẽ liều mạng."

" đại ca, ta không rời đi người." Chính đang nhắm mắt ngủ Vân Nhị bỗng nhiên duỗi ra hai tay muốn Vân Đại ôm hăn, đồng thời trong nháy mắt khóc nước mắt giàn giụa.

Vân Đại ôm lấy Vân Nhị ôm vào trong lòng không ngừng an ủi hăn: " không khóc, không khóc, đại ca không rời đi người, cũng sẽ không đưa người đi làm hòa thượng." Không nghĩ tới càng là an ủi, Vân Nhị sẽ khóc đến càng ngày càng thê thảm, vừa nghe rõ ràng xảy ra chuyện gì tịch nhục càng là chặt chẽ ôm Vân Nhị một cái chân cầu xin Vân Đại không muốn đem Vân Nhị đưa đi làm hòa thượng. Ba người ôm cùng nhau tiếng khóc Chấn Thiên.

Cười Lâm Đạo sĩ nhìn ra mắt đục đỏ ngầu, đúng vào lúc này hăn cũng cảm thấy Ngũ Câu hòa thượng cách làm quá mức tàn nhẫn, thấy ba người khóc đất trời đen kịt, tầng tầng ở càng xe trên võ một cái tát nói: " không liên quan, Ngũ Câu con lừa trọc vẫn tính là một giảng đạo lý người, nếu người không muốn, hăn kiên quyết sẽ không có năm cường lãng nhược tâm tư, chuyện như vậy hăn không làm được, cũng được, lão đạo vậy thì đi thông báo hăn một tiếng, muốn hăn không nên làm ra bực này táng tận thiên lương sự tình."

Ba người nhìn lão đạo biến mất ở hiệp đạo biên giới, khác nào Viên Hầu bình thường như thân lên núi nhai, kinh ngạc ngoác to miệng, tạm biệt hăn tóm lấy cây mây hai ba lần liền dâng đến vách núi đối diện, lúc này mới xác định hăn chính là một vị ẩn sĩ cao nhân.

" đại ca, ta đói!" Vân Nhị ước ao nhìn đi xa lão đạo đối với Vân Tranh nói.

" ta nhớ tới chân núi bên kia có một khối đất trống, chúng ta là ở chỗ đó sinh một đồng lửa, đem mang đến đồ ăn nhiệt nhiệt, quyền cho là dã món ăn." Con mắt đỏ ngầu tịch nhục nghe được hai huynh đệ, so với thấy đến lão

đạo leo núi còn kinh ngạc hơn, vừa nãy rõ ràng còn đang đau lòng gần chết, làm sao trong nháy mắt liền biến thành thương lượng làm sao ăn uống.

Thấy Vân Tranh cười híp mắt ở Lão Ngưu cái mông trên võ một cái tát, lần này biết vừa nãy hai vị thiếu gia là trang, cố ý lừa gạt lão đạo triệt để đi thôi Mz6LAHZ cái phiền toái này giải quyết đi, nghĩ đến tiểu thiếu gia không cần đi làm hòa thượng, nàng cũng là trở nên hài lòng lên.

Hiện tại không phải thương thì, vì lẽ đó năm thước trên đường hầu như không thấy được người đi đường, ven đường toà kia chuyên môn dùng để tổng biệt trong trường đình không có bất kỳ ai, người Tổng tổ chất rõ ràng so với người đời sau cao, trong trường đình bày đặt không ít củi lửa, vào lúc này tổng biệt cố nhân tổng cần ôn vài chiếc tửu, chỉ có bị tửu tăng lên lá gan sau khi mới có dũng khí ra đi. Phàm là dùng trong đình củi lửa, đều sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế bù đắp. Ở cột nhà mộc cộc gỗ ngăn trên còn mang theo một túi nhỏ gạo lức, một khối nhỏ muối ăn, tương tự là vì là đói bụng lữ nhân chuẩn bị.

Tịch nhục ở nấu cháo thời điểm cố ý xếp vào một bát gạo rót vào cái kia bố túi áo ngược ngừng đối với Vân Tranh nói: "hầu gái trước đây ăn vụng quá bên trong thuế thóc, vẫn không có cơ hội còn."

Vân Tranh tươi sáng nở nụ cười, đem chính mình mang đến tinh gạo, lưu lại nấu cháo cần thiết,

Còn lại gạo một mạch rót vào trong trường đình bố túi áo, trong lòng không ngừng oán thăm, chính mình lúc trước lúc đói bụng làm sao liền không biết nơi này có thể ăn không lương thực?

Ngày xuân bên trong tân phát ra cỏ xanh mềm mại, xanh mượt, Vân Nhi ở trong bụi cỏ chạy hai chuyến sau khi ống quần trên liền dính đầy màu xanh lục thảo tương, hần điều thả không đứng lên, Vân Tranh giúp đỡ hần đem con kia Yến tử con điều phóng tới giữa không trung, trở về đến bên

đồng lửa trên, ra hiệu tịch nhục đi cùng Vân Nhị một khối chơi, chính mình đem Lại Bát cho con gà kia đều đều xoa muối, dùng lá cây tử gói lên đến, lại phủ lên bùn, chôn đến đồng lửa bên trong theo nó đồ nướng, cháo loãng ngao thật sau khi nó cũng nên quen.

Thấy tịch nhục kéo chính mình Hồ Điệp con diều chạy lung tung, lắc đầu một cái đi tới, giúp đỡ nàng cũng đem con diều thả lên, thấy hai người đều ở hô to gọi nhỏ chơi đến thoải mái, cũng là yên lòng, từ trong lòng mọc ra một quyển (Sở Từ) chậm rãi xem.

" bi về phong chi diêu huệ hề, tâm oan kết mà nội thương. Vật có vi mà vẫn tính hề, thanh có ẩn mà trước tiên xướng. Phu hà Bành hàm chi tạo tư hề, kị chí giới mà không quên! Vạn biến tình há có thể nấp hề, thực đối trá chi có thể trường! Chim muông minh lấy hào quần hề, thảo tư so với mà không phương..."

Hôm qua vừa vận đọc được bản này (bi về phong), đọc sách quan trọng nhất chính là tan vào văn chương ý cảnh bên trong, www. uukanshu. net hoặc là bi phần, hoặc là vui sướng, hay là đau thương, hay là dửng cảm, chỉ có như vậy mới có thể sản sinh cộng hưởng, do đó đối với một phần văn chương sản sinh hiểu mới.

Thế nhưng Vân Tranh đọc (Sở Từ) nhưng dù sao là không tìm được cái kia sợi nhịp điệu, này vẫn là chính mình với cái thế giới này lý giải quá ít duyên cớ, trước đây cho rằng là cuộc sống mình thời đại duyên cớ, hiện tại đến Tống Triều đồng dạng không tìm được ý cảnh như thế kia, hoặc là dưới một hồi nên đi Xuân Thu Chiến quốc? Vân Tranh cười khổ một cái, nói trắng ra là chính mình đối với (Sở Từ) lý giải còn còn thiếu rất nhiều.

Huyền não thanh từ hiệp trên đường truyền tới, đám kia công tử tiểu thư chơi nháo được rồi, bắt đầu đi trở về, Vân Tranh không để ý đến bọn họ, ra chùa miếu thời điểm liền ngay cả cùng mình thoại nhiều nhất Lương Kỳ đều không có chờ mình, liền biết cùng những người này nhất định sẽ là hai

người qua đường, nếu là hai người qua đường, tương phùng nên làm bộ không quen biết mới đúng.

Chí ít Tiêu Vô Căn liền làm đến điểm này, nhà hăn xe la gào thét từ trên sơn đạo cuộn cuộn mà xuống, tựa hồ đang khoe khoang xiếc xe đạp, dám từ hiệp trên đường tiêu xe đều là đồ ngốc, trước chút thời gian vì nghỉ ngơi Đâu Sa quan, Vân Tranh nhớ tới có hai đồng mét khối cũng không có bị chở đi, thật giống là tham tướng vì chuẩn bị đem điểm tướng đài lót cao hơn một chút chuẩn bị, không biết hiện tại bị vận đã đi chưa.

Một chiếc xe la tự nhiên có thể dễ dàng thông qua, bọn họ như vậy tranh nhau chen lấn tiêu xe, phỏng chừng sẽ lật xe.

Vân Tranh đưa cổ dài muốn xem trò hay, kết quả không thấy, Huyện lệnh gia lam Lam tiểu thư phát hiện trên trời phi con diều, cảm thấy tinh xảo dị thường, nhà các nàng thả con diều, đều là một khối cứng nhắc, nơi đó có Vân Tranh chế tác như vậy tinh xảo, hai cái con diều phi trên không trung như là sống lại.

Nhìn thấy bọn họ ghìm lại dây cương, Vân Tranh thất vọng lắc đầu một cái, lại quái quá một đại loạn liền đến đồng đất...

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Không 1 Cái Đơn Giản

Mở đầu trước nói một câu chuyện phiếm, thu gom thật sự rất thâm a!
Chư vị đại gia, xin nhờ thu trốn một chút, vạn phần cảm tạ.

" người ở xem (Sở Từ), đây chính là nữ tử (Kinh Thi)." Lam Lam không biết học từ ai vậy bước đi tư thế, đi ở trên cỏ như là ở trên cỏ phiêu, thật sự có điểm như Sở Từ bên trong sơn quý.

" nam tử đọc chính là (Sở Từ), chỉ là ta đến nay vẫn không có thể phẩm Xuất Kỳ Trung ba vị, vì lẽ đó bị người nói thành nữ tử (Kinh Thi) cũng không cái gì sai, muốn nhìn con điều đây, không nên gấp gáp, ngày mai Đậu Sa quan thì có bán, một trăm văn một tùy các người xem."

Vân Tranh phát hiện tính tình của chính mình thật giống càng ngày càng tệ, gần nhất đều là không nhìn được liền muốn nổi nóng, hiện tại càng ngày càng lợi hại, đối mặt mỹ nữ thật giống cũng không biết khiêm tốn một chút.

" vân thế huynh tựa hồ đối với chúng ta tràn ngập phiến diện, tình nguyện người một nhà ở đây chơi đùa cũng không muốn theo chúng ta cùng nhau gây nên có gì?" Hay là lần thứ nhất có bạn cùng lứa tuổi đối với nàng không khách khí, Lam Lam nói chuyện hứng thú thật giống càng thêm dày đặc.

" không phải là không muốn chơi, mà là căn bản là không chơi nổi, lại như hiện tại như thế, người cùng ta nhiều nói hai câu, không có rể huynh liền biểu hiện ra một bộ muốn xé xác ta tư thế, tiểu môn tiểu hộ không đắc tội được, ngày mai buổi chiều nhất định sẽ có người ở nhà người hậu môn

mua đi con điều, hiện tại mời trở về đi." Vân Tranh nói xong cũng ngồi ở bên đồng lửa trên, lấy ra rau họ chuẩn bị một lần nữa quá một hồi lâu, lương rau họ ăn nhiều sẽ trưởng cái bụng.

Tịch nhục thấy công tử bên người khách tới, mau mau thu rồi con điều, trở lại bên đồng lửa thượng hạng dọn dồ, Lam Lam nắm quá tịch nhục ở con điều, qua lại lật xem, làm cho tịch nhục vô cùng sốt sắng.

Tiêu Vô Căn đi tới từ Lam Lam trong tay tiếp nhận con điều tùy ý nói một câu: "giấy, ta nghe nói đông kinh Biện Lương thành con điều đều là khinh bạc gấm Tứ Xuyên ban chế, mặt trên còn buộc vào làm bằng bạc Linh Đàng, chỉ cần thả bay lên đến, khác nào tự nhiên, không bằng ta sai người từ đông kinh Biện Lương cho người mua một làm sao?"

Cái thời đại này tặng người con điều là rất có chú trọng, đặc biệt là đưa cho phụ nhân nữ tử, càng là có rất nhiều nói rằng, trong tình huống bình thường biếu tặng cho phụ nhân con điều người sẽ chỉ là hãnh phụ huynh trưởng bối, đợi được con điều bay đến trên không sau khi sẽ tiễn chặt dây tử xem xem rốt cục có thể rơi vào nhà ai. Tiêu Vô Căn làm như thế, trần trụi nói cho Vân Tranh, Lam Lam là hãnh người, Lam Lam con điều coi như là rơi xuống địa, cũng là hãnh Tiêu gia.

Đối với điểm này Vân Tranh không có ý kiến, mười ba mười bốn tuổi thẳng nhóc chính là ý muốn sở hữu hết sức mãnh liệt thời điểm, nói ra lời nói này Vân Tranh phi thường có thể hiểu được, chỉ là người trần trụi khắp thế giới nói Lâm huyện lệnh chính là một con rối, này cũng thật quá mức rồi chứ?

Nhìn thấy Vân Tranh trong mắt kỳ quái vẻ, Lam Lam cay đắng nở nụ cười nói: "Không có rồi, không cần như vậy rườm rà, ngày mai người từ Đâu Sa quan mua cho ta một như vậy con điều là tốt rồi."

Tiêu Vô Căn cao hứng phi thường, cầm trong tay con điều trả lại Vân Tranh nói: "Còn hi vọng ngày mai con điều có thể tráng lệ một ít , còn tiền tài thì lại không đáng nhắc đến."

Vân Tranh vui vẻ nói: "Xinh đẹp nhất không gì bằng rết diều, triển khai sau khi có tới dài hơn một trượng, ngài xem có phải là ở rết mặt trên đốt kim phấn, đồ trang sức dùng chu sa đến vẽ tranh, bạc Linh Đang không dễ làm, vôi vàng chỉ có thể biến thành như vậy, ngũ quán tiền làm sao?"

Đương nhiên, thợ thủ công còn có thể đưa ngài tốt nhất chỉ gai, Tiêu huynh nghĩ như thế nào?"

Tiêu Vô Căn cười đến càng thêm hài lòng gật đầu nói: "Vốn nên như vậy, chúng ta liền như vậy chắc chắn rồi!" Sau khi nói xong lại như một đặc thắng còn hưởng Đại tướng quân, Vân Tranh đều đem chính mình làm thấp đi vì là thợ thủ công hẳn còn có cái gì không hài lòng.

Lam Lam cắn cắn môi nói rằng: "Người rất thiếu tiền?"

"Cần gấp, chính đang nấp nhà, cần rất nhiều tiền." Vân Tranh trả lời cực kỳ thản nhiên.

"Ta nhìn lầm người!" Lam Lam vẫy vẫy tay áo một lần nữa trở lại trên xe ngựa của chính mình,

Lần này không có tác dụng phiêu, mà là như nai con như thế chạy về xe ngựa của chính mình.

Lương Kỳ đứng càng xe trên xa xa mà nhìn về bên này, thấy Lam Lam chạy về xe ngựa, cũng là tiến vào chính mình xe la bên trong, Tiêu Vô Căn đặc ý nhất, giơ roi tử sau đó liền tiếp theo bắt đầu đua xe, lần này không chỉ nam người tham gia, liền ngay cả Lam Lam tựa hồ cũng có hứng thú cũng gia nhập vào tiêu xe hàng ngũ.

Tịch nhục trong miệng cắn rau họ hộp một bên mơ hồ không rõ đối với Vân Tranh nói: "Thiếu gia, sơn bên kia chuyển hướng nơi có đồng đất!"

Vân Tranh thuận miệng đáp ứng, một bên vênh tai lên lắng nghe, rất cục nghe được liên tiếp tiếng va chạm, cùng với gia MZKYvWu súc phát sinh thê thảm tiếng kêu to, lúc này mới thoả mãn thở ra một hơi, từ trong nôi thịnh đi ra một bát hương hoạt cháo kín đáo đưa cho Vân Nhị, dặn dò hẳn nhất định phải đem chúc uống xong mới chuẩn đánh gọi hoa kê chủ ý.

Chính mình cũng bưng một bát chậm rãi uống, ngày hôm nay thu hoạch rất lớn, không chỉ biết rồi Ngũ Câu hòa thượng nơi đó có giản thư, còn biết cười Lâm Đạo sĩ là một hiệp khách, quan trọng nhất chính là từ Tiêu Vô Căn cái kia một phen phí lời bên trong chứng thực chính mình suy đoán, Đâu Sa Huyền bên trong đúng là chủ bộ định đoạt . Còn giá trị ngũ quán tiền thương mại hợp đồng, hoàn toàn là lâu thảo đánh thỏ niềm vui bất ngờ.

Mấy ngày trước vẫn ở sào bi chính mình trên đi đâu tìm giản thư một loại đồ vật, không nghĩ tới gần ngay trước mắt, tổng cần nghĩ một biện pháp từ Ngũ Câu hòa thượng nơi đó cho tới giản thư mới được.

Không vội vã, www.uukanshu.net từ từ đi, sẽ có cơ hội, đối thủ nếu như đều là Tiêu Vô Căn tên ngu ngốc như vậy, không khó lắm cho tới mới đúng. Thế nhưng Ngũ Câu hòa thượng tuyệt đối không phải một dễ gạt gãm chủ, ai biết hẳn nói câu nói kia là có ý gì, chỉ dùng một câu nói, liền để cho mình đem bản tính bại lộ liếc mắt một cái là rõ mồn một, Vân Tranh thậm chí cho rằng hẳn chủ động tiếp thu Vân Tranh cho hẳn vòng hoa, cũng là thăm dò một loại, dù sao cây trúc đào liền sinh trưởng ở Bạch vân tự bên cạnh, làm cao tăng, y đạo hầu như là lớp phải học, hẳn làm sao có thể không biết được cây trúc đào nguy hại?

Thất bại a, thật là lợi hại con lừa trọc, kỳ thực hiện đang nhớ tới đến, đám người kia từ khi tiến vào Bạch vân tự ngay ở Ngũ Câu hòa thượng sát hạch bên dưới, Bạch Vân bỗng bênh mỹ cảnh, diện có đối hòa thượng, lẽ

loi chủ diện, tiểu ngạo bất kham rượu thịt hòa thượng, thích làm gì thì làm cuộc thi, kỳ thực toàn bộ cục diện vẫn luôn ở rượu thịt hòa thượng dưới sự khống chế, ngoại trừ câu nói kia của mình hơi hơi nhắc lên một điểm sóng lớn ở ngoài, còn lại đều là mập hòa thượng định đoạt, Vân Nhị làm tối khác người, chính mình gặp hỏi cật liên nặng nhất : coi trọng nhất, mập hòa thượng ở bề ngoài lang thang bất kham, kỳ thực trong xương mới là một chính thống nhất người, Vân Nhị hơi hơi đối với hắn bất kính, chính mình lập tức liền ai trừng phạt, cái này kêu là làm đại đệ được quá.

Nhìn thấy Vân Đại sắc mặt không tốt lắm, Vân Nhị quy củ ăn xong chính mình cháo loãng, đem chén nhỏ đặt ở đại ca trước mặt chờ hắn đập ra bùn mụn nhọt bắt đầu ăn kê.

Vân Tranh không có kéo dài, ngay lập tức sẽ đem bùn mụn nhọt đập ra, cắt mặt trên lá cây, trắng trẻo non nớt đại thịt gà liền bại lộ ở ba người trước mặt, Vân Tranh đợi một hồi, không có người ngoài đưa ra muốn phân kê ăn, thở dài, kéo xuống đến một cái đùi gà đưa cho Vân Nhị...

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Bồi Dưỡng Lợi Ích Động Vật

Ba người vẫn lặc lự đến lúc xế chiều mới trở lại trại, trong nhà bị học sinh chăm sóc rất tốt, trư đã bị cho ăn no, Vân Tam cũng đã tắm xong, cửa sài chông loa đến mức rất cao, trúc lâu trên bình đài còn có một chút rửa sạch sẽ rau dại.

Vân Tranh sau khi trở lại, liền đem hết thầy hài tử gọi đến cùng một chỗ, ở trúc lâu mặt sau nhắc lên sài oa thiêu nước nóng, hăn ngày hôm nay từ Đậu Sa quan mua rất nhiều thuốc trừ sâu, cũng không tin đem những hài tử này trên người con rận giết không sạch sẽ.

Trên đầu trọc đều là có con rận bò tới bò lui thực sự là có ngại bộ mặt, vừa đến là vì mình suy nghĩ, thứ hai cũng là vì là hài tử khỏe mạnh suy nghĩ, miễn cho hơi nhỏ bệnh liền truyền nhiễm khắp nơi nói đều là.

Trong trại đại nhân đều chạy đến xem trò vui, mắt thấy một đám trẻ con bị Vân Tranh ép buộc nhảy vào nhiệt trong thùng nước rửa ráy, đều có chút mặt đỏ, thấy Vân Tranh đem ra thuốc bột còn nhiều, cũng là thuận tiện đem hài tử chần cũng dùng nước thuốc năng một lần.

Đối mặt một đám trơn hài tử, Vân Tranh cầm trúc côn khoa tay nói: "Học vấn một đường gian nguy khó dò, coi như là xuống tới công phu cũng chưa chắc sẽ có kết quả tốt, vì lẽ đó, ở các người chưa nghiên cứu học vấn trước, ta dự định trước tiên dạy các người lập nghiệp, có nhất nghệ tinh, mới có thể có cơ hội dùng cái môn này tài nghệ đến ủng hộ người hoàn thành học nghiệp."

Muốn học tập cái môn này tài nghệ, đầu tiên trên người không thể có con rận, một cũng không thể có, hiện tại các người trở lại, sáng sớm ngày mai ta kiểm tra, ai trên người nếu như bị ta phát hiện có một con rận, hẳn liền không cần học môn thủ nghệ này. \ "

Vân Tranh câu nói sau cùng nói nhanh thanh tàn khốc, những hài tử này từng cái từng cái súc đầu ngoan ngoãn thân thể trần truồng về MliZkVg nhà, khi bọn họ về mặt đưa đám đem tin tức này nói cho người nhà thời điểm, liền ngay cả lão tộc trưởng đều kinh ngạc đến ngây người.

Trong trại người đối với Vân Tranh to lớn nhất tôn kính không phải là bởi vì học vấn, mà là hẳn có thể cấp tốc làm giàu, một thân không một đồng tiền, còn mang theo một đệ đệ choai choai hài tử, ở ngăn ngăn thời gian nửa năm bên trong không chỉ xây lên trong trại đệ nhất toà phòng gạch ngói, dùng tới nha hoàn, này ở chất phác người miền núi xem ra, đã là gần như kỳ tích như thế sự tình.

Tất cả mọi người đều muốn biết Vân Tranh là làm sao làm giàu, thế nhưng không có một người sẽ chủ động đi hỏi, này là phi thường chuyện kiêng kỵ, nhìn trộm người khác làm giàu tuyệt kỹ, này so với giết người cha mẹ còn muốn đến nghiêm trọng, có thể truyền thụ mưu sinh tài nghệ bình thường chỉ có một loại người, người như thế có một đặc thù xưng hô, gọi làm sư phụ!

Vừa là sư, lại là phụ, có thể tưởng tượng được loại này thụ nghiệp ân tình đến cùng nặng bao nhiêu.

"Vân oa, người nghĩ kỹ muốn dạy đám trẻ con mưu sinh bí kỹ?" Lão tộc trưởng bị thấp thỏm bất an các hương thân đề cử đi ra đi tìm Vân Tranh hỏi rõ ràng chuyện này thật giả, việc quan hệ thể đại không qua loa được.

"Đây là tự nhiên, không giáo cho bọn họ mưu sinh thủ đoạn, ta dám nói bọn họ ở chỗ này của ta học được học vấn dùng không được mấy năm sẽ

mất hết, trong ngọn núi hài tử tổng cần lên núi đốn củi, dưới điền trồng trọt, mười một mười hai tuổi em bé chính là trường học vấn thời gian, nếu như đi nuôi gia đình, liền không có cách nào đọc sách nhận thức chữ, ngài khổ tâm cũng là uống phí."

Vân Tranh trả lời rất là tự nhiên, có thể một bên nuôi gia đình vừa đi học loại người như vậy bất luận ở cổ đại vẫn là hiện đại, đều quá thiếu, Vân Tranh cảm giác mình ở tuổi nhỏ thời điểm đều không có làm được sự tình bằng yêu cầu gì học sinh của chính mình làm được điểm này?

Lão tộc trưởng từ Vân Tranh nơi này đến xác thực trả lời, cũng không hỏi Vân Tranh muốn dạy cho bọn nhỏ một vài thứ, gật gù liền đi, lúc đi còn cố ý hướng về Vân Tranh chấp tay, đây chính là chưa từng có.

Vân Tranh thấy lão tộc trưởng đi rồi, liền đem mấy ngày trước đã trát tốt con ngô công kia điều lấy ra, cẩn thận lên kim tất, lại từ tiệm thuốc bên trong mua được một điểm chu sa, đem những này màu đỏ cẩn thận điểm ở rết trên người.

Rết điều kỳ thực chính là từng cái từng cái vòng tròn nhỏ thêm vào một đôi chân tạo thành râu chuỗi hình điều,

Vật này chế tác rất rườm rà, lúc trước Vân Tranh mang theo học sinh của chính mình dựa vào tổ hợp rết điều nhưng là đạt được quá toàn khu điều giải thi đấu người thứ nhất thành tích tốt, hiện tại năm bảo bối này hỏi Tiêu Vô Căn muốn ngũ quán tiền kỳ thực không có chút nào nhiều.

Giáo những hài tử này tài nghệ, đều là cần nguyên liệu, tỷ như lượng lớn làm trát nhiệm, chá nhiệm thời điểm, vải mộc là tuyệt đối không thể thiếu, vôi, sáp ong, thuốc nhuộm, muối ăn, cái kia như thế thiếu hụt?

Hỏi qua chuyên môn làm chá nhiệm chuyện làm ăn Hà chương quý, quản gia bởi vì ghét bỏ trát nhiệm quá mức phí công mất công sức, đã không cho dân gian một mình chế tác trát nhiệm, có điều chá nhiệm là nhân gia bạch

miêu bí mật bất truyền, nhà Hán chế tác được tổng không phải như vậy một chuyện, nếu như Đâu Sa quan có thể ra chá nhiệm thiên tài đi Đại Lý quốc lịch hiểm vận giáo hiệt cung phụng quan gia.

Nếu chá nhiệm đã sớm xuất hiện, chỉ là chỉ một thủ công chế tác, không có đạt đến tập đoàn hóa, nước chảy hóa, chỉ cần cải tiến một hồi công nghệ, Vân Tranh cho rằng, làm cho cả làng trở nên giàu có lên không toán việc khó gì, phỏng chừng kết quả như thế, cũng là lão chủ bộ đồng ý nhìn thấy, dù sao có thể không từ nước ngoài thu mua chá nhiệm, đối với Đại Tống có bách lợi mà không một hại.

Bọn họ đã có càng thêm đơn giản người miền núi mậu dịch, lại nhúng tay thuận dân chuyện làm ăn này không phải một sáng suốt người sẽ việc làm, bất cứ chuyện gì người chỉ có thể lựa chọn một người trong đó, không thể nghĩ đem thiên hạ chỗ tốt thu sạch quy chính mình trong túi, chiếm hết chỗ tốt duy nhất hậu quả chính là cái gì cũng không chiếm được, trung dung chi phong ở thời đại này cực kỳ thịnh hành, đồng thời bị trung thực chấp hành.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Vân Tranh đứng chính mình nhà ngói phía trước, từng cái từng cái kiểm nghiệm học sinh của chính mình, www.uukanshu.net tuy rằng học sinh thêm ra đến một chút, Vân Tranh cũng không để ý.

Tóc, cổ áo, phía sau lưng từng cái đã kiểm tra sau, lúc này mới buông tha chính mình những này đã sắp bị cha mẹ năm nước thuốc rót một buổi tối học sinh, quần áo cũ nát không liên quan, thế nhưng nhất định phải sạch sẽ, đây là Vân Tranh yêu cầu duy nhất.

Lấy ra cái kia rết điều đưa cho lớn tuổi nhất thương ngư, mệnh hẳn mang theo bốn cái lớn tuổi chút hài tử vôi vàng xe bò đi Đâu Sa quan đem cái này con điều giao cho Tiêu gia thiếu gia, sau đó từ Tiêu gia lĩnh về ngũ quán tiền, nhất định phải là ngũ quán tiền, không thể thiếu một văn, nếu

như thiếu, liền đi tìm Tiêu gia thiếu gia cáo trạng, không cần cho bất kỳ Tiêu gia hạ nhân mặt mũi.

Bắt được tiền nhất định phải đi Hà gia bố phô mua mười một thớt vải mộc, lại đi thuốc nhuộm hành mua màu xanh, vại nước, nồi sắt, đi hiệu thuốc mua lượng lớn sáp ong , còn vôi, muối ăn, liền nhìn bọn họ cò kè mặc cả bản lĩnh.

Trong trại người ngày hôm nay cả ngày đều không có đi ra ngoài làm việc, mà là đứng Vân gia gạch phòng trước mặt nhìn Vân Tranh mang theo bọn nhỏ đang bận bịu, tuy rằng không hiểu cái kia con điều vì sao lại trị ngũ quán tiền, cũng không hiểu Vân Tranh vì sao lại đem lớn như vậy một khoản tiền giao cho năm cái mười hai mười ba tuổi hài tử, xuất phát từ đối với học trò nhỏ tướng công tín nhiệm, bọn họ cực kỳ chờ đợi cái kia ngũ đứa bé có thể dựa theo Vân Tranh nói tới mang về hẳn yêu cầu những thứ đó.

Tối gần buổi trưa, bọn nhỏ trở về, mang về rất nhiều thứ, Vân Tranh yêu cầu vật tư như thế đều không ít, hẳn không hỏi một tiếng bọn nhỏ là trải qua thế nào khổ cực mới đạt thành mục tiêu, chỉ là ra lệnh cho bọn họ đem vật tư thả xuống sau đó, liền bắt đầu làm việc, chỉ ít mười một cái nhóm lửa đại tảo là muốn bàn...

Truy đuổi chính mình lợi nhuận, đồng thời không chừa thủ đoạn nào, này vốn là lợi ích bản năng của động vật.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tri Kỳ Lễ Vật

Cầu thu gom, cầu đề cử a!

Trát nhiệm trong trại nữ nhân thật là nhiều người đều sẽ, thế nhưng như Vân Tranh như vậy cầm trước đó khắc xong khuôn hướng về lỗ thủng bên trong xoạt hòa tan chá trấp liền xưa nay chưa từng thấy, chẳng lẽ nói không nên là cầm chá đao một chút chuyện cũ trước tiên họa thật bản vẽ bày lên quái chá sao?

Vì sao lại thô bạo địa đem đã quái thật chá vải mộc ném vào một thuốc màu vại bên trong phao? Lễ nào liền không sợ cả khối bố đều bị hủy diệt sao? Xem không hiểu, thế nhưng thấy Vân Tranh mang theo bọn nhỏ làm ra hăng say, các phu nhân cũng không khỏi tiến lên giúp đỡ bọn nhỏ hướng về chảo nhuộm Riese vải mộc.

Những này vải mộc đều là các phu nhân chính mình năm tro rơm rạ thanh tẩy quá, mặt trái cũng đồ lên khoai sọ bùn, Vân Tranh đối với quan trọng nhất đồ chá này một đạo công tự hững hờ để các phu nhân không ngừng oán thăm, đáng tiếc những này tốt nhất vải mộc.

Vân Tranh ở thuốc nhuộm vại bên trong tăng thêm muối ăn liền không tiếp tục để ý, bắt đầu mang theo bọn nhỏ đi đọc sách, thật giống đã hoàn toàn quên mình đã đem giá trị ngũ quán tiền vải mộc toàn bộ chà đạp xong.

Lão tộc trưởng nhìn thật cẩn thận, không chỉ hẩn ở xem, còn dặn dò toàn gia đồng thời xem, một động tác đều không cho đổ vào, hẩn rất muốn biết ngũ sau sáu ngày nơi đó đến cùng sẽ xuất hiện thế nào kỳ tích.

Trong lúc này, Vân Tranh nhưng đang toàn lực đốc công chế tạo gia cụ, hẳn không chỉ ở gỗ trên sát cây trầu, thậm chí ở cây mây trên cũng lau chùi cây trầu, những người miền núi bỏ tới kỳ quái cây mây, bị hẳn tiện tay nắm lưỡi búa chặt mấy lần liền đã biến thành từng cây từng cây cổ kính lê trượng, có phượng đầu, có sừng hươu, có Hồ Đầu, quanh co khúc khuỷu cây mây phẳng phất ở trong tay của hẳn trở nên sống lại.

" Vân tướng công, như vậy một cái lê trượng làm sao cũng có thể bán được hai mươi văn chứ?"Người què không có chuyện làm liền yêu thích hướng về Vân Tranh trước mặt tập hợp.

" vật này liền không phải bần gia nhà nghèo dùng đồ vật, hai mươi văn cho nhà lão nhân mua một cái lê trượng sẽ chỉ làm các huynh đệ tỷ muội chuyện cười, vì không cho bọn họ bị chuyện cười, ta quyết định cây này lê trượng ít hơn ngũ quán tiền không bán, qua thúc, ngài nếu như cho cây này lê trượng phối cái trước đẹp để hương hộp gỗ, ta cảm thấy hẳn nên trị mười quán tiền mới đúng. Qua thúc, qua thúc?"

Vân Tranh quay đầu lại thời điểm mới phát hiện người què chạy, hơn nữa chạy nhanh chóng, hẳn cho rằng Vân Tranh điên rồi, đầu tiên là đem giá trị ngũ quán vải mộc hủy diệt, còn nói muốn đem này mây cây không đáng giá một đồng cây mây bán được giá trên trời, vì không để cho mình quá khó chịu, nhất định phải đem những bí mật này nói cho người khác biết, để cho người khác chia sẻ một chút nỗi thống khổ của chính mình.

Vân Tranh lắc đầu một cái, cái thứ nhất mua lê trượng oan đại đầu hẳn đều nghĩ kỹ, chính là lão chủ bộ, nghe nói qua mấy ngày chính là lão già bảy mươi ngày sinh, một ông cụ trong tay không có một cái tạo hình kỳ lạ lê trượng làm sao đều không còn gì để nói, nếu như năm vật này đưa cho lão chủ bộ, Vân Tranh cảm thấy thiệt thòi, trừ phi có người có thể từ trong tay hẳn mua đi đưa cho ông cụ, cứ như vậy, không chỉ quảng cáo hiệu ứng có, tiền cũng kiếm lời, là nhất cử lưỡng tiện thật buôn bán.

"Lam Lam?" Quên đi, nghe nói té bị thương chân, Lâm huyện lệnh đã đủ đáng thương, phạm không được lại đi thương tổn một kẻ xui xẻo.

"Lương Kỳ?" Quên đi, này khuê nữ mặc dù là cái mưu mô, thế nhưng tâm địa vẫn tính là không sai, lần trước tiêu xe có chuyện, còn biết đem người bị thương đưa đến y quán, còn biết quay về vài đầu bẻ gãy chân gia súc chảy nước mắt, liền tha cho nàng một lần được rồi.

Tính ra toán đi, Vân Tranh vẫn cảm thấy Tiêu Vô Căn người này không sai, không chỉ còn trẻ nhiều kim, hiếm thấy hăn luôn luôn đối với lão nhân phi thường có hiếu tâm, tuy rằng khuôn mặt đáng ghét một chút, mười bốn tuổi tiểu hài tử mà, chính là làm người ta ghét thời điểm, có chút thói hư tật xấu cũng rất bình thường, vẫn là bán cho hăn đi, thế nào cũng phải để đứa nhỏ này ở tổ phụ tiệc mừng thọ trên ra một cái thái mới đúng đấy.

Không cần làm rất phiền phức, chỉ cần cho Lưu Đô Đầu hơi hơi lộ một hồi ý tứ là tốt rồi, liền nói mình tìm tới một cái kỳ mộc, đã mời cao thủ thợ thủ công làm thành một cái gậy, tuyệt đối là hiến cho ông cụ bảo bối đồ vật, chỉ là tiền công liền bỏ ra ngũ quán tiền.

Nếu như nói trên đời này còn có ai tối không thể miệng kín như bưng, như vậy, người này nhất định không phải chúc Lưu Đô Đầu không thể nghi ngờ, bởi vì hăn đều là đối với Vân Tranh mạnh miệng bán tén bán nghi, chỉ cần một hoài nghi, sẽ đi thỉnh giáo cao nhân, chỉ muốn thỉnh giáo cao nhân, liền nhất định sẽ tìm lão chủ bộ, lão chủ bộ biết rồi, Tiêu Vô Căn cũng đã biết, sau đó sẽ đến trong trại đến mua lê trượng.

Lưu Đô Đầu hiệu suất rất cao, ngày thứ hai buổi chiều, Tiêu Vô Căn liền đến Đậu Sa trại, trên mặt còn có một tảng lớn máu ứ đọng chưa từng xuống, nói cái gì đều không nói, chỉ là xem thường nhìn Vân Tranh, vung tay lên, phía sau tời tời liền M4o3iK1 ném tới một người hầu bao.

" trong này có sáu quán tiền, đem người lê trượng lấy ra cho ta nhìn một chút, nếu như có thể vào mắt, sáu quán tiền chính là người, không uổng công người ba ba tìm Lưu Đô Đầu truyền lời."

Bị người ta ngay mặt chọc thủng, Vân Tranh mặt lập tức liền trướng đỏ chót, ôm quyền thi lễ, dặn dò tịch nhục đem cái kia lộc đầu lê trượng lấy ra, thật không tiện địa nói: " cây này gậy thế gian duy này một cái, Tiêu huynh nhìn có thể có thể vào được mắt sao? Kỳ thực tiểu đệ chỉ muốn bán ngũ quán tiền, bây giờ có thêm nhất quán..."

"Thưởng người!" Tiêu Vô Căn nhìn thấy cái kia gậy con mắt liền toả sáng, cứng rắn câu nói vừa dứt, liền ôm gậy vội vã rời đi, dưới cái nhìn của hắn, cây này gậy mặc kệ từ ngụ ý vẫn là hình thái đều là rất tốt, hiếm có nhất là lại có loại sợi vàng đẳng ý tứ, có thể dài đến như thế thô sợi vàng đẳng nghe đều chưa từng nghe nói, này một viên tuy rằng màu sắc hiện ra màu đồng cổ, không sánh được sợi vàng đẳng, xem ra cổ điển thương nhiên, [www. uukanshu. net](http://www.uukanshu.net) nhất định cũng là thứ tốt.

Vân mở mắt nhìn Tiêu Vô Căn xe la ra trại, lúc này mới đem thân thể đứng thẳng đối với tịch nhục nói: "Đem tiền thu cẩn thận, trở lại đếm một chút, gần nhất nhất quán tiền tại sao biến thành 980 văn?"

Mắt thấy giao dịch thành công cũng không chỉ Vân Tranh một, người què chính là một cái trong đó, mắt thấy tịch nhục vất vả đem hầu bao kháng đi, nuốt ngậm nước bọt đối với Vân Tranh nói: "Người thật sự bán đứng nó ngũ quán tiền?"

"Vốn là bán đấu giá đến mười quán, ai kêu người không đem hộp làm tốt đẹp." Vân Tranh thở dài, trở về đến chính mình phía dưới mái hiên nằm gậy đâm đâm vài mộc, để học sinh tế phiên giáo mấy lần, lúc này mới chấp tay sau lưng tiến vào trúc lâu.

"Ta đêm nay không ngủ cũng phải đem hộp làm tốt!" Người què đem hai cái tay tụ lại ở trên miệng lớn tiếng hướng Vân gia trúc trên lầu gọi.

Tịch nhục quả nhiên ở kiểm tiền, một viên một viên mấy hết sức chăm chú, đây là nàng trong cuộc đời hạnh phúc nhất thời điểm, bình thường liền yêu thích không có chuyện làm đem trong nhà sinh hoạt phí lấy ra đếm một khắp cả, Vân Tranh nhìn đến mấy lần, phát hiện tịch nhục mỗi hồi đến lúc này, hai con mắt liền trở nên phi thường có tinh thần, biết rõ tiền mấy sẽ không thêm ra đến, nàng vẫn như cũ làm không biết mệt, nàng chỉ có thể một lần mấy chục mấy, lí do sẽ đem tiền đồng mười cái một loa, mười cái một loa phân ra đến, vào lúc này không dám đánh giảo nàng, chỉ cần quấy rầy, nàng sẽ quên chính mình mấy tới đó, tuyệt đối sẽ đem chính mình trước đây công tác toàn bộ lật đổ, trùng đếm một thứ, không ngủ cũng phải mấy.

Vân Nhị tẻ nhạt xách chính mình hai con tiểu chân ở trúc lâu bên trong lăn qua lăn lại, thấy Vân Đại đi vào, tức giận nói: "Người coi như là muốn bẫy người có thể hay không biến thành người khác khanh, không muốn chết cầm lấy một có được hay không?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Tặng Lễ Học Vấn

Thời gian mới là chế tạo thần kỳ sự vật chất xúc tác, Vân Tranh đối với thời gian nhận thức rất sâu sắc, từ khi trải qua thần kỳ lễ hành sau khi, hẳn liền cho là mình là phương diện này đại sư.

Giả như chính mình là một viên tảng đá, liền có thể dễ dàng nhìn thấy trên bầu trời Vân Thái tụ lại tán, tản đi lại tụ, tới tới lui lui dẫn vật thời gian lâu dài, cũng cũng làm người ta khiến người ta phiền chán, càng không muốn chính mình là một viên tẻ nhạt tảng đá.

"Truyền thuyết thì ở toà này trên núi, trước đây ở một đứa bé hiếu thuận, đứa bé này có một tuổi già gia gia, lão gia gia ngậm đắng nuốt cay đem con lôi kéo lớn, nhưng là mình đi đứng nhưng từng ngày từng ngày trở nên ngốc.

Hài tử là một đứa trẻ tốt, hẳn đều là cho rằng thời gian đối với gia gia của chính mình không công bằng, nhìn thấy gia gia từng ngày từng ngày trở nên suy nhược, không nhịn được liền hỏi: Tại sao người tuổi già sau khi sẽ quay đầu phát, tại sao người tuổi già sau khi sẽ Đài Loan xỉ, tại sao người tuổi già sau khi đi đứng sẽ trở nên không tiện lợi?

Hẳn đem những câu nói này hướng về thương từng hỏi qua, thương từng nói này không hợp lý, ta càng là tuổi già, liền càng là cường tráng, kiên cố, hẳn cũng hướng về núi lớn hỏi qua, núi lớn nói này không đúng vậy, ta càng là tuổi già, liền càng là vững chắc.

Liên thiếu niên người liền cảm thấy thời gian đối với chính mình thân ái gia gia rất không công bằng, liền thiên nộ với cây thông, chuẩn bị đem cây thông cành cây chặt bỏ đến cho gia gia của chính mình làm gậy, thay thế hẳn cái kia tập tễnh hai chân, lại uy hiếp lớn sơn nói, nếu như người không đem mặt đường làm cho đẹp, ta liền đem người móc xuống điền tiến vào Bắc Hải.

Bất đắc dĩ cây thông liền đem những kia quán quanh ở trên người mình cây mây phủi xuống đi, hiển cho thiếu niên người làm gậy, núi lớn cũng đem đường núi gập ghềnh đã biến thành bằng phẳng đường cái.

Thiếu niên người dùng cây mây làm mấy cây gậy, nhìn gia gia đỡ gậy ở đường cái trên bộ hành như phi, chính đang lúc cao hứng, lại phát hiện núi lớn chính đang hợp lại đường cái lập tức liền muốn đem gia gia của hắn vùi vào trong đất, vội vã dùng còn lại mấy cây gậy chống đỡ núi lớn không cho nó hợp lại, kết quả này ganh đua lượng, liền đầy đủ tranh tài rất nhiều năm, thiếu niên người đã biến thành thạch lương, gia gia hắn liền đã biến thành người dưới mộng diện khối này lão nhân thạch, ai, thực sự là một đứa bé hiếu thuận!"

Lưu Đô Đầu cả người ngum nước lưu lão trường, một bính tử liền từ tảng đá kia trên thoán đi, cẩn thận quan sát chính mình vừa tọa tảng đá kia, càng xem càng cảm thấy tảng đá kia như là một ông lão.

"Người bán cho Tiêu công tử cái kia gậy, thực sự là thứ tốt a, lão chủ bộ mấy ngày nay mỗi ngày chống đều không nở buông ra, luôn nói cây này gậy trên có một luồng nhân nhật mát mẻ khí tức có thể đề thần tỉnh não, người có còn hay không a, toàn bộ bán cho ta." Lưu Đô Đầu đưa ánh mắt từ từ trên tảng đá chuyển tới Vân Tranh trên người, biểu hiện nóng bỏng.

Vân Tranh thở dài nói: "Ta lần trước nói cho người chính là định bán cho người, kết quả người còn chuyện cười ta bị hóa điên, hiện đang hối hận? Chậm, người cho rằng loại bảo bối này khắp nơi đều có?"

Lưu Đô Đầu khà khà cười nói: "Người phá cỗ sự chính là ở nói hươu nói vượn, thế nhưng người nói đặc sắc, làm hại ta đến hiện ở trong lòng còn sợ hãi, thật sự cho rằng vừa nãy dưới mông diện ngồi chính là một ông già, người đã quên ta là làm gì, Bộ Khoái a!"

Người đếm xem vừa nãy người cái kia phá cỗ sự bên trong xuất hiện bao nhiêu gậy, ta cảm thấy sẽ không thiếu với năm cái, người nói xem?"

Vân Tranh sửng sốt một chút vỗ vỗ miệng mình nói: "Quang đồ nhất thời nhanh miệng, làm sao liền đem nói thật đi ra ngoài, có điều a, gậy đúng là thứ tốt, Lão Lưu ca, ta biết người định dùng đến cho người khác tặng lễ, người cũng đừng nói năm cái, vật này chỉ cần một nhiều liền không đáng giá, cho người một cái, định giá mười quán, ta sẽ ở trong hộp viết đến gậy giá cả biên lai cùng công hiệu nói rõ."

"Mười quán? Người điên rồi!"

"Không điên, chủ yếu là xem người dự định đưa ai, nếu như đưa cho bá phụ thay đi bộ, năm mươi văn liền đầy đủ!" Vân Tranh câu nói đầu tiên để Lưu Đô Đầu sửng sốt,

Hắn ngơ ngác nhìn Vân Tranh nhỏ giọng nói: "Cái kia người làm gì thế muốn nói mười quán."

Vân Tranh thiếu kiên nhẫn nhìn Lưu Đô Đầu nói: "Giả như là đưa cho bá phụ, đương nhiên là năm mươi văn, nếu như không phải là bởi vì thợ khéo trên dùng nhân gia một ít nguyên liệu, ta liền năm mươi văn đều sẽ không hỏi người muốn."

Nhưng là người đây là muốn đi tặng lễ, tiếp thu lễ vật nhân gia thân phận còn không thấp, nếu như không phải cân nhắc đến người dòng dõi không tính phong phú phần trên, ta sẽ kiến nghị người ra hai mươi quán tiền mua lại cây này gậy."

Lưu Đô Đầu lại choáng váng, ở Vân Tranh trước mặt hẳn đều là cảm giác mình thật giống là người ngu ngốc, hẳn suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông tại sao đồng dạng là chính mình mua gậy, bởi vì công dụng không giống nhau, tương tự một cái gậy giá trị sẽ gọn sóng lớn như vậy.

Thấy Lưu Đô Đầu vẫn không hiểu, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là đẩy ra, vò nát nói cho hẳn đạo lý.

"Nếu như là bá phụ dùng, người chỉ cần cho người ta liêu tiền, còn lại cái kia bộ phận giá trị kỳ thực chính là giữa chúng ta tình nghĩa, hơn nữa này bộ phận tình nghĩa thì có một có thể tính toán tiêu chuẩn, vậy thì là mười quán tiền trừ năm mươi văn, chính là ta hiểu kính bá phụ tình nghĩa giá trị. Cùng lý, người đưa cho người khác gậy, chính là vì đạt thành mục đích của người, ta biết người gần nhất mục đích chính là muốn xin mời Thành Đô phủ Tổng bộ đầu không muốn không có chuyện làm đều là càn quét trong ngọn núi người miền núi, thiếu một người miền núi người liền thiếu một phân thu vào, bởi vì việc quan hệ thể lớn, người muốn làm được một lần thành công, cho nên mới hỏi ta gậy sự tình đúng hay không?"

Lưu Đô Đầu biến mất mồ hôi trên trán nói: "Chính là như vậy, Hàn Tổng bộ đầu có thể không giống người khác tốt như vậy nói chuyện, www.uukanshu.net ta cũng là bởi vì hỏi thăm được Hàn Tổng bộ đầu có một vị tuổi già phụ thân, cho nên mới muốn biết một cái gậy thăm dò con đường."

"Này không phải kết liễu, người đưa đi lễ vật càng quý trùng, liền MoCbOoS nói rõ người tình nghĩa càng thật, chỉ cần Hàn bộ đầu cha vừa ý cây này gậy, chuyện của người thì có tám phần mười độ khả thi sẽ thành công.

Như thế chút năm quan làm không, một lần đưa hai mươi quán tiền lễ vật cùng người đứt quãng đưa mười lần hai quán tiền lễ vật, hiệu quả côi cút không giống, người trước sẽ một lần đem sự tình hoàn thành, người sau chỉ có thể đem sự tình càng làm càng nát, không tin người liền đi thử xem. \ "

Lưu bộ đầu cẩn thận hồi ức một hồi người khác cho mình tặng lễ thì tâm thái của chính mình, đột nhiên nắm lấy Vân Tranh cánh tay nói: " hai mươi quán! Liền mua hai mươi quán, ta chỉ cho người mười quán được không?"

"Lão Lưu, người đem đầu chống đỡ để ta đánh một hồi, ta đã sớm muốn đánh người, đem người đánh xong ta cho người biết một tân đạo lý, đạo lý này sẽ làm người một đời được lợi bất tận, có làm hay không?" Vân Tranh trợn lên nắm đấm nắm thật chặt mặt đỏ lên, nhìn dáng dấp bị tức đến không nhẹ.

"XXX, ngược lại người một quyền còn đánh nữa thôi chết ta." Lần này Lưu Đô Đầu trả lời phi thường thẳng thắn.

Vân Tranh nhảy lên đến ngay ở Lưu Đô Đầu trên đầu mạnh mẽ gõ một bạo lật sau khi gầm thét lên đối với hắn nói: "Ta vừa nãy nói cho người nửa ngày tình nghĩa đây? Cái kia mới là giá trị Đại Đầu, người là Bộ Khoái, nhân gia là Bộ Khoái đầu lĩnh, người liền không nghĩ vĩnh viễn kết thật Hàn Tổng bộ đầu sao? Người tên ngu ngốc này, lễ nào tặng lễ liền không nên đưa tình chân ý mà?"

Ai nói cho người tặng lễ có thể báo hư trưởng? Báo hư trưởng sẽ triệt để đem người làm bất kỳ nỗ lực đều một phen xoá sạch đi, chỉ có ánh mắt thiên cận ngu xuẩn mới sẽ như vậy được!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Phế Phẩm

Quá mức hạ thấp xã hội sức sản xuất sáng tạo không được phổ biến giàu có sinh hoạt, trong trại diện bần cùng là phổ biến, muốn ở trong thời gian ngắn giàu có lên ngoại trừ giết phú tế bần ở ngoài, hầu như không có bất kỳ cái khác biện pháp tốt.

Luân đao luân thương cách mạng cướp đồ vật Vân Tranh không làm được, thế nhưng mượn dùng một điểm Tiểu Tiểu kỹ xảo, đem người giàu có của cải thiếu thiếu hưởng về người nghèo bên này lưu một điểm vẫn có thể làm được.

Gậy vật này là lão nhân dùng, hẳn một mặt có thể giúp đỡ lão nhân trạm đến càng ổn, đi càng nhanh hơn, càng thêm dùng ít sức khí, ở Vân Tranh xem ra, từ xưa tới nay mọi người bán gậy, bán chính là gậy phụ trợ cất bước công năng.

Đây là không đúng, ở đời sau, một tên rác rưởi trên người đều có thể bị phủ thêm hoa lệ áo khoác bán giá trên trời, dựa vào cái gì gậy không thể? Những kia giàu có lão nhân gia mua vài món yêu thích gậy trợ giúp một hồi người nghèo có cái gì không đúng?

Một nhánh ở bạc hà trong nước ngâm quá ba ngày gậy đương nhiên có thể khiến người ta đề thần tỉnh não, bạc hà chính là làm cái này, phao xong bạc hà thủy sau khi, lại dùng cây trấu đem bạc hà mùi vị phong tỏa ở gậy bên trong. Thông qua một ít đơn giản đường nét khe chậm rãi thả ra ngoài là tốt rồi, có điều như vậy có thể đề thần tỉnh não gậy chỉ có thể duy trì một quãng thời gian, bạc hà mùi vị tỏa ra sạch sẽ sau khi, nó liền mất đi đề thần

tinh não công năng, này không phải Vân Tranh cần cân nhắc vấn đề, gậy tổng sẽ xuất hiện các loại vấn đề, chỉ cần không có đoạn, ném tới người coi như là thứ tốt.

Nhân sinh là hết sức tẻ nhạt, trên thế giới đều là tràn ngập ngu xuẩn, Vân Tranh chính mình cũng là một cái trong đó, trốn không ra, đi không tới người thông minh hàng ngũ, vậy thì làm xuẩn trong đám người cái kia đại đột không quá tên lợi hại.

Tìm đến Vân Tranh mua gậy rất nhiều người, đáng tiếc chỉ có năm cái, đang nghe Vân Tranh cái kia rầm chó không kêu cổ sự thêm vào lý luận sau khi, đều đồng ý nhiều đào một điểm tiền tới mua gậy.

"Vân Đại, người làm gì thế muốn đang bán gậy thời điểm muốn nói một đại thông phí lời a?" Vân Nhị xem xong đại ca thần kỳ buôn bán sau khi không nghĩ ra tại sao muốn cùng những người kia nói những kia phí lời.

Vân Tranh nhìn Vân Nhị, tiếp tục vò trong tay đoàn, đây là từ Lương Kỳ nơi đó làm ra phấn, hẳn đã sớm muốn ăn mì. Làm lão sư Vân Tranh cảm thấy loại này Âm Hắc tâm tư vẫn là không cần nói cho tiểu hài tử cho thỏa đáng.

"Vân Đại, người có phải là ở dùng những kia phí lời cho chính người phô đường lui a? Tương lai coi như là người khác biết bị người lừa, vừa nghĩ tới người giáo cho bọn họ những đạo lý kia, liền thật không tiện tìm người tính sổ nhỉ?" Vân Nhị bò đến Vân Tranh dưới chân, ngẩng đầu xem Vân Đại.

"đây là không có cách nào sự tình, học vấn vật này không phải trước mắt nhu phẩm cần thiết, hẳn sẽ chỉ ở sau đó trong cuộc sống phát huy rất trọng yếu tác dụng, lập tức muốn bán, chúng ta bán không tới giá tiền cao, chỉ có thể đem học vấn xem là gậy thêm đầu, có lẽ có một ngày những kia mua

gậy người sẽ ý thức được gậy mới là lần giao dịch này thêm đầu, chân chính lấy gùi bỏ ngọc chính là Tiêu Vô Căn."

Không có chài cán bột, Vân Tranh chỉ có thể thu diện mảnh ăn, tịch nhục thích nhất Đại thiếu gia làm cơm, bởi vì Đại thiếu gia làm cơm thật sự ăn thật ngon, mặc kệ hẳn làm cái gì cơm canh, thật giống đều ăn rất ngon.

Trứng gà diện mảnh mà thôi, rất việc nhà một cơm canh, Vân gia hiện tại là trong trại giàu có nhất nhân gia, xưa nay cũng không thiếu thiếu trứng gà thứ này, hiện tại Vân Tranh mỗi ngày đều muốn cưỡng ép Vân Nhị ăn một, tịch nhục cũng là như thế, Vân Tranh không thích ăn trứng gà, thế nhưng tịch nhục không biết, nàng cho rằng trứng gà là ăn ngon nhất đồ ăn một trong, Đại thiếu gia sở dĩ không ăn, kỳ thực chính là lưu cho mình ăn.

Diện mảnh Riga một điểm rau xanh, màu sắc liền cực kỳ đẹp đẽ, cũng một điểm hoa tiêu dầu đi vào, mùi thơm liền trốn ra.

Nhìn thấy hai vị thiếu gia ăn ào ào, tịch nhục tuy rằng cũng cảm thấy ăn ngon, nhưng chậm lại ăn cơm tốc độ, không ngừng giúp đỡ hai vị thiếu gia thêm cơm, chính mình một cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ ăn.

Tịch nhục xuyên thấu qua chính mình cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn tới,

Bưng bát ăn cơm cảm thấy rất hài lòng, bởi vì ngày hôm nay trong trại mỗi người đều có thịt ăn, mua gậy Tiền thiếu gia liền cầm mười quán tiền, còn lại đều giao cho tộc trưởng, chính mình lại mua hai con trư phân cho trong trại mỗi người, không hiểu thiếu gia nói lập tức liền muốn bắt đầu đại sinh sản là có ý gì, thế nhưng tịch nhục biết trong nhà có tiền, có thịt ăn là một cái phi thường chuyện hạnh phúc.

Ngày hôm nay, chá nhiệm coi như là thành công, toàn làng người đều phải tới thăm thiếu gia là làm sao chà đạp đi ngũ quán tiền vải mộc, sáng sớm nấu nước thời điểm đã mắng quá những kia bà ba hoa, cầm thiếu gia

tiền, lại ăn thiếu gia cho thịt heo, còn nói thiếu gia nói xấu, đều không phải vật gì tốt.

Ở tịch nhục nhỏ giọng thầm thì thời điểm, Vân Tranh đã chấp tay sau lưng rơi xuống trúc lâu, ăn quá nhiều, tổng cần đi bộ một hồi, cháo nhuộm bên trong vải mộc đã nhiễm ba lần, gần đủ rồi, hiện tại thanh tẩy sau khi, bỏ vào trong nồi luộc đi sáp ong, lấy thêm đi phiêu rửa sạch sẽ, những này vải mộc liền có thể bán cho bố được rồi, còn bọn họ có phải là cầm giả mạo Đại Lý chá nhiễm liền không phải là mình có thể không chế, đương nhiên, giá cả không thể thiếu, bố hành tại trong thời gian ngắn có thể thu được lãi kék sù, chỉ cần có thể đem bố bán đi, đến thời điểm thị trường quy luật sẽ ép buộc bọn họ đem chính mình nắm giữ độc môn thị trường giao ra đây.

Nguyên lai cho rằng tẩy trắng chính là ở trại cửa cái kia trong sông tiến hành, ai biết cổ nhân so với Vân Tranh tưởng tượng càng thêm bảo vệ chính mình hoàn cảnh sinh tồn, hơn ba mươi thớt chá nhiễm bố bị nhắc đến một chuyên môn hồ MKXHI4V nước bên trong, các phu nhân oanh đi rồi nam nhân, cởi quần áo liền xuống bể nước, tịch nhục rất tự giác ở lại hiện trường, nàng muốn nhìn chăm chăm những nữ nhân này không muốn trộm chính mình bố.

Tẩy trắng là một hạng rất gian nan công tác, cần lặp lại rất nhiều thứ, quan trọng nhất chính là cần nắm giữ thật chính mình tẩy trắng cường độ, bằng không cả khối bố màu sắc sẽ bất nhất trí.

Mãi đến tận buổi chiều, www.uukanshu.net những kia các phu nhân liền giơ lên vắt khô lam bố trở về, Vân Tranh nhìn cũng không tệ lắm, trong trại nhân thủ nghệ không sai, lam bố bị nhiễm đến tốt vô cùng, cắt xuống một khối quăng vào nước sôi oa, chỉ chốc lát oa bên cạnh liền hiện lên đến một tầng chá dịch, các phu nhân dùng biểu mức những này phù chá rót vào bên cạnh trong thùng nước, đợi được nó lương hạ xuống, lại sẽ ngưng kết thành khối, còn có thể tiếp tục sử dụng.

Mãi đến tận không nhìn thấy chá dịch nổi lên, hay dùng móc đem bố vớt lên, ở bỏ thêm muối nước lạnh bên trong ngâm nửa canh giờ, mò đi ra treo ở Thái Dương dưới đáy phơi nắng, toàn trại người đều đang đợi kết quả cuối cùng.

Tốt đến kì lạ, chỉ ít Vân Tranh chính là cho là như vậy, không chỉ cái kia mấy đóa công bút hoa sơn trà trông rất sống động, bị chính mình làm nứt chá cũng tự nhiên sản sinh phóng xạ trạng băng văn.

Cả khối bố bị các phu nhân cầm ở trong tay truyền đến truyện đi, mỗi một người đều phi thường ủ rũ, có chút tình nhu nhược phụ người đã khóc ra tiếng, ròn rã hơn ba mươi thớt vải mịch liền như vậy bị miễn cưỡng chà đạp.

Các phu nhân gào khóc ủ rũ, các nam nhân than thở, tịch nhục đã khóc đến không được dáng vẻ, nàng là đang vì thiếu gia nhà mình thương tâm, lòng tốt đã biến thành chuyện cười.

"rất đẹp a, khóc cái gì a?"

"thiếu gia, nhiễm phế bỏ."Tịch nhục nhỏ giọng trả lời.

Vân Tranh sững sốt một chút, có điều rất nhanh sẽ rõ ràng, hãnh cười chỉ vào mặt trên những kia băng văn đối với những này phụ nhân nói: "Các người nhìn, những này hoa văn nhìn có được hay không, đây chính là có lời giải thích, gọi là băng văn, chính là bởi vì có nó, các người liền không phát hiện những này bày lên đồ án có vẻ càng đẹp hơn sao?"

"Phế bỏ! Chỉ có thể nhuộm thành miếng vải đen." Từ trước đến giờ lấy tay xảo xưng năm bà tử lớn tiếng rơi xuống định nghĩa.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Cứng Rắn Chuyện Làm Ăn

Đối mặt tiếng chát vắn, Vân Tranh chỉ là cười, cũng không có làm càng nhiều giải thích, băng văn vật này ở đồ sứ bên trong đã sớm phỉ trong tiếng ở ngoài, văn nhân mặc khách đem ca diêu sản xuất đồ sứ trên dứu vết rạn nứt ca ngợi vì là sợi vàng thiết tuyến, đương nhiên đây là Nam Tống thời kì mới có sự tình, có điều hiện tại Tống người đã có loại này gần như biến thái giống như thẩm mỹ tình thú.

Cùng các hương dân giải thích như thế nào đẹp, này trên căn bản liền thuộc về đối với ngưư đàm luận cầm, các nàng đối với cuộc sống của chính mình có một loại đặc thù thẩm mỹ tình thú, cho trên mặt của chính mình vẫn trên màu xanh chính là một loại trong đó, chính mình đã sớm đối với Hà chưởng quỹ đã nói dự định sáng tạo tính địa chế ra một loại tân chá nhiệm, còn nói quá đây là từ đồ sứ bên trong chiếm được ý nghĩ.

Thương nhân cùng những người khác quần không giống, khứu giác của bọn họ là tối nhạy cảm, đồng thời cũng là

"Thành công cũng được, thất bại cũng được, chung quy phải do những thương nhân kia đến xác định, bọn họ dFgtlgcK mới là người mua, tiểu ngưư, ngưư đi xin mời Hà gia bố phô chưởng quỹ sang đây xem một hồi bố, đúng rồi đem này một khối bố đưa cho hãn xem.",

Vân tranh kêu lên một học sinh, mệnh hãn đi Đậ Sa quan đi tìm Hà chưởng quỹ, hiện tại đến kiểm nghiệm chính mình tính toán có phải hay không chuẩn xác thời điểm, xin mời lão tộc trưởng mang người tiếp tục

luộc chá, Vân Tranh chính mình đi tới trúc trên lầu, bắt đầu mỗi ngày đều cần muốn tiến hành giấc ngủ trưa.

Khí trời từ từ nhiệt lên, che kín mỏng manh thậm là được, muỗi còn chưa có xuất hiện, con ruồi đã bay đầy trời, Vân Nhị đã sớm ngủ đất trời tối tăm, tiểu hài tử thân thể chống đỡ không được hẳn nhiều lần trí tuệ hoạt động.

Ngày xuân là trong ngọn núi thoải mái nhất mùa, cùng phong phơ phất, nghe phong từ Viễn Sơn khẽ vượt lại đây, mang đến không tên mùi hoa, Vân Tranh ngủ rất thoải mái, ngày hôm nay liền chán ghét con ruồi đều không có đến quấy rầy chính mình.

Nhất mộng càng ngàn năm, năm xưa quen thuộc sinh hoạt tựa hồ chính đang đi xa, chính mình ăn mặc cổ trang đứng ngựa xe như nước trên đường cái, không có ai chào hỏi, cũng không có cảm thấy kỳ quái, từng cái từng cái vội vã tự bên cạnh chính mình đi qua, đều đang bận rộn, một đứng bên lề đường thu hút nhãn cầu cổ trang trình diễn viên, xác thực không đáng nhìn nhiều, lạnh lùng mà vô tình.

Tỉnh lại thời điểm đầu đầy mồ hôi, linh hồn chạy một ngàn năm, cũng xác thực nên cảm thấy mệt nhọc, sau đó loại này không có ý nghĩa mộng vẫn là thiếu làm như diệu, hại chính mình càng ngủ càng luy.

Tịch nhục cầm trong tay một cái quạt hương bồ đang không ngừng mà giúp đỡ Vân Nhị niệm con ruồi, chính mình vừa nãy sợ dĩ không có chịu đến con ruồi tập kích, phỏng chừng cũng là tịch nhục xua đuổi nguyên nhân.

Cũng tốt, không thể quay về liền không trở về đi, chí ít nơi này còn có một giúp đỡ chính mình khu đuổi con ruồi tiểu nha đầu.

Hà chương quỹ liền ở dưới lầu xem những kia từ trong nôi mò đi ra vải mốt, tịch nhục cho rằng thiếu gia nhà mình là cái người có thân phận, đang ngủ, không thể bị quấy rầy, vì lẽ đó liền không nói cho Vân Tranh, kỳ thực

nàng rất không muốn nhìn thấy thiếu gia nhà mình bị người nhục nhã, căn bản là không muốn thông báo, tiểu nha đầu kể vạt nơi đó giấu giếm được Vân Tranh, cái kia ngón tay điểm điểm tiểu nha đầu cái trán, Vân Tranh cũng sắp bước xuống lầu các.

Hà chương quý biểu hiện phi thường nghiêm nghị, hẳn ở cẩn thận xem lượng ở trên sợi dây vải mộc, hầu như là ở một tắc một tắc xem, những này chá nhiệm đồ án phi thường đẹp đẽ, không phải loại kia truyền thống đối xứng đồ án, mặt trên hoa sơn trà chỉ có ba đóa, hai đại một tiểu, thế nhưng chúng nó ở bày lên hình thành tuần hoàn đồ án, không biết là làm sao làm ra đến, hết thấy ba con đóa hoa đều giống như đúc. Duy nhất không giống chính là mặt trên dây đặc vết rạn nứt, mặc kệ ai tới xem, đều biết đây là cố ý hành động, nếu như là không cẩn thận, tuyệt đối sẽ không như thế mặt, nhiều như vậy. Hà chương quý đứng xa chút, vừa cẩn thận xem, phát hiện đến xa xa, những này vết rạn nứt dĩ nhiên có thể tạo được bổ sung hình ảnh tác dụng.

"Hà chương quý, đây chính là băng văn, sai lầm sai đến cực hạn sẽ có biến hóa mới, cái gọi là dương chí âm sinh, âm cực dương sinh chính là cái đạo lý này a, vẽ tranh cũng chú ý xấu đến cực hạn chính là đẹp, chúng ta không có cách nào cẩn thận mà ở trước mặt ngài bày ra tối mặt tốt, vậy thì bày ra xấu nhất một mặt cũng là tốt,

Ngược lại đều là cực hạn."

Hà chương quý nhìn phía sau một bộ nhẹ như mây gió Vân Tranh, dở khóc dở cười nói: "Cẩn thận mà chá nhiệm người vì sao không cố gắng làm? Chỉ cần cẩn thận liền có thể tránh khỏi như vậy đoạn văn xuất hiện, ta nhất định sẽ cho người giá cao, hiện tại, người để ta làm sao đem những thứ đồ này bán đi?"

Vân Tranh lắc đầu nói: "Bởi vì ta muốn giá tiền cao hơn, giầy bên trong đều có lỗi đến cùng loại này kỳ hoa, chương quý vì sao như vậy khinh bỉ ở

đã hạ thủ nghề?"

"Sai đến cùng chỉ là hai loại màu sắc bính thành mũi giày, không phải như người vậy quy mô lớn đoạn văn, coi như người nói có đạo lý, lão phu thì lại làm sao dám mạo hiểm như vậy hiểm?"

Vân Tranh trợn to hai mắt quan sát tỉ mỉ một hồi Hà chương quỳ, đem lão Hà nhìn ra tóc gáy đều dựng lên đến rồi, đang muốn hỏi, lại nghe Vân Tranh còn nói: "mười một thốt đồng dạng sắc hoa chá nhiễm, người gặp?"

Hà chương quỳ lắc đầu một cái nói: "chưa từng nhìn thấy, chá nhiễm chưa bao giờ thấy đại kiện, năm trước rộng bức đã xem như là cực phẩm."

Vân Tranh duỗi ra hai ngón tay nói: "hai mươi quán, mười một thốt! Một cái giới. Không muốn ta coi như tràng châm lửa thiêu hủy."

Hà chương quỳ cười nói: "ta ra ngũ quán tiền, xem như là bồi thường người liêu tiền."

Vân Tranh cười không nói, nhìn thấy sớm nhất phơi nắng hai con chá nhiễm đã hong khô, từ bếp lò bên trong lấy ra một cái củi lửa, dù muốn hay không liền đem đã khô ráo hai con bố đốt, mọi người kinh hãi, muốn nhào tới dập tắt lửa, lại bị Vân Tranh ngăn cản lại.

Lão tộc trưởng làm sao cũng không nghĩ tới Vân Tranh sẽ làm như vậy, chuyện này quả thật chính là phá gia chi tử hành vi, coi như là không thể làm chá nhiễm bán đi, chính mình trẻ con, đại nhân làm xiêm y vẫn không có vấn đề, bần gia nhà nghèo có bộ quần áo xuyên đã ghê gớm, ww uukanshu. net còn dám yêu cầu sắc hoa đẹp để?

"chín thốt bố, hai mươi quán, Hà chương quỳ nghĩ như thế nào?" Vân Tranh cười đối với Hà chương quỳ báo giá.

Hà chương quỹ lắc đầu một cái, đồng thời quay đầu bước đi, tựa hồ không có chút nào nguyện ý cùng Vân Tranh đàm luận xuống, liền ngay cả trong trại người cũng cho rằng Vân Tranh đã là thẹn quá thành giận, không khỏi dùng ánh mắt khác thường nhìn hẳn, lão thành chút đã ở khẩn cầu Hà chương quỹ lưu lại, ngàn vạn muốn đem những này bố mua đi, bốn, năm quán tiền nông gia tổn thất không nổi.

Vân Tranh cũng không có gọi lại Hà chương quỹ, mà là lại cầm lấy củi lửa chuẩn bị đem bán làm ra những này bố toàn bộ tiêu hủy.

Ngay ở Vân Tranh đốt hỏa một sát na, Hà chương quỹ đột nhiên xông lại, nhắc lên một thùng nước liền giội ở đã bị điểm vải bông trên, gầm thét lên muốn theo hẳn đến việc đem những này bố thu sạch lên, mặc kệ có phải là khô rồi.

" trả cho ta mười quán tiền, còn lại toàn bộ đổi thành vải mộc, sau đó mỗi tháng ta giao cho người đồng dạng số lượng chá nhiệm người xem coi thế nào?" Vân Tranh cười híp mắt nhìn Hà chương quỹ, lại như là một con cáo nhỏ.

Hà chương quỹ thân thể run cầm cập lợi hại, từ trong lòng lấy ra một tấm khế ước, ở phía trên viết chữ như rồng bay phượng múa điền trên mực, thờ phì phò đưa cho Vân Tranh.

Vân Tranh nhìn kỹ một lần hiệp ước, chính mình không ký tên, mà là đem lão tộc trưởng lôi lại đây, ở trên ngón tay của hẳn theo : đè trên mực đóng dấu nghiêm túc ở khế ước trên nắp Thủ Ấn.

Sau đó đối với Hà chương quỹ nói: " sau đó người hỏi lão tộc trưởng muốn như vậy chá nhiệm, mười quán tiền vải mộc cũng giao cho lão tộc trưởng là tốt rồi, ta mười quán tiền người dạy cho tịch nhục là tốt rồi, nhà ta tiền quy nàng quản."

Nói xong những này vẫn cảm giác mình như eo đau lưng, trở lại lại ngủ một giấc là cái lựa chọn tốt.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Tu Hành

Hà chương quỹ cười ha ha liền lưu lại mười quán tiền vội vã rời đi, mà trong trại người đều ở dùng xem thần tiên ánh mắt nhìn Vân gia trúc lâu, tịch nhục thở hỗn hển, thở hỗn hển gánh mười quán tiền cũng theo thiếu gia tiến vào gia tộc, dF2rpfzJ thương nhĩ rất muốn giúp đỡ tịch nhục đem túi tiền giang đi vào, nhưng gặp phải vô tình từ chối, hẳn không biết tịch nhục, chỉ cần là chính mình tiền, mặc kệ nhiều tầng, nàng đều sẽ không cho phép người khác chạm số tiền này một hồi, một chết chính mình cũng không cho người khác chạm.

"Ha ha ha ha. \ "Lão tộc trưởng cười cực kỳ điên cuồng, nhìn trên tay hồng mực đóng dấu, hướng tất cả mọi người quát: " nhìn cái gì vậy! Mười quán tiền là vân oa, nếu ai dám có ý đồ xấu, lão phu nhất định sẽ đem hẳn trang đến trư trong lòng trầm đường! Vân oa cho chúng ta một môn đại doanh sinh lễ nào các người còn không vừa lòng? Thương nhĩ, lão thọ, con cạp, lão Bát, các người hiện tại liền đi Đậ Sa quan đem mặt khác mười quán tiền vài mộc kéo trở về, người què, lão tứ, lão ngũ, các người hiện tại liền bắt đầu cho lão phu chế tác vại nước, các tiểu tử đi chém gậy trúc làm cây gậy trúc đập thật sủi tràn, trại liền muốn phát đạt, ha ha ha, tổ tông phù hộ, đem như vậy một cục cứng quý giá đưa tới. Ha ha ha, vân oa là làm thế nào chá nhiệm các người đều nhìn rõ ràng?"

Lão tộc trưởng rống lên một cổ họng, đám người vây xem âm âm tản đi, hưng phấn bắt đầu vì là cuộc sống mới của mình làm chuẩn bị. Mắt thấy đoàn người tản đi, lão tộc trưởng ngẩng đầu liếc mắt nhìn Vân gia trúc lâu, thấy Vân Nhị nằm nhoài trên bình đài chống đỡ cằm nhìn mình, dĩ nhiên

làm một mặt quỷ, liền thét to các phu nhân mau mau làm việc, đợi được vài mợ chớ về, liền muốn bắt đầu làm chá nhiệm.

Vân Đại trở lại trúc lâu bên trong cũng không có ngủ, mà là thiêu một chút nước sôi ở uống trà, tịch nhục là không trông cậy nổi, chịu khó tiểu cô nương đã rơi vào đến khổng lồ đồng trong đồng tiền mê luyến không thể tự kiểm chế.

Tiểu Long đoàn trà ở Đậ Sa quan vẫn là có thể nhìn thấy, nhưng là Vân Đại chết sống uống không trôi, đều là cho rằng xào chế trà xanh vẫn tương đối hợp khẩu vị của chính mình, trước đây đều là cho rằng, xào chế lá trà mới là chính xác uống trà phương pháp, gần nhất mới biết không phải chuyện như vậy, hiện tại uống trà đều yêu thích đem lá trà ép thành tinh tế bột phấn, sau đó thêm vào hành khương, hương liệu cùng uống mới là tối phương pháp chính xác, sĩ phu môn uống trà thì càng thêm chú ý, liền ngay cả pha trà dùng thủy đều rất có chú trọng, muốn ở Đại Tống mở rộng hậu thế uống trà phương pháp quả thực chính là không biết mùi vị.

Có điều có một loại trà là ngoại lệ, Vân Đại cực kỳ yêu thích, từ không uống trà Vân Nhị cũng yêu thích, một lần có thể sử dụng hẳn Tiểu Ngân bát uống trà đầy một bát, lá trà, lão Khương, hạt vừng, gạo, thêm muối thả ở một cái lồi bát bên trong, dùng gỗ chắc lồi bồng "Lôi" thành tế chưa, dùng nước sôi xông ra, chính là lồi trà, uống vào sau khi ấm áp toàn thân thư thái.

Vân Tranh mỗi ngày buổi sáng đến đọc (Luận Ngữ) một chương, thời gian còn lại chính mình viết to nhỏ tự các một tấm. Đại tự viết (khuê phong bi), chữ nhỏ viết (nhàn tà nhà nước truyện), đều là từ Lâm huyện lệnh trong rương lấy ra tàng thiếp. Cách nhật viết văn một phần. Còn không phải chính thức văn chương, là một loại gọi là "Nghĩa" văn thể, chỉ là giải thích (Luận Ngữ) nội dung. Đề mục là dựa theo Lâm huyện lệnh đọc sách bút ký định ra. Vân Tranh cùng làm bao nhiêu thiên "Nghĩa", đã không nhớ rõ. Chỉ nhớ rõ có một đề là "Mạnh Tử phản không phạt nghĩa" .

Làm xong những này liền đến mỗi Thiên giáo sư học sinh thời gian, một ngày nhận thức mười cái tự, gió mặc gió, mưa mặc mưa, đợi được Vân Tranh loại ở trên núi thanh khoa dài đến dài một tấc thời điểm, bọn học sinh đã có thể thuần thục đọc thuộc lòng (bách gia tính) đồng thời đem những này dòng họ mặc viết ra, cũng không tệ lắm, nhiều như vậy chữ lạ, cổ quái tự, bọn nhỏ vẫn cứ gặm đi.

Vân Nhị cùng tịch nhục dưỡng tâm cũng đã có dài nửa tấc, ảo não, hoàn toàn không có cái gọi là tầm bảo bảo đáng yêu đáng vẻ, căn bản cùng một ít thanh trùng không có quá to lớn khác nhau.

Sinh hoạt chính là như vậy, yên tĩnh mà thanh nhàn, trong trại chá nhiệm lại bán đi một nhóm, giá cả không có Vân Tranh cái kia chín thớt bố bán đến cao, đây là không có cách nào sự tình, hàng mẫu vốn là cùng quy mô lớn sinh sản sản phẩm có khác biệt một trời một vực.

Có điều coi như là như vậy,

Lão tộc trưởng vẫn như cũ phi thường thỏa mãn, Hà chương quỹ cũng rất thỏa mãn, chỉ là yêu cầu trong trại người đem chá nhiệm làm thêm mấy cái trò gian, nếu như mặt trên có thể có Long Phượng, hẳn có biện pháp đem nơi này chá nhiệm bán được trong hoàng cung đi.

Bởi vậy, Vân Tranh lại nhiều một hạng việc, vậy thì là trên giấy vẽ án, sau đó giao cho người què làm thành ấn bản, ở liên tiếp làm sáu loại khuôn sau khi, Vân Tranh liền từ bỏ tiếp tục vẽ tranh hứng thú, quá độ khai phá sản phẩm mới, cũng không phải chuyện tốt, hơn một năm một loại sắc hoa, liền đầy đủ để Hà chương quỹ mừng rỡ.

" thiên địa huyền hoàng, Vũ Trụ Hồng Hoàng. Nhật Nguyệt doanh trắc, thần túc liệt trương. Hạ qua đông đến, thu thu đông tàng. Nhuận Dư Thành tuổi, luật lữ điều dương. Vân đăng trí vũ, lộ kết làm sương. Kim sinh lệ Thủy, Ngọc ra côn cương. Dấu thập Cự Khuyết, châu xưng dạ quang..."

Vân gia gạch trong phòng truyền ra sáng sủa tiếng đọc sách, đều là tiêu chuẩn quan âm, mỗi đến đọc sách thời gian, trong trại cũng chỉ có này một loại âm thanh đang vang vọng, bình thường người tên gọi, gà gáy tiếng chó sủa sẽ lập tức tuyệt tích, các phu nhân chế tác chá nhiệm âm thanh đều sẽ trở nên rất nhỏ, mỗi hồi đến lúc này, lão tộc trưởng sẽ chấp tay sau lưng ở trong trại du đăng, bối ở phía sau trên tay mang theo một cái dài hai thước trúc trượng, thời gian này hẳn tuyệt đối không cho phép người ngoài tiến vào trại, ww uukanshu. net vì thế, bọn họ cố ý ở cửa sơn cốc xây dựng một đạo gậy trúc làm tường vây.

Mãi đến tận Vân Tranh tuyên bố tan học sau khi, bọn nhỏ như ong vỡ tổ từ Vân gia chạy đến, trong trại bầu không khí mới sẽ bình thường, mới sẽ do cấm địa biến thành sinh hoạt thế giới.

Ngày hôm nay trong trại khách tới, là Tiêu Vô Căn hai ông cháu, Tiêu Vô Căn vẫn là phát hiện mình tựa hồ bị lừa rồi, cái kia gậy căn bản là không phải độc nhất vô nhị, hẳn rất muốn đi tìm Vân Tranh phiền phức, bị tổ phụ của chính mình gọi lại, bởi vì không có lý do gì đi tìm Vân Tranh phiền phức, hẳn bỏ ra sáu quán tiền mua được trúc trượng ở năm cái gậy bên trong là tiện nghi nhất.

Bọn họ đến rất sớm, lão chủ bộ nhưng không có tiến vào trại, đứng trại bên ngoài nghe xong rất lâu (Thiên Tự Văn), cứ việc Tiêu Vô Căn đã sớm thiếu kiên nhẫn, thế nhưng gia gia không lên tiếng, hẳn cũng không dám dễ dàng nổi nóng.

Tiến vào trại sau khi lão chủ bộ hầu như không thể tin được con mắt của chính mình, bởi vì toà này trại có thể nói toàn bộ Thành Đô phủ sạch sẽ nhất trại, bùn đất trên mặt đất bị thổ chuy kháng Bình Bình rỗng rã, không gặp một mảnh lá cây, những khác trong trại thông thường dê bò phần liền, nơi này hoàn toàn không có, to lớn trong trại không nhìn thấy chạy loạn khắp nơi gà vịt, chỉ có vài con Hoàng cầu lười biếng ngọa ở sườn trên sân

nhìn lít nha lít nhít màu xanh lam chá nhiễm, gió thổi qua, chá nhiễm sẽ phần phật phát động, phi thường đồ sộ.

" học đến nỗi dùng mà thôi, học sinh cho rằng, văn chương thiên cổ sự, có thể sử dụng học vấn mới thật sự là hiểu học hỏi, gần nhất học sinh thay đổi một hồi chá nhiễm công nghệ, để nó từ rườm rà trở nên đơn giản, cứ như vậy liền có thể tăng mạnh công hiệu, giảm nhẹ vốn, không cần lại lãng phí nhân lực làm khổ cực làm lụng, càng có thể làm cho các hương thân ăn no cái bụng, ở học sinh xem ra làm những chuyện này chính là một hồi tu hành."

ps: Cầu đề cử, cầu thu gom

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Càn Cùng Bị Càn

Thiếu niên người nên dũng dạc, lấy thiên hạ làm nhiệm vụ của mình, chỉ điểm giang sơn, kích dương văn tự, cặn bã năm đó vạn hộ hầu!

Vân Tranh dùng hương nùng lôi trà chiêu đãi tiêu chủ bộ tổ Tôn, Tam người hoành tọa nam bắc, chỉ đông họa tây, từ thượng cổ Hiên Viên thị nói đến Thần Nông thường bách thảo, lại tới thiếu hụt cái kia Optimus Prime(Kình Thiên Trụ).

Vân Tranh kiên trì nói Nữ Oa nường nường chặt bỏ Nam Hải cự quy chân chi trụ bầu trời, sở dĩ đoán khiến thiên địa Đông Nam khuynh, cũng là bởi vì Nữ Oa nường nường đem thiếu hụt cái kia bộ phận bỏ vào lòng người, vì lẽ đó trong lòng người dĩ nhiên là có một cái Tiểu Tiểu Optimus Prime(Kình Thiên Trụ), cái gọi là lòng người tề, Thái Sơn di, nói chính là cái đạo lý này.

Từ xưa tới nay chúng ta tổ tiên không biết xuất hiện bao nhiêu giá hải tử kim lương bình thường nhân vật, bọn họ hoàn toàn ở lịch sử trong thiên không rạng ngời rực rỡ, vì chúng ta chống đỡ lấy trong lòng người phía kia bầu trời, hay là đây mới là nường nường chân thực tâm ý, lòng người so với đại địa càng cần phải một cái chống đỡ thiên Trụ Tử (cây cột)...

Chúng ta thiếu niên người tự nhiên giương ra lòng dạ, ở này cuộn cuộn trong hồng trần ở trong lòng chính mình bảo lưu một điểm tịnh thổ, bảo lưu một điểm Xích Tử lòng dạ, chỉ có như vậy, Đại Tổng giang sơn mới có thể vạn cổ vĩnh cố, kéo dài không dứt...

Ba người thao thao bất tuyệt ở đại dưới cây liễu cộng đồng nâng chén vì là Đại Tổng vạn năm tàn nhẫn mà XXX một bát lôi trà, tiêu chủ bộ cười từ mi thiện mục, một phái trưởng giả dấu hiệu, Tiêu Vô Căn bị một phen đồng dục đầu độc nhiệt huyết sôi trào, hận không thể hiện tại đi học ban siêu xếp bút nghiên theo việc binh đao, cầm trong tay Cương Đao chín mươi chín, giết hết thiên hạ Hồ nhi.

Vui vẻ nói chuyện vẫn tiến hành đến mặt trời ngã về tây, hồn một trận mỹ vị mì sợi Tiêu gia tổ tôn mới hài lòng rời đi trại, ngồi trên xe la trở về Đâu Sa quan.

"Gia gia, không nghĩ tới Vân Tranh lại cũng có đại lòng dạ, chí lớn hướng về, coi như mục tiêu của hắn không thể hoàn thành, Tôn nhi cũng cảm thấy người này tương lai tất thành đại khí." Tiêu Vô Căn lần thứ nhất đối với Vân Tranh làm chính diện đánh giá.

Tiêu chủ bộ mặt không hề cảm xúc nhìn Tôn Tử nói: " chúng ta ngày hôm nay là đến làm rất : gì?"

Tiêu Vô Căn không đáng kể hồi đáp: " là tới nói chá nhiệm, ngài nói đây là một môn rất ý."

Tiêu chủ bộ tiếp tục hỏi Tôn Tử: " chúng ta nói tới chuyện này sao?"

Tiêu Vô Căn sững sốt một chút nói: " không có, chúng ta nói chuyện những khác."

Tiêu chủ bộ hỏi xong thoại sau khi liền không nói một lời, nhắm mắt dưỡng thần, ngày hôm nay cùng Vân Tranh trời nam biển bắc nói rồi hai canh giờ chuyện phiếm, muốn đuổi tới Vân Tranh tính chất nhảy nhót tư duy phi thường khó khăn. Vì lẽ đó lão nhân gia hiện tại hết sức uể oải.

Vân Tranh trở lại trúc lâu ngay lập tức sẽ hiện hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân nằm ở chính mình trên sàn nhà, tùy ý tịch nhục dục hoa

như thế hướng về chính mình trong miệng tưới giải khát, lại nói quá nhiều, nói quá gấp, cổ họng bên trong làm ra đòi mạng.

Vân Nhị bò qua đến, nắm nhoài Vân Tranh đỉnh đầu nhìn hẩn, nửa ngày mới nói: " người làm gì thế muốn cùng lão già kia nói bốn tiếng phí lời a? Còn nói vừa vội vừa nhanh, căn bản là không cho người ta nói chen vào cơ hội, lão già kia trương bốn, năm về miệng muốn nói những khác, đều bị người những kia dao động người phí lời chặn lại trở về."

Vân Đại miễn cưỡng đối với Vân Nhị giải thích: "Nếu như có người muốn đối với người đưa ra quá mức yêu cầu, người lại không tiện cự tuyệt tình huống người nên sao làm? Tối biện pháp tốt chính là không nên để cho hẩn mở miệng, chỉ cần đã mở miệng, chúng ta liền không tiện cự tuyệt, hiện tại được rồi, Tiêu lão đầu biết rồi sự tình đầu đuôi câu chuyện, biết rồi hai anh em chúng ta đã đem cái môn này chuyện làm ăn giao cho trong trại bần dân, cũng biết ta bất luận làm sao sẽ không đáp ứng đem chấ nhiệm chuyện làm ăn giao cho hẩn, vì lẽ đó a, ngày hôm nay ta ứng phó rất gian nan, thế nhưng rất thành công."

Vân Nhị nghe xong ca ca giải thích sau khi liền bò đến một bên, đỡ cửa sổ đi ra ngoài xem, nhìn một hồi lại hỏi: " chúng ta gạch phòng đã đắp kín, gian nhà cũng đã bị hong khô, làm gì không vào ở đi?"

" bởi vì giữ nhà xà không muốn đi vào,

bằng vào chúng ta liền không thể đi vào trước, bây giờ thiên khí ẩm áp, người không cảm thấy ở tại trúc lâu muốn so với ở tại gạch trong phòng càng thêm thoải mái sao?"

Vân Nhị gật gù xem như là tán đồng Vân Đại thuyết pháp này, cái này trong nhà chỉ có năm thanh, ba người một xà, một cấu, dọn nhà chuyện lớn như vậy, chung quy phải hết thầy thành viên đều thoả mãn mới được.

Lò sưởi trên thủy mở ra, Vân Nhị muốn đem trong nồi nước sôi trang đến trong ấm trà, không cẩn thận bị nóng một hồi, leng keng một tiếng ấm trà liền suất thành mảnh vỡ, Vân Đại một ùng ục bò lên, hoả tốc nhìn một chút Vân Nhị bàn chân nhỏ, phát hiện hấn khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều không có bị thương, lúc này mới yên lòng lại, tịch nhục một bên thu thập sứ vụn mảnh, vừa nói: " thiếu gia a, sau đó những việc này để cho ta tới làm, nếu như năng người, có thể làm sao được."

" không cần người lo!"Vân Nhị đột nhiên the thé giọng nói rống lên một tiếng.

Vân Tranh biết đây là Vân Nhị một điểm kế vật đang tác quái, cũng im lặng, tiếp tục ngủ.

, Vân Nhị vào lúc này rất muốn khóc, hấn tự nhận thông tuệ, đến Đại Tống sau khi mới phát hiện tự nhận là những kia trí tuệ cùng bản lĩnh đến nơi này không có nửa điểm tác dụng, trái lại là trong ngày thường những kia không đáng chú ý Tiểu Trí tuệ càng thêm có thể bảo vệ mình, sự phát hiện này để hấn cảm thấy cực kỳ ủ rũ.

Đi tới cái thế giới xa lạ này sau đó, Vân Nhị đã từng một lần cảm thấy vui vẻ cùng ung dung, ở đây hấn thu hoạch quan trọng nhất tình thân, mặc kệ là Vân Đại, vẫn là tịch nhục cũng giống như bảo bối như thế chăm sóc hấn, niềm hạnh phúc như vậy cảm giác là hấn chưa bao giờ hưởng thụ quá, dù sao không phải anh em ruột, Vân Nhị trong lòng tổng có một tia tiếc nuối cùng sợ sệt, cảm giác mình không thể yên tâm thoải mái hưởng thụ như vậy cảm tình.

Vì lẽ đó hấn tổng muốn trợ giúp một hồi Vân Đại, để hấn đầy đủ cảm nhận được chính mình tầm quan trọng.

Giữ nhà xà từ ngăn tủ dưới đáy uốn lượn bơi tới, xẻ tà đầu lưỡi để nó cảm nhận được trong phòng hai người tựa hồ có chút không đúng, ww

uukanshu. net lại như thường ngày, nó vẫn là bơi tới Vân Nhị bên người, vịn trên đùi của hấn thân thể hấn, theo thói quen treo ở Vân Nhị trước ngực qua lại lắc lư, đây là nó thích nhất game.

Vân Đại tựa hồ ngủ, dài bốn thước một con rắn đặt ở Vân Nhị thấp bé thân thể trên, hầu như đem Vân Nhị ép tới ngòi dưới đất, tịch nhục đi tới đem xà từ Vân Nhị trên người cởi xuống đến, tiện tay liền ném ra cửa sổ, cũng đã ăn no, còn quần quít lấy người làm cái gì.

" tịch nhục, người nói ta có phải là đặc biệt không có tác dụng, cả ngày chỉ là ăn ngủ, ngủ rồi ăn, không chỉ không thể giúp trợ các người, trái lại khắp nơi liên lụy các người?"

Tịch nhục kỳ quái sờ sờ Vân Nhị đầu nói: " người còn nhỏ, người cũng là ta đã thấy tối ngoan hài tử, chưa bao giờ khóc, cũng chưa bao giờ làm quần áo dơ, làm trọng yếu chính là người đã nhận thức rất nhiều tự, làm số học cũng xưa nay không sẽ sai lầm, mạnh hơn ta hơn nhiều, quá hai năm lớn rồi sau đó, nhất định là một thông minh tướng công."

Vân Nhị xep xep miệng, lộ ra một so với khóc càng khó coi hơn nụ cười, cảm tạ tịch nhục khích lệ, liền đi tới Vân Đại bên người nương tựa hấn nằm xuống, Vân Đại theo thói quen đem hấn ôm vào trong ngực, không biết là vô tình hay là cố ý lầm bầm nói: " cảm tạ trời xanh đem người đã biến thành ta đệ đệ, cảm tạ trời xanh không có để ta lẻ loi đi tới cái thế giới xa lạ này, cũng cảm tạ người cần ta chăm sóc, để ta cảm giác mình vẫn là một một người hữu dụng."

"Tại sao nói như vậy? Vân Nhị ngồi dậy đến nhìn Vân Đại kỳ quái hỏi.

" người lớn lên sau đó liền sẽ rõ ràng, bị người cần kỳ thực cũng là một niềm hạnh phúc, tặng người hoa hồng tay có thừa hương, huống chi người

là ta ở trên thế giới này người thân nhất." Vân Đại từng chữ từng câu đối với hắn nói.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Từ Chối

Vân Tam lưng tròn kêu hướng về đã sớm đi xa thỏ rừng đuổi tới, bắt đắc dĩ tiểu chân ngăn không chạy nổi thỏ, không thể làm gì khác hơn là bắt mẫn mà phản, chưa bắt được thỏ nhưng không ảnh hưởng nó lè lưỡi hướng về Vân Tranh biểu hiện mình gian lao.

Một khối nhỏ cơm nắm tử chuẩn xác rơi vào Vân Tam trong miệng, nó ngay lập tức sẽ nuốt xuống, sau đó liền vui vẻ vây quanh Vân Nhị thân thể đảo quanh, đồng thời dùng chính mình đuôi nhỏ đánh Vân Nhị thân thể.

Vân Nhị cùng Vân Tam ở địa đầu dFAECMEC chơi đùa, Vân Đại cùng tịch nhục nhưng ở thanh khoa địa bên trong làm cỏ, thốn bán trường thanh khoa miêu cần xới đất làm cỏ, tuy rằng có học sinh có thể sai khiến, Vân Đại nhưng cố ý muốn chính mình làm.

Nên chính mình làm ra sự tình, liền không muốn dễ dàng lao động người khác.

Màu xanh lục là trong khoảng thời gian này chủ sắc điệu, nó không giống ngày đông bên trong loại kia màu xanh lục, mang theo một tia khô vàng, cũng không giống ngày mùa hè bên trong màu xanh lục như vậy lục chói mắt, lúc này màu xanh lục chính là một hồi mơ mộng, khiến người ta say mê sau khi cũng không tiếp tục nguyện tình lại.

Ruộng bậc thang trên có vô số nông gia đang làm việc, chỉ bất quá bọn hần là đang chăm sóc ruộng lúa, Vân Tranh đang chăm sóc thanh khoa, thanh trừ hỗn tạp ở mạch trong ruộng bại thảo, là bốn tháng nông gia công

tác, Vân gia lao động như chơi xuân giống hơn là lao động, không lớn đất ruộng, hai người rất nhanh sẽ toàn bộ xử lý xong, đứng bờ ruộng tử trên Vân Tranh đối với cuộc sống của chính mình tròng đầy vui sướng, mùa xuân là trồng trọt mùa, nên hảo hảo trồng trọt.

Viễn Sơn như lông mày, trâu nước chính là đuôi lông mày trên chí một điểm.

Lương Kỳ xe ngựa càng như là khoe mắt một giọt giọt nước mắt, nàng đứng càng xe trên xa xa mà hướng Vân Tranh phất tay, đại hồng quần áo hồng phi thường chói mắt, hoàn toàn phá hoại bộ này mỹ lệ sơn thủy tranh vẽ.

Vân Đại thả tay xuống bên trong bại thảo, bất đắc dĩ lắc đầu một cái, cái này công danh lợi lộc nữ tử đại khái cũng là nghe được chá nhiệm sự tình, là lại đây tham chính mình ý tứ.

Lương Kỳ tồn lễ hành thướt tha, dưới tồn thời điểm trắng nõn cái cổ có vẻ càng dài, lại như là thiên nga cảnh. Tiếc nuôi chính là tuổi còn nhỏ, bộ ngực không hiện ra, đường cong cũng không ưu mỹ, cá hồ như thế vóc người, thực sự là kích không nổi người khác thú tính.

"A, vân thế huynh!"

'A, Lương gia tiểu muội!"

Vân Tranh trêu ghẹo giống như cùng Lương Kỳ chào hỏi, nàng chính là bộ dáng này, không biết từ nơi nào nghe nói nhân gia đông kinh Biện Lương thành huân quý nam nữ môn chính là như vậy lẫn nhau xưng hô, từ nay về sau nàng liền đối với xưng hô như thế tràn ngập yêu chuộng, hơn nữa đang nói chuyện trước nhất định sẽ có một tiếng khuếch đại a!

Lương Kỳ dùng mắt to trừng Vân Tranh một chút nhưng đem khuôn mặt tươi cười cho Vân Nhị cùng tịch nhục, Vân Nhị ngay lập tức sẽ đem đầu

xoay chuyển quá khứ, đem mặt mình chôn ở tịch nhục trong cổ, trên một hời bị Lương Kỳ thu mặt thu đau đớn.

" muốn chá nhiễm liền muốn cung cấp vải mộc, ta không nhớ rõ nhà người có vải mộc thứ này, bán tơ lụa liền không muốn hưởng về chá nhiễm bên trong tầm tạm, nhà các người đã đem lão Hà làm cho đi bán bông vải bố, bây giờ người ta thật vất vả có chút chá nhiễm bán, người liền tập hợp lại đây, chuẩn bị đem nhân gia vào chỗ chết bức a?"

Lương Kỳ mắt to lật một chút xem thường nhìn Vân Tranh nói: " người không muốn bán chá nhiễm cho ta?"

" bán! Làm gì không bán, Đại tiểu thư thưởng tiểu nhân : nhỏ bé một miếng cơm ăn, tiểu nhân : nhỏ bé không mau mau lượn tới, vậy thì là cho thể diện mà không cần. Chỉ cần Đại tiểu thư cung cấp vải mộc, liền không có vấn đề."

Đây là cùng lão Hà ước định, trong trại người không tham dự vải mộc buôn bán, chỉ là đơn thuần đem vải mộc biến thành chá nhiễm, lão Hà cũng không được lũng đoạn trại chá nhiễm, trại có thể cho bất luận người nào chế tác chá nhiễm, chỉ cần đối phương có thể cung cấp vải mộc.

" tơ lụa cũng có thể làm chá nhiễm a!"

'Vô nghĩa, tơ lụa làm được chá nhiễm hoàn toàn mất đi loại kia cổ kính vẻ đẹp, lại như là phụ nữ đàn ông bỗng nhiên đã biến thành dân phụ giống như vậy, quân tử trơ trên vậy.

"

"Cổ hủ, tơ lụa làm chá nhiễm có vẻ càng càng cao quý, gia đình giàu có thích nhất, có thể phát tài."

Vân Tranh kiên quyết lắc đầu, tơ lụa làm chá nhiễm cũng không ngạc nhiên, thế nhưng trong trại tuyệt đối không thể làm chuyện này, một là công nghệ yêu cầu quá cao, từ xưa tới nay cho tơ lụa tô màu xưa nay liền không phải một chuyện dễ dàng, chớ đừng nói chi là dùng chá nhiễm biện pháp. Công nghệ quá phức tạp, các thôn dân không cách nào nắm giữ, một khi để Lương Kỳ trà trộn vào trại, không tốn thời gian dài, cái này trại liền thành nhà hẩn.

Muốn cho lão tộc trưởng đối phó cáo nhỏ như thế Lương Kỳ quá làm khó hẩn.

"Lương Kỳ Đại tiểu thư, nơi này phong cảnh tuyệt mỹ, người liền không muốn đàm luận những này hơi tiền chi việc, không bằng chúng ta đồng thời liền ở ngay đây dã món ăn, ta có một chút rượu ngon, người đến nếm thử."

Lương Kỳ thở dài một hơi nói: "Nói cho cùng người vẫn là xem thường chúng ta, mặc kệ là ta, vẫn là Tiêu Vô Căn, thậm chí là Huyện lệnh gia khuê nữ Lam Lam, người tuy rằng ở bề ngoài đối với chúng ta rất cung kính, trong đáy lòng nhưng chưa từng có để mắt chúng ta. Là cũng không phải?"

"Không có, làm sao có khả năng, Tiêu công tử tài hoa tung bay, tiểu Lương kỳ lan tâm tuệ chất, lam Lam tiểu thư cao quý trang nhã, các người đều là rồng phượng trong loài người, tiểu tử thảo mệnh chỉ thân làm sao dám xem thường các người, Lương Kỳ tiểu thư ngài nói giỡn."

Lương Kỳ lắc đầu một cái nói: "Ta đã thấy thật nhiều tôn mời chúng ta, kính ngưỡng người của chúng ta, Vân huynh, người không phải, người xem chúng ta lại như là xem một đám trẻ con, ta có thể cảm nhận được, mặc kệ Tiêu Vô Căn làm sao xem thường người, nhưng đối với người không có một chút nào ảnh hưởng, người lại như đối xử một đứa bé không hiểu chuyện, bất hòa hẩn bình thường tính toán, người dựa vào cái gì có cảm giác ưu việt này?"

Vân gia ngày hôm nay bữa trưa là cơm rang cơm, ww uukanshu. net rất đơn giản trứng gà cơm rang cơm, coi như là nguội, mùi vị vẫn như cũ bất biến, Vân Nhị bưng chính mình chén nhỏ, ăn say sưa ngon lành, cũng nghe được say sưa ngon lành, tịch nhục không ngừng hưởng về trong miệng điền cơm tẻ, một hồi nhìn Vân Đại, một hồi nhìn Lương Kỳ, nghe không hiểu bọn họ nói chẳng lẽ còn xem không hiểu cỡ sự sao?

Cảm giác ưu việt thứ này không riêng Vân Tranh có, Vân Nhị cũng có, hiện tại liên quan tịch nhục cũng có cái cảm giác này, tịch nhục đã bất hòa trong trại người phụ nữ nói chuyện phiếm, bởi vì thiếu gia yêu cầu mình cũng nhất định phải đọc sách, tự từ khi biết mười mấy tự sau khi, tịch nhục đã bất hòa trong trại người phụ nữ nói chuyện phiếm.

Vân Tranh nhún vai một cái nói: "Lương gia tiểu thư sao lại nói lời ấy? Vân nào đó phòng chỉ có một gian, địa chỉ có ba phần, sống yên phận với nhân thế gian còn gian nan cực kỳ, an dám xem thường thiên hạ thiếu niên anh hùng."

"Chính là bộ dáng này, nói một đằng nghĩ một nẻo, người đọc sách đọc được như người vậy dối trá thành tính thực sự là hiếm thấy." Lương kỳ nói xong oán hận giẫm hai lần chân nói: "Ta chỉ muốn cùng trong trại người hợp tác, không nghĩ xâm chiếm."

"Ta tự nhiên biết, có điều hợp tác với người sau đó a, trại kết cục khả năng rất đi nơi nào, nơi này đều là một đám tay dựa nghề ăn cơm người, bọn họ thuần phác, thiện lương, vì lẽ đó liền không biết chống lại, nhẫn nhục chịu đựng là bọn họ bản chất, vì lẽ đó a, Lương Kỳ Đại tiểu thư, ngài vẫn là tuyệt tâm tư này đi, có chút tiền kiếm lời không được, vì mấy cái món tiền nhỏ, bán chính mình cả đời nói không chắc còn muốn tính cả tử tôn, ngài vẫn là buông tha bọn họ đi."

Noãn Noãn ngày xuân thảo luận những này chuyện phiếm đều là khiến người ta không thoải mái, Vân Tranh không cần để ý tới Lương Kỳ, thấy

nàng xoay người rời đi cũng không có nói giữ lại, nên từ chối thời điểm nhất định phải từ chối triệt để thẳng thắn, mặc kệ nàng có phải là mỹ nữ.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Hương Tinh

Người ở trong núi không biết xuân, vì lẽ đó mùa xuân lúc kết thúc cũng không biết, năm nay mùa xuân lúc kết thúc Vân Tranh đang ngủ, một hồi như trút nước mưa to rớt cục tuyên cáo ngày xuân kết thúc.

Trời mưa đến to lớn như thế, trong thiên địa chỉ còn dư lại mênh mông mưa bụi, Vân Tranh cùng Vân Nhị hai người nằm nhoài phía trước cửa sổ nhìn bên ngoài đồ sộ vũ cảnh, như vậy mưa to ở trước đây Tây Bắc nơi rất khó gặp đến. Trúc lâu ở rò nước, tịch nhục vôi vàng năm bình gồm tử tiếp thủy, nhưng là lậu vũ địa phương quá nhiều, làm hết thủy bình đều dùng hết sau khi, tịch nhục cũng chỉ thật quýngồi dưới đất sâu bi nhìn cuộn mình ở góc phòng cái kia giữ nhà xà, xà không dọn nhà, Vân gia liền không có cách nào dọn nhà.

Vân Nhị chạy tới an ủi tịch nhục, biểu thị người mình rất nhỏ, buổi tối chỉ cần một chút khô mát địa phương ngủ là tốt rồi, Vân Đại cũng an ủi tịch nhục nói: "Không có cách nào, giữ nhà xà không muốn đi gạch phòng, chúng ta cũng chỉ thật tiếp tục ở lại trúc lâu bên trong, lão nhân gia nói không sai, giữ nhà xà không muốn đi vào nhà, nhất định không quá may mắn, chúng ta liền nhịn thêm, nó đều sẽ đi vào."

Hiềm bần yêu phú chỉ có miêu, Vân gia giữ nhà xà trung trình quá mức, tử thủ phá trúc lâu không muốn rời đi, bất luận tịch nhục khiến dùng thủ đoạn gì, nó chính là không chịu rời đi, bất đắc dĩ, ba người một cầu chỉ phải tiếp tục bồi tiếp giữ nhà xà chen ở trúc lâu bên trong.

Lão tộc trưởng tự đại trong mưa đi vào Vân gia, toà này trúc trên lầu chóp cỏ tranh cũng đã mục nát, không ngăn được như vậy mưa to, hắt lo lắng anh em nhà họ Vân sẽ xảy ra chuyện, vì lẽ đó liền vội vã tới rồi.

"Sao? Xà không muốn dọn nhà? Quán dưới tạt xấu." Lão tộc trưởng khi biết căn do sau khi phi thường tức giận, tiện tay nhắc lên giữ nhà xà liền ném tới bên ngoài cửa, mắt thấy giữ nhà xà ở vũ địa bên trong uốn lượn bò sát, Vân Nhị, tịch nhục nước mắt đều hạ xuống, Vân Tam càng là hướng về lão tộc trưởng lưng trông gọi, bị một cước đá đến chân tường trên.

Bạo lực tạo tác dụng, giữ nhà xà rất nhanh liền chui tiến vào nhà mới, Vân Tranh hướng lão tộc trưởng ôm một cái quyền lấy đó cảm tạ.

"Người xem một chút, thế đạo chính là bộ dáng này, người là người đọc sách, tâm địa nhuẫn, nhưng là có lúc đây, liền muốn xuất ra chủ nhân một gia đình uy nghiêm đến, cái này trong nhà người định đoạt, không phải một con rắn, dù cho xà là sơn thần gia gia phái tới giữ nhà cũng không thể so sánh chủ nhân cái giá còn lớn hơn, đây là đạo lý lớn, nhất định phải nhớ kỹ."

Vân Tranh liền vội vàng khom người trí tạ, những đạo lý này tuy rằng đơn giản, nhưng phi thường thực dụng, càng là đạo lý đơn giản, liền càng là có thể ở nhân gian có thị trường, nhà của chính mình trạch, phong có thể đi vào, vũ có thể đi vào, quốc vương không thể vào, đây là Âu Châu một mực nhất nhân quyền tư tưởng, không nghĩ tới ở đây bị lão tộc trưởng cụ tượng hóa, thần linh cũng không thể làm chủ nhân của chính mình.

Lão tộc trưởng đi ở phía trước, Vân Tranh ở phía sau theo, giơ một cái rất lớn vải dầu tán che khuất tịch nhục cùng Vân Nhị, đoàn người nhanh chóng tiến vào nhà mới, Vân Tam đã sớm đi tới nhà mới, chiếm lấy phòng lớn bàn phía dưới vị trí, một bộ trong mắt không cầu dáng vẻ.

Giữ nhà xà nhìn dáng dấp là thích nhà mới, đem thân thể bàn ở to bằng cái bát trên cây cột chuẩn bị leo lên nóc nhà, đi dò xét chính mình tân lãnh địa.

Lão tộc trưởng, tịch nhục đồng thời cao hứng kêu to lên: "Điềm tốt a, Thanh Long bàn trụ, cái này trong nhà nhất định sẽ ra đại nhân vật." Tịch nhục sùng bái nhìn Vân Tranh, lão tộc trưởng thì lại lấy ra treo ở trên cây cột hồ lô rượu đại đại uống một hớp cười nói: "Vân oa, hảo hảo đọc sách, tương lai có đại tiền đồ."

Là cái xà sẽ bò cao, này nửa điểm đều không ngạc nhiên, trước đây ở trúc lâu thời điểm, giữ nhà xà không có chuyện làm liền yêu thích bò đến trên nóc nhà đi, bởi vì tịch nhục luôn yêu thích niện đi nó.

\ "Lão Hán dọn nhà thời điểm, con rắn kia, một mực liền chui vào trong chần đi tới, đánh chết cũng không muốn đi ra, buổi tối ngủ một giấc, đều sẽ trong chần chui tới chui lui, một chút nóng hổi kính đều bị nó cho triêm chạy.

Không nói những này chuyện phiếm, vân oa, người trước đây nói những này tay nghề không thể tùy tiện tiết lộ đúng không?"

Vân Tranh gật gù nói: " xác thực như vậy,

Không thể tùy tiện tiết lộ, tiểu tử thân không vật dư thừa, chỉ có thể dùng điểm ấy bé nhỏ tài nghệ giúp đỡ trong trại hương thân thoát bần trí phú, không chỉ chá nhiệm không thể tiết lộ, nghề mộc tài nghệ cũng không thể từ bỏ, những thứ này đều là tránh đồng tiền lớn buôn bán, không thể để cho người ngoài biết, cái nào sợ bọn họ cho rất nhiều tiền cũng không thể bán."

" người lão hán này hiểu được, tương lai tử tôn đều cần nhờ nó ăn cơm đây, ai dám bán đi? Sẽ không, nếu ai dám cướp, lão Hán liều mạng đi vậy không đáp ứng."

Lão tộc trưởng khi chiếm được Vân Tranh khẳng định trả lời chắc chắn sau liền phủ thêm áo tơ vôi vãi đi tìm hãn lão các huynh đệ thương lượng chương trình, đạt thành nhất trí công thủ đồng minh, Vân Tranh chút nào đều không nghi ngờ những này hương nông môn hãn vệ chính mình lợi ích quyết tâm, cái gọi là không bèn lòng sản giả không bèn lòng tâm, việc quan hệ tử tôn áo cơm, liều mạng chuyện như vậy đối với bọn họ tới nói cũng không khó khăn.

Ở phong kiến vương triều bên trong, bách tính tạo phản tự nhiên là tội lớn, thế nhưng bức bách bách tính tạo phản quan chức, kết cục của hãn tuyệt đối rất đi nơi nào, ở đại quân bình định bách tính phản loạn trước, hoạch tội đầu tiên chính là quan viên địa phương. Vì lẽ đó ddjnDWJq tạo phản xưa nay đều là một thanh kiếm hai lưỡi, quan chức sẽ đem năm được lắm độ, tuyệt đối sẽ không mạo hiểm lấy đi bách tính trong bát cuối cùng một hạt lương thực, vì lẽ đó từ xưa tới nay, chỉ có ở đại tai trước mặt mới sẽ có đại biến.

Trời mưa cái liên tục, Vân Tranh cau mày nhìn Viễn Sơn, thật nhiều người đều lên núi, mưa to thời tiết là tốt nhất trừ thủy thời cơ, lúa nước sinh tồn là không thể rời bỏ thủy, vào lúc này chính là hướng về hồ nước bên trong chú thủy thời cơ tốt nhất. ww uukanshu. net

" tịch nhục, thiêu điểm canh gừng, xin mời các hương thân nhiều uống một chén, lâm một ngày vũ, nếu như cảm lạnh, chính là muốn đòi mạng sự tình."Vân Tranh để sách trong tay xuống bản, ngày hôm nay hãn miễn học sinh việc học, đại điểm hài tử đều cần ở nhà chăm sóc tiểu chút hài tử, nông gia nhân thủ xưa nay đều là không đủ.

Trách trời thương người tình cảm là một loại cao thượng đồ vật, là cổ văn người chuẩn bị đạo đức tu dưỡng, Vân Tranh tự nhận không đạt tới như vậy độ cao, thế nhưng cũng không trở ngại hãn hương về tiền bối học tập, đối xử tử tế chính mình hương lân, nguyên vốn là cổ nhân to lớn nhất thiện lương.

Tịch nhục thích cùng các thiếu gia đồng thời làm việc thiện, Vân Nhị theo thói quen bò lên trên tịch nhục phía sau lưng, thụ túi hùng bình thường vững vàng mà quần ở tịch nhục trên người, Vân Tranh gian nan đem thùng lớn canh gừng dõn vào thảo lều phía dưới, mắt thấy từ trên núi hạ xuống hương dân, liền lớn tiếng hét to xin bọn họ lại đây uống một chén canh gừng Noãn Noãn thân thể.

" Vân Đại, nhà người thanh khoa mọc rất tốt, chỉ là có chút nước đọng, ta giúp người đào một cái thủy cừ thoát nước, hiện tại không thành vấn đề, người liền không muốn lên núi."

" Vân Đại, nhà người canh gừng bên trong làm sao còn bỏ thêm lớp đường áo? Đây chính là quý giá đồ vật, đứa bé gia sinh sống không cái dưới mây, hống miệng đồ vật cũng làm như thế quý giá."

" Vân Đại, trên đường nhìn thấy một con gặ mưa tước tước, dài đến đẹp đẽ, lượm trở về đưa cho Vân Nhị chơi, người xem một chút mào trên trường lông công xanh mượt, là tốt nhất trường linh tô."

Các hương dân chưa bao giờ từ chối Vân gia hảo ý, đều là một trong trại hương thân, không có quá nhiều khách sáo. Vân Tranh tự nhiên cũng sẽ không từ chối hảo ý của bọn họ, hương tình, hương nguyện chính là như vậy một chút dùng ấm lòng người lời nói cùng hành động xây đi ra.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Độ Lục Tiết Núi Lở

Xuân thu hai mùa nước mưa đều là rất nhiều, cuối mùa thu nước mưa âm hàn, mùa xuân nước mưa cũng chẳng tốt hơn là bao, đều nói mưa xuân quý như mỡ, hiện tại dầu quá hơn nhiều, sẽ làm đổ núi lớn, hấp no rồi thủy bắt đầu bành trướng núi lớn, rốt cục sụp đổ, trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, núi lở âm thanh thức tỉnh trong trại tất cả mọi người, thật là nhiều người quần cũng không kịp xuyên, để trần đỉnh ôm ngực đứng vũ địa bên trong run lấy bấy, hơn nữa không phân biệt nam nữ.

"Phía sau núi sụp, hạch đào lĩnh trên dã nhân e sợ gặp vận rủi, chúng ta nơi này không có chuyện gì, lão phu vừa nãy đến xem nước sông, cũng còn tốt, nước sông không bị ngăn chặn, dòng nước cùng hôm qua như thế, đều sẽ đi ngủ, nam nhân trong nhà lưu lại, lão bà trẻ con đều về đi ngủ, để trần đỉnh đẹp đẽ a?"

Lão tộc trưởng vội vã trở lại, nhìn thấy một chỗ cái môn người liền phát hỏa, trong trại trẻ con đều là đọc thư, làm sao liền không học được nhã nhận?

Vân Tranh rất đi nơi nào, cảm nhận được địa chấn thời điểm một cái liền đem Vân Nhị từ trong cửa sổ vung ra, không để ý tới ăn mặc tiểu khố đầu gối ở vũ địa bên trong khóc lớn Vân Nhị, một cước đá văng tịch nhục cửa phòng, đem cái này chính đang mặc vào y tiểu cô nương rất tàn nhẫn đẩy ra gian nhà,

Vốn là hét rầm lêm tịch nhục ra cửa sau khi nhìn thấy gối ở bùn đất bên trong gào khóc Vân Nhị, mau mau liền đem Vân Nhị ôm lấy tới bắt y phục

của chính mình thật chặt bao lấy, bùn triêm hai người đầy người đều là.

Vân Tranh Ngưng Thần cảm thụ nửa ngày, rốt cục xác định không phải Địa Long vườn mình, mà là núi lở thời điểm, lúc này mới đi vào trong phòng cầm một giường thảm đem tịch nhục cùng Vân Nhị thật chặt phủ lên, chính mình ăn mặc quần xilíp, tinh ở trần vội vã hướng cửa thôn đi tới.

Vừa qua đến liền nghe đến tộc trưởng, lúc này mới đem nỗi lòng lo lắng triệt để để xuống.

\ "Trở về, nơi này còn không cần người, về đi ngủ. \ "Lão tộc trưởng nhìn thấy vân tranh cũng đi ra, thì càng thêm tức rồi, tàn bạo mà trừng Vân Tranh một chút, không nói lời gì liền đem hăn đuổi trở lại.

Về đến nhà liền phát hiện tịch nhục đem Vân Nhị đặt ở trong chậu gỗ rửa ráy, vừa nãy rơi quá ác, tiểu tử này cả người đều là bùn.

"Người là cố ý!" Vân Nhị nhìn thấy Vân Tranh liền oan ức kêu to, trước một giây đồng hồ đang ngủ say, một giây sau liền bị ném tới vũ địa bên trong tỉnh não, coi như Vân Đại là vì cứu tính mạng của chính mình, hăn vẫn như cũ cảm thấy oan ức.

"Rửa sạch sẽ sau khi liền ngủ tiếp, là phía sau núi hạch đào lĩnh sụp, chúng ta nơi này không có chuyện gì. \ "Vân Tranh vừa nói một bên lau khô ráo thân thể, lại một lần nữa tiến vào chăn, bên ngoài vẫn là rất lạnh.

Vân Nhị rõ ràng cảm nhận được tịch nhục bắt đầu khởi xương run đến, còn tưởng rằng nàng cũng lạnh, liền tự mình động thủ rửa sạch sẽ diện mạo, nắm vải bố lau khô ráo chính mình, không ngủ chính mình giường nhỏ, một con liền chui tiến vào Vân Đại trên giường, sẽ bị tử khóa quá chặt chẽ địa, nơi đó khá là ấm áp.

Vân Đại lẩm bẩm hai tiếng, liền đi vào trong để để, miễn cho cái tên này lại rút xuống giường.

Tịch nhục mặt trở nên trắng bệch, lão đảo bưng chậu nước đi ra hai đứa gian phòng, trạm ở dưới mái hiên diện vô thần nhìn phía sau núi, tuy rằng nơi đó đen thùi lụi cái gì đều không nhìn thấy, tịch nhục vẫn như cũ nhìn ra rất cẩn thận. Liên thủ bên trong chậu nước đều không có thả xuống.

Hừng đông sau khi, Vân Tranh rời giường, Vân Nhị vẫn là nằm ở trên giường tiếp tục ngủ say như chết, Vân Tranh mở cửa phòng thời điểm phát hiện trên trời hạ xuống nước mưa nhỏ đi rất nhiều, liền phủ thêm áo tơi, cầm một cái trúc trượng, tròng lên giày rơm liền vội vã hướng về cửa thôn đi đến, tịch nhục ngao tốt chúc đều không có tâm sự uống, chớ đừng nói chi là chú ý tịch nhục hoảng hốt biểu hiện.

Mắt thấy Vân Tranh đi xa, tịch nhục khẽ cắn răng, đi tới gạo vại trước mặt, cân nhắc rất lâu mới từ gạo vại bên trong đào ba biểu gạo trang đến một Tiểu Tiểu vải bố trong túi, ngay ở nàng cân nhắc có còn nên giả bộ một điểm chính là thời điểm, trong giây lát phát hiện Vân Nhị đỡ khung cửa cười hì hì nhìn nàng, trong lòng hoảng hốt, đào gạo biểu liền rơi xuống đất,

Trong lòng khổ sở cực điểm.

" điểm ấy gạo không đủ mẹ người cùng đệ muội môn ăn, ta toán quá, người ít nhất phải lại đào ngũ biểu mới đủ bọn họ ăn mười ngày, mau mau nhiều đào điểm, đem nơi này gạo đều đào đi, chỉ cần người có thể giang đến động, toàn lấy đi cũng không đáng kể. Vân Đại sẽ không trách người, hẳn nếu như biết nhất định sẽ làm cho người năm càng nhiều."

" nhị thiếu gia, ta, ta..."

" cái gì ta, ta, nơi này vừa không có con lừa, người mau mau đào gạo, nhanh lên một chút đến hậu sơn xem mẹ người, Vân Đại sáng sớm nói lần này núi lở tiểu không được, nếu như có đất đá trôi hạ xuống, phá hủy một hai thôn trấn cùng chơi tự." Vân Nhị nói chuyện liền vào cửa, lót mũi chân

hướng về gạo vại bên trong xem, trong miệng không ngừng giục tịch nhục nhanh lên một chút.

Tịch nhục thật dd5R7BMO chặt sờ môi, to bằng đậ tương nước mắt thành chuỗi đi xuống. Vân Nhị muốn giúp nàng lau nước mắt lót mũi chân đủ không được, không khỏi nổi nóng nói: " trong nhà liền ba người chúng ta người, mau mau đến xem mẹ người các nàng, không muốn trì hoãn."

Tịch nhục tàn nhẫn mà lại đi trong túi xếp vào ngũ biều gạo, Vân Nhị bò lên trên bệ bếp, đem treo ở nồi và bếp phía trên tịch nhục cởi xuống đến, lung tung vứt tại kệ bếp trên, muốn tịch nhục đem những này chân chính tịch nhục cũng lấy đi, càng làm chứa cơm năm tử trúc rõ cũng tháo xuống, muốn tịch nhục cùng nhau mang đi.

Tịch nhục công lấy gạo túi, nhắc theo rõ đang muốn đi, nhưng nhìn thấy Vân Nhị chính đang cầm một cây tiểu đao tử cắt chính mình nội y, mau mau thả xuống đồ vật đoạt quá Vân Nhị đao trong tay tử, liền vội vàng hỏi hẳn đây là đang làm gì. ww uukanshu. net

" phiền phức, chính người đến, Vân Đại ở y phục của ta bên trong đều là phùng trên bạc, cho người, lúc ngủ đều là lạc ta."Vân Nhị thiếu kiên nhẫn đối với tịch nhục nói.

Tịch nhục đến cùng không có tiếp thu Vân Nhị bạc, quật cường tiểu cô nương công lấy gạo túi, phủ thêm áo tơ liền như một làn khói hương sau núi chạy đi, nàng thực sự là lo lắng cho mình mụ mụ cùng đệ muội.

Tuy rằng đem mình mua tiến vào thanh lâu chính là mụ mụ, thế nhưng tịch nhục không có chút nào hận nàng, nếu như mụ mụ không làm như vậy, mình vô luận như thế nào cũng không hội ngộ đến hai cái trên đời này tốt nhất thiếu gia, đây là phúc phận của chính mình, chỉ có điều cần đi qua một điểm đau khổ mới có thể đến tay.

Vân Tranh khi về nhà, nhìn thấy Vân Nhị chính đang lò sưởi bên cạnh luống cuống tay chân chưng cơm tẻ, đã có một cỗ hồ vị truyền ra, Vân Tranh lắc đầu một cái, đem lọ sành từ hỏa trên xách hạ xuống, thả ở bên cạnh gạch khối trên, miễn được bản thân một hồi ăn được hồ cơm tẻ.

" tịch nhục đây, làm sao ngày hôm nay là người làm cơm?"

" tịch nhục đến xem mẹ của nàng, nàng gia liền trụ ở sau núi, không biết có hay không nguy hiểm, đúng rồi, ta làm cho nàng mang một chút gạo cùng tịch nhục quá khứ. \ "Vân Nhị làm bộ hời hợt đáng vẻ đối với Vân Tranh nói.

Vân Tranh cau mày từ trên giá lấy ra tiền bình, mở ra sau đó liếc mắt nhìn nói: "Người làm sao không làm cho nàng mang ít tiền trở lại, vào lúc này, nhất định phải có lương thực cùng tiền mới được."

Vân Nhị lắc đầu một cái nói: "Tịch nhục không chịu năm."

Nếu tịch nhục muốn sống có cốt khí một điểm, Vân Tranh cũng sẽ không nói thêm nữa, đem nồi sắt bưng lên kệ bếp, chuẩn bị làm một oa đơn món ăn ăn, như vậy âm thấp khí trời bên trong, ăn vật này tốt nhất, chính là cơm tẻ mùi khét lẹt nặng nề một chút.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Lâm Huyện Lệnh Thủ Đoạn

Trời đã sáng, tịch nhục không trở về, lão tộc trưởng chỉ vào vân tranh mũi chửi mắng một trận, nhân gia mua được nha hoàn hận không thể nắm dây thừng gô lên, người ngược lại tốt, một đứa nha hoàn quá chính là Đại tiểu thư tháng ngày, người xem một chút trên người nàng mặc quần áo, trong trại khuê nữ có mấy cái có thể so sánh nàng xuyên cũng còn tốt? Một điểm trên dưới tôn ti đạo lý cũng không biết, hiện tại cầm chủ nhà thuế thóc chạy.

Vân Tranh cười theo nghe lão tộc trưởng răn dạy, chính hấn cũng kỳ quái, tịch nhục không lý do không trở lại a, tuyệt đối đừng là xảy ra sự cố. Cùng lão tộc trưởng nói rồi như vậy lo lắng, lão tộc trưởng bỗng nhiên vỗ một cái bắp đùi nói: "Có thể a, ta đi trong huyện báo bình an thời điểm, nhìn thấy trong nha môn đóng thật nhiều người, hạch đào lĩnh tốt hơn một chút mọi người bị nhốt lại, tịch nhục sẽ không cũng bị nhốt lên chứ?"

Vân Tranh kỳ quái nói: " theo lý thuyết sẽ không a, Lưu bộ đầu nhận thức tịch nhục, biết nàng là nhà ta người, xem ở ngày xưa tình cảm trên làm sao cũng sẽ không như thế làm chứ?"

Lão tộc trưởng nhìn Vân Tranh một hồi nhỏ giọng nói rằng: " là Thành Đô phủ đến bộ đầu, Lưu Đô Đầu e sợ không chen mồm vào được, nghe nói bọn họ chính đang trắng trợn lưng bắt người miền núi, chuẩn bị đem bọn họ biên thành quân hộ, sung quân đến Đại Danh phủ, hạch đào lĩnh người hiện tại không nhà để về, rất khả năng cũng sẽ bị hợp nhất, cùng nhau chở đi, đây là thông lệ."

Vân Tranh trong lòng hơi hồi hộp một chút, tịch nhục độc thân tiến vào quân trại ngoại trừ làm doanh kỹ ở ngoài, hẳn thực sự là không nghĩ ra còn có cái gì đường sống, cáo biệt lão tộc trưởng, Vân Tranh ngay lập tức sẽ tròng lên xe bò, đem Vân Nhị giao cho lão tộc trưởng, vội vã liền hướng Đậ Sa quan đuổi tới, Lão Ngưu tựa hồ biết mình lòng như lửa đốt, bốn con móng bước rất nhanh, rất nhanh sẽ lên bàn sơn đạo, đi ngang qua con kia đá trâu nằm thời điểm, Vân Tranh chợt phát hiện trên tảng đá có khắc bốn cái quyển quyển, còn có một xoa xoa, đây chính là nói có bốn cái nam người miền núi cùng một nữ người miền núi bị quan phủ bắt đi, có điều a, đây là hẳn nên tìm Lưu bộ đầu, ở trên tảng đá lớn họa cái gì bùa vẽ quý, cùng người có lợi ích đây dựa chính là Lưu bộ đầu không phải là ta.

Ngày hôm nay tịch nhục sự tình mình tới hiện tại vẫn không có manh mối, ai còn nhớ được những kia người miền núi.

Vân Tranh trong lòng oán thầm vội vã tiến vào Đậ Sa quan, Đậ Sa quan nội bầu không khí cực kỳ căng thẳng, đâu đâu cũng có xuyên nạm hồng một bên quan phục Bộ Khoái, dưới sườn đều có dao găm, ở Đậ Sa quan trên đường cái dấu đá lung tung.

"Lão ca, xảy ra chuyện gì a, trong quan làm sao có thêm nhiều như vậy người không liên quan." Trông cửa vẫn là cái kia lão binh, hẳn ngày hôm nay trên mặt từng tia một nụ cười đều không có, không làm chính diện khinh bỉ những kia Bộ Khoái, chỉ dám lặng lẽ ở góc tường thổ hai ngậm nước bọt.

"Vân Đại, ngày hôm nay có thể không đi vào liền không nên vào đi, quan nội tất cả đều là giết mới, nghe nói là từ Thành Đô phủ đến Tổng bộ đầu, cầm đầu là một vị họ Hàn Tổng bộ đầu, dẫn theo hai trăm sai dịch đi tới Đậ Sa quan traỏ lưu dân, đã bắt được mấy trăm cái, người cẩn thận chút, đừng bị người ta xem là lưu dân vồ vào khổ lao chịu tội, lão tử năm đó chính là như vậy bị tội, người nhìn ta một chút hiện tại tháng ngày vẫn là người quá tháng ngày sao?"

Vân Tranh cười hỏi: "Vị này Hàn Tổng bộ đầu là ai mời đi theo? Dựa theo pháp lệnh, chỉ có địa phương trên vô lực bộ trộm mới sẽ hưởng lên phía trên thỉnh cầu viện trợ, không ai mời, bọn họ tới làm cái gì? Đây có thể bất hòa quy củ."

"Làm sao không ai xin mời, xin mời người chính là Lâm huyện lệnh, hãn nói Đậ Sa Huyền bây giờ khắp nơi đều có đạo phi, sấp tứ bề báo hiệu bất ổn, vì lẽ đó xin mời Tri phủ đại nhân cho hãn viện trợ, Thanh Thanh huyện lỵ." Lão binh lặng lẽ ở Vân Tranh bên tai nói.

Tuy rằng bị lão binh khẩu khí huân gần chết, Vân Tranh vẫn là ở trong chớp mắt rõ ràng ddQDt5a8 đến cùng là xảy ra chuyện gì, Lâm huyện lệnh cùng tiêu chủ bộ trong lúc đó không thể điều hòa mâu thuẫn rốt cục bạo phát, Lâm huyện lệnh vì làm được nắm hết quyền hành, không thể không binh hành nước cờ hiểm, hưởng về đều là quan văn Tri phủ đại nhân cầu viện, Tri phủ đại nhân cũng cho đủ hãn mặt mũi, phái hai trăm người bộ hạ đến cho Lâm huyện lệnh chỗ dựa.

Đả kích lưu dân đây là Huyện lệnh giữa lúc chức quyền, ai cũng nói không ra lời,

Có điều cứ như vậy, hãn cùng Đậ Sa Huyền bản địa phái liền triệt để không nể mặt mũi diện, nửa điểm đường lùi đều không có, bởi vì đả kích lưu dân, chính là đang đả kích tiêu chủ bộ, Lưu bộ đầu, đã gần những kia vừa đến lợi ích giả tài lộ, lần này nguy rồi, Đậ Sa Huyền chắc chắn đại loạn.

Lâm huyện lệnh một giới thư sinh cũng quá khinh thường Đậ Sa Huyền bản địa thế lực, bọn họ vì lũng đoạn cùng Đại Lý quốc giao dịch có thể làm ra con cọp cùng đạo phi đến, lẽ nào liền không thể giở lại trò cũ thật sự làm cho khói lửa nổi lên bốn phía?

Huống chi bọn họ đã chậm rãi cùng lưu dân kết thành lợi ích thể cộng đồng, nhắc lên sóng gió nhất định sẽ càng to lớn hơn.

Làm Vân Tranh tìm tới Lưu bộ đầu thời điểm, hẩn đang uống tửu, một bát bát hướng về trong bụng quán, thấy Vân Tranh lại đây, không nói hai lời liền tìm một thô sứ chén lớn chậm rãi si một chén rượu, ra hiệu Vân Tranh mở uống.

Vân Tranh thấy Lão Lưu tâm tình rất kém cỏi, thêm vào tâm tình của chính mình cũng rất kém cỏi, bưng rượu lên bát một hơi liền uống cạn, chính mình lại si một chén rượu, một vò rượu rất nhanh liền còn lại bã rượu.

Lưu bộ đầu nắm một cái bã rượu nhét trong miệng đại nhai đối với Vân Tranh nói: "Cừu chuẩn bị cắn người, người nói này con dương còn có đường sống sao?"

"Có đường sống, đem toàn bộ các người giết chết hẳn là có thể hoạt thoải mái cực kỳ." Vân Tranh lấy một điểm thanh thủy súc miệng, chua xót rượu để hẳn cũng đủ khẩu vị.

Lưu bộ đầu khà khà cười nói: "Người giác cho bọn họ có thể đem chúng ta đều giết chết?"

"Có thể, chỉ cần hẳn có đập nôi chìm thuyền liêu chết đến cùng chi tâm, lấy sét đánh không kịp bưng tai tốc độ đem toàn bộ các người nắm tiến vào nhà tù, sau đó từ từ ngao, ba mộc bên dưới hà cầu không được? Dem vụ án làm thành bàn sắt, ww uukanshu. net sau đó sẽ chế tạo một hồi lao ngục đại hỏa, hủy thi diệt tích, trong tay mình có nắm các người tội chứng, làm sao hướng lên trên nói liền nhìn hẳn cao hứng, chỉ cần đem bạc cùng cùng trường cái này quan hệ vận dụng được, triệt để khống chế Đâu Sa Huyền không tính là vấn đề khó, có điều bây giờ nhìn người vẫn còn ở nơi này

uống rượu, ta liền biết hẳn không có cái này quyết đoán, cho nên nói, hẳn chết chắc rồi."

Lưu bộ đầu gật gù nói: "Người nếu như sau đó thành quan chức, ta sẽ cho người quen biết cảnh cáo một chút, người muốn làm cái gì thì làm cái đó, tuyệt đối không nên cùng người đối nghịch, theo người khác làm quan nhiều nhất mất chức, theo người chức vị rất có thể sẽ mất mạng."

Vân Tranh lắc đầu một cái nói: "Chuyện của người khác ăn thua gì đến ta, các người đem ta gia tịch nhục năm lên tới làm gì, nàng nhưng là có chủ, về nhà thăm một chuyến lão nương, liền bị các người cho tráo vào ngục bên trong đi tới, có còn vương pháp hay không?"

Lưu bộ đầu mặt tối sầm lại nói: "Ta phát hiện vương pháp ở người trong miệng chính là một thí, đối với mình có lợi thời điểm liền lấy ra nói một chút, gây bất lợi cho chính mình thời điểm liền ném qua một bên, vận dụng như thường a."

"Mau mau, mang ta đi xem tịch nhục, một hoa cúc đại khuê nữ cùng những kia xú người giam chung một chỗ, thời gian dài, có thương tích khuê dụ." Vân Tranh kéo Lưu bộ đầu vậy thì muốn đi quan người ngục giam.

"Nhà người đó là nha hoàn vẫn là thiên kim đại tiểu thư a? Một bạc người mà thôi, không còn lại mua một là được rồi, phạm đến phí lớn như vậy trác trở?"

Vân Tranh cười hắc hắc nói: "Người khoan hãy nói, nhà ta nha hoàn không nhất định so với những kia thiên kim tiểu thư kém!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Ép Ô Quy

Huyện nha đại lao chính là địa ngục giữa trần gian, Vân Tranh tiến vào cửa lớn, lại nhanh chóng đi ra, mãnh đột nhiên thở dốc hai, ba khẩu khí lúc này mới chậm rãi sống lại, rất không muốn vào đi, bên trong quá thối, thế nhưng vừa nghĩ tới tịch nhục cái kia nha đầu ngốc, Vân Tranh đưa tay cân tử dùng tửu ướt nhẹ ướt nhẹ, đem khăn mặt tử quần vào miệng mũi trên, lúc này mới lấy hết dũng khí đi vào nhà giam.

Mỗi một trong phòng giam đều đầy ắp người, con rắn ở trên mặt trên tóc chui tới chui lui, hoàn toàn không coi ai ra gì, Vân Tranh né qua không nhìn, theo một ngũ đại tam thô bà tử hướng về nữ tử trong nhà giam đi tới, Lưu Đô Đầu đánh chết cũng không muốn đi vào.

Mới vừa mới vừa đi tới nữ tử nhà giam, liền nghe thấy tịch nhục tiếng hét chói tai: "Người không nên tới, người dám làm tổn thương ta nhà ta Đại thiếu gia sẽ chém chết người, nhị thiếu gia cũng sẽ không bỏ qua người."

"Ha ha ha, nơi này là nhà giam, lão tử chính là trong nhà giam Bá Vương, những kia xú nữ nhân lão tử nửa điểm hứng thú đều không có, thật vất vả tiến vào tới một người đẹp dễ trắng nõn, hầu hạ thật lão tử, ta tên người ở trong nhà giam ăn ngon uống say."

Vân Tranh lập tức liền đem trên lỗ mũi bố cân tử kéo xuống đến rồi, hỏi cái kia bà tử: "Người nam này chính là ai? Làm sao đến nữ giam bên trong đến rồi? Như vậy có thương tích phong hoá sự tình, Lâm huyện lệnh liền chẳng ddsULctm quan tâm?"

Bà tử lúng túng nở nụ cười nói: "Hắn là khiến cho tiền, nếu ngài là Lưu bộ đầu mang đến, lão bà tử cũng sẽ không giấu ngài, ở trong nhà giam, có tiền như thế nào đều được!"

Vân Tranh con mắt nhất thời liền sáng, dù muốn hay không đối với bà tử nói: "Ngũ lượng bạc ta mua hắn mệnh có được hay không?"

"Ngày hôm nay xem như là nhìn thấy đại gia, ngũ lượng bạc ngài yêu làm sao chơi, liền làm sao chơi, muốn lão bà tử phụ một tay cũng thành a." Bà tử con mắt ở tối tăm lao ngục bên trong tựa hồ đang phát sinh xanh mơn mơn ánh sáng.

Vân Tranh ngẩng đầu hướng nhà giam nơi sâu xa hô một cổ họng: "Tịch nhục, người chờ một chút, ta tới đón người." Nói chuyện đồng thời một thỏi đủ tuổi quan Ngân liền rơi vào bà tử trong tay.

Bà tử nắm hàm răng cắn một cái, cười phật Di Lạc như thế, hướng về phía bên trong quát: "Khuông ba, đem người xú bỏ tay ra, nếu như còn dám chạm thử cô nương kia, lão nương đem người tay chặt hạ xuống."

"Thiếu gia, cứu ta!" Tịch nhục gọi đến âm thanh đại cực kỳ, sắc nhọn cao âm đâm vào Vân Tranh màng tai vang lên ong ong.

"Lao bà tử, người nhưng là thu rồi ta ba mươi đồng tiền." Khuông ba cũng phát hiện sự tình không tốt lắm, đang định bắt nạt người thời điểm, nhân gia chủ nhân thật sự tìm tới cửa.

Đi tới trước mặt, liền nhìn thấy tịch nhục ôm nhà giam Trụ Tử (cây cột) tội nghiệp nhìn Vân Tranh, quần áo đã có thật nhiều nơi đều bị xé rách, nàng dùng một cái tay che ngực, miễn cho cảnh "xuân" tiết ra ngoài.

Một cao gầy đen thùi lùn nam nhân thật chặt kề sát ở nhà giam tận cùng bên trong, tựa hồ muốn tiến vào trong tường đi. Lao bà thu đủ tiền, quả nhiên rất ra sức, trong tay người què tàn nhẫn mà đánh ở khuông ba trên

bụng, sẵn hấn cúi đầu thời điểm, đúng vào đầu một người què liền đánh ở trên đầu của hấn, khuông ba lại như bao tải như thế ngã trên mặt đất, bà tử thấy khuông ba vô lực phản kháng, lúc này mới quay đầu lộ ra Đại Bản Nha hướng về phía chính đang cho tịch nhục khoác quần áo Vân Tranh nói: "Không biết Đại thiếu gia dự định làm sao chơi? Ép Ô Quy vẫn là đang bàn đu dây?"

Vân Tranh cười cười, lại lấy ra một lượng bạc đặt ở lao bà trong tay nói: "Nghe nói ép Ô Quy chỉ cần thời gian nửa nén hương liền có thể muốn đòi mạng, liền làm phiền bà bà thi một hồi diệu thủ, làm cho tại hạ trưởng trưởng kiến thức."

Lao bà cười càng thêm hài lòng cạc cạc cười nói: "Nguyên lai công tử cũng là đại hành gia, trong nhà giam hoạt động cũng biết không ít, công tử mời xem, lão bà tử ở cái này hắc lao bên trong quá ba mươi năm, ép Ô Quy có thể dùng không được nửa nén hương."

Hai người cười cười nói nói, đều quên khuông ba xin tha thanh, lao bà giết người như ngóe, tự nhiên không để ý, người như thế là Vân Tranh ghét nhất loại người như vậy, giết hấn,

Vân Tranh chỉ sẽ cho rằng là trợ giúp trong nhà giam quan nữ nhân khác.

Lao bà hét lớn một tiếng, một chứa đầy cát đất bao tải liền rơi vào khuông ba trên bụng, thấy khuông ba còn có thể hô hấp, lại nâng lên một bao cát loa ở cái thứ nhất trên bao cát, thấy khuông ba gian nan chuẩn bị sờ trường đẩy ra bao cát, hai gậy xuống, chuẩn xác đánh ở khuông ba then chốt nơi, có nhẹ nhàng tiếng rắc rắc truyền tới, này hai cái tay cánh tay xem như là phế bỏ.

"Công tử mời xem, chỉ cần bao cát độ cao hạ xuống hai tấc, chính là nói khuông ba trong bụng khí đã bị triệt để ép đi ra, hiện tại chỉ hạ xuống một

tắc, lập tức liền sẽ lại lạc một tắc, dùng không được nửa nén hương thời gian."Lao bà cười hướng về Vân Tranh khoe thành tích.

" bà bà thủ đoạn cao cường, tại hạ xem như là kiến thức, thời gian đã không còn sớm, tại hạ vậy thì mang nha hoàn rời đi."Tịch nhục đã sắp muốn ngất đi, nàng có thể cảm nhận được Đại thiếu gia sự phẫn nộ đã sắp muốn núi lửa giống như bộc phát ra, Đại thiếu gia chính là bộ dáng này, càng là tức giận, liền càng là có lễ phép.

" cũng được, nơi này quá bẩn, cũng quá thối, cầm công tử tiền, như thế nào cũng phải cho công tử một câu trả lời."Lao bà nói xong, vừa tung người, to mọng cái mông an vị đến trên bao cát, khuông ba trong miệng phát sinh cái còi như thế hả giận thanh, do cao đến thấp, dần dần nhỏ đến mức không thể nghe thấy, một bậc người tính mạng liền như vậy bị mất.

Ra lao ngục, Lưu bộ đầu vẫn là ở uống rượu, thấy tịch nhục ăn mặc Vân Tranh quần áo, kỳ quái nói: " làm sao? Còn thật sự có người dám bắt nạt tịch nhục? Nữ tử vẫn là nam nhân?"

Vân Tranh lắc đầu một cái nói chỉ vào nhà giam đối với Lưu bộ đầu nói: " người nếu muốn sau đó có thật nhật quá, ww uukanshu. net tốt nhất quản lý một hồi hắc lao, không muốn tổng nghĩ mò tiền, người mò tiền, thủ hạ của người mò tiền càng ác hơn, ta vừa này bỏ ra ngũ lượng bạc miễn cưỡng dẫn vật đến chết một bậc người, chính là minh chứng, ta hiện tại rốt cuộc biết Huyện lệnh vì sao không bắt các người, toà này bốn phía hờ nhà giam, căn bản là giữ không nổi các người."

Lưu bộ đầu cười hắc hắc nói: " đây là Lâm huyện lệnh sự tình, hãn trì hạ lưu độc thịnh hành, nhà giam bên trong thậm không thiên nhật, nguyên vốn là kết tội hãn công văn trên một cái tội trạng, đợi được tiêu chủ bộ cho phép Đạ Sa Huyền khiến cho sau, tất cả dĩ nhiên là sẽ thay đổi, người sau khi trở về, để già nua tụ tập hương dân, canh gác thật chính mình trại, những ngày qua nói không chắc sẽ có đại cổ giặc cỏ hạ sơn đột kích gây rối."

Vân Tranh đáp ứng một tiếng ngay lập tức rời đi huyện nha, đi ngang qua chợ thời điểm nhìn thấy Lam Lam, nàng chính đang nha hoàn làm bạn dưới tản bộ, Tiêu Vô Căn thật chặt tùy tùng nàng, hai người cực kỳ thân mật.

Tịch nhục vừa về hồn, nàng coi như là có ngốc, cũng biết Huyện lệnh cùng chủ bộ ở đánh trận, bằng trí tuệ của nàng, bất luận làm sao cũng không nghĩ ra, Lam Lam vì sao phải cùng Tiêu Vô Căn đi tới đồng thời.

"Đừng xem, nhìn đến mức quá nhiều dễ dàng đòi bại người, hai người đây là đang diễn trò cho dân chúng xem."

Tịch nhục vẫn không hiểu thiếu gia nói, diễn na hí sao? Trên mặt bọn họ không có mặt nạ a.

Lam Lam nhìn thấy vôi vàng xe bò Vân Tranh, muốn muốn nói chuyện, lại phát hiện Vân Tranh cười híp mắt quăng một hồi roi, Lão Ngưu liền lết xẹt lết xẹt cất bước, hướng về thành quan đi đến, Tiêu Vô Căn cũng nhìn thấy Vân Tranh, thấy hăn vôi vãi rời đi, chỉ là bĩu môi cười cười, đối với Vân Tranh thức thấy thú biểu hiện phi thường thoả mãn.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Cá Trong Chậu Tai Họa

Tịch nhục dọc theo đường đi không ngừng mà lén lút xem Đại thiếu gia, nàng phát hiện Đại thiếu gia nụ cười rất quái lạ, muốn hỏi lại không dám hỏi, bởi vì vừa nãy Đại thiếu gia chính là như vậy cười tươi sòng đem một người dẫn vật đến chết, cứ việc người kia là người xấu.

Ở trong lòng của nàng cảm thấy Đại thiếu gia chính là một hoàn mỹ không một tí vết người, sẽ đọc sách, sẽ dạy học, sẽ trồng trọt, sẽ thợ khéo, còn có thể trát đẹp để con điều, quan trọng nhất chính là Đại thiếu gia vẫn là một tâm địa người hiền lành.

Người như vậy vốn không nên cùng giết người loại này khủng bố chữ nổi liền cùng một chỗ, bất luận hẳn giết chính là người tốt hay là người xấu. Từ bậc trong đám người đi ra tịch nhục nhìn quen tử vong, nàng chỉ là không muốn để người xấu kia dơ bẩn huyết làm bẩn Đại thiếu gia giày.

" muốn nói cái gì liền nói, nhà người Đại thiếu gia kỳ thực không coi là người tốt, giết người chuyện như vậy sẽ có mạnh mẽ quán tính, làm một người giết người thứ nhất thời điểm, coi thường sinh mệnh Chung Tử cũng đã ở trong lòng của hẳn mọc rễ nảy mầm, giết người thứ hai thời điểm thì sẽ không có bao nhiêu chướng ngại tâm lý, sau đó cứ thế mà suy ra, chậm rãi liền sẽ biến thành điên cuồng giết người ma.

Tỷ như ta hiện ở trong lòng nghĩ tới chính là làm sao giết chết càng nhiều người, vì bảo vệ Vân Nhị, ta không ngại giết người, hiện tại lại thêm một người người, người đều là sẽ biến, ta không có năng lực làm cho tất cả mọi người biến thành người tốt, như vậy, ta cũng không ngại biến thành xấu

nhất người kia, bởi vì ta nghĩ sống được tự tại, hoạt thoải mái, có dự vọng, sẽ có theo đuổi, một khi có theo đuổi, đều sẽ cùng người khác theo đuổi lên xung đột, đến thời điểm khi người phát hiện giết người là duy nhất lựa chọn thời điểm, không giết đều khó khăn, nguyên nhân chính là cái cảm giác này là đối lập, ở người muốn giết chết người khác thời điểm, nói không chắc người khác cũng chính ở đây sao nghĩ, tính mạng của chính mình đều là khá là quý giá chút, tiên hạ thủ vi cường liền thành một lựa chọn tốt nhất, tịch nhục a! Không cần nói cho Vân Nhị ta ngày hôm nay giết người, bởi vì đứa nhỏ này chính đang học ta, trong lòng hẳn có một con Mãnh Hồ, vạn vạn không dám thả ra, một khi thả ra, nói không chắc sẽ độc hại thiên hạ."

Tịch nhục gật gù, kỳ thực trong lòng nàng rõ ràng, Đại thiếu gia ngày hôm nay nổi giận là nhân vì chính mình bị người ta bắt nạt, nói cho cùng Đại thiếu gia giết người đều là vì mình, nghĩ tới đây, nàng liền riu rít gào khóc.

Đi ngang qua đá trầu năm thời điểm, Vân Tranh phát hiện trên tảng đá dấu vết biến mất rồi, quyền quyền cùng xoa xoa không còn, ở chỗ dễ thấy nhất nhưng có thêm một cây đao, không cần suy nghĩ nhiều Vân Tranh liền biết là xảy ra chuyện gì, không ngoài những người kia đều chết rồi, không còn cứu viện cần phải, hiện ở tại bọn hắn chuẩn bị lấy máu trả máu, ăn miếng trả miếng, đây là một bình thường nhất ý nghĩ, lý giải lên không có chút khó khăn gì.

Lại Bát tâm tư của bọn họ xưa nay đều vô cùng đơn giản, bởi vì thuế má quá nặng, bọn họ liền lựa chọn lưu vong, bởi vì không có sinh hoạt nhu phẩm cần thiết bọn họ nhất định phải cùng Lưu bộ đầu làm ăn, cam tâm tình nguyện tiếp thu bóc lột, tương tự, người mình chết rồi, bọn họ liền sẽ chọn phản kháng, báo thù, bọn họ cả cuộc đời tràn ngập bất đắc dĩ, thật nhiều lựa chọn đều là bị hoàn cảnh bức bách, không thể không như vậy.

Lâm huyện lệnh chính là một cỗ hủ thư sinh, hẳn không biết được gây nên kêu ca sau đó sẽ có ra sao hậu quả, chỉ là xuất phát từ bị nhục nhã sự

phần nộ mới hướng về tiêu chủ bộ bọn họ như vậy một tập đoàn khởi xướng công kích. Muốn dựa vào thiết oản thủ đoạn chặt đứt tiêu chủ bộ bọn họ tài nguyên, hẳn duy nhất không biết được chính là, hẳn ở thương tổn tiêu chủ bộ đồng thời, mang cho người miền núi tai nạn càng thêm sâu nặng, hay là hẳn xưa nay sẽ không có suy nghĩ nhiều, liền dân đen cũng không tính người miền núi, ở trong mắt hẳn chỉ xứng trở thành một con cờ.

Kêu ca như lửa, một khi đem thiên hạ này oa thủy thiêu sôi trào lên sau đó, đại thế trên liền đến thay đổi triều đại thời điểm. Đùa lửa giả tất, câu nói này nói tới quá có đạo lý.

Là một người khách qua đường, hoặc là nói khán giả, Vân Tranh chỉ muốn hoàn chỉnh xem xong tuồng vui này, sẽ không bởi vì Lâm huyện lệnh cho mình đưa một cái rương thư liền nhiệt huyết sôi trào đi giúp Lâm huyện lệnh, tuyệt đối sẽ không giúp, phải giúp cũng sẽ giúp tiêu chủ bộ, bởi vì bọn họ phần thắng càng to lớn hơn!

Đứng người thẳng một phương đây là tồn sống tiếp con đường duy nhất,

Dù cho người không trạm ở tại bọn hẳn một bên, người cũng muốn bắt chước sẽ câm miệng, trong lịch sử vì sao lại đem những kia lực vương sổng to anh hùng ghi lại việc quan trọng? Cũng là bởi vì như vậy thành công thí dụ quá ít, quá ít, ít đến cần ca công tụng đức mức độ.

Vân Tranh tuyệt đối sẽ không đi làm như vậy anh hùng, bởi vì như vậy anh hùng cho dù thành công cũng không có kết quả gì tốt, tỷ như Địch Thanh, tỷ như Nhạc Phi, không giống chúng ta ý đồ ắt không bình thường, như vậy thảo phạt thuật không nhất định là xuất hiện ở hai cái không giống bộ tộc trong lúc đó lời giải thích, rất nhiều lúc dùng đang cùng mình ý kiến không giống nhau nhân thân trên cũng phi thường thích hợp.

Lưu bộ đầu nói trại cửa lớn cần nhất lại, vậy thì nhất lại, ngược lại trong trại cũng là một chính mình tự mãn tiểu xã hội, mười ngày nửa tháng không

ra đi vậy không có vấn đề quá lớn.

" cái gì? Người miền núi sẽ tạo phản?" Lão tộc trưởng con mắt trợn lên dường như chuông đồng giống như vậy, làm trong trại lớn tuổi nhất lão nhân, hẳn từng trải qua bách tính bạo loạn là cái hình dáng gì, chốc lát đều không trì hoãn, liền hướng về phía trong trại người rộng to lên.

189 một hán tử công lấy cung sẵn, cầm dao bổ củi vây quanh ở lão tộc trưởng bên người, đây là trong trại hết thảy có thể điều động nhân thủ, bao quát Vân Tranh ở bên trong.

" những ngày qua đại gia toàn bộ ăn chung nồi, ww uukanshu. net hết thảy lương thực toàn bộ tập trung lên, giao cho Vân Đại thu dọn thành sách, Vân Đại muốn tính toán thật trong trại lương thực nhất định phải rất lớn gia ăn ba tháng, mãi đến tận tận lương thực hạ xuống mới thôi, xảy ra sự cố ta liền tìm người câu hỏi.

Thương Nhĩ mang theo con cạp bọn họ đi miệng núi bảo vệ, người miền núi nếu như đi ngang qua liền không cần phải để ý đến bọn họ, nếu như có muốn vào trại, người liền cho ta hạ tử thủ giết.

Ta mang theo lão nhân tay canh giữ ở trại khẩu, một khi Thương Nhĩ bọn họ không thủ được miệng núi, chúng ta liền lui về đến bảo vệ trại khẩu, người què mang theo người cầm các người đến hậu sơn tiên nhân động dựng thảo lều, một khi trại khẩu không thủ được, chúng ta liền lui giữ tiên nhân động, trại phá huỷ chúng ta còn có thể một lần nữa xây dựng, người chết hết, tổ tông liền không còn hương hỏa, này vạn vạn không được."

Nhìn Đại tướng quân bình thường uy phong lẫm lẫm lão tộc trưởng, Vân Tranh cũng không khỏi âm thầm khâm phục, đặc biệt là cuối cùng hai câu phi thường phù hợp binh gia nội dung quan trọng, thất người tồn địa, người địa hai thất, mất đất tồn người, người địa hai tồn!

Lão gia hoá hoạt tuổi trường, quả nhiên là lão thành tinh, cũng hay là trí tuệ đến cực hạn đều sẽ có độ cao tương tự tính, chỉ có điều lão tộc trường sẽ không quy nạp tổng kết mà thôi.

Từ các thôn dân phản ứng bên trong liền có thể nhìn ra lão tộc trường tuyệt đối uy tín, một túi túi lương thực trải qua Vân Tranh ghi chép sau khi toàn bộ bị đưa vào tiên nhân động bao bọc, mỗi ngày Vân Tranh cần dựa theo nghiêm ngặt bảng phân phát mỗi ngày cơm canh, tráng đình môn ddu5YZx4 là cần đệ nhất ưu tiên cân nhắc, đệ nhị ưu tiên cân nhắc chính là hài tử, sau đó mới là phụ nhân cùng lão nhân, nói cách khác, phải chết đói, đầu tiên chết đói sẽ là lão nhân cùng nữ nhân.

Như vậy không có tình người phân phối biện pháp thu được lão tộc trường miệng đầy tán thưởng, toàn trại trên dưới không có một người biểu thị phản đối, những kia các phu nhân thậm chí cho rằng đây là thiên kinh địa nghĩa một chuyện.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Hỏa Long

Liên tiếp quá mười mấy ngày cuộc sống yên tĩnh, bên ngoài chuyện gì đều không có phát sinh, thái tang nữ môn đều là đi ra ngoài thái tang, choai choai hài tử cũng hầu như là lên núi đi đốn củi, thật là nhiều người gia còn đi chăm sóc trên sườn núi ruộng bậc thang, ngay ở Vân Tranh cho rằng là phán đoán của chính mình xảy ra sự cố thời điểm, lão tộc trưởng sắc mặt nhưng trở nên càng ngày càng trầm trọng.

Hắn từ Đậ Sa quan sau khi trở về sắc mặt liền trở nên tái nhợt: "Bạo loạn miễn không được, trên tường thành quai đầy người đầu, phần lớn là bậc người, còn có một phần nhỏ là lưu vong người miền núi, Huyện lệnh phát điên, vào lúc này lại vẫn ở trắng trợn lòng bắt trốn người, đây là ở tưới dầu lên lửa a, nghe nói Bộ Khoái đã chết rồi mười vài cái, ta ngày hôm nay mua lương thực, mặc kệ giá cả ra đến mức nào đều không người nào nguyện ý bán. Hàng rèn thiết đao đã bán được giá trên trời, từ hôm nay trở đi, trại liền triệt để đóng kín, Thương Nhĩ người cho ta nhìn, không cho bất luận người nào ra cửa trại một bước, hiện tại là con tầm lớn lên thời điểm, có thể hái trong trại tang lá cây, nữ trẻ con môn không cho lại đi bờ sông tang Lâm Thái Diệp Tử."

Vân Tranh đứng trúc lâu trên bình đài rất xa phóng tầm mắt tới trên sườn núi đường nhỏ, ngày xưa nối liền không dứt người đi đường, ngày hôm nay một đều không có nhìn thấy, không sơn vắng vẻ, chỉ có Hoàng chim bay độ quần sơn.

Trung Quất lịch sử đối với nông dân tạo phản khởi nghĩa là có nghiêm ngặt về mặt ý nghĩa giới định, trong đó quan trọng nhất một điều kiện chính

là giết quan! Giết quan liền mang ý nghĩa đối với hiện thực chế độ bất mãn, là muốn quyết tâm lật đổ hiện hữu vương triều.

Vì lẽ đó Vân Tranh phán xét lần này bạo loạn cùng tạo phản khác nhau chính là nhìn Lâm huyện lệnh có thể hay không bị chặt đầu. Quần tình xúc động bên dưới, lấy Đâu Sa quan nội những kia lão yếu, nếu có thể bảo vệ lấy cửa ải mới là quái sự xin mời. Huống chi Đại Tổng binh đem xưa nay đều có giải tán lập tức hài lòng bầu không khí, vì lẽ đó ở Vân Tranh trong tiềm thức rất sớm liền vì là Lâm huyện lệnh cố sự vẽ lên dấu chấm tròn.

" đến rồi!" Lão tộc trưởng hí mắt lại nhìn trên đỉnh ngọn núi, vô số nha tước bay lên trời, lúc này Thái Dương đã xuống núi, điều quần nếu như không phải là bởi vì chịu đến quấy rầy tuyệt đối sẽ không lại bay lên đến. Đen nhánh trên sơn đạo xuất hiện một cái cây đuốc, tiếp theo liền xuất hiện một chuỗi dài cây đuốc, cuối cùng những này cây đuốc đã biến thành một đạo Hỏa Long, không biết núi rừng bên trong có bao nhiêu người. Này con rồng lửa từ Viễn Sơn vẫn leo lên đến dưới chân núi.

Lão tộc trưởng thở một hơi thật dài nói: " ông trời phù hộ, bọn họ là hướng về phía Đâu Sa quan đi, không có tới trong trại. Thiên gia gia a, cái này cần bao nhiêu người a, Cầu Tử, nhanh đi cho Thương Nhĩ bọn họ báo tấn, muốn bọn họ mau mau chạy về, chúng ta toàn trại đi tiên nhân động, trại không muốn, không để ý tới, những người này nếu như đặt xuống Đâu Sa quan, mục tiêu kế tiếp chính là Thiết Mộc trấn, chúng ta Đâu Sa trấn nói không chắc cũng sẽ được liên lụy, trước tiên bảo vệ mệnh lại nói những chuyện khác.

Thừa dịp còn có cuối cùng một tia tia sáng, Vân Tranh cũng lấy Vân Nhị hướng về tiên nhân động chạy đi, tịch nhục cũng lấy một rất lớn bao vây theo ở phía sau, Vân Tam thật chặt đi theo ở Vân Đại bên chân, toàn gia chỉ có giữ nhà xà không muốn rời đi, bàn ở trên cây cột không muốn hạ xuống.

Vân Tranh ý tứ sâu xa nhìn trên sườn núi nhúc nhích xoay quanh Hỏa Long đối với trên lưng Vân Nhị nói: "Đánh chết ta cũng không tin cuộc bạo loạn này không có ai ở hậu trường duỗi tay."

"Ai vậy? Tiêu chủ bộ vẫn là Lưu Đô Đầu?" Vân Nhị hiếu kỳ hỏi Vân Đại.

"Người nói xem?" Vân Tranh quay đầu lại nhìn đê đê một chút, tiếp tục leo núi pha.

"Vậy thì là tiêu chủ bộ, Lưu Đô Đầu khá là bõn, hẳn không có bản lĩnh này, lại nói hẳn cũng không đủ lão, cáo già câu nói này nói chính là Tiêu lão đầu chứ? Vân Đại, người không phải rất đáng ghét Tiêu Vô Căn sao? Lần này nhân gia thắng lợi, Lam Lam cái kia tiểu mỹ nữ nhưng là không người phần, có không hề có một chút chua xót cảm giác?"

Vân Nhị đem miệng tiến đến Vân Đại lỗ tai bên cạnh nhỏ giọng nói.

"Xem ra ta sau đó phải tăng cường người đạo đức quan giáo dục, khỏe mạnh hài tử làm sao liền trở nên bát quái như vậy, người cho rằng khắp thiên hạ mỹ nữ đều phải gả cho ta? Người không khỏi quá để mắt đại ca người.

"

Vân Nhị cười hắc hắc lên, vỗ tay nhỏ nói: "Đại Tống nữ nhân lại ngốc lại ngốc, phỏng chừng rất tốt phao, ta đã không thể chờ đợi được nữa hi vọng lớn rồi, người không muốn, tương lai đều là của ta."

Lập tức sẽ trên pha, Vân Đại oán hận ở Vân Nhị cái miệng trên giật một cái tát, công lấy rầm rì Vân Nhị liền gian nan leo lên một đạo cao ba trượng dốc đá, lên dốc đá lúc này mới phát hiện nơi này đúng là một một người giữ quan vạn người phá địa phương tốt, bách mườì cái muốn bảo vệ gia tiểu nhân : nhỏ bé trắng hán thủ tại chỗ này, coi như là đại quân muốn đánh

hạ cũng sẽ có độ khó cực cao. Lưu dân bạo loạn xác thực không coi là chuyện gì, chẳng trách lão tộc trưởng sẽ bình tĩnh như thế đối xử đầy khắp núi đòi lưu dân.

Sắc trời rớt cục hoàn toàn đêm đen đến rồi, tiên nhân trong động đã sớm cầm đầy cây đuốc, đem nơi này soi sáng giống như ban ngày, ra ra vào vào đều là bện rộn đám người, từ bên dưới ngọn núi mang về đủ loại đồ vật đều sẽ hội tụ đến tiên nhân động.

Vân gia tầm cùng hai con trư cũng bị trong trại các nam nhân cho giúp đỡ chở tới, còn Lão Ngưu liền đã biến thành trong trại công cộng gia súc, kéo xe bò không ngừng qua lại với trại cùng chân núi.

Tiên nhân trong động nguyên vốn là có thật nhiều túp lều, người què mang theo người câm mười mấy ngày nay lại ở đây gia tăng rồi không ít túp lều, ww.uukanshu.net đầy đủ cả tòa trại người ở nơi này, thế nhưng đem dê bò, chó lợn, còn có tầm hết thấy vận đi vào sau đó, địa phương liền có vẻ hơi eo hẹp, người không phải người thứ nhất, đặt ở người thứ nhất chính là tầm khay đan, chỗ tốt nhất từng tầng từng tầng giá đầy khay đan, khay đan bên trong phủ kín tang diệp, tịch nhục dưỡng tầm đã sớm không phải trước đây đen thùi lùì đáng dấp, hiện tại cũng đã đã biến thành chiếc đũa độ lớn màu trắng mập sêu.

"Hiện tại vẫn không được, tầm thân thể vẫn không có toả sáng, thổ tia còn muốn đợi thêm chút thời gian, đợi được nó không ăn tang diệp, chúng ta liền đem thực tầm phóng tới thốc khí trên, như vậy nó liền có thể thổ tia, năm nay chúng ta tầm dung mạo rất được, thu hoạch mười cột tia không thành vấn đề."

Nói đến đây chút tịch nhục liền trở nên cực kỳ tự tin, này vốn là bản thân nàng phạm vi hiểu biết.

"Đến thời điểm cho người ăn kén lớn, dùng đầu rán, hoặc là năm mái ngói bồi nướng kỹ ăn cực kỳ."

Tịch nhục ôm Vân Nhị ngồi ở bao quần áo trên, mắt thấy người què đem chính mình tằm khay đan giá đến trên giá, đặc ý đối với Vân Nhị nói.

Vân Nhị chớp ây hồi lâu mới đối với nhỏ giọng hỏi tịch nhục: "Người không phải dd37Z9Xp đi xem mẹ người sao, các nàng không có sao chứ?"

"Không có chuyện gì, ta nương lập gia đình, nàng đem đệ đệ ta cũng bán đi..." Nói đến đây chút tịch nhục âm thanh liền nhỏ đi.

Vân Nhị sửng sốt một chút, tiếp theo liền bắt đầu cười to lên, cười rất điên cuồng, thấy Vân Đại lạnh lùng nhìn mình, lúc này mới oan ức im lặng, chỉ là chảy nước mắt, mẫu thân hãn cũng là đối xử với hãn như thế.

Vân Nhị khóc lóc khóc lóc, thật chặt ôm tịch nhục cái cổ nói: "Không quan trọng lắm, không quan trọng lắm, ta sau đó tuyệt đối sẽ không đối người như vậy, ta cùng Vân Đại tuyệt đối sẽ không bỏ xuống người, chúng ta ai cũng không bỏ xuống."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Làm Sao Thiên

Hoàn toàn tách biệt với thế gian đối với Vân Tranh tới nói chính là một loại to lớn dẫn vật. Mấy lần muốn đi Đâu Sa quan nhìn tình hình trận chiến làm sao, đều bị lão tộc trưởng nhanh thanh tàn khốc quát bảo ngưng lại, binh hoang mã loạn thế đạo không đáng giá tiền nhất chính là mạng người, dựa theo lão tộc trưởng ý nghĩ, đợi được người giết đủ hơn nhiều, tài vật cướp đoạt gần đủ rồi, người miền núi liền sẽ từ từ thối lui, bọn họ không có lá gan xung kích Thành Đô phủ, như vậy bạo loạn nói trắng ra chính là một lần giơ đuốc cầm gậy cướp đoạt.

Đâu Sa quan phương hướng khói đặc mào rùng rã ba ngày, sau đó liền nhìn thấy thật nhiều đeo túi xách phục người miền núi vội vã trở lại trong ngọn núi đi tới, nhìn dáng dấp bạo loạn kết thúc, hẳn bạo phát đột nhiên, kết thúc cũng đột nhiên.

Rất nhiều người đi ngang qua Đâu Sa trại, nhưng không có người đi vào, nhiều nhất năm nhòai bờ sông nhỏ uống mấy ngụm nước, lại vội vã hướng về trong núi sâu bỏ chạy. Lão tộc trưởng cách hàng rào hỏi những kia rải rác người miền núi mấy câu nói, giờ mới hiểu được những người này tại sao muốn chạy, hóa ra là Ba Tây vĩnh hưng quân giết tới, không trốn nữa đi e sợ sẽ bị người ta tận diệt đi.

Hỏi Đâu Sa quan nội tình huống nhân gia không nói, chỉ là cái kia phó nư cười hèn mọn cực kỳ, điều này làm cho lão tộc trưởng tâm nguội nửa đoạn, mấy tên khốn kiếp này trêu ra hoạ lớn ngập trời, hiện tại võ mông đi rồi, vĩnh hưng quân sau khi đến địa phương bách tính liền sẽ phải gánh chịu đại nạn.

Vân Tranh nghe xong lão tộc trưởng kể ra sau khi, suy nghĩ thật lâu mới đối với lão tộc trưởng nói: "Chúng ta nhất định phải đi ra ngoài gấp rút tiếp viện Đâu Sa quan."

"Đâu Sa quan ba ngày trước liền bị công phá, chúng ta hiện tại đi cứu viện, có phải là chậm một điểm?" Lão tộc trưởng ngờ vực hỏi Vân Tranh.

"Không muộn, không có chút nào muộn, đi sớm chúng ta sẽ bị lưu dân người miền núi nuốt lấy, đi trễ chúng ta sẽ bị vĩnh hưng quân thu thập, hiện tại đi vừa vặn, chỉ phải bắt được mấy cái lòng tham lưu dân, chúng ta liền có thể lập xuống đại công, đến thời điểm vĩnh hưng quân làm khó dễ ai, cũng sẽ không làm khó chúng ta, phải biết vĩnh hưng quân giống trống khua chiêng lại đây, căn bản cũng không có cùng lưu dân tác chiến, vì lẽ đó bọn họ muốn đăng báo quân công, nhất định phải có thủ cấp cùng thi thể, chúng ta hiện tại đi, kỳ thực chính là đi cướp thi thể, chỉ cần là lưu dân thi thể chúng ta liền đoạt tới, nói không chắc còn có thể bởi vậy phát một phen phát tài." Vân Tranh từng chữ từng câu đối với lão tộc trưởng nói rằng.

"Cướp thi thể phát tài?" Lão tộc trưởng bị Vân Tranh nói mơ hồ.

"Không sai, chính là cướp thi thể phát tài, nếu như có mấy cái người sống thì càng thêm kỳ diệu, hiện tại lưu dân đã sắp muốn chạy hết, chúng ta quá khư độ nguy hiểm không lớn, chúng ta trong trại hán tử đều là người trong nhà, không chỉ tin cậy, còn dũng mãnh, này cùng Đâu Sa quan những kia vô dụng binh lính là hai việc khác nhau, vào lúc này Đâu Sa quan dưới đáy bất luận làm sao cũng sẽ có mấy bộ thi thể, dù sao bọn họ ở bước ngoặt tác chiến, quan binh coi như lại vô dụng, dựa dẫm địa lợi giết chết bách mườì cái lưu dân là điều chắc chắn, vì lẽ đó a, chúng ta nhất định phải nhanh, muốn ở người khác chưa kịp phản ứng trước tiên hạ thủ vi cường, đến thời điểm những thi thể này tuyệt đối có thể bán một giá tiền cao."

Lão tộc trưởng tuy rằng vẫn không hiểu, thế nhưng hãn nhưng phi thường tín nhiệm Vân Tranh, căn rằng nghĩ đến một hồi, đột nhiên vỗ đùi

nói: "XXX, phát không phát tài chúng ta bất luận, chỉ là vĩnh hưng quân không tìm đến trại phiến phức này một cái chỗ dGiMkhRK tốt, đã đáng giá mạo hiểm, vân oa, lần này người đầu mỗi, lão Hán áp trận."

Vân Tranh nở nụ cười, lão tộc trưởng đến cùng là một minh lý lẽ, biết tặc quá như sớ, binh quá như bề đạo lý, đối lập lưu dân tới nói, quan binh càng thêm đáng sợ.

Toàn bộ trại chỉ có hai con ngựa, lão tộc trưởng gia một đầu, Vân gia một đầu, bị Thương Nhĩ cố ý tròng lên xe ngựa, lưu lại hai mươi người bảo vệ tiên nhân động, còn lại tám mươi mấy một hán tử như ong vỡ tổ theo Vân Tranh hướng về Đâu Sa quan cản.

Vân Tranh trước cũng đã đối với thôn dân nói rồi, này một chuyến đi chính là vì phát tài, đại gia muốn thoải mái tay chân làm, ở thôn dân bất tri bất giác sẽ đưa cho bọn hăn mỗi người một thơm ngát khái niệm đại binh.

Vì lẽ đó đại gia tinh khí thần rất đủ, không tới nửa canh giờ liền chạy tới Đâu Sa quan dưới,

Giương mắt vừa nhìn thành quan, Vân Tranh không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, hùng vĩ thành đóng lại đâu đâu cũng có ngang dọc tứ tung thi thể, lăn cây lồi thạch vút khắp nơi đều có, lưu dân thi thể tầng tầng lớp lớp ngã vào thành quan phía trước, trúng tên không mấy cái, phần lớn đều là bị lăn cây lồi thạch đập chết.

Lão tộc trưởng nhìn thấy thi thể khắp nơi con mắt đều đỏ, ông trời a, vân oa nói một điểm sai đều không có, quả nhiên khắp nơi đều có thi hài, những này thi hài nếu như dựa theo vân oa nói có thể bán bao nhiêu tiền a!

"Đem những thi thể này hết thả chuyển tới trên sườn núi, bãi làm ra một bộ bọn họ tấn công núi mà chết đáng về, cái gì? Sẽ không bãi? Không liên quan, cứ dựa theo bọn họ đáng về hiện tại đi bãi, cái kia mấy cái không hề chết hết người các người đến trên núi muốn cho bọn họ lấy máu, đem huyết

tung đầy đất đều là, chúng ta muốn đem sơn biến thành một tân chiến trường."

Vân Tranh liên tục không ngừng hướng về thôn dân ra lệnh, đại gia cũng không hiểu nổi Vân Đại tại sao muốn làm như thế, thấy lão tộc trưởng biết nghe lời phải, đại gia cũng liền bắt đầu làm những chuyện này. Thành nhất vào sơn có điều một dặm đường, có hai chiếc xe bò không coi là việc khó.

Vân Tranh thấy đại gia bắt đầu làm việc, liền chậm rãi đẩy ra khép hờ cửa thành, trước mắt thảm trạng để Vân Tranh hầu như không dám nhìn nhiều, bởi vì trong thành thi thể càng nhiều, rất nhiều trần trụi phụ nhân thi thể liền tùy ý để qua rìa đường trên, hạ thể khắp nơi bừa bộn, liền như vậy còn có một chút lén lén lút lút gia hỏa còn ở nhân gia trong phòng lục tung tung phèo tìm còn lại tài vật.

Thương Nhĩ xoay vòng dao bầu trước tiên tiến vào thành, ww uukanshu.net phía sau theo ba mươi tên đại hán, những người này đều là trong trại có sức mạnh nhất một nhóm người. Rất nhanh sẽ bắt được hai mươi mấy ăn mặc đủ loại quần áo lưu dân, trong đó còn có mấy cái cao giọng hô, nói mình không phải lưu dân, là trong thành cư dân.

Thương Nhĩ thấy Vân Tranh chính đang nằm trên đất vải rách hướng về phụ nhân trên thi thể bao trùm, tia không để ý chút nào cái kia mấy cái trong thành hai bệnh chốc đầu, phụ nhân này Vân Tranh nhận thức, là nhà này quán trà bà chủ, là một rất có phong tình nữ nhân, chính mình vào thành thời điểm đều là yêu thích ở nàng nơi này uống chén trà, nàng gia lồi trà làm cực kỳ địa đạo, hiện tại muốn uống uống không tới, nàng cái kia trung thực trượng phu thi thể liền đổ ngang ở bệ bếp phía trước...

"Biết viết chữ sao?" Vân Tranh làm xong tất cả những thứ này, đi tới hai bệnh chốc đầu bên người hỏi.

"Sẽ không!" Những người này không hiểu Vân Tranh vì sao lại hỏi như vậy, vội vã mồm năm miệng mười trả lời.

Vân Tranh gật gù đối với Thương Nhĩ nói: " không biết viết chữ tốt, đem bọn họ đầu lưỡi toàn bộ cắt xuống, những người này có thể bán một giá tiền cao, bọn họ là lưu dân công thành thời điểm nội ứng!"

Đối mặt bảo vệ mẫu thân thi thể khóc thét trẻ nhỏ, Vân Tranh cảm giác mình bất luận làm cái gì đều là ở thay trời hành đạo, lưu dân có lẽ sẽ họa họa toà thành trì này, thế nhưng làm ác lợi hại nhất không thể nghi ngờ chính là những này thừa dịp cháy nhà hôi của giả.

Trong trại hộ săn bắn đều là nhìn quen máu tươi, móc ra giải oản đao nhọn, ngắt lấy những người này cái cổ, chờ hăn ngoác to miệng hô hấp thời điểm dao găm hướng về trong miệng một đâm xoay một cái, sẽ đem đầu lưỡi từ miệng của những người này bên trong oan đi ra.

Vân điệp bốc lửa quang con mắt chặt chẽ nhìn huyện nha còn có huyện nha bên cạnh Tiêu gia phủ đệ, bọn họ mới là trận này tự đứng mỗi họa kẻ cầm đầu.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Tử Vong Buôn Bán

Huyện lệnh trong nhà cũng đang bốc khói, Vân Tranh nhìn một lúc lâu mới đẩy cửa ra đi vào, Lâm huyện lệnh thi thể liền treo ở trên cửa chính, nhìn dáng dấp là tự ải mà chết, đầu lưỡi thân lão trường, khuôn mặt dữ tợn cực điểm, không nhìn ra có cái gì hối hận ý tứ, chỉ có đầy ngập không cách nào phát tiết lửa giận cùng oan ức.

Không biết hãn oan ức cái gì? Nên oan ức chính là trước cửa thành những kia thân thể trần trường phụ nhân, còn có những kia chết không hiểu ra sao bách tính, hãn chết vân tranh không cảm thấy có cái gì tốt oan ức.

Quên đi, người chết rồi cũng sẽ không dùng trả thù, xem ở hãn cho mình một cái rương bút ký phần trên, Vân Tranh dự định làm một lần người tốt, để Thương Nhĩ bọn họ đem Huyện lệnh đại nhân thi thể treo ở nha môn đi tới, chết đều sẽ không chết, thực sự là cực kỳ vô dụng, chết ở nhà, quan binh đến thời điểm chỉ có thể nói người chết rồi, là bảo vệ chính mình không được bị tươi sống bức tử, dVFcyxUJ chết đến nha môn trên vậy thì khác nhiều, quan binh đến thời điểm chỉ ít có thể cho hãn toán một cương liệt nghĩa dũng thật danh tiếng, chỉ ít Lam Lam còn có thể thu được một điểm triều đình ân tuất.

Nhà hãn nữ nhân quần áo vẫn tính là hoàn chỉnh, từng cái từng cái khoe miệng chảy máu đen, nhìn dáng dấp là uống thuốc độc, bên trong cũng không có bị chuyển động quá ác, hay là những này loạn dân vẫn là tử trong xương đối với quan chức có một loại kính nể cảm.

Vân Tranh đi ở tử thi trong rừng rậm, không cảm giác được nửa điểm hoảng sợ, cẩn thận quan sát những này người chết khuôn mặt, có tuyệt vọng, có kiên quyết, có thống khổ, đương nhiên, còn có một nửa cái sống sót.

Nói thí dụ như Lam Lam liền sống sót, chỉ là nàng cặp kia trong suốt như nước trong đôi mắt to một tia tức giận đều không có, Vân Tranh vây quanh nàng xoay chuyển vài quyển, phát hiện nàng bên ngoài quần áo tuy rằng bị lôi kéo nát tan, nội y nhưng thật giống như hoàn hảo không chút tổn hại, lại không có bị cưỡng gian!

Trên tay của nàng tất cả đều là vết máu, trên đất còn có một cái người cầm đầu đao nhọn, trên lưỡi đao cũng dính đầy vết máu, trên đất còn có một bãi lớn vết máu vẫn kéo dài tới giả sơn mặt sau, Vân Tranh cẩn thận từng li từng tí một đi tới giả sơn mặt sau, suýt chút nữa bật cười, Tiêu Vô Căn ngửa mặt hướng lên trời nằm trên đất, dưới khố máu me đầm đìa, Vân Tranh nằm trúc trượng nhẹ nhàng đẩy ra rồi hẳn tổn hại quần, chỉ thấy cái tên này hạ thể đã bị cắt xuống hơn một nửa, dòng máu ồ ồ ra bên ngoài liễu lĩnh, này không được, còn như vậy chảy xuống đi gặp người chết, vật kia đã vô dụng, hơn nữa còn gây trở ngại trị liệu, Vân Tranh dùng dao găm đem còn lại nửa bên cũng cho cắt xuống, cứ như vậy liền trở nên bằng phẳng, rất tốt bằng bó, cầm máu là cái chuyện rất phiền phức, cũng may bên cạnh có một cái sọt vôi, Vân Tranh bắt được một đám lớn tiện tay liền bỏ vào Tiêu Vô Căn dưới khố, vôi sống liễu lĩnh phao, rất nhanh sẽ hút cạn máu tích, hôn mê bất tỉnh Tiêu Vô Căn quát to một tiếng, thân thể thẳng tắp căng ra đến mức thẳng tắp, sau đó lại hôn mê đi.

Vân Tranh chỉ lo này điểm vôi không đủ để cầm máu, mau mau lại đi nơi đó nhiều tung một chút vôi, mãi đến tận hoàn toàn bao trùm sau khi mới thở phào nhẹ nhõm, lần này, Tiêu Vô Căn tên gọi xem như là triệt để mà ngồi vào chỗ của mình.

Tiêu gia đại cửa đóng chặt, rất rõ ràng, nhà hản không có được đến bất kỳ công kích, có điều nhìn người nhà bọn họ ở chính mình thiêu phòng của chính mình, Vân Tranh liền biết, Tiêu lão đầu đã chuẩn bị bắt đầu tranh công.

Làm chuyện tốt không lưu danh, Vân Tranh mang theo Thương Nhĩ bọn họ sắp sửa lúc ra cửa, một cơn gió từ bên cạnh chính mình xẹt qua, lại là người đạo sĩ thúì kia cười lâm, thấy đạo sĩ cũng không nói lời nào, ngộ thấy chính mình người quen cũ này một cái bắt chuyện đều không đánh, từ chân loan bên trong chép lại Lam Lam liền từ trong nhà xông ra ngoài.

Vân Tranh không để Thương Nhĩ bọn họ động Huyện lệnh gia bất luận là đồ vật gì, lạng lẽ từ hậu môn lui ra Huyện lệnh gia, mấy cái gia đình trang phục người chính đang truy cười Lâm Đạo sĩ, chính mình nhóm người này bị lơ là.

Người sống nhiều nhất trái lại là hạnh Hoa Lâu, những kỹ nữ kia đều đứng tĩnh bên đài trên năm thủy cộ rửa thân thể, nhìn thấy một đám người lại đây cũng không tránh né, tiếp tục rửa ráy, . Tây không coi ai ra gì.

Bên cạnh trúc lâu bên trong còn có tiếng thở dốc truyền tới, Thương Nhĩ bọn họ vô cùng vui sướng, vọt vào liền từ bên trong bắt được mười mấy cái trợn nam nhân,

Chỉ cần nhìn bọn họ đen thân thể cùng mọc đầy vết chai bàn chân, Thương Nhĩ liền biết phát tài, những người này tất cả đều là bạc người, cũng là nói đều là loạn dân.

Thương Nhĩ căn bản là không khách khí, móc ra dao găm liền đánh gãy những người này gân tay, không chút nào quản bọn họ kêu rên, dùng dây thừng xuyên thành một chuỗi dài chuẩn bị khiên đến naitou sơn thượng, Vân Đại nói rồi tất cả mọi người nên đưa tới đó mới thích hợp.

Vân Tranh lúc đi lại nhìn những kia bên đường rửa ráy kỹ nữ, phát hiện các nàng đối diện trước phát sinh những chuyện này chút nào đều không có hứng thú, từ trúc lâu bên trong lại đi ra mười mấy cái đầy người máu ứ đọng nữ nhân gia nhập vào rửa ráy đại trong đội ngũ đi tới, bạo loạn cũng được, bình an cũng được, tất cả những thứ này đều cùng các nàng không có nửa điểm quan hệ.

Không phải nói Đại Tống thanh lâu đều là văn nhân mặc khách ân chủ sao? Những kia kỹ tử từng cái từng cái không phải xinh đẹp như hoa, chính là sẵn sóc ôn nhu sao? Theo lý thuyết nên thơ xướng hoạ thơ mới là, sao liền đã biến thành một đồng xác chết di động, thấp hèn đến liền bạo dân cũng không muốn giết chết các nàng?

Không thời gian cảm mạo bi nguyệt, Vân Tranh còn có chuyện rất trọng yếu muốn làm, nhất định phải vì là những thi thể này còn có sống sót bạo dân tìm tới người mua mới được, một khi vĩnh hưng quân chạy tới nơi này, những thi thể này liền không đáng giá một đồng.

Chết rồi rất nhiều Bộ Khoái, ww uukanshu. net phỏng chừng đều là từ phủ nha tới rồi những kia Bộ Khoái, chỉ là bị Cương Dao chém chết nhiều người chút, bạo dân không nên có bao nhiêu Cương Dao, chớ đừng nói chi là trên người bọn họ còn có mũi tên xuyên quá dấu vết. Cung tên vật này, mấy lần Đậ Sa Quan Đô tìm không ra hai mươi cụ đến, có thể dày đặc tích góp bắn tên tay cũng chọn không ra mấy cái đi ra, có điều vũ huân gia truyền tiêu chủ bộ nhất định có thật nhiều như vậy lão nhân tay, những này Bộ Khoái chết, nên là tiêu chủ bộ tác phẩm mới là.

Các lưu dân công hãm Đậ Sa quan, nhưng không có công phá đại viện tường cao, không riêng là tiêu chủ bộ gia không có bị công hãm, phồn hoa khu nhà giàu cũng không có bị công hãm, nói cho cùng xui xẻo chỉ có Huyện lệnh gia cùng bách tính bình thường gia.

Lưu Đô Đầu gia đình thự cao to nguy nga, quả thực chính là một toà kiến trúc hình pháo đài, Vân Tranh đi tới pháo đài trước mặt, Lưu Đô Đầu một chút liền nhận ra Vân Tranh, đứng trên tường lớn tiếng hướng về Vân Tranh tìm hiểu lưu dân tình huống.

"Xuống đây đi, lưu dân đi rồi, ta cùng người có một món làm ăn lớn muốn nói." Vốn là dự định đem những thi thể này toàn bộ bán cho tiêu chủ bộ, thế nhưng đang nhìn đến những kia Bộ Khoái thi thể sau khi, Vân Tranh liền thay đổi ý nghĩ, tuyệt đối quyền lợi sẽ tạo nên tuyệt đối hủ bại, vì lẽ đó Vân Tranh dự định cho tiêu chủ bộ một lần nữa dựng nên một đối thủ, đối thủ này chính là Lưu Đô Đầu.

Mặc kệ Lưu Đô Đầu có hay không tạo tiêu chủ bộ tâm tư, chỉ cần hẳn lập xuống so với tiêu chủ bộ còn muốn lớn hơn công lao, hẳn cũng chỉ có thể tự nhiên đi tới cùng tiêu chủ bộ đối nghịch con đường, sẽ không theo Lưu Đô Đầu tâm có thay đổi.

"Lưu dân đi rồi? Vào lúc này làm ăn có phải là làm đất trời oán giận?"

"Hết cách rồi, quân công thứ này thường thường đều là chớp mắt liền qua đồ vật, nếu như người không tóm chặt lấy, hẳn sẽ từ lòng bàn tay của người trốn, như thế nào, năm trăm quán, cho một mình người giết địch vô số anh hùng danh hiệu!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Tiên Phát Chế Nhân

Làm Lưu Đô Đầu trạm ở trên núi quan sát chiến trường thời điểm, tiếc hận đối với Vân Tranh nói: "Như vậy hiểm yếu địa thế, giả như trương phó tướng lựa chọn ở đây tác chiến, nói không chắc thật có thể đem bạo dân cản ở ngoài thành."

Vân Tranh tức giận liếc mắt nhìn hấn, trương phó tướng nếu như có như vậy lá gan, chỉ bằng Tiểu Tiểu tiêu chủ bộ bất luận làm sao cũng không bay ra khỏi bọt nước đến, vẫn chết gián, vũ tử chiến, từ xưa tới nay chính là một tươi đẹp lý tưởng mà thôi.

"Băng gạc đã chuẩn bị tốt hay chưa?" Vân Tranh cầm trong tay một cái người cầm đầu đao nhọn tàn bạo mà hỏi Lưu Đô Đầu.

Lưu Đô Đầu mặt đều trắng, nột nột hỏi Vân Tranh: "Thật sự muốn bị chém? Có thể hay không tát điểm huyết thì thôi?"

"Trên đời này có không chảy máu anh hùng sao? Cứu cái hỏa vẫn là sứt đầu mẻ trán giả vì là thượng tôn, người muốn có thu hoạch lớn, nhất định phải được Đại Khổ. Không liên quan ta chỉ nhẹ nhàng cắt mấy đao."

"Không được, ánh mắt người bên trong có sát khí, nhất định là tại hận ta mặc kệ bách tính, nếu như người tay run lên, ta liền xong, vẫn để cho đao phủ thủ đến làm chuyện này, hấn tay ổn." Lưu Đô Đầu hiểm thấy thông minh một hồi.

Đậu Sa Huyền đao phủ thủ là một cái liếc mắt nhân nhiều, hắc mắt nhân thiếu một đầu trục đại hán, có người nói ở bạo dân vào thành thời điểm còn

giết mấy cái tiến vào nhà hấn tên côn đồ, cuối cùng bạo dân nhân số quá nhiều, công lấy năm tuổi nhi tử liền chạy, vẫn chạy đến Lưu Đô Đầu gia mới xem như là an ổn xuống, bây giờ nghe nói muốn ở đường này giết người cũng theo lại đây, đồng thời tới được còn có Đậu Sa Huyền bọn bộ khoái, bọn họ cũng là ngay lập tức liền chạy đi Lưu gia tị nạn.

Đao phủ thủ tay nghề không sai, vèo vèo mấy dưới đao đến, Lưu Đô Đầu liền toàn thân mạo huyết, sợ đến Lưu Đô Đầu lung tung nắm đầu ngón tay muốn đi theo : đề vết thương. Một bên sợ hãi hô muốn người khác trợ giúp chính mình cầm máu.

Vân Tranh nhìn một chút, so với mình ra tay tàn nhẫn hơn nhiều, có điều cũng là, đao phủ thủ lão nương cùng lão bà đều vào lần này dân biển bên trong gặp tai, trần truồng chết ở chính mình trong sân, phỏng chừng trong lòng đối với quan phủ hỏa khí so với Vân Tranh còn muốn lớn hơn chút.

Không có ý định buông tha bất luận cái nào nhân viên chính phủ, ở làm anh hùng mê hoặc bên dưới, bọn họ mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đã trúng mấy đao, đao phủ thủ cuối cùng đối với mình cũng hạ độc thủ, cắt tới vừa nặng vừa tàn nhẫn.

Đầy người quần đầy băng gạc Lưu Đô Đầu rất cục bất chấp, mang theo bốn mươi mấy Bộ Khoái vọt vào từ trong thành chộp tới bạo dân trong đám trắng trợn chém giết, nhìn bạo dân dồn dập ngã xuống đất, Vân Tranh quay mặt qua chỗ khác, những này nguyên bản người bị hại, ở phát hiện người khác càng dễ bắt nạt phụ sau khi, liền từ người bị hại đã biến thành thi bạo giả, hiện tại lại bị những khác thi bạo giả đánh giết.

Hết thầy Bộ Khoái ở giết người sau khi liền bắt đầu một lần nữa bố trí chiến trường, trải qua những này nhân sĩ chuyên nghiệp một lần nữa bố trí qua đi, chiến trường rất cục trở nên ra dáng.

Sau đó, vết thương đầy người bọn bộ khoái liền bắt đầu vào thành đi động viên trong thành bách tính, Lưu Đô Đầu dựa theo Vân Tranh bàn giao, trở nên đại công vô tư tới cực điểm, nhìn thấy tử vong phụ nhân biết đem mình huyết y cho che lên, nhìn thấy hài tử đáng thương, biết năm hai cái cơm năm tử nhét quá khứ, nhìn thấy bị thương bách tính, còn biết chủ động đi băng bó một chút, đồng thời nói cho bọn họ biết không muốn khổ sở, trên ngọn Bút Giá sơn kho lúa không bị người miền núi đánh hạ, tiêu chủ bộ nhất định sẽ mở kho phát thóc.

Đầy người yên hỏa sắc Lưu Đô Đầu uế oải gõ mở ra gia đình giàu có cửa lớn, từng nhà báo cho bọn họ bạo loạn đã lắng lại, có thể đi ra thu dọn Đậ Sa đóng, hiện tại muốn dự phòng chính là vĩnh hưng quân, không thể để cho bọn họ vào thành quan, một khi đi vào, chính là đại gia tai họa lớn. Gia đình giàu có không nghĩ tới thời khắc mấu chốt Lưu Đô Đầu còn có bản lĩnh như vậy, dồn dập biểu thị đồng ý trợ giúp Lưu Đô Đầu cứu tế nạn dân, đồng thời đồng ý tập hợp một số tiền lớn xin mời Lưu Đô Đầu đi trong quân nói hạng, chỉ cần vĩnh hưng quân không vào thành, như thế nào đều tốt nói.

Trong lúc nhất thời Lưu Đô Đầu thu được bình dân cùng các phú thương song trọng ủng, dù sao trong thành này còn có một vị đồng ý vì là đại gia tử chiến hán tử, chỉ muốn nhìn một chút Lưu Đô Đầu cổ cái khác đạo kia vết máu,

Liền biết chiến sự có kịch liệt bao nhiêu.

Sinh được hành mấy vị đại phu đều là Hành gia, miếu một chút liền có thể phân biệt ra được những vết thương này thật giả, cứ nói bọn bộ khoái vết thương băng bó không thích hợp, cần bôi thuốc sau khi một lần nữa băng bó, Lưu Đô Đầu ngậm lấy nước mắt cảm tạ mấy vị lão đại phu cao thượng, trước tiên triệt đi trên người nhanh thành vài nội y, thân thể trần truồng xin mời lão đại phu một lần nữa cho mình trị thương.

Mỗi một vết thương đều nhìn thấy mà giật mình, tốt hơn một chút dường như trẻ con miệng bình thường giương vết thương cũng cấp tốc bị những này cảm khái tới cực điểm đại phu cần thận bằng bó xong tất, làm người khác lại nhỏ giọng hỏi thăm những người này có phải là thật hay không bị thương thời điểm, liền sẽ phải chịu lão đại phu nghiêm khắc trách cứ, những vết thương này hầu như đều là mới mẻ vết thương, tình cờ có mấy cái là cổ xưa thương, vậy cũng có điều là một hai ngày trước bị thương, Lưu Đô Đầu hôm nay cần cùng bạo dân tác chiến, tự nhiên lấy hôm nay bị thương nặng nhất : coi trọng nhất.

Tiêu chủ bộ nguyên bản có một bộ đầy đủ kế hoạch, trong đó bảo toàn Bút Giá sơn kho lúa chính là một cái trong đó phân đoạn, hiện tại làm Lưu Đô Đầu vết thương đầy người mang theo bách tính đến lĩnh lương thực thời điểm, kho lúa thủ vệ ở con mắt đã đảo lên bách tính nhìn kỹ, trong lòng run sợ mở ra kho lúa, mắt thấy Lưu Đô Đầu mang theo bọn bộ khoái cho bách tính phân lương, không dám có chút ngăn cản, chỉ có thể lén lút phái người đi cho tiêu chủ bộ báo tin.

Tóc trắng phơ tiêu chủ bộ đại ra ngồi ở trên ghế, trong đôi mắt nửa điểm tức giận đều không có, Tiêu Vô Căn tiếng rên rĩ mỗi một lần đều phảng phất đâm vào trong lòng hắn.

Đích tôn chỉ có này một cái dòng độc đỉnh a, vì lo lắng chết trẻ, lúc này mới lấy Tiêu Vô Căn như vậy một xấu tên, ww uukanshu. net không nghĩ tới hiện tại thật sự bị nói trúng rồi, tử tôn rể : cái không còn a.

Được an bình cắm ở kho lúa tâm phúc báo cáo sau, tiêu chủ bộ này mới chậm rãi ngẩng đầu lên, nhìn thủ hạ của chính mình, từng chữ từng câu địa nói: "Đều là nói hưu nói vượn, Lưu Quý chỉ là lão phu một cái phá cầu, hắn không có gan này, cũng không có năng lực này, càng không thể tự mình ra trận đi cùng bạo dân tác chiến, chuyện này sau khi kết thúc, liền đến hắn chặt đầu thời điểm, làm sao có thể làm được đại sự như vậy?"

Tiêu chủ bộ đang nói ra câu nói này sau khi râu tóc cầu trương, dưới hàm râu bạc trắng không gió mà bay, sang sảng một tiếng liền từ mãnh thú thôn trong miệng rút ra một thanh sáng như tuyết trường kiếm, vãn một kiếm hoa, chinh thanh kiếm liền giấu ở cánh tay mặt sau, trầm giọng đối với tôi tớ nói: "Người đi, gọi Lưu Quý lại đây quý phủ tự thoại."

Sắc trời dần dần tối lại, hai chiếc trên xe bò chất đầy tiền đồng, đây chính là Vân Tranh chuyển này thu hoạch, hãn ngồi ở càng xe trên cúi đầu trầm tư, Đâu Sa trại các hán tử mỗi một người đều thả chậm lại bước chân, liền ngay cả lão tộc trưởng cũng là như thế, e sợ cho quấy rầy Vân Đại suy nghĩ.

Hiện tại Lưu Đô Đầu muốn bắt hòa tiêu chủ bộ lên xung đột cũng không được, vĩnh hưng quân đẩy quan đã đến Đâu Sa quan ngoại, nhìn thấy chinh tòa thành trì đã chịu đến khổng chế, liền không nữa tung binh vào thành, tuy nói vĩnh hưng quân đem chủ bất mãn vô cùng, thế nhưng vị kia đẩy quan đã tiếp nhận rồi Lưu Đô Đầu hối lộ, quyết tuyệt mệnh lệnh đại quân vào không được dV9plo0j thành.

Lần này Lưu Đô Đầu rất thông minh, một lần liền đem phú hộ môn quyên góp tiền tài một nửa cho vị này đẩy quan, sáu trăm quán tiền tài đủ khiến vị này lục phẩm đẩy quan không nhìn những này trong quân kẻ lỗ mãng yêu cầu.

Đẩy quan vào thành, hãn rất muốn biết Thành Đô phủ Bộ Khoái đều là chết như thế nào, hãn cũng muốn nhìn một chút Tiêu gia có phải là thật hay không dường như Lưu Quý nói như vậy phú khả địch quốc!

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Sinh Tử Trò Khôi Hài

Tặng lễ liền giống với là tươi nước, tốt nhất một lần dội thấu, linh tinh hạt mưa là thỏa mãn không được thực vật đối với thủy khát vọng, vì lẽ đó lần này Lưu Đô Đầu dùng chính là hồng thủy tươi tràn biện pháp. Đồng thời giúp đỡ vị này bát phẩm đẩy quan xây dựng một to lớn bể nước, cái này bể nước chính là tiêu chủ bộ gia sản, đây là Vân Tranh chủ ý, chỉ có để đẩy quan đại nhân ghi nhớ trên Tiêu gia gia sản, mới có thể mức độ lớn nhất phòng ngừa hấn bị tiêu chủ bộ thu mua.

Đẩy quan tuy rằng chỉ có bát phẩm, cùng Đậu Sa Huyền Huyện lệnh là một cấp bậc, tiêu chủ bộ nói trắng ra còn không phải lưu bên trong quan, chỉ là một Tiểu Tiểu cửu phẩm viên chức mà thôi, đẩy quan làm Tri phủ đại nhân phụ tá đặc lực, chức vị này xưa nay đều là Tri phủ đại nhân tâm phúc bên trong tâm phúc mới dVgNpP3C có thể làm, vì lẽ đó rất nhiều lúc mọi người liền đem khoảng chừng : trái phải đẩy quan xưng là Tri Phủ nha môn hai toà môn thần.

Bây giờ đến chính là Tri Phủ nha môn tả môn thần, hậu phong, hầu như biến.

Tiêu chủ bộ là nhận thức người này, năm đó ở Thành Đô phủ còn cùng nhau tán gẫu qua phong nguyệt, được cho là một người quen, khi hấn cao hứng ra ngoài chuẩn bị nghênh tiếp Thượng Quan thời điểm, hấn tâm đột nhiên chìm xuống, bởi vì hấn phát hiện hầu như Hải đại nhân chính đang che mũi quan sát Hàn Đức thi thể, Lưu Đô Đầu chính ở một bên thao thao bất tuyệt hướng về hấn giảng giải trong huyện cung tên trang bị tình hình.

Hầu như Hải đại nhân vô cùng tức giận, nhìn thấy tiêu chủ bộ đi tới, mặt âm trầm hỏi: " không biết tiêu chủ bộ đối với thi thể này thấy thế nào?"

Tiêu chủ bộ tuy rằng hoảng sợ, nhiều năm quan trường chìm nổi đã sớm rèn luyện ra, nụ cười trên mặt trong nháy mắt liền trở nên đau xót lên, cười xuống trên người quần áo che ở Hàn Đức trên thi thể bi thương địa nói: "Nghĩ tới đây tròng đại loạn lại làm hại Hàn Đức, cũng bị mất mạng, nghe nói hẳn một tay đao pháp chính là truyện tự tiên triều, không nghĩ tới như vậy nhân vật anh hùng cũng sẽ chiết dục Đâu Sa quan."

Sau khi nói xong những lời này, liền kích chỉ vào Lưu Đô Đầu nói: "Đều là người này thất phu, thân là bốn huyện Đô Đầu tự nhiên có thủ gia Vệ Quốc chức trách, hiện tại nhưng chỉ lo chính mình tiêu gia, trí dân chúng toàn thành sinh mệnh với không để ý, càng hại Hàn Đức như vậy anh hùng chết ở Đâu Sa Huyền, Lưu Quý, người tội ác tà trời!"

Lưu Đô Đầu ngẩng đầu không nói một lời, chỉ là loại kia vẻ mặt bi phẫn kẻ ngu si cũng nhìn ra được. Tiêu chủ bộ thấy hầu như biến tựa như cười mà không phải cười hướng chính mình nhìn sang, liền tạm thời buông tha thu thập Lưu Quý, mà là tức tay mời hầu như biến tiến vào nhà mình môn.

"Đại nhân mời vào hàn xá hơi tọa chốc lát, ty chức vậy thì đem Đâu Sa Huyền chuyện đã xảy ra rõ ràng mười mười hồi bẩm cho đại nhân."

Xin mời quan nhân vào nhà mình, kỳ thực chính là định dứt lốt, đây là trên chốn quan trường thông lệ, trong đó chủ yếu nhất một cái chính là bị mời người bất luận coi trọng trong nhà bất luận là đồ vật gì đều có thể lấy đi, mỗi đến vào lúc này, chủ nhân gia sẽ cố ý đem dự định cho Thượng Quan sự vật đặt tới bắt mắt nhất vị trí, khách mời nếu như thoả mãn, sẽ vỗ vỗ vật này, sau khi rời đi tự nhiên sẽ có tôi tớ đem vật này đưa đến Thượng Quan phủ đệ.

Tiêu chủ bộ này đã là dự định thổ huyết dứt lốt, xem như là đã hướng lên trên quan xin tha, tất cả mọi chuyện đều ra ngoài dự liệu của hãn phạm vi ở ngoài, vĩnh hưng quân lại không có vào thành, Lưu Đô Đầu lại không có làm tốt chịu chết chuẩn bị, muốn muốn mượn vĩnh hưng quân sức mạnh suy yếu Đậ Sa quan nội gia đình giàu có, bây giờ nhìn lên không làm được, hãn không tin Lưu Đô Đầu có thể thu mua đầy quan đại nhân, mà vị này hầu như Hải đại nhân chính là xưng tên liêm tài năng thủ. Người như vậy đến Đậ Sa quan, nghĩ tới đơn giản chính là làm sao phát tài mà thôi.

Hầu như biến cử động lại một lần nữa ra ngoài tiêu chủ bộ dự liệu, hãn dĩ nhiên một cái trở về tuyệt chính mình dứt lốt yêu cầu, một bộ đại nghĩa lắm nhiên đáng vẻ chỉ vào Hàn Đức thi thể lại một lần nữa lớn tiếng quát hỏi: " nói cho ta, Hàn Đức là chết như thế nào? Đậ Sa quan e sợ chỉ có người cái này vũ huân thế gia mới sẽ có lượng lớn cung tên chứ? Bản quan tuyệt không tin những kia chỉ có thể luân cái cuộc bạo dân sẽ như vậy thuần thực sử dụng cung tên, người xem một chút con phố dài này, tổng cộng đồ bốn mươi sáu vị Bộ Khoái thi thể, bản quan ở đến trước,

Cũng đã tính toán Thành Đô phủ Bộ Khoái thi thể số lượng, còn lại đều ở đầu tường, còn lại một không kém ngã vào người tiêu chủ bộ trước cửa nhà, người giải thích như thế nào?"

Tiêu chủ bộ con mắt trong nháy mắt liền trở nên đỏ đậm, chỉ vào Lưu Đô Đầu nói: " người súc sinh này, lão phu tự hỏi không xử bạc với người, vì sao như vậy ác độc hãm hại cho ta?"

Tiêu chủ bộ quá quá là rõ ràng, những này Bộ Khoái thi thể nguyên bản liền không nên xuất hiện ở tự trước cửa nhà, nên là xuất hiện cách này không xa trước nhai, chính mình chính là ở nơi đó đem Hàn Đức đến vào chỗ chết.

Lưu Đô Đầu cũng không đáp lời, mà là khom người đứng hầu như biến phía sau, hoàn toàn là một bộ nghe theo hầu như biến xử trí đáng dấp, hầu

như biến đổi với Lưu Đô Đầu biểu hiện phi thường thoả mãn, đây chính là một không biết nói chuyện kẻ lỗ mãng, người như vậy trong tình huống bình thường là tối dễ đối phó, này không phải sao, tiêu chủ bộ đã đang chuẩn bị năm cái này kẻ lỗ mãng gánh tội thay.

Hầu như biến cười phát tay một cái, lập tức liền có bách mười cái năm thương vĩnh hưng quân quân Hán một mạch tiến vào Tiêu gia, vào lúc này, chỉ cần tìm được cung tên, liền có thể đem vụ án này biến thành bàn sắt, Tiêu gia coi như là có bản lĩnh lớn bằng trời cũng phiên không được vụ án.

" người dám!"Tiêu chủ bộ hét lớn một tiếng, liền Đại Điều giống như dán vào chân tường vọt vào chính mình phủ đệ, hẳn rất biết rõ, những kia cung tiễn thủ ngay ở hậu đường đợi mệnh, bất luận làm sao cũng trốn không tránh khỏi.

Nhìn thấy tiêu chủ bộ chó cùng rút giậu, hầu như biến cười phi thường hài lòng, Lưu Đô Đầu nói không sai, Hàn Đức có tám phần mười là chết ở tiêu chủ bộ trong tay, đã như vậy, chính mình này một chuyến Đâu Sa quan hành trình tuyệt đối sẽ không tay không mà còn.

Chính mình mặc dù có thể nhanh chóng mang theo vĩnh hưng quân xuất hiện, chính là ở Tri phủ đại nhân nhận được Lâm huyện lệnh cầu viện công văn sau khi, khẩn cản chậm cản vẫn không có ngăn cản bạo loạn phát sinh.

Ở Lâm huyện lệnh công văn bên trong, ww uukanshu. net đã sớm đem tiêu chủ bộ định vì này cỗ ám lưu người giạt dây, nguyên bản ở hầu như biến theo dự liệu, Đâu Sa Huyền định nhưng đã là đạo phi nổi lên bốn phía hỗn loạn tình hình, ở dưới tình hình như thế, nhanh chóng nhĩ định Đâu Sa Huyền cục diện mới là người thứ nhất, vào lúc này nhất định phải tìm một vị đức cao vọng trọng người địa phương đi ra chủ trì đại cục , còn những chuyện khác chỉ có thể chậm rãi giải quyết, Lưu Đô Đầu xuất hiện để hẳn nhìn thấy hy vọng mới, này một vị đấm máu chém giết anh hùng, đủ = đủ để yên ổn địa phương, hưởng chi hẳn đã đạt được toàn thể Đâu Sa Huyền

thân sĩ chống đỡ, vào lúc này không biết thời biết thế diệt trừ tiêu chủ bộ càng chờ khi nào?

Giao chiến phi thường kịch liệt, hầu như biến mặt tối sầm lại xem thấy mình bộ hạ không ngừng trúng tên ngã xuống đất, gần như sắp muốn tan vỡ, vung tay lên, còn lại quân sĩ ngay lập tức sẽ gia nhập Chiến đoàn, bởi vì phải đến bình định, lần này mang đến tất cả đều là trong quân hảo thủ, hiện tại bách mườì người đánh không lại năm mươi mấy người người, để hầu như biến phi thường tức giận.

Lưu Đô Đầu rút đao ra tử, trung thành tuyệt đối hộ vệ ở Hầu đại nhân trước người, liều mạng chống đỡ căn bản là không muốn đi về phía trước Hầu đại nhân từng bước lùi về sau.

"Lưu Quý, ngươi muốn làm gì, đi ra, các tướng sĩ ở mặt trước chém giết, mà dung bản quan tiến lên quan chiến!" Ngay ở trước mặt dân chúng trước mặt, hầu như biến lớn tiếng hướng về phía Lưu Đô Đầu hô to.

"Không được, đại nhân, hiện tại Đậ Sa quan liền dựa vào ngài chủ trì đại kế, Tiêu lão tặc hung hãn cực kỳ, ngài tuyệt đối không thể tiến lên. Bị chỉ cho dù chết cũng không thể để cho đại nhân ở hiểm địa!"

Mấy câu nói bị Lưu Đô Đầu nói than thở khóc lóc, dân chúng nhìn thấy chính mình anh hùng đều ở rơi lệ, cũng lớn tiếng cổ vũ thỉnh cầu Hầu đại nhân không nên tiến lên, Tiêu gia xưa nay đều phi thường mạnh mẽ.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Thắng Lợi Trở Về

Hầu như biến kinh ngạc phát hiện, những này phần nô bách tính cũng vọt vào Tiêu gia, cầm ván cửa giúp đỡ quan binh chống đối tên lạc, điều này làm cho hãn huyết sượt lập tức liền dâng lên đầu, đầy mặt đà hồng, lại như là uống rượu say, cái gì là dân tâm hướng về? Đây chính là dân tâm hướng về, làm bách tính sự phần nô có một phát tiết lỗ hồng, Đâu Sa quan liền cực kì tốt thống trị, rất đơn giản, chỉ cần cho phép dân chúng phát tiết ra trong lồng ngực cơn giận này, bọn họ sẽ khôi phục nhu nhược bản tính, cổ chi cũng là!

Tặc nhân đến thời điểm, bọn họ bởi vì hoảng sợ hoặc là lòng mang may mắn lựa chọn không chống cự, làm dòng dõi của chính mình chịu đến thương tích nghiêm trọng sau khi, bọn họ lại sẽ biến thành cực kỳ dũng mãnh một đám người, Đại Tổng dân chúng chính là như vậy một bức tính tình, hầu như biến làm nhiều năm Tri Phủ phụ tá làm sao có khả năng sẽ không biết dân chúng bản tính.

Nhìn những kia trúng tên ngã xuống đất bách tính vẫn như cũ tê hô xông về phía trước phong, hầu như biến hầu như muốn âm ỉ hát vang, bật thốt lên hô: "Tráng sĩ can đảm lắm, chiến hậu bản quan nhất định tầng tầng có thưởng!"

Liền những kia vốn đang đang do dự bách tính cũng âm một tiếng liền vọt vào Tiêu gia, cô đơn lưu lại Lưu Đô Đầu che chở hầu như biến đứng ở ngoài cửa, hầu như biến lo lắng hỏi Lưu Đô Đầu: "Những người này trùng sau khi đi vào sẽ không đem Tiêu gia cướp sạch một không chứ?"

Lưu Đô Đầu từ bên cạnh trong cửa hàng tìm ra một cái ghế cân thận nằm tay áo lau khô ráo đặt ở hầu như biển phía sau, nhìn thấy hầu như biển ngồi xuống lúc này mới nhỏ giọng nói: "Đại nhân, liền để bọn họ cướp, cướp đến càng lợi hại càng tốt, Tiêu gia bày ở ngoài sáng tiền tài có thể có bao nhiêu, cư tiêu nhân biết được, Tiêu gia hậu hoa viên bên trong có phòng tối, nơi đó mới là thả tiền địa phương."

Hầu như biển nghe xong Lưu Đô Đầu, ngay lập tức sẽ khôi phục yên tĩnh đáng dấp, đối với những kia gánh các loại sự vật từ Tiêu gia đi ra bách tính liền tiếp gặt đầu ra hiệu, như vậy liền quá tốt rồi, Tiêu gia tài sản đều bị bách tính cướp sạch, quá tốt rồi, ngày sau ai có thể nói mình là vì ham muốn Tiêu gia tiền hàng, lúc này mới hành diệt môn việc.

Chờ thật lâu, hầu như biển một bình trà cũng đã uống xong, mới xem thấy mình phái đi vào Ngu Hầu trong lồng ngực sủi căng phồng đi ra bầm báo nói, Tiêu gia tặc tử đã bị hết mức tiêu diệt, xin mời đại nhân kiểm điểm.

Hầu như biển tàn nhẫn mà trừng một chút Ngu Hầu, ở Lưu Đô Đầu cùng đi tiến vào Tiêu gia, tiêu chủ bộ nằm ngang ở phòng khách phía trước, chu vi ngang dọc tứ tung năm bảy, tám tên đã chết trận binh lính, một cái quan đao chênh chếch bổ vào một viên cổ thụ trên, thân thể cơ hồ bị chém thành mấy đoạn, chỉ có một viên tóc trắng xóa đầu lâu hoàn chỉnh không tổn hại, đây là binh lính môn vì báo đáp tốt công, cố ý lưu lại.

Hầu như biển gặt gù vượt qua tiêu chủ bộ thi thể, tiến vào hậu đường, Tiêu gia nữ quyến đã toàn bộ chết rồi, đều là bị tiễn bắn chết, xem ra tiêu chủ bộ đã biết hôm nay không thể may mắn thoát khỏi, vì gia quyến không bị sỉ nhục, cố ý rơi xuống sát thủ.

Trong đại sảnh ngoại trừ tử thi không có thứ gì, nữ quyến trên thi thể đồ trang sức cũng bị cướp đoạt hết sạch.

"Đại nhân, tiêu tặc cả nhà tổng cộng bốn mươi một khẩu toàn bộ ở đây, không một để sót, phụ tặc 133 người cũng đều bị bách tính đánh gục, chỉ là gia tài cũng bị bách tính lấy đi rất nhiều."

Hầu như biến dùng ánh mắt trào phúng nhìn Ngu Hầu nói: "Đến cùng là xảy ra chuyện gì bản quan rõ ràng, bách tính năm đều là thô bốn đồ vật, có thể đáng giá mấy đồng tiền, không cần người năm bách tính tới nói hạng, có điều lần này xem ở các người tỉ mỉ cật lực giết tặc phần trên, bản quan liền không đáng truy cứu, làm nhiều năm quân Hán nói vậy cũng không có tích góp lại bao nhiêu tán bạc vụn, lần này coi như là các người ra chuyển dầu kém, chết trận tướng sĩ trợ cấp nhất định phải do chính các người ra, bản quan sẽ mặt khác cho tiền thưởng, không được hưởng về số tiền này tài đưa tay, ai đưa tay, bản quan liền chặt dưới hãn tạng móng vuốt, nhớ kỹ?"

Ngư Hầu nghe xong đại hỉ, lập tức dưới bái quỳ tạ, không chỉ hãn dưới bái, phía sau hãn tên lính môn cũng dồn dập dưới bái, như vậy nhân nghĩa Đại Đầu cân thực sự là hiếm thấy, có như vậy Thượng Quan chính là chết rồi đều không thiệt thòi.

Hầu như biến cười ha ha, dặn dò binh lính bảo vệ hậu hoa viên, mình và Lưu Đô Đầu đi dV33ALuq tới giả sơn phụ cận, hầu như biến chỉ vào giả sơn nói: "Cũng không biết những người này tâm tư đều là làm sao trường, có không đều yêu thích ở hậu hoa viên làm điểm giả sơn, người xem một chút này ngọn núi giả và cả tòa phủ đệ không chút nào hài hòa chỗ, nếu như có cái gì mật thất loại hình đồ vật, nên là ở đây chứ?"

Lưu Đô Đầu trợn cả mắt lên, liên tục chấp tay nói: "Đại nhân thực sự là minh thấy vạn dặm, xác thực liền ở đây nơi, trên một hồi đưa tiền, tiểu nhân gặp Tiêu lão tặc mở ra kho báu, vì lẽ đó biết được một ít, vậy thì mở ra xin mời đại nhân xem qua."

Hầu như biến thấy Lưu Đô Đầu ngốc đến đáng yêu, đào ra bản thân quạt hương bồ nhỏ ở gáy của hãn trên vỗ một cái nói: "Người thô kịch a, nhân

gia kho báu mở ra thời điểm người nửa điểm không kiêng kỵ đứng ở một bên xem, lẽ nào liền không biết đây là lấy chết chi đạo sao?"

"Là Tiêu lão tặc để ta xem." Lưu Đô Đầu gọi dậy va thiên khuất.

Hầu như biến chẳng muốn cùng như vậy kẻ ngu dốt nói nhiều, năm quạt hương bồ chỉ chỉ, ra hiệu Lưu Đô Đầu mở ra mật thất, chính mình muốn nhìn một chút bên trong đến cùng đều có chút cái gì.

Lưu Đô Đầu dùng hết khí lực đem một toà điểm nhỏ giả sơn đẩy ra, một cái ám đạo liền xuất hiện ở hai người dưới chân, đi tới phòng tối trước cửa sắt, Lưu Đô Đầu móc ra từ tiêu chủ bộ thi thể trên cõi xuống đến chìa khoá, mở cửa sắt ra sau, thập sáng bên trong ngọn đèn, lúc này mới mời hầu như biến hạ xuống quan sát.

Bên trong bày đặt sáu khẩu rương lớn, hầu như biến mở ra trong đó một cái cái rương liếc mắt nhìn sau khi, ww uukanshu. net tàn nhẫn mà nuốt hai nước bọt, tất cả đều là mười lạng một thỏi thỏi bạc ròng, nhìn lên liếc một cái Lưu Đô Đầu, phát hiện hãn ngoan ngoãn bối quá thân thể, nhìn phía sau cửa sắt mang theo một cái liền vỏ đoản kiếm chờ ra, thoả mãn gật gù, nhanh chóng mở ra còn lại mấy cái rương kiếm nghiệm một lần, vỗ vỗ tay đối với Lưu Đô Đầu nói: "Người đưa tới sáu trăm quán tiền lấy về đi, bản quan xưa nay không thu hối lộ, tạm thời nhận lấy cũng là vì để cho người yên tâm, hiện tại đã chứng minh người là hiếm thấy dũng sĩ, ở Đậu Sa quan bị thương nặng sau khi còn có thể mang theo Bộ Khoái hương dân giết địch vô số, trung dũng chí tâm đáng khen, chờ xem, một cửu phẩm Huyện thừa trốn không thoát."

Lưu Đô Đầu đại hỉ, nạp đầu liền bái, đem đầu khái bang bang hưởng, hầu như biến cười càng ngày càng hài lòng, chỉ vào môn sau mang theo cây đoản kiếm kia đối với hãn nói: "Thấy người yêu thích thanh đoản kiếm này liền đưa cho người đi, bản quan không chịu nổi Hung Binh, vật ấy không may mắn."

" ty chức chính là một ăn dao phần cơm, nơi nào sẽ giống như rất nhiều chú ý, đại nhân ban thưởng ty chức sao dám không bị." Lưu Đô Đầu cười ha ha ôm đoản kiếm, cao hứng phi thường.

Lần này việc xấu là hầu như biến đời này làm ác nhất, cũng là thuận lợi nhất một chuyển việc xấu, không chỉ ở Đậ Sa Huyền bác đạt được một hầu thanh thiên mỹ dự, cũng trợ giúp chính mình chủ quan Tri phủ đại nhân trừ khử một hồi đại họa, chính mình không có thu nhận Đậ Sa Huyền bách tính thân sĩ một đồng, trái lại khen thưởng rất nhiều bách tính, đồng thời quyên ra bản thân nửa năm bổng lộc giúp đỡ Đậ Sa Huyền bách tính trùng kiến quê hương, từ Tiêu gia thanh tra tịch thu tiền hàng bạc ròng tiền đồng tổng cộng 1,300 quán linh bảy mươi sáu đồng tiền, những này của trộm cướp là muốn áp giải vào phủ khố, bất luận người nào không được vận dụng may mắn.

Ở Đậ Sa Huyền lưu lại sau ba ngày, cũng không phải là không hiểu nhân sự cố hầu thanh thiên mang theo bách tính biểu tặng sáu cái rương thổ sản suất quân rời đi Đậ Sa Huyền, chỉ để lại năm trăm tên lính thủ vệ Đậ Sa quan.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Thủy Triều Xuống

Vân gia trúc trên lầu Vân Tranh cùng Lưu Đô Đầu đối mặt mà ngồi, trung gian bày một cái Sa Ngư bì khảm nạm bảo thạch đoản kiếm, lúc này lời nói người không nhận ra, hay là chỉ có thể nói cho Thanh Phong nghe.

" ta thấy cây đoản kiếm này thời điểm, trong lòng liền dâng lên một ý niệm kỳ quái, thanh kiếm này nên là người trang bị mới được, cho nên khi cái kia quan chức đem đoản kiếm ban thưởng cho ta thời điểm, ta đã nghĩ đưa tới cho người."

Vân Tranh uống một hớp trà, đặt chén trà xuống, cầm lấy đoản kiếm, ấn xuống một cái lò xo, chỉ nghe xẹt xẹt một thanh âm vang lên, chuôi này đoản kiếm liền xông tới nửa đoạn, lưỡi kiếm trên che kín mình ám bất nhất hoa văn, đây là một cái bách luyện hảo kiếm.

Chậm rãi đem kiếm rút ra, từ bên người lấy ra một tờ giấy, nhẹ nhàng đặt ở trên mũi kiếm, chỉ thấy tờ giấy kia chậm rãi từ trên mũi kiếm lướt xuống, rơi xuống chuôi kiếm vị trí, trên chuôi kiếm giúp đỡ màu xanh lục da trâu thẳng, da trâu bị rất quen mềm mại, nắm trong tay cho dù có mồ hôi cũng sẽ không trượt, Tống Triều sắt thép công nghệ rất lạc hậu, Đường triều thời kì xán lạn sắt thép công nghệ không phải đã thất truyền, chính là đã bị nắm giữ ở số ít người trong tay, cũng lấy này kiếm lời.

" thanh kiếm này ta muốn, Lão Lưu, người không muốn lo lắng, năng lực là rèn luyện ra, người hiện ở không có năng lực, cũng không có nghĩa là người sau đó không có, người muốn đối mặt cục diện phi thường phức tạp, bách tính cùng người miền núi trong lúc đó đã triệt để thành phía đối lập,

giữa bọn họ không thể lại có thêm bất kỳ giảng hoà cơ hội, vì lẽ đó, người liền muốn tuyển chọn đứng thành hàng, đến cùng là đứng người miền núi một bên vẫn là đứng bách tính một bên, hai bên đều có nguy hiểm, tương tự đều có phiền phức, vậy thì muốn xem người trí tuệ của chính mình, bởi vì Đâu Sa Huyền Huyền thừa là người, không phải ta, không ai có thể giúp người suy nghĩ, cũng không người nào có thể giúp người làm quyết định, Lão Lưu, từ nay về sau ta đem quy ẩn Đâu Sa trại không lại ra ngoài, nếu như người cảm thấy còn nợ ta cái gì, liền đem huyện nha còn có Tiêu phủ thư tịch đều cho ta đưa tới, những này mới là ta cần nhất."

Lưu Huyền thừa phi thường thất vọng, Vân Tranh từ chối làm chính mình phụ tá kiến nghị, đồng thời rất rõ ràng nói rõ chính mình sẽ không còn liên lụy tiến vào Đâu Sa quan bất kỳ phân tranh, muốn đóng cửa đọc sách, mục đích của chính mình không có đạt đến, không khỏi có chút ủ rũ.

Lưu Huyền thừa lần này lúc đi không có kỵ cái kia thớt con lừa như thế điền mã, mà là lựa chọn ngồi xe, có điều kéo xe vẫn là cái kia thớt điền mã, hẳn không biết hình dung như thế nào tâm tình của mình lúc này, một nửa là đối với tương lai hoảng sợ, một nửa là lại không ràng buộc vui sướng, Vân Tranh vừa nãy nói rất đúng, mình mới là Đâu Sa Huyền hiện nay cao nhất hành chính quan trên, không cần thiết nghe theo người khác kiến nghị, nơi này hết thảy đều muốn theo ý chí của chính mình làm ra thay đổi, nếu như mình tội liên đới quan dũng khí đều không có, còn làm cái gì Huyền thừa a.

Hắn mới vừa đi, Vân gia trúc lâu liền bị trong trại người bao quanh vây nhốt, bọn họ lấy tay chọc vào trong tay áo đầy mắt chờ đợi nhìn trên lầu, vừa lão tộc trưởng đi tới.

Không bao lâu, lão tộc trưởng vẻ mặt tươi cười rơi xuống trúc lâu, vung vung tay áo nói: "những kia tiền có thể bỏ ra!" Các hương dân không có hoan hô, mà là lẫn nhau lan truyền một vui sướng ánh mắt, liền chậm rãi tản ra.

Tịch nhục ở căn thận đếm lấy một đồng lớn đồng tử, đây là lão tộc trưởng đem qua mệnh Thương Nhĩ thúc đưa tới, lần này phân phối tiền tài, Vân Tranh không có tham dự, chỉ nói mình rất mệt, không có tâm tình, để lão tộc trưởng nhìn phân phối liền còn.

Năm mươi quán tiền đồng thật sự rất nhiều, đáng thương tịch nhục đếm một đêm cũng không có đếm rõ ràng, hai con mắt ngao như thỏ con mắt như thế hồng, Đại thiếu gia hai ngày nay tính khí rất xấu, tựa hồ cùng chết rồi rất nhiều người có quan hệ, nàng không dám đi quấy rối, không thể làm gì khác hơn là đem thoát đến trốn Vân Nhị từ trong chần lồi ra ngoài giúp mình kiếm tiền, nhị thiếu gia cũng rất thông minh mấy chút tiền này đương nhiên là điều chắc chắn.

Vân Nhị mỗi ngày rời giường cũng phải lớn hơn phát một trận Lôi Đình, ngày hôm nay cũng không ngoại lệ, hẳn đã sớm nói với tịch nhục, chính mình rời giường thời điểm đầu óc không bình thường, không cần để ý tới, phát xong tính khí sẽ được rồi.

Vì lẽ đó Vân Nhị quay về vách tường không biết nói rồi gì đó câu đầu chim ưng loại hình nói gở sau khi,

Liên trở nên ôn hòa rất nhiều, đuổi ra Tiểu Bàn tay ở tiền chông trên không ngừng lay, tịch nhục đều có chút thấy không rõ lắm nhị thiếu gia Tiểu Bàn tay, chỉ thấy hẳn rõ ràng mười mười rất nhanh sẽ đem tràn đầy tê rần túi tiền chia làm ngũ chông, sau đó muốn tịch nhục đi tìm đại đấu trở về, cầm đại đấu lượng mấy lần sau khi, liền đối với tịch nhục nói: " mấy được rồi, thêm ra đến rồi hơn 100 đồng tiền."

Tịch nhục ngờ vực nhìn Vân Nhị, luôn cảm thấy Vân Nhị ở lừa gạt mình, có điều làm Đại thiếu gia cũng nói như vậy sau đó, tịch nhục liền lập tức tin tưởng, ở trong ấn tượng của nàng Đại thiếu gia xưa nay thì sẽ không phạm sai lầm.

Có tiền làm rất : gì? Đây là trong trại mỗi người nghi vấn, cho lão bà oa xả bố làm quần áo mới? Cái này đã có, từ trong thành tìm một nhà bố Trang tử, đã sớm cầm về, nhanh tay chút còn nhặt được một chút tơ lụa.

Có quần áo cũng chỉ cũng may ngoài miệng gãi, vì lẽ đó Đậu Sa trại sáng sớm khắp nơi đều tràn ngập nồng nặc thịt nướng mùi vị, Vân gia cùng người khác không giống, sáng sớm vẫn như cũ là cháo, ăn xong điếm tâm, Vân Tranh không có dựa theo thông lệ cho bọn học sinh đi học, để tịch nhục cùng Vân Nhị để ở nhà, tịch nhục đã rất rõ ràng ở ngáp.

Chính mình trên đầu bông gánh cái cuốc liền lên Nam Sơn pha, nơi đó thanh khoa miêu cần lại cuốc một lần thảo, ww uukanshu. net ngày hôm nay khí trời rất tốt, vụ mùa vạn vạn không dám bỏ qua.

Lão tộc trưởng đứng trại trên cửa xa xa mà nhìn thấy Vân Tranh lên sườn núi, oán hận cầm trong tay trúc nan ném xuống đất, vội vã về đến nhà, đem ăn câu mãn hào bình đang ngồi ở trên cái băng dịch nha Thương Nhĩ một cước liền từ trên cái băng đạp xuống, chỉ vào Nam Sơn lớn tiếng quát: : " xem người bộ này không tiền đồ đáng vẻ, mười quán tiền liền để người đã quên người nên làm gì đúng hay không? Cầu cái bụng tồn không được mỡ heo hàng, ngày hôm nay là làm cỏ thời cơ tốt, làm sao liền dám lại ở nhà yêu, người dự định chết ở nhà đúng hay không? Người xem một chút vân oa, nhân gia mới là có người có bản lãnh, cầm tiền không hề liếc mắt nhìn một chút, sáng sớm liền gánh cái cuốc lên núi làm cỏ đi tới, người đến tuổi này có phải là đều sống đến câu trên người? Cút ra ngoài, mang theo người lại lão bà đi xem xem lúa, đó mới là sinh mạng."

Lão tộc trưởng hống xong nhi tử, sau đó liền mang theo roi từng nhà quật hương dân, có hai cái ống say không lên nổi, bị lão tộc trưởng hai dũng lạnh lẽo nước giếng giội đến trên người, không thể không ồn ào liên tục lăn lộn mang theo nông cụ lên Nam Sơn.

" nam trên dãy núi Nam Sơn pha, nam trên sườn núi xướng sơn ca, xướng đến hồng hoa Đóa Đóa mở. Xướng đến hoa màu mọc đầy pha, xướng đến hoa màu mọc đầy pha..."

Lão tộc trưởng nghe Vân Tranh ở bán trên sườn núi hát, không khỏi cười hắc hắc nói: " cái này quý linh tinh! Tiểu khúc xướng đến không sai." Chính mình từ nhỏ cũng coi như là mười dặm tám hương nổi danh bỗng tiểu tử, sơn ca xướng đến cũng được, có không ít đại cô nương cô dâu nhỏ cũng yêu thích nghe. Liền lão nhân gia cũng gỡ bỏ cổ họng bắt đầu xướng (trao bánh bao): " vương quả phụ có hai cái bánh bao thịt..."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Nước Cờ Đầu

Đều nói hạnh phúc sinh hoạt là chính mình tranh đến, Vân Tranh cướp đến rồi hạnh phúc sinh hoạt nhưng không cảm giác được nửa điểm sung sướng, hẳn ở cải tạo cuộc sống của chính mình, mà sinh hoạt cũng ở lặng yên không một tiếng động địa thay đổi hẳn.

Mỗi sáng sớm, Đậu Sa trại người đều là ở oang oang tiếng đọc sách bên trong bắt đầu rồi một ngày làm lưng, vì để cho hài tử có thể tham gia trong nhà lao động, hẳn cố ý đem việc học đặt ở sáng sớm, mỗi đến vào lúc này, chính là sơn sương mù mất đi thời điểm, mỹ lại như là một bức họa.

Không cần trên thời gian rất lâu việc học, một nửa canh giờ đã đủ rồi, rất lâu sau đó Vân Tranh mới phát hiện mình cùng những kia Tư Thực lão sư so ra quả thực chăm chỉ quá mức.

Đại Tổng tổng thể tới nói là một lười biếng thời đại, triều đình trên quan chức ở lười biếng thống trị quốc gia, dưới đáy bách tính cũng là lười biếng quá cuộc sống của chính mình.

Kết thúc một ngày việc học, liền đến Vân Tranh ở trong trại tản bộ thời gian, chỉ có vào lúc này mới là hẳn vui vẻ nhất thời điểm, các phu nhân hoặc là ở đảo y, hoặc là ở hoán bố, xuyên thấu qua bị móc treo lên đến tay áo, thậm chí có thể nhìn thấy rất nhiều no đủ hoặc là khô quắt Ru phòng, Vân Nhị xem thường nhất Vân Đại đối trá đáng dấp, chính hẳn chính là cái mông trần quang minh chính đại đứng bờ sông nhỏ xem, đương nhiên, tiền đề là những kia phụ nhân không thu chính mình tước tước.

Người què hiện tại luôn yêu thích rên lên cười nhỏ làm chính mình nghề mộc hoạt, hẳn làm một ít gia cụ, đã bị thương nhân đưa đến Thành Đô phủ, tỷ như loại này ngồi dậy đến rất có uy nghi cái ghế.

Ở một cái tiểu Vũ sơ tình thời kỳ, Vân Tranh mời Thương Nhĩ mang theo chính mình đi tới một chuyến mình và Vân Nhị xuất hiện địa phương, kết quả không thu hoạch được gì, ngoại trừ con kia liếm chính mình chân gấu mèo trường lớn hơn rất nhiều ở ngoài, hầu như không có biến hóa khác, rừng trúc vẫn như cũ xanh um tươi tốt.

Lần này xa đủ rông rã dùng đi tới ba ngày thời gian, về đến nhà sau khi Vân Tranh hướng về phía một mặt về lo âu Vân Nhị lắc đầu một cái, kết quả cái tên này liền lập tức trở nên tươi cười rạng rỡ, hẳn không muốn trở về đi, hẳn căn bản là không muốn trở về đi.

Rất nhiều việc đều có biến hóa mới, xa xa mà nhìn thấy Lại Bát, muốn cùng hẳn lên tiếng chào hỏi, lại phát hiện Lại Bát như thỏ như thể tiến vào núi rừng đã không thấy tăm hơi.

Ở Bạch Vân Thiện tự nhìn thấy Lam Lam, nàng sấu thành một cái xương, chỉ có hai con mắt trở nên lớn vô cùng, ăn mặc đồ tang ở trong thiện phòng ngâm tụng kinh thư, Ngũ Câu hòa thượng nói Lam Lam đã phát xuống ý nguyện vĩ đại, muốn vì chính mình vong phụ tụng kinh ngàn lần, hiện tại chỉ có hơn năm trăm khắp cả, không cho quấy rối.

Vân Tranh sờ dĩ đi tới Bạch vân tự, chuẩn bị đem một quyển tạp ký trả lại Lam Lam, bởi vì ở trong quyển sách này, hẳn phát hiện bên trong dĩ nhiên mang theo hai trăm quán giao tử, đây là thuộc về Lâm huyện lệnh, Lưu Huyện thừa không có phát hiện, cho rằng đối với hẳn vô dụng thư tịch hết thầy đưa cho Vân Tranh.

Như vậy tiền tài bất nghĩa không thể làm, hay là đây là Lam Lam ngày sau sinh hoạt bảo đảm, vì một điểm tiền tài tùy ý một ồm yếu nữ tử ở cái

này lạnh lùng thế gian du đấng này không phù hợp Vân Tranh làm người tôn chỉ.

"Vân thế huynh, đa tạ người." Lam Lam ở tưng xong hôm nay kinh thư sau, khi biết Vân Tranh ý đồ đến sau khi, không có khách sáo, tiếp nhận giao tử thu vào tay áo sau khi liền hướng Vân Tranh dụ dàng dưới bái.

"Phụ thân người thư tịch cũng ở ta nơi nào, nếu như người muốn ta sẽ cùng nhau đưa tới cho người."

"Ta một cô gái muốn cái nào thư làm cái gì, vân thế huynh tương lai là muốn ra đem vào tương, những sách này liền để cho vân thế huynh thu gom đi, phụ thân ta một đời tham vọng chưa từng mở, lần này chết vào bạo dân tay, càng là cực kỳ bi thảm, những kia thư ta giữ lại chỉ có thể vô ích tăng buồn phiền."

Đây là một phi thường kiên cường nữ nhân, Vân Tranh không có hỏi nàng tương lai dự định, chỉ là cười chấp chấp tay, liền đi tìm Ngũ Câu hòa thượng, chính mình ngày hôm nay cố ý mang đến ba con nướng kỹ phì kê, còn có một cái bình lớn tửu, đương nhiên phải mau chóng tới, đi chậm,

Nói không chắc sẽ bị hấn cùng cười lâm ăn uống sạch sành sanh.

"Hì hì, tiểu tử, nơi đó có tuyệt thế chi mỹ nhân, vì sao cùng lão tăng nói sĩ hợp lưu yên?"

Lão hòa thượng ở Bạch Vân Thiện trong chùa giống như một bộ cao tăng đại đức dáng dấp, chỉ cần vừa đến mảnh này bãi cỏ, hấn liền lập tức đã biến thành một rượu thịt hòa thượng, mặc dù là người xuất gia nhưng thức ăn mặn không kỵ, ngoài miệng dâm từ lạm điều há mồm liền đến.

"Ta rất lo lắng người nâng cốc thịt ăn sạch, cho nên mới vội vã mà tới." Vân Tranh ăn ngay nói thật.

"Lại là một không rõ phong tình, toàn bộ Đậ Sa Huyền có thể xứng với lam Lam cô nương e sợ chỉ có người cái này lén lút hô mưa gọi gió gia hỏa chứ? Cha của nàng đều bị người thả trên bàn cờ thao túng, bây giờ người chết đạo tiêu, người sẽ không có nhỏ tí tẹo thương hại tâm ý?"

Lão hòa thượng nói ra câu nói này sau khi, cười Lâm Đạo sĩ cũng đành chỉ uống rượu, híp mắt chuẩn bị nghe Vân Tranh nói thế nào.

"Phúc họa bản không cửa, trách người tự chiêu lấy, Huyện lệnh đại nhân muốn nắm giữ Đậ Sa Huyền quyền to, không tiếc gây nên dân biển, bị người ta biết thời biết thế đưa vào chỗ chết, cùng ta có quan hệ gì đâu?"

Cười Lâm Đạo sĩ bỗng nhiên chen miệng nói: "; Lâm huyện lệnh nói thế nào đều rgRe74Q đối với người có ân, người rõ ràng thấy rõ rõ ràng, vì sao không nói một lời, mắt thấy hấn từng bước một bước vào cạm bẫy, chung đến chết không có chỗ chôn."

"Ta tên Vân Tranh, còn có một cái tên gọi là dân đen, cái gọi là dân đen chính là ở những kia quan to quý trong mắt người khác nào xú thí như thế làm người căm ghét người, lần này rung chuyển, tử thương thảm nhất chính là ta loại này dân đen, phụ nhân lỏa chết đầu đường, tiểu nhi khóc nỉ non với dã, tóc bạc đầu lâu bị người treo lơ lửng ở trên tường thành, người như vậy thảm sự, ww uukanshu. net hai vị cao nhân tại sao làm như không thấy, có tai như điếc, bây giờ có điều chết rồi một Huyện lệnh, ngài hai vị liền lái nhải cái gọi là cố gì? Chẳng lẽ nói ngài hai vị lòng từ bi chỉ có thể cho quan to quý nhân, mà không thể cho chúng ta như vậy rằm dân? Phật tổ cùng Tam Thanh truyền xuống điển chương bên trong nếu như có quy định như thế, tiểu tử đúng là rất muốn mở mang kiến thức một chút."

Vân Tranh nhắc lên cái vò rượu đại đại uống một hớp rượu, nhổ ra trong miệng bã rượu, cười chất vấn hòa thượng cùng đạo sĩ.

\ "Thiện tai, thiện tai, vận thí chủ lòng mang lửa giận, nổi lòng dĩ nhiên không tỉnh, cắt câu lấy nghĩa, hỏi lão tăng tu nơi, thực sự là không làm người tử. Đâu Sa quan thám án, xác thực khiến lòng người thông, lão tăng cũng là hôm qua mới từ Đâu Sa quan chạy về, một thanh phương tiện sản cũng từng chôn vô số người, cười Lâm Đạo sĩ càng là truy tìm ác tặc mười ngày dạ không ngủ không ngớt, người cho rằng những kia thối lui hẳn tặc, lẽ nào là thật sự sợ hãi vĩnh hưng quân lúc này mới thối lui sao? Nếu như không phải lão đạo đem tặc thủ tru diệt, người đến tiếp sau kế hoạch không thể thực hành như vậy hoàn mỹ."

Ngũ Câu hòa thượng vẫn không có nhin xuống, đem chân tướng của chuyện nói ra.

"Đâu Sa quan đạo phi xưa nay sẽ không có yên tĩnh quá, chém chém giết giết nguyên vốn là chuyện thường, lão tăng đã từng gặp qua ba lần, không coi là cái gì khó có thể tiếp thu sự tình.

Chân chính để lão nạp khó có thể tiếp thu chính là người, là người những kia phiên vận phúc vũ thủ đoạn, mười ba mười bốn tuổi thì có thủ đoạn như vậy, trải qua mười năm, lão tăng không dám tưởng tượng người sẽ làm ra chuyện gì đến."

Vân Tranh miễn cưỡng nghe xong lão hòa thượng, kéo xuống một cái đùi gà liền dự định rời đi, mới đi rồi hai bước liền nghe hòa thượng còn nói: "Lẽ nào người thật sự không muốn lão phu giản thư, đi Thành Đô phủ bái ở Dĩnh Xuyên tiên sinh môn hạ?"

Vân tranh cắn đùi gà cười toe toét nói: "Ta cho rằng người không chịu cho."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Bạch Vân Sinh

Ngũ Câu hòa thượng nhìn bên cạnh ngọn núi Bạch Vân cô đơn nói: "giản thư đều là muốn đưa cho người, ta vốn là có tiến mới nâng hiên chức trách, Đâu Sa Huyền hiếm thấy ra một có thể vào ánh mắt ta người, nhiều năm như vậy, ta lần đầu cảm giác mình đúng là ở tiến cử hiên tài, làm sao có khả năng không cho người, không cho người, ta có thể cho ai đi?"

Mới có thể vật này không có trung gian tốt xấu phân chia, có chính là có, không có chính là không có, dùng chi vì là thiện, thì lại khắp chốn mừng vui, dùng chi làm ác, thì lại quý khóc thần hào. Lão tăng lúc này tâm có nặng ngàn cân."

"Đình chỉ, đình chỉ, lão hòa thượng, người không cần thiết như vậy khổ sở, nếu như cho ta tiến thư để người như vậy làm khó dễ, không bằng liền như vậy đình chỉ, ta không cho là người nhất định phải lá thư đó ta mới có thể bá sứ, Dĩnh Xuyên tiên sinh tên gọi dưới cái nhìn của ta còn chưa đủ, Thục trung đại nho cũng là một Dương Hùng miễn cưỡng vào ta mắt, những người còn lại không đủ để luận, ta nghe nói Âu Dương Tu tiên sinh xuất từ Thục trung miên châu, nếu như ta đến nhà, hẳn không nhất định sẽ đem ta đuổi ra ngoài, Phạm Trọng Yên tiên sinh lúc này cũng ở xui xẻo, nếu như ta đi nhiều châu, hẳn được ta như vậy hiên tài người nói có thể hay không cảm thấy vui mừng? Hàn Kỳ, Phú Bật tình hình cũng không phải quá tốt, hiện tại đều chuẩn bị rộng rãi chiêu môn đồ, ta trà trộn vào đi không tính quá khó chứ? Tại sao nhất định phải tùy tùng tên điều chưa biết Dĩnh Xuyên tiên sinh?"

Khánh Lịch ba năm "Khánh Lịch cải cách" thất bại, này trong lịch sử Trung Quốc có sâu xa ảnh hưởng, Âu Dương Tu, Phạm Trọng Yêm, Hàn Kỳ, Phú Bật mấy vị này chói lọi thiên cổ nhân vật lần lượt bị Hoàng Đế chế bai đến địa phương, ở người khác xui xẻo thời điểm đi nhờ vả, Vân Tranh cũng không cho là là một chuyện rất khó.

Thư chính là đem ra đọc, từ Lâm huyện lệnh trong bút ký hẳn có thể đọc ra rất nhiều người khác đọc không ra tân học hỏi, cùng với nói Vân Tranh ở học tập Lâm huyện lệnh lĩnh hội cùng tâm đắc, không bằng nói Vân Tranh là ở đem Lâm huyện lệnh bản chép tay cho rằng một phần mọt mờ thời sự báo cáo đang nghiên cứu, từ những này bản chép tay bên trong hẳn nhìn thấy một cùng trong lịch sử giảng giải không giống nhau Đại Tống triều, cũng nhìn thấy một loại không giống nhau chính trị hoàn cảnh, nơi này căn bản cũng không có sách sử trên miêu tả tốt như vậy.

Ngũ Câu hòa thượng cùng cười Lâm Đạo sĩ kinh hãi liếc mắt nhìn nhau, bọn họ không hiểu Vân Tranh xã này đã tiêu tử tại sao sẽ có cao như vậy xa ánh mắt cùng kiến thức, này ngoài dự liệu của bọn họ ở ngoài.

Cười Lâm Đạo sĩ nghiêm túc hướng về Vân Tranh thi lễ nói: "Có thể nói cho chúng ta những chuyện này người là từ đâu biết được sao? Những chuyện này coi như là Thành Đô phủ cũng không có mấy người rõ ràng rõ ràng biết r2Qc0lF nguyên nhân cùng hậu quả."

Vân Tranh nở nụ cười đối với cười lâm nói: "Ta biết được tin tức con đường rất là chật hẹp, nhiều nhất chỉ tính đến nhất gia chi ngôn, chính mình nhất gia chi ngôn, Lâm huyện lệnh hết thấy bản chép tay cùng đường báo hiện tại đều ở trong tay ta, vừa nãy hỏi qua lam Lam tiểu thư, nàng đã đem những sách này tịch đường báo, cùng với phụ thân hẳn bản chép tay toàn bộ đưa cho ta.

Những chuyện này đều là để lại dấu vết, chỉ cần thời gian sử dụng cùng sự kiện này hai cái mạch lạc đi tìm, rồi sẽ tìm được chút manh mối, cuối

cùng chỉ cần quy nạp tổng kết, liền cách sự tình diện mạo thật sự không xa lắm."

Ngũ Câu thở dài một hơi nói: "lâm nguyên thọ chết quá oan, rõ ràng đã giản nhõ ra một vị hiền tài, nhưng lại không biết sử dụng, không công đem tính mạng chôn vùi ở này căn cõi Đạu Sa Huyền, ô hô ai tai!"

"lão hòa thượng, ta chỉ có thể nói cho người một chuyện, ta thật sự không phải người xấu, ta chỉ là muốn cẩn thận mà sống ở cõi đời này, không bị nhục, không bị nô dịch đã đủ rồi, nhân gia chỉ cần không đáng ta, ta thì sẽ không đi phiền phức nhân gia, chỉ muốn đơn giản sống sót, vui sướng sống sót, thế nào? Ta đã xem như là phẫu minh cõi lòng, mau mau giúp đỡ ta chút tiến thư đi, vào thu sau khi ta nghĩ theo đội buôn đi một chuyến Thành Đô phủ, nếu như nơi đó coi như không tệ, ta liền không trở lại, như vậy đối với đại gia đều mới có lợi."

Ngũ Câu hòa thượng vẫn là không được lắc to mọng đầu, đứng dậy đi thiện phòng viết tiến thư, Vân Tranh không rõ ràng hẳn lắc đầu rất cuộc là ý gì, luôn cảm thấy cái này lão hòa thượng không chân chính.

Tiến viết thật sau khi Vân Tranh cẩn thận nhìn một lần cười nói: "tuy rằng người đem ta thối phòng đến mức thế gian ít có, thế nhưng a, ta vẫn cảm thấy như người vậy viết còn chưa đủ lấy đạo tận ta chỗ hơn người, chỉ ít ta mạnh mẽ toán học nền tảng người căn bản là không nói."

"người muốn làm ra mặt cái rui? Nếu như người muốn một tiếng hót lên làm kinh người, ta này liền trở về một lần nữa viết một phần, tuyệt đối sẽ đem người ở Đạu Sa Huyền sự tích nói rõ ràng rõ ràng, làm cho thế nhân biết lại có một vị tuyệt thế anh tài giáng sinh đến nhân gian."

Nghe được Ngũ Câu hòa thượng nói như vậy, Vân Tranh cười lắc đầu nói: "ta vẫn là bản phận một ít đi, ở trước mặt các người có thể ăn nói linh

ting, nếu như ở trước mặt người khác cũng nói như vậy, nhân gia sẽ cho rằng ta ngả ngớn. Như vậy viết đã rất tốt, lão hòa thượng cảm tạ người."

Uống rượu đến gần đủ rồi, gà nướng cũng chỉ còn dư lại khung xương, Vân Tranh phui mông một cái đứng lên đến, hướng về hai vị người xuất gia hát một phi âm, liền đem mu bàn tay ở phía sau, ung dung cười chính mình xe bò xuống núi,

"Vì sao ta sẽ có một loại thả hổ vào núi rừng cảm giác? Tiểu tử này ở căn cỗi Đâu Sa Huyền đều có thể hô mưa gọi gió, không biết hẳn đi tới so với Đâu Sa Huyền phồn hoa gấp trăm lần Thành Đô phủ sẽ nhắc lên thế nào sóng to gió lớn." Ngũ Câu hòa thượng nhìn ẩn vào trong mây mù Vân Tranh nhỏ giọng đối với cười Lâm Đạo sĩ nói. www.uukanshu.net

"Người nếu không yên lòng, ta theo hẳn là được rồi, ta oa ở Đâu Sa quan đã năm năm, gần nhất tĩnh cực tư động, không bằng liền để ta theo tên tiểu tử này, nhìn nhân quả." Cười Lâm Đạo sĩ gió nhẹ chính mình phá tay áo, cười dài một tiếng cũng một con tiến vào mây mù biến mất không còn tăm hơi, Ngũ Câu hòa thượng đề từ bản thân thô kệch phương tiện sản, nhẹ nhàng múa hai lần, cũng đi từ từ tiến vào Bạch Vân Thiện tự, đi ngang qua đại điện thời điểm liếc mắt nhìn chính đang tụng kinh Lam Lam tự lẩm bẩm: "Si nhi, Si nhi."

Vân Tranh cảm giác mình đã biến thành Đâu Sa Huyền thổ, chỉ ít hiện tại hẳn ăn nữa cái kia tạng lão Hán khảo đậu hũ, đã không cảm thấy buồn nôn, hào phóng móc ra mười viên tiền đồng, để lão Hán nhiều khảo một ít, hẳn chuẩn bị mang về cho Vân Nhị cùng tịch nhục ném thử, dân biển bên trong đều không có chết lão già, tất nhiên là một vị người có phúc, chính mình gần nhất rất xui xẻo vẫn là cùng như vậy người có phúc thân cận hơn một chút, nói không chắc liền có thể trung hoà đi chính mình vận xui.

Sự thực chứng minh cái này biện pháp không thể thực hiện được, vừa xuyên qua phố xá, liền nhìn thấy Lương gia Đại tiểu thư cười tươi rói đứng

chính mình xe bò trước, không biết chính đang hướng về Lão Ngưu truyền vào cái gì không khỏe mạnh chủ ý.

Chính mình vận xui có hơn một nửa liền đến tự Lương gia Đại tiểu thư, từ khi tiêu chủ bộ sau khi chết, Đậ Sa quan thương mại cách cục liền phát sinh ra biến hóa, Lương gia chính đang trắng trợn từng bước xâm chiếm Đậ Sa quan thương mại địa bàn, cái kia gia có uống rất ngon lôi trà cửa hàng, bây giờ đổi lương ký, tư lự buôn bán đã sớm không thể lấp không đầy Lương gia muốn hác, Lương gia dự định bốn phía nở hoa, rất sớm đem Đậ Sa quan mua lại, phỏng chừng chính là nhà bọn họ mục tiêu cuối cùng.

"Lương bán thành tiểu thư có gì bất lịch sự nhà ta Lão Ngưu?" Vân Tranh cẩn thận đem khẩu đậ hũ dẫu ra phía sau quay về chính ôm người cầm đầu đóa nói lạnh lẽo thoại Lương Kỳ nói.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Sinh Tử A

Lương Kỳ một bính liền bính đến Vân Tranh trước mặt, dọa cho hấn liên tiếp lui về phía sau, nữ nhân này rất không quy củ, vừa nãy nếu như chính mình không hơn nữa né tránh, nói không chắc thân thể của nàng liền chui đến trong ngực của chính mình.

" người né tránh cái gì, ta một cô gái không để ý danh tiết cùng người thân cận, người lại dám trốn?" Lương Kỳ có vẻ phi thường phần nộ.

" nếu như ta không né, người sẽ nổi điên. \ "Vân Tranh cẩn thận đem thân thể tàng đến già ngu một bên khác, ngày hôm nay nữ nhân này mưu tính sự tình nhất định rất lớn, bằng không sẽ không dưới lớn như vậy vốn liếng.

Lương Kỳ móc ra một màu xanh nhạt khăn tay che miệng nhỏ, tinh tế vòng eo nõu a nõu a, thật giống có chút thẹn thùng.

Vân Tranh đột nhiên trợn to hai mắt, chỉ vào bầu trời hô to một tiếng: "Trời ạ, có người bay ở trên trời!"

Vốn là muốn nói chuyện Lương Kỳ kinh ngạc quay đầu hướng lên trời trên xem, tìm một lúc lâu cũng không có phát hiện cái gọi là phi nhân, cong lên miệng nhỏ nói rằng: "Lừa người, nơi nào có người có thể bay lên trời."

Không có người trả lời, xoay người lại mới phát hiện Vân Tranh vội vàng xe bò đã hốt hoảng chạy ra thật xa, Lương Kỳ tức giận đưa tay cân tử ném xuống đất, coi nó là làm Vân Tranh tàn nhẫn mà giẫm mấy đá, hướng về

phía Vân Tranh chạy trốn phương hướng nhỏ giọng nói một câu: "Liên không tin người có thể chạy ra cô nãi nãi lòng bàn tay."

Ra Đậ Sa quan, Vân Tranh cẩn thận hướng sau liếc mắt nhìn, phát hiện Lương Kỳ không có đuổi theo, lúc này mới thật dài thở ra một hơi, một choai choai ngốc nữ, muốn ngực không ngực, muốn cái mông không mông, học nhân gia mù nữ cái gì, tác quái!

Đem khảo đậ hũ treo ở sừng trâu trên, lá sen bao loáng một cái loáng một cái, đại cổ mũi trâu trên ăn mặc thiết hoàn, không quay đầu lại được, không thể làm gì khác hơn là bước chân hướng về gia đi, Vân Tranh nằm ở thùng xe bản trên, bánh xe không có chút nào viên, ngày hôm nay đi ra vừa không có cho trục xe trên dầu, ma sát bên trong phát sinh âm thanh quái dị, dẫn đến thùng xe chập trùng bất định, lại như là nằm ở sóng biển trên giống như vậy, rất thoải mái.

Vào lúc này nên xưởng điều tín thiên du mới tối hợp ý cảnh, Viễn Sơn cây xanh, lam thiên Lão Ngư, chính mình cái gì cũng không thiếu, nên có như thế không thiếu, tìm một choai choai ngốc nữ đến tiếp mới là đầu óc rút gân.

Đem đầu bông chụp ở trên mặt, vãnh tai lên phân rõ trong bụi cỏ không biết tên chim hót, chim ngói tiếng kêu là nhất đặc biệt, "Ục ục, hống hống, ục ục, hống hống, liên tục không ngừng, đây là mẫu chim ngói dưới xong đời sau khi tiếng kêu, nghe được âm thanh này, ngay lập tức sẽ có đàn độn hùng ban cưu lại đây ấp trứng, phi thường chịu khó, đương nhiên trong này cũng sẽ có một ít đồ vô liêm sỉ thừa cơ sẽ đem mình trứng xuống tới chim ngói oa bên trong, hùng ban cưu cũng sẽ toàn tâm toàn ý ấp, tử như chim quyên chính là như vậy tên vô lại.

Này con chim ngói muốn xui xẻo rồi, chim quyên điều ở ngay gần, Bồ Cốc, Bồ Cốc tiếng kêu đã chứng minh nó đã không thể chờ đợi được nữa

muốn đục nước béo cò, Vân Tranh không chỉ toán nhắc nhở đôi kia đáng thương chim ngói, đây là nhân gia phương thức sống mà thôi.

Đại tự nhiên chính là như vậy thú vị, nơi đó cũng có quân vương, cũng có quân tử, cũng có yêu nhau không du, đương nhiên, cũng sẽ không thiếu hụt đạo tặc, tiểu thâu cùng với tên lừa đảo.

" tên lừa đảo!" Vân Nhị nhìn chăm chăm Vân Đại con mắt, tàn bạo mà từ trong miệng bỏ ra tên lừa đảo hai chữ, rõ ràng nói cẩn thận ngày hôm nay trở về muốn dẫn khảo đậu hũ, kết quả lật tung rồi Vân Đại toàn thân, cũng không có khảo đậu hũ, tịch nhục cho rằng vật kia tuyệt đối là nhân thể gian ăn ngon nhất mỹ vị, cái này kỳ quái quan điểm cũng mang hồng rồi Vân Nhị, vì lẽ đó hẳn bây giờ đối với khảo đậu hũ tràn ngập chờ mong.

Vân Đại ở Vân Nhị cái mông trên giật một cái tát, chỉ vào sừng trâu nói: " thứ người muốn ở lá sen trong bao, nếu như còn dám nói ta là tên lừa đảo, ta liền thật sự làm một hồi tên lừa đảo cho người xem."

Gian khố nửa ngày, trở lại chính mình gạch trong phòng vừa nằm xuống, giữ nhà xà liền rơi xuống trên người chính mình, đem Vân Đại chân xem là Trụ Tử (cây cột) triển thật chặt, rõ ràng phản ứng trì độn, đều rơi xuống, thế mới biết quần chặt đồ vật,

Dại dột không phải.

Vân Tam nằm nhoài giường dưới đáy, lưỡi biếng ngáp một cái, vừa nãy giữ nhà xà rơi xuống động tĩnh rơi xuống nó giật mình, nhìn thấy là xanh mượt giữ nhà xà, một lần nữa đem cầm đặt ở trên móng vuốt tiếp tục ngủ.

Vân Đại tức giận nằm lên giữ nhà xà ném tới gạo vại mặt sau, cả ngày không biết trao con chuột, liền biết quần ở lương trên bãi tạo hình, bất kể là ai tới nhà làm khách, thấy cảnh này cũng phải lớn hơn thanh chúc mừng Vân Đại hai tiếng.

Ra đem vào tương không phải này điều bốn xà bãi mấy cái tạo hình liền có thể chắc chắn, nhất định phải trên đầu lơ lửng lơ, trùy đâm cổ, lên năm canh bò nửa đêm đem thiết nghiễn mài xuyên mới có thể.

Ở cái này học được văn võ nghệ mua cùng đế vương gia thời đại, đây là Vân Tranh duy nhất có thể thay đổi vận mạng mình thủ đoạn cùng phương thức.

Cửa sổ bên ngoài có nồng nặc hương vị truyền vào, đây chính là khảo đậu hũ mùi vị, tịch nhục chính đang nằm chậu than cùng cây thăm bằng trúc tử giúp đỡ Vân Nhị khảo đậu hũ, một bên khảo một bên nhỏ giọng hướng về Vân Nhị giới thiệu làm sao mới có thể khảo ra mỹ vị đậu hũ đến.

Hay là chính mình đối với khảo đậu hũ có thiên diễm, nhân gia vốn là một đạo mỹ thực, chính mình chỉ là không thích khảo đậu hũ lão Hán mà thôi, Vân Tranh nghĩ tới đây một cái giật mình liền ngồi dậy đến, hẳn phát hiện mình thật giống bị bệnh, đạt được bệnh tâm lý, mình thích nơi này sơn, yêu thích nơi này thủy, yêu thích nơi này hoa, chim, cá, sâu, dù cho là trên vách núi cheo leo treo huyền quan cũng yêu thích, ww uukanshu.net tại sao chỉ có không thích người nơi này?

Nói thật, ngoại trừ Vân Nhị bên ngoài, mình quả thật không có một yêu thích, bất kể là đối với mình có đại ân lão tộc trưởng, vẫn là đối với mình tốt không lời nói Lưu Huyện thừa, cũng hoặc là cái này trong trại coi chính mình là bảo bối tất cả mọi người, Vân Tranh đều không thích. Dù cho là tịch nhục, chính mình đối với nàng thương hại cũng so với yêu thích nhiều.

Hay là này chính là mình mắt thấy Đậu Sa quan sinh linh đồ thần vẫn như cũ có thể rất bình tĩnh làm ra tầng tầng bố trí nguyên nhân đi, Ngũ Câu hòa thượng lo lắng e sợ cũng là đến từ chính này đi!

Tình nguyện vĩnh viễn trầm luân, cũng không muốn hướng về chư thánh cầu giải thoát, đây là chính mình trước đây tự mình vì là ngạo một loại sinh

hoạt thái độ, hiện tại hẳn rất cực hiển hiện ra mạnh mẽ tai hại.

Vân Tranh đột nhiên đẩy mở cửa sổ hướng về phía ở chân tường dưới đáy khảo đậu hũ hai người lớn tiếng nói: " không muốn đều ăn sạch, cho ta lưu một điếm."

Như vậy đe dọa ở Vân Nhị trước mặt không có bất kỳ hiệu quả nào, bây giờ đối với tịch nhục cũng không có bao nhiêu uy lực, Vân Nhị lôi kéo tịch nhục cười khanh khách bưng chứa đầy khảo đậu hũ mâm chạy lên toà kia trúc lâu, còn đem thang dây tử cũng cất đi, đứng trên đài cao khuếch đại ăn khảo đậu hũ, còn hướng gạch trong phòng Vân Đại le lười.

Sinh hoạt hai chữ đều có sức sống mãnh liệt, bọn họ đều là tươi sống, chỉ có sinh, mới có thể sống. Linh cùng thịch tinh cùng thần toàn bộ dung sau khi đi vào mới có thể chứng minh chính mình sống sót, hai chữ này là hỗ chứng quan hệ, huyền diệu hơn nữa thần kỳ.

Nghiên cứu học vấn trước, trước tiên học làm người, rất nhiều đại gia đều từng nói như vậy, Vân Tranh vẫn cho là đây là một câu lặp đi lặp lại, là đại gia vì biểu hiện chính mình khác với tất cả mọi người nói tới một câu mê sảng, bây giờ nhìn lên không phải a, chính mình muốn học đồ vật so với Vân Nhị muốn học còn nhiều hơn một chút.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Hồn Loạn Tâm

Vân gia tầm quen, ba người vây quanh ở khay đan bên cạnh xem tầm thố tia, Vân Nhị rung đùi đắc ý theo tầm học, chỉ chốc lát liền muốn hoa mắt váng đầu, ôm Vân Đại chân, lảng lạng mà nhìn tịch nhục bận rộn, tịch nhục rất bận, anh em nhà họ Vân hai nhưng gấp cái gì đều không giúp được, căn bản là sẽ không, né tầm làm sao bày ra chỉ có tịch nhục biết, đây là nông gia cô gái nhất định phải học được sinh hoạt skill.

Không chỉ Vân Đại, Vân Nhị ở đây, Vân Tam cùng giữ nhà xà cũng ở nơi đây, đen nhánh nhiều chỗ hai đôi xanh mượt con mắt rất là khủng bố, từ ba ngày trước Đậu Sa trại cây đuốc sẽ không có tắt quá, tất cả mọi người đang vì những sinh linh này bận rộn, sợ ý một chút, cái kén liền kết không được, một mùa xuân liền làm không công.

Lão tộc trưởng tự mình đến Vân gia kiểm nghiệm quá kén tầm, cầm lấy một đã kết tốt cái kén ở trong tay vui vẻ, tràn đầy nếp nhăn trên khuôn mặt già nua tràn đầy ý cười: "Rất tốt kén lớn, tịch nhục không có lưỡi biếng, là cái chịu khó nữ tử!"

Chịu khó nữ tử chính là trưởng bối đối với bé gái to lớn nhất ca ngợi, tịch nhục khuôn mặt tươi cười đỏ hồng hồng, tuy rằng một đêm không ngủ, thế nhưng tinh thần kiện vượng khẩn, theo càng ngày càng nhiều tầm bắt đầu thố tia, né tầm cũng cần bày ra càng ngày càng nhiều lần.

Lao động vốn là tràn ngập vẻ đẹp, hết thấy vũ đạo kỳ thực chính là bắt nguồn từ lao động, tịch nhục hai cái tay nhỏ bé lại như con thoi như thế đang không ngừng qua lại, quải tay áo đồng móc ở nhảy lên trong ánh lửa

không ngừng lập loè vàng ánh sáng, lao động bên trong tất cả vật ở Vân Tranh xem ra đều so với vàng quý giá.

Tuy rằng Vân gia cũng không dựa vào những này kén tằm ăn cơm, nhưng không chút nào dám khinh thường những này kén tằm, toàn gia cùng nhau ra trận, chính là vì những này mỹ lệ sinh linh chúc mừng, chúc mừng hẳn cuối cùng từ nghĩ tằm trưởng thành thực tằm.

Vân Nhị nằm ngoài Vân Đại bả vai ngủ rất quen, ngậm nước thấm ướt bả vai của hẳn, tịch nhục không biết giục Vân Đại mấy lần, Vân Đại vẫn là cười không muốn rời đi, như vậy bận rộn xuân ban đêm, mình coi như là không giúp được gì, cũng có thể bồi tiếp, dân tộc Trung Hoa mấy ngàn năm qua liền dựa vào những này tằm lăn lộn, không có bọn họ sẽ không có cái gọi là con đường tơ lụa, ai dám xem thường!

Đến hừng đông thời điểm, mười mấy cái khay đan bên trong tằm cũng bắt đầu thổ tia, trắng xóa một mảnh lớn biết bao đồ sộ, đến lúc này, tịch nhục mới có công phu uống ngậm nước, xoa một chút hẳn, làm Vân Đại cho nàng bưng tới một bát trứng chần thời điểm, tịch nhục sừng sốt một chút, Vân Nhị nắm đầu lưỡi liếm một hồi chính mình tràn đầy lòng đỏ trứng khốe miệng nói: "Nhanh ăn đi, ta đã ăn qua, Vân Đại không thích ăn trứng gà, hẳn luôn nói trứng gà là xú, là từ kê trong mộng lô ra đến."

Tịch nhục cẩn thận mà đoan quá bát ăn cơm, đỏ mắt lên một cái miệng nhỏ một cái miệng nhỏ bắt đầu ăn trứng gà.

Vân Đại liếc mắt nhìn khay đan thoả mãn gật gù, đối với tịch nhục nói: "Chúng ta tằm ti không bán, toàn bộ dệt thành trừ bố, chúng ta mình làm y phục mặc, tịch nhục cũng phải chuẩn bị gả y, yên tâm, kim tuyến ta đi chuẩn bị cho người."

Không biết tại sao, nghe xong Vân Đại, tịch nhục nước mắt liền xoạch xoạch rớt xuống, một giọt không sót rơi vào nóng hồi chén canh bên trong.

Vân Nhị thô bạo địa nói: "Không cho đem tịch nhục gả đi đi, nàng phải gả cũng chỉ có thể gả cho ta!" Nói xong còn ở Vân Đại trên đui đá một cước, sau đó liền chạy tới đem miệng kề sát ở tịch nhục lỗ tai bên cạnh nói tiêu thoại.

Tịch nhục lau một cái nước mắt, nhỏ giọng đối với Vân Tranh nói: "Đại thiếu gia, chúng ta dưỡng tằm quá ít, chức không được bao nhiêu lụa, chờ ta sang năm dưỡng Đa Đa tằm, chúng ta làm tiếp quần áo có được hay không?" Đây là lo lắng y phục của chính mình làm tốt, Vân Đại sẽ đem nàng gả đi.

Này lời nói đến mức Vân Tranh mũi chua xót, vuốt tịch nhục đầu nói: "Người nếu như yêu thích ở nhà đợi, ta cầu cũng không được, người đồng ý chờ tới khi nào liền chờ tới khi nào, mãi đến tận người muốn gả người mới thôi."

Thời khắc này Vân Tranh quên chính mình cũng chỉ có mười ba mười bốn tuổi, còn coi mình là năm đó cái kia râu mép kéo kém đại thúc,

Tịch nhục mặt lại bắt đầu đỏ, điều này làm cho Vân Nhị phi thường đổ ky, lại bắt đầu nắm chân đạp Vân Đại chân nhỏ.

Con kia đáng ghét gà trống bắt đầu ác ác ác kêu to lên, đây chính là một lại trứng, những khác rA5oaF7 kê đã sớm đánh qua mình, nó lúc này mới bắt đầu, kêu to hai cổ họng liền bắt đầu khắp thế giới bắt gà mái, nhất định phải đạp ở gà mái trên người khoe khoang một hồi sự oai phong của chính mình mới được.

Vân Đại cầm lấy đòn gánh chuẩn bị đi bờ sông nhỏ nấu nước, kết quả bị bướng bỉnh tịch nhục cướp đi, Đại thiếu gia là nam nhân, làm sao có thể đi nấu nước, sẽ bị những kia bà ba hoa chuyện cười.

"Tịch nhục a, nhà người tằm ti năm nay dự định bán đi sao? Quan gia muốn tới thu thuế, những kia Thương gia hàng năm đều bắt nạt phụ chúng

ta không tiền, vào lúc này tầm ti giá tiền tối tiện, ta chủ nhà nói rồi, liền bách mười đồng tiền thuê ai năm nhìn thẳng nhìn hẳn, muốn liền cho hẳn, năm nay ta gia tầm ti một hai đều không bán, không phải phải chờ tới giá tiền cao nhất thời điểm lại bán. Để những kia đen tâm Thương gia bạch trừng mắt."

Một vị phụ nhân nói rồi thoại, còn lại phụ nhân đều nhếch miệng bắt đầu cười ha hả, ở các nàng xem ra, đây là nhân thế gian dài nhất tức giận thời điểm, vào lúc này không cười càng chờ khi nào.

Tịch nhục cũng theo cười, cười xong tuyệt vời ý nói: "Đại thiếu gia nói rồi, ww uukanshu. net ta gia tầm ti cũng không bán, toàn bộ đem ra cho tiểu thiếu gia làm xiêm y, tiểu hài tử da thịt nộn, thiếp thân quần áo đều là cứng áo tang không được, vải bông ăn mặc luôn đánh đi, xuyên một ngày liền đến nơi là nếp nhăn, vẫn là năm tầm ti làm tốt nhất, tối thiếp thân, nhìn cũng quý khí."

Người què lão bà chen chúc mặt mày lặng lẽ hỏi tịch nhục: "Nhà người Đại thiếu gia nhưng là một cái có thể người, chúng ta trại năm nay sở dĩ dễ chịu, toàn lấy Đại thiếu gia phúc, tịch nhục, người liền giúp thím đi tạ Tạ đại thiếu gia chứ."

Tịch nhục không hiểu ra sao nói: "Làm sao tạ a, ta làm đồ ăn vẫn không có Đại thiếu gia làm ăn ngon, thím người làm cũng không được, lần trước đưa tới trứng gà đều bị tiểu thiếu gia ăn, Đại thiếu gia không ăn trứng gà."

Người què lão bà một cái tát liền vỗ vào tịch nhục trên đầu hận hận nói: "Qua nữ tử, ai muốn người nấu cơm cho hẳn."

"Vậy làm sao cảm tạ?" Tịch nhục có chút oan ức.

"Người què lão bà ý tứ là nàng quá già, nhà người thiếu gia không lọt mắt, để người thế nàng đi xuyên nhà người thiếu gia ỗ chẵn! Ha ha ha" Thương Nhĩ lão bà một câu nói nói ra, không chỉ người què lão bà cười thờ

không lên khí, còn lại lão bà cũng đều cười ôm cái bụng lăn lộn trên mặt đất.

Tịch nhục đỏ mặt thối những này bà ba hoa một cái, vẫn là chạy đến sông nhỏ thượng du, xếp vào tràn đầy hai thùng nước hương về trong nhà đi, tiến vào trại môn thời điểm, nàng liền nhìn thấy Lương gia đoàn xe đứng ở trong trại, Lương gia cái kia đẹp đẽ tiểu thư, liền đứng càng xe trên, xa xa mà hương về trong nhà xem, tịch nhục trong lòng quýnh lên, dưới bàn chân phan một hồi, nhất thời liền ngã xuống đất, hai con thùng nước cút ra ngoài thật xa, bàn tay sát phá, đầu gối phỏng chừng cũng phá, tịch nhục rất muốn khóc, không phải là bởi vì thân thể đau, mà là bởi vì Lương gia Đại tiểu thư chính cười túm tùm nhìn mình đấu vật.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Bán Tân Tia

Tịch nhục xuyên thấu qua nước mắt mông lung con mắt, nhìn thấy tiểu thiếu gia chính đang trúc lâu trên bình đài nhảy chân hô to gọi nhỏ. Cũng nhìn thấy Đại thiếu gia vội vàng vàng từ trong nhà đi ra, hướng về nơi này cản.

Càng nhìn thấy Lương gia Đại tiểu thư lắc mông chi trước mặt hướng về Đại thiếu gia đến đón. Thấy cảnh này tịch nhục nước mắt trên mặt thì càng hơn nhiều, làm sao sát cũng sát không sạch sẽ, còn để bàn tay trên huyết hồ đến trên mặt.

"Vân huynh, lần này trên trời cũng không có phi nhân, ngài còn dự định đi nơi nào?" Lương Kỳ tựa như cười mà không phải cười ngăn cản Vân Tranh.

Vân Tranh cười khở một tiếng nói: "Lương đại tiểu thư là đến thu kén lớn đi, ngài nên đi tìm tộc trưởng mới đúng, lão nhân gia người mới là nơi này sự người, Vân Đại chính là một dạy học tiên sinh."

"Không chắc đi, ta xem ngươi là vội vàng đến xem nhà ngươi nha đầu ngốc đi, chọn cái thủy đều có thể đấu vật, thật bổn."

"Nếu ngươi đều nhìn thấy làm gì còn muốn chống đỡ ta con đường, không nhìn thấy tay chân của nàng đều sát phá?" Vân Tranh tức giận lập tức liền lên, ở trong lòng của hắn tịch nhục muốn so với Lương gia cô nàng trọng yếu quá hơn nhiều.

Nói xong cũng vòng qua Lương Kỳ, ngồi chồm hồm trên mặt đất cầm lấy tịch nhục bàn tay nhìn kỹ, cũng còn tốt, chính là sát rách da, từ trong lòng móc ra vừa này nắm sạch sẽ vải bố, từ trong thùng nước chấm một điểm không cũng xong thủy, giúp nàng thanh tẩy vết thương sau đó liền nắm khô mát vải bố đem bàn tay của nàng cẩn thận băng bó lên, chờ vảy kết lại đi đi vải bố.

"Ổng quần kéo lên đến, nhìn đầu gối có bị thương không, đem qua XXX một buổi tối việc, vốn là phi thường luy gọi người không muốn thể hiện, một mực không nghe, nhanh lên một chút kéo lên đến, máu đều đã chảy ra."

Vân Tranh hai ba lần giúp đỡ tịch nhục càng làm đầu gối bao trên, nơi này không tốt băng bó, băng vải đều là chạy loạn, mặc kệ, lung tung đâm một cái to lớn nơ con bướm coi như xong việc.

"Được rồi, người về đi ngủ đi, ta đi nấu nước." Vân Tranh nói xong cũng đem thùng nước kiếm về treo ở đòn gánh trên, hướng về phía sừng sờ Lương Kỳ chấp chấp tay liền ra trại đi bờ sông nấu nước.

Tịch nhục cảm giác mình muốn bay lên đến rồi, thiếu gia không để ý đến đẹp để Lương gia Đại tiểu thư, mà là lại đây giúp đỡ chính mình băng bó vết thương, tuy rằng như vậy thương hầu như không coi là cái gì, chính mình từ nhỏ đến lớn không biết được qua bao nhiêu lần, chưa từng có băng bó quá còn không phải dài đến cẩn thận mà, có điều vào lúc này nàng cái gì đều không để ý, cũng không để ý tới nữa máu trên mặt tí, cười tòn thân hướng về Lương gia Đại tiểu thư thi lễ một cái, liền mau mau hướng về gia đi, nhị thiếu gia giầy cũng không mặc té ngã nhếch tử chính hướng về lại đây chạy, đầu vật nhưng là không tốt.

Lương Kỳ đứng trại trung ương, cảm thấy tất cả mọi người ở xem chuyện cười của chính mình, nước mắt ở viền mắt bên trong đảo quanh, chính là không rớt xuống đến, lẽ nào có lí đó, thực sự là lẽ nào có lí đó.

"Đại tiểu thư, nếu vân lớn một chút mặt mũi cũng không cho ngài lưu, không bằng chúng ta liền đi đi, Đậ Sa trại tầm ti chúng ta liền không muốn thu rồi, sau mười ngày quan phủ liền muốn thu thuế, ta xem những quỹ nghèo này lấy cái gì đi nộp thuế." Lương quản gia ở phía sau nhỏ giọng giúp đỡ Đại tiểu thư nghĩ kế.

Lương Kỳ Hồng Hồng con mắt lập tức liền trừng lên, kỳ quái nhìn Lương quản gia nói: "Ta có không còn mặt mũi cùng có thu hay không Đậ Sa trại kén lớn có quan hệ gì? Thu kén lớn là chuyện làm ăn, thật mất mặt là việc tư, hai người này làm sao có thể nói làm một, chẳng lẽ nói ta sau đó chỉ cần thật mất mặt một lần, Lương gia chuyện làm ăn liền muốn thiếu làm một khối? Tiếp tục như vậy, Lương gia chẳng phải là liền xong đời?"

Lương quản gia bị Lương Kỳ xem sỡn cả tóc gáy, mau mau cúi đầu nhận sai, hiện tại Lương gia ở Đậ Sa quan chuyện làm ăn chính là Lương Kỳ Lương đại tiểu thư định đoạt, chính mình vụn vụn không dám đắc tội vị này cô nãi nãi.

Lão tộc trưởng cười ha ha từ trúc lâu bên trong đi ra, xa xa mà liền hướng Lương Kỳ hành lễ, đây là thông lệ: "Đại tiểu thư tự mình đến rồi, lão hủ cảm kích khôn cùng, mời vào trúc lâu uống một chén trà, nghỉ ngơi chỉ chốc lát sau lại nói chuyện làm ăn khỏe không?"

Lương Kỳ ngay lập tức sẽ đổi khuôn mặt tươi cười,

Khom lưng thi lễ nói: "Lại đến thu kén lớn thời điểm, Lương gia sao dám thất lễ, lão gia ngài mời xem, Lương Kỳ mang đến đều là vàng óng thật tiền đồng, phiêu tiền, duyên tiền, thiết tiền nhưng là một viên đều không có a, vẫn quy củ cũ, chúng ta đủ hai thêm ba, như vậy điều kiện ưu đãi nhưng là chỉ có các người Đậ Sa trại mới có yêu."

Lão tộc trưởng đưa cổ dài xem xét một chút tiền cái rương, xác thực như Lương Kỳ từng nói, đều là yêu tiền, nhìn hai bên một chút thật không tiện

đem tay áo lôi ra đến, đem tay của chính mình co vào tay áo.

Lương Kỳ cười ha ha hướng Lương quản gia nháy mắt, Lương quản gia ngay lập tức sẽ đem bàn tay tiến vào lão tộc trưởng tay áo, chỉ thấy trong tay áo ở kịch liệt lẫn lộn, Lương quản gia sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi.

Thật lâu lấy tay từ lão tộc trưởng tay áo đẩy sau khi đi ra nhìn cười híp mắt lão tộc trưởng nói: "Ngài phải biết, Lương gia cho giá cả đã là Đậ Sa Huyền cao nhất giá cả, ngài nếu như không hé miệng, làm ăn này nhưng là không có cách nào nói chuyện."

Thấy lão tộc trưởng vẫn là vẻ mặt bất biến vẫn cười đến hài lòng, xác định không phải ở cuống chính mình, mà là chân chính trong lòng nắm chắc, thở dài đối với Lương Kỳ nói: "Đại tiểu thư, Đậ kj7JGOx Sa trại hi vọng kén lớn giá cả cùng năm ngoái tám tháng giá cả làm chuẩn. Lúc đó luận giới, hiện tại là tháng ba cũng không có dùng năm ngoái giá cả lời giải thích." '

Lương Kỳ cau mày rất không hiểu, tháng ba thiếu tân tía, đây là thông lệ, hàng hóa có thêm giá cả tự nhiên sẽ đi, tám tháng thời điểm hầu như không có bao nhiêu tía, vì lẽ đó giá cả liền cao, trong này chênh lệch giá rất khách quan, chẳng lẽ nói Đậ Sa trại thật sự không muốn giao nộp thuế khoản? Lưu Huyện thừa năm nay nhưng là dự định thi thố tài năng, đối với thuế khoản tuyệt đối sẽ không thả lỏng, đây là hấn ra chính tích biện pháp tốt, không thể nào a.

Nàng chợt thấy nấu nước trở về Vân Tranh, ww uukanshu. net nhất thời liền bỗng nhiên tỉnh ngộ, Đậ Sa trại có người này, đương nhiên không sẽ quan tâm chỉ là bách mưới văn thuế khoản, trong lòng không khỏi tràn ngập thất vọng tâm ý.

"Tháng ba bán tân tía, năm tháng thiếu tân cốc. Y đến trước mắt sang, oan nhưng yêu thích. Ta nguyện quân vương tâm, hóa thành Quang Minh chúc. Không chiếu khi la diên, chỉ chiếu lưu vong ốc. Lương đại tiểu thư, bách tính một năm khổ cực phần lớn lợi nhuận đều bị các người chiếm đoạt có, dùng cái giá thấp nhất thu được cao nhất lợi nhuận, sau này e sợ sẽ rất khó làm, chí ít ở Đậ Sa trại rất khó làm, Đường người Nhiếp di bên trong từ lúc mấy trăm năm trước cũng đã phát sinh như vậy cảm khái, Lương tiểu thư quen thuộc sách sử, nói vậy không thể nào không biết trong đó lợi hại chứ?"

"vân thế huynh hôm nay thế hương dân bệnh vực lẽ phải, lẽ nào liền không cảm thấy bất công sao? Ta như mở ra giá cao 收 tía tiền lệ, Lương gia chuyện làm ăn ở toàn bộ Tây Nam liền không có cách nào đặt chân, coi như ta biết trong này lợi hại, cái khác tư lự thương nhân có thể sẽ không như thế nghĩ, đem bán cầu lợi luôn luôn là thương nhân bản tính, còn bách tính phúc lợi, thiên hạ an nguy, tự nhiên có quan gia đi bận tâm, không phải ta như vậy Thương gia có khả năng suy nghĩ, ngài nói đạo lý xin thứ cho tiểu muội không thể nào tiếp thu được, nếu chuyện làm ăn không được, Lương Kỳ vậy thì rời đi, ngài Đậ Sa trại tía đến tám tháng cũng chưa chắc có thể bán ra một giá cao đến, thương nhân một khi không thể một hơi đem lợi nhuận ăn tận, bọn họ liền sẽ lớn lên miệng chờ, chờ lợi nhuận rơi xuống, mãi đến tận ăn no, mới sẽ một lần nữa dựa theo đạo lý làm việc, vân thế huynh chấp nhận hay không?"

Vân Tranh cười ha ha nói: "rồi sẽ có biện pháp, Đậ Sa trại tía đều sẽ bán ra giá cao địa, đây là người lần thứ nhất định giá, ta tạm thời không tính, từ người lần sau định giá bắt đầu, mỗi mở một lần giới, Đậ Sa trại tía giá cả liền sẽ tự động nổi lên vừa thành : một thành, nếu người nói với ta thương nhân quy củ, ta hay dùng thương nhân quy củ đến cùng người từ từ nói chuyện, đi được, không tiền."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Bán Tân Tia

Tịch nhục xuyên thấu qua nước mắt mông lung con mắt, nhìn thấy tiểu thiếu gia chính đang trúc lâu trên bình đài nhảy chân hô to gọi nhỏ. Cũng nhìn thấy Đại thiếu gia vội vàng vàng từ trong nhà đi ra, hướng về nơi này cản.

Càng nhìn thấy Lương gia Đại tiểu thư lắc mông chi trước mặt hướng về Đại thiếu gia đến đón. Thấy cảnh này tịch nhục nước mắt trên mặt thì càng hơn nhiều, làm sao sát cũng sát không sạch sẽ, còn để bàn tay trên huyết hồ đến trên mặt.

"Vân huynh, lần này trên trời cũng không có phi nhân, ngài còn dự định đi nơi nào?" Lương Kỳ tựa như cười mà không phải cười ngăn cản Vân Tranh.

Vân Tranh cười khở một tiếng nói: "Lương đại tiểu thư là đến thu kén lớn đi, ngài nên đi tìm tộc trưởng mới đúng, lão nhân gia người mới là nơi này sự người, Vân Đại chính là một dạy học tiên sinh."

"Không chắc đi, ta xem ngươi là vội vàng đến xem nhà ngươi nha đầu ngốc đi, chọn cái thủy đều có thể đấu vật, thật bổn."

"Nếu ngươi đều nhìn thấy làm gì còn muốn chống đỡ ta con đường, không nhìn thấy tay chân của nàng đều sát phá?" Vân Tranh tức giận lập tức liền lên, ở trong lòng của hắn tịch nhục muốn so với Lương gia cô nàng trọng yếu quá hơn nhiều.

Nói xong cũng vòng qua Lương Kỳ, ngồi chồm hồm trên mặt đất cầm lấy tịch nhục bàn tay nhìn kỹ, cũng còn tốt, chính là sát rách da, từ trong lòng móc ra vừa này nắm sạch sẽ vải bố, từ trong thùng nước chấm một điểm không cũng xong thủy, giúp nàng thanh tẩy vết thương sau đó liền nắm khô mát vải bố đem bàn tay của nàng cẩn thận băng bó lên, chờ vảy kết lại đi đi vải bố.

"Ổng quần kéo lên đến, nhìn đầu gối có bị thương không, đem qua XXX một buổi tối việc, vốn là phi thường luy gọi người không muốn thể hiện, một mực không nghe, nhanh lên một chút kéo lên đến, máu đều đã chảy ra."

Vân Tranh hai ba lần giúp đỡ tịch nhục càng làm đầu gối bao trên, nơi này không tốt băng bó, băng vải đều là chạy loạn, mặc kệ, lung tung đâm một cái to lớn nơ con bướm coi như xong việc.

"Được rồi, người về đi ngủ đi, ta đi nấu nước." Vân Tranh nói xong cũng đem thùng nước kiếm về treo ở đòn gánh trên, hướng về phía sừng sờ Lương Kỳ chấp chấp tay liền ra trại đi bờ sông nấu nước.

Tịch nhục cảm giác mình muốn bay lên đến rồi, thiếu gia không để ý đến đẹp để Lương gia Đại tiểu thư, mà là lại đây giúp đỡ chính mình băng bó vết thương, tuy rằng như vậy thương hầu như không coi là cái gì, chính mình từ nhỏ đến lớn không biết được qua bao nhiêu lần, chưa từng có băng bó quá còn không phải dài đến cẩn thận mà, có điều vào lúc này nàng cái gì đều không để ý, cũng không để ý tới nữa máu trên mặt tí, cười tòn thân hướng về Lương gia Đại tiểu thư thi lễ một cái, liền mau mau hướng về gia đi, nhị thiếu gia giầy cũng không mặc té ngã nhếch tử chính hướng về lại đây chạy, đầu vật nhưng là không tốt.

Lương Kỳ đứng trại trung ương, cảm thấy tất cả mọi người ở xem chuyện cười của chính mình, nước mắt ở viền mắt bên trong đảo quanh, chính là không rớt xuống đến, lẽ nào có lí đó, thực sự là lẽ nào có lí đó.

"Đại tiểu thư, nếu vân lớn một chút mặt mũi cũng không cho ngài lưu, không bằng chúng ta liền đi đi, Đậ Sa trại tầm ti chúng ta liền không muốn thu rồi, sau mười ngày quan phủ liền muốn thu thuế, ta xem những quỹ nghèo này lấy cái gì đi nộp thuế." Lương quản gia ở phía sau nhỏ giọng giúp đỡ Đại tiểu thư nghĩ kế.

Lương Kỳ Hồng Hồng con mắt lập tức liền trừng lên, kỳ quái nhìn Lương quản gia nói: "Ta có không còn mặt mũi cùng có thu hay không Đậ Sa trại kén lớn có quan hệ gì? Thu kén lớn là chuyện làm ăn, thật mất mặt là việc tư, hai người này làm sao có thể nói làm một, chẳng lẽ nói ta sau đó chỉ cần thật mất mặt một lần, Lương gia chuyện làm ăn liền muốn thiếu làm một khối? Tiếp tục như vậy, Lương gia chẳng phải là liền xong đời?"

Lương quản gia bị Lương Kỳ xem sỡn cả tóc gáy, mau mau cúi đầu nhận sai, hiện tại Lương gia ở Đậ Sa quan chuyện làm ăn chính là Lương Kỳ Lương đại tiểu thư định đoạt, chính mình vụn vụn không dám đắc tội vị này cô nãi nãi.

Lão tộc trưởng cười ha ha từ trúc lâu bên trong đi ra, xa xa mà liền hướng Lương Kỳ hành lễ, đây là thông lệ: "Đại tiểu thư tự mình đến rồi, lão hủ cảm kích khôn cùng, mời vào trúc lâu uống một chén trà, nghỉ ngơi chỉ chốc lát sau lại nói chuyện làm ăn khỏe không?"

Lương Kỳ ngay lập tức sẽ đổi khuôn mặt tươi cười,

Khom lưng thi lễ nói: "Lại đến thu kén lớn thời điểm, Lương gia sao dám thất lễ, lão gia ngài mời xem, Lương Kỳ mang đến đều là vàng óng thật tiền đồng, phiêu tiền, duyên tiền, thiết tiền nhưng là một viên đều không có a, vẫn quy củ cũ, chúng ta đủ hai thêm ba, như vậy điều kiện ưu đãi nhưng là chỉ có các người Đậ Sa trại mới có yêu."

Lão tộc trưởng đưa cổ dài xem xét một chút tiền cái rương, xác thực như Lương Kỳ từng nói, đều là yêu tiền, nhìn hai bên một chút thật không tiện

đem tay áo lôi ra đến, đem tay của chính mình co vào tay áo.

Lương Kỳ cười ha ha hướng Lương quản gia nháy mắt, Lương quản gia ngay lập tức sẽ đem bàn tay tiến vào lão tộc trưởng tay áo, chỉ thấy trong tay áo ở kịch liệt lẫn lộn, Lương quản gia sắc mặt cũng càng ngày càng khó coi.

Thật lâu lấy tay từ lão tộc trưởng tay áo đẩy sau khi đi ra nhìn cười híp mắt lão tộc trưởng nói: "Ngài phải biết, Lương gia cho giá cả đã là Đậ Sa Huyền cao nhất giá cả, ngài nếu như không hé miệng, làm ăn này nhưng là không có cách nào nói chuyện."

Thấy lão tộc trưởng vẫn là vẻ mặt bất biến vẫn cười đến hài lòng, xác định không phải ở cuống chính mình, mà là chân chính trong lòng nắm chắc, thở dài đối với Lương Kỳ nói: "Đại tiểu thư, Đậ Sa trại hi vọng kén lớn giá cả cùng năm ngoái tám tháng giá cả làm chuẩn. Lúc đó luận giới, hiện tại là tháng ba cũng không có dùng năm ngoái giá cả lời giải thích." '

Lương Kỳ cau mày rất không hiểu, tháng ba thiếu tân tía, đây là thông lệ, hàng hóa có thêm giá cả tự nhiên sẽ đi, tám tháng thời điểm hầu như không có bao nhiêu tía, vì lẽ đó giá cả liền cao, trong này chênh lệch giá rất khách quan, chẳng lẽ nói Đậ Sa trại thật sự không muốn giao nộp thuế khoán? Lưu Huyện thừa năm nay nhưng là dự định thi thố tài năng, đối với thuế khoán tuyệt đối sẽ không thả lỏng, đây là hấn ra chính tích biện pháp tốt, không thể nào a.

Nàng chợt thấy nấu nước trở về Vân Tranh, ww uukanshu. net nhất thời liền bỗng nhiên tỉnh ngộ, Đậ Sa trại có người này, đương nhiên không sẽ quan tâm chỉ là bách mườì văn thuế khoán, trong lòng không khỏi tràn ngập thất vọng tâm ý.

"Tháng ba bán tân tía, năm tháng thiếu tân cốc. Y đến trước mắt sang, oan nhưng yêu thích. Ta nguyện quân vương tâm, hóa thành Quang Minh

chúc. Không chiếu khí la diên, chỉ chiếu lưu vong ốc. Lương đại tiểu thư, bách tính một năm khổ cực phần lớn lợi nhuận đều bị các người chiếm đoạt có, dùng cái giá thấp nhất thu được cao nhất lợi nhuận, sau này e sợ sẽ rất khó làm, chí ít ở Đâu Sa trại rất khó làm, Đường người Nhiếp di bên trong từ lúc mấy trăm năm trước cũng đã phát sinh như vậy cảm khái, Lương tiểu thư quen thuộc sách sử, nói vậy không thể nào không biết trong đó lợi hại chứ?"

" Vân Thế huynh hôm nay thế hương dân bệnh vực lẽ phải, lẽ nào liền không cảm thấy bất công sao? Ta như mở ra giá cao 收 tia tiền lệ, Lương gia chuyện làm ăn ở toàn bộ Tây Nam liền không có cách nào đặt chân, coi như ta biết trong này lợi hại, cái khác tư lự thương nhân có thể sẽ không như thế nghĩ, đem bán cầu lợi luôn luôn là thương nhân bản tính , còn bách tính phúc lợi, thiên hạ an nguy, tự nhiên có quan gia đi bận tâm, không phải ta như vậy Thương gia có khả năng suy nghĩ, ngài nói đạo lý xin thứ cho k5G5jwU tiểu muội không thể nào tiếp thu được, nếu chuyện làm ăn không được, Lương Kỳ vậy thì rời đi, ngài Đâu Sa trại tia đến tám tháng cũng chưa chắc có thể bán ra một giá cao đến, thương nhân một khi không thể một hơi đem lợi nhuận ăn tận, bọn họ liền sẽ lớn lên miệng chờ, chờ lợi nhuận rơi xuống, mãi đến tận ăn no, mới sẽ một lần nữa dựa theo đạo lý làm việc, Vân Thế huynh chấp nhận hay không?"

Vân Tranh cười ha ha nói: " rồi sẽ có biện pháp, Đâu Sa trại tia đều sẽ bán ra giá cao địa, đây là người lần thứ nhất định giá, ta tạm thời không tính, từ người lần sau định giá bắt đầu, mỗi mở một lần giới, Đâu Sa trại tia giá cả liền sẽ tự động nổi lên vừa thành : một thành, nếu người nói với ta thương nhân quy củ, ta hay dùng thương nhân quy củ đến cùng người từ từ nói chuyện, đi được, không tiền."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Gia Đều Điểm

Lương Kỳ mấy câu nói để Lương quán gia phía sau lưng nổi lên một thân mồ hôi, Tiêu gia đưa tang thời điểm đáng dấp sự thê thảm quả thực không đành lòng tốt thấy, trong ngày thường cao cao tại thượng nhân vật, bị phá bao phủ kéo đi tới bãi tha ma, có hay không đào hầm cũng không biết. Phỏng chừng không ai đào hầm, ngoài thành tiếng chó hoang sủa những ngày qua xưa nay đều không có đình chỉ quá.

Lương Kỳ thần kinh căng thẳng thật nhiều ngày, Lương quán gia cũng không ngừng tìm hiểu tin tức, kết quả Đậu Sa trại liên thu rồi phụ cận mấy toà trại tà tà sau khi liền không còn động tĩnh, Lương Kỳ biết Đậu Sa trại dự định, hiểu cho bọn họ muốn dùng tư lự tới làm chá nhiệm, này cùng mình gia chuyện làm ăn không xung đột, tổng sản lượng ba trăm quán tà tà vẫn còn không tính là vô cùng bạo tay, ở Đậu Sa Huyền tà tà trên thị trường không nổi lên được sóng lớn.

Ngay ở nàng thở phào nhẹ nhõm, dự định đem tinh lực vùi đầu vào ươm tư đại nghiệp thời điểm, đột nhiên nghe được Đậu Sa quan nội mới mở một nhà tư lự hành, là Lưu Huyền thừa cùng Đậu Sa trại kết phường mở một buôn bán, bây giờ chính đang chung quanh mời chào việc, chuẩn bị hương đi thu mua tà tà, đánh ra đến giá cả nhân hiệu so với Lương gia cao hơn ròn rã vừa thành : một thành.

Nghe được tin tức này, Lương Kỳ sắc mặt trắng bệch, nàng ngay lập tức sẽ rõ ràng chính mình trêu chọc một không nên trêu chọc người, Vân Tranh nếu như không phải người bang chủ kia Lưu Huyền thừa cuối cùng đạt được thắng lợi người, nàng đem con người khu đi ra làm phao giã!

Đậu Sa trại có thể không để ý, ba trăm quán tiền mặt chính là bọn họ năng lực lớn nhất, thế nhưng Lưu Huyện thừa không giống, từ khi hãn đảm nhiệm Huyện thừa bắt đầu từ ngày đó, hãn liền tự động thu được Huyện lệnh ở Đậu Sa quan nội làm cỗ, những này làm cỗ không phải cỗ định cho một cái nào đó vị Huyện lệnh, mà là ai làm Đậu Sa Huyện quan lớn nhất viên, những này làm cỗ tiền lời tự động sẽ thành hãn danh nghĩa tài nguyên, quan chức rời chức sau khi liền sẽ tự động thủ tiêu.

Vì lẽ đó, Lưu Huyện thừa không thiếu tiền, nếu như hãn lại lợi dụng chính mình chức quyền trợ giúp chính mình chuyện làm ăn, Lương gia có thể lựa chọn con đường cũng không nhiều, hiện tại hãn đã tăng cao tầm ti giá cả, nói trắng ra chính là muốn từ Lương gia trong tay cướp giật tầm ti, mở ra chính mình nguồn cung cấp.

Lương gia ở một đêm liền đem hết thầy người làm chương quỹ, đồng nghiệp toàn bộ phái đi ra ngoài, ngày đêm không ngừng mà ở mười dặm tám hương thu mua kén lớn, giá cả so với Lưu Huyện thừa mở ra đến giá cả còn phải kQFFNYK cao hơn nửa thành.

Sáu ngày, ngăn ngăn sáu ngày, Lương gia liền bắt được toàn bộ Đậu Sa Huyện tầm ti tổng sản lượng bảy phần mười, còn lại ba phần mười rải rác tầm ti bị cái khác tiểu nhân : nhỏ bé Thương gia chia cắt rơi mất, đều là giá cao!

Đứng ở thế bất bại Lương gia Đại tiểu thư cuối cùng đem tâm thả lại cái bụng, tìm một nhàn rồi dự định đi Đậu Sa quan nhìn Vân Tranh trò hề, nghe nói hãn gần vẫn đem ý nghĩ nhào vào trên cửa hàng.

Quả nhiên nhìn thấy, Vân Tranh chính đang chỉ huy Đậu Sa trại bên trong người chính đang sửa chữa cái kia cửa hàng, từ cách cục trên thấy thế nào cũng giống như là rơi xuống vô cùng bạo tay, trong cửa hàng trang hoàng phi thường xa hoa, đặc biệt là bên trong bày những kia cỗ kính cái bàn hấp dẫn nhất người.

Lương Kỳ không khỏi che miệng lại cười trộm, tơ lụa trong cửa hàng không lay động tơ lụa, đặt như vậy chút bàn ghế làm cái gì, lẽ nào bán cái bàn hay sao?

Đến cùng là thông minh cô nương, cái bàn điểm ý nghĩ này mới vừa từ trong đầu nhô ra, nàng tâm lập tức liền đánh quẩn rồi, cố nén mê muội đi vào cửa hàng, trước tiên chúc mừng Vân Tranh có buôn bán khai trương, sau đó sẽ nhỏ giọng nói hỏi: "Thế huynh không phải muốn mở tơ lụa trang sao? Làm sao không gặp hàng?"

Lưu Huyền thừa từ giữa hài lòng đi ra, nha dịch giúp hấn gánh một bộ đầy đủ cái bàn, vừa vặn nghe thấy Lương Kỳ, liền ha ha cười nói: "Cũng không biết là cái nào giết ngàn đao đem ta truyện sai rồi, đã sớm coi trọng Đậu Sa trại bên trong sản gia cụ, hẳn chắc nói chưa dứt lời xem, rồi cùng Vân Đại thương lượng mở một nhà cái bàn điểm, kết quả là bị người ta truyện thành mở tơ lụa trang, Lương gia tiểu thư, không đối với người gia sản sinh cái gì ảnh hưởng đi, nếu là có ảnh hưởng, tội lỗi của ta nhưng lớn rồi, Lương lão thái gia nơi đó có thể không tốt bàn giao."

Lương Kỳ lung lay loáng một cái,

Căn răng hỏi Lưu Huyền thừa: "Ngài xưa nay sẽ không có mở tơ lụa trang ý nghĩ?"

Lưu Huyền thừa dừng cảm khoát tay một cái nói: "Tơ lụa trang có thể không tốt mở, không riêng là cần kén lớn, trong này môn đạo quá sâu, chúng ta chương quỹ, đồng nghiệp, ươm tơ nhân thủ đều không có lấy cái gì mở."

Nghe được Lưu Huyền thừa nói như vậy, Vân Tranh mau mau nói tiếp: "Sang năm, sang năm dự định mở tơ lụa trang!"

Lương Kỳ chỉ cảm thấy trong đôi mắt nước mắt đang nhanh chóng phún ra ngoài, không bao lâu trên khuôn mặt nhỏ nhắn liền tràn đầy nước mắt, ở

trên mặt tụ tập thành dòng suối nhỏ, theo Tiêm Tiêm cầm đi xuống chảy, nhìn ra Lưu Huyện thừa một mặt không đành lòng.

Vân Tranh đào ra tay của chính mình mặt đưa tới, vừa muốn khuyên lớn vài câu, trên tay truyền đến đau đớn một hồi, Lương Kỳ chặt chẽ cắn ở cánh tay của chính mình trên, còn đem đầu lúc ẩn lúc hiện, nhìn dáng dấp không đem khối thịt kia cắn xuống đến, Lương gia Đại tiểu thư liền không chịu bỏ qua.

Không dám lung tung giãy dụa, nếu như không cẩn thận đem Lương Kỳ cái kia một cái răng trắng làm đi một hai viên, tội lỗi của chính mình liền lớn. Chỉ có thể kêu thảm thiết muốn Lương Kỳ thả ra.

Vân Tranh bì quá dày, Lương Kỳ tiểu nha còn đối phó không được, buông ra miệng sau khi gào khóc liền rời đi cái bàn điếm, tiến vào chính mình xe ngựa như một làn khói chạy trở về nhà.

"Vân Đại, người mở cái bàn điếm liền mở cái bàn điếm, tại sao phải nói cho ta nói ra cái gì tư lự trang, một câu lời nói dối để người ta tiểu cô nương họa họa thành cái gì, người không nhìn thấy tiểu nương tử khóc cái kia thảm yêu, người cũng nhẫn tâm! !"

Vân Tranh không liều mạng mà xoa nắn cánh tay của chính mình, lần này được rồi, trên cánh tay xuất hiện hai hàng tế dẫu răng, đều xuất huyết!

"Còn không phải là vì người có thể ở năm nay ba thu thuế tề, dân chúng năm nay xem như là gặp tai, ww uukanshu. net đặc biệt là Đậu Sa trong quan tàn tạ một mảnh, người chỉ có thể hi vọng mười dặm tám hương hương nông, xuân thuế Đại Đầu chính là tám lạng thuế, thuế muối, trà thuế, tửu thuế cùng người không dính dáng, không cho dân chúng nhiều bán bách mười cái tiền đồng, người trên cái nào thu thuế đi, với ai thu thuế đi?"

Vân Tranh bị cắn đau cực kỳ, một cái tay xoa không giải quyết vấn đề, không thể làm gì khác hơn là đem cánh tay kẹp ở hai cái chân trung gian

qua lại sượt.

"Huỳnh đệ, làm ca ca trách lầm người, vậy thì bắt người một bộ gia cụ đi cho người dương danh thanh đi." Lưu Huyền thừa đã phát hiện Vân Tranh tính khí ở đời bại, vì không đến mức bị tai vạ tới cá trong chậu, muốn sớm một chút tránh đi.

"Trả tiền! Đừng vội lấy không, một bộ quan mũ ghế tựa bốn quán tiền, chắc giá!" Vân Tranh trên đất nhảy rống to.

Lưu Huyền thừa cười ha ha ném cái kế tiếp năm lạng nén bạc, liền mang theo chính mình nhanh vượt nghênh ngang rời đi. Người què cầm ngũ lạng bạc ở Vân Tranh trước mặt lắc lắc cười nói: "Vân Đại, ta vậy cũng là là khai môn hồng chứ?"

"Cút!" Vân Tranh lửa giận càng sâu.

Cái này thế đạo người nào cũng có thể làm, chính là không thể làm người tốt. Chính mình chết như vậy mệnh trợ giúp hương nông, hương nông môn không nhất định sẽ biết đây là Vân Tranh công lao, bọn họ chỉ sẽ tự động đem cảm kích đưa cho thần tiên, đưa cho quan phủ, hoặc là đưa cho ra giá cao Lương gia, nói chuẩn xác hiện tại mãi Đâu Sa Huyền đều biết là Lương gia Đại tiểu thư chủ động ra giá cao đem mọi người trong tay kén lớn cho mua đi rồi, đây là bao nhiêu năm mới có thể ra như vậy một vị Bồ Tát sống.

Lão tộc trưởng trong miệng ngậm lấy hai viên cái đình, vui cười hơn hờ xem xong vừa nãy trò khôi hài, khâm phục lắc đầu một cái, đây chính là có học hỏi thật hay nơi, đều nói Gia Cát Khổng Minh một bước một kế, vân oa lúc này mới bao lớn tuổi a thì có bản lĩnh như vậy, như vậy ngoan em bé có thể muốn nắm chặt, ngàn vạn không dám buông tay.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Điều Mua Lòng Người

Đem Đậu Sa quan nội cửa hàng giao cho người què quản lý, Vân Tranh liền bông bênh trở knKhzBJ về Đậu Sa trại, văn nhân làm ăn ở Đại Tổng tuy rằng cũng không hiểm thấy, thế nhưng có thể không cho người ngoài biết vẫn là không phải biết tốt, cái này gọi là thà làm người biết mạc dạy người thấy, nói chung hành vi như vậy cùng bịt tai trộm chuông có hiệu quả như nhau tuyệt diệu.

Tịch nhục mang theo Vân Nhị ở Đậu Sa quan chơi cả ngày, hai người không biết mua món đồ gì, đem đầu tụ lại cùng nhau lén lút hưởng hầu bao bên trong nhìn lén, không công phu để ý tới quan sát thay đổi khôn lường Vân Đại.

Lương gia người nhìn thấy Vân Tranh toàn bộ đều hung tợn, chuyện này cũng không có gì không đúng, chỉ cần ở kén lớn mặt trên, Lương gia liền dùng nhiều gần nghìn quán tiền tài, cho dù là Lương gia, muốn một hơi lấy ra nhiều như vậy tiền tài đến, cũng không phải một chuyện dễ dàng, huống chi số tiền này hoa oan uổng cực điểm, hiện tại toàn bộ Đậu Sa Huyện buôn bán gia đều ở xem Lương gia chuyện cười.

Đưa một tờ giấy tiền vào Lương gia không nghĩ tới cũng rất phí trắc trở, bất quá bọn hắn đến cùng vẫn là giúp đỡ chính mình đem trang giấy đưa vào đi tới, cho người ta chưa lấy chồng tiểu cô nương đưa trang giấy tự nhiên không thể bao vây Nghiêm Nghiêm, như vậy sẽ thương hại người ta khuê dự, tuy rằng Vân Tranh cho rằng một có thể ôm nam nhân cánh tay làm la bốc gặm tiểu cô nương cũng đàm luận không tới cái gì khuê dự, thế

nhưng, ở như bây giờ một điều kiện đặc thù dưới vẫn là chú ý một ít không cái gì chỗ hỏng.

"Thương ường vì để cho người giúp đỡ đem cột giang đến nam thị, bỏ ra bách kim!

Quách ngồi giúp đỡ yến chiêu vương mua mã xương bỏ ra thiên kim!

Phùng huyên giúp đỡ Mạnh Thường Quân thiêu hủy bách tính ghi nợ công trái, tổn thất vạn kim!

Những này tiền bối hiền nhân lẽ nào đều là kẻ ngu si? Bọn họ thật sự tổn thất nhiều tiền như vậy tài sao?

Đậu Sa quan trải qua bạo loạn, bách tính sinh hoạt khốn khổ không thể tả, lại gặp quan phủ thúc ép xuân thuế, lúc này giao cho bọn họ một phần ân tình, bù đắp được trong ngày thường bách phân, ngàn phân, Lương gia cơ nghiệp ở Đậu Sa Huyền, lúc này không điêu mua lòng người vững chắc cơ nghiệp càng chờ khi nào? Chỉ là ngàn quán tiền tài liền có thể cho người Lương gia từ đây lại không nỗi lo về sau, toàn bộ Đậu Sa Huyền đều ở cảm kích người Lương gia, đến cùng là ai kiếm lời?

Phụ nhân! Không đủ để mưu!

Lương Kỳ miễn cưỡng mở thùng dường như quả đào bình thường con mắt xem xong tờ giấy này mảnh, oán hận đem chỉ đoàn thành một đoàn ném xuống đất, một nam tử mặc áo xanh đem chỉ đoàn nhặt lên đến, mở ra sau khi xem xét một lần liền cẩn thận đem trang giấy đặt ở chần chiên trên, dùng bình nước nóng cẩn thận đem trang giấy uất bình, giáp tiến vào một quyển sách bên trong, làm xong những việc này, quay đầu hướng Lương quản gia nói: " bị hậu lễ, lão phu tự mình đến nhà cảm tạ Vân Tranh."

" cha, ngài không muốn đi, Vân Đại kiêu ngạo khẩn, ngài đi tới hẳn nói không chắc cũng sẽ nhục nhã ngài." Lương Kỳ nghe xong nam tử mặc áo

xanh quỳnh lên bên dưới liền từ trên giường bính đi.

Nam tử mặc áo xanh yêu thương sờ sờ khuê nữ tóc cười nói: " có người có bản lĩnh đều sẽ có chút tỳ tức giận, cha nhìn nhiều lắm rồi, huống chi nhân gia buộc người XXX tối anh minh một chuyện, được chút khí cũng là nên.

Ca ca người bọn họ một lòng công danh không muốn kế thừa gia nghiệp, cha không thể làm gì khác hơn là để người xuất đầu lộ diện, nguyên tưởng rằng lần này dân biển Lương gia sẽ không thu hoạch được gì, không nghĩ tới, trả giá ngàn quán sau khi, ta Lương gia phản mà trở thành người thắng lớn.

Từ khi nghe nói Đậ Sa Huyền xuất hiện dân biển, cha liền đi cả ngày lẫn đêm hướng về Đậ Sa Huyền cản, đi tới lịch dương nghe nói dân biển đã lắng lại, trong lòng mới thoáng yên ổn, tiến vào Đậ Sa Huyền cảnh nội, liền nghe nói chúng ta Lương gia không lý do tăng cao tầm ti giá thu mua cách, miễn cưỡng đề giới vừa thành : một thành ngữ, lúc đó nghe được tin tức này, cha ta nhưng là ở trong khách sạn uống một đêm tửu, vỗ bàn vì ta khuê nữ ủng hộ! Đại trượng phu đều không có ta khuê nữ phần này dũng cảm cùng lòng dạ.

Thế nhân chỉ biết là Lương gia khuê nữ tâm ưu tầm hộ, lo lắng bọn họ vô lực nộp thuế, cho nên mới tăng cao giá thu mua cách, hiện tại, thanh danh của người ở Đậ Sa Huyền, cha là xa xa mà không kịp.

Vào cửa mới biết nguyên lai ta khuê nữ là lên nhân gia cái bẫy,

Chính ở nhà khóc đất trời đen kịt, điều này làm cho cha lại là thất vọng, lại là khổ sở, ông trời đến cùng chưa cho Lương gia một đại lòng dạ con gái.

Cũng may vị cao nhân này đối với người cũng không ác ý, thậm chí được cho thưởng thức, cho nên mới bắt người làm mai, như vậy làm nhiều mấy

lần trước không liên quan, thằng nhỏ ngốc, ở chúng ta thương nhân trong mắt, quý trọng nhất hàng hóa chính là tình nghĩa, buôn bán tình nghĩa mới là làm thương nhân cảnh giới tối cao, có tình nghĩa, Lương gia coi như là bị một cái đại hỏa đốt rụi, cũng không có gì đáng ngại, bởi vì có tình nghĩa, Lương gia coi như là bán thổ khả Lạp, cũng nhất định là trên đời tốt nhất thổ khả Lạp, khôi phục gia nghiệp có điều là vấn đề thời gian.

Có biết hay không, Lương gia mặc dù có thể trở thành Thục trung đại tư lỵ thương, cùng gia gia người khắp cả thì tình nghĩa là không thể tách rời."

Lương Kỳ ngơ ngác nghe lời của phụ thân, này hoàn toàn lật đổ nàng đối với thương nhân nhất quán nhận thức, tổng cho rằng thương nhân chính là đem bán cầu lợi người, tiền nào đồ nấy coi như là thật thương nhân rồi, không nghĩ tới đây diện còn có nhiều như vậy môn đạo.

"cha ngài muốn đi gặp Vân Tranh, liền do con gái thế ngài dẫn đường."

Lương lão gia cười ha ha, liền ra ngoài phòng, chính mình khuê nữ là cái cái gì tính tình hẳn rõ ràng cực kỳ, lúc này định muốn thu thập trang phục một phen mới sẽ ra ngoài.

"đối với nàng thật còn không tự biết, năm hàm răng cắn ta! Hừ hừ, làm cho nàng nhiều khóc hai ngày là đúng!"Vân Tranh ngồi ở xe bò càng xe trên đối với ngoài miệng đen thùi lùi Vân Nhị nói. ww uukanshu. net

Vân Nhị phát hiện Vân Đại ở nhìn hẳn, vội vàng đem mặt xoay qua chỗ khác, không cho Vân Đại xem chính mình hắc miệng quyền.

"ăn quả dâu, liền ăn quả dâu mà, trên bờ sông tang trên cây đạt được nhiều là, trốn cái gì?"Vân Đại bất mãn hỏi tịch nhục, bởi vì nàng cũng có một hắc miệng quyền.

"Đại thiếu gia, đây là cổ giá pha quả dâu, vừa to vừa ngọt, chúng ta trong trại quả dâu quá chua, còn nhỏ."

Nghe xong tịch nhục giải thích, Vân Đại nhếch miệng nở nụ cười, tốt, có tiến bộ, tịch nhục chí ít bắt đầu học kén chọn, trước đây tịch nhục có thể không như vậy, chỉ cần là ăn nàng liền tuyệt đối sẽ không buông tha, không chọn kiếm.

Khắp núi xanh tươi, Bạch Vân ở đỉnh núi vờn quanh, hai bên đường lớn cỏ xanh đã cao lớn lên, tháng ba phân Thục trung được cho là một năm bên trong mùa tuyết vời nhất. Hô hút một ngụm đều có hương hoa thấm ruột thấm gan.

Lại Bát mang theo một luồng xấp xỉ bi tráng tâm tình đứng trên đường lớn, biết rõ ràng trải qua lần trước dân biển sau khi, đã hủy diệt rồi chính mình thật vất vả xây dựng lên đến câu thông cầu nối, chính mình xuất hiện ở trên đường lớn rất nguy hiểm, những kia đỏ mắt lên bách tính sẽ đem mình nắm lên đến, sau đó đưa đến huyện nha, lĩnh xong tiền thưởng sau khi, chính mình to lớn nhất độ khả thi chính là bị treo cổ ở Đạ Sa đóng lại.

Thế nhưng hẳn không thể không đi ra, hiện tại người miền núi cùng thế giới bên ngoài đã triệt để ngăn cách mở ra, lần nữa khôi phục Hồng Hoang sinh hoạt, này không được, nơi này núi lớn rất hùng hồn, có rất nhiều biểu tượng, thế nhưng cũng có rất nhiều thứ là núi lớn hoàn toàn không có, nói thí dụ như muối ăn, tốt hơn bao nhiêu năm người tóc cũng đã trắng bệch, thân thể suy nhược, đây chính là thời gian dài không ăn muối kết cục.

Vì lẽ đó hẳn chuẩn bị một lần nữa đi một lần chính mình năm ngoái đi con đường, cái kia thần kỳ thiếu niên liền ở phía xa trên xe bò.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Thổ Phiền Người?

" người ở Đâu Sa quan giết bao nhiêu người?" Vân Tranh nhìn thấy Lại Bát ngay lập tức liền hỏi ra cái này cực kì trọng yếu vấn đề.

" trời đất chứng giám, ta một người đều không có giết, ta một vị phụ nhân đều không có họa họa, chính là từ Đâu Sa quan nội cầm chút vải bố cùng muối ăn." Lại Bát thấy Vân Tranh vừa thấy mặt đã hỏi vấn đề này, nổi lòng lo lắng ngay lập tức sẽ để xuống, chính mình chính là không giết người, ông trời cũng có thể coi chính mình làm chứng, họa họa nữ nhân, giết người đều là nguyên trong ngọn núi đám người kia, bọn họ nguyên vốn là giặc cướp.

" như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, Lại Bát, ta cuối cùng cũng coi như là không có nhìn lầm người, những ngày qua ta đều là lo lắng người cũng tham dự tàn sát bách tính cùng cường gian phụ nhân, một khi dính lên hai thứ này, người liền không thể xưng là người.

Ta kỳ thực không phản đối giết người chuyện này, mặc kệ là xuất phát từ báo thù, vẫn là tuyệt hận, dù cho là giết tiền cũng được, luôn có một giết người lý do, này tốt xấu còn có thể khiến người ta nghĩ thông suốt, thế nhưng, người xem một chút các người ở trong thành làm ra sự tình, thật lâu dài chính là ở đơn thuần vì là giết người mà giết người, dã thú đều không làm sự tình, bị các người làm toàn bộ."

Đối mặt Vân Tranh chỉ trích Lại Bát lớn tiếng giải thích: " không đúng, ta là người, phụ cận trong ngọn núi trụ người miền núi cũng là người, bọn ta nguyên lai chính là muốn hù dọa một hồi cái kia vô liêm sỉ Huyện lệnh,

đem bọn ta người thả đi, chỉ cần thả người, bọn ta ngay lập tức sẽ trở về núi, coi như là có người bị giết bọn ta cũng nhận, ai bảo bọn ta là lưu dân, bây giờ có thể cùng bên ngoài làm một điểm giao dịch, chỉ cần không thiếu muối cùng những thứ đồ khác, bọn ta liền dự định chết già ở trong núi không ra.

Đều là nguyên sơn Hắc Hồ bọn họ làm ra sự tình, Huyện lệnh đã đáp ứng thả người, nhưng là Hắc Hồ bọn họ thừa dịp Huyện lệnh thả người cơ hội công phá Đâu Sa quan, sau đó mới có chuyện về sau, ta chỉ biết là đi một chuyến đại lao, đem bọn ta người mang về, trên đường thuận lợi kiếm một chút muối ăn cùng vài bông, sau đó bọn ta liền xuất quan, không họa họa nữ nhân cũng không có giết người.

Ngay ở chúng ta ra khỏi thành thời điểm, nghe nói nguyên sơn Hắc Hồ bị một lão đạo giết, băng vào chúng ta liền chạy càng nhanh hơn, đầu cũng không quay lại."

Vân Tranh yên tĩnh ngồi xuống, một cái tay nâng cằm âm thầm suy nghĩ: Nguyên tưởng rằng lúc giết người những này người miền núi người người có phân, không nghĩ tới điều này làm cho bên trong còn có như vậy khúc chiết, xác thực là, giết người cần nhất định can đảm, chính mình lần trước dự định mưu sát Ngũ Câu hòa thượng thời điểm tâm tình liền rất nguy, tuy sau đó tới ngừng lại, về đến nhà ác mộng vẫn là liên tiếp không ngừng, hạ tử thủ giết người xác thực cần can đảm.

Chỉ có những kia trên tay đã dính quá huyết người, mới có thể làm ra lãnh khốc như vậy sự tình, không còn chúng tộc cùng tông giáo mang đến cuồng nhiệt hướng dẫn, người bình thường không thể làm ra chuyện như vậy.

Lại Bát ý đồ đến rất rõ ràng, chính là muốn lần nữa khôi phục này điều thành lập phi thường gian nan thương đạo, chỉ có như vậy, bọn họ mới có

thế ở trong núi trải qua không tranh với đời ngày thật tốt, không có ai thu thuế, cũng không có cái gì lao dịch.

Nguyên người trên núi nhất định phải chết a, đây là tiền đề, chỉ có đem hung thủ giao ra đây, Đậ Sa quan người mới sẽ tha thứ phụ cận những này người miền núi, kỳ thực rất nhiều người đều hiểu một cái đạo lý, càng là tiếp cận thành trấn sơn trại người liền càng là hiền lành, càng là đang ở cùng sơn ác thủy địa phương dân phong liền càng ngày càng dững mãi. Địa vực quyết định dân phong a!

Nguyên sơn xác thực rất xa, cách Đậ Sa trại có tới hơn ba trăm dặm một nửa ở thổ phiên người cảnh nội, một nửa ở Đại Tống cảnh nội, đối diện thổ phiên hắc thủy bộ phi thường hung hãn, vì lẽ đó nguyên sơn đạo tặc bình thường không dám đi cướp thổ phiên người dê bò, chỉ có thể đem chú ý đánh vào nhu nhược Tống trên thân thể người, nhiều năm trước tới nay nuôi thành tàn độc tính cách, rốt cục ở lần này dân biển bên trong bị triệt để bạo lộ ra.

"Lại Bát, chính người cũng biết lần này bạo loạn để Đậ Sa quan tất cả mọi người đối với các người tràn ngập phần nô, vào lúc này nếu ai dám cùng các người liên hệ, phỏng chừng sẽ bị tất cả mọi người phi nhổ, Lưu Đô Đầu cũng không dám, hãn bây giờ đã là Đậ Sa Huyện Huyện thừa, xem ở ngày xưa về mặt tình cảm, hãn không có xin mời vĩnh hưng quân tham dự tiêu diệt các người,

Đã là phi thường khó được."

Vân Tranh lại nói hợp tình hợp lý, các người có cừu hận, Đậ Sa quan nội người cũng có cừu hận, không thể bởi vì đáng thương các người, liền quên Đậ Sa quan bị bọn họ giết máu chảy thành sông thảm trạng.

Lại Bát thở dài một hơi, hướng về phía Vân Tranh chấp chặt tay liền dự định rời đi, Vân Tranh từ trên xe bò nhắc lên muối ăn túi ném cho Lại Bát

nói: "Trừ phi những kia chiếm giữ ở nguyên sơn tặc nhân bị giết chết, bằng không, các người vĩnh xa không có cơ hội cùng sơn người bên ngoài phát sinh bất cứ liên hệ gì."

Lại Bát tiếp nhận muối túi, lắc đầu một cái nói: "Bọn ta đánh không lại nguyên sơn người, bọn họ phi thường lợi hại, nhân số cũng nhiều, này đều là mệnh, chết ở trong núi cũng chính là!"

Thấy Lại Bát lại muốn đi, Vân Tranh cười nói: "Các người quanh năm sinh sống ở vùng núi lớn này bên trong, lẽ nào cùng sơn cái kia diện hắc thủy người không có liên hệ sao?"

"Vì sao phải cùng bọn họ liên hệ? Bọn họ lại cùng lại tạng, ngoại trừ dê bò không có thứ gì, có lúc còn có thể cùng bọn ta khi SdGj trao đổi một điểm muối ăn, năm thịt trao đổi, người cho ta cái túi này muối có thể đổi một con người, bọn họ người không thể cày ruộng, chỉ có thể vắt sữa ăn thịt, bọn ta dựa vào núi lớn không thiếu hụt ăn thịt, vì lẽ đó bình thường bất hòa bọn họ giao thiệp với, người hỏi cái này để làm gì, bọn họ lại hung lại cùng, không vật gì tốt, không đáng người ghi nhớ!"

Lại Bát nói xong, nghi hoặc nhìn Vân Tranh, không biết Vân Tranh tại sao lại hỏi thổ phiên hắc thủy bộ.

Nói bọn họ là một bộ tộc kỳ thực có chút khuyếch đại, ww uukanshu. net bọn họ chính là một đám tụ cư ở hắc thủy dân chăn nuôi, vì cùng thiên nhiên đem chống lại, rất tự nhiên lựa chọn quần cư.

Mấy trăm năm trước Tùng Tán Kiên Bố thống nhất thổ phiên, lúc này mới để thổ phiên có một sáng tỏ quốc gia khái niệm, thế nhưng loại này khái niệm theo thổ phiên người khẩu khẩu tương truyền sau khi liên biến vị đạo, Liên Hoa Sanh đại sư ở vào ở thổ phiên sau khi, hãn lý luận thay thế được Tùng Tán Kiên Bố huy hoàng, làm cho cả thổ phiên chính quyền do thế tục nắm quyền, chậm rãi hướng về thần quyền tới gần.

Tạo thành hậu quả xấu chính là, quốc gia này lực liên kết biến mất rồi, người người đều tin Phật, từ từ quên quốc gia khái niệm.

Vân Tranh yêu chết rồi cái này ngu muội mà lại dũng mãnh dân tộc.

Ngu muội đại diện cho dễ lừa, dũng mãnh đại diện cho có thể đem ra dùng một chút, nường, hai cân muối đổi một con ngừu, này nếu như ở đông kinh Biện Lương thành sẽ gọi ra bạo loạn, cái gì gọi là không thiếu hụt ăn thịt? Đại Tống nếu như không có đậu hũ thứ này cho đại gia cung cấp sung túc an-bu-min, vũ đại lang tên như vậy sẽ khắp nơi đều có, cũng chỉ có Lại Bát loại này ngu xuẩn mới sẽ cho rằng không lợi có thể đồ.

Ở Đại Tống giết trâu cày là trọng tội, coi như là Hoàng Đế đều không cơ hội gì ăn được bao nhiêu thịt bò, vì lẽ đó thật nhiều truyền kỳ cổ sự bên trong hảo hán động một chút là nói, tiểu nhị, cho lão tử đến ngũ cân thịt bò! Này chỉ do vô nghĩa, người giết một con ngừu thử xem, lập tức sẽ bị trên mặt đâm tự lưu vong một ngàn dặm.

Làm Lại Bát nói đến hai cân muối đổi một con ngừu thời điểm, mỹ vị thịt bò khô ngay đầu tiên liền chui tiến vào đầu óc của hắn, nhớ tới thịt bò khô, Vân Tranh trong miệng nuốt bọt liền không ngừng bắt đầu chia bí.

Quyết không thể làm như thế, hai cân muối thay đổi người ta một con ngừu, bị hư hỏng tư đức, ông trời đều sẽ không tha thứ như vậy tâm địa đen tối lắm ketch sù, vì lẽ đó Vân Tranh quyết định đem bảng giá tăng cao đến ba cân!

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Uống Trà

Tin tức là không đối xứng, vì lẽ đó giá cả cũng là không đối xứng, những mục dân cho rằng muối phi thường quý giá, mà dê bò nhưng thông thường, vì lẽ đó xuất hiện như vậy hồi đoái tỉ lệ không kỳ quái, lại như người Tống sẽ dùng rất nhiều tiền đi mua những kia không đáng giá tảng đá như thế, ở dân chăn nuôi trong mắt cũng là ngọc không thể có ngọc hành vi.

"Vân Đại, người thật sự dự định để kẻ ngu này đi giúp người đối người?" Vân Nhị ngồi ở trong gùi nháy mắt hỏi.

"Trong này có cái cố sự, có chút máu tanh, người hiện tại chỉ phải cố gắng ăn cơm hướng về đại bên trong trường là được, những kia xui xẻo, tính toán lòng người sự tình thiếu hỏi thăm."

Vân Đại đưa tay ra, từ ven đường bẻ đến nửa đoạn cành liễu, nhẹ nhàng nữa tòng vỏ ngoài, dùng chính mình đao nhỏ tử đem bông lỏng vỏ cây hoàn cắt đi, đem một con dằm nát sau khi lột bỏ bên ngoài da xanh, năm nước bọt nhuận một hồi vừa làm tốt liễu tiểu, liền đại lực thổi lên, âm thanh rất đơn điệu, chỉ có tất lý tất lý âm thanh, thế nhưng hẳn nhưng thổi phi thường tập trung vào, Vân Nhị buồn bực ô trên lỗ tai, tịch nhục lại nghe say sưa ngon lành, rất muốn cũng làm một như vậy liễu tiểu.

Nhìn ven đường hôi hôi món ăn, tịch nhục đã nghĩ lập nghiệp bên trong trư ngày hôm nay thực còn không cho ăn, liền từ trên xe bò bính hạ xuống, muốn hai vị thiếu gia về nhà trước, nàng phải cho trư rút một ít thảo.

Hôi Hôi Thảo lá cây thì nộn nhiều trấp, trong nhà trư thích ăn nhất, thế nhưng cũng không thể nuôi quá nhiều, nếu như ăn nhiều trư sẽ tiêu chảy.

Vân Đại một bên nghe tịch nhục lái nhải dưỡng trư kinh nghiệm, một bên giúp đỡ rút trư thảo, hôi Hôi Thảo nằm ở trong tay trơn tuôn tuột, mặt trên thật giống thoa một tầng chá, trên bề mặt lá cây lập loè một tầng ánh bạc, cực kì tốt phân biệt, hai người chỉ chốc lát liền rút thật nhiều, cao cao chất đồng ở trên xe bò, lúc này mới hướng về trong nhà đi.

Đậu Sa trại tháng ba cực kỳ đẹp đẽ, đặc biệt là Vân gia gạch trước phòng diện càng là muôn hồng nghìn tía, xinh đẹp nhất liền muốn mấy phía trước cửa sổ cái kia một thụ sơn sơn chi, Vân Nhị to bằng nắm tay hồng nhạt đóa hoa mở lít nha lít nhít.

Vân Nhị không có chút nào yêu thích sơn sơn chi, bởi vì giữ nhà xà yêu thích bát ở phía trên ngủ, cái kia bốn xà đến mấy lần đều từ trên cây rơi xuống, đập cho Vân Tam lưng tròng gọi, vẫn là những kia có thể để phòng ngừa muỗi vào nhà Thất Lý Hương tốt hơn, mở xong hoa sau khi liền sẽ mọc ra Hồng Hồng tiểu trái cây.

Vân Đại cùng tịch nhục ôm trư thảo đi tới chuồng lợn, đều đều đem những này thảo ném vào chuồng lợn, hai con trư vui vẻ bắt đầu ăn, tình cờ còn có thể xô đẩy hai lần, vô cùng thú vị.

Ngay ở Vân Đại cùng tịch nhục xem xét trư đồ ăn thời điểm, một chiếc xe ngựa chậm rãi lái vào Đậu Sa trại, Vân Nhị ngồi xổm ở tự trước cửa nhà nhìn từ từ tới gần xe ngựa, không khỏi trứ trứ mũi, hẳn không thích sơn sơn chi rất lớn nguyên nhân cũng là bởi vì Lương Kỳ, bởi vì Lương Kỳ trên tóc đều là cắm vào một đóa sơn sơn chi, có điều trên đầu nàng sơn sơn chi, tựa hồ là quỳên bạch làm thành, phi thường tinh xảo.

"Vân Nhị, ca ca người đây?" Lương Kỳ từ trên xe ngựa nhảy xuống, sau đó lại có một vị giữ lại râu ngắn người trung niên cũng xuống xe ngựa,

cười tủm tỉm nhìn trước mắt búp bê sứ như thế Vân Nhị.

"Hắn sợ người cần hắn, nhìn thấy người đến rồi, ngay lập tức sẽ chạy đến trong ngọn núi đi tới." Vân Nhị con mắt ùng ục ùng ục xoay chuyển một hồi, lời nói dối bật thốt lên.

"Tiểu quý đầu nói hươu nói vượn, ta ở trên sơn đạo xem thấy các người vừa trở về, có phải là ở nhà? Vân Đại, Vân Đại!" Lương Kỳ mới không tin Vân Nhị chuyện ma quỷ, kêu to liền dự định đẩy cửa đi vào.

"Không biết quý khách quang lâm, vân nào đó không có từ xa tiếp đón, thứ tội, thứ tội!" Vân Đại từ nhà mặt sau đi ra, nhìn thấy Lương lão gia sững sốt một chút, ngay lập tức sẽ đổi khuôn mặt tươi cười, chỉ là trong lòng còn có chút lo sợ, không biết vị này chính là người phương nào.

Lương lão gia trên dưới đánh giá một hồi trước mắt vị này Bồ Y thiếu niên, không khỏi âm thầm quát một tiếng thái, thiếu niên tướng mạo không coi là tuần tú, khắp toàn thân từ trên xuống dưới nhưng có một cỗ khó mà diễn tả bằng lời ung dung,

Không có nửa điểm thiếu niên người ngây ngô.

"Ha ha, lão phu đến lỗ măng, vân thiếu huynh chớ trách, chỉ là bởi vì thiếu huynh có đại ân cho ta Lương gia, nhưng quá gia tộc không vào, lão phu thẹn thùng không địa, cố ý tới cửa thỉnh tội."

Vân Tranh nghe được Lương lão gia nói như vậy, cũng là rõ ràng bọn họ ý đồ đến, xem ra Lương gia vẫn có cao nhân, không hoàn toàn là Lương Kỳ như vậy người ngu ngốc.

"Thỉnh tội chỉ nói thực không dám làm, vân con nào đó là dựa thế mà vì là, nếu như không phải Đại tiểu thư mang trong lòng thiện niệm, đoạn không Đạ Sa Huyền bách tính chi phúc lợi, vân nào đó càng trù làm thay,

thực sự là xấu hổ! Mời vào hàn xá ấm một chén thanh thủy để giải đường xá phiền khát."

Tịch nhục đã sớm mở ra gia tộc, cung kính nghênh tiếp Lương lão gia vào gia tộc. Lương Kỳ đi ngang qua tịch nhục thời điểm, trong lỗ mũi tầng tầng hừ một tiếng, tịch nhục cũng không tự chủ được phiên một cái liếc mắt, nàng đối với Lương Kỳ không hề có chút thiện cảm.

Khách mời vào cửa uống trà, đây là quy củ, Vân Tranh hồng bòn Tiểu Hỏa lô đã nhen lửa, hai viên tòng quả ném vào đi, chỉ chốc lát liền bốc lên quất ngọn lửa màu vàng, trong không khí mơ hồ có một luồng tòng hương vị chậm rãi bay lên.

"Để tiên sinh cười chê rồi, Vân Tranh một giới hàn môn thư sinh, nhà chỉ có bốn bức tường, thực vô phương vật lấy chờ gia khách, đúng là tân xuân mới vừa thái một điểm dã trà vẫn tính có mấy phần thú tao nhã, xin mời tiên sinh nếm thử."

Vân Tranh nói chuyện, từ trong tráp lấy ra một bộ thỏ hào trần đặt ở giường trên bàn, mời Lương lão gia trên giường uống trà.

Lương Kỳ trợn to hai mắt tựa hồ xưa nay không quen biết Vân Tranh giống như vậy, nàng bất luận làm sao cũng không thể tin tưởng thông qua ngăn ngắt mấy câu nói liền làm nổi bật ra một loại văn nhân nhã sĩ khí phân người chính là cái này dường như lợn rừng như thể da dầy Vân Tranh.

"Trên giường uống trà, nguyên vì là bắc địa phong tục, không nghĩ tới lão phu ở Nam Phương cũng có thể có này gia ngộ, chỉ xem này mấy thứ thỏ hào trần, ww uukanshu. net lão phu liền đối với thiếu huynh dã trà phi thường chờ mong."

"Hồng bòn Tiểu Hỏa lô, lục nghĩ tân phiêu tửu, muện thiên muốn tuyết, có thể ấm một chén không, này nguyên là Gia sư nhã trí, vân nào đó không

thiện uống rượu, chỉ có thể lấy trà đãi khách, tiên sinh không nên cười ta học đòi văn vẻ mới vâng."

Vân Tranh ngoài miệng nói chuyện, dưới tay nhưng không chậm, dùng nước sôi rót chén trà, dùng trúc cái cặp từ trong ống trúc giáp ra bản thân tân xào chè xuân trà, tẩy đi bụi bặm sau khi, liền thả ở một cái mang nắp tiểu bát K1T0EhS sứ bên trong muện hương, đợi chút chốc lát, liền đem bích lục nước trà phân đến thỏ hào tràn bên trong xin mời Lương lão gia thưởng thức trà.

Vân Tranh cái trò này động tác rất quái lạ, rất nhuần nhuyễn, nhìn dáng dấp đã tinh thông đạo này, thế nhưng như vậy uống trà, nhưng phi thường ra ngoài Lương lão gia dự liệu ở ngoài, lẽ nào uống trà liền không nên trước tiên làm ra một trà bính, ở hỏa trên khảo khảo, ép thành tế chưa, hơn nữa khương hành đậu khấu, dùng trà tiễn đánh thành thuần trắng cháo bột lại ấm sao? Vì sao lại là loại này bích lục cháo bột? Mặt trên không thấy được nửa điểm chúc diện, cũng không có cản trở như vậy thú tao nhã xuất hiện, cô đơn chỉ có một bát nước dùng?

Vân Tranh tức tay mời Lương lão gia dùng để uống, ở Lương Kỳ ánh mắt không có ý tốt bên trong, Lương lão gia nhẹ nhàng nuốt một cái cháo bột, chỉ cảm thấy có chút cay đắng, thế nhưng dư vị nhưng có dư hương. Không khỏi sửng sốt, liền liền uống chiếc thứ hai, lúc này mới thưởng thức ra lá trà độc nhất mùi thơm ngát, cùng mình trước đây uống lá trà tuy rằng không giống, xác thực dường như Vân Tranh từng nói, có một phong vị khác.

Lương Kỳ thấy từ trước đến giờ yêu thích uống trà phụ thân lại có thể uống đến xuống, liền cảm thấy kỳ quái, thấy Vân Tranh không chịu cho tự mình rót trà, liền tự mình động thủ rót một chén, đại đại uống một hớp sau khi, chỉ cảm thấy như vậy cháo bột vừa khổ lại sấp, quả thực không có so với này càng khó uống cháo bột, cái tên này liền đầu vừng, thịt khấu đều không nỡ lòng bỏ thả, quả thực chính là đệ nhất thiên hạ keo kiệt quý.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Dòng Họ Lưu Lại Phúc Lợi

Tịch nhục ôm Vân Nhị trốn ở sơn chi hoa mặt sau nhón chân lên hướng về trong phòng xem, nhìn thấy Vân Đại cùng Lương lão gia nói chuyện đàm luận phi thường đầu cơ, thỉnh thoảng có tiếng cười truyền tới, liền phi thường lo lắng, vạn nhất Lương lão gia đem Lương tiểu thư gả cho Đại thiếu gia liền nguy rồi, chính mình mới vừa rồi còn phiên Lương Kỳ khinh thường.

Vân Nhị buồn bực từ sơn chi trên cây lấy xuống đến một cái cánh hoa, ném xuống đất đối với tịch nhục nói: "Người yên tâm, Vân Đại sẽ không thích cái kia Lương Kỳ không có chút nào yêu thích."

"Làm sao người biết? Đại thiếu gia tốt như vậy một người, ai cũng sẽ thích, người nhìn bọn họ nói rất cao hứng." Tịch nhục rất hi vọng từ Vân Nhị trong miệng được một ít cổ vũ.

"Nói cho người một bí mật, Vân Đại yêu thích đại, bộ ngực lớn cũng thành, Lương Kỳ trường cũng là giống như vậy, muốn cái gì, không có gì, người yên tâm, Vân Đại chính là ở đậu cái kia xấu nha đầu chơi."

"Lương đại tiểu thư không xấu, nàng rất đẹp, hạnh Hoa Lâu bên trong có thể không mấy cái so với nàng đẹp đẽ." Tịch nhục biết năm Lương đại tiểu thư cùng hạnh Hoa Lâu bên trong nữ tử so với có gì đó không đúng lắm, thế nhưng nàng cảm thấy như vậy khoa tay một hồi rất hả giận.

Vân Nhị học đại nhân dáng vẻ ngửa mặt lên trời thở dài một hơi, sau đó liền đem đầu đâm vào tịch nhục trong cổ, đây là hẳn tự yêu thích làm ra sự

tình, tịch nhục kỳ thực cũng Hương Hương, tuy rằng không có tô son điểm phấn.

"Trà vì là địch phiến tử, tửu vì là quên ưu quân, tiên sinh vốn là rộng rãi quân tử, tại sao rơi vào nho nhỏ này buồn phiền bên trong không thể tự kiểm chế, không bằng lại uống một chén trà thủy, địch đi những này phiền lòng ưu phiền."

"Ha ha ha, lão phu thực sự là không dài ra những năm này tuổi, còn không bằng vân thiếu huynh một giới thiếu niên người nhìn thấu qua, cũng được, vậy thì vậy thì mượn một chén nước trà gột rửa một hồi lòng dạ cũng tốt."

Bất giác một bình thủy đã hết, Lương lão gia cười cáo từ về nhà, Vân Tranh đem Lương lão gia đưa ra Đâu Sa trại, nhìn theo bọn họ rời đi, lúc này mới về đến nhà, để tịch nhục bắt đầu làm bữa trưa.

"Thiếu gia, Lương gia lưu lại thật nhiều lễ vật!"

"Đó là tự nhiên, hãn khuê nữ tàn nhẫn mà cắn ta một cái lễ nào liền không nên cho ta ăn lót dạ thường sao?"

Vân Nhị đương nhiên sẽ không để ý tới những này, từ trong lễ vật diện nhảy ra một phong ngao điểm xé rách ra lá sen, liền bắt đầu đại tước, cũng không tệ lắm, người nhà họ Lương làm Đâu Sa cao mùi vị rất tốt, lại ngọt lại nhu.

Vân Đại cũng cầm một khối , còn tịch nhục Vân Nhị đã sớm phân cho hãn một khối, chính ăn phải cao hứng.

"Vân Đại, ngươi làm gì thế muốn cùng lão già kia nói những kia giả mù sa mưa a?" Vân Nhị bỗng nhiên im miệng, ngẩng đầu hỏi Vân Đại.

"Ta định đem lão tộc trưởng bọn họ năm nay làm được tơ lụa chá nhiệm bán cho bọn họ gia, ai, nói cho cùng chúng ta vẫn là nhiều bất quá bọn hắn, chúng ta không có đội buôn, vì lẽ đó khắp nơi được người chế trụ."

"Vậy người cũng không cần nói ác tâm như vậy, này đã là ở trần trụi nịnh hót, ta xem trực phạm buồn nôn."

Vân Đại ở Vân Nhị cái mông trên giật một cái tát sau khi sở trường chỉ điểm gáy của hắn nói: "(trung dung) bên trong có một câu nói nói được lắm, hiện tại nói cho người, người nhất định phải cẩn thận thường thức, cố quân tử cùng mà không lưu; cường tai kiêu. Trung lập mà không ý; cường tai kiêu. Quốc hữu đạo, bất biến nhét yên; cường tai kiêu. Quốc không đạo, chí tử bất biến; cường tai kiêu."

"Có ý gì?" Vân Nhị mạnh miệng hỏi.

"Ý tứ là vị này Lương lão gia được cho một vị có thể kiên trì chí hướng người tốt, người như vậy trong tình huống bình thường khá là mạnh mẽ, hắn là ta ở Đâu Sa Huyền nhìn thấy cái thứ nhất được cho người tốt phú quý người, vì lẽ đó cho người ta tất yếu tôn kính là có thể được."

" không đúng, ta trước đây nghe tácKCnV qua mặt khác một câu nói, gọi là cả đời gian kế, phú tướng lương tâm, cùng người nói những này tương vi phạm, người giải thích thế nào? Chỉ có điều hai câu này, một là thánh nhân nói, một là nông thôn lý ngữ,

Chẳng lẽ nói thánh nhân nói, liền so với dân gian lý ngữ cao minh hay sao? Người như thế tận hết sức lực giúp đỡ nhà ai hóa nói tốt, trong này nhất định có quý, ở đây hầu như không có người để mắt người, đừng gạt ta."

Vân Nhị bám vào Vân Đại mặt, đem hắn mặt thu thành trư mặt lớn tiếng tra hỏi.

Vân Đại đem mặt từ Vân Nhị ma tráo bên trong tránh đi ra, tức giận nói: "Liền người thông minh, ta dự định cùng thổ phiến dã nhân làm giao dịch, năm muối ăn đổi Ly Ngư, loại kia Trường Mao ngư không có cách nào trông trọt, chỉ có thể dùng để giết thịt, cuối cùng phơi thành thịt bò khô, vì lẽ đó ta cần nhà hãn đội buôn cho chúng ta cung cấp chống đỡ, cho nên mới phải nịnh hót, cái này gọi là người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu."

"Người đều là nói thổ phiến người, thổ phiến người, ta cũng nghĩ không ra người làm gì thế nhất định phải cùng thổ phiến người làm ăn, lẽ nào người chính là vì cái kia hai cân muối ba đi hồng lừa người ta một con ngư?"

Vân Nhị nhìn thấy tịch nhục đi ra ngoài làm cơm, lần này ôm truy hỏi kỹ càng sự việc tinh thần, căn bản là không cho Vân Đại cơ hội trốn tránh, hãn rất muốn biết Vân Đại tại sao khỏe mạnh tháng ngày có điều, muốn đi trêu chọc Dã Man Nhân.

Vân Đại đem Vân Nhị ôm vào trong ngực hỏi hãn: "Người nói Đậ Sa Huyền bên trong ai lợi hại nhất?"

"Lại Bát nói nguyên sơn giặc cướp, bọn họ lợi hại nhất."

"Vậy người nói một chút toàn bộ Đậ Sa Huyền ai tối đáng chết?"

"Giết người vô số nguyên sơn giặc cướp."

"Có hay không so với nguyên sơn giặc cướp càng lợi hại người?"

"Vậy cũng chỉ có thổ phiến người, chẳng lẽ nói người dự định quyến rũ thổ phiến người đi giết nguyên sơn giặc cướp? Bọn họ tuy rằng gốc một ít, thế nhưng chuyện như vậy bọn họ hãn là sẽ không giúp người, trừ phi bọn họ được to lớn chỗ tốt."

" một con ngừ đổi ba cân muối ăn như vậy chỗ tốt còn chưa đủ đại?"

" là nhân gia đến chỗ tốt không phải người đến chỗ tốt. ww uukanshu.net "

Vân Đại thấy Vân Nhị vẫn là tỉnh tỉnh mê mê, không thể làm gì khác hơn là đem sự tình đẩy ra nói rằng: " người đến cùng vẫn là không rõ ràng hai cân muối ba đổi một con ngừ đến chung quy là xảy ra chuyện gì.

Nói cho người đi, đây là chúng ta tiên dân cho chúng ta lưu lại của cải, cái này của cải chính là để thổ phiên người cho rằng hai cân muối đổi một con ngừ là công bằng.

Người suy nghĩ một chút a, từ cổ chí kim, thổ phiên nhân hòa người Hán giao dịch thời điểm, đều là như thế giao dịch, tại sao không có ai đi chọc thủng chuyện này, là bởi vì lão tổ tông muốn cho tử tôn hậu thế vẫn có thể chiếm cái này tiện nghi. Vì lẽ đó, bất kể là ai cùng thổ phiên người giao dịch thời điểm, đều ở tuần hoàn cái này mọc mạc nhất đạo lý, vậy thì là để thổ phiên người tiếp tục gốc xuống.

Ta bây giờ chuẩn bị cho thổ phiên người ba cân muối ăn, lẽ nào người còn cho rằng ta là đang bắt nạt người sao? Ta đã đem thổ phiên người hướng về Ly Ngừ chân chính giá cả trên đây một đám lớn, vì lẽ đó a, tiểu tử thúi, đối với chuyện này, ta đúng là làm một cái phá gia chi tử, xin lỗi liệt tổ liệt tông, ta trả giá lớn như vậy đánh đổi, lẽ nào thổ phiên người liền không nên giúp ta đem nguyên sơn giặc cướp sát quang sao?"

Vân Nhị trong đôi mắt đã xuất hiện nhang muối quyển, như vậy khó đọc đạo lý hãn bất luận làm sao cũng thu dọn không rõ ràng, coi như hãn là một toán học tiểu thần đồng cũng chính lý không rõ ràng.

Nếu muốn đối với nguyên sơn trộm ra tay nhất định phải tranh thủ đến thổ phiên người chống đỡ, chỉ có để nguyên sơn giặc cướp triệt để gây nên thổ phiên người lửa giận, những cường đạo này mới sẽ ở hung hãn thổ

phiên người đả kích dưới biển thành tro bụi, đây là một bất đắc dĩ nhất phương pháp, xua hổ nuốt sói mà thôi, nếu như hi vọng Lưu Huyện thừa diệt cướp, phỏng chừng đời này là chờ không đến ngày đó,

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Lam Lam Tô Bá Bá

"Thiên đối với địa, vũ đối với phong. Đại lục đối với Trường Không. Sơn hoa đối với hải thụ, xích nhật đối với Thương Khung. Lôi mơ hồ, sương mù mông lung. Ngày sau đối với thiên bên trong. Phong cao Thu Nguyệt bạch, vũ nguôi ánh nắng chiều hồng. Ngưu nữ hai sao hà khoảng chừng : trái phải, tham thương hai diệu đấu tây đông. Mười tháng nhét một bên, ào ào sương lạnh kinh thú lữ; mùa đông Giang Thượng, từ từ sóc tuyết lạnh ngư ông."

(lạp ông đối với vận) là để hài tử ở trong thời gian nhanh nhất năm giữ vắn chân tốt nhất giáo tài, Vân Tranh tổng cho rằng người là phải đi ra ngoài mới được, trong ngọn núi hài tử nhược điểm lớn nhất chính là không có thấy đến thế giới bên ngoài, chỉ có người với người tiến tMpEw8L hành giao lưu sau khi mới sẽ không ngừng địa tiếp nhận tân tin tức, tin tức cùng tri thức kỳ thực liên ẫn chứa ở chúng ta sinh hoạt hàng ngày cùng giao du bên trong, vì lẽ đó cổ nhân mới sẽ có đọc vạn quyển sách không bằng đi ngàn dặm đường cảm khái.

Ngôn ngữ làm người với người giao lưu hữu hiệu nhất tối thường dùng thủ đoạn nhất định phải năm giữ, Vân Tranh thậm chí cho rằng Trang tử những người này là ở giao lưu thời điểm xảy ra sự cố, đem đối thoại đối tượng đối thành tảng đá, Hồ Điệp, thương tùng, cổ thụ, cho nên mới phải nói một ít khiến người ta nghe không hiểu, là là mà không phải đạo lý.

Sinh tồn mới là to lớn nhất vấn đề thực tế, đợi được chúng ta ăn cơm năm có thể ăn một vút một thời điểm lo lắng nữa đi Đông Hải câu Kinh Ngư, đi Bắc Minh quan Côn Bằng.

Vân Tranh thậm chí không muốn cầu bọn nhỏ sẽ viết những chữ này, thế nhưng nhất định phải sẽ bối, có thể rõ ràng bối đi ra, tất cả đều là quan âm.

Mỗi ngày đi đá trâu nằm nơi đó quan sát Lại Bát lưu lại tin tức đã thành Vân Tranh mỗi ngày nhất định phải tiến hành bài tập, thế nhưng liên tiếp nửa tháng, nơi đó chưa từng xuất hiện bất kỳ tin tức gì, một điểm dấu vết đều không có, điều này làm cho hắn là như vậy thất vọng.

Từ khi Vân Tranh dự định chính mình chức trừ bố sau khi, trong trại các phu nhân liền phi thường bận rộn, lược kén lớn, kéo tơ, ươm tơ, bận bịu không còn biết trời đất đâu, các nam nhân thì lại vội vàng ẩn chế vải bông chá nhiễm, từ lược liêu mãi cho đến tẩy và nhuộm đều đã biến thành công việc của bọn họ, lưỡi biếng sơn trại người, trong giây lát phát hiện mình lại cũng không còn nhàn rỗi thời gian ngồi ở trúc lâu trên bình đài tắm nắng ngắm bắt con rắn.

Trên thực tế Đâu Sa trại người hiện tại đều phi thường sạch sẽ, không riêng là hài tử sạch sẽ, đại nhân cũng rất sạch sẽ, chỉ ít không nhìn thấy những kia buồn nôn ký sinh trùng ở tóc bên trong bò tới bò lui cảnh tượng.

Nam nhân hướng về trên nham thạch đập vải bông thời điểm tràn ngập cảm giác mạnh mẽ, mỗi một lần đánh kích đều nương theo tiếng vang lạnh lạnh, điểm này Vân Tranh không làm được, nhà hắn chá nhiễm đều là tịch nhục làm, trước đây đều là nữ tử tẩy trắng chá nhiễm, hiện tại đã biến thành nam nhân, mỗi một người đều để trần đỉnh, nàng thực sự là không có cách nào lại đây, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là do Vân Tranh chính mình đi tẩy trắng.

Đối với mỹ lệ chá nhiễm bố Vân Tranh là tràn ngập cảm tình, chỉ có thông qua những kia quen thuộc đồ án, hắn mới có thể cảm nhận được chính mình còn sống sót, mà không phải một bộ xác chết di động.

Thật vất vả ở đại gia dưới sự giúp đỡ Vân Tranh tẩy trắng được rồi chính mình hết thầy chá nhiễm, tịch nhục đem những này chá nhiễm bố chính tề phơi nắng ở trên cây gậy trúc, gió vừa thổi phần phạt phi thường đồ sộ.

Vĩnh viễn có làm không xong việc, chậm rãi Vân Tranh phát hiện mình nhàn nhã thời gian cũng bất tri bất giác biến mất rồi, này phi thường không đúng, cẩn thận thanh lý một hồi chính mình một ngày làm việc, rốt cục bị ai phát hiện mình bị tịch nhục cho tính toán.

Đường đường Vân đại thiếu gia căn bản cũng không có cần phải luy như con chó đi tẩy trắng chá nhiễm, cũng không có cần thiết từng cây từng cây đi kéo tơ bóc kén, bác kén lớn hoạt Vân Nhị đều không có hứng thú làm, tại sao chính mình muốn làm?

Tịch nhục là cái mạnh hơn hài tử, người khác có nhà mình liền tuyệt đối không thể thiếu, nàng lo lắng nhất nhân gia gọi nàng lại nha đầu, hoặc là lại lão bà, liền Vân gia cũng phải theo trong trại bước đi đi, có thể làm ra việc nhà nông gần như giống nhau đều không kéo xuống, ở trại người trong mắt, Vân Tranh đã nghiệm nhiên là trong trại dạy học tiên sinh, trong ngày thường còn muốn hầu hạ mình này điểm đất bạc màu.

Ở một cái sáng sửa buổi sáng, Vân Tranh dự định lười biếng một ngày cẩn thận mà thư hoạt gân cốt một chút,

Xa xa mà trên sơn đạo chậm chậm đi tới một chiếc xe bò, này hai trên xe bò trên mặt mang theo lều liền nói rõ trong này có nữ quyến, có thể ngồi xe bò hoặc là xe ngựa tới được người trong tình huống bình thường đều là tìm đến vân diệp chính mình.

Chính đang suy đoán người tới là ai thời điểm, một cô gái mặc áo trắng từ trên xe bò diệp đi xuống, nhìn thấy Vân Tranh cách xa nhau xa ba trượng liền bắt đầu tồn thân thi lễ. Một lão thương đầu ngồi ở càng xe trên, nhìn dáng dấp là lam Lam tiểu thư thuê quản gia một loại người.

"Vân Thế huynh, tiểu muội vậy thì muốn đi xa, trước khi đi cố ý hướng thế huynh chào từ biệt."

Lam Lam tồn thân thi lễ động tác muốn so với Lương Kỳ thi lễ đẹp dễ gấp mười lần, đặc biệt là cường điệu hiếu thi lễ thướt tha lại như là một đóa Bạch Ngọc Lan, cặp kia lớn đến mức quá mức trong đôi mắt tràn đầy cảm kích.

Cô gái này gặp đại nạn sau khi trở nên kiên cường cực kỳ, Vân Tranh không cho là ánh mắt của nàng bên trong cảm kích là nàng lúc này tâm tình chân thực khắc họa, nếu như Ngũ Câu hòa thượng, hoặc là Lương Kỳ nói cho bản thân nàng đã từng có thể cứu nàng phụ thân nhưng thờ ơ không động lòng, cuối cùng trơ mắt nhìn mình cửa nát nhà tan, đối với người như vậy, bất luận làm sao đều sẽ có một tia oán tức giận.

Thế nhưng Lam Lam không có, lại như là ở chân tâm thành ý đến cảm tạ chính mình ân nhân.

Trong miệng nói lại sẽ trân trọng loại hình, www.uukanshu.net Vân Tranh nhưng từ bên trong tâm nhãn không muốn gặp lại được nữ nhân này, quá ngu, cùng quá có tâm kế nữ nhân Vân Tranh đều không thích. Lam Lam luôn yêu thích đem tình cảm của chính mình chôn lên, mặc kệ làm chuyện gì đều dùng một tấm diêm đạm đáng yêu bao da khóa chặt chẽ, việc làm cùng trong lòng nghĩ chính là hai việc khác nhau, nữ nhân như vậy ai cười ai xui xẻo, Tiêu Vô Căn chỉ có điều muốn thân cận một hồi liền chân chính không có rề.

Có điều thế giới này chính là cho nữ nhân như vậy chuẩn bị, các nàng mỹ lệ, xinh đẹp, cao quý, hầu như nắm giữ tất cả, ở nam nhân chủ đạo trong thế giới hoạt thành thạo điều luyện, bởi vì bất luận các nàng muốn làm gì, luôn có chút trong lòng cất giấu dơ bẩn ý nghĩ gia hỏa sẽ khuynh lực giúp đỡ, tỷ như Lam Lam trong miệng nói thảo luận vị này lông mày châu lông mày sơn Tô bá bá.

Lam Lam đi rồi, Vân Tranh trong miệng thô tục sẽ không có đình chỉ quá, tại sao nhân gia tùy tiện nhận một vị bá bá chính là Tô lão tuyền? Chính mình nhận một vị gia gia nhưng là một thổ sơn trại tộc trưởng?

Thế giới này có còn hay không một điểm công bằng có thể nói? Tuy rằng hiện tại Tô lão tuyền còn ở xui xẻo bên trong, nhưng là hãn chín tuổi nhi tử Tô Thức lập tức liền muốn ở cái này huy hoàng thời đại dường như một vòng triều dương liền muốn chậm rãi bay lên.

Nhớ tới cái kia để toàn Châu Á đều cúng bái yêu nghiệt, Vân Tranh liền cảm giác mình thật sự xem như là "Xuyên không gặp thời", một vị tài hoa hơn người dường như đại dương minh mông bình thường gia hỏa, một viết thơ, làm từ lại như uống nước lạnh như thế tự nhiên gia hỏa, Vân Tranh phi thường muốn gặp gỡ.

Nhân gia hài tử đều là yêu nghiệt, quay đầu lại nhìn lại một chút chính mình hài tử, chính mang theo Vân Tam niệm giữ nhà xà, khuôn mặt nhỏ bần thiêu, trên người cũng bần thiêu, trên đầu còn dính tặn mấy cái kê mao.

"Người đi ăn trộm gà?"

"Không có, là giữ nhà xà ăn vụng trứng gà!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Thuần Phác Giao Dịch

ps: Đau răng sắp chết rồi, quai hàm thũng sáng lấp lánh, năng như hỏa. Toàn bộ giường ngà voi toàn bộ đều trở nên sừng đỏ, hai ngày đều không có hảo hảo ngủ, chương mới trở nên không ổn định, đây là ta sai, thừa dịp Kim Thiên Khai Thủy chuyển biến tốt, viết thêm một chút.

Nguyên sơn là một toà rất lớn sơn, lớn đến đủ để đem cường hãn thổ phiến nhân hòa người Tống tách ra, đương nhiên, trời không tuyệt đường người, lại hiểm trở Cao Sơn cũng sẽ có đường hẹp quanh co có thể thông qua, làm người miền núi, Lại Bát là tốt nhất dò đường giả.

Đến đi một chuyến chỉ cần nửa tháng, làm Lại Bát ở đá trâu nằm trên lưu lại mấy cái xấu xí Ngưu Đầu thời điểm, hẳn liền đối với Vân Tranh kế hoạch tràn ngập tự tin, dựa theo cái này thần tiên như thế thiếu niên sắp xếp đi làm, những kia hung ác thổ phiến người cũng không có ăn đi chính mình, trái lại cho mình to lớn nhất lễ ngộ.

Lời nói không thông không liên quan, chỉ muốn gặp được thổ phiến người sẽ đưa tới trắng như tuyết muối khối, sau đó đưa ra cánh tay đem eo cúi xuống đến, người ngay lập tức sẽ được đáp lễ, sau đó tiếp thu bọn họ nhiệt tình làm người giận sôi chiêu đãi.

Thịt dê rất tốt, chính là lược không quá quen, bơ uống toàn thân ấm áp, nhất làm cho hẳn hoài niệm nhưng là chuyện khác, Nạp Tây lão bà không sai, khuê nữ cũng không sai, không nghĩ tới các nàng bì áo choàng dưới thân thể là như vậy nhẵn nhụi mềm mại, một buổi tối đến hai lần đối với cường tráng Lại Bát thực sự là không coi là cái gì, khi các nàng ở nửa đêm

thời điểm chui vào trong lồng ngực của mình thời điểm, chỉ là tổng lo lắng ngủ ở bên cạnh mình thổ phiến huynh đệ Nạp Tây có thể hay không nhảy lên tới chém chết chính mình, kết quả bận rộn một buổi tối, Nạp Tây ngủ vù vù, Lại Bát không tin Nạp Tây không nghe thấy, bởi vì lão bà hăn kêu to "Kim châu" âm thanh đại cực kỳ, còn gọi nhiều như vậy thanh.

(chú: Thổ phiến nhân thể nữ đãi khách tập tục mãi đến tận trước giải phóng vẫn như cũ tồn tại, đây là bọn hăn du mục sinh hoạt quyết định một loại tập tục, quanh năm cô độc, tiêu bên trong phạm vi thông gia, sẽ tạo thành toàn bộ bộ tộc tổ chất nghiêm trọng giảm xuống, đây là sự thực tồn tại, cũng không phải người viết nói hư nói vượn, hoặc là cố ý làm thấp đi dân tộc này, từ bất cần tới nói, bọn họ có thể dũng mãnh sinh tồn ở ác liệt nhất môi trường tự nhiên bên trong căn bản thiếu không được một thân thể cường tráng.)

Nằm ở Hướng Dương pha trên Lại Bát xia răng an tâm chờ Vân Tranh đến, dưới chân núi còn có năm con Ly Ngưu chính đang ăn cỏ, loại này toàn thân đều khoác dày đặc da lông ngưu, ông trời mới biết người thiếu niên kia lấy nó tới làm gì, tuy rằng hạ chết rồi một con ngưu có chút xin lỗi nhân gia, thế nhưng không có cách nào a, con đường kia thực sự là quá khó đi, có thể mang năm con ngưu trở về đã phi thường là chính mình năng lực lớn nhất.

Chỉ mong Vân Tranh không muốn không hài lòng, Lại Bát hiện tại cảm thấy thổ phiến người thực sự là quá tốt rồi, một phóng khoáng đến đem lão bà khuê nữ lấy ra đãi khách chủ nhân người Tống trung gian cũng không có. Con bà nó, lần trước xem thêm hắc lão đại lão bà một chút, liền bị hăn xoá sạch hai viên nha, vẫn là thổ phiến huynh đệ được, Nạp Tây lão bà khuê nữ ngoại trừ mùi vị hơi lớn, thực sự là không có gì hay xoi mói.

Làm ăn mà, đơn giản, thổ phiến người không biết mấy, hoặc là bọn họ chưa không nhìn được mấy, làm chính mình đem ba cân muối đặt ở một

con tối tráng Ly Ngư trước mặt, ra hiệu Nạp Tây có thể lấy đi muối, mà chính mình muốn dắt đi ngư thời điểm, Nạp Tây cao hứng phi thường.

Vì lẽ đó mặt sau giao dịch tiến hành càng thêm thuận tiện, ba cân một bao muối khối chỉ cần treo ở sừng trâu trên, Nạp Tây liền sẽ tự động cho con trâu kia gô lên lông bờm bện dây thừng, lấy đi muối nhanh, đem dây thừng giao cho Lại Bát trong tay, còn lại một điểm muối không đủ đổi một con ngư, vì lẽ đó Lại Bát cứ dựa theo Vân Tranh bàn giao như vậy, rất hào phóng đem muối túi cùng còn lại muối đều đưa cho Nạp Tây, chính mình mang cái kia một quyển tử vải bố đưa cho cái kia hai cái hầu hạ chính mình một đêm nữ nhân.

Hậu quả của việc làm như vậy chính là Nạp Tây đem mình đưa đến trên sơn đạo thời điểm còn có thể nghe thấy thổ phiến nữ nhân đứng đầm lầy trên xương đau thương ca, làm cho Lại Bát trong lòng mãi cảm giác khó chịu.

"Năm con ngư? Vẫn là lớn như vậy ngư? Lão lại, không sai a, nhìn đáng đáp giao dịch của chúng ta thành công,

Người sau đó liền chuyên môn chạy cái này chuyện làm ăn đi, đổi lấy ngư đều cho ta, một con ngư ta nhiều cho người một cân muối cùng một thớt vải bố."

Nhìn Vân Tranh đông sờ sờ tây nhìn vui mừng vô hạn đáng vẻ, Lại Bát trong lòng cuối cùng một điểm lo lắng cũng là biến mất rồi, thành, bước thứ nhất thành, còn lại chính tHNQycB là dựa theo Vân Tranh nói tiến hành nguyên thủy nhất tích lũy, chỉ cần có thể có thương đạo, sẽ đem những kia ai cũng họa họa nguyên sơn trộm giết sạch, trong núi tháng ngày có thể muốn so với trên đất bằng những người kia quá còn muốn thoải mái.

"Vân Đại, ta chuẩn bị trở về chuyến gia liền lập tức xuất phát, lại đi một chuyến đầm lầy, lần này mang tới hai huynh đệ, tranh thủ nhiều đổi chút dê

bò trở về. Có điều hàng hóa ta không có, này phải nhờ vào người đặt mua."

Vân Tranh quay đầu hướng lưng lại nói: "Đây là tự nhiên, không lý do người đi sơn bên kia ta còn muốn từ trên người người trá mỗ, làm ăn là cần đại gia đều có tiền kiếm lời mới có thể làm lâu dài."

Chúng ta không lừa gạt thổ phỉ người, Lại Bát, điểm này người ký chết rồi, tuyệt đối không muốn lừa gạt thổ phỉ người, bọn họ tuy rằng trí lực khá là dưới đáy, thế nhưng có thể sinh tồn ở Băng Thiên Tuyết Địa bên trong người tất nhiên có chỗ hơn người, dũng mãnh, cường tráng, nhận lý lẽ cứng nhắc chính là trong đó một ít rất chất, chỉ cần người bắt nạt lừa bọn họ một hồi, người đời này đều hữu muốn đạt được sự tha thứ của bọn họ.

Đương nhiên, đây là đối với phổ thông dân chăn nuôi mà nói, đối với những gia giả dối giống như rắn độc thủ lĩnh, người tốt nhất bao dài một tâm nhân, càng là cao quý lòng người mắt liền càng nhiều, cũng là càng xấu. Vì lẽ đó a, người nhất định phải kính lượng tránh khỏi cùng những người kia giao thiệp với, nhớ kỹ, người cũng không phải rất thông minh."

Lại Bát đại cười nói: "Ta đương nhiên không đủ thông minh, không phải còn có người sao? Gặp phải ta không cách nào giải quyết sự tình ta sẽ giao cho người, ta thì thôi, thanh thân ổn định cho người miền núi phò một cái sống sót đường là được."

Vân Tranh đi tới vỗ vỗ Lại Bát vai nói: "Có tâm tư này, ww uukanshu.net người cũng đã là thánh nhân, chỉ cần người không phụ ta, ta thì sẽ không phụ người, đây là một bảo đảm."

Ta người này khá là kẻ dối trá, dễ dàng không cho người ta đồng ý, một khi đồng ý, liền sẽ cố gắng đi tuân thủ, chí ít người có thể yên tâm, ta sẽ không ở lợi ích trước mặt làm có lỗi với người sự. Chúng ta tốt nhất sống đến nhanh thời điểm chết vẫn là bằng hữu."

Lại Bát cười ha ha, thô bạo đem Vân Tranh lâu đến trong lồng ngực thật chặt ủng ôm một hồi, sau đó liền dự định rời đi. Không nhẹ nặc người mới sẽ hứa hẹn, đạo lý này Lại Bát vẫn là biết đến.

"Lần tới lại đi làm ăn, không nên để cho người bối không, bọn họ nhất định có thật nhiều da trâu, đó mới là thứ tốt, chúng ta Đại Tổng chế tác giáp da ủng da dùng đến trên vật kia, chỉ cần có, người liền thu mua, giá cả dựa theo người giới ba phần mười đi, còn có an cung Ngưu Hoàng, vật này tinh quý lắm, có nhất định phải kiếm về đến."

"Biết rồi!" Lại Bát đáp ứng một tiếng liền chui tiến vào lâm mãng biến mất không còn tăm hơi. Trong nháy mắt lại từ thảo bên trong thò đầu ra hỏi Vân Tranh: "Người biết "Kim châu" là có ý gì sao?"

"Biết, cứu khổ cứu nạn Bồ Tát ý tứ. Người hỏi cái này để làm gì?"

"Không có chuyện gì, chính là hỏi một chút." Lại Bát quý dị cười lại một lần nữa tiến vào bụi cỏ.

Tịch nhục cùng Vân Nhị mang theo Vân Tam canh giữ ở đá trâu nằm bên cạnh thấp thỏm bất an chờ Vân Đại từ trong ngọn núi đi ra, mắt thấy Vân Đại tách ra bụi cỏ thò đầu ra, hướng về phía bọn họ nở nụ cười, liền ảo thuật như thế từ trong bụi cỏ dắt ra năm con quái chó trách dạng người đến.

Tịch nhục muốn chạy, Vân Tam cũng bắt đầu kêu to, những này người trên người khoác dày đặc da lông, con mắt đều bị lông trâu che khuất, lại như là yêu quái, đúng là Vân Nhị đứng trên xe bò cao hứng vỗ tay, trong nhà lập tức liền phải có thịt bò ăn.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Bào Đỉnh Mổ Bò

"Vân Đại mang về năm con ngừ! !"

Này ở trong trại ngay lập tức sẽ đã biến thành người người ước ao đại sự, đối với nông gia tới nói tiền đồng lụa là những thứ đồ này tuy rằng quý giá, tuyệt đối không có năm con ngừ tin tức như thế cho bọn họ xung kích đến chấn động.

Có điều khi bọn họ nhìn rõ ràng là Trường Mao ngừ sau khi, tất cả mọi người hay dùng liếc si ánh mắt nhìn Vân Đại, Trường Mao ngừ ở nóng bức Đậu Sa trại chính là một tên rác rưởi, sống không tới mùa hè sẽ bị tưới sống nhiệt chết. Căn bản là không có cách nào thích ứng nơi này triều nhiệt khí hậu.

Lão tộc trưởng tiếc hận đối với Vân Tranh nói: "Oa a, ngừ đúng là đồ tốt, nhưng là chúng ta nơi này dùng loại này ngừ a, người đến mau nhanh xử lý xong, bằng không những này ngừ sẽ chết, đến thời điểm không đáng giá một đồng."

Vân Tranh cười nói: "Ta biết, những này ngừ cũng không phải đem ra trông trọt kéo xe, đó là đại bò đực làm ra sự tình, liền tỷ như nhà ta đại cổ, những này Ly Ngừ chính là dùng để giết ăn thịt, nói thật, ta càng muốn muốn những này da trâu!"

"Đại Ngừ, Tiểu Hồ, trùng trùng, ba người các người cầm ta thiệp mời đi Đậu Sa quan mời Lưu Huyện thừa, Lương lão gia, còn có Ngũ Câu đại sư ngày mai đến trong trại dự tiệc, liền nói ta tự mình xuống bếp!"

Lão tộc trưởng thấy Vân Tranh rõ ràng những này ngữ tác dụng, cũng không nói gì nữa, nếu những này ngữ có khác biệt tác dụng, Vân Đại sẽ không làm lỗ vốn, an lòng, cũng liền bắt đầu sắp xếp Thương Nhĩ bọn họ chuẩn bị giết ngữ.

Trường Mao ngữ không phải ngữ, đây là người Tổng thống nhất nhận thức, giết như vậy Lão Ngữ không có gánh nặng trong lòng, cũng không sẽ đưa tới quan phủ trừng phạt. Vì lẽ đó Thương Nhĩ mới cầm dao găm ở ngữ trên người khoa tay đã lâu, cuối cùng vẫn là không ra tay, Thương Nhĩ xưa nay chưa từng giết loại này ngữ, giết ngữ là một việc cần kỹ thuật, không phải ai con dao kia lung tung đâm chết ngữ coi như là giết ngữ.

Vân Tranh liền chuẩn bị xin mời trấn trên Trương Đồ Hộ tới giết đi ngữ, hẳn không dự định lãng phí những này "Cao Nguyên chi chu" trên người bất kỳ có thể lợi dụng bộ phận.

Lông trâu có thể bện tính dai mạnh phi thường dây thừng, sừng trâu có thể chế tác cung tên, da trâu dùng để chế khan hiếm giáp da, gân bò còn có thể dùng để chế xe bắn tên cùng máy bắn đá, Ly Ngữ toàn thân đều là báu vật.

Cho tới ngữ nội tạng, Vân Tranh quay đầu lại nhìn mãi trại người, cảm thấy vật này cũng không tồn đang lãng phí, huống chi chính mình đã sớm muốn ăn ngữ đậu phụ lá.

Trương Đồ Hộ hầu như là chạy đến, tiến vào trại nhìn thấy năm con thuyên ở trên cây cột Ly Ngữ, ngay lập tức sẽ tiến lên ở Ly Ngữ trên người sờ tới sờ lui, biểu hiện hết sức kích động, liền giống với nhìn thấy tối Tâm Nghi nữ tử, cuối cùng còn đem mặt kề sát ở ngữ trên người nhẹ nhàng ma sát, nhìn ra Vân Tranh chỉ muốn nôn mửa.

"Vân Đại, người thật sự dự định mời ta giết này năm con ngựa?" Đến nửa ngày Trương Đồ Hộ mới đem đầy cũi lòng hi vọng nhìn Vân Tranh nói.

"Không cho người không được a, ta cảm thấy này sẽ phải là không cho người giết ngựa, người sẽ giết ta! Trước tiên đem đao diệp dao găm năm xa, sáng loáng xem sợ sệt."

Trương Đồ Hộ vội vàng đem trong tay một cái kỳ quái dao găm thu hồi đến, xoa xoa tay không ngừng vây quanh năm con ngựa loanh quanh, trong miệng không ngừng mà nhắc tới: "Ông trời, ông trời, lão Trương rất cục có cơ hội giết hoạt ngựa, nguyên tưởng rằng tổ tông truyền xuống tay nghề vậy thì muốn không còn tác dụng, nhật người tổ tiên bản bản, không cho giết hoạt ngựa, lệnh cấm này khanh chết bọn ta đồ tể."

"Trương thúc, người trước tiên yên tĩnh một chút, này năm con ngựa đều là người, không có người giành với người, dựa theo quy củ, ngựa đuôi, ngựa tâm là người thù lao, như thế nào, không thành vấn đề đi, bây giờ sẽ bắt đầu động thủ, ta mời Thương Nhĩ thúc bọn họ cho người làm trợ thủ, ngày mai ta muốn xin mời mấy vị khách nhân, thiệp mời đều phát ra ngoài."

Vân Tranh lời mới vừa lổ ra : mở miệng, không nghĩ tới Trương Đồ Hộ trái lại giận dữ lên, gầm thét lên đối với Vân Tranh quát: "Nhìn rõ ràng! Đây là ngựa, cũi đời này tôn quý nhất gia súc, Hoàng Gia tế thiên mới sẽ giết một con ngựa, này có một bộ đầy đủ thuyết pháp, nếu như không thể khuyên bảo những này ngựa cam tâm tình nguyện đi chết,

Đầu trâu mặt ngựa sẽ tìm tới cửa, những tội lỗi này đến thời điểm là người đến kháng vẫn là ta đến kháng?"

Tuy rằng Vân Tranh không ngại đầu trâu mặt ngựa loại hình Âm thần tìm đến mình, thế nhưng hương dân tập tục người nhất định phải tôn kính, đồ tể

gia ngành nghề quy củ người cũng nhất định phải tôn kính, này kỳ thực chính là ở tôn kính chính mình truyền thống văn hóa.

Trương Đồ Hộ ăn mặc một cái độc tị quần soóc liền xuống sông, quý mới biết hắn đang làm gì, dùng thanh thủy đem chính mình mang đến một bộ đầy đủ đao cụ đáng vóc tiêu tụy năm hạt cát lau một lần, lại đem toàn thân mình trên dưới đều rửa sạch sẽ, sau đó liền mặc vào tân áo tang ngồi xếp bằng ở ngư trước mặt lật lên một cuốn sách bại hoại, nói liên miên căn nhắc khuyên bảo này năm con ngư, hi nhìn bọn họ có thể chết cam tâm tình nguyện.

Hắn ngồi, đồ đệ môn ở phía sau twm9sdr quý, đem hết toàn lực biểu đạt chính mình đối với sinh mạng coi trọng. Tuy rằng đồ tế biểu đạt như vậy tình cảm có chút buồn cười, thế nhưng ở nào đó trong nháy mắt, vẫn tranh phát hiện mình thật giống so với Trương Đồ càng như một đồ tế, vẫn là một không có nửa điểm đạo đức nghề nghiệp đồ tế.

Thời khắc này, Trương Đồ tâm tuyệt đối là đáng vóc tiêu tụy, niệm xong những kia tương tự kinh văn như thế văn tự, hắn liền lệ rơi đầy mặt hướng về cái kia năm con ngư cáo biệt, một mặt ôm Ngư Đầu tự lẩm bẩm, một mặt đem một cái thiết đâm như thế mũi nhọn tàn nhẫn mà đâm vào Ly Ngư lồng ngực.

Ly Ngư ngay đầu tiên liền ngã quỵ trên mặt đất, cổ phía dưới lỗ máu bên trong từng tia từng tia dâng trào ra ngoài máu tươi, một đồ đệ ở huyết dịch mới vừa vừa mới bắt đầu phun thời điểm liền năm một chậu gỗ đem ngư huyết tiếp được, ww uukanshu. net một giọt chưa tung. . .

Rất rõ ràng, bào đình mổ bò cố sự là ở nói hưu nói vượn, cái gì dao găm đâm tới ngư gân cốt sẽ phát sinh âm nhạc, cái gì gọi là nước chảy mây trôi, cái gì gọi là có thể từ trong đó lĩnh ngộ ra nhân sinh chân lý.

Đều là ở nói hừ nói vượn, toàn bộ giết ngư quá trình không có một chút nào về đẹp, ngoại trừ dâng trào huyết hoa ở ngoài, chính là những kia nhúc nhích màu sắc rực rỡ nội tạng, lại mỹ đồ vật dính lên huyết dịch sau khi lập tức liền sẽ trở thành tàn khốc, chỉ có những tâm tư đó cùng phần lớn người không giống nhau gia hỏa, mới sẽ cảm thấy tàn khốc cũng là một loại mỹ.

Tịch nhục ra sức giảo trong chậu gỗ ngư huyết, còn đi vào trong tung rất nhiều muối, huyết đậu hũ sao, nói thế nào đều là một loại cao cấp nguyên liệu nấu ăn, vật này chỉ có hoạt ngư mới có thể cung cấp.

Trong trại nhân tản nhân thủ đều đến giúp đỡ, Trương Đồ giết ngư giết có thể nói vong ngã, trong tay mười tám món binh khí ở trong tay của hắn bị sử dụng phi thường thông thạo, Vân Tranh dám đánh cam đoan, cái tên này trong ngày thường tuyệt đối không có thiếu ám sát một ít đại súc vật.

Đại Ngư, Tiểu Hồ, Tiểu Trùng mang về ba vị khách nhân đáp lời, ngày mai bọn họ nhất định sẽ đúng giờ đến đây Đậu Sa trại dự tiệc, vô liêm sỉ nhất liền muốn mấy Lưu Huyện thừa, ngàn dặn dò vạn dặn yêu cầu Vân Tranh để lại cho hắn đến một cái ngư chân, hắn chuẩn bị năm muối xoa từ từ ăn.

Tiểu Hiên ngoài cửa sổ là long trọng lao động tình cảnh, tiểu Hiên song bên trong Vân Tranh từ từ thu hồi nụ cười, mỗi câu đã xuống, hiện tại liền đến cho nguyên sơn những người kia thiết trí gông xiềng thời điểm, như vậy một phương nhân gian tịnh thổ, có một đám như vậy sói đói toán xảy ra chuyện gì?

Làm việc một lần liền làm tuyệt, một khi lưu lại mỗi họa, sẽ đối với Đậu Sa trại thậm chí Đậu Sa Huyền tạo thành tâm xung kích, thậm chí sẽ có tâm dân biến, điểm này cần trước tiên cùng ba vị này nói rõ ràng.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Mỹ Vị Sinh Ra

Đậu Sa trại có một cái rất lớn oa, cụ thể một chút tới nói đây là một cái to lớn đồng oa, có người nói là tổ tiên truyền xuống, nghe nói cùng Gia Cát Lượng có quan hệ, cụ thể sự kiện quá mức xa xôi đã không phân biệt được, có điều Vân Tranh vẫn là xác định đây là một cái hành quân oa.

Bình thường vật này đều ở lão tộc trưởng trong nhà cất giấu, bình thường không dùng được : không cần một lần, nghe nói Vân Tranh không tìm được thích hợp lược thịt oa, lão tộc trưởng liền cố ý đem cái này bảo bối lấy tới để Vân Tranh dùng.

Nồi nhỏ lược đi ra thịt bò không thơm, này ở Tây Bắc đã sớm là nổi tiếng thường thức, thịt bò cắt thành khối nhỏ lược đi ra cũng không thơm, vì lẽ đó Vân Tranh liền đem thịt bò chia làm rất lớn khối toàn bộ ném vào đi dùng đại hỏa đốt tan, bề đi dòng máu, một lần nữa rót vào tân thủy lại lược, đốt tan sau rót nữa đi, lần thứ ba thủy mới thật sự là dùng để lược thịt bò thủy.

Có thể dùng hương liệu ít đến mức đáng thương, chỉ có khương hành toán cùng hoa tiêu, Vân Tranh cũng hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là chấp nhận.

Lược thịt bò là cái việc tốn sức, Thương Nhĩ tinh để trần sống lưng, dùng thật dài cây gậy trúc không được phiên giáo thịt bò, không cần bao lâu thời gian, thịt bò hương vị liền nhẹ nhàng đi ra.

Toàn bộ trại người côm tối chính là ở thịt oa bên cạnh ăn, thịt bò vẫn không có luộc được, thế nhưng bay dày đặc một tầng mỡ bò thịt bò thang đã có thể uống.

Yếu đi ra thêm vào muối cùng rau thơm chính là ngon lành nhất đồ vật, ở Đại Tống có thể ăn được thịt bò cơ hội cũng không nhiều. Chính mình côm ngâm Vân gia thịt bò thang, lão tộc trưởng một hơi ăn ba chén lớn, côm nước xong, thả xuống bát đũa liền không ngừng nói nghiệp chương. Dưới cái nhìn của hắn, tháng ngày quá thành như vậy chính là nghiệp chương.

Thịt bò luộc đến bảy phần mười thực, liền bị Vân Tranh dùng móc sắt tử cho câu đi ra, phóng tới bên cạnh chiếu trên lượng lương, muối vị đã vào đi vào, sẽ đem thịt bò cắt thành mảnh nhỏ, lâm trên thù du thủy, xoa hoa tiêu diện, sẽ đem lớp đường áo vò đi vào hong khô liền vạn sự đại cát, mỹ vị thịt bò khô liền triệt để làm tốt.

Giang Chiết người bởi vì lữ hành duyên cố, cần mang tới các loại rau ngâm, chỉ có những này rau ngâm mới có thể bảo đảm bọn họ ở trên đường sẽ không xấu đi, đương nhiên, chao một loại dị vị mỹ thực cũng là sinh ra theo thời thế.

Vân Tranh lo lắng duy nhất chính là chỗ này ẩm ướt khí trời có thể hay không đem thịt bò khô nhanh chóng hong khô, nếu như không thể được, vậy thì không thể làm gì khác hơn là dùng khảo, làm như vậy đi ra thịt bò khô không còn ánh mặt trời mùi vị, phong vị trên sẽ kém một chút, có điều không liên quan, thời đại này có thịt bò ăn chính là phúc khí còn ai dám yêu cầu mùi vị?

Năm con ngưu liền luộc năm lần, đến phiên cuối cùng một con ngưu thời điểm đã là sau nửa đêm, Vân Tranh yêu cầu lần này nhất định phải đem thịt bò triệt để đun sôi, dù sao ngày mai đãi khách liền hi vọng nó.

Mãn trại người liền không có mấy cái thanh nhàn, bọn nhỏ đến nửa đêm đều không cảm giác được buồn ngủ, từng cái từng cái nhếch miệng luôn có thể từ mẩu thân nơi đó chiếm được một điểm ngu ruốc rười đỡ thèm, ăn cái bụng tròn xoe cũng không chịu buông tha bất luận cái nào ăn thịt bò cơ hội. Phân đến nhà nhà ngu ruốc rười, lúc này cũng đều ở các gia lộ sành bên trong bốc lên.

Tịch nhục ra ra vào vào bận rộn, nàng đều là lo lắng những kia thiết miếng thịt phụ nhân ăn vụng, có hai cái đã bị no đến mức mắt trợn trắng, hãy tìm cơ hội hướng về trong miệng nhét.

Vân Tranh cầm một cuốn sách ngồi ở trước cửa sổ cười đối với tịch nhục nói: " thích ăn liền ăn, sau đó như vậy việc đạt được nhiều là, không phòng ngự được, chờ các nàng ăn tổn thương, cũng sẽ không ăn."

" không phải thiếu gia, các nàng liền ăn cái không đủ, người xem một chút con cạp hãn nướng, lại ăn đi sẽ bị chết no."Tịch nhục lo lắng chỉ vào phía trước cái kia ăn vụng phụ nhân hướng về Vân Tranh cáo trạng.

Vân Tranh thu hồi sách trong tay bản vỗ vỗ tịch nhục đầu nói: "Không như vậy làm sao bây giờ? Một mình người cắt thịt bò thiết đến tháng sau người đều không cắt ra, ta lại không giúp được người một tay, Vân Nhi cũng không được, quyền khi này là các nàng tiền công, đều là chính mình trong trại người, ăn chút liền ăn chút, không coi là đại sự."

Tịch nhục đều là không hiểu thiếu gia vì sao lại thông dong như vậy,

Chim tước ăn một miếng chính mình hoa màu đều cần năm tảng đá doạ đi, vì sao lại đối với những này ăn vụng phụ nhân như vậy khoan dung.

Trời lờ mờ sáng thời điểm, thừa dịp có nước sương, các phu nhân đem thịt bò mảnh rót vào khay đan bên trong thêm vào thù du thủy, muối, hoa tiêu, lớp đường áo, không ngừng sờ trường vò, mãi đến tận mỗi một mảnh

đều dính đầy đồ gia vị lúc này mới dừng tay, từng mảng từng mảng phơi nắng ở trức chỗ ngồi, chờ mặt trời bay lên đến.

Ngủ nửa đêm Vân Tranh rời giường, rửa mặt qua đi liền đến đến trức tịch phía trước, lấy một mảnh thịt bò bỏ vào trong miệng chậm rãi tước , vừa ăn một bên gặt đầu, mùi vị xác thực được, hàm hương bên trong lộ ra từng tia từng tia vị ngọt, dư vị còn có một chút cay cay cảm giác, hoa tiêu mùi vị cũng nồng nặc, so với hậu thể chính mình ăn được thịt bò khô mùi vị còn muốn mạnh hơn một chút, duy nhất khuyết điểm chính là không đủ cay.

Vân Nhị hiện tại hoàn toàn coi mình là tiểu hài tử, cái mộng trần liền ra khỏi nhà, ăn một mảnh thịt bò khô liền đi tìm dựa vào ở trên đồng củi ngủ bất tỉnh nhân sự tịch nhục, cái này đáng thương cô nương tối hôm qua căn bản cũng không có chớp mắt, mười ba mười bốn tuổi thiếu niên chính là tham ngủ tuổi, được một điểm nhàn rồi liền ngủ đất trời đen kịt, Vân Nhị đẩy nàng hai lần cũng không có đem nàng tỉnh lại.

"Có người thâu thịt bò!" Vân Nhị đột nhiên hô một tiếng, chỉ thấy tịch nhục lập tức liền bính lên, xoay vòng gậy mở to mớ hồ con mắt liền tìm khắp nơi thâu thịt tặc.

"Trở về nhà đi ngủ, nước sương đem quần áo đều ướt nhep." Vân Đại dặn dò một tiếng, liền tiếp tục lật xem thịt bò mảnh đao công, cũng không tệt lăm, độ dày to nhỏ nhất trí, nên có cái thật vẻ ngoài.

Tịch nhục bị Vân Nhị dùng đầu đẩy trở về phòng đi ngủ, vừa đi một bên hướng về thiếu gia bảo đảm chính mình liền đánh ngủ gặt, một hồi trong nhà còn muốn khách tới người, vạn vạn không dám thất lễ. ww uukanshu.net

Khách mời đến buổi trưa mới sẽ đến, chỉ cần làm một đạo rau trộn thịt bò, một thịt bò canh, một cây hương thung chưng ngừ liễu, một đạo hành bạo thịt bò, một đạo rau cần xào thịt bò, một lồng ngừ bánh bao thịt đã đủ

rồi, so với bọn họ thường thường ăn cái gọi là món chính, này đã là nhân gian cực phẩm.

Nước trà vẫn là chính mình xào chế lá trà, rượu là lão tộc trưởng sai người kiểm về đến tốt nhất năm xưa rượu gạo, trong những người này tốt nhất phái chính là Lưu Huyện thừa, Ngũ Câu hòa thượng kém hơn, khó nhất phái liền muốn mấy kiến thức rộng rãi Lương lão gia, nghe nói hẳn ở đông kinh Biện Lương thành đều trú quá thời gian hai năm.

Vật liệu đều là sẵn có, chính là chưng bánh tOv1XrQ bao cần Vân Tranh tự mình động thủ, trước tiên mặc kệ người khác, Vân Nhị nghe nói Vân Đại muốn chưng ngư bánh bao thịt đã đem nệm nước lưu lão trưởng.

Bột mì đã phát được, đoái một điểm đảm diện, lấy một điểm xoa nhẹ một tiểu diện cầu phóng tới hỏa bên trong thiêu, đợi được diện cầu bị thiêu thực, đẩy ra sau khi nguội nguội bột lên men, ăn một điểm không có phát hiện có vị chua, điều này nói rõ bột lên men bên trong đảm diện đoái rất thích hợp, liền liền lấy ra đã điều tốt thịt bò nhân bánh tử bắt đầu Bao Bao tử.

Bạc bì đại nhân bánh mười tám cái điệp như vậy công nghệ là không đạt tới, có điều Vân Đại bao đi ra bánh bao to nhỏ nhất trí, phẩm tương cũng không quá kém, vừa gói kỹ một lồng, Vân Nhị liền giục Vân Đại chưng bánh bao.

Từ khi vĩ hấp phóng tới oa trên, Vân Nhị liền canh giữ ở bên cạnh không đi ra, hiếu kỳ Vân Tam cũng ngoắt ngoắt cái đuôi đi tới, lại một lát sau, giữ nhà xà liền lão đảo bò lên cây, lè lưỡi xem Vân Nhị đến cùng muốn làm gì?

Mãi mới chờ đến lúc đến Vân Đại nói bánh bao quen, Vân Nhị như một làn khói liền xông vào tịch nhục gian phòng, liềm mạng đem ngủ chết tịch nhục hương về dưới giường tha: " tịch nhục, mau đứng lên, có ăn ngon, Vân Đại bao ngư bánh bao thịt."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Kịch Tượng

Từ nhỏ đã chưa từng ăn cơm no tịch nhục căn bản là nghe không được ăn cơm hai chữ này, đặc biệt là Vân Nhị nói được lắm ăn ba chữ đối với nàng có không gì sánh kịp sức mê hoặc, dù cho là sự buồn ngủ cũng không thể để cho nàng có chốc lát do dự.

Tiểu cô nương ăn mặc tiêu y liền ôm Vân Nhị từ trong nhà vọt ra, chỉ thấy Vân Đại từ oa trên ghế xuống vì hấp, lúc thì trắng mênh mông hơi nước tan hết sau khi, mười hai cái đẹp đẽ bạch mập mập bánh bao liền xuất hiện ở trước mặt nàng, nghe nồng nặc thịt bò hương vị, nàng hầu như na không động cước bộ, Vân Nhị vội vã không nhin nổi đi bắt bánh bao, lại bị nhiệt bánh bao năng oa oa gọi.

Biết người trong nhà là cái cái gì đức hạnh, Vân Đại dùng trức cái cặp cặp lên bốn cái bánh bao đặt ở trong cái mâm, để tịch nhục bưng cùng Vân Nhị đi chỗ khác ăn, chính mình lại gắp bốn cái bánh bao phóng tới mặt khác trong cái mâm, một hồi làm cho tịch nhục cùng Vân Nhị đem bánh bao đưa đến tộc trưởng trong nhà đi.

Bánh bao quả thật không tệ, cắn phá một Tiểu Tiểu lỗ hồng, hương nùng mỡ bò liền chảy ra, mang theo một luồng sơn hành mùi thơm, thịt bò co dãn vẫn, phi thường có tước kính.

Quay đầu lại nhìn đỉnh đầu đầu cướp ăn bánh bao tịch nhục cùng Vân Nhị, một loại cảm giác hạnh phúc nhất thời liền tràn ngập Vân Đại toàn thân, chính mình khổ cực giãy dựa tại sao đến đây, không chính là vì mình

cùng Vân Nhị có thể ở cái thế giới mới này bên trong cũng có ăn thịt quyền lợi sao?

Tịch nhục không muốn đi lão tộc trưởng gia đưa bánh bao, Vân Nhị cũng không muốn, ở Vân Đại luôn mãi uy hiếp bên dưới, hai người mới cẩn thận bưng bốn cái bánh bao đi tới tộc trưởng gia, nên có lẽ nghi không thể thiếu.

Nhìn vừa nãy đặt ở trong cái mâm cuối cùng ba cái bánh bao hiện tại đã biến thành hai cái, Vân Tranh liền thở dài hướng chính mình trên nóc nhà nói: "Đạo trưởng nếu yêu thích bánh bao, không ngại hạ xuống ăn, nơi này còn có hai cái, vốn là hiếu kính ngài."

Cười Lâm Đạo sĩ quý mị như thế xuất hiện ở Vân Tranh phía sau, không nói hai lời một tay tóm lấy còn lại hai cái bánh bao một cái một hầu như là dùng thôn, hai lần liền xuống cái bụng.

"tiểu tử, ngươi cùng thổ phỉ người làm giao dịch lẽ nào chính là vì vật này? Không có ý đồ của hã?" Cười Lâm Đạo sĩ ngồi ở trường điều đẳng trên nhìn Vân Tranh chờ hã trả lời.

Từ khi lần trước hã hướng về Ngũ Câu hòa thượng bảo đảm chính mình sẽ đi giám thị Vân Tranh nhất cử nhất động, Vân Tranh hoạt động trên căn bản sẽ không có chạy ra quá tầm mắt của hã phạm vi. Bao quát Vân Đại cùng Lại Bát gặp mặt, nguyên tưởng rằng Vân Đại sẽ lợi dụng Lại Bát làm một ít những chuyện khác, thật đạt đến hã khống chế người miền núi mục đích, ai thành muốn mấy ngày sau Lại Bát cho Vân Tranh chạy về năm con Trường Mao ngưu, vật này cười Lâm Đạo sĩ cũng không kỳ quái, hã chỉ là không nghĩ ra vân tranh muốn những này Trường Mao ngưu làm cái gì, mãi đến tận Vân Tranh bắt đầu giết ngưu, hã phảng phất minh tái một chút, Vân Tranh đây là muốn đem Trường Mao ngưu làm thành một loại có thể chứa đựng hàng hóa vận đến sơn bên ngoài đi bán.

Vân Tranh xoa diện hướng về phía cười Lâm Đạo sĩ cười hắc hắc nói:
"Ta đương nhiên có những ý nghĩ khác, bằng không người cho rằng làm
đầu bếp làm gì, người cho rằng ta rất yêu thích làm cơm sao?"

"Nói một chút coi, người lúc nào nhận ra được ta đang giám sát người?"

"Thiếu mất mặt, còn lúc nào phát hiện người, từ khi nhà ta giữ nhà xà
yêu thích tồn ở ngoài cửa trên cây ta liền biết người đến rồi, ngồi xồm ở
nhà ta xà nhà trên đỉnh người không cảm thấy bị đè nén? Làm hại ta cả
ngày ở nhà không dám tùy tiện ngẩng đầu, miễn cho phát hiện người sau
khi lúng túng, có điều sau đó a, ta phát hiện người cũng có chút tác dụng, tỷ
như ta đi Lại Bát nơi đó tiếp thu Ly Ngư thời điểm, cũng là bởi vì xác
định người ở xung quanh, ta mới sẽ hào phóng mang theo tịch nhục cùng
Vân Nhị quá khứ, người cho rằng ta rất tin tưởng cái kia Lại Bát sao? Tùy
tùy tiện tiện liền đem người cả nhà tính mạng giao cho trong tay người
khác chuyện như vậy ta sẽ làm?"

Vân Đại xem thường nhìn cười Lâm Đạo sĩ một chút, lại bắt đầu Bao
Bao tử, mắt thấy Thái Dương thẳng rất cao, các khách nhân cũng sắp đến
rồi.

Cười Lâm Đạo sĩ mặt đen lập tức liền đã biến thành Tử Thanh sắc, một
hơi không lên được tức thiếu chút nữa quyết quá khứ,

Tự cho là cao minh thủ đoạn ai biết vừa bắt đầu liền bị người ta phát
hiện, chính mình còn miễn phí làm nhân gia một lúc lâu tay chân, quan
trọng nhất chính là Vân Tranh còn không cần cảm kích.

"Người ngày hôm nay mời Lưu Huyện thừa, Ngũ Câu, Lương lão gia đến
đây dự tiệc vì chuyện gì, lão đạo hiếu kỳ vô cùng?" Cười Lâm Đạo sĩ suy
t suy nghĩ đã nghĩ hỏi vì sao mời khách danh sách bên trong không có chính
mình, có điều đáp án này trong nháy mắt liền xuất hiện ở trong đầu của hắn
không cần hỏi.

Vân Tranh đem gói kỹ bánh bao từng cái từng cái bỏ vào vỉ hấp giá đến chỗ trên thương cảm nói: "Ta muốn giết người!"

"Giết ai?"

"Nguyên sơn trộm, nguyên trên núi giặc cướp, bọn họ nhất định phải chết a, chỉ cần những người này tồn tại, Đâu Sa Huyền trước đó vài ngày phát sinh thảm kịch sẽ tái hiện, ta nguyên lai cho rằng nguyên sơn trộm đều là chút chén lớn ăn thịt, cạn chén rượu đầy, thay trời hành đạo trọng nghĩa khinh tài hảo hán, ai biết bọn họ trong nháy mắt ngay ở Đâu Sa quan chế tạo như vậy làm người nghe kinh hãi thảm án.

Bọn họ đánh vỡ ta đối với anh hùng ảo tưởng, những người này có điều là một ít sâu mọt cùng người mang tội giết người, nhớ tới Đâu Sa quan nội những kia trần trụi nữ thi, ta liền cả đêm chưa chợp mắt, luôn cảm giác những kia nữ thi đang đợi ta, ngoác to miệng la lên yêu cầu ta giúp các nàng báo thù.

Vì lẽ đó a, vì con trai của ta thì ảo tưởng phá diệt, cũng vì ta có thể ngủ ngon giấc, nguyên sơn trộm nhất định phải chết, nhất định phải chết, một cũng không thể hoạt, chỉ có đầu người của bọn họ rơi xuống đất ta mới có thể có một tốt hơn giấc ngủ, mới có thể yên tâm thoải mái rời đi vùng đất này theo đuổi giấc mộng của ta. ww.uukanshu.net "

Vân Tranh thủ hạ thiết sinh thịt bò, trong miệng nhưng thao thao bất tuyệt hưởng về cười Lâm Đạo sĩ nói chính mình dự định.

"Giấc mộng của người không thiết thực, chúng ta căn bản là không phải nguyên sơn trộm đối thủ, cho dù thêm vào ta, Ngũ Câu, huyện nha Bộ Khoái, cùng với Lương gia hộ vệ, như chúng ta không phải nguyên sơn trộm đối thủ, Vân Đại, từ bỏ người mơ mộng hảo huyền, rời đi Đâu Sa quan mang theo Ngũ Câu đưa cho người gián thư đi Thành Đô phủ học đến

trường, không muốn nhúng tay chuyện nơi đây, người không biết nguyên sơn trộm cường đại đến mức nào."

Cười Lâm Đạo sĩ nghe xong Vân Tranh ngay lập tức sẽ nhanh thanh tàn khốc muốn bỏ đi hẳn mơ mộng hão huyền, hẳn thật sự cảm thấy Vân Tranh là một hiếm thấy nhân tài, người tốt mới không thể hủy ở như vậy chuyện nhỏ trên.

"Xì!" Vân Tranh bật cười, dùng dính đầy bột mì ngón tay cười Lâm Đạo sĩ nói: "Chỉ nhìn các người? Các người nếu có thể đáng tin lợn cái đều sẽ lên cây, nếu như các người thật sự có tác dụng, nguyên sơn trộm thì sẽ không chậm rãi lớn mạnh, nếu như các người phàm là có một chút điểm tác dụng, Đâu Sa quan thám án liền sẽ không phát sinh, ta cũng sẽ không cả đêm mất ngủ."

Đều nói một phương khí hậu dưỡng một phương người, này mới khí hậu xem như là nuôi không hoạt các người, ăn nơi này thổ địa bên trong mọc ra lương thực, uống nơi này trong veo sơn nước suối, nhưng bảo vệ không được nơi này từng cọng cây ngọn cỏ, vào lúc này tự trước mặt của ta trang cái gì cao nhân tiền bối.

Gọi các người lại đây chính là muốn mời các người giúp đỡ thu một hồi vĩ, lĩnh điểm công lao thật tiếp tục lừa gạt nơi này bách tính, không phải các người phải đi tới quyết đấu sinh tử, việc này các người làm không được."

Cười Lâm Đạo sĩ huyệt Thái 16IP4EF Dương ở nhào nhào nhảy lên, cả khuôn mặt đang trở nên dữ tợn cực kỳ, hai cái tay không ngừng khép mở, hẳn đời này từ chưa từng nghe thấy như vậy ác độc trào phúng.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Người Tính Trơ

"Thoại không êm tai?"

Vân Tranh vẫn như cũ đầy mặt nụ cười hỏi cười Lâm Đạo sĩ.

"Người căn bản liền không biết nguyên sơn trộm là xảy ra chuyện gì, người không biết nguyên sơn trộm chiếm giữ ở đây đã có hơn trăm năm, người không biết Đại Tổng vẫn không có Kiến Quốc, bọn họ cũng đã là vùng đất này chủ nhân. Người cái gì cũng không biết liền ở ngay đây nói hưu nói vượn, không có chúng ta chống đỡ, người cùng nguyên sơn trộm căn bản cũng không có tranh tài khả năng."

Cười Lâm Đạo sĩ găm thét lên hướng về Vân Tranh phun nhổ nước miếng.

"Ha ha, không nổi giận hơn, ta nói đều là sự thực, người hôm nay tới chỉ cần uống rượu, uống trà, nếm thử ta làm mấy món ăn, coi như ta cùng nguyên sơn trộm không có cái gì có thể gặp nhau địa phương, người cũng không nên tức giận, ngày hôm nay ăn được uống được, coi như là cho ta người chủ nhân này mặt mũi. Người xem, Ngũ Câu đại sư đã đến rồi."

Vân Tranh đem thịt bò canh từ đại hỏa trên di hạ xuống, phóng tới bếp nấu bên cạnh trong tro tàn giữ ấm, cứ như vậy chờ khách mời đến thời điểm, thịt bò canh nhiệt độ vừa vặn có thể vào miệng : lối vào.

Cười lâm giận hờn hướng sơn đường nhỏ nhìn tới, chỉ thấy Ngũ Câu hòa thượng ăn mặc một ít màu xanh nhạt tăng y, gánh chính mình phương tiện

sản, ống tay áo phiêu phiêu ở xanh biếc sơn cất bước, hình thái tựa hồ phi thường nhàn nhã, dường như thần tiên bên trong người như thế.

Cười Lâm Đạo sĩ lửa giận biến mất một điểm, nhìn bận bịu bận bịu Vân Tranh nói: "Quân tử có cái nên làm, có việc không nên làm, biết rõ không địch lại lựa chọn tránh lui nhất thời, liền có thể trời cao biển rộng, đợi được chính mình có sức mạnh thời điểm ở làm chuyện như vậy, chẳng phải là càng thêm thích hợp?"

Vân Tranh đang chuẩn bị đem thịt bò tia rót vào chính mình đặc chế nồi sắt, món ăn này chú ý chính là nổi nóng mãnh xào, cần trong lòng không suy nghĩ bất cứ chuyện gì khác mới có thể làm được, nghe xong cười lâm sau đó, hẳn dừng lại động tác của chính mình, đem nồi sắt từ hỏa trên di hạ xuống, bởi vì thức ăn bên trong dầu đã thiêu nóng. Trong lòng có việc thời điểm có thể không thích hợp làm món ăn này.

"Này chính là các người trên nói tới quân tử báo thù mười năm không muộn đúng không? Gặp phải hơi lớn hơn một chút sự tình liền rất tự nhiên lựa chọn tránh lui, còn coi nó là làm một loại trí tuệ đến khoe khoang.

Đạo trưởng, ta chỉ muốn hỏi một câu, các người cân nhắc qua những kia người chết cảm thụ sao? Các người cân nhắc qua những kia sắp chết ở nguyên sơn trộm thủ hạ những người kia cảm thụ sao?

Người là có tính trợ, theo thời gian trôi đi, cừu hận sẽ từ từ địa trở thành nhạt, kết quả cuối cùng chính là quên, liền thời gian mười năm đều chống đỡ không tới người còn nói gì báo thù?

Nhân thế gian anh hùng không có chỗ nào mà không phải là từ nhấp nhô gồ ghề bên trong đi ra, áp lực càng lớn, kháng lực liền càng mạnh, người xem một chút phía kia cự thạch hạ diện, vẫn như cũ có lực thảo ở sinh trưởng, phía trên thế giới này không có cái gì là không thể, nói cho cùng có điều là lợi và hại hai chữ, lấy dụ dỗ chi, lấy tặc cảnh chi, ta tự nhiên sẽ có rất

nhiều cùng chung chí hướng giả, giết tặc, nguyên vốn là thiên đạo, ông trời sẽ phù hộ, người là đạo sĩ, sẽ không không tin cái trò này chứ?"

"Sức mạnh của người ở đâu? Lão đạo vì sao không nhìn thấy?"

"nơi này thì có a, người, ta, trên sơn đạo trang thần tiên hòa thượng, cùng với hết thầy đối với nguyên sơn trộm có oán khí người đều là sức mạnh của ta, đương nhiên, nói như vậy có chút hư, có điều hơn nữa lợi ích sức mạnh, sẽ hình thành một luồng Thao Thiên hồng thủy, cuối cùng đem nguyên sơn trộm toàn bộ nuốt hết, người nếu như có rảnh rỗi, liền cho ta làm bức nguyên sơn bản đồ lại đây, giúp đỡ hỏi thăm một chút nguyên sơn phòng ngự, trừ người ra ta tìm không ra người thích hợp hơn chọn."

Cười Lâm Đạo sĩ cân nhắc nhìn Vân Tranh nói: "Người vừa nãy đem lão đạo biếm không đáng giá một đồng, 17be2Hn người cảm thấy ta sẽ đáp ứng?"

"Ăn xong bữa cơm này người liền mau mau đi thôi, ta nghĩ sớm một chút biết nguyên sơn tình thế, ít nói những thứ vô dụng này, người là người tốt, người tốt nên bị thế nhân mạng sau khi trong lòng còn muốn nghĩ thế nhân an nguy, đều là trời sinh tiệt cốt đầu, người và ta cùng với hòa thượng đều là người như thế."

Cười lâm thở một hơi thật dài trịnh trọng nói: "ta là,

Và trên là, chỉ có người không phải, người chẳng qua là cảm thấy chuyện này chơi rất vui, người rất hưởng thụ đem thế nhân đùa bỡn trong lòng bàn tay loại khoái cảm kia, lão nhân thậm chí cảm thấy người là ở cái kia nguyên sơn giặc cướp đến tôi luyện chính mình.

Cũng được, mặc kệ người sơ trung là cái gì, tru diệt nguyên sơn trộm chuyện này bản thân không có sai, lão đạo coi như một hồi người thám báo thì lại làm sao, quyền cho là báo đáp mảnh này sơn thủy."

Vân Tranh thoả mãn gặt gù liền đem thịt bò tía rót vào đĩa bốc khói nổi sấm, nhanh chóng phiên xào lên.

Lưu Huyện thừa đến sớm nhất, bởi vì hẳn cười một con ngựa, Lương lão gia đến trễ nhất, bởi vì Lương Kỳ muốn trang điểm trang phục, hòa thượng lớn mập có thể nằm liền tuyệt đối không ngồi, đã nằm ở tịch nhục bày sẵn trên thảm ha ha cười dụ dỗ Vân Nhị với hẳn đi làm hòa thượng.

Bốn con ngựa cắt thành thịt bò mảnh sau khi, than đang sạch sẽ trúc chỗ ngồi vẫn là có vẻ phi thường đồ sộ, bảy, tám đứa bé dùng thật dài cây gậy trúc không ngừng xua đuổi con ruồi, rót thù du thủy thịt bò đã không quá chiều con ruồi, thêm vào bọn nhỏ không ngừng xua đuổi, trúc chỗ ngồi một con ruồi đều không nhìn thấy.

"Thịt khô? Thịt bò khô?" Lương lão gia không hổ là kiến thức rộng rãi, một chút liền nhận ra những thứ đồ này, từ trúc chỗ ngồi cầm một mảnh nhét vào trong miệng chậm rãi thưởng thức, nhắm mắt lại một lúc lâu liền hướng Vân Tranh nói: "Vân thiếu huynh, những này thịt bò khô sười thật sau khi do Lương gia tiếp nhận buôn bán khỏe không?"

Vân Tranh vội vàng đem cuối cùng một món ăn sạn đi ra cười nói: "Đây chính là tại hạ xin mời tiên sinh đến Đậu Sa trại mục đích vị trí."

Lương Kỳ thấy cha tựa hồ rất yêu thích những này thịt khô, ở tịch nhục bất mãn trong ánh mắt nắm một cái từ từ ăn, ai biết ăn một lần liền dừng không được đến, ww uukanshu. net muốn lại nắm một cái, liền nghe Vân Tranh nói: "Vậy thì là như thế ăn vặt, người vẫn là lại đây ăn bữa ăn chính đi."

Lương Kỳ bất mãn đi về tới lẩm bẫm một tiếng hẹp hòi, liền tức giận ngồi ở phụ thân bên người.

Đều nói cư di khí, dưỡng di thể, Lưu Huyện thừa ở thời gian ngắn nhất bên trong liền xuất hiện bụng bự nạm, một cái cách mang hư đồ đồ lặc ở

trên bụng, nhìn đầy đất thịt bò khô cau mày đối với Vân Tranh nói: "Người đây là giết bao nhiêu người a!"

"Chớ cau mày, đều là Trường Mao người, người phải biết Trường Mao người ở chúng ta nơi này loại không được địa, đầu cơ, bò đực giết sười thịt khô ta chẳng phải là muốn thiệt thòi chết."

Nghe xong lời này Lưu Huyện thừa trói chặt lông mày ngay lập tức sẽ buông ra, tàn nhẫn mà nắm một cái thịt bò khô, đại nhai nói cẩn thận ăn.

"Gia khách ở xa tới, vân nào đó không cho rằng tạ, chỉ có thịt bò yển một bàn lấy chờ khách quý."

Ngũ Câu hòa thượng cười to ở chính mình dài rộng như cổ trên bụng vỗ một cái, trên bụng thịt mỡ nhất thời liền nổi lên gợn sóng, cấp tốc ngồi xong, sẽ chờ Vân Tranh đem mỹ thực bưng lên.

Lúc ăn cơm không một người nói chuyện, từ trước đến giờ nói nhiều Lương Kỳ cũng ít có tâm miệng không nói, miệng nhỏ không ngừng mà nhai : nghiền ngẫm từ đầu ăn được vĩ, nàng ăn đồ vật phảng phất so với Ngũ Câu còn nhiều hơn một chút.

Tịch nhục cùng Vân Nhị ngồi ở trên bàn nhỏ, bọn họ chỉ có lung ta lung tung một chậu, tịch nhục vừa ăn , vừa nhìn lên xem Lương Kỳ, phi thường khinh bỉ, nhà ai nữ tử sẽ ăn như vậy không quy củ, căn bản cũng không có ý thức được mình và Vân Nhị trước mặt chậu lớn bao nhiêu.

"Ha ha ha, cổ chi dịch nha bản lĩnh cũng chỉ đến như thế, vân thiếu huynh thủ đoạn cao cường!" Lương lão gia ở uống xong thịt bò chúc sau khi, lưu luyến đặt chén trong tay xuống khoái thờ dài nói.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Khế Ước Thành

Bữa cơm này đúng là đang dùng cơm, không có nói chuyện phiếm. Không uống rượu, cũng không có uống trà, chính là Lưu Huyền thừa đem bánh bao ăn nhiều đều là đánh cách, Lương Kỳ còn phi thường quá mức để tịch nhục giúp nàng đem còn lại một lồng bánh bao trang đến trong hộp đựng thức ăn, nàng lúc đi muốn dẫn đi.

Vân gia cự trúc lâu chỉ cần có điều đông tuyết đối là một uống trà nơi đến tốt đẹp, rộng lớn nền tảng mang lên người 1fwcSM7 què làm ả trác, hưởng thụ từ từ gió nhẹ. Nhìn xanh biếc Viễn Sơn gần thụ, Ngũ Câu hòa thượng ngay lập tức sẽ khẩu chiếm nhất tuyệt: "Chính là hoa nở Nguyệt Mị thì, Thanh Phong làm bạn thật ngâm thơ. Cô đến rượu gạo thù xuân sắc, túy cũng đào tình nhạc tự biết.

Ha ha, hôm nay cuối cùng cũng coi như biết người nên ăn cái gì dạng đồ ăn, Tiểu Tiểu nhà bếp dĩ nhiên tinh diệu như vậy, tiểu hữu có ngón này bản lĩnh, thiên hạ chi đại nơi nào không thể đặt chân."

Vân Tranh lắc đầu cho khách mời rót đầy nước trà nói: "Mạng sống dễ dàng, muốn sống được thư thái tự tại liền khó khăn, cuồn cuộn trong hồng trần đều là nhiều hơn mấy phần phức tạp, lao tâm lao lực đều không thể làm, ta chỉ nguyện dường như trên trời Bạch Vân, tản ra như thường, mặc ta đồ vật là tốt rồi."

Lương lão gia lắc đầu nói: "Làm gì có chuyện ngon ăn như thế, bản lãnh của người lớn hơn, dĩ nhiên là muốn nhiều gánh chịu một ít trách nhiệm, cõi đời này đạt được nhiều là tầm thường hạng người, thật vất vả xuất hiện

một vị Cao Tài, tự nhiên cần dẫn dắt thế nhân tiến lên, cho bọn họ sáng tạo ăn cơm cơ hội, cho bọn họ sáng tạo mặc quần áo cơ hội, còn muốn bảo đảm an nguy của bọn hắn, mặc kệ người có nguyện ý hay không, đều sẽ có rất nhiều người sẽ bởi vì người mà được lợi, mà bất luận tốt xấu."

Lưu Huyện thừa chỉ vào măn trại chá nhiễm trừ bố, chỉ vào khắp nơi thịt bò cuộn phim lớn tiếng nói: "Cái gì gọi là dân sinh, ở ta Lão Lưu xem ra có thể lấp đầy bụng, có thể mặc lên người chính là dân sinh, không giống chư vị đều là học phú ngữ xe người, Lão Lưu chính là một giới thô người, bị thời sự oanh đẩy lên Huyện thừa chỗ ngồi, phát hiện một vị Cao Tài, liền muốn hướng về chết rồi dùng, chỉ cần có thể để Đâu Sa Huyền giàu có lên, ta Lão Lưu đập đầu cho người đều là nên."

"Hừ! Nếu như không phải người từ khi tiền nhiệm tới nay được cho cần trọng, cần cù tiết kiệm, khắp nơi vì là bách tính suy nghĩ, so với trước Nhâm huyện lệnh còn muốn có khả năng mấy phần, người yên có thể sống đến hôm nay!"

Cười Lâm Đạo sĩ ngày hôm nay tính khí rất nguy, xem ai đều không hợp mắt, có điều Vân Tranh rất tò mò hẳn như vậy uy hiếp trắng trợn Lưu Huyện thừa, Lưu Huyện thừa lại không để ý, đồng thời mặt mang vẻ đắc ý, cái tên này đến cùng là thân phận gì, sau đó muốn biết rõ mới là.

"Không nói những phiền não này sự tình, chúng ta đàm luận điểm chính sự đi, Lương tiên sinh, không biết ngài một lần có thể ăn bao nhiêu thịt bò khô như vậy hàng hóa, tại hạ có một cái kế hoạch cần nhờ tiên sinh phương pháp."

"10 ngàn cân! Một tháng 10 ngàn cân, đây là lão phu năng lực cực hạn, thịt bò khô có giá trị không nhỏ, chiếm dụng nước chảy quá nhiều, nhiều hơn nữa liền thứ lão phu không thể ra sức."

"Kỳ thực này đã đủ rồi, một con nặng ngàn cân ngừ, giết ra đến thịt cũng chỉ có tám trăm cân, đun sôi sau khi sẽ giảm trùng bốn phần mười, nói cách khác một con ngừ chỉ có thể ra không tới năm trăm cân thực thịt, sau đó lại hong khô, lại đi đi bốn phần mười lượng nước, một con ngừ có thể sản ba trăm cân thịt khô, trên thực tế đến hiện tại ta một tháng là không có cách nào cung cấp 10 ngàn cân thịt khô, vậy cần ba mươi con trâu, thế nhưng, nửa năm sau, con số này có thể sẽ đại đại tăng lên, một tháng coi như là ra 50 ngàn cân thịt khô đều không kỳ quái. Cũng không biết tiên sinh có thể thu mua bao nhiêu?"

Vân Tranh mấy câu nói để Lưu Huyện thừa kinh ngạc thoại đều không nói ra được, ông trời, một cân thịt bò khô nếu như ít hơn mười đồng tiền vậy thì đừng có mơ, một tháng nước chảy chính là mười vạn tiền, nửa năm sau sẽ có năm mươi vạn tiền, một năm sáu triệu tiền, ông trời a, Vân Đại là làm sao làm ra như vậy món làm ăn lớn?

Lương lão gia khuôn mặt cũng không khỏi ửng hồng, chớp mũi trên thấm ra một tia dầu hãn, còn Lương Kỳ thì càng thêm không thể tả, mồ hôi dường như nước mưa giống như từ cái trán đi xuống chảy, lớn như vậy chuyện làm ăn, hầu như muốn truy bình Lương gia chủ nghiệp tư lự chuyện làm ăn.

Lương tiên sinh nghĩ đến một lúc lâu mới bùi ngùi than thở: "Lương gia chủ doanh tư lự, dựa vào tư lự nghề nghiệp đã nuôi sống Lương gia ba đời người, muốn đỡ lấy thịt bò khô chuyện làm ăn, tất nhiên sẽ giảm thiểu tư lự tập trung vào, dù cho thịt bò khô chuyện làm ăn kiếm lời thật nhiều, Lương gia cũng sẽ không bỏ qua nghề chính của chính mình. 50 ngàn cân thịt khô xin thứ cho lão phu không thể ra sức."

Vân Tranh gật gù, điểm này cũng không có ra ngoài dự liệu của chính mình ở ngoài, Lương gia năng lực thông qua lần trước kén tằm đại chiến đã lấy ra đến một chút, chính mình sở dĩ kéo lên Lương gia muốn làm thịt bò khô chuyện làm ăn, kỳ thực đây chính là đối với Lương gia một loại bồi

thường, kén lớn giá cả một khi trưởng đi tới, liền rất khó hạ xuống, tin dự sức mạnh là trường kỳ, hơn nữa tràn ngập sự không chắc chắn, nếu là chính mình từ nhân gia trên người oan hạ xuống một miếng thịt, vậy thì có trách nhiệm giúp người ta bù đắp.

"Kỳ thực ta không cần tiên sinh một lần toàn bộ phó cho ta tiền đồng, vài vốc, muối ăn, lá trà, nồi sắt, gốm sứ, dược phẩm cũng có thể, thay thế tiền đồng, ta nghĩ cứ như vậy thì sẽ không chiếm dụng tiên sinh quá nhiều nước chảy, giao dịch lên cũng sẽ phi thường ung dung. Tỷ như lần này giao dịch, ta hi vọng là muối ăn cùng vài bố."

Lương tiên sinh trên khuôn mặt căng thẳng nhất thời thì có ý cười, đối với Lưu Huyện thừa nói: "Lưu huynh, Lương gia muối dẫn nên còn có rất nhiều chỗ trống, Lô Châu hàm muối ao Lương gia cũng có một chút cổ phần, vì lẽ đó muối khởi nguồn không thiếu, chính là không biết Lưu huynh có hay không chuẩn Hứa tiểu đệ vận như thế chút muối tiến vào Đâu Sa Huyền."

Lưu Huyện thừa suy nghĩ một chút nói: "có thể, ww uukanshu. net thế nhưng chúng ta cần đã nói trước, người muối chỉ có thể giao phó cho Đâu Sa trại, không thể ở Đâu Sa Huyền bán một hai, bằng không đối với Hàn gia những kia muối thương không tốt bàn giao, dù sao, bọn họ mới là có tư cách muối thương."

Vân Tranh thấy Lưu Huyện thừa đưa ánh mắt chuyển hướng mình liền cười nói: "Thịt bò khô chuyện làm ăn, quan phủ có thể dựa theo thuế muối trưng tập."

"Như vậy, bản quan lại không ý kiến, chỉ có mong ước hai vị tài nguyên cuồn cuộn, đại cát đại lợi." Lưu Huyện thừa được chính mình muốn tất cả, ngay lập tức sẽ ngậm miệng, chỉ cần mình một tháng có thể chinh đến đầy đủ thuế muối, cái khác đều là tiểu tiết mà thôi.

"Một cân muối hối đoái một cân thịt khô, thiếu huynh chấp nhận hay không?"

"Rất tốt, mỗi lần giao dịch, muối chỉ có thể chiếm đến giao dịch lượng vừa thành : một thành, ba phần mười tiền đồng, sáu phần mười tạp vật có thể hay không? Toàn bộ đều lấy muối giới vì là cân nhắc tiêu chuẩn, không biết tiên sinh có thể không tiếp thu?"

"Dễ bàn, dễ bàn chỉ cần tiền đồng giao phó lượng không vượt qua ba phần mười là tốt rồi, không biết lão phu đem tiền đồng đổi thành giao tử thiếu huynh có thể không tiếp nhận?"

"Vốn nên như vậy, tiền đồng ở lại Đâu Sa Huyền hầu như không hề có tác dụng, tại hạ còn muốn xin mời tiên sinh giúp đỡ tại hạ ở Thành Đô phủ mưu một chỗ tòa nhà, không cần quá lớn, thế nhưng cần nhã trí."

Lương tiên sinh thoải mái đáp ứng rồi, hướng Lưu Huyện thừa cùng Ngũ Câu hòa thượng, cùng với cười Lâm đạo trưởng chấp tay nói: "Khế ước thành, còn hi vọng chư vị có thể làm chứng!"

Lương tiên sinh tại chỗ liền viết xong bốn phần khế ước, xin mời đang ngồi mấy vị toàn bộ sau khi xem, liền ký tên của chính mình, dùng thêm chương, Vân Tranh cũng kí rồi tên xoa bóp Thủ Ấn, Lương tiên sinh thối khô nét mực, một phần chính mình giữ lại, một phần giao cho Vân Tranh, một phần xin mời Lưu Huyện thừa vào đương, một phần xin mời Ngũ Câu hòa thượng bảo quản.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Không Có Làm Sự

Lương lão đầu là người tinh, từ đầu tới đuôi cũng chỉ nói trên phương diện làm ăn sự tình, chỉ cần dính đến chuyện khác, hắn liền lập tức sẽ đem đề tài quải đến phong hoa tuyết nguyệt đi tới, lão gia hoả quyết định chủ ý không dính líu tiến vào Vân Tranh lén lút kế hoạch.

Không riêng là hắn, Lưu Huyện thừa cũng là như thế, cái này thô kệch gia hỏa khoảng thời gian này lại Khai Khiếu, gốc không lảng đấng mãnh ăn quát lớn, không mấy lần liền đem mình quán cái say khướt, ở người hầu nâng đỡ hô to gọi nhỏ rời 1S2mRVx đi Đậ Sa trại.

Cười Lâm Đạo sĩ cười hắc hắc đối với Vân Tranh nói: "Trên đời này người thông minh có thể không riêng một mình người, người xem một chút cái kia cha và con gái, người nhìn lại một chút chúng ta Đậ Sa Huyền Huyện thừa, nhìn thấy chỗ tốt sẽ vẩy lên đến, nhìn thấy nguy hiểm liền sẽ lập tức né tránh, tiểu tử, kế hoạch của người tám phần mười phải hủy bỏ, bằng không người vẫn là nghe lão đạo, trực tiếp đi Thành Đô phủ được."

Ngũ Câu hòa thượng vỗ bụng bự hỏi Vân Tranh: "Thí chủ đây là chuẩn bị mượn dùng thổ phiến người sức mạnh? Liền không lo lắng gặp phải phản phệ? Đã mượn thổ phiến người một khi tiến vào nơi phồn hoa, bọn họ so với nguyên sơn trộm còn muốn hung tàn."

Vân Tranh đem cuối cùng một chén rượu rót vào trong miệng, nhìn đầy trời ánh nắng chiều nhỏ giọng nói: "Làm một người người đang ở hiểm cảnh thời điểm, có kế hoạch liền so với không kế hoạch thân thiết, dù cho là sai lầm kế hoạch cũng so với không kế hoạch tốt hơn nhiều."

"Quyết định muốn như thế XXX? Hơn nữa mặc kệ hậu quả?" Ngũ Câu vươn mình ngồi dậy đến.

"Đúng, sĩ tử xuống núi chú ý lập thân, lập ngôn, lập đức, ta trước hết từ lập thân bắt đầu làm lên đi, tiêu diệt nguyên sơn trộm chính là ta với cái thế giới này làm ra phần thứ nhất cống hiến, cũng hướng về Đại Tổng tuyên cáo, ta Vân Tranh, đến rồi!"

"Ý nghĩ không sai, nhưng là người thật không có hậu bị thủ đoạn? Ngũ Câu hòa thượng trạm lên nhìn chung quanh, bỗng nhiên nhìn thấy Vân gia gạch phòng mặt sau sài chông, vôi vãi rơi xuống trúc lâu, từ trong đồng củi rút ra một cái đánh đánh cành cây, mặt ngay lập tức sẽ trở nên vụn vụn lên.

Cười Lâm Đạo sĩ theo sát rơi xuống trúc lâu, tiếp nhận Ngũ Câu hòa thượng trong tay cành cây liếc mắt nhìn sau, không khỏi run rẩy tuyên bố một tiếng nói hào: "Vô Lượng Thiên Tôn!"

"Thí chủ hành này ác độc việc, liền không lo lắng ngày khác rơi vào A Tỳ địa ngục mãi mãi không có ngày nổi danh sao?"

Đối mặt Ngũ Câu cất vấn Vân Tranh có vẻ rất là ung dung, năm đốt ngón tay gõ trúc lâu sàn nhà đến: "Ngài là biết đến, ta làm việc xưa nay đều là hướng về xấu nhất nơi nghĩ, ta vui lòng đem người nghĩ thầm càng tệ hơn một ít, từ nguyên sơn đến Đâu Sa quan, có một cái ba mươi dặm trường lồng hấp hấp, có người nói nơi đó có địa hỏa, vì lẽ đó quanh năm trời quang mây tạnh oi bức không thể tả, Lại Bát chử tới đây ngu, trong đó một con chính là chết ở nơi đó, bị tươi sống nhiệt chết, còn lại này năm con ngu, vẫn là hãn không ngừng hướng về ngu trên người giội nước lã mới sống sót mang về.

Thổ phiến người nên không thích ứng nơi đó triều nhiệt khí hậu, vì lẽ đó thì sẽ không lại đây, vạn nhất bọn họ nổi lên lòng hiếu kỳ, muốn tới xem

một chút, những thứ đồ này chính là vì bọn họ chuẩn bị, ta thí nghiệm qua, giết chết mấy trăm người cũng không khó khăn lắm."

Ngũ Câu hòa thượng ngồi dưới đất tụng một lần (thanh tâm chú) lúc này mới ngẩng đầu hỏi Vân Tranh: "Người đến từ nơi nào? Thuần phác Đâu Sa trại không thể dựng dục ra người như người đến."

Vân Tranh ha ha nở nụ cười nói: "Người chưa từng thấy A Tỳ địa ngục, ta đã thấy, đạo trưởng chưa từng thấy không kể hờ Địa Ngục, ta cũng đã gặp, ở nơi đó hầu như không còn lương tri, hầu như không còn thiện ác, người người trên đầu đẩy một khối lồ "Lợi" tự dưng mãnh xung phong, ở nơi đó tín dụng cần chứng thực ở hắc chỉ bạch tự trên, ở nơi đó tùy chỗ thổ đàm chuyện như vậy đều cần viết tiến vào pháp quy bên trong, rất buồn cười đi."

Ta chính là đến từ như vậy một chỗ, ta chỉ tin tưởng chính mình, vì lẽ đó đều là yêu cầu đem tất cả biến hóa đều vững vàng mà nắm giữ ở trong tay ta, chỉ có như vậy mới có thể ngủ đến an ổn, ăn thơm ngọt."

Ngũ Câu từ trong lòng móc ra vừa ký kết khế ước đối với Vân Tranh nói: "Ở Đại Tổng người cũng cần ký kết khế ước,

Người vừa mới ký kết thật một tấm, nơi này cũng cần khế ước."

Vân Tranh cười rất vui vẻ từ trong lồng ngực của mình móc ra khế ước nói: "Vậy cũng là là khế ước? Thời gian, địa điểm, số lượng, chất lượng cái gì đều không có khế ước tính là gì khế ước, nếu như ta muốn đổi ý, Lương lão gia coi như là bị thiệt thòi, cũng sẽ có nỗi khổ không nói được đến."

Hòa thượng, người nói cũng quá hơn nhiều, người làm sao đều là phê phán ta vẫn không có việc làm, hiện tại việc cấp bách chính là trước tiên đem chuyện làm ăn làm to, để thổ phiến người không thể rời đi chúng ta, này một môn chuyện làm ăn đối với Đại Tổng chỗ tốt rất nhiều, nhiều người đều muốn như không tới."

Một trong số đó, chúng ta sẽ có thật nhiều da trâu có thể chế tác giáp da, sừng trâu, lông trâu, gân bò lại là chế tạo cung tên không thể thiếu nguyên liệu, Đại Tổng cờ nào thiếu hụt vật này người không thể nào không biết chứ?

Thứ hai, con đường chuyển thuận sau khi, chúng ta liền có thể từ thổ phỉen người nơi đó cho tới tốt nhất thanh đường mã, này không phải là con lừa như thế điền mã có thể so sánh được với. Cái môn này chuyện làm ăn coi như là đăng báo đến tham gia chính sự bàn trên, hẳn cũng sẽ không chút do dự phê chuẩn.

Chỗ tốt nói xong, hòa thượng, người có giúp hay không? Ta chỉ chính là Thành Đô phủ nơi đó còn cần người đi nói hạng, công lao ai yêu lĩnh ai lĩnh, không muốn đem ta đẩy ra là tốt rồi, ta chuẩn bị kỹ càng thật địa đi Thành Đô phủ học đến trường, ww uukanshu. net tuổi tác sau khi đến liền đi Đông Hoa môn xưng tên."

Vân Tranh mấy câu nói, để Ngũ Câu hòa thượng mồ hôi đầm đìa, quang mồ hôi trên đầu dường như con rắn nhỏ bình thường tiến vào rộng lớn tăng y, nghĩ đến sau một hồi lâu mới đối với Vân Tranh nói: "Lão tăng nhất định là muốn dưới A Tỳ địa ngục."

"Vậy thì đáp ứng rồi?" Vân Tranh cười ha ha an vị về trúc lâu, ung dung thong thả ăn đồ ăn. Vừa nãy vội vàng ứng phó mấy người này, đều không có cẩn thận mà ăn một chút gì, thịt bò quá tinh quý giá, chính mình cái này cũng là lần thứ nhất ăn.

Lão đạo, hòa thượng toàn đi rồi, tịch nhục chính đang thu thập bát đĩa, Vân Nhị nằm ngoài trúc chỗ ngồi chính đang vội vàng trang thịt bò mảnh, Vân Đại đã xếp vào một lúc lâu, thời gian một ngày là không đủ, Nam Phương khí trời ướn át, muốn hoàn toàn hong khô, chí ít cần năm, sáu thiên.

Thật ở nhà khay đan quá nhiều, mười mấy cái đại khay đan chứa đầy sau khi, liền cẩn thận dời vào trong nhà, từng tầng từng tầng mở ra phơi nắng, toàn trại chỉ có Vân gia gạch trong phòng sẽ không có hơi ẩm, cũng sẽ không bị nước sương thấm nhuận ẩm.

Toàn bộ trong phòng đều tràn ngập thịt bò hương vị, rõ ràng đã ăn rất no tịch nhục phát hiện mình lại đang chảy nước miếng, tàn nhẫn mà bấm một cái chính mình, liền chuẩn bị đi nấu nước, hai vị thiếu gia rất rõ ràng mệt mỏi, đều ngoác to miệng ngáp, sờ dĩ cố nén không ngủ, chính là định năng một hồi chân ngủ tiếp.

Tịch nhục lúc trở lại, Thái Dương vừa xuống núi, Hắc Âm vẫn không có phủ kín trại, muốn đi thiêu nước nóng, lại phát hiện hai vị thiếu gia đã ngủ, ngày đó rất mệt nhọc.

Giúp đỡ bọn họ lột ra giày cùng đủ y, đắp kín thảm, tịch nhục liền rón ra rón rén ra ngoài phòng, ở đóng cửa trong nháy mắt đó do dự một chút, từ khay đan bên trong tàn nhẫn mà nắm một cái thịt bò khô mới hài lòng trở về phòng của mình đi tới.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Giao Tử

Thịt bò khô ở sưỡi sau bốn ngày liền hoàn toàn sưỡi được rồi, này muốn được lợi từ mấy ngày nay khí trời tốt, ánh mặt trời không chỉ mãnh liệt, hơn nữa nhật chiếu thời gian dài, phiền lòng mây mù từ cũng không đến đi tìm phiền phức, hơn nữa trong sơn cốc đều là có phong, này so với Vân Tranh dự liệu thời gian rút ngắn hai ngày.

Lương gia vẫn là nhất quán thủ tín, vài bố, muối ăn, châm tuyến, nôi sắt đều đưa một chút lại đây, có điều nhất làm cho Vân Tranh hài lòng chính là mười tám mười quán giao tử.

Lúc này giao tử còn chỉ có thể ở Thục trung sử dụng, Thục trung là một thiếu đồng địa phương, toàn bộ Đại Tổng tiền đồng chất lượng nguy nhất liền muốn mấy Thục trung, thế nhưng nơi này thương mại mậu dịch nhưng phi thường phát đạt, cần đại lượng tiền đồng lưu thông, vì lẽ đó liệt tiền, thiết tiền bay đầy trời, các thương nhân phiền muộn không thôi, liền giao tử liền sinh ra theo thời thế, có điều vật này hiện tại chỉ có thể ở Thục trung sử dụng, đi tới đông kinh Biện Lương thành cũng có thể ở Thục trung cự cổ mở trong cửa hàng hối đoái.

Dư tiền không chỉ không lợi tức, trái lại muốn giao nộp không ít phí dụng, phi thường không quen như thế làm ra Vân Tranh nhìn Lương Kỳ một mặt kiêu ngạo, không thể làm gì khác hơn là ngoan ngoãn ngậm miệng, chỉ nếu có thể mở ra giao tử Thương gia, tuyệt đối là Thục trung lừng lẫy có tiếng có tín dự Thương gia. Thành Đô Tri Phủ trương vịnh chỉ cho phép mười sáu gia hiệu buôn phát hành giao tử, vì lẽ đó ở rất nhiều lúc giao tử so với tiền đồng dễ sử dụng.

Đang nhìn đến giao tử đầu tiên nhìn thời điểm, Vân Tranh trong lòng liền bay lên mãnh liệt phạm tội kích động, giao tử đồ án "Dùng ốc mộc nhân vật" tạo thành, ở ngoài làm hoa văn khung. Đồ hình phức tạp, làm giả giả không dễ mô phỏng. Thêm vào "Phụ hộ áp tự, từng người ẩn mật đề hào, trước tiên mặc kết" nhiều sắc in lồng màu: Vì an toàn phòng nguy, đã bắt đầu dùng hồng, lam, hắc chờ sắc, in lồng màu hoa văn đồ án cùng chính thức con dấu. Nay khoảng chừng chính là song sắc cùng nhiều sắc in lồng màu bắt đầu.

Nhìn mặt trên thô ráp in màu đồ án, còn có khổng lồ lương tự biểu thị, nhìn lại một chút Lương gia mật áp, Vân Tranh rất muốn làm một ít chữ bì về đến mình ẩn giao tử, chỉ có kẻ ngu si mới sẽ năm thời đại ngày đến làm giao tử mật áp. Tuy rằng đem thời đại nhật đối thành "Thái tuế" tên gọi, lại dùng hình, trùng, khắc, phá, hại, cũng những này phạm Thái tuế vận mệnh đến xác định thời đại nhật, cuối cùng chọn một người ngày sinh tháng đẻ khám đi vào liền thành Lương gia mật áp.

Vân Tranh cầm giao tử quay về Thái Dương chỉ nhìn, những giấy này trương không minh bạch, Lương Kỳ cười nói: "Đây là cha ta tự mình mở ra đến giao tử không có sai, người đến Thành Đô phủ liền có thể hối đoái thành tiền đồng hoặc là bạc."

Vân Tranh gật gù đem giao tử ôm vào trong lòng, nhìn Lương Kỳ thở dài nói: "Quá thuộc, không tiện hạ thủ."

Một câu nói đem Lương Kỳ nói mặt cười ửng hồng, tàn nhẫn mà đập Vân Tranh hai lần nói: "Phi, người coi ta là gì người!"

"Ai quản người là người nào, ta là nói nhà người giao tử, chuyện này đối với người gia tới nói quả thực chính là sinh mạng như thế đồ vật, cũng dám làm như vậy làm ầu? Người cho rằng ta không tìm được người khắc ra khỏi phòng FkX0JTQv mộc nhân vật thợ thủ công? Vẫn là ta đếm không hết phía trên này cái rui con số, hoặc là người cho rằng ta không biết cái gì là

in màu in ấn? Thái tuế có sáu mươi, xác thực không ít, thế nhưng đối ứng sinh nhật thời đại Thái tuế có một, coi như nhà người dùng phạm Thái tuế biện pháp nhiều làm ra đến rồi bảy cái, vậy thì như thế nào, chỉ cần dò nghe năm nay dùng chính là ai sinh nhật thời đại, làm tiếp một đạo đơn giản toán học đề liền có thể phá giải, sau đó liền có thể làm ra giống như đúc giao tử.

Từ Đậ Sa nhất vào Thành Đô phủ phải đi nửa tháng, vì lẽ đó nhà người muốn đối với món nợ, chí ít là nửa tháng sau sự tình, ta mãnh liệt hoài nghi nhà người là một quý một đôi món nợ, có thời gian lâu như vậy, đầy đủ đem người gia cái cuối cùng miếng đồng đã lấy đi."

Lương Kỳ chân mềm nhũn đặt mông ngồi vào trên đất, những chuyện này liền nàng cũng không biết, trên khuôn mặt nhỏ nhắn trắng toan toát một điểm tơ máu đều không nhìn thấy, chỉ biết là sở trường chỉ chỉ Vân Tranh không ngừng nói: "Người, người, người..."

Để tịch nhục đem Lương Kỳ nâng dậy đến ngồi xong, rót cho hẳn một chén trà lúc này mới nói: "Xem người vừa này dáng vẻ, có phải là liền giết ta diệt khẩu tâm đều có?"

Này là được rồi,

Cả nhà người vận mệnh đều gắn bó ở này trên một tờ giấy, thay đổi ta ta cũng giết người, hơn nữa giết so với người triệt để, phía trên thế giới này người thông minh hơn nhiều, nhà người giao tử, ở người khác xem ra chính là đại biểu mấy quán tiền, thế nhưng ở một ít người hay hóng hớt trong mắt, liền đại diện cho vô cùng lạc thú, thông qua kín đáo tư duy, kéo tơ bóc kén tra xét, tinh vi toán học tính toán, liền có thể phá giải đi ra.

Đừng tưởng rằng trên đời không có loại này tẻ nhạt người, trước mắt người liền đứng một vị, các người thật là ngốc, phát hành giao tử còn đem hết thảy trách nhiệm ôm đồm ở trên người mình, làm gì không đem loại này nguy hiểm tái giá cho năm giao tử người, chỉ cần do dư tiền người ra

cụ mật áp là tốt rồi, làm như vậy có chỗ tốt, một khi người này tiền bị người khác nắm giả giao tử lấy đi, dư tiền người cầm giao tử không lấy ra tiền đến khá tốt người, các người có thể lại nắm giao tử người bảo quản không quen.

Ý đồ này chỉ ít trị một ngàn quán, ta cũng không muốn nhà người tiền, người chỉ cần đi Đạ Sa quan gia cụ trong cửa hàng mua một bộ quý nhất gia cụ liền thành, con bà nó, đồ tốt như thế lại không người hỏi thăm."

Lương Kỳ nhanh chân liền chạy, ww uukanshu. net xe la bị nàng thúc lại như muốn bay lên đến giống như vậy, lần này nàng xem như là thật sự sợ sệt.

Vân Nhị đứng trên bậc thang xa xa mà nhìn Lương Kỳ chật vật chạy trốn đối với Vân Đại nói: "Người làm sao liền không biết thương hương tiếc ngọc một điểm? Người vừa nãy chính là ở nói hưu nói vượn, chúng ta trước đây cũng đã làm chuyện như vậy, muốn công phá người ngân hàng mật mã, kết quả thí nghiệm nhiều lần đều chưa thành công, người Computer mật mã cũng không có công phá, việc này không người nghĩ tới dễ dàng như vậy, Thái tể có sáu mươi, đem nó đưa vào đến phương trình bên trong, người định dùng tay giải đi ra? Luy bất tử người!"

Vân Đại vò vò mũi tức giận đối với Vân Nhị nói: "Cũng là bởi vì các người, ta mới đối với hết thầy mười ba mươi bốn tuổi hài tử không có nửa điểm hảo cảm, các người không chỉ phiền phức, quả thực muốn đòi mạng."

Vân Nhị thăm thăm nói: "Người sau đó coi như là muốn những phiền toái này, cũng không ai phiền người."

Một câu nói nói Vân Tranh trong lòng chua xót, đúng vậy, kỳ thực những hài tử kia chính là nghịch ngợm một chút, kỳ thực đều là hiếm thấy con ngoan, thông tuệ, ngay thẳng, hay là còn có chút Tiểu Tiểu thiện lương.

Lắc lắc đầu, đem những này cảm giác xấu từ trong óc trục xuất khỏi đi, ngày hôm nay là cái trọng yếu tháng ngày, Lại Bát muốn tới đá trâu năm nơi này tiếp thu hàng hóa, nghe nói lần này hẳn tổ chức có tới mười người, mỗi người gánh vác năm mươi kg hàng hóa đi sơn phía bên kia cùng thổ phiến người giao dịch, đây là Lại Bát cùng Trát Tây thương lượng kỹ càng rồi, đến bên kia sẽ có thổ phiến người quá tới đón tiếp.

Nhìn thấy Vân Tranh chuẩn bị hàng hóa, Lại Bát cẩn thận kiểm tra nhiều lần, vài bố đều bị hắn mở ra từng con từng con kiểm tra, hẳn phi thường lo lắng hàng hóa xảy ra sự cố, cùng người Hán giao dịch ra điếm sự cố nhiều nhất ai đốn đánh sự, cùng thổ phiến người giao dịch một khi xảy ra sự cố, sẽ liền mạng nhỏ đều ném mất, không cho hắn không cẩn thận.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Nguyên Sơn Có Chi Hầu

Nguyên sơn là một ngọn núi, thế nhưng nguyên sơn danh tự này đại biểu lại không phải một ngọn núi, nơi này là giặc cướp thế giới, từ khi Tống thái tổ Triệu Khuông Dận ở đại độ trên bờ sông nắm chính mình ngọc phủ tìm một hồi nói trăm giang sơn chấm dứt ở đây, nơi này liền thành một thuộc về giặc cướp thế giới.

Chỉ nếu là có người tụ cư địa phương, sẽ có quy tắc, nếu nơi này quan phủ không quản được, như vậy bọn họ ở thán ngày tích lũy bên dưới cũng là hình thành chính mình quy củ.

Một cái lớn nhất quy củ chính là không được trộm cắp!

Nói đến buồn cười, giặc cướp oa bên trong nhưng không để hứa tiểu thâu tồn tại, hay là bọn họ cho rằng tiểu thâu là một loại cực kỳ thấp hèn Hắc Ám nghề, lại như thế giới bên ngoài bên trong xem thường ăn mày như thế, tiểu thâu một khi bị bắt được, đại gia sẽ vô cùng phấn khởi địa vẫy lên đến, lấy đao tử, hoặc là lưới búa đem tiểu thâu tay hoặc là chân chặt hạ xuống, sau đó sẽ có lòng tốt giặc cướp nắm thiêu hồng bàn ủi giúp hãn cầm máu, còn đến cùng là muốn chém tay hay là muốn chém chân liền muốn xem này tên trộm thâu item quý tiện trình độ đến kết luận.

Thâu một cây đao sẽ bị chém tay, thâu một cái lưới búa sẽ bị giậm chân, giá trị ít hơn hai thứ này, sẽ chặt ngón tay hoặc là ngón chân, còn trộm người khác lão bà, đại gia sẽ cười ha ha, không ai coi là thật.

Hầu tử râu đồ vật luôn luôn là đếm lấy tay mình chỉ, ngón chân đến tính toán, nhiều nhất thiếu một đầu ngón tay đây là hẳn ranh giới cuối cùng, từ tám tuổi bắt đầu râu đồ vật nuôi sống chính mình mãi cho đến hiện tại mười hai tuổi, rỗng rã trộm bốn năm, hẳn kiêu ngạo nhất địa phương chính là đầu ngón tay của chính mình cùng đầu ngón chân đều là mười cái, tuy rằng ô ư chút nhưng một không nhiều, một không ít, cùng hẳn đồng nhất thời kì râu đồ vật tiểu râu, hiện tại không phải cụt tay chính là thiếu chân, còn có thật nhiều xương đại khái đã mục nát.

Hầu tử không biết mình cha mẹ là ai, ở trong ký ức của hẳn chưa từng có cha mẹ cái này khái niệm, từ khi bắt đầu biết chuyện hẳn liền bị tàn khốc cảm giác đói bụng bao phủ, không thì không ở đói bụng, lạnh giá là hẳn trong ký ức sâu sắc nhất râu đồ vật.

Lưu Đại Ba ngày hôm nay ra đi làm việc, hẳn túp lều bên trong nhất định không có ai, ngày hôm qua liền nhìn thấy hẳn nhắc theo một vàng tịch nhục trở về nhà, lớn như vậy một miếng thịt hẳn không thể một buổi tối liền ăn sạch, hầu tử cũng rất muốn nếm thử.

Nói đến phi thường bị ai, rõ ràng có một thân cao minh trộm cắp kỹ xảo, nhưng cả ngày đói bụng, bởi vì toàn bộ nguyên sơn người đều biết mình là tiểu râu, bất luận bất luận người nào chỉ cần thấy được chính mình sẽ trận địa sẵn sàng đón quân địch, từng cái từng cái đem con mắt mở như chuông đồng như thế, còn râu cái rắm a, rút kinh nghiệm xương máu sau Fkxj5M5e khi, hầu tử rốt cục nghĩ rõ ràng, nguyên sơn người vẫn là quá ít, ít đến ai đều nhận biết mình mức độ, có lúc hẳn sẽ bò lên trên nguyên sơn đỉnh cao nhất điểm mũi chân hướng sơn bên ngoài xem, nghe nói người bên ngoài rất nhiều, hơn nữa rất ngu, đạn tỳ bà kể chuyện xưa Hoàng tiên sinh nói rồi người bên ngoài đều là một đám nhu nhược kê.

Nguyên sơn chỉ có chọi gà, mỗi người hung hãn, có một hội hầu tử dự định đi ăn trộm gà, kết quả bị con kia hung hãn chọi gà truy sát nửa cái đỉnh núi, trở thành toàn bộ nguyên sơn trò cười.

Chọi gà chủ nhân lại bởi vì chuyện này buông tha mình, bởi vì chuyện này sau khi, hẳn chọi gà bằng giá càng cao hơn.

Hầu tử cố gắng đem trên người mình rộng lớn quần áo quấn chặt, muốn thân đồ vật bất luận làm sao muốn trước tiên bảo đảm chính mình khắp toàn thân lưu loát, cho dù thân không tới đồ vật cũng phải bảo đảm mình có thể chạy thoát, hầu tử đối với mình chạy trốn bản lĩnh từ trước đến giờ tự tin. To lớn nguyên sơn chạy nhanh hơn chính mình người không nhiều, coi như có so với mình chạy nhanh người, so với mình linh hoạt người nhưng không có mấy cái.

Bì lân nhi cư chuyện như vậy ở nguyên sơn không tồn tại, đại gia đều muốn ly biệt người xa xa mà, duy trì khoảng cách nhất định mới có thể bảo đảm chính mình an toàn, đây chính là nguyên sơn sinh tồn chi đạo.

Lưu Đại Ba trước đây là một độc hành đạo tặc, ở thẳng trì giết một cáo lão về quê kinh quan, nghe nói cái tên này để người ta mười sáu trên miệng đến tám mươi tuổi lão nương, xuống tới ba tuổi trẻ mới sinh, giết sạch sành sanh,

Thuận tiện đem nhân gia ba cái nữ quyến cho gian, kết quả, sự tình làm ra không bí ẩn, bị người nhìn thấy, không thể làm gì khác hơn là suốt đêm đi tây diện chạy, quan sai theo sát không nghỉ, cuối cùng hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là ở lại nguyên sơn.

Đây là một giết người không chớp mắt gia hỏa, nếu như không phải Hàm Ngưu không ngừng gọi đói bụng, hầu tử là không chuẩn bị đi chạm người này, quá nguy hiểm, từ khi đại đầu lĩnh Hắc Hồ bị một đạo sĩ giết, nguyên trên núi liền cũng không còn đầu lĩnh, bảy, tám cái tiểu đầu lĩnh một người mang theo một nhóm người cả ngày đánh nhau, nhìn dáng dấp muốn đánh ra tân đầu lĩnh, còn cần ba năm Hoàng tiên sinh nói này tựa như là Đông Hán những năm cuối thiên hạ đại loạn, lại đến quần hùng tranh giành thời điểm.

Tranh giành? Nơi này không có lộc, sau đó mới nghe Hoàng tiên sinh nói đây là một cái tử dụ, thế nhưng hầu tử cho rằng này con phì phì lộc chính là Hắc Hồ béo trắng lão bà, bởi vì nàng đều là bị tiểu đầu linh môn cướp đến cướp đi.

Thu hồi tâm tư, chuẩn bị làm việc, hướng lòng bàn tay của chính mình ỏi ra hai ngậm nước bọt, hầu tử thừa dịp ánh trăng theo một cái dây leo già điều trượt xuống dưới, Lưu Đại Ba nhà liền xây ở trên một tảng đá lớn, lẻ loi ai cũng không sát bên, dưới đây chính là một đạo vực sâu, hầu tử liên tục dăng ba lần lúc này mới bắt được tấm ván gỗ, đem cây mây thuyên ở trên tấm ván gỗ, một thập người liền tiến vào Lưu Đại Ba gian nhà.

Các loại vũ khí hầu tử không dám động, cứ việc hẩn rất muốn trên tường này thanh sáng loáng lười búa, nghĩ đến chính mình sẽ bị chặt chân, liền ngay cả xem lười búa tâm tư đều không có.

Tay dò vào lò sưởi bên trong cảm thụ một hồi, rất tốt, Lưu Đại Ba đã một ngày không ở trong phòng, từ trong lòng móc ra một Tiểu Tiểu gạo túi, nhanh chóng từ Lưu Đại Ba gạo vại bên trong đào ra hai bát gạo, nhìn mình Tiểu Mễ túi, hầu tử khê cắn răng, lại đi đến diện xếp vào hai bát, Hàm Ngưu lượng cơm ăn lớn, điểm ấy gạo e sợ ăn không đủ no.

Tịch nhục liền lên đỉnh đầu mang theo, hầu tử từ trong lòng móc ra một cây tiểu đao tử, theo Lưu Đại Ba cắt quá dấu vết trên lại cắt đi mỏng manh hai mảnh, ww uukanshu. net cầm lấy tịch nhục cẩn thận nhìn một chút, giác đến cơ hồ không thấy được, liền lại nặng nề cắt một đao. Đem ba mảnh tịch nhục dùng lá cây tử bánh bao đến ôm vào trong lòng, gạo túi quần vào bên hông, trở ra môn đến, nằm phục ở trên bình đài cẩn thận lắng nghe chốc lát, thấy không có gì động tĩnh, liền mở ra cây mây dăng đi ra ngoài, sau đó nhanh nhẹn vịn cây mây lên núi nhai.

Cẩn thận là tiểu thân yếu tố đầu tiên, hầu tử lên núi nhai, đem cây này cây mây cẩn thận ẩn giấu ở đông đảo cây mây bên trong, chỉ cần qua hai

ngày, cây mây trên ma sát dấu vết sẽ hoàn toàn biến mất, Lưu Đại Ba không thể nghĩ đến là chính mình, dù sao hấn chặn ở giao lộ tảng đá kia chính mình còn không xô dịch nổi.

Hàm Ngưu lại bị đá thương, hấn đều là bị đá thương, cũng may hấn da dày thịt béo coi như bị đá thương hai ngày nữa cũng sẽ tốt lên, chỉ là ngày hôm nay thật giống bị đánh rất nghiêm trọng, huyết già tử đem con mắt đều dán lại, đầu to thũng lại như là đầu heo, chính là như vậy còn cười hắc hắc đối với hầu tử nói: "Ngày hôm nay liền thiếu một chút, thiếu một chút ta liền có thể bắt được Hồ lão đại khối này tịch nhục, người không nhìn thấy, khối này tịch nhục trên tất cả đều là mỡ tử thịt, có tới bốn chỉ dày, hầu tử, người xưa nay đều chưa từng thấy như vậy phì tịch nhục, nếu như ta thêm ít sức mạnh, liền có thể đoạt tới, người nhất định thích ăn." Nói xong tạt ba một hồi miệng.

Hầu tử giơ tay đã nghĩ đánh Hàm Ngưu, tay đến giữa không trung bên trong lại dừng lại, ngày hôm nay không thể đánh hấn, trên đầu hấn tất cả đều là thương, hầu tử ngồi chồm hổm xuống đi kèm Hàm Ngưu vai nói: "Hồ lão đại thịt chúng ta ăn không được, hấn chính là đang bắt nạt người, chỉ muốn biến đổi pháp đánh người, nói cho người bao nhiêu lần, không muốn bị lừa, người làm sao liền không nghe?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 22+2 Cái Giặc Cướp

Hai người chính là như vậy lẫn nhau y tồn sống sót, vì lẽ đó hầu tử chỉ là đánh khụt khịt, liền đỡ Hàm Ngưu nằm đang cỏ khô trên, chính mình từ góc tường móc ra lọ sành bắt đầu nấu cháo ăn.

Đây là một không lớn khe đá, Hàm Ngưu tìm chút củi lửa đem cửa lớn đổ lên coi như là nhà, từ lúc còn rất nhỏ hai người liền sinh sống ở nơi này toàn bộ hang đá đã bị huân thành màu đen.

Hầu tử ôm đầu gối lắng nghe lọ sành bên trong cháo loãng ở sùng sục, ngày hôm nay cố ý nhiều hơn hai cái gạo, Hàm Ngưu thích ăn nhất cơm khô, ngày hôm nay chúc hẳn là trải qua mấy ngày nay tối trừ một lần.

Chờ đến chúc luộc gần như, hầu tử liền đem cái nắp mở ra, một lần nữa cho chúc bên trong tăng thêm một chước thủy, tiếp tục luộc, như vậy song chưng đi ra cháo là nhất sền sệt, lửa gạt không được cái bụng, nhưng có thể lửa gạt lửa gạt con mắt.

Tịch nhục là hàm, hầu tử đem thâu đến tịch nhục dùng dao nhỏ một chút tước thành lát cắt, bỏ vào chúc bên trong, đợi được chúc luộc được rồi, tịch nhục cũng là quen, Hàm Ngưu nghe thấy được tịch nhục hương vị, tập hợp lại đây ở lọ sành bên cạnh thật dài hít một hơi, ngậm nước không hăng hái đi xuống chảy.

Hầu tử chà xát một hồi miệng mình, nỗ lực đem Hàm Ngưu đầu đẩy ra, thử hai lần đều chưa thành công, hai choai choai hầu tử lại như tiểu Cầu như

thế nằm nhồi lọ sành bên cạnh, tham lam nghe bay ra hương vị, hai tấm bản thủ trên mặt tất cả đều là vẻ say mê.

Chỉ có một con bát, theo thường lệ này con bát quy hầu tử dùng, Hàm Ngưu chỉ có thể dùng lọ sành, hẳn yêu thích dùng lọ sành, cùng hài tử khác yêu thích dùng tay trao cơm, hầu tử cùng Hàm Ngưu nhưng ở chấp nhất dùng chiếc đĩa, bởi vì nghe Hoàng tiên sinh nói: "Chỉ có súc sinh mới sẽ dùng tay trao cơm, chỉ cần là người, ăn cơm nên dùng chiếc đĩa.

Vì lẽ đó bọn họ bất kể như thế nào đói bụng, ăn cơm nhất định là muốn dùng chiếc đĩa.

Hầu tử đem rót vào chính mình trong bát tịch nhục từng mảng từng mảng chọn trở lại phóng tới lọ sành bên trong, Hàm Ngưu ngày hôm nay bị thương rất nặng, cần ăn nhiều một chút, sơ ý Hàm Ngưu cũng không có phát hiện điểm này, hẳn so với hầu tử rộng lớn dạ dày căn bản là không cho hẳn suy nghĩ chỗ trống, cháo hương vị lại như là mồi như thế vững vàng mà ôm lấy hẳn tâm, chỉ muốn sớm một chút bắt đầu ăn cơm.

Hầu tử tinh tế nhai : nghiền ngẫm còn sót lại một điểm sợi thịt, mãi đến tận tước đến nát bét mới nuốt xuống bụng, nhìn ăn như hùm như sói Hàm Ngưu, hầu tử có chút hối hận lần trước vì sao không có theo những người kia đi tấn công Đậu Sa quan, bọn họ mang về đồ vật thật nhiều a.

Lần tới lại có thêm cơ hội như vậy nhất định phải đi! Hầu tử ở trong lòng cho mình âm thầm khuyến khích.

Cũ nát cổng tre lập tức liền bị kéo dài, một tấm dũ tợn khấu mò vào, không được, là Lưu Đại Ba mới chịu há mồm nói chuyện, hầu tử trong tay bát ăn cơm liền tầng tầng nện ở trên gương mặt đó, chọt tay trái liền chếp lại một cái còn đang thiêu đốt củi lửa tàn nhẫn mà xử tiến vào Lưu Đại Ba trong đôi mắt, chỉ nghe một tiếng thê thảm hét thảm, Lưu Đại Ba đem đầu

rụt trở lại, trong tay Trường Dao lung tung vung vẩy, chém vào trên vách núi đốm lửa bắn tứ tung.

Hầu tử kéo còn ở sững sờ Hàm Ngưu tìm cái cơ hội chui ra sơn động, bỏ mạng giống như hương bên dưới ngọn núi chạy đi, thừa dịp Lưu Đại Ba đồng bọn vẫn không có chạy tới, nhất định phải nhanh chóng rời đi nguyên sơn.

Lưu Đại Ba hung hãn cực điểm, đánh đi cắm ở trong đôi mắt củi lửa, lão đảo hướng về hầu tử đuổi lại đây, hẳn xin thề phải đem hai người này tiểu tặc chém thành muôn mảnh.

Hầu tử không dám quay đầu lại, Hàm Ngưu thật chặt ôm chính mình lộ sành chỉ biết là theo hầu tử ra bên ngoài chạy, cũng may hầu tử cùng Hàm Ngưu là từ nhỏ ở trên vùng đất này lớn lên người, đối với nơi này từng cọng cây ngọn cỏ rất tinh tường, ba quả hai quả liền bỏ rơi phía sau Lưu Đại Ba, tựa ở một gốc cây cây thông trên, kịch liệt thở hổn hển.

Nguyên sơn là không thể quay về, Lưu Đại Ba có một nhóm người, phi thường hung hãn, mình và Hàm Ngưu trở lại chỉ có một con đường chết, từ nhỏ nuôi thành dã tính tử, để hầu tử cũng không phải làm sao sợ hãi, trên thế giới lại chỗ xấu cũng có điều chính là nguyên sơn, quá mức gia chuyển sang nơi khác một lần nữa đã tới,

Những ý niệm này điện quang hỏa thạch giống như từ hầu tử trong đầu lẫn lộn mà qua, chính mình vừa nảy không phải còn dự định đi Đâu Sa Huyền sao? Nếu hiện tại không còn đường về, hiện tại liền đi, bằng hai anh em tên gọi, làm sao đều có thể so với bên ngoài những kia nọ kê như thế người cường gấp trăm lần.

Hầu tử trước tiên mở đường, Hàm Ngưu ôm bình thật chặt theo sau lưng, động não sự tình xưa nay đều là hầu tử làm ra sự tình, hầu tử so với mình thông minh, điểm này Hàm Ngưu xưa nay sẽ không có quá ý kiến.

Ngay ở hai cái Tiểu Cường Đạo sau khi rời đi, một đạo quý mị bóng người từ cây thông trên nhảy xuống, liếc mắt nhìn sắp sửa biến mất ở trên đường nhỏ hầu tử cùng Hàm Ngưu, vênh tai lên nghe xong một hồi, liền chui tiến vào bên cạnh lùm cây, bốn, năm cái đánh cây đuốc đại hán vội vã đuổi lại đây, cầm đầu đại hán kia trên mặt quần quít lấy một khối vải bố, còn sót lại một con mắt bên trong tất cả đều là hung quang, gầm thét lên muốn người còn lại giúp hắn tìm ra cái kia hai cái tiểu tặc, hắn muốn tự tay hoạt lộ tiểu tặc.

Thấy tặc nhân tản ra, bóng đen cũng lặng lẽ đi theo, trạm ở một cái đại hán phía sau ôm đầu của hắn tàn nhẫn mà nhéo một cái, đại hán kia liền lặng yên không một tiếng động địa ngã trên mặt đất.

Bào chế y theo chỉ dẫn bốn lần, cũng chỉ còn sót lại cái kia hung ác nhất tráng hán, hắn không lại ảnh ản thân hình, liền đứng dưới tán cây chờ Lưu Đại Ba lại đây, nhìn Lưu Đại Ba tấm kia xấu xí vô cùng mặt, bóng đen hỏi: "Lưu Đại Ba? Cáo lão về quê thị Ngự Sử lỗ vợ vụ án chính là người làm chứ?"

Lưu Đại Ba cả người run lên, run giọng hỏi: "Người là quan sai?"

"Không phải, chỉ có điều có bạn tốt đã từng cho ta đã tới thư, muốn ta chú ý người, vì tìm tới người, bí các tu soạn lỗ Thanh Nguyên không tiếc xuống tới Thành Đô phủ mặc cho đầy quan, đồng thời bản tiếng, chỉ cần giết đi người, hắn không tiếc táng gia bại sản tương thù, lão đạo không để ý cái gì tạ ơn không tạ ơn, chỉ quan tâm bị người giết chết bà lão cùng trẻ mới sinh."

"Chém chết người!" Lưu Đại Ba biết không có thể dễ dàng, lão đạo sĩ này chính là giết chết Hắc Hồ người kia, ngày hôm nay chỉ có thể liều mạng đi đấu một hồi mới có thể có thể sống.

Sáng như tuyết lưỡi dao tử ở dưới ánh trăng dường như bay lượn Lê Hoa, ww uukanshu. net cười Lâm lão đạo một cái tát vỗ bỏ lưỡi dao tử, tầng tầng một quyền liền nện ở Lưu Đại Ba bao vây vải bố trên mắt, chỉ nghe Lưu Đại Ba đau hét lớn một tiếng, cúi đầu liền hướng đạo sĩ đánh tới, lại bị đạo sĩ ấn lại cổ, thuận thế dẫn dắt hấn đụng vào trên một cây đại thụ, vang một tiếng "bang", cây thông trên khô héo lá thông ào ào rơi xuống một tầng, Lưu Đại Ba nằm nhoài đại thụ dưới đấy, dao găm ném đi thật xa, tay chân không ngừng co giật, mắt thấy liền không sống.

Cười Lâm Đạo sĩ xem xét một hồi, thấy Lưu Đại Ba không động đậy, xoay người liền Fkt6FWjz đi, đi rồi không tới hai bước lại xoay chuyển trở về, nhặt lên con dao kia một đao liền đem Lưu Đại Ba đầu bổ xuống, tự nhủ: "Lão đạo không cần đầu của người, thế nhưng Vân tiêu tử rất có thể có thể sử dụng trên, không thể lãng phí."

Sắc trời sáng choang, hầu tử cùng Hàm Ngưu rờn rã đuổi một đêm đường sao, lúc này đã là lại khốn lại đói bụng, ngày xuân núi rừng chỉ có măng có thể lót dạ, hai người tìm một mảnh rừng trúc, bào mấy cây măng, Hàm Ngưu đi vào trong rừng trúc, không lâu sau liền mang theo hai cái xà đi ra, hầu tử đem da rắn lột, một người nuốt một viên xà đảm, ba lạng đao liền đem xà chặt thành vài đoạn, ném vào Hàm Ngưu mang đến bình bên trong bắt đầu luộc xà thang.

"Hầu tử, chúng ta không thể quay về nguyên sơn, sau đó đi đâu?"

Hàm Ngưu bẻ đi hai cái cành trúc tử không ngừng giảo lộ sành bên trong măng cùng thịt rắn hỏi hầu tử.

Chính đang thối hỏa hầu tử giơ lên tấm kia tràn đầy khói bụi tạt mặt như chặt đinh chém sắt nói: "Còn có thể làm gì, chúng ta là giặc cướp, đương nhiên muốn làm giặc cướp hoạt, chỉ cần lại đi hướng đông hai ngày, chúng ta liền đến Đạ Sa Huyền, tìm một dê béo trói lại, làm chút tiền tài, huynh đệ chúng ta liền đi to lớn nhất trong thành ăn cơm khô!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Cây Trúc Đào Được Dùng Giá Trị

"Cây trúc đào phải làm thận dùng, vật ấy chính là đại hàn chi chúc, hoa, hành, diệp đều có kịch độc, trong đó lấy cành cây bên trong độc tính nặng nhất : coi trọng nhất, Đậ Sa Huyền sản xuất nhiều vật ấy, lão phu nhiều năm qua muốn đem vật ấy cùng dược, làm sao độc tính quá mức mãnh liệt, đều không thể thành sự, thiếu huynh con đường riêng, đem cây trúc đào tiên cành lấy trá dầu phương pháp lấy màu trắng tương trấp, hong khô sau khi đã biến thành thành dược, mãnh liệt địa độc tính yếu bớt rất nhiều, lão phu mấy ngày nay vẫn luôn ở thử nghiệm, thiếu huynh bào chế phương pháp, quả thật có hiệu."

Hồi Xuân đường lão chưởng quỹ khẽ vuốt râu bạc trắng, cùng Vân Tranh đàm tiêu thật vui, giữa hai người trên bàn có một sứ bàn, trong cái mâm chứa một chút hơi ố vàng bột màu trắng, này vừa là vân tranh thật vất vả hong khô cây trúc đào bạch tương.

Nghe xong lão đại phu một lời nói, Vân Tranh cười khổ một tiếng nói: "Lão gia ngài có chỗ không biết, vì vật này, Ngũ Câu đại sư nói tiểu tử sẽ dưới A Tỳ địa ngục, vĩnh viễn trầm luân."

Lão đại phu khẽ mỉm cười khuyên lơn Vân Tranh nói: "Phương ngoại người đều là từ thiện một ít, lo lắng người nắm những thứ đồ này đi hại người, cũng không biết người là ở bác trừ độc tính, những này làm phẩm, trừ phi lượng lớn ăn mới có thể đoạt tính mạng người, đại hàn đồ vật đều là khổ, coi như là vô tri trẻ nhỏ, cũng sẽ không đi ăn như vậy khổ vật, Ngũ Câu đại sư lo xa rồi."

Huống chi lão phu đã tìm tòi ra đến ba cái phương thuốc, làm phẩm phối chích cam thảo, chủ điều tâm thận dương suy, thủy tà lãng tâm chi tâm quý. Phối quế cành, thì lại lưu thông máu khử ứ, thông kinh giảm đau hiệu quả tăng cường. Phối cây Ma Hoàng, thì có bình thở khỏi ho, lợi thủy tiêu thũng hiệu quả.

Đây là di hương vạn thế đại công đức, có thể tiêu người ốm đau, hoạt tính mạng người, là Bồ Tát thấy cũng sẽ tâm đầu ý hợp chuyện tốt, làm sao có khả năng sẽ vĩnh rời A Tỳ địa ngục."

Vân Tranh cuối cùng cũng coi như là bật cười, chấp tay đối với lão chưởng quỹ nói: "Ngài là hạnh lâm diệu thủ, đức cao vọng trọng, chỉ cần lão nhân gia ngài không cho là Vân Tranh là ở thương thiên hại lý là tốt rồi, từ hôm nay sau, Đâu Sa trại liền bắt đầu hướng về ngài Hồi Xuân đường cung cấp như vậy làm phẩm, không biết lão tiên sinh ý như thế nào, sinh sản dược phẩm việc vẫn sinh tới làm, cứu sống việc thì có lao tiên sinh đại giá."

Lão chưởng quỹ mỉm cười gật đầu, chợt nhớ tới một chuyện lại nói: "Lão phu nghiên chế ra ba đạo bí phương..."

Lão chưởng quỹ lời còn chưa nói hết, Vân Tranh ngay lập tức sẽ xen vào nói: "Cái kia ba đạo bí phương chính là lão chưởng quỹ tiêu hao hết tâm huyết nghiên chế ra, tất cả vinh quang đều nên quy về ngài dưới chân, vẫn sinh còn không đến mức vô liêm sỉ đến đoạt người vẻ đẹp, bí phương chính là Hồi Xuân đường bí phương, cùng Đâu Sa trại không quan hệ, cùng Vân Tranh không quan hệ, lão tiên sinh sau này thiết đừng nói ra như vậy để Vân Tranh then thừng đến."

Lão chưởng quỹ thấy Vân Tranh đem lại nói kiên quyết, cũng sẽ không kiên trì nữa, Hồi Xuân đường có ba loại hữu hiệu bí phương tự nhiên là đại đại chuyện tốt. Bây giờ người ta không ở bí phương thuộc về trên dây dưa, chính mình cũng không phải người vô liêm sỉ, quay người đi tới hiệu thuốc

tiền đường, cho Vân Tranh bao một chút trẻ nhỏ dùng dược thảo, từ tắm rửa dược trấp đến phẩn xoa người, mãi đến tận tiết trùng thuốc đầy đủ mọi thứ không cho phép vân diệp từ chối, liền đẩy vào trong tay của hắn.

Ở Đại Tống, quý trọng nhất thuốc chính là trẻ nhỏ sử dụng bảo đảm kiện dược, đây là một trẻ nhỏ tỉ lệ tử vong cực cao thời đại, như vậy một bộ thuốc phi thường hiếm thấy sao, chỉ có nhà đại phú mới có thể sử dụng nổi.

Vân Tranh đối với những thứ đồ này đương nhiên sẽ không từ chối, không chút nào hơn nữa chối từ liền trang đến Bao Bao bên FvGAh5vy trong, Vân Nhị phi thường cần những thứ đồ này. Lễ vật thu thoả mái, không chỉ thu lễ vật vân diệp cao hứng, chính là tặng quà lão chường quỹ cũng cao hứng, nếu vân diệp thu rồi lễ vật, liền triệt để nói rõ hắn không mơ ước Hồi Xuân đường ba cái bí phương, cái này cũng là đạo lí đối nhân xử thế giao du bên trong một loại thăm dò phương thức.

"Còn nhỏ tuổi liền minh lễ nghi, biết hiếu kính, đòi lấy có độ, tương lai không khó thành vì là báu vật!" Ở vân diệp xe bò chuyển qua góc đường thời điểm, chấp tay sau lưng tiễn khách lão chường quỹ tự đáy lòng than thở một tiếng.

Vân Tranh không nghe thấy lão chường quỹ than thở, nhưng đang bí ẩn địa phát sầu,

Lão chường quỹ nói nửa điểm không sai, có độc đồ vật bình thường không phải khổ, chính là ma, vô sắc vô vị độc dược hiện tại chỉ là một loại truyền thuyết, vậy cần cực kỳ cao thâm hóa học tri thức cùng dược phẩm mới có thể bố trí đi ra, chính mình cầm một đại bao so với Hoàng Liên còn muốn khổ đồ vật hi vọng trừ độc chết ai?

Thổ phiến người lại không phải vũ đại lang, có thể bị Phan Kim Liên cùng vương bà ngành ấn lại hướng về trong miệng quán độc dược, hiện tại duy nhất biện pháp chính là để độc dược trở nên không khổ mới được.

Vì lẽ đó khi đi ngang qua chợ thời điểm, mua một bao lớp đường áo sẫm ở cây trúc đào làm phẩm bên trong, không biết làm như vậy có thể hay không hạ thấp độc tính, này cũng phải cần làm thí nghiệm, sau khi trở về để Thương Nhĩ thúc giúp mình bắt mấy con hầu tử trở về thuốc thí nghiệm.

Làm tốt thuốc, lại từ trên chợ mua một chút tịch nhục cùng Vân Nhị đều thích ăn khảo đậu hũ, rượu gạo cũng mua một chút, lúc này mới chuẩn bị xuất quan, bây giờ bước ngoặt trên trạm không phải là những kia người già yếu bệnh tật, tất cả đều là tinh tráng hán tử, lần trước bị thiệt lớn, Thành Đô phủ phái tới tân phó tướng, có người nói là một vị từ Tần Phượng đường, Phượng Tường Phủ tới được hãn tướng, cùng tới được quân tốt cũng là tân binh, từng cái từng cái thân người cao to nhìn liền không phải dễ trêu, quân kỷ cũng so với trước đây tốt hơn rất nhiều, chỉ cần là quen thuộc người địa phương cũng không làm khó dễ người, nếu như là người ngoại địa, sẽ kiểm tra rất nghiêm. ww.uukanshu.net

Xe bò rất nhanh sẽ ra đóng cửa, chi kẹt kẹt sử lên núi đường, một đoạn này đường là Vân Tranh thích nhất một đoạn đường, sơn thủy hữu tình, Bạch Vân xa xôi, hai bên đường núi phồn hoa như gấm, nhắm mắt lại nghe mát lạnh mùi hoa, thỉnh thoảng có một tia Bạch Vân tự thân một bên thổi qua, mỹ làm người run sợ.

Lão Ngưu đã sớm quen thuộc một đoạn này đường, không cần xua đuổi, chính mình liền không nhanh không chậm chạy đi, thỉnh thoảng súy động đập đuổi xua đuổi bay đến đốt chính mình ruồi trâu.

Vân Tranh hai tay chằm ở sau gáy, nhìn thấp phi Bạch Vân, trong đầu cái gì đều không nghĩ, hoàn toàn chìm đắm ở này không có một chút nào tỳ vết mỹ cảnh bên trong, mỗi một lần hô hấp đều có vẻ đặc biệt quý giá.

Ruồi trâu không riêng đốt Lão Ngưu, nó cũng đốt người, năm nhòai trong bụi cỏ chờ đợi dê béo hầu tử cùng Hàm Ngưu liền phiền muộn không thôi, vật này là nghe mồ hôi mùi vị bay đến đến, càng là không chú ý cá

nhân vệ sinh người, liền càng là dễ dàng bị đốt, mà hầu tử cùng Hàm Ngưu hai người căn bản là đàm luận không tới cá nhân vệ sinh, Hàm Ngưu đầu máu trên mặt già tử đều vẫn không có rửa đi đây.

Từ sáng sớm liền nằm nhoài trong bụi cỏ chờ đợi dê béo xuất hiện, phía trước cũng không phải là không có dê béo, chỉ có điều những kia dê béo quá mức cường hãn, Đậ Sa trại người từ khi lần trước theo Vân Tranh đi tới một chuyến Đậ Sa quan trên tay dính huyết sau khi, hương nồng khúm núm đáng vẻ đã không thấy tăm hơi, trở nên dững mẫn mà tự tin, mấy cái trắng hán cùng phụ nhân gánh hàng hóa, cũng lấy ba lô kết bạn mà đi, căn bản là không phải hầu tử cùng Hàm Ngưu có thể chọc được, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là đem mình hướng về trong bụi cỏ giấu đi càng sâu một ít, tiếp tục chờ một ít lạc đàn dê béo.

Ông trời không phụ khổ tâm nhân, một chiếc xe bò lão đảo lái tới, nhất làm cho bọn họ đổ kị chính là trên xe bò có một thiếu niên mặc áo xanh, gác chân nằm ở trên xe bò, mũi chân loáng một cái loáng một cái nhàn nhã cực kỳ...

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Khố Sở Đường

Xe bò dừng lại, Vân Tranh mê man ngồi dậy đến, tán loạn ánh mắt còn không ổn định, một to lớn năm đấm liền mang theo phong thanh đập tới, "Ầm" một tiếng, này một cái trọng quyền liền đánh vào Vân Tranh miệng mũi trên, trong lúc nhất thời máu tươi tung toé, mũi lệch qua nửa bên, nhưng liền tự mở ra cái dầu tương phô, hàm, chua, cay một phát đều lăn ra đây, thân thể cũng bị đánh đến từ trên xe bò rớt xuống.

Nằm trên đất đầu óc trống rỗng, chỉ có thể nháy mắt nhìn những đám mây trên trời ngẩn ngơ! Sự tình phát sinh quá đột nhiên, dù coi như là có cao đến đâu trí tuệ, này sẽ cũng không chống đỡ được một con thô to năm đấm.

Một gầy gò thiếu niên một cước giẫm ở trên lồng ngực của chính mình, hướng tự mình nói thoại, nhưng là bên trong tai nhưng tự mở ra một toàn đường thủy bộ đạo trường, khánh nhi, bạt nhi, nao nhi đồng loạt hưởng, căn bản là không nghe thấy hấn nói cái gì, chỉ nhìn thấy bên cạnh có một máu me đầy mặt đầu heo thiếu niên năm năm đấm trùng chính mình cười gằn.

"A ngu, nơi này là con đường, chúng ta đem tiểu tử này kéo dài tới bí mật địa phương ở hỏi lại thoại, ngươi tha người, ta đẩy xe bò, mau mau, không nên để cho người khác nhìn thấy."

Hàm Ngu trả lời một tiếng, liền kéo Vân Tranh hai chân tiến vào bụi cỏ, căn bản là mặc kệ Vân Tranh đầu khái ở ven đường trên tảng đá bang bang vang vọng, hầu tử năm xe bò quải một đại loan dọc theo sông nhỏ câu liền tiến vào thung lũng.

Vân Tranh nỗ lực lắc đầu, muốn để đầu óc tỉnh táo một hồi, thế nhưng trên lỗ mũi truyền đến đau nhức mỗi một lần đều để cho mình nỗ lực uống phí, ở xóc nảy bên trong đưa tay ra, tìm thấy trên lỗ mũi, dùng sức bằm một hồi, một trận sắc bén đau nhức nhắm trong đầu xuyên, hẳn hầu như có thể nghe được đến lỗ mũi mình trên xương mềm lẫn nhau ma sát âm thanh.

Có điều cũng còn tốt, kịch sau cơn đau, cuối cùng cũng coi như là không quá đau, như vậy đau đớn còn ở mình có thể chịu đựng bên trong phạm vi, hẳn rất xác định chính mình đây là gặp phải giặc cướp, bây giờ bị người ta kéo chân ở trên cỏ trượt, nhìn cảnh trí xung quanh, này nên là tiến vào sông nhỏ loan, sẽ đi qua chỗ không xa liền đến bên thác nước lên, muốn đều có thể muốn lấy được, hai người này sẽ giết mình, sau đó quăng thi thác nước, cuối cùng trốn xa tha hương, này không được, như thế nào cũng phải trước tiên giữ được tính mạng lại nói.

Từ trong lòng móc ra một thỏi hai lạng Tiểu Ngân thỏi, nắm trong tay để ánh mặt trời chiếu, quả nhiên, kéo chính mình cái kia giặc cướp ngừng lại, một cước đạp ở trên cổ tay của chính mình, nhẹ buông tay, cái kia Tiểu Ngân thỏi liền bại lộ ở ban ngày ban mặt.

Mập đại giặc cướp nhặt lên bạc, cao hứng hưởng đẩy xe bò sấu giặc cướp hô to: "Hầu tử, hầu tử, người xem một chút, cái tên này trên người có bạc, thật lớn một thỏi, có tới hai lạng, chúng ta phát ra!"

Hầu tử hai ba bước vọt tới, tiếp nhận Hàm Ngưu trong tay nén bạc, nhìn một chút liền bỏ vào trong miệng cắn, nhìn hai cái rõ ràng ép ấn, ôm Hàm Ngưu cao hứng nói: "Là thật sự, là thật bạc, chúng ta phải cố gắng hỏi một chút, có một thỏi, thì có hai thỏi, cái tên này nhất định là gia đình giàu có thiếu gia, người xem một chút hẳn tế bì nộn nhục, hẳn lão tử nhất định có tiền."

Hàm Ngưu sau khi nghe ngay lập tức sẽ thay đổi một bộ hung ác sắc mặt hướng về phía dưới chân Vân Tranh gọi: "Tiểu tử, đem tiền trên người

người đều móc ra, gia gia tạm tha người một mạng, bằng không sẽ đưa người đi ăn bản FvBOSqPZ đao diện."

Hầu tử giật Hàm Ngưu một cái tát nói: "Nói hết mê sảng, hấn tiền trên người không phải là trên người chúng ta tiền sao? Nói lời vô ích gì, phía trước có cái tiểu Sa than, đem tiểu tử này tha quá khứ, tới chỗ nào câu hỏi."

Nói xong cũng tiếp theo đi đẩy xe bò, Hàm Ngưu cũng là tiếp tục kéo Vân Tranh chân hướng về tiểu Sa than chạy đi đâu, Vân Tranh nổi lòng lo lắng rất cực rơi xuống đất, chỉ cần cho mình một chút thời gian, sớm muộn sẽ có vượn mình một khắc.

Đến tiểu Sa than, Vân Tranh ngã chổng vó lên trời nằm ở trên bờ cát, trong lỗ mũi huyết còn ở thoải thích chảy, cái kia nhỏ gầy gọi là hầu tử giặc cướp sợ chính mình chảy máu lưu chết rồi, không biết từ nơi nào tìm đến một điểm dơ bẩn vải bố, quynh thành quynh liền nhét vào lỗ mũi của chính mình bên trong,

Phi thường thô bạo, còn rất không cẩn thận đụng tới Vân Tranh vết thương, thống hấn suýt chút nữa ngắt đi.

Tên khốn kiếp này, chính đang chảy máu mũi thời điểm đem lỗ mũi ngăn chặn, máu tươi sẽ từ trong miệng chảy ra, chỉ chốc lát Vân Tranh miệng bên trong liền tất cả đều là huyết, ôm to lớn nhất sự thù hận, Vân Tranh đem huyết nuốt xuống, hàm hàm không tốt đẹp gì uống.

Khấp toàn thân từ trên xuống dưới bị sừ toàn bộ, mập mập Hàm Ngưu tồn ở một bên mắt sáng rỡ mấy miếng đồng, đối với mình ngày hôm nay thu hoạch phi thường thoải mãn, hầu tử trong miệng hàm thật lớn một cái thủy, "Phốc" một tiếng liền phun ở Vân Tranh trên mặt, Vân Tranh bị lạnh lẽo sơn nước sôi một kích rùng mình một cái, đại não một mảnh Thanh Minh.

Hầu tử ngồi vào bên cạnh hắn cúi đầu hỏi: "Tiểu tử, họ gì, tên gì? Cha người là ai? Trong nhà mấy cái người, vài mẫu địa, mấy con người a?"

"Ta tên mở lớn Hồ, cha ta gọi Trương đại hộ, trong nhà hai mươi miệng ăn, hơn một ngàn mẫu địa, mười mấy con người." Vân Tranh trong miệng liều lĩnh bọt máu tử từng chữ từng câu trả lời.

Hầu tử trong mắt sắc mặt vui mừng lóe lên liền qua, lòng tốt cái kia tay bắn lau Vân Tranh khoe miệng tuyết bọt lại hỏi: "Huynh đệ người mấy cái? Cha người thương yêu người không?"

"Ta có mười mấy cái di nương, cha ta chỉ có ta một cái dòng độc đinh, đương nhiên rất thương ta. Bình thường đi ra đều là có gia đình, lúc này ta là thân chạy đến."

Hầu tử cười cạc cạc, nỗ lực trang làm ra một bộ hiền lành khuôn mặt đối với Vân Tranh nói: " xem người là cái đợc sách, ta cũng không bạc đãi người, chỉ cần người viết một phong thư về nhà để cha người mang tiền đến thực người, chúng ta thu được tiền sẽ tha cho người, ai đi đường này người xem coi thế nào?"

Vân Tranh gian nan gật gù nhìn nhìn chính mình xe bò đối với hầu tử nói: " trên xe có ta mới mua các loại đồ ăn, liền hiếu kính hai vị đại vương, ww.uukanshu.net có thể hay không lại cho ta này điểm sạch sẽ vải bố đến, mũi của ta đứt đoạn mất, cần bao một hồi."

"Có thể là có thể, người không nên nghĩ chạy! Năm về liền chặt chết người, " hầu tử tìm đến một cái sơn đặng một con thuyền ở Vân Tranh cổ chân trên, trong tay cầm lấy một đầu khác, Hàm Ngư đem trên xe bò đồ vật một mạch chuyển đi, cùng hầu tử hai người chậm rãi kiểm nghiệm, thỉnh thoảng quay đầu lại phiêu một chút ngồi xõm ở bên dòng suối nhỏ trên chậm rãi rửa mặt Vân Tranh.

Đồ ăn chất thành một chỗ, khảo đậu hũ, điểm tâm, quả làm, mứt hoa quả, còn có một chút hạt sen bao quát vân diệp cái kia một bọc nhỏ cây trúc đào thuốc bột, hầu tử cùng Hàm Ngưu nhìn đồ ăn cực lực nuốt ngậm nước, lại không chịu thường một cái, ở nguyên sơn ra sao âm mưu quỷ kế đều từng trải qua, hầu tử biết rõ một cái đạo lý, người xa lạ đồ ăn không thể tùy tiện ăn, trừ phi là chính mình thân đến, hoặc là cướp đến, mới sẽ thả tâm ăn đi, hiện tại mắt thấy phát tài sắp tới, hầu tử không muốn mạo nửa điểm hiểm.

"Mở lớn Hố, lại đây!" Hầu tử hướng Vân Tranh hô một tiếng, Vân Tranh ngoan ngoãn đi tới trước mặt bọn họ.

"Đem những này đậu hũ ăn một miếng!" Hầu tử tùy ý từ đậu hũ chõng bên trong cầm một khối đậu hũ muốn Vân Tranh ăn đi.

Vân Tranh ngay lập tức sẽ ăn một khối đậu hũ, thẳng thắn đem điểm tâm còn có trái cây mứt hoa quả tất cả đều ném một lần, vừa ăn một bên giải thích, trêu đến Hàm Ngưu ngậm nước chảy dài một thước, cuối cùng chỉ vào cây trúc đào phản đối với hầu tử nói: "Vật này các ngươi nhất định chưa từng ăn, là từ mở ra Biện Lương thành chở tới đây đồ ăn, gọi là khổ sở đường, chưa từng ăn đều là nhà quê."

Hàm Ngưu nhảy lên đến liền nắm một cái khổ sở đường muốn ăn, lại bị hầu tử ngăn cản, hẳn hay là muốn Vân Tranh ăn trước, Vân Tranh cẩn thận nắm ngón giữa bốc lên một nhúm nhỏ khổ sở đường, sau đó đem ngón trở ngậm trong miệng tinh tế thưởng thức, một mặt say sưa.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Rửa Ruột

Đồ ăn kỳ thực còn chưa đủ, Hàm Ngưu cùng hầu tử ăn sạch Vân Tranh mang đến đồ vật, sau đó liền nằm ở bóng cây nơi nghỉ ngơi, lan truyền tin tức chuyện như vậy làm sao cũng phải chờ tới buổi tối mới dễ làm.

Vân Tranh hai cái chân trên đều trói lấy cây mây, loại này trải qua hầu tử cùng Hàm Ngưu nhu chế cây mây phi thường rắn chắc, hơn nữa bị vãn thành chết chạp, coi như là mài đoạn, cũng cần cần rất nhiều thời gian, vì lẽ đó Vân Tranh liền nằm ở bãi cát một bên khác, nằm nước đá thiếp mình đã nóng bỏng mặt, này sẽ không cần phải nói, khuôn mặt này là xem không được, chỉ muốn nhìn một chút trong nước hình chiếu, vân tranh hận ý trong lòng liền tăng thêm một phần.

Hàm Ngưu đột nhiên bắt đầu rên rỉ mở ra, Hoàng mờ hôi hột lớn chừng hạt đậu tử ùng ùng kéo đi xuống, cả người lại như một con đại tôm như thể uốn lượn, ở cát đất trên lăn lộn, vung lên hạt cát lập tức liền đem ngủ say hầu tử thức tỉnh.

Hắn thủ xem trước một chút Vân Tranh không phát hiện hắn không nhúc nhích nằm ở trên bờ cát, thế nhưng Hàm Ngưu đáng vẻ nhưng cực kỳ không ổn, tay khoát lên Hàm Ngưu trên trán thử một lần, sợ hết hồn, Hàm Ngưu cái trán năng kinh người, hắn ở bị sốt, hầu tử lúc này mới nhớ tới đến Hàm Ngưu ở nguyên sơn thời điểm cũng đã bị thương, lại bồi tiếp chính mình ở trong núi nhẫn cơ chịu đói năm ngày, vào lúc này vừa thư giãn hạ xuống, liền lập tức bị bệnh.

Tìm một khối thấp bố ở trong suối nước thấm ướt, kề sát ở Hàm Ngưu trên đầu hạ nhiệt độ, thế nhưng không có tác dụng, Hàm Ngưu tiếng rên rỉ càng ngày càng lớn hơn, xem ra để hãn khó chịu không riêng là nhiệt độ cao.

Hầu tử trong đôi mắt cũng hiện ra tơ máu, đang giúp Hàm Ngưu thay đổi lần thứ ba thấp bố thời điểm, liền một con mới ngã xuống đất, đau bụng như đao giáo, miễn cưỡng từ chỗ hông rút đao ra tử chỉ về Vân Tranh, liền cũng không còn khí lực nói hơn một câu.

Bởi vì Vân Tranh vào lúc này liền ngồi xổm ở đỉnh đầu của hãn, hiếu kỳ nhìn bọn họ, mặt sưng bành hiện ra nụ cười quái dị. Không bao lâu, hầu tử cũng cảm thấy toàn thân khô nóng cực kỳ, mà trong bụng nhưng đau đớn khó nhịn.

"Người ở ăn bên trong hạ độc?" Hầu tử thật vất vả nói ra một câu nói, hãn tuyệt vọng biểu hiện là như vậy rõ ràng.

"Đúng đấy, khổ sở đường chính là độc dược, nguyên định tìm một ít hầu tử đến thử xem dược, kết quả các người tới, không phải muốn đánh cướp ta, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là cho các người ăn đi." Vân Tranh từ hầu tử tay cầm quá đao găm, một bên đem mình trên chân sơn đằng cắt đứt, một mặt nhỏ giọng trả lời.

"Có thể hay không chỉ giết ta một, cho Hàm Ngưu lưu con đường sống, chủ ý đều là ta ra, hãn chỉ là một kẻ ngu si." Hầu tử miễn cưỡng nhắc từ bản thân dính đầy hạt cát mặt, hướng về Vân Tranh khẩn cầu.

"Tốt, không thành vấn đề!" Nghe được Vân Tranh câu này không hề có thành ý trả lời, hầu tử tuyệt vọng nhắm hai mắt lại.

Vân Tranh trở lại xe bò bên, từ trên xe bò tìm ra một bình gốm, rót đầy thủy, sau đó đi tới thống khổ không thể tả Hàm Ngưu bên người, nắm mũi của hãn hướng về hãn trong miệng tưới, mãi đến tận một bình thủy toàn bộ

quán xong, lúc này mới buông ra mũi của hãn, lưu lại hãn ở tại chỗ đường như lên bờ ngư bình thường thờ dốc, hầu tử đem tất cả những thứ này nhìn ở trong mắt, nhỏ giọng chửi bới, nhưng cái gì đều làm không được.

Vân Tranh lại quán một bình thủy, lại bắt đầu hướng về Hàm Ngư trong miệng tưới, lần này hãn là nắm chân đạp Hàm Ngư mũi đem đầu của hãn vững vàng mà cố định ở tại chỗ, không ngừng hướng về hãn lớn lên miệng bên trong tưới.

"Súc sinh! Có loại liên giết chúng ta, như vậy dẫn vật người tính là gì hảo hán!" Hầu tử như một con đại thư như thế uốn éo người hướng về Vân Tranh bò qua đi, trong tay cầm lấy hạt cát ra sức hướng về Vân Tranh ném qua, hạt cát chỉ bay ra xa hai thước liền vô lực rơi trên mặt đất.

Vân Tranh nghiêng đầu qua chỗ khác hướng hầu tử dữ tợn nở nụ cười nói: "Chờ một lát liền đến phiên ngươi, đừng có gấp."

Liên tiếp cho Hàm Ngư quán ba bình thủy, mãi đến tận hãn cái bụng cao cao nhô lên, ở hầu tử mục thử sắp nứt Trung Vân tranh mạnh mẽ một cước liền đạp ở Hàm Ngư trên bụng, một cước xuống, Hàm Ngư trong miệng liền dâng trào ra cao cao cột nước,

Bên trong chen lẫn vừa ăn đi đồ vật.

Vân Tranh mặc kệ hầu tử làm sao tan nát cõi lòng gào khóc, vẫn như cũ một cước, một cước dẫm lên Hàm Ngư trên bụng, cười xem Hàm Ngư trong miệng không ngừng phún ra ngoài đồ vật. Hầu tử âm thanh trở nên ám ách vô lực, Hàm Ngư trong miệng cũng không lại phún ra ngoài đồ vật.

Vân Tranh nhìn nhìn Hàm Ngư, lại lần nữa hướng về Hàm Ngư trong miệng tưới, lần này chỉ quán hai bình thủy liền không nữa tưới, ở hầu tử tuyệt vọng trong ánh mắt lại bắt đầu tàn nhẫn mà giẫm Hàm Ngư cái bụng, lần này phun trào ra đều là thanh thủy.

"Người có biết hay không, ở trong biển rộng có một loại ngư, sẽ dùng mũi phun nước, người xem một chút, huynh đệ người cũng sẽ a." Vân Tranh nói liền dụng hết toàn lực tàn nhẫn mà đạp ở Hàm Ngư trên bụng, lần này chẳng những có thanh thủy chảy ra, còn chen lẫn một ít tơ máu...

Hầu tử nỗ lực trợn to hai mắt nhìn bầu trời, hẳn chưa từng có hướng trời cao cầu xin quá cái gì, lần này hẳn chỉ cầu cầu trời cao để cho mình nhanh lên một chút chết, bởi vì Hàm Ngư đã không nhúc nhích.

Trong đôi mắt xuất hiện Vân Tranh tấm kia đáng ghét đến cực điểm khuôn mặt: "Hầu tử, người còn chưa có chết? Tốt, hiện tại là chính người đem thủy ống vào vẫn là ta giảm mũi của người đi đến quán?"

Hầu tử chất phác hé miệng, liều mạng mà uống Khê Thủy, hẳn đến hiện tại còn không có cách nào tiếp thu Hàm Ngư đã chết rồi sự thực, từ lúc còn rất nhỏ, hai người liền sống nương tựa lẫn nhau, một người cho tới một điểm ăn, liền tuyệt đối sẽ cho đối phương lưu một điểm, hầu tử cũng không nhớ rõ Hàm Ngư đến cùng giúp đỡ chính mình đã trúng bao nhiêu đánh, hẳn thậm chí còn nhớ tới vì bảo vệ ngón tay của chính mình, ww.uukanshu.net Hàm Ngư cam tâm tình nguyện bị người ta dùng dây thừng trói lấy tước tước làm cầu dạng lưu chơi.

Hầu tử trong miệng thanh thủy phiến thật lớn một bọt nước, Vân Tranh ngờ ngợ nghe thấy hầu tử nói một câu: "Chờ ta" cười lắc đầu một cái, liền tiếp tục hướng về hầu tử trong miệng quán thanh thủy, rửa ruột mà, thủy ít đi có thể không được.

Hầu tử cảm giác được Vân Tranh chân đạp ở chính mình trên bụng, hẳn phi thường không tình nguyện để Vân Tranh ở trên người chính mình đến đến bất kỳ một điểm lạc thú, liền liền liều mạng cuối cùng một điểm khí lực, cắn chặt hàm răng, làm Vân Tranh hai cái chân đều đạp lên sau khi, trong dạ dày mạnh mẽ áp lực, vẫn là buộc hẳn không tự chủ được há hốc miệng ra, một luồng vẫn đục chất lỏng phóng lên trời...

Cảnh tượng như vậy không ngừng chuyển đổi, Vân Tranh đều là ở hướng về hầu tử trong miệng tươi, FvYoWcRu hầu tử không nhớ rõ mình rốt cuộc bị quán bao nhiêu thủy, gầy yếu hẳn đã có thể xem thấy mình cao vót cái bụng.

Một cước xuống, cao vót cái bụng sẽ xuống thật nhiều, Vân Tranh tựa hồ đối với như vậy game làm không biết mệt...

Dẫn vật thời gian đủ lâu, Vân Tranh cúi đầu nhìn hai cái đã rơi vào hôn mê giặc cướp, sờ sờ mạch đập của bọn họ, cũng không tệ lắm, người còn sống sót, như vậy cũng tốt, hai cái giặc cướp sao có thể sống là tốt lắm rồi, còn dám truy cứu chính mình là dùng biện pháp gì cứu sống bọn họ? Người nhà quê đều không có những này xú chú ý.

Toàn thân mình cũng cùng tản đi giá nhất dạng, trên lỗ mũi không ngừng truyền đến đau đớn nói cho hẳn nhất định phải trở lại rịt thuốc, bằng không mũi tương lai nếu như biến thành oai, còn làm sao Đông Hoa môn xưng tên?

Dùng cây mây đem hai cái Tiểu Cường Đạo bó chặt chẽ vững vàng, phí hết kính mới ném tới trên xe bò, nhẹ nhàng sờ soạng một hồi người cầm đầu đóa, Lão Ngưu liền thay đổi thân thể, chậm rì rì lôi kéo xe bò hướng về Đậ Sa trại đi đến...

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Nước Muối Tẩy Cái Mông

Hàm Ngưu cảm giác mình làm một dài lâu mộng đẹp, trong mộng chính mình ngồi ở núi thịt mặt trên, miệng lớn ăn thịt, thịt cũng thật nhiều a, làm sao ăn đều ăn không hết, có điều có một chút để hăn phi thường buồn bực, bất luận chính mình ăn bao nhiêu, trong bụng vẫn như cũ là không, trong dạ dày như cháy như thế thống khổ.

Muốn cho trong ngực của chính mình trang một ít thịt, hầu tử vẫn không có ăn đây, nhưng là mặc kệ hăn làm sao trang, khối thịt đều sẽ từ trong lòng rơi ra đến, gấp quá Hàm Ngưu một tay cầm lấy một miếng thịt, tìm một khối to lớn nhất liền mạnh mẽ cắn...

"Gào! !" Hầu tử kêu thảm thiết nhất thời ngay ở trong trại vang vọng, mê man Hàm Ngưu mở mắt ra, kết quả, hăn phát hiện bên cạnh chính mình thật sự có một toà cao to núi thịt, ngào ngạt mùi thịt vị nhắm trong đầu xuyên, ông trời! Ta đến cùng vẫn là đang nằm mơ.

Hầu tử lăn lại đây, không ngừng nắm đầu của chính mình va Hàm Ngưu đầu, quá tốt rồi, không chết là tốt rồi, Hàm Ngưu không chết là tốt rồi, tuy rằng cái mông còn đang chảy máu, Hàm Ngưu vừa nãy cái kia một cái cắn rất nặng, hầu tử vẫn là muốn cảm tạ ông trời.

Hầu tử nhìn Hàm Ngưu, Hàm Ngưu nhìn núi thịt, một con màu vàng cầu há hốc miệng ba đưa tay ra mời lại eo, hướng về phía Hàm Ngưu cảnh cáo tính "Lưng tròn" kêu hai tiếng, sau đó thì có đẹp đẽ nữ tử từ cái kia gạch trong phòng đi ra.

Thấy hai giặc cướp tỉnh rồi, liền dự định trở về phòng, đi rồi nửa đoạn lại vòng trở lại, dùng nàng thêu uyên ương hoa giày mạnh mẽ ở hầu tử cùng Hàm Ngưu tạng bàn chân trên chặt hai chân, ngậm lấy nước mắt lại vào phòng.

Hàm Ngưu không làm rõ được, tại sao chính mình chịu đòn, cô gái kia sẽ khóc, muốn hoạt động đây thân thể, nhưng phát hiện mình hai cái ngón tay cái bị dây thừng trát rất rắn chắc, trên chân cũng là như thế, có điều những thứ này đều là vấn đề nhỏ, hẳn vẫn là muốn biết trước mặt này tòa núi thịt có phải là thật hay không thực tồn tại.

Một rất đẹp, rất sạch sẽ tiểu hài tử đi tới, lẩm lẩm liệt liệt ngồi chồm hồm xuống, Hàm Ngưu rất muốn đi duệ một hồi hẳn trắng mịn tước tước, ngay ở hẳn muốn cười thời điểm, liền nghe tên tiểu hài tử kia nói: "Ta gõ người một gậy, cho người một mảnh thịt ăn thế nào?"

Hàm Ngưu ngay lập tức sẽ nở nụ cười, bị đánh đôi thịt việc này chính mình ở nguyên sơn làm không ít, hưởng chi trước mặt chỉ có một đứa bé, liền vội vàng gật đầu đáp ứng, bách bận bận bên trong còn không quên cùng trầm tư hầu tử nháy nháy mắt.

"Trước tiên cho người thịt ăn, sau đó sẽ đánh người!" Ở Hàm Ngưu mong mỏi trong ánh mắt, đứa bé này từ núi thịt trên cầm một mảnh rất lớn thịt, có tới nửa cái bàn tay lớn như vậy, Hàm Ngưu nhìn thấy như vậy nói lời giữ lời hài tử, đã không thể chờ đợi được nữa muốn bị đánh.

Thịt thực sự là ăn ngon a, tuy rằng chỉ là thịt khô, Hàm Ngưu xin thề chính mình chưa từng có ăn qua tốt như vậy ăn thịt, chỉ ăn một nửa, liền mãnh liệt yêu cầu đứa nhỏ này đem còn lại thịt đưa cho hầu tử.

"Không bằng ta cho các người một người một mảnh thịt, sau đó các người một người ai một gậy thế nào?" Hầu tử xưa nay không cho là trên đời có chuyện tốt như vậy, sự tình càng là khác thường hậu quả liền càng là

quý dị, vừa muốn phản đối, Hàm Ngưu đã không thể chờ đợi được nữa gật đầu đáp ứng, một đứa bé mà thôi, có thể lớn bao nhiêu sức mạnh? Làm sao cũng không thể cùng nguyên trên núi giặc cướp cùng sánh vai đi.

Hầu tử mang theo tối thấp thỏm tâm ăn đi khối thịt kia làm, sau đó liền dự định xem đứa bé này làm sao đến đánh huynh đệ mình hai người. Khi hẳn nhìn thấy tiểu hài tử từ cầu trên cổ mang theo trong rổ nhỏ lấy ra một trúc bản thời điểm, rốt cục yên lòng, Hàm Ngưu càng là ồn ào để tiểu hài tử trước tiên đánh chính mình một trăm cở lê, sau đó thật cho mình một trăm khối thịt ăn.

Trúc bản trên có rất nhiều lỗ nhỏ, cái kia lại như họa bên trong mặt em bé quý dị cười từ nhỏ trúc rổ bên trong lại lấy ra từng viên từng viên cái đỉnh chậm rãi ấn vào trúc bản trên lỗ nhỏ bên trong, đợi được hết thấy dài nửa tấc cái đỉnh toàn bộ theo : đề sau khi đi vào, lại cầm một khối trúc bản, quấn vào che kín cái đỉnh trúc bản trên lưng, làm như vậy chỗ tốt chính là cái đỉnh sẽ không chính mình lui ra ngoài.

Nhìn hài tử trong tay Lang Nha bỗng,

Hầu tử cùng Hàm Ngưu liền cũng không cười nổi nữa, một điểm đều không cười nổi.

"Những này cái đỉnh đều là thợ rèn thúc một viên một viên đánh ra đến, là làm gia cụ người què thúc thúc bảo bối, ta chạy ba chuyến mới trộm được những này, số lượng ít đi chút, còn có dài một tấc cái đỉnh người què thúc trông coi rất nghiêm không tiện hạ thủ, các người liền đem liền một hồi, hiện tại mỗi người các người ăn một mảnh thịt bò, vì lẽ đó một người nợ ta một gậy, chờ ta sau khi đánh xong, chúng ta tái thảo luận đón lấy bảng giá, vừa mới bắt đầu, có thể cho các người một ưu đãi, tự chọn bị đánh địa phương, cá nhân kiến nghị cái mông tốt nhất."

Hàm Ngưu thanh mặt nói: "Ta thịt dày, hai lần ta đều đã trúng! Như người vậy đánh hầu tử, cái đình sẽ thương tổn được xương của hã, cứ như vậy người liền phế bỏ, ta thịt dày, không đá thương được xương, vẫn là ta tới."

Tiểu hài tử gật gù nói: "Đối với yêu cầu như thế ta xưa nay đều sẽ không từ chối, bởi vì đại ca ta cũng sẽ như vậy giúp ta bị đánh, vì lẽ đó thứ tình cảm này ta biết nặng bao nhiêu, nếu như thay cái hoàn cảnh, ta thậm chí sẽ lén lút tha các người chạy trốn, thế nhưng, các người đem đại ca ta đánh giống như đầu heo, xương mũi đều đứt đoạn mất, vì lẽ đó chuyện này các người liền không nên nghĩ dễ dàng."

"Gào! !" Hàm Ngưu thân thể lập tức liền banh thẳng tấp, trúc bản trên cái đình toàn bộ đâm vào thịt bên trong, xót ruột đau đớn, để Hàm Ngưu như vậy ai quán đánh đến cũng không nhịn được thảm gọi ra, hầu tử thống khổ nhắm hai mắt lại, chính mình đắc tội ai không được, tại sao phải đắc tội như vậy một quái thai, những câu nói này cùng những việc này căn bản là không phải một ba, bốn tuổi hài tử có thể làm ra đến.

Hã thực sự là không nghĩ ra nếu như có ăn trong gì đó có thuốc độc, mở lớn Hồ cũng nên trúng độc mới là, tất cả mọi thứ hã cũng ăn, vì sao chỉ có huynh đệ mình hai trúng chiêu?

Tiểu hài tử tìm một khối vải bố nhét vào Hàm Ngưu trong miệng nói: "Người cắn vải bố, bằng không sẽ tổn thương đầu lưỡi, còn có một hồi, người nhả một hồi là tốt rồi."

Hàm Ngưu thân thể lại một lần nữa banh trực, ww uukanshu. net Hoàng mờ hôi hột lớn chừng hạt đậu tử bùm bùm đi xuống, tiểu hài tử sau khi đánh xong liền chuẩn bị đi, còn đóng ở Hàm Ngưu cái mông trên Lang Nha bồng hã là không dự định chính mình rút ra.

"Tại sao mở lớn Hồ không có trúng độc?" Hầu tử vẫn là không nhin được hỏi lên.

"Mở lớn Hồ? Nha, ta cũng không biết, người ba tình cảnh lúc ấy nói một lần cho ta nghe, sau đó ta sẽ nói cho người biết cái kia mở lớn Hồ vì sao không FvyCzZUG có trúng độc."

Hầu tử lăn lộn đến Hàm Ngưu phía sau cái mông, nắm miệng ngậm Lang Nha bồng từ Hàm Ngưu cái mông trên nhổ xuống ném qua một bên sau khi mới tỉ mỉ cùng tiểu hài tử đem cảnh tượng lúc đó nói một lần.

"Biết rồi, có độc chính là khổ sở đường, mở lớn Hồ ở độc được Riga lớp đường áo, liền thành cái kia đáng vẽ, người xác định người nhìn rõ ràng mở lớn Hồ cầm ngón tay chọn độc được ăn?"

"Hắn xác thực ăn!" Hầu tử lời thề son sắt.

Đứa bé kia thở dài nói: "Chỉ cần là hóa học lão sư, bọn họ sẽ chơi cái trò này lừa người, nhìn rõ ràng, hắn là dùng ngón giữa bốc lên độc được, sau đó đem ngón trở ngậm trong miệng, ngón trở trên vừa không có độc được hắn làm sao có khả năng sẽ trúng độc, các người quá ngu."

Hầu tử ngửa mặt hướng lên trời hồi hận năm sau gáy không ngừng va địa, một trò vặt liền đem huynh đệ mình đưa vào vạ kiếp bất phục tuyệt địa, hài tử kia còn thật không có nói sai chính mình quá ngu.

Không bao lâu hài tử kia lão đảo bưng một chậu nước đi tới đối với hầu tử nói: "Huynh đệ người cái mông đã bị đập nát, bây giờ thiên khí nhiệt, chẳng mấy chốc sẽ lên nùng sang, nếu như dùng nước muối cẩn thận thanh tẩy một hồi, liền có thể phòng ngừa sinh mủ, nói rõ trước, rất đau, đau vô cùng, các người tốt cuộc muốn không muốn năm nước muối tẩy cái mông..."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Ngao Ưng

Trong trại thợ rèn cho hầu tử cùng Hàm Ngưu cố ý đánh chế một bộ liên xiềng chân khảo, trung gian có dài ba thước sợi xích sắt, một người trên chân trù vào một chụp hoàn, còn dùng đinh tán mào chết, vì lẽ đó hai người bất luận làm gì đều cần cùng nhau.

Hàm Ngưu đã ba, bốn thiên không có nụ cười, không phải là bởi vì cái mông đau, hoặc là đầu đau, cũng hoặc là bởi vì không cơm ăn, mà là bởi vì ngày đó hầu tử ở cho mình năm nước muối tẩy cái mông thời điểm bị người vây xem.

Một đám to to nhỏ nhỏ hài tử, chảy nước mũi, nhếch miệng cười vui vẻ nhìn mình cười truông, các loại phí lời xưa nay sẽ không có đoạn tuyệt quá, càng quá mức chính là bên trong còn có mấy người mặc áo hoa tử tiểu cô nương, trốn ở một bên xì xào bàn tán.

Từ đầu tới đuôi, Hàm Ngưu sẽ không có cảm thấy cái mông của chính mình có bao nhiêu đau, hãn hận không thể lập tức mặc vào quần, tình nguyện cái mông nát đi cũng sẽ không tiếc, nhưng là bướng bỉnh hầu tử vẫn cứ kiên trì đem cái cuối cùng vết thương thanh tẩy xong mới giúp hãn nhắc lên quần, nhưng là vào lúc này Hàm Ngưu đã hoàn toàn mất cảm giác.

Người tối muốn mặt mũi chính là cái gì tuổi tác giai đoạn? Vân Tranh sẽ không chút do dự nói cho người chính là mười ba mười bốn tuổi thời điểm, làm lão sư hãn quá giải những hài tử này tâm tư, tuổi không lớn lắm còn chết sĩ diện, vừa có một điểm chính mình tôn nghiêm cùng cái nhìn, vào lúc này, nhục nhã so với thể phạt đến đòi mạng.

Hàm Ngưu chính là một ví dụ sống sờ sờ, hẳn kỳ thực thật sự không để ý được bị thương, da dày thịt béo được bị thương trong nháy mắt sẽ tốt. Thế nhưng lần này đem cái mông bại lộ ở ban ngày ban mặt đối với hẳn đã kích liền không phải hai ba ngày có thể khôi phục như cũ, hẳn hiện tại chỉ có một tâm tư, vậy thì là chạy mau, chạy trốn rất xa, chạy đến một không có người thấy chính mình cời truồng thế giới, hẳn mới có thể một lần nữa thập lên sự kiêu ngạo của chính mình, nhưng là chính mình trên chân sợi xích sắt lại làm cho hẳn không có bất kỳ biện pháp nào rời đi Đạ Sa trại.

Cơm tối lạ kỳ phong phú, trắng như tuyết cơm, một chén rau xanh, còn có một bát la bốc đôn thịt, hầu tử phát hiện ngòi xồm ở bên cạnh hẳn ăn cơm Vân Nhị trong bát cũng là hai thứ này tử món ăn. Nếu như nói có khác nhau, vậy thì là Vân Nhị trong bát còn có một bác tốt trứng gà luộc.

"Người muốn ăn trứng gà sao?" Vân Nhị nắm chiếc đũa chọc lấy trứng gà hỏi hầu tử.

"Không muốn ăn!" Hầu tử trả lời như chặt đinh chém sắt, một mảnh tử thịt bò liền để Hàm Ngưu liền thích nhất ăn cơm chuyện như vậy đều không có bao nhiêu hứng thú, lại đến một cái trứng gà, hai huynh đệ vẫn là lau cái cổ tương đối sạch sẽ.

Cây cải củ đôn thịt ngon ăn đòi mạng, hầu tử chưa từng có nghĩ tới món ăn sẽ ăn ngon như vậy.

Vân Nhị tiếc hận thu hồi cằm ở trên đũa trứng gà một cái miệng nhỏ, một cái miệng nhỏ cắn, lầm bầm đối với hầu tử nói: "Đại ca ta không thích ăn trứng gà, ta cũng không thích, nhưng là hẳn ép buộc ta một ngày muốn ăn hai cái trứng gà, nói là như vậy mới có thể dài đến mau một chút, ta kỳ thực không có chút nào đồng ý lớn lên, các người yêu thích lớn lên sao?"

Hầu tử thả xuống một hạt gạo đều không dư thừa bát ăn cơm, sau khi suy nghĩ một chút gật đầu nói: "Ta phi thường hi vọng lớn lên, phi thường hi

vọng, như vậy ta liền có năng lực ăn no cái bụng, cũng không tiếp tục được bắt nạt."

Vân Nhị nhìn hai bên một chút, không nhìn thấy Vân Đại cùng tịch nhục, nhanh chóng đem mình cơm cơm trong chén cùng rau xanh còn có nửa cái trứng gà rót vào hầu tử trong bát cơm, hướng về phía hầu tử nháy nháy mắt, sau đó liền lớn tiếng gọi tịch nhục, nói mình ăn xong, muốn uống thang.

Tịch nhục từ trong nhà đi ra nghi hoặc nhìn Vân Nhị bát ăn cơm, lại cảnh giác nhìn hầu tử trộn bát ăn cơm, lúc này mới yếu một chén canh đoan cho Vân Nhị, suy nghĩ một chút, lại cho hầu tử cùng Hàm Ngưu một người cũng xếp vào một bát.

Hàm Ngưu ăn nửa cái trứng gà, còn ở dư vị chính mình vừa nãy ăn mỹ vị, không nhớ rõ trên một hồi ăn trứng gà là lúc nào, nói chung là cực kỳ lâu chuyện lúc trước.

Buổi tối ngủ cũng không phải ở lộ thiên bên trong, mà là đến đường hoàng ra dáng trúc lâu bên trong ngủ, thậm cùng cái đệm cũng không thiếu,

Tuy nói dưới thân là vàng óng ánh rơm rạ, nhưng là đại gia đều phô rơm rạ này không có gì hay kỳ quái.

Từ khi tỉnh lại liền chưa từng thấy mở lớn Hồ, có điều danh tự này thật giống là giả, bởi vì hầu tử nghe thấy hài tử khác đều gọi cái kia sạch sành sanh hài tử gọi là Vân Nhị, cứ thế mà suy ra, đại ca hẳn nên gọi làm Vân Đại mới đúng.

Nghe nói Vân Đại ở dưỡng thương, mặt xưng phù không có cách nào gặp người, trong trại người còn giúp hẳn mời bó xương đại phu, nhìn dáng dấp Hàm Ngưu cú đấm kia cũng không hơn gì.

Nằm ở xộp trên cỏ khô, hầu tử nhìn phía bên ngoài cửa sổ mặt trăng sững sờ, thời gian bao lâu không có ai như vậy thoải mái? Cho dù trên chân còn

xiềng xích, hấn vẫn như cũ cảm thấy khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều khoan khoái.

Người nơi này sẽ không giết mình và Hàm Ngưu, hầu tử có thể cảm giác ra được, từ tỉnh lại bắt đầu từ giờ khắc đó, hầu tử liền biết, bởi vì hấn tâm không có cảm nhận được nguy hiểm, cho nên mới phải để Hàm Ngưu tiếp thu Vân Nhị thịt bò khô, chính mình là giặc cướp, để người ta đánh hỏng rồi, FvI4I9p1 được điểm trừng phạt hấn cảm thấy đây là thiên kinh địa nghĩa.

Mơ mơ màng màng địa ngủ thẳng nửa đêm, Hàm Ngưu một cái giật mình liền ngồi dậy đến, nhẹ nhàng đẩy một hồi hầu tử, hầu tử mê hoặc mở mắt ra, chỉ thấy Hàm Ngưu con mắt tựa hồ đang phát sáng, cảnh giác vênh tai lên nghe động tĩnh bên ngoài, lại nhảy bèn hướng phía bên ngoài cửa sổ nhìn, lặng lẽ đối với hầu tử nói: "Chúng ta chạy đi, bọn họ dĩ nhiên không ai nhìn chúng ta, nhanh lên một chút chạy."

Hầu tử không có cách nào nói mình không muốn chạy, ww uukanshu. net thấy Hàm Ngưu một mặt kiên quyết, không thể làm gì khác hơn là theo huynh đệ của chính mình tính tình đi, chỉ có chính mình rõ ràng Hàm Ngưu đây là cỡ nào không muốn lại lưu lại nơi này cái trong trại, dù cho có thể ăn no cái bụng.

Hai người cầm lấy sợi xích sắt chậm rãi từng bước dọc theo sườn núi đi ra ngoài, cũng còn tốt tối nay nguyệt quang cực kỳ sáng sủa, vì lẽ đó còn có thể thảo diệp bên trong nhìn rõ ràng đường xá.

Chính đang trong trại gác đêm trông coi tù bố Thương Nhĩ đã sớm nhìn thấy hai người này lén lén lút lút bóng người, gãi đầu hỏi bên cạnh không ngừng thao túng cứ tử người què: " hai người bọn họ không cố gắng ngủ muốn làm gì?"

Người què xem xét bên kia một chút, tiếp tục thao túng chính mình cứ tử, thiếu kiên nhẫn nói: "Còn có thể làm gì, sợ sệt chúng ta đem bọn họ đưa quan chặt đầu, muốn chạy trốn chứ."

"Vân Đại không có ý định đưa quan a, hẳn nói trong nhà thiếu hai cái gã sai vặt, định đem dã tính tử mài đi sau khi làm người hầu, ở Vân gia làm người hầu không như vậy kém đi, tịch nhục không phải quá so với trong trại khuê nữ còn tốt hơn?"

"Bọn họ lại không biết, vì lẽ đó đã nghĩ chạy." Người què cẩn thận cho mình cứ tử xoa đầu, cất đi.

"Chạy, tại sao không đi cửa lớn? Cái kia nơi đâu đâu cũng có phòng lợn rừng cạm bẫy, rơi vào đi làm sao bây giờ?"

"Rơi vào đến liền rơi vào đi, đi sau khi đi vào đang ở bên trong ngủ một đêm, trời đã sáng lại đi mò bọn họ." Người què cảm thấy cùng Thương Nhĩ nói chuyện rất lao lực, đánh một cái to lớn ngáp, liền ôm cánh tay tựa ở trên cây cột dưỡng thần.

Hầu tử cùng Hàm Ngưu hai người rơi vào rơi vào tiếng kêu thảm thiết đều không có để hẳn trọn một hồi con mắt, Thương Nhĩ thử nha rừng mình một cái, vào lúc này trong bẫy rập có một thước bao sâu nước bắn, trong núi buổi tối, có thể không giống ban ngày ấm áp như vậy.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Được Người Chế Trụ

Mặc kệ trong ngọn núi tiếng kêu thảm thiết cỡ nào thê thảm, thời gian vẫn còn đang chậm rãi trốn, thời gian một tháng rất nhanh sẽ quá khứ, Vân Tranh mặt rớt cục khôi phục, ngoại trừ trên lỗ mũi còn cần dán lên thuốc cao chậm rãi tu dưỡng bên ngoài, cả người đã kinh biến đến mức thần thái sáng láng.

Làm Lương Kỳ biết Vân Tranh một tháng này tới nay thảm kịch sau khi, cười sấp không sống được, đợi được nàng cười được rồi, Vân Tranh sờ sờ mũi nói: "Biết nhà người làm lại làm mật áp, đem ra cho ta nhìn một chút, có không có khả năng làm hại nhà người phá sản."

Lương Kỳ cực có tự tin móc ra một tấm mười quán giao tử đưa cho Vân Tranh, Vân Tranh cẩn thận sau khi xem cười nói: "Lần này đổi thành tàng đầu thơ? Đầu đuôi liên hoàn tàng đầu thơ, mỗi một chữ đối ứng một câu thơ, người có phải là cho rằng người đọc sách liền không làm được loại này cướp gà trộm chó sự tình?"

"Có bản lĩnh đoán được mới coi như, đoán không ra đến nói phét lác gì thế."

"Không đoán!"

"Vì sao?"

"Bởi vì đoán được chính là ngớ ngẩn!"

"Người vẫn là đoán được, vì lẽ đó người là ngớ ngẩn, lang bất lương lòng đang Thanh Sơn, Sơn Sơn trùng điệp thật đồ sộ, có gạo một đấu trên đầu đình, hạ nhân ngẩng đầu nhật vì là thiên, trăm ngày đi một còn lại cừu cừu, biết ở chính giữa đến bệnh ở một bên."

Vân Tranh không hiểu ra sao vào nhân gia cục, bị người ta làm ngớ ngẩn trên chọc một phen, tiện tay liền đem trong tay giao tử ném xuống, này một tấm rõ ràng là giả, là nha đầu này cố ý làm ra đến bản thủ chính mình.

Lương Kỳ thấy giao tử theo gió bay đi, ai nha một tiếng liền vội vã đuổi theo, tuy nói là giả, bị người ngoài nhìn thấy nhưng là không tốt. Giao tử ở trong gió không ngừng lăn lộn, nàng đến thăm nhìn chăm chăm không trung giao tử căn bản là không thấy dưới bàn chân, khi nàng giẫm đến mềm nhũn đồ vật thời điểm, mới hướng về dưới chân của chính mình nhìn lại, làm nàng nhìn thấy dưới chân là hai cái bản thủ người thời điểm, không khỏi phát sinh rít lên một tiếng.

Hàm Ngưu đã triệt để mất cảm giác, một tháng này chính mình chạy tám về, kết quả mỗi chạy một lần, trên người mình sẽ nhiều thêm mấy đạo vết thương, quý mới biết cái này trong trại vì sao lại đâu đâu cũng có cơ quan.

Rơi vào cạm bẫy hai lần, giẫm đến bộ hoàn một lần, gặp phải con báo một lần, bị hương dân nắm về ba lần, gần nhất lần này là giấu ở lượng trong phòng chuẩn bị đợi được sau khi trời tối chạy nửa thời điểm, kết quả gặp phải hương dân hong khô lượng phòng, ở dưới đáy giá củi lửa, nếu như không phải hương dân nghe được lượng trong phòng tiếng kêu thảm thiết, mau mau mở ra lượng phòng, hai người bọn họ sẽ bị tươi sống khảo thành người khô.

Nhìn thấy hai người toàn thân bị năng rất thảm, Vân Tranh liền đem trên người bọn họ xiềng xích lấy xuống, cho bọn họ đắp được, nói cho bọn họ biết, nếu như muốn đi thì đi đi, chỉ có điều cần đem nguyên sơn địa hình bàn giao rõ ràng là tốt rồi.

Hai cái vết thương đầy rẫy người có thể đi nơi nào? Chỉ có thể nằm ở Thái Dương địa bên trong chậm rãi chờ đợi mình vết thương trên người từ từ khép lại, Hàm Ngưu nhìn tràn đầy vết thương hầu tử, trong lòng hồ thẹn muốn chết, hẳn đã biết hầu tử không muốn rời đi cái này trại, đều là chính mình một lòng muốn rời khỏi, hầu tử mới sẽ theo chính mình chịu tội, hiện tại trên chân không còn xiềng xích, Hàm Ngưu trái lại không còn muốn chạy trốn chạy tâm tư.

Nhìn thấy một đẹp đẽ nhà giàu tiểu thư la to, Hàm Ngưu thở dài liền đem đầu ôm lấy, dùng thân thể chính mình che khuất hầu tử hơn nửa người, hiện tại không phải thảo luận ai đúng ai sai thời điểm, bữa này đánh là trốn không thoát, cô nàng này đạp ở chính mình trên bụng thời điểm, đau vô cùng, cặp kia sai đến cùng giày là gỗ để, vì trảo địa rắn chắc, cố ý đặt trước mấy cái gỗ phần đệm...

Hàm Ngưu cùng hầu tử ở đã trúng hạ nhân đánh một trận sau khi, Lương Kỳ bỗng nhiên trợn to hai mắt hỏi bọn họ: "Có phải là các người đem Vân Đại xương mũi cắt đứt?"

Hàm Ngưu ôm đánh một trận là đánh, hai bữa đánh cũng là đánh ma túy tâm thái hồi đáp: "Chính là ta đánh gãy, người muốn báo thù, hướng về phía ta đến chính là.

"

Ai ngờ muốn cái kia đẹp đẽ nhà giàu tiểu thư không chỉ không có để hạ nhân đánh chính mình, trái lại từ trên xe ngựa cầm thật nhiều bánh ngọt xin hẳn cùng hầu tử ăn, Hàm Ngưu căng thẳng chung quanh loạn xem, luôn cảm thấy bữa này sau khi ăn xong chính là hai huynh đệ ra đi thời điểm.

"Người một quyền khí lực lớn bao nhiêu? Có thể đem người đánh ngất đi không? Vân Đại có hay không bị người đánh ngất?"

Nhìn cái kia đẹp đẽ tiểu thư hưng phấn nắm quả dấm nhỏ hỏi mình, Hàm Ngưu cảm thấy cái này trong trại người không có một là thích hợp, mới vừa rồi còn ở thống ầu chính mình tiểu cô nương, một cái chớp mắt liền đã biến thành chính mình này một nhóm người, trong tay cầm lấy hai cái bánh đậu xanh nuốt một hồi ngậm nước liền đối với đẹp đẽ tiểu thư nói: "Liền đánh một quyền, sau đó hắt liền miệng mũi đồng thời mạo huyết, ta nghe thấy rắc một tiếng, đem mũi của hắt đánh gãy, sau đó ta liền kéo hắt chân hướng về trong bụi cỏ rồi..."

Đang nghe xong Hàm Ngưu giảng giải sau khi, Lương Kỳ tức giận trực giậm chân, găm rú đối với Hàm Ngưu nói: "Vân Đại chính là một con giáo hồ ly, người đã đem hắt đánh đổ, liền nhất định phải ngăn chặn hắt miệng, sau đó sẽ nhét trên lỗ tai của chính mình, lời của hắt nói một chữ cũng không muốn nghe, sau đó trực tiếp cắt lấy hắt một cái lỗ tai hỏi đệ đệ hắt đòi tiền, ta bảo đảm người muốn bao nhiêu, đệ đệ hắt đều sẽ cho người."

Hàm Ngưu không có cách nào lý giải cái này nổi trận lôi đình tiểu thư tâm tư, vừa nãy nhìn hắt cùng Vân Đại cùng nhau như là một đôi tiểu tình nhân, làm sao vào lúc này liền giúp chính mình ra như thế ác độc chủ ý?

Hầu tử dậm dậm Hàm Ngưu, ra hiệu hắt mau mau ăn bánh ngọt, nói ít vài câu, vào lúc này nói càng nhiều sai liền càng nhiều.

Lương Kỳ hận thiết hoàn toàn thành cương nắm chân đá Hàm Ngưu cùng hầu tử hai chân, ww uukanshu. net sau đó liền cầm người hầu giúp mình kiểm về giả giao tử, lại đi tìm đang xem lượng phòng Vân Tranh, lượng phòng thịt bò nướng làm, đây là một việc cần kỹ thuật, không chỉ muốn chủ ý hỏa thế, còn phải không ngừng địa nắm cán cong điêu phong diệp, để không khí lưu động, mang đi lượng trong phòng hồng đi ra bệnh thấp.

Đối với Vân Tranh luôn có thể nghĩ ra giải quyết sự tình biện pháp này một tay nàng là phi thường khâm phục, mấy ngày trước mới nói Thái

Dương sưởi thịt bò khô quá mức chậm chạp, còn sưởi đến không triệt để, hẳn ở một đêm liền dựng lên như vậy một lượng phòng, bán làm ra thịt bò khô bỏ vào chưa tới một canh giờ, liền có thể thành công phẩm đi ra, hiệu suất phi thường cao.

Tối làm người tức giận chính là hẳn còn đem lượng phòng vật như vậy cũng đem ra bán lấy tiền, bán cho Hồi Xuân đường lão đại phu, bởi vì Hồi Xuân đường cũng cần hong khô dược liệu, một gạch bùn phơi lũy đi ra tràn đầy động nhà, hẳn dĩ nhiên không ngại ngừng yếu nhân gia mười quán tiền, đây chính là triệt để tiến vào tiền mắt người mới có thể làm đi ra sự tình.

"Lương chương quỹ, nhìn thấy cái này lượng phòng lẽ nào ngài liền không động tâm, ngài gia sản nghiệp lớn như vậy, đều sẽ có vài thứ cần hơ cho khô chứ? Nói thí dụ như người thích ăn quả làm, hoặc là trong nhà bị ẩm lương thực.

Nếu như có vật như vậy ngài căn bản là không cần vì là những kia đáng ghét ngày mưa dầm FvmH403S phát sàu, ngài nhìn, chỉ cần đem đồ vật bỏ vào lượng phòng, chỉ chốc lát sẽ trở nên làm khô mát thoải mái.

Mười quán tiền mà thôi, tiện nghi, đối với ngài tới nói chính là liền như một trong mao, coi như lúi 10 ngàn bộ tới nói, vạn nhất ngài ở vận tải thịt bò khô trong quá trình bị ẩm, ngài chỉ cần làm tiến vào lượng phòng lại hong khô một lần thôi."

Lương Kỳ phần nộ nắm chặt nắm đấm, rất muốn lại cho Vân Tranh bao bọc thuốc cao trên lỗ mũi trở lại một quyền, không phải xuất phát từ phần nộ, mà là bởi vì nàng phát hiện, nhà mình thật giống thật sự rất cần vài toà như vậy lượng phòng.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Thảo Nguyên Cùng Lại 8

Lại Bát từ đường núi gặp ghềnh trên quả một loan sau khi, liền nín thở, mỗi hồi nhìn thấy dưới chân núi bao la bát ngát thảo nguyên, hẳn liền không nhìn được có một loại quỳ lạy kích động.

Nếu như nói Thanh Sơn bên trong mỹ ở chỗ hùng kỳ, như vậy trước mặt mảnh này thảo nguyên, chính là bao la Đại Ngôn từ, bao la bát ngát a, cả người đều sẽ trở nên mềm mại, lam thiên ngay ở màu xanh lục đại địa phần cuối, Bạch Vân như là từ trên trời trực tiếp trút xuống đến đại địa trên giống như vậy, thế tới tuy gấp, nhưng mềm mại, đều là nhẹ nhàng ở trên đường FA08TpuV chân trời bồng bênh.

Màu trắng dương quần lại như trần châu bình thường tạt ở trên mặt đất, thỉnh thoảng có cưỡi ngựa hùng tráng hán tử lớn tiếng hét to đem xa xa bày sới đuổi đi, bày sới sợ quá chạy đi, đồng thời bị sợ quá chạy đi còn có khanh khách bay loạn trần châu kê.

Lại Bát cuộn lại chân ngòi xuống, đặc ý vô cùng, phía sau chính là mình đội buôn, rông rã mười hai con La Tử, mỗi đầu La Tử trên người đều công lấy tầng tầng mã bao, lần này, Lại Bát dự định đổi càng nhiều da trâu cùng gân bò, bởi vì thiếu niên kia nói rồi, thịt bò khô bán không được, Thành Đô phủ người ăn không nổi, chỉ có thể vận đến càng thêm xa xôi mở ra Biện Lương thành mới sẽ đại bán, thế nhưng da trâu cùng gân bò nhưng cung không đủ cầu, những kia thực da người căn bản là không hỏi giá cả, chỉ cần người có, hẳn liền muốn, bởi vì bọn họ chỉ cần đem da trâu làm thành giáp da, cao bao nhiêu giá cả đều sẽ bán đi.

Tàn nhẫn mà quán một ngục rượu lớn, nâng cốc nang giao cho mình huynh đệ, lần này hộ tống chính mình đến thảo nguyên có tới sáu người, đều là cùng tộc huynh đệ, tin được.

Không chờ được đến đại gia mờ hôi trên người biến mất, liền muốn khởi hành, nơi này khoảng cách giao dịch hồ nhỏ một bên còn có một đoạn không ngắn lộ trình. Tiến vào thảo nguyên, liền không cần tiếp tục phải lo lắng nguyên sơn giặc cướp, bởi vì bọn họ đối với thổ phiến người tràn ngập hoảng sợ.

Thổ phiến người cũng yêu thích giết người, cũng yêu thích bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu khách mời một cái giặc cướp, có điều, còn xưa nay chưa từng nghe nói có cái kia thổ phiến người tập kích quá đội buôn, không tập kích đội buôn điều quy củ này nghe nói từ xa xôi cách Tát Nhĩ vương thời kì cũng đã xác định, dù cho là hung ác nhất thổ phiến mọi người sẽ không cướp người hàng hóa, thổ phiến bên trong giặc cướp gặp phải đội buôn, cũng sẽ tiến hành rất công bằng buôn bán, dựa theo Nạp Tây tới nói, đội buôn ở trên thảo nguyên so với con người đều quý giá hơn.

Lại Bát mấy lần trước liền gặp được "Mạc đạt", cũng chính là giặc cướp, bọn họ cũng cần giao dịch, tuy nói những tên kia trên tay đao lớn đến đáng sợ, động tác cũng rất thô lỗ, Lại Bát vẫn là rất thích cùng "Mạc đạt" môn làm giao dịch, bởi vì cùng bọn họ làm giao dịch lợi nhuận càng cao hơn, bọn họ không thích trụ lều vải, vì lẽ đó liền không cần da trâu, bọn họ rất tình nguyện cái kia không hề có tác dụng da trâu đổi một dùng tốt nồi sắt.

Mắt thấy hồ nhỏ ngay ở phía trước, mạc đạt môn vẫn không có xuất hiện, điều này làm cho Lại Bát cảm thấy cực kỳ thất vọng, ôm hy vọng cuối cùng, từ trong lòng móc ra một nhánh sừng trâu hào, "Ô ô ô ô" thổi lên.

Chỉ chốc lát một cười một thốt đỏ thắm mã thổ phiến hán tử lại như như gió đến Lại Bát trước mặt, tốc độ nói rất nhanh, biểu hiện lo lắng, Lại Bát

mờ mịt nhìn trước mắt cái này mạc đạt, không chút nào hiểu hẳn đến cùng nói cái gì.

Hán tử biểu hiện càng ngày càng lo lắng, cầm nắm đấm ở trên đầu chính mình mãnh nện mấy lần, sau đó liền mò sờ trán của chính mình, như là đụng tới hỏa như thế liền rụt trở về.

Lại Bát ngay lập tức sẽ rõ ràng, có người sinh bệnh, ở bị sốt, ngay lập tức sẽ từ chính mình nắm con ngựa kia trên lấy ra một gói thuốc, cái này cũng là hàng hóa, là Vân Tranh cố ý từ về xuân đường kiếm về đến đúng lúc được, kỳ thực chỉ có bốn loại, khiếp phong hàn, hạ sốt, hạ thuốc xổ, còn có trị đau bụng bốn loại, dược thảo đã sớm pha thuốc được rồi, chỉ cần nắm thủy lược liền có thể chữa bệnh. Vân Tranh xưng là bên trong thành được.

Có điều lại nhìn thấy cái kia thổ phiến người lấy đao tử ở trên mặt chính mình cắt một đao, tìm cái cành cây tử đâm vào vết thương, này đã sắp nhìn thấy Cốt Long, có điều xem cái kia thổ phiến người khoa tay cành cây độ dài, Lại Bát đã không cho là tên kia có cứu viện cần phải.

Hắn đem cành cây tử khoa tay dài nửa thước, liền nói cái kia vết thương có tới nửa thước thâm,

Ai trên đầu đã trúng nửa thước thâm một vết thương còn có thể sống mệnh? Sớm ngỏm rồi, cái tên này có phải là đang nói mê sảng, bị thương như vậy gia hỏa còn có thể bị sốt?

Ngay ở Lại Bát thời điểm do dự, lại có một đám người chạy tới, mỗi cái hung thần ác sát, sợ đến Lại Bát tộc huynh đệ run lấy bấy, chỉ có Lại Bát tương đối trấn định, hắn đã nhìn thấy một trên đầu cắm vào một mũi tên gia hỏa bị người trói ở trên ngựa đưa tới.

Lại Bát kiểm tra thương thế, rất thảm, chính mình từ Vân Đại nơi đó học được một điểm da lông căn bản là cứu không được người này, toàn bộ tiền

xuyên thấu cái tên này quai hàm, cầm trên đã triệt để nát, sờ dĩ không có rút tiền chính là vì để cây tiền ngăn chặn vết thương không cho chảy máu.

Cầm trên thịt đã bắt đầu biến trắng, còn lo lắng cái rằm, hiện tại không động thủ không được, Lại Bát phát hiện những người này đã sắp mắt đỏ, lại không động thủ, hậu quả khó liệu.

Lấy dao tử tước mất mũi tên, dùng tay nắm cây tiền, đột nhiên dùng sức liền đem cây tiền tử rút ra, một cỗ máu đen tư tư liền phun ra ngoài, vốn là muốn bắt vài bố bao vết thương Lại Bát thấy chảy ra đều là tạng huyết, sẽ chờ đến máu đen đã biến thành đỏ sẫm vết máu sau khi mới bắt đầu nắm dao nhỏ tử một chút tước thịt thối,

Thịt thối tước mất, bước kế tiếp nên làm gì? Đúng rồi, phùng trên, liền Lại Bát liền rất cẩn thận nắm sợi tơ đem cái kia thổ phiến mặt người trên lỗ thủng một chút phùng được, lại cho hắt trong miệng nhét vào một cái ống trúc, sau đó uống nước ăn cơm còn có thể thông qua ống trúc sao, đối với mình cái này phát minh, Lại Bát rất hài lòng.

Mạc đạt môn đến cấp tốc, đi cũng cấp tốc, làm Lại Bát giúp đỡ người kia đặt lên thuốc kim sang sau khi, những người này càng làm đã hôn mê người bị thương phù đến trên lưng ngựa, hô lên một tiếng liền biến mất ở đồi núi mặt sau.

"Bát ca, người sẽ chữa bệnh? Ta làm sao không biết a."

"Ta sẽ cái rằm, Vân Đại sẽ dạy ta xử lý như thế nào vết thương, là lo lắng chúng ta bị thương sẽ không xử lý, người này có thể hay không hoạt trời mới biết, thịt đều sắp xú, có điều a cứ như vậy, lần tới gặp phải bọn họ, nhiều nhất chỉ có thể nói chúng ta không đem hắt chữa khỏi, không thể nói chúng ta không cứu hắt, hai câu này rất trọng yếu, phải nhớ kỹ, sau đó giúp thổ phiến người chữa bệnh thời điểm liền nói như vậy."

Lại Bát vênh váo tự đắc giải thích xong xuôi, liền thu hoạch trong tộc các anh em vô số nịnh nọt.

Một đường đi một đường ô ô ô khoác lác tù và, lần này mang muối rất ít, Vân Đại không cho phép để thổ phỉ người nuôi thành chứa đựng muối ăn quen thuộc, dựa theo Lại Bát cung cấp nhân khẩu số lượng, mỗi hồi mang đến muối ăn, nhiều nhất đủ những người này ba phần mười liều dùng, vĩnh viễn đem thị trường duy trì ở một loại khát khao trạng thái, này phi thường trọng yếu.

Vải bố cần đại lượng khuy nh tiêu, người sống trên núi sản xuất nhiều nhất chính là vải bố ráp, vật này giá cả rẻ tiền, số lượng khổng lồ, từng nhà đều ở chức, rất nhiều nông gia vải bố đều bán không được, đều chứa đựng ở nhà. Vải bố bán không được, nông gia thu vào liền ít đi rất lớn một khối tử, tháng ngày trải qua tây hoàng, hiện tại chỉ có Đậ Sa trại ở lượng lớn thu mua vật này, Vân Tranh cần cho hương dân vải bố tìm tới một tiêu thụ địa phương, vì lẽ đó liền đưa ánh mắt đóng ở trên thảo nguyên, những mục dân không thể thân thể trần truồng liền khoác một cái lão da dê áo, bọn họ cũng cần xuyên điểm nội y ngoại bào cái gì, nói chung cần đem thảo nguyên mảnh này rộng lớn thị trường bồi dưỡng lên, đây là một mảnh thuần túy tiêu phí thị trường, nếu như ở đời sau, những kia bán quần áo giầy người sẽ sống hoạt nhạc chết.

Ô ô ô sừng trâu hào hường, ô đô đô sừng trâu hào sẽ đáp lại, sau đó sẽ có một đoàn một đoàn thổ phỉ người vì lại đây quan sát đội buôn, Lại Bát tộc các huynh đệ cố nén náo nức mùi hôi giúp đỡ Lại Bát đỡ hàng giao dịch, nhìn thấy hẳn cùng những kia thổ phỉ người lâu ôm ôm, chút nào không cảm giác được dương náo vị, liền phục sát đất, thậm chí có lúc hẳn sẽ ở khuôn mặt đỏ bừng bừng thổ phỉ trên mặt nữ nhân hôn một chút, ngay lập tức sẽ đưa tới thổ phỉ nữ tử khanh khách tiếng cười, có một ít gan lớn sẽ nhìn chăm chăm nhà Hán nam tử chặt chẽ xem, sau đó sẽ chạy đến đồng cỏ mặt sau chờ nhà Hán người lại đây.

Lại Bát nuốt ngụm nước bọt đáng tiếc lắc đầu một cái, vừa nãy người phụ nữ kia không nhỏ, vòng eo cũng tể, xuyên thấu qua da dê áo tay áo thấy rất rõ ràng, chỉ tiếc chính mình còn muốn làm ăn, không để ý tới những này phong nguyệt sự, Vân Đại nói rồi, chuyện làm ăn làm to sau đó, tương lai coi như đi đông kinh Biện Lương thành đều là đại quan người.

Không thể bởi vì nhỏ mắt lớn, Vân Đại miêu tả cái kia phó mỹ lệ trong hình vẽ cũng không có cho mình lưu lại bao nhiêu lười biếng chỗ trống.

Chính đang bận bịu giao dịch Lại Bát nhìn thấy một con bạch Ly Ngưu, đây chính là thủ lĩnh đến, là trên vùng đất này tôn quý nhất giả, ww uukanshu. net Nạp Tây liền đi theo ở thủ lĩnh bên người ba, bốn tháng công phu, cái tên này đã thành thủ lĩnh quản gia.

Lại Bát mở ra tận cùng bên trong một cái bao, hai tay nâng đưa cho cao quý thủ lĩnh, phủ đầu người mở ra sau khi, con mắt ngay lập tức sẽ căng ra đến mức đại đại, một bức mỹ lệ gấm lụa xuất hiện ở thủ lĩnh trước mặt.

Lại Bát cùng Nạp Tây chậm rãi đem gấm lụa triển khai, một con giương cánh bay lượn Hùng Ưng liền xuất hiện ở tất cả mọi người trước mặt, ngoại trừ thủ lĩnh cùng chống gấm lụa Lại Bát, người còn lại đều nằm sấp trên mặt đất, bao quát Lại Bát mang đến mấy cái tộc huynh đệ, đây là trước đó thương lượng kỹ càng rồi.

Lại Bát nhìn mê say ở gấm lụa trên thủ lĩnh, trong đầu không khỏi nhớ tới Vân Tranh trước khi đi nói: "Tặng quà muốn làm vui lòng, thổ phiến người kỳ thực không thiếu hụt kim châu mã não, kỳ thực nơi đó mới là mã não sản khu, người chỉ muốn xem bọn họ trên người phối sức liền rõ ràng, bọn họ từ không thiếu hụt vật quý trọng, nếu là Hùng Ưng bộ, vậy thì đưa bọn họ một bộ Hùng Ưng thêu gấm, nói vậy cái này lễ vật mới là thủ lĩnh cần nhất.

Châu báu Ngọc Thạch cơ không thể thực, khát không thể ẩm, duy nhất công năng chính là thưởng thức, chúng ta hiện tại vẫn chưa tới động những thứ đồ này thời điểm, dưới cái nhìn của ta, dê bò mới là chúng ta giao dịch trọng điểm, cũng nhất định phải để thổ phiên người cũng cho là như vậy, đợi được chúng ta dùng thương mại thủ đoạn mật thiết quan hệ lẫn nhau sau khi, nguyên sơn giặc cướp chém đầu thời điểm liền đến, nguyên sơn giặc cướp diệt sau khi, cũng đến chúng ta một lần nữa xem kỹ mình và thổ phiên người quan hệ thời điểm."

Hùng Ưng thêu gấm thành tốt nhất nước cờ đầu, phủ đầu người ở chính mình đại trong lều chiêu đãi Lại Bát thời điểm, Nạp Tây liền mang ra đến một cái rương lớn, mở ra sau khi, bên trong tất cả đều là ngũ nhan sáu sắc tơ lụa, trải qua Nạp Tây Bỉ hoa sau khi, Lại Bát mới biết, nguyên lai thủ lĩnh chuẩn bị để Lại Bát đem những này tơ lụa toàn bộ biến thành Hùng Ưng thêu gấm, hẳn cần đem ra trang sức lều vải của chính mình. RS! .

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Hồn Loạn Thế Giới

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 30: Hồn loạn thế giới

Đứng trên thảo nguyên trước hết nhìn thấy chính là đường chân trời, mà trạm ở trên núi trước hết chú ý tới chính là lam thiên, không tưởng gia đều là như vậy, đầu tiên phát hiện đều là tối xa không thể vờ đồ vật.

Vì lẽ đó trí giả nhạc thủy, nhân giả nhạc sơn, vui vẻ linh động, vui vẻ dày nặng, Vân Tranh là trạm ở trong nước xem sơn vì lẽ đó liền đem linh động cùng dày nặng hợp hai làm một, đặc biệt là ba người thiếu niên người đồng thời hướng về trong nước sông đi tiểu, liền lập tức cảm nhận được nghi tự ngân hà rót xuống từ chín tầng trời diệu vận.

Đều nói xong rồi vết sẹo đã quên đau, Vân Tranh xương mũi trường được rồi, cũng là quên Hàm Ngưu đánh chính mình chuyện này, Hàm Ngưu cũng quên chính mình cái mộng bạo lộ ở trước mặt người thám cảnh, duy nhất để hấn bất mãn chính là cái mộng trên nhiều hơn một chút hố nhỏ, còn hầu tử hấn đã say mê ở rờm rà thợ mộc hoạt trung gian không thể tự kiểm chế. Hàm Ngưu vốn là muốn đi học thợ rèn, thế nhưng ở hấn suýt chút nữa đem thợ rèn đầu đập nát sau khi sẽ không có hàng rèn tử đồng ý chiêu thu hấn làm học đồ, liền trở thành nông phu liền thành hấn đường ra duy nhất.

Hơn hai tháng thời gian trôi qua, người khác lúa đã trở bông, Vân gia thanh khoa vẫn là ở phát rồ như thế nhỏ giò, ngày hôm nay là cho thanh khoa điền một lần cuối cùng nhỏ cỏ, vì lẽ đó ba cái choai choai tiểu tử cùng nhau lên núi, dễ dàng liền hoàn thành nhiệm vụ.

"Vân Đại, người có nhiều tiền như vậy, tại sao còn muốn trồng trọt a?"

Hàm Ngư ngồi vào bờ sông trên tảng đá, đàn hoàng trịnh trọng hỏi Vân Tranh, vấn đề này hẳn nghĩ đến rất lâu cũng không nghĩ rõ ràng, vì lẽ đó liền dứt khoát hỏi Vân Tranh, bởi vì hẳn phát hiện Vân Tranh thật giống so với hẳn cùng hầu tử gộp lại đều thông minh.

"Ta yêu thích trồng trọt, chỉ có trồng trọt thời điểm ta mới cảm giác mình như một người, thế giới này đối với ta mà nói chỉ có Vân Nhị là chân thực, còn lại đều là trong mộng cảnh tượng, ta không thích cái cảm giác này, vì lẽ đó sẽ thu nhận giúp đỡ tịch nhục, còn có các người, vừa đến ta xác thực cần giúp đỡ, thứ hai, ta nghĩ đem trong nhà trở nên náo nhiệt chút, ta, Vân Nhị, người, hầu tử còn có tịch nhục, chúng FAUTjanL ta năm người nói trắng ra đều là không ai muốn hài tử, trời sinh thiên trường sống đến hiện tại, vậy thì không muốn phụ lòng trời cao hảo ý, đem thiên địa xem là cha mẹ toán cầu, có bọn họ chỗ dựa, chúng ta liền cần thận địa hoạt một hồi, hoạt hẳn cái thoải mái, hoạt hẳn cái ào ào."

Hàm Ngư suy nghĩ hồi lâu mắt không có biểu tình gì đem đầu chuyển hướng hầu tử, phát hiện hầu tử cũng ở nhìn hẳn, sau đó liền đồng thời lắc đầu nói: "Nghe không hiểu, nếu muốn hoạt ào ào, người thông minh chút, liền giúp chúng ta xem trọng đường, không nên bị người hãm hại là tốt rồi."

Vân Tranh thử răng trắng khà khà nở nụ cười một tiếng, càng phát giác cái này không quá thế giới chân thực thú vị, dễ tin vĩnh viễn là người uy hiếp, làm năng lực của chính mình không thể đạt đến mục tiêu thời điểm, liền sẽ tin tưởng ở một chỗ nào đó có một rất lợi hại người có thể dẫn dắt

chính mình đạt đến mục tiêu của chính mình, ý nghĩ như thế. Biết bao ngu xuẩn, chính mình là làm lão sư, nơi nào sẽ không rõ ràng sư phụ dẫn vào cửa tu hành ở cá nhân câu nói này sau lưng tàn khốc hàm nghĩa.

Sư phụ dẫn vào cửa? Bản thân liền là chuyện cười!

Ý nghĩ quy ý nghĩ, tháng ngày hay là muốn nhất thành bất biến quá, vì lẽ đó đứng thay đổi khôn lường bên dưới liền cần làm sinh tồn bốn ba, Hàm Ngưu tóm lại một con thỏ, hầu tử dùng một tảng đá đánh tới một con gà rừng, bọn họ một chạy rất nhanh, một vút tảng đá vút rất chuẩn, Vân Tranh đối với mình tân chiêu thu hai cái người làm phi thường thoả mãn.

Từ khi Hàm Ngưu cùng hầu tử cũng trở thành người trong nhà sau khi, tịch nhục liền không thể không dùng một cang to lớn hơn bình chưng cơm tẻ, đều nói bán Đại tiểu tử ăn cùng lão tử, mặc kệ nạng mỗi ngày làm bao nhiêu cơm nước, đều sẽ bị ăn sạch sành sanh.

Vân Nhị cơm canh là đan khác làm, từ khi Vân Đại phát hiện Vân Nhị yêu thích đem mình trong bát cơm đồ ăn rót vào Hàm Ngưu bát ăn cơm sau khi, thì có quy củ này, từ chối lớn lên hài tử có một tiêu chuẩn nhất hành vi chính là không thích ăn cơm.

Ăn cơm xong, Vân Tranh liền bắt đầu ở chính mình tấm bản đồ kia trên không ngừng tăng thêm đánh dấu, hầu tử cùng Hàm Ngưu liền đứng bên cạnh hẳn, không ngừng bổ sung.

"Lão gia lĩnh là Bành Lục tử địa bàn, hoa ong vò vẽ địa bàn ở đầu chó trên núi, hai địa phương này rất nguy hiểm,

Xưa nay không cho chúng ta đi vào, có điều cũng không lớn, bách mườì người sân có thể đại đi nơi nào? Có điều ở nguyên sơn, đã là to lớn nhất hai nhóm người, bọn họ trước đây chính là Hắc Hồ thủ hạ, sau đó Hắc Hồ chết rồi, bọn họ đã nghĩ một biện pháp, Hắc Hồ lão bà ở ai cái kia, ai chính là

lão đại, vì lẽ đó đến hiện tại, bọn họ đều không có chân chính đánh tới đến."

Nghe xong hầu tử, Vân Tranh kỳ quái hỏi: "Hắc Hồ lão bà? Một phụ đạo nhân gia cũng có thể ảnh hưởng sự quyết đoán của bọn họ?"

"Đúng đấy, Hắc Hồ lão bà có thể đẹp đẽ, nghe nói cướp đến tiền tài đều ở Hắc Hồ lão bà trong tay nắm giữ, ai có thể lấy được Hắc Hồ lão bà, ai chính là thiết thiết nguyên sơn tân thủ lĩnh, có điều đến hiện tại, thật giống ai cũng không cười đến."

Vân Tranh ngẩng đầu nhìn một chút phía bên ngoài cửa sổ sơn chi thụ, cái này tình huống mới để hẳn có chút thất thần, dựa theo hầu tử nói, ở nguyên thế núi lực to lớn nhất cũng không phải cái gì Bàn Lục tử, cũng không phải cái gì hoa ong vò vẽ, nhân nên là nữ nhân này mới đúng, giặc cướp bên trong không nên có ngòi không người mới đúng, một người phụ nữ, đặc biệt là một nữ nhân xinh đẹp, đang ở giặc cướp oa bên trong còn có thể làm được xoay trái xoay phải, làm thế nào đến?

Đưa cái này ý niệm kỳ quái đuổi ra đầu óc, hôm nay tới đây thôi, dù sao ở đội buôn không có trở thành thổ phiến mạng sống con người bên trong không thể thiếu một thành viên trước, không thích hợp có động tĩnh quá lớn, một khi nguyên sơn giặc cướp biết mình đang có ý đồ xấu với bọn họ, Đâu Sa trại liền sẽ phải gánh chịu ngập đầu tai ương, cái này cũng là Lương lão gia không muốn để ý tới chuyện này nguyên nhân vị trí.

Hầu tử cùng Hàm Ngưu cũng không biết, bọn họ chỉ là cho rằng Vân Tranh đối với nguyên sơn hiểu kỳ, chưa bao giờ nghĩ tới Vân Tranh muốn đối phó nguyên sơn vấn đề này, nếu như Vân Tranh đem ý nghĩ nói cho hầu tử cùng Hàm Ngưu, bọn họ nhất định sẽ tươi sống cười chết.

Đều nói thiện thủ giả nấp trong Cửu Địa bên dưới, giỏi về tấn công giả động với trên chín tầng trời, không có dấu vết mà tìm kiếm mới là thật cảnh

giới, nếu như khả năng ở nguyên sơn người đều chết quang sau đó, vẫn không có người nào biết sự tồn tại của chính mình tốt nhất, nếu như muốn đạt đến cái mục đích này, liền cần tìm kiếm phát ngôn viên, một lợi hại phát ngôn viên, người này nên đi nơi nào tìm đây?

Lưu Huyện thừa này mấy ngày nay tử biết rõ Vân gia Ngư Đầu bánh bao mỹ vị cực kỳ cũng không đến ăn uống chùa, liền nói rõ người này gần nhất ở ẩn núp chính mình, thế nhưng là còn muốn tự mình biết sự tồn tại của hã, hã hiện đang cùng mình có liên hệ, chính là Đâu Sa quan nội cái bàn cửa hàng, vì lẽ đó hã đều là sẽ đi cái bàn điếm đi dạo, thỉnh thoảng từ nơi nào mua điếm đồ chơi nhỏ, thông qua cái bàn điếm hai người tựa hồ vẫn như cũ duy trì thân mật liên hệ.

Vân Tranh biết, nếu như mình bỏ đi tiêu diệt nguyên sơn ý nghĩ, Lưu Huyện thừa sẽ lập tức thành vì là nhà mình thượng khách, đều mẹ kiếp là người thông minh, Lương Kỳ cũng đã có hai tháng không có đến Đâu Sa trại, Vân Tranh lần thứ nhất cảm giác mình trong tay thẻ đánh bạc thiếu nghiêm trọng.

Đơn giản hữu hiệu, là Vân Tranh yêu cầu duy nhất, đối với nguyên sơn tập kích chỉ có thể có một lần, tuyệt đối không thể có cơ hội lần thứ hai, đều là kinh nghiệm lão đạo tội phạm, một khi một lần nữa lần trốn, sẽ hậu hoạn vô cùng.

Ngày mùa hè Đâu Sa trại thiên minh không ngừng, gọi đến liên tiếp liên miên không ngừng, gạch trong phòng oi bức lại như là lồng hấp, mồ hôi hột tí tách từ lông mày trên rớt xuống bên trong, Vân Tranh vẫn như cũ không muốn đình chỉ sướng nghĩ.

Toàn bộ kế hoạch xây dựng ở một ảo tưởng cơ sở bên trên, vậy thì là bảo đảm thổ phiến người có thể ra tay, nếu như đối với thổ phiến người cũng không đủ gai kích, hoặc là dụ dỗ là không đạt tới cái mục đích này. Nếu

như cái mục đích này đều không đạt tới, như vậy chính mình làm ra hết thảy đều chỉ là một có thể kiếm lời chút tiền chuyện cười.

Hay là chính mình cũng nên đi một chuyến thổ phỉ?

Cái ý niệm này vừa xuất hiện, lại như cỏ dại như thế sinh trưởng, chỉ chốc lát liền đem Vân Tranh đầu nhét đến tràn đầy, ngoại trừ cái ý niệm này ở ngoài cũng không còn ý tưởng khác.

Chủ ý quyết định trái lại toàn thân khoan khoái, này mới kinh ngạc phát hiện mình đã sắp bị mồ hôi chết đuối, nói ra một khối vải bố, bưng một chậu gỗ liền dự định đi bờ sông nhỏ trên căn thận mà tẩy tẩy, trùng cái lưng.

Thấy Vân Nhị thân thể trần truồng ở sơn chi trên cây nhảy nhót tưng bừng tìm giữ nhà xà, Vân Tam bát dưới tàng cây đem đầu lưỡi nôn đến lão trường, Vân Tranh đánh một hô lên. Vân Tam ngay lập tức sẽ chạy vào, nắm đầu ở Vân Đại trên đùi sượt mấy lần, sau đó liền tự giác câu lên trúc lam, liền muốn hướng về bờ sông nhỏ trên chạy, mỗi ngày ở sông nhỏ bên trong tắm rửa, là một không thể đánh vỡ truyền thống.

Vân Nhị không thích phàn ở tràn đầy mồ hôi Vân Tranh trên lưng, chính mình ở mặt trước chạy, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là không ngừng muốn hấn căn thận, để trần chân bị đậm đậm chân liền chơi không vui.

Đến bờ sông nhỏ trên mới phát hiện nơi này rất náo nhiệt, trong trại già trẻ lớn bé hầu như đều ở trong nước, lão tộc trưởng đem hai chân ở trong nước, mắt nhìn chăm chăm giám thị trong trại hạnh kiểm xấu người trẻ tuổi, nam nhân tại thượng du rửa ráy, nữ nhân tại hạ du rửa ráy, ww uukanshu. net đây là lễ nghi, cũng là quy định.

"Vân oa, người làm sao hiện tại mới đến, ngày hôm nay quý khí trời thật là muốn chết, sống lâu như vậy còn chưa từng thấy như vậy trời nóng khí,

mùa đông năm nay không dễ chịu a."

Thấy lão tộc trưởng cùng mình chào hỏi, Vân Tranh trước tiên đem Vân Nhi ném cho chính đang táo Hàm Ngưu, nói đến Hàm Ngưu ăn Vân Nhi thiệt lớn, thế nhưng luận đến quan hệ, Hàm Ngưu thật giống càng yêu thích thân cận Vân Nhi.

"Trong trại hiện tại tiền lương không thiếu, lão nhân gia ngài chỉ cần trước ở mùa đông đến trước che lên phòng gạch ngói, không sẽ không có cái này sầu lo sao? Lẽ nào ngài còn muốn đem những kia đồng tử thả ở nhà rỉ sắt?"

Lão tộc trưởng cười thờ không ra hơi, đây chính là lão nhân gia ở giàu có sau khi tân thêm một tật xấu, chính là tập quán tính sầu lo cùng khóc than, lại phi thường yêu thích người khác vạch trần hẳn là người giàu có sự thực, vì lẽ đó Vân Tranh chỉ cần cùng lão nhân gia nói chuyện, chung quy phải trêu ghẹo vài câu, lão nhân gia mà, có lúc cùng tiểu hài tử là một tâm lý.

Trong suốt lạnh lẽo nước sông trong thời gian ngắn nhất mang đi Vân Tranh khô nóng, trong lòng buồn bực cũng là biến mất không thấy hình bóng, tiếp nhận lão tộc trưởng đưa tới bầu rượu, Mỹ Mỹ uống một hớp, toàn thân lỗ chân lông đều lộ ra một loại ý tốt.

Vân Nhi dọc theo bờ sông bãi cát quang minh chính đại đi tới phụ người rửa ráy địa phương, điều này làm cho Vân Tranh mặt trong nháy mắt liền biến thành đen, vừa muốn kêu to, liền bị lão tộc trưởng ngừng lại.

"Như vậy tiểu nhân : nhỏ bé em bé quá khứ có cái gì tội vàng, từ nhỏ đã không còn nương, yêu thích đi phụ người nơi đó cũng là nhân chi thường tình, người khác đưa bé cũng ở đó, uống rượu, uống rượu, chúng ta thương nghị một hồi nắp gạch phòng sự tình."

Vân Tranh đem đã đuổi ra đi tay rút trở về, hẳn rất muốn biết lão tộc trưởng một khi biết Vân Nhi tâm lý tuổi tác không thể so hầu tử tiểu bao

nhieu thời điểm sẽ là một cái gì tâm tình?

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Đơn Giản Mỹ Lệ

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Lại Bát dậy rất sớm, tuy rằng eo cốt động dậy đều sẽ vang lên kèn kẹt, hăn vẫn như cũ chịu khó thu dọn còn lại hàng hóa, vải bố đã biến thành da trâu, muối ăn đã biến thành gân bò, nồi sắt đã biến thành đuôi ngựa, hăn mười hai con La Tử tạo thành đà đội, hiện tại cũng biến thành La Tử cùng Ly Ngưu hỗn tạp đại đà đội.

Hăn trong tộc huynh đệ cũng mang theo kỳ quái nộ cười từ những khác lều chiên bên trong đi ra, có còn lưu luyến hương lều chiên liếc mắt nhìn, một ngày mới bắt đầu rồi, bọn họ chuyện làm ăn cũng cần lại một lần nữa khai trương.

Ngủ lại nhân gia là cần lưu lại lễ vật, Lại Bát đem một thớt vải bố để cho Nạp Tây thê tử cùng con gái, thẳng được các nàng xuất phát từ nội tâm vui cười, xuất phát từ tư tâm, Lại Bát trả lại Nạp Tây con gái một khối nhỏ trừ bố làm khăn tay, còn đưa tới Nạp Tây thê tử bất mãn.

Đi tới hồ nhỏ bên cạnh dân chăn nuôi càng ngày càng nhiều, bọn họ vội vàng ngựa quần, dương quần, từ nơi xa xôi chạy tới, trên thảo nguyên tin tức truyền bá phi thường chậm, đợi được bọn họ đi tới hồ nhỏ bên cạnh thời điểm, nơi này chợ đã sắp muốn kết thúc.

Lại Bát nghe được nhiều nhất chính là hươu Baader lạc, ý tứ của những lời này là ta muốn, không có ai hỏi giá cả, bọn họ cũng không thích hỏi giá cả,

vác đi một quyển tử vải bố, hoặc là lấy đi cái kia một túi nhỏ, một túi nhỏ ba cân muối ăn, lại đem trong tay chính mình năm ngư nhét vào Lại Bát trong tay bọn họ, xoay người liền đi, thẳng thắn rồi tinh rồi mù.

Chờ đến Lại Bát cảm thấy lúc đói bụng, hẳn phát hiện mình đã không hề có một chút hàng hóa, nhưng là chu vi vẫn là vi đầy dân chăn nuôi, nhìn thấy bọn họ khát khô cổ thất vọng con mắt, Lại Bát cảm giác mình quả thực chính là vô liêm sỉ.

Bốn, năm thiên chỉ ăn đồ nướng đồ vật chết không được người, ôm ý nghĩ thế này, Lại Bát đem chính mình dùng oa bát cũng toàn bộ đổi thành da trâu, còn lại dân chăn nuôi thấy Lại Bát mở ra đai lưng, run quần áo hưởng mình giải thích bọn họ xác thực không có hàng hóa, lúc này mới chậm rãi tản ra.

Đến trên thảo nguyên dĩ nhiên là muốn ăn thịt dê, bọn họ mang đến một đĩnh gạo đều hiến cho thủ lĩnh nấu cháo uống, vì lẽ đó bọn họ bây giờ có thể ăn cũng chỉ có thịt dê.

"Bát ca, chúng ta chỉ cần nhiều đi mấy chuyến, liền có thể làm giàu a, ngài nói cái kia Vân công tử, hẳn thật sự có lợi hại như vậy?" Một tộc huynh ăn thịt dê Ulla hỏi Lại Bát.

Lại Bát hướng bốn phía nhìn lúc này mới nói: "Hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Người chỉ cần nhớ kỹ chúng ta đem những hàng hóa này mang về, sau đó từ công tử nơi đó bắt được tiền cùng lần tới muốn giao dịch hàng hóa liền thành, còn lại không nên hỏi cũng đừng hỏi."

Lại Bát đã ở cái này bộ tộc bên trong dưỡng ra tiếng vọng, không có tác dụng những khác thủ đoạn, liền bởi vì hẳn có thể cho đại gia mang đến lợi ích, vì lẽ đó vị này tộc huynh cũng chỉ có thể cúi đầu nghe Lại Bát điều khiển, này cùng tuổi tác bối phận không quan hệ, có thể nhẫn nại trình độ quyết định bởi với Lại Bát mang đến lợi ích FARciVDB to nhỏ mà định.

Hùng Ưng bộ là một dũng mãnh bộ tộc, bọn họ năng chinh thiện chiến là xưng tên, phàm là trên đầu cắm vào ưng mao hán tử đều là trong tộc dũng sĩ, Lại Bát nhìn thấy rất nhiều người như vậy, dũng sĩ càng nhiều liền nói rõ cái này bộ tộc càng cường đại.

Lại Bát không biết thổ phiên đến hiện tại đã phân liệt hơn hai trăm năm, từ khi thổ phiên người bình dân đại anh hùng vi. Khoa tây đến đang ở 200 năm trước tạo phản sau khi, thổ phiên phản loạn sẽ không có đình chỉ quá, các nơi như công bố, Tap, tàng chông, ni mộc, Phan vực chờ địa đồn dập hưởng ứng, chính là "Một chim bay lên không, vạn điều tương từ." Một đêm bao phủ toàn bộ tuyết vực tàng thổ. Các đường quân khởi nghĩa tụ tập ở nhĩ long quỳnh kết, phân biệt quật phá hủy lịch bối tán phổ lãng mộ. Có người nói chỉ có Tùng Tán Kiên Bố lãng mộ không có bị quật hủy, điều này là bởi vì hãn công tích vĩ đại khắc vào tàng trong lòng người duyên cố.

Cũng là từ vào lúc ấy thổ phiên từ một vương triều lột xác thành chư hầu cắt cứ tình cảnh, bộ tộc cùng bộ tộc trong lúc đó không phải bằng hữu chính là kẻ thù, lẫn nhau chém giết chưa bao giờ đình chỉ quá,

Hầu như mỗi một người trưởng thành vừa là dân chăn nuôi cũng là chiến sĩ.

Vân tranh đã nói muốn Lại Bát cẩn thận quan sát thổ phiên tất cả tình hình, nếu như có thể hãn rất muốn biết vùng này thổ phiên người đến cùng có bao nhiêu, nhiệm vụ này cũng quá làm khó Lại Bát, hãn một đôi tay bất luận làm sao cũng vẽ nhiều như vậy quyền quyền.

Tìm tới cơ hội liền giải trí, cái này cũng là thổ phiên người đối với vận mạng mình giải thích, hôm nay vẫn là tươi sống sinh mệnh, ngày mai nói không chắc liền sẽ biến thành thi thể lạnh như băng. Đây chính là thảo nguyên hán tử vận mệnh, vì lẽ đó khi còn sống muốn so với Hùng Ưng còn muốn phi đến càng cao hơn, cốt địch vang lên thời điểm liền khiêu vũ, thần thụ cách Tát Nhĩ nói hát thời điểm liền lắng nghe, không khi có người liền

chính mình hát cho mình nghe, nên ra chiến trường thời điểm liền anh dũng giết địch.

Lại Bát đối với thổ phiến người tràn ngập hảo cảm, bởi vì hẳn ở đây không có được đến bất kỳ không công chính đối xử, như vậy ưu đãi cho dù là ở Đại Tổng cũng là để hẳn mong muốn mà không thể thành.

Đội buôn ở hồ nhỏ bên cạnh dừng lại mười ngày, lại mua sạch sẽ chính mình mang đến cuối cùng một điểm hàng hóa sau khi, Lại Bát liền dự định rời đi nơi này, lập tức liền muốn trăng tròn, không đi nữa liền không kịp.

Đi ngang qua cái kia mảnh quen thuộc đồng cỏ thời điểm, một cường tráng giống như núi thổ phiến người mở hai tay ra thân thiết đem Lại Bát ôm vào trong lồng ngực, ngay ở Lại Bát cảm giác sắp bị ghìm thời điểm chết, cái kia đầy mặt chòm râu thổ phiến nhân tài buông ra cánh tay của chính mình, nghe được cái kia thổ phiến người kiêu to bằng ngón cái thanh nói "Đồ cùng với" thời điểm, Lại Bát tâm mới bỏ vào trong bụng, bị người ta cảm tạ, tổng sẽ không làm mất mạng chứ?

Một suy yếu thanh niên từ phía sau đi tới, cực kỳ thành kính hướng về Lại Bát hành phủ ngực lễ, hẳn còn không thể nói chuyện, trong miệng vẫn như cũ ngậm cái kia ống trúc.

Nhìn thấy người này còn sống sót, Lại Bát hầu như cao hứng muốn bay lên, cho gia súc trị liệu biện pháp, dùng ở người trên người lẽ nào cũng có tác dụng? Cần thận giúp cái này tuổi trẻ thổ phiến người kiểm tra vết thương, thuận tiện đem sợi tơ đánh đi.

Thổ phiến người trong miệng thật bị chính mình oan rơi mất thật một khối to, sau đó muốn há mồm ăn đồ ăn đại khái là không xong rồi, muốn sống chỉ có thể dùng cái kia ống trúc uống điểm hi, nhìn dáng dấp cái kia thổ phiến người rất lâu đều không có ăn no, đứng ở nơi đó trực lắc lư.

Có điều từ cái kia thổ phiến người đầu lóng lánh bì bào trên, liền có thể nhìn ra cái tên này địa vị không thấp, coi như là thổ phiến người bên trong giặc cướp, cũng nhất định là một không tầm thường gia hỏa. Nhân nên có thể uống nổi thịt chúc chứ?

Xem xong bệnh sau khi chính là cuồng hoan, đây là quy tắc cũ, Lại Bát đã có thể thích ứng những người này điên cuồng, năm mộng cũng muốn không tới chính mình có uống cây nho nhường một ngày, trong chén gỗ đỏ đầy màu đỏ sậm rượu, miệng vừa hạ xuống Lại Bát hầu như không muốn thở dốc, chỉ muốn đem như vậy tuyệt thế mỹ vị toàn bộ ở lại chính mình trong bụng.

Râu ria rậm rạp thổ phiến người là người thanh niên kia thổ phiến người phụ thân, hẳn đối với nhi tử thân thể khôi phục phi thường thoả mãn, chỉ cần tứ chi không thiếu, có thể cưỡi ngựa, có thể tác chiến, có thể sinh con, liền cảm thấy vô cùng thoả mãn, liền liền một bát một bát kính khách nhân tôn kính uống rượu, mà Lại Bát nhưng là ai đến cũng không cự tuyệt, trời còn chưa tối, hẳn cũng đã túy bất tỉnh nhân sự, dù cho là túy bên trong, hẳn cũng ôm nửa vò cây nho nhường không muốn buông ra.

Râu ria rậm rạp thổ phiến người cười ha ha, liền đem uống say người Hán ở lại trên cỏ, chính mình mang người cưỡi chiến mã biến mất ở mênh mộng trên thảo nguyên.

Mang theo đội buôn hương về Đại Tống lúc đi, Lại Bát trong lòng tràn ngập lưu luyến cũng không muốn, cho dù hẳn đi vào quần sơn, phảng phất còn có thể nghe thấy thổ phiến nữ to rõ uyển chuyển tiếng ca...

Tiến vào sơn, nguy hiểm liền ở khắp mọi nơi, không chỉ muốn phòng bị từ trên núi lăn xuống tảng đá, cũng phải cẩn thận tách ra những khả năng đó có mãnh thú to lớn địa phương, cho dù đã đi qua sáu chuyển Lại Bát cũng không dám có chút thư giãn.

Đi qua hẻm núi, chỗ không xa chính là nguyên sơn, cũng là chinh giai đoạn chỗ nguy hiểm nhất, bọn cường đạo tuy rằng không dựa vào ở hoang sơn dã địa bên trong đánh cướp mà sống, nhưng là một khi gặp gỡ, Lại Bát không cho là những cường đạo này sẽ bỏ qua cho chính mình đội buôn.

Chinh đội nhân mã giấu ở một mảnh tuyết trong rừng tùng chậm rãi chờ đợi trời tối, hẳn lựa chọn đường về thời gian nhất định phải là trăng tròn thời điểm, cũng chỉ có ở trăng tròn thời điểm mới có thể nhanh chóng an toàn thông qua nguyên sơn.

Ở mỗi một đầu Ly Ngư ngoài miệng trông lên Tiểu Tiểu túi vải, chính là vì phòng bị Ly Ngư kêu to , còn La Tử, chúng nó là người câm, sẽ không kêu to, mãi mới chờ đến lúc đến trời tối, bảy người toàn bộ ngậm miệng, trầm mặc nắm gia súc dọc theo gồ ghề đường nhỏ đi trở về,

Rất thuận lợi, đi qua nguyên sơn địa vực, cũng không có phát hiện một giặc cướp, liền ở tại bọn hắn chuẩn bị một con tiến vào lồng hấp hấp thời điểm, một đạo nhân xuất hiện ở trước mặt bọn họ. Đây cơ hồ đem Lại Bát hồn phách đều muốn sợ đến bay ra ngoài.

"Chớ sợ, bản đạo biết các người sẽ từ nơi này thông qua, chỉ là muốn để người sao ít đồ cho Vân Đại." Lão đạo nói xong cũng từ bên người lấy ra một cái túi đưa cho Lại Bát.

Túi đến Lại Bát trên tay, hẳn cũng cảm giác được đây là một người đầu, hơn nữa là nắm vôi ướp muối thật đều người, một cỗ mùi hôi khí tức thật lâu không tiêu tan.

Đạo nhân còn nói: "Đây là một kẻ ác đầu lâu, người chỉ để ý đưa cho Vân Đại là tốt rồi."

Lại Bát ngây ngốc gật gù, ww uukanshu. net trong miệng ngậm lấy dừng lên tiếng mặc cơn đều không có lấy xuống, thấy lão đạo nhường đường ra liền vội vã tiến vào lồng hấp hấp, chỉ cần ra lồng hấp hấp, vạn sự dễ bàn.

Cười Lâm Đạo sĩ nhìn thấy có thể nói phong phú đến cực điểm đội buôn, biểu hiện phi thường sâu lo, hẳn nhìn ra, Vân Đại kế hoạch chính đang từ từ hoàn thiện bên trong, hơn nữa tình thế cũng chính đang dọc theo dự định thật con đường ở đi tới.

Chính mình giết chết Hắc Hồ càng là cho kế hoạch của hẳn gia tăng rồi rất lớn tiện lợi, có điều mấy ngày nay cười Lâm Đạo sĩ phát hiện một rất thú vị người, vẫn là một người phụ nữ, người này chính là Hắc Hồ lão bà, nữ nhân này ở nguyên sơn địa vị tựa hồ cũng không thấp, thậm chí có thể nói là nữ nhân này ở quản lý toàn bộ nguyên sơn.

Nguyên sơn giặc cướp cũng không sinh sản, thế nhưng nguyên sơn chu vi nhưng có rất nhiều người miền núi, bọn cường đạo như quan phủ như thế quản lý nơi này người miền núi, thậm chí đã có đơn giản phân công cùng đẳng cấp. Thu nhận đến tiền lương đến cuối cùng đều sẽ giao cho nữ nhân này quản lý, có hai lần cười lâm đều dự định đối với nữ nhân này ra tay, chỉ cần giết nữ nhân này, nguyên sơn giặc cướp liền sẽ lập tức bắt đầu tranh đấu.

Không biết tại sao, nhìn thấy cái này đánh lông mày không triển nữ nhân, cười lâm suy nghĩ rất lâu vẫn không có ra tay, không phải là bởi vì không hạ thủ được, mà là nhân vì là nữ nhân này chính đang làm tự mình nghĩ làm ra sự tình, nàng dĩ nhiên đang khích bác bọn cường đạo tàn sát lẫn nhau, từ nàng cho mỗi cái đỉnh núi giặc cướp vật tư phân phối trên liền có thể nhìn thấy đầu mối, ra tay không chỉ bí ẩn hơn nữa ác độc, điều này làm cho cười lâm không khỏi nhớ tới Đậ Sa trong trại Vân Tranh, bọn họ mới là một loại người.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Mưa To Nhân Gian

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 32: Mưa to nhân gian

Lưu Đại Ba đầu người liền đặt tại Vân Tranh trên bàn, hầu tử cùng Hàm Ngưu xác định đây chính là Lưu Đại Ba, nghe nói giết đại quan toàn gia chạy trốn tới nguyên sơn, tuy nói người đã chết rồi, trên mặt vẻ mặt vẫn như cũ dữ tợn, để hầu tử cùng Hàm Ngưu không dám nhìn thẳng.

Vân Tranh không để ý, đầu người mà thôi sao, thân thể tiêu bản trong phòng không phải chưa từng thấy, lúc trước lên đại học thời điểm đi y học viện khâu xương cốt tiêu bản hù dọa nữ sinh việc này không phải chưa từng làm, vì lẽ đó bây giờ nhìn đến người này đầu không có bất kỳ không khỏe, đương nhiên vị bộ vẫn còn có chút khó chịu, không phải đầu người mang đến trong lòng phản ứng, mà là cười lâm thâm ráp ướp muối đầu người phương pháp tạo thành, mùi vị rất khó người.

Làm con khỉ cùng Hàm Ngưu nhìn thấy Vân Tranh cầm một cái tiểu bàn chải cẩn thận thanh lý đầu người biểu hiện ra chăm chú tư thái, từ trong lòng đối với Vân Tranh bay lên một loại cảm giác sợ hãi.

Nếu như Vân Tranh ở chà đạp đầu người, bọn họ không để ý, việc này ở nguyên sơn thường có, năm lưới đánh cá ghìm lại người dùng dao găm cắt đột xuất đến thịt việc này hoa ong vò vẽ liền trải qua, nhưng là Vân Tranh

nhưng ở cho Lưu Đại Ba trang phục, thủ pháp cẩn thận lại như là nữ nhân miêu lông mày.

Tiểu bàn chải xoay rơi mất dính vào Lưu Đại Ba trên mặt vôi, hiềm màu xám đen sắc mặt không dễ nhìn, liền cho mặt trên năm bàn chải mặt một chút bạch phiến, đứng ở xa xa nhìn nhìn, cảm thấy không hài lòng, còn ở người chết trên đầu nhào một điểm son, cuối cùng dùng một loại rất thơm, rất thơm dược liệu cẩn thận chà xát nhiều lần, đợi được Vân Tranh xử lý tốt đầu người, hầu tử phát hiện cái này người chết đầu lại như là sống lại giống như vậy, không giống vừa nãy như vậy âm âm u u.

"Băng phiến, Xạ Hương, đàn hương, vôi, lần này chúng ta nhưng là rơi xuống tiền vốn lớn, chỉ cần đưa cái này đầu người hong khô, chúng ta liền có thể đi Thành Đô phủ tìm lỗ Thanh Nguyên đây quan thân thiết nơi, rơi xuống tiền vốn lớn như vậy, nếu như thu không trở lại tiền vốn liền thiệt thòi lớn rồi."

Hầu tử cùng Hàm Ngưu không biết lỗ Thanh Nguyên là ai, thế nhưng Vân Tranh biết, cười Lâm Đạo sĩ ở trong túi tờ giấy đem FALpnGcr sự tình nói tới rất rõ ràng, cái kia lỗ Thanh Nguyên đại khái năm mộng cũng muốn nhìn thấy này cái đầu người chứ?

Đầu người bị lão tộc trưởng lấy đi, lão nhân gia thật giống nửa điểm đều không kỳ quái, nghe Vân Tranh nói này cái đầu người rất đáng giá, hẳn liền nói giao cho hẳn thu hồi đến, có một chỗ tốt có thể gửi cái này đầu người.

Vân Tranh sợ dĩ nói cho lão tộc trưởng chính là định đem người đầu đặt ở trong tộc tàng lễ khí địa phương, nơi đó nhất định rất an toàn, rất khô ráo.

Lương lão gia rốt cục đến Đệ Sa trại, lần này da trâu, gân bò, đuôi ngựa những hàng hóa này quá hơn nhiều, đại tông hàng hóa đều là cần hẳn tự mình xem qua, Lương Kỳ vẫn không có phân rõ da trâu, gân bò, đuôi ngựa tốt xấu nhãn lực.

Cho tới thịt bò khô, Lương tiên sinh là không hỏi, không có cần thiết hỏi, Vân Tranh yêu cầu muốn so với yêu cầu của chính mình cao thật nhiều, một có bệnh thích sạch sẽ thiếu niên làm được đồ ăn, hẳn cho rằng có thể làm công phẩm đưa vào kinh sư.

Có điều ý nghĩ này cũng chính là suy nghĩ một chút thôi, liền một bát thịt dê thang đều không nở lòng bỏ uống nhiều quan gia, nhìn thấy thịt bò khô chỉ có thể nổi trận lôi đình, mà không phải tưởng thưởng.

"Thiếu huynh thật là bạo tay, ba trăm tấm da trâu coi như là ở đông kinh Biện Lương thành đều là một bút đại giao dịch, không nghĩ tới thể huynh ngăn ngừa nửa tháng công phu liền tụ tập nhiều như vậy thật hàng hóa, gân bò cũng không sai, đều rất hoàn chỉnh, tối diệu chính là đã bị một chùy nện quá, xộp, hoàn chỉnh, chỉ cần bị hư hao tia liền có thể làm dây cung hoặc là cường nổ cơ quan, vật này cung không đủ cầu a. Đuôi ngựa cũng không sai, mỗi một cột độ dài đều quá thước ngũ, tuyệt đối là hàng thượng đẳng."

Nghe xong Lương tiên sinh, vân diệp cười nói: "Đã như vậy, chúng ta giao dịch liền có thể tiến hành, lần này ta cần càng nhiều địa hàng hóa, muối ăn cần giảm thiểu, thế nhưng giá cả nổi lên vừa thành : một thành, vài bố Đâu Sa trại còn có chút trữ hàng, ngài chỉ cần lại chuẩn bị mười lăm thớt ngựa thồ hàng hóa,

Lần này ta chuẩn bị tự mình đi một chuyến."

Lương tiên sinh nhắm mắt tính toán một chốc, cười khổ nói: "Người mỗi một lần giao dịch hàng hóa đều là lần trước hơn hai lần, lần này lại vọt tăng đến năm lần, người dự định phải đem những kia cùng hắc thủy bộ, Hùng Ưng bộ làm giao dịch kiện phu đuổi tận giết tuyệt sao? Lão phu biết người chí không ở Kim Ngân, có khác hẳn đồ, nhưng là làm như vậy, liền không lo lắng Đâu Sa Huyền bị còn lại châu phủ hợp nhau tấn công sao?"

Vân Tranh cười lắc đầu chỉ vào quần sơn nói: "Ta trước đây nghe nói qua một câu danh ngôn, gọi là sau khi ta chết sao quan tâm hẳn hồng thủy Thao Thiên. Việc buôn bán của chúng ta cũng có thể duy trì đến trên thảo nguyên lạc tuyết, cái kia chính là cuối cùng món làm ăn, chí ít đối với ta mà nói là như vậy, vì Đậu Sa trại cùng Đậu Sa Huyền ta đã ở đây dừng lại thời gian quá dài, đã không thể chờ đợi được nữa muốn đi bên ngoài nhìn, thổ phiến người quan trọng nhất mùa thu giao dịch, chính là ta phát động thời gian, đến thời điểm chúng ta là duy nhất cung hàng thương, thổ phiến người có trách nhiệm, có nghĩa vụ giúp ta mở ra thương đạo, bằng không bọn họ ngay ở rét căm căm bên trong mắt thấy dê bò sụt ký chết đi, chờ năm sau đói bụng đi."

Lương tiên sinh lắc đầu một cái nói: "Không thể được a, trước đây không có người đội buôn, thổ phiến người còn không phải như thế cẩn thận mà sống sót? Người quá mong muốn đơn phương."

Vân Tranh vỗ vừa đồ tể đi Ly Ngư đối với Lương tiên sinh nói: "Có một câu ngạn ngữ ngài có chưa từng nghe nói, do kiếm vào xa dịch, do xa vào kiếm khó a, quen thuộc là bồi dưỡng, ta dùng ròng rã một năm này bồi dưỡng thổ phiến người nếp sống, chính là vì thu sau việc này, bởi vì có muối, cơm canh của bọn họ là tốt rồi ăn rất nhiều, bởi vì có lá trà, có thể cải thiện bọn họ dạ dày, bởi vì có vải bố bọn họ mùa đông sẽ rất thoải mái, ai cũng sẽ không đồng ý đi qua cuộc sống khổ, đặc biệt là ở nếm trái ngon ngọt sau khi."

Ngài hay là không biết, một người chỉ cần mười lăm ngày, liền có thể nuôi thành một cái thói quen, huống chi ta dùng thời gian lâu như vậy, Hùng Ưng bộ cùng Hắc Thủy bộ hiện tại nhất định cảm giác cuộc sống của chính mình rất thoải mái, loại này thoải mái là muốn trả giá thật lớn, mà cái này đánh đổi bọn họ hay là cũng không ngại, huống chi còn có nguyên trên núi rất nhiều vật tư làm mỗi dụ, không tin bọn họ không động tâm, chúng ta cần phải làm là cho thổ phiến người cung cấp một cơ hội rất tốt mà thôi."

Lương tiên sinh gật gù, hắn cũng là kiến thức rộng rãi hạng người, hướng Vân Tranh chấp chặt tay nói: "Lại một lần nữa cảm tạ người đối với tiểu nữ hạ thủ lưu tình, Đâu Sa Huyền cách cục quá nhỏ, người là Mãnh Hồ nên vào núi rừng, là Giao Long nên tiến vào biển rộng, ở đây khuất mới."

"Khuất mới? Ta không cảm giác này, làm dùnng thời điểm bổ củi đều sẽ thành nhân mới, không làm dùnng thời điểm, cái gì mới đều sẽ bị đem ra làm dùnng để chẻ củi, vì lẽ đó ta đi Thành Đô phủ là ôm một viên khiêm tốn tâm đi học tập. Không phải dự định đi họa họa ai."

Có thể thấy Lương tiên sinh bị Vân Tranh câu nói này buồn nôn, ngực ở kịch liệt đập trùng, nhẫn nại hồi lâu mới đề xuống trong lòng cái kia sợi ác khí, cùng Vân Tranh thanh toán khoản tiền, thanh toán trao đổi hàng hóa, liền mang theo xe ngựa rời đi Đâu Sa trại, đáp ứng mang cho Lương Kỳ ngưư bánh bao thịt đều không có năm, hắn cho rằng, cùng Vân Đại người như thế giao thiệp với thời gian dài, sẽ giảm thọ.

Vân Tranh rất cao hứng, nếu ngày hôm nay Lương tiên sinh chủ động hỏi đội buôn sự tình, vậy đã nói rõ mình và lợi ích của hắn liên minh đã tiếp nhận được rồi, hiện tại chỉ chờ tới lúc chính mình giết chết nguyên sơn giặc cướp, Lương tiên sinh sẽ triệt để chiếm lĩnh này điều thương đạo, đương nhiên, trong núi là người miền núi thiên hạ hắn không vào được, thế nhưng lòng hấp hấp thế giới bên ngoài sẽ hoàn toàn thuộc về hắn, có này điều thương đạo, Lương gia chuyện làm ăn liền có thể có một chất bay vọt, từ chỉ một tư lự kinh doanh chuyển hướng lợi ích càng thêm phong hậu biên cảnh mậu dịch.

Nghĩ tới đây Vân Tranh nở nụ cười, chính mình làm cỗ Lương gia bất luận làm sao không sẽ thiếu, chính mình tự mình đi làm ăn việc này Vân Tranh không chút suy nghĩ quá, chính mình còn muốn ở Đông Hoa môn xưởng tên đây, Vân Nhị cũng phải ở Đông Hoa môn xưởng tên đây, làm sao có thể bởi cái trước thương nhân xú danh thanh, ở Đại Tống sĩ phu mới là người trên người.

Hoàng Gia đem vận mệnh của mình hàng tôn khuất quý cùng sĩ phu môn quần lấy nhau, vậy thì bảo đảm Triệu gia thống trị ổn định tính, tuy nói làm như vậy cũng có tai hại, thế nhưng phía trên thế giới này thật sự có thập toàn thập mỹ biện pháp sao? Nhà triết học tìm một ngàn năm không giống nhau không có tìm được.

Đều nói tâm có suy nghĩ, tất nhiên sẽ có xứng đôi Thiên Tượng, quả nhiên, ngay ở này một hồi, trên trời liền xuất hiện vân biến, một tấm cái miệng lớn như chậu máu từ sơn đạo phía đông phóng lên trời, mắt nhìn chăm chăm địa bắt thanh thiên, xa xa Thanh Sơn ở hồ khẩu dưới so sánh thất sắc; lại nhìn đường tây, một cái xoay quanh mà trên Bạch Long bốc thẳng lên, thân hình tuy rằng nhỏ yếu, nhưng có vương giả khí khái —— thật một hồi thế lực ngang nhau Long Hồ đấu!

Đương nhiên Vân Tranh trong mắt vân biến cùng hầu tử tịch nhục trong mắt bọn họ vân biến là hai việc khác nhau, có lúc người ở cái này cần ý mãn thời điểm dễ dàng sản sinh mạnh mẽ liên tưởng, nói thí dụ như lúc này Vân Tranh chính là như vậy.

"Nha! Gió nổi lên rồi, vũ vân lại đây." Tịch nhục lớn tiếng hô một cổ họng, liền vội vàng cùng hầu tử Hàm Ngưu đồng thời thu nạp phơi nắng ở bên ngoài thịt bò khô, Vân Nhị nhảy chân tìm khắp nơi Vân Tam, bởi vì sấm rền đã ở sọ não trên đỉnh nổ vang, Vân Tam tối sợ sấm đánh . Còn giữ nhà xà rất sớm liền chui tiến vào gạch phòng, bàn ở xà nhà trên không ngừng le lười.

Bị sấm rền nổ tinh Vân Tranh cũng gia nhập thu thập thịt bò khô đội ngũ, ww uukanshu. net cũng bởi vì tay chân không đủ lưu loát bị hầu tử cùng Hàm Ngưu ghét bỏ, vào lúc này vừa hoàn thành hùng vĩ tư tưởng hoàn toàn chính là cắt chó một đồng, sớm một chút đem thịt bò khô cất vào đại trong rổ mới là chuyện đứng đắn.

Tai nghe đến mưa xối xả thanh từ Viễn Sơn Shasha tập kích lại đây, Hàm Ngưu quát to một tiếng, ôm so với hăn còn nặng hơn đại úng hai ba bước liền xông vào gạch phòng, tịch nhục hô to gọi nhỏ khó khăn tình lý còn lại rải rác thịt bò khô, hầu tử bưng một thật lớn khay đan tiếp được tịch nhục đẩy tới thịt khô, không ngừng giục tịch nhục mau một chút.

Cho tới Vân Nhị cuối cùng từ xe bò dưới đáy tìm tới run lẩy bầy Vân Tam, ôm đầu chó liền hướng trong nhà tha...

Trắng loá hạt mưa dẹt thành một đạo thù thiên Đại Mạc rất nhanh sẽ chuyển qua Thanh Sơn, mang theo không trừ uy thế che khuất Viễn Sơn gần thụ, rốt cục đem Đậu Sa trại cũng bao phủ ở chính mình hậu trường.

Vân Tranh đứng tiểu Hiên song bên trong nhe răng nhìn trong trại chật vật chạy trốn hương dân, cảm thấy cảnh tượng như vậy mỹ hảo cực kỳ, lão tộc trưởng khoác hăn cái này xanh mượt áo tươi thô bạo đi chân đất đi ở trong trại chung quanh dò xét, bởi vì đây là chính hăn vương quốc.

Đại Hồ bị cha một cước đạp đến mái hiên dưới đáy, mắt thấy cha ở trên tiến vào vũ địa bên trong đi khiên chính mình mới mua trâu cày, gấp đến độ oa oa gọi cũng không dám đi ra ngoài.

Cảnh tượng như vậy Vân Tranh liền xem không đủ, chỉ có vào lúc này hăn mới có thể cảm nhận được chính mình là ở sinh hoạt, là người sống sờ sờ. Gạch trong phòng mùi thơm phân tán, quay đầu lại liếc mắt nhìn, lại phát hiện là ngư bánh bao thịt quen..

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Chân Thực Nhiệt Tình

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Nơi này vũ chỉ cần dưới lên sẽ không để yên không còn, mưa rơi tuy rằng không có ngày thứ nhất lớn, thế nhưng vẫn như cũ tích tí tách lịch dưới cái liên tục, như vậy liền chán ghét, người hoặc là thoải mái dưới hạ xuống, như vậy đình một hồi, dưới một hồi toán xảy ra chuyện gì.

Vân gia vẫn như cũ rất bận bịu, đặc biệt là hầu tử cùng Hàm Ngưu, thịt bò nướng làm là bọn họ chuyện thích làm nhất, mấy ngày trước chỉ cần có cơ hội sẽ cầm thịt bò khô ăn, hiện tại đã không quá ăn, coi như là tình cờ ăn một miếng cũng là ở cảm giác thịt bò khô khảo xong chưa, từ khi Hàm Ngưu ăn ói ra sau đó, nhìn thấy thịt bò khô liền phát buồn nôn.

Vẫn là trong nhà cơm ăn ngon, Hàm Ngưu bưng một chén lớn ngòi xồm ở lều lớn tử để cái kế tiếp người đang dùng cơm, hiện tại đến phiên hẳn xem lượng phòng, thỉnh thoảng hướng về dưới đáy hố lửa bên trong vút một ít củi lửa, tuy nói đồng củi này hỏa bán làm không thấp cũng không ảnh hưởng chúng nó thiêu đốt, nhiệt độ cực cao hố lửa cũng không để ý điểm ấy nước, hẳn sẽ ở nhanh nhất thời gian trong bốc hơi lên sạch sẽ, tiếp theo sau đó thiêu đốt.

Hàm Ngưu ăn cơm bát rất lớn, trong bát thức ăn cũng phi thường phong phú, hẳn chưa từng có nghĩ tới chính mình cũng có một ngày sẽ đem ăn thịt xem là một cái khổ sai sự, nhìn chòng đến tràn đầy ngưu rác rưởi, vừa nhắm mắt lại miệng lớn bắt đầu nuốt.

Vân gia ngư rác rưởi nhiều ăn không hết, vì lẽ đó toàn bộ trong trại người đều theo Vân gia ăn ngư rác rưởi, mặc kệ thế nào ăn pháp đều trải qua sau, trong trại người hiện tại tình nguyện ăn rau xanh cũng không muốn chạm ngư rác rưởi.

"Không cho phép chạy, cầm chén bên trong ngư tâm ăn xong mới chuẩn đi ra ngoài, chạy nữa liền đem chân đánh gãy." Nhìn các phu nhân nắm chính mình trẻ con hướng về trong nhà đi, vừa tẩu biên quát mắng, Vân Tranh liền cảm thấy cái này chết tiệt ông trời đều không có ghê tởm như vậy.

Có điều này lời cũng không thể đại biểu mọi người, lão tộc trưởng cùng một ít lão nhân liền không phải như vậy, mỗi một chiếc ngư tạp dưới cái nhìn của bọn họ chính là vô thượng mỹ vị, ăn một miếng ngũ tạng sáu phổi đều thoải mái, lão nhân gia xem thường trong trại không thích ăn ngư tạp người, đều là cơm no cho quán dưới tật xấu, đói bụng trên ba ngày, ngư tử đều muốn ăn!

Mùa hè dưới mưa to, món đồ gì đều mốc meo, làm Vân Nhị từ trúc trên lầu gỗ trên bắt đầu thả nấm thời điểm, Vân Tranh liền cảm thấy như vậy dưới không phải biện pháp, nướng kỹ thịt bò khô thả hai ngày liền muốn một lần nữa về một lần lô, bằng không tất nhiên Trường Mao.

Như vậy khí trời đối với phao màu xanh đúng là một thời điểm tốt, Đậu Sa trại bây giờ đối với màu xanh liễu dùng rất lớn, vì lẽ đó liền chính mình thả một chút dùng chuyên môn lu lớn phao.

Trời mưa xuống là các phu nhân bận rộn mùa, đem một bó cột tia muốn theo một phương hướng thu dọn được, lượng ở nhà tiếp thu một điểm hơi ẩm, sau đó liền mau nhanh thu hồi đến, phóng tới guồng quay tơ trên phường thành sợi tơ, sau đó bắt đầu chức trừ bố.

Trong trại cả ngày đều là âm âm vang lên không ngừng, tịch nhục cũng ở nhà rất khổ cực chức trừ bố, tuy rằng nàng chức đi ra trừ bố không tốt lắm, thế nhưng Vân Đại cùng Vân Nhị không có chút nào ghét bỏ, một người lấy một bộ tơ lụa áo ngủ, phi thường thoả mãn.

Mặt sau trúc lâu hiện tại ai đều không thể đi vào, bởi vì cười Lâm lão đạo cũng bị mưa to từ trong ngọn núi cho niện trở về, bây giờ một người ở lại trúc trên lầu ngủ say như chết, ngoại trừ giải quyết vấn đề sinh lý cùng ăn cơm, hẳn chưa bao giờ dưới trúc lâu một bước, bất luận Vân Tranh khi nào trải qua trúc lâu đều có thể nghe được bên trong truyền đến tiếng ngáy.

Đã ngoại sinh hoạt nhất định phi thường khổ cực, huống chi lão đạo vừa đi chính là hai tháng, hẳn xác thực phải cần một khoảng thời gian thuần túy nghỉ ngơi, chính mình đối với lão đạo cùng Ngũ Câu hòa thượng tựa hồ có một chút hiểu lầm, luận đến chân thực nhiệt tình cùng có đảm đương, hai người bọn họ là toàn bộ Đâu Sa Huyền kể đến hàng đầu nhân vật.

Người như vậy bất luận ở thời đại kia đều cần thu được tuyệt đối tôn kính, bởi vì bọn họ mới là toàn bộ xã hội trách nhiệm cùng lương tri đại biểu, xuất phát từ tâm tư như thế, Vân Tranh không ngại tự mình xuống bếp đem lão đạo cơm canh làm cho càng tốt hơn ngon miệng một điểm.

Lão đạo từ cháo gạo trắng bên trong cặp lên một mảnh bó bó nhân sâm liếc mắt nhìn sau khi liền ném vào trong miệng, Tây Lý khò khè đem tràn đầy hỗn loạn uống xong, vỗ vỗ cái bụng lại dự định ngủ thẳng trên giường trúc, tiếp tục ngủ.

Tịch nhục đi vào đem lão đạo trên giường đã ấm đệm chăn lấy đi, lại ôm một giường khô mát lại đây phở ở rơm rạ trên, lão đạo vỗ vỗ khuê nữ đầu, liền chui tiến vào chăn tiếp tục ngủ, chỉ chốc lát sau, tiếng ngáy lại lên.

"Lão đạo kia có thể hay không ngủ chết a?" Vân Nhị nắm cái muôi đào thật lớn một cái muôi chúc nhét trong miệng nuốt xuống sau khi hỏi Vân

Đại, vừa nãy hẳn cũng muốn ném thử nhân sâm chúc là cái tư vị gì, bị Vân Đại mãnh liệt từ chối, trước đây trong nhà ăn ngon đều là tăng cường chính mình, hiện tại có thêm một mạnh mẽ địa người cạnh tranh, để hẳn rất không vừa ý.

"Một người ở rừng rậm trong dãy núi chui hai tháng, không chỉ muốn phòng bị dã thú, còn muốn phòng bị những kia giặc cướp, đương nhiên sẽ không ung dung, chúng ta đội buôn mặc dù có thể không có trở ngại ngang qua với nguyên sơn, chính là ý lại lão đạo lực uy hiếp, chuyện này kỳ thực cùng lão đạo không hề có một chút quan hệ, hẳn nhưng một con chui vào, đem Đâu Sa quan những kia vô tội chết khó giả thù oán áp đặt ở trên người chính mình, người như vậy đã được cho là thánh nhân, sau đó đối với hẳn nhiều hơn chút tôn kính, không nên nói bậy."

Vân Tranh uống cháo hoa, tình cờ ăn một chiếc dưa dưa muối, uống cháo hoa ăn dưa muối mới là tuyệt phối, chính là không có hạt lạc, bằng không liền có thể tước ra một loại Kim Hoa chân giò hun khói mùi vị.

"Vân Đại, kỳ thực người cũng là người như vậy, Đâu Sa quan nội những người kia kỳ thực cùng người cũng không có quan hệ, người còn không phải như thế mưu tính muốn báo thù cho bọn họ?"

Nghe xong Vân Nhị, Vân Đại dừng lại chiếc dưa nghĩ đến một lúc lâu mới thật lòng đối với Vân Nhị nói: "Ta không phải, chí ít ta không có hẳn cùng Ngũ Câu hòa thượng như vậy thuần túy, ta không có loại kia trách trời thương người tình cảm, càng nhiều chính là đem chuyện này xem là đối với mình một loại tôi luyện, từ khi đi tới nơi này, tính tình của ta có biến hóa rất lớn, có lúc rửa mặt thời điểm ta hầu như không quen biết trong nước hình chiếu. Luôn cảm thấy nguyên lai cái kia ta thật giống đã cách chúng ta phi thường xa xôi.

Đây chính là giáo huấn, người phải nhớ kỹ, đúng lúc duy trì chính mình bản tâm, không muốn mê hoặc, ta chính là dẫm vào vết xe đổ, tôn kính

cười lâm cường giả như vậy, đối với người hữu ích vô hại."

Vân Nhị một hơi ăn xong chính mình chúc khà khà cười nói: "Người muốn nỗ lực, ta sau đó dự định làm một công tử bột, người muốn tỉnh lại lên, như vậy ta mới có ở đông kinh Biện Lương thành trên đường cái muốn làm gì thì làm tiền vốn, người đã là đại ca ta, người liền phụ trách kiếm tiền, ta liền phụ trách dùng tiền, có điều trước tiên cùng người nói cẩn thận, tịch nhục là ta!"

Nói xong cũng nhảy đi tìm tịch nhục, Vân Tranh buồn bực lắc đầu một cái, cái này thiếu hụt tình mẹ gia hỏa, e sợ thật sự rất yêu thích tịch nhục, có điều không liên quan, theo hẵn đi thôi, hay là thời gian dài hẵn sẽ biết được chính mình ý nghĩ này là sai.

Lượng phòng ống khói bên trong khói đen xưa nay sẽ không có tiêu tan quá, dù cho là nước mưa cũng không thể để cho nó trở thành nhạt biển mất, Vân Tranh nâng lên một quyển sách bắt đầu đọc: "Từ lúc viết "Không thiên chi gọi là bên trong, không dễ chi gọi là dong. Bên trong giả. Thiên hạ chi chính đạo.

Dong giả. Thiên hạ chi định lý.

Này thiên chính là Khổng Môn truyền thụ tâm pháp. Tử tư khủng cửu mà kém vậy. Cổ bút chi với thư. Lấy thụ Mạnh Tử. thư bắt đầu nói một lý, bên trong tán vì là vạn sự. Chưa hợp lại làm một lý. Thả chi, thì lại di Lục Hợp. Quyển chi, thì lùi nấp trong mật. vị vô cùng, đều thực học vậy. Thiện độc giả, chơi tác mà hiểu được yên, thì lại chung thân dùng chi, có không thể tận giả rồi..."

Chỉ cần Vân Tranh bắt đầu đọc sách, trong sơn thôn phụ nhân canh cử thanh đều sẽ trở nên Khinh Nhu, còn lại hài tử cũng sẽ tự giác nằm lên sách của mình bản bắt đầu đọc sách, liền có đọc: Thiên đối với địa, địa đối với không, biển rộng đối với Trường Không, có đọc: Thiên địa huyền hoàng,

Vũ Trụ Hồng Hoang. Nhật Nguyệt doanh trặc, thần túc liệt trương , còn học xướng lão tộc trưởng cái kia thủ n từ lam điều sẽ bị phụ thân dùng tràn đầy vết chai bàn tay lớn đánh sau gáy, mỗi khi đọc sách thời khắc đến thời điểm, thung lũng tựa hồ cũng ở theo ngâm tụng.

Hàm Ngưu không để ý, thế nhưng hầu tử đối với tình cảnh này ước ao cực kỳ, hần tử nhỏ đã thông tuệ, Hoàng tiên sinh giảng cố sự hần toàn bộ ghi vào trong lòng, cái gì ngũ đỉnh Khai Sơn, Bá Vương dừng cơ, tô ngũ lang thành tiên ký, hần đều có thể phi thường thuận lợi giảng hạ xuống, thế nhưng, hần không biết chữ, lúc trước cùng Hoàng tiên sinh nói mình muốn biết chữ thời điểm, nhưng bị người ta cười nói: "Cẩn thận mà làm một không bỏ mặc chỉ ngón chân tiểu thâu mới là chính kinh, không nên si nhục văn tự."

Biết thân phận của chính mình thấp kém, hầu tử cũng cảm giác mình không xứng học tập văn tự, khi hần theo Vân Tranh bắt đầu niệm những kia căn bản là không hiểu có ý gì văn chương thời điểm, không phát hiện Vân Nhị cười híp mắt nhìn hần, còn chảy ngum nước.

"Hầu tử, người muốn đọc sách, tại sao không hỏi ta a, ta chính là một sẵn có tiên sinh!"

Vân Nhị đột nhiên xuất hiện một câu nói, ngay lập tức sẽ đem hầu tử biến thành một đại mặt đỏ.

Vân Nhị lôi kéo vạt áo của hần nói: "Người cũng biết toàn bộ trong trại chỉ ta cùng Vân Đại học vấn tốt nhất, ww uukanshu. net người nếu như muốn học liền bái ta làm thầy, ta dạy cho người, Vân Đại học vấn tuy rằng tốt hơn ta, thế nhưng người cũng nhìn thấy, hần gọi những hài tử kia đều là ba ngày đánh cá hai ngày sưỡi vống, lúc nào mới có thể đem bọn họ dạy dỗ đến a, người theo ta học khá là nhanh."

Vân Nhị nhận thức tự hầu tử là biết đến, Vân Nhị trời sinh liền thông minh FAKNfjzQ hầu tử cũng là biết đến, Vân Nhị học vấn đã rất tốt, hầu tử cũng là biết đến, hãn không dám cầu Vân Đại dạy hãn đọc sách, bởi vì văn tự là cao quý, đây là Hoàng tiên sinh nói cho hãn, vì lẽ đó chỉ cần có thể học được học vấn, hãn không cảm thấy theo Vân Nhị có học cái gì không tốt.

Mãi đến tận mấy năm sau khi, Vân Đại mới phát hiện Vân Nhị dạy hầu tử một bụng hiện đại chữ Hán, hầu tử viết thư trừ mình ra cùng Vân Nhị đối với người khác mà nói quả thực chính là thiên thư, vì thế, hầu tử rỗng rã thống khổ ba năm mới cải chính lại đây.

Trời mưa đầy đủ nửa tháng, cưỡi lâm cũng đầy đủ ngủ nửa tháng, vân hiết vũ thu thời điểm, cưỡi lâm cáo từ Vân Tranh, lại một lần nữa tiến vào rậm rạp quần sơn, có điều lần này Vân Đại mời Đậ Sa Huyền tốt nhất thợ giày đem một miếng da tỉ mỉ tế bác thành bốn tầng, sau đó nhu chế được, hai mặt đều đồ trên cây trấu, cuối cùng ở sinh trong sơn ngâm một ngày lấy ra dùng thủy bố cẩn thận đánh bóng đều đều, trong trại phụ nhân rất nhanh sẽ căn cứ Vân Tranh cắt tốt dáng vẻ may đỉnh đầu trưởng bông nhỏ, một rất lớn da trấu ba lô, bên trong chứa đầy cưỡi lâm ở trong núi có thể dùng đến phần lớn đồ vật.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Lòng Hấp Hạp

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 34: Lòng hấp hạp

Còn chưa tới trời thu, Vân gia thanh khoa liền quen, Vân Tranh, Hàm Ngưu hầu tử ba người rất nhanh thu thu gặt xong này điếm thanh khoa, phơi nắng ở cốc trên sân, cũng chỉ có Tiểu Tiểu hai cái lương đóa, sưởi sau ba ngày, hay dùng vụn đem thanh khoa đập đánh xuống, thu hoạch lương thực thực sự là quá ít, hai con không hề lớn ngói vại liền toàn bộ chứa đựng.

Cũng may Vân gia không dựa vào thanh khoa sống qua, bằng không cái này nhà năm người sẽ bị tươi sống chết đói.

Lại Bát đã thúc dục mấy lần, hẳn đã hướng về những mục dân đồng ý, lần này sẽ mang càng nhiều hàng hóa quá khứ, thật sự nếu không đi, liền không kịp tiến hành cuộc kế tiếp giao dịch.

Nhưng là Vân Tranh khoảng thời gian này để ở nhà không ra khỏi cửa, hẳn ở trên một mặt tường tràn ngập một chút kỳ quái phù hiệu, còn có thật nhiều liên tuyến, một lần lại một lần biểu thị đem chuyện sắp xảy ra, kế hoạch làm tốt, cũng là đến khởi hành thời điểm.

Đậu Sa trại bây giờ đối với người miền núi không phải rất bài xích, thế nhưng cũng không phải rất hoan nghênh, giữa bọn họ duy trì cẩn thận giao

du, người miền núi đi tới Đậ Sa trại, là tuyệt đối sẽ không tiến vào trại, đương nhiên, trong trại người cũng sẽ không cố ý yêu xin bọn họ đi vào.

Nhìn thấy trong trại chõng chất như núi hàng hóa, Lại Bát phi thường hưng phấn, Vân Tranh xưa nay đều không lừa người, lần này hàng hóa chuẩn bị phi thường đầy đủ, gần trăm đạ hàng hóa, nhất định có thể thỏa mãn hắc thủy cùng Hùng Ưng hai cái Bộ Lạc giao dịch nhu cầu.

Đậ Sa trại bên trong người đem đạ đội giao cho Lại Bát, ngay ở đạ gia chuẩn bị vào núi thời điểm Lại Bát phát hiện Vân Tranh cùng mặt khác hai người thiếu niên cũng theo lại đây, còn muốn nói không cần đưa quá xa, liền nghe Vân Tranh nói: "Này một chuyến ta cũng qua xem một chút, người cho số liệu không có cách nào xem, cũng không có cách nào tiến hành thống kê, đạ sự sắp tới, ta cần một con số chính xác cùng chuẩn xác tình thế, vẫn là chính mình tự mình đi nhìn tốt hơn." Lại Bát không có phản đối, dù sao cái này đạ đội có thể nói là Vân Tranh, không phải hãn.

"Đạ trong đội tất cả mọi chuyện, vẫn như cũ là người định đoạt, mỗi cái đạ phương đều cần có quy tắc, người yên tâm, người bất kỳ quyết định gì ta đều sẽ vâng theo, không cho người thêm phiền phức."

Lại Bát lúc này mới buông ra căng thẳng khuôn mặt, hãn lo lắng nhất Vân Tranh ở đạ đội tiến lên quá trình xuất một chút một ít tâm chủ ý, này không phải một hiện tượng tốt, nếu Vân Tranh đã bảo đảm không lảm miệng, vậy thì triệt để thỏa mãn Lại Bát lòng hư vinh, làm Hành gia, hãn cũng cho là mình tôn nghiêm không thể chịu đến khiêu chiến, mặc kệ đến từ ai.

Cao hứng lên Lại Bát trường quát một tiếng: "Khai Sơn đi!" Liền nắm con thứ nhất gia súc đi vào thung lũng.

Bán đạ nói đến ung dung, trên thực tế phi thường khổ cực, Lại Bát thêm vào Vân Tranh chủ tớ cũng có điều mười người, nhưng phải chăm sóc hơn

trăm đầu gia súc, sơn đạo cũng không như trong tưởng tượng tốt như vậy đi, lần trước mưa to giáng thật nhiều đường đều xông vỡ, đà đội vừa đi một bên cần đem đường sửa tốt.

Hạ Mạt thời tiết là nơi này oi bức nhất thời điểm, trong tất cả mọi người diện chỉ có Vân Tranh nhất là không thể tả, hầu tử cùng Hàm Ngư đi quen rồi sơn đạo, còn có tinh thần đi trong bụi cỏ trảo con thỏ loại hình đồ vật, mà Vân Tranh lại như là một cái bị ném tới trên bờ ngư, nhếch miệng thở dốc, phổi bên trong đau rát.

Cả người chính là dựa vào một hơi chống đỡ lấy, này cổ tử đối với mình vẻ quyết tâm, Lại Bát đều lú lười không ngớt, đến buổi chiều lúc nghỉ ngơi, vân tranh kiên trì thiêu một chút phỏng chân, nấu nước phao, không làm những công việc này, ngày thứ hai căn bản là không thể tiếp tục kiên trì.

Đi tới lồng hấp hạp hạp khẩu, Vân Tranh liền cảm thấy từng luồng từng luồng ẩm ướt sóng nhiệt từ trong hẻm núi dâng trào ra ngoài, chỉ chốc lát, toàn thân liền bị mồ hôi ướt đẫm, Lại Bát yêu cầu đem hàng hóa từ gia súc trên lưng tháo xuống, bởi vì nhiệt, trên người mọi người chỉ có thể xuyên độc tị khố làm việc, Vân Tranh làm hết sức nhiều uống chút thanh thủy,

Lúc này mới cảm giác tốt hơn một chút, sắc trời còn sớm, cũng làm người ta làm tốt cơm, chọn một mảnh râm mát địa phương ngủ, nghỉ ngơi dưỡng sức sau, mới có thể một hơi thông qua lồng hấp hạp cùng nguyên sơn giặc cướp phạm vi thế lực, đây là nguy hiểm nhất một đoạn đường.

Vân Tranh nằm ở trên thảm nhưng không có nửa điểm buồn ngủ, nơi này khí hậu quá phức tạp, cao cao trên núi thậm chí có thể nhìn thấy trắng xóa Bạch Tuyết, nghĩ đến nơi đó nhất định rất lạnh, thế nhưng bên dưới ngọn núi diện trong hẻm núi, nhưng nhiệt thật giống Địa Ngục, trên sườn núi tại hạ vũ, chính mình nơi này nhưng là điểm dương thiên.

Hầu tử nằm ở Vân Tranh bên người nhỏ giọng nói: "Quá lồng hấp hấp liền có thể nhìn thấy nguyên sơn, nguyên sơn rất lớn, cũng rất cao, đi một ngày liền có thể đến lồng hấp hấp, hiện tại nguyên sơn lão đại phỏng chừng sẽ là hoa ong vò vẽ, Bành Lục tử không FKdmVzkF đấu lại hoa ong vò vẽ, bởi vì hoa ong vò vẽ dài đến khá là đẹp đẽ, Hắc Hồ lão bà một tháng có hơn một nửa thời gian là cùng hoa ong vò vẽ cùng nhau, vì lẽ đó Bành Lục tử là không đấu lại hoa ong vò vẽ, trên núi có một Hoàng tiên sinh, hẳn liền nói câu nào: Đến hoa giả được thiên hạ. Cái này hoa chính là Hắc Hồ lão bà, gọi Tiểu Hoa. Dung mạo xinh đẹp cực kỳ, thậm chí so với cái kia Lương gia khuê nữ còn dễ nhìn hơn."

Nói tới chỗ này hầu tử dĩ nhiên rầm một tiếng nuốt một ngụm lớn ngụm nước, Vân Tranh tức giận ở đầu hẳn trên võ một cái tát, làm sao đối với một bán lão Từ nương đều như thế si mê. Không hề có một tiếng động nở nụ cười, liền nghiêng người sang liền tiếp tục ngủ.

Đối với nữ nhân này, Vân Tranh cùng cười lâm từng có một lần trường đàm, cười lâm nhận vì là nữ nhân này tựa hồ cũng ở tan rã nguyên sơn, nàng tựa hồ cũng đang nghĩ biện pháp gây nên nguyên sơn giặc cướp nội đấu.

Đối với chuyện này Vân Tranh không tỏ rõ ý kiến, chủ nhược thần cường dưới tình hình, biện pháp tốt nhất chính là để quyền thần hõ đấu, chỉ có như vậy chính hẳn một thủ lĩnh mới có thể ngồi vững vàng, Hậu Kim quốc mẫu đại Ngọc nhi đã sớm đem này một chiêu dùng nát, vì nhi tử có thể đăng cơ, ủy thân với quyền thần đều việc nghĩa chẳng từ nan, gây xích mích ly gián đáng là gì, đây là một thông minh nữ nhân bản năng.

Một khi công phá nguyên sơn, muốn trừ tận gốc Vân Tranh nhận là thứ nhất cái đáng chết chính là nữ nhân này, chỉ có vũ lực chỉ có thể làm hại, làm vũ lực phối hợp trí tuệ sau khi, liền thành gieo vạ. Hơn nữa mỹ lệ khuôn mặt, chuyện này quả thật liền một hoàn mỹ tổ kiến hình thức, không

mau mau càn quét đi, Bạch Liên Thánh Mẫu liền không chờ được đến Tống Triều nam thiên sẽ xuất hiện.

Không nghĩ tới sẽ nghỉ ngơi một ngày rười, đến ngày thứ ba, tinh tinh còn quải đầy trời, Lại Bát liền muốn cầu đại gia khởi hành, vội vội vàng vàng ăn điểm tâm, Vân Tranh liền chậm rãi từng bước theo đà đội đi vào lồng hấp hạp.

Trước đây nghe Lại Bát cùng hầu tử, Hàm Ngưu nói nơi này rất nóng, Vân Tranh bất luận làm sao cũng không nghĩ tới sẽ như vậy nhiệt, chỉ ăn mặc độc tị khổ, mồ hôi lại như con rắn nhỏ bình thường cả người tán loạn.

Trong hẻm núi đầu đầu cũng có loạn thạch than, có tảng đá cùng nhà lớn bằng, tán loạn phân bố ở bãi sông bên trong, bờ sông nhỏ trên một cọng cỏ đều không có, mang theo mùi lưu hoàng màu vàng nhạt nước sông, bốc hơi nóng mãnh liệt chảy xuống.

Con đường bên cạnh còn có một chút cao to cây cối, có điều Lại Bát không cho đại gia tới gần cây cối, Vân Tranh theo hầu tử ngón tay nhìn tới, không khỏi sợ nổi da gà, thấp nơi lá cây tử trên mọc đầy người được hãn mùi hôi tức muốn hấp huyết đuổi dài thân thể mã hoàng, Lại Bát từ trong túi đeo lưng của mình lấy ra một con sống sót thỏ tiện tay ném tới dưới bóng cây, liền nhìn thấy trên cây mã hoàng mưa rơi rơi vào con thỏ kia trên người, một trong nháy mắt, con thỏ kia trên người liền mọc đầy mã hoàng, bất luận thỏ thể nào giãy dựa chạy khiêu đều sứt không thoát thân trên những kia quỷ hút máu, cuối cùng nổi cơn điên thỏ một con nhảy vào nóng bỏng trong nước sông, nước sông chỉ có điều bắn lên đến một đóa Tiểu Tiểu bọt nước, liền đem thỏ triệt để nuốt hết.

Lại Bát đặc ý nhìn chính đang giật mình Vân Tranh một chút, yêu quát một tiếng liền vội vàng gia súc tiếp tục nhanh chóng đi về phía trước.

"Nơi này mã hoàng nhiều, chính là không có rắn độc, những kia xà người không được lưu huỳnh khí tức, vì lẽ đó toàn bộ trong hẻm núi đều không có độc xà." Hàm Ngưu dùng hương đầu nướng một cái rơi xuống gia súc trên người mã hoàng đuôi, con kia mã hoàng ngay lập tức sẽ buông ra giác hút rớt xuống, Hàm Ngưu một cước đạp ở bên trên, có huyết hoa tiên đi ra.

"Vật này không thể dùng tay rút, như vậy sẽ đem mã hoàng thân thể rút đoạn, đầu xuyên vào trong thịt liền phiền phức." Hàm Ngưu cho Vân Tranh giải thích xong, liền vội vàng đi thiêu khảo những khác gia súc trên người mã hoàng, những kia gia súc đã rõ ràng cảm thấy bất an.

Vân Tranh đối với lồng hấp hấp hiểm ác, thoả mãn cực kỳ, đây mới thực sự là tấm chắn thiên nhiên, có lúc trời xanh cũng sẽ có ý thức dùng sức mạnh của chính mình đem hai cái không giống vật chùng tách ra, tỷ như nhu nhược Đậ Sa Huyền bách tính cùng cường hãn Hùng Ưng bộ dân chắn nuôi.

Ở lồng hấp hấp bên trong không có người nào địa phương là an toàn, nằm ở to lớn trên tảng đá ngủ lại như là nằm ở thiêu nhiệt nồi sắt trên, nhìn thấy Lại Bát bọn họ nhảy vào trong nước nóng rửa ráy, tựa hồ phi thường thoải mái, Vân Tranh cẩn thận đem chân luồn vào đi thử tham một hồi, ngay lập tức sẽ kêu thảm một tiếng, ở trong đó quá nóng, không biết Lại Bát bọn họ là làm sao thích ứng.

Người không bằng gia súc đáng giá, gia súc toàn bộ đứng ở bên cạnh một vũng nước, bởi vì nơi đó là toàn bộ lồng hấp hấp duy nhất nước lạnh khanh, tuy nói nơi đó nước ấm khá là thư thích, Vân Tranh cũng không muốn xuống, bởi vì đáy nước dưới thật giống có thật nhiều động vật xương cốt, ww uukanshu. net không cần phải nói đều là một ít tham mát mẻ động vật cuối cùng miễn cưỡng chết ở nơi đó.

Uống nước, sau đó chảy mồ hôi, sau đó sẽ uống nước, lại chảy mồ hôi, vì duy trì trong cơ thể mình có đầy đủ chất điện phân, Vân Tranh để mỗi

người đều uống nhạt nước muối, như vậy mới có thể mức độ lớn nhất duy trì thể lực.

Đi rồi rờng rã hai ngày mới đi ra lồng hấp hạp , dựa theo Lại Bát lời giải thích, nếu như là đường về, liền không cần thời gian lâu như vậy, bởi vì thật nhiều hàng hóa đều đã biến thành sẽ đi hàng hóa, người sẽ ung dung thật nhiều.

Mây mù ở lưng chừng núi lượn lờ, xuyên thấu qua mây mù khoảng cách, bị Thái Dương soi sáng thành màu vàng óng ngọn núi ở rặng ngời rực rỡ, dưới trời chiều nguyên sơn mỹ lệ như vậy, điều này làm cho Vân Tranh âm thầm thở dài, không được bao lâu thời gian, nơi này liền sẽ trở thành một huyết nhục đồ tràng.

Lại Bát vẻ mặt chưa bao giờ giống như bây giờ nghiêm nghị, cho dù ở lồng hấp hạp bên trong cũng không có như vậy lo lắng quá, bởi vì ở lồng hấp hạp gặp phải dẫn vật chỉ là thân thể, ở đây sinh mệnh hầu như không đáng một đồng tiền.

Tất cả mọi người đều trong miệng cắn một cây côn gỗ bước nhanh cất bước, gia súc trong miệng như thế có vật này, Lại Bát thậm chí sáng tạo tính cho gia súc ngoài miệng ô lên một vài bố túi, như vậy gia súc liền ngay cả phì mũi cũng đánh không ra.

Trên đỉnh đầu phi thường huyền ảo, dưới chân núi nhưng dị thường yên tĩnh, chỉ có gia súc móng đạp ở đá vụn trên đường phát sinh một điểm âm thanh rất nhỏ, vó ngựa trên cũng trát hậu hậu vài bố.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Nguyên Sơn Bá Chủ

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Lại như hầu tử nói như vậy, ngọn núi này chưa từng có bình tĩnh thời điểm, mưa sát, cướp đoạt ở đây hầu như mỗi một ngày đều đang tiến hành, một không có quản thúc thế giới chính đang trắng trợn không kiêng dè phát tiết chính mình dã tính.

Bành Lục tử đã sớm muốn giết chết hoa ong vò vẽ, không riêng là bởi vì cái tên này tham lam, càng nhiều chính là xuất phát từ đối với cái tên này cái kia Trương tướng công mặt bất mãn, chỉ muốn gặp được cái tên này tẩm dVvIDCD8 kia giả cười mặt, Bành Lục tử đã nghĩ đem mình Trảm mã đao chém vào cái tên này trên mặt.

Chuôi đao bị hấn năm chít chít vang vọng, cuối cùng vẫn là chậm rãi buông ra chuôi đao, mở ra tay từng bước một đi ra hoa ong vò vẽ trạch viện, nguyên trên núi có thể làm cho hấn chủ động thoái nhượng, chỉ có tẩm kia trắng xám mà lại tràn ngập lo lắng mặt cười.

Lui ra hoa ong vò vẽ đầu chó sơn, nhìn thấy huynh đệ của chính mình thủ ở dưới chân núi, oán hận ngoắc ngoắc tay, liền mang thủ hạ trở lại lão gia lĩnh, đều là kinh nghiệm giang hồ phi thường phong phú tội phạm, nơi đó còn có thể không biết lão đại của chính mình ngày hôm nay ăn một rất lớn thiệt ngầm, theo lý thuyết ngày hôm nay nên bắt được chính mình cái kia phân tiền lương, thế nhưng lão đại nhưng tay không trở về, quần Đạo ngay lập tức sẽ vây quanh Bành Lục tử cổ vũ lên.

"Ta sớm muộn muốn giết cái này bán P mắt tướng công, ngày hôm nay trước tiên nhìn một chút, tiền lương chúng ta lão gia lĩnh cũng không thiếu, lần trước từ Đâu Sa quan mang về tiền lương chúng ta còn có rất nhiều còn lại, đầy đủ chúng ta chi dụng một quãng thời gian, Hoa nương chuyên môn cho chúng ta làm món nợ, dựa theo sổ sách đi trong vòng nửa năm chúng ta áo cơm Vô Ưu.

Hiện tại chúng ta chỉ có thể muốn một biện pháp, triệt để đưa cái này tướng công giết chết, nhất thống nguyên sơn."

Bành Lục tử là một rất có ý nghĩ người, bằng không cũng sẽ không từ hơn một nghìn tên giặc cướp bên trong bộc lộ tài năng trở thành hai vị phó trại chủ một trong, từ một hàm hậu nông gia thiếu niên từ từ trở thành giặc cướp bên trong lãnh tụ, hẳn vì thế không biết ngậm bao nhiêu đắng, ẩn nhẫn đạo lý hẳn vẫn là biết đến, hiện tại duy nhất thiếu hụt chính là một thời cơ tốt, hẳn không tin hoa ong vò vẽ có thể vẫn ở lại đầu chó sơn không ra.

Hoa ong vò vẽ cười gằn thấy Bành Lục tử lui ra chính mình đầu chó sơn, cười hì hì trở về đến đại sảnh ngồi xuống, một chải lên rơi kế bạch y phụ nhân mang theo cười quyến rũ từ giữa trạch đi ra, đưa tay cho hoa ong vò vẽ rót một chén nước kiêu cười nói: "Người lại cắt xén tiền của người ta lương, cẩn thận nhân gia mang người giết tới người đầu chó sơn, đưa người này viên đầu chó cầm đi."

Hoa ong vò vẽ một cái tay tiếp nhận cái chén, một cái tay khác muốn đi mò phụ nhân thủ đoạn, lại bị phụ nhân linh xảo trốn ra, trơn bóng thủ đoạn lại một lần nữa biến mất đến màu trắng ống tay áo phía dưới.

Hoa ong vò vẽ ngượng ngùng nói rằng: "Hắc Hồ cái kia ma quỷ đã chết rồi lâu như vậy rồi, người vẫn là đang vì hẳn khoác ma hiếu, vậy thì là một con ma chết sớm, người vẫn là đem này thân đồ tang thoát, chúng ta lập tức kết hôn, cũng thật song túc đồng thời phi a."

Phụ nhân ngồi xuống, cười khở nói: "Các người làm ra đều là không tiền vốn buôn bán, cái mạng này ăn bữa nay lo bữa mai, ai dám cùng các người cùng nhau chờ cái lâu dài, mệnh không đáng giá, thế nhưng tổng cần phải có người có thể nhớ kỹ chứ? Ta mặc dù là Hắc Hồ cướp đến, từ mười sáu tuổi theo hãn, hiện tại đã ròng rã mười năm, từ nhỏ cừu hận cũng tiêu gần đủ rồi, mười năm này bên trong, hãn đối với ta được cho là có tình có nghĩa, ta cho hãn giữ đạo hiếu một năm, thủ tiết một năm, coi như là trả lại hãn ân tình."

Thời gian một năm đến, nên còn phải còn rõ ràng, ta cũng là triệt để tự do, ong vò vẽ, nhớ tới hoạt lâu dài chút, ta không muốn trả lại người một lần ân tình."

Hoa ong vò vẽ tẩm kia anh tuấn mặt không tự chủ co giật hai lần nhẹ giọng nói rằng: "Hiện tại chúng ta đều dựa vào điểm ấy bé nhỏ không đáng kể tình nghĩa sống sót, này trên núi không thiếu nữ nhân, liền khuyết có tình nghĩa nữ nhân, lão tử từ khi giết lão sư, thế giới bên ngoài liền cũng lại không tha cho ta, những năm này đem đầu thuyền ở trên thắt lưng quần liêu mạng, chính là muốn đem cái mạng này bảo đảm trường lâu một chút,

Cũng được, còn có ba tháng, thời gian chín tháng ta đều nhịn, cũng không để ý này trong thời gian ngắn.

Có điều Bàn Lục tử người này không thể ở để lại, cần phải nhanh một chút ra tay, vốn là muốn ngày hôm nay kích nộ hãn, để hãn xuất thủ trước, không nghĩ tới tên này lại có thể nhịn được, coi như hãn mạng lớn, nguyên trên núi có thể sử dụng nhân thủ không nhiều, hỏa cũng đối với chúng ta không có bao nhiêu chỗ tốt, tạm thời tha hãn một lần, chỉ cần tìm được cơ hội, liền triệt để giết chết hãn, nguyên sơn không cần hai cái trại chủ."

Phụ nhân cho mình cũng rót một chén nước, ôm ở trong tay thăm thăm nói: "Nam nhân a, đều là như thế yêu thích đánh đánh giết giết, như bây giờ thanh tịnh sinh sống cũng không sai, tội gì sao."

Hoa ong vò vè lắc lắc đầu nói: "Gần nhất cái kia chết tiết đạo sĩ đều là xuất hiện ở nguyên sơn chu vi, nghe nói Lưu Đại Ba đầu người đã bị hấn mang đi, ta nhất định phải cẩn thận chút, Hắc Hồ như vậy Bá Vương đều bị người ta chém, ta cẩn thận chút không có sai lầm lớn. Nếu muốn giết Bàn Lục tử nhất định phải chờ đến lão đạo đi rồi sau đó, ta cũng không tin hấn có thể ở hoang sơn dã lĩnh chờ bao lâu."

Phụ nhân thấy hoa ong vò vè lộ ra vẻ mỗi mệt, đứng dậy đi tới phía sau hấn, nhẹ nhàng nhào nặn bờ vai của hấn nhỏ giọng nói: "Ta luôn cảm thấy sự tình không đúng lắm, trước đây lão đạo sĩ này cũng sẽ đến nguyên sơn đến, nhưng là mỗi lần tối nhiều thời gian một tháng, lần này nhưng không tha thứ ở lại chỗ này nửa năm, người liền không cảm thấy kỳ quái sao? Luôn cảm thấy hấn thật giống có ý đồ riêng, nhưng là ta lại không nghĩ ra cái nguyên cớ đến."

Hoa ong vò vè cười nói: "Có cái gì khó nghĩ tới, Hắc Hồ ở Đậ Sa quan tạo nghiệt quá ác, tử thương người không xuống năm trăm, toàn bộ Đậ Sa quan mới bao nhiêu người a, lão đạo kia lại tự cho là anh hùng, vì lẽ đó lần này gặt gao căn cũng không có cái gì, không phải là muốn thành linh giết một hai người sao? Để hấn giết, một khi lọt vào chúng ta trong cái tròng, muốn hấn có đi mà không có về."

Phụ nhân sáng mắt lưu chuyển không biết ở có ý đồ gì, trên tay liên tục, tiếp tục giúp đỡ hoa ong vò vè nhào nặn, đầu ngón tay nhiều lần đều nhẹ nhàng xẹt qua hoa ong vò vè bên gáy, thật dài móng tay cực kỳ giống lưỡi đao sắc bén...

Vân Tranh không có thấy đến lão đạo, hay là nói là lão đạo không muốn thấy Vân Tranh, đà đội dễ dàng xuyên qua nguyên sơn, lại đi ở cái kia xanh biếc trên sơn đạo.

Hoàn cảnh phát sinh biến hóa rất lớn, thời tiết nóng biến mất dần, thay thế mà lên chính là một luồng hơi hàn nhếch cảm giác, hai bên đường núi

rộng diệp lâm cũng từ từ đã biến thành chịu rét bãi phi lao, bụi cây ở từ từ giảm thiểu, núi rừng bên trong cũng không lại một con um tùm dây leo thực vật, một ngọn núi lớn đem nam bắc hai mặt đã biến thành hai cái tuyệt nhiên thế giới khác nhau.

Vẫn trầm mặc ít lời Lại Bát trở nên hoạt bát lên, lại tìm hai mảnh bó bó lá cây chồng lên nhau thổi bay diệp dịch đến, âm thanh rất quái lạ, một hồi như là con vịt gọi, một hồi vừa giống như Bách Linh như thế uyển chuyển.

Ngay ở xuống núi thời điểm, Lại Bát dương dương tự đắc từ trong lòng móc ra một nhánh sừng trâu hào, ô ô ô ô thổi bay đến, kèn đồng trạng miệng núi đưa đến khoách âm tác dụng, đem sừng trâu hào âm thanh xa xa mà truyền ra ngoài.

Chỉ chốc lát trên thảo nguyên cũng lúc ẩn lúc hiện truyền đến sừng trâu hào âm thanh, Lại Bát đặc ý nói: "Người nhìn, lập tức liền có Hùng Ưng bộ người tới đón chúng ta, lần này hàng của bọn ta nhiều, đầy đủ ở Thiên Hồ bên cạnh tổ chức một thôn cát, nha, chính là chợ, ha ha, các người nói không chắc có thể ở gặp phải mỹ lệ thổ phiến thiếu nữ."

Nói tới việc này, còn lại đại hán liền đồng thời hèn mọn cười to lên.

"Hầu tử, Hàm Ngưu theo ta, buổi tối ở tại trong lều của chính mình, không cho đi thổ phiến nhân gia ở lại." Vân Tranh ngay lập tức sẽ đối với hầu tử cùng Hàm Ngưu ra nghiêm lệnh, thí đại chút ít hài, chui vào tìm nữ nhân toán xảy ra chuyện gì.

Hàm Ngưu cùng hầu tử so với Vân Tranh tưởng tượng thành thực, đối với những chuyện này thật giống đã sớm từng trải qua, cùng những kia thô Hán nói tới huân thoại đến không có nửa điểm thẹn thùng ý tứ, cũng là, hi vọng giặc cướp oa bên trong thiếu niên lang thuần khiết, lại như hi vọng lang oa bên trong tiểu lang không ăn thịt như thế khó có thể làm được.

Quả nhiên dường như Lại Bát nói như vậy, trên thảo nguyên chỉ chốc lát thì có màu đen điểm nhỏ nhanh chóng hướng về miệng núi tiếp cận, đi vào mới phát hiện một người trong đó trên lưng còn cõng lấy một cờ nhỏ tử, xem ra vị này chính là thuộc về chính thức nhân sĩ, hướng Lại Bát ngoắc ngoắc tay ý tứ chính là theo hẳn đi, những khác dân chăn nuôi nhìn thấy vị này kỳ sĩ, liền đànng hoàng theo ở phía sau, cho dù bên người không lập tức kéo da trâu chờ hàng hóa, cũng không có muốn đi qua giao dịch ý tứ.

Vân điệp lặng lẽ quan sát những kỳ sĩ này, chỉ chốc lát thì có đáp án, cái này là một mảnh mẽ bộ tộc mới là, bọn họ đối với dân chăn nuôi ràng buộc là uy nghiêm mà hữu hiệu, tự do tản mạn quen rồi thổ phỉ người cũng không phải một yêu thích tuân thủ quy củ dân tộc, bằng không, dân tộc này cũng sẽ không phân liệt hơn 200 năm vẫn như cũ không thể thống nhất.

Vân điệp rốt cục có cơ hội cưỡi ngựa, nơi này chiến mã mới thật sự là chiến mã, không giống như là vóc dáng thấp điền mã tiểu nhân : nhỏ bé lại như con lừa như thế, nếu như ngồi trên lưng ngựa hai chân có thể rủ xuống tới trên đất, như vậy mã đánh chết Vân Tranh cũng sẽ không cưỡi lấy, ww uukanshu. net không đủ mất mặt tiền, cưỡi lừa tử cũng so với cưỡi điền mã uy phong.

Hán địa không có thật mã, này cùng người Hán luôn yêu thích tính cách dụ ngoan yêm mã có quan hệ, có người nói trong lịch sử đại danh đỉnh đỉnh Xích Thổ mã chính là một thốt yêm mã, càng tốt chiến mã liền bị cắt càng nhanh, chỉ có không tốt chiến mã mới sẽ chạy trốn bị cắt vận mệnh, vì lẽ đó trên ngàn năm qua chiến mã phẩm chất đang không ngừng mà thoái hóa, cuối cùng liền biến thành so với con lừa lớn hơn không được bao nhiêu đồ vật.

Trước đây ở Khương đường thảo nguyên cưỡi qua ngựa, hết thầy vân tranh đối với cưỡi ngựa cũng không xa lạ gì, vươn mình liền giẫm bàn đạp lên chiến mã, hầu tử cùng Hàm Ngưu bởi vì giẫm sai rồi chân, lên chiến mã sau khi mới phát hiện mình lại đem mặt hướng về chiến mã cái mông, trên

đến những kia thổ phiến người giương đầy miệng răng trắng cười sấp từ trên ngựa rơi xuống, bởi vì bọn họ từ trước tới nay chưa từng gặp qua ngu như vậy người.

Lại Bát đương nhiên sẽ không nói cho hầu tử cùng Hàm Ngưu phổ lãng thời điểm cái có ý gì, ai bị người ta nói thành kẻ ngu si đều sẽ không quá cao hứng, có chiến mã thay đi bộ tốc độ liền nhanh hơn rất nhiều, thổ phiến người trời sinh chính là gia súc chủ nhân, thời gian rất ngắn bên trong, bọn họ liền có thể dựa vào huyết sát mang theo đà đội đi tới.

Lại Bát dọc theo đường đi không ngừng mà hướng về Vân Tranh giới thiệu tình huống của nơi này, đi ngang qua đồi núi thời điểm đặc ý đem mình giúp đỡ thổ phiến giặc cướp chữa bệnh sự tình làm truyền kỳ giảng cho Vân Tranh nghe.

Vân Tranh mờ hồi đều hạ xuống, đem người làm gia súc như thế trị liệu lại còn có thể trị hết, chuyện này quả thật chính là kỳ tích, hẳn cũng không khỏi không khâm phục trên vùng đất này sức sống là như vậy ngoan cường.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Hán Gian A!

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 36: Hán gian a!

Đến Lại Bát nói tới Thiên Hồ, Vân Tranh mới phát hiện thổ phiến người ở giao dịch chuyện này là phi thường chân thành, bích ba đập dờn Thiên Hồ bên cạnh chuyên môn dùng song gỗ lan vi đi ra một mảnh đất trống lớn, chuyên môn làm đà đội giao dịch địa phương. Vân Tranh thậm chí nhìn thấy hùng tráng thổ phiến võ sĩ ở thủ vệ nơi này, đãi ngộ như vậy đối với một thương nhân tới nói đã là phi thường cao.

Lần này không cần đến đem mình thối hào, sớm đã có người chăn nuôi chính mình đem sừng trâu hào thối đến mức ô đô đô hưởng, âm thanh như thể vừa đứng liền vừa đứng hưởng về thảo nguyên nơi sâu xa truyện đưa tới.

Làm Lại Bát đem Vân Tranh cho rằng chính mình Thiếu chủ nhân giới thiệu cho Nạp Tây thời điểm, cái này thủ lĩnh quản gia dành cho Vân Tranh rất lớn địa hoan nghênh, thâm tình ôm ấp sau khi, liền vội vã hưởng về chính mình chủ nhân bầm báo đội buôn cao tăng tới chơi tin tức.

Vân Tranh không được dấu vết hưởng về mũi của chính mình bên trong lau một điểm tô hợp hương, loại này chất lỏng sền sệt ngay lập tức sẽ tỏa ra một loại mát lạnh hương vị, mới vừa rồi bị Nạp Tây trên người mùi vị hun đến hôn trưởng đầu ngay lập tức sẽ tỉnh táo lên, lần này cùng thổ phiến

thủ lĩnh gặp mặt phi thường trọng yếu, chính mình cần duy trì đầy đủ tỉnh táo.

Thổ phiến người có một phi thường thần kỳ địa phương, vậy thì là tầng dưới chót dân chăn nuôi cùng nông dân phi thường chất phác, thậm chí có thể nói chưa từng khai hóa, thế nhưng bọn họ xã hội tinh anh giai tầng, nhưng thông minh làm người hoảng sợ, hậu thế gặp được những kia chuyển thế Phật sống, dù cho là ít nhất miếu thờ bên trong Phật sống, bọn họ uyên bác tri thức cùng độc đáo kiến giải, thường thường để Vân Tranh nhìn mà than thở.

Thủ lĩnh nhìn thấy Lại Bát thời điểm hòa ái dễ gần, thế nhưng thấy Vân Tranh thời điểm nhưng đem phô trương xếp đặt cái mười phần, hai hàng hùng tráng võ sĩ xếp thành bức tường người, ưỡn ngực thiển đồ khí thế phi phàm, chỗ hông diện lưng tung cắm vào dao găm có còn cố ý lộ ra nửa đoạn, trên chuôi đao phức tạp tua rua theo gió phất phơ uy vũ rồi tinh rồi mù, Vân Tranh chấp nhất cho rằng những kia dao găm không đáng sợ, chân chính đáng sợ chính là đây trời dương thiên vị, người một nhiều, loại này đáng sợ khí tràng cũng làm người ta không chỗ trốn.

Không thể không gia tăng tô hợp hương liệu dùng, Vân Tranh phải thừa nhận, thủ lĩnh cái này hạ mã uy thực sự là quá lợi hại.

Đi vào thủ lĩnh lầu lớn, tình hình nơi này thì càng thêm đáng sợ, bảy, tám cái ăn mặc hoa quần áo nữ nhân vây quanh thủ lĩnh riu ra riu rít kể ra yêu cầu của chính mình, đàn khói hương lượn lờ từ trong lư hương bay lên, lò sưởi trên bờ chính đang cút ngay, bị dầu mỡ nhuộm dần bóng loáng giám lượng thăm không hề có một tiếng động hương về Vân Tranh truyền đạt Hùng Ưng bộ giàu có trình độ.

Mã nào, con đời mỗi đều là Phật bảo, lại phối hợp thánh khiết bạch ngân, liền thành trên thảo nguyên thổ phiến người tối tôn quý nhất đồ trang sức,

võ sĩ chỉ có thể đem những này nạm ở vũ khí trên, mà nữ nhân sẽ đem chúng nó làm cho đầy người đều là,

Vân Tranh thừa nhận các nàng trên mặt Cao Nguyên hồng mỹ lệ hơn nữa ánh mặt trời, thế nhưng ngay ở trước mặt chính mình chủ nhân của mình trước mặt, khanh khách cười đem bàn tay tiến vào trong ngực của chính mình, khắp nơi tìm kiếm đồ vật thật sự thích hợp sao?

Hầu tử cùng Hàm Ngưu nâng hai cái hồng tất mâm gỗ, trên mâm gỗ che kín màu đỏ trù bố, đây chính là Vân Tranh mang cho thủ lĩnh lễ vật, trà bánh vật này chỉ có đến Minh Thanh thời kì mới có đồ vật, bị Vân Tranh hiện tại liền rất sớm lấy ra, nguyên nhân chính là lá trà vật này không vận may thua, hơn nữa phân tán, thể tích khổng lồ căn bản là không vận may thua, sau đó Vân Tranh muốn từ bản thân tham quan quá dương động lâu trà trang, liền lung tung đem lá trà dùng hơi nước chưng mềm nhũn, sau đó dùng khuôn mẫu ép thành điều hình, cứ như vậy một khối một cân trà bánh so với phân tán lá trà tiết kiệm địa phương quả thực không thể sánh bằng, còn dương động lâu trà bánh bên trong những kia giàu có dinh dưỡng loài nấm chính mình trà bánh bên trong có hay không thực sự không phải Vân Tranh có thể cân nhắc sự tình.

Ngược lại lá trà thể tích thu nhỏ lại, không quá diện tích mới như vậy liền xong rồi, chính mình bài một khối nếm trái thường, mùi vị đó thực sự là không đủ để nói nói, một khối nhỏ liền có thể phao thật nhiều lá trà thủy,

Nói vậy này đã đủ rồi.

Thổ phiến chúc cao hàn khu vực, cao hơn mặt biển đều ở ba, bốn ngàn mét trở lên, ta ba, nãi loại, bơ, dê bò thịt là tàng dân món chính. Ở cao hàn khu vực, cần thu hút hàm nhiệt lượng cao mỡ, nhưng không có rau dưa, ta ba lại khô nóng, quá nhiều mỡ trên cơ thể người bên trong không dễ phân giải, mà lá trà vừa có thể phân giải mỡ, lại phòng ngừa khô nóng, vì lẽ đó

thổ phiến người ở trường kỳ trong cuộc sống, sáng tạo uống bơ trà Cao Nguyên nếp sống, nhưng Tây Tạng không sản trà.

Nguyên bản còn có chút thấp thỏm, thế nhưng từ khi nghe nói Lại Bát quá trình giải phẫu sau khi, Vân Tranh vừa nghĩ tới chính mình sàng lọc ném xuống những kia lá trà ngạnh tử liền vì chính mình như vậy phá sản hành vi cảm thấy đau lòng.

Trắng nõn trù bố hai tay phủng trên, treo ở không biết làm sao thủ lĩnh trên cổ, hần đương nhiên chưa từng thấy vật này, cao như vậy đoan đại khí lễ vật là từ tám tư ba truyền giáo sau khi mới thịnh hành.

"Cao quý thủ lĩnh, đây là tiên nữ băng, chúc ngài vĩnh viễn chịu đến thần linh che chở, nó còn tượng trưng thuần khiết hữu nghị, là ta hiến cho ngài lễ vật tốt nhất."

Thủ lĩnh vượt trắng nõn tư lựa, nhưng đưa ánh mắt dán mắt vào một súc ở trong góc người, gập gáp nói rồi vài câu thổ phiến thoại.

"Chủ nhân, vị này Hán khách ở hướng về ngài biểu đạt hần vô biên kính ý, hần nói này điều trắng nõn tư lựa là tiên nữ băng, chúc phúc ngài vĩnh viễn chịu đến thần linh che chở." Ngồi ở trong góc người mau mau trả lời một câu thoại.

Tuy rằng hần nói chính là thổ phiến thoại, Vân Tranh vẫn là ngay đầu tiên bên trong liền phát hiện cái tên này là một người Hán, từ hần thủ thế khoa tay trên còn có thể nhìn ra cái tên này là một người đọc sách.

Nguy rồi, từ khi Trương Nguyên nương nhờ vào Đảng Hạng Lý Nguyên Hạo chịu đến trọng dụng sau khi, rất nhiều ở khoa trường thi không đặc ý người đọc sách liền đồn dập noi theo, cảm giác mình đây côi lòng trả thù không chỗ triển khai, liền chủ động hướng về chu vi Dĩ Man Nhân đầu hiệu, hi vọng tài năng của chính mình có thể có được thừa nhận.

Vân Tranh trong đôi mắt hàn mang chột lóe lên, mang theo đầy mặt ý cười chấp tay hướng về bên trong góc người hỏi: "Cũng không biết tiên sinh trước đây ở nơi nào trì học, có gì văn tự? Có thể ở Cao Viễn nhìn thấy ta tổ hồng nho, thực sự là khiến văn sinh mừng rỡ không thôi."

"Ồ? Người một giới thương nhân, lại cũng là người đọc sách, thực sự là ngạc nhiên, lão phu Hoàng lại đình, tự thiện đẹp, chuyện cũ phí thời gian nghĩ lại mà kinh, không nói cũng được, bây giờ chính là quynh hậu độ đại vương đao bút tiểu lại, người từ Hán địa đến, hẳn phải biết quy củ, trên thảo nguyên vật tư kỳ khuyết, nên người kiếm lấy lợi nhuận tự nhiên theo người kiếm lấy, thế nhưng, không được lòng tham không đáy, phiền dân thuần phác, thế nhưng bên hông Cương Đao cũng lợi, không nên sai lầm."

"Đây là tự nhiên, ở thương nói thương, tiền nào đồ nấy đây là cổ huấn, Vân thị cửa hàng không dối trên lừa dưới, ngài nếu đến Hùng Ưng bộ, nói vậy cũng có nghe thấy, tiểu hào hàng hóa có thể có hàng nhái dỏm, theo thứ tự hàng nhái sự tình càng là chưa từng nghe thấy chứ?"

"Lão phu xem qua hàng hóa của các người, còn không có trở ngại, Hán địa giao dịch cũng chỉ đến như thế, tuy rằng giá cả cách biệt cách xa, cần nhắc đến các người khó khăn buôn quá trình, cũng vẫn tính hợp lý, bảo trì lại người phẩm tính, Hùng Ưng bộ tài hùng thế thiên nhiên có thể cho người tài nguyên cuồn cuộn."

Làm cái kia gọi là Hoàng lại đình người Hán từ trong góc tối đi ra sau đó, Vân Tranh rõ ràng nghe được phía sau Hàm Ngưu cùng Cầu Tử kinh ngạc tiếng kêu "Hoàng..." .

Vân Tranh trở tay một cái tát liền đánh ở hầu tử trên đầu, trong chớp mắt, Vân Tranh đã biết trước mặt người Hán này đến cùng là ai, cái tên này nói vậy chính là nguyên trên núi cái kia dựa vào kể chuyện xưa kiếm cơm ăn Hoàng tiên sinh, vào lúc này vạch trần hẳn có bách hại mà không một lợi.

"Ha ha ha, Hoàng tiên sinh chính là ta Hán địa cao nhân, đây thực sự là quá tốt rồi, vừa vặn vẫn sinh có một loại trà mới muốn giới thiệu cho thủ lĩnh, xin mời tiên sinh mất công sức giải thích, chuyện daNb7wcm sau khi nên có bó lễ dâng lên."

Hoàng lại đình sạ vừa thấy hầu tử cùng Hàm Ngưu, trên mặt cũng hiện ra vẻ lúng túng vẻ, hơi hơi sững sờ, lại duy trì chính mình hơn người một bậc khí khái, rụt rè gật gù biểu thị đáp ứng.

Hầu tử cùng Hàm Ngưu đem mâm gỗ phóng tới thủ lĩnh trước mặt, Vân Tranh xốc lên trên đỉnh trù bố, đối đầu người nói: "Từ khi Hán địa cùng thổ phiên bắt đầu có lá trà giao dịch tới nay, chúng ta thương nhân có thể nói ăn hết lá trà vị đắng, trọng lượng khinh, dễ dàng hư hao, dài lâu thương trên đường không biết có bao nhiêu người vì những này lá trà quăng thi hoang dã, trở thành cô hồn dã quỷ.

Mấy lần trước cùng quý bộ giao dịch cũng là như thế, ba thớt ngựa thồ trên tất cả đều là lá trà, thế nhưng đổi đến hàng hóa nhưng không kịp muối ăn ba phần mười, nói ra thật xấu hổ, bởi vì chuyện này, vẫn sinh đã bị phụ huynh quở trách mấy lần, trải qua thiên tân vạn khổ, tiền lời nhưng không kịp ở Hán địa tiền lời, nhưng là lá trà vật này thổ phiên chi dân cách không được, nếu như một lần hành chân hàng hóa bên trong không có lá trà, người nói, này vẫn là một đội thổ phiên có lợi đội buôn sao?

Vì lẽ đó vẫn sinh kiệt tâm tận lực địa nghiên cứu chế tạo ra một loại tân vận trà phương pháp, chính là đem phân tán lá trà áp chế thành như vậy điều hình, kết quả kinh hỉ xuất hiện, ngang nhau trọng lượng dưới, tại hạ chẳng những có thể nhiều mang một ít lá trà, những này lá trà còn nhiều hơn một chút những khác phong vị, cháo bột hồng lượng, kinh phao, uống vào sau khi còn có thể điều trị dạ dày, vậy thì xin mời thủ lĩnh quan sát."

Vân Tranh cầm lấy một khối trà bánh, hai tay phụng cho Hoàng lại đình, ở hai người giao tiếp trà bánh trong nháy mắt, Vân Tranh trong tay áo một

khối Ngân phán liền lặng yên không một tiếng động hoạt tiến vào Hoàng lại đình bì bào trong tay áo.

Hoàng lại đình quả nhiên có người Hán tính nết, ww uukanshu. net trong tay áo có thêm một khối nặng trình trịch sự vật, trên mặt nhưng biểu hiện nhẹ như mây gió, cung kính đem trà bánh đưa cho thủ lĩnh, thủ lĩnh bắt được trà bánh sau khi phóng tới trên lỗ mũi khứu khứu, nghi hoặc nhìn Vân Tranh, chờ đợi hẳn làm tiến một bước giải thích.

Vân Tranh hướng phía sau ngoắc ngoắc tay, Hàm Ngưu từ trên lưng cũng lấy trong giỏ trúc lấy ra một đĩa nhen lửa Tiểu Hỏa lô lót trên mâm gỗ đặt ở thủ lĩnh gia bóng mờ thắm trên, hầu tử từ phía sau lưng đằng trong rương lấy ra một bộ trà cụ, bộ này trà cụ chính là Vân Tranh làm riêng, người Tống yêu thích thỏ hào tràn, thế nhưng Vân Tranh nhưng một mực yêu thích loại này bó như cánh ve sứ trắng chén, sứ chén bên ngoài vẽ ra một từng hoa lan, toàn bộ trà cụ có vẻ trang nhã cao quý, vừa nhìn chính là hàng thượng đẳng.

"Kính xin tiên sinh an vị thưởng trà." Vân Tranh hàm eo rút bối ngời quý chân thẳng tắp, túc tay mời Hoàng lại đình vào chỗ.

Đáng thương Hoàng lại đình nửa cuộc đời chán nản, nơi đó có cơ hội tiếp thu cao quý như vậy mời, ở thủ lĩnh bên tai nói nhỏ một lúc lâu, Vân Tranh liền phát hiện thủ lĩnh nụ cười trên mặt cũng không còn, phát tay một cái liền đem những kia lúu ra lúu rúu nữ nhân đuổi ra lều vải, chính mình cũng tọa thẳng tắp chờ đợi Vân Tranh biểu diễn.

Hầu tử cùng Hàm Ngưu hai người nước chảy giới đem đủ loại làm quả, điểm tâm chứa ở đồng dạng kiểu dáng tiêu sứ bàn bên trong, mút hoa quả, tửu táo, nhuyễn nhi lê, màu đen chính là thoại mai, bán thanh không Hoàng chính là lạc hạnh. Hương tô hoàn bính, lừng danh trung ngoại nhỏ tô phao loa, bánh đậu xanh đều là một ít nại thả không dễ xấu mỹ thực.

Hoàng lại đình cùng thủ lĩnh cố hòng không ngừng nhún, nếu như không phải là bởi vì Vân Tranh ở đây, sẽ đột nhiên nhào tới đại tước. (chưa xong còn tiếp). Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến đặt mua, khen thưởng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất.)

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Đệ 1 Rễ : Cái Lòng Xanh

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Dùng bán có hiệu hay không trà đạo đến lừa dối thổ phiến người dã nhân cùng Hoàng Hựu Đình tên nhà quê này để Vân Tranh phi thường có cảm giác thành công, kỳ thực dưới tay là xảy ra chuyện gì không trọng yếu, trọng yếu chính là khí thế, chỉ cần mặt không hề cảm xúc nhóm lửa, mặt không hề cảm xúc rót nước, mặt không hề cảm xúc tẩy trà, mặt không hề cảm xúc pha trà phân trà, lại phi thường có lễ phép đem nước trà đưa đến dã nhân cùng nhà quê trước người liền phi thường xa hoa.

Huống chi Đại Tổng trà nghệ thiên hạ dương danh, có cường đại như thế áp lực, hơn nữa tinh mỹ trà cụ, coi như là cho người phao du lá cây tử người cũng phải nói đây là trà ngon, cái gì? Không hét ra lá trà tư vị? Đó là bởi vì người là nhà quê!

Làm Hoàng Hựu Đình dùng Lan Hoa Chỉ nâng chung trà lên run cầm cập hướng về trong miệng đưa nước trà thời điểm, Vân Tranh liền biết không thành vấn đề. Trà bán bán cho dân chăn nuôi không hề có một chút vấn đề, hiện tại thổ phiến người uống đều là sinh trà, thật vất vả có một loại nướng chín lá trà uống còn có cái gì không hài lòng, chí ít sẽ không tiêu chảy.

Nước trà chỉ có Tiểu Tiểu một bình, liền uống ba lần sẽ không có mùi vị, có thể thấy thủ lĩnh cùng Hoàng Hựu Đình còn muốn tiếp theo uống, thế

nhưng Vân Tranh nhưng thu hồi trà cụ, đem hoàn bính những này đồ ăn đẩy lên trước mặt bọn họ, xin bọn họ chậm rãi thưởng thức.

Hầu tử lại từ trong giỏ trúc lấy ra một Ngân ấm, vân tranh cáo lỗi một tiếng, liền từ một chiếc hộp khác bên trong lấy ra một khối trà bánh, thả ở một cái ao cữu bên trong đập nát, lần này dùng trà bánh rất nhiều, càng làm một khối thổ đảm đập nát gia nhập nước trà, để cao màu trà, chờ nước trà luộc được, liền giao cho hầu tử thả ở một cái cao bằng nửa người trong thùng gỗ dùng sức qua lại khuấy lên, một bên khuấy lên một bên gia nhập bơ, hạch đào nhân, hạt vừng, tối khuếch đại chính là Vân Tranh còn đem hai cái trứng gà gõ vào vại nước, lại bỏ thêm không ít muối ăn, chính mình nắm lấy trong ống mộc xử, trên dưới khuấy lên, khẽ nâng, áp lực nặng nề, nhiều lần mấy chục lần, khiến lá trà, dầu mỡ cùng thủy dung hợp, thành sắc, hương, vị đầy đủ bơ trà.

Đây là một môn công phu, Vân Tranh cố ý học được, nếu như như vậy bơ trà vẫn chưa thể chinh phục thủ lĩnh, Vân Tranh cho là mình liền không lời nào để nói.

Quả nhiên, so với vừa nãy tao nhã trà đạo, bơ trà vẫn là càng thích hợp thủ lĩnh khẩu vị, chứa ở Ngân trong bát bơ trà, bị hấn một cái liền uống cạn, duỗi ra hai tay muốn ôm ấp một hồi Vân Tranh biểu thị lòng cảm kích của mình, càng là cao quý nhân thân trên mùi vị liền càng nặng, một đời chỉ tắm ba ngày về tảo, sinh ra một lần, kết hôn một lần, tử vong sau khi một lần, vì lẽ đó Vân Tranh khuôn mặt không tự chủ được co giật mang theo cực kỳ vinh hạnh nụ cười cùng thủ lĩnh ôm nhau.

"Vương nói: Người có thể lưu lại làm ăn, có thể dùng người hàng hóa đổi lấy bách tính hàng hóa, lần này vì cảm tạ người hùng hồn, người có thể đem giá cả nâng lên vừa thành : một thành, trước người nói muốn phải thay đổi lấy mấy thốt chiến mã, hấn đồng ý, còn đem ba thốt tiểu mã câu cho rằng lễ vật cho người."

Nghe xong Hoàng Hựu Đình truyền đạt lời nói sau khi, Vân Tranh đem một cái tay xoa xoa ở trước ngực khom người thì lễ nói: "Cảm tạ vương hùng hồn, thế nhưng Vân gia có mình làm chuyện làm ăn quy củ, đó chính là chúng ta từ không cho phép người khác để chúng ta xuống giá, đương nhiên, chúng ta cũng tuyệt đối sẽ không tiếp thu tăng giá chuyện như vậy, mặc kệ hàng hóa có bao nhiêu, trước đây giá cả là bao nhiêu, hiện tại giá cả chính là bao nhiêu.

Việc buôn bán của chúng ta là trường kỳ, không phải chỉ có một lần, vì ta Vân gia tín dự, xin ngài tha thứ ta không thể đồng ý ngài tăng giá yêu cầu, dù cho hẳn là ngài cho ban thưởng."

Hoàng Hựu Đình cười hướng vân tranh gật gù, liền thật nhanh đem Vân Tranh báo cho thủ lĩnh. Thủ lĩnh sau khi nghe cười càng thêm vui vẻ, từ trên eo nhổ xuống một cái nạm bạc bảo thạch đoán đao đưa cho Vân Tranh làm hẳn như vậy một thật thương nhân khen thưởng.

Chủ và khách đều vui vẻ mà tán, ra thủ lĩnh lều lớn, Lại Bát bọn họ ngay lập tức sẽ gõ lên la bắt đầu làm ăn, hầu tử cùng Hàm Ngưu cũng quá đi hỗ trợ, Vân Tranh mời Hoàng Hựu Đình đồng thời đi tới trên thảo nguyên tản bộ.

"Hầu tử cùng Hàm Ngưu, là ta từ Đâu Sa quan trên chợ mua được người hầu, nghe nói bọn họ đắc tội rồi một người tên là Lưu Đại Ba người, không biết đúng hay không có chuyện này? Hiện tại cũng là đến từ nguyên sơn tất nhiên biết được việc này đi."

Thấy Hoàng Hựu Đình có chút ngượng ngùng nói chuyện, Vân Tranh liền dứt khoát năm hầu tử bọn họ xuất xứ đẩy ra đề tài.

"Xác thực có việc này, Lưu Đại Ba chính là ở hầu tử cùng Hàm Ngưu biến mất buổi tối hôm đó nửa đêm đầu phi, cực kỳ quý dị a, hai người bọn họ giết không được bảy, tám đại hán, lúc này chỉ có thể là dị nhân gây nên.

Hoàng mỗ phí thời gian nửa cuộc đời, bây giờ ủy thân cánh đồng hoang vu tích dã, thực sự là tạo hóa trêu người a."

"Tiên sinh vì sao như vậy thương cảm? Chúng ta người đọc sách lúc này lấy thư giãn lòng dạ làm đầu, tấm kia nghi, Tô Tân, người nào không phải chán nản nửa cuộc đời, một người hợp tung, một người liền hoành, thân bội sáu quốc tương ấn biết bao uy phong, tiên sinh bây giờ ở Hùng Ưng vương tọa dưới vì là chủ mưu, ngày khác thành tựu không khỏi liền không đuổi kịp tiền bối tiên hiền, áo gấm về nhà thời gian, một chỉ mời, vân nào đó ổn thỏa không xa thiên sơn vạn thủy đến hạ."

"Thế huynh, vì sao đối với Hoàng Hựu Đình mắt xanh lẫn nhau yên?"

"Không gì khác, Vân gia chuyện làm ăn cách không được tiên sinh trông nom!"

Nghe xong Vân Tranh, hai người nhìn nhau phình bụng cười to, Vân Tranh ăn ngay nói thật cho Hoàng Hựu Đình lưu lại vô cùng tốt ấn tượng, một mình hẩn ở tàng địa cả ngày cùng ô uế giấu người giao thiệp với, tự nhận là đầy bụng học vấn nhưng không chỗ biểu hiện, để nội tâm của hẩn thống khổ không thể tả, ngày hôm nay gặp phải Vân Tranh, phi thường hiếm thấy, không khỏi mở ra máy hát, hai người nói thoải mái cổ kim, bình luận tổ tiên được mất, trò chuyện cực kỳ hợp ý, hơn nữa hầu tử cho hai người đưa tới hai da dê túi áo rượu đế , vừa uống một bên tán gẫu, bất giác đã là mặt trời lặn Tây Sơn.

"Chính là như vậy, tiên sinh cần ở Hùng Ưng vương trước mặt kiến công lập nghiệp, tiểu đệ cần ở Hùng Ưng vương nơi này kiếm lấy tiền tài, người khác không biết ngài còn không biết sao , ta nghĩ ở Đông Hoa môn xưng tên, liền cần tiền tài lót đường, lấy mục tiêu của chúng ta là nhất trí, Hùng Ưng vương tọa dưới mặc giáp chi sĩ không xuống ngàn người, khổng huyền chi sĩ càng có vạn người, mạnh mẽ như vậy một nguồn sức mạnh

chúng ta vì sao không thể để cho hắn trở nên càng mạnh mẽ hơn một ít đây?"

Hoàng Hựu Đình uống một hớp rượu, thở ra một hơi dài lắc đầu nói: "Không dễ như vậy, người mà xem, daqytyz4 Hùng Ưng bộ bên trái là hắc thủy bộ, hắn đồng dạng địa mạnh mẽ, Hùng Ưng bộ như muốn đối địch với hắn, hai Hồ tranh chấp chỉ có thể tiện nghi bên phải hoa mà bộ, vì lẽ đó mặc kệ thế nào động tác đều sẽ đưa tới ngập đầu tai ương, vì lẽ đó chỉ có thể nhất ở ngày này bên hồ trên, không thể động đậy."

"Tiên sinh đại tài tại sao không nhìn thấy phụ cận lẫn trốn những kia đạo phi? Ta nghe nói chỉ cần giá cả thích hợp, bọn họ không ngại đi trợ giúp bộ tộc đánh trận, hơn nữa cũng có tiền lệ như vậy, vì sao không hơn nữa lợi dụng đây?"

Hoàng Hựu Đình xem xét Vân Tranh một chút đem hai tay mở ra cười khổ nói: "Tiền lương đây? Nếu như người đội buôn tiền lương đầy đủ Hùng Ưng bộ chiêu mộ giặc cướp, ta đã sớm kiến nghị Hùng Ưng vương ra tay."

"Vân gia tài lực bạc nhược, nhưng là có một chỗ không hề thiếu tiền lương a, tiên sinh chính là từ nguyên sơn tới được, lẽ nào còn không biết Vân Sơn chính là trăm năm đạo phi oa, nơi đó tụ tập tiền tài chẳng lẽ còn không thể thỏa mãn tiên sinh khẩu vị? Nhất định phải đánh ta cái này Tiểu Tiểu thương nhân chủ ý."

Hoàng Hựu Đình choáng váng, uống một hớp rượu lớn hỏi Vân Tranh: "Một khi tiến vào Đại Tống lãnh thổ, vì là triều đình đổ kỵ làm sao bây giờ? Thiện Khởi một bên hắn không riêng là đối với Tống Triều nói, cũng đối với Hùng Ưng bộ có lực ước thúc, hắn đã hai mặt thụ địch, làm sao còn có thể chống lại Đại Tống chà đạp? Coi như Đại Tống một bên quân nhu nhược vô năng, nhưng là trong triều đình những người kia cũng không ngốc, chỉ cần cho hắc thủy, hoa mà hai bộ hứa lấy tiền tài, Hùng Ưng bộ ngay lập tức sẽ gặp ngập đầu tai ương."

"Hoàng tiên sinh lẽ nào liền chưa từng nghe nói giấu trên không dối gạt dưới câu này quan trường danh ngôn sao? Nguyên sơn đều là những người nào? Đối với Đại Tổng tới nói đều là đạo phi, Đậ Sa Huyền nhiều như vậy năm vẫn mặc cho tàn phá nông thôn, trước đây không lâu bọn họ càng là phát điên công phá Đậ Sa quan tạo rơi xuống Thao Thiên nợ máu, Đậ Sa Huyền người hoàn toàn hận nghiêng răng nghiêng lợi, nếu như vào lúc này Hùng Ưng bộ điều động Mãnh Sĩ đánh hạ nguyên sơn, nhờ nguyên sơn này viên cái đỉnh, ngài nói, Đậ Sa Huyền Huyện thừa sẽ như mặt trên bầm báo Hùng Ưng bộ xâm lấn đây, vẫn là hướng lên phía trên bầm báo chính mình đánh hạ nguyên sơn, tiêu diệt trăm năm sơn tặc đây?"

Cho tới nguyên sơn của cải, đương nhiên toàn bộ quy Hùng Ưng bộ hết thảy, chỉ cần hành động cấp tốc, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế sát quang đạo phi, lược tiền tài, vân nào đó dám bảo đảm, không chỉ hắc thủy, hoa mà hai bộ phản ứng không kịp nữa, chính là Đậ Sa Huyền người muốn biết phỏng chừng cũng là nửa tháng chuyện sau này chứ?

Hoàng huynh có số tiền kia tài, lại chậm rãi kinh doanh hắc thủy, hoa mà hai bộ không muộn, thổ phiến dân phong dững mãnh, thế nhưng tâm tư nhưng không đủ dùng, chính là ta huynh triển khai kế hoạch lớn địa phương, còn tiểu đệ có thể phụ với huynh trưởng ký vĩ kiếm ít tiền tài liền hài lòng."

Hoàng Hựu Đình nhìn chân trời bạc vân lắc đầu đối với Vân Tranh nói: "Thế huynh vì khai thác chính mình thương nói. Thực sự là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào a, có điều cái kế hoạch này còn thật là khá, Hùng Ưng bộ được tiền lương, có thể kinh doanh thảo nguyên, thế huynh thương đạo cũng có thể thông suốt, ww uukanshu. net tối có thấy xa chính là tương lai Hùng Ưng bộ móng ngựa đến mức, đều sẽ trở thành người kinh thương địa điểm, Vân gia lớn mạnh phần thịnh mấy có thể mong muốn a, thế huynh còn nhỏ tuổi liền có như thế tâm cơ, thành vì là đáng tiếc a!"

Vân Tranh đem bì túi áo ở Hoàng Hựu Đình bì túi áo trên đựng một cái nói: "Vân gia làm ăn xưa nay sẽ không đem lợi nhuận độc chiếm, tổng cần đại gia đều mới có lợi mới là, cái kế hoạch này ngài thấy thế nào? Nếu như cảm thấy có thể được liền cấp tốc hành động, quân không mật thất thần, thần không mật thất thân, chuyện này chú ý chính là một chữ mau, do do dự dự muốn thành sự, mới là nằm mộng ban ngày."

Hoàng Hựu Đình không trả lời ngay Vân Tranh, kỳ thực Vân Tranh nhìn ra, thủ lĩnh chỉ là ở coi hấn là người hầu sai khiến, hấn cũng không có trở thành cái kia Hùng Ứng vương chủ mưu, Vân Tranh không cần hấn đi gián nói, chỉ cần hấn đem ý nghĩ này báo cho Hùng Ứng vương biết là tốt rồi.

Âm mưu cần phải từ từ địa lên men, chỉ cần mọc ra cái thứ nhất lông xanh, mặt sau sẽ có vô số lông xanh mọc ra, Hoàng Hựu Đình chính là lên men thổ phỉn người dã tâm cái thứ nhất lông xanh.

Buổi tối nằm ở trong lều, xuyên thấu qua lều vải khe hở liền có thể nhìn thấy đầy trời đầy sao, ở Đâu Sa trại quan vân, như vậy, đi tới thảo nguyên nhất định phải muốn nhìn một chút tinh tinh, Vân Tranh không dự định một lần liền đem hết thủy mỹ cảnh xem xong, chỉ nhìn một mảng nhỏ Tinh Hà, chính mình tuổi không lớn lắm, không cần thiết một lần liền đem như vậy hưởng thụ đề cao đến mức tận cùng.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Đầu Độc

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 38: Đầu độc

Lại Bát đang bận giao dịch hàng hóa, mỗi thành giao một bút, hẳn cũng có đưa cho dân chăn nuôi một không đáng chú ý đồ chơi nhỏ, muốn mà là một cây tiểu đao, muốn mà là một cái muỗng nhỏ tử, nhìn thấy nhân gia có tiểu khuê nữ còn có thể đưa cho người ta một đóa giá thấp nhất quyên hoa.

Rất nhanh, hẳn hùng hồn tên cũng đã truyền khắp thảo nguyên, hẳn có thể cùng thổ phiến hán tử tựa ở sơn như thế cao hàng hóa trên khái nói lấp ba dùng thổ phiến thoại thảo luận năm nay dê bò béo gầy, cũng có thể đem chính mình trang tửu túi da cười súsy cho đối phương, chờ đối phương liều lĩnh ra sức uống thời gian, lại sẽ nhảy chân trở về cướp...

Mỗi người đều có một tối thích hợp bản thân sơn khấu, Lại Bát cũng đã tìm tới chính mình sơn khấu, ở đây hẳn không còn là một thấp hèn trốn hộ, mà là trên thảo nguyên tên hùng hồn thương nhân, ở đây hẳn cũng không còn là cái kia âm sinh bệnh khuê nữ lên trời không đường xuống đất không cửa, tuy rằng thân thể của chính mình cùng trước đây đồng dạng uế oải, hẳn nhưng hi vọng một mỗi như vậy có thể vẫn tiếp tục tiến hành, cho đến chết vong đem uế oải quyền lợi cướp đi.

Nhìn ở trên thảo nguyên phóng ngựa rong ruổi Vân Tranh trong lòng hẳn tràn ngập cảm kích, chính là cái này lớn tiếng hét to cười ngựa thiếu niên,

ở trong lúc lơ đãng, liền triệt để thay đổi cuộc sống của hắn, đó là một có trí khôn người, Lại Bát từ lần thứ nhất nhìn thấy Vân Tranh thời điểm liền biết.

Cưỡi ngựa cũng sẽ bị thương, làm ba người thiếu niên người từ trên ngựa nhảy xuống sau đó, xoa chân như con vịt bước đi thời điểm rước lấy những mục dân thiện ý trào phúng , còn những kia đem thảo dược đặt ở trong miệng nhai nát, phải mở ra bọn họ quần cho bọn họ rịt thuốc phụ nhân Vân Tranh ba người có thể làm chính là chạy trốn chết.

Vẫn là không biết cưỡi ngựa a, nhân hòa mã phối hợp không được, bấp bùi bên trong chếch không ngừng ở thô ráp yên ngựa trên ma sát, không bao lâu trên người mảnh này mềm mại nhất da thịt sẽ bị ma sát sưng đỏ, sau đó thối rữa.

Thổ phiến người tuy rằng rất nhiều, nhưng phi thường bền cùng, một lần chỉ có thể giao dịch một thứ, giỏi nhất nhắc lên bọn họ giao dịch hứng thú chính là muối, lá trà, cùng nôi sắt.

Muối có rất nhiều loại ăn pháp, dùng dây thừng trói lấy ở trong nôi xuyên một hồi, chính là một loại trong đó, đương nhiên, còn có một loại càng thêm khuếch đại ăn pháp gọi là "Nhìn sang muối" đem muối khối điều lên đỉnh đầu, ăn một miếng không muối canh thịt, liền liếc mắt nhìn muối khối, sau đó ở trong đầu đem muối mùi vị cùng canh thịt mùi vị hợp hai làm một, là nhất kinh tế lợi ích thực tế.

Cho nên nói chỉ cần có chứa đựng muối cơ hội, những mục dân là tuyệt đối sẽ không buông tha, dê bò đều biết đi liếm láp những kia mang theo muối đảm tảng đá, chớ đừng nói chi là người.

Một mục ở Vân Tranh sắp xếp bên trong, muối vừa vụn là ít nhất, ở sơn phía bên kia, Lương gia vụn đến muối đầy đủ Vân Tranh chứa đầy rỗng rã

một đà đội, thế nhưng, đi tới thảo nguyên đà đội chỉ có năm con ngựa thồ trên người cũng lấy muối...

Lại Bát không chỉ một lần khẩn cầu Vân Tranh nhiều mang chút muối, ở trong ý thức của hắn, những kia những mục dân phi thường cần vật này, hơn nữa muối cũng có thể mang cho đội buôn to lớn nhất lợi nhuận, nhưng là Vân Tranh cũng đang không ngừng địa giảm bớt muối ở hàng hóa bên trong tỉ trọng, tuy rằng so với lần trước nhiều hơn chút, bắt đầu và toàn bộ đà đội hàng hóa muốn so sánh với liền có vẻ không hề bắt mắt chút nào.

Tổng quốc đối với thổ phiên duy nhất chiếm được ưu thế địa phương chính là giàu có, chính là vật tư phong phú, càng là kẻ địch cần gấp hàng hóa, liền càng là muốn gia tăng khống chế, này vốn là bình thường ứng đối thủ đoạn, Vân Tranh ở nghiêm ngặt chấp hành điểm này.

Vải bố mới là đà đội cần liều mạng chào hàng đồ vật, vật này ở Đại Tống đã nát phổ lớn, vì lẽ đó chỉ cần có cơ hội, liền nhất định phải giúp đỡ Đại Tống bách tính đem vải bố đổi thành tiền, hoặc là chính mình cần gấp đồ vật, làm như vậy mới là chịu trách nhiệm thương nhân ở đối ngoại giao dịch bên trong chuyện nên làm.

Ba ngày quá khứ, đội buôn hàng hóa ít đi ba phần mười, thế nhưng trâu ngựa nhưng bắt đầu tăng lên,

Lần này Hùng Ứng Vương Doãn Hứa Vân tranh từ nơi này đổi lấy một trăm thớt chiến mã, này vẫn là xem ở Vân Tranh phong hậu lễ vật phần trên.

Âm mưu sớm muộn là muốn lên men, thế nhưng lên men tốc độ nhanh chóng vượt quá Vân Tranh tưởng tượng, mấy ngày nay không ngừng có võ sĩ cùng đã có tuổi dân chăn nuôi ra vào Hùng Ứng vương lều vải, bọn họ đều có đồng nhất loại rất chất, vậy thì là hung hãn, cùng dơ bẩn.

"Chuẩn bị cho ta một trăm quán tiền, tốt nhất là giao tử, người nói sự tình ta giúp người làm thỏa đáng." Hoàng Hựu Đình từ trong đại trưởng sau khi đi ra sẽ nhỏ giọng đối với Vân Tranh nói.

"Nói hừ nói vượn, một trăm quán tiền? Lão Hoàng người có chút cách cục có được hay không? Một trăm quán tiền người có thể làm gì? Ở Thành Đô phủ người liền một toà hơi hơi ra đáng điểm tòa nhà người đều trí làm không được, cho người, đây là mười tám mười quán tiền Lương gia hiệu buôn giao tử, tin dự có thể nói Thái Sơn Thạch Cảm Đương, cầm Thành Đô phủ liền có thể hối đoái thành tiền đồng, nhớ kỹ, đừng để người ta hống người, cho người đổi thành thiết tiền, số tiền này người cầm làm tiêu vật, lần này sau khi trở về, đem chiến mã bán, ta dự định ở Thành Đô phủ mua tòa nhà, có hứng thú hay không cùng ta làm hàng xóm a?"

Hoán Hoa Khê bên cạnh ba tiến vào tòa nhà chỉ cần một ngàn quán tiền liền có thể lấy xuống, người và ta đều là người đọc sách, há có thể trụ đến khu náo nhiệt? Mỗi ngày bên trong cùng người buôn bán nhỏ hỗn cùng nhau?

Lại không nói nhà cỏ Đỗ Phủ vẫn còn, Tiết giáo thư di hương dư âm, chỉ là ngày xuân bên trong phiêu hoa cửu khúc dòng suối liền trị cái giá này, Hùng Ứng vương muốn muốn cướp giặc cướp oa, cùng người và ta có quan hệ gì đâu? Chúng ta là tiểu nhân vật, ở thư giãn lòng dạ ở ngoài, nhất định phải có tiền.

Người năm nay có bốn mươi chứ? Có từng có gia quyến vợ con? Không có? Không có người còn chờ cái gì? Người dự định liền ở ngay đây cùng những kia mùi vị rất nặng thổ phìên nữ nhân ngủ một lều vải? Sau đó sinh một, hoặc là hai cái chỉ có thể chảy nước mũi chặn dê tạng em bé? Người đầy bụng học vấn liền đổi lấy vật này? Thiết thời không thiết thời a."

Hoàng Hựu Đình ngoác to miệng nhìn nước bọt tung tóe Vân Tranh một câu nói đều không nói ra được.

"... Bát giác giường, lụa mỏng màn che, Đậu Sa quan mới ra bàn gỗ tử đàn ghế tựa, tỳ nữ, tiểu từ, phòng gác cổng, đầu bếp nữ, xe bò, thư phòng, tiêu vĩ cầm, bạch ngọc tử, những thứ đồ này người lẽ nào liền không cần? Một trăm quán? Hừ hừ hanh..."

"Thiện mỹ thân không vật dư thừa..."

"Trước hết nghe ta nói!" Vân Tranh thô bạo đánh gãy Hoàng Hựu Đình, mấy ngày trước nói cái gì lý tưởng cùng hoài bão vốn là vô nghĩa, thông qua mấy ngày nay hiểu rõ, người này vốn là một coi tài như mạng, vắt chày ra nước vắt cổ chày ra nước, sở dĩ hỗn đến thổ phiến người nơi này, duy nhất nguyên nhân chính là ở nguyên sơn không sống được nữa, bất đắc dĩ mới chạy đến Tây Tạng ý vào chính mình sẽ nói thổ phiến thoại bác một cái, kết quả Hùng Ưng vương gần nhất phải không ngừng cùng Hán thương giao thiệp với, vừa vắn kém một người như vậy, liền giữ hẩn lại, căn bản là không phải hẩn nói cái gì Hùng Ưng vương coi trọng hẩn đầy bụng tài hoa.

"Người bây giờ ở Hùng Ưng vương nơi này lăn lộn vui vẻ sung sướng, đừng nói cho ta người liền mấy thớt ngựa đều không lấy được, ông trời a, người biết mở ra Biện Lương trong thành thật mã đều bán được giá bao nhiêu tiền? Nói như thế, người cười lên một thớt chiến mã, lại khiên trên một thớt chiến mã cỡi truồng đến Biện Lương thành, ngày thứ hai chính là trong thành phú hộ!

Suy nghĩ thật kỹ, chỉ cần giết chết nguyên sơn giặc cướp, này điều đại lộ chính là huynh đệ chúng ta chính mình, người muốn bao nhiêu tiền không có? Có điều người cũng phải chú ý, tuyệt đối đừng đem ngọn lửa chiến tranh đốt tới Đậu Sa Huyền, một khi thiêu tới đó, toàn bộ đường liền mẹ kiếp biến thành chiến trường, chúng ta còn phát cái rắm tài a, không bị chém đầu coi như là tổ tiên đốt nhang."

"Không thể, tuyệt đối không thể!" Hoàng Hựu Đình mặt từ từ trở nên dữ tợn, ngày thật tốt vừa ở hưởng về hẩn vẫy tay, ai muốn phá hoại kế hoạch

của hắn, tuyệt đối sẽ trở thành sinh tử đại địch của hắn.

Nguyên bản cẩn thận từng li từng tí một phủng ở trong tay giao tử, lúc này cũng sẽ không quá để ý, tiện tay nhét vào trong lồng ngực, hít một hơi dài lại một lần nữa tiến vào Hùng Ưng vương lều lớn bằng.

Bát ở phía sau nghe hắn cùng Hoàng Hựu Đình nói chuyện hầu tử dùng sợ hãi mục chỉ nhìn Vân Tranh, nguyên lai cùng thánh nhân như thế cao to Hoàng tiên sinh, bị Vân Tranh mấy câu nói liền lừa gạt đầu óc choáng váng, phỏng chừng muốn vì chuyện này ra chết lực.

Có điều kết cục của hắn, hầu tử cũng không coi trọng, vừa nghĩ tới Vân Tranh lừa gạt mình cùng Hàm Ngưu ăn độc dược, lại phát điên giẫm mình và Hàm Ngưu cái bụng rửa ruột cảnh tượng, hắn phía sau lưng lông tơ cũng đã sạ khởi lai, người khác không thấy được, nhưng là mình và Vân Tranh sớm chiều ở chung lâu như vậy, hắn hỉ ác vẫn là có thể có thể thấy, Vân Tranh chỉ cần xem Hoàng Hựu Đình bóng lưng liền không hề che giấu chút nào toát ra căm ghét vẻ mặt, đồng thời từ trong ánh mắt của hắn còn có thể nhìn ra từng tia một sát cơ.

Hầu tử đối với nguy cơ phi thường mãn cảm, tuy rằng lần này nguy cơ không phải là của mình, thế nhưng hầu tử đã có thể đoán trước, cái này Hoàng tiên sinh kết cục nhất định sẽ phi thường thâm.

Cưỡi ngựa, lại cưỡi ngựa, Vân Tranh ở đem cưỡi ngựa cho rằng một loại sinh hoạt skill ở huấn luyện, vì lẽ đó chỉ cần có chốc lát nhàn rỗi, hắn sẽ ở lại trên lưng ngựa, dù cho khổ da thịt nát bét dính ở trên quần, mỗi ngày đều cần năm Thủy Thanh tẩy mới có thể đem quần cởi ra, hắn vẫn như cũ khổ luyện không ngừng, dưới cái nhìn của hắn tương lai có một ngày cần muốn chạy trốn lấy mạng thời điểm, bốn cái chân làm sao đều so với hai cái chân chạy trốn nhanh.

Ngày đó Vân Tranh đang luyện tập cưỡi ngựa, bỗng nhiên buôn bán trong đám người nổi lên gây rối, một thổ phiến người kích động địa lôi kéo Lại Bát quần áo cổ áo kích động địa nói gì đó, ww uukanshu. net Lại Bát nhưng là một bộ cười khổ biểu hiện, cũng không có cùng cái kia thổ phiến người nổi tranh chấp.

Vân Tranh xuống ngựa đi tới trước mặt hỏi Lại Bát: "Xảy ra chuyện gì a?"

Lại Bát trước tiên đem cái kia thổ phiến người trấn an được mới đối với Vân Tranh nói: "Thiếu gia, cái này thổ phiến người muốn bán mã."

Vân Tranh cau mày nói: "Chúng ta mã còn chưa đủ một trăm thốt, hẳn muốn bán liền mua lại là được rồi, tranh chấp làm cái gì."

"Ngài không biết, hẳn mã cũng quá chênh lệch, ngài nhìn, đây là một con ngựa sao? So với con lừa lớn hơn không được bao nhiêu a, vốn là Mã Lý diện rác rưởi, đều một tuổi miệng, liền dài ra lớn như vậy điếm."

Nói xong, liền đem cái kia thổ phiến người dắt tới mã kéo qua để Vân Tranh xem.

Thật sự rất thảm, con ngựa này cùng những khác dân chăn nuôi kéo tới một tuổi khẩu mã so với vốn là một con con lừa, khắp toàn daD2Lnkp thân tất cả đều là tạng không sót mấy lông đỏ, liền này, tính khí còn xấu, cái cổ bị Lại Bát xả đến lão trường, dưới bàn chân nhưng không nhúc nhích.

Lần này, không riêng là Lại Bát tức giận cười, những khác dân chăn nuôi cũng theo cười phá lên, không ngừng hưởng con ngựa này chỉ chỉ chỗ chỗ, Vân Tranh không cần hiểu thổ phiến thoại cũng biết bọn họ nói ý tứ.

Cái kia dân chăn nuôi bị cười nhạo không đất dung thân, đột nhiên rút dao ra tử liền muốn đem này thốt làm hại hẳn mất mặt mã đâm chết.

Vân Tranh mau mau ngăn lại, cười nói: "Con ngựa này ta muốn, người ra cái giá tiền, ta ở chính mình tư nhân mua lại, nói thế nào đều là một cái mạng." (chưa xong còn tiếp)

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Cuối Cùng 1 Khối Mộc Bài

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 39: Cuối cùng một khối mộc bài

Tiểu mã kỳ thực rất nghe lời, Vân Tranh cho hấn thanh tẩy sau khi, lại nắm bàn chải quét mao, con ngựa này liền có vẻ so với vừa nãy đẹp đẽ hơn nhiều, cho nó cho ăn một chút đậu liêu, tiểu mã liền vẫn theo Vân Tranh chạy đông chạy tây.

Đều nói khuyết cái gì bù cái gì, Vân Tranh phát hiện mình hiện tại thiếu hụt nhất chính là nhân ái chi tâm, tất cả mọi chuyện ở trong mắt chính mình kỳ thực đều là một ít lạnh như băng con số, là chính mình trên tường một ký hiệu, hoặc là trên bàn cờ một con cờ, làm như vậy rất nguy, phi thường không được, là một loại bệnh, chính mình chính là lão sư, vì lẽ đó cũng là rất rõ ràng nên làm gì trị liệu, nhiều dưỡng một ít sủng vật hoặc là sẽ mới có lợi.

Tiểu mã rất dính người, phía trước sờ dĩ sẽ cùng cái kia thổ phiến người giận dữ, nguyên nhân rất lớn cùng thổ phiến người thô bạo chăn nuôi phương thức có quan hệ, có chút sinh linh kỳ thực rất thông minh, đối ngoại giới phản ứng phi thường mãnh cảm, mà con ngựa này chính là như vậy.

Trên thảo nguyên trời mưa, nước mưa cũng không lớn, không giống sơn bên kia nước mưa là ôn, nơi này nước mưa lạnh lẽo, dội ở trên người cảm

giác càng thêm khiến người ta cảm thấy thoải mái, Vân Tranh ở vũ địa bên trong luyện tập cưỡi ngựa, vừa nhưng đã bắt đầu rồi, vậy thì không muốn bởi vì bất cứ chuyện gì dừng lại, bằng không không bằng không luyện.

Áo choàng trở nên trầm trọng, điều này là bởi vì hấp đầy thủy duyên cố, nặng trình trịch rơi ở phía sau, ngày hôm nay ba mươi dặm cưỡi ngựa đã luyện tập xong, vân diệp từ trên lưng ngựa nhảy xuống, dời đi bộ yên ngựa, đem chiến mã kéo đến lều dưới đây, cũng một chút daneYXEb đậu liêu nuôi ngựa, thấy chiến mã bắt đầu ăn đậu liêu, chính mình dùng vải bố bắt đầu lau chùi chiến mã thân thể, lau chùi xong xuôi sau, liền đem một khối cựu thảm khoác ở trên lưng ngựa, lúc này mới bắt đầu thanh lý trên người mình vệt nước.

Chăm sóc tốt chiến mã đây là thổ phiên Nhân Giáo cho Vân Tranh, một tốt chiến sĩ nếu như không có chiến mã, lại như là không bay lên được chim cú, sớm muộn là cũng bị Ngân Hồ bên trong ăn đi.

Hướng về Hành gia học tập, đây là Vân Tranh vẫn tuần hoàn một lý niệm, mặc kệ người này có phải là thổ phiên người, đầu tiên hẳn là một Hành gia, cả đời sinh sống ở trên lưng ngựa người, hẳn đối chiến mã nhận thức nhất định phải so với một trống trơn mà nói gia hỏa cao hơn nhiều.

Hùng Ưng vương mang theo Hoàng Hựu Đình đi tới, hẳn vượt Vân Tranh vừa thu thập sạch sẽ chiến mã, mang theo ý cười nói ra một câu, Hoàng Hựu Đình mau mau đối với Vân Tranh nói: "Vương nói người đã là một hợp lệ kỵ sĩ."

"Cảm tạ ngài khen ngợi, ta đem coi nó là làm ta vinh quang ký ở trong lòng."

"Tuổi trẻ Hùng Ưng nên giương cánh bay lượn, nam tử trẻ tuổi Hán nên để uy danh của chính mình ở thảo nguyên truyền lưu, thiếu niên lang,

người thật sự rất hi vọng Hùng Ưng bộ giúp các người diệt trừ nguyên sơn đạo tặc sao?"

"Đúng, vĩ đại Hùng Ưng vương, những kia đạo tặc đã trở thành ta đi tới thảo nguyên to lớn nhất trở ngại, ta lại như một con ngòi xồm ở trên nhánh cây chim trĩ, mắt thấy hồ ly nuốt chửng con của ta chỉ có thể rên rỉ vài tiếng, muốn báo thù cùng khôi phục quê hương bình tĩnh ta chỉ có thể hướng về vĩ đại Hùng Ưng vương cầu viện, chỉ có ngài dùng mạnh mẽ địa móng vuốt mang đi hồ ly, ta mới có thể tiếp tục yên tâm sinh hoạt ở trên vùng đất này.

Vì thế ta đồng ý cạn kiệt ta hết thảy sức mạnh trợ giúp ngài trở thành càng rộng lớn hơn trong thiên không vương giả, nơi này hết thảy tài sản ta cũng đồng ý hai tay dâng, chỉ nguyện cầu được ngài che chở."

"Dũng sĩ giết chết ác ma không cần một con gà mái hỗ trợ, Hùng Ưng cùng hồ ly trời sinh chính là đối đầu, mặc kệ hãn ở thảo nguyên vẫn là ở Cao Sơn, cẩn thận mà làm người chuyện làm ăn đi, tuổi trẻ nhà Hán lang, Hùng Ưng muốn đồ ăn chỉ có thể dùng chính mình móng vuốt đi đoạt lại, mà không phải từ đáng thương chim trĩ nơi đó được kính dâng. An tâm đi, khi người khi về nhà, người có thể gõ lên chiêng trống trở lại, cũng có thể hướng về tất cả mọi người khoe khoang người từ Hùng Ưng bộ được tài vật, Hùng Ưng bảo đảm người đem lên đường bình an!"

"Vĩ đại Hùng Ưng vương,

Có ngài bảo đảm, ta quyết định đem chính mình cuối cùng một cái cháo tử, cuối cùng một tấc vải bố, cuối cùng một cái muối ăn đều ở lại trên thảo nguyên."

Hùng Ưng vương cười ha ha liền rời đi, Vân Tranh khiêm tốn đầy đủ thỏa mãn hãn đối với Vân Tranh thăm dò, hãn cho rằng Vân Tranh đây

chính là một chỉ muốn làm chuyện làm ăn tham lam đồ, hiện tại còn chưa đủ phi, đợi được đầy đủ to mọng thời điểm, cũng là đến thu gặt thời điểm.

Hoàng Hựu Đình mang theo nịnh nọt nụ cười theo Hùng Ưng Vương Ly mở ra vân diệp lều, trước khi đi có thâm ý khác nhìn Vân Tranh một chút, biểu thị hẳn đối với việc này ra rất lớn khí lực.

Vân Tranh cho Hoàng Hựu Đình một hiểu rõ ánh mắt, sau đó liền đi tiến vào lều vải của chính mình, chậm rãi nhai một cái nãi tra, nhìn trên bàn đứng thẳng mấy cái Tiểu Tiểu nhánh gỗ đờ ra, mãi đến tận quá rất lâu, hẳn mới động thủ đẩy lên khối thứ nhất nhánh gỗ, sau đó liền mắt thấy hết thấy nhánh gỗ toàn bộ khuynh đảo.

Hùng Ưng bộ nếu như thu được nguyên sơn của cải thực lực tất nhiên sẽ cái trước giai đoạn mới, lại như năng lượng thủ hăng như thế, một kê chết một gà gáy, chết rồi nguyên sơn, lại tới nữa rồi Hùng Ưng bộ, từ hẳn lời nói mới rồi bên trong nghe được, hẳn dự định ở nguyên sơn thi hành sự thống trị của hẳn!

Vân Tranh muốn giết chết nguyên sơn giặc cướp, nhưng không có ý định làm giặc bán nước, chính mình là thuần khiết Hán duệ, không có ý định như Hoàng Hựu Đình như thế trở thành thổ phiến người cẩu.

Vân Tranh càng làm nhánh gỗ bãi lên, từng cái từng cái để tốt, khoảng thời gian đều là giống nhau, dùng một lần nhẹ nhàng đẩy ngã, như vậy game từ buổi trưa vẫn chơi đến bên muộn, một lần cuối cùng đẩy ngã thời điểm, hẳn kinh ngạc phát hiện lại có một nhánh gỗ không có ngã xuống, cẩn thận sau khi xem mới phát hiện là chính mình bãi vị trí không đúng, hơi hơi xa một điểm.

Đúng đấy, làm sao mới có thể làm cho Đậ Sa Huyền trở thành cuối cùng cái này không bị lan đến quân cờ đây?

Hầu tử bưng tới một bát cơm, mặt trên bao trùm dày đặc thịt bò mảnh, nước rất nhiều, thịt bò dưới đáy còn cất giấu mấy viên rau dại, mùi vị nên rất tốt.

"Hầu tử, chúng ta chỉ có một bát cơm, chỉ đủ một người ăn, thế nhưng hiện ở cái kia ăn chúng ta cơm gia hỏa dự định ngủ chúng ta gian nhà người nói nên làm gì?"

"Đánh đuổi hẳn, đó là chúng ta gia."

"Nhưng là cái tên này rất cường tráng, chúng ta đánh không lại."

"Vậy thì tìm một người trợ giúp tiếp tục đuổi hẳn đi."

"Giúp đỡ mời tới, cũng giúp chúng ta đánh đi rồi người kia, nhưng là giúp đỡ hiện tại hỏi chúng ta muốn ăn muốn uống còn muốn ngủ chúng ta gian nhà này nên làm thế nào cho phải? Cũng không thể lại tiếp tục xin mời giúp đỡ a."

"Vậy thì tìm này người trợ giúp kẻ thù, hai người khí lực không chênh lệch nhiều, cuối cùng biết đánh vỡ đầu chảy máu."

"Hai cái tráng hán ở chúng ta đánh nhau, cuối cùng đánh vỡ xoong chảo chum vại đều là chúng ta tổn thất, loại chuyện ngu này cũng không thể làm, sẽ bị người cười nhạo rất nhiều năm."

"Vậy phải làm thế nào a?" Hầu tử biết Vân Tranh hỏi hẳn những chuyện này nhất định là hữu dụng ý, chính mình nhưng không nghĩ ra biện pháp ứng đối đến, hầu tử lập tức sốt sắng lên, Đâu Sa trại cái này gia đối với hẳn mà nói phi thường trọng yếu.

"Kỳ thực cũng không phải hết cách rồi, người mới vừa nói liền rất đúng, là nên tìm giúp đỡ kẻ thù, nhưng là không thể mời hẳn đến chúng ta đến gieo vạ, nhất định phải để kẻ thù đi giúp tay gia gieo vạ rồi mới hưởng, chỉ

có như vậy, giúp đỡ mới sẽ vội vã về nhà không muốn ngủ chúng ta, có một điển cố nói chính là việc này, tên là vây Nguy cứu Triệu, có điều ta cảm thấy xứng là thay mệnh đổi đào càng khá một chút."

Vân Tranh nói xong, liền đem nhánh gỗ ném xuống, bưng lên bát ăn cơm ăn cơm, ăn phi thường thơm ngọt.

Ngày thứ hai, khí trời sáng sủa, vì có thể càng nhanh hơn trao đổi xong hàng hóa, Vân Tranh mời rất nhiều dân chăn nuôi cưỡi ngựa đi chỗ xa khoác lác tù và, ra hiệu nơi này chính đang mở tập, mời càng nhiều dân chăn nuôi lại đây lấy hàng dịch hàng.

Hùng Ưng bộ sứ giả cũng ở hướng về bốn phương tám hướng chạy như bay, không tới hai ngày, Hùng Ưng vương lều vải bên cạnh liền hội tụ không xuống ba trăm tên cường tráng võ sĩ, hơn nữa con số này còn đang không ngừng mà gia tăng.

Lại Bát những ngày qua cái gì cũng không làm, không ngừng ở dân chăn nuôi trong đám qua lại loanh quanh, dững cảm kết bạn bạn mới, kháng trên bờ vai tửu túi chưa tới một canh giờ cũng đã trở nên xẹp xẹp.

Ngay ở Lại Bát chuẩn bị lại đi giang một túi rượu gạo lại đây, tiếp theo kết bạn, một bàn tay lớn đặt tại trên bả vai của hắn quay đầu lại xem thời điểm, hắn liền nhìn thấy một trong miệng ngậm ống trúc thiếu niên tàng dân.

Cái tên này hiện tại không lo ăn đồ vật, vẫn là uống rượu, đều là dùng hấp, trên một hồi ai đến cái kia một mũi tên, hơn nữa Lại Bát ở hắn trong miệng lung tung cắt xuống rất nhiều thịt, triệt để phá hoại hắn nhai : nghiền ngẫm công năng, đời này đều chỉ có thể ăn thức ăn lỏng. Ta ba còn nói được, chỉ cần hấp một điểm vấn đề không lớn, thịt bằm cũng không thành vấn đề, nhưng là hắn nhìn thấy Vân Tranh trước mặt hoàn bình, dĩ nhiên cũng lộ làm ra một bộ phi thường muốn ăn dáng vẻ.

Vân Tranh cười ha ha, liền đem hoàn bính phao dăng hương nùng trong nhục canh, cái tên này đại hi, thay đổi một thô to ống trúc dùng sức hút một cái, cái kia hoàn bính liền không thấy bóng dáng, ăn đi sau khi lại đặc ý nện nện ngực, đặc ý phi phàm.

Cơm nước xong lại uống một điểm tửu, Lại Bát cuối cùng cũng coi như là từ một người khác trong miệng biết rồi bọn họ đến mục đích, chính là muốn biết Hùng Ưng vương lượng lớn triệu tập võ sĩ đến cùng muốn làm gì.

Vân Tranh lắc đầu một cái biểu thị không biết, thế nhưng hần chỉ vào chính đang trên thị trường cầm roi tuần tra Hoàng Hựu Đình, nói cái tên này mới là Hùng Ưng vương tâm phúc, ww uukanshu. net hần hần phải biết, chính mình như vậy một tiểu thương nhân không biết Hùng Ưng vương dự định.

Mạc đạt đại hi, thổ phiến hán tử cho dù chết cũng sẽ không bán đi chính mình bộ tộc, thế nhưng như vậy người Tống liền dễ nói, xuất phát từ đối với Hoàng Hựu Đình hảo cảm, Vân Tranh không ngừng cầu xin bọn họ không nên giết chết Hoàng Hựu Đình, bằng không Hùng Ưng vương tuyệt đối về đi tìm bọn họ báo thù.

Tuổi trẻ mạc đạt dùng một tế ống trúc thổi êm tai cái còi liền ra Vân Tranh trại, thân thể nhanh nhẹn lướt qua rào chắn liền trà trộn vào trong đám người.

Mắt thấy trước mặt rộ rộ ràng ràng đám người, Vân Tranh đột nhiên cảm giác thấy chính mình chưa từng xuất hiện những kia lơ lửng không cố định cảm giác không thật, mà là cảm giác mình vào đúng lúc này triệt để tan vào thế giới này.

Ngẩng đầu nhìn một chút thiên, Thiên Lam không chân thực, trên đất thảo cũng lục không chân thực, mà những kia dân chăn nuôi nhưng trở nên

vô cùng chân thật, đây là mâu thuẫn, rồi lại như vậy hài hòa.

Không ngừng quan sát nơi này không gương mặt, muốn phải nhớ kỹ, cuối cùng nhưng một đều không có nhớ kỹ, chết tiệt hoảng hốt chứng lại vào lúc này đến, Vân Tranh tàn nhẫn mà ngắt lấy chính mình hồ khẩu, một lúc lâu mới thanh tỉnh lại.

Lại Bát đem miệng ghé vào Vân Tranh bên tai nhẹ nhàng nói: "Hoàng Hựu Đình bị bắt đi, có điều lại lập tức thả lại đến rồi, mặc đạ yêu cầu chúng ta làm xong chuyện làm ăn liền rời đi Thiên Hồ." chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến ▽ thủ phát ▲ đầu phiếu đề cử, vé tháng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất. Điện thoại di động người sử dụng mời đến m xem.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Phát Động

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 40: Phát động

Sắp ngủ trước Vân Tranh mới đưa hết thảy nhánh gỗ dọn xong, không phải là bởi vì số lượng nhiều, mà là bởi vì hãn tay đang phát run, mưu sự tại nhân mà thành sự tại thiên, chính mình mưu kế là đơn sơ, thô ráp, thậm chí là không nghiêm cẩn, thế nhưng hiện tại, hãn là chính mình lựa chọn duy nhất.

Lại một lần nữa đẩy ngã mộc bài, lần này mộc bài bãi vị trí rất chính, toàn bộ đều ngã xuống, tận đến giờ phút này, Vân Tranh mới đem trong tay nắm cuối cùng cái viên này mộc bài xếp đặt đi tới, lần này, mộc bài sẽ không lại ngã xuống...

Không muốn xem tinh tinh thời điểm nó ánh sao xán lạn, muốn nhìn tinh tinh thời điểm nhưng Ô Vân đầy trời, mặt trăng ở tầng mây mặt sau nhanh chóng cất bước, tựa hồ vĩnh viễn không bao giờ mệt mỏi, hầu tử cùng Hàm Ngưu đang thấp giọng thảo luận đến cùng là mặt trăng ở chạy vẫn là Vân Thái ở chạy, thảo luận rất lâu đều không có kết quả, Vân Tranh đương nhiên biết đây là Vân Thái ở chạy, trên thực tế mặt trăng cũng ở chạy, có điều đây là Địa Cầu quay quanh kết quả.

Hãn không muốn nói cho hầu tử cùng Hàm Ngưu càng nhiều tri thức, bởi vì này sẽ đưa tới bọn họ càng nhiều nghi hoặc, chỉ là cười yếu ớt một hồi,

liền kéo dài thăm ngủ, bên ngoài trong lều truyền đến Nữ yêu âm thanh, đây là Lại Bát ở hướng về tình nhân của hắn môn cáo biệt, mãi đến tận hiện tại, Lại Bát còn cho là mình tương lai vẫn có thể tiếp tục ở đây kinh thương.

Lần này sẽ chết bao nhiêu người? Vân Tranh không biết, Lại Bát vẫn điệp không biết, hắn thậm chí không biết mặc đạt muốn chính mình chuyển đạt câu nói kia ý tứ, hắn ở yên tâm thoải mái hưởng thụ chính mình hạnh phúc.

Vào buổi tối có tiếng vó ngựa dồn dập hướng về nguyên sơn miệng núi chạy đi, không phải một hai thớt chiến mã mà là rất nhiều chiến mã, thậm chí có thể nói là chiến mã quần.

Hùng Ưng vương đến cùng là một kinh nghiệm lâu năm chiến trận hãn tướng, hắn biết rõ sự tình không thể tha đến quá lâu, khi hắn võ sĩ nhân số đến sáu trăm thời điểm, hắn liền hưng hãn phát động công kích, bọn họ phát động thời gian vượt quá Vân Tranh dự liệu, tổng cho rằng ít nhất còn cần ba ngày, không nghĩ tới Hùng Ưng vương một khắc nhàn hạ đều không cho mình võ sĩ lưu.

Vân Tranh xem trong tay Tiểu Tiểu sa lậu, yên lặng mà kể tính toán thời gian, ngày kia hùng đông thời điểm, những này thổ phiến võ sĩ nên đến nguyên sơn, sáng sớm nguyên sơn là phòng thủ tối bó nhược thời điểm, bởi vì đã sớm nghe nói nguyên sơn buổi sáng là từ buổi trưa bắt đầu, sáng sớm nguyên sơn sương mù dày tràn ngập, âm thấp lạnh giá, cũng không thích hợp nhân loại đi ra hoạt động, chỉ có Dương Dương quang tiêu trừ sương mù sau khi nguyên sơn mới là thế giới nhân loại.

Sấm rền giống như tiếng vó ngựa tự nhiên thức tỉnh tất cả mọi người, tốt hơn một chút phụ nhân để trần trên người liền chui khoản chi bằng hướng về đã đi xa chiến sĩ hoan hô chúc phúc, bọn họ phụ huynh lại muốn bắt đầu một vòng mới chinh phạt.

Lại Bát bị những kia thổ phiên phụ nhân vô tình vứt bỏ, những kia phụ người đã đang chuẩn bị nghênh tiếp đặc thăng phụ huynh môn trở về, hoàn mỹ để ý tới Lại Bát tâm tình tốt xấu.

Để Lại Bát càng thêm phiền muộn chính là Vân Tranh yêu cầu đà đội cần lập tức khởi hành, không thể có chốc lát kéo dài, chỉ cần Hùng Ưng bộ bắt đầu cùng nguyên sơn đạo tặc kích Chiến thời điểm, mặc đặt kỵ binh quân liền sẽ lập tức lại đây cướp đoạt Thiên Hồ, Vân Tranh không muốn đội buôn cũng trở thành mặc đặt mục tiêu, mặc đặt lúc đi có thể thông báo một tiếng, đã là xem ở Lại Bát cứu mình tính mạng phần lên.

Đêm qua điên cuồng để Lại Bát cùng hãn tộc huynh môn sức cùng lực kiệt, bất quá bọn hãn ở Vân Tranh nghiêm khắc giục trong tiếng vẫn là làm tốt xuất phát chuẩn bị, đường về thời điểm phải nhiều buông lỏng, chí ít mỗi người đều có thể có một con ngựa.

Vân Tranh yên ngựa trên trời lấy một cái dây cương, cái kia thốt một tuổi khấu tiểu mã liền theo thật sát ở phía sau, tương tự còn nhỏ mã còn có ba thốt, đây là tối tinh quý đồ vật, chịu đến Lại Bát tỉ mỉ chăm sóc.

Vân Tranh dưới khố này thốt đại thanh mã đã cùng hãn phi thường quen thuộc, tuy rằng ở cản dạ đường, Vân Tranh vẫn như cũ vững vàng ngồi ở trên lưng ngựa,

Hướng về chủ nhân cáo từ thời điểm, không tìm được Hùng Ưng vương, Hoàng Hựu Đình thần sắc bất định xuất hiện ở đà đội bên cạnh, lôi kéo Vân Tranh mã cái trông muốn nói lại thôi.

"Lão Hoàng a, chúng ta phải nhanh lên một chút đi nguyên sơn, nơi đó nhất định có bút lớn chuyện làm ăn có thể làm, Hùng Ưng vương không thể lấy đi nguyên sơn tất cả mọi thứ, lúc này đi, vừa vạy đuổi tới giúp đỡ đại vương quét tước chiến trường, một ít đại vương đồ không cần, đối với

chúng ta tới nói quả thực chính là giá trị liên thành, nói thí dụ như đạo phi Đâu Mục đầu chính là trong đó một hạng hàng hóa."

Vân Tranh nói vô cùng phấn khởi, Hoàng Hựu Đình nhưng thần sắc bất định, mất tập trung, do dự một lát sau khi mới đối với Vân Tranh nói: "Thế huynh, không bằng ta cũng đi nguyên sơn, có ta ở, người cùng Hùng Ưng đại vương nói chuyện cũng dễ nói một ít."

"Ngài chính là không nói ta cũng sẽ mời Hoàng huynh cùng đi tới, làm to buôn bán làm sao có thể ít đi Hoàng huynh ngài đây."

Vân Tranh tốt xấu để Hoàng Hựu Đình an lòng đi, từ lều vải mặt sau dắt ra ba con ngựa đi ra, phỏng chừng đây chính là hãn ở đây hết thầy tài sản, hãn đã cảm thấy nguy hiểm, hiện dahlZ4JM tại chỉ muốn chạy mất dép.

Đối với một đem Đạ Sa Huyền tình hình bán đi sạch sành sanh gia hỏa, Vân Tranh xưa nay đều không nghĩ tới muốn buông tha hãn, chỉ cần ở nguyên sơn lợi dụng xong hãn cuối cùng giá trị sau khi, cũng là đến nên vứt bỏ hãn thời điểm.

Vội vã chạy đi, đương nhiên sẽ không có những kia thổ phiên võ sĩ một người song kỵ nhanh, hừng đông thời điểm vừa đi rồi một nửa con đường, không cần dùng đầu óc phán đoán thổ phiên người hành tung, móng ngựa đập lên quá thảo nguyên cùng mã phần, cũng đã đầy đủ chỉ rõ hướng đi của bọn họ.

Đi rồi nửa đêm, lúc này chính là người kiệt sức, ngựa hết hơi thời điểm, Vân Tranh dặn dò đại gia xuống ngựa nghỉ ngơi một chút, nhóm lửa làm điểm cơm ăn, dựa theo tốc độ của chính mình, sau ba ngày mới có thể chạy tới nguyên sơn, mà vào lúc này, thổ phiên người đã cùng nguyên sơn giặc cướp kích Chiến hai ngày, thắng bại cũng đã sớm nên phân ra đến rồi.

Hiện tại chỉ cầu cầu khẩn mạc đạt tiến công không muốn bắt đầu quá sớm.

Từ tiêu chủ bộ trong nhà được cây đoản kiếm kia vân diệp vẫn ở trên người, mặc dù mình không quá sễ sủ, có sự tồn tại của nó luôn có thể an tâm một ít.

Ăn cơm xong, Lại Bát bọn họ liền cấp tốc bày sẵn thảm bắt đầu ngủ nghỉ ngơi dưỡng sức, Hoàng Hựu Đình nhưng nôn nóng không ngừng mà đảo quanh, muốn giục Vân Tranh đi nhanh một chút, lại không dám nói ra, bởi vì hãn phát hiện lúc này Vân Tranh uy phong mười phần.

Nghỉ ngơi một canh giờ, mới tiếp tục lên đường, tiểu mã nghịch ngợm ở đại thanh mã chu vi không ngừng nhảy nhót, một hồi chạy đến phía trước, một hồi chạy đến mặt sau, chốc lát đều không đình chỉ.

Đầu thu thảo nguyên là đẹp nhất thời điểm, Hoàng lục giao nhau mỹ làm say lòng người, nếu như nói ngày xuân thảo nguyên còn chỉ là một gương nguyệt thiếu nữ, như vậy trời thu thảo nguyên chính là một to lớn phụ nhân, ở đây tổng có thể tìm tới có thể ăn trái cây, sơn đình tử, sa cúc, khắp nơi đều có, nếu như số may còn có thể tìm thấy mấy viên lam môi quả, vật này ăn lên là nhất ngon miệng.

Vân Tranh hiện tại cũng không vội, hãn không vội xem nguyên sơn tình hình trận chiến, đi từ từ chính là muốn nhìn một chút Thiên Hồ bên kia cầu viện người lúc nào lại đây, nếu như thời gian quá sớm, hãn không ngại giết chết cái kia đi vào báo tin người.

Sa cúc ăn lên chua ngọt ngon miệng, chính là không cái gì phần thịt quả, vượt một đám lớn nhét vào trong miệng trá làm chất lỏng sau khi, bĩu môi hột lại như súng máy viên đạn bình thường từ trong miệng vắng đi ra ngoài. Hầu tử giơ thật lớn một chi tử ở phía sau vì là Vân Tranh cung cấp đạn dược.

Đi tới miệng núi thời điểm liền nhìn thấy trên thảo nguyên có hai cái kỵ binh bỏ mạng từ đằng xa chạy tới, Vân Tranh liền để đà đội chờ đợi ở

miệng núi, chuẩn bị nghe một chút tin tức, lúc này hẳn đã có thể nhìn thấy nguyên trên núi bốc lên khói đen.

Chờ cái nào hai kỵ chạy tới gần, mới phát hiện hai người này kỵ lập tức liền yên ngựa đều không có, trên mặt tất cả đều là đen thùi lùì vết máu, nhìn thấy Vân Tranh cùng Lại Bát liền gấp gáp nói rồi thật lớn một chuỗi thoại.

Hoàng Hựu Đình vốn là vàng như nghệ trên mặt nhất thời một điểm màu máu cũng không thấy, cả người lại như mất hồn giống như vậy, Lại Bát cùng hẳn tộc các anh em vội vã đem kỵ sĩ phù xuống ngựa, tươi tươi, một bên đem ăn đồ vật hương về trong tay bọn họ nhét.

"Mạc đạ cướp sạch Thiên Hồ!" Hoàng Hựu Đình rốt cục kêu thảm thiết một tiếng, hồi hận vỗ bắp đùi của chính mình, xem Vân Tranh ánh mắt cũng tràn ngập sự thù hận.

Đà đội người đối với sự thù hận của hẳn làm như không thấy, vội vã cho cái kia hai cái thổ phiên người đối chính mình mã, bọn họ kỵ chiến mã đã sắp muốn miệng sùi bọt mép, nếu như lại như thế kỵ xuống này hai con mã liền phế bỏ, đều là tốt nhất chiến mã nếu như phế bỏ cũng quá đáng tiếc.

Hai cái thổ phiên người xem xét một chút Hoàng Hựu Đình không hện mà cùng đã bắt cánh tay của hẳn đem hẳn giá đến lập tức, hướng về phía Vân Tranh nói một câu cảm tạ, ngay ở Hoàng Hựu Đình trong tiếng kêu gào thê thảm nhanh chóng hướng về nguyên sơn phi đi, không biết Hoàng Hựu Đình có thể hay không sống đến nguyên sơn, dù sao đem một người cái bụng đình ở chiến mã thiết quá lương trên nhanh chóng chạy băng băng, ngũ tạng sáu phổi đều sẽ lệch vị trí.

Nhìn theo bọn họ rời đi, Vân Tranh cười đối với Lại Bát nói: "Người không phải nói còn có một con đường sao? Chúng ta đi cái kia một cái là

được rồi, lúc này chỉ cần là Hùng Ưng vương nhìn thấy người Tống, e sợ đều sẽ khó thoát khỏi cái chết. ww uukanshu. net "

Lại Bát cuối cùng đã rõ ràng rồi đến cùng xảy ra chuyện gì, rằng trên rừng dưới xỉ chụp đến kèn kẹt vang lên, đến nửa ngày mới đối với Vân Tranh nói: "Chúng ta sau đó cũng không bao giờ có thể tiếp tục đi thảo nguyên?"

"Cũng không phải, cũng chính là đình một quãng thời gian, nếu như hắc thủy bộ cùng hoa mà bộ không tính quá bốn liền sẽ không bỏ qua như vậy một cơ hội tốt, một chỉ có một ngàn võ sĩ bộ tộc, thực sự là không tính là lớn, bọn họ còn liên tiếp không ngừng tác chiến, mấy trăm dặm địa một mồi, toàn bộ bộ tộc bị thôn tính cũng không toán đại sự gì, dù sao trên thảo nguyên sẽ không có trường thịnh không suy bộ tộc.

Người chỉ cần chờ trên thảo nguyên chiến sự lắng lại, liền có thể tiếp tục làm ăn, mà lần này, nơi này chuyện làm ăn tất cả đều là người, ta một đồng đều sẽ không cần người, người đem trực tiếp cùng Lương gia làm ăn, chỉ cần đem thịt bò khô chuyện làm ăn cho Đâu Sa trại là được."

"Chúng ta bây giờ làm gì? Đi một con đường khác sớm muộn hay là muốn trải qua nguyên sơn, nơi đó nhiều không ra a."

Vân Tranh một mặt theo Lại Bát bước đi, vừa hướng hấn nói: "Ai muốn tránh khỏi nguyên sơn, bọn chúng ta Hùng Ưng bộ người đi rồi sau khi liền đi nguyên sơn thả một cây đuốc, đem nơi đó nhà cùng kiến trúc triệt để thiêu hủy. Còn nguyên Yamamoto[Sơn Bản] đến mục. Như vậy mỹ một ngọn núi, có những thứ đó trở nên đáng ghê tởm không thể tả."

Hầu tử cùng Hàm Ngưu theo Vân Tranh tiếng cười cũng cười to lên, thiêu hủy nguyên sơn thổ phi oa này một hùng vĩ tư tưởng cũng từng xuất hiện ở hai huynh đệ giấc mơ bên trong, không nghĩ tới hôm nay còn có thể

có cơ hội thực hiện, thực sự là hả hê lòng người, chỉ cần tiêu hủy nguyên
sơn, hai huynh đệ khuất nhục chuyện cũ cũng sẽ triệt để hóa thành tro bụi

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Liệt Nữ

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chiến tranh đi tới quá đột nhiên, hoa ong vò vẽ đứng tường cao trên nhìn ra phía ngoài rõ ràng xâm lấn chi địch thời điểm mới biết sự tình phiền phức, địa thế hơi thấp một ít lão gia lĩnh đã chém giết khó phân thắng bại, mũi tên, đao thương cùng xuất hiện, nhìn thấy không ngừng có hôi binh ném ra ngoài, hoa ong vò vẽ liền biết Bành Lục tử đã dùng hết toàn lực.

Nguyên trên núi đầu đầu cũng có kêu thảm tiếng xuyên thấu qua sương mù dày tiến vào hoa ong vò vẽ lỗ tai.

"Xuất chiến thôi, thật sự nếu không xuất chiến, nguyên sơn liền xong." Hoa nương cười tươi rói xuất hiện ở hoa ong vò vẽ bên người, nhỏ giọng đối với hắn nói.

"Đầu chó sơn có ta ở, ta giúp ngươi bảo vệ."

Lúc này không phải nói phí lời thời điểm, đối thủ là thổ phiên người, nếu như không quyết định thật nhanh ai đều chết hết.

"Mở ra cửa lớn, đẩy ra xe đá đập chết những này thổ phiên cầu!"

Mắt thấy một đội thổ phiên người dọc theo trước đại môn pha đạo liền muốn xông lên, hoa ong vò vẽ truyền đạt mệnh lệnh của chính mình, cửa lớn mở ra, thổ phiên người vừa giơ lên bì thuấn, không nghĩ tới rơi xuống nhưng là từng chiếc từng chiếc chứa đầy tảng đá mọc xe, những thứ đồ này

nguyên vốn là vì là Bành Lục tử chuẩn bị, hiện tại toàn bộ rơi vào thổ phiến người trên đầu.

Cây sồi làm bằng gỗ tạo xe kiên cố cực kỳ, từ đường dốc trên mang thể lôi đình phủ đầu đè ép xuống, cầm đầu thổ phiến người liền kêu thảm cơ hội đều không có, liền bị xe đá đụng phải đứt gân gãy xương, vọt vào đoàn người xe đá hung hăng ở trong đám người mở ra một con đường máu, hẹp hẹp trên sơn đạo có thể đứng lên thổ phiến người đã còn lại không có mấy.

Hoa ong vò vẽ nổi giận gầm lên một tiếng liền mang thủ hạ xung phong đi, trong tay một cây ngân thương bị hấn vũ dường như máy xay gió giống như vậy, một người độc Chiến hai cái thổ phiến dừng sĩ lại không rơi xuống hạ phong.

Mắt thấy đầu lĩnh dừng không mà khi, còn lại đạo phi a hô một tiếng liền đem còn lại bảy, tám cái thổ phiến người vây vào giữa, dao găm thiết xoa cùng xuất hiện, ý vào người đông thể mạnh, bảy, tám cái thổ phiến người tả đột hữu chém một phen, cuối cùng bởi vì thể đan lực bó bị giặc cướp, môn thâm phiến ở địa, hoa ong vò vẽ đại hỉ, tìm một chỗ trống, trong tay áo đột nhiên bay ra ngoài một nhánh ám tiễn, không có dấu hiệu nào tiến vào chính diện cái kia thổ phiến người viền mắt, thừa dịp cuối cùng cái kia thổ phiến người ngây người cơ hội, một súng đâm vào cổ họng của hắn.

Bị bắn trúng con mắt thổ phiến người đau lẫn lộn trên mặt đất, hoa ong vò vẽ cười gằn nhặt lên một cây đao tầng tầng chém vào thổ phiến người trên cổ, bị chém đứt đầu lâu ùng ục ùng ục dọc theo sườn núi lăn xuống.

Mạt một cái máu trên mặt tí, hoa ong vò vẽ sở trường một chiêu, tiếp tục hướng về bên dưới ngọn núi giết tới, Bành Lục tử nơi đó đã có thể nhìn thấy thổ phiến người chính đang hướng về trên tường bò.

Chỉ là ngắn thời gian ngắn ngủi, hoa ong vò vẽ liền tổn thất chỉ ít sáu tên tội phạm, điều này làm cho hắn đau lòng quá thẳng tới đánh, nhưng là hôm

nay không có cách nào, cùng thổ phiến dã nhân không có cách nào giảng đạo lý, những người kia chỉ cần giết tới, tất cả mọi người liền trốn không thoát bị phân thân vận mệnh.

Không kịp suy nghĩ xưa nay tường da1W32Mv an vô sự thổ phiến người vì sao phải tấn công chính mình, hiện tại trước tiên đem Bành Lục tử cứu được mới là chính kinh, bằng không thì có bị tiêu diệt từng bộ phận nguy hiểm.

Bọn cường đạo tài bắn cung rất kém cỏi, dày đặc mưa tên quá khứ, cũng giết không được một hai thổ phiến người, những kia đối với mũi tên cực kỳ miễn cảm thổ phiến người, chỉ cần giơ bì thuẫn liền có thể dễ dàng đánh bay những kia mềm mại vô lực mũi tên, một tay cầm thuẫn, một tay cầm đao, chỉ cần đơn giản đón đỡ sau đó múa đao liền có thể đem trước mặt giặc cướp dễ dàng chém chết.

Bành Lục tử kêu quái dị liên tục, cả người đầm máu, Trảm mã đao ra sức vừa bổ, lưỡi đao sắc bén chém ra bì thuẫn, đao trầm lực lớn, thuận thế chém xuống thổ phiến người nửa cái đầu, hồng bạch rơi mất một chỗ, một cước đá văng che ở trước mặt thi thể, tiếp tục hướng phía trước môn giết tới.

Hùng Ưng vương lúc này đã phi thường hối hận rồi, nguyên tưởng rằng có thể dễ dàng bắt nguyên sơn,

Từ buổi sáng kích Chiến đến hiện tại, tuy nhưng đã đem ngoại vi thanh lý đi ra, thế nhưng còn có hai nơi pháo đài chém giết đến hiện tại vẫn không có tiến triển, mà chính mình thổ phiến võ sĩ đã thương vong không xuống trăm người.

Tuy rằng giặc cướp chết đi người càng nhiều, thế nhưng ở Hùng Ưng vương trong mắt, này vẫn như cũ là một việc mua bán lỗ vốn, coi như là bắt nguyên sơn, cũng không đủ bồi thường chính mình bị tổn thất.

Cái kia nhà Hán tử đáng chết! Hoàng Hựu Đình đáng chết!

Đã bị bộ hạ thương vong đâm kích sắp phát rồ Hùng Ưng vương đỏ mắt lên, chung quanh tuần toa, một quỳ trên mặt đất đầu hàng giặc cướp ngay lập tức sẽ thành hãn cho hả giận mục tiêu, loan đao từ eo bên linh xảo nhảy ra ngoài, hàn quang lóe lên, giặc cướp đầu lâu liền bay lên giữa không trung, nếu như Vân Tranh cùng Hoàng Hựu Đình ở đây, hãn không ngại dùng càng thêm khốc liệt thủ đoạn đi đối phó hai người kia.

Nguyên sơn thực lực bị hai người kia dễ dàng liền nhược hóa, bằng không, Hùng Ưng vương tuyệt đối sẽ không có tấn công nguyên sơn ý nghĩ, không có chiến mã thảo nguyên dừng sĩ, lại như chiết đục chim điều hâu, chỉ có một nửa sức chiến đấu.

Chiến sự đối với hoa ong vò vẽ cùng Bành Lục tử phi thường bất lợi, bất tri bất giác, hai người đã bị thổ phiến người bức lưng tựa lưng tác chiến, còn lại giặc cướp cũng bị thổ phiến người phân cách thành mấy khối, diệt đang ở trước mắt.

"Lục tử, người khí lực đại ở mặt trước mở đường, ca ca ta ở phía sau đoạn hậu, không nữa xông ra đi huynh đệ chúng ta liền phải chết ở chỗ này." Hoa ong vò vẽ thở hồng hộc địa đối với phía sau Bành Lục tử nói.

"Được! Chúng ta trên đầu chó sơn!"

Bành Lục tử nói xong, liền đem Trảm mã đao chuôi đao móc đuôi treo ở bên hông một thiết hoàn trên, hai tay cầm đao, đoạn quát một tiếng, Trảm mã đao đột nhiên thay phiến đi ra ngoài, cũng không tiếp tục làm bất kỳ phòng thủ.

Trảm mã đao nguyên bản liền thoát thai từ thịnh Đường mạch đao, chỉ là người Tống thân ải thể yếu, không sử dụng ra được cái kia sợi chặn giả thối nát khí thể, thể nhưng vào thời khắc này, Bành Lục tử vì mạng sống rất cực kích phát sinh toàn bộ tiềm lực.

Dài năm thước Trảm mã đao dường như một đạo thiết tường, người ngăn cản tan tác toi bời, bất kể là thổ phiến người loan đao hay là bọn hãn trong tay trường thương bì thuận cũng không thể ngăn cản Trảm mã đao đường đi, hai cái thổ phiến người lại bị trầm trọng Trảm mã đao chặn ngang chém làm hai đoạn, thừa dịp Bành Lục tử mở ra không chặn, hoa ong vò vẽ cũng theo đâm ra trong tay ngân thương, đem chặn đường thổ phiến người đâm chết, cúi đầu xuống trên lưng sắp xếp gọn búi nõ cũng quý dị chui ra đình tiến vào cái cuối cùng chặn đường thổ phiến người ngược, thừa cơ nhảy ra vòng vây, chạy đi liền hướng chính mình pháo đài chạy trốn.

Đáng thương Bành Lục tử ở lực cũ đã hết, lực mới chưa sinh thời gian bị cùng nhau tiến lên thổ phiến người chém làm thịt nát. Mạch đao vốn là nên là một đám người triển khai mới đúng, một mình triển khai, nếu như không có người trợ giúp phòng ngự, vốn là đang tìm cái chết.

Đầu lĩnh chạy sớm đã bị thổ phiến người giết trong lòng run sợ giặc cướp phát một tiếng gọi, chạy trốn tứ phía. Đáng tiếc bất luận chạy trốn nơi đâu, vẫn là quỳ xuống đất đầu hàng, đều tránh khỏi không được bị người ta từng cái chém chết.

Hoa ong vò vẽ liên tục lăn lộn thoán về đầu chó sơn, khi hãn nhìn thấy đại cửa đóng chặt thời điểm, trong lòng liền mơ hồ giác không được, dùng sức nắm nắm đấm đấm vào hậu trùng cửa lớn nhưng không người mở cho hãn môn.

"Hoa nương, Hoa nương, Hoa nương mở cửa a, nhanh a, thổ phiến người đuổi theo!" Hoa ong vò vẽ một bên nhìn theo sát không nghĩ thổ phiến người, một mặt cầu xin Hoa nương mở cửa.

Tường cao trên dò ra đến một viên mỹ lệ đầu, nhìn trước đại môn gấp quá hoa ong vò vẽ nói: "Ngài võ nghệ cái thế vô song, chỉ là mấy cái thổ phiến người đáng là gì, thiếp thân liền đứng tường cao trên vì là lang quân

kích trống trợ uy. Nguyên ta lang quân đặc thăng trở về, thiếp thân quét giường lấy chờ, nha, thổ phiến người tới, thiếp thân cho ngài một cây đao."

Nói xong, một cái sáng loáng Cương Dao liền bị Hoa nương từ tường cao trên ném xuống rồi, đồng thời bị ném đến còn có một bộ ám tiễn, đây là hoa ong vò vẽ đồ dự bị ám tiễn, uy danh của hắn có một nửa chính là dựa vào ám tiễn cùng hoa bối nỗ kiếm lời đến.

"Hoa nương, ta đối với người một lòng say mê, người có thể nào như vậy đối với ta?" Hoa ong vò vẽ đau xót nhìn tường cao trên Hoa nương, một gương mặt tuấn tú tất cả đều là bi phẫn vẻ.

"Lang quân vẫn là không cần nói, ngài sở dĩ một người chạy về, không ngoài muốn bắt thiếp thân còn có đầu chó trên núi tiền lương làm lễ ra mắt, đầu hàng thổ phiến người, cái này không thể được, ngài là anh hùng, nên có anh hùng cái chết, ngàn vạn lần đừng muốn cho thiếp thân thất vọng mới đúng đấy." Hoa nương nói chuyện, nước mắt liền đổ rào rào lăn xuống dưới đến, thực sự là ta thấy mà yêu.

"La Tử, bắt cái này tiện tỳ!" Hoa ong vò vẽ sắc mặt nhất thời liền thay đổi, cao giọng hạ lệnh.

"Lang quân, La Tử giúp không được ngài rồi, hắn vừa thấy ngài hãm sâu tình thế nguy cấp, muốn phấn đấu quên mình đi cứu ngài, kết quả không cẩn thận uống một chén rượu bị độc chết, còn lại hạ nhân cũng bị thiếp thân phân phát, muốn mỗi người bọn họ thoát thân đi tới, hiện tại trong đại trạch chỉ có thiếp thân một người. Các người vẫn là cầm lấy đao găm tác chiến đi, thiếp thân nhìn thấy những kia thổ phiến người thật giống như không để lại hàng phụ, mà xem thiếp thân trợ ngài một chút sức lực."

Hoa nương mắt thấy thổ phiến người lại một lần nữa bước lên này điều sơn đạo, ôm một cây đao, dùng sức chém đứt một cái sơn đằng, hoa ong vò vẽ hú lên quái dị dán vào địa lăn tiến vào cửa lớn phía dưới, chỉ nghe nổ

vang, trên sơn đạo bụi bặm tung bay, tường cao trên rơi xuống vô số đá tảng, nhảy lên ở trên sơn đạo lăn, mới vừa mới vừa đi tới trong sơn đạo thổ phiến người quên mệnh trở về chạy, rất nhanh sẽ bị đá tảng đuổi theo tạt thành thệt nát, có chút vì tránh né đá tảng không cẩn thận hạ tiến vào bên cạnh vực sâu vạn trượng, lôi ra dài lâu tiếng kêu thảm thiết sau khi liền lặng yên không hề có một tiếng động.

Mắt thấy vừa mới lên đi năm mươi thổ phiến người biến mất không thấy hình bóng, Hùng Ưng vương khóe miệng thăm ra một vò máu tươi, nổi giận gầm lên một tiếng tự mình mang theo hai mươi thân vệ giẫm khắp nơi thệt nát cùng trắng mịn nội tạng mãnh liệt nhằm phía sơn đạo, ww uukanshu.net hẳn không tin này điều trên sơn đạo còn có thể có ra sao mai phục.

Hoa ong vò vẽ run rẩy hai đầu gối quỳ xuống đất, lớn tiếng dùng thổ phiến thoại kêu gào: "Đại vương tha mạng, đại vương tha mạng, ta đem nguyên sơn hiến cho ngài, còn có mỹ nhân tuyệt sắc, chỉ cầu ngài nhiều ta một mạng."

Hùng Ưng vương căm ghét hương hoa ong vò vẽ thổ một ngụm nước bọt, hẳn bây giờ đối với hết thảy người Tống tràn ngập căm ghét đặc biệt là dài đến đẹp để người Tống, loạn đao bên dưới, hoa ong vò vẽ ngã trên mặt đất, phun ra máu tươi trong miệng vẫn như cũ hàm hồ kêu to "Tha mạng."

Thở phào nhẹ nhõm Hùng Ưng vương không kịp cao hứng, liền chuẩn bị để thổ phiến người dựng lên người thê bò lên trên tường cao, lại phát hiện toàn bộ trong pháo đài khói đen nổi lên bốn phía, tiện đà ngọn lửa màu đỏ thắm liền phóng lên trời, người phụ nữ kia lại dám đem toàn bộ pháo đài lụi tàn theo lửa!

Một ngụm máu phun ra ngoài, Hùng Ưng vương khàn giọng gào thét: "Sát quang, sát quang những này người Tống..."

Toàn bộ nguyên sơn ngoại trừ thổ phiên người không có người sống, Hùng Ưng vương ngay ở tích tí tách lịch tiểu Vũ bên trong ngòi ở trên tảng đá nhìn cả ngày hỏa diễm, mãi đến tận hỏa diễm tắt mới rời khỏi đầu chó sơn trở lại lão gia lĩnh.

Chiến tranh mục đích không có đạt đến, muốn đồ vật bị người phụ nữ kia làm chôn cùng, 680 tên thổ phiên dũng sĩ, bây giờ còn chưa đủ năm trăm, trên người không có thương liền 400 người cũng chưa tới, lần này xuất chinh, tổn thất quá to lớn

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Mỹ Nhân Cùng Gà Trống

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 42: Mỹ nhân cùng gà trống

Hoàng Hựu Đình quỳ rạp xuống trong nước bùn hoảng sợ hầu như muốn bất tỉnh đi, Hùng Ưng vương hai con con mắt đỏ ngầu không chớp một cái nhìn hằm, người đưa tin mang đến tin tức đánh tan Hùng Ưng vương cuối cùng một điểm kiêu ngạo, Thiên Hồ phá hủy, mặc đạt thực hiện được.

Hùng Ưng vương chuẩn bị cơm nước xong liền trở về, sớm một chút, chậm một chút cũng không quan trọng lắm, Thiên Hồ đã phá hủy, ba ngày nhiều thời giờ đầy đủ mặc đạt cướp bóc, trong tộc hài tử cùng nữ nhân ở chính mình sau khi trở về nhất định sẽ không ở, nhân khẩu xưa nay đều là mỗi một cái thế lực tích cực tranh đoạt đối tượng, phản loạn ban đầu, đại gia lấy giết người là tối cao vinh quang, chiến loạn hậu kỳ, đại gia kỳ quái phát hiện không ai giúp mình Mục Dương, sau đó liền bắt đầu cướp đoạt nhân khẩu, hài tử cùng nữ nhân ở Cao Nguyên trên so với vàng còn muốn quý giá.

Bát tô thủy mở ra, thịt đun sôi, trong nồi luộc chính là Hoàng Hựu Đình, vì lẽ đó hằm điếm tâm cũng chỉ có thể là Hoàng Hựu Đình...

Cười Lâm lão đạo thốn thức không ngớt, cho Vân Tranh giảng giải nguyên trên núi phát sinh tất cả mọi chuyện, đối với cái kia đơn bạc nữ tử kính phục tột đỉnh, muốn cứu viện, nhưng không chỡ ra tay, hỏa điếm quá

to lớn, lớn đến người không thể tới gần mức độ, Hùng Ưng Vương Hậu triệt đến lão gia lĩnh thời điểm hẳn đã từng mạo hiểm hạ nhiệt tràng kiểm tra, tiến vào pháo đài sau đó mới phát hiện, nơi đó đã triệt để đốt thành gạch vụn chông.

"Vì lẽ đó ngài tính đi vì là cái kia gọi là Hoa nương nữ tử báo thù? Quá nguy hiểm!"

Cười lâm cười ha ha nói: "Một trung liệt nữ tử chết rồi, như vậy nên có người vì nàng đưa ma mới là, lão đạo bất tài, nguyện ý làm một người như vậy, bằng không anh linh hợp không lên con mắt a, lão đạo coi như là chết trận, cũng có thể bồi tiếp cái kia liệt nữ đi một đoạn âm phủ đường, một cô gái đơn độc đi quá thê lương chút, vì lẽ đó Hùng Ưng vương đáng chết!"

Vân tranh chính muốn nói chuyện, đã thấy cười Lâm Đạo sĩ đã không gặp, chỉ có thê lương tiếng ca truyền đến, sau đó biến mất ở lâm mãng bên trong.

"Gặp cái gì a, cười lâm, cô gái kia nếu như chết rồi, ta đem đầu cho người!" Vân Tranh nhỏ giọng nói thầm, như vậy nữ tử nếu như không gặp một chút không, thực sự là tam sinh tiếc nuối, quá lợi hại, binh hung Chiến nguy bên dưới còn có thể có như vậy đầu óc, Vân Tranh quá khâm phục, có điều, vào lúc này, nàng sẽ ở nơi nào đây? Nếu như lời của mình, nên đi nơi nào đây?

Nguyên trên núi còn có địa phương liêu lĩnh nhàn nhạt khói đen, nơi này đã thành một kẻ đã chết thế giới, mặc kệ trước đây cỡ nào hung danh trác người, bây giờ cũng chỉ là một bãi thịt nát mà thôi.

Đầu chó trên núi càng là hoang vu, liền chim diều hâu cũng không muốn bay qua nơi này, khói lửa tràn ngập cả ngọn núi, ngay ở tối tới gần nơi cửa chính, hai khối gạch thạch đột nhiên rớt xuống, một con tràn đầy hắc hôi

nhưng phi thường tinh tế tay từ bên trong cái hang nhỏ dò xét đi ra, lại nhanh chóng rút trở lại, lại như là một con thỏ sợ hãi.

Lại quá rất lâu, lại có gạch thạch rớt xuống, lần này, một khối lớn, thể nhưng rất nặng nề bao quần áo bị ném đi ra, tiếp theo dò ra đến một viên ô tất à đen đầu, chỉ có đầu đầy mái tóc cùng lỗ tai trên rơi sức mới có thể cho thấy đây là một viên phụ nhân đầu.

Cả người ngộ nguậy từ trong động chui ra, lời ao có hứng thú vóc người tuyệt đối không phải chỉ là một bộ tiểu y có thể che đậy được, vừa mới tới liền tham lam miệng lớn hô hấp, oa ở trong động thiếu một chút bị tươi sống biệt chết.

Từ trong bao quần áo lấy ra một bộ vải thô Thanh Y, nhanh chóng đổi, lại sẽ lỗ tai trên rơi sức dời đi, tìm một điểm khói bụi đem nhĩ động điền trên, trên chân giầy thêu cũng bị nàng đổi thành một đôi bạc để nhanh ngoa, bởi thật bao quần áo, cẩn thận quan sát bốn phía một cái, liền con báo như thế chui ra cửa lớn, xem xét một chút bị hắc hôi bao trùm hoa ong vò vẽ, liền vội vã rơi xuống đầu chó sơn.

Đối với đầy đất thi thể nàng thật giống không có nửa điểm không thích ứng,

Toàn bộ thân thể dán vào chân tường nhanh chóng di động, nàng thật giống thích hợp kính phi thường quen thuộc, ba quả hai quả liền xuống nguyên sơn.

Ở đi vào rừng tùng trước, quay đầu lại liếc mắt nhìn nguyên sơn, nguyên sơn vẫn hùng vĩ, Bạch Vân vây quanh ở sườn núi, chỉ là cảnh còn người mất thôi. Trong tay nắm một cái ngăn ngăn chủ thụ, cô gái này việc nghĩa chẳng từ nan một con đâm vào rừng tùng đen.

Hay là trời xanh phù hộ, hay là những dã thú kia đều đi tới nguyên sơn ăn thi thể, nàng bình an đi ra rừng tùng đen, trước mặt chính là khiến người

ta nhìn mà phát khiếp lồng hấp hạp.

"Lồng hấp hạp, lồng hấp hạp, chim diều hâu không để ý, Mãnh Hồ bồi hồi, người người đều đem nơi này cho rằng sinh tử hiểm đờ, lão nương cũng phải xem thử xem!" Nữ tử nhẹ giọng vì chính mình tiếp sức, từ trong cái bọc lấy ra một miếng ăn điền cái bụng, lại đem mình mang đến túi nước rót đầy thanh tuyến thủy, hít vào một hơi thật dài khí, rốt cục bước ra bước chân của nàng.

Mã hoàng cho nàng kinh khủng nhất dẫn vật, chờ nàng đi tới thanh thủy bên suối trên thời điểm, đã sức cùng lực kiệt, nhìn thấy ồ ồ từ trong cát bốc ra thanh tuyến, đem đầu của mình trát ở trong nước, thoải mái uống một đủ, nàng túi nước đã sớm một giọt nước đều không dư thừa.

Toàn thân đều bị ướt đầm mồ hôi, cúi đầu ngửi ngửi áo của chính mình, cảm ghét nhú nhú mảy, chung quanh quan sát một lần, liền cẩn thận đem hai chân của chính mình phao nước vào tuyến bên trong, lạnh lẽo nước suối làm cho nàng thời tiết nóng toàn tiêu, rốt cục không chịu nổi rửa ráy mê hoặc, lại một lần nữa quan sát một lần tình hình chung quanh, liền cởi trên người quần áo, Mỹ Mỹ ngâm ở trong nước suối, thoải mái rên rỉ đi ra, nước suối tẩy đi trên người yên hỏa sắc, lộ ra mỡ đông như thế da thịt...

Ngay ở nàng nỗ lực khắc chế mình muốn lại phao một hồi mê hoặc thời điểm, thân thể đột nhiên cứng đờ, khẽ hé đôi môi đỏ mọng nói: "Nếu như ngài là một vị kẻ xấu xa, nên hạ thủy một hồi, nếu như ngài là một vị chính nhân quân tử, nên xoay người, như vậy tặc mục nhấp nháy nhìn chăm chăm nhân gia rửa ráy là vì là như vậy?"

Phía sau trên tảng đá lớn truyền tới một lời biếng thanh âm nói: "Này không oán ta được, ta khỏe mạnh ở trên tảng đá lớn ngủ, có Thiên Tiên Phiên Nhiên mà tới ở đây tắm rửa, mặc kệ là làm kẻ xấu xa vẫn là làm chính nhân quân tử, đều không có lý do gì buông tha người như vậy thịnh cảnh.

Cô gái kia che ngực bỗng nhiên xoay người nhìn thấy đối diện trên tảng đá lớn nằm úp sấp một tuấn tú thiếu niên lang, tóc chỉ là tùy tiện ghim lên đến, từ trên cổ buông xuống, hai tay nâng cằm, một đôi đầu trộm đuôi cướp mắt to chính đang nhìn mình.

"thể phong nhật hạ, lòng người không cố, thư viện học sinh bây giờ đều trở nên như vậy hạ lưu sao?" Nhìn thấy là một choai choai hài tử, nữ tử tâm thả xuống giống như vậy, một đôi mị nhãn nhưng ở cấp tốc nhìn quét bốn phía.

"Không cần lo lắng, nơi này không người khác, đà đội ở mặt trước hai dặm địa địa phương xa, ta ở đây chính là lo lắng người đi không ra lồng hấp hấp, cố ý lại đây giúp người một tay." Vân Tranh từ trên tảng đá nhảy xuống, đi tới nước suối bên cạnh, nhật lên nữ tử quần áo xa xa mà quăng tiến vào nóng bỏng nước nóng tuyền bên trong đi tới.

Nữ tử sốt sắng, muốn từ trong nước đi ra đến cùng thiếu hụt can đảm, oán hận đối với Vân Tranh nói: "Một con choai choai tiểu gà trống mà thôi, muốn chiếm lão nương tiện nghi cứ việc nói thẳng, vớt y phục của ta làm cái gì?"

"Y phục của người trên có mã hoàng, không ném chờ chúng nó uống người huyết sao? Tốt xấu cũng là nguyên trên núi nhân vật trọng yếu, làm sao liền không nhận rõ tốt xấu."

"Người là ai?" Nữ tử trong thanh âm lộ ra một cổ hàn ý, chăm chú che trước ngực cánh tay cũng rũ xuống đến, một cây chủy thủ liền xuất hiện ở trong tay nàng.

"Ta là ai? Nếu như không phải ta chuẩn bị giết chết nguyên sơn đạo phi, người có năng lực thoát vây sao? Nhìn thấy ân nhân cũng không biết nói tiếng cảm tạ, còn lớn tiếng chất vấn, thực sự là quá đáng."

"Thỗ phiên người là người đưa tới?"

"Đúng đấy, các người ở Đâu Sa quan đồ thành, cũng không thể hơn hơn ngoài vòng pháp luật chứ?"

"Không phải không lo lắng thổ phỉ người chiếm lĩnh nguyên sơn? Bọn họ là so với nguyên sơn Đạo kẻ địch càng đáng sợ!"

"Không sai, vì lẽ đó ta lại để cho thổ phỉ giặc cướp đi cướp đoạt Hùng Ưng bộ sào huyệt đi tới, đợi được sang năm đầu xuân, sơn bên kia nên không có Hùng Ưng bộ như thế một bộ tộc chứ?"

Vân Tranh một mặt trả lời nữ tử câu hỏi, một mặt đem một Tiểu Tiểu bao quần áo đưa tới nói tiếp: "Đây là áo của ta, ta hơi hơi cao chút, người chấp nhận xuyên, không liên quan, ta người này rất sạch sẽ, thậm chí có một chút bệnh thích sạch sẽ, vì lẽ đó người không cần lo lắng sẽ xuyên thủng một xú y phục của nam nhân."

Nữ tử tiếp nhận bao quần áo mở ra liếc mắt nhìn, phát hiện quần áo quả nhiên rất sạch sẽ, hơn nữa thiếu niên này lang còn phi thường tỉ mỉ chuẩn bị cho chính mình áo sơ mi, chính là này đôi bít tất khá là kỳ quái.

"Ta muốn mặc quần áo!"

"Người xuyên a, không ai ngăn người."

"Lăn tới tảng đá mặt sau đi!"

Vân Tranh cười hì hì, liền đi tới tảng đá mặt sau.

Hoa nương một bên mặc quần áo, một mặt cảm thấy buồn cười, tại sao chính mình đối với thiếu niên này thật giống rất khó bay lên địch ý, cho dù ở như vậy quái lạ mà nguy hiểm dưới tình hình vẫn như cũ không nhắc lên được lòng đề phòng?

Mặc quần áo xong, Hoa nương lúc này mới kiểm Khởi túi của mình khóa, đi tới tảng đá mặt sau, phát hiện thiếu niên kia chính đang đối với mình cười, nghĩ đến chính mình vừa nãy thân thể trần truồng dáng vẻ cũng cảm thấy buồn cười, hai người liền dứt khoát cười to lên, dẫn tới trên nhánh cây mã hoàng mưa rơi đi xuống.

Vân Tranh là đối với cô gái này hiếu kỳ , còn xem nhân gia lỏa thể, đây là nam nhân ham muốn, mà Hoa nương ở giấc cướp oa bên trong sinh hoạt mười năm, đã sớm đối với trình C cùng tiết nghĩa nhìn ra rất nhạt, chưa bao giờ nhiều lời bên trong lẫn nhau đã có một bước đầu hiểu rõ, ww uukanshu.net đó chính là chúng ta không phải kẻ địch.

"Có biết hay không, có cái lão đạo yêu người, vì người hiện tại đi truy sát Hùng Ưng vương đi tới, ta hỏi qua hãn làm gì muốn làm như thế,, hãn nói người là một liệt nữ, vì người báo thù rất công bằng, nếu như bất hạnh chết trận, cũng có thể cùng người đi một đoạn âm phủ đường, lo lắng một mình người đi lên tây hoàng! Như thế nào, cảm động hay chưa? Đây chính là ta nghe qua êm tai nhất tình ái thoại."

"Quả thực có một người như vậy dpaZbSae đồng ý vì ta báo thù?"

"Chính xác trăm phần trăm, ta phỏng chừng hãn đặc thủ độ khả thi có tám phần mười, bởi vì cái kia Hùng Ưng vương tâm đã rối loạn."

"Vậy thì tốt, chỉ cần hãn sống sót trở về ta liền gả cho hãn!"

"Phung phí của trời, người xinh đẹp như vậy, mà hãn là cái tạng đạo sĩ, thiệt thòi lớn rồi, nếu như người thật sự muốn gả người, không ngại suy tính một chút ta, ta rất có tiền."

"Người biết cái gì là nam nhân sao? Nếu như người nói người đàn ông kia thật sự tồn tại, ta lập tức gả cho hãn có quan hệ gì, đồng ý vì ta đi báo thù, đồng ý vì là theo ta đi một đoạn âm phủ đường, như vậy chí tình chí nghĩa nam nhân mặc kệ lớn lên thành hình dáng ra sao, người phụ nữ đều

nên chặt chẽ năm lấy, như vậy người đàn ông tốt, ở Đại Tổng trên căn bản chết hết.

Cho tới người? Chỉ có điều là một con ác ác gọi tiểu gà trống!" chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Phù Hoa

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Cười lâm công lấy Trường Cung, vững vàng đứng một gốc cây cây thông hoành cảnh trên, nơi này là tốt nhất địa điểm phục kích, đánh lén Hùng Ưng vương cố nhiên là vì cái kia nghĩa liệt nữ tử, càng nhiều nhưng là vì Vân Tranh kế hoạch, muốn Đậ Sa Huyền hoàn hảo không chút tổn hại, đầu tiên cần phải làm là để Hùng Ưng bộ diệt, mà trong này biến số lớn nhất chính là Hùng Ưng vương, chỉ phải trừ hết hãn, cái này bộ tộc liền sẽ lập tức bị những khác bộ tộc chiếm đoạt.

Triệt để đoạn tuyệt hậu hoạn, cái kế hoạch này mới sẽ hoàn mỹ, mới sẽ không có người cho rằng thổ phỉ Hùng Ưng bộ diệt cùng người Tống có quan hệ, nói tới những chuyện này, cười lâm trong lòng liền tràn ngập bi ai, một đường đường đại quốc, lại tìm không ra bao nhiêu dám Chiến chi sĩ, có thể Chiến chi sĩ, đàn uyên chi minh ở tất cả mọi người vui mừng bên trong hạ xuống được màn che, nhưng không có biết ở Thục trung, có một dáng vẻ phóng khoáng đạo sĩ nghe nói tin tức này sau khi liền gào khóc, rõ ràng chiến thắng, nhưng phải cho người ta hàng năm đưa đi tiền tài, đây là hà đạo lý?

Hiếm thấy nhìn thấy một vị dám đùa bỡn dị tộc hổ lang người, vì lẽ đó cười lâm mới sẽ cam nguyện bị Vân Tranh như vậy một chưa dứt sữa tiểu tử khu trì, bây giờ chứng minh, Vân Tranh kế hoạch là hoàn mỹ sao, có thể được, chỉ cần mình giết chết cái này Hùng Ưng vương, liền năng lực toàn bộ sự tình lạc cái kế tiếp hoàn mỹ màn che.

Thổ phiến người đến, phía trước tiểu tham có vẻ rất là hưng hờ, lần này uổng công vô ích, để mỗi một cái thổ phiến võ sĩ đều trở nên phờ phạc, trở lại Thiên Hồ lại sẽ làm sao? Nơi đó đã đã biến thành đất khô cằn, chính mình năm giữ hết thảy đều đã đã biến thành mạc đạt môn chiến lợi phẩm.

Tiền tiểu quá dpMaHJ1z khứ sau khi, tiếp theo tới được chính là thương binh, cười lâm cận thận ẩn giấu thật thân thể, miễn cho bị những kia ngựa mặt hướng lên trời các thương binh phát hiện, mã mặt sau kéo cãnh cây trát thành xe trượt tuyết, thương binh nằm ở phía trên, bị đường núi gập ghềnh xóc nảy nghiêng rặng nghiêng lợi, mà càng nhiều thương binh nằm ở phía trên đã không nhúc nhích.

Từ xưa tới nay trên chiến trường hạ xuống trùng độ thương hoạn có thể sống sót ba phần mười coi như là ông trời chăm sóc, càng là viêm trời nóng khí, tử vong người liền càng nhiều, vì lẽ đó, thổ phiến người yêu thích ở lạnh giá thời kỳ tác chiến, không thích nóng bức mùa hè.

Hùng Ứng vương ở trong hai ngày này tựa hồ thương già hơn rất nhiều, từ trước đến giờ thẳng tắp phía sau lưng đã kinh biến đến mức lợm khộm, ngồi trên lưng ngựa, không được gật đầu, phần nộ qua đi, mệt mỏi cùng ử rũ liền giống như là thủy triều hướng về hãn bao trùm tới.

"Không nên tin tưởng cái kia nhà Hán tử, không nên tin tưởng Hoàng Hựu Đình đầu độc, lại càng không nên ở chính mình không có làm tốt phòng hộ dưới tình hình dễ dàng rời đi Thiên Hồ, mà tối không nên xuất hiện sự tình chính là khinh địch, chiếm giữ nguyên sơn không phải Tổng quốc quân đội, hai mươi một chút giết người như ngóe giặc cướp, đánh giá thấp bọn họ bảo vệ quê hương của chính mình quyết tâm, đây mới là chính mình to lớn nhất sai lầm.

Trong giây lát, Hùng Ứng vương cảm thấy da đầu lạnh lẽo, sau gáy tóc gáy đều thụ lên, đây là hãn trải qua nhiều năm chiến trận nuôi thành cảnh

giác tỉnh, dù muốn hay không liền mãnh đột nhiên đem thân thể hướng về chiến mã bên trái đổ tới.

Ba mũi tên nhọn hiện hình chữ phẩm gào thét hướng về hãn đánh tới, sau đó mới có dây cung vang lên, miễn cưỡng dùng trên tay phải cánh tay thuận đánh bay một mũi tên, còn lại hai con tiễn nhưng tàn nhẫn mà cắm vào hãn ngực bụng, rơi trên mặt đất Hùng Ưng vương muốn nỗ lực nhìn rõ ràng đến cùng là ai giết mình, nhưng mà bất luận hãn thế nào tìm tòi, đều không nhìn thấy kẻ địch bóng dáng.

Một cái chân còn chụp vào bàn đạp bên trong, thân thể bị chấn kinh chiến mã tha lôi trên đất trượt, phía sau lưu lại một đạo thô thô hồng ấn. . .

"Ai muốn hại ta? Là ai?"

Hùng Ưng vương đến chết đều không tin mình nhìn thấy cái kia khiêm tốn thiếu niên sẽ là toàn bộ sự tình chủ mưu, hãn nghĩ tới rồi hắc thủy bộ, nghĩ đến hoa mà bộ, nghĩ đến mạc đạt môn, thậm chí còn nghĩ đến cái kia từ nhỏ bị chính mình trục xuất đệ đệ, duy nhất không có cân nhắc chính là cái kia cười nói tất cả vinh quang quy về ngài,

Ta vĩ đại Hùng Ưng vương câu nói này thiếu niên. . .

Đậu Sa trại lại một lần nữa nghênh đón chính mình ngày lễ, ngay ở ngày đó, Vân Đại từ thổ phiên người nơi đó cho tới hơn 100 con ngựa, tất cả đều là tốt nhất chiến mã, tất cả mọi người đều ở khen Vân Đại có khả năng, những này mã nếu như mua cho triều đình, chẳng những có thể miễn trừ Đậu Sa trại hai mươi năm thuế má lao dịch, càng có thể đổi tới một người viên chức, một từ bát phẩm viên chức, này đã có thể cùng vừa lên chức xong xuôi Lưu Huyện thừa sánh vai.

Lưu Huyện thừa bây giờ nhìn Vân Tranh cảm giác được cực kỳ sợ hãi, phủ nha tới được người ở Ngũ Câu hòa thượng dẫn dắt đi đi tới nguyên

sơn, sau khi trở về không có nói nhiều, thế nhưng từ những quan viên kia bọn nha dịch nét mặt hưng phấn liền có thể nhìn ra, nguyên sơn xong đời.

Phủ nha đến người chỉ biết là là thổ phiến người hung ác tập kích nguyên sơn, nhưng lại không biết nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Vân Tranh vẫn là cái kia mặc áo xanh nho sam vô hại thiếu niên, đẩy một tấm ánh mặt trời nụ cười xán lạn mặt, qua lại ở các quan lại trung gian, chuyện trò vui vẻ, bởi vì những quan viên này phi thường yêu thích Vân gia cơm nước, chiến mã giao hàng tự nhiên sẽ có xe giá ty chúc quan cùng Vân gia giao thiệp, ba thớt còn nhỏ chiến mã, bọn họ cố ý cho giá trên trời, bởi vì như vậy mã, tối có tính dẻo , còn Vân Tranh chính mình mua về cái kia thớt tiêu mã, xe giá ty người cùng nhau lắc đầu, xem Vân Nhị vui mừng đáng vẻ, con ngựa này không thể làm gì khác hơn là để cho Vân Nhị làm món đồ chơi.

Lưu Huyện thừa cận thủy lâu thai tiên đắc nguyệt, giành trước đã lấy đi hai con thật mã, Vân gia chính mình để lại hai con, còn lại một mạch cho xe giá ty, đây là xe giá ty năm nay thu được to lớn nhất một chiến mã quần.

Lục tục đến Đậ Sa trại quan chức cấp bậc càng ngày càng cao, xem là đô phủ đẩy quan đến Đậ Sa trại thời điểm, toàn bộ Đậ Sa Huyện chúc mừng rất cực đạt đến cao trào nhất.

Có ba lữ đẹp dễ râu mép đẩy quan Lỗ Thanh Nguyên không tiếc bất cứ giá nào sai người đem nguyên sơn giặc cướp đầu người cắt trở về, chính mình chuẩn bị từng cái phân biệt, tội phạm Lưu Đại Ba đối với thương tổn của hãn quả thực chính là trí mạng, Lỗ Thanh Nguyên mỗi ngày rời giường làm ra chuyện làm thứ nhất chính là hướng về cha mình bài vị xin thề, nhất định phải cầm Lưu Đại Ba người đều đi phần trên tế điện, cái này chấp niệm hầu như đem hãn làm cho sắp điên rồi.

Nơi này công lao rất nhiều, tùy tiện năm một cái liền có thể làm cho mình thi tích trở thành rất ưu, muốn trở lại đông kinh Biện Lương thành dễ

như trở bàn tay, thế nhưng tâm tư của hắn không ở trên mặt này, hoa ong vò vẽ cùng Bành Lục tử đầu người tuy rằng để hắn cảm thấy kinh ngạc, nhưng không thể để cho hắn có chút khoái ý, theo người trước mặt đầu càng ngày càng ít, Lỗ Thanh Nguyên trong lòng liền trở nên trầm trọng, chẳng lẽ nói cái này ác tặc lại một lần nữa chạy trốn Thiên Phật?

Hầu tử bưng tới thanh thủy xin mời Lỗ Thanh Nguyên rửa tay, hắn trong lúc vô tình liếc nhìn một chút Lỗ Thanh Nguyên trong tay chân dung, đánh bạo nói: "Người này chết rồi!"

Lỗ Thanh Nguyên nhẹ buông tay, Lưu Đại Ba chân dung liền từ trong tay tuột xuống, lại nhanh chóng nhặt lên đến, đem chân dung đặt ở hầu tử trước mặt nói: "Người gặp người này?"

"Lưu Đại Ba a, nghe nói hắn giết đại quan, chạy trốn tới nguyên sơn, muốn cướp ta gia ngư, bị ta cùng Hàm Ngư đánh chết, cười Lâm đạo trưởng nói người này đầu có thể làm cho ta gia thiếu gia có một cơ duyên lớn, vì lẽ đó liền đem hắn đầu người nắm vôi ướp muối, nói là chờ thiếu gia nhà ta đi Thành Đô phủ đi học thời điểm thì có người phối hợp."

Lỗ Thanh Nguyên thân thể run dữ dội hơn, bên cạnh lão bộc vội vã đỡ lấy Lỗ Thanh Nguyên, lớn tiếng đối với hầu tử nói: "Nhanh đi bắt người đầu, có thể chăm sóc nhà người thiếu gia chính là lão gia nhà ta."

Hầu tử đem chậu ném một cái liền ngay cả bình mang thoán đi trúc lâu bên trong bắt người đầu, làm đầu người bị Hàm Ngư bức tóc thô bạo đặt ở Lỗ Thanh Nguyên trước mặt thời điểm, chỉ nghe hắn kêu thảm một tiếng: "Ác tặc! Người cũng có hôm nay!"

Hống xong câu nói này cả người liền thẳng tắp ngã đi.

Lão bộc nắm thanh thủy nhào vào Lỗ Thanh Nguyên trên má, chỉ nghe hắn thở một hơi thật dài, cả người ngay lập tức sẽ tỉnh táo lại, một ùng ục ngồi dậy tới bắt Khởi nắm đấm liền đánh Lưu Đại Ba đầu người, khuôn

mặt dữ tợn, nào còn có nửa phần vừa nãy loại kia nho nhã phiêu dật khí chất, Thành Đô phủ quan chức đều biết chuyện này đối với Lỗ Thanh Nguyên gai kích lớn bao nhiêu, cũng sẽ không lên tiếng, chung quy phải chờ hãn bình tĩnh lại mới thật an ủi một phen.

Hai cái tay trên truyền đến đau nhức cuối cùng đem hãn từ trạng thái điên cuồng bên trong kéo ra ngoài, nhìn hai con da tróc thịt bong, máu me đầm đìa tay, Lỗ Thanh Nguyên dĩ nhiên cảm thấy thoải mái cực điểm.

"Con ngoan, đánh chết ác tặc, Hầu bá, thưởng, trọng thưởng!" Lão gia nhân ngay lập tức sẽ từ trong lòng móc ra hai tấm giao tử cười cho hầu tử cùng Hàm Ngưu một người một tấm, đây là mười quán giao tử, xác thực được cho trọng thưởng.

Hầu bá thấy hầu tử cùng Hàm Ngưu cao hứng thu hồi giao tử, chính mình cũng cao hứng, lại từ giáp trong túi lấy ra một phong cụ thiếp, giao cho hầu tử nói: "Nhà người thiếu gia ngày sau nếu như đến Thành Đô phủ, ngộ đến bất kỳ khó khăn cũng có thể hướng về lão gia nhà ta cầu viện."

Hầu tử tiếp nhận cụ thiếp, cảm ơn lão quản gia, nhảy hướng về Vân Tranh chạy tới, một bên chạy, một bên gọi: "Thiếu gia, thiếu gia, người có thể đi Thành Đô phủ vào học!"

Hầu tử hồn nhiên dáng dấp, trêu đến Lỗ Thanh Nguyên cùng còn lại quan chức hoàn toàn vuốt râu cười ha ha.

Vân Tranh quy củ hướng về Lỗ Thanh Nguyên trí tạ, đồng thời nhiệt tình mời những quan viên này đi nhà mình cùng ăn, một bộ trẻ nhỏ dễ dạy dáng dấp, cho Thành Đô phủ hạ xuống quan chức lưu lại ấn tượng thật tốt, đặc biệt là Lỗ Thanh Nguyên, nhìn thấy Vân gia tuy rằng đơn sơ, thế nhưng là thu thập không nhiễm một hạt bụi, trang trà dụng cụ cũng phi thường sạch sẽ, trong lòng liền nhiều hơn mấy phần vui mừng, ww uukanshu. net ngẩng

đầu nhìn thấy cái kia bò tới cột nhà trên giữ nhà xà cười nói: "Còn đúng là Thanh Long nhiều trụ a!"

Thượng Quan đã bắt đầu tán thưởng, những khác quan chức tự nhiên khen không dứt miệng, đợi được tịch nhục đem cơm canh đưa ra sau khi, Lỗ Thanh Nguyên ăn một miếng dương thang, ồ một tiếng, vừa cẩn thận nếm thử một miếng mới đối với những khác quan chức nói: "Mặc còn coi thường hơn này bát dương thang, bản quan ở hoàng cung ăn được thiêu vĩ yến cũng chỉ đến như thế."

Tịch nhục rất không hiểu, một đám đại quan, ăn sạch chính mình tràn đầy một oa dương thang, có điều nàng rất nhanh sẽ cao hứng lên, bởi vì nàng thu được rất nhiều ban thưởng, cho tới bước đi thời điểm đều sẽ leng keng leng keng vang vọng.

Lưu Huyện thừa ngẩng đầu nhìn cái kia giữ nhà xà, hẳn cảm xúc rồi cùng Lỗ Thanh Nguyên rất khác nhau, Lỗ Thanh Nguyên chỉ là thuận miệng khen một hồi, thế nhưng cái kia giữ nhà xà tựa hồ thật sự chậm rãi mọc ra giác đến.

" ông trời, những người này nếu như biết là người thiếu niên này dùng kế giết sạch rồi nguyên sơn đạo phi sẽ có thể nào ngạc nhiên, nếu như bọn họ biết thiếu niên này đi tới thảo nguyên một chuyến, liền để một có hơn một ngàn tên Mãnh Sĩ thổ phiên đại tộc ở trong khoảng thời gian ngắn ngủi liền triệt để biến mất, không biết triều chính sẽ có thể nào rung động.

Quay đầu lại nhìn thấy Vân Tranh một bộ thuần khiết thiếu niên người dáng dấp tiếp thu Lỗ Thanh Nguyên thi giáo, thấy lạnh cả người liền từ bàn chân lên tới đỉnh đầu, Hoàng Thiên gia gia a, Đậ Sa Huyền đến cùng ra một nhân vật dạng gì a?

Nguyên lai Đông Hoa môn xưng tên chính là cho nhân vật như vậy chuẩn bị!

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Ái Tình Cùng Xuân Dược

Chương dpHzqHxy 44: Ái tình cùng xuân dược

Hoa nương lười biếng thân một hồi eo, cảm thấy khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều chua khốn không ngọt, cũng là, bất kể là ai đất trời đen kịt liên tục ngủ sau ba ngày, đều sẽ cảm thấy chua khốn.

Bên ngoài rất náo nhiệt, Hoa nương đem cửa sổ đẩy ra một cái khe lén lút nhìn ra phía ngoài, người bên ngoài quả nhiên rất nhiều, còn có thật nhiều ăn mặc quan phục người phi thường văn nhã bưng chén trà bình luận trước mặt Thanh Sơn, cái kia con gà trống con mang theo tối nọ cười đối trá, lộ ra mấy viên hàm răng trắng nõn sùng bái nhìn những kia quan nhân đàm luận.

Chỉ cần có người cái chén hết rồi, hẳn sẽ phi thường chân chó giúp đỡ nhân gia thêm mãn, động tác nước chảy mây trôi khoan khoái cực điểm, vừa nhìn chính là một yêu thích nịnh hót.

Tịch nhục tiểu cô nương đi vào, bưng một đại bồn thanh thủy, nhìn dáng dấp là chuẩn bị năm cho mình rửa mặt dùng, không có càn liểu? Chỉ có một màu trắng tiểu bàn chải, Hoa nương không biết làm cái gì vậy.

Cũng may tịch nhục là một hiếu ý thật khuê nữ, đem thanh muối bột chiếu vào bàn chải đánh răng trên, thử nha hư không khoa tay hai lần, Hoa nương ngay lập tức sẽ biết làm cái gì vậy dùng.

"Kỳ quái."

Hơi hơi đánh giá một hồi liền hàm một cái thanh thủy bắt đầu đánh răng, xác thực so với cành liễu dùng tốt, Hoa nương giặt xong mặt, tịch nhục cũng dọn dẹp xong gian nhà, hồng tất bồn cầu cũng đã cọ rửa sạch sẽ.

Hoa nương ngồi ở trước cửa sổ thu dọn chính mình tóc mây, tóc thao túng đến thao túng đi đều là không tìm được một hợp dùng kiểu tóc, giờ ngọ ánh mặt trời chiếu ở phía trước cửa sổ vại nước trên, một mảnh vầng sáng nhàn nhạt liền khúc xạ tiến vào gian phòng, tịch nhục nhìn Hoa nương cao vót ngực, trắng nõn cảnh, ngón tay thon dài, như họa mặt mày, không khỏi xem ở lại : sững sờ, nàng chải đầu dáng vẻ tại sao đẹp mắt như vậy?

"Tiểu tịch nhục a, nữ nhân đẹp dễ chỉ có năm phần là cha mẹ cho, còn lại năm phần liền muốn người có hay không trang điểm trang phục, kỳ thực tiểu tịch nhục người cũng là cái mỹ nhân phiêu, hiện tại người ngực không đủ cao, hông không đủ kiêu, đó là bởi vì người vẫn là một hoa cúc khuê nữ, nhưng là vòng eo của người rất nhỏ, chân rất dài, này có thể đều là mỹ nhân tiêu chí , còn màu da hơi hơi đen một điểm, liền hoàn toàn không phải vấn đề gì, chỉ cần không tắm nắng, mấy tháng hạ xuống người liền sẽ biến thành một búp bê sứ."

Hoa nương làm sao hoà hội không biết mình mị thái là làm sao hấp dẫn người, có điều có thể hấp dẫn đến một cái tiểu cô nương ước ao chính mình, cũng cảm thấy có chút kiêu ngạo, sừng trâu lược từng lần từng lần một lướt qua tóc dài, trắng nõn tay cùng đen thui phát hiện ra một loại yêu điểm mỹ.

Nàng là cố ý, bởi vì có một con gà trống chính nằm ngoài cửa xem chính mình.

Bị người phát hiện, Vân Nhị ngay lập tức sẽ từ chảy nước miếng trạng thái đã biến thành một phần trang ngọc thể nữ em bé, đưa tay ra cánh tay đã nghĩ để Hoa nương ôm một hồi chính mình, thực sự là muốn biết bị một câu mùi hương nồng nàn nhuyễn ngọc giống như thân thể ôm ấp cảm giác.

Hoa nương vừa nãy cũng cảm giác được có người nhòm ngó, nguyên tưởng rằng là Vân Đại cái kia tiểu gà trống, không nghĩ tới chạy vào chính là một kê nhãi con, mập mập trắng trẻo hài tử ai cũng yêu thích, Hoa nương vừa muốn đem Vân Nhị ôm lấy đến, nhưng trong giây lát phát hiện Vân Nhị trong đôi mắt mê say vẻ, này biểu hiện nàng xem hơn nhiều, xuất phát từ cảnh giác, nàng dù muốn hay không liền đem Vân Nhị vút lên giường.

Vút sau khi đi ra ngoài, mới phát hiện mình vút chính là một đứa bé, chưa kịp nàng xin lỗi, nổi giận đùng đùng tịch nhục liền ôm lấy Vân Nhị, hướng về nàng hừ một tiếng liền kéo cửa ra đi ra ngoài.

Hoa nương cười khổ một tiếng, đây là một loại bản năng, một loại ở giặc cướp oa bên trong sinh tồn mười năm dưỡng đi ra bản năng, nếu như không có như vậy cảnh giác tính, chính mình không biết đã bị người ta chà đạp qua bao nhiêu khắp cả, bây giờ trở về quy đến bình thường trong thế giới thậm chí ngay cả hài tử hồn nhiên ánh mắt đều có thể xem thành sắc lang, chuyện này thực sự là quá tệ.

Cái bụng rất đói, thế nhưng cái kia gọi là tịch nhục tiểu cô nương nhưng không có cùng thường ngày đoạn cơm canh lại đây,

Nhìn dáng dấp còn ở giận bản thân mình, Hoa nương không phải là một lập dị nữ nhân, nếu đói bụng, nàng liền rất muốn đi trong phòng bếp nấu, Vân gia trong phòng bếp đều là có ăn, đặc biệt là loại kia mang nhân bánh bánh hấp mùi vị tốt nhất, mặt trên còn có đẹp đẽ hoa văn.

Nhưng là hôm nay không được a, bên ngoài có rất nhiều quan chức, chính mình một khi đi ra ngoài, Vân Đại ngày thật tốt liền không còn, một vị mỹ nhân tuyệt sắc xuất hiện ở cùng khổ trong sơn trại, ngó ngẩn đều biết sẽ có kết quả gì.

Một con rắn lè lưỡi từ cột nhà trên bò đi, lại dọc theo bàn chân bò lên trên mặt bàn, rất thoải mái bàn ở trên bàn hưởng thụ nơi này không mãnh

liệt lảm phản quang.

Đây là một cái rất béo tốt xà, nếu như dùng để làm xà canh, có thể làm tốt đại một oa...

Ngay ở Hoa nương suy nghĩ lung tung thời điểm, Vân Đại bưng một mâm cơm đi vào, áy náy nở nụ cười nói: "Người không cần để ý, nhà ta người hầu so với chủ nhân tính khí lớn, có điều tâm tư của bọn họ đều là cực tốt đẹp."

"Là ta không đúng vậy, không nên đem đưa tay muốn ta ôm Vân Nhị ném tới giường bên trong đi, đây là ở nguyên sơn nuôi thành thói hư tật xấu, xem ai cũng giống như là bại hoại."

Vân Đại mặt nhất thời liền đen, cái này tiểu hỗn đản, hiện tại ai tiện nghi đều muốn chiếm, miễn cưỡng bỏ ra vẻ tươi cười nói: "Sau đó liền không muốn lại ôm hẳn, đứa nhỏ này chính là tật xấu này, nhìn thấy đẹp dễ phụ nhân đã nghĩ để người ta ôm một cái, ta đánh quá hẳn rất nhiều thứ, tật xấu này đều là cái không xong."

Hoa nương lắc đầu một cái nói: "Như vậy tiểu nhân : nhỏ bé hài tử rất sớm không còn mẫu thân, có hành động như vậy không ngạc nhiên, nếu như ta không phải thân hãm tặc quật, ta hài nhi cũng nên so với Vân Nhị đều lớn rồi."

Thấy Hoa nương rưng rưng muốn khóc dáng dấp, Vân Đại biết chọc vào nỗi đau của nàng, vội vàng đem bàn ăn hương về trước gót chân nàng đẩy một hồi nói: "Ăn cơm, người trên một bữa cơm vẫn là tối hôm qua ăn, hiện tại đều sau giờ Ngọ, nhất định đói lả, ném thử Vân gia tên rau họ hộp, những kia quan nhân đi rồi, ta tự mình làm, hương vị không sai, chính là ăn xong khẩu khí đại chút, có điều mùi vị xác thực không nói, người cũng là một yêu thích mỹ thực, điểm ấy tỳ vết nên không để ý."

Xem một người phụ nữ ăn cơm không lễ phép, Vân Tranh nói xong liền đi ra ngoài.

Môn vừa đóng lại, Hoa nương trên mặt thích ý liền lập tức biến mất rồi, một cái tát liền đem giữ nhà xà đẩy dưới bàn, nơi này là người chỗ ăn cơm, một con rắn đều là nhìn làm gì.

"Đại ca, người phụ nữ kia rất không đúng a?"

Vân Đại vừa trở về phòng, Vân Nhị liền tập hợp lại đây nói.

"Là không đúng, có điều một ở giặc cướp oa bên trong giấy dựa mười năm, vẫn như cũ có thể bảo trì lại một viên bản tâm nữ tử trị cho chúng ta kính nể, vì lẽ đó người sau đó liền không muốn đi đùa cợt nàng, nàng vừa nãy vẻ mặt tuy rằng rất giả, thế nhưng thương tâm khổ sở cũng không phải giả, ta khẩu nói ta tâm, ta bút thư ta tâm, hai người này kỳ thực đều là giống nhau.

Quá năm nay, chúng ta liền muốn đi Thành Đô phủ, hảo hảo quý trọng người nơi này cùng sinh hoạt đi, chúng ta sau đó chưa chắc có cơ hội trở về, cái thời đại này một lần phân biệt liền rất có thể là vĩnh quyết."

Vân Nhị cũng có chút thương cảm, dù sao người nơi này đều cực kì tốt, vừa nghĩ tới chính mình muốn rời khỏi, bất mãn ra cửa, tịch nhục nhìn thấy Vân Nhị không cao hứng, cho rằng còn ở sinh người phụ nữ kia khí, ôm Vân Nhị liền lên trúc lâu, hai người ngồi ở trên bình đài đồng thời nhìn hầu tử cùng Hàm Ngưu nằm ở dưới lầu đóng cỏ khô thảo luận nguyên sơn sự tình.

Vân Đại hơi hơi nghỉ ngơi một hồi, liền đến đến nhà bếp, tự mình chuẩn bị rất nhiều món ăn, đón lấy khách mời mới là ngày hôm nay chính mình chân chính muốn chờ khách mời, tửu là cây nho nhường, vẫn là Lại Bát mang về cho mình, không cam lòng uống, ngày hôm nay sẽ không ngại đem nó toàn bộ uống sạch.

Cơm nước không có bao nhiêu chú ý, tịch nhục luộc đại xương mùi vị cực kì tốt, cười lâm cùng Ngũ Câu liền yêu thích những này, hơn nữa càng phì càng thích.

Lần này cười lâm cùng Ngũ Câu xem như là giúp đại ân của chính mình, nếu như không có cười lâm phần kết, quý mới biết cái kia đem quần đều thua trận Hùng Ưng vương sẽ làm ra chuyện gì đến, chớ mất chủ lưu lạc đến Hán địa cũng không phải không thể, thậm chí cái tên này sẽ chiếm giữ ở nguyên sơn không đi. Bây giờ hãn chết rồi, chính mình hậu hoạn cũng không có.

Cho tới Ngũ Câu đại sư, tác dụng của hãn liền trọng yếu hơn, ngay lập tức liên hệ quan phủ, làm rõ trong này quan hệ, có thể đem nguyên sơn Đạo bị diệt trừ chuyện này chỗ tốt lợi dụng đến to lớn nhất, triệt để phụng dưỡng Đạo Sa quan bách tính.

Phải biết năm năm không có thuế má, đối với nơi này bách tính tới nói chính là một phúc phận lớn lao.

Thái Dương đem lạc thời điểm, một tăng một đạo dắt tay nhau mà đến, tay áo lớn phiêu phiêu, giống như thần tiên bên trong người, đứng ở trước cửa Vân Đại đối lập ở hiên bên cửa sổ trên Hoa nương nói: "Người xem, người phải gả nam nhân đến rồi, cái tên này thật sự giết chết Hùng Ưng Vương Toàn thân trở ra, ba môi sáu chứng có muốn hay không ta hiện tại liền giúp người tìm kĩ?"

Áo của hãn tuy rằng cũ nát một chút, có điều không quan trọng lắm, Vân gia có chính là vải bông cùng vải bố, tơ lụa cũng không có thiếu, người có thể ở nhà làm người gả y, muốn ép kim tuyến, Đạo Sa quan nội thì có, ngày mai sẽ đi, ta nhìn thấy người trong bao quần áo có bốn, năm thỏi hoàng kim, ww uukanshu. net dùng để làm đồ cưới đầy đủ."

Hoa nương chăm chú nhìn chăm chăm trên sơn đạo cười lâm nhìn một lúc lâu mới thê lương nở nụ cười nói: "Người xem một chút hấn dáng vẻ hiện tại, thần tiên bên trong người giống như vậy, ta dù có Thường Nga chi tư, hấn e sợ cũng không có tương vương chi niệm, thôi, một mực cưỡng cầu e sợ liền bạn bè đều không đến làm, cùng với như vậy còn không bằng hấn vào đại đạo, ta tiến vào Hồng Trần, lưu một đoạn giai thoại cũng tốt."

"Giai thoại? Lời nói dối chứ? Trước đây có một vị hòa thượng hấn liền làm một bài thơ, ta khá là tán thành, thơ là như vậy: "Từng lự đa tình tổn phạm hành, vào núi lại khùng đờng Khuynh Thành. Thế gian an đến song toàn pháp, không phụ Như Lai không phụ khanh!"

Vậy cũng là một vị cao tăng a! Hấn đều không thể bỏ qua Khuynh Thành, cười lâm tính được là cái gì, Nữ truy nam cách tăng sa, chỉ cần người kiên nhẫn, ta cảm thấy cười Lâm lão đạo trốn không thoát lòng bàn tay của người, coi như là hấn đạo tâm kiên định, chúng ta làm điểm kích dương được, không tin hấn không phải phạm."

Hoa nương cảnh giác nhìn Vân Tranh, nước long lanh trong đôi mắt to tất cả đều là khinh bỉ, xem xét rất lâu mới nói: "Ta phát hiện người người này căn bản là không phải một người đọc sách, người đọc sách nên có trình tiết, ở trên thân thể người căn bản là không nhìn thấy, người là một chỉ cần kết quả, không muốn quá trình người, ta thậm chí cảm thấy, người sẽ vì kết quả mà người muốn, thủ đoạn gì đều dùng đi ra."

"Người biết cái gì, làm như vậy thành công độ khả thi cao nhất."

"Người hiện tại tuổi còn nhỏ còn không biết tình ái tư vị, ta liền ngẫm lại xem tương lai người nếu như thật sự có một quý mền nữ nhân sau, người có hay không đối với nàng dưới xuân được!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Yêu Thích Mở Thanh Lâu Nữ Nhân

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

"Trang cầu liền muốn như cầu, phần trừ liền muốn như trừ, nếu người hiện tại là bốn tuổi hài tử, vậy thì không muốn biểu hiện ra người thành thực, Đại Tổng người thông minh muốn so với người suy nghĩ nhiều nhiều lắm, Hoa nương liền có thể miễn cảm phát hiện người trò đùa dai, bản lĩnh như thế này ta đều cũng có một chút, người đừng tưởng rằng chúng ta so với người ta thông minh.

Luận đến già luyện cơ trí, chúng ta còn kém rất xa. Nếu người yêu thích coi như hài tử vậy thì tốt tốt đi làm, chờ năm tháng đưa người chậm rãi ngao thành thực, ta không muốn người bị người ta xem là yêu quái đối xử, như vậy đối với người trưởng thành cũng không có lợi."

Buổi tối ngủ đi sau khi, Vân Tranh lặng lẽ ở Vân Nhị bên tai khẽ nói, Vân Nhị gật gù, biểu thị tự mình biết, liền làm bộ ngủ, chỉ cần là hài tử liền sẽ không thích nghe nói giáo, cũng may Vân Nhị là một chịu nhiều đau khổ hiểu chuyện bé ngoan, biết mình nên ở người nào, chuyện gì trước mặt nghe lời.

Trúc trên lầu Ngũ Câu hòa thượng tiếng ngáy rõ ràng có thể biện, chàng vạng chớp mắt này tửu, ba nam nhân thêm trên một người phụ nữ uống phi thường làm càn, Điem Điem rượu vang thêm vào hương nùng rượu đế, đối với Vân Đại sớm đã bị cưỡng cưỡng tửu ngâm quá dạ dày cũng không có tác dụng, tung hai phao niệu, vi huân cảm giác say liền triệt để không gặp.

Cười lâm ưỡng say, Ngũ Câu ưỡng say, Hoa nương cũng ưỡng say rồi, một múa kiếm, một tụng kinh, một múa lên, chỉ có Vân Tranh tỉnh táo đáng sợ, một hạt một hạt hương về trong miệng đưa lược phi thường xối muối đậu, một vừa thưởng thức cười lâm kiếm pháp.

Không thể không nói cười lâm múa kiếm thời điểm phi thường tiêu sái, thậm chí có một cỗ dũng cảm mùi vị, Hoa nương vũ đạo liền có vẻ phi thường nhu mì, nữ tử mì thái bị nàng diễn dịch rất sống động.

Ngũ Câu lớn tiếng tụng kinh, xướng chính là Vân Tranh ban ngày niệm cái kia bài thơ, từng lự đa tình tổn phạm hành, vào núi lại khùng đờng Khuynh Thành. Thế gian an đến song toàn pháp, không phụ Như Lai không phụ khanh!"

Xem ra Ngũ Câu hòa thượng cũng là hi vọng cười lâm có thể hoàn tục cưới vợ, chỉ ít Hoa nương chính là một tốt vô cùng ứng cử viên, một cơ khổ, một cô đơn, một nhận hết lâm nạn, một bách chiến quăng đời còn lại. Thế gian xác thực không có so với này càng thêm xứng nhân duyên.

Cùng Ngũ Câu hòa thượng đồng thời đi tiểu thời điểm liền thảo luận quá xuân dực độ khả thi, kết quả bị Ngũ Câu câu nói đầu tiên phủ quyết: "Nếu như người không lo lắng ngày thứ hai bị cười lâm truy sát, người liền làm như thế."

Ngay ở Vân Tranh triệt để tuyệt cái ý niệm này thời điểm, Ngũ Câu còn nói: "Nếu như cần trợ giúp, bần tăng nào còn có một bình đoàn tụ tán có thể đưa cho người, đó là Tây Vực một vị tu hành Hoan Hỉ Thiện cao tăng tặng cho, có người nói hiệu quả phi phạm."

Nghe xong câu nói này, Vân Tranh cũng đã không hi vọng trong nhà Phật còn có người tốt lành gì, có điều xuân dực thứ này chưa từng gặp, đem ra nghiên cứu một chút còn là vô cùng tốt.

Sắp sửa bước vào trúc lâu thời điểm Ngũ Câu hòa thượng nhưng ngăn cản Vân Tranh, Vân Tranh kinh ngạc hướng trúc trên lầu nhìn tới, phát hiện cười lâm đang dạy Hoa nương múa kiếm, động tác phi thường thân mật, đặc biệt là Hoa nương trong mắt thanh ba hầu như có thể đem sắt thép hòa tan.

Không nghĩ tới Hoa nương vẫn đúng là thích cái này hào phóng hán tử, đây cũng quá tùy tiện, hai người tổng cộng liền thấy ba gặp mặt! Vân Tranh đổ kị nghĩ như vậy.

Nhân gia tình chàng ý thiếp , còn hòa thượng cùng Vân Tranh chỉ có thể núp trong bóng tối bị muỗi cắn, ở trên tay có thêm hai cái bọc lớn sau khi Vân Tranh không dự định nhin, lay động hòa thượng hai lần, mới phát hiện cái dpw36eXZ tên này đã ngủ, mùi rượu đầy người hun đến muỗi đều không dám tới gần.

Hòa thượng lớn mật Vân Tranh một người căn bản là người không xê dịch nổi, không thể làm gì khác hơn là đem hầu tử cùng Hàm Ngư oanh lên giúp đỡ chính mình đem hòa thượng phù đến trúc trên lầu ngủ , còn múa kiếm vũ mật mỗi còn lại hai người, nhưng ở trên bình đài ngồi đối diện tán gẫu, tựa hồ tán gẫu đến phi thường hài lòng.

Nghe nói từ là sắc chi môi, Vân Tranh lại để cho hầu tử cho trên bình đài hai người đưa đi một vò tử hương nùng rượu đế,

Chỉ tiếc không có xuân dược, bằng không đêm nay liền có thể chu toàn chuyện tốt của bọn họ.

Vân Nhị cuối cùng từ giả ngủ đã biến thành thật ngủ, cũng thật là một bộ tiểu hài tử đáng dấp, hai cái tay nhỏ bé tạo thành năm đấm giơ lên cao đặt ở Đại Đầu hai bên, hấn ngủ say sưa, Vân Tranh nhưng không có một chút nào buồn ngủ.

Năm nay muốn nhập học đã chậm, muốn nhập học nhanh nhất cũng là sang năm năm tháng sự tình, mắt thấy gió thu liền muốn Khởi, chính mình đi tới thế giới này năm thứ hai chẳng mấy chốc sẽ quá khứ, nhưng lại không biết Thành Đô phủ nên là thế nào phồn hoa, đều nói giường lên hai ích, vậy thì trọn to hai mắt cẩn thận mà nhìn.

Này vừa cảm giác ngủ thẳng mặt trời lên cao mới tỉnh lại, Vân Nhị ngoan ngoãn đứng trên cái băng nhìn trên mặt bàn một quyển sách, bên ngoài hài tử cũng chính đang thật lòng đọc sách, tịch nhục đang chuẩn bị bữa trưa. Hầu tử ở thanh lý chuồng lợn, mà Hàm Ngưu sáng sớm liền đi ra ngoài cho trâu ngựa cắt cỏ xanh đi tới, Hoa nương đứng trực lâu trên bình đài thăm thiết nhìn sơn đường nhỏ, trong tay khăn sắp bị nàng cắn nát.

Vân Tranh đứng Hoa nương sau lưng, theo ánh mắt của nàng rất nhanh sẽ nhìn thấy một mập một sấu hai bóng người, kỳ quái đối với Hoa nương nói: "Người tối hôm qua chưa hề đem hãn bắt?"

"Đồ vô liêm sỉ, tối hôm qua ta cùng Lôi huynh chỉ nói là một buổi tối, sao muốn như người nghĩ hạ lưu?" Hoa nương lại như một bị điểm pháo đốt, ngay lập tức sẽ nổ tung.

"Ta cùng lão đạo nhận thức lâu như vậy rồi, ta đến bây giờ mới biết hãn họ Lôi, cái tên này cũng đủ tàn nhẫn, có thể ngành quyết tâm đi thẳng một mạch, lưu lại mỹ nhân thương tâm đoạn trường, đáng chết a!"

Hoa nương tàn nhẫn mà trừng Vân Tranh một chút, nhắc lên váy liền muốn xuống lầu.

"Người đi làm gì? Người không phải nói người muốn trụ trúc lâu sao?"

"Ta đi mưu tính một hồi tương lai của ta nghề nghiệp, nhìn ta Hoa nương cách các người những này xú nam nhân có phải là sẽ chết đói!"

Nghe được Hoa nương muốn làm ăn, Vân Tranh đuổi theo sát đến, đối với Hoa nương nói: "Lòng dạ của người cao ta biết, có điều liền dựa vào người cái kia mấy thoi vàng tiền vốn làm không là cái gì món làm ăn lớn, không bằng chúng ta kết phường, người cũng biết ta gần nhất tiền nhàn rỗi rất nhiều."

"Ta muốn mở thanh lâu, người cũng dự định vào cỡ?"

"Tại sao muốn mở thanh lâu, không bằng người đi bán thịt bò khô, ta có thể cho người cung cấp hàng hóa, bằng không bán bán chá nhiễm cũng không sai, nữ nhân gia mở cái thêu trang, tuyệt đối là một môn rất ý, nếu như người còn không lọt mắt, Đậu Sa trại gia cụ nhưng là thợ khéo nhất lưu, kiểu dáng mới mẻ độc đáo, người thu được mười mấy bộ liền có thể ở Thành Đô phủ mở một gia đều điểm."

Hoa nương đột nhiên xoay người lại nhìn chăm chăm Vân Tranh nói: "Người liền như thế xem thường thanh lâu?"

"Nói thật, ta đối với da thịt buôn bán từ trước đến giờ không có hảo cảm gì!"

Hoa nương nở nụ cười xinh đẹp, nhìn ra Vân Tranh trong lòng rung động, liền nghe Hoa nương đem thân thể tới gần Vân Tranh, nhỏ giọng ở bên tai của hắn nói: "Kỳ thực thanh lâu chính là cho các người những này ra vẻ đạo mạo, nói một đàn làm một nẻo nguy quân tử mở, ta yêu thích mở thanh lâu, Lôi huynh đều không hề nói gì, người từ đâu tới như vậy chút phí lời?"

Người cảm thấy ta Hoa nương mở thanh lâu cần tiền? Ta sẽ không tìm được tiền?"

Trời ạ, nữ nhân này đã bị cười lâm thâm kích đã phát điên, vậy thì muốn mình trần ra trận, này còn cao đến đâu.

"Ta có tiền a, có thể cho người mượn mở thanh lâu, như vậy người liền không cần đi tìm những kia vợ va vợ vẫn người đi kiếm tiền, ta còn không biết người, nhất định là trước tiên đi Thành Đô phủ mở lớn diếm xí, sau đó tìm mấy cái nhìn người chảy nước miếng ngu xuẩn để bọn họ ra tiền làm cổ đông, có phải như vậy hay không, chỉ là như vậy vừa đến, người lại muốn vội vàng ứng phó những người đàn ông kia."

Hoa nương xì xì cười nói: "Cũng thật là một thông minh tiểu gà trống, có điều người đem cổ đông số lượng nói thiếu, không phải mấy cái, mà là nên có mười mấy mới đúng, mấy cái, bọn họ rất dễ dàng đem ý kiến đạt thành nhất trí, như vậy vừa đến đã sẽ đem người liền dây lưng cốt ăn đi, nhưng là cổ đông có thêm sẽ không có cái này sầu lo, thiếu một hai không đáng kể lại tìm là được rồi, muốn cho mười mấy nam nhân đồng lòng hợp lực đi làm một chuyện, không bằng đi thu phục Yến Vân Thập Lục châu."

Biết người muốn giúp đạo sĩ coi chừng ta, được rồi, ta cho người cơ hội này, người coi như ta cái thứ nhất cổ đông được rồi, ta sẽ lại đi tìm những khác, vì lẽ đó ta chẳng mấy chốc sẽ rời đi Đậu Sa trại, nơi này là duy nhất có thể làm cho ta ngủ cái chân thật giấc địa phương."

"Được rồi, người tìm cổ đông kỳ thực chính là đang tìm chỗ dựa, thanh lâu nghề này không cái ngành trát chỗ dựa mở không đứng lên, ta luôn cảm thấy người là ở đưa dê vào miệng cạp a."

Hoa nương nở nụ cười, cười cực kỳ tự tin, cười được rồi mới vỗ Vân Tranh vai nói: "Ai là Lão Hồ, ai là trư dương, ai có thể nói rõ, không liên quan, tỷ tỷ ta trước tiên đi Thành Đô phủ lang bạt một phen, coi như là ta thất bại, không phải còn có người này con tiểu hồ ly khắc phục hậu quả sao, nhớ kỹ, chúng ta mới là phía trên thế giới này có tư cách ăn thịt mãnh thú!"

Thấy hoa nương xốc lên nóng hôi vì hấp dùng một con mềm mại tay từ bên trong lấy ra hai cái nhiệt bánh bao ăn nhiều thời điểm, Vân Tranh thờ

dài một hơi, mình muốn ở Thành Đô phủ yên tĩnh đọc sách chung quy chỉ là một mỹ lệ bọt nước.

Đỡ lấy thời kỳ, Vân Tranh giúp đỡ Hoa nương hoàn thiện thanh lâu mỗi một chi tiết nhỏ, tuy rằng Vân Tranh không biết cái thời đại này thanh lâu đến cùng cần muốn như thế nào phần mềm biện pháp, thế nhưng đối với thanh lâu trang hoàng, cùng dụng cụ sử dụng trên những thường thường có thể làm cho Hoa nương kinh ngạc không ngậm mồm vào được.

"Nói thật sự Vân Đại, ww uukanshu. net người đến cùng là lai lịch gì? Ta biết Ngũ Câu ngọn nguồn, biết cười lâm ngọn nguồn, thế nhưng người, đối với ta mà nói chính là một đoàn sương mù.

Ta cho rằng theo thời gian trôi đi ta luôn có thể đoán ra người ngọn nguồn, kết quả ta phát hiện ta sai rồi, càng là cùng người giao du mật thiết, người mang cho ta sương mù thì càng thêm nùng hậu, liền người đối với những này tao nhã ngoạn ý hiểu rõ, người nói người là phượng Tử Long tôn ta đều sẽ tin tưởng, nhỏ giọng nói cho tỷ tỷ, người đến cùng là lai lịch gì?"

Vân Tranh lắc đầu một cái đối với Hoa nương nói: "Chớ ép ta lừa người!"

Hoa nương thoả mãn gật gù nói: "Ta đoán vẫn là chuẩn, lai lịch của người không đơn giản, đối với người vừa này trả lời ta phi thường thoả mãn, có thể nói ra câu nói này, liền nói rõ người ở lấy thành đợi ta, không có gạt ta dự định, trong lòng có bí mật không coi là cái gì, ai còn không điếm việc không muốn để cho người khác biết."

Cùng nữ nhân này đấu võ mồm, Vân Tranh phát hiện mình sẽ không có thắng quá, cũng được, cùng một cô gái đấu võ mồm coi như là thắng lợi, cũng không có cái gì hào quang có thể nói.

Thanh lâu đáng vẻ giả thiết sau khi, Vân Tranh liền để người què cho Hoa nương làm một mô hình, khi này cái mô hình xuất hiện ở Hoa nương trước mặt thời điểm, Vân Tranh phát hiện, trong ánh mắt của nàng tất cả đều là cuồng nhiệt ánh sáng, cầm mô hình vượt qua đến phúc quá khứ xem, yêu thích không buông tay, đây chính là một điên cuồng yêu thích mở thanh lâu nữ nhân

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thương Ly Biệt

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 46: Thương ly biệt

Hoa nương đang xác định người què thủ nghệ của bọn họ sau khi, liền lập tức tuyệt lập tức đi Thành Đô tâm tư, nàng phải ở chỗ này giám công, nhìn người què một chút đem hết thầy gia cụ làm được.

Trọng yếu nhất chính là giường, tay nghề chi phức tạp, quả thực làm người nghe kinh hãi, trên giường có giường vi, bao vây chia làm ba cái giới cách, bên trong sức hoa văn. Giường ở ngoài có cách cánh cửa, mặt trên có tô điểm lãng hoa, Như Ý chờ đồ án. Chạm trở sau khi dùng cây trấu ma sát, sau đó trên tất, một cái giường, liền để người què cùng mười mấy cái thợ thủ công bận bịu tử một tháng.

"Cái này gọi là tiểu giường giường, mặt trên thêm vào rút sợi còn có giáng mạn, liền khác thành thế giới, đèn đuốc vị kế tiếp lựa mỏng nữ tử ngồi ngay gần đầu giường, không cần duyên dáng gọi to, cũng không cần nghênh tiếp, mơ mơ hồ hồ dáng vẻ, coi như vị kia kiêu nương trong ngày thường chỉ có sáu phần màu sắc, chúng ta cũng có thể đem này sáu phần màu sắc bán được mười phần."

Nghe xong hoa lời của mẹ, Vân Tranh mặt đều muốn đánh thành bánh bao, đau răng giống như hấp cảm lạnh khí nói: "Chúng ta cái từ này liền không muốn dùng ở đây chứ? Người nói thẳng ta là tốt rồi, dù cho nói thiếp

thân cũng không sai, chính là không muốn dùng chúng ta cái từ này, làm cho ta hiện tại đã có tội ác cảm."

Hoa nương khẽ cười một tiếng nói: "Hiếm thấy a, hiếm thấy người là ta đã thấy cái thứ nhất không đem nữ tử xem là tiền hàng nam nhân, người biết cái gì, người nghĩ rằng chúng ta làm như thế, chính là ở thương thiên hại lý?"

Có biết hay không thật là nhiều người gia tướng cô nương nuôi lớn thành nhân sau khi, sẽ chờ bán đi đổi tiền đây, còn có tốt hơn một chút nhân gia thấy mình khuê nữ dài đến khuôn mặt đẹp, liền từ nhỏ giáo sư cầm kỳ thư họa, các loại bản lĩnh, có biết hay không, chờ nữ tử mười ba mười bốn tuổi thời điểm sẽ tiến vào gia đình giàu có làm tiểu thiếp, hoặc là bán được thanh lâu làm tử, nhân gia cha mẹ đều không đau lòng, người lung tung đau lòng cái cái gì kính."

Hoa nương những câu nói này nói thì có chút cực đoan, Vân Tranh không hề trả lời, Hoa nương thân thể bên trong rất có thể thì có một đoạn như vậy, vì lẽ đó gặp phải cười lâm như vậy chân chính thương tiếc nàng, kính trọng nàng nam tử liền một lòng muốn nhào tới.

Từ thứ nhất giường làm tốt sau đó, mặt sau giường liền làm nhanh chóng, Vân Tranh kỳ quái phát hiện, như vậy xa hoa tiểu giường giường, Hoa nương chỉ làm ba tấm, còn lại đều là chút rất khác dpOkxYlu biệt dụng cụ, còn có Đậu Sa trại đặc hữu cái bàn.

"Một toà trong thanh lâu chỉ cần một nổi danh tử, còn lại đều chỉ có điều là làm nền, làm nhiều như vậy giường làm cái gì, bán thịt sao? Càng là giá cả đắt giá, tình xảo thanh lâu, liền càng là sẽ không đi dễ dàng bán thịt, không đến chà đạp thanh lâu danh tiếng."

Vân Tranh không biết Hoa nương làm sao một người chống đỡ lấy một toà to lớn thanh lâu, có điều từ một ít nhỏ bé địa phương liền có thể nhìn ra

mục tiêu của nàng, từ khi chính mình trở thành Hoa nương cái thứ nhất cổ đông sau khi, nàng ở Đâu Sa quan tiêu dùng sẽ không có đào quá một đồng.

Lần này buôn bán ngựa lợi nhuận rất lớn, trong này vốn là nên có cười lâm một phần, Ngũ Câu lấy đi một phần, dùng cho kiến thiết hấn Bạch Vân Thiện tự, cười lâm nhưng không có lấy đi một đồng tiền, Vân Tranh biết ý của hấn, vì lẽ đó liền tùy theo Hoa nương tính tình làm bữa, ngược lại là hoa chính là cười lâm tiền, không có quan hệ gì với chính mình, một sắp sửa đi tham gia khoa thi sĩ tử nếu như đi mở thanh lâu đó mới là to lớn chuyện cười.

Hoa nương đến cùng vẫn là đi rồi, hỏi Vân Tranh muốn hầu tử đi giúp mình chân chạy, sau đó tìm một nhà tiêu cục, hộ tống nàng lên đường, lúc này đã là gió thu lạnh rung.

Ngũ Câu đến tổng biệt, nhưng không thấy cười lâm, Hoa nương vẻ mặt có chút âm đạm, không có cùng Vân Tranh đã gần Ngũ Câu hành nữ tử tồn lễ, mà là như người đàn ông giống như ôm quyền chia tay.

Tịch nhục cho Hoa nương ôm thật lớn một bao gừng bánh bao thịt, còn có một chút trên đường ăn đồ vật, đã khóc đến không ra hình thù gì, Hoa nương ôm tịch nhục an ủi một lúc lâu mới đi.

Ly biệt có lúc rất đơn giản,

Cũng rất dễ dàng, không có ly biệt tiêu sanh, chỉ có một câu trân trọng mà thôi. Đại gia con đường phía trước đều là đen, ai có thể biết biết mình sẽ ở phía trước ngộ gặp người nào, gặp phải chuyện gì, mà đi tới đi.

Rộng diệp lâm ở lá rụng, bãi phi lao vẫn như cũ xanh biếc một mảnh, một tình nguyện hoạt rộng cảnh đại diệp từ mùa xuân kiêu ngạo đến trời thu, tình nguyện từ đầu cảnh cây điều tàn cũng không muốn như lá thông như thế làm oan chính mình, chỉ là vì sống thêm một mùa đông.

Hoa nương chính là như vậy, nàng bỏ qua không được phần hoa, cũng yêu thích ở phần hoa bên trong chết đi, giả làm người khác phụ vải bố xanh khăn trùm đầu ở thôn hoang vắng mai danh ẩn tích nàng không làm được, dù cho là vì người chính mình yêu.

Treo ở Vân gia trên tường một thanh kiếm không gập, cười lâm cũng đi rồi, đi vô thanh vô tức, mặc kệ là Vân Tranh vẫn là Ngũ Câu đều biết non xanh nước biếc nhất định có một người ở hộ vệ Hoa nương đi xa.

Hay là Hoa nương cũng biết, bằng không thì sẽ không ở lúc đi thì sẽ không như vậy hài lòng, vui vẻ.

"Trường đình ở ngoài, cổ đạo một bên, phương thảo bích liên thiên..."

"Bài hát này cũng không sai, nếu như cũng là hòa thượng viết sẽ đưa cho bản tặng, ngược lại từ trong miệng người nói ra thơ từ đều là hòa thượng viết, bản tặng biết, thiên hạ hòa thượng không ở riêng, bản tặng liền đem ra dùng dùng, gần nhất ở Thành Đô thơ sẽ bản tặng cứu không giai làm, đã để Thành Đô thi đàn âm đạm phai mờ."

"Xác thực như vậy, bài hát này xác thực là hòa thượng viết, ngược lại các người hòa thượng so với ta cái này trong hồng trần người còn muốn đến đa sầu đa cảm, phỏng chừng sau đó còn có thể có thật nhiều hòa thượng làm thơ từ, người muốn dùng hay dùng đi."

Hoa nương đi rồi, cười lâm đi rồi, hầu tử cũng theo đi rồi, chân chính cảm thấy thương cảm chính là Hàm Ngưu, hẳn cùng hầu tử xưa nay sẽ không có chia lìa quá, Ngũ Câu hòa thượng không thích thương cảm, cười tùm tùm cùng Vân Tranh trêu ghẹo.

Trở lại trại thời điểm Lương lão gia mang theo Lương Kỳ ngay ở trong trại chờ đợi, Lương Kỳ gần nhất thanh giảm rất nhiều, trên mặt thịt đều sắp sấu không còn, cho Vân Tranh cảm giác, trên gương mặt đó liền còn lại hai con đen lay láy mắt to.

"Thiếu huynh động Đậ Sa Huyền thì lại trời đất xoay vần, thiếu huynh ra, nguyên sơn, Hùng Ưng hai bộ biến thành tro bụi, bây giờ Đậ Sa Huyền đại hại di trừ, thiếu huynh làm cụ công đầu! Lương cung khâm phục cực kỳ."

"Do vận may run rủi sự tình, tiên sinh quá khen rồi, tiên sinh lần này đến đây vì chuyện gì?"

Lương tiên sinh cười khở một tiếng nói: "Đậ Sa Huyền bách tính đến chỗ tốt, không chỉ lại không đạo phỉ chi ưu, còn có thể giảm miễn năm năm tiền lương, triều đình cũng bởi vậy có thể đóng quân nguyên sơn lấy dòm ngó Cao Nguyên, chỉ có lão phu cùng thiếu huynh e sợ sẽ tổn thất nặng nề a, thương đạo không lại, tiền kỳ tập trung vào tận phó đông nước chảy."

"Làm sao có khả năng, Hùng Ưng bộ xong đời, đó là bởi vì mạc đạt cướp sạch còn có hắc thạch hoa mà hai bộ bỏ đá xuống giếng, cùng bọn ta thương nhân có quan hệ gì đâu? Hiện tại trên thảo nguyên chiến loạn không ngừng, phỏng chừng lại có thêm thời gian một tháng sẽ lắng lại, hiện tại trên thảo nguyên đã bắt đầu lạc tuyết, bộ tộc đều đang vì qua mùa đông bận rộn, đợi được sang năm xuân về hoa nở, đà đội lại đi một lần chính là, tại sao đông nước chảy chỉ nói."

Lương tiên sinh đại hỉ, nắm chặt Vân Tranh tay nói: "Chẳng lẽ nói thổ phiến người dĩ nhiên không biết việc này hay sao?"

"Không riêng thổ phiến người không biết, Đại Tổng cũng không có mấy người biết, những quan viên kia cũng không biết, tất cả mọi người đều cho rằng là thổ phiến người muốn cướp bóc nguyên sơn của cải, kết quả bị mạc đạt giết trở tay không kịp, hơn nữa Hùng Ưng vương cũng bị mạc đạt, hoặc là cái kia bộ tộc xạ điêu tay bắn chết."

Cho nên nói đầu xuân sau khi, Lại Bát đà đội lại sẽ tiếp tục quá khứ cùng thổ phiến người làm giao dịch, đệ nhất bút hàng hóa tặng không, đệ nhị bút

hàng hóa nhất định phải khôi phục như cũ giao dịch giá cả, cũng chính là một con người hai cân muối ăn, cái giá này sau đó liền không muốn dễ dàng di chuyển, dòng họ lưu lại của cái, bất luận làm sao cũng không thể bị tao đập."

Lương tiên sinh gật đầu tán thành, Lương Kỳ hiếu kỳ nhìn Vân Tranh, như là lần đầu tiên nhìn thấy hắn như thế, trầm mặc một lát mới nói: "Đệ đệ người lúc trước nói một điểm không sai, Tiêu Vô Căn xác thực liền giúp người xách giày cũng không xứng."

"Người nhà họ Vân yêu thích nói khoác, người không lấy làm phiền lòng." Vân Tranh đem ôm chân của mình Vân Nhị ôm lấy đến, túc tay mời lương cha con vào phòng đàm đạo.

"Ta cảm thấy người thật sự có thể ở Đông Hoa môn xưng tên, cứ việc người hiện tại đã là viên chức, từ bát phẩm thừa phụng lang đã có thể để cho người bước lên giới trí thức mà không một chút thua kém, người năm nay có điều mười bốn tuổi mà thôi."

"Đó là bán mã chiếm được chức quan, còn tưởng rằng sẽ cho ta một bát mã ôn quan ngồi một chút, ai biết cho chính là văn tán quan, vận may của ta luôn luôn không sai, này người cũng biết."

Lương tiên sinh vuốt râu nói: "Chừng trăm thốt chân chính chiến mã, như vậy công huân, xứng đáng triều đình phong thưởng, nghe nói người cáo thân đã hạ xuống, vì sao không mặc vào đến, thiếu niên người xuyên quan phục mới có quý khí."

"Quan phục quá lớn, có mặt hầu mà quan cảm giác, không nói chuyện cũng được, nói tới chuyện làm ăn, tại hạ muốn một điều kiện, không biết là không phải có chút được voi đòi tiên?"

Lương tiên sinh nghe được Vân Tranh cần bàn điều kiện, ngay lập tức sẽ tọa rất đoan chính, hắn rất muốn biết Vân Tranh rốt cuộc muốn cùng chính

mình muốn điều kiện ra sao, nếu như không quá đáng quá mức, hẳn đã làm tốt đáp ứng chuẩn bị.

"Ta phải đi, nơi này chuyện làm ăn bên trong ta có rất lớn số lượng, hiện đang muốn đem nó phân giải một hồi, đả đội chuyện làm ăn, ba phần mười đưa về Lại Bát danh nghĩa, tuy rằng hẳn là một lưu dân, thế nhưng ta không muốn bạc đãi hẳn, có thể hay không?"

Lương tiên sinh gật đầu nói: "Lại Bát vào sinh ra tử, bò bằng ngựa tuyệt dầy vò, bắt người số lượng ba phần mười không coi là nhiều, lão phu đồng ý, đây là người cá nhân việc tư, không tính điều kiện, lão phu rửa tai lắng nghe."

"Còn lại bảy phần mười, người Lương gia sau này muốn gánh chịu càng nhiều nghĩa vụ, vì lẽ đó ba phần mười quy người, không nên chối từ, cho ngài cổ phần kỳ thực chính là muốn mượn dùng Lương gia phương pháp bảo vệ này điều thương đạo mà thôi, vì lẽ đó ngài đều có thể quang minh chính đại bắt, còn lại ba phần mười quy Đậu Sa trại, ta chỉ chừa vừa thành : một thành có thể sống mệnh liền có thể.

Mà tại hạ điều kiện chính là, ww uukanshu. net mặc kệ bất cứ lúc nào, bất kỳ tình huống gì dưới, không được tư địch! Bằng không chính là ta Vân Tranh sinh tử đại địch, không gặp sinh tử thì không bỏ qua!"

Vân Tranh phía trước mấy câu nói nói dường như mưa thuận gió hoà, ai nghe xong đều thoải mái, thế nhưng cuối cùng mấy câu nói lại nói đến nhanh thanh tàn khốc, nói năng có khí phách.

Lương tiên sinh cách toà đứng dậy, cung kính hướng về Vân Tranh chấp tay chấp tay nói: "Việc này cũng là ta Lương gia yêu cầu, thiếu huynh nói, rất hợp ta ý, lương cung ở đây đối với thiên minh ước, như có trái với, không được toàn thân!"

Vân Tranh nâng dậy Lương tiên sinh, cũng không có nhiều lời dừng, chỉ là hướng ra phía ngoài hô: "Lại Bát, đi vào!"

Đã nghe được nước mắt giàn giụa Lại Bát, vừa vào cửa liền quỳ một chân trên đất xin thề nói: "Lại Bát như có lòng xấu xa, không chết tử tế được." Hẳn bất luận làm sao cũng không nghĩ tới, chính mình một lưu dân có thể được Vân Tranh cùng Lương gia đồng ý, từ thời khắc này, hẳn rất cục cảm giác mình sống được khá giống một người, mà không phải trong rừng rậm mãnh thú.

Lão tộc trưởng phi thường bình tĩnh, hiện tại Đâu Sa trại là Vân Tranh định đoạt, đứa nhỏ này đã là quan chức, mình lập tức liền muốn là bên trong dài ra, số tiền này tài trên đồ vật, đều là tài sản chung, Vân Tranh lưu lại càng nhiều, tương lai về tới đây khả năng lại càng lớn, người một nhà, tiền tài chứa ở cái nào trong túi tiền cũng không đáng kể. chưa xong còn tiếp.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Thủy Triều Xuống

Theo Ngũ Câu hòa thượng Vân Tranh học được cái gì là nhân quả, ở hẳn học thuyết bên trong kỳ thực không có thần Phật, nhắc tới cũng buồn cười, một cả ngày bái Phật hòa thượng trong lòng lại không có Phật tồn tại, dựa theo hẳn lời của mình tới nói chính là cầu Phật không bằng cầu mình, vì lẽ đó hẳn ở bái Phật, kỳ thực cũng chính là ở bái chính mình, không trách Ngũ Câu một thân thiên học, làm Phật Môn khác loại nhưng chỉ có thể đến hẻo lánh Đâu Sa Huyền đến chủ trì Bạch Vân Thiện tự. Hiện đang nhớ tới đến, Vân Tranh phát hiện, Bạch vân tự bên trong vị này Phật Di Lạc ít nhiều có chút Ngũ Câu bóng dáng.

Ngũ Câu nói thiện là một loại niềm tin, không phải một loại hành vi, cùng lý bên dưới, cùng với đối lập ác nhất định cũng là một loại niềm tin, không phải hành vi.

Vì lẽ đó Vân Tranh cho rằng ôm một loại thiện lương niềm tin đi làm ác, tất nhiên sẽ bị tha thứ, bởi vì đem Ngũ Câu học thuyết bộ tiến vào toán học công thức bên trong rất dễ dàng đến ra kết quả như thế.

"Chờ ta làm hết ác sự sau khi, ở Thiên Phật giáng lâm trước lập tức bỏ xuống đồ đao, người nhất định phải bảo đảm sau khi d06uRQZg ta chết có thể đi thế giới cực lạc tìm chút mỹ lệ Nữ Atula hầu hạ ta, mà không phải đem ta cho tới cái gì lung ta lung tung địa phương."

"Cầu chính người, không nên cầu ta, ta là Nê Bồ Tát qua sông tự thân khó bảo toàn, người vô ý thức bên trong nói ra Atula, nói rõ người bản tâm chính là Atula."

Chúng nó là phật quốc lực đạo chúng một trong, Thiên Long Bát Bộ thần một trong. Nói nó là Thiên Thần, nhưng không có Thiên Thần thiện hạnh, cùng quý có tương tự chỗ. Nói nó là quý, có thể nó có thần uy lực thần thông. Nói nó là người, tuy có người thất tình sáu ngọc, nhưng lại có Thiên Thần, quý uy lực ác tính. Bởi vậy, nó là một loại không phải thần, không phải quý, không phải người, giới với thần, quý, người trong lúc đó quái vật.

Bọn họ ẩn náu với ngẫu khổng bên trong. quả báo hơn hẳn thiên mà không phải thiên, tuy có phúc đức, nhiên tính kiên chậm, chấp nhất chi niệm mạnh, tuy bị các loại giáo hóa, tâm không hề bị lay động, tuy nghe nói Phật pháp, cũng không thể chứng ngộ.

Phật tổ từ bi, có thể làm cho nói phải củ cải cũng nghe, nhưng không thể làm Atula đến thiện quả, thiện tai, thiện tai!"

Ngũ Câu hòa thượng bị thương địa đi rồi, Vân Đại cho rằng hòa thượng cảm giác mình không có thuốc nào cứu được, mới thương tâm rời đi, Vân Nhị nhưng kiên trì cho rằng, hòa thượng muốn đem Vân gia tửu toàn bộ lấy đi, bị chính mình cho ngăn cản, cho nên mới phải bị thương.

Mặc kệ, mặc kệ hẳn là bởi vì nguyên nhân gì đi, Vân Đại đều không cho là mình làm có cái gì sai lầm, duy trì hai huynh đệ ăn thịt quyền lợi mới là chuyện lớn bằng trời, nếu không mình tại sao phải như thế khổ sở theo đuổi.

Thừa phụng lang, không lớn quan, thế nhưng ở Đâu Sa Huyền nhưng có thể ngênh ngang mà đi, Vân Đại cho là mình không phải con của không cần thiết ngênh ngang mà đi, đẹp đẽ quan phục liền đặt ở bên trong rương, không chuẩn bị lấy ra.

Nhưng là không chịu nổi lão tộc trưởng mọi cách cầu xin, lão nhân gia người rất muốn sờ sờ ăn mặc quan phục người đầu, mấy ngày qua quan chức nhiều, hẳn không dám làm như thế, thế nhưng hiện tại không giống,

Vân Đại cũng là quan, vì lẽ đó hẳn đã nghĩ sờ sờ quan chức đầu, nếu như có thể đá một cước quan chức cái mông, liền đủ để cáo úy liệt tổ liệt tông.

Quan phục mặc vào đến rất rườm rà, khúc lĩnh tay áo lớn, dưới cơ thêm hoành lan, bên hông cột lấy cách mang, trên đầu khăn vấn đầu, chân đăng ngoa, màu trắng bố miệt dùng hai cái dây lưng quấn vào trên đùi, tịch nhục giúp đỡ chính mình xuyên bít tất thời điểm, Vân Tranh cảm giác mình rất giống nước Nhật động tác mảnh nữ diễn viên.

Thật vất vả dựa theo yêu cầu mặc quần áo, lão tộc trưởng liền ý cười ngâm ngâm không ngừng mò Vân Tranh đầu, nhìn thấy trong trại những khác hương thân cũng là một bộ rất muốn mò dáng vẻ, Vân Đại thẳng thắn ngồi ở chỗ đó để đại gia mò cái đủ.

Quần áo không vừa vặn, quá lớn, quá béo tốt, mặc lên người trực âm, coi như là đem đai lưng buộc lên, thật giống cũng không có bao nhiêu đối mới, này liền nói rõ Đại Tổng quan chức, lấy tai to mặt lớn giả chiếm đa số.

Vân Đại nói muốn cải nhỏ hơn một chút lại xuyên, bị lão tộc trưởng nghiêm khắc cấm chỉ, hẳn cho rằng nếu quần áo là triều đình phát, như vậy mỗi một mảnh bố đều đại diện cho quý khí, thiếu một mảnh cũng không được, chỉ có thể để thân thể thích ứng quần áo, mà không thể để cho quần áo đi thích ứng người thân thể, hẳn rất hi vọng nhìn thấy một tai to mặt lớn Vân Tranh điều võ dương oai xuất hiện ở trước mặt của hẳn, hiện tại, vẫn là quá sấu, không một điểm quan chức uy vũ, đặc biệt là Vân Tranh eo thon chi là to lớn nhất nét bút hồng.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng lão tộc trưởng liền trên lưng hầu bao, đến hậu sơn tìm tính Tào cái kia bên trong trường công việc tiếp giao thủ tục, kỳ thực không cần gấp như vậy bách đi làm, lão tộc trưởng nhưng một khắc đều không kịp đợi, để Vân Nhị giúp đỡ chính mình tra xét lịch, bướng bỉnh cho rằng ngày hôm nay chính là một thật thán ngày, chuyện ngày hôm nay nhất định phải chính mình làm tốt.

Nhìn thấy lão tộc trưởng ngồi xe bò ra cửa, trong trại các hương thân liền bắt đầu bận túi bụi, không bận rộn hết cách rồi, lão gia hoá đặc sắt trở về sau khi, nếu như không có nhìn thấy trong trại người có cái gì biểu thị sẽ tức giận.

Quy tắc cũ, nhà nhà lại bắt đầu chuẩn bị hai đạo mỹ thực, lần này cơm nước chất lượng liền rất cao, nhà nhà đều chuẩn bị tửu, bàn nhỏ ở trước cửa xếp đặt thật dài một chuỗi, sẽ chờ lão tộc trưởng trở về mở yến hội.

Mặt trời lặn lúc lão tộc trưởng mới say khướt trở về, ngủ ở trên xe bò hô to gọi nhỏ thoải mái hai chữ, con trai của hãn hầu hạ chà xát một cái mặt, hãn liền từ trại đầu vẫn ăn được trại vĩ, bữa cơm này ăn lão tộc trưởng lão lệ giàn giụa, Mỹ Mỹ liền làm ba chén tửu sau khi, liền ngã trên mặt đất, cũng lại không gọi tỉnh.

Vân Tranh ăn một vòng rượu và thức ăn, trở về đến trong phòng cách cửa sổ xem bên ngoài náo nhiệt đám người, như vậy tụ hội hãn rất yêu thích, coi như tốt hơn một chút nhân gia cơm nước không lành miệng vị, hãn vẫn là rất yêu thích, trong lòng Noãn Noãn, thật giống có món đồ gì chứa đầy ngực, phi thường chân thật, không sai, chính là cái cảm giác này.

Trong nhà bánh bao đều là không đủ ăn, mặc kệ tịch nhục cùng Hàm Ngưu chưng ra bao nhiêu bánh bao ra đến còn chưa đủ, luôn có chảy ngum nước thực khách ngược đầu chờ bánh bao chưng thực.

Tiến vào Vân gia lại như tiến vào nhà mình như thế thuận tiện, chính mình từ trong tủ bát năm mâm, chính mình từ chiếc đĩa lâu bên trong năm chiếc đĩa, chỉ có hai cái mang hoa lan mâm cùng hai đôi đẹp để ngà voi chiếc đĩa không ai nắm, coi như là thích nhất triêm tiểu tiện nghi Thương Nhĩ lão bà cũng sẽ không nhìn nhiều, mọi người đều biết, Vân Đại, Vân Nhị, xưa nay không để cho người khác chạm chính mình bát đĩa.

Trước đây yêu thích chiếm tiểu tiện nghi, đều là bản cùng huyền não, này cùng phẩm chất không quan hệ, sinh tồn áp lực để bọn họ không thể không dùng lấy hết tất cả biện pháp đến tiết kiệm chính mình đồ ăn, vì lẽ đó, chiếm tiện nghi sự tình, cũng là không thể tránh khỏi, hiện tại, không cần cân nhắc đêm nay cơm tối ở đâu, cả người đều sẽ trở nên chính trực, cao to, cổ nhân nói kho bẫm thực sau đó biết lẽ nghi câu nói này là đúng.

Đậu Sa trong trại đã không còn người ăn gạo lức, đều là tinh tế gạo trắng, còn có thật nhiều nhân gia cùng tịch nhục học như thế nào đem gạo trắng mài thành gạo tương, sau đó ở không lồ bình bàn bên trong than thành cháo ăn.

Vân Đại, Vân Nhị ngồi ở trong phòng tính toán chính mình gia sản, những chữ số này đã không phải tịch nhục có thể kết toán rõ ràng, Vân Nhị không ngừng đếm số, Vân Đại tay ở bàn tính trên không ngừng kích thích, liền như vậy, vẫn là rờng rã dùng một canh giờ mới dọn dẹp ra đến.

Giao tử 6,400 quán, Ngân 1,145 hai, kim thỏi sáu mươi hai, Kim Sa hơn ba trăm hai , còn tiền đồng, tịch nhục đã ở trong bình tích trữ bảy, tám cái bình, đến hiện tại Vân Tranh mới cảm giác mình tốt xấu có chút tích trữ.

Ở trong quần áo phùng bạc vụn, đây là Vân gia truyền thống, vì lẽ đó mặc kệ là Vân Tranh vẫn là Vân Nhị, hoặc là tịch nhục, Hàm Ngưu, góc áo những này địa phương bí ẩn, đều có một ít mỏng manh ngân phiến, Vân Đại, Vân Nhị trong quần áo thậm chí sẽ có một ít vàng lá, Vân Đại ăn được rồi không tiền khổ sở, vì lẽ đó quyết không cho phép Vân gia người ra ngoài không tiền.

Gia tài mười vạn quán, nên kỵ hạc dưới Dương Châu, Vân gia đi không được Dương Châu, cũng chỉ thật dưới Thành Đô, bất động sản sớm ra tay đây là Vân Tranh ở đời trước thì có kinh nghiệm giáo huấn, vì lẽ đó, Lương tiên sinh rất sớm liền cho Vân gia cho tới một bộ ba tiến vào sân, không coi là quá lớn, nhưng là phi thường rất khác biệt, Hoa nương quá khứ sau khi,

sẽ trước tiên trụ tới đó, nghe Lương Kỳ nói, nơi đó nha hoàn tôi tớ đều là bố trí tốt, trong nhà dụng cụ cũng như thế không thiếu, quá khứ liền có thể vào ở.

Trong nhà thả nhiều như vậy tiền tài cũng không thích hợp, vì lẽ đó ngày mai sẽ cần đem số tiền này cùng Lương gia đổi thành giao tử, dùng mấy chiếc xe lôi kéo tiền khắp thế giới chạy, chuyện này căn bản là là ở nói cho người khác biết đến giết người.

Vân gia hiện tại kho bẫm khá là đủ, vì lẽ đó cũng là đến thức lễ nghi thời điểm, Vân Nhị không thể lại cái mông trần mẫn trại chạy, tịch nhục cũng không thể mặc một thân áo vải phục ở mặt trước làm một rất lớn túi áo trang Vân Nhị món đồ chơi cùng đồ ăn , còn Hàm Ngưu, trời sinh chính là làm tay chân liêu, nghe nói gần nhất cùng cười lâm học hai tay tán thủ, như thế nào cũng cần một thanh đao tốt cùng một thân trang phục . Còn Vân Tranh chính mình, cảm thấy một thân màu xanh bông bào liền rất tốt, không cần lại thay đổi. [ww uukanshu. net](http://www.uukanshu.net)

Sơn trại lại từ từ địa trở về ngày xưa nhàn nhã, tích tí tách lịch đồng vũ cũng bắt đầu rơi xuống, màu xanh lạnh vụ lại một lần nữa tràn ngập ở như họa trong trại, năm nay rất tốt. Không có hàn hào điều tồn tại, chỉ có vôi vàng làm gia cụ người què xoa xoa tay, dậm chân một cái, chửi bới hai tiếng chết tiệt khí trời.

Lại Bát ở tuyết lớn ngập núi trước đi rồi một chuyến Tây Tạng, sau khi trở lại nói cho Vân Tranh, Hùng Ưng bộ xác thực đã xong đời, thế nhưng chân chính chiếm được tiện nghi không phải hắc thủy bộ cùng hoa mà bộ, mà là một mới phát bộ tộc gọi là Thiên Mã bộ, kỳ thực cái này bộ tộc chính là mạc đạt môn thành lập, trên thảo nguyên mạc đạt môn toàn bộ tụ tập ở Hùng Ưng bộ trên địa bàn, bắt đầu thoát ly giặc cướp sinh hoạt, bắt đầu chính mình bộ tộc cuộc đời, lần này mạc đạt môn quay về Tuyết Sơn thần xin thề, tuyết không tổn hại, cũng tuyết không cướp bóc đội buôn, chỉ cần

nhà Hán thương nhân công bằng giao dịch, bọn họ liền cho phép nhà Hán thương nhân mang đi của cải của chính mình.

"Có người biết Hùng Ưng bộ diệt vong là chúng ta lén lút fuck làm sao?" Đây là Vân Tranh vấn đề lo lắng nhất, tuy rằng triều đình đã ở nguyên sơn truân ở binh mã, thế nhưng cái kia năm trăm tên lính, thực sự là không đủ để trở thành Đâu Sa Huyền bờ dậu.

"Không biết, mặc đạt giết sạch rồi Hùng Ưng bộ thủ lĩnh cùng cầm đầu võ sĩ, chỉ để lại tầng dưới chót dân chăn nuôi cùng phụ nữ hài tử, Hùng Ưng vương ba con trai toàn bộ bị mã tha chết ở trên thảo nguyên.

Bởi vì chúng ta không muốn bán đi Hùng Ưng vương, mặc đạt môn đối với chúng ta cử động rất hài lòng, cho rằng bằng hữu như thế mới có thể dài kỳ làm tiếp, bọn họ nói nếu như chúng ta có thể sử dụng đồ sắt trao đổi chiến mã, bọn họ sẽ phi thường đồng ý, bảo đảm có thể cho một có thể làm cho đại gia đều tiếp thu giá cả, ta nói cần phải đi cùng chủ nhân thương lượng, bọn họ nói, có thể chờ chúng ta đến sang năm mở xuân.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Lợi Thiên Hạ

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Chương 48: Lợi thiên hạ

Một mới phát bộ tộc tất nhiên cái gì đều thiếu hụt, đây là nhất định, dù cho mặc đật môn đem bao năm qua đến tích trữ dùng ở bộ tộc kiến thiết trên, này vẫn như cũ là không đủ, khai quốc thời điểm thu mua lòng người, đối xử tử tế bát phương khách thương, đây là một anh minh thủ lĩnh chuyện ắt phải làm, đồng thời cũng là đội buôn thành lập hồ huệ quan hệ tốt nhất một thời kỳ.

Nhưng là đồ sắt là cấm vận vật tư, người mua một ít nôi sắt quá khứ có thể, nếu như bán một ít binh khí quá khứ, ở Đại Tổng tuyệt đối là khám nhà diệt tộc tội lỗi, chiến mã là triều đình thứ vô cùng cần thiết, đường đường Đại Tổng, căn bản là tìm không ra mấy thớt ra dáng chiến mã đến.

Chuyện này có thể thương lượng, phỏng chừng cần tìm Lỗ Thanh Nguyên loại này người mới có thể đem thoại đưa lên, cuối cùng thu được đồ sắt đổi chiến mã cho phép khiến, Vân Tranh chưa bao giờ từng nghĩ trong âm thầm giao dịch, nếu đi tới thế giới này, tuân thủ quy củ của nơi này chính là chuyện thuận lý thành chương, người không thể có thể bởi vì người là ngoại lai hộ, liền xem thường nhân gia điển chương, d07PBDF1 tất cả mọi người đều ở tuân thủ, người vì sao phải ngoại lệ? Nếu như đem mình hỗn thành khác loại, tận thế cũng là gần như sẽ tới đến rồi.

Cho Lại Bát sắp xếp đầu xuân giao dịch sau khi, liền đề bút cho Lỗ Thanh Nguyên viết thư, đem nơi này giao dịch chiến mã cần đồ sắt sự thực nói rõ ràng, được hay không được xem bên trên ý tứ, chính mình không muốn lại thêm cái này nhân quả, nếu như muốn đem cái gì quyền lực đều nắm trong tay, kết quả cuối cùng chỉ có thể là thỏ tử cầu phanh kết cục.

Cười lên đại thanh mã như một làn khói liền đi tới Đậ Sa quan, Vân Nhị cười cái kia thốt tiểu mã ở trong trại đi bộ, tịch nhục thủ ở một bên nhìn, hai người chơi cao hứng vô cùng, tịch nhục chưa từng có cười qua ngựa, cười ở tiểu mã trên lưng cười khanh khách.

Lưu Huyện thừa đã toàn diện tiếp nhận Lâm huyện lệnh tòa nhà, từ một Bộ Khoái hỗn thành Huyện thừa cái này từ bát phẩm quan, Lưu Hỉ có thể nói là một kỳ tích, bây giờ tất cả mọi chuyện đi vào quỹ đạo, hẳn cũng bắt đầu cân nhắc có phải là nặng hơn Khai Sơn dân giao dịch con đường này, trải qua hẳn không ngừng cố gắng, đem đồ thành oan ức toàn bộ giam ở nguyên sơn Đạo trên người, đem người miền núi nói thành một đám kẻ đáng thương, trời cao có đức hiếu sinh, nếu như không phải thương tiếc bọn họ cũng là một cái mạng, đã sớm giết sạch.

Đậ Sa quan rốt cục khôi phục một ít khí lực, hạnh Hoa Lâu cũng bắt đầu doanh nghiệp, có điều tú bà tử thay đổi, trước đây cái kia yêu mị phụ nhân, nghe nói hiện tại là bên trong đầu bảng, Lưu Huyện thừa hầu như hàng đêm đến thăm.

Yêu thích nữ sắc cũng chính là, thế nhưng ban ngày liền hướng trong viện xuyên, vậy thì có thể không cùng quan gia điều luật, huyện nha bên trong không thấy được người, một quen thuộc Bộ Khoái, năm Vân Tranh mã liền đem hẳn mang tới hạnh Hoa Lâu.

"Ai nha nha, thừa phụng lang đại giá quang lâm, Lưu mỗ này sương có lễ."

Quần áo xốc xếch Lưu Huyện thừa từ bên trong vừa ra tới liền hát một cái to lớn phì ầy.

"Bản quan nghe nói Đậ Sa Huyền Huyện thừa Lưu Hỉ, ban ngày tuyên n, cố ý tới xem một chút, nếu như là thật, vậy thì đăng báo triều đình, đem hãn cách chức năm hỏi, nhìn có thể hay không hỏi cải, nếu là không thể, cũng chỉ thật cắt sau khi đưa vào Hoàng Thành sai khiến."

"Này có thể vạn vạn không được, ca ca ta liền còn lại điểm ấy ham muốn, nếu như thành thái giám, không bằng chết rồi toán cầu. Huynh đệ a, Tiêu lão đầu bên trong súng tư vị không sai, có muốn hay không ném thử?"

"Cút đi, người hiện tại là viên chức, chú ý một chút tốt hơn, đừng bị người ta dùng điểm ấy tiểu tiết vậy người nói sự, đến thời điểm hối hận liền chậm, yêu thích người phụ nữ kia liền làm đi về nhà, đặt ở hạnh Hoa Lâu làm cái gì, Tiêu lão đầu chết rồi, không cần thiết lãng phí một vị phụ nhân, về huyện nha có công sự cùng người nói, người có thể hay không ngồi vào chỗ của mình Đậ Sa Huyền Huyện lệnh vị trí liền xem này một lần."

Lưu Huyện thừa cũng để cho người khác dắt tới hãn mã, xoay người lên ngựa rồi cùng Vân Tranh trở lại huyện nha, hãn rất tò mò,

Đến cùng còn có chuyện gì sẽ làm Vân Tranh người như thế coi nó là làm chính sự tới làm.

Ở đại sảnh ngồi vào chỗ của mình sau khi, Vân Tranh liền đem Thiên Mã bộ chuẩn bị đồ sắt đôi chiến mã giao dịch nội dung cho Lưu Huyện thừa nói một lần.

"Đây là chuyện tốt a, chúng ta chính mình liền có thể làm, bọn họ chỉ nói là đồ sắt, không nói là đao kiếm, chỉ cần nhiều làm chút nôi sắt quá khứ, sẽ không có nhiều người khóe miệng, chúng ta đem công lao độc tài, chẳng phải là sung sướng?"

Vân Tranh bùm mặt nửa ngày không lên tiếng, Lưu Huyện thừa sừng sốt một chút nói: "Làm sao? Ca ca ta nói không đúng?"

"Nếu như hai anh em ta là gian thương, làm như vậy đương nhiên không thành vấn đề, thế nhưng người và ta hiện tại đều là viên chức, làm như vậy chính là tự tìm đường chết, người làm thời gian dài như vậy quan, có biết hay không trên chốn quan trường coi trọng nhất chính là cái gì?"

Bọn họ coi trọng nhất quy củ, quan gia không giết sĩ phu, thế nhưng sĩ phu nhưng giết sĩ phu, người và ta nếu tiến vào cái quần thể này, nhất định phải đối với cái quần thể này có cống hiến mới được, mà đồ sắt đối chiến mã, chuyện này, căn bản không phải chúng ta Đậ Sa Huyền có thể làm sự tình, hơn nữa, toàn bộ sự việc bên trong cũng không có thiếu nguy hiểm, tỷ như Thiên Mã bộ đối ý, hoặc là có cường lực nhân sĩ tham gia, đều sẽ để giao dịch này tràn ngập biến số, nói cho người, chỉ cần xuất hiện một lần sai lầm, người Lưu Huyện thừa toàn gia già trẻ tính mạng liền không cần thiết, bởi vì toàn bộ sự việc đều là đang vì mình mưu tư lợi, cùng sĩ phu cái quần thể này không quan hệ, không ai sẽ giúp người."

"Nói như vậy ca ca ta sai rồi?"

"Sai quá độ, người đi chính quy con đường đem người chuyện nơi đây đăng báo cho Tri Phủ, nói rõ người sầu lo cùng lo lắng, còn làm sao định đoạt, xem Tri Phủ nói thế nào, có điều hãn làm thế nào, thay ngựa chuyện này đều nhiều có điều người, nên chỗ tốt của người sẽ không thiếu, một khi xảy ra sự cố, Tri Phủ đầu khá là ngạnh, có hãn giúp người chịu trách nhiệm, người chỉ có công lao không tội lỗi."

"Vậy người làm sao? Chỗ tốt ta mò đi rồi, người không phải liền bị gạt sang một bên?"

Vân Tranh gật gù nói: "Từ hôm nay thấy người đến hiện tại, cũng là câu nói này ấm lòng người, Lỗ Thanh Nguyên đã ở trước mặt mọi người đem

mình cụ thiếp cho ta, vì lẽ đó ta mẹ kiếp liền thành nhân gia môn sinh, vì lẽ đó ta viết một phong thư cho người ta, nhìn hẵn có muốn hay không nhúng tay chuyện này, có thể hay không thẳng tới thiên nghe, từ triều đình trên muốn một phần cho phép ra lệnh đến, như vậy chúng ta mới sẽ vô tư, người mới có thể cân nhắc trung gian có không có lợi có thể mò, ta mới có thể nhìn trong này có phải là còn có cái khác diễn sinh lợi ích. Cũng chỉ có như vậy sĩ phu môn mới sẽ biết mình môn hạ còn có hai cái tiêu tốt tử đang vì sĩ phu quần thể góp một viên gạch. Thời điểm mấu chốt mới sẽ có người đi ra giúp chúng ta nói chuyện."

Để Lưu Huyệ thừa viết công văn không bằng giết hẵn, liền Vân Tranh giúp đỡ chấp bút, viết một công văn, không có đi trạm dịch, trực tiếp phái ba cái Bộ Khoái cưỡi trạm dịch La Tử đi Thành Đô phủ đưa này hai phân công văn, một phong cho Tri Phủ, một phong cho Lỗ Thanh Nguyên.

Từ Lưu gia ăn một bữa cơm, trong bữa tiệc Lưu Huyệ thừa lão bà, mang theo hài tử đi ra chào, này liền nói rõ hai nhà chính là thông gia chi được, chào xong xuôi, Lưu Huyệ thừa liền hướng Vân Tranh thỉnh giáo làm sao mới có thể một lần nữa đem người miền núi chuyện làm ăn cho tục trên, triều đình cho Đậ Sa Huyền miễn tiền lương, vì lẽ đó hẵn cái này Huyệ thừa trong tay thực sự là không cái gì mỡ, thật là nhiều người đều muốn sinh hoạt, không thể đem miệng ghim lên đến, triều đình cho này điểm bổng lộc, thực sự là không đủ nuôi gia đình.

"Năm năm không nộp thuế, trong này học vấn còn chưa đủ người làm?" Vân Tranh gặm đại xương, hận không thể năm xương nện ở cái tên này trên đầu.

"Ông trời, ta hận không thể chỉ có một năm, không còn tiền lương, không còn đá đấu, không còn hao tổn, huyện nha bên trong bốn mươi, năm mươi người ăn cái gì? Sáu mươi tám cái Bộ Khoái từ đâu tới tiền lương nuôi gia đình? Triều đình cho này điểm tiền lương, cần ta đi Thành Đô phủ chờ tới

đây, có biết hay không trên đường người ăn mã tước cần hao tổn đi bao nhiêu?

Đại thiếu gia, nhanh lên một chút giúp đỡ muốn cái không bị sét đánh phát tài chủ ý, chúng ta lại làm một bút, người đi Thành Đô như thế nào cũng cần một điểm nghi trình, Thành Đô chỗ kia chính là một tiêu kim quật, người này điểm tiền lương không đủ người quan gia tước cô."

Vân Tranh ưu sầu đối với Lưu Huyện thừa nói: "Ta tới hỏi người, người miền núi vì sao lại vào núi làm lưu dân?"

"Chưa đóng nộp thuế a!"

"Đậu Sa Huyền hiện tại cần nộp thuế sao?"

"Trong vòng năm năm không cần! Làm sao?"

"Nếu như người nói cho người miền núi, trong vòng ba năm chỉ giao một nửa thuế, sau hai năm miễn thuế, sau khi cùng Đậu Sa Huyền bách tính đồng dạng đãi ngộ, người nói những người kia có đến hay không huyện nha trên hộ khẩu?"

"Đó là nhất định, bọn họ nhất định sẽ ước gì quan phủ làm như thế, từ lưu dân biến thành có địa nông dân, kẻ ngu si mới không làm, bọn họ đã ở trong núi ngụ lại, đất ruộng cũng khai khẩn đi ra, ở nơi đó sinh hoạt cũng quen rồi, nếu như huyện nha làm như thế, không có ai sẽ không vui, mười mấy năm không có giao quá thuế, bao nhiêu cũng tồn trữ một chút, chỉ cần quan phủ không đi muốn bọn họ tồn trữ, phỏng chừng sẽ cao hứng vô cùng lại đây nộp thuế, từ đây không còn có người coi bọn họ là con chuột tráo, có thể quang minh chính đại đi trên đường, cũng không cần lo lắng đem khuê nữ nuôi thành gái lỡ thì, nhi tử đánh lưu manh, chuyện tốt a.

Chỉ là tại sao muốn nộp thuế a? Còn giao một nửa?"

Vân Tranh một câu nói cũng không muốn cùng Lưu Huyện thừa nói rồi, này đầu óc làm thế nào quan a, chỉ lo vùi đầu gặm xương, lão bà hẳn luộc thịt xương mùi vị quả thật không tệ.

Lưu Huyện thừa vòng quanh bàn xoay quanh quyển, chính hẳn cũng rõ ràng trong này nhất định có lợi ích khổng lồ, ww.uukanshu.net nhưng dù là kẹt ở bên mép trên nói không cái nguyên cố đến, trong miệng không ngừng nói thầm, lưu dân, nộp thuế, nộp thuế, lưu dân.

Thấy cái tên này hẳn đều hạ xuống, Vân Tranh thở dài nói: "Người liên can thận ở Đâu Sa Huyền làm quan, nhớ kỹ, coi như là lên chức, cũng không muốn đi chỗ khác, như người vậy sẽ bị người ta đem xương đều gặm sạch sẽ.

Nghe, sở dĩ muốn lưu dân nộp thuế, chính là vì lắng lại bình dân dân phần, triều đình miễn Đâu Sa Huyền bách tính thuế vụ, nhưng là những kia lưu dân không ở miễn thuế trong phạm vi, người cho bọn họ lên hộ khẩu, những này thuế sẽ rơi vào huyện nha, mấy vạn người chức thuế có thể cho người môn bách mười người phì nước mỡ, nếu như người từ bên trong lấy ra một ít, làm chút tu kiêu bù đường chuyện tốt, người chính là Đâu Sa Huyền thanh thiên.

Một cái khác chỗ tốt chính là, người bốn ngàn hộ Đâu Sa Huyền là dưới huyện chứ? Nếu như đem lưu dân toàn bộ lên hộ khẩu, người Đâu Sa Huyền lập tức liền sẽ biến thành hơn một vạn hộ bên trong huyện, dưới huyện Huyện lệnh cấp bậc cùng bên trong huyện Huyện lệnh cấp bậc như thế sao? Cố định liền thăng quan a! Huống chi Đâu Sa Huyền làm ra lớn như vậy chính tích, người Thượng Quan cùng triều đình chẳng lẽ không nên khen thưởng sao? Này có thể đều là chân thực công lao a, là chống lại Thượng Quan tra nghiệm, ta dám nói được lợi không riêng là người, Thành Đô phủ quan chức đều đi theo được lợi, chỉ muốn làm như vậy rồi, ai cũng mới có lợi, Lôi công nổi lên Vân Thái, cũng không dám năm sấm sét phách người." chưa xong còn tiếp.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Bành Lễ Tiên Sinh

PS: Bản ba lên giá tháng thứ nhất nửa giờ sau chương mới, người vi phạm xóa phong.

Từ may mắn như điên Lưu Huyệן thừa gia đi ra, Vân Tranh liền đánh mã đi tới Bạch vân tự, luôn cảm thấy Ngũ Câu hòa thượng tựa hồ có lời gì chưa nói xong, thừa dịp hôm nay có tâm tình, không ngại đi Bạch vân tự thỉnh giáo một phen.

Ngũ Câu hòa thượng không ở, tiểu sa di chỉ vào Bạch Vân xa xôi quần sơn nói liền ở trong núi, cũng không biết ở nơi nào, hàng năm bắt đầu mùa đông thời điểm, đều sẽ có rất nhiều người miền núi sinh bệnh, liền, đại hòa thượng đều sẽ mang theo những khác hòa thượng công lấy thảo dược vào núi, cho những kia bất lực người xem bệnh, như vậy kiên trì, đã có mười năm, từ Ngũ Câu vẫn là một hành chân tăng thời điểm liền bắt đầu.

"Tùng dưới hỏi đồng tử, Ngôn Sư hái thuốc đi, chỉ ở trong núi này, vân thâm không biết nơi."

Vân Tranh ở trên vách tường viết xuống không bản hòa thượng bài thơ này, không phải đưa cho hòa thượng thưởng thức, chỉ là vì biểu đạt một hồi tâm tình của chính mình, nói cho hòa thượng hẳn việc thiện có người biết. Nếu như hôm nay không đến, chính mình vĩnh viễn đều sẽ không biết có một rượu thịt không khỏi mạp đại hòa thượng sẽ mười năm như một ngày làm chuyện như vậy, người như vậy còn bái cái gì Phật a, chính hẳn chính là Phật.

Nhìn phấp phới Thanh Vân, Vân Tranh đem đại thanh mã giao cho tiêu sa di, chính mình dọc theo sơn tiểu đạo, hướng về trên đỉnh ngọn núi đi đến, lướt qua tầng mây, nói không chắc liền có thể nhìn thấy mặt trời đỏ.

Sơn đạo gồ ghề, không gặp người tung, trên đường nhỏ tất cả đều là trơn trượt lá cây, không nhìn thấy dã thú, chỉ có không biết tên chim nhỏ ở thụ trong lúc đó nhảy lên, đương nhiên, nhiều nhất vẫn là những kia tìm kiếm khắp nơi từng tháp sóc.

Đi rồi không tới ba dặm đường, phía trước cũng đã không đường có thể đi, một đá tảng ngăn cản đường đi, trên tảng đá lớn có Ngũ Câu tự tay viết về tâm Thạch Tam cái cứng cáp mạnh mẽ đại tự. Đây là ở khuên giới du khách quay đầu lại, cũng có lãng tử hồi tâm chuyển ý tâm ý, mập hòa thượng nói cho cùng là một nhĩ trí người, nơi này xác thực đã đến đỉnh cao nhất.

Rất muốn lướt qua tảng đá lớn đi xem xem mặt sau phong cảnh, đây là người bệnh chung, tổng cho rằng sơn bên kia phong cảnh càng tốt hơn.

Thật vất vả leo lên đá tảng, không khỏi nổi giận đùng đùng, nơi này lại là Ngũ Câu hòa thượng WC. Trên tảng đá lớn viết to lớn "Ngũ Câu đi ngoài địa" năm cái đại tự, mỗi một tự tựa hồ cũng ở cất tiếng cười to.

Tảng đá mặt sau càng là hôi không nói nổi, Vân Tranh chật vật từ trên tảng đá lớn nhảy xuống, hạ xuống sau đó liền hối hận rồi, chính mình nên ở cái kia năm cái đại tự trên cũng lưu lại một đồng vàng bạc đồ vật.

Đây chính là đối với lòng tham trừng phạt? Dục vọng không biết khống chế, đến cuối cùng khó tránh khỏi sẽ gặp phải cảnh tượng như vậy, tảng đá lớn sau lưng không có tuyệt thế phong cảnh, chỉ có thật nhiều đại tiện.

Leo núi tâm tình bị Ngũ Câu hòa thượng triệt để phá hủy, Vân Tranh thậm chí không dám nghĩ, chỉ cần nghĩ tới đến, sẽ nôn khan đi ra, Ngũ Câu độc hại không riêng là con mắt của hắn, còn có đầu óc của hắn.

Trở lại Bạch vân tự, Ngũ Câu vẫn như cũ không thấy tăm hơi, Vân Tranh uống rất nhiều thanh thủy, nơi này thủy rất tốt, đều là Bạch Vân triêm ở trên vách đá lưu lại thiên thủy, mát lạnh mà ngọt ngào, uống một hớp trong lồng ngực phiền ác cảm nhất thời biến mất, xem cái chén trong tay, Vân Tranh luôn cảm thấy không tốt lắm, hoặc là Bạch Vân còn đi phỏng vấn một chút những khác? So với như trên núi cái kia viên đá tảng? Liền, Vân Tranh lại một lần nữa nôn ra một trận, ném chén nước, cười lên mã chật vật hướng về bên dưới ngọn núi thoáng qua... Chỉ để lại tiểu sa di gái đầu trọc không rõ nhìn đi xa Vân Tranh.

Khoái mã về nhà, đại thanh mã ở năm thước trên đường chạy vội, quải một đại loan sau khi, nhưng đột nhiên dừng lại, hí lên một tiếng, vung lên móng trước hư không đập đập mấy lần, lúc này mới rơi xuống đất, cảnh tượng như vậy ở trên thảo nguyên thấy hơn nhiều, Vân Tranh vững vàng không chiến mã, từ đầu đến cuối vững vàng mà cười ở trên lưng ngựa, không thấy chút nào hoảng loạn.

"Thật cười ngựa!"

Năm thước trên đường có người hét lớn, Vân Tranh định thần nhìn lại, phía trước nhưng là một chiếc xe bò,

Đánh xe chính là một lão bộc, tọa ở phía sau tán phủ xuống nhưng là một lão ông tóc trắng, này một tiếng gào to liền xuất từ miệng của hắn.

Không quen biết, Đâu Sa Huyền hắn là không người như vậy, lão ông tuy rằng qua tuổi thất tuần, thế nhưng eo lưng nhưng ưỡn lên đến mức thẳng tắp, mặc trên người một bộ rộng rãi nho sam, trong tay nắm một viên Ngọc Như Ý, một bộ khăn lụa kéo lại tóc bạc, ngồi ở trên xe bò tự có một luồng điềm đạm hứng thú.

Vân Tranh lại nhìn thấy trên xe bò mang theo rượu thịt, thở dài nói: "Và vẫn còn Thanh Sơn, vân thâm không biết nơi."

"Lão phu chỉ là đến xem hòa thượng, ai quản hấn có ở hay không."

"Văn sinh không ngờ trúng rồi hòa thượng mai phục, không thể không chật vật chạy trốn, quấy nhiễu trưởng giả, còn xin thứ tội."

Lão ông phình bụng cười to nói: "Gian xảo như quý, giảo hoạt như hồ Văn gia tử cũng sẽ trúng kế? Nay ngược lại là chuyện lạ, nói nghe một chút, miễn cho lão phu giẫm lên vết xe đổ."

"Bành lễ tiên sinh cũng từng ăn qua hòa thượng thiệt thòi? Chỉ là văn sinh ăn thiệt thòi quá mức ô uế, không đủ để đạo với người trước."

"Khá lắm, đôi câu vài lời liền có thể kết luận lão phu thân phận, xác thực xứng đáng thông tuệ hai chữ, lần này hòa thượng cuối cùng cũng coi như là không có đem lão phu đề cử thiệp đối thành uống rượu, đạo tả tướng gặp cũng là hữu duyên, lão phu mà hỏi người, vì sao nộ mà giết tặc?"

"Vì công bằng! Tặc giết người, cũng không thể bảo dưỡng tuổi thọ đi, ông trời không phạt, ta đến phạt."

"Người có thể đại biểu trời cao làm việc?"

"Không thể, văn sinh chỉ là vì an lòng, Đâu Sa Huyền nuôi ta, đối với ta có ân, cũng không thể mặc hấn bị người độc hại mà thờ ơ không động lòng đi, nói như vậy, không phải người tai!"

"Như vậy làm hiểm, há lại là hành vi quân tử, sao không bày mưu rồi hành động?"

"Quân tử báo thù mười năm không muộn, văn sinh báo thù ba ngày hiểm trường, làm ác sau khi chém thẳng cùng dưới đao, khởi bất khoái tai?"

"Thiếu niên tâm tính, vẫn cần tôi luyện, mà cùng lão phu học tập vinh nuôi dưỡng thuật, thời gian ba năm hoặc có Tiểu Thành!"

"Đúng là nên như thế, văn sinh cũng cảm giác mình phong mang quá thịnh, không phải lâu dài chi đạo, kính xin tiên sinh giáo huấn."

"Trẻ nhỏ dễ dạy!"

Bành lễ tiên sinh cười ha ha, mệnh lão bộc tiếp tục tiến lên, đi tìm Ngũ Câu, còn Ngũ Câu có ở hay không, không có quan hệ, lão nhân gia người tìm kiếm chỉ là một loại thăm bạn tâm tình, mà không phải Ngũ Câu bản thân.

Vân Tranh lạy dài đưa tiễn, chỉ thấy Bành lễ tiên sinh tay áo lớn vung vung liền chuyển qua sơn ải, chỉ có xe bò bánh xe ép ở phiến đá trên đường hồi hộp, hồi hộp âm thanh truyền tới.

Lão gia hoá chính là Hoàng nguyên thú, chính là Đường đại Triệu Khuông, lục thuần một môn truyền nhân, này một môn người đời đời kiếp kiếp chủ công (xuân thu), trên tay thì có lục thuần tự viết (xuân thu tập truyện toàn lệ)10 quyển, (xuân thu tập truyện biện nghi)10 quyển cùng (xuân thu tập truyện vi chỉ)3 quyển, những sách này phi thường quý giá, Vân Tranh vẫn muốn xem, mà không thể được.

Khổng Tử tu (xuân thu) dụng ý đến tột cùng là cái gì? Quá khứ (Tả truyện) học giả cho rằng là vì "Thi làm việc mà chính điển lễ, trở lên tuân Chu công chi di chế, dưới lấy minh tương lai phương pháp" .

(Công Dương) học giả cho rằng là vì "Đem lấy truất đoạn chính lỗ, biến chu chi văn, từ trước tiên thay thế chất" .

(Cốc lương) học giả thì lại cho rằng là vì "Minh truất thiệp, khuyên răn, cả ngày dưới việc nghiệp, định thiên hạ chi tà chính, khiến phu người lương thiện khuyên yên, n người sợ yên" .

Lục thuần nhưng cho rằng, ba gia câu chuyện đều "Chưa đạt tử (xuân thu) chi đại tông." Bởi vậy không thể chân chính lý giải Phu tử làm (xuân

thu) sâu sắc dụng ý. Hãn cho rằng, (xuân thu) tác phẩm, là vì "Cứu thì chi tệ, cách lễ chi bó" .

Xem ra phi thường thâm ảo, kỳ thực nói trắng ra chính là một môn coi trọng đem học vấn đưa vào đến thực tế trong cuộc sống, đồng thời coi nó là công cụ như thế sử dụng một môn học vấn, mà không phải dừng lại ở ngoài miệng, chậm rãi mà nói một hồi liền xong việc.

Phạm Trọng Yên đối với (trung dung) lý giải, Triệu phổ đối với (Luận Ngữ) lý giải, đều là tiếng tăm lừng lẫy học vấn, Tung Sơn, bạch lộc động, Nhạc Lộ, thạch cổ này tứ gia thư viện mơ hồ có chấp thiên hạ thư viện người cầm đầu tư thế, đáng tiếc Thục trung cũng không lấy văn tên biểu lộ ra hậu thế. Từ Bành lễ tiên sinh vừa nãy mấy câu nói bên trong liền có thể nghe được, hiện tại không phải lộ hết ra sự sắc bén thời điểm, Khánh Lịch cải cách thất bại, những kia đại nho danh gia đều bị xa lén đến xa xôi quân châu, ăn bữa nay lo bữa mai, chỉ có thể chuyên tâm học vấn, vào lúc này khắp thiên hạ bầu không khí cũng không tốt, hãn hi vọng Vân Tranh cũng không cần mau tốc bộc lộ tài năng, đôi này : chuyện này đối với tương lai phát triển rất thế không ổn.

Vân Tranh rất không thích như vậy nói chuyện phương thức, chuyện gì đều muốn phép ẩn dụ, nói rõ ràng hiểu rõ một chút sẽ chết a? Bồ Đề ở hầu tử trên ót vỗ ba lòng bàn tay, người bình thường ai biết đây là muốn người canh ba thiên đến hậu môn đến tìm lão sư truyền dạy cho người vô thượng đại pháp ám chỉ?

Cũng may nhờ hầu tử thông minh, quan trọng nhất, lợi hại nhất công phu học được, bằng không đã sớm ở đại nháo thiên cung thời điểm bị Nhị Lang thần nện chết rồi, lấy kinh nghiệm còn có hãn chuyện gì.

Vân Tranh xin thề sau đó chính mình dạy đồ đệ thời điểm, thông minh nếu như ít hơn tám trăm toàn cũng không muốn, làm ra trúc trắc đồ vật cổ quái làm khó chết bọn họ, coi như là báo thù cho chính mình.

Về đến nhà mãnh đột nhiên ăn một oa mì sợi, lúc này mới cảm thấy thế giới lại bắt đầu trở nên đáng yêu, chất chứa ở trong u ám bọt nước lại bắt đầu nhỏ lên, lão tộc trưởng trên đầu không lại triền vải, ww uukanshu. net thay vào đó chính là một bọc đầu, không ra ngô ra khoai ăn mặc một bộ Thanh Y, có người nói đây chính là bên trong trường chuyên dụng quần áo, Vân Tranh rất kỳ quái, lúc nào bên trong trường cũng có chế phục, có điều nhìn thấy tịch nhục cùng Hàm Ngưu cùng với trong trại người liên tiếp sợ hãi nhìn lão gia hoả, Vân Tranh liền không dự định nói cái gì nữa xúi quẩy thoai, chỉ cần lão nhân gia cao hứng, nói cái gì đều do hăn chính là. Còn không cho phép một nông thôn lão tẩu uy phong một hồi? Cả đời liền phán lần này đây.

Trong ngọn núi sinh hoạt phi thường cô quạnh, cũng may Vân Tranh có rất nhiều chuyện muốn làm, vì lẽ đó cũng không cảm giác có cỡ nào tẻ nhạt, Vân Nhị hiện tại thích cưỡi ngựa, cả ngày nằm nhoài tiểu trên lưng ngựa không tới, có lúc cũng sẽ đem giữ nhà xà, còn có Vân Tam đồng thời thu được đi, chậm rãi ở trong trại đi bộ, cái kia thốt tiểu thân ngựa tử không lại hướng về cao bên trong trường, thế nhưng rất có sức lực, trên lưng thồ bách mười cân đồ vật không có chút nào lao lực. Buổi tối cũng rất ngoan ngoãn, cùng Lão Ngưu chờ ở trong một giới chưa bao giờ loạn đá lung tung.

Lương Kỳ tự mình đến Vân gia cho Vân Tranh mở được rồi giao tử, lôi đi Vân gia tiền, tịch nhục căng thẳng nhìn hết thấy trước mặt, mắt thấy chính mình vàng ròng bạc trắng bị lôi đi, đối tới tay bên trong nhưng là từng cái từng cái trang giấy, trong lòng sốt sắng, cầm lấy Vân Đại cánh tay không ngừng lắc lự, nàng rất hi vọng Đại thiếu gia có thể đem Lương gia lôi đi những kia tiền lại kéo trở về.

"Người gặp cái gì, chờ chúng ta đến Thành Đô phủ, người xem ta là làm sao lại dùng những giấy này mảnh đem trong nhà tiền tài lại kiếm về đến,

hiện tại có điều là trước tiên thả ở tại bọn hấn gia, là chúng ta, chính là chúng ta, ai cũng nắm không đi."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Lưu Dân Vào Hộ Tịch

Mùa đông năm nay quả nhiên dường như lão tộc trưởng nói phi thường lạnh giá, chưa bao giờ kết băng Đậu Sa trại, ven đường trong vũng nước lại có thể nhìn thấy một điểm băng, tuy rằng chỉ là mỏng manh một tầng, mang theo các loại sắc bén góc cạnh phô ở trên mặt nước, sở trường chỉ nhẹ nhàng một đâm sẽ gãy vỡ, Hàm Ngưu ăn mặc dày đặc áo tử, chảy nước mũi ngòi xồm ở vũng nước bên cạnh chơi băng, những này băng rất không trải qua chơi, Thái Dương mới ra đến, liền biến mất không thấy hình bóng.

Mùa hè quá nóng, vì lẽ đó mùa đông liền cực hàn, đây là một mớ mớ đạo lý, lão tộc trưởng cho rằng, ông trời làm cho người ta ấm áp là hiếm có, không cần thận mùa hè cho hơn nhiều, dĩ nhiên là sẽ từ mùa đông tìm trở về, đối với ông trời loại này không nói lý cách làm, lão tộc trưởng chỉ có thể nhìn mờ mịt bầu trời mặng một tiếng đồ chó ông trời.

Câu nói này kỳ thực không phải đang mặng ông trời, chỉ có điều là biểu đạt một hồi chính mình đối đầu thiên sự bất đắc dĩ mà thôi, vì lẽ đó mặng xong sau khi, sẽ hai tay tạo thành chữ thập, lại bái một hồi ông trời, cầu hẩn tha thứ.

Mùa hè thời điểm lão tộc trưởng liền nói phải cho trong trại Khởi gạch phòng, nhưng là sau đến vẫn không có làm như vậy, hẩn ở Vân gia gạch trong phòng ngủ một buổi tối sau đó liền thay đổi chủ ý, cho rằng gạch trong phòng ngủ quá ấm ức, hơn nữa than vị quá lớn, không biết từ nơi nào nghe nói ngủ gạch phòng sẽ bị than khí giết chết, vì lẽ đó liền nhất định không chịu xây cái gì gạch phòng.

Quái đản, trời thu thời điểm, ăn no rừng mỡ mới sẽ ở trong phòng châm lửa bôn, không có chậu than, từ đâu tới than khí? Trúc lâu đúng là không có trúng độc ưu hoạn, chủ yếu là vật kia tám diện hở, có chút than khí đều bị gió thổi chạy.

Nam Phương mùa đông muốn so với Bắc Phương mùa đông khổ sở, trong không khí đều là ướt nhẹ, toàn bộ trong trại tối ẩm áp địa phương chính là Vân gia hai cái đại giường, Vân Đại, Vân Nhị đại giường không ai đi tới, tịch nhục đại giường liền thành trong trại những kia lão bà môn tụ hội vị trí, to lớn trên giường ngồi mười mấy người, giường trung gian còn bò bảy, tám cái đứa bé. Ríu ra ríu rít phi thường náo nhiệt.

Người sống trên núi đều có thể uống hai cái, vì lẽ đó tịch nhục hay dùng tiền của mình mua tốt hơn một chút rượu gạo, đặt ở tiểu bếp lò trên thiêu nhiệt, các phu nhân dùng một bát uống rượu gạo, người một cái, ta một cái đi xuống truyện.

"Tịch nhục a, nhà người thiếu gia đến cùng có thích hay không người? Làm sao liền không gặp người cái bụng lớn lên?" Một người tuổi còn trẻ phụ nhân ôm chính mình mấy tháng đại mập nhi tử nhỏ giọng hỏi tịch nhục.

"Hỗ Sơn gia, không biết cũng không nên hỏi, tịch nhục mặt mày đều không mở, chính là một hoa cúc khuê nữ, nhà ai hoa cúc khuê nữ sẽ xảy ra oa? Đúng là nhà người dẫn vật khe khẽ một chút, ban ngày bận bịu một ngày, buổi tối cũng không yên tĩnh, chuyện này lại không thể coi như ăn cơm, nhà người Hỗ Sơn có những kia khí lực không bằng dùng ở kiếm tiền trên, trẻ con đều có dẫn vật lung tung cái gì."

Lão bà bà mấy câu nói đem cô dâu nhỏ tao đỏ cả mặt, một con liền xử ở chính mình trẻ con trong lòng ngực trang đà điều.

"Xem ra, nhà người thiếu gia chính là một kiêu căng tự mãn, Đậ Sa trại liền với Đậ Sa Huyền đều không có nhà người thiếu gia để ý khuê nữ, mấy ngày trước ở tại trong nhà của người cái kia phụ nhân, dài đến cùng tiên nữ tự, còn có thể khiêu vũ, nhà người thiếu gia không giống nhau quá mấy dạ để người ta đuổi đi?"

Tịch nhục nghe được nhân gia nói như vậy thiếu gia nhà mình vội vã lắc tay nói: "Không chuyện này, Hoa nương buổi tối là theo ta ngủ, nghe thiếu gia nói Hoa nương tương lai là phải gả cho đạo trưởng, chính là cái kia râu ria rậm rạp đạo trưởng."

"Chuyện người đàn ông tình ai sẽ tin tưởng, ai nói cho người làm loại chuyện kia cần thời gian rất lâu? Có một nén hương thời gian đã đủ rồi, cũng chính là cảnh gia Hồ Sơn có thể dẫn vật chút. Liền không tin người có thể cả ngày đến muộn nhìn nhà người thiếu gia, một nén hương thời gian cũng không cho? Nam nhân ăn vụng thời điểm nhanh nhẹn lắm."

Chỉ cần bắt đầu nói tới huân thoại, các phụ nhân liền trở nên trắng trợn không kiêng dè, cũng đúng đấy, trong trại buổi tối có thể làm ra sự tình quá ít,

Khi trời tối, không làm điểm chuyện nam nữ, rất khó nhìn đến ngủ.

Tịch nhục cũng bị phụ nhân làm mê hoặc, thiếu gia không chỉ một lần đơn độc cùng Hoa nương cùng nhau, muốn từ bản thân hầu hạ Hoa nương rửa ráy thời điểm nhìn thấy cái kia trắng toát thân thể đều cảm thấy quáng mắt, chớ đừng nói chi là thiếu gia như vậy nam tử, liền liền không tiếp tục nói nữa, nỗ lực hồi ức Hoa nương đến mỗi một cái đoạn ngắn...

Vân Đại, Vân Nhi, Hàm Ngưu lưu mã lúc trở lại, Thái Dương cuối cùng từ mờ mịt khói xanh bên trong chui ra, đồ ăn không một điểm nhiệt độ, có điều cành cây tử trên mang theo băng máng bắt đầu rầm rầm đi xuống, loại

này nước đá hỗn hợp vật rét lạnh nhất, không cần thận rơi vào bột trong cổ áo, cảm giác kia lại như là bị nóng.

Vân Nhị tiểu mã chạy không nhanh, vì lẽ đó Vân Đại đại thanh mã cùng Hàm Ngưu hắc mã hay dùng tiểu nát bộ chạy băng băng, cười ở tiểu lập tức Vân Nhị liền nhe răng nhếch miệng truy đuổi.

Cùng với nói Vân Nhị là ở cưỡi ngựa, không bằng nói Vân Nhị là ngồi ở trên lưng ngựa một trong giỏ trúc, đây là lão tộc trưởng tự mình năm nan bện, kết ở trên lưng ngựa phi thường chắc chắn, dù cho là Vân Nhị hài tử lớn như vậy cũng sẽ không từ bên trong rơi ra đến.

Trong trại nam nhân vào lúc này đã đang bận việc, lên núi chém gỗ, vận gỗ, gỗ chở về nghỉ ngơi cành cây, phi thường bận rộn, năm nay không có sai dịch, vì lẽ đó đại gia kỳ thực đều là đang vì mình làm việc.

Đậu Sa trại gia cụ bỗng nhiên trở nên thật bán lên, không riêng là Đậu Sa Huyền gia đình giàu có cần, quanh thân huyền gia đình giàu có cũng dồn dập đến Đậu Sa quan trong cửa hàng chọn mua, liền ngay cả những kia ở năm thước trên đường cất bước Đại Lý khách thương, cũng sẽ sao một ít đẹp để bàn ghế trở lại, vì lẽ đó, người què cùng trong trại bảy, tám cái sẽ nghề mộc hoạt người, mỗi ngày đều phi thường bận rộn.

Năm rồi ít dấu chân người trên sơn đạo bây giờ công lấy các loại hàng hóa, hoặc là đẩy xe cút-kít người miền núi nối liền không dứt, những người này đều là thành đàn kết đối với đi Đậu Sa đóng lại hộ khẩu, chỉ cần giao nộp một nửa thuế má, liên tục giao nộp ba năm, sau đó liền có thể hưởng thụ hai năm không nộp thuế ngày thật tốt, chính mình ở trong núi khai khẩn đất ruộng chính là mình, ai chính là ai, ngoại trừ giao nộp công lương, không có những khác yêu cầu, chủ yếu nhất chính là, chỉ cần giao nộp công lương, mỗi một năm cho một mang theo đại ấn trang giấy mảnh, chỉ cần tập hợp ba cái, liền có thể chân chính đem hộ tịch lên tới Đậu Sa Huyền bên

trong, coi như là thoát ly người miền núi cái này xưng hô, cũng sẽ không bị người ta làm đi làm quân hộ.

Người một nhiều, Đậ Sa quan liền trở nên phi thường náo nhiệt, Đậ Sa quan nội Thương gia mỗi cái vui vẻ ra mặt, thu sản vật núi rừng, phiến da, dù cho là bán hoa quế dầu, những ngày qua cũng kiếm lời bồn mẫn bát mẫn.

Những kia nguy rồi hiểm thấy Đậ Sa quan bách tính tuy rằng không quá cao hứng, nhưng nhìn bọn nha dịch dùng ngưu lôi kéo lương thực, chỉ cần là nguy rồi khó nhân gia, ngay ở cửa ném lên hai túi gạo, nói cho chủ nhân gia, đây chính là huyện nha cho tên to xác bồi thường, sang năm, như vậy bồi thường còn có, để đại gia năm yên tâm thoải mái một ít, đều là những này đồ chó nợ bọn ta, đừng xem quan gia đem hại người nguyên sơn giặc cướp toàn bộ giết chết, cho tên to xác báo thù, trong ngọn núi những người này cũng không thể dễ tha, toàn bộ giết chết có thương tích bệ hạ nhân đức, vì lẽ đó cho bọn họ một bồi thường cơ hội...

Lưu Huyện thừa chính là từ thảo dân bên trong bò ra ngoài, hãnh há có thể không biết dân chúng tâm tư, coi như là đem số tiền này lương cầm tu kiêu bù đường, cũng tuyệt đối không có đổi thành hai túi lương thực vớt tại bách tính gia cửa đến thực sự, vì lẽ đó, làm như vậy hiệu quả phi thường hiện ra, Đậ Sa quan bách tính một bên mắt lạnh nhìn ra vào người miền núi, một mặt yên tâm thoải mái nhận lấy lương thực, lẳng lại dân phần còn chỉ là một trong số đó, khác một điểm điểm trọng yếu nhất chính là, đem bách tính hai cấp hóa, những người miền núi coi như là muốn đi vào Đậ Sa quan An gia, không cần quan phủ đứng ra, bách tính chính mình sẽ ngăn cản người miền núi làm như vậy, đối với Đậ Sa quan quản lý tới nói, quả thực chính là thần lai chi bút (tác phẩm của thần).

Những thứ đồ này không phải là Vân Tranh giáo, đều là Lưu Huyện thừa chính mình suy nghĩ ra được, nhiều năm Bộ Khoái đầu lĩnh cũng không

phải ngồi không, đương nhiên sẽ có một bộ chính mình đối nhân xử thế phương pháp.

Lưu Huyện thừa bồi tiếp Thành Đô phủ hạ xuống đốc tra sĩ Tào Tham quân hà thông ngồi ở huyện nha bên cạnh một tòa hai tầng bên trong tửu lâu nhìn người người nhốn nháo người miền núi ở nộp thuế, đăng ký, hai mọi người là cười híp mắt, lớn như vậy quy mô lưu dân hạ sơn, ở triều đại vẫn là lần thứ nhất, vì lẽ đó vị này chường quản điền thổ, tổ tụng tòng quân với trước mặt chân thực một màn phi thường thoả mãn, bưng lên trước mặt chén trà đối với Lưu Huyện thừa nói: "Lưu huyện tôn vừa tiêu diệt nguyên sơn đạo phi, bây giờ càng là an ủi lưu dân hạ sơn nhập tịch, không vào quân hộ, không phế triều đình tiền lương, thực sự là đáng quý, ha ha, việc này làm gốc quan tận mắt nhìn thấy, chính là chân thực dân chăn nuôi có cách, Hà mỗ khâm phục, khâm phục."

"Tòng quân nói giỡn, Lưu Hỉ có điều là một kẻ thô lỗ, có thể có hiện tại còn không phải dựa vào chức vị Thượng Quan trông nom, tòng quân tự mình viết hơn một trăm trương lưu dân nộp thuế cụ thiếp, càng là càng vất vả công lao càng lớn, Đâu Sa Huyền bách tính làm sao quên, làm phiền tòng quân bẩm báo Thượng Quan, liền nói Lưu Hỉ chính là một giới vũ dwVUGOPC phu, thực sự là không hiểu làm sao đăng báo chuyện tốt như vậy, chỉ có mặt dày cầu Thượng Quan giúp Lưu Hỉ trau chuốt mấy phần, ta cũng thật quang tông diệu tổ một hồi."

Hà thông cười ha ha, càng phát giác trước mặt cái này thô bỉ dã phu vẫn tính vào mắt, biết mình có bao nhiêu cân lượng, ww uukanshu. net có công lớn mà không tự kiêu, càng là kết nối với báo công văn đều muốn lên quan giải quyết, vậy thì nói chính hẳn cho rằng mặc kệ Thượng Quan viết như thế nào, hẳn cũng có thừa nhận, đây là muốn đem công lao phân tán cho châu phủ, được cho là một vô cùng bạo tay.

Toàn bộ công lao quá lớn, Lưu Hỉ đầu nhất định chụp không được lớn như vậy mũ, còn không bằng thẳng thắn đây một cái ba sáu chín, đem

quyền quyết định giao cho Thượng Quan, mặc kệ Thượng Quan phân phối thế nào công lao, đều sẽ không thiếu hẳn cái kia phân, dù sao việc này là phát sinh ở Đâu Sa Huyền, mà không phải ở Thành Đô phủ, nếu như Đâu Sa Huyền vượt cấp bầm tấu lên, Hoàng Đế cho chỗ tốt không nhất định có thể rơi vào hãn Lưu Hi trên đầu, nhất định sẽ gặp phải Thượng Quan căm ghét, hiện tại được rồi, Thượng Quan cho chỗ tốt mới là chân thực chỗ tốt, không có ai sẽ ghi hận, coi như là có người như vậy, cũng sẽ bị Thượng Quan không chút lưu tình thanh trừ hết.

"Cũng được, Lưu Huyền thừa xuất thân binh nghiệp, văn chương mới lạ cũng là có, chúng ta Thượng Quan nhưng là Long Đồ các học sĩ, nhất định có thể Diệu Bút Sinh Hoa, chỉ cần công văn đi một lần nội các, Lưu Huyền thừa cũng nên xưng hô Lưu huyện lệnh, dưới huyện trở thành bên trong huyện cũng là ngay trong tầm tay việc, đến thời điểm Hà mỗ trái lại muốn tôn xưng ngài vì là Thượng Quan."

"Vận may, vận may, Hà huynh thực sự là tu giết Lão Lưu, coi như ngày sau Lão Lưu có này phúc phận, ngài như thấy ta, không hô một tiếng Lão Lưu, mà là nói cái gì Thượng Quan, ta quay đầu bước đi, đó là ở tươi sống tu giết Lão Lưu." chưa xong còn tiếp.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Có Tổ Chức Hòa Thượng

Vân Tranh chính ở nhà phơi nắng một ít rau dại làm ra thời điểm, một tiểu sa di đi tới Đâu Sa trại, giao cho Vân Tranh một phong thư, mở ra xem, hóa ra là cười Lâm Đạo sĩ, mặt trên nói mình đã hộ tống Hoa nương đến Thành Đô, dự định ở Thành Đô Thanh Ngưu quan trụ một trận, Hoa nương cùng hầu tử cũng đã trụ đến Vân gia ở Thành Đô phủ đệ, trạch viện không sai, Hoán Hoa Khê bên cạnh, bên cạnh chính là Đỗ Phủ chốn cũ, học cung liền xây ở thanh thủy bờ sông, cách Thành Đô Tây Môn rất gần, được cho là một chỗ phong cảnh tuyệt hảo địa phương tốt.

Tin viết rất dài, không biết là Vân Tranh ảo giác, vẫn là cười lâm bán ý, trong thư đối với Hoa nương hành vi tràn ngập lo lắng, đến Thành Đô sau khi, nàng liền sống nhờ ở Bách Hoa lâu, một thủ (cách người khúc) diễm kinh bốn toà, gần gần nửa tháng thời gian liền mở lớn diễm xí, hiện tại Thành Đô trong phủ sĩ tử nếu như sẽ không ngâm tụng một câu "Trường đình ở ngoài, cổ đạo một bên, phương thảo bích liên thiên" sẽ bị người ta khinh bỉ!

Khinh bỉ? Vân Tranh hiện tại muốn nhất khinh bỉ người chính là hãn cười Lâm lão đạo, chính mình ngâm tụng cái kia thủ từ khúc thời điểm, Hoa nương đã đi rồi, người biết chỉ có mình và Ngũ Câu, cùng với Vân Nhị, tịch nhục, bọn họ không có cơ hội nói cho Hoa nương.

Nếu như Hoa nương ở Thành Đô phủ còn có thể ngâm xướng này thủ từ khúc, chỉ có thể nói rõ một cái đạo lý, không biết xấu hổ cười lâm liền mai phục tại lân cận, sau đó ở trên đường luyện gian tình nhiệt nắm chính mình

bài hát này đi lấy lòng mỹ nhân, ngoại trừ nguyên nhân này, Vân Tranh không nghĩ ra còn có cái gì khả năng.

Hoa nương mở lớn diễm xí mục đích chính là vì tìm tốt hơn sắc cổ đông, thật giúp mình mở một toà thanh lâu, trong lòng khẳng định là hiểm có, lo lắng cái rắm a, có bản lĩnh người hiện tại liền bắt đi Hoa nương, tìm cái hẻm lánh địa phương đem sự tình làm, nàng bảo đảm thì sẽ không lại có thêm cái gì mở thanh lâu ý nghĩ.

Có điều cũng khó nói, vừa nghĩ tới Hoa nương lớn mật, Vân Tranh đầu liền đau, chính mình đem thân thể nàng cũng đã xem hết, nhân gia đều nửa diễm không để ý, muốn nữ nhân như vậy từ bỏ giấc mơ, thực sự là khó khăn diễm, cười Lâm Nhất đán dính lên Hoa nương, đời này đạo sĩ chỉ sợ là không đến cầm cố, nói không chắc sẽ trở thành thanh lâu ông chủ.

Hầu tử này tên trộm hiện tại thành Hoa nương tiểu tùy tùng, có người nói đã bị Hoa nương dạy dỗ rất tốt, xem tới đây Vân Tranh liền bắt đầu nhe răng, một ở Ác Nhân cốc lớn lên tiểu thân, hiện tại lại bị cho tới trong thanh lâu tiến tu, hai năm sau khi ông trời mới sẽ biết hầu tử sẽ trở thành một hạng người gì.

Quay đầu lại nhìn chính đang chảy nước mũi ăn bánh bao Hàm Ngưu, Vân Tranh liền quyết định chủ ý không cho Hoa nương đón thêm xúc Hàm Ngưu, cẩn thận mà một hàm hậu hài tử không thể lại bị nàng họa họa.

Tiểu sa di ăn rất no, đang không ngừng mà đánh cách, cho dù như vậy, con mắt của hắn vẫn không nỡ bỏ rời đi vì hấp bên trong bánh bao, đứa nhỏ này rất ngoan ngoãn, bất luận làm sao đều không ăn thịt bò, thế nhưng đối với tổ nhân bánh bánh bao nhưng phi thường yêu thích, Vân Tranh không biết được rau hẹ bên trong trứng gà xem như là huân vẫn là tổ, thấy đứa nhỏ này ăn ăn như hùm như sói, liền cho rằng đây là tổ nhân bánh bánh bao.

Từ khi Lương Vũ Đế Tiêu Diễn bắt đầu năm giới tới nay, Hán truyện Phật giáo liền có thêm ba cái rất rõ ràng đặc điểm, vậy thì là: Thức ăn chay, độ thân cùng tăng trang. Chỉ cần là nhà Hán chùa miếu trên căn bản đều sẽ tôn sùng này ba điểm : ba giờ.

Ngũ Câu loại này bại hoại, Vân Tranh xưa nay sẽ không có đem hãn quy kết đến hòa thượng trong đám đi, cái này thanh tú tiểu sa di, nhìn Vân Nhị cười tiểu mã ở trong trại hô to gọi nhỏ, khát vọng ánh mắt làm sao cũng là không che giấu nổi.

Đem Vân Nhị hô qua đến, đem hãn từ nhỏ trên lưng ngựa trong gió trúc ôm ra, không khỏi tiểu hòa thượng phân trần, Vân Tranh liền đem hãn ném vào trong gùi, đem dây cương nhét vào trong tay hãn, ở trên mông ngựa vỗ một cái, tiểu sa di liền sợ hãi kêu to bị tiểu mã thồ chạy.

Một không tới mười tuổi tiểu hài tử, Ngũ Câu cũng nhẫn tâm để một mình hãn chạy ba mươi dặm địa truyền tin,

Ngược lại chính mình ngày mai muốn đi Bạch vân tự tiếp Bành lễ tiên sinh, đến thời điểm lại mang tới tiểu sa di đồng thời trở lại là được rồi.

Đây là lễ bái sư, ăn mặc nhất định phải chú ý, tắm rửa đó là nhất định phải, lễ vật cũng nhất định phải rất chú ý, thái độ bất luận làm sao cũng phải đoan chính, nguyên bản không tới phiên Vân Tranh hiện tại liên bái sư, thế nhưng tiểu sa di còn mang đến Ngũ Câu hòa thượng một câu nói: "Bành lễ tiên sinh chính đang Bạch vân tự làm khách."

Có câu nói này liền rất rõ ràng, làm người trung gian Ngũ Câu ở uyển chuyển nói cho Vân Tranh, hiện tại chính là bái ở Bành lễ tiên sinh môn hạ làm đệ tử nhập thất thời điểm tốt, nghĩ đến kẻ sĩ hà khắc lễ nghi, Vân Tranh không dám có chút bất cần.

Thực trung đại nho không nhiều, thế nhưng chân chính có thể được gọi là đại nho cũng chính là Bành lễ tiên sinh, mặt trên có đầu nguồn, dưới đáy có

theo hầu, đầu nguồn tự nhiên chính là Đường đại đại nho Triệu Khuông cùng lục thuần, còn theo hầu chính là đại danh đỉnh đỉnh lữ di giản, tuy rằng lữ di giản đã ở năm trước tạ thế, thế nhưng Lữ gia thế lực vẫn còn, hiện tại chưởng môn nhân chính là lữ công năm ngoái đẳng tiến sĩ đệ, không ra mấy năm nhất định sẽ trở thành trong triều đình không thể thiếu nhân vật, Bành lễ tiên sinh cùng lữ di giản chính là đồng môn, giao tình tâm đầu ý hợp, có như vậy một cái theo hầu, Ngũ Câu cho rằng đối với Vân Tranh tương lai phát triển phi thường có lợi.

Tiểu hòa thượng cùng Vân Nhị ngủ ở đại trên giường, Vân Tranh chính mình ngủ ở trên giường, sắc trời vừa lạng, liền nghe thấy tịch nhục đã bắt đầu ở nhà bếp bận rộn, nghe nói tiên sinh ngày hôm nay muốn đi bá sứ, nhất định phải chuẩn bị kỹ càng sáu lễ.

Vân Tranh đứng dậy xem thời điểm, phát hiện nhà bếp trên bàn đã dọn xong sáu dạng lễ vật, đều là chút không đáng giá sự vật, rau cần, ngụ ý vì là chăm chỉ hiếu học, nghiệp tinh thông cần; hạt sen tâm khố, ngụ ý vì là khố tâm giáo dục; đậu đỏ, ngụ ý vì là số đỏ cao chiếu; quả táo, ngụ ý vì là rất sớm cao trung; cây long nhãn, ngụ ý vì là công đến viên mãn; gầy gò miếng thịt lấy biểu đạt đệ tử tâm ý.

Những thứ đồ này ngoại trừ rau cần là từ địa bên trong cắt trở về ở ngoài, còn lại đều là trong trại hài tử đưa cho Vân Tranh, không nghĩ tới ngày hôm qua lão tộc trưởng lại phái người đi khe núi bên trong tìm không có bị đông cứng chết rau cần đi tới, không trách nửa đêm hôm qua còn có người gõ tịch nhục cửa phòng.

"Thiếu gia, nước nóng cho ngài chuẩn bị kỹ càng, ngài đi tắm, quần áo sạch cũng cho ngài chuẩn bị tốt rồi, ngay ở trên giá, ngài nói có muốn hay không xuyên quan phục quá khứ, như vậy lão tiên sinh thấy ngài là viên chức, nói không chắc liền sẽ đồng ý?"

Tịch nhục đối với Vân Tranh tiền đồ phi thường lo lắng, đem đậu đỏ rót vào khay đan bên trong, từng cái từng cái chọn, chỉ lo bên trong có một mồi meo, trêu đến tiên sinh không cao hứng, liền không muốn thiếu gia nhà mình làm học sinh.

Vân Tranh cười vỗ vỗ tịch nhục đầu, sau đó liền đi tới sau ốc rửa ráy, tắm xong sau khi, sắc trời đã sáng choang, Vân Nhị cũng đã tỉnh rồi, cái kia tiểu sa di còn ở tham ngủ, Bạch vân tự quá mức lạnh giá, hẳn chưa từng có ngủ như tối hôm qua như vậy thoải mái.

Kim Ngân gấm vóc Vân gia không thiếu, cũng không dám cho Bành lễ tiên sinh cầm tới, lão tiên sinh một đời thanh liêm, mặc kệ là làm quan, vẫn là vi nhân sự biểu, chưa bao giờ thu nhận quá thuộc hạ hoặc là học sinh tư lễ, vì lẽ đó Vân Tranh cho rằng ngoan ngoãn đi lễ thường mới là đúng, nếu như bao một đại mạ vàng Ngân quá khứ, lấy lão tiên sinh ghét cái ác như kẻ thù tính khí, nói không chắc sẽ nện ở tặng lễ người trên mặt.

Tiểu sa di nghe thấy được mùi thơm của thức ăn sau khi liền tỉnh rồi, cùng miêu rửa mặt như thế lung tung phủi đi hai lần, liền chuyển ghế làm được trước bàn diện chờ tịch nhục tử tử cho mình đoan ăn, bất kể là ai, chỉ cần tiến vào Vân gia môn, tựa hồ cũng sẽ trở nên không câu nệ, rất tùy ý, tiểu sa di hiện tại đã có thể làm được đem Vân gia xem là Bạch vân tự như thế đối xử.

Cháo gạo trắng còn có hôm qua còn lại bánh bao, một đại gia đình người thêm vào tiểu sa di sau khi ăn xong, liền đem thật nhiều lễ vật trang đến trên xe bò, tịch nhục cùng Vân Nhị tiểu sa di tọa xe bò, Vân Đại cùng Hàm Ngưu cười ngựa, tiểu ngựa non cũng theo lại đây, liền, tiểu sa di cùng Vân Nhị liền bắt đầu tranh cướp cười ngựa quyền lực, cuối cùng vẫn là ở tịch nhục điều đình bên dưới, kết thúc chiến tranh, một người ky một hồi.

Hôm qua đã hỏi qua tiểu sa di, trong miếu thuế thóc đã không hơn nhiều, hiện tại đại gia đều ở cạnh uống cháo loãng sống qua ngày, Vân Tranh

không biết được Ngũ Câu hòa thượng đem phân đến những kia tiền đều cầm đã làm gì, có điều tên kia không phải một có thể đem tiền ấy đi không cho đại gia mua đồ ăn keo kiệt quý, nhất định là có cái gì khó nói chi ấy.

Đi ngang qua Đâu Sa quan thời điểm, Vân Tranh lại đang tiệm gạo mua mười đăm lương thực, yêu cầu tiệm gạo đem những này gạo trắng đưa đến Bạch vân tự, tiểu sa di thấy cảnh này, nhạc khà khà cười không ngừng, đồng thời rộng lượng đem cười lấy tiểu mã quyền lợi cho Vân Nhị, chính mình bồi tiếp tịch nhục đẩy xe bò, đây là một rất đưa bé hiểu chuyện.

Đến Bạch vân tự, Ngũ Câu tự mình ra nghênh tiếp, nhìn thấy Vân Tranh câu nói đầu tiên thì trách hẳn ở chính mình cửa miếu trên vẽ xấu, coi như là muốn viết, cũng chính mình viết một thủ a, vì sao phải dùng không bản hòa thượng loại này Phật Môn bại hoại câu làm bản này phiền cửa lớn?

"Kỳ thực ta theo ta thấy đến rồi, không bản hòa thượng cuối cùng hoàn tục, biến thành thi nhân cổ đảo đây mới là hoàn toàn tình ngộ điển phạm, còn người loại này thiên địa không thu hòa thượng dõm, mới là trong nhà Phật khác loại.

Ta may mắn nhìn thấy người vẽ tâm thạch, càng thêm may mắn tham quan người ngũ cốc Luân Hồi vị trí, trúng rồi người gian kế, đến nay trong lòng không thoải mái, người còn dám hỏi ta vì sao phải ở cửa miếu hồ viết vẽ linh tinh?

Đúng rồi, đại hòa thượng, người phân rất nhiều tiền làm sao trong miếu hòa thượng nhưng ở uống cháo loãng a? Hẳn là người bên trong no túi tiền riêng?"

Ngũ Câu cười thảm một tiếng, chỉ chỉ Thành Đô phương hướng, vừa bắt đắc dĩ rũ tay xuống chỉ đem đầu tìm được trên xe bò xem lễ vật, ww uukanshu.net nhìn tới diện chỉ có lễ bái sư, không khỏi thất vọng nói: "Ta

đưa huệ quả quá khứ, đã nghĩ để hẳn ăn hai ngày cơm no, thuận tiện hóa chút mễ lương trở về, vì sao người không có cho bản tự bố thí?"

"Sư phụ, huệ quả hóa đến duyên, rỗng rã mười tám đạo gạo trắng, liền ở phía sau, tiệm gạo chường quỹ nói lập tức liền đưa tới."

Ngũ Câu cười ha ha, ôm lấy huệ quả, xoa bóp khuôn mặt của hẳn khích lệ nói: "Sư phụ liền biết huệ quả phúc duyên thâm hậu, chỉ cần ra tay tất nhiên sẽ thắng lợi trở về."

Chiêu Giác Tự hỏi chúng ta Bạch vân tự hoá duyên, chúng ta không thể làm gì khác hơn là hướng về Đâu Sa Huyền nhà giàu hoá duyên."

"Chiêu Giác Tự?" Vân Tranh rất là kỳ quái, như thế nào cùng vẫn còn miếu còn có thể hướng về hòa thượng miếu hoá duyên, thực sự là kỳ tai quái tai.

"Đại bên trong tường phù thời kì, diên mỹ thiên sư trụ trì chiêu giác, dùng hơn 30 năm tiến hành toàn diện chữa trị, cung điện phòng xá tăng đến 300 dư, có xây Đại Hùng bảo điện, xưởng phạm đường, La Hán đường, sáu tổ đường, dực thiện đường, liệt túc đường, Đại Bi đường, luân tàng các, những này cung điện không không tinh mỹ tuyệt luân, tượng đắp, chân dung, bia ký, tự ngạch chờ cũng là khắp nơi mạ vàng, khắp nơi họa thái, bây giờ đã có" xuyên tây đệ nhất Tùng Lâm "Câu chuyện.

Bản tự tài lực tiêu hao hết, tự nhiên cần hướng về đệ tử bản tông đưa tay, dùng để duy trì ta Thiên tông ở xuyên tây bộ mặt, vì một chút xa hoa, liền để đệ tử khẩn y súc thực, tội gì đến tai!" (c

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Thái Sơn Cũng Khó Dời Đi

"Thịt khô ở đâu?"

Đây là Bành lễ tiên sinh nhìn thấy Vân Tranh chỉ sau nói câu nói đầu tiên, Hàm Ngưu mau mau nơm nớp lo sợ mà đem lụa đỏ bao vây mấy cái tịch nhục phủng quá khứ xin mời lão nhân gia xem qua.

Bành lễ tiên sinh gửi một cái phi thường thoả mãn, ngay lập tức sẽ để lão bộc cầm lược, xong việc sau thấy Vân Tranh có chút sững sờ, liền vỗ vỗ Vân Tranh vai nói: "Thích hợp thời gian, có thích hợp lễ bái sư, này đã đủ rồi, người cái này đệ tử ta nhận lấy, nghe nói người phanh đến một tay trà ngon, đại đệ thường người, lão phu thèm nhỏ dãi đã lâu, mau chóng phanh đến."

Vân Tranh ngay lập tức sẽ nở nụ cười, người lão sư này xem như là bái đúng rồi, như hăn như vậy đại nho trái lại không trọng thị ở bề ngoài những thứ đó, lão nhân gia dáng dấp hòa ái, ngôn ngữ ôn hòa, lại là một rộng rãi tính tình, như vậy thật lão sư, nếu như không đem ngựa thí đập đủ, cái kia chính là mình ở phung phí của trời, không biết điều.

Để tiêu sa di huệ quả mang theo tịch nhục, Vân Nhị, Hàm Ngưu đi chùa miếu bên trong chơi đùa, chính mình tự mình từ trên xe bò dỡ xuống hồng bùn lò lửa, còn có khay trà, cái này khay trà nhưng là quý báu tử đàn làm ra, người què rông rã điêu khắc nửa tháng, lại đánh bóng nửa tháng, này mới thành hình, bên trong bày đặt một bộ trắng nõn trà cụ, chỉ là vật rồi cùng Đại Tổng các quý nhân đấu trà dụng cụ không giống.

Từ trong chậu than gắp một khối thiêu hồng than củi quăng vào tiểu trong hỏa lò, vớt nữa đi vào hai cái khô quả, trong chốc lát hỏa diễm liền bắt đầu bay lên, Vân Tranh lấy ra Ngân ấm, gia nhập thanh thủy, đem Ngân ấm đặt ở lò lửa trên tiếc nuối đối với Bành lễ tiên sinh nói: "Cái này ấm vốn nên là Lưu Ly làm ra, như vậy liền có thể nhìn thấy thủy sôi trào sau khi bọt nước, không giống trà dùng không giống bắt đầu trùng phao mới sẽ thật uống, chỉ tiếc Thực chi bị không có Lưu Ly thợ thủ công, chế tác không ra như vậy ấm nước, chỉ có thể dùng Ngân ấm thay thế, để tiên sinh thất vọng rồi."

Ngũ Câu ngồi ở chỗ đó cười hắc hắc nói: "Người liền nói khoác đi, và còn chưa gặp Lưu Ly ấm, người cho rằng Bành lễ lão nhi cũng chưa từng thấy? Hãn nhưng là ở nhà đại phú làm khách hai năm có thừa, kiến thức rộng rãi, người không che giấu được hãn."

Vân Tranh cười không nói, chỉ là kiên trì dùng vừa đốt tan Thủy Thanh tẩy trà cụ, thanh tẩy qua đi, từ trúc bình bên trong dùng mộc chước lấy ra một chước lá trà, bỏ vào đại bát trà bên trong ngã một điểm nước sôi muện hương.

Thừa dịp này đối với Bành lễ tiên sinh nói: "Thế nhân đều là chưng trà, khảo trà, chỉ có học sinh dùng xào trà, trong này học vấn rất sâu, học sinh chỉ học đến một ít da lông, để tiên sinh cười chê rồi."

Bành lễ cười nói: "Dùng muốn nổi bật phương pháp làm việc, chỉ có hai kết quả, một là tươi đẹp tuyệt luân, một là thô bỉ không thể tả, nếu Ngũ Câu cùng cười lâm đều đối với người trà nghệ cực kỳ xưng đạo, lão phu đúng là trần ngập hi vọng, đến hiện tại, pha trà thuật bên trong" khiết "Tự người xem như là làm không kém chút nào."

Nghe nói người nước trà không hương liệu sau khi vận, lại không có hành hương chi hậu vị, chỉ còn lại một mực trà vận, lão phu khát muốn vừa thấy."

Vân Tranh cười không đáp, thấy muện hương đã tắt, liền lần thứ hai nhắc lên Ngân ấm đem đại bát trà thêm mẫn, dùng cái nắp che lại bát trà, đem màu vàng nhạt nước trà rót vào chung trà, xin mời Ngũ Câu cùng Bành lễ tiên sinh dùng trà, xem như là kính sư chi trà.

Chỉ nghe trà hương liền để Bành lễ tiên sinh sáng mắt lên, hai ngón tay vê lại chung trà, bên trong nước trà chỉ đủ một cái, nhẹ nhàng nhấp một miếng, cẩn thận dư vị, nửa ngày, lại sẽ trà còn sót lại thủy uống một hơi cạn sạch.

Ngũ Câu cười tùm tùm nhìn Bành lễ không nói lời nào, chỉ là không ngừng uống trà, lá trà phẩm chất không coi là được, ba phao sau khi cũng đã không có mùi vị gì cả.

Nhìn thấy Vân Tranh bắt đầu dập tắt lửa, Bành lễ tiên sinh mới đến: "Đây là quân tử chi trà tai, có Nhan Hồi chi phong, trước tiên khổ sau cam, dư vị dài lâu, không nhiễm tục bụi, không thêm phần hoa, chỉ còn lại Thanh Mộc hương thơm, quả nhiên kỳ diệu."

Ngũ Câu cười to nói: "Cái này đệ tử thu trị chứ? Gặp phải việc khó có thể khiến chi ứng đối,

Vô sự thời gian có thể bạn người du dương với tuyền lâm bên dưới, tranh danh đoạt lợi thời gian có thể lấy ra khoe khoang, không tiền thời điểm còn có thể làm mấy văn dùng dùng, chỉ tiếc hãn không muốn làm hòa thượng, bằng không nơi đó có cơ hội của người."

"Rượu thịt hòa thượng có thể dạy dỗ người tốt lành gì đi ra, không nên ngộ người con cháu. Vân Tranh ta mà hỏi người ba chuyện, người muốn dùng tâm trả lời."

Thấy Bành lễ tiên sinh trang trọng như thế, Vân Tranh chỉnh y túc tay khom người nói: "Tiên sinh cứ hỏi, đệ tử biết gì nói nấy."

"Tin nói không đẹp, nói ngọt không tin. Biết giả không bác, bác giả không biết. Thiện giả không phân biệt, biện giả không quen. Nhữ có thể nắm hay không?"

Vân Tranh không nghĩ tới Bành lễ tiên sinh yêu cầu thứ nhất chính là muốn mình làm một có thể nghe đi vào trung ngôn, đồng thời có thể phân biệt ra được thiện ác tốt xấu thoại người, điểm này nhất định phải làm được, lập tức lớn tiếng trả lời: "Có thể nắm!"

Bành lễ gật đầu viết thiện, sau đó lại hỏi: "Thiên chi đạo, lợi mà không hại; thánh nhân chi đạo, vì là mà không tranh, nhữ có thể biết hay không?"

Điểm này cũng không thành vấn đề, có điều là muốn chính mình hướng về thiên nhiên học tập, chỉ làm việc tốt, không làm chuyện xấu sự, thế nhưng cần phải biết thế nào mới có thể làm chuyện tốt, Vân Tranh chấp tay nói: "Có thể biết" trong lòng bỏ thêm một câu nói, chỉ cần người khác không chọc ta.

"Người nếu có thể tuân thủ trước hai đạo, lão phu cũng không quá nghiêm khắc, hôm nay chịu người nước trà, hồng rồi ta vẫn tâm, đạo thứ ba mà chờ người xuất sư thời gian hỏi lại chính là. Sang năm ngày mùng 5 tháng 4, đến ta cầm giang thư viện vào bác học uyển tiến tu, không được kéo dài, như đến tiến thêm, có thể vào thăm vấn uyển học hành chăm chỉ kinh, sử, tử, tập, tự thận tư, phân rõ, hai đường xuất sư sau, tự nhiên sẽ có đốc hành đại đạo trợ người thẳng tới mây xanh. Người nhưng có biết?"

Vân Tranh đại hỉ, chính mình xem như là chân chính tiến vào người đọc sách quần thể, chỉ cần thẳng cấp bốn liền có thể đi tham gia đại khảo, đơn giản, bốn năm sau khi, chính mình dựa theo bộ thân thể này tuổi tác chính là mười tám tuổi thời gian quý báu, vừa vắn đi đông kinh Biện Lương thành thử một chút mình liệu có thể Đông Hoa môn xưng tên.

Nghỉ sau khi coi như thật sự thành nhân gia đệ tử, vì lẽ đó hẳn cùng Ngũ Câu hòa thượng nhậ nhệ thời điểm chính mình chỉ có thể đứng hầu hạ, Ngũ Câu trả thù tính đem Vân Tranh sai khiến đến xoay quanh.

Vân gia từ đâu tới mỹ thực lưu thủy đã bùng lên, Bành lễ cùng Ngũ Câu ăn miệng đầy nước mờ hồ to đã nghiền, rõ ràng uống say rồi Ngũ Câu chỉ vào Vân Tranh đối với Bành lễ nói: "Làm sao? Hòa thượng lừa người năm, sáu năm thông báo giản thư, có như thế một đệ tử, liền đủ để trả lại chứ? Cái gọi là Ninh ăn được đào một, không ăn nát hạnh một khuông, nói chính là cái đạo lý này. Tiểu tử này dịch nha thuật cũng là tinh diệu tuyệt luân, hơn nữa bí mật trên người hẳn rất nhiều, để cho người chậm rãi khai quật, người sẽ kinh hỉ không ngừng."

Bành lễ tiên sinh đúng là không có thất thố, nhìn Vân Tranh nói: "Nói đến văn vận, ta Thực trung những năm này chưa bao giờ có đại tài đột nhiên xuất hiện, nếu người có cơ duyên này, lão phu dù cho đem hết toàn lực cũng phải đưa người vào Thanh Vân."

Nhìn thấy lão già có chút âm u, Vân Tranh không khỏi cười khổ, không có văn vận? Tô Thức tên kia lập tức liền muốn như Thái Dương giống như đột nhiên xuất hiện, rờn rã soi sáng Châu Á một ngàn năm, chính mình ở trước mặt hẳn tính là thứ gì?

Thấy lão già cũng uống đến gần đủ rồi, thân thể tựa ở sứ trên gối lão đà lão đảo, không thể làm gì khác hơn là công lấy lão gia hoá ở lão bộc dưới sự giúp đỡ đưa đến phòng khách, còn Ngũ Câu tự nhiên có cái khác hòa thượng chăm sóc.

Cho lão bộc lưu một chút rượu dwe0saUO thịt liền mang theo toàn gia trở lại, tiến vào Đạ Sa nhất tại chính mình gia đều điểm nghỉ ngơi một trận, Vân Nhị cùng tịch nhục mang theo Hàm Ngư đi ăn khảo đạ hũ, chỉ có Vân Đại một người ngồi ở trong cửa hàng chung quanh nhìn.

Khắp thế giới đều là mùi dầu, cũng may đều là thực vật tất, Vân Đại cũng không ghét, phát mà có chút yêu thích, cái này thói hư tật xấu là từ một đời trước mang đến, ô tô chạy tới sau khi khí thải, có thể theo người thời gian thật dài, có điều đó là ở nông thôn, trong thành thị ô tô khí thải mùi vị có thể tất nhiên không thể dễ ngửi.

Nhìn thật lớn một vòng, đối với những này cổ kính gia cụ phi thường thoả mãn, mỗi một cái đều sở trường sờ sờ, người què tay nghề quả thật không tệ, có thể ở chính mình vẽ đồ án tiến tới hành tự phát cải tiến, tỷ như bộ này quan mũ ghế tựa, sau lưng độ cong liền phi thường tươi đẹp. Cuống đến lâu, không chỉ cảm thấy vô vị còn gây trở ngại đồng nghiệp làm việc, liền tìm một cái ghế ngồi xuống, chờ tịch nhục bọn họ trở về, một cô gái run run run tác từ bên ngoài đi vào, trước tiên không nói, ngã nhào xuống đất trên liền đối với Vân Tranh bang bang dập đầu, dọa Vân Tranh nhảy một cái, làm cô gái kia ngẩng đầu lên thời điểm, Vân Tranh mới nhận ra nàng đến, hóa ra là tiêu chủ bộ cái kia ái thiếp hạnh hoa, hiện tại hạnh hoa đã sớm không còn lần đầu gặp gỡ là những kia phú quý khí, đầy mặt phong trần, người cũng biến thành cần thận từng li từng tí một lên.

Nàng năm đó tàn khốc đối xử hạnh Hoa Lâu bên trong nữ tử, bây giờ chính mình lưu lạc phong trần, cũng phải biết trong đó khổ sở, hạnh Hoa Lâu xưa nay liền không có thay đổi quá, trước đây là cái gì đáng dập, muốn ở vẫn như cũ như vậy, mỗi hồi đi ngang qua hạnh Hoa Lâu Vân Tranh chỉ muốn bước nhanh đi qua, hãn năng lực những kia chết oan bách tính báo thù, nhưng đối với hạnh Hoa Lâu bên trong những kia Nữ không thể ra sức, bậc người nữ tử chính mình cũng chỉ có thể cứu một tịch nhục, vượt qua hai cái sẽ gặp phải quan phủ chất vấn, ww.uukanshu.net nếu như muốn đem những cô gái kia toàn bộ cứu ra, độ khó so với Vân Tranh chính mình công hãm nguyên sơn còn muốn khó khăn.

Nguyên sơn có điều là một toà ở bề ngoài núi lớn, thân phận nhưng là đặt ở tất cả mọi người trong lòng một ngọn núi lớn, liền ngay cả trên đường ăn

mày cũng cảm giác mình so với những kia bậc người cao quý chút.

"Đa tạ công tử nói ngọt, hạnh hoa suốt đời khó quên, Lưu Huyện thừa đã nạp tiểu nữ tử làm thiếp, Phương Tài(lúc này) ra ngoài thu mua, ngẫu nhiên nhìn thấy công tử, hạnh hoa chỉ là lại đây dập đầu tạ ân, vậy thì đi."

Vốn còn muốn nói chuyện, thế nhưng lời nói ở trong miệng lăm lăm ba vòng tử đến cuối cùng cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, phất tay để hạnh hoa rời đi, không có cách nào nói, cũng không biết nói thế nào, năm đó Phương Hoàng đã lưu lạc thành gà mái, còn có thể làm sao?

Tịch nhục mang theo Vân Nhị Hàm Ngưu từ đằng xa cao hứng đi tới, mỗi trong tay người đều cầm một chuỗi lớn khảo đậu hũ , vừa ăn vừa đi, hạnh hoa nhìn thấy tịch nhục lại đây, vội vã cúi đầu nhắc theo rồi vội vã đi xa.

Tịch nhục trong miệng ngậm một khối khảo đậu hũ dăm chiêu xem xét một chút hạnh hoa, có điều rất nhanh sẽ không tiếp tục để ý, mặc kệ nữ nhân nào là ai, đều không có quan hệ gì với chính mình, cho Vân Nhị lau miệng đều so với quan tâm cái kia không liên hệ nữ nhân là ai trọng yếu.

Trên đường về nhà Vân Tranh một câu nói đều không nói, nói đến là cái đại trào phúng, chính mình không thích thanh lâu, một mực là Hoa nương thanh lâu cái thứ nhất cổ đông, nói không chắc còn có thể là to lớn nhất một.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Ta Đi Rồi

Lòng người ở biển, người cảm quan ở biển, núi lớn nhưng không có thay đổi chút nào, mặc kệ là nguyên sơn đạo phi từ dưới chân của hấn đi qua, vẫn là danh sĩ đại đức tự bên cạnh hấn trải qua, dải ngộ đều là giống nhau, màu xanh nhạt hàn vụ đều sẽ làm thấp áo của người.

Cho nên khi Vân Tranh từ trong sương mù dày đặc sau khi đi ra, quần áo đã biến thành ướt nhẹ, cùng Hàm Ngư hai người liền bính mang thoán liền tiến vào chính mình gian nhà, không lo được tịch nhục còn ở bếp lò bên cạnh sưởi ấm, hai người liền bắt đầu cởi quần áo, cởi sạch áo sau khi, Vân Tranh thấy tịch nhục còn không ra đi, liền tức giận chỉ chỉ cửa lớn, tịch nhục bĩu môi liền cầm Vân Nhị đi ra ngoài.

Ba lạng đem cởi quần, hai người chỉ ăn mặc quần soóc, một người khóa một cái thảm ở bếp lò bên cạnh run lấy bấy.

"Thiếu gia, trên núi không thần tiên a!"

"Phí lời, đương nhiên không thần tiên, ta chỉ có điều là phải thử một chút chúng ta từ chân núi bò đến trên đỉnh ngọn núi đến cùng cần bao nhiêu thời gian."

"A? Có thể người phía trước không phải nói như vậy, người nói trên núi khả năng có thần tiên, hỏi ta có muốn hay không xem."

"Đúng đấy, khả năng có, cũng khả năng không có, không nói như vậy người làm sao có khả năng sẽ theo ta lên sơn ai đông?"

Hàm Ngưu không nói lời nào, đem đầu cũng ô tiến vào thăm bên trong, xin thề sau đó cũng không tiếp tục nghe thiếu gia chuyện ma quỷ. Tịch nhục lại từ bên ngoài đi vào, bưng một bình thịt chúc, vật này có thể so với canh gừng loại hình đồ vật càng có thể khiến người ta thân thể ấm áp.

Hàm Ngưu cũng không tức giận rồi, cho Vân Tranh xếp vào một bát, sau đó chính mình liền ôm bình ăn, so với lượng cơm ăn hẳn từ không thua với bất luận người nào. Tịch nhục nhặt lên Vân Tranh cùng Hàm Ngưu ném xuống đất quần áo, cảm thấy rất trùng, cau mày từ Vân Tranh quần áo trong túi tiền móc ra hai khối đen thùi lùì đồ vật đến, đây là tảng đá a.

Vân Tranh thở dài. Từ tịch nhục trong tay tiếp nhận tảng đá, ném vào bếp lò bên trong. Chỉ chốc lát bếp lò bên trong liền bốc lên khói đặc, bị ống trúc làm ống khói sắp xếp ra ngoài phòng.

Than đá mà thôi, ngày hôm nay lên núi chính là vì tìm vật này, từ khi đồn củi hài tử đem nhặt được than đá làm bảo bối đưa cho Vân Tranh, hẳn liền cho rằng trên ngọn núi này có mỏ than đá, kết quả là làm người thất vọng, trên núi chỉ có rất ít một chút than tằm, hơn nữa đã bị người đào quá. Thông qua vừa này thiêu đốt thí nghiệm đến xem, nơi này này điểm môi, không có bất kỳ giá trị lợi dụng, là hàm lưu rất nặng thuốc phiện môi, như vậy môi là không có cách nào dùng để sưởi ấm, liền ngay cả đánh thép cũng không dùng tới.

Cũng là, Thục trung xưa nay liền không phải sản xuất than đá địa phương. Nơi này đồng nên rất nổi danh, đáng tiếc nơi sản xuất cũng không ở này một đời, trời cao cũng không phù hộ mảnh này căn cõi thổ địa.

Tâm tư như thế không có cách nào cùng Hàm Ngưu nói, chỉ có thể chôn ở trong lòng chính mình, sau ba ngày chính mình liền muốn rời khỏi Đâu Sa trại, vốn là muốn cho trại lại lưu một điểm của cải. Đáng tiếc trời không chịu ý người, cùng mình mở ra một trò đùa.

Bành lễ tiên sinh đã đi rồi,

Lúc đi không làm kinh động bất luận người nào, lại như hẩn đến thời điểm như thế, lặng yên không một tiếng động. Cho Vân Tranh một phong thư tiên thảo luận thật nhiều cần chuẩn bị sự tình, chính mình loại này không cần cuộc thi học sinh vào học. Yết bá lão sư, ở kẻ sĩ trong vòng lưu lại danh tiếng, điều này rất trọng yếu, ngày xuân bên trong văn sẽ không luận làm sao là muốn tham gia, muốn trước ở hạnh hoa nở thời điểm tham gia văn biết, như vậy liền không có cách nào ở trong trại tết đến.

Gió thổi mai nhị nháo, vũ hồng hạnh mùi hoa, như vậy học đòi văn vẻ tụ hội kỳ thực Vân Tranh không có chút nào yêu thích, chính mình làm thơ làm không được, cũng không có nuôi thành cái kia quen thuộc, tuy rằng có lượng lớn thơ ca có thể cung chính mình sao chép, Vân Tranh nhưng cảm thấy có sai lầm chính mình khí khái, đường đường hậu thế tinh anh, không dựa vào những kia thơ từ liền không thể xông ra một thế giới đến?

Huống chi Tô Thức cái tên này liền muốn dương danh thiên hạ, chính mình làm sao sao chép đều sẽ không là đối thủ của người ta, giả chính là giả, không có tương ứng tu dưỡng, nhưng làm ra ra ngoài chính mình học vấn thơ từ đi ra, bị thế nhân chế nhạo không nói, điểm trọng yếu nhất chính là sẽ hỏng rồi thanh danh của chính mình, thơ từ mặc dù trọng yếu, thế nhưng là còn kém rất rất xa kinh học, chính mình học vấn đều là chút kinh thế đồ vật, nếu như viết ra Liễu Vĩnh như vậy lan chu thôi phát. Cầm tay nhìn nhau nước mắt, nhưng lại không có ngữ ngưng nghẹn. Như vậy thơ từ liền có vẻ ngả ngớn, hẩn một đời cùng sĩ phu vô duyên, chỉ có thể lặc cái phụng chỉ điền từ kết cục, vạn vạn không dám học hẩn, có điều làm cái tên này fans nói không chắc ở đông kinh Biện Lương thành có thể nhìn thấy hẩn.

Trong trại bầu không khí rất ngọt ngào, lão tộc trưởng một ngày đến Vân gia tám về vấn an, tuy nói dọc theo con đường này có Thương Nhĩ bọn họ

hộ tống nhất định sẽ bình yên vô sự, lão già vẫn là ngàn dặn dò vạn dặn đồng nhất khắp cả lời muốn nói mưòi mấy lần.

"Đi đường thời điểm không nên tham chạy đi trình bỏ qua túc nơi, thừa chu thời điểm không muốn vì tình tiền cưỡi thuyền nhỏ, nhất định phải lớn mạnh thuyền, chúng ta không thiếu hụt cái kia hai cái đồng tử, trên đường không nên gây sự, thế nhưng gặp phải sự tình chúng ta không phải sợ sự, hiện tại người đều là chỉ biết bắt nạt kẻ yếu chủ, người hoành hãn liền nhuyễn..."

Đến thành đều nhớ nhiều gởi thư, ngàn vạn lần đừng muốn đã quên lão Hán, đã quên Đậ Sa trại..."

Nói xong lời cuối cùng ai cũng không thoải mái, lão già nắm tay áo sát một hồi khô khốc con mắt, tăng hăng một cái liền chấp tay sau lưng đi rồi, nhưng là quá không được một canh giờ lại sẽ đi vào đêm mới vừa nói lặp lại một lần nữa.

Như vậy tây nảo thức truyền vào là có hiệu quả, chí dwwjgV08 ít Vân Tranh đã cho là mình sinh thời nhất định sẽ thường xuyên đến Đậ Sa trại nhìn, này đã không phải một câu lời khách sáo, mà là vì an ủi những này quý giá cảm tình.

Ba ngày nay, Vân Tranh uống rất nhiều về tửu, ăn rất nhiều người gia cơm canh, không có ra trại một bước, mỗi ngày buổi tối đều cần Hàm Ngưu đem mình công về, lúc trở lại đã sớm bất tỉnh nhân sự.

Lưu huyệt lệnh mời tiệc chính mình chối từ, Lương gia mời tiệc chính mình chối từ, hiệu thuốc mời tiệc chính mình cũng chối từ, nói thật mình và những người này có thể có liên hệ đơn giản chính là lợi ích hai chữ, chỉ cần mình có thể cho bọn họ mang đến lợi ích, còn người ở thiên nhai vẫn là ở hải giác đối với bọn họ tới nói cũng không có quá to lớn khác biệt.

Lại là một mờ mịt buổi sáng, một chiếc xe bò, ba chiếc xe la, liền mang theo Vân gia toàn bộ gia sản rời đi Đậ Sa trại. Tám cái vạm vỡ nhất thợ săn đang bảo vệ bọn họ, đi từ từ lên núi đường nhỏ.

Không biết đi rồi bao xa, ngờ ngờ còn có thể nghe thấy lão tộc trưởng dặn âm thanh...

Đoàn xe quá Đậ Sa quan, trường đình người đông như mắc cửi, Lưu huyện lệnh tự mình ở trong đình tống biệt, đồng hành còn có Lương tiên sinh, cùng với cười tươi rói đứng ở nơi đó Lương Kỳ.

Không nói hai lời, tiến lên ủng ôm một hồi Lưu huyện lệnh ở bên tai của hắn nói: "Bảo trọng, ta đi rồi, nhớ kỹ, ngàn vạn ngàn vạn lần đừng muốn rời khỏi Đậ Sa Huyền."

Lưu huyện lệnh tân làm quan phục rất đẹp, có chút không quen Vân Tranh thân thiết động tác, có điều cũng ủng ôm một hồi Vân Tranh nói: "Lão Lưu chúc người thật sự ở Đông Hoa môn xưng tên!"

"Đây là tất yếu, chờ ta thành đại quan, sẽ cho một mình người nịnh hót cơ hội!"

Hai người âm thanh đều rất nhỏ, sau khi nói xong lẫn nhau đập cười ha hả cười to, một vòng mới trao đổi ích lợi lại hoàn thành, Lưu huyện lệnh cần giúp mình chăm sóc Đậ Sa trại ra mắt, Vân Tranh đáp ứng tương lai phát đạt không quên hắn.

"Lần đi sơn thủy xa xôi, thiếu huynh làm thiện tự trân trọng, nơi này có một bộ cấm bào, lưu làm trên đường sử dụng, tuy rằng không tính quý báu, già già phong hàn cũng được, chờ lão phu cũng trở về đến Thành Đô phủ sau khi, chúng ta lại đàm đạo."

Lương tiên sinh không biết tại sao tựa hồ có chút tiếc nuối, xem xét một chút chính mình khuê nữ thở dài một tiếng, liền vẫy tay từ biệt, nắm Lương

Kỳ tay trước tiên tiến vào xe ngựa, chính hẳn một lữ nhân còn chưa đi, bọn họ đúng là đi trước.

"Đáng tiếc a, Lương gia khuê nữ nhân tài được cho cao cấp nhất tốt, người dĩ nhiên không lọt nổi mắt xanh, Lương gia ở Thành Đô phủ đều là gia đình giàu có, cưới nhà bọn họ khuê nữ, bảo đảm người cả đời này thuận buồm xuôi gió."

"Vẫn là quên đi, ta năm nay chỉ có mười bốn tuổi, mười tám tuổi trước ta không dự định liên quan đến chuyện nam nữ, Lão Lưu, ta đi rồi, chính người thiện thêm trân trọng."

Ở một mảnh bảo trọng trong tiếng, Vân Tranh rời đi Đậ Sa quan, cưỡi ở càng xe trên, nhìn phía trước cách đó không xa Bạch Vân sơn hét lớn một tiếng nói: "Hòa thượng! Ta đi rồi!" Âm thanh ở thung lũng vang vọng, Vân Tranh còn định nghe nghe Ngũ Câu hòa thượng hò hét, nhưng không hề phòng phía trước chỗ không xa truyền đến Ngũ Câu hòa thượng hí thứ tiếng cười: "Ha ha, ta liền ở ngay đây, người gọi lớn tiếng như thế, lo lắng bần tăng không đến đưa người hay sao?"

"Ta chỉ là không nghĩ tới người sẽ như vậy không có thưởng thức ở ven đường chờ đợi, nguyên tưởng rằng người làm sao cũng sẽ đứng đỉnh núi niệm mấy lần kinh văn vì ta cầu khẩn, chúc ta lên đường bình an."

Ngũ Câu hòa thượng từng cái từng cái nhìn sang, còn ôm một hồi Vân Nhị, ở hẳn tị gật đầu một cái, sau đó mới cười nói: "Đậ Sa trại hộ sẵn bản xưng tên dũng mãnh, có tám vị Mãnh Sĩ hộ tống, người còn có cái gì không hài lòng? Năm đó ngũ đình ra Thục cũng có điều năm người mà thôi, người có tám vị, này một đường tất nhiên an toàn cực điểm."

"Thiếu năm cái kia năm cái con ma đen đuôi đến tí dụ chúng ta trong trại hán tử, người cũng không phải cái kia hôn hội Thục vương, hòa thượng, ta đi rồi, chính người bảo trọng, nếu như có một ngày ta sức ảnh hưởng đây

đủ ảnh hưởng Thiên tông, ta sẽ cho người một lần nữa nấp một toà chùa miếu, muốn bao lớn, lớn bao nhiêu, tùy tiện người dẫn vật, nếu như người có bản lĩnh khai tông lập phái, ta vì người soạn văn làm ký."

Ngũ Câu cười lắc đầu, trên mặt thịt mỡ đều cười nổi lên cuộn sóng, võ võ Vân Tranh vai nói: "Người điên rồi, đủ giáo hoạt, đủ lỗi đời, hiểu được xu lợi tránh hại, da dầy mà tâm hắc, bần tăng không biết đem như người vậy một cái cá sấu lớn thả về biển rộng, đến cùng là phúc là họa, bần tăng chỉ ngóng trông không muốn nhân người mà để tiếng xấu muôn đời là tốt rồi."

Đi thôi, nơi này sơn thấp nước cạn không tha cho người này điều cá sấu lớn, mà đi bên ngoài nhìn, ww uukanshu. net nơi đó thế giới càng thêm đặc sắc một ít."

Nói xong, liền nhắc theo Vân Tranh cổ áo, đem hảnh đặt ở càng xe trên, ở La Tử cái môn trên võ một cái tát, xe la liền chậm rãi chạy ở năm thước trên đường.

Đoàn xe quả quá cái kia chân núi, liền nghe thấy Ngũ Câu ở trong sơn cốc lớn tiếng mà ngâm tụng: "Quan tự tại Bồ Tát, hành thâm Bàn Nhược Ba La Mật đã lâu, chiếu thấy ngũ bao hàm đều không, độ tất cả khổ ách. Xá lợi tử, sắc tức thị không, không tức thị sắc, sắc tức là không, không tức là sắc, được muốn hành thức, cũng phục như thế. Xá lợi tử, là chư pháp không tương, không sinh bất diệt, không cấu không tịnh, không tăng không giảm. Là cố không trung vô sắc, không được muốn hành thức, không có mắt nhĩ tị thiệt thân ý..."

Bắt đầu trầm thấp đến lúc sau núi sông tựa hồ cũng cùng nhau theo hòa thượng tụng kinh, khói xanh bốc lên tựa hồ vì là kinh văn cảm, giữa bầu trời bay lên cực nhỏ mưa bụi, hay là, Quan Thế Âm Dương Liễu tịnh bình, cái này cần trút xuống cam lộ.

Vân Tranh sở trường tiếp được một chút mưa bụi, muốn phóng tới bên mép nệm thử có hay không ngọt ngào, nhưng là trong đầu nhất thời liền xuất hiện cái kia năm cái hùng dũng oai vệ đại tự

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Đệ Tiết Long Môn Trấn

Thứ năm mươi bốn tiết Long Môn trấn

Được được phục được được, sơn đạo xa xôi, xem bất tận chính là non xanh nước biếc, thường không đủ nhân gian cực khổ, mệnh mông Thục Sơn bên trong hay là thật sự có ngự kiếm phi hành thần tiên, thế nhưng Vân Tranh chúng nó nhưng một đều không có nhìn thấy, chỉ nghe thê thảm Hồ gào vượn hét, chim hét líu lo.

Xe tọa có thêm sẽ khiến người ta cả người tan vỡ, vì lẽ đó tọa một canh giờ xe, Vân Tranh liền muốn cầu đại gia hạ xuống đi một trận, Thục đạo trên vết bánh xe rõ ràng có thể biện, trâu ngựa dấu móng cũng tùy ý có thể thấy được, bước chậm đang bị đông vũ cạo rửa không nhiễm một hạt bụi phiến đá trên đường, Vân Tranh đều là muốn làm một bài thơ, đáng tiếc dâng trào tình cảm ngay ở ngực không ngừng kích động, nhưng không thể chuyển hóa thành duyên dáng văn tự.

Nói cho cùng vẫn là chính mình cố văn tu dưỡng không đủ, học thức không đủ, khí độ cũng không có từ người hiện đại chuyển biến thành cố nhân, vì lẽ đó đối không mỹ cảnh chỉ có thể vô ích hô hà hà.

"Hương từ Bạch Đế Thái Vân, ngàn dặm Giang Lăng một ngày còn, phi lưu trực dưới ba ngàn dặm, nghi là ngân hà rót xuống từ chín tầng trời." Vân Tranh nhìn dưới chân sôi trào mãnh liệt dòng nước xiết, rớt cục đọc lên đến rồi một bài thơ, đem Lý Bạch hai bài thơ ăn tươi nuốt sống sau khi liền thành bộ này quý đáng vẻ, có điều vẫn như cũ đưa tới Thương Nhĩ bọn họ lớn tiếng quát thối tiếng, còn có tịch nhục sùng bái ánh mắt.

Không nhìn Vân Nhị ánh mắt u oán, bước nhanh đi về phía trước, năm quan sắp tới, đêm nay nên túc ở Long Môn trấn mới là.

Sơn cùng thủy tận nơi, chính là Thái Vân sinh, lời này dùng để hình dung Long Môn trấn thích hợp nhất có điều, nơi này là sơn cùng thủy tận địa phương, cũng là đi về miền châu một cái yếu đạo. Có người nói nơi này đã từng có cá chép lướt qua lưng núi, cuối cùng Hóa Long thăng thiên, vì lẽ đó tên là Long Môn trấn.

Làm đoàn xe lái vào Long Môn trấn, Vân Tranh mới phát hiện nơi này tựa hồ người đông như mắc cửi, không lớn trong trấn đâu đâu cũng có tiêu sư cùng đội buôn, ai xem ai ánh mắt cũng không quá thiện lương, làm Vân Tranh từ loa trên xe xuống sau khi, những nhân tài này thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ là liếc nhìn một chút dưới mái hiên những kia cầm đao mang côn hán tử, Vân Tranh liền cảm thấy nơi này bầu không khí căng thẳng dwO6aj3m kỳ cục, vừa đến gần một nhà tên là Phú Yên cư khách sạn, canh giữ ở cửa tráng hán liền vô tình hay cố ý nói: "Độc sách tướng công, người hay là đi thôi, đem mệnh ở lại chỗ này liền không đáng."

Nghe giọng nói là Quan Trung người, nơi đó đao khách nổi tiếng thiên hạ, không nghĩ tới chính mình ở đây gặp phải một, liền cũng thay đổi đầy miệng Quan Trung khàng: "Sáng sửa Càn Khôn bên dưới, chẳng lẽ còn có không hợp pháp sự? Lãng oa, người ngăn trở ta đường."

Quan Trung hán tử tựa như cười mà không phải cười ngẩng đầu lên nói: "Vẫn là Quan Trung trẻ con, nếu là hương đảng, thúc cho người một câu nói, thiếu xa, đi dạ đường cũng so với ở tại Long Môn trấn tốt."

Vân Tranh gật gật đầu nói: "Đa tạ, đây là lời thật tình, bất quá chúng ta đã là người kiệt sức, ngựa hết hơi, trời đất bao la, ngủ to lớn nhất, đều là ở trong loạn lưu diện người, ai quan tâm nhiều sống một ngày thiếu sống một ngày."

Ngay ở hai người nói chuyện công phu, một đồng nghiệp chạy ra đối với Vân Tranh chấp tay nói: "Vị này gia, tiểu điểm đã đầy ngập khách, ngài nếu như muốn ở trọ, hay là đi nhà khác đi."

Vân Tranh quay đầu nhìn này điều ngăn ngăn phở xá, không phát hiện có nhà khách sạn thứ hai, vỗ vỗ đồng nghiệp vai nói: "Tìm cho ta ba gian nhà, tìm tới, thưởng người năm mươi đồng tiền."

Nói chuyện liền từ trong túi tiền lấy ra một cái tiền đồng đặt ở đồng nghiệp trong tay.

"Gia, thật sự không gian phòng, cũng không đối gạt ngài, toàn bộ Long Môn trấn đều không có phòng khách, trừ phi ngài chịu dùng giá cao đi trụ trạm dịch, nơi đó là quan lão gia địa phương."

Vân Tranh cười ha ha nói: "Nguyên lai có trạm dịch, sớm nói a!" Nói xong cũng hướng vừa này cảnh cáo chính mình Quan Trung đại hán chấp tay, hướng về việc hỏi rõ ràng trạm dịch ở đâu, liền để Thương Nhĩ vội vàng xe la xe bò chạy đi nơi đâu,

Chính mình bước chậm ở trên đường phố chung quanh quan sát.

Long Môn trấn so với Đâu Sa trấn phồn hoa, thế nhưng hiện tại xuất hiện ở trên đường cái người tựa hồ cũng không phải hiền lành gì, thật giống khắp thế giới đầu trâu mặt ngựa toàn bộ tụ tập đến nơi này, không biết là vì cái gì.

Chuyển qua một mảnh rừng trúc, liền nhìn thấy Long Môn trạm dịch, người nơi này rất ít, chỉ có mấy cái gập chân ngồi xõm ở cửa, liền một chậu than khảo chính mình mang theo lương khô. Nhìn thấy Vân Tranh lại đây dồn dập né tránh, chỉ có một quần áo cũ nát Bộ Khoái đứng lên hướng về Vân Tranh thi lễ, bởi vì hắn nhìn thấy Vân Tranh trên eo lặc một cái quan mang.

Một dịch thừa nhúng tay xin đợi, chờ đợi Vân Tranh lấy ra dịch khoán, vật này có, lúc đi Lưu huyện lệnh đem hẳn đưa cho Vân Tranh, Hàm Ngưu lấy ra một da trâu bao, Vân Tranh đem dịch khoán đưa cho dịch thừa nói: "Ta muốn tốt nhất gian phòng, ba gian, không đủ bộ phận ta dùng tiền bạc bổ túc."

Vốn là âm u đầy tử khí dịch thừa nhất thời liền cao hứng lên, như vậy quý quan tối được trạm dịch hoan nghênh, bọn họ ăn dùng chủ yếu khởi nguồn chính là ngoài ngạch thu vào, nếu như đụng tới một ít nghèo túng keo kiệt quan chức, đương nhiên sẽ không được tiếp đãi. Trong này bí quyết Lưu huyện lệnh đã sớm đối với Vân Tranh bàn giao phi thường rõ ràng.

Tịch nhục ôm đã buồn ngủ không thể tả Vân Nhị tiến vào gian phòng, Thương Nhĩ bọn họ vội vàng đem gia súc từ trên xe ngựa tháo xuống, trong trạm dịch đồng nghiệp ân cần đưa lên tốt nhất tự liêu, Thương Nhĩ liếc mắt nhìn, thấy bên trong sống sót đậu liêu lúc này mới cảm thấy thoải mái.

"Không cần cơm canh của các người, tự chúng ta sẽ làm, chỉ cần dùng một chút các người táo là tốt rồi." Một thổi hai lạng quan Ngân bị Vân Tranh đặt ở dịch thừa trên tay, dịch thừa mặt mày ngay lập tức sẽ đánh đến cùng một chỗ, ngày hôm nay xem như là nhìn thấy gia đình giàu có.

"Ta muốn hỏi một chút Long Môn trấn tại sao lại có nhiều như vậy người không phận sự?"

"Quan nhân có chỗ không biết, từ khi Đậu Sa Huyền cần quét nguyên sơn sau khi, đạo phi liền cũng không dám nữa tiến vào Đậu Sa Huyền, trước đó vài ngày, Thành Đô phủ quan sai áp giải hoa ong vò vẽ cùng Bành Lục tử những này tội phạm đầu người từ Long Môn trấn trải qua, cố ý ở trên trấn huyện thủ ba ngày, không biết là ai lén lút ra năm trăm quán tiền yêu cầu hai người này tặc tử đầu người, sau đó nơi này liền vi đầy đến tùy thời cướp đi đầu người giang hồ nhàn Hán, kết quả bọn họ tới chậm, quan

sai huyền thủ sau ba ngày đã đi rồi, những này chậm chạp nhận được tin tức nhàn Hán liền bị vây ở Long Môn trấn, nơi đó đều đi không được, những ngày qua đêm Long Môn trấn quấy náo loạn, không được an bình."

Vân Tranh gật gù biểu thị biết rồi, liền để Hàm Ngưu giúp đỡ tịch nhục đi làm cơm tối, dặn hẳn ngàn vạn không thể dùng trong trạm dịch lương thực cùng thủy, đồ gia vị cũng toàn bộ dùng nhà mình.

Trạm dịch phòng hảo hạng rất tốt, tuy rằng không tính là xa hoa, thế nhưng rất sạch sẽ, kỳ thực Vân Tranh yêu cầu chính là sạch sẽ, ngồi xuống sau khi mới bắt đầu muốn Long Môn trấn những người này, cổ đại yết can khởi nghĩa có lúc phát sinh phi thường ngẫu nhiên, nguyên nhân đa dạng cái gì cũng có, thậm chí có lúc một vụ án phán không tốt đều sẽ khiến cho dân biến, ở Vân Tranh xem ra, Long Môn trấn đã tràn ngập nguy cơ, không biết những trấn kia trên người làm sao nghĩ, hay là tâm tư của bọn họ cùng làm ra Đạp Sa quan người như thế đi.

Quản không được, cũng không muốn quản, mình còn có một đại gia đình người đâu, chính bọn hắn đều không để ý tính mạng của chính mình, Vân Tranh một người đi đường, vì sao phải mạo hiểm?

Nghĩ tới đây liền cười khổ lắc đầu, ngày mai trời vừa sáng chính mình liền đi, nhanh lên một chút chạy tới bến tàu thượng thừa thuyền mới là thật sự.

Xuyên thấu qua cửa sổ nhìn thấy tịch nhục lại cho những kia gấp chân một ít ăn, một bát cơm tẻ, lại cho bọn họ đội trên một cái muôi canh thịt, gấp chân môn tạ thanh không ngừng, ăn như hùm như sói đáng vẻ nhìn ra tịch nhục phi thường có cảm giác thỏa mãn.

Cái kia tuổi trẻ Bộ Khoái nhìn dáng dấp nhất định rất đối, thế nhưng là rất có quy tắc, nhúng tay cảm ơn tịch nhục, đem chính mình này thanh phá

đao treo ở eo lặc trên, bẻ đi hai cái cành trúc làm chiếc đũa, lúc này mới bưng lên chén cơm kia thực một chút ăn chính mình trong bát cơm.

Một bát cơm hẵn ăn thời gian rất lâu, tịch nhục xem không đành lòng, lại cho hẵn một cái muôi canh thịt, hẵn vội vã đứng lên đến cảm tạ, gương mặt không ngưng đỏ chót.

Hàm Ngưu bưng chính mình chén lớn, ngồi xồm ở ngưỡng cửa, ăn một miếng cơm liền nhìn những kia gấp chân môn ánh mắt hâm mộ, cố ý đem bát ăn cơm của chính mình quả thực rất cao, biểu hiện chính mình hơn người một bậc lượng cơm ăn.

Thương Nhĩ lại đây một cái tát liền vỗ vào Hàm Ngưu trên ót, như vậy khoe khoang liền không sợ tặc nhân ghi nhớ.

Thấy cảnh này, Vân Tranh dự định năm canh thiên liền đi, bởi vì có hai cái gấp chân xem tịch nhục ánh mắt đã không đúng lắm đến, vừa nãy nếu như không cho cái kia Bộ Khoái nhiều hơn một cái muôi canh thịt, bọn họ hay là vẫn sẽ không bắt mãn, hiện tại nếu xuất hiện rõ ràng không công bằng, trong lòng tự nhiên bất bình, ác ý chính là như thế sản sinh.

Đem Thương Nhĩ hô qua đến nhỏ giọng nói rồi hai câu, Thương Nhĩ sầm mặt lại liền mang theo hai cái hộ sẵn sẵn đi ra cửa.

Vân Nhị đã rất mệt, đang ăn cơm đều ở ngủ gà ngủ gật, tuy rằng ở xe la trên hẵn đều là ngủ, lúc này vẫn như cũ cảm thấy phi thường buồn ngủ, tịch nhục giúp đỡ Vân Nhị thu thập sạch sẽ, rồi cùng hẵn đồng thời nằm vật xuống ở đối diện ngủ trên giường giác, chỉ có Vân Tranh một người ở trong phòng mua bán lại hoa ong vò vẽ lưu lại ám tiễn cùng hoa bối nõ.

Hẵn đối với những này nguyên thủy vũ khí làm một điểm Tiểu Tiểu thay đổi, tỷ như đem ám tiễn ky hoàng do bắn ra thức gân bò cải chế thành lò xo, ám tiễn mỗi lần chỉ có thể phóng ra một mũi tên. Tiễn giản trường 8 thốn, chu kính 8 phân, đồng đỉnh có nắp, liền với đồng thân, nắp trung

ương lưu một không, ra này trang tiền. Đồng nắp bên một tắc nơi có từng cái hoạt động Hồ Diệp mảnh, ww uukanshu. net chuyên ty mở bể. Độ để gắn lò xo, hoàng trên có từng cái khối viên thiết bản, trang tiền sau, lò xo y dưới, dùng Hồ Diệp bản đem tiền nhất tại trong ống, phóng ra thì, đẩy ra Hồ Diệp mảnh, lò xo bắn lên, trong ống tiền liền có thể đạn trừu đi ra ngoài, Vân Tranh thí nghiệm qua, mười bộ trong vòng vật này lực sát thương rất khả quan.

Cho tới hoa bói nổ phóng ra điều này cần rất cao minh kỹ xảo, Vân Tranh học không đến, liền đem này cụ Tiểu Tiểu cung nổ cải chế thành Đường thì yến sí nổ, trúc mảnh áp chế nổ cánh tay cũng bị đổi thành thép mềm, ba trong mười bước, cung tên có thể vào mộc nửa tắc.

Tịch nhục phi thường sợ sệt nhìn thấy Đại thiếu gia cặp mắt kia, ở phòng mờ mờ xanh mượt, lại như là khi còn bé gặp con báo con mắt, trên một hồi nhìn thấy Đại thiếu gia con mắt đổi xanh thời điểm, cái kia tù phạm liền bị hấn tươi sống dẫn vật chết rồi, không nghĩ tới hôm nay lại nhìn thấy, không biết lần này chết chính là ai.

Chỉ chốc lát, có người nhẹ nhàng gõ cửa, Vân Tranh mở cửa phòng, Thương Nhĩ đi vào nhỏ giọng nói: "Diệt trừ, chính tai nghe thấy bọn họ nói muốn đi tìm người liên thủ đánh cướp chúng ta này con dê béo."

Vân Tranh gật gật đầu nói: "Tặc người đã chú ý tới chúng ta, bằng vào chúng ta canh ba thời điểm rời đi, nơi này lập tức liền phải có phiền toái lớn, sớm tẩu vi thượng sách."

Thương Nhĩ nghe bên ngoài tất lý lý trúc tiếng còi gật gù, đi ra ngoài làm chuẩn bị.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Đến Cùng Là Ai Ở Phạm Tội

Tám cái nông phu mang theo bốn đứa bé, nhìn dáng dấp một cái trong đó hài tử mới là tiểu đội này ngũ thủ lĩnh, đôi này : chuyện này đối với cùng đường mặt lộ đao khách cùng lưu manh tới nói chính là một cái ngon lành nhất điểm tâm, hơn nữa cái này điểm tâm xem ra khá lớn.

Tất cả mọi người ở cùng y mà ngủ, Vân Tranh lặng lẽ đứng dậy, đứng ở trong sân nghe động tĩnh bên ngoài, tuy rằng không có tiếng người, thế nhưng Vân Tranh biết bọn họ liền ở bên ngoài, quay đầu lại liếc mắt nhìn dịch thừa gian phòng, bên trong đen thui lù, phỏng chừng mình bị nhân gia giết chết, hãn cũng sẽ không lộ một hồi đầu.

"Người không nên cho chúng ta cơm canh, cũng không nên cho dịch thừa hai lượng bạc, lại càng không nên cho đồng nghiệp một lần ban thưởng năm mươi đồng tiền, ra ngoài ở bên ngoài, lẽ nào người liền chưa từng nghe nói tiền của không lộ ra ngoài câu nói này sao?"

Vân Tranh biết cái kia tiểu Bộ Khoái liền ở dưới mái hiên, nhún vai một cái nói: "Người là Bộ Khoái, dưới không thể bảo hộ Long Môn trấn bách tính an nguy, trên không thể trung thành với ta như vậy Thượng Quan giai dưới, hiện tại còn đang trách tội ta, người liền không cảm giác mình có chút thất trách sao?"

"Ta ăn nhà người nha hoàn cho một bát cơm, tự nhiên đem hết toàn lực bảo vệ cho người bình an, nhưng là năng lực ta có hạn, chờ những người kia giết lúc tiến vào nhớ tới chạy mau một chút."

Nghe xong câu nói này, Vân Tranh mới quay đầu lại cẩn thận liếc mắt nhìn tiểu Bộ Khoái, nhìn ra tiểu Bộ Khoái đều có chút thẹn thùng, Vân Tranh lúc này mới nói: "Người khả năng không biết, có một nữ nhân thật lợi hại nói ta giống như nàng đều là hổ lang, còn có một hòa thượng nói ta là điều cá sấu lớn, sợ dĩ rời đi ta nơi ở ban đầu, cũng là bởi vì tất cả mọi người nói chỗ đó ao quá nhỏ, không tha cho ta này điều mãnh thú hoặc là cá sấu lớn, vì lẽ đó ra tới xem một chút nơi khác phong cảnh."

Ta người này bình thường rất ít làm không có quan hệ gì với chính mình sự tình, thế nhưng, từ khi ở một chuyện trên đúc thành sai lầm lớn sau khi, bị thật là nhiều người khinh bỉ rất lâu, vì lẽ đó là tốt rồi tâm đem Long Môn trấn tai nạn gán đến ta trên người chính mình, hiện tại không phải rất thành công sao?"

Tiểu Bộ Khoái đột nhiên đi tới, từng chữ từng câu đối với Vân Tranh nói: "Người đây là đang tìm cái chết!"

"Muốn chết? Sẽ không, đối diện chỉ là một đám người ô hợp, người cũng nhìn thấy, bọn họ liền song ra đáng giầy đều không có, cầm trong tay vũ khí cũng phần lớn là mộc côn, chỉ cần giết đi hung hãn nhất mấy người, bọn họ cũng chỉ có thể giải tán lập tức, hoặc là quỳ xuống đất xin tha."

"Người sao lại biết bọn họ sẽ đầu hàng, mà không phải bỏ mạng công kích?"

"Có năng lực người đã sớm đi rồi, chỉ còn dư lại một ít không năng lực người ở đây ức hiếp nơi này bách tính, trợn lẫn bát cháo loãng uống, chỉ cần có thể sống sót, bọn họ thì sẽ không muốn chết."

Đúng rồi, giết quan sẽ cùng với tạo phản, vì lẽ đó những người này kỳ thực đều là phạm vào tội chết, ta giết chết có công không quá, nói đến cuối cùng kiếm lợi người sẽ chỉ là người, nguyên nhân chính là toàn bộ Long Môn trấn chỉ có người xem ra như là một người."

Bộ Khoái quật cường nhìn Vân Tranh, lại như là nhìn một kẻ đã chết, những ngày qua hẳn đã kiếm kê quá, ở lại trấn trên người tuyệt đối không dưới hai trăm, chỉ cần một cơn sóng liền có thể đem bọn họ mười mấy người chôn vùi, lúc này còn nói người nào tâm.

"Giúp ta nhìn sân, ta đi ngủ một giấc, lên sau đó muốn bắt đầu giết người, người đến khắc phục hậu quả đi."

Vân Tranh nói xong cũng đi vào phòng, cùng y nằm ở trên giường nhắm mắt dưỡng thần, chín thanh cung sẵn thêm vào một cái yển sí nỗ, chỉ cần tàn nhẫn đến quyết tâm đủ để tại trung nguyên hoành hành, chuyện như vậy lại không phải là không có quá, vương luân mang theo mười mấy cái giặc cướp liền chuyển Chiến ngàn dặm, đến mức quận huyện cần dâng lễ vật mới có thể tránh miễn gặp giặc cướp công kích, đây chính là Đại Tổng nhu nhược bách tính cùng quan phủ ở giặc cướp trước mặt trò hề.

Canh ba cổ hưởng, Bộ Khoái nhìn trước mặt mấy người mặc giáp da người kinh ngạc miệng đều hợp không lên, cái kia tám cái xem ra cực kỳ hàm hậu nông phu trong thời gian rất ngắn liền đã biến thành tám cái khát máu võ sĩ.

Mấy người này đều là ở Đậ Sa quan từng giết người, cũng bắt lấy quá giặc cướp, đối với giặc cướp tính tình phi thường quen thuộc, giờ khắc này đối mặt bị vây quanh hoàn cảnh lại không chút nào thấy hoang mang, bởi vì bọn họ đã bị vũ trang đến tận răng.

Bên hông khoá Hoàn Dao, trên lưng cũng lấy cung sẵn, túi đựng tên ngay ở đưa tay có thể đựng chỗ, ngắn nhỏ đi ngoài đao liền cầm ở trên bắp chân, chỉ có trên đầu không có khôi giáp, cùng một màu cột một cái màu trắng sợi tơ, đây là vì ở buổi tối thật phân biệt.

Từ lúc nhóm đầu tiên da trâu tới được thời điểm, Vân Tranh hay dùng da trâu trao đổi này tám bức giáp da, lại vì chính mình định làm một bộ nhỏ

hơn một chút giáp da, hóa ra là vì là chống lại thổ phỉ người làm chuẩn bị, không nghĩ tới hôm nay dùng tới.

Cửa lớn mở ra sau khi, ngoài cửa đen thùi lùì, không có bất kỳ ai, Thương Nhĩ trên người bao bọc áo tang, vôi vàng xe la cái thứ nhất ra trạm dịch, ba chiếc xe la, một chiếc xe bò, lặng yên không một tiếng động đi ở xấp sa địa trên, trên đầu chỉ có một vòng ánh trăng lạnh lẽo chiếu ở trên mặt đất, tựa hồ Vân Tranh lo xa rồi, một giấc cướp đều không có.

Xe ngựa đi tới mặt trăng địa bên trong, mới có một nhấc theo dao găm hán tử cạc cạc cười đi ra, cái tên này cánh tay vừa giơ lên đến, vân tranh liền suy đoán nhà này sẽ có phải là muốn hô đánh cướp thời điểm vết cắt, giơ tay liền kéo cung tên, hai trượng địa phương xa, Vân Tranh lại là hướng về ngực bụng những này diện tích lớn địa phương xạ kích, tự nhiên không có xạ không trúng, vết cắt không có gọi ra, một tiếng hét thảm cũng đã truyền tới, cái tên này quỳ một chân trên đất muốn đem cung tên nhổ ra.

Thương Nhĩ cái này hàm hậu nông phu, vào lúc này trở nên khát máu cực kỳ, từ xe la giơ lên cho gia súc trát thảo đại dao cầu nhảy lên, xoay tròn tàn nhẫn mà một đao liền bổ xuống, chỉ nghe được nửa tiếng gào thét, dao cầu liền từ cái tên này trên bả vai vẫn bổ tới trên eo.

Huyết dịch ở dưới ánh trăng xem ra là hồng nhạt, tiêu rất cao, Thương Nhĩ áo tang trong khoảnh khắc liền nhiễm phải một tầng vết máu, trên má cũng có, hẳn như không có chuyện gì xảy ra sát một cái máu trên mặt, kéo hán tử này suýt chút nữa bị chém thành hai nửa thân thể ném tới ven đường vũng bùn bên trong. Sau đó hướng về Hắc Ám địa phương cười hì hì, lại trở về xe la trên.

Bộ Khoái giật mình nhìn bên cạnh Vân Tranh, không có cảnh cáo, không có quát lớn, không nói câu nào liền bắt đầu máu tanh giết chóc, chẳng lẽ nói cái này cũng là một vị quan chức có thể làm được?

"Đừng xem ta, ta đã sớm nói rồi ta không phải người tốt, ai dám chặn đường, ta giết kẻ ấy."

Bốn phía yên tĩnh cực kỳ, Vân Tranh có thể nghe được những kia trầm trọng tiếng thở dốc, bọn họ đang do dự, không biết có thể do dự thời gian bao lâu, có điều dựa theo bình thường người Tống do dự thời gian đến xem, rất có thể sẽ là vĩnh viễn.

"Trẻ con! Cuồng không một bên!" Một tiêu chuẩn Quan Trung khang từ trong rừng trúc truyền ra, lập tức một người tách ra rừng trúc, dừng dừng đứng rừng trúc bên cạnh, chỗ hông dao găm cũng không có rút ra.

Vân Tranh tựa như cười mà không phải cười liếc mắt nhìn bảo hộ ở ngực bụng hai tay, cùng với bất cứ lúc nào làm tốt chạy trốn chuẩn bị hai chân, thả tay xuống bên trong yến sí nỗ nói: "Tần Phượng đường? Vị kia kinh lược tướng công môn hạ?"

"Nào đó xuất từ thanh giản thành!" Cái kia Quan Trung hán tử kiêu ngạo vỗ một cái ngực, phi thường đắc ý.

"Loại thể hành môn hạ một trốn tốt mà thôi, cũng được, xem ở người chống đỡ Nguyên Hạo nhiều năm, cho người ba trăm vạn giá cả." Vân Tranh nói rồi một con số sau, liền không nữa nhiều lời, thế nhưng loa trong xe giáp sĩ nhưng cái này tiếp theo cái kia xuống xe, cái kia tráng hán hoàn toàn biến sắc, chấp tay nói: "Nha Nội giữ lời nói?"

"Quan Trung hán tử mười lăm tuổi liền làm cha, mấy quán chuyện tiền bạc, ai sẽ nhìn ở trong mắt." Nói chuyện liền từ xe la bên trong lấy ra một bố túi áo, tiện tay quăng đến cái tên này dưới chân.

Người hán tử kia nhặt lên túi vải, trong triều xem xét một chút, lập tức đem vải bố túi thuyên ở bên hông, dưới ánh trăng một tấm mặt trắng cấp tốc đã biến thành mặt đỏ, chấp tay nói: "Nha Nội thiếu chờ, mà xem ta tây quân sức chiến đấu."

Tiếng nói của hắn vừa ra, trong rừng trúc liền kêu thảm không ngừng, mấy chục quần áo lam lũ hán tử kinh hoàng từ trong rừng trúc trốn thoát, bốn cái đồng dạng cầm Hoành Dao tráng hán ở phía sau truy sát.

Cầm đầu tráng hán dwmAvNu4 cười ha ha rút đao ngăn cản một đống quá mộc côn, Hoành Dao chênh chếch đâm vào đao phi dưới sườn, thân thể đảo ngược lại, lại một đao ném lăn một, dù cho là kích Chiến bên trong, cũng không quên quan sát Vân Tranh cử động.

Mắt thấy mấy cái chạy nhanh liền muốn tiến vào rừng tùng, Thương Nhĩ bọn họ bắt đầu không huyền giương cung, vài chục trượng khoảng cách đối với những này quen thuộc ở ban đêm bắn giết con mồi hộ săn bắn tới nói quả thực liền không tính là cản trở, theo dây cung cuồn hừng, tám con màu trắng mũi tên quán tiến vào đao phi phía sau lưng, đao phi thét lên ầm ầm ngã trên mặt đất, có hai cái đã bị xuyên qua yết hầu, chỉ có thể co giật tránh mệnh.

Quan Trung hán tử đình chỉ giết chóc, giơ Hoành Dao cảnh giác nhìn Vân Tranh, những này tiến thủ đối với hắn áp lực thực sự là quá lớn.

"Tại sao không tiếp giết? Tây quân là dựa theo đầu người đến tính toán công lao, ta chỗ này cũng như thế."

"Nha Nội không nên trêu chọc tiểu nhân, ngài dưới trướng có thần xạ thủ ở, nơi đó đến phiên tiểu nhân hiệu lực, chỉ cầu Nha Nội tha mạng cho ta."

"Vẫn đúng là không trêu chọc các người, những này xạ thủ kỳ thực đều là ta phụ huynh trưởng bối, lao động bọn họ hạ sát thủ ta cảm thấy không đáng, vì lẽ đó, người cứ việc đi kiếm người tiền, nghe nói nơi này đao phi có hơn hai trăm người, các người nếu có thể giết làm tận, mấy chục lượng bạc cũng có thể cho người môn sống yên phận, không muốn lại lưu lạc thành đao phi, tây quân ở thanh giản thành cổ thủ mười năm, thù vì là không dễ, không quan tâm các người xuất phát từ nguyên nhân gì làm đào

binh, ta không để ý, số tiền này coi như là tạ ơn các người ngày xưa công lao đi."

Quan Trung hán tử tầng tầng gật gù, lại bắt đầu giết tiến vào vòng chiến.

Mấy câu nói này đúng là Vân Tranh trong lòng nói, từ khi loại thế hành xây dựng thanh giản thành sau khi, ww uukanshu. net lấy cố diên châu tư thế, hộ Hà Đông, Hà Tây lương đạo, làm tiến vào đồ Ngân, Hạ Châu (kim du Lâm Nam, Hoàn Sơn Tây Bắc) căn cứ. Hãn suất quân dân mà Chiến mà trúc. Thành thành, Bắc Tống vương triều nhận lệnh hãn vì là "Biết thành sự." Cũng thụ hãn "Bên trong điện thừa chế" . Từ đây, loại thế hành bắt đầu rồi chính mình thú biên cuộc đời. Thủ ngự thanh giản trong lúc, mở doanh điền, thông thương cổ, kết thật bốn phía Khương tộc. Mỗi khi Tây Hạ quân đột kích, Khương dân tức thông báo trước, cố mỗi Chiến có chuẩn bị, đây là cực thông minh biện pháp, cùng Vân Tranh ở Đậu Sa trại việc làm có hiệu quả như nhau tuyệt diệu, vì lẽ đó hãn vẫn đúng là đối với những này thanh giản thành đến người dưới không được tử thủ, dưới cái nhìn của hãn, vừa nhưng đã vì là bách tính hiệu quả chết lực người, xác thực nên được chút ưu đãi.

Theo thi thế trên đất từ từ tăng nhanh, Vân Tranh đối với bên người Bộ Khoái nói: "Người không dự định kiếm chút tiền? Xem ở người vừa nãy cái kia lời nói phần trên, một con đầu người coi như người bốn trăm văn."

Bộ Khoái mặt tái nhợt giáp bỗng nhiên trở nên phần nộ, chỉ vào Vân Tranh nói: "Đây là bất nghĩa chi giết, ta đoạn hồng tuy rằng khốn cùng chán nản, nhưng sẽ không đi kiếm như vậy máu tanh tiền."

"Bọn họ là giặc cướp, ta là quan chức, tuy rằng không phải bản địa quan chức, tặc đến cần đánh cổ huấn hay là muốn tuân thủ, người thân là Bộ Khoái, đồng tình những cường đạo này, thất trách chứ?"

"Bọn họ vẫn không tính là là giặc cướp, từ đầu tới đuôi đều là người ở giết người, không phải bọn họ ở giết người!"

"Ý của người là chờ đầu của ta bị chặt bỏ đến sau khi, người trở lại liều mạng vì ta báo thù đúng hay không?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Giết Bất Tận Mao Tặc

Đoạn Hồng rời đi Vân Tranh xe la đi tới đây đất bên cạnh thi thể bắt đầu kiểm kê, đây là hãn công tác, chí ít cần phải biết có bao nhiêu người ở cái này lạnh lẽo buổi tối rời đi nhân gian.

Vân Tranh ở ngủ gà ngủ gật, Thương Nhĩ đi tới một chuyến dịch quán đem tịch nhục cùng Vân Nhị nhận trở về, không để bọn họ xem đây đất thi thể, đưa đến cuối cùng một chiếc xe la trên để bọn họ tiếp tục ngủ, Vân Nhị từ đầu tới đuôi căn bản cũng không có tỉnh lại quá, tịch nhục nghe thấy được nồng nặc mùi máu tanh, nhưng không nói gì, ngoan ngoãn bò lên trên xe la, ôm Vân Nhị nhắm mắt lại nỗ lực giả bộ ngủ, nàng không quá lo lắng những kia giặc cướp xông lại, bởi vì thiếu gia thật giống rất yêu thích giết giặc cướp, mặc kệ là đại giặc cướp vẫn là Tiểu Cường Đạo. Chính là tổng giết người tựa hồ không tốt lắm. . .

Không có ai nắm giặc cướp đầu lại đây lĩnh tiền, một đều không có, mắt thấy sắc trời sáng choang, thanh giản thành các đào binh cũng cũng không đến, Đoạn Hồng đi rời một chuyến Long Môn trấn, không có phát hiện một giặc cướp, những kia chiếm giữ ở nhân gia dưới mái hiên hoặc là trong cửa hàng giặc cướp một đều không nhìn thấy, ở Vân Tranh bắt đầu lúc giết người, bọn họ ngay lập tức liền chạy.

Đoạn Hồng khước miệng mang theo một tia trào phúng, đem một bao tải ném tới Vân Tranh xe la trước mặt nói: "Nha Nội uy phong tuyệt vời, tặc nhân chạy mất dép, đây là những đào binh kia đưa cho ngài lễ vật."

Nói chuyện đá một cái bay ra ngoài bao tải, từ bên trong ùng ục ùng ục cút khỏi mấy người đầu đến.

"Thường!" Vân Tranh hô một tiếng, một năm lạng Ngân phán liền bị Hàm Ngư bỏ vào Đoạn Hồng dưới chân.

"Ta mới bắt kể là ai giết giặc cướp, ai nắm đầu lại đây, ta liền cho ai tiền, đây chính là đạo lý của ta, được rồi, thời điểm không còn sớm, ta đi rồi."

Vân Tranh yêu quát một tiếng, Thương Nhĩ liền cười hì hì vội vàng xe la bắt đầu chạy đi.

"Người đến cùng là ai?" Đoạn Hồng lớn tiếng hỏi.

"Người không biết ta là ai?"

"Không biết."

"Cái kia quá tốt rồi. . ."

Vân Tranh xe ngựa đi rồi, để cho Đoạn Hồng đầy đất thi thể, đầu người, còn có một khối năm lạng trùng Ngân phán, thi thể xử lý lên rất dễ dàng, chỉ cần vứt xuống sườn núi là tốt rồi. Một hai ngày sẽ bị dã thú ăn sạch sành sanh, thế nhưng khối này Ngân phán, Đoạn Hồng nắm trong tay nhưng cảm thấy có nặng một ngàn cân.

"Nhĩ thúc. Ngài thật là đủ tàn nhẫn, cái kia một dao cầu xuống. Dem tên kia suýt chút nữa chém thành hai khúc."

"Khà khà, người nhĩ thúc ở trên núi gặp phải Hồ báo, lợn rừng nhiều hơn nhều, vào lúc này khí thế vạn vạn không dám thua, nếu như không còn khí thế, chó hoang cũng dám đuổi theo cắn người. Vừa lên đến liền muốn trấn trụ người, trấn giữ không được. Nhân gia hơn hai trăm người không muốn sống xông lên, chúng ta chín thanh cung sẵn có thể không ngăn được."

Người miền núi kỳ thực chính là hung hãn đại danh từ,

Sở dĩ sợ hãi quan phủ đây là từ trong xương mang đến, năm mươi năm trước Vương Tiểu Ba. Lý Thuận khởi nghĩa sau khi thành lập đại Thực chính quyền, kết quả vội vàng tấn công tử châu cùng lông mày châu, nhưng không có đối với kiểm môn quan khởi xương bất kỳ công kích, điều này sẽ đưa đến Tổng binh theo kiểm môn nhất vào vào Thực trung, sau đó chính là xưa nay chưa từng có đại tàn sát.

Đại tàn sát tác dụng rất rõ ràng. Ngũ trong vòng mười năm, Thực trung phi thường yên ổn, ít có bách tính làm loạn, trước đây nghe lão tộc trưởng nói, lần đó giết người cũng thật nhiều a. Ba cái huyện lao dịch rông rã hướng về trong hố lớn chôn nửa tháng thi thể.

Vân Tranh cũng nhìn thấy địa phương chí, phía trên kia nói Vương Tiểu Ba, Lý Thuận tặc tử phạm vào huyết án Thao Thiên, Thực trung đại tộc, sĩ tử bị tàn sát hết sạch, "Hại vật thực hàng bối, đều vì dao sắc thước, gạch vụn tích đài tạ, Bụi Gai mê thành quách" từ này bốn câu trong lời nói liền có thể tưởng tượng ngay lúc đó thảm cảnh, có điều so với quan binh khắp nơi mười thất chín không hình dung từ vẫn là không đủ khả năng.

Thực trung phú thứ, năm đó Tổng thái tổ Triệu Khuông Dận công phá Thực trung sau khi, sau Thực phủ trong kho gửi kim, Ngân, châu báu, tiền đồng loại hình "Trùng hàng" cùng quyên bạch vải vóc chờ "Khinh hàng" vận chuyển về kinh thành mở ra, được xưng "Nhật tiến vào cương" . Vì thế, cường chinh lượng lớn dân phu, thủy bộ kiêm vận, dùng thời gian mười mấy năm mới vận xong.

Nhớ tới tiền bối điên cuồng sự tích, Vân Tranh cảm giác mình thực sự là không coi là cái gì, ở cái này giết người như rơm rác trong thế giới, tự thân nếu như chưa từng giết người, quả thực chính là một con đợi làm thịt cừu con.

Cho mình giết người tìm tới một cái lý do nói cho qua sau khi, Vân Tranh tâm tình liền tốt đẹp, tuy rằng đây là chính mình ở lừa gạt mình, thế nhưng chỉ cần có thể đem chính mình lừa gạt quá khứ, trong lòng có thể thoải mái một ít, chính là một lý do tốt.

Ở con quạ bến đò nhìn Tống Triều thuyền sau khi, Vân Tranh nói cái gì đều không đáp ứng đi lấy nước đường, nói cái gì đó? Được kêu là thuyền sao? Đó là một mảnh nằm ở thủy trên gỗ, gió thổi qua đến, vẫn không có quái phàm thuyền lớn liền chi kẹt kẹt hưởng, tựa hồ bất cứ lúc nào sẽ tan vỡ, liền này, chết tiệt chủ thuyền còn nói chính mình thuyền là toàn bộ Giang Thượng tốt nhất một cái thuyền.

Nhìn chưa tới một canh giờ, hắn đã phái đồng nghiệp từ trong khoang thuyền ra bên ngoài yếu ba nước đong, tuy rằng từ nơi này đến miên châu đi lấy nước đường chỉ cần ba ngày, đi đường bộ cần chí ít tám ngày, vậy thì như thế nào, Vân Tranh, tình nguyện nhiều Địa Cầu một tuần cũng không làm nơi này phá thuyền, ở trên sơn đạo gặp phải phiền phức hay là còn có thể tự cứu, ở Giang Thượng gặp phải phiền phức đó mới là kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay, Thục trung Thủy Hệ thủy lượng dồi dào, lãng cao thủy gấp, đặc biệt là trước mặt này điều phù giang, càng là sóng nước cuộn cuộn, một cái thuyền vừa thả xuống đi, đảo mắt liền phiêu không còn bóng, không trách ba ngày liền có thể đến miên châu.

Đi đường bộ, bất luận làm sao đều phải đi đường bộ, thủy lộ quá nguy hiểm.

Cái kế hoạch này được đại gia nhất trí đồng ý, Thương Nhĩ như vậy hảo hán nhìn nước sông đều xanh cả mặt, chớ đừng nói chi là Hàm Ngư như vậy vệt lên cạn.

Liền đại gia ở một chiếc xe la trên chọn mua có đủ nhiều đồ ăn, liền bắt đầu ở Thục Sơn uốn lượn trên đường nhỏ xoay quanh, rất gian khổ, một hồi lên núi, trên núi mây mù tràn ngập, một hồi xuống núi, dưới chân núi có

mờ mịt mưa phùn, xem màu xanh lục phong cảnh nhìn ra khiến người ta nôn mửa, dọc theo đường đi thích nhất hô to gọi nhỏ Vân Nhi đều không có cái gì hứng thú nói chuyện, một người nằm ở rải ra dày đặc một tầng đệm chần xe la trên chơi chân răng của chính mình tử, Vân Đại khoác áo tơ kiên trì bước đi, đối với Thục trung hãn có một loại không giống với tầm thường yêu thích, vì lẽ đó toàn bộ đoàn xe bên trong chỉ có hãn xem không đủ nơi này sơn thủy.

Đi rồi mấy trăm dặm địa, chuyện tốt đã làm nhiều lần, lượm thật mấy người, cướp đoạt bảy, tám cái giặc cướp, lại từ giặc cướp nơi đó cứu thật mấy người, giặc cướp bị yêu thích sạch sẽ lưu loát Thương Nhi từ trên vách núi ném tới phù trong sông đi tới, giặc cướp oa bên trong tài sản, hết thảy biến thành Thương Nhi bọn họ, cho tới Thương Nhi dự định đường về thời điểm, cũng đi sơn đạo, chỉ là không biết nơi này giặc cướp có thể hay không như trong ngọn núi nắm như thế lại mọc ra, nếu như vậy, không cần trông trọt, mang theo trong trại người, hàng năm đến Thành Đô vấn an một lần Vân Đại, sau đó sẽ trở lại, được đồ vật liền đầy đủ trong trại nhân sinh sống.

Đoàn xe trở nên rất dài, hiện tại có mười mấy chiếc xe ngựa, xe la, xe bò, cứu được nam nhân dễ bàn, đến có quan phủ địa phương đưa cho quan phủ là tốt rồi, những kia phụ nhân liền rất phiền phức, theo lý thuyết Đại Tổng dân phong rất mở ra, trình tiết chuyện như vậy nhìn ra không phải rất nặng, thế nhưng những này phụ nhân ở giặc cướp oa bên trong còn có thể gian nan sống sót, một khi bị giải cứu sau khi, nhưng mỗi một người đều muốn tìm cái chết rất đáng ghét, Vân Tranh hận không thể đem các nàng toàn bộ bán được trong thanh lâu đi.

"Không cho lại khóc, lại khóc liền cho người vớt trong sông đi, có vui vẻ nam nhân hãy cùng đi, không yêu thích nam nhân hãy cùng ta đi, có ta một cái ăn liền không đến người đói môn, ngược lại đến Thành Đô trong nhà còn cần nhận người.

Vân Tranh câu nói này vừa ra, các phu nhân lập tức liền không khóc, từng cái từng cái bắt đầu vây quanh tịch nhục chuyển, có nói mình làm một tay trà ngon cơm, có nói mình thêu hoạt làm rất phát triển, còn có ám chỉ chính mình rất sẽ hầu hạ nam nhân. . .

Có một người đàn ông đều là đang khóc, đã khóc ròng rã ba ngày, hỏi người khác mới biết, lão bà hẳn khá là cương liệt, gặp phải tặc nhân sau khi chính mình lập tức liền nhảy giang, nam nhân cũng muốn nhảy sông, kết quả bị giặc cướp kéo một trận mãnh đánh, đem chân đánh què rồi một cái.

Thời đại này nếu như không có đầy đủ vũ lực tốt nhất không muốn đi xa nhà, mang theo một đẹp để lão bà đi sơn đạo, thiệt thòi hẳn nghĩ ra được, này nói rõ chính là nhân gia giặc cướp một cái mỹ thực, Vân Tranh nếu như giặc cướp hẳn cũng cướp, loại này không đầu óc hàng đáng đời bị tội.

Đại Tổng phần vinh thương mại cùng nhu nhược quan phủ tạo nên Đại Tổng một đạo tên đặc sản, vậy thì là giặc cướp, phạm là là một ít tên trên núi, đều có giặc cướp sơn trại, chỉ cần những này sơn trại không phải lấy lật đổ triều đình vì là mục đích, quan phủ sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, tường an vô sự làm người giận sôi.

Làm tùy tùng người không riêng là chính mình giải cứu người, còn có rất nhiều thương nhân thời điểm, Vân Tranh cho là mình nhất định phải thu những người này quản lý phí, không nghĩ tới cái kia người què lại còn là một thật thương nhân, chỉ chốc lát liền giúp Vân Tranh thu được bách mười quán tiền, hơn nữa còn có thể giúp Vân Tranh tổ chức những kia gặp rủi ro nam nhân cùng phụ nhân đóng trại, làm việc, làm cơm, giặt quần áo, nuôi ngựa, tìm củi lửa, vậy thì hiếm thấy, chính mình từ trong đám người nhô ra mũi nhọn, người như vậy có thể khó tìm, nhìn dáng dấp vẫn là một biết chữ.

Chờ Vân Tranh đoàn xe đến miên châu thời điểm, ww uukanshu. net lão Liêu, chính là cái kia người què đã thành Vân gia quản gia, từ đầu tới đuôi

Vân Tranh đều chưa từng nói qua để hẳn làm quản gia, thế nhưng đoàn xe bên trong mọi người có chuyện gì đều sẽ trước tiên nói cho hẳn, sau đó sẽ do hẳn đến chuyên cáo cho Vân Tranh, làm có một ngày Vân Tranh phát hiện của nặng hơn người tịch nhục lại đem đoàn xe tiền cơm giao cho lão Liêu quản lý thời điểm, Vân Tranh lúc này mới lấy ra một tờ khế ước để lão Liêu thêm đi, mặt trên không có viết niên hạn, cũng không có viết tiền công.

Lão Liêu dù muốn hay không ngay ở niên hạn trên viết năm mươi năm, tiền công điền trên một năm mười quán tiền chữ đưa cho Vân Tranh nói: "Đại thiếu gia, ngài xem như vậy có thể không? Tiểu nhân : nhỏ bé năm nay chỉ có hai mươi tám tuổi, vốn là muốn vừa chết chi, không ao ước bị thiếu gia cứu, Liêu hữu tiện mệnh một cái không đáng một cứu, thế nhưng thiếu gia cho phép Liêu hữu tự mình đem tặc nhân gô lên tảng đá vút trong sông vì là vong thê báo thù, phần ân tình này Liêu hữu cả đời làm trâu làm ngựa cũng không trả nổi, kính xin thiếu gia khai ân thu nhận giúp đỡ Liêu hữu, đời này ôn hòa trung thành tuyệt đối, tuyệt không hai lòng."

Vân Tranh gật gù, nắm quá tờ giấy kia tiện tay phá tan thành từng mảnh, đối với Liêu dừng nói: "So với người khế ước tới nói, ta càng thấy người có thể tin một ít, chúng ta không cần khế ước, chỉ cần người đồng ý ở lại Vân gia, người chính là quản gia, nếu như có một ngày người muốn đi, sớm nói cho ta một tiếng, ta cho người tiền đưa!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Hưởng Bất Tận Phú Quý

Cả đời không có làm qua phú hào, hiện tại có tiền, tự nhiên không thể bỏ qua, miên châu tốt nhất Cảnh Long hào khách sạn thượng đẳng nhất ba cái sân bị bao đi.

Kỳ thực chỉ có nhà quê chờ được biện pháp kỳ thực mới là tối thoải mái, người Tống chú ý tao nhã, này một đã là đã sớm thấm thấu tâm can của bọn họ tỳ phối thận, thế nhưng Vân Tranh không để ý, tại sao mình muốn làm làm đi tiếp thu những kia không biết mùi vị thú tao nhã? Gian phòng phía bên ngoài cửa sổ có một tùng hoa đón xuân hoa, liền gọi làm tao nhã? Trên tường quả mấy bức đàn độn họa coi như là tao nhã? Bấy, tám cái ba đánh bốn không viên bình đặt ở trên giá lễ nào liền có thể làm cho chủ nhân thưởng thức đột nhiên thăng?

Vô nghĩa, gia muốn rửa ráy, trong núi loanh quanh nửa tháng, đương nhiên phải cố gắng địa tẩy một hồi.

Vân Tranh làm gì xưa nay đều sẽ không không quản lý mình người, liền, cỏ xanh như tấm đệm, phồn hoa như gấm trong hậu viện thả đầy đủ loại vại nước, nam nhân một gian nhà, nữ nhân một gian nhà, không cố gắng tắm, làm sao có thể tiêu trừ lữ đồ mệt nhọc?

Vân Tranh nằm ở trong thùng gỗ, cả người đều bị nước nóng vây quanh, không nói ra được thích ý, cạnh thùng gỗ một bên có một cái vè bề ngoài, trên giá bày đặt đủ loại điểm tâm cùng một bình băng quá cây nho nường, đây quả thật là là thứ tốt, Vân Tranh cái miệng nhỏ uống cây nho nường,

vật này bây giờ nghe nói rất đắt, tia đường đoạn tuyệt sau khi, có rất ít như vậy thứ tốt chảy vào Đại Tống.

Hàm Ngưu chủ muốn tiến công mục tiêu chính là những kia điểm tâm , còn Thương Nhĩ cầm một hắc bình, vậy thì là Thành Đô phủ trữ danh nhất một loại rượu gọi là ngọc đông xuân, tửu sắc hiện màu xanh lục, rót vào màu trắng bát sứ bên trong lại như hổ phách giống như vậy, lại có một cái tên gọi là hổ phách quang. Một bình tửu nhất quán tiền, có điều, Thương Nhĩ hiện tại tựa hồ cũng không để ý cái kia nhất quán tiền, đối với hắn mà nói rượu như vậy hiện tại uống nổi.

Trong sân đâu đâu cũng có đồng nghiệp, bởi vì Vân Tranh bọn họ không muốn đi chỗ đó cái gọi là dừng tuyên thang địa phương, vì lẽ đó nhà tắm đồng nghiệp không thể làm gì khác hơn là đem vai nước chuyển tới.

Nhìn thấy nhất quán địa phương thanh nhã, bây giờ khói đặc cuộn cuộn nấu nước, lão chương quỹ liền đau lòng trực miệng méo, có điều xem ở chỗ ở bên người tê rần túi tiền đồng, cũng là bóp mũi lại nhận, những này đại gia không tốt hầu hạ, ngoại trừ thiếu niên kia công tử cùng một tuổi nhỏ em bé, còn lại vừa nhìn chính là người nhà quê, có điều cái kia quản gia nhưng phi thường khôn khéo, không tốt lắm lừa gạt.

Hiện tại là tháng giêng, ra ngoài ít người, trong cửa hàng có thể có như vậy một vị hào khách cũng coi như là khó gặp, tuy rằng phụ lòng Phong Nhã, làm người thô ráp một ít, nhưng rất giảng đạo lý, muốn cái gì đều sẽ trả tiền, hơn nữa là hiện phó.

Lão chương quỹ bên người vây quanh rất nhiều người, đều là một ít đến đây nhận việc kể, ôm đồm chuyện làm ăn lảng giềng.

"Lão Trương, giáo một mình người ngoan, trong này gia mua người thợ may, tuyệt đối đừng lừa gạt, người có thể bán giá cao, thế nhưng không thể lừa gạt, những này gia không một là dễ trêu, đến thời điểm nhưng là hướng

về phủ nha đưa sáu mươi mấy người, đều là vị kia Nha Nội dẫn người công phá tặc sào, từ bên trong cứu ra người, huyết hồ đâm này đầu người cũng cho phủ nha đưa tê rần túi, đều là chút bao năm qua cầm không được đao tặc, cho nên nói, như vậy quý khách không thiếu tiền, thế nhưng kiêng kỵ nhất chính là bị người ta lừa gạt, đến thời điểm đập phá người điếm đều là việc nhỏ, xem điệu bộ này, vị này tiểu Nha Nội khó tránh là cái nào tướng môn sau khi, từ biên quan chạy về Thành Đô phủ.

Thôi bà tử, nữ quyến ở tây viện, người có thể đi vào bán người sơn phấn hoa, những này nữ quyến bên trong, dẫn đầu chính là một người tên là tịch nhục đại nha hoàn, người dừng hỏi ta, trời mới biết gia đình giàu có đại nha hoàn tại sao gọi như thế một cái tên, cái này đại nha hoàn thật không đơn giản, nói chuyện so với cái kia người què quán gia còn hữu hiệu, không cần phải nói, đây là cùng Nha Nội cùng nhau lớn lên, có tình cảm, mới sẽ như vậy.

Đi vào không muốn nói linh tinh, nhân gia gia giáo vẫn khỏe, cái kia khuê nữ vẫn là hoa cúc, chỉ cần người đem nàng thuyết phục, phỏng chừng có thể bán không ít,

Vội vã, lợi tức bên trong ta muốn ba phần mười. . ."

Liên, Vân Tranh rửa ráy địa phương liên đã biến thành chợ, bởi ở ở trợ trước, mỗi người đều phát một chút tiền, vì lẽ đó, tiểu thương môn làm ăn làm không còn biết trời đâu đất đâu.

Vân Tranh nở nụ cười, cũng không ngăn cản, nhớ tới đến trước đây đi Bắc Kinh rửa ráy trải qua, người nào loạn yêu, người Trung Quốc rất sớm trước đây thì có hài lòng tắm rửa quen thuộc, Khuất Nguyên ở (chín ca, Đông Hoàng Thái Nhất) bên trong thì có "Dục lan thang hề mộc phương" câu thơ, nói chính là ở trong nước ngâm vào phong lan, vào dục trong đó có thể mộc phương hình, có thể thấy được lúc đó tắm rửa đã rất chú ý.

Đường Huyền Tông ở Ly Sơn tạo hoa Thanh Trì, lấy trầm hương ở trong ao xây thành giả sơn, vì là quý phi Dương Ngọc Hoàn tắm rửa chuyên hương. Không chỉ có họa sĩ dưới ngòi bút có (tắm rửa đồ), đại thi nhân Bạch Cư Dị cũng viết xuống: "Xuân hàn tứ dực hoa Thanh Trì, Ôn Tuyền thủy hoạt tẩy mỡ đông. Thị nhi nâng dậy kiều vô lực, bắt đầu là tân thừa ân trạch thì. . . , " có thể thấy được này rửa ráy là một loại thanh nhàn giống như mộng ảo hưởng thụ.

Bây giờ Trần Đĩnh cảm thụ một chút phố phường phần hoa cũng là có thể. . .

Vân Nhị rất lợi hại, một người ở đại bồn tắm bên trong bay nhảy, nói là rửa ráy, không bằng nói hẳn là đang bơi lội, hầu hạ hẳn đồng nghiệp toàn thân đều ướt đầm dề ở co giật, nụ cười trên mặt nhưng không chút nào thốn, không gì khác, Vân Nhị cho hẳn rất nhiều tiền.

Có thể ở phần hoa phố phường bên trong cảm nhận được một tia yên tĩnh mới thật sự là cao nhân, Vân Tranh uống một tửu, liếc mắt nhìn bay nhảy Vân Nhị, uống một hớp rượu nhìn đang cùng một Quy Công như thế gia hỏa mật đàm Thương Nhĩ, lại uống một hớp rượu, nhìn lợn chết như thế tung bay ở bồn tắm bên trong Hàm Ngưu, cảm thấy sinh hoạt vui tươi chỉ đến như thế.

Tắm rửa sạch sẽ, thay đổi quần áo, lão Liêu liền mang theo thợ may cửa hàng người lại đây cho Vân Đại, Vân Nhị, tịch nhục, tùy cơ ứng biến , còn Thương Nhĩ bọn họ đã đi được không thấy bóng người. Trong ngoài liền chỉ nhìn thấy Hàm Ngưu đang bận bịu, rất khổ cực.

Vân Tranh không muốn những khác quần áo, chỉ yêu cầu làm mấy thân Thanh Y xuân sam, Vân Nhị đúng là làm thật nhiều quần áo, tịch nhục cũng không biết phát cái gì thần kinh, cũng cho mình làm thật nhiều, mãinh vừa ngẩng đầu, nhìn thấy tịch nhục trên mặt son bột nước, liền giận không nhịn nổi.

"Rửa đi đi, cẩn thận mà khuê nữ gia, tổ mặt hướng thiên rất dễ nhìn, nếu như còn dám thu thập thành yêu tinh đáng vẻ người xem ta có thể hay không đem người đầu nhét vào trong chậu rửa mặt, mau mau, người xem trong lòng sợ sệt."

Không riêng Vân Đại cau mày, Vân Nhị mũi cũng có chút oai, thu thập quá buồn nôn.

"Cùng như hoa như thế." Vân Nhị nghiêng đầu qua chỗ khác đối với Vân Đại nói.

Tịch nhục rất oan ức lầm bầm đi rửa mặt, vừa này thôi bà tử các nàng đều nói cẩn thận xem, làm sao đến thiếu gia nơi này liền không cao hứng, đều là hi vọng chính mình vẫn là cái xấu xấu nha hoàn.

Đổi rơi mất đồ sứ gốm, không biết người Tống vì sao lại yêu thích như vậy vật cứng cứng, còn có một chút biến thái cho đầu dưới đáy nhét một cây gậy gỗ coi như làm là gốm, lấy tên đẹp "Cảnh chẩm" .

Vật này cùng trên đầu lơ lửng lơng, trùy đâm cổ như thế đều là đọc sách bã, chuyện gì đều có một độ, quá như vậy một độ liền sẽ đưa đến phản hiệu quả, mơ mơ màng màng địa ép buộc chính mình đọc sách, cái kia không phải học bá, là biến thái, không ai có thể ở dưới tình huống như vậy có thể học đi vào đồ vật, huống chi, Đại Tống học vấn thật nhiều phải nhờ vào bác ngữ cường ký.

Chính mình mềm mại gốm mới là ngủ thứ tốt, đầu hướng về mặt trên một đặt, nhất thời liền bất tỉnh nhân sự. . . ,

Mỹ Mỹ ngủ vừa cảm giác, lương ca hát hùng kê đồng thời sau khi rời giường, đi ở sân, tàn nhẫn mà thân mấy cái lại eo, hôm qua tàn tạ một mảnh sân trải qua bọn tiểu nhị bán buổi tối gian lao, lại rục rờ hẳn lên, trên đất tảng đá xanh đều bị thanh thủy tinh tế chà xát một lần, rửa mặt qua đi, đánh một đoạn tám đoạn cầm, đây chính là nhân gia Ngũ Câu hòa thượng bắt

truyền chi mật, có người nói đối với thân thể phi thường mới có lợi, có điều Vân Tranh đối với hòa thượng xưa nay đều chỉ tin tưởng ba phần, nếu là có dùng, thân thể hẳn thì sẽ không biến như vậy béo ụt ịt.

"Ngưỡng tay sĩ nâng vì lễ đó trì tam tiêu; tả can hữu phổi như xạ điêu: Đồ vật đan thác vì lễ đó an tính khí; phản mà phục cố vì lễ đó lý thương lao: To nhỏ hướng lên trời vì lễ đó thông ngũ tạng: Yết tân bổ khí khoảng chừng : trái phải bốc lên tay; bãi cá tươi vĩ vì lễ đó khử tâm nhanh: Khoảng chừng : trái phải phàn đủ vì lễ đó trì eo."

Hòa thượng đoạn văn này Vân Tranh vẫn là nhớ kỹ, vừa rèn luyện xong thân thể, Thương Nhĩ bọn họ tám người liền cười vui vẻ lẫn nhau xô đẩy đi vào khách sạn, nhìn thấy Vân Tranh còn có chút ngưng ngưng.

"Cũng không biết yêu quý thân thể!" Vân Tranh cười lắc đầu một cái, tám người liền cười ha hả đi gian phòng của mình bên trong ngủ bù.

"Đậu Sa trại chỉ sợ là không giữ được tám người này đi!" Vân Tranh âm thầm ai thán một tiếng.

Một khoẻ mạnh kháu khỉnh tiểu tử đem đầu dò vào cửa lớn, nhìn thấy Vân Tranh nhìn hẳn, có chút thật không tiện, đỏ lên khuôn mặt nhỏ nói: "Ta nương thiện nấu nướng, tổ truyền lấy gạo mài tương, chế thành tía, dựa vào kê hiếp đáp chờ tự chế gia vị, bỏng nước sôi thực tức thực, thang tiên vị đẹp, trăm dặm tên thịnh."

"Thật sự sao?"

"Đương nhiên là thật sự, chỉ cần người ăn sẽ khen hay!" Tiểu hài tử tựa hồ có hơi không cam lòng, đem thân thể chui vào đối với Vân Tranh nói.

"Đi tới một trăm bát, ăn không ngon không trả thù lao!"

Vân Tranh câu nói đầu tiên để tiểu tử kia sững sốt, miệng há thật to, sau đó xoay người liền chạy, vừa chạy một bên ồn ào: "Mẹ, mẹ, có người muốn một trăm bát!"

Hơi quá chốc lát, một vài bông khăn đội đầu khuôn mặt thanh tú phụ nhân đẩy cửa ra tồn lễ nói: "Tiểu nhi ăn nói linh tinh, ww uukanshu. net quấy rối công tử. Kính xin công tử chớ nên trách trách, tiểu phụ nhân vậy thì đi."

"Con trai của người nói không sai, miên châu bột gạo Lưu Bị cũng gọi được, ta đến miên châu làm sao có thể không thưởng thức một hồi, mau mau đi luộc, người nơi này rất nhiều, một trăm bát không hẳn đủ, một hồi hỏi quản gia đòi tiền."

Vân Tranh chưa bao giờ mở tiểu dân chuyện cười, nói một trăm bát, liền một trăm bát. Cái kia phụ nhân diện sắc mặt vui mừng, tồn thân sau khi tạ ơn liền chọc lấy một lá gan đi vào, sau đó tiến vào còn có một dãy xe cút kít hàm hậu hán tử, khoẻ mạnh kháu khỉnh tiểu tử cũng ra sức giúp đỡ phụ thân xe đẩy tử, nhìn dáng dấp đây là người một nhà.

Vân gia người chậm rãi đều bò lên, Vân Nhị bị tịch nhục làm sạch sẽ sau khi cũng chạy tới, đứng trọng trách bên cạnh xem cô gái kia năng cháo.

Cháo quả thật không tệ, không chỉ ánh sáng trơn bóng, còn nùng hương sượng miệng, xác thực được cho là một đạo mỹ vị, Vân Tranh ăn hai bát, mới cảm thấy đã nghiền, chính là ít đi cây ớt, quả thật làm cho người tiếc nuối, bằng không hồng dầu cháo mùi vị sẽ tốt hơn.

Lần đầu tiên đi tới Đại Tổng khá lớn thành thị, đương nhiên phải nhìn người nơi này tình phong cảnh, miên Dương lịch sử lâu đời, địa linh nhân kiệt. Cổ tên "Phù thành" từ xưa chính là binh gia vùng giao tranh, nơi đây giàu có, không chỉ có thể đóng quân, cũng có thể nuôi quân, một khi công

chiếm phù thành, liền có thể rình Hán Trung, chính là chân chính đế vương
cơ nghiệp. (

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Ta Quy Gia Thì Lạc Anh Rực Rỡ

Hậu thế người có tiền tiêu chuẩn là lái BMW trụ căn nhà lớn, trên cổ lại xuyên một cái so với xích chó còn lớn hơn thỏi vàng, vừa ra khỏi cửa liền oai phong lẫm liệt, thấy thần Sát Thần, quái đản giết quỷ, nhân thần lui tránh, gà bay chó sủa khẩu mạnh mẽ tiền tài khí tràng ép tới khiến người ta muốn đánh hấn.

Vân Tranh hiện tại cũng gần như, tám mươi bát cháo cho một trăm bát tiền, nhìn cái kia một nhà ba người nụ cười thỏa mãn, Vân Tranh liền cảm thấy như vậy dùng tiền kỳ thực không cái gì chỗ hỏng.

Miên châu đến Thành Đô không đủ 300 dặm địa, nơi này hay là chính mình cuối cùng phóng túng nơi, đến Thành Đô liền cần theo khuôn phép cũ trên một bộ sĩ tử văn nhã mặt nạ phần Ô Quy.

Cổ đề xuống muốn mau chân đến xem miên sơn hình dạng, không cho chính mình đi muốn làm sao mới có thể đem miên châu đánh hạ như vậy một cái thói quen tính phương thức tư duy, trong cổ thư không phải thường thường có nào đó nào đó nào đó thuở nhỏ liền thích xem một chỗ địa hình, sau khi lớn lên rốt cục thành một đại danh tướng cuối cùng bị chặt đầu cổ sự sao? Vẫn là quên đi, Đường triều thời điểm thì có người ảo tưởng, "Thiên hủ Kiếm Các 700 dặm, Thục trung hay là một động thiên." Như vậy thiếu đạo đức đến mạo chuyện thuốc lá tiền nhân đều muốn quá, còn có cái gì là cổ nhân không nghĩ tới? Đi tới nơi này cẩn thận mà hưởng phúc là được rồi.

Miên châu thị tử rất náo nhiệt, người đến người đi, ma kiên sát cự, Vân Tranh mang theo Vân Nhị, tịch nhục, Hàm Ngưu ở trong đám người qua lại, phía sau theo ba cái nhàn Hán, giúp đỡ bồi đỡ vật.

Đến nơi này mới biết lên cái tiểu tử thú kia cái bầy, ai nói miên châu chỉ có cháo có thể ăn? Chỉ là canh liền đếm không xuể, cái gì bách vị canh, đầu canh, ba giòn canh, còn có cái gì hoàn nguyên thận, giác chích thận, toàn bộ dương gọi là vào lô dương, khảo sau khi đi ra liền treo ở trên giá, phàm là có vừa ý liền cắt đi một khối nhắm rượu.

Vân Tranh vừa ý nhất những kia choai choai tiểu tử đội trên đỉnh đầu mâm gỗ tử, bởi vì mặt trên có toàn xào cây bạch quả cây dẻ, có chút lạ kỳ gia hỏa trên đầu lại có rất nhiều quả làm, kỳ quái nhất chính là còn có quả táo (Apple) làm, vậy thì ngạc nhiên, Vân Tranh ở trong lúc vô tình lại mua thật lớn một bao, Hàm Ngưu từ khi đạt được một cái dê nướng chân, miệng sẽ không có nhàn quá, không ngừng cắn xé, nhìn dáng dấp ăn phi thường vong ngã tịch nhục rất hồi hộp, nàng xưa nay chưa từng nhìn thấy như vậy nhiều người, chăm chú năm Đại thiếu gia ống tay không dám buông ra, Vân Nhị phi thường thô bạo cười ở Vân Đại trên cổ, thỉnh thoảng đưa tay ra bắt người ta làm quả, mút hoa quả, những kia mua làm quả rất biết làm người, cố ý dừng lại chờ Vân Nhị đi bắt, bắt được liền khen một tiếng thật hay đạo một tiếng hi đem Vân Nhị bắt được đồ vật lý do cẩn thận mà khoa một lần, tóm lại không thể rời bỏ Phúc Thọ an Khang một loại Cát Tường thoại, nghe được Vân Đại, Vân Nhị cao hứng, tiền đồng giội như nước tung đi ra, càng là đưa tới tảng lớn khen tặng tiếng, thật nhiều tiểu thương chuyên môn vây quanh Vân gia chủ tứ không rời đi, phía sau theo nhàn Hán rất nhanh sẽ từ ba cái đã biến thành năm cái. Nguyên nhân chính là Vân Đại như vậy cố chủ quá hiếm thấy, chính mình ăn đồ ăn thời điểm còn không quên chính mình những này hỗ trợ nhàn Hán uống trà thời điểm thiếu bọn họ không được một chén, coi như là ăn cây dẻ, cũng sẽ cho bọn họ nắm một cái.

Thật vất vả từ hai dặm địa trường thị tử chuyển đi ra phía trước thì có quán rượu tên là Tùng Hạc lâu, cũng không giống nhau : không chờ vân điệp bắt chuyện, cực có ánh mắt nhàn Hán liền lớn tiếng hướng trong cửa hàng gọi: "Chưởng quỹ, quý khách đến!"

Một mập mạp chưởng quỹ ngay lập tức sẽ ra đón, chất lên thành đống nụ cười để hắt gương mặt mập kia trên tất cả đều là nếp nhăn, đi ngang qua nhàn Hán thời điểm, Vân Tranh xem rõ ràng, hai viên đồng tử cũng đã tiến vào nhàn Hán tay áo, thủ pháp niệp thực cực kỳ.

Người mới vừa mới vừa ngồi vững, nhiệt khăn liền bị gã sai vặt đưa tới, Vân Tranh chà xát mặt sau khi, nhàn Hán liền cực lực hướng về Vân Tranh đề cử Tùng Hạc lâu tinh đội cùng quai hàm đội, nói rõ hai thứ đồ này chính là miên châu một tuyệt đối không thể không nếm, mà chưởng quỹ cũng là một bộ vẻ ngạo nghễ, tụ tử cười nghe nhàn Hán giải thích.

Tuy rằng dâng rượu lâu ăn thịt thái diện để Vân Tranh cảm thấy có chút mất mặt, có điều hẳn vẫn là muốn nếm thử, cho mình cùng Vân Nhị muốn sấu thịt chế tác tinh đội,

Cho tịch nhục cùng Hàm Ngưu, cùng với năm cái nhàn Hán một người kê một bát quai hàm đội, xem như là cáo lao bọn họ, nhàn Hán cảm ơn không ngớt, chưởng quỹ cũng tươi cười rạng rỡ.

Không bao lâu cơm canh liền đưa lên, chín bát cơm một đồng nghiệp liền bưng tới, to lớn bát từ trên tay vẫn chòng đến trên bả vai, nhìn ra Vân Đại lo lắng không thôi, không nghĩ tới đồng nghiệp lại còn có thể đem bát ăn cơm mềm mại đặt ở mỗi người trước mặt, cuối cùng còn có thể ảo thuật bình thường từ trên bả vai vãi bố phía dưới lấy ra chín đĩa ăn sáng, Vân Tranh cũng không biết bọn họ là từ nơi nào lấy ra.

Vân Nhị xem cao hứng, đứng trên cái băng vỗ tay, Vân Đại xoay tay một cái, năm viên đồng tử liền bay ra ngoài, đồng nghiệp khom người cảm tạ

cái kia năm viên đồng tử liền thuận thế hoạt tiến vào hãn bột cổ áo, nhìn ra Vân Đại cùng chúng nhàn Hán lại là một trận ủng hộ.

Khoan hãy nói, này thịt thái diện làm thật không tệ, Thục trung có rất ít mì phở, không nghĩ tới nơi này còn có địa đạo quan phong phong vị, Vân Tranh ăn một miếng quát một tiếng thải, liền hưởng nhàn Hán môn gạt gạt ngón tay cái.

Vân Tranh miễn cưỡng ăn xong một bát, đúng là Vân Nhị người tiểu ăn không hết, còn sót lại thật nhiều, quay đầu nhìn thấy một trẻ ăn mày nằm ngoài cửa xem, Vân Nhị liền đem mình còn lại hơn nửa bát cơm đưa cho tên tiểu khất cái kia.

Nguyên tưởng rằng chưởng quỹ sẽ đánh đuổi tiểu khất cái, không nghĩ tới chưởng quỹ chỉ là cười tùm tùm xem, đồng nghiệp trả lại ngoài ngạch cho tiểu khất cái thêm một cái muôi thang, này ngay lập tức sẽ để Vân Tranh đối với toà này Tùng Hạc lâu tràn ngập hảo cảm, liền hưởng về phía phần này nhân nghĩa, năm mươi văn tiền thưởng là thiếu không được.

Bên tai nghe nhàn Hán giải thích miên châu nơi đến tốt đẹp, lý đồ từ, Tướng oản mộ, Tây Thục tử vân đình,, La Phù dCRC0FqM Sơn, nước lọc hồ đều là vô cùng tốt nơi đi, trong lòng ngứa, nhưng không thể không rời đi miên châu, mắt thấy mộc lan hoa nở, mình đã không có bao nhiêu thời gian lưu lại nữa nơi đây, ngày xuân thơ sẽ mình rất cuộc là muốn đi tham gia.

Năm cái nhàn Hán một người ban thưởng năm mươi văn, Vân Tranh liền trở về phòng bên trong, chuẩn bị nghỉ ngơi một hồi sau khi, liền đi học tiếp tục, lâm trận mới mài gươm, không nhanh cũng quang a.

Lão Liêu ở nghiêm túc người hầu, nam nhân không nhiều, phần lớn đều là nữ nhân, đầu bết nữ, giặt quần áo, nội thị, tung quét, rương quần áo, đồ sứ, hương nến đều nhất nhất phân công rõ ràng, tịch nhục là bên trong quản sự, đối với điểm này tịch nhục rất là đặc ý, nhưng đối với lão Liêu phân

công cho Vân Nhị nha hoàn không hài lòng, cho là mình chăm sóc Vân Nhị liền được rồi, còn đối với Vân Đại nha hoàn cũng không hài lòng, cho là mình một người có thể chăm sóc lại đây, rõ ràng tịch nhục kể vật, lão Liêu cũng là nở nụ cười chi, theo nàng sắp xếp.

Miên châu phủ nha phái người đưa tới ba trăm quán tiền, còn cực lực mời thừa phụng lang thuận tiện đem miên trên núi Lão Hồ giặt sạch, gần nhất nơi đó luôn có rất phụ bị Lão Hồ điều đi, mức thưởng nhưng là hai trăm quán, giá cao!

Quan phủ chính là như vậy, một người chỉ cần dễ sử dụng, sẽ vào chỗ chết dùng, đáng tiếc Vân Tranh không thời gian giúp đỡ bọn họ đánh Lão Hồ, bởi vì Thương Nhĩ nói rồi, một con hổ không sợ, nếu như hai con Lão Hồ trở lên, liền phi thường phiền phức, sẽ chết người, vì lẽ đó Vân Tranh dù muốn hay không liền từ chối, sáng sớm ngày thứ hai, liền mang theo đoàn xe rời đi, đối với Vân Tranh phóng khoáng, miên châu nhân Hán môn nhưng là hoài niệm rất lâu.

Miên châu là trong dãy núi hiểm thấy bình nguyên, ra miên châu, chỉ cần lại quá một ngọn núi nhỏ, chính là đại danh đỉnh đỉnh Thành Đô bình nguyên, nơi này mới là Thực trung tinh hoa khu vực, Lưu Bị chính là dựa vào nơi này ốc dã ba phần thiên hạ.

Con đường từ từ trở nên tạm biệt lên, dòng người cũng rất nhiều, này một đường cũng không còn gặp phải đạo tặc, điều này làm cho Thương Nhĩ bọn họ khá là phiền muộn, nơi này sơn không cao, tất cả đều là đồi núi chập trùng bất bình, mệnh mông vô bờ ruộng đồng bên trong đã có người ở canh tác, Trường Giác trâu nước rào sao kêu ba quang ngao diễm trong ruộng nước canh tác, Bạch Vân phản chiếu ở trong ruộng nước, cũng không nhận rõ đến cùng là ở cày ruộng, vẫn là ở lê thiên.

Yến tử từ đỉnh đầu của mọi người xẹt qua, Vân Tranh này mới kinh ngạc phát hiện Thành Đô phủ hạnh hoa đã mở thất bại. Chính mình vô duyên

nhìn thấy ngày xuân thanh sam bó tài tử phong lưu, cũng chưa từng nhìn thấy Hồng Tụ phiêu hương Thục trung mỹ nhân.

Âm thầm nở nụ cười, mình tới Thành Đô chính là tới làm Ô Quy, vì sao trong lòng còn có loại này không cam lòng? Không được a, không ai có thể cái gì đều nắm giữ, có này như họa mùa xuân cùng khoan khoái lòng dạ, chính mình còn đòi hỏi cái gì đây? Quay đầu lại nhìn Vân Nhị, cái tên này đem đầu lộ ra cửa xe, xuất thần nhìn bên ngoài, tựa hồ cũng phi thường mê say.

Một con khoái mã từ đằng xa cấp tốc chạy thứ hai, Hàm Ngưu nhìn chăm chú chốc lát liền nhảy lên chính mình chiến mã, hoan hô liền hướng người tới bên đi tới, đến gần, bỏ qua một bên dây cương, đưa ra hai tay đã nghĩ ôm ấp hầu tử.

Hầu tử nhanh nhẹn từ trên ngựa nhảy xuống, cầm lấy Hàm Ngưu tay lại gọi lại khiêu, Hàm Ngưu từ trên ngựa leo xuống, thật chặt ôm hầu tử eo luân vòng tròn, tịch nhục xem nước mắt đều hạ xuống.

"Hoa nương nói các người ở hạnh hoa nở thời điểm sẽ đến, ta mỗi ngày đều ở xem hạnh hoa, mở đệ nhất đóa thời điểm các người không có tới, mở đệ nhị đóa thời điểm các người vẫn là không có tới, hạnh hoa nở khắp cây thời điểm các người vẫn là không có tới, thiếu gia, ta cho rằng người không cần ta nữa, còn dự định lại quá mười ngày các người nếu như không nữa đến, ww uukanshu. net ta liền cười ngựa trở lại!"

Vân Tranh cau mày nói: "Cho nữ nhân đánh hai ngày ra tay, làm sao cũng biến thành đàn bà, người xem một chút Hàm Ngưu, hãnh liền không khóc. Sau đó về nhà, không cho lại theo cái kia quý nữ nhân, cẩn thận mà hán tử bị nàng giáo thành cái gì."

Hầu tử lúng túng sát lau nước mắt, vui mừng gọi cùng tịch nhục, Vân Nhị, Thương Nhĩ bọn họ chào hỏi, thấy mặt sau còn có thật là nhiều người

không quen biết, liền đem đầu chuyển hướng Hàm Ngưu.

Hàm Ngưu nói: "Cái kia què chân chính là lão Liêu, sau đó là chúng ta quản gia, mặt sau đều là giới nhĩ thúc bọn họ từ giặc cướp oa bên trong cứu ra người, sau đó hãy cùng thiếu gia kiếm cơm ăn, đều là chúng ta người."

Hầu tử hướng về phía lão Liêu cho một cái to lớn khuôn mặt tươi cười, sau đó liền cười lên mã ở mặt trước dẫn đường, chỉ cần đi qua mảnh này ruộng đồng, phía trước chính là Thành Đô Tây Môn. Nhà mình ngay ở Tây Môn phụ cận Hoán Hoa Khê bên cạnh, hiện tại Lưu Hoa trên sông Lạc Anh rực rỡ đẹp mắt nhất.

Như vậy cũng tốt, quản gia còn đâu thành quách, muốn so với thu xếp ở bên trong thành được, bên trong thành có lúc sẽ có tiêu cấm, thế nhưng thành quách sẽ không có cái này chú ý, ba dặm chi thành, bảy dặm chi quách, khổng lồ Thành Đô phủ thành thành quách so với bên trong thành khổng lồ, chỉ tiếc thành quách trải qua chiến loạn, đã sớm tổn hại không thể tả, đã không lại có phòng vệ công năng.

Xe ngựa ở hoa rơi bên trong cấp tốc chạy, Vân Đại, Vân Nhị, tịch nhục, Hàm Ngưu đều phi thường hi vọng sớm một chút xem thấy mình ở Thành Đô phủ gia

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Ảo Thuật

Vân Tranh tiến vào Hoán Hoa Khê, lúc này mới phát hiện nơi này đúng là một chỗ tốt, chim hót líu lo, hai thánng để Hoán Hoa Khê xinh đẹp nhất có điều, bờ sông hai bên hoa trên cây cánh hoa bị gió nhẹ nhàng lay động liên bay xuống mãn hà, trong sông còn có một chút Tiểu Ngư không ngừng mà đung vào hoa rơi, muốn nhìn một chút đến cùng có thể ăn được hay không.

Vân gia cửa lớn rất khí thế, cửa lớn màu đen trên đỉnh đồng đỉnh, chính là số lượng ít đến mức đáng thương, một tấm trên cửa chính chỉ có ba viên, không có hậu thế Tử Cấm thành trên cửa chính số lượng nhiều, cửa ngòi xồm hai toà sư tử bằng đá cũng xem khiến người ta đến khí, đây rõ ràng chính là hai con chó xồm, đúng là trên cửa chính Vân phủ hai chữ lớn vô cùng khí, nghe hầu tử nói rồi mới biết, hai chữ này xuất từ Bành lễ tiên sinh tay, lão nhân gia mới từ Đâu Sa quan trở về, đường xá không dễ đi, nghe nói bệnh nặng một hồi, mới thấy khởi sắc.

Vân Tranh lặng lẽ, cái thời đại này đi một chuyến họ hàng xa, xem một lần bạn cũ, kỳ thực chính là ở năm sinh mệnh làm tiền đặt cược, lão không vào xuyên câu châm ngôn này chính là đang nói chuyện này, chỉ có trọng tình trọng nghĩa người mới sẽ trèo non lội suối đến xem lão hữu.

Vào cửa phát hiện Hoa nương không ở, trong sân nhúng tay xin đợi sáu, bảy cái nha hoàn tôi tớ, một người trong đó lão thương đầu tiến lên chào nói: "Vân tướng công cuối cùng cũng coi như là đến rồi, lão nô phụng chủ nhân nhà ta chi mệnh, ở đây trông coi cửa, bây giờ kỳ mãn, còn xin chủ nhân gia tra nghiệm."

"Đa tạ Lương tiên sinh, lão viện công hồi phủ sau khi kính xin mang đi Vân gia cảm kích cùng thăm hỏi, nơi này có một chút lễ vật nho nhỏ, kính xin lão viện công vui lòng nhận."

Lão Liêu cười tùm tùm từ phía sau đi ra, đem một túi tiền đồng đặt ở lão viện công bên người, càng làm một viên Ngân phán lặng yên không một tiếng động nhét vào lão viện công trong tay áo, hai người nhìn nhau cười cợt, phi thường hài lòng địa lão viện công bái tạ Vân Tranh ban thưởng sau khi liền mang theo Lương gia người trở lại.

Ba tiến vào sân muốn an bài bảy mươi, tám mươi người dừng chân, Vân Tranh vẫn cảm thấy có chút nhỏ hẹp, năm chính mình sầu lo giảng cho lão Liêu sau khi nghe, hăn liền yết từng ngậm từng ngậm nước đối với Vân Tranh nói: "Thiếu gia, chúng ta có ba tiến vào sân, phía trước nhất trụ chính là hầu nam cùng hộ viện, trung gian là ngài dừng chân và tiếp khách địa phương, mặt sau là nhị thiếu gia cùng tịch nhục bọn họ nơi ở, to to nhỏ nhỏ bốn mươi sáu gian phòng, chúng ta tổng cộng chỉ có bảy mươi sáu người, làm sao liền trụ không xuống, bọn nha hoàn nhưng là trụ đại giường chung, một gian phòng trụ bảy, tám cái, ba gian phòng liền đủ các nàng trụ."

Vân Tranh bị lão Liêu nói rồi một đại mặt đỏ, quên đi, không biết sự tình vẫn để cho người chuyên biệt mới đi làm đi sao, chính mình liền không ném người này, tịch nhục cao hứng mang theo một đám nữ nhân ra ra vào vào từ xe la trên chuyển tá đồ vật, Vân Tranh thấy nàng đứng mái hiên dưới đáy lớn tiếng chỉ huy, vẻ mặt thành thật đáng vẻ cảm thấy buồn cười, vì không quấy rầy tịch nhục tâm tình, hăn dự định trước tiên đem mình gia biết rõ lại nói.

Mãi đến tận hiện tại mới biết rõ ba tiến vào tòa nhà chính là có ba đạo môn tòa nhà lớn, mỗi quá một cánh cửa sẽ có một gian nhà, mà sân cùng sân chỉ thấy còn có lão đại không chặn có thể trang sức chút núi đá, nhà thủy tạ một loại đồ vật, Vân gia này tòa nhà, đời trước chủ nhân là thương

nhân, hẳn đem đất trống làm kho hàng đến sử dụng, vì lẽ đó rất nhiều núi đá nhà thủy tạ đều bị phá dCL4K6zv hỏng, những này phải từ từ sửa tốt.

Hầu tử đuổi theo đem kế đất cùng phòng kế đưa cho Vân Tranh thu gom, Vân Tranh thiếu kiên nhẫn thu thập vật này, lớn tiếng hô qua tịch nhục, trực tiếp liền giao cho nàng, tịch nhục rất sẽ tàng đồ vật, trên một hồi đem trong nhà bạc ẩn đi, Vân Tranh cũng không tìm tới, gọi cho tịch nhục yên tâm nhất.

Hoa nương rất sớm liền dời ra ngoài ở, có người nói nàng đã có một nhà chính mình tiểu lâu, tên thức dậy rất quái lạ, gọi là "Linh Tê lâu" phỏng chừng là lấy tự Đường người thi phú bên trong thân không thái phượng đồng thời Phi Dực, có cảm giác trong lòng một điểm thông tâm ý. Nhìn dáng dấp cái này quý nữ nhân dưới thành thơi tư muốn buôn bán ám muội, đây tuyệt đối là một đại bán điểm,

Lấy nàng Linh Lung Tâm can tuyệt đối có thể đem những kia kẻ ngu si hống đến xoay quanh.

Chính đang nhiệt nhiệt nháo nháo thu thập gia thời điểm cửa lớn nhưng truyền đến một trận pháo tiếng vang, đúng là pháo, chính là đem gậy trúc bỏ vào hỏa bên trong thiêu, sau đó nghe những kia so với nói láo thanh lớn hơn không được bao nhiêu ùng ùng thanh.

Chính mình đi tới Thành Đô hiện tại liền nhận thức năm người, một là ban ngày ở trong đạo quan quả đan, buổi tối nhìn trộm tú bà tử Hoa nương hèn mọn đạo sĩ, một cái khác tự nhiên chính là Hoa nương, Lương tiên sinh còn ở Đậ Sa quan, ở có chính là Lỗ Thanh Nguyên cùng Bành lễ tiên sinh, sau hai vị không thể như thế sớm lại đây chúc, này có sai lầm bộ mặt, còn Hoa nương cùng đạo sĩ, Vân Tranh không cho là hai vị này có cái này lòng thanh thân.

Đi tới cửa lớn vừa nhìn, hoắc! Thật sự rất náo nhiệt, bên ngoài vây quanh thật lớn một đám oai qua lê tảo đại hán, lúc này mới mới vừa đầu xuân, Hàn Phong se lạnh liền để trần cánh tay lộ ra hai cái màu sắc rực rỡ cánh tay, người Tống yêu thích hình xăm, những người này chính là trong truyền thuyết hoa cánh tay, mặt khác có một cái tên gọi là lưu manh!

Một dài rộng hán tử cười gằn từ trong chậu than xách ra một khối bàn ủi, dù muốn hay không liền đem bàn ủi đặt ở chính mình trên bụng bự lạp, trong lúc nhất thời bàn ủi thịt nướng mùi thúi khét tràn ngập ra, liền ngay cả Hàm Ngưu như vậy theo thói quen bị đánh gia hỏa cũng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, Thương Nhĩ mấy người sắc mặt cũng trở nên hơi trắng bệch, vậy liền coi là là gặp phải rất người.

Cái kia mập đại đại hán hướng về phía vừa mới đi ra đến Vân Tranh hô to: "Đại quan người a, thưởng vài đồng tiền đi, bảo đảm đại quan người từng bước thăng chức, tài nguyên rộng rãi tiến vào!"

Lão Liêu dù muốn hay không liền hướng bãi bên trong ném một cái tiền đồng, muốn đem những này vô lại mau mau đuổi đi, không nghĩ tới đại hán kia khà khà cười nói tiếp: "Phái Cái Bang đây, ta đàn ông tuồng vui này liền như thế không đáng giá? Ta xem đại quan nhân gia bên trong giàu có, không có Tam Thập Quán tiền sao có thể nhìn thấy huynh đệ ta ảo thuật."

Vân Tranh cười mở ra, cho Thương Nhĩ nháy mắt, Thương Nhĩ cùng một cái khác hộ săn bản mãnh mà tiến lên liền theo ở đại hán kia, một hoa cánh tay vừa muốn tiến lên, Vân Tranh yển sí nỗ liền chụp di chuyển, một con ngắn nỗ liền cắm ở cái tên này trên đùi, hoa cánh tay ngay lập tức sẽ như đợi làm thịt trư như thế gào thét lên, những khác hoa cánh tay mang theo kinh sợ nhìn cười tùm tùm Vân Tranh, không biết là tiến vào thật vẫn là lùi tốt.

Vân Tranh từ trên mặt đất nhặt lên khối này bàn ủi một lần nữa phóng tới trong chậu than, lại từ cái kia gào thét hoa cánh tay trên đùi nhổ xuống cái

kia mũi tên , còn hoa cánh tay trên đùi huyết biểu rất cao, hẳn là mặc kệ, dùng đũa giày làm đi câu ở tiền thốc trên một cái tử thịt, rồi mới hướng cái kia mập đại hán tử nói: "Biểu diễn không sai, Vân gia không phải không nở này điểm tiền, chủ yếu là người biểu diễn chưa đủ tốt, quản gia cho người một cái tiền, người cầm tiền nên rút đi, hiện tại, muốn đi đều đi không xong, người cần phải tiếp tục biểu diễn, mãi đến tận đại quan người ta hài lòng mới thôi, nhìn thấy chưa? Khối này Ngân đỉnh có ít nhất năm lạng, chỉ cần người biểu diễn được rồi chính là người."

Vân Tranh nắm Ngân đỉnh ở tên Béo trên mặt vỗ vỗ, liền thả ở trước mặt của hắn.

Tên Béo cắn răng nói: "Được, chỉ cần đại quan người cao hứng, tiêu nhân : nhỏ bé nhận, một lần nữa cho đại quan người diễn quá liền vâng."

Vân Tranh lắc đầu một cái, từ trong chậu than đem bàn ủi lại lấy ra, hướng mặt trên phun một bãi nước miếng, ngưng nước ngay lập tức sẽ hóa thành khói xanh, tên Béo trên mặt thanh hồng bất định, bỗng nhiên nói: "Ta xem đại quan nhân gia còn có đứa bé, dáng dấp tuấn tú, ngàn vạn lần đừng phải đi mất bị người ta mua đi làm luyện đồng."

Nguyên bản ôm đê ép những này lưu manh thì thôi tâm tư Vân Tranh sắc mặt đại biến, bàn ủi không có trả về, mà là lập tức tàn nhẫn mà xử ở tên Béo bấp đùi trên rể, một cái tay ấn lại bàn ủi, một cái tay khác giơ lên yển sí nõ liền đem một đũa mắt lên xông lên hoa cánh tay xạ phiến ở địa. Chu vi người xem náo nhiệt ngay lập tức sẽ giải tán lập tức, bọn họ không nghĩ tới vị này tân đến chủ nhân gia sẽ như vậy tàn nhẫn.

Mập đại hán tử trong miệng bị Thương Nhĩ nhét vào một khối vải rách, gọi kêu không được, toàn bộ thân thể lại như lên bờ ngư như thế liều mạng nhảy nhót, hai con mắt đã là khinh thường nhân nhiều hắc mắt nhân thiếu.

Bàn ủi đã lồm vào trong thịt, Vân Tranh vẫn không có lấy ra dự định, như vậy lạc xuống, cái tên này này cái bắp đùi coi như là phế bỏ, toàn bộ đại gân sẽ bị năng co rút lại lên, sau này coi như là như bò cũng thành vấn đề.

Buông ra bàn ủi, tên Béó lạc đi một tiếng liền ngắt đi, Vân Tranh càng làm bàn ủi bỏ vào trong chậu than tiếp tục thiêu, hiện tại đã không quá nóng, hẳn đã hạ quyết tâm muốn đem người này triệt để phế bỏ, nếu dám nói lừa bán Vân Nhị, liền nói rõ trước đây chuyện như vậy không làm thiếu, bất kể là kiếp trước, vẫn là hiện tại, Vân Tranh gặp phải tên như vậy cũng không tính buông tha. Trên bụng dính một khối da heo liền đến lừa gạt mình, thực sự là mắt chó đui mù.

Một chậu nước đem người này gội tỉnh, vừa mở mắt liền nhìn thấy Vân Tranh đi tới, tên Béó liền như là gặp ma kêu thảm thiết lui về phía sau, Vân Tranh đạp lên cái tên này mắt cá chân, đang chuẩn bị đem thiêu hồng bàn ủi thả xuống đến liền nghe một tiếng gào to: "Dừng tay!"

Bình thường nói lời này muốn mà là đạo đức nhân sĩ giá lâm, muốn mà là cái tên này đầu lĩnh đến rồi, mặc kệ là này hai loại người bên trong người nào, ww uukanshu. net Vân Tranh đều không có dừng lại dự định. Liền, cái tên mập mập này lại một lần nữa kêu thảm thiết lên, lần này ngoài miệng không có vải rách, tiếng kêu gào trực vào mây trời.

Vân Tranh xác nhận cái tên này sau này chỉ có thể nằm úp sấp bước đi sau khi mới ném xuống trong tay bàn ủi quay đầu lại xem vị này muốn chính mình dừng tay người là ai. Chỉ là liếc mắt nhìn, Vân Tranh đã nghĩ ủng hộ, thật một một một hán tử!

Trên người ăn mặc một cái lộ cánh tay áo khoác ngắn tử, hạ thân một cái quần thụng, dưới chân một đôi bó để nhanh ngoa, lông mày rậm mắt to, trên đầu kéo một kế, vai rộng chân dài, một thân da thịt bóng loáng không

dính nước, chỉ là trên mặt vẻ mặt bi phẫn đến cực điểm, hai tay mở ra, tựa hồ muốn nhào tới.

Vân Tranh rất xác định, nếu như không phải là bởi vì yển sí nỗ quay về hãn, hãn thật sự sẽ nhào tới, tên Béo hai cái tay kéo dài rộng thân thể chậm rãi bò đến người hán tử kia dưới chân, suy yếu kêu gào: "Hạo ca! Giúp ta!"

"Người là hãn thủ lĩnh? Người gọi Hạo ca?" Vân Tranh có nhiều thú vị nhìn cái này con báo như thế đại hán.

"Người thật là độc tay!"

"Sau đó người gặp được càng ác hơn, hảo hán tử ăn cơm của giang hồ ta không phản đối, đầu đao liếm huyết mà thôi, giết người cướp của có điều là tầm thường sự, ta chỉ là khá là kỳ quái, như người vậy một cái hảo hán tử dưới tay tại sao có thể có đem đứa bé buôn bán đi làm luyện đồng sao loại? Ngày hôm nay không cho ta một câu trả lời, các người tất cả mọi người đừng hòng toàn thân trở ra.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Kẻ Ác

(này một đường xem như là đi vòng thật lớn một vòng, nguyên bản theo "Năm thước đạo" một đường đi tới Nhung châu (nghỉ tân) chính là cấp tốc nhất biện pháp, nhưng là năm thước đạo cũng gọi là tần trí năm thước đạo uốn lượn xoay quanh với dãy núi, chỉ có thể thông hành đà đội, xe ngựa căn bản là không cách nào thông hành, (chỉ cần baidu một hồi tần trí năm thước đạo liền có thể nhìn thấy cái kia bậc thang trạng con đường), hết cách rồi, chỉ có thể đi toại Ninh một đường, (nơi này là Đông Tấn Đại Tướng hoàn ôn phạt Thục, đại bại lý hùng mở ra một con đường, miễn cưỡng có thể thông xe.) ở đây cho đại gia giải thích một chút, miễn cho chư vị cho rằng tác giả là ngớ ngẩn. Thuận tiện cầu một hồi phiếu.

"Huynh đệ ta phạm vào sai lầm, cho dù cai giáo, cũng là ta ra tay, người động hấn liền không được! Chuyện ngày hôm nay, người không cho ta một câu trả lời, người Vân gia đem mãi mãi không có ngày yên tĩnh!"

Hạo ca đối mặt Vân Tranh yển sí nỗ cũng không úy kỵ, trái lại đi về phía trước một bước. Trong miệng hấn, dẫn tới chu vi nhàn Hán cùng hoa cánh tay lớn tiếng khen hay.

"Nói như vậy huynh đệ người phạm đến vụ án cũng chỉ cần tìm người liền thành là cũng không phải?" Vân Tranh không có động thủ cười hỏi Hạo ca.

"Đều là không ngăn cản hảo hán tử, trong ngày thường tóm lại sẽ có chút không thích hợp, gia gia thế huynh đệ đàm thì đã có sao?" Hạo ca nói đại nghĩa lắm nhien.

"Được lắm phân chia tang vật đạo tặc, bản quan từ Đâu Sa Huyền một đường xuôi nam, Hạo ca tên thực sự là như sấm bên tai, không chỉ nguyên sơn giặc cướp đối với Hạo ca trọng nghĩa khinh tài kính phục không ngớt, liền ngay cả Long Môn trấn như vậy địa phương nhỏ đạo tặc đều đối với Hạo ca kính ngưỡng cực điểm, một cái không ngăn cản hảo hán, vốn là nên danh dương thiên hạ mới vâng."

Vân Tranh chậm rãi thu hồi yến sí nỏ, lui trở về trên bậc thang, miễn cho gây nên Hạo ca phản phệ.

Hạo ca có chút mê hoặc, tên của chính mình thật sự có thể lan truyền xa như vậy? Nguyên sơn? Đó là nơi nào? Long Môn trấn? Nghe đều chưa từng nghe nói, có điều khi hẳn nghe được những kia hoa cánh tay môn thao thao bất tuyệt nịnh hót tiếng, vẫn tương đối vui vẻ, trên giang hồ hán tử, cái kia không muốn thanh danh của chính mình xa biểu ngàn dặm? Huống chi này vẫn là xuất từ một quan chức chi khấu.

"Bây giờ nói thật lời đã chậm, người phế bỏ ngư hai, muốn phục cái nhuyển liền nhẹ nhàng bỏ qua, cái này không thể được! Hạo ca danh tiếng người cũng không phải lần đầu tiên nghe nói, không lấy ra vàng ròng bạc trắng dCkHC3ke muốn trừ khử tai họa đó là nằm mơ!"

Một hoa cánh tay cười gằn hướng về Vân Tranh trước người bức quá đến, thấy Vân Tranh liền tiếp lui về phía sau, rõ ràng là khiếp đảm, vào lúc này lại không biết dọa dẫm này con dê béo, những năm này mặt đường liền bạch lẫn lộn.

"Lưu Đại Ba sắp chết đều muốn sai người tiện thể nhẫn cảm kích Hạo ca nhân nghĩa, nói hẳn năm đó quá Thành Đô, nếu là không có các người hỗ trợ, sớm đã bị hắc chân cầu bắt, như vậy một đám hảo hán, vân nào đó khâm phục, khâm phục, nếu là Hạo ca ngay mặt, vân nào đó nhận tài, cần bao nhiêu Kim Ngân, xin mời cho cái dưới đây."

Hàm Ngưu cùng hầu tử hết sức kỳ quái, chính mình ở nguyên sơn lớn lên, chưa bao giờ nghe người ta nói tới quá cái gì Hạo ca, Lưu Đại Ba sẽ cùng Hạo ca có liên lụy? Nay ngược lại là không biết, có điều Vân Đại rất thông minh, biết chút ít chính mình không biết sự tình cũng rất bình thường.

Vân Đại cười híp mắt nhìn Hạo ca cùng này một đám hoa cánh tay, lại giương mắt giật một chút nguyên bản ôm cánh tay xem trò vui vô liêm sỉ Bộ Khoái, có điều từ khi nghe nói Lưu Đại Ba tên sau khi, những này bọn bộ khoái bắt đầu rục rà rục rịch, nói những khác đạo tặc bọn bộ khoái chỉ có thể cười bỏ qua, Hạo ca những năm này cũng không ít đại gia hiếu kính, bây giờ nghe được Lưu Đại Ba tên, mỗi cái Bộ Khoái trong đôi mắt liền tỏa sáng, thông phán đại nhân kinh quan đều không làm, sở dĩ đi tới Thành Đô làm thông phán, không chính là vì giết thù cha người Lưu Đại Ba sao?

Quãng thời gian trước đại nhân từ Đâu Sa quan mang về Lưu Đại Ba đầu người, có người nói ở nhà dùng người đầu tế điện ba ngày, cuối cùng mới lột da tróc thịt ném vào nhà vệ sinh,

Vì thế Thành Đô Bộ Khoái đều bị quan nhân mắng thành cứt chó, nói bọn họ thi vị bên trên cả ngày lãng phí công quỹ, bắt giặc chuyện như vậy còn không sánh được Đâu Sa Huyền hương nông.

Hiện tại biết rồi, tên to xác sở dĩ không phát hiện Lưu Đại Ba bóng dáng, nguyên lai có Hạo ca cái này địa đầu xà đang giúp đỡ, bọn bộ khoái chỉ cần muốn nhớ lúc đầu bị thông phán ngày quy định phá án không có kết quả, bị đặt tại trên công đường đánh bằng roi sự tình, liền đối với Hạo ca hận thấu xương, ngày hôm nay cuối cùng cũng coi như là cháy nhà ra mặt chuột, bắt Hạo ca, đoàn người liền có một cái công lớn.

Hạo ca biểu hiện âm tình bất định, hẳn luôn có thể từ Vân Tranh trong thần sắc phát hiện một tia châm biếm, trong này nhất định có không đúng lắm địa phương, đợi được hẳn nhớ tới Lưu Đại Ba là ai thời điểm, gầm rú

một tiếng liền muốn cãi lại, một cái trói lấy nút dải rút tế sợi xích sắt liền chụp vào trên cổ của hắn, không chờ hắn dùng tay đi chống đỡ, sợi xích sắt liền liều mạng lôi hắn lui về phía sau, liền hoàn giam ở hầu kết trên, để trước mắt của hắn từng trận biến thành màu đen, bọn bộ khoái đối với xích sắt tủa người phi thường có kinh nghiệm, một người kéo sợi xích sắt sau này chạy, một hoành thân che ở Hạo ca trước người, liều mạng ôm Hạo ca hai cái cánh tay, không muốn hắn mở ra xiềng xích.

Hạo ca quát to một tiếng, hai tay rung lên ôm hắn Bộ Khoái liền bị hắn xốc ngã nhào một cái, quyền đâm cước đá bên dưới, lại phong thanh soàn soạt, ba, năm cái Bộ Khoái không vào được trước người.

Mắt thấy Bộ Khoái ở bắt lấy Hạo ca, những kia hoa cánh tay lại xoay người bỏ chạy, trong khoảnh khắc không gặp bóng người, liền ngay cả năm trên mặt đất ngư hai, mắt thấy Bộ Khoái vội vàng bắt lấy Hạo ca, cũng một ùng ục phiên tiến vào đạo bên đường cống ngầm, hầu tử ló đầu quá khứ xem, phát hiện cái tên này lại bò không chậm, ba nữ hai nữ liền theo ô thủy khẩu bò không thấy bóng người, muốn muốn nắm, lại ghét bỏ ô thủy câu quá thối, bóp mũi lại lại trở về, cùng Vân Đại đồng thời ngồi ở ngưỡng cửa xem trò vui.

Hạo ca xác thực tuyệt vời, một quyền liền đánh ngất một Bộ Khoái, lại vừa nhắc chân, một cái khác Bộ Khoái miệng đầy nha liền bay ra ngoài, bay ra ngoài thật xa một đoạn tử mới chó chết như thế năm úp sấp không động đậy.

"Thiếu gia, ngài làm như thế, có thể hay không đưa tới trả thù?" Lão Liêu lo lắng lo lắng đối với Vân Đại nói.

"Vừa nãy không biết, hiện tại biết rồi, không người đến trả thù, người từ trung gian nhìn ra chút gì sao?" Vân Đại quay đầu hỏi lão Liêu, lão Liêu kiến thức không kém, kém chính là đối với lòng người nắm.

"Thứ nô tỳ ngu dốt."

"Lão Liêu a, sau đó không nên nói nữa nô tỳ hai chữ này, nhà ta không nô tỳ, tiến vào cái này gia đều là người một nhà, người xem Hạo ca kết quả làm sao?"

"Ngoan cố chống cự, trốn không thoát."

Vân Tranh cười hắc hắc nói: "Nếu như ở vừa này nếu như có người chịu giúp Hạo ca một cái, dù cho là một người, người nói Hạo ca có thể hay không rời khỏi?"

Lão Liêu rất khẳng định địa nói: "Cho dù là hiện tại, nếu như có người chịu giúp Hạo ca một cái, hẳn vẫn như cũ đi đi."

"Người nhìn thấy có người như vậy sao?" Vân Tranh chỉ chỉ trống rỗng đường phố hỏi lão Liêu.

"Không có, thực tại một đều không có a."

"Vậy người còn hi vọng những người này sẽ đến thế Hạo ca báo thù?"

Lão Liêu thất lạc lắc đầu một cái, hướng về phía Vân Tranh chấp chấp tay liền tiến vào sân, tâm tình tựa hồ không tốt đẹp gì, Vân Tranh nhìn lão Liêu cô đơn bóng lưng, nở nụ cười, sớm muộn có một ngày lão Liêu sẽ hướng mình giải thích vì sao lại một người mang theo lão bà xinh đẹp đi tràn đầy giặc cướp sơn đạo, hẳn đối với này phi thường có lòng tin.

Hạo ca quyền phong soàn soạt, bảy, tám cái Bộ Khoái tẩu mã đang bình thường vây quanh hẳn chuyển, trong giây lát, có một Bộ Khoái phát một tiếng gọi, trong tay thủy hỏa côn tăng tăng đập vào Hạo ca xương gò má trên, Hạo ca né người sang một bên suýt chút nữa ngã chống vó, mà mặt khác một con thủy hỏa côn lại đập vào hẳn mặt khác xương gò má trên, Hạo ca gian nan rống lên một tiếng, rốt cục ngã trên mặt đất, bảy, tám cái

Bộ Khoái liền đột nhiên nhào tới, người sồn như thế đem hấn ép tới không thể động đậy, lôi kéo xiềng xích cái kia Bộ Khoái rốt cục tìm cơ hội, một cước đạp ở Hạo ca quai hàm trên, liều mạng đem xiềng xích thẻ khăn, chỉ để lại từng tia một không gian để Hạo ca thở dốc, công việc này làm ra phi thường thông thạo.

Chờ Hạo ca toàn thân đều bị sợi xích sắt quấn đầy sau khi, bọn bộ khoái lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thả ra bánh chưng như thế Hạo ca, từng cái từng cái nằm trên đất hồi khí, hầu tử cùng Hàm Ngưu bưng tới rượu gạo, xin bọn họ mỗi người ẩm trên một chiếc, hầu tử nhỏ giọng đang dẫn đầu Bộ Khoái lỗ tai bên cạnh nói: "Nhà ta lang quân cùng lỗ thông phán có đại ngọn nguồn, xưa nay lấy sư sinh tương xứng, hôm nay có thể bắt được cái này đại tặc, tên to xác cực khổ rồi."

Hầu tử nói xong, liền đem vừa nãy vứt trên đất khối này Ngân đỉnh thừa dịp giúp Bộ Khoái Đầu Mục thu dọn quần áo công phu nhét tiến vào, Bộ Khoái chỉ cảm thấy ngực chìm xuống, ngay lập tức sẽ mặt mày hớn hở nói: "Xin người gia lang quân yên tâm, hôm nay được cho người tang đều hoạch, bọn họ bên đường thừa nhận, nhai phường môn nghe được cũng không ít, tên to xác công lao đều ở trên người hấn, không cho phép hấn nguy biện."

Vân Tranh đi tới nằm trên đất tê tê thở dốc Hạo ca trước mặt nói: "Lưu Đại Ba giết ta tọa sư lỗ thông phán cha mẹ, ta tọa sư ngàn dặm xa xôi đi tới Thành Đô, nếu như không thể bắt đến hung thủ, lão nhân gia người liền không mặt mũi về kinh chức vị, Lưu Đại Ba chết rồi, nhưng không có bị xử phạt mức cao nhất theo pháp luật, nghĩ đến ta tọa sư trong lòng nhất định có tiếc nuối, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là bắt người bổ sung vào, hấn lão trong lòng của người ta cũng có thể hiểu rõ, có thể thật cao hứng rất có bộ mặt về kinh chức vị, cứ như vậy ta liền không cần cho tọa sư tặng lễ, bằng không sẽ tiêu hao thật nhiều tiền bạc."

Hạo ca nhếch miệng cực lực muốn nhận biết, nhưng một chữ đều không nói ra được, Vân Tranh nói tiếp: "Ta biết người không quen biết Lưu Đại Ba, nhưng là những thủ hạ của người không nhất định không quen biết, ngược lại người cũng nói rồi, người huynh đệ phạm đến vụ án toán ở người trên đầu là được rồi, hiện tại, người còn phần nộ cái cái gì kính? Chẳng lẽ người nói chuyện không đáng tin?"

Ta có thể nghe nói trên giang hồ hán tử lời hứa đáng giá nghìn vàng, vì huynh đệ có thể giúp bạn không tiếc cả mạng sống, đầu rơi mất to bằng cái bát cái ba, mười tám năm sau lại là một cái hảo hán! Trên đời chết oan nhiều người, không bớt đi người, huống chi người vẫn không tính là là oan uổng, người là một đại lưu manh, trong ngày thường đều sẽ làm chút chuyện trộm gà trộm chó, mới có thể đem người dạng như vậy bóng loáng không dính nước, chậm rãi chờ thu sau xử quyết đi, còn có thể sống hơn nửa năm, xem như là kiếm lời."

Hạo ca đem đầu mãnh đột nhiên hướng về trên đất va, ww uukanshu. net trong miệng phát sinh xà như thế tê hí lên, Vân Tranh lại một lần nữa khâm phục một hồi những này Bộ Khoái gia truyền tay nghề, mắt thấy Hạo ca bị người ta mặc ở thủy hỏa côn trên, lại như nhắc lợn chết như thế hướng về trong thành đi đến...

"Sau đó không cho học nhân gia hỗn xã hội đen!" Vân Tranh tàn bạo mà cảnh cáo hầu tử cùng Hàm Ngưu.

Vân gia trước cửa lần nữa khôi phục yên tĩnh, trên đất chậu than một loại đồ vật hết thấy cũng không thấy, hai cái người hầu đi ra quét sạch một lần, tung thanh thủy, liền giống như trước đây sạch sẽ, chỉ là không ai đồng ý từ Vân gia trước cửa đi qua, dù cho đi đường vòng đi, cũng không muốn đi vào trước cửa nhà.

Hoa nương uể oải đi vào, đem thân thể chất đống ở Vân gia ghế bàn trên liền nâng cằm cẩn thận xem Vân Tranh: "Mấy tháng không gặp, người

lại trở nên đê tiện rất nhiều."

Vân Tranh cười ha ha nói: "Người cùng lão đạo tốt lại như mật bên trong điều dầu, còn có thể nhớ tới ta?"

Hoa nương tức giận vung một hồi tay nói: "Cái kia không có can đảm quý, buổi tối ta cố ý cho hấn để lại cửa sổ, hấn cũng không dám đi vào, chỉ dám đứng trên nóc nhà nói chuyện! Xúi quẩy.

Nói người sự, tiểu gà trống, người vậy liền coi là là lập uy? Muốn ở Thành Đô phủ đặt chân, điểm ấy uy phong có thể không đủ!"

"Không có ý định nhạ ai, ta chuẩn bị đem đầu núp ở xác bên trong phần Ô Quy.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Phồn Hoa Nhân Gian **

Hoa nương ngày hôm nay trang phục rất mộc mạc, một thân không mang theo thêu tung kim quần, đồ trang sức trên cũng không có bội bao nhiêu đồ trang sức, liền một cái hoàng xán xán cây trâm, vậy thì không phải vàng, là đồng thau, dưới chân giẫm một đôi góc viền đã Khởi mao giày thêu, đều là ở Vân Tranh trước mắt lắc a lắc, một người phụ nữ gia đem chân kiêu so với đầu đều cao, thật không biết cười lâm là sao có thể chịu đựng.

Vân Tranh thở dài từ trong lòng lấy ra ba trăm quán giao tử để lên bàn đối với Hoa nương nói: "Ta cái này oan đại đầu cổ đông không biết có thể làm tới khi nào, đây là ba trăm quán, cầm dùng đi, cố ý ăn mặc một đôi giày rách tử tới hỏi ta đòi tiền, quái làm khó người."

Hoa nương khanh khách cười to lên, dĩ nhiên đứng lên đến từ phía sau lưng ôm một hồi Vân Tranh, sau đó một lần nữa ngồi trở lại đi tham lam mấy trong tay dày đặc một tờ giao tử, nào còn có nửa phần tao nhã có thể nói.

"Cũng chính là người nhận chính là Hoa nương danh tự này, mà không phải cái này đẹp để túi da, cũng chỉ có từ trong tay người nắm tiền để ta có chút ngượng ngùng."

Hoa nương trong miệng nói thật không tiện, động tác của nàng có thể không có nửa điểm thật không tiện, đếm xong giao tử nhét vào túi trong lòng, uống một hớp cạn nước trà, liền muốn đi.

"Cơm nước xong lại đi đi, để những nam nhân xấu kia chờ lâu chốc lát cũng không sao, như người vậy chịu khổ, đừng thanh lâu lên, thân thể người cũng mệt mỏi đó, đến thời điểm đừng hy vọng ta sẽ đi cho người làm * công ấm trà chào hỏi khách khứa."

Hoa nương cứng một hồi, liền cười nói: "Trứng gà diện mảnh, một đại bát, ta chính là yêu thích cái kia!"

Vân gia ăn cơm rất đồ sộ, một Trương lão đại trên bàn bò đầy người, đầu bếp nữ cùng nha hoàn phi thường một tay, các nàng muốn chăm sóc không phải là chủ nhà hai người, mà là toàn bộ trên cái bàn lớn người.

Thiên thang, chuyển mâm thức ăn, muốn tương thố, náo nhiệt cực điểm, còn Vân Tranh đương nhiên là muốn toán biện, ăn mì cuộn phim không có toán biện làm sao ăn, Hoa nương Ly Vân tranh xa xa mà, Vân Nhị cũng Ly Vân tranh xa xa mà, chỉ có một mình hăn một cái diện, một cái toán biện, trở lại một cái hành tây, ăn vui sướng cực điểm, Thành Đô phủ hồng bì toán ăn lên giòn, tối có mùi vị.

Đại gia đều vội vàng ăn cơm, dọc theo đường đi đã sớm quen thuộc như vậy ăn cơm, còn Hàm Ngưu yêu thích dùng chậu chỉ do cá nhân ham muốn, mỹ nữ ăn cơm cũng không ai nhìn nhiều, đều là ở hướng về trong miệng nhét đồ vật, lẽ nào mỹ nữ nhét đến liền không giống với người thường?

Vân Tranh ăn no cơm, nhìn nhìn hợp lại bàn rất không vừa ý, dặn dò vừa cơm nước xong lão Liêu, muốn hăn làm nhanh lên một tấm chân chính cái bàn lớn, như vậy bính bàn thực sự là không tiện, chủ yếu nhất chính là đại dưới đáy bàn nhất định phải có hoành đương, như vậy đem chân đặt ở phía trên giẫm ăn mới mạnh mẽ nói.

Hoa nương cười nhanh không được, cái này cũng là quan lại nhà? Từ bát phẩm thừa phụng lang mặc dù là hư chức, nhưng là ở Thành Đô phủ từ bát

phẩm quan cũng sẽ không quá nhiều, e sợ một trăm đều không có, người như vậy gia đều chú ý thơ lễ gia truyền, một nhóm hơi động đều có quy tắc, không giống Vân gia làm việc như ong vỡ tổ, ăn cơm vẫn là như ong vỡ tổ, gia chủ ăn cái gì, bọn người hầu liền ăn cái gì, này có còn hay không quy củ.

"Thiếu đến, người thiếu đem trong thanh lâu những kia khách làng chơi quan niệm mang tới Vân gia, người nơi này đều là sạch sẽ người, ăn cơm chính là ăn cơm, chính là vì lấp đầy bụng, người những kia đầy bụng thi thư lễ nghi, một bụng nam Đạo Nữ xứng gia hỏa cùng Vân gia có thể so với không được." Vân tranh trong miệng nhai lá trà thanh khấu, một mặt đối với Hoa nương nói.

"Người vẫn đúng là đối với thanh lâu tràn ngập oán niệm, kỳ thực không người nghĩ tới như vậy nát, chính là một thơ xứng hoạ thơ thanh nhã địa phương, để sự tình trở nên có tình thú một ít, không người nghĩ tới xấu xa như vậy." Hoa nương đậm chân giải thích.

"Tình thú? Tình dục chứ? Một mặt trò chuyện thi thư, một mặt nghĩ đối diện hồng a cô đêm nay có phải là rảnh rồi,

Người như vậy có thể nói ra cái gì tao nhã câu nói đến, coi như là có một hai thủ êm tai từ khúc, cũng có điều xuyên hồng a cô ỡ chần lợi khí.

Bắt nạt ta chưa từng thấy tao nhã tụ hội? Bành lễ tiên sinh cùng Ngũ Câu hòa thượng tụ hội ta liền ở một bên hầu hạ, Bạch Vân lượn lờ, hai người bàn luận trên trời dưới biển, từ Tam Hoàng Ngũ Đế nói đến đàn uyên chi minh, nói đến sục sôi ra đạn kiếm làm ca, nói đến bi thương nơi khóc ròn ròn, tụng (chín ca) thì lại mây tụ mây tan, luận Quan Âm thì lại Lạc Anh rực rỡ, Phật Môn tụng kinh cùng Nho gia Diệu Âm, để ta như mê như say, những này đại đạo há lại là những kia đều là mơ ước nữ tử bên hông đồ vật n tắc có thể sánh được."

Hoa nương nói không lại Vân Tranh, tàn bạo mà năm chính mình ăn mặc giày rách tử chân đạp Vân Tranh một hồi, liền tức đến nổ phôi ra cửa, đi tới cửa lại quay lại đến đối với Vân Tranh nói: "Có bản lĩnh người liền không muốn đăng "Linh Tê các" môn, nói cho người, ta tìm tới một tuyệt thế mỹ nữ, gọi là Đường Đường, vóc người cùng mật đường như thể ngọt, chờ ta dạy dỗ được rồi, tất nhiên là Thành Đô phủ hoa khôi, đến thời điểm người không muốn cầu ta giúp người dẫn kiến."

"Xì! Mười ba mười bốn tuổi cô gái lại như một viên thanh hạnh, trước ngực cùng phía sau lưng đều không phân biệt được, ai có tâm sự đến xem, nếu như là người, đang cười lâm không đánh ta dưới tình hình, nói không chắc sẽ đi gặp , còn cái gì Đường Đường, muối muối Hoàng Liên loại hình bốn thiếu gia một mực không nhìn. Ai! Người chậm một chút đi, ta để hầu tử đóng xe đưa người..."

Liên tiếp ba ngày, Vân gia đều đang sốt sắng thu xếp ở trong, lão Liêu mang theo hai cái người hầu khắp thế giới chọn mua, thu xếp một gia thứ cần thiết phi thường địa phức tạp, trước đây đồ sứ, gia cụ cũng không thể dùng, Lương gia đội buôn từ Đâu Sa Huyền mang đến gia cụ bị thu xếp đến nhà, toàn bộ gia đều trở nên văn nhã cổ điển thật nhiều, tuy rằng đây chỉ là biểu tượng, thế nhưng ngụy văn nhân cũng là văn nhân, không ai nói không cho Vân gia sau đó biến thành thư hương môn đệ, chí ít Vân Nhị gần nhất liền phi thường khắc khổ, ôm một đại bản Tổng bản (Sơn Hải kinh) mãnh xem, mặt trên thật nhiều tự Vân Tranh cũng không nhận ra.

Cho lão tộc trưởng mua rượu ngon, cho người què mua nghề mộc công cụ, cho bọn nhỏ mua sách vở, còn có thật nhiều đẹp để gắm Tứ Xuyên, thật nhiều giá rẻ đồ trang sức, một ít mầm móng mới, những thứ đồ này đều cần Thương Nhĩ bọn họ trở lại sau đó sao cho trong trại người, mỗi người lễ vật đều có, trống bỏi Vân Tranh đều mua mười mấy cái.

Thương Nhĩ đang bận thu dọn lễ vật Vân Tranh trước mặt thở hển hển thật lâu, mới bỏ ra một câu nói: "Không trở về đi tới!"

"Không trở về đi tới? Như vậy sao được, lão gia tử còn chờ người trở lại làm trưởng thôn đây, là một mình người không muốn trở về đi, vẫn là các người tám cái cũng không muốn trở lại?" Vân Tranh rất kỳ quái.

"Không trở về đi!" Thương Nhĩ đem câu nói này nói như chặt đinh chém sắt, nói chung, chính là không muốn trở về đi.

Vân Tranh suy nghĩ một lúc lâu mới rõ ràng tâm tư của bọn họ, một ở cùng trong hốc núi ở lại cả đời hán tử, sơn thế giới bên ngoài đối với sự cảm dỗ của bọn họ thực sự là quá lớn.

Dọc theo con đường này, đối với Thương Nhĩ bọn họ chấn động quả thực to lớn tột đỉnh, bất kể là ăn mặc ngủ nghỉ, đến thành thị phồn hoa, ở làm so sánh sau khi, bọn họ cảm thấy vẫn là ở lại Vân Đại bên người được, ở trong núi đánh cả đời săn, loại cả đời địa, nếu như không phải Vân Đại đột nhiên xuất hiện, bọn họ vẫn như cũ quá bất ăn sinh hoạt, do kiệt vào xa dịch, do xa vào kiệt khó a, cái kia Tiểu Tiểu sơn trại cũng lại không tha cho bọn họ.

"Lưu lại cũng được, chúng ta nhân thủ đều là không đủ, có điều chuyện này hay là muốn hỏi lão gia tử, chỉ cần lão nhân gia người đồng ý, các người liền lưu lại, ta lại mua chút đồng ruộng, đem trong nhà lão bà em bé nhận lấy, chúng ta ngay ở Thành Đô An gia, nếu như lão gia tử không đồng ý, các người chỉ có thể trở về, ta không muốn lão gia tử lẻ loi một người sinh sống ở Đâu Sa trại."

Thương Nhĩ gật đầu nói: "Đến thời điểm ta cha liền nói, nếu như nơi này được, liền không phải đi về, trong nhà này điểm địa hãn có thể chăm sóc lại đây, thực sự là không được, hãn liền mua mấy cái bạc người giúp đỡ trông trọt."

Đều nói hương dân ngu dốt, thế nhưng bọn họ cũng có chính mình một mực nhất lợi hại tiêu chuẩn, Vân Tranh, Vân Nhị đều là người trong nhà,

theo hẳn tuyệt đối sẽ không chịu thiệt, lại nói, Vân Đại hoạn lộ vừa cất bước, theo hẳn tương lai nói không chắc cũng có thể quang tông diệu tổ, Vân gia dEz8D1Lz không có dòng họ, chính mình lại đây, chính là dòng họ, chỉ mới có lợi không chỗ hỏng.

Nếu Thương Nhĩ bọn họ không trở về đi, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là xin mời tiêu sư dùng đà đội đem những thứ đồ này vận đến Đậu Sa trại, đồng thời còn có một phong cho lão gia tử tin hàm, đem chuyện nơi đây nói rõ ràng, xin mời lão nhân gia người dưới quyết đoán.

Trong nhà rốt cục dàn xếp được rồi, Vân Tranh dự định nghỉ ngơi mấy ngày lại đi báỉ phỏng Bành lễ tiên sinh cùng Lỗ Thanh Nguyên, ngày hôm nay bên ngoài bay mưa bụi, Vân Tranh ngồi ở trong thư phòng đọc sách, nói là đọc sách không bằng nói là ở xem những kia thừa dịp trời mưa, chính đang nằm bàn chải xoạt phiến đá đường người hầu cùng nha hoàn, mỗi người đều rất vui vẻ, lão Liêu cầm một bình tất chính đang tu bổ những kia bị làm hoa tất diện, Vân Tam đến nhà mới chính đang liêu mạng vui chơi, chỉ có giữ nhà xà miễn cưỡng, thật giống không quá yêu thích nhà mới, chỉ đi hai nơi, một là Vân Đại phòng ngủ, còn có một chính là Vân Nhị cùng tịch nhục phòng ngủ, phần lớn thời gian liền nằm nhoài trên cửa sổ tham đầu le lưỡi.

Nói đến cùng nằm mơ như thế, không chỉ Thương Nhĩ bọn họ cảm thấy không chân thực, ww uukanshu. net chính là Vân Tranh chính mình cũng cảm thấy không chân thực, nói đến có thể có chút biến thái, Vân Tranh chân thực cảm cần dựa vào máu tanh để đạt tới, đây là không bình thường, Vân Tranh rất rõ ràng như vậy tâm thái là không bình thường, loại kia tay cầm quyền sinh quyền sát cảm giác để hẳn cực kỳ phấn khởi.

Đem bàn tay ra ngoài cửa sổ, mưa bụi rơi vào lòng bàn tay, thấm lương cảm giác để hẳn Tâm Tĩnh như nước: "Quan tự tại Bồ Tát hành thâm Bàn Nhược Ba La Mật đã lâu, chiếu thấy ngũ bao hàm đều không độ tất cả khổ ách..."

Đây là Ngũ Câu dạy cho Vân Tranh, muốn hẩn ở ác niệm không cách nào ức chế thời gian, liền ngâm tụng một lần (Tâm Kinh), Vân Tranh rất ít làm lâm thời nước tới chân mới nhảy sự, vì lẽ đó không có chuyện làm liền niệm một lần kinh văn, những kia mang theo nhịp điệu văn tự, tựa hồ thật có thể để hẩn an bình hạ xuống.

Nghe thấy chủ nhân ở tụng kinh, người hầu cùng bọn nha hoàn càng thêm ra sức, cái này gia là chính mình bình sinh chờ quá tối thoải mái địa phương, chủ nhân không có yêu thích khác, cũng không có bắt nạt chính mình hạ nhân quen thuộc, duy nhất cổ quái chính là yêu thích sạch sẽ, chịu không nổi dơ bẩn, cái này dễ thôi sao, đại gia đem gian nhà làm cho sạch sẽ chút cũng chính là.

Vân Tam bỗng nhiên lưng tròng uông gọi lên, lão Liêu đi tới cửa lớn vừa nhìn, không khỏi nhíu mày, một mắt mù lão phụ ở một cái quần áo rách nát tiểu cô nương nâng đỡ, chiến hơi đứng cửa, lão phụ thật chặt che chở tiểu cô nương, lo lắng nàng bị Vân gia chó dữ cắn bị thương.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Lòng Cha Mẹ, Cổ Kim Cùng

Lão Liêu móc ra một cái đồng tử đưa tới nói: "Lão nhân gia, nơi này có một chút tiền, ngài nắm lấy, chỗ không xa thì có chỗ ăn cơm, xuân hàn se lạnh, ăn một chén canh diện Noãn Noãn thân thể. Vừa này gọi chính là một con tiểu Cầu, không cần người."

Lão phụ nhân không có tiếp tiền, mà là mang theo tiểu cô nương phù phù một tiếng ngã quỵ ở mặt đất, gào khóc nói: "Lão phụ nhân không cần tiền, lão phụ nhân chỉ cầu quan nhân thưởng cho lão phụ nhân ba cái tính mạng!"

Lão Liêu nghi hoặc nói: "Ngài là người là đi nhầm cửa? Vân gia vừa chuyển tới, ngoại trừ mấy ngày trước đây có lưu manh tới cửa quấy rầy, bị quan phủ lấy đi, Vân gia chưa bao giờ cùng người Khởi quá tranh chấp, thưởng mệnh chỉ nói vì sao lại nói thế?"

"Hạo ca nhi chính là ca ca ta, bị nhà người chủ nhân hãm hại, hiện tại đã giải đến trong đại lao, thu sau liền muốn hỏi chém, người còn nói cùng nhà người không liên quan?" Tiểu cô nương từ mẫu thân trong lồng ngực tránh ra, chảy nước mắt lớn tiếng hướng về lão Liêu kêu to.

"Người nói chính là cái nào lưu manh a!" Nghe được tiểu cô nương nói rằng Hạo ca, lão Liêu sắc mặt ngay lập tức sẽ chìm xuống, từ khi chính mình gặp nạn sau khi, hẳn liền đối với giặc cướp lưu manh hận thấu xương.

"Hẳn là một phân chia tang vật đạo tặc, ngày đó bên trong hẳn nhưng là ở trước mặt mọi người thừa nhận giúp mình tội phạm Lưu Đại Ba, bắt hẳn

cũng là Thành Đô phủ Bộ Khoái, cùng ta gia có quan hệ gì đâu. Lại nói, hãn nếu là lưu manh, cả ngày bên trong rêu rao khắp nơi, ức hiếp lương thiện, thế gian thiếu một như vậy ác tặc, liền có thể thanh tịnh một phần."

"Ca ca ta không phải đạo tặc, ca ca ta không phải lưu manh!"

"Không phải? Ngày đó bên trong chủ nhân nhà ta chính đang trừng phạt một lừa bán lừa bé ác tặc, người người đều vỗ tay kêu sướng, là ca ca người đi ra gọi lại tay, còn nói hãn huynh đệ sự tình hãn một kiên chọn, còn muốn đối với chủ nhân nhà ta động võ, đây rõ ràng chính là một đại lưu manh! Có biết hay không cái kia ác tặc đem lừa bé quai đi làm cái gì? Nam bán cho người ta làm thiếp đồng, Nữ bán cho thanh lâu, còn có sẽ để người ta hài tử tay chân đánh gãy, bên đường ăn xin, quá mức nhất chính là đem con đặt ở trong bình dưởng, miễn cưỡng đem người biến thành dị dạng, giá cao bán cho những kia đi giang hồ làm xiếc xem là kỳ quan kiếm tiền, như vậy cầu tặc, ta hận không thể đem hãn chém thành muôn mảnh, hãn chỉ bị chủ nhân nhà ta phế bỏ hai cái chân, không đúng chỗ nào? Ca ca người thủ hạ có như vậy ác tặc, coi như là bị chặt đầu cũng không quá đáng."

Tiểu cô nương ngoác mồm lè lưỡi, bất luận làm sao cũng không nghĩ ra này sau lưng sẽ có thể thảm như thế sự tình, xem người này đầy mặt kích phần, không giống như là ở nói hựu nói vượn, trong lúc nhất thời không biết nói cái gì tốt, không thể làm gì khác hơn là lên tiếng khóc lớn.

Lão phụ nhân run cầm cập thân thể tuyệt vọng thấp giọng nói "Làm bậy a, làm bậy a, đã sớm nói cho hãn không nên cùng những người kia giao hợp lại cùng nhau, hãn chính là không nghe, nhân gia gọi hãn một thân Hạo ca, liền không biết Đông Nam Tây Bắc, cái gì muốn ác sự cũng dám hưởng về trên người mình ôm đồm a, khuê nữ, chúng ta trở lại, hãn là có tội thì phải chịu, coi như là cứu ra cũng sẽ sớm muộn mất mạng.

Tiểu cô nương không muốn đi, lão phụ nhân nhưng kéo nàng xoay người rời đi, đi được phi thường thẳng thắn lưu loát.

"Đều nói gia có lương mầu, tử không chuốc họa, gia có vợ hiền, toàn gia an bình, Hạo ca nhi tuy có lương mầu chính mình chẳng ra gì, xác thực không oán được người bên ngoài, cũng được, giết Hạo ca , tương đương với chém cả nhà người, ta đi thử xem, có thể hay không đem hãn từ lao ngục bên trong mò đi ra, nghĩ đến một trận da thịt nổi khổ chỉ sợ là không có cách nào tránh khỏi."

Vân Tranh chấp tay sau lưng nắm một cuốn sách từ trong sân đi ra, nhìn chính đang lôi kéo hai mẹ con chậm rãi nói.

Cô gái kia đột nhiên tránh thoát tay của mẫu thân, quỳ rạp xuống Vân Tranh trước mặt nói: "Chỉ cần người có thể đem đại ca ta cứu ra, ta làm trâu làm ngựa, làm nô tỳ báo đáp người."

Lão phụ nhân lớn tiếng quát lên: "Im miệng! Ca ca người tự chuốc họa hoạn, vì cái này nghịch tử, không thể liên lụy người cả đời,

Nếu như người còn dám nói nếu như vậy, ta ngay lập tức sẽ chạm chết ở chỗ này."

Nghe xong lời của lão phụ nhân, tiểu cô nương lại chạy về bên cạnh mẫu thân ai ai địa gào khóc, Vân Tranh thì lại rất muốn chửi ầm lên, cái này bà già đáng chết, không nỡ chính mình khuê nữ, dự định năm mạng già của chính mình uy hiếp chính mình, cái gì gọi là lập tức chạm chết ở chỗ này, liền không thể trở về gia trở lên điều sao? Lại nói, chính mình lúc nào muốn người khuê nữ? Mười ba mười bốn tuổi nha đầu, kiếp trước làm lão sư thời điểm phóng tầm mắt nhìn tới lít nha lít nhít một đám lớn, nhìn thấy đầu liền đại một vòng, rất hiếm có : yêu thích sao?

Đều là tự tìm phiền phức, chủ yếu là không chịu được lão phụ nhân cùng tiểu cô nương cầu xin, làm lão sư làm quen thuộc, đã thấy rất nhiều những kia nghịch ngợm thậm chí đạo đức bại hoại tiểu tử, một khi trường học chuẩn bị khai trừ thời điểm, ngay lập tức sẽ có gia trưởng khoan ra khăn

cầu lại cho một cơ hội, nhìn những học sinh kia phạm đến sự tình, có thể đem người tươi sống tức chết, nhưng là lại không chịu được trong ngày thường kiêu căng tự mãn gia trưởng khổ sở hầu như là không muốn bộ mặt cầu xin, không thể làm gì khác hơn là một lần lại một lần cho cơ hội, lần này cũng không ngoại lệ.

"Thiếu gia, rất phiền phức! Những người kia muốn công lao, ngài khó mà nói!" Lão Liêu ở một bên nhỏ giọng nói.

"Một chỉ vào công môn chín người duệ không trở về? Lão Liêu, người đánh giá cao những người này, chỉ cần là công môn bên trong sự tình kỳ thực đều là có thể thương lượng, đây đây là một người trì xã hội, người xin mời mẹ con này đi phòng gác cổng ngồi một chút, ta đi lao bên trong đi xem xem tình huống."

Nói chuyện, hầu tử liền năm hai con mã đi tới, Vân Tranh đem thư thu được trong lồng ngực, sai bước chiến mã, ở hầu tử dẫn dắt đi liễu lĩnh tiểu Vũ liền hướng Thành Đô thành chạy đi.

Thành Đô cửa nam ở ngoài là cấm giang, cấm giang đến vũ hầu tử một vùng là cấm quan thành, tây là xe quan thành. Những chỗ này đều găm tạo xe, chúc khu công nghiệp, không thích hợp ở lại. Vân gia ở càng xa một chút bờ sông, quá vũ hầu tử đúng là mênh mêng vô bờ Điền Trù, nhưng cự thành lại quá xa. Chỉ có vũ hầu tử mặt đông giặt hồ nhai một vùng, tất cả đều là Mậu Lâm Tu Trúc, nước chảy cầu nhỏ Điền Viên phong quang.

Thành Đô phủ nha (ngày hôm nay cao viện) xây dựng cực kỳ cao to, hai bên đứng nha dịch, gác cổng nghiêm ngặt, Vân Tranh không có ý định đi gặp Lỗ Thanh Nguyên, vì lẽ đó rồi cùng hầu tử hai người trực tiếp đi tới thừa yên quan, nơi này nguyên bản là Gia Cát Lượng đọc sách đài địa chỉ cũ, Đường triều chương cừu kiêm quỳnh ở đây một lần nữa xây dựng toà này đạo quan, bây giờ hương hỏa cực thịnh, nghe Hoa nương nói, cười lâm lâm ở ngay đây.

Thừa yên quan bên cạnh chính là đại lao, hầu tử rất lo lắng cho mình cùng Vân Tranh có thể không thể đi vào, thế nhưng khi hẵn đem ngựa ký gửi thật sau khi, trở về liền nhìn thấy Vân Tranh cùng quản ngục chuyện trò vui vẻ, những kia tiết cấp, quan doanh cũng phi thường hòa ái dễ gần.

"Thừa phụng lang muốn gặp trọng phạm, tự nhiên có thể, chỉ là cái tên này đến hiện tại vẫn như cũ chết căn không chiêu a."

"Ba mộc bên dưới, hà cầu không thể được, chư vị đều là ngay ngắn nhân sĩ, chẳng ra gì sử dụng vũ chu ác quan cựu cãnh, cho nên mới có câu hỏi này, nhà ta tiên sinh lúc trước nhìn thấy Lưu Đại Ba thủ cấp thời gian, tuy rằng giận dữ, nhưng cũng chưa mất chính mình phong độ, vẫn bối lần này mới tới Thành Đô vẫn không có tiếp chư vị trưởng bối, đến lúc đó trước tiên gây ra một chuỗi gièm pha, để chư vị trưởng bối cười chê rồi."

Thấy Vân Tranh cùng những người này ngồi ở nhà nước bên trong đàm luận vui vẻ, hầu tử chỉ có thể thùy bắt tay đứng ở Vân Tranh sau lưng, những người này đều là đi qua Đậ Sa trại người, Lương gia lúc đó rồi cùng những người này đáp được rồi giao cho, bằng không, Vân Tranh không khẩu răng trắng tới cửa ai sẽ để ý tới người.

"Thừa phụng lang cho rằng chúng ta ở Đậ Sa Huyền còn có thể hay không thể thêm lớn một chút tập trung vào, cứ như vậy sản xuất cũng sẽ thật nhiều." Đại lao quan doanh bản thân liền là Lương gia người, chỉ có điều không phải chính thất, gọi là lương tán, một cực kỳ khôi hài người, thời gian không lâu bên trong đã thăm dò Vân Tranh tám trở về, muốn nhìn một chút có hay không độc chiếm Đậ Sa Huyền chuyện làm ăn khả năng, nhìn dáng dấp Lương tiên sinh ở nhà địa vị cũng là nguy cơ trùng trùng a.

"Không thích hợp quá nhiều, tuyệt đối không thích hợp quá nhiều, trên thảo nguyên thổ phiên người cũng chỉ có nhiều như vậy, về buôn bán chú ý một cân bằng, chúng ta nếu như tiến hành cướp đoạt thức khai phá ngăn hạn tự nhiên có thể kiếm được rất nhiều tiền tài, đáng tiếc đến mặt sau, sẽ

trở nên vô lực, mà trao đổi ngựa chuyện này, ngài cũng là biết đến, đây là phủ tôn tự mình trông giữ giao dịch, vì lẽ đó không dám xảy ra sự cố."

Lương tán gật gù, dưới cái nhìn của hắn cũng là như thế, đồ sắt trao đổi chiến mã chính là Thành Đô phủ được chiến mã trọng yếu con đường, xảy ra sự cố ai thán ngày cũng không tốt, vì lẽ đó chỉ được lắng lại trong lòng mình đã vọng.

Cùng quan doanh ngồi một hồi, ngục tốt liền mang theo Vân Tranh đi tới lao ngục, đi xem xem Hạo ca đến cùng thế nào rồi.

Thành Đô phủ Bộ Khoái hiệu suất thực không sai, không chỉ đem Hạo ca trao vào, ngày đó bên trong những kia đào tẩu hoa cánh tay bao quát cái kia hai chân đã phế bỏ tên Béo, cũng bị bắt tới.

Hạo ca để trầm trọng xiềng chân, trên cổ mang theo một đại gia, hai cái tay từ hai cái bên trong cái hang nhỏ dò ra đến, tóc rối tung ở trên đầu, đầy người đều vết roi cùng máu ứ đọng, nằm ở ẩm ướt rơm rạ trên thất thần nhìn cái kia rất nhỏ cửa sổ, nhìn dáng dấp rất muốn từ nơi nào chạy đi. Cũng đúng đấy, trong nhà còn có mắt mù lão nương cùng tuổi nhỏ em gái, không yên lòng cũng là hợp tình hợp lí.

"Chết tặc tù, có quan nhân đến xem người." Ngục tốt nắm thủy hỏa côn chọc vào một hồi sừng sờ Hạo ca.

Hạo ca vừa quay đầu liền nhìn thấy Vân Tranh tọa ở một cái băng ngồi trên cười híp mắt nhìn hắn.

"Người hãm hại ta!" Hạo ca kêu to nhào tới, Vân Tranh cảm thấy đại gia kẹt ở trên cổ nhất định phi thường khó chịu, bởi vì Hạo ca mãi mãi cũng chỉ có thể duy trì nhìn trời tư thế, sợi xích sắt bị hắn xả đến ào ào vang lên. Nhưng bất luận làm sao đều đi tới Vân Tranh phụ cận.

"Người là lưu manh, không hãm hại người hãm hại ai? Trên đường đi tới đi lui đều là lương thiện chi dân, hãm hại bọn họ ta cũng không đành lòng a." Nơi này quá thối, Vân Tranh sở trường mặt bưng mũi giọng ồm ồm nói.

Câu nói đầu tiên để Hạo ca không có gì để nói, ww uukanshu. net trước đây nói "Người hãm hại ta" câu nói này có thể nói khàn cả giọng, có thể nói quang minh chính đại, cái kia đều là vô tội bách tính nói, chỉ cần đem nói câu nói này nhân thân phân đối thành lưu manh, câu này tời người can đảm ngay lập tức sẽ không còn sức cuốn hút, mọi người chỉ sẽ cảm thấy buồn cười, lưu manh sở trường nhất không phải là dọa dẫm vợ vét cùng hãm hại sao? Nếu như gọi đến càng thêm bi phần một điểm, sẽ có mãnh liệt hài kịch hiệu quả.

Hạo ca chính mình cũng biết là xảy ra chuyện gì, trên đại sảnh không chỉ một lần hô qua, đã nói, kêu lên, nhưng dù là không ai tin, hẳn những kia thủ hạ một mạch thừa nhận chuyện gì đều là Hạo ca làm, bọn họ thật giống, đại khái, khả năng, phảng phất gặp một rất giống Lưu Đại Ba người và Hạo ca nâng cốc nói chuyện vui vẻ.

"Muội tử người..."

Vân Tranh vừa nói ra ba chữ này, Hạo ca liền triệt để điên rồi, cũng không tiếp tục quản trên cổ đại gia, cũng không cố trên trên chân sợi xích sắt, đem cửa lao đụng phải cạch cạch vang lên, "Ta giết người, ta muốn giết người!"

Nhìn thấy Hạo ca cái cổ cùng cổ tay đã bị hình cụ thê máu tươi chảy ròng, Vân Tranh chờ hẳn mặng mệt mỏi, lúc này mới nói: "Muội tử người..."

Ba chữ này quả thực liền không thể đề, chỉ cần nhắc tới : nhắc lên, Hạo ca liền phát rồ, trời mới biết hẳn đối với ba chữ này mặt sau đáp án khủng bố đến mức nào, cũng không biết hẳn ở trong lòng chính mình cho em gái

của mình tử sắp xếp một cái thế nào thâm cố sự, như vậy sợ sệt Vân
Tranh nói ra đáp án.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Đào Chi Yêu Yêu

Vân Tranh lấy ra thủy hỏa côn, một gậy đập vào Hạo ca trên đầu cuối cùng đem hấn đánh cho ngừng miệng, ném thủy hỏa côn sát tay nói: "Còn có nường hay không người nói chuyện cẩn thận, lại kêu to, liền đem người miệng lấp kín."

Một lần nữa trở lại trên cái băng ngồi xong Vân Tranh mới từ từ nói: "Muội tử người cùng mẹ người sáng sớm liền đi nhà ta, muốn ta đem người làm ra đến, sau đó ta liền đáp ứng rồi!"

"Đơn giản như vậy? Người tên súc sinh này!" Hạo ca lại bắt đầu phát rồ.

Vậy thì không có cách nào, Vân Tranh chỉ có một lần nữa cầm lấy gậy gõ hấn, nói một câu, gõ một hồi, liên tục gõ bảy, tám lần, lúc này mới dứt quãng đem lời nói rõ ràng ra.

"Chỉ đơn giản như vậy, ta không có chiếm đoạt muội tử người, cũng không có bức lão nương người đi chạp chết, chính là giác cho các nàng rất đáng thương mà thôi, hãm hại người là ta nhất thời hưng khởi, cứu người cũng là ta nhất thời hưng khởi, không nguyên nhân, chỉ có điều hãm hại người thời điểm không cần cái gì thành phẩm, cứu người đó là nhất định cần trả giá tiền vốn, ngài nói đúng không là quản ngục?"

Phía trước còn ở đối với Hạo ca nói chuyện, mặt sau liền đem đầu chuyển hướng quản ngục.

"Không rẻ!" Vẫn núp trong bóng tối quản ngục cười hắc hắc đi ra.

"Ta đã là chờ chém tử tù, công văn lúc này nên đã ở đi đông kinh Biện Lương thành trên đường, coi như là Tri Phủ cũng không có quyền thả ta, người có biện pháp gì, ta chết chắc rồi! Ta không oán người, cũng không dám oán người, chỉ cầu người cho ta nương cùng em gái một con đường sống. Thấy Diêm vương ta đều không kêu oan!"

Hạo ca rốt cục yên tĩnh lại, có thể cẩn thận mà nói chuyện.

Nghe xong Hạo ca, Vân Tranh cùng quản ngục đồng thời bắt đầu cười hắc hắc, Vân Tranh đứng lên đến chỗ gỗ hàng rào cảm thán đối với Hạo ca nói: "Nếu như người hiện tại ở trên công đường, đương nhiên không có cách nào, nhưng là người hiện tại ở tòa này tử tù lao bên trong, chu vi chỉ có một mình người, trên không gặp thiên, chỉ có thể nhìn thấy địa, mà quản ngục chính là chỗ này thổ địa công, đây là địa bàn của hãn, muốn ai sinh, ai liền có thể sinh, muốn ai chết, hãn liền nhất định sống không tới hừng đông.

Phạm nhân chết rồi, quản ngục nhất định sẽ chịu đến trách phạt, đây là nhất định, bằng vào chúng ta hiện tại chỉ cần trả giá để quản ngục không để ý trừng phạt đánh đổi, người liền có thể từ người chết biến thành người sống.

Quản ngục! Vàng? Vẫn là bạc? Cũng hoặc giao tử?"

"Khà khà, thừa phụng lang là cái người thoải mái, vàng không nên là chúng ta những này chấp tiện dịch người nên có đồ vật, bạc sẽ bị người ta cho rằng là tham ô quan Ngân, vì lẽ đó vẫn là giao tử tốt hơn. Trước tiên cho năm mươi quán, gặp người sau khi lại phó năm mươi quán, quan nhân nghĩ như thế nào?" Quản ngục nói phi thường thẳng thắn.

"Ta vừa này không cẩn thận ở trên đất làm mất đi năm mươi quán giao tử, làm sao tìm được đều tìm không gặp, quản ngục người giúp ta tìm xem,

tìm tới liền quy người." Vân Tranh nói chuyện từ trong lòng móc ra một xấp tử giao tử, thuận lợi đặt ở trên băng ghế.

Quản ngục cầm lấy giao tử cẩn thận sau khi xem nhét vào trong lòng ngực cười hỏi: "Cũng không biết quan nhân thiếu hụt từ nơi nào bồi thường?"

"Nếu ta là tới xem Hạo ca thời điểm ném tiền, đương nhiên phải hỏi hẳn bù thiếu hụt."

Hạo ca ngoác to miệng thì thào nói: "Ta trả không nổi..."

Vân Tranh nở nụ cười, cười lại như là một con vừa trộm kê cáo nhỏ, cách hàng rào vỗ Hạo ca đầu nói: "Người trả lại Khởi, người nhất định có thể trả lại được, từ khi ta phát hiện người phi thường quan tâm em gái cùng lão nương sau khi, người liền nhất định có thể trả lại được."

Quản ngục cũng theo cười, lắc đầu khâm phục địa nói: "Quan nhân muốn chết sĩ bản lĩnh cao cường, không phải thế gia tử đoạn không này sắc bén thủ đoạn khẩu lão Thôi ta sẽ đem chuyện này triệt để quên mất."

Vân Tranh quay đầu lại nhìn quản ngục nói: "Ta vẫn cho rằng hài lòng ngành nghề thao thủ phi thường trọng yếu.

"

Quản ngục gật gù nói: "Tiểu nhân ba đời đều là quản ngục, tự nhiên rõ ràng đạo lý trong đó."

Được bảo đảm Vân Tranh hướng quản ngục chấp chặt tay, liền trực tiếp ra đại lao, hầu tử không hiểu ra sao đi theo Vân Tranh mặt sau, mãi đến tận ra khỏi thành mới hỏi Vân Tranh: "Thiếu gia, cái kia quản ngục vì sao lại nhẹ như vậy từng địa đáp ứng ngài a."

"Bởi vì ta tìm quan doanh cùng tiết cấp người bảo đảm!"

"Ngài không có cùng quan doanh tiết cấp nói Hạo ca sự tình a."

"Quản ngục nhìn thấy ta cùng quan doanh, tiết cấp nói chuyện, bọn họ đối với ta chấp lễ rất : gì cung, liền nói rõ ta là một có lai lịch người, cũng là một có thể trở ra giá khởi điểm tiền người , còn ta là người như thế nào, người không nghe hẳn vừa nãy gọi ta thừa phụng lang sao? Những này đồ chó từ ta đập xuống tiến vào đại lao môn, liền dò nghe ta là ai, quan doanh cùng tiết cấp cũng biết ta đến mục đích không quen, xuất phát từ đối với Lỗ Thanh Nguyên cùng Lương gia tôn kính, bọn họ không dự định lấy tiền, thế nhưng quản ngục bọn họ tiền cần ta phó, cho nên mới phải phái quản ngục mang chúng ta đi gặp Hạo ca. Người chỉ muốn nhìn một chút Hạo ca giam giữ địa phương, liền biết, nơi đó là không cho phép thăm viếng, hầu tử, người sau đó phải tăng cường phương diện này học tập, sau đó lại có thêm chuyện như vậy ta liền không ra mặt."

Hầu tử khâm phục gật gù, nhìn chung quanh một chút lại nhỏ giọng hỏi:
"Ngài thật sự muốn Hạo ca làm tử sĩ?"

Vân Tranh lắc đầu một cái, quay đầu lại nhìn Thành Đô thành tường cao tiếc nói: "Phía trên thế giới này sẽ không có tử sĩ, cái gọi là tử sĩ cũng là tối không dựa dẫm được, có bao nhiêu đại kế chính là phá hủy ở tử sĩ trên người.

Nếu như muốn đi giết người, Thương Nhĩ thúc, người cùng Hàm Ngưu đều so với Hạo ca đáng tin, hết cách rồi, chúng ta bị Hoa nương hại muốn mở thanh lâu, chúng ta lại không thể đều là một tắc cũng không rời che chở nàng, vì lẽ đó, liền muốn lén lút bồi dưỡng một nguồn sức mạnh, trên đời này chỉ cần là thanh lâu loại này da thịt buôn bán, liền nhất định sẽ có một ít lưu manh cùng tay chân giúp đỡ, bằng không, mở không đứng lên, cho dù mở lên, chuyện làm ăn cũng sẽ không tốt.

Thực sự là phiền phức, một chuyện chỉ cần mở đầu, đều là muốn tay lấy tay giáo, lại không thể có cái thông minh chút người đi ra không?"

Hầu tử biết mình cũng là kẻ ngu dốt bên trong một thành viên, cười hì hì, thấy Vân Tranh cười ngựa chạy nhanh chóng, mau mau dập đầu một hồi mã cái bụng, ở phía sau truy đuổi...

Lúc đi mưa phùn mờ mịt, lúc trở lại vẫn như cũ là mưa phùn mờ mịt, hạnh mưa hoa đã đi xa, hoa đào vũ vẫn ở trong xuân phong chập chờn, hai bên đường đi hoa đào, đã nụ hoa chờ nở, lấm ta lấm tẩm màu đỏ búp hoa che kín màu xám đen cành cây, cành cây bị mưa xuân tẩy sau khi, mang theo nụ hoa có một loại thiết cảnh hoa mai cứng cáp.

Vân Tranh không tự chủ được trì hoãn móng ngựa, mưa xuân bên trong ba dặm hoa đào, không thường đáng tiếc, dần hành dần hoãn, cuối cùng từ trên ngựa nhảy xuống, dọc theo đường vừa thưởng thức những này vẫn không có hoa đào nở rộ

Màu xám trắng vân, ôn hòa vũ, nụ hoa chờ nở lạc lôi, mỗi một dạng cũng làm cho Vân Tranh tâm thần thoải mái, bất giác cũng đã đi vào hoa đào nơi sâu xa, có Nhất Chi Đào hoa đầu cành cây đã chọc lấy một đóa hoa đào nở rộ, ở lạc lôi làm nổi bật dưới rất có viết kếp ý vẽ đẹp, đơn giản, mạnh mẽ, sau đó diện Thương Thiên Viễn Sơn làm bối cảnh, kết cấu sơ khân có hứng thú, đây là một bức tranh tuyệt mỹ.

Đương nhiên, nếu như không có cái kia vừa đi tiểu xong, vội vàng hệ đai lưng tiểu hầu gái, bức tranh vẽ này sẽ hào không chút tỳ vết nào, không để ý tới cái kia cái tay cầm nhét vào trong miệng tiểu hầu gái, nha hoàn đầu đều bị cành cây tử quả tùng lỏng lỏng lẻo lẻo, hệ cái đai lưng đều có thể hệ sai, vừa nhìn chính là bốn nha hoàn, Vân Tranh móc ra dao găm chuẩn bị đem này cành hoa đào chặt bỏ đến mang về thưởng thức.

Hoảng sợ đến cực chừng tiểu hầu gái thấy Vân Tranh móc ra dao găm, "Kẻ xấu xa a!" Rốt cục có một tiếng sắc bén kêu thảm thiết tai, phá bầu trời, Vân Tranh không hiểu nàng tại sao không hô cứu mạng, mà là gọi kẻ xấu xa, chẳng lẽ nói tướng mạo của chính mình khá là như dâm tặc, mà không giống thế cái giặc cướp? Lắc đầu một cái không để ý tới cái kia lại bắt đầu tè ra quần tiểu nha hoàn, tự mình tự tiếp tục cắt chém cái kia càn hoa đào.

"Thiếu gia, chạy mau! Thật là nhiều người!" Hầu tử từ một bên khác liền bính mang thoan chạy tới, phía sau quả nhiên có một đám người, trong tay cái gì gia hỏa đều có, cái cuốc, cái cào, cái chổi, hô to gọi nhỏ nam nam nữ nữ một đám người.

Vân Tranh đem càn hoa cây tử bài đi, gánh hoa đào rồi cùng hầu tử chật vật chạy trốn, vào lúc này nói cái gì đều vô dụng, bị người ta đánh một trận cũng quá không có lời.

Thảng thốt chạy vội tới trên đường lớn, sải bước đại thanh mã, cơ linh đại thanh mã đã sớm nhìn ra đến tình hình không đúng, không giống nhau : không chờ Vân Tranh giục, vung lên móng liền một đường chật vật chạy trốn, hầu tử chiến mã thì có chút ngu si, chậm một bước, bị người ta dùng cái chổi quật đến mấy lần, lúc này mới chạy trốn, nghe phía sau tiếng quát mắng, lúc ẩn lúc hiện nghe gặp người ta mắng dâm tặc, Vân Tranh cảm thấy phi thường địa thú vị, không khỏi ha cho cười to lên, nhìn trong tay mình hoa đào, không phải là một hái hoa dâm tặc sao?

Tâm tình tốt cực kỳ, về đến nhà cũng là đối với Hạo ca lão nương cùng muội muội cũng tốt lắm, tuy rằng Vân Tranh xem ra không giống như là một người tốt, thế nhưng tịch nhục cùng Vân Nhị nhưng phi thường có lừa dối tính, khuyên bảo hai câu, mẹ con này hai người liền quyết định tạm thời ở tại Vân gia, chờ một nửa tháng sau Hạo ca đi ra lại nói, không chờ được đến nhi tử đi ra, chính mình hai mẹ con vẫn là một con đường chết, còn không bằng tạm thời tin tưởng thiếu niên này, ww uukanshu. net ngược lại

chỉ có một nửa tháng, có hi vọng dù sao cũng hơn không hi vọng thân thiết quá hơn nhiều.

An bài xong cái kia hai mẹ con, Vân Tranh gánh nhánh hoa tử tiến vào thư phòng, hơi hơi làm một điểm tu bổ, liền để tịch nhục tìm một đẹp để bình hoa tử, đem này một đại cành hoa đào cắm vào trong bình, bất kể là ai đều nói cẩn thận xem. Tịch nhục cố ý hướng về trong bình bỏ thêm thanh thủy, hi vọng này chi hoa đào có thể mở thời gian dài một ít.

Ăn qua bữa trưa, tiểu Vũ vẫn không có ngừng lại dấu hiệu, Vân Tranh lại một lần nữa nâng lên sách vở, theo xoay tay một cái, liền nhìn thấy này thủ (Chu Nam, đào thiên) hứng thú nổi lên, không khỏi ngâm tụng đi ra: "Đào chi mỗi ngày, sáng quốc hoa. Con trai vu quy, nghi thất gia.

Đào chi mỗi ngày, có trúc kỳ thực. Con trai vu quy, nghi Gia Bảo.

Đào chi mỗi ngày, diệp mộ dưỡng. Con trai vu quy, nghi người nhà."

Lão Liêu ở trong sân nghe được bài thơ này ca, không khỏi cười hì hì, lạng lẽ đối với tịch nhục nói: "Thiếu gia đây là nổi lên mạc thiếu ngả tâm tư, không được bao lâu thời gian. Chúng ta sẽ có nữ chủ nhân.

Lão Liêu gây nên tịch nhục sầu tư, tuy rằng không biết cái gì là mộ thiếu ngả, thế nhưng là rõ ràng nữ chủ nhân hàm nghĩa, u oán liếc mắt nhìn đọc sách phi thường hăng say Vân Đại, âm thầm thương thân.

Vân Nhị khinh bỉ xem xét một chút đại ca, sau đó đứng ở trên cái băng ôm tịch nhục cổ nói

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Sáng Quắc Hoa

Bành lễ tiên sinh gia ngay ở cấm giang thư viện bên cạnh, nhà không lớn, nhưng cực kỳ nhã trí, trong sân tất cả đều là một ít không biết tên hoa đại mở cực kỳ phồn thịnh, một cây ô lớn như thế cây thông liền đứng ở đình viện trung ương, dáng ngọc yêu kiều cực vì đẹp đẽ, nhưng là từ phong thủy học thượng tướng nhưng phi thường không đúng lúc, cái gọi là bốn tứ phương làm một viện, trung gian có cây, chính là một cái to lớn khốn tự.

Bành lễ tiên sinh cho rằng đây là vô nghĩa, không còn cây cối quang còn lại người, chẳng phải là liền thành tù? Hình nhi thượng học đồ vật ở hẳn lão tiên sinh trước mặt khoe khoang, chính là muốn chết.

"Hạnh hoa, mưa bụi, Giang Nam nguyên vốn là nhân gian thịnh cảnh, không cần phú thơ đã đẹp đến mức tận cùng, nhiều hơn một chút rắc chớ không kêu thơ văn, trái lại hồng rồi lão phu chơi xuân tâm cảnh, sợ dĩ sẽ bệnh nặng một hồi, không phải là bởi vì lữ đồ mệt nhọc gây nên, miễn cưỡng bị những kia bản thủ không thể tả thơ văn buồn nôn đến, mới sẽ xảy ra bệnh."

Lão tiên sinh gầy gò rất nhiều, thế nhưng tinh thần nhưng vẫn như cũ kiện vượng, ăn nói khôi hài, thấy Vân Tranh tới chơi, liền mệnh lão gia nhân đem Vân Tranh lĩnh đến giường trước, nói liên miên căn nhắc nói rồi thật lớn một chuỗi liên quan với hạnh hoa thơ sẽ chuyện cười, hung hăng ai thán Thục trung không nhân tài.

"Đệ tử e sợ ở thơ văn một đạo trên cũng giúp không được tiên sinh đại ân, ngài chủ công chính là (xuân thu), học sinh tự nhiên là muốn kế thừa

tiên sinh y bát, cho nên đối với ngài chỉ hiểu được giám thưởng thơ từ, đệ tử cũng quyết định làm một giám thưởng Hành gia là tốt rồi, tầm chương trích cú sự tình để những kia kẻ ngu si đi làm, chúng ta thầy trò chỉ cần thông hiểu ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa là tốt rồi."

Lão sư trước mặt, đương nhiên phải trang phi thường chân chó, đời trước đang dạy dỗ trước mặt hoá trang học sinh tốt đã quen thuộc từ lâu, hiện tại sử dụng đến quả thực chính là quen tay làm nhanh. Công phu nịnh hót theo cổ văn bản lĩnh tăng trưởng mà tăng trưởng.

"Ha ha, liền người sẽ nói, cũng được, hạnh hoa thơ sẽ không tham gia cũng được, hoa đào sẽ không tham gia liền có chút tiếc nuối, Tây Môn bên cạnh thì có lục Ông gia ba dặm hoa đào, chờ ngày mai người và ta thầy trò cùng đi quan sát một hồi."

Bành lễ tiên sinh cười cực kỳ hài lòng, có thể thấy được vị này lục ông cực kỳ không đơn giản, ở tốt nhất trên đất loại ba dặm hoa đào dùng để xem xét, cũng không biết là hà đám người ta mới có như vậy vô cùng bạo tay. Có điều vừa nghĩ tới cái kia kéo quần lên tiểu nha hoàn. Vân Tranh liền cảm thấy có chút đau đầu. Trên mặt không khỏi co giật hai lần.

"Làm sao, vẫn đúng là không muốn đi tham gia thơ sẽ? Lục ông chính là Thục trung đại tộc, đức cao vọng trọng, năm đó Lý Thuận tiến vào Thành Đô đều đối với lục ông cung kính rất nhiều. Không dám có chút mạo phạm. Đều nhân lục Ông gia bên trong chính là đời đời lương thiện. Tu kiêu bù đường, cứu tế cô lão chưa bao giờ người sau, Lý Thuận phản loạn sau dEXpLAau khi. Thành Đô phủ mười thất chín không, người chết đói khắp nơi, lục ông dốc hết gia tài chung quanh mua lương thực cứu tế nạn dân, ròng rã kéo dài một năm a, nếu như nói người khác làm như vậy có yêu mua lòng người chi hiềm, lục ông cũng không có tâm tư như thế, cứu tế trong lúc, cả nhà bọn họ già trẻ cũng lấy cháo loãng sống qua ngày, năm đó, lục ông lão tổ chết bệnh, lão phụ chết bệnh, kỳ thực đều là bởi vì thân thể

suy yếu nguyên cố, vì lẽ đó liền ngay cả tối hà khắc sách sử trên, cũng đối với hấn tán tụng rất nhiều, không dám có chút bất kính.

Người như vậy gia lễ nào liền không đáng người đi xem xem?"

Bành lễ tiên sinh càng nói,

Vân Tranh sắc mặt liền càng khổ, đến cuối cùng suýt chút nữa không khóc lên, trời mới biết cái kia đào viên là Lục gia, trời mới biết Lục gia là Thục trung đạo đức lãnh tụ, trời mới biết cái kia tiểu nha hoàn tại sao muốn ở trong rừng đào đi tiêu, bị người như vậy gia cho mình an cái trước dâm tặc tên tuổi, này còn rửa sạch sao?

Bành lễ tiên sinh rốt cục phát hiện vân điệp sắc mặt không đúng, ngay lập tức sẽ sùng sộ lên hỏi: "Đến cùng đã xảy ra chuyện gì, nhưng là người đối với lục ông có bất kính? Từ thực nói tới."

"Kỳ thực cũng không có gì, đệ tử ngày hôm trước tự trong thành thăm bạn trở về, đi ngang qua một mảnh rừng hoa đào, lúc đó mưa xuân Phi Phi, cái kia mảnh nụ hoa chờ nở rừng đào phong cảnh thực sự là đẹp, đệ tử bị mỹ cảnh mê hoặc liền không tự chủ được tiến vào rừng đào thưởng thức."

Bành lễ tiên sinh nói rằng: "Cái kia cũng không thể coi là cái gì, lục ông từ trước đến giờ rộng rãi, cái kia mảnh rừng đào sở dĩ không có tác dụng ly ba tường vây tách ra, chính là làm cho người ta xem, người đi vào thưởng thức không có báo cho chủ nhân gia tuy rằng thất lễ, nghĩ đến lục ông cũng sẽ không trách tội."

"Đệ tử bất tri bất giác đi vào rừng đào nơi sâu xa, nhìn thấy Nhất Chi Đào hoa cao cao nhấc lên giữa không trung, sơ mật có hứng thú, làm nổi bật ở trên trời dưới móc sắt Ngân họa, lại có một tia nhu mị, liền liền nổi lên lòng tham. . ."

"Không cáo mà lấy vị chi tặc vậy, có điều vậy cũng là là thú tao nhã, hướng về chủ nhân gia xin lỗi một tiếng cũng chính là, không coi là chuyện lớn. . ."

"Thụ dưới đây còn có một chính đang đi tiểu tiểu nha hoàn. . ."

"Ta đánh chết người cái này kẻ xấu xa. . ."

Lão bộc cùng đầu bếp nữ đang ở sân thảo luận thoại, bỗng nhiên nghe thấy trong đại sảnh truyền đến bùm bùm đánh người âm thanh, còn có chính mình tiên sinh rít gào, không khỏi liếc mắt nhìn nhau, tiên sinh từ trước đến giờ hòa ái dễ gần, đệ tử học sinh khắp thiên hạ, chưa từng có động thủ đánh người trái qua, nghiêm trọng nhất thời điểm, có điều là răn dạy vài tiếng là được rồi, cái này có thể đem trước tiên tức giận nổi trận lôi đình đệ tử cũng thật là chưa từng thấy.

Bành lễ tiên sinh giận đùng đùng đem giới xích ném xuống, Vân Tranh hai cái tay đã hồng phát tử.

"Phi lễ chớ nhìn, bất lịch sự chớ nghe, bất lịch sự chớ nói, đây là quân tử chi đạo vậy, quân tử chết khát không ẩm Đạo nước sôi, người vì một cảnh hoa thụ, hoàn toàn không để ý quân tử chi đạo, có thể nào a, có thể nào!"

Vân Tranh sờ trường bối xoa xoa chân nhe răng nhếch miệng hỏi tiên sinh: "Ngài xem chuyện này còn có thể cứu sao?"

"Hừ hừ hừ, ngày mai theo ta đi lục ông quý phủ tạ lỗi, người cũng thật là lão phu học sinh tốt, đệ tử giỏi, mới đến Thành Đô mấy ngày a, dâm tặc danh tiếng cũng đã trên lưng."

"Bằng không đệ tử hơi hơi hoá trang một hồi, cái kia tiểu nha hoàn cũng không nhận ra đệ tử đến cùng là ai."

"Quân tử chi tâm có thể chiêu Nhật Nguyệt. . ."

Ngoài cửa lão gia nhân thở dài chỉ chỉ gian nhà đối với đầu bếp nữ nói:
"Lại bắt đầu đánh. . ."

Vân Tranh từ Bàn lễ tiên sinh gia đi ra sau đó, cả người đều đau rát, tuy rằng bị đánh một trận, có điều thu hoạch vẫn có, Bàn lễ tiên sinh rút cục nhà ra, muốn Vân Tranh chính mình quyết định chuyện này, nói chung không thể dùng xấu xa thủ đoạn, nhất định phải thật xinh đẹp đem chuyện này làm tốt, đặc biệt là không cho thay hình đổi dạng, mất quân tử chi phong.

Đơn giản, một tiểu nha hoàn mà thôi, ngày mai còn chưa chắc chắn sẽ đụng phải, tiểu cô nương như vậy dễ dụ nhất lửa, từng cái từng cái dần dần, tính khí còn phi thường xấu, hậu thế đã thấy rất nhiều, mãn trường học đều là, cùng như con vịt làm cho người nào nhân đau, chỉ cần hơi hơi dùng điểm đầu óc như vậy ngọc cô nương kỳ thực cực kì tốt đối phó.

Các nàng tâm địa thiện lương. Rất có lòng thông cảm, làm việc phi thường lỗ mãng, hơn nữa còn không có kiên trì bền bỉ nghị lực, làm bất cứ chuyện gì rất dễ dàng bỏ dở nửa chừng, Vân Tranh không cho là cách hơn một nghìn năm, các nàng sẽ có bao nhiêu biến hóa lớn. Tiểu cô nương như vậy nếu như đều đối phó không được chính mình cũng bạch làm những năm này lão sư.

Bởi vì phải biểu diễn trà đạo, đây là Bàn lễ tiên sinh sắp xếp nhiệm vụ, người rất nhiều, liền cần có bốn cái tôi tớ hỗ trợ, liền hùng đồng thời điếm. Trong sân liền đứng bốn cái sơ đuôi ngựa. Thiếu niên mặc áo xanh người hầu, thân hình cùng Vân Tranh gần như, từ phía sau lưng xem hầu như không có sự khác biệt, đây chính là lão Liêu suốt đêm từ Lương gia mượn tới bốn người thiếu niên tôi tớ. Cớ chính là chính mình phó người dung mạo không đẹp xem.

Ở cửa nhà chờ Bàn lễ tiên sinh lại đây. Không bao lâu. Tiên sinh an vị xe bò lại đây, nhìn thấy Vân Tranh ngoại trừ thay đổi một tiếng xanh ngọc

sắc nho sam, không còn bất kỳ cải biến. Không khỏi gật gù, như vậy mới là một chính xác nhận sai tâm tư, đều là đi bàng môn tà đạo không phải một người đọc sách diễn xuất.

Rừng hoa đào bên trong đến rồi rất nhiều người, nhiều nhất chính là thiếu niên nam nữ, Lục gia nha hoàn người hầu ở một bên ân tình hầu hạ, du viên sĩ tử có nhìn thấy thoả mãn nhánh hoa, sẽ có người làm giúp đỡ cắt hạ xuống, túm năm tụm ba cung nữ ôm ấp bó hoa chuyện trò vui vẻ có vẻ cực kỳ thích ý.

Bành lễ tiên sinh đến, tự nhiên có chủ nhân gia tự mình quá tới đón tiếp, một cái văn sĩ trung niên xa xa mà liền khom người nói: "Bành lễ tiên sinh thân thể có thể hay không khỏi hẳn? Ít có thăm viếng, là lục hộc không phải."

"Văn trọng sao lại nói lời ấy, lão phu thân thể cứng rắn lắm, nếu như không có những này đưa trẻ chẳng ra gì đệ liên lụy, còn có thể sống thêm mấy năm." Bành lễ tiên sinh cùng lục hộc Lục Văn Trọng nói thoại, một bên còn không quên trừng Vân Tranh một chút.

Lục Văn Trọng cũng là tình cảnh trên nhân tình, từ Bành lễ tiên sinh lơ đãng cử động bên trong liền lập tức rõ ràng Vân Tranh ở Bành lễ tiên sinh trong lòng địa vị, không phải đệ tử nhập thất sẽ không mang đến đào viên, không là vô cùng thương con cháu bối sẽ không ở chộc giận hẳn tức giận sau lại mang tới đào viên đến, từ Vân Tranh cho hẳn thi lễ trên tay liền biết tiểu tử này hôm qua được trừng phạt không nhẹ.

Chờ Vân Tranh chào xong xuôi sau liền ha ha cười nói: "Cao nhân Cao đệ, khí độ quả nhiên bất phàm, chỉ là hai tay không khỏi phì hơi lớn. Ha ha ha ha. . . Thiếu huynh tự tiện là tốt rồi, người tiên sinh tự có Lục gia chăm sóc." Nói xong cũng mang theo Bành lễ tiên sinh nói giỡn đi rồi.

"Người tốt gia!" Vân Tranh tự nhủ, phía trước có mấy cái quần áo cổ xưa sũ tử như thế thu được Lục gia nhiệt tình chiêu đãi, những người hầu kia trên mặt không có một chút nào xem thường cùng thất lễ.

Hiện tại là du viên thời gian, ba ngày thời gian trong hoa đào đã bị âm dương thúc mở, khắp cây hoa đào nở trắng lệt, thế nhưng Vân Tranh luôn cảm thấy không bằng ngày đó trong mưa xem hoa đào. Ít đi ý cảnh, cũng ít tâm tình.

Bốn cái người hầu mang theo một loại ác thú vị đều là hướng về có nha hoàn địa phương xuyên, làm Vân Tranh cho bọn họ giảng giải cái kia chuyện thú vị sau khi, bốn người thiếu niên người liền cảm thấy phi thường thú vị, rất muốn kiểm nghiệm một hồi, Vân gia thiếu gia nói có đúng không là thật sự.

Vân Tranh cho rằng xin lỗi chuyện như vậy có lúc ngược lại sẽ đem một cái không quan hệ sự tình khẩn yếu làm hư, vì lẽ đó liền dự định đổi một loại biện pháp, đang chuyện cười bên trong hóa giải việc này, còn cái kia dưới nha hoàn, ai bảo nàng tùy chỗ đại tiểu tiện tới.

Chính đang thưởng thức hoa đào Vân Tranh quả nhiên có nghe được cái kia thanh quen thuộc kẻ xấu xa tiếng la, khẽ mỉm cười, liền xoay người rời đi. Đoàn người đều chạy đi nơi đâu, chỉ có Vân Tranh cười rời đi, cái kia tiểu nha hoàn tai nạn vừa mới bắt đầu.

Lấy xuống một đóa hoa đào, đặt ở chóp mũi khinh khứu, rất kỳ quái a, hoa đào là thanh tân mùi hương thoang thoảng. Nó cả cây thời điểm, người đứng nó bên cạnh liền có thể rất rõ ràng nghe thấy được nó mùi vị, có thể người muốn lại người cẩn thận một chút, đem mũi để sát vào đóa hoa người thời điểm, lại cảm thấy dường như mùi vị gì đều không có, là chân thực chỉ có thể phóng tầm mắt nhìn mà không thể cưỡng hiếp yên.

Nơi đó huyên náo đã tản đi, cái kia tiểu nha hoàn nhận lầm người, đã cho Lương gia cái kia tôi tớ xin lỗi, vừa thu được xin lỗi người hầu đi tới Vân Tranh bên cạnh, cười khí đều thờ không ra đây.

Vân Tranh đã thấy cái kia tiểu nha hoàn, nàng bưng một mâm rón ra rón rón đi theo Lương gia khác một người làm phía sau, tổng muốn vòng tới phía trước đi xem xem người này mặt, nhưng dù sao là không thể toại nguyện, người hầu kia vai đã đang run rẩy, nhìn dáng dấp đã sắp muốn cười chết rồi, thế nhưng hăn vẫn kiên trì lầm bầm lâu bầu nói: "Ngày đó thật giống chính là ở đây nhìn thấy bó hoa kia."

Liên tiếng thét chói tai lại nổi lên, ww uukanshu. net đây là một dũng mãnh tiểu nha hoàn, chủ nhân gia đối với nàng thật giống cũng phi thường khoan dung, đợi được tất cả mọi người đều vây lên đi sau khi, tiểu nha hoàn cũng lại một lần nữa nhìn rõ ràng tôi tớ mặt, không thể làm gì khác hơn là lại một lần nữa xin lỗi.

Đây chỉ là rừng hoa đào bên trong phát sinh một chuyện nhỏ, chủ nhân gia đang bận đãi khách, thiếu niên người ở bên trong rừng hoa đào du dương, như vậy tiểu gút mắc đều là không ngừng ở trình diễn, làm tiểu cô nương liên tiếp nhận sai bốn người sau khi, nàng tâm linh nhỏ yếu đã bị đá kích không nhẹ, lúc này nàng không quan xem ai, cũng giống như là ngày đó cái kia nhìn lên mình đi tiểu dâm tặc.

Đáng tiếc như vậy ngượng ngùng không có cách nào nói ra, chỉ có thể một cái một kẻ xấu xa chửi bới.

Vân Tranh cảm giác mình hiện tại có thể quang minh chính đại đi ra ngoài, vào lúc này tiểu nha đầu Tiểu Tiểu trong óc nhất định là hỗn loạn từng bừng, mình coi như là đứng ở trước mặt của nàng, nàng cũng không nhận ra được.

"Công tử như vậy trên đũa Tiểu Trùng, liền không cảm thấy quá mức sao?" Một cô gái ở Vân Tranh sau lưng nhẹ nhàng nói, âm thanh êm tai cực kỳ, Vân Tranh xoay người, thấy hoa thụ trung gian cô gái mặc áo vàng, chu vi hoa dựng nên khắc lu mờ ảm đạm, không có những khác duyên cố, chỉ vì người còn yêu kiều hơn hoa!

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Mùa Xuân Đến

Mùa xuân sở dĩ sẽ là mùa xuân, chỉ cần là sẽ phát xuân, cây đào trên bay qua một đôi chính đang trúc tạo sinh sản phân xưởng Yến tử, rừng đào trong bể nước uyên ương chính đang giao cảnh mà miên, xa xa đại thanh mã chính đang cúi đầu khừu khác một thốt con ngựa mẹ rằm đoan. . .

Vân Tranh xác định chính mình trúng tên, phi thường xác thực định, có một nụ bầm đũa bé cầm một cái mang theo đào tâm tiểu cung tên bỏ mạng hướng mình mãnh xạ. . .

Tình táo đáng sợ a, Vân Tranh sáu cảm đang bị vô hạn chế phóng to, trên cùng Bích Lạc dưới Hoàng Tuyền, thậm chí địa bên trong trùng minh, ong mật nói nhỏ, nhịp tim đập của chính mình, huyết dịch ở mạch trong ống tuôn trào âm thanh đều rõ ràng có thể biện.

Nếu như nói chính mình không phải nhất kiến chung tình, Vân Tranh chính mình cũng không tin, tim đập mẹ kiếp đều muốn bay ra ngoài, khuôn mặt lúc này phỏng chừng cũng hồng như ớt khi, cặp kia sừng đỏ hai tay phỏng chừng ở sôi sục huyết mạch ảnh hưởng có vẻ càng dài rộng chứ?

"Kỳ thực cũng không tính là trêu đùa, ta chỉ là không muốn lại để Tiểu Trùng hồi ức một ngày kia sự tình thôi, việc quan hệ danh tiết, xem là chuyện cười cũng so với biến thành thật sự thân thiết, lại nói, ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì."

Lời vừa ra khỏi miệng, Vân Tranh đã nghĩ cho mình một cái bạt tai, cô gái kia có điều là đang gạt chính mình, chỉ có điều là thông qua một ít

manh mối làm ra suy đoán, nàng chưa từng thấy chính mình, chỉ cần không thừa nhận liền chẳng có chuyện gì, hiện tại lại dần dần nói thật thực sự là ngu đến mức nhà, nữ sắc quả nhiên lợi hại.

Quả nhiên, cô gái kia nở nụ cười xinh đẹp, mặt mày bên trong tràn ngập xem thường, khẽ hé đôi môi đỏ mọng nói: "Luy nhiên là kẻ xấu xa!"

Đang khi nói chuyện Tiểu Trùng cũng đi tới, trợn to hai mắt nhìn Vân Tranh, gãi sau gáy dùng sức hồi ức, nhưng là càng muốn, đầu óc của nàng liền càng là mơ hồ, cái kia bốn cái người áo xanh mực cùng kẻ xấu xa mực trùng điệp sau khi liền đã biến thành một kì dị quái đản người.

"Kẻ xấu xa? Người là nói ta? Mực đích vẫn là nàng?" Vân Tranh nhất thời liền phần nộ lên, nắm đầu ngón tay chỉ vào đàn độn Tiểu Trùng đầu hỏi cô gái mặc áo vàng, ngày hôm nay hẳn thật giống rất dễ dàng nổi giận, phỏng chừng đem đầu óc thả trong nhà.

Chịu đến sỉ nhục Tiểu Trùng lại một lần nữa khóc lên, cô gái mặc áo vàng ôm Tiểu Trùng phần nộ nhìn Vân Tranh, trên mặt vẻ mặt cực kỳ phong phú, chưa bao giờ tiết chuyển hóa thành kinh ngạc, lại từ kinh ngạc chuyển hóa thành phần nộ, này một chi tiết nhỏ ở Vân Tranh trong mắt bị phân giải thành vô số động tác, cuối cùng thật sâu rơi ở trong đầu của hắn.

"—— ai" Vân Tranh thở dài một hơi, giơ hai tay nắm cánh tay che chở đầu gối chồm hõm xuống đối với Tiểu Trùng nói: "Ngày đó đúng là vô tâm chi thất, mạo phạm người xin lỗi, bằng không người đánh ta một trận hả giận quên đi, khinh một điếm, đã bị tiên sinh tàn nhẫn mà đánh một trận, tay còn thũng lắm."

Chờ một hồi lâu, không có động tĩnh, Vân Tranh đứng lên đến sau đó mới phát hiện quận chúa phó hai người cũng không thấy, chỉ còn lại dưới khắp cây hoa đào.

Trong lòng trống rỗng, thuận lợi từ trên cây vuốt dưới một đám lớn hoa đào nhét trong miệng tước, hoa đào xem ra rất đẹp, ăn được trong miệng rồi lại khổ lại sấp, để thần lại tỉnh não, mãnh đột nhiên một cái văng đi ra ngoài, lúc này mới khôi phục Thanh Minh.

Vừa nãy không cẩn thận ném mất tôn nghiêm thật giống lại trở về, đại não cũng lại bắt đầu lại từ đầu vận chuyển lên. Chậm rãi bắt đầu phân tích bán đoạn.

Đây là một mười bảy mười tám tuổi nữ tử, xác định cô gái này là khuê nữ mà không phải người phụ, chưa mở gò má, khuê nữ kiểu tóc, trên đầu chỉ có Nhất Chi Đào hoa, không có cây trâm, liền nói rõ không khen người ta, này một cái kỳ thực Vân Tranh không phải rất quan tâm, chỉ cần không gả đi, hết thầy đều tràn ngập biến số, cho dù không có biến số, chính mình cũng sẽ làm ra biến số đến không coi là chuyện gì.

Hầu tử Ly Vân tranh xa xa mà, hiện tại thiếu gia rất đáng sợ, trong đôi mắt lóe xanh mượt ánh sáng, cùng như sói, hai con dài rộng bàn tay không ngừng khép mở,

Trong tay một cái hoa đào đã bị nắm thành hoa bùn.

"Hầu tử, người đi tìm Lục gia tôi tớ, biết rõ nhà người chủ mẫu đến cùng có hay không gả nhân gia, có hay không tình lang, có hay không hướng về nàng cầu hôn người, hỏi rõ ràng trở về nói cho ta."

Đây chính là một bệnh cú, thế nhưng hầu tử vẫn là rất thông minh làm rõ, xoay người liền chạy, trong nhà liền muốn có chủ mẫu, này quá tốt rồi, bằng không đều là tùm la tùm lum kỳ cục.

Bành lễ tiên sinh cười rất lớn thanh, nơi đó tụ hội nhất định rất tốt, Vân Tranh thu dọn một hồi quần áo, trên mặt điều chỉnh thành người hiền lành ôn hoà nụ cười, nhìn thấy ai cũng mỉm cười gật đầu, từ Lục gia tôi tớ trong tay lấy ra bầu rượu thời điểm, đều không quên nói tiếng tạ.

Khéo léo trang phục, văn nhã ăn nói, ôn hoà nụ cười, hơn nữa vóc người cũng không kém, Vân Tranh dùng thời gian ngắn nhất rồi cùng những người thiếu niên này đánh thành một mảnh.

"Ai, Vân huynh tới trễ một bước, nếu như có thể ở hạnh hoa nở thời gian đến Thành Đô, định có thể nhìn thấy ta Thành Đô phủ các lộ anh kiệt."

"Bành huynh nói cực kỳ, tiểu đệ khẩn cảm chậm cảm, cũng không thể đuổi tới, vì thế còn bị tiên sinh trách phạt, người xem một chút tiểu đệ hai tay, cũng là bởi vì thất kỳ, bị tiên sinh đánh thành trư tay, từ nhỏ đệ vẫn tóc đi học tới nay, này vẫn là lần thứ nhất, chẳng lẽ cấm giang thư viện cũng có giết thích bồng này một chuyện xưa hay sao?"

Vân Tranh nói thú vị, mới vừa quen những bạn học này nhất thời liền cười lớn lên, chỉ cần là ở thư viện đến trường, có người nào không có chịu đựng qua tiên sinh đánh, cho nên nhìn thấy Vân Tranh mặt mày liền cảm thấy thân thiết, quan hệ cũng là trở nên càng thêm chuẩn xác.

"Giết thích bồng không từng có, đúng là Bành lễ tiên sinh làm người cực kỳ ngay ngắn, bước đi đều chỉ đi đại đạo, Vân huynh thất kỳ, chỉ đã trúng giới xích, vạn hạnh a, như ở trong quân, thất kỳ nhưng là mất đầu tội lỗi. . ."

"Hiền đệ bị khổ, người mới đến, không bằng hoa đào sẽ sau khi, người huynh đệ ta cùng đi Linh Tê các du lịch làm sao?"

Nghe được nhân gia nói tới Linh Tê các, Vân Tranh không khỏi vênh tai lên, muốn nghe một chút những người này nói thế nào.

"Nói đến buồn cười, đến chỗ khác đi du ngoạn, xem đều là kỹ tử, chỉ có đi tới Linh Tê các, chúng ta lại muốn nhìn nhất người là bảo tử, nếu như thiên hạ này bảo tử đầu cũng có xếp hạng, này Linh Tê các làm là thứ nhất."

"Chính là a, cặp mắt kia thật sự khiến người ta tiêu hồn. ."

"Sai! Là Câu Hồn Đoạt Phách mới đúng!"

"Ta ngược lại thật ra đối với nàng đôi kia nam nhân vật ân huệ suy tư không rất" — "

Vân Tranh rất muốn xé nát những người này cầu xú miệng. . .

Chuông vàng vang lên, sĩ tử môn cười cười nói nói hướng về đào viên trung gian một mảnh đất trống đi đến, Vân Tranh uống một hớp rượu, nhìn chung quanh tìm cô gái mặc áo vàng kia, chết tiệt hầu tử đã đi tới thời gian lâu như vậy đến hiện tại cũng không có động tĩnh.

Bành lễ tiên sinh ngồi ở một chiếc giường mềm trên, đối diện ngồi một lão ông tóc trắng, nghe bọn họ nói chuyện tựa hồ chính đang nói Ngũ Câu hòa thượng, Bành lễ tiên sinh thấy Vân Tranh đi tới, chỉ vào Vân Tranh đối với lão ông nói: "Người này ở thiếu niên bên trong cũng coi như là đỉnh cấp, chính là hấn trúng rồi Ngũ Câu gian kế, bị Ngũ Câu ngũ cốc Luân Hồi mà kinh hãi giục ngựa lao nhanh, suýt chút nữa va đến lão phu xe giá. . ."

Lục ông sau khi nghe phình bụng cười to, cười xong sau khi, hướng về Vân Tranh ngoắc ngoắc tay ra hiệu hấn quá khứ, ở mọi người ánh mắt hâm mộ Trung Vân tranh một mực cung kính hướng về lão nhân hành lễ, này thi lễ hấn hành cam tâm tình nguyện, mặc kệ ở thời đại kia, thiện lương đều là tối cảm động một loại hành vi.

Chưa thấy cô gái mặc áo vàng nhưng xuất hiện ở lục ông phía sau, ở lão nhân bên tai nói nhỏ vài câu, Vân Tranh phỏng chừng sẽ không nói cái gì tốt thoát, quả nhiên, lục ông từ trên bàn trà cầm lấy Ngọc Như Ý, nhẹ nhàng ở Vân Tranh trên đầu gõ một cái nói: "Lỗ mãng tiểu tử!"

"Đa tạ lục ông giáo huấn, sớm biết lục ông như vậy rộng rãi, tiểu tử hôm qua liền không cần được tiên sinh trừng phạt, ngài xem, tiên sinh có thể so

với ngài rề : cái hơn nhiều."

Bành lễ cười to nói: "Nếu biết sai, còn không mau mau vì là lục ông hiến trà." Thấy Vân Tranh đi chuẩn bị, Bành lễ tiên sinh rồi hướng lục ông nói: "Đứa nhỏ này tâm địa thiện lương, ở Đâu Sa Huyền cũng coi như là hoạt vô số người, học vấn một đạo thậm chí có thể xưng tụng văn võ kiêm toàn, khi còn nhỏ đến dì nhân dạy dỗ, toán học một đường có thể nói đại gia, chính là ta Thục trung ít có anh kiệt, chính là một bại lại tính tình, thực sự là để lão phu đau đầu, tiến vào thư viện định phải cố gắng dạy dỗ mới vâng."

Cô gái mặc áo vàng ngồi ở lão ông sau lưng rất là giật mình, nàng không nghĩ tới luôn luôn một chữ quý như vàng Bành lễ tiên sinh dĩ nhiên sẽ như vậy khích lệ một kẻ xấu xa, không khỏi hiếu kỳ xem thêm Vân Tranh bóng lưng hai mắt.

"Hừ, hừ, hừ, tài hoa xuất chúng hạng người tất nhiên khác hẳn với người thường, khó có thể quản giáo cũng là chuyện hợp tình hợp lý, có điều như vậy tiểu tử chỉ cần người dạy dỗ tới một người đình người tầm thường ngàn người, người cẩn thận rồi, vì một bó đào cành không để ý lễ pháp hài tử, liền nói rõ hẳn không để ý lễ pháp, càng quan tâm tâm tình của chính mình, giáo dục đến được, người Bành lễ tự nhiên có thể danh dương thiên hạ, giáo dục không được, khà khà, Bành lễ người như thế trốn không thoát chịu tội.

Có điều cư lời người nói, đứa nhỏ này tâm địa âm u một ít, nhưng không phải chân chính kẻ ác, có thể nói cho người thật tình, tâm địa cũng coi như là bằng phẳng, có trí khôn người tổng nghĩ dựa vào trí tuệ để dN2DdFKg giải quyết vấn đề, người cái này đệ tử cũng không ngoại lệ, nếu như không phải mềm mại phát hiện manh mối không đúng, tất nhiên sẽ để hẳn lừa đảo được, lấy biện pháp cũng là hoặc tâm trí người biện pháp, người cái này đệ tử khó giáo."

Lục Khinh Doanh vênh tai lên tỉ mỉ mà nghe lão tổ tông, trong lòng có chút không phản đối, vừa nãy Vân Tranh biểu hiện chính là một vô lại kẻ xấu xa, không có cái gì đặc sắc địa phương.

Vân Tranh chính mình suy nghĩ ra được trà đạo, kỳ thực chính là mình dùng để lừa dối văn nhân ẩn sĩ, người khoan hãy nói, càng là học vấn cao thâm người liền càng là dính chiêu này, chỉ cần biểu hiện trang trọng, động tác tao nhã, đem châm trà xem là một cái rất nghiêm túc sự tình đi làm, mạnh mẽ khí tràng tự nhiên sẽ Khởi người khác phản ứng dây chuyền, hơn nữa trà mùi vị không kém, ww uukanshu. net chính chuyện này sẽ trở nên phi thường viên mãn.

Không có hương liệu, không có hành khương, không có cối xay, không có rườm rà điểm trà thủ tục, Vân Tranh trong tay có điều một lò một bình, mấy cái bình thêm vào chung trà, đừng không vật gì khác.

Mềm mại tự phó cũng là trà đạo cao thủ, nhưng xem không hiểu Vân Tranh nhất cử nhất động, hẩn y quan là chỉnh tề, vẻ mặt là trang trọng, động tác là bằng phẳng, nhất cử nhất động tựa hồ cũng mang theo nhịp điệu, nếu như vào lúc này có đàn tranh tương cùng, cảnh tượng nhất định là cực mỹ.

Chỉ là trong trà không có nãi, không có thịt khẩu, sẽ thật uống sao? Trà phi thường khổ!

Một chén bích lục nước trà đưa đến lục ông trước mặt, Bàn lễ tiên sinh trước mặt cũng có một chén, thế nhưng hẩn nhưng không có động, mà là mang theo nụ cười nhìn lục ông thưởng thức trà.

Lục ông nâng chung trà lên chung, phẩm một cái, khẽ ồ lên một tiếng, ngẩng đầu nhìn một chút đặc ý Bàn lễ cùng một mặt trang trọng Vân Tranh, đem trà còn sót lại nước uống tận, cũng không nói gì.

Bành lễ tiên sinh cười ha ha, nâng chung trà lên chung uống một hơi cạn sạch, đối với Vân Tranh biểu hiện phi thường thoả mãn.

Lục Khinh Doanh thấy lão tổ tông cùng Bành lễ tiên sinh uống tựa hồ phi thường thích ý, liếm môi một cái, tựa hồ cũng rất muốn nếm thử. Vân Tranh nhìn lén thấy cảnh này, thân thể ưỡn đến mức càng thêm thẳng tắp, động tác càng thêm không thể xoi mói. Chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến ► thủ phát

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 66+9 Dương Thương Quan

Lão già đáng chết dài rộng thân thể đem cái kia cô gái xinh đẹp che đến kín mít, lại không tốt nhìn trộm, Vân Tranh đang cố gắng khắc chế chính mình, vào lúc này nếu như nhìn trộm cô gái kia, kẻ xấu xa ác danh thanh cho dù chết tử địa chụp ở trên đầu, không dám, trong lòng lại có lửa giận, vì lẽ đó biểu hiện thì càng thêm nghiêm túc.

"Khổ bên trong về cam, dư hương lượn lờ không dứt, xứng đáng quân tử trà như vậy một xứng hô."

Lục ông thả tay xuống bên trong chung trà, bởi vì không đến uống, Vân Tranh đã ở thu thập công cụ. Bàn lễ tiên sinh cười nói: "Đây chính là bọn họ cái kia một môn quái lạ quy củ, uống trà, chỉ uống ba lần, những người còn lại bỏ đi, khiến người ta vừa yêu vừa hận.

"

"Đây là một thật quy củ, chuyện tốt không thích hợp quá mức, thế nhưng lão phu nhưng từ này một tay bên trong phát giác một điểm không giống ý vị đến, uống như vậy trà đơn giản, hơn nữa mùi vị rất tốt, bởi vì đơn giản tất nhiên hưng thịnh hậu thế, bởi vì thật uống tất nhiên được kẻ sĩ vây đỡ, tiểu tử người mang độc nhất bí phương, nghĩ đến kỹ là dòng dõi rất nhiều chứ?"

Vân Tranh quay đầu lại nhìn những kia chính đang đắm chiêu thơ văn văn sĩ, lại liếc mắt nhìn Bàn lễ tiên sinh, không biết làm sao trả lời câu nói này, lục ông xin hỏi đến phi thường vô lý.

"Lão phu năm nay tám mươi có ba, sớm quá tuổi thất tuần, hiện tại chính là mạo diệt người, có thể thích làm gì thì làm, tiểu tử có tin hay không lão phu ở quan gia triều đình đều có thể hỏi một chút năm nay tuổi thu?"

Đây chính là không nói lý, Khổng Tử nói thích làm gì thì làm không phải ý này, thế nhưng lão gia hoá nhất định phải nói như vậy, Vân Tranh cũng không có cách nào, nhân gia đã ở khảo cứu chính mình cầu năm thu vào, chẳng lẽ nói đây là ở ra mắt?

Nghĩ tới đây Vân Tranh vội vàng trả lời: "Lá trà chính là tiểu đạo, tiểu tử ở năm trước thời gian chế tác một chút trà bính, bán cho phiên người tiền lời coi như không tệ, dưới một hai về Dương Châu vẫn là không thành vấn đề."

Lục ông cười ha ha chỉ vào Vân Tranh nói: "Đến cùng là thiếu niên lang, cả ngày bên trong nghĩ eo triền mườì vạn quán kỳ hạc dưới Dương Châu, không tiền đồ a, liền không hề có một chút gia quốc chi niệm?"

"Tiểu tử hiện đang nghĩ tới chính là làm sao ở Đông Hoa môn xưng cái tên, sau đó ngay ở thánh thiên tử dưới trướng ăn no chờ chết."

Bành lễ tiên sinh nghe được giận dữ, lục ông nhưng cười đến ngửa tới ngửa lui, vỗ tay nói: "Này mới là đúng lý, không muốn nghe sư phụ người chuyện ma quỷ, tiểu tử a, lão phu sống tám mươi ba năm, nghe nói qua ánh nến phủ ảnh, nghe nói qua con báo đổi thái tử, cũng từng nghe nói Lý Dục vong quốc từ, từng trải qua Hoa Nhị phu nhân diễm vũ, hiện nay những kia người phong lưu còn đâu tai?"

Độc lưu lại lão phu một người bảo vệ cả vườn hoa đào hưởng thụ năm hơn, tiểu tử a, lão Triệu gia kỳ thực không sai, Kiến Quốc thời điểm chết người chính là các đời các đời ít nhất, trần kiều binh biến chết người liền trăm người đều không có, ngấm lại tần chưa hỗn chiến, ngấm lại Đông Hán quang Võ đế khởi binh, suy nghĩ thêm tam quốc đến Tấn triều đại chiến, Lý

Thế Dân một Huyền Vũ môn chi biến chết người cũng là trần kiều binh biến gấp trăm lần ngàn lần, thói đời giết càng nhiều người liền càng loạn, Mạnh Tử nói "Không thích giết chóc người" đến lúc này mới thể hiện ra.

Hiện tại không quá người chết, vì lẽ đó ý nghĩ của người liền là đúng, lão Triệu gia muốn đổi xử tử tế sĩ phu, trong này có món hời lớn có thể chiếm, ăn no chờ chết ý nghĩ rất tốt, lão phu lão, thực sự là đáng tiếc, bằng không chúng ta kết bạn đi Đông Hoa môn xưng tên sau khi tức khắc ký hạc dưới Dương Châu, không cũng sung sướng!"

Tri âm a, không nghĩ tới chính mình chân chính thanh âm ở Thành Đô, Vân Tranh cảm khái địa nói: " tiểu tử chính là cho là như vậy, một là muốn có tiền, không thể được cùng, hai là muốn có thân phận, trước tiên làm chút tiền không lo ăn uống, ở làm một tiến sĩ thân phận quang tông diệu tổ một hời, sau đó liền có thể thoải mái ăn uống du ngoạn, cái kia đúng là nhân gian một việc vui lớn."

Nói chính cao hứng, lỗ tai bỗng nhiên tê rần, sắc mặt đen kịt như mực Bàn lễ tiên sinh bám vào Vân Tranh lỗ tai chạy đi liền đi,

Đối với hôm nay tới đến đào viên, hẳn cảm giác sâu sắc hối hận.

"Vậy thì đi a!" Lục ông ở phía sau tiệc nuôi kêu to, hẳn cũng rất yêu thích cái này khác với tất cả mọi người tiểu tử.

"Lão tổ tông, ngài tại sao có thể dạy hư nhân gia, tuy rằng tên tiểu tử kia đã đủ xấu." Lục Khinh Doanh giúp đỡ lão tổ tông phủ thêm ngoại bào, nhỏ giọng oán giận.

"Người biết cái gì? Dính líu đến trên chốn quan trường có cái gì tốt, nhìn Phạm Trọng Yên kết cục của bọn họ, người nhìn lại một chút gần người nhất tên hiền hách Vương An Thạch, có thể đem câu cá thư xem là mỹ thực ăn đi người, há lại là tương tốt, lão phu là xem thấu triệt, liền không biết tiểu tử này là an đến tâm tư gì, nếu như cũng có thể nhìn thấu tầng này, lão

tổ tông ngay lập tức sẽ đem người gả cho hần, Hừ! Tặc mục sáng quắc, cho rằng lão phu nhìn không thấu tâm tư của hần?"

Lục Khinh Doanh mặt cười ửng đỏ, xấu hổ hai lần, liền xoay người lại, tựa hồ tức rồi.

Lục ông còn nói: "Kỳ thực tính ra người gả cho hần thật là khá, những kia thế gia đại tộc luôn nói người bất tự không được, là cái gì khắc phu mệnh, đem người gả cho những kia tiểu môn tiểu hộ gia gia lại không đành lòng, tốt như vậy khuê nữ nên có cái thật quy tụ mới là.

Người tên ngu xuẩn kia phụ thân nhất định phải xin mời Long Hồ sơn Trương Thiên Sư vì người phê mệnh, chỉ vì không có thỏa mãn Trương Thiên Sư khẩu vị, người liền thành khắc phu mệnh, chuyện cười, ta Lục gia mấy đời người làm việc thiện tích đức, chưa từng ác niệm, nơi nào sẽ có như vậy buồn cười mệnh số!"

Lục Khinh Doanh nghe vậy cúi đầu ầm khấp, nhỏ giọng đối với tổ phụ nói: "Đây là hài nhi mệnh, không oán cha."

Lục ông cười hắc hắc nói: "Càng như vậy, người mới cần tìm một phát triển phu quân, Bành lễ đem tiểu tử này sự tình giảng cho lão phu nghe, lão phu cái ý niệm đầu tiên liền cảm thấy tiểu tử này phối người quá thích hợp, da dày tâm hắc, thủ hạ độc ác, lòng dạ chật hẹp, ~~ nhai tất báo, rồi lại trọng tình trọng nghĩa, người chỉ có gả cho như vậy trượng phu mới có thể bảo đảm người chu toàn, nhìn dáng dấp hần đối với người cũng nổi lên thực nữ chi tư, được, lão phu liền nhìn người danh dương Thục trung khắc phu mệnh có thể hay không để cho hần dừng lại!"

Lục ông nói xong cũng nắm Lục Khinh Doanh tay, trở lại.

Vân Tranh nửa điểm đều không sống yên ổn, lại bị đánh một trận, trời mới biết Bành lễ tiên sinh xảy ra chuyện gì, đối xử người khác đều là như gió xuân ấm áp, ôn văn nhã nhĩ, chỉ có diện đối với mình thời điểm nhưng

là côn bông đan xen, không đạo lý! Ở Thành Đô thấy tiên sinh hai lần, đã đã trúng ba đốn đánh, không phải là muốn ăn no chờ chết sao? Chí hướng có thể là côn bông đánh ra đến?

Nằm lỳ ở trên giường, phía sau lưng không biết đã trúng mấy còi, đau rát, Bành lễ tiên sinh lúc mới bắt đầu cũng có thể không hề động thủ, chỉ là quát mắng, làm chính mình hỏi tiên sinh có thể hay không giúp hẳn hướng về cô gái mặc áo vàng kia cầu thân thời điểm, mới đưa tới một trận xú đánh, tiên sinh sắc mặt rất không bình thường, tựa hồ phi thường sợ sệt mình và cô gái kia có gút mắc, đây là cái đạo lý gì?

Chết tiệt hầu tử vẫn chưa trở lại, Vân Tranh chậm rãi nhai : nghiền ngẫm Vân Nhị đưa đến chính mình trong miệng hạt đậu, tịch nhục cầm trứng gà ở trên lưng của hẳn lăn qua lăn lại ở tiêu trừ ứ thương.

"Đại ca, người thật sự thích người khác?" Vân Nhị tò mò hỏi.

"Chỉ sợ là như vậy, ta lại như là bị một đám lửa đốt như thế, cả người biến choáng váng, nàng đứng ở trong đám người ta liếc mắt nhìn liền biết nàng nhất định là thê tử ta, cái cảm giác này rất kỳ diệu, người không hiểu."

"Ta có thể hay không đi xem xem a, đại tẩu a, cần phải chăm chỉ giám định một hồi, vạn nhất người nhìn nhầm, ta còn có thể giúp người đem trấn, dưới một hồi gặp mặt mang ta đi."

"Tốt, người cùng tịch nhục đều đi, vấn đề là tìm hiện tại liên nhân gia khuê nữ tên cũng không biết."

"Người không tốt hỏi, ta đi hỏi a, ta là tiểu hài tử, dài đến lại đáng yêu như thế, nhất định không thành vấn đề."

"Không cho phép người làm cho nàng ôm người!"

"Đại tẩu tiện nghi ta sẽ chiếm, ta có tịch nhục liền được rồi!"

Nghe hai huynh đệ đối thoại, tịch nhục mặt không hề cảm xúc, chỉ là dưới tay nặng rất nhiều.

Trứng gà không thể lãng phí, Vân Tranh miễn cưỡng đem hai cái trứng gà luộc ăn xong, hầu tử sẽ trở lại, sắc mặt của hắn cũng không tốt lắm, đến Vân Tranh bên người ấp úng.

"Có chuyện liền nói, lẽ nào người phát hiện có cái gì không thích hợp?" Đây là chính mình lần thứ nhất đối với Tống Triều nữ tử cảm thấy hứng thú, Vân Tranh không muốn để lại dưới nửa điểm tiếc nuối.

"Thiếu gia, dò nghe, cái kia Hoàng quần áo nữ tử là Lục gia Nhị lão gia lục tịch trưởng nữ, năm nay mười bảy tuổi, so với ngài đại hai tuổi, khuê nữ, chữ nhỏ mềm mại, từ không có người gia hương về nàng cầu quá thân."

Nghe xong hầu tử Vân Tranh bỗng nhiên ngừng đầu nhìn hầu tử nói: "Làm sao có khả năng, cô gái kia tướng mạo có thể nói tuyệt sắc, ăn nói cũng không có vấn đề, càng không giống như là có bệnh kín đáng vẻ, làm sao có khả năng không có ai cầu thân? Người đánh tra rõ ràng?"

"Thiếu gia, Lục gia vị tiểu thư này danh tiếng rất lớn, tiểu nhân : nhỏ bé làm sao có khả năng biết đánh tham không rõ ràng, sở dĩ không ai hương về nàng cầu thân, đây là có nguyên nhân." Hầu tử vội vã trả lời.

"Vậy thì nói nhanh một chút, không biết ta vội vã nghe đây?"

"Long Hồ sơn có một vị trưởng cát đạo trưởng, chính là lục địa thần tiên nhất lưu nhân vật, mười năm trước đi ngang qua Thục trung thời điểm ở Lục gia đặt chân, lục tịch tiên sinh xin mời lão thần tiên giúp đỡ chính mình khuê nữ phê một hồi mệnh, ai biết lão thần tiên dĩ nhiên phát hiện Lục Khinh Doanh lại là trăm năm khó gặp khắc phu mệnh, nói đến người khác khắc phu chỉ có điều là Nhật nguyên quá vượng, nhật chi lại chịu đến nhật làm ra xúc phạm, nếu như phu quân mệnh cách cứng rắn còn không có gì quá đáng lo, Lục Khinh Doanh nhưng là một triệu người bên trong độc

nhất vô nhị Cửu Dương thương quan mệnh, ai cưới ai chết, Tuyệt Vô may mắn.

Thiếu gia, ww uukanshu. net ngài vẫn là tuyệt tâm tư này đi, nữ nhân này cho dù tốt cũng không phải."

Vân Tranh nửa ngày không lên tiếng, Vân Nhị cũng không nói lời nào, quá một lúc lâu, Vân Đại mới đối với Vân Nhị nói: "Không sai rồi, nàng chính là chị dâu người!" Sau khi nói xong hai huynh đệ bắt đầu cười ha hả, Vân Nhị cười nước mắt đều chảy ra.

"Đại ca, người nhìn thấy vị kia đạo gia nhất định phải cẩn thận mà cảm kích một hồi nhân gia, đem một người vợ tốt cho người lưu đến hiện tại."

"Không, thấy cái này gia hỏa, ta nhất định sẽ xoá sạch hẳn miệng đầy nha!"

"Tại sao? Hẳn giúp người."

"Chuyện bí ẩn như vậy người cảm thấy phong thanh sẽ là từ Lục gia truyền tới sao? Khốn kiếp không có ý tốt, cái này phong thanh nhất định là lão đạo chính mình thả ra, người đại tẩu đại khái chảy nước mắt quá mười năm chứ? Chưa cho lão đạo sĩ này họa họa thành biến thái, đây là trời cao cho ta mặt mũi, không xoá sạch lão đạo miệng đầy nha người đại tẩu oan ức làm sao cọ rửa?"

Vân Nhị giờ mới hiểu được, năm năm dấm nói: "Xác thực nên đánh!"

Vân Tranh thoải mái xoay người, phía sau lưng cũng không quá đau, người cũng có tinh thần, nguyên lai tiên sinh không đúng đến từ nơi này a, nhìn dáng dấp cái kia gọi là trương cát lão đạo phi thường có lừa dối tính, Bành lễ tiên sinh như vậy gần quý thần mà xa chi người cũng tới hẳn kế hoạch lớn.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Hoa Đào, Phạn Âm, Bánh Bao Thịt

ps: Tờ thứ nhất dâng, nếu như ngài nhìn ra thoải mái, xin mời đầu kiết cùng một phiếu.

Lão bà sự tình cần chậm rãi, hiện tại chuyện quan trọng nhất chính là trước tiên đánh thông chính mình ở Thành Đô các loại quan hệ, Lỗ Thanh Nguyên nơi đó là nhất định phải đi tiếp, điều này cần chọn tuyển một ngày tháng tốt, mới có vẻ long trọng, quan lại nhà coi trọng nhất mặt mũi, vì lẽ đó, nhất định phải có lấy ra được lễ vật mới được.

Đậu Sa Huyền là cái địa phương nhỏ, muốn đánh động Lỗ Thanh Nguyên cao như vậy quan hiện ra hoạn hiểm nhiên không thể, mình có thể lấy ra được đến, chính là mới mẻ, Lỗ Thanh Nguyên có hai tử một Nữ, to lớn nhất chỉ có chín tuổi, ít nhất khuê nữ chỉ có bốn tuổi, hay là cha mẹ huynh đệ toàn gia lâm nạn duyên cố, hấn đau vô cùng yêu con của chính mình, cái này cũng là nhân chi thường tình, món đồ gì ít đi mới sẽ quý trọng, dòng dõi cũng không ngoại lệ.

Nếu không có đồ vật có thể đánh động Lỗ Thanh Nguyên, vậy thì đánh động nhà hấn ba đứa hài tử được rồi, Vân Tranh rất rõ ràng tiểu hài tử thích gì, vì lẽ đó tự mình động thủ, làm ba cái phi thường đẹp đẽ điều, một con dơi lớn, đừng xem xấu xí, thế nhưng vật này từ xưa tới nay chính là thụy thú, một con Lão Ưng, Vân Tranh cố ý đem Lão Ưng miêu tả phi thường hung ác, còn có một con Hoa Hồ Điệp điều, mặt trên cố ý xuyên chuông bạc coong, gió vừa thổi thì có tiếng vang lạnh lạnh truyền tới.

Coi trọng nhất chính là dNAqSm2S ba cái tuyến bánh xe, Vân Tranh có thấy chút chú ý người chơi điều, trong tay tuyến bánh xe xa hoa có thể mua một chiếc xe, vì lẽ đó hẳn chuyên môn tìm cửa hàng bạc người dựa theo chính mình cho bản vẽ làm tuyến bánh xe, ba cái bánh xe toàn bộ đều là làm bằng bạc, mặt trên khảm nạm một chút nhô ra nét bảo thạch phòng hoạt, bất luận từ thợ khéo, vẫn là tinh xảo thành độ trên, vừa nhìn chính là cao đương hóa, chớ đừng nói chi là Vân Tranh ở tuyến bánh xe trên gia tăng rồi một xoay quanh tính toán thước đo, có thể tinh chuẩn tính toán ra thả ra bao nhiêu tuyến.

Cho Lỗ Thanh Nguyên chính là tiêu chuẩn ba màu lễ, đúng quy đúng củ. Không hề đặc sắc chỗ, quản gia lão Liêu mang theo những lễ vật này đi đầu đi tới Lỗ gia, thông báo chủ nhân gia chính mình khi nào sẽ đi báỉ phỏng, cho chủ nhân gia lưu cái kế tiếp dư dả thời gian, nếu như chủ nhân gia không tiện. Lão Liêu cũng sẽ mang về chủ nhân gia cho rằng thoả mãn ngày, đây là thân là hạ vị giả nhất định phải có giác ngộ.

Lão Liêu buổi sáng đi tới, buổi trưa sẽ trở lại, đi thời điểm tràn đầy một xe lễ vật, lúc trở lại vẫn là tràn đầy một xe lễ vật, đây là chủ nhân gia biểu tặng. Vân Tranh là văn bồi, tiếp thu trưởng bồi biểu tặng cái này cũng là nên có tâm ý.

Vân Tranh, Vân Nhị mở ra lễ vật xem, tịch nhục ở một bên giúp đỡ tính toán, tuy rằng nàng đều là không nhớ rõ, thế nhưng nàng phi thường yêu thích làm chuyện như vậy. Vì lẽ đó Vân gia bên trong khoản xưa nay đều là hồng bát, Vân Đại nhưng chưa từng có hỏi qua, yêu thích là tốt rồi!

Văn phòng tứ bảo, như thế không thiếu, còn có mười mấy tấm bảng chữ mẫu, hai bức tranh chữ, củi gạo dầu muối tương thố trà mỗi dạng một túi nhỏ. Đây là chúc mừng Vân Tranh Kiều Thiên niềm vui, có điều là lấy trưởng bồi hình thức biểu tặng, này xem như là lễ vật bên trong vô cùng tốt, lễ vật đơn giản nhưng khắp nơi lộ ra ân tình.

"Lỗ tiên sinh yêu thích chúng ta đưa đi lễ vật sao?" Vân Tranh hỏi lão Liêu.

"Lỗ tiên sinh không nhìn ra yêu thích đến, đúng là hãn quý phủ công tử tiểu thư phi thường yêu thích. Lỗ tiên sinh sau ba ngày hữu mộc."

Vân Tranh nở nụ cười, gật gù, như vậy là tốt rồi, Lỗ Thanh Nguyên còn là một vị cực kỳ tri ân báo đáp người, an bài như thế đã là được cho cực kỳ thân dày.

Hoa nương Linh Tê các Vân Tranh là không đi, đi Bành lễ tiên sinh nơi đó nói không chắc lại sẽ bị đánh. Từ khi báỉ sư, liền không yên tĩnh quá, hay là đi tìm cười lâm tốt hơn, thuận tiện ước định một hồi Ngũ Câu cho xuân được sử dụng sau khả năng xuất hiện hậu quả, Hoa nương cẩn thận mà một người phụ nữ mở cái gì thanh lâu a. Sớm một chút gả cho cười lâm không tốt sao?

Một là cường tráng nam nhân, một là chín rục nữ nhân, bên dưới chẳng mấy chốc sẽ có hài tử,

Vân Tranh cũng không tin có hài tử Hoa nương còn dám mở thanh lâu?

Thừa yên quan lớn vô cùng, tìm đạo sĩ hỏi thăm cười lâm, nhưng không có ai biết, bố thí rất nhiều tiền nhan đèn sau khi mới có người nói cho Vân Tranh, một lời thôi đạo sĩ ở tại món ăn trong vườn.

Vân Tranh rất không cao hứng, hỏi sĩ muốn chính mình tiền nhan đèn, đạo sĩ nằm ngoài tiền trên thùng không cho, người rất nhiều, Vân Tranh vẫn là không chịu được những người kia khinh bỉ, không thể làm gì khác hơn là bại lui, ra thừa yên quan hậu môn trực tiếp đi tới vườn rau tử, cười lâm cũng đúng, Vân gia tòa nhà rất lớn, ở nơi đâu làm đại gia không tốt sao? Nhất định phải nhẫn bị người ta khinh thường.

Món ăn trong vườn chỉ có hai gian nhà tranh, đúng là trong vườn rau xanh mọc khả quan, rau họ đã cắt quá một tra, hiện tại chỉ có cao khoảng gang tay, tiểu cây cải dầu đã mọc ra bốn cái lá cây.

Hiện tại rau xanh cũng là muốn lâm phần niệ, vì lẽ đó Vân Tranh chưa bao giờ đựng vào, dọc theo đường mòn đi tới nhà tranh phía trước, liền nhìn thấy cười lâm, hay là buổi tối nhìn trộm Hoa nương duyên cố, hẳn chính đang ngủ bù.

Lôi thôi lếch thếch một cái đạo bào rách rưới, trong lồng ngực ôm một thanh kiếm, kiếm bông đã không có, Vân Tranh ký được bản thân từng ở kiếm bông trên trời lại một khối ngọc bội, hiện tại đã mất tung ảnh, phỏng chừng không phải cầm đối uống rượu, chính là đưa cho Hoa nương lấy lòng, Vân Tranh rất hi vọng là người sau, tuy rằng độ khả thi hầu như không có.

"Đi thôi! Đối địa phương ngủ, nơi rách nát này liền cái nắp đồ vật đều không có, uống cũng là cháo loãng, muốn uống một hớp rượu đều không có, nếu người ở trong đạo quan không niệm kinh, trụ đến nhà ta cũng giống như vậy, y phục của người cũng nên tẩy giặt sạch, quay đầu lại để tịch nhục các nàng giúp người làm kiện tân đạo bào, giày đều lộ đầu ngón chân."

Cười lâm đã sớm biết là Vân Tranh đến rồi, con mắt đều không trợn liền nói: "Đi nhà người? Thuận tiện người cho ta bỏ thuốc? Phiên Tăng xuân được nghe nói nhanh như Liệt Hỏa, vào người cái tròn, lão đạo một đời anh danh sẽ phó chư nước chảy."

"Đừng một lão đạo lão đạo gọi có được hay không, người năm nay liền bốn mươi tuổi đều không có, năm đó mặc vào đạo bào cũng có điều là trong lòng không thoải mái, hiện tại nhìn thấy yêu thích người, cởi đạo bào tản đi bụi tóc, một lần nữa làm sẽ nguyên lai người không được chứ?"

Hoa nương biết người mỗi đêm đều bảo vệ nàng, vì lẽ đó cửa sổ đều không có đóng cho người để cửa, cũng không gặp người đi vào."

Cười lâm từ trên phiến đá ngồi dậy đến, hướng Vân Tranh đưa tay ra, Vân Tranh từ bên hông cúi xuống một cái bầu rượu đưa cho cười lâm, cười lâm Mỹ Mỹ uống một hớp liền đem bầu rượu nhét vào trong lồng ngực, thống khoái mà nói: "Đi, đi nhà người, đêm nay nhiều chừng chút bánh bao, toàn bộ muốn thịt, một điểm hành tía đều không cho có."

Vân Tranh hơi kinh ngạc, kỳ quái nói: "Người tốt như vậy nói chuyện? Bánh bao thịt đã ở chừng, tịch nhục có hay không đi vào trong thả hành ta không biết."

"Đi nhanh một chút tốt, ta phát hiện người thật giống như vừa ý mảnh này vườn rau tử, thừa yên quan đối với ta tuy rằng không coi là được, nhưng cũng cho ta một cư trú vị trí, người phải biết thỏa mãn, thừa dịp người ý đồ xấu vẫn không có thành hình, vậy thì đi, không thể cho thừa yên quan chuốc họa."

"Ta chỉ là hướng về phía vườn rau tử tát hai cái mũi, là lo lắng nơi này có phần mùi vị của nước, người làm sao có thể nghĩ đến ta sẽ Khởi lòng bất chính? Ta không phải người xấu." Vân Tranh cảm thấy có chút oan ức.

"Đúng, đúng, người không phải người xấu, người là kẻ ác, từ người tiến vào Thành Đô phủ, nhìn người đều làm những gì, du côn bị người làm tiến vào đại lao, lần này muốn đi ra, không phải một nửa năm liền có thể hành, một người trong đó còn muốn bị chặt đầu, ta nghe nói hiện tại tặc đầu từ người trước cửa nhà quá, đều muốn đem hai cái tay thả ở ngoài sáng, e sợ cho bị nhà người hiểu lầm."

"Nói bậy, hiện tại liền không ai từ cửa nhà ta trước quá."

"Quản ngục lại muốn dùng thay mệnh đổi đào chi sách, cái kia lưu manh chết không được, không cho rằng sẽ người không chết? Quản ngục đều là

cần giao ra một bộ thi thể. Người liền nghiệp chướng đi!"

Vân Tranh cười hì hì, theo cười lâm đi ra ngoài, chỉ cần Hạo ca chết không được, còn người khác muốn chết, chính mình quản không được.

Vân Tranh cùng cười lâm cười ngựa hướng về gia cản, hầu tử đi bộ đi tới Linh Tê các, nói cho cười lâm đi tới Vân gia, miễn cho người phụ nữ kia buổi tối đưa cơm thời điểm tìm sai chỗ.

Đi ngang qua đào viên thời điểm, hoa đào đã ở điêu tàn, một cơn gió thổi qua đến đây trời cánh hoa liền thẳng tới mây xanh, Vân Tranh ngồi ở trên ngựa đưa tay bắt một mảnh hoa đào, bỏ vào trong miệng khinh tước, không có mùi vị gì cả.

"Lão đạo, người tin mệnh sao?"

"Ta tin! Vì lẽ đó ta phủ thêm đạo bào, chính là hướng về vận mệnh cúi đầu, chỉ hy vọng vận mệnh không muốn đem ta đùa cợt quá thảm."

"Ta không tin! Tuy rằng ta trải qua người không thể nào tưởng tượng được cục diện quý dị, thế nhưng ta vẫn là không tin, trừ phi thần linh thật sự đứng trước mặt ta sao, tự mình đem ta đánh vào tầng mười tám Địa Ngục, ngày ngày bị khổ, ta mới sẽ tin tưởng."

"Ngũ Câu cũng không tin, hãn chỉ tin nhân quả, hãn nói phía trên thế giới này có nguyên nhân sẽ tất nhiên có quả, một chuyện chỉ cần có mới đầu, tất nhiên sẽ có một kết quả, vì lẽ đó hãn đều là cho mình tất cả mọi chuyện mới đầu, nhưng không làm hơn nữa quy phạm, chính là muốn nhìn một chút tất cả mọi chuyện sẽ có hay không có một điểm giống nhau, chỉ cần tìm được cái này điểm giống nhau, hãn thì có đạo của chính mình, có linh hồn của chính mình, người chính là hãn mở một tối không chắc chắn mới đầu."

Vân Tranh nở nụ cười nói: "Người trên thế giới này không đều là người lợi dụng ta, ta lợi dụng cuộc sống của người sao, tại sao phải tìm ra quy luật đến, hẳn làm như vậy kỳ thực không phù hợp toán học quy luật, là một ngụy mệnh đề, mỗi người vừa là có quan hệ, lại là từng cái từng cái cá thể, nói như vậy trí tuệ càng cao, loại này tính liền càng mạnh, ww uukanshu.net điều kiện không giống, việc làm cũng không giống, coi như hẳn tổng kết ra kinh nghiệm, tìm tới điểm giống nhau, vậy cũng là phiền diện, vi mô, là chuyện vô bổ."

Cười lâm không tranh cãi nữa luận, mà là thật dài hít một hơi nói: "Ta nghe thấy được bánh bao thịt hương vị, ta còn nghe thấy tịch nhục đem vi hấp từ oa trên chuyển xuống đến âm thanh, rất tốt, chúng ta mau mau đi, bằng không bánh bao thịt liền nguội."

Hai con mã ở mưa hoa bên trong ngang qua, gió thổi rừng đào, lại như là thiên địa đang nói vô thượng diệu pháp, Phạn âm từng trận, mới có đầy trời tơ bông như mưa, mới có từng trận hoa mai nước mũi.

Chạy trốn nhanh hơn, về đến nhà tịch nhục mới đem bánh bao thịt phóng tới vi hấp trên, cười lâm ôm thanh kiếm kia, liền tựa ở trên cây cột chờ bánh bao thịt chín rục, không biết lão đạo đến cùng xảy ra chuyện gì, mỗi tiếng nói cử động đều mang theo một luồng chó má thiện ý, hại vận chính đầu óc của chính mình cũng theo rút gân, nói một ít ngay cả mình đều nghe không hiểu phí lời, chẳng lẽ nói cao nhân chính là nói như vậy thoại?

Có điều cái ý niệm này rất nhanh sẽ biến mất rồi, cười lâm căn toán biện cùng mình thi đấu ăn bánh bao thịt hình tượng lập tức liền đem cao nhân hình tượng phá hủy, Vân Tranh căn một cái toán biện hỏi: "Ta ăn sáu cái, Vân Nhị ăn một, người đã ăn mười một cái, đến cùng đem chuyện của người nghĩ thông suốt hay chưa?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Tình Là Vật Chi?

Cười lâm quả thực chính là một ngủ thần, ăn hai vỉ hấp bánh bao thịt, lại đi trong bụng quán một đại ấm trà lạnh thủy phân chán, sau đó thoải mái tắm một cái, đổi tân quần lót, trực tiếp liền chui đến tịch nhục chuẩn bị cho hần sạch sẽ trên giường đi ngủ. Người hầu bưng mũi đem cười lâm y phục toàn bộ cầm thiêu hủy, Vân Tranh không lấy vì chúng nó còn có giá trị lợi dụng.

Cười lâm ngủ ba ngày, ngược lại làm vân điệp đi tiếp Lỗ Thanh Nguyên thời điểm hần còn đang ngủ.

Lỗ Thanh Nguyên trong djj0W3gV nhà rất nghèo khó, Vân Tranh không biết nguyên nhân gì tạo thành hần trạng huống như vậy, một quan ngũ phẩm vẫn là quán các thanh quý, coi như hần không thu lễ, hàng năm bổng lộc cũng đủ để cho hần trải qua hào phú sinh hoạt, Đại Tổng quan chức bổng lộc phi thường cao, nếu như không phải Lỗ Thanh Nguyên cố ý làm như vậy, như vậy hần nhất định có cái gì bất đắc dĩ nỗi khổ tâm trong lòng.

Khắp nơi báỉ lão sư đến chỗ tốt lúc này liền hiện ra, không riêng nhìn thấy Lỗ Thanh Nguyên, làm học sinh, cũng báỉ thấy phu nhân của hần Vương thị, những này nghi hoặc không tốt hỏi Lỗ Thanh Nguyên, hần cùng vân điệp đàm đạo nửa canh giờ liền dự định đi nha môn, ngày hôm nay là hưu mộc tháng ngày, hần nhưng không được nhàn, năm đó Thành Đô Tri Phủ trương vịnh tuy rằng minh diệu cổ kim, thế nhưng cũng lưu lại một hỗn loạn.

"Trương công lấy khôi kỳ hào kiệt chi tài, gặp thời tự phấn, mưu lược thần ra, công lao nghiệp hiển hách, chấn động bạo đương đại, nhưng mà tính nết táo bạo, sự gấp tự nhiên sẽ xuất hiện bỏ sót, bây giờ giao tử lạm phát, lại có ngãng đầu dấu hiệu, vật ấy nếu như không hơn nữa thống trị, e sợ sẽ cỏ dại lan tràn, đến lúc đó Thành Đô phồn hoa liền sẽ trở thành xem qua mây khói."

Lỗ Thanh Nguyên nói rất đúng, giao tử nói cho cùng hẳn là một loại tín dụng tiền, một khi tín dụng phá sản, sẽ tạo thành phản ứng dây chuyền, hậu quả rất đáng sợ, Vân Tranh rất muốn biết Đại Tổng người là ứng đối như thế nào tài chính nguy cơ, vì lẽ đó cũng không nói toạc, chỉ là hỏi: "Trương công nếu là đại tài, làm sao sẽ tính nết táo bạo đây? Học sinh biết được một cái đạo lý, như vậy tính nết người là khó có thể thành đại khí."

Lỗ Thanh Nguyên cười khổ nói: "Không táo bạo? Trương công có một lần ăn mì vằn thắn, khăn đội đầu trên dây lưng mấy lần rơi đến trong bát, hẳn càng thiên nộ với khăn đội đầu, đem đầu cân ném đến mì vằn thắn trong bát, hét lớn: "Chính người xin mời ăn cái đủ đi, lão tử không ăn!" Cái này điển cố sĩ phu bên trong không người không biết, người nói tính nết của hẳn làm sao?"

Nghe xong cố sự này Vân Tranh cũng chỉ có thể lắc đầu cười khổ, Lỗ Thanh Nguyên nhìn mặt trời đối với Vân Tranh nói: "Để sư mẫu của người chiêu đãi người ăn một bữa bữa trưa đi, sư phụ trước tiên đi một chuyến nha môn." Nói xong cũng vội vã đi rồi.

Lỗ Thanh Nguyên quê nhà là thẳng trì người, tự nhiên thích ăn diện, Vương thị liền cho Vân Tranh cùng hầu tử, Hàm Ngư làm mì sợi, trong nhà vú già tựa hồ cũng chỉ có hai cái, hơn nữa ba cái hầu nam chính là toàn bộ phủ đệ nhân thủ.

Vân Tranh Tây Lý khò khè cùng Lỗ gia hai đứa bé trai đồng thời ăn hết mì điều, thả xuống bát đĩa chấp tay đối với Vương thị nói: "Sư nương, tiên

sinh chính là thanh quý quan, chỉ bên trong tán đại phu chức bổng lộc liền là đủ để trong nhà trở thành cuộc sống xa hoa nhà, tại sao nghèo khó đến đây?"

Vương thị thở dài nói: "Trong nhà nguyên bản không đến nỗi này, từ khi gia ông lâm nạn, nguy rồi tặc tử độc thủ sau khi, người tiên sinh liền cho rằng tích tài chính là chuốc họa, vì lẽ đó, liền nắm ra bản thân bổng lộc giúp đỡ một ít nghèo khó học sinh, lại giúp đỡ cấm giang thư viện, trong nhà chỉ chừa rất ít một ít tiền tài, cho nên mới phải nghèo khó đến đây." Vân Tranh liền vội vàng đứng lên lạy dài nói: "Hôm nay mới biết tiên sinh đạo đức tốt, Vân Tranh xấu hổ!"

"Điều này cũng không oán người, người tiên sinh chính là bộ này bướng bỉnh tính tình, trong ngày thường từ không xã giao, vì lẽ đó cũng không có người bao nhiêu tiêu dùng, cũng được, bình an cũng là phúc phận."

"Nhưng là sự đệ sự muội tuổi còn quá nhỏ, đều là ăn thô lậu đồ ăn đối với thân thể cũng không có bao nhiêu chỗ tốt, tiên sinh yêu cầu quá mức hà khắc rồi, tiên sinh chí hướng không tốt không tuân theo, thế nhưng này đồ ăn trò gian, nhưng là có thể biến hóa,

Tuy nói chỉ có mì phở, thế nhưng, như thế mì phở bách dạng ăn pháp, sự nương cũng biết, càng là đơn giản nguyên liệu nấu ăn, liền càng là kiểm nghiệm đầu bếp nữ bản lĩnh, bây giờ tiên sinh không ở, đệ tử vừa vịn xuống bếp làm đầu sinh làm mấy thứ mì phở, như vậy cơm canh, e sợ không thể so đại yến kém bao nhiêu."

Nghe xong Vân Tranh, Vương thị có chút động tâm, Lỗ Thanh Nguyên từ Đâu Sa Huyền lúc trở lại liền đã từng nói Vân gia cơm canh, nàng cũng rất muốn mở mang kiến thức một chút.

"Nhưng là quân tử xa nhà bếp, người là viên chức, lại là sĩ tử, như vậy e sợ không thích hợp."

Vân Tranh cười nói: "Đệ tử thuở nhỏ phụ mẫu đều mất, một mục tiêu đệ lại là một tham ăn, vì lẽ đó chỉ có thể đem hết toàn lực cung phụng hãnh, kết quả năm rộng tháng dài, nấu cơm giặt giũ phùng y cái kia như thế sẽ không, đều nói quân tử xa nhà bếp, thế nhưng đệ tử xa không được, một xa, tiểu đệ liền chết đói, vì lẽ đó đệ tử từ không cho là xuống bếp là một cái hạ đẳng sự."

Vương thị mỉm cười gật đầu, như vậy bảo vệ ấu đệ thật thiếu niên tự nhiên nhận người yêu thích.

Vân Tranh tuy rằng giáo hoạt, thế nhưng đối với chân chính ẩn sĩ nhưng xưa nay không dám thất lễ nửa phần, chính mình hai vị lão sư đều là đạo đức trên ẩn sĩ, bất luận tự thể nghiệm vẫn là trong miệng giáo hóa, đều là tri hành hợp nhất người, người như vậy sẽ chỉ làm người kính nể, không dám có nửa phần bất kính.

Hầu tử cùng Hàm Ngưu cười ngựa chạy vội trở về Vân gia, đi lấy một ít bột lên men trở về, còn lấy một đại dũng dầu cải, liền Lỗ gia nhà bếp liền náo nhiệt lên.

Vương thị, lão bộc, đầu bếp nữ trong nhà mấy cái tri kỷ người nhà, cùng với ba đứa hài tử toàn bộ vi đến nhà bếp, cười vui vẻ nhìn Vân Tranh làm các loại mì phở.

Thái Dương nhanh lẹ thời điểm Lỗ Thanh Nguyên trở về, phát hiện trong nhà ngoại trừ người sai vặt ở ngoài một người đều không nhìn thấy, thấy người sai vặt cười híp mắt đối với hãnh nói phu nhân và tiểu thiếu gia tiểu thư, còn có khách toàn bộ ở nhà bếp, Lỗ Thanh Nguyên liền nhanh chân đi tới nhà bếp đến xem.

Mới vừa vào cửa, liền xem thấy con trai của chính mình ôm một Trương lão đại khô dầu ở gặm, khuê nữ cũng bưng mâm ăn một loại chính mình từ

trước tới nay chưa từng gặp qua đồ ăn, nhưng nhìn dáng vẻ rất tốt, bên ngoài khô vàng, bên trong rau họ xanh nhạt, còn có trứng gà nát.

Vương thị cười tủm tỉm ra đón nói: "Lão gia trở về, trước tiên rửa tay, ngày hôm nay cẩn thận mà khao khổ cực một ngày lão gia."

Lỗ Thanh Nguyên xem xét một chút chấy ngậm nước hương về trong phòng bếp xem Hàm Ngư, nơi đó còn có thể không biết là xảy ra chuyện gì, cười ha ha, liền đi rửa mặt một hồi, cởi quan bào, đổi sơn cư phục, ngồi ở bên cạnh bàn chờ mở tầm mắt.

Không bao lâu, vú già cùng đầu bếp nữ liền bưng lên bảy, tám loại mì phở, còn có vài loại chính mình chưa từng gặp điểm tâm, Vương thị từng loại cho Lỗ Thanh Nguyên giải thích, chỉ vào khô dầu đối với hắn nói: "Thiếp thân thích nhất cái này gọi là khô dầu thực, vỏ ngoài xốp giòn, bên trong mềm mại, lão gia trước tiên nếm thử."

Lỗ Thanh Nguyên không nói lời nào, chỉ là cười động chiếc đũa, mỗi dạng đều ăn một lần mới đối với Vương thị nói: "Tiểu tử này coi như không chức vị, đi làm ngự trù đều đầy đủ, hẳn xuất thân bần hàn, thế nhưng là gương một tấm phú quý miệng, đơn giản thực cũng có thể biến ra Hoa Hoa đến, rất hiếm có, những thứ đồ này nếu như mở rộng đi ra ngoài, có thể cho Đại Tống mang đến mấy thứ sống sót bản lĩnh."

Vương thị không vui, đối với trượng phu nói: "Đây là nhân gia tranh anh em độc nhất bí kỹ, dạy cho thiếp thân là không nhìn nổi thư anh em, trọng anh em, hoa hài nhi theo ngài chịu tội, ngài đền đáp quốc gia có thể, đừng cầm tranh anh em thứ tốt đi đền đáp, thiếp thân còn ngóng trông trở lại đông kinh Biện Lương thành sau khi, mời ngài mấy vị năm huynh lại đây thưởng thức, bằng không nhân gia đều là chuyện cười ngài ăn chính là trâu ngựa liêu, thiếp thân cái này bà chủ trên mặt cũng không vẻ vang."

Lỗ Thanh Nguyên nói: "Vân Tranh đây?"

"Trở về, hần nói ngài bận bịu một ngày, ăn thật ngon mấy cái cơm, nghỉ ngơi một chút mới là chính kinh, mang theo hai cái gia người đi rồi, đứa nhỏ này rất tốt, thiện lương, hiếu lễ, tướng mạo cũng có thể được cho đình cấp tử, chúng ta khuê nữ quá nhỏ, bằng không làm cái con rể vẫn là rất tri kỷ."

" người nói hần thông minh, nói hần hiếu lễ, nói hần trọng tình nghĩa đều được, chính là đừng nói hần thiện lương, một người ở Đâu Sa Huyền phiên thủ vi vân phúc thủ vi vũ, một giặc cướp sơn trại, một mạnh mẽ thổ phiên bộ tộc, bởi vì hần toàn bộ đều biến thành tro bụi, chết người không xuống hai ngàn, liền cái này cũng chưa tính thổ phiên người lẫn nhau thảo phạt thì chết người. Hần thừa phụng lang mũ, chính là năm máu nhuộm thành."

Vương thị vỗ ngực một cái nói: "Thiếp thân còn tưởng rằng hần giết chính là hảo nhân, hóa ra là giặc cướp cùng thổ phiên người a, hai ngàn cái ác tặc thủ cấp mới đổi tới một người thừa phụng lang, còn muốn thêm vào ngựa, đứa bé kia thiệt thòi."

"Người biết cái gì, nếu như không phải xem ở hần trọng tình trọng nghĩa phần trên, người đầu tiên ra tay đả kích hần người sẽ phải là ta, Đại Tổng bây giờ Tứ Hải thái bình, tuy nói cùng Lý Nguyên Hạo còn có chút gút mắc, ww uukanshu. net cái kia có điều là giới tiến chi nhanh, thời loạn lạc mới xảy ra kiêu hùng, Vân Tranh người như vậy nếu như không thể là triều đình sử dụng, sẽ là mối họa lớn, hần năm nay có điều mười lăm tuổi, đã là tài hoa xuất chúng hạng người, ta cũng không dám muốn hần sau khi trưởng thành sẽ biến thành hạng người gì."

Lỗ Thanh Nguyên bưng lên một bát cái còi diện, chậm rãi ăn, thật lâu mới ngẩng đầu lên đối với Vương thị nói: "Tình một trong đồ là nhất ràng buộc người, cũng được, ta coi như người dẫn đường của hần được rồi, sau đó phúc họa khó liệu."

Nghe được câu này, Vương thị nhất thời vui vẻ ra mặt, dưới cái nhìn của nàng Vân Tranh chính là một người hiền lành ánh mặt trời thiếu niên, nhà ai bại hoại cười lên trên mặt sẽ có lúm đồng tiền? Chính mình hài nhi tương lai có lợi hại như vậy một vị sư huynh chăm sóc, tất nhiên sẽ tiền đồ Vô Ưu.

Từ cửa nhỏ ra Thành Đô thành, Vân Tranh lại một lần nữa nhìn thấy cái kia mảnh rừng đào, hoàng hôn tốt tươi bên trong rừng đào tựa hồ cũng đang ngủ say, chỗ cao cành ở nửa sáng nửa tối tia sáng bên trong có vẻ kiên cường cực điểm, thấp nơi cành cây nhưng đen thùi lúi húng, như vậy tia sáng bên trong cũng không thấy rõ mỹ nhân mặt, huống hồ hoa đào cũng rất cục tan mất, đầu cành cây chọc lấy vài miếng nộn diệp, nhảy xuống ngựa chém một cái đào cành, trong nhà hoa đào cũng cảm tạ, nên là đổi cành non thời điểm.

Về đến nhà, chân trời cuối cùng một tia tia sáng cũng biến mất rồi, tiến vào hậu viện, phát hiện cười lâm gian phòng phá thiên hoang chướng đặng, Vân Tranh lặng lẽ đi tới, trong phòng truyền đến Hoa nương cười duyên thanh, còn có cười lâm vỗ tay âm thanh, nhìn dáng dập dằm luận rất là tập trung vào, ngay ở Vân Tranh dự định rón ra rón rén rời đi thời điểm, liền nghe cười lâm âm thanh từ trong phòng truyền tới: "Người nếu như dám to gan ở trong rượu hoặc là cơm canh bên trong đoàn tụ tán, ta liền đem người đưa vào hoàng cung làm thái giám!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Hạo 2

Vân diệp xoay người rời đi cười lâm gian phòng, nếu nhân gia không có làm một ít ám muội sự tình, chính mình liền không có cần thiết cho bọn họ đăng ra không gian, năm đó phủ đầu bà mỗi thành công vì là thái giám khả năng, chỉ có thể làm vương bà.

Hoa nương quần áo xuyên rất đơn bạc, mỏng manh lụa mỏng dưới đáy màu đỏ ngực tử như ẩn như hiện, ngực tử tối đầu trên một con hồng nhạt Hồ Điệp chính đang uyển chuyển nhảy múa, nếu như nói nàng không phải đến câu dẫn cười lâm Vân Tranh đánh chết cũng không tin.

Ngày hôm nay cười lâm rất sạch sẽ, trên đầu búi tóc cũng không loạn chút nào, trước kia làm cây trâm cành mạn gai phỏng chừng bị tịch nhục đem ném đi rồi, hiện tại trên đầu hắc cắm vào một con bạch ngọc trâm, trên người mặc một bộ màu xanh áo choàng, trên chân cũng rất cục có một đôi bố miệt. Đây là được rồi, muốn làm đạo sĩ lừa người không xuống tiền vốn có thể không được.

Nhìn thấy Vân Tranh tặc mục nhấp nháy trên dưới đánh giá chính mình, cười lâm có chút lúng túng, xoa xoa tay nói: "Y phục của ta bị đốt, tịch nhục chết sống muốn ta xuyên bộ y phục này..."

Hoa nương đánh gãy cười lâm ngốc giải thích cười nói: "Lôi huynh, ngài vốn là oai hùng, xuyên này một thân vừa vặn cùng ngài khí chất bổ sung lẫn nhau, ngài đừng nói tịch nhục còn có mấy phần ánh mắt."

"Đúng đấy, tay trường chân trường khung xương lại rộng lớn, như vậy người giỏi nhất ra thịt." Vân Tranh ở một bên tàn bạo nói.

"Nam nhân liền nên oai hùng, nữ nhân nên kiều mị, đây là ông trời đã sớm an bài xong, không giống người nào đó tế bì nộn nhục, nở nụ cười trên mặt còn có hai cái lúm đồng tiền, nam nhân trường thành nữ nhân tương nhớ tới đến liền cảm thấy rùng mình."

Cười lâm tu dưỡng rất tốt, ha ha cười không lên tiếng, thế nhưng Hoa nương cũng không phải một nhiều người người, vừa nói chuyện liền công kích Vân Tranh tối chính mình kiều ngạo địa phương.

Cười lâm cười ha ha xem hai người đấu võ mồm, tựa hồ như vậy liền có thể làm cho hẳn được thỏa mãn cực lớn.

Hoa nương bỗng nhiên đầu trộm đuôi cướp đem mặt tiến đến Vân Tranh trên mặt nhìn kỹ một hồi, vỗ tay cười ha ha nói: "Lôi huynh, người xem tiểu tử này, đây mặt ý xuân, nhất định là có người trong lòng, ta liền kỳ quái nha, trên đại sảnh có thêm một bó héo tàn hoa đào, một cánh hoa đều không có còn không nở ném xuống, ta còn tưởng rằng là tịch nhục ở hoa mắt si, nguyên lai hoa mắt si có một người khác."

Tiểu tử nói một chút, lấy người nham hiểm thủ đoạn, đắc thủ hay chưa? Sau đó trên đường phố gặp phải oán phụ dây dưa nhưng là khó coi."

Cười lâm bỗng nhiên chen miệng nói: "Hẳn coi trọng Lục gia ba tiểu thư."

"Làm sao người biết?" Vân Tranh rất kỳ quái, cái tên này ngủ ba ngày giấc lại biết tất cả mọi chuyện.

"Nhà người tịch nhục mỗi ngày đều ở sát vách trong đại sảnh thu cánh hoa, trong miệng chửi bới chàm đất gia ba tiểu thư, ta nghĩ không biết đều

khó khăn." Cười lâm vừa nói xong rồi cùng Hoa nương đồng thời bắt đầu cười ha hả.

Hoa nương bỗng nhiên mạnh mẽ đĩnh chỉ cười to, một mặt nghiêm túc nhìn Vân Tranh nói: "Lục gia có năm vị khuê nữ, đại khuê nữ lục uyển dung xa giả Hà Bắc, hai khuê nữ lục cười ảnh giả cho đối vận khiến đại công tử, người coi trọng sẽ không là ba khuê nữ Lục Khinh Doanh chứ?"

Vân Tranh cười nói: "Thục nữ hoài xuân, cát sĩ dụ chi, có gì không thích hợp sao?"

"Không được!" Hoa nương hét rầm lên, nói xong cũng trạm lên đi tới Vân Tranh trước mặt nói: "Người tìm đừng khuê nữ của người ta dễ bàn, đi thâu, đi cướp, dưới xuân được, đánh lén đều thành, tử tử nhất định giúp người, chỉ có cái này Lục Khinh Doanh không Thành, Trương cát lão thần tiên tự mình cho nàng phê quá mệnh cách, nói nàng mệnh chính là Cửu Dương thương cung mệnh, cùng nam nhân thiên sát cô tinh mệnh cách đồng dạng hết thuốc chữa, ai cưới ai chết, chưa từng ngoại lệ, người không thể cưới nàng, sẽ hại chết người.

Tiểu Vân tranh ngoan a, nghe lời của tử tử, nếu như người yêu thích mỹ nữ đây, tử tử giúp người tìm, kỳ thực ta mời chào con bé kia Đường Đường liền rất tốt,

Nở nụ cười a, trên mặt cũng có hai cái lúm đồng tiền nhỏ, hai con mắt đại đại, liếc mắt nhìn liền có thể ngọt chết cá nhân, cùng người rất xứng, lấy bản lãnh của người không cần thiết cưới một thế gia nữ tử cũng có thể thăng chức rất nhanh, nói cho người a, những cô gái kia đều cùng gỗ như thế, không có nửa điểm phong tình, dài đến cũng là chuyện như vậy, nghe tử tử, chúng ta không muốn nàng, muốn Đường Đường."

"Thiếu đến rồi, lại muốn gạt ta, Đường Đường là mạng người gốc rễ cây rụng tiền, người sẽ đem nàng cho ta? Lại nói ta rơi vào đi tới, liền cảm thấy

Lục Khinh Doanh không sai, ngày hôm nay lúc trở lại ta còn muốn có thể hay không ở đảo viên nhìn thấy nàng."

Cười lâm đứng lên đến đi tới Vân Tranh trước mặt hỏi: "Người thật sự không để ý cái kia Cửu Dương thương quan?"

"Khà khà, ta là trong thiên địa một viên đồng đậu phụ, chường không nát, luộc không quen, nện không biến, xào không bạo, liền muốn nhìn một chút cái này cái gọi là Cửu Dương thương giác quan làm khó dễ được ta!"

"Được! Đây mới là ta cười lâm bằng hữu, lão thiên khốn kiếp khắp nơi làm khó dễ người, nam nhi tốt liền muốn hành nghịch cảnh, đi gõ ghè, phá Bụi Gai, chính là chết cũng muốn thắng người bản, dám làm khó dễ chúng ta, chết cũng muốn từ ông trời xương gò má trên căn khối tiếp theo thịt đến!" Cười lâm nói lớn tiếng, nói dũng cảm, bất giác dùng tới trung khí, trên nóc nhà đều có tro bụi dj5jz17L phốc cao lương rơi xuống.

Hoa nương cũng không khỏi giơ cao lồng ngực, mê say nhìn cười lâm, hận không thể ngay lập tức sẽ nhào tới.

Vân Tranh sở trường vung mở bụi bặm, đem cười lâm ấn tới chỗ ngồi nói: "Vậy cũng không được, chúng ta mệnh khá là đáng giá, ông trời làm khó dễ chúng ta liền vòng quanh ông trời đi, không trêu chọc nổi ta còn không trốn thoát? Muốn đi căn ông trời xương gò má ngài đi, tiểu đệ ở phía sau vì là ngài phát cờ hò reo, nhỏ hơn đệ tự mình đi tới đó là quyết định không được.

Lục Khinh Doanh ta cưới định, chúng ta đối một loại dòng suy nghĩ, người khác không dám cưới, liền nói rõ vậy thì là ông trời cho ta lưu người vợ, bằng không ta đi đâu đi tìm một gia thế, tướng mạo, tu dưỡng, phẩm chất cũng không tệ lão bà? Chúng ta phải tin tưởng ông trời, hẳn là thiện lương, chỉ là rất nhiều lúc là chúng ta đem lão nhân gia người ý tứ cho xuyên tạc.

Trên thực tế, chúng ta là nghĩ như thế nào, ông trời trên căn bản sẽ như vậy nghĩ, Thiên nhân cảm ứng nói chính là cái đạo lý này, lão huynh a, sau đó không có chuyện làm không muốn già đi gặm ông trời xương gò má, ông trời kỳ thực không sai."

"Vô liêm sỉ!"

Cười lâm cùng Hoa nương đồng thời rống lên một cổ họng, sau đó liền đem Vân Tranh đẩy ra cửa phòng, Ngũ Câu nói không sai, Vân Tranh học được ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa sau khi, lại phun ra, sẽ mang theo một cỗ mùi thối.

Oán hận đang cười lâm trên cửa đá hai chân, không ai cho mình mở cửa, không thể làm gì khác hơn là chấp tay sau lưng đi tìm Vân Nhị, đây mới là một có đồng dạng tư tưởng, tương tự kiến thức đồng loại.

Vân Nhị thán ngày quá càng ngày càng vui vẻ, ngồi ở trên giường, nghe tịch nhục nói cho hẳn cố sự, tuy rằng những này cố sự có điều là chút sơn tinh quý quái truyền thuyết, Vân Nhị vẫn là nghe đến say sưa ngon lành, không ngừng truy hỏi đoạn sau.

Tịch nhục thấy Vân Đại đi vào, cúi đầu liền ra ngoài phòng, Vân Nhị thấy tịch nhục phi thường thương tâm căm tức đối với Vân Đại nói: "Người sau đó không cho lại thương lão bà ta tâm, càng không cho đánh lão bà ta chủ ý."

Vân Đại đem Vân Nhị ném tới giường bên trong chính mình nằm xuống đến, nhìn Vân Nhị nói: "Người nói ta cưới Lục Khinh Doanh có phải là tính sai? Cười lâm muốn ta đi cùng ông trời liều mạng, Hoa nương muốn ta từ bỏ, lão sư ý tứ cũng là từ bỏ đi, người thấy thế nào?"

Vân Nhị thiếu kiên nhẫn nói: "Một mình người điều tia cưới đến một siêu cấp Bạch Phú Mỹ có cái gì không hài lòng, còn mệnh tương vật này

người trước đây quan tâm quá sao? Chuyển sang nơi khác liền trở nên do dự, tiện nhân đều là lập dị."

Bị Vân Nhị mắng thành tiện nhân, Vân Đại chính mình cũng cảm thấy rất tiện, cùng Vân Nhị thảo luận Thiên Mệnh thực sự là tìm lộn người, cái tên này trên căn bản là cùng cười lâm là một nhóm, từ nhỏ đã xui xẻo, cho nên đối với ông trời tràn ngập phiến diện.

Chuẩn bị lúc ngủ, lão Liêu lặng lẽ xuất hiện ở ngoài cửa, nhỏ giọng nói: "Có người đưa tới một người tui."

Vân Đại nở nụ cười, để lão Liêu đi tìm cười lâm, Hoa nương lại đây, chính mình trước tiên đi tới tiền thính, tiền thính trên bày đặt một túi, một người áo đen ảnh giấu ở tiền thính bóng đen bên trong, thấy Vân Tranh lại đây, liền ôm một cái nắm đấm nói: "Thừa phụng lang xin mời tra nghiệm!"

Vân Đại mở ra bao tải, Hạo ca quả nhiên ngay ở bao tải bên trong, thăm dò hần hơi thở, hần chỉ là đã hôn mê, cười lâm xem xét một chút nói: "Thuốc mê!"

Vân Tranh từ trong lòng móc ra bị tốt năm mươi quán giao tử đặt ở môn đình trước trên bậc thang nói rằng: "Từ đây lại không liên quan!" Đứng trong hắc ảnh hán tử thân tay cầm lên giao tử cẩn thận đếm một lần, cẩn thận ôm vào trong lòng, chắp chắp tay nói: "Lại không liên quan!" Nói xong cũng từ cửa nhỏ bên trong đi ra ngoài.

Cười lâm theo người mặc áo đen đi ra ngoài, không bao lâu sẽ trở lại, đối với Vân Tranh nói: "Sáu người, toàn bộ đi rồi."

Nghe xong cười lâm, Vân Tranh lúc này mới để lão Liêu tìm đến một chậu tử nước lạnh giội ở Hạo ca trên mặt, Hạo ca đánh một cái giật mình, từ từ mở mắt, thật vất vả định ra thần liền nhìn thấy Vân Tranh mặt.

"Người nợ ta một trăm quán tiền!" Vân Tranh nhìn Hạo ca nói.

"Mệnh là người cho, người cũng biết ta trả không nổi, chỉ cần lão nương ta cùng em gái không có chuyện gì, người bất cứ lúc nào lấy đi cái mạng này liền vâng." Hạo ca nói rất thẳng thắn, cũng là lời nói thật.

"Biết người trả không nổi, vì lẽ đó ta an bài cho người một công tác, như vậy vừa đến người rất nhanh sẽ có thể trả lại tiền."

"Giết người vẫn là phóng hỏa?"

"Ta là người tốt, ww uukanshu. net không giết người cũng không phóng hỏa, an bài cho người việc chính là xem trọng một nhà thanh lâu, không nên hấn bị những khác lưu manh quấy rối, cũng chính là tục xưng tay chân, người khác bắt nạt phụ chúng ta thời điểm, người đánh hấn, chúng ta bắt nạt người khác thời điểm người cũng đánh hấn, mỗi tháng cho người ba quán tiền, hai quán tiền đưa ta, nhất quán tiền dưỡng lão nương người cùng em gái, người ăn ở đều ở thanh lâu, thế nào?"

Hạo ca nghi hoặc nhìn Vân Tranh, không phải là bởi vì điều kiện quá hà khắc, mà là điều kiện cho quá tốt, nhất quán tiền đầy đủ ở Thành Đô phủ tìm tới hai cái hoa cánh tay, bọn họ sẽ cướp làm cái này nghề nghiệp.

"Đều nói rồi, cứu người đi ra là xem lão nương người đáng thương, phố phường bên trong những kia hoạt động người cho rằng ta không biết? Người vẫn tính là đám người kia bên trong giảng nghĩa khí, Hoán Hoa Khê nghe nói chính là địa bàn của người, hiện tại lưu không được, người đã chết rồi, hiện tại người là Hạo ca đệ đệ tên là hạo hai, người sau đó chỉ có thể đi trong thành hỗn."

"Trước hết để cho ta xem qua lão nương cùng em gái, chỉ cần các nàng không có chuyện gì, người nói thế nào, ta làm sao làm."

"Được, trước tiên đi rửa ráy thay quần áo, bộ dáng này đi thấy bọn họ không tốt lắm."

Lão Liêu dẫn Hạo ca đi rửa ráy, Vân Tranh quay đầu lại nhìn Hoa nương nói: "Như thế nào) cho người tìm tay chân rất tốt nha, cùng ngày nếu như không phải là bị Bộ Khoái khóa lại yết hầu, cái kia tám cái Bộ Khoái sẽ bị hấn tươi sống đánh chết."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Rút Củi Dưới Đáy Nồi

Vân Tranh người không nhận ra gia mẫu tử ôm đầu khóc rống cảnh tượng, vì lẽ đó rất sớm liền trốn đến hậu viện đi tới, có điều cuối cùng vẫn bị hạo hai tìm tới, vẻ mặt biến hóa vô số lần mới đối với Vân Tranh nói mẫu thân nàng cùng em gái muốn đi qua đập đầu.

"Quên đi thôi, ta tối không chịu được người khác cho ta đập đầu, đặc biệt là lão nhân gia, hạo hai, biết người phi thường hận ta, thế nhưng không muốn đem loại này sự thù hận mang tới ở bề ngoài, nói thật, lần này đúng là ta nhẹ dạ, bằng không, người sẽ không có mệnh sống sót đi ra, sở dĩ nói cho người những này, không phải muốn người cảm ơn, chỉ là muốn người nhớ kỹ, người nói cho cùng không thể đi ngược đại đạo quá xa, bằng không sẽ chết."

"Những người kia đều chết rồi! Chín người, toàn bộ, trong đại lao cháy..."

"Người rất hoài niệm tình bọn họ?"

"Ta chỉ nói là nói, không có tình nghĩa gút mắc, trên đại sảnh những người kia chỉ nhận ta là đầu sỏ thời điểm, liền không tình nghĩa." Hạo hai nói xong, liền vội vã đi rồi, hẳn muốn mang lão nương cùng em gái thừa dịp ban đêm về nhà một chuyến, không phải vì thu thập đồ tế nhuyễn, chỉ là vì xa xa mà liếc mắt nhìn, sau đó liền cũng lại không có cơ hội trở lại Hoán Hoa Khê.

Một nhà ba người đi rồi, Vân Tranh cũng không lo lắng Hạo ca sẽ nhiều lần, cười lâm cùng Hoa nương nhìn, hẳn không có bất kỳ cơ hội phản kháng, tin tưởng Hoa nương sẽ từ từ mà đem Hạo ca dạy dỗ trở thành một hợp lệ thanh lâu tay chân.

Đêm tối che lấp vô số tội ác, cũng che lấp vô số mỹ lệ, cứu một người giết chết chín người, cũng không biết món nợ này là tính thế nào, Vân Tranh lắc đầu một cái liền đi ngủ, nửa tháng qua đi liền muốn đến trường đi, hiện tại cần phải cố gắng địa bình tĩnh lại tâm tình đọc sách.

Hoán Hoa Khê quanh năm suốt tháng kỳ thực chỉ có mùa xuân mới sẽ Lưu Hoa, thời gian còn lại bên trong có điều là một cái trong suốt Khê Thủy, bây giờ chính là xuân tà dưới thị thời gian, từng nhà đều ở luộc kén kéo tơ.

Tịch nhục nhìn ra ước ao cực kỳ, nàng năm nay không có kén tằm có thể luộc, nhìn thấy nhân gia đều ở xuân bận bịu, chỉ có chính mình du thủ du thực, liền cảm thấy đã đã biến thành lại lão bà, lắc Vân Đại vạt áo nhất định phải làm chút kén tằm lại đây luộc.

Này không tốt đẹp gì cười, tịch nhục là làm quán việc nhà nông người, mùa xuân là mỗi cái nông gia gieo hi vọng mùa, nếu như không có mùa xuân gieo, như vậy đợi được mùa đông sẽ bị tươi sống chết đói. Vì lẽ đó xuân canh, Hạ vên, thu thu, đông tàng mỗi một cái phân đoạn cũng không dám sơ hở, đối với lao động, Vân Tranh xưa nay đều là cầm tôn kính thái độ, hơn nữa mặc kệ ra sao lao động.

"Tịch nhục, muốn có tằm, chúng ta nhất định phải có Tang Điền, nhưng là chúng ta ở Thành Đô phủ không có địa, coi như là hiện tại mua đất, người muốn dưỡng tằm cũng phải chờ tới trồng trọt tang thụ sau đó mới được."

Tịch mắt thường bên trong mang theo nước mắt, bất luận Vân Tranh nói thế nào chính là không buông ra Vân Tranh vạt áo, ở trong mắt của nàng xuân tà đã dưỡng không được, thế nhưng còn có thể dưỡng Hạ tà a , còn phiền phức, thiếu gia chính là giải quyết phiền phức.

"Được rồi, thiếu gia đi chuẩn bị cho người Tang Điền, người đi mua tà loại, chờ djDmIt6B người tiểu tà ập đi ra, thiếu gia liền cho người đem Tang Điền kiểm về đến rồi." Không cưỡng được tịch nhục, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là để quyền sách xuống đi cân nhắc mua đất sự tình.

Thân ở nông thôn, đầy mắt nhìn tới nhưng không có một khối đất ruộng là chính mình, Vân Tranh cũng cảm thấy không quá thích hợp, chính mình cũng yêu thích nông canh, hoặc là nói thích xem người khác nông canh, này nhất định phải làm một mảnh đất trở về mới được.

"Thiếu gia, Tang Điền đó là tổ nghiệp, không ai chịu bán, đặc biệt là Thục trung, thật là nhiều người gia liền dựa vào dưỡng tà ương tư sống qua, càng thêm sẽ không dễ dàng ra tay chính mình Tang Điền, huống chi ngài muốn vẫn là mặt trên có tang thụ Tang Điền, đó là bảo bối, không ai chịu bán."

Lão Liêu vừa nghe đến Vân Tranh yêu cầu, gương mặt liền co lại thành một đoàn, phá gia chi tử mới sẽ bán ra trong nhà tổ nghiệp,

Sẽ bị tộc nhân cố sức chửi, nghiêm trọng sẽ ngâm trư lung, đem người giết chết quan phủ đều mặc kệ.

"Phá gia chi tử?" Vân Tranh nở nụ cười, cõi đời này có một loại ôm cao thượng lý tưởng phá gia chi tử, có cái này cao thượng mục tiêu, bất kể như thế nào phá sản, vậy cũng chỉ sẽ đưa tới người khác tôn kính, tuyệt đối sẽ không có một người nói bán cái chữ "không", ngược lại sẽ có hương nông chọc lấy ngón cái khoa người này có nghị lực.

"Lão Liêu, người đi tìm người môi giới, xin bọn họ đi chỗ đó chút gia cảnh bần cùng người đọc sách trung gian đi hỏi một chút có hay không muốn bán đất ruộng, nếu như có, tốt nhất ngay ở Hoán Hoa Khê, ta không thích trong nhà địa rời nhà quá xa."

Lão Liêu từng từng ở trên đầu của mình vỗ một cái tát, chính mình làm sao liền đem những này phá gia chi tử quên đi?

"Nhà giàu không cần mua ruộng tốt, thư bên trong tự có ngàn chuông túc. An cư không cần giá cao lâu, thư bên trong tự có Hoàng Kim Ốc. Cưỡi vợ mặc hận bất lương môi, thư bên trong tự có Nhan Như Ngọc. Ra ngoài mặc hận không người theo, thư bên trong xa mã nhiều như thóc. Nam nhi muốn toại bình sinh chí, Ngũ kinh cần hướng về phía trước cửa sổ đọc."

Vân Tranh chậm rãi ghi nhớ này thủ rắm chó không kêu thơ, trong lòng cảm khái rất nhiều, một Hoàng Đế lừa gạt Khởi người đến thực sự là hiệu quả kinh người, từ khi bài thơ này xuất hiện sau khi, Tống Triều vũ nhân sống lưng liền triệt để bị cắt đứt, hơn nữa Hàn Kỳ câu kia tên Đông Hoa môn xưng tên mới là hảo hán nhận định, thiên hạ người đọc sách liền đạt được nhiều đường như cá diếc sang sông.

Rõ ràng người cao mã đại râu quai nón, duỗi tay một cái lập tức liền có nghìn cân lực lượng hảo hán vẫn cứ bị từ nhỏ quản thúc thành nhược không trải qua phong đọc sách lang, đầy mặt râu quai nón vẫn, mềm nhũn ghi nhớ "Cầm tay nhìn nhau nước mắt, nhưng lại không có ngữ ngưng nghẹn." Sau đó thương cảm gào khóc...

Như vậy hán tử nên làm bọn cướp đường, làm cường đạo, làm quan quân, giết người như ngóe, muốn mà chết trận, muốn mà bị quan phủ thiên tân vạn khổ sau khi nắm được chặt đầu mới đúng, về nho nhã ôm năm đấm tự xưng văn sinh bá kiến thừa phụng lang toán xảy ra chuyện gì.

Vân Tranh nhìn đại hán trước mặt, thân cao tới tám thước, chỉ là sáu lợi hại, cây gậy trúc như thế chọc lấy một cái rộng lớn mang theo này miếng vá nho bào vè nho nhã chào.

Nếu nhân gia lấy lễ gặp lại, Vân Tranh làm kẻ bề trên, không thể làm gì khác hơn là hỏi: "Đọc sách lang hiện tại đọc sách gì? Có thể có văn tự thấy thế, không biết ở cái kia thư nhà viện vào học?"

Đại hán ngăm đen khuôn mặt đã biến thành màu tím, chớp ày một lát mới chấp tay nói: "Học sinh tám tuổi đi học, đến nay kẻ vô tích sự, bây giờ thống hạ quyết tâm, tức giận phẫn đấu, may mắn được tiên sinh đề cử, chuẩn bị bán thành tiền tố điền, vào Long sơn thư viện học tập."

Vân Tranh lật xem đại hán đưa tới mấy thiên văn chương, thở dài một tiếng nói: "Long sơn thư viện chính là tư gia thư viện, từ trước đến giờ nhận tiền không tiếp thu người, người gia thế không đủ, mười mẫu Tang Điền có thể cung người mấy năm cần thiết?"

Xem người văn chương, bì lậu rất nhiều, đối với thánh nhân ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu xa cũng có bao nhiêu nơi xuyên tạc, có thể thấy được người cũng không có gặp phải danh sư giáo dục, như vậy vôi vàng đoạn người đường lui, trong nhà vợ con làm sao sinh hoạt?"

"Cổ không được rất nhiều, Nhan Hồi phân chúc, tang duy Hàn thiết nghiền mài xuyên, có tiên hiền ở trước, hoặc hùng làm sao có thể hạ xuống người sau, thừa phụng lang cho rằng hoặc hùng văn chương có mấy phần hỏa hầu?"

Vân Tranh chung quanh nhìn, lão Liêu cũng ở xem hoặc hùng văn chương, trên mặt vẻ mặt phi thường đặc sắc, Vân Tranh không tốt cùng hẳn đàm luận tài hoa loại này hẳn căn bản cũng không có đồ vật, nếu như cái tên này hiện tại xếp bút nghiên theo việc binh đao, Vân Tranh tuyệt đối sẽ đại lực chống đỡ, hiện tại cái tên này muốn đi đọc sách, hay là thôi đi, nhà

hắn Tang Điền cũng không thể mua, nếu như mua lại, Vân Tranh liền cảm giác mình thực sự chẳng ra gì.

"Thừa phụng lang vì sao lỡ hẹn? Chúng ta đã nói xong rồi giá cả, vì sao lật lọng? Nếu như ngài cảm thấy giá cả cao, có thể lại thương lượng sao, có điều nhà ta bên trong mười mẫu Tang Điền chính là thượng đẳng nhất thật đất ruộng, toàn gia năm thanh ngày đêm chăm sóc chưa từng sai lầm, bây giờ chỉ hái xuân diệp, Hạ diệp chính là to mọng thời gian, mua được sau khi ngay lập tức sẽ có thể cho ăn tằm, là chân chính thật Tang Điền a."

Vân Tranh đứng dậy đối với người môi giới người nói: "Là ta bội ước, người nhìn ta một chút nên bồi thường bao nhiêu, dựa theo quy củ đến, nhà hắn Tang Điền ta nếu như mua lại, bước đi đều phải cẩn thận, bị sét đánh vậy thì quá không có lời."

Người môi giới lão nhân cười khổ trả lời nói: "Thừa phụng lang lòng tốt chắc chắn có báo đáp tốt, chỉ là này người đã bị mỡ heo che đậy tâm hồn, bất kể như thế nào khuyên bảo đều không làm nên chuyện gì, hắn trên có cha mẹ, dưới có thể tử, trong nhà có thể bán đều bị hắn bán sạch, gần nhất bị một không biết nơi nào tiên sinh tiến cử đến Long sơn thư viện, nơi đó kỳ thực chính là một nhà giàu tử chỗ chơi đùa, hắn một giới ông đồ nghèo quá đi nơi nào có thể rơi xuống chỗ tốt, tới chỗ nào đọc sách? Đều là chuyện cười."

Có điều lấy lão Hán chỉ thấy, ngài vẫn là đem này mười mẫu địa mua lại, như vậy chỉ ít hắn còn có thể nhiều năm vài đồng tiền, nếu như bị hắn đặt cọc cho Long sơn thư viện, không cần nói tiền, cả nhà của hắn không còn tằm tì sẽ lập tức chết đói."

Bành lễ tiên sinh chẳng biết lúc nào đứng ngoài cửa sổ, lẳng lặng mà nhìn trước mắt tình cảnh này, vừa nãy Vân Tranh nói ra bội ước, lão tiên sinh thoả mãn gật gù, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn không phải quân tử đức hạnh, vốn là muốn đi vào, không nghĩ tới chuyện này lại ra biến hóa,

nha người kỳ thực cũng có đạo lý, Vân Tranh ra giá cao mua lại xác thực cũng không tính là thất đức.

Vân Tranh đứng ở trên ghế, nhìn hoắc hùng con mắt nói: "Người không phải đọc sách liêu, trời sinh liền không thích hợp, ta không biết người cái nào gân không đúng lựa chọn đọc sách con đường này, người hiện tại đã biết chữ, lấy thân thể của người hiện tại đi đầu hiệu quân ngũ tất nhiên có thể làm Bách phu trưởng, cổ nhân cũng đã nói, Ninh làm Bách phu trưởng, thẳng làm một lá thư sinh mà, ww.uukanshu.net ở trong quân pha trộn mấy năm, làm một võ quan không giống nhau có thể quang tông diệu tổ?"

"Nhữ dùng cái gì nhục ta chi rất : gì vậy!" Hoắc hùng giận tím mặt, trên mặt nổi cả gân xanh, nắm chặt nắm đấm chân chính chính là râu tóc cầu trương thần uy cực kỳ làm người kinh hãi.

Vân Tranh chà chà hai lần, như vậy hảo hán tử không đi quân ngũ đúng là chà đạp, đưa tay ra tàn nhẫn mà một cái bạt tai liền giật đi ra ngoài, hoắc hùng dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, tầng tầng đã trúng một cái.

"Đọc đọc sách liêu hiểu nghĩa hai chữ đều đã quên, ta hận không thể một cái tát phiến chết người, liền người những kia rắm chó không kêu văn chương, lại còn là người từ bách mười thiên văn chương bên trong sưu kiếm đi ra thượng phẩm, thực sự là hoạt thiên hạ chi đại kê, có biết hay không, bất hiếu không kính giả vào không được Long Môn, người vì bản thân chi tư, không để ý già nua cha mẹ, gào khóc đòi ăn ấu tử tính mạng, nhất ý đi học, người định dùng bọn họ hài cốt đến lát thành người tiền đồ?"

Người Tang Điền ta mua lại, thế nhưng ta sẽ tố giác người làm ác, để người đời này vào không được Long Môn."

Đây chính là rút củi dưới đáy nồi, hoắc mạnh mẽ nộ, xông lên liền muốn cùng Vân Tranh liều mạng, lại bị cười lâm miễn cưỡng hạn chế, Bành lễ tiên sinh vỗ tay đi tới, đối với hoắc hùng nói: "Người đức hạnh có thiệt

thời, Vân Tranh động tác này cũng không không thích hợp, bất hiểu không kính giả không vào Long Môn đây là triều đình kỷ cương, không cho vi phạm, lão phu cũng sẽ tố giác người, hiện tại, nhà người Tang Điền còn bán là không bán?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Thế Gia A

Hoắc hùng thân thể run rẩy lên, xoay người rầm một tiếng liền quỳ rạp xuống Bành lễ tiên sinh dưới gối, khóc lớn hỏi: "Thằng nhãi ranh đi học chẳng lẽ có sai?"

"Không sai, thánh nhân đều nói hướng người tịch chết không tiếc rồi, ai dám nói đi học có lỗi."

"Tại sao hoắc hùng đi học khắp nơi bị ghét, khắp nơi làm khó dễ, tiên sinh lấy quân tử tự xưng, có thể nào hành này ác sự?"

Bành lễ tiên sinh giơ tay vuốt hoắc hùng đỉnh đầu, đau xót địa nói: "Người từ bốn năm trước liền một lòng muốn vào cấm giang thư viện, ý nghĩa đến thành, khổ đọc không ngừng, nhưng là a, người thật sự thiếu hụt đọc sách thiên phú, tuy nói cần có thể bù chuyết, ở vỡ lòng, minh lý vẫn có hiệu quả, thế nhưng đến cấp độ càng sâu ý hội, liền không còn là cần lao có thể bổ túc, vậy cần chính người tiến hành suy nghĩ, dung hợp, sau đó cầu tân đột phá, lão phu quan sát người hai năm, cho người ở cấm giang thư viện bằng thính thời gian hai năm.

Hoắc hùng a, thời gian hai năm, người không hề tiến thêm, trái lại trở nên càng hồ đồ, bây giờ, cha mẹ người đã già nua, hài nhi cũng cất tiếng khóc chào đời, mười mẫu Tang Điền chính là người quan gia sinh mệnh vị trí hệ, người có thể nào khí bọn họ với không để ý, một lòng một dạ muốn ở một con đường trên chạm đến vỡ đầu chảy máu.

Lão phu cũng là người tiên sinh, làm tiên sinh không thể mắt thấy người cửa nát nhà tan, vì lẽ đó thẳng thắn tuyệt người đi học tâm tư, quan tâm nông tang, hiếu kính cha mẹ, nuôi nấng ấu tử, nghiên cứu học vấn, đầu tiên muốn làm chính là người!"

Hoắc hùng nao khóc lóc nâng chính mình văn chương, hai tay đưa tới Bành lễ tiên sinh trước mặt nói: "Cầu tiên sinh lại liếc mắt nhìn, như vẫn là vô vọng, hoắc hùng từ đây không nữa nói đi học việc!"

Bành lễ tiên sinh đem hoắc hùng phù lên, ngồi ở bàn mặt sau bắt đầu thật lòng xem hoắc hùng văn chương, xem thôi một phần, ngay ở trang này văn chương mặt sau viết đến lời bình, bốn thiên văn chương, Bành lễ tiên sinh rờng rã nhìn một canh giờ.

Hoắc hùng nhìn tiên sinh lời bình, đậu đại nước mắt từ chòm râu trên đi xuống chảy, tiên sinh lời bình phi thường tỉ mỉ, thậm chí đem hãn ngữ pháp chảy mất đều nhất nhất chỉ đi ra, dùng điển không làm, biện lý không rõ, mỗi một điều lời bình đều có lời chú giải, mỗi một cái bình luận đều có theo hầu. Hoắc hùng thực sự là không lời nào để nói.

Phục trên đất cho Bành lễ tiên sinh chụp ba cái đập đầu toán làm cảm tạ, một cái kéo xuống trên đầu khăn vuông, khoe miệng nỗ lực hướng về trên xa một hồi cười nói: "Hoắc hùng tinh ngộ rồi, giờ khắc này mới biết tiên sinh cùng thừa phụng lang thâm tình, hoắc hùng cảm ơn!"

Bành lễ tiên sinh cười nói: "Lạc đường biết quay lại thiện lớn lao yên, sau này người ở nông tang sau khi, vẫn như cũ có thể chăm học không ngừng, nhưng có tiến thêm, báo cho lão phu, chính là người hạ."

Hoắc hùng cười nói: "Tiên sinh ý tốt hoắc hùng biết được, hiện tại để quyển sách xuống, chỉ cảm thấy toàn thân ung dung, mười mẫu Tang Điền, lão phu cùng tiện nội là đủ lo liệu, hoắc hùng vậy thì đi Thành Đô thị trên đjnA4AIr tìm một phần việc, bổ sung gia dụng, đọc sách mấy năm qua tiêu

hao mất gia tài, làm sao cũng phải bù đắp lại mới được! Không biết thừa phụng lang có gì có thể dạy ta?"

Vân Tranh đang muốn cố vũ cái tên này đi đi bộ đội, nhưng không đề phòng họa hai từ phía sau hét lớn: "Linh Tê các hiện tại vừa vận khuyết một chạy đường công, đại hùng, đừng xem thân phận thấp kém, tiền nhưng không ít tránh, nếu như gặp phải một vị hào khách, một đêm khen thưởng, liền đủ người quan gia tước cô nửa năm, đi theo ta, tiền công sẽ không thiếu hụt..."

Đại hùng cười nói: "Đúng là nên như thế, nhiều kiếm lời tiền bạc mới là đạo lí quyết định, kính xin huynh đài dẫn..."

Bành lễ tiên sinh tay lại bắt đầu run rẩy, Vân Tranh sắc mặt bạch đáng sợ, cười lâm ngửa mặt hướng lên trời, Hoa nương mắt sáng rỡ, Linh Tê các bên trong công đều là đọc đủ thứ thi thư, này có thể thực sự là quá là khéo.

Bành lễ tiên sinh vốn là chuẩn bị nhìn Vân Tranh thương thế xong chưa, nếu như không ý kiến cất bước, liền mệnh hãn sau ba ngày đi thư viện đưa tin, thuận tiện cùng hãn nói một chút thư viện quy củ,

Nên chuẩn bị sách vở, hiện tại không cần, trong nhà của hãn bản thủ xấu xa loại người gì cũng có, cần phải cố gắng địa quản lý một hồi gia giáo mới là...

Trong thư phòng lại một lần nữa truyền đến Vân Tranh tiếng kêu thảm thiết, vừa mắng một câu: "Họa hai, người tên khốn kiếp này hại chết ta rồi." Lại bị Bành lễ tiên sinh trúc bản đem âm thanh đánh không còn...

"Ba đồn a, lúc này mới thấy tiên sinh mấy ngày, một điểm học vấn đều học được, trước tiên đã trúng ba đồn xú đánh, một lần so với một lần trùng, cười lâm, chúng ta về Đâu Sa Huyền có được hay không? Lại tiếp tục như thế, ta sẽ bỏ xuống. Vân Nhị, đem người móng vuốt lấy ra..."

Hoa nương sở trường chỉ trăm thuốc mỡ, giúp Vân Tranh bơi lên phía sau lưng, Vân Nhị tổng muốn đem Vân Đại quần kéo xuống xem cái mông trướng, bị Hoa nương một cái tát cho đánh chạy, một bên giúp Vân Đại bơi lên thuốc mỡ một mặt nói: "Không sai a, rất tốt tiên sinh a, người là một con bì hầu tử, không tìm một lợi hại tiên sinh quản, sớm muộn sẽ xông đại họa."

Cười lâm khà khà cười, một câu nói đều không nói, tiên sinh là Ngũ Câu giúp đỡ Vân Tranh tìm, này vốn là phi thường có độ công kích, Vân Tranh trời sinh lại là một tôn sư trọng đạo, vì lẽ đó bị đánh không thể tránh được.

"Tiên sinh muốn ta chinh đốn gia phong, từ giờ trở đi, Hoa nương ở nhà không cho xuyên thấu bì lộ thịt quần áo, hạo hai không cho lại từ trong nhà chiêu mộ Linh Tê các công nhân viên, Vân Nhị không cho ôm bát ăn cơm khắp nơi cũng cơm, cười lâm không cho ban ngày ngủ buổi tối không thấy tăm hơi, ta là chủ nhân một gia đình, ta quyết định!"

Hoa nương tức giận ở Vân Tranh cái mông trên vỗ một cái, ở Vân Tranh trong tiếng kêu gào thê thảm cười duyên đi rồi, lão nương chính là dựa vào câu dẫn nam nhân kiếm cơm ăn, không mặc ít một chút, ai sẽ trừng trừng xem, làm sao lừa gạt tiền.

Vân gia gia pháp quản thúc không tới Hoa nương, đối với cười lâm cũng không có cái gì lực ước thúc, hạo hai thanh đầu dò vào đến nhìn đến mấy lần, thấy Vân Đại ở tàn bạo mà trừng mắt hăn, mau mau súc một hồi cái cổ hãy cùng ở Hoa nương phía sau trở về Linh Tê các.

Hoặc hùng gia Tang Điền mua không được, Vân Đại còn ai một trận đánh, tịch nhục cho rằng là chính mình sai, ở trong phòng khóc không được, có điều cái kia cười ha ha nha người cũng chưa đi, chờ người khác đều đi rồi sau khi, hướng Vân Tranh chắp chắp tay nói: "Thừa phụng lang, Hoặc gia Tang Điền không mua, Hoán Hoa Khê Hà gia tám mươi mẫu Tang Điền, không biết thừa phụng lang có thể có ý?"

Hà gia cũng là viên chức, hiện tại Hà lão gia liền muốn cáo lão về quê, vì lẽ đó, dự định đưa tay đầu Tang Điền phát mại, thế nhưng có một điều kiện, vậy thì là một lần bán xong, như vậy vô cùng bạo tay rất hiếm có, thừa phụng lang ý như thế nào?"

Vân Tranh động đậy đều đau, đây là phong kiến giáo dục cho thương tổn của chính mình, nhắc nhắc cánh tay đối với Child người nói: "Người đi tìm quản gia lão Liêu, cùng hẳn đàm luận, trong nhà chuyện như vậy đều tìm hẳn đàm luận là tốt rồi."

Lão Liêu cười híp mắt tức tay xin mời Child người đi phòng khách, mấy tên khốn kiếp này không một đồng tình Vân Tranh, dưới cái nhìn của bọn họ, ai cha đánh cùng ai tiên sinh đánh đều là một cái đạo lý, không coi là mất mặt, cũng không thể coi là thật mất mặt, đương kim thiên tử đều có bị tiên sinh trách phạt thời điểm, liền không muốn bình dân bách tính trong nhà.

Trong phòng không ai, tịch nhục nức nở liền đi vào, nhìn thấy tịch nhục gào khóc Vân Đại liền đau lòng, thật tốt một hài tử a, bởi vì muốn làm hoạt liền làm ra này việc sự tình, nên khỏe mạnh an ủi một hồi.

"Tịch nhục a, chúng ta muốn mua tám mươi mẫu Tang Điền, cứ như vậy người liền có thể mang theo những kia nha hoàn dưỡng Đa Đa tằm, có cao hứng hay không? Đến thời điểm lột kén lớn, chúng ta ăn lẫn đầu trùng, rút ra tia toàn bộ cho các người làm bộ đồ mới thường, không bán!"

Tịch nhục khóc càng thêm lớn tiếng, nhìn Vân Đại trên lưng tử một đạo tử hồng một đạo tử, giúp Vân Tranh đắp kín chắn mỏng khóc thút thít nói: "Thiếu gia, chúng ta về trại đi, lão tộc trưởng không nỡ đánh ngài, người khác không dám đánh ngài, đến trong thành, ngài tận bị đánh."

"Không được a tịch nhục, chúng ta nếu đi ra, không kiếm ra một người đáng vẻ nào có mặt trở lại? Người xem Thương Nhĩ bọn họ, không phải

cũng không muốn trở về đi không? Cảm giác của người là đúng, người không thể nhàn rỗi, một rảnh rỗi liền phế bỏ, tám mươi mẫu Tang Điền người cùng Thương Nhĩ thúc bọn họ có thể chăm sóc lại đây, Thành Đô phủ là Thành Đô phủ, chúng ta là chúng ta, nếu là trồng trọt xuất thân, liền không nên quên căn bản, tương lai coi như là đi tới đông kinh Biện Lương thành, chúng ta hay là muốn trồng trọt."

Tịch nhục đánh đánh đáp đáp gật gù, nàng chẳng qua là cảm thấy người không thể không có địa, nàng cha mẹ cũng là bởi vì không có địa mới sẽ lưu lạc tới đem nàng bán cho viện kết cục, cho nên đối với thổ địa, tịch nhục phi thường lưu ý, chỉ cần có thổ địa, chỉ cần người không phải đồ lười biếng đều sẽ có một cái ăn, huống chi thiếu gia xưa nay liền không phải một đồ lười biếng.

Lục gia gần nhất hoạt động rất nhiều, nghe nói nhà hãn Đại thiếu gia gần nhất làm một thủ tên là cây bích đào thơ, toàn bộ Thục trung kêu gọi lợi hại, vì lẽ đó liền quang yêu sĩ tử tham dự, Vân Tranh lần trước lấy một tay thần kỳ trà đạo thu được lão thái gia tán thưởng, vì lẽ đó cũng ở danh sách mời, đúng là Bành lễ tiên sinh nổi nóng không đi.

"Tiên sinh có gì nổi nóng? Vẫn là đang vì Lục Khinh Doanh sự tình phát sầu? Kỳ thực ngài không cần phải, thánh nhân đã nói kính quý thần mà xa chi, đệ tử kết luận cái này trương cát là một tên lừa gạt, phỏng chừng từ Lục gia vợ vét tiền tài không thành tài lên ác ý, cố ý họa hại khuê nữ của người ta, chuyện gì vận mệnh, vật kia không nhìn thấy mò không được, đệ tử tự tin nhân lực có thể Thăng Thiên, Vương An Thạch không chính là đang gọi hiêu, Thiên Mệnh không đủ úy, tổ tông không thể pháp, nhân ngôn không đủ tuất sao? Nếu như đem việc này thả ở trước mặt của hãn, e sợ sẽ đưa tới cười to."

"Nho úy Thiên Mệnh, tu thân lấy sĩ; Phật cũng gọi là này thân rể : cái bụi biến ảo, nghiệp không thể trốn, thọ chung có tận; đạo giáo độc muốn trường sinh bất tử, biến hóa phi thăng, không tin nghiệp quả, lực kháng tự

nhiên, dũng mãnh thế nào ư! Vương An Thạch chính là độc tài, tuy nói học nghiệp một đường hẳn tiến bộ dũng mãnh, nhiên mạnh mẽ có thừa, dẻo dai không đủ, chính hẳn cũng không đủ vì là pháp.

Lục Khinh Doanh sự tình chính là việc nhỏ, ww uukanshu. net sư phụ không để ý hẳn cái kia danh tiếng, bởi vì đó là người khác áp đặt cho nàng, sư phụ chỉ là lo lắng tương lai người cưới nàng, hoạn lộ sẽ nhấp nhô rất nhiều, đại trượng phu làm hùng hồn đương đại, hùng quan Cửu Châu làm đầu, làm sao năng lực một giới phụ nhân tổn hại chính mình nhuệ khí."

"Ngũ Câu hòa thượng nói đệ tử chính là phong mang quá mức, cho nên mới cần nạp ảnh tiêm hành, có Lục Khinh Doanh già người tai mắt chẳng phải là rất tốt?" Vân Tranh đứng Bành lễ tiên sinh sau lưng, giúp đỡ lão già xoa bóp vai, gặp phải ẩm thấp khí trời, hai cánh tay của hẳn liền đau nhức không nhắc lên nổi.

"Ai, đều nói lùi một bước trời cao biển rộng, nhưng là tiến một bước dễ dàng sao? Nếu người chủ ý đã định, liền xem Hồng Loan tinh có thể hay không soi sáng đến trên đầu người, Lục Khinh Doanh là Lục gia xuất sắc nhất khuê nữ, lục ông cũng đối với nàng sủng ái rất nhiều, nếu như người không thể ở thư viện bộc lộ tài năng, muốn cưới Lục Khinh Doanh khó, khó, khó."

Nghe xong tiên sinh, Vân Tranh kỳ quái nói: "Không phải đều không có ai tới cửa cầu thân sao? Đệ tử đi cầu thân, bọn họ Lục gia nên cao hứng vô cùng mới vâng."

"Hừ hừ hừ, người cho rằng thế gia là cái gì? Nhà hẳn đồ không cần cũng sẽ không dễ dàng làm cho người ta, nếu như Lục Khinh Doanh không tìm được có thể xứng đôi tài tử, cô quê nhà bên trong cũng sẽ không dễ dàng địa khen người, một khi vội vàng xuất giá, như vậy sẽ hạ thấp trong nhà còn lại tỷ muội giá trị bản thân, thế gia xưa nay không làm lỗ vốn chuyện làm ăn."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Nhận Hết Oan Ưc Kẻ Xấu Xa

Lục gia cửa lớn rất uy phong a, hai con sư tử bằng đá so với Vân gia hai con chó xồm mạnh mẽ uy phong quá hơn nhiều, trên cửa chính cũng đính đầy đồng đinh, bị đánh bóng hoàng xán xán, nhìn đều uy phong.

Lục phủ hai chữ lớn phía trên, còn có một khối trung thiện bằng hiệu của người ta ngạch, từ phía trên ấn giám đến xem lại là Thần Tông Hoàng Đế tự viết, vậy thì quá trâu, bất kể là ai từ Lục gia trong cửa chính đi vào sao, đầu tiên muốn làm đầu tiên là hướng cái kia tấm biển chấp tay hành lễ, Hoàng Đế uy nghiêm không cho phép người không tôn kính.

Tiên sinh ở trước, Vân Tranh ở phía sau, lần lượt chấp tay sau khi, mới bị cười quỷ dị quản gia xin mời vào trong nhà, không có ở tiền thính lưu lại, trực tiếp bị người ta mời đến phòng khách.

"Tiểu tử, người đang thăm dò nhân gia, nhân gia cũng ở kiểm nghiệm người, không đủ cân lượng liền không nên nhảy đi ra mất mặt, ngày hôm nay nhưng là thơ biết, người nói người không quen làm thơ, làm từ, vậy thì giấu dốt đi, có điều người cái kia thủ (trường đình) cũng khá, coi như là người làm không được, cũng không tính mất mặt."

"Tiên sinh, đó là một hòa thượng viết, cùng đệ tử không quan hệ, trên phố nghe đồn ngài cũng có thể tin tưởng?"

"Không sai, đối với chính là đúng, sai chính là sai, một hồi sư phụ thế người chính danh, công lấy một tặc trâu danh tiếng, sau đó danh tiếng nhưng là hồng rồi."

Nghe Bành lễ tiên sinh, Vân Tranh rất tán thành, sau này mình nhất định sẽ làm thơ, thế nhưng làm được thơ nhất định sẽ quy công cho hòa thượng, không có quan hệ gì với chính mình.

Trong khách sảnh ngời đầy tẻ nhạt nhân sĩ, cách đó không xa sa mạn mặt sau còn có ca kỹ chính đang diễn dịch yến thù châu ngọc từ lúc này ca kỹ âm thanh chính đang vô hạn cất cao đem một câu " "Đêm qua gió tây điều bách thụ. Độc trên cao lâu, vọng tận thiên nhai đường" xướng đoạn người gan ruột.

"Lão phu ở Biện Kinh cũng từng gặp cùng thúc tiên sinh, chỉ tiếc nhân soạn tu lý thần phi mộ chí chờ sự, tao tôn phủ, Thái tương kết tội, giáng thành Công bộ Thượng thư biết đỉnh châu. Vọng tận thiên nhai đường, biết bao bi thương a."

Một lão đầu râu bạc dựa vào ở trên nhuyễn tháp lắc đầu to cảm khái vỗ bàn khoe khoang chính mình từng kiến gặp Đại Tổng Tế Tướng.

"Không phải vậy, ly biệt cũng không hẳn vậy đều là bi thương, lão phu nghe nói Thục trung có tử nhỏ làm một thủ (trường đình), tình chân ý thiết. Được cho là ít có giai làm, trong đó hai câu này lão phu đại yêu chi, "Một bình rượu đục tận dư hoan, đêm nay đừng mộng hàn!" Có thể nói tuyệt xướng, lão phu bị nghe không nể, đến đến đến. Vì là lão phu ca chi!"

Một hoa râu bạc ông lão, rất không biết xấu hổ xốc lên sa mạn mãnh nhìn bên trong ca kỹ, lớn tiếng yêu cầu những này ca kỹ vì chính mình độc nhất biểu diễn.

Một ôm tỳ bà thiếu nữ từ trưởng mạn mặt sau đi ra, chưa nói đã cười, trên đầu không có như vậy chút châu ngọc, trên mặt cũng không có phấn trang điểm chỉ có một chi kim bộ điều không ngừng lay động. Hai cái lúm đồng tiền như là chứa đầy rượu ngon, chỉ là nụ cười cũng làm người ta như

ấm rượu ngon. Vân Tranh nghe được, những này không biết xấu hổ lão gia hoá hô hấp trở nên gấp gáp lên.

Này tất nhiên chính là Đường Đường,

Quả nhiên, quản sự từ phía sau đem một mặt bích lục mộc bài treo ở cột nhà trên, mặt trên viết Linh Tê các Đường Đường chữ, cô gái này quả thật không tệ. Hoa nương từ nơi nào tìm đến?

Tiếng tỳ bà yết, màn mặt sau còn có tiếng địch tương cùng, ba lạng thanh, một bộ tổng biệt bạn bè Y Y cảnh tượng liền hiện lên ở mọi người trong đầu, "Trường đình ở ngoài, cổ đạo một bên, phương thảo bích liền thiên..."

"Quả thật không tệ, hiếm thấy từ khúc, từ khúc được, người cũng tốt. Âm sắc cũng đẹp, bổ sung lẫn nhau a. Thục trung cũng có tài tử sinh ra, chư huynh, âm thẳng!"

Bành lễ tiên sinh cạn một chén tửu sau khi vượt râu nói: "Chư huynh bị trên phố lời đồn đãi lừa dối, bài hát này cũng không phải là liệt đồ làm. Chính là xuất từ một vị cao tăng, liệt đồ có điều may mắn gặp dịp, nghe được này thủ từ khúc mà thôi, làm sao liền thành liệt đồ làm, Vân Tranh, không trả nổi trước cho chư vị tiên sinh tạ lỗi."

Vân Tranh trang làm ra một bộ xấu hổ dáng vẻ chấp tay nói: "Này từ khúc xác thực cũng không phải là văn sinh làm, chư vị tiên sinh quá khen rồi."

"A, có phải là người làm này không quan trọng lắm, cần thủ bản tâm liền đáng quý, Bành lễ tiên sinh ngay ngăn người đã học được mấy phần, lão phu liền nói sao, như vậy ý cảnh sâu xa mơ hồ có tụng kinh từ khúc, kiên quyết không phải lòng dạ tầm thường thiếu niên người có thể làm được, bây giờ nghe Bành lễ tiên sinh nói ra tự cao tăng chi khẩu, này là được rồi."

Vân Tranh dần dần toét miệng cười lui trở về Bành lễ tiên sinh sau lưng, lại như là một chịu đến trường bối khích lệ sau có chút ngưng ngưng, lại có chút đắc ý tiêu tử ngốc, vậy liền coi là là cho đủ đang ngồi mấy cái lão sắc quỷ mặt mũi.

Lão gia hoá môn tự cho là cho rằng giải hoặc, thấy Quân nô xoay người bưng trên mâm đến đòi thưởng, dồn dập hùng hồn giúp tiền, trả thù lao liền tục khí, đều là hạt châu, hoặc là hương mộc, cũng hoặc ngọc bài, một người trong đó thờ dốc tên lợi hại nhất lại đem đầu trên Thanh Ngọc cây trâm đánh trụ đến vút trong cái mâm.

nhuyễn mũi, ăn mặc áo đuôi ngắn đại hùng vừa ra trận cũng làm người ta không thể không hành chú ý lễ, trong miệng vẻ nho nhã trí tạ, điều này làm cho đại gia càng là đến rồi hứng thú, lúc nào Quân nô cũng sẽ nói những này câu khách sáo, chỉ có Bành lễ tiên sinh mạnh mẽ trừng Vân Tranh một chút, liền Vân Tranh liền đem eo loan càng thấp hơn...

Hai chi từ khúc xứng thôi, chủ nhân gia liền đi ra, không phải lục hộc, là mặt khác một người trung niên, giữ lại râu ngắn, nhiệt tình kính những lão già này một chén rượu, kính đến Bành lễ tiên sinh trước mặt thời điểm, cố ý nhìn quét một chút Vân Tranh, Vân Tranh cho rằng cái tên này khả năng đối với tướng mạo của chính mình còn tương đối hài lòng, bởi vì hẳn vô duyên vô cố gật gật đầu.

Hàng tiểu bối không nhân quyền, lão nhân gia ngồi uống rượu, tiểu nhân : nhỏ bé cũng chỉ có thể đứng xem, tác dụng to lớn nhất chính là chờ lão uống rượu xong để người ta đưa trở về, thuận tiện bị những khác ông lão sờ sờ đầu khích lệ hai lần coi như hoàn thành nhiệm vụ.

Nhìn lên Vân Tranh không riêng là nam nhân, màn che mặt sau còn đều là có phụ nhân sai hoàn lộ ra, vì để cho nhân gia xem cẩn thận chút, Vân Tranh mang tới tối người súc nộ cười vô hại, làm bộ nghe các lão tiên sinh khoác lác nghe đến mê mẩn.

Lục gia hậu hoa viên, Tiểu Trùng nỗ lực đẩy Lục Khinh Doanh, Lục Khinh Doanh thân thể ngay ở bàn đu dây trên đấng đến đấng đi, gấu quần phiêu phiêu giống như tiên nữ hạ phàm, nàng là trốn tới chỗ này, trời mới biết những trường bối kia là làm sao biết được có một sĩ tử chuẩn bị hưởng mình cầu thân.

"Mềm mại, nhanh hạ xuống, ta vừa nãy nhìn thấy thiếu niên kia lang quân, tướng mạo cũng không tệ lắm, vóc dáng cũng thích hợp, rất có lễ nghi, từ lúc phần xem ra gia thế không sai, nghe đại bá của người nói Vân gia vừa mua tiến vào tám mươi mẫu Tang Điền, nhìn dáng dấp là cái sẽ sinh sống, cùng thăm thăm nói một chút, người coi trọng hay chưa?"

Một thiếu phụ vội vàng từ phòng khách mặt sau chạy tới, khí đều không có thở quân, liền vội vàng vàng hỏi Lục Khinh Doanh.

"Hắn là cái kẻ xấu xa!"

"Cái gì kẻ xấu xa, cũng chính là vô tâm chi thất, Tiểu Trùng tuổi nhỏ như vậy, ai sẽ đi nhìn lên nàng, lão tổ tông đã trừng phạt quá hắn, làm sao liền người là mắt toét."

"Hắn sợ đến Tiểu Trùng tè ra quần!"

"Tiểu Trùng lại không phải là không có niệu quá giường, mấy ngày trước còn nhìn thấy nàng lên lút sưỡi chần..."

Hai người chủ nhân nói trắng ra, Tiểu Trùng gào kêu một tiếng sẽ khóc chạy...

"Ta là sao chổi, ai cười ai chết, hắn không lá gan đó!"

"Không chắc, nhân gia là đọc sách tướng công, lại không phải nông thôn thô Hán, kính quý thần mà xa chi đạo lý nhân gia rõ ràng, nếu như đối với người không có gì hay, thì sẽ không tiếp chúng ta thiệp mời, người đi xem

xem, nhân gia tướng công liền thẳng tắp đứng ở nơi đó để chúng ta xem, tiểu hậu sinh dáng dấp không tệ, nở nụ cười còn có hai cái lúm đồng tiền, vừa nhìn chính là cái thiện lương thuần hậu."

Lục Khinh Doanh bàn đầu dây không ai đẩy, dĩ nhiên là ngừng lại, thậm chí thâm loa kéo Lục Khinh Doanh liền đi tới phòng khách, xuyên thấu qua khe hở, Lục Khinh Doanh đứng dịp thấy Vân Tranh chính đang cho thầy đồ môn rót rượu, chẳng biết vì sao, tên kia nở cười trên mặt càng ngày càng đậm.

Đây chính là bị phát hiện, có điều thậm chí nói một điểm sai không có, cái tên này cười lên trên mặt thật sự sẽ có lúm đồng tiền! Có điều vừa cùng các lão tiên sinh nói chuyện, một bên hướng mình bốc lên ngón tay cái gia hỏa không phải kẻ xấu xa là cái gì?

" tiểu tử đúng là cho rằng, thiên cổ tới nay oan uổng kẻ xấu xa tiên sinh, làm Sở Vương thần tử, nhìn thấy Tống Ngọc như vậy mỹ nam tử nhiều lần ra vào hậu cung, hướng mình chủ thượng giám nói, chính là tận cùng thần tử trách nhiệm.

Đúng là Tống Ngọc có vẻ hẹp hòi chút, nói cái gì đông lân cô nương mỹ Diễm Vô Song năm nào đầu tường nhìn hấn ba năm, hấn vẫn như cũ không động tâm chút nào, này bản thân liền đối trá, không phải đại trượng phu thành tựu, càng không phải quân tử hành vi, đồ háo nhân gia cô nương ba năm thanh xuân, yêu thích liền nói, không thích liền từ chối, kéo ba năm là hà đạo lý? Thỏa mãn chính mình tư dục? Này bản thân liền là tư đức có thiệt thòi biểu hiện.

Chúng ta lại nhìn kẻ xấu xa, vợ của hấn rất xấu, Tống Ngọc chuyện cười nhân gia kẻ xấu xa đối mặt xấu thê nhưng đàn dục sáu đứa bé, này vừa vắn nói rõ nhân gia phu thê cầm sắt cùng reo vang, từ nhân luân đến hiếu đạo đều không từng có thiệt thòi, trước Đường Uất Trì Cung như vậy thô Hán

đều biết cám bã chi thê không xuống đường, Tống Ngọc làm phú để người ta hổ thẹn ngàn năm, vì là quân tử khinh thường."

Bành lễ tiên sinh cười to nói: "(luận kẻ xấu xa háo sắc phú) ngàn từ năm đó bản thân liền bị không ngừng nghi vấn, không ngừng lên án, Tống Ngọc làm như thế, xác thực không phải quân tử chi đạo."

Lục Khinh Doanh con mắt ngay lập tức sẽ trợn tròn lên, tên khốn kiếp này lại dám ngay ở trước mặt chư vị trưởng bối đại đàm luận nhân luân, thực sự là không biết xấu hổ, có điều, lời của hắn nói thật giống cũng có như vậy một điểm đạo lý.

Thăm thăm cười hì hì kéo Lục Khinh Doanh trở lại hậu hoa viên cười nói: " nói nhiều có đạo lý a, ww uukanshu. net ngày đó phú thăm thăm cũng từng đọc, trước đây chính là cảm thấy đông lân cô nương đẹp đẽ, cũng không biết còn có như vậy đau khổ tâm sự, còn không bằng kẻ xấu xa phu nhân quá ư thư thả, nha đầu, đây là hướng về người biểu lộ cõi lòng đây, cám bã chi thê không xuống đường, thật tốt!"

Không nghĩ tới Lục Khinh Doanh trong nháy mắt liền trở nên nghiêng rãng nghiêng lợi lên: "Ta là cám bã sao?"

Thăm thăm ngay lập tức sẽ cười ha ha, chỉ vào Lục Khinh Doanh cười nói: "Nha, nha, nha cười chết thăm thăm, nhanh như vậy liền lôi kéo đến trên người mình, nhân gia nói nhưng là Uất Trì Cung chuyện xưa, người xác định nhân gia trong miệng nói cám bã chi thê chính là người? Ha, ha, ha, ha, cười chết ta rồi, đỡ điếm, cười ngã..."

Lục Khinh Doanh mặt tối sầm lại đỡ không ngừng co giật thăm thăm, muốn gọi Tiểu Trùng lại đây, nhưng không nhìn thấy một người, luôn cảm thấy có người xem chính mình, mãnh vừa ngẩng đầu, liền phát hiện Vân Tranh cầm trong tay một cái Ngân ấm chính đang đối diện phun nước thú

đầu dưới đáy tây Ngân ấm, hai viên rất lớn răng cửa bị vên khe trong khoan
ra ánh mặt trời chiếu đến lờ lờ toả sáng

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Thanh Lang, Tình Lang

Lục Khinh Doanh rít gào lên từ trong giấc mộng tỉnh lại, một phen tay chân luống cuống sau khi, rốt cục yên ổn đi, dùng mu bàn tay xóa đi trên gương mặt vệt nước mắt, khoác y mà lên, đi chân đất đạp ở quét tất mộc sà nhà, đi tới gian ngoài.

Tiểu Trùng ngủ tương rất khó coi, chần rả rác ở một bên, chính mình núp ở giường chân run lấy bấy, Lục Khinh Doanh cho Tiểu Trùng đắp chăn xong, chỉ có một người ngồi ở thêu lâu hiên song bên cạnh, nhìn bên ngoài vầng minh nguyệt kia sững sờ.

Vừa nãy mộng cảnh thực sự là khủng bố, trong biển hoa một thớt Thanh lang lạnh như băng nhìn mình, bất luận chính mình làm sao lớn tiếng hô hoán, đều không có ai lại đây, mà cái kia thớt Thanh lang nhưng mang theo quỷ dị cười gằn từng bước một áp sát. . .

Trước đây năm mơ làm tới đây sẽ bị làm tỉnh lại, thế nhưng ở đêm nay, mộng cảnh tựa hồ trở nên trường một chút, một con mọt ra một đôi rõ ràng nha thỏ đột ngột xuất hiện ở trong giấc mộng, vì lẽ đó cái kia thớt Thanh lang bỏ qua chính mình, hướng về con kia hướng chính mình nhe răng thỏ hung ác nhào tới. . .

Từ khi nhìn thấy đôi kia rõ ràng nha, Lục Khinh Doanh liền sáng tỏ biết con thỏ kia chính là Vân Tranh. . .

"Nguyên lai vận mệnh chung quy không thể thay đổi, ta giải thoát cần tính mạng của người khác để tế điện. . ."

Lục Khinh Doanh chậm rãi thẳng tắp thân thể, lấy ra một cái ống tiêu đặt ở bên mép, thổi bay cái kia thủ không biết đã thổi qua bao nhiêu khắp cả (hoa mai dẫn).

Tiếng tiêu nghẹn ngào, nhưng mang theo vài phần kiên quyết, đoạn thứ nhất khe sơn Dạ Nguyệt dĩ nhiên mang theo một cỗ sát phạt khí, ít đi ngày xưa thanh u, chính đang thanh dưới đèn học đánh cờ lục ông, không khỏi thả tay xuống bên trong quân cờ, nhắm mắt tinh tế lắng nghe, đứa nhỏ này từ nhỏ đã sẽ làm ác mộng, chỉ cần làm ác mộng sẽ thổi này thủ (hoa mai dẫn) an hồn.

Trong ngày thường tiếng tiêu đại thể nhu nhược bi thương, hôm nay tiếng tiêu cùng ngày xưa có khác nhiều, đông chi túc sát, rét căm căm làm nhục thiên địa, một chi Bạch Mai ở tuyết bên trong nở rộ, Bạch Tuyết thấp thoáng dưới, chỉ có thở dài.

Nhưng mà tiêu âm không dứt, có kim thạch thanh, hoa mai một làm sơ cảnh hoành ảnh, phủ xuống một thân tuyết còn chính mình một thân mềm mại, trong gió rét run lấy bấy nhưng theo gió phiêu lãng, cánh hoa tuy rằng nhu nhược, dù cho phiêu linh, cũng tự hàm hương.

Lục ông thọ lông mày run run mấy lần, nguyên bản nên có cách giang dạ thán dĩ nhiên biến mất không còn tăm hơi, thay vào đó chính là một thụ Bạch Mai có nụ hoa chờ nở, có đón gió vũ vũ phiên Ngân, như ở trước mắt, sinh động mà hình tượng.

"Cô nàng này đến cùng muốn làm gì?" Lục ông không thể lại nghe tiếp, như vậy tiêu âm quá mức nhọc lòng thần, hoa mai tổng cộng có ba làm, này đệ nhất làm cũng đã có kim thạch âm, đệ nhị làm ra phát hiện xé vải, đệ tam làm chẳng phải là muốn vang động núi sông?

Lục ông vội vã hướng đi Lục Khinh Doanh thêu lâu, còn chưa tới dưới lâu, liền hét lớn một tiếng, ông lão trung khí rất đủ, một lời uống đoạn tiêu

âm, mà lúc này, Lục Khinh Doanh môi đã bị cao âm đậm thủng, máu tươi chảy ròng.

"Dạ! An nghỉ đi!" Lục ông hướng ngồi ở phía trước cửa sổ Lục Khinh Doanh thấp giọng nói ra một câu, xoay người trở về đến chính mình bắc ốc, trong lòng đã quyết định, ngày mai liền đi thử xem Vân Tranh có hay không đối với mềm mại có ý định, nếu như có ý định, việc kết hôn sắp xếp càng sớm càng tốt, bằng không còn tiếp tục như vậy, cô nàng này, chỉ sợ cũng sẽ thương thế thương phổi.

Tiểu Trùng rốt cục bị thức tỉnh, ôm chần nhìn mình tiểu thư sắc mặt tái nhợt ngồi ở hiên bên cửa sổ trên, nhất thời không biết nói rất tốt, tiểu thư thời điểm kiêng kỵ nhất người khác quấy rối. Thế nhưng tiểu thư dáng vẻ hiện tại rất đáng sợ.

Lục Khinh Doanh dùng một phương khăn lụa lau chùi rơi mất khóe miệng vết máu, vừa liếc nhìn trên trời Minh Nguyệt, miễn cưỡng bỏ ra vẻ tươi cười đối với Tiểu Trùng nói: "Ngủ đi, nhớ tới đi tiểu đêm."

Nói xong cũng mang theo ống tiêu trở lại buồng trong, nằm ở lều vải bên trong,

Tự lẩm bẩm: "Nên ta đi nuôi sói!"

Lang từ nhỏ chính là muốn ăn thịt người, Lục Khinh Doanh tiếp xúc được điển tịch đều là như vậy nói cho nàng, mặc kệ là người lấy oán trả ơn vẫn là cái gì khác lang, đều đại diện cho tà ác. Nhớ tới vậy chỉ có một đôi lóe sáng răng cửa thỏ dững mãnh nhắm phía Thanh lang, Lục Khinh Doanh liền cảm thấy từng trận ấm áp, ấm áp qua đi chính là vô hạn cay đắng, này vẫn là nhiều năm như vậy, cái thứ nhất dám to gan hướng mình biểu đạt yêu thương thiếu niên.

Nhớ tới trong tay hấn cái viên này song hoàn bội, Lục Khinh Doanh liền phi thường cảm tức, này tính là gì, tư dạy dỗ được sao?

Buồn bực qua đi, lý trí dần dần mà trở về, trong mộng Thanh lang dù sao không phải một con thỏ có thể địch nổi, hay là chính mình cách người trẻ tuổi này càng xa, hẳn liền càng an toàn, trong đêm tối, Lục Khinh Doanh dùng tay vẽ ra con thỏ kia hình tượng, không biết tìm bao nhiêu lần, mãi đến tận cánh tay của chính mình đau nhức không nhắc lên nổi mới ôm chân nặng nề ngủ.

Vân Tranh cũng không có ngủ, cười lâm không biết từ nơi nào làm ra một con chó mực, lặc sau khi chết liền treo ở trên cây lột da, cái tên này rất hiển nhiên đối với đạo này phi thường quen thuộc, toàn bộ quá trình liền thời gian một nén nhang cũng không dùng đến.

Vốn là thịt chó liền phi thường khô nóng, cần ở thanh thủy bên trong ngâm một ngày mới được, thế nhưng cười lâm không đồng ý, cho rằng thịt chó hiện giết hiện luộc tư vị mới là đẹp nhất, vì lẽ đó toàn gia liền ngồi xổm ở bát tô bên cạnh chờ ăn thịt chó.

"Trước đây ở Đậu Sa trại, ta ở đánh sài thời điểm gặp phải một con báo, suýt chút nữa táng thân ở nó khẩu dưới, cũng may ta cơ linh, đánh chạy con báo, kỳ thực ta rất muốn tóm lấy con báo, bởi vì tấm kia báo bì rất đáng giá, cười lâm, người nói người cùng thời điểm có phải là lá gan đặc biệt lớn, đều phải bị con báo cắn chết, trong lòng ta lại còn nghĩ muốn tấm kia con báo bì, có phải là rất buồn cười?"

Vân Tranh một bên thường thường ở ngoài phiết luộc thịt thì hiện lên bọt biển, một bên hỏi cười lâm.

Thương Nhĩ cười nói: "Không có gì, kỳ thực chúng ta đều ngộ từng thấy, cái kia con báo ăn qua hai cái đánh sài em bé, nếm trái thịt người mùi vị, vì lẽ đó liền yêu thích tập kích người, chúng ta đã nắm nó nhiều lần, đều bị nó trốn.

Nói cho người, thịt người là hàm, ở dã thú trong mắt, chính là thức ăn tốt nhất, trong núi lớn có thể không nói cái trò này, chỉ xem ai có thể đánh được ai, người đánh thắng được con báo, nó bị chính là người, con báo cắn chết người, người chính là nhân gia một bữa cơm, không cái gì buồn cười không buồn cười, núi lớn quy củ chính là như vậy."

Cười lâm đem cuối cùng một miếng thịt phân giải ra ném tới trong nôi, chậm rãi nói: "Thương Nhĩ nói không cái gì sai, chuyện này thực sự là không đạo lý thật giảng, người trước đây thường nói cả đời gian kế, phú trướng lương tâm, ta cũng không quá tán đồng, ta mặc dù nói không ra đạo lý lớn đến, chỉ biết là người nói câu nói này có vấn đề, có lớn vô cùng vấn đề."

Tháng đủ lộ ra dưới, một đám người chờ ăn một con chó, xác thực không coi là Phong Nhã, nhưng phi thường ứng cảnh, lập tức liền muốn trắng tròn, hiện tại mặt trăng chỉ có hơn một nửa cái, lại như là bị chó cắn rơi mất một khối.

Thương Nhĩ bọn họ không ngừng nói trong trại sự tình, nhìn dáng dấp bọn họ đã nhớ nhà, người chính là như vậy, thân ở một hoàn cảnh, liền luôn cảm thấy nhân gia địa phương tốt hơn, chờ mình đến người khác địa phương, lại bắt đầu hoài niệm chính mình ổ chó.

Một vò rượu rất nhanh sẽ nổi nhớ quê bị uống xong, mà thịt chó vẫn không có đun sôi, Vân Nhị đã ở tịch nhục trong lồng ngực ngủ, ngủ trước rất chăm chú đối với tịch nhục nói thịt quen nhất định phải gọi hăn lên.

Thương Nhĩ lại đưa đến một vò rượu, lần này thẳng thẳng cũng ở một cái chậu lớn bên trong, mỗi người một cái mộc chước yếu uống, tịch nhục đều uống hai cái muôi, bây giờ đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ.

Vân Tranh trên căn bản uống không say, loại này cùng bia số ghi gần như rượu, đối với hăn mà nói thực sự là không coi là cái gì, hoá hồng lửa than

ánh đỏ hết thấy khuôn mặt, thịt chó ở trong nồi lớn lăn lộn, cười lâm tỉnh thoảng dùng chiếc đũa xuyên một hồi xem liên xem quen không có.

Chờ đến hăn gật đầu nói đã quen một khắc đó, Vân Tranh trái lại có chút mát mát, chờ đợi kỳ thực là đẹp nhất.

Cười lâm không có nói sai, hăn lược thịt chó mùi vị quả thật không tệ, Vân Nhị gào thét hai cổ họng muốn phẫn chấn một hồi tinh thần, thế nhưng vẫn khó có thể chống đối giấc ngủ mê hoặc, một con ngã xuống quá khứ, trong miệng ngậm lấy thịt chó ngủ.

Tịch nhục đem Vân Nhị trong miệng thịt chó móc ra đến ăn đi, ôm hăn vào phòng, đứa nhỏ này đã hết sức buồn ngủ.

Chờ đến đệ nhị cái bình tửu bị uống cạn thời điểm, bát tô bên cạnh liền còn lại Vân Tranh cùng cười lâm, Vân Tranh không nói lời nào, một mực chờ đợi chờ, chờ đợi cười lâm há mồm nói chuyện, đêm nay thịt chó yến hội là hăn sắp xếp, hăn liền nhất định là có lời.

"Ta phải về Đâu Sa đóng!"

"Ta biết, ngươi vẫn là không thuộc về Thành Đô, tuy rằng ta không biết ngươi vì sao nhất định phải về Đâu Sa quan, ta chỉ hy vọng ngươi lúc đi nói cho Hoa nương một tiếng!"

Vân Tranh cúi đầu cắn xé thịt chó, âm thanh có chút trầm thấp.

"Không muốn hi vọng ta đi giúp ngươi hướng về Hoa nương cáo biệt, đây là chuyện của ngươi, rất tư nhân một chuyện, nhất định phải chính ngươi đi làm, Hoa nương là cái rộng rãi nữ tử, sẽ không quẩn quít lấy ngươi."

Cười lâm cắn một cái thịt lao lực nuốt xuống đối với Vân Tranh nói: "Ta biết, ta chẳng qua là cảm thấy ta đi từ giả nàng sau khi, liền đi không được,

có biết hay không, kỳ thực ta vẫn chờ người cho ta dưới xuân được, thế nhưng người vẫn không có làm như vậy."

Vân Diệp xem thường nhìn cười Lâm Nhất mắt nói: "Người làm Hoa nương là cái gì? Vẫn đúng là coi nàng là thành tử?"

Cười lâm lắc tay nói: "Không phải như vậy, ww uukanshu. net ta chỉ cần nhìn Hoa nương con mắt, đều là đem câu nói kia không nói ra được, có xuân được ta nói không chắc liền có thể nói ra đến rồi."

"Có cái gì khó nói, ta yêu người, ta yêu thích người, ta muốn kết hôn người, ta muốn cùng người ngủ, đơn giản liền như thế mấy câu nói, có cái gì khó nói, cười lâm, đừng nói người sống nhanh bốn mươi tuổi không có cùng người phụ nữ nói quá những câu nói này."

"Không có, thật không có, ngày hôm trước ta cũng định nói rồi, cuối cùng vẫn là không nói ra, ta có thể thấy, Hoa nương rất thất vọng, sau khi trở về, ta ở trên người chính mình đánh rất nhiều quyền."

Vân Tranh đứng lên, đem trong tay thịt xương vứt về thịt oa, ngáp một cái nói: "Người muốn chạy trốn cũng tốt. Lưu lại cũng được, không liên quan ta sự, ta hiện tại cũng chỉ muốn ngủ, chuyện còn lại chính người dj1ojkYF quyết định, đúng rồi, ta chỗ này có một mặt ngọc bài, nguyên bản là ta dự định đưa cho Lục Khinh Doanh, hiện tại cho người. Song tâm hoàn bội, giao cho Hoa nương nàng liền rõ ràng có ý gì, được rồi, người bạn này ta xem như là làm được hết lòng quan tâm giúp đỡ, mặt sau liền xem chính người."

Vân Tranh âm một tiếng, khép cửa phòng lại, vì một tẻ nhạt nam nhân, lãng phí chính mình rỗng rã một buổi tối thời gian, đem mình ném tới trên giường, chỉ chốc lát liền tiến vào giấc mơ, Vân Tranh trong mộng chỉ có mùi dậm hoa đào.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Điểm Khả Nghi Bộc Phát

Sáng sớm ăn điểm tâm thời điểm, cười lâm không gặp, tịch nhục đi cười lâm gian phòng xem phát hiện chần điệp rất chỉnh tề, chính là không gặp người, trên tường thanh kiếm kia cũng không gặp.

Vân Tranh trầm mặc một lúc lâu, vung vung tay, ra hiệu tịch nhục không cần quan tâm, cười lâm đi rồi, lang thang người chỉ cần dừng lại, liền cảm thấy khó chịu, Vân Tranh nghe qua một mỹ lệ truyền thuyết, nói có một loại điều, chưa bao giờ chịu dừng lại lang thang bước chân, mệt mỏi ngay ở ngủ ở trong gió, khi nó rơi xuống đất thời điểm, cũng chính là hãn chết một khắc đó, hay là cười lâm chính là loại kia trong truyền thuyết điều.

Cơm vẫn không có ăn xong, Hoa nương liền vội vã đi vào, nhìn thấy Vân Tranh cũng không chào hỏi, trực tiếp liền đi tới cười lâm gian phòng, chỉ chốc lát, sẽ trở lại, đi tới Vân Tranh bên người ngồi xuống, bưng lên một bát trứng chần bắt đầu ăn, một không đủ, ròn rã ăn ba cái mới bỏ qua.

"Trứng chần làm hàm, biết nhà người muối nhiều, một lần không muốn đặt nhiều như vậy." Hoa nương chùi miệng ba, thần bất thủ xá nói.

Vân Nhị kinh ngạc ngẩng đầu lên nhìn Hoa nương, Vân gia trứng chần chưa bao giờ thả muối, bình thường đều đi vào trong thêm lớp đường áo.

Vân Đại cũng không biện giải, từ trong lòng móc ra cái viên này song hoàn bệ đưa cho Hoa nương nói: "Đây là cười lâm lưu đưa cho người, sáng sớm nhìn thấy."

Hoa nương tiếp nhận song hoàn bội, nhìn kỹ nửa ngày, đi tới ôm Vân Đại nói: "Không cần an ủi ta, đây là đồ vật của người, đưa cho Lục cô nương rất thích hợp, cười lâm sẽ không đưa ngọc bội, hẳn đưa ta nửa cái đụn sồi cầu!"

Vân Đại "Ồ" một tiếng liền không nói, đem ngọc bội một lần nữa ôm vào trong lòng, một lát sau khi mới hỏi: "Ta thấy Đường Đường, đúng là một mỹ nhân phiêu, ca xướng cũng được, chính là có thêm một cỗ phong trần mùi vị, nếu như người đem nàng trang phục thành đại gia khuê tú, các người chuyện làm ăn nhất định sẽ càng tốt hơn."

Hoa nương thô lỗ vò vò gò má nói: "Ta không biết đại gia khuê tú là hình dáng gì, người nói cho ta nghe một chút."

"Kiêu căng khinh người! Đứng ở nơi đó lại như một vị Phật, đầy người mang theo vàng sáng, không hề chắc tức giận người liền nói chuyện với nàng đều không nhắc lên được dũng khí, trong phong trần nữ tử nếu là có sự phong độ này, sẽ có rất nhiều người muốn phàn trích, còn đều là chân chính phú hào, nhân là chân chính đại gia khuê tú có thể phóng tầm mắt nhìn mà không thể cường hiếp, coi như là may mắn lấy về nhà cũng chỉ có thể làm thành một vị Phật gia cung cấp, Linh Tê các hồng bài hoa khôi liền không giống nhau, đây là có thể phàn trích, người cũng biết nam nhân rất tiện, càng là không chiếm được liền cảm thấy càng tốt."

Hoa nương gật gù biểu thị biết rồi, một khắc đều không ngừng mà liền đi, Vân Tranh phát hiện cản xe ngựa chính là mang theo Phạm Dương lạp hạo hai, vành nón ép tới rất thấp, cùng làm tặc như thế.

Hoa nương đi rồi, Vân Tranh liền mang theo toàn gia đi chính mình địa bên trong đi xem xem, nguyên tưởng rằng tang thụ sẽ rất cao, lại như Đậu Sa trại lão Tang thụ như thế, ai biết đi tới địa bên trong mới phát hiện, tang thụ rất thấp, chỉ có chiều cao hơn một người, người nơi này có lúc sẽ đem

tâm thả rộng, phóng tới tang trên cây liền mặc kệ, mặc cho chính nó kiếm ăn.

Có điều tịch nhục nói như vậy không hay, hay nhiều tâm sẽ chết đi, có còn có thể bị điều ăn đi, kết cái kén cũng không được, kẻ lười liền không xứng có một thu hoạch tốt, tang trên cây lá cây cũng không nhiều, nguyên nhân chính là nguyên lai chủ nhân gia đã bán một nhóm tang diệp.

Tám mươi mẫu địa rất lớn, hầu như chiếm hơn một nửa cái sườn núi, chỗ tốt duy nhất chính là rời nhà gần, không sợ được lạo, tịch nhục rất có kinh nghiệm hái xuống một nộn diệp bỏ vào trong miệng tước: "Thiếu gia, Điem Điem!"

Nói hưu nói vượn, này hoàn toàn là tâm lý phản ứng, yêu thích tâm nhân gia đều sẽ nói tang diệp là ngọt, có tang thụ tịch nhục cùng không có tang thụ tịch nhục hầu như không thể giống nhau, Tiểu Tiểu trên khuôn mặt tràn đầy đồ ửng, xoa xoa tang thụ dáng vẻ so với cho Vân Nhị rửa ráy còn muốn Khinh Nhu.

Thương Nhĩ cùng huynh đệ của hắn cũng yêu thích tang lâm,

Nhìn thấy tang lâm đã hơi khô, liền cho là nên tưới nước, về nhà cầm công cụ liền đào ra thủy cừ bắt đầu nường.

Kết quả rất phiền phức, bởi vì có hương nông cho rằng Vân gia đối với này điều thủy cừ không có cống hiến, không cho Vân gia tưới nước, hay là biết Vân gia không dễ trêu, tụ tập một đám người gánh nông cụ lại đây, từ bọn họ xưng hô đến xem, cái này cũng là toàn gia người.

Hương đảng, hương đảng, đây là Trung Quất tối ngoan cố một thế lực, hơn một ngàn năm sau đó, cũng không có bao nhiêu thay đổi, hay là nhìn thấy người trong nhà nhiều, cầm đầu lão Hán liền đi ra đối với Vân Tranh nói: "Cừ là đại gia ra lao lực tu, Vân gia mới đến không có tu quá cừ đã nghĩ dùng thủy, cỗi đời này làm gì có chuyện ngon ăn như thế?"

Vân Tranh chấp tay nói: "Đây chính là Vân Tranh không phải, chỉ là không biết đời trước chủ nhân gia tham dự hay chưa?"

"Tự nhiên tham dự."

"Nếu tham dự, là tốt rồi, ta mua khối này đất ruộng, chính là liền tưới nước quyền lợi mua một lần rơi xuống, lại nói này điều cừ năm tháng cừ viễn, Tần vương mở Lục Hợp thời điểm thì có chứ? Nơi này là Thục trung trung khu thủy lợi một phần, thuộc về nơi này mỗi một mẫu đất ruộng, từ nay về sau tu này điều cừ nhân công cùng tiêu tổn Vân gia đều sẽ không thiếu hụt, hiện tại, ta dùng chính là đời trước chủ nhân quyền lợi, lão già, cản mau tránh ra, nhà ngươi là đại tộc, phỏng chừng bắt nạt người bắt nạt quen thuộc, trong tình huống bình thường, chỉ có ta bắt nạt người khác, người khác không cho bắt nạt ta, nếu như dGawir5n ầu đã chết mấy người liền không tốt, việc này quan phủ đều sẽ không quản."

Lão già bị bức ép lui về phía sau, một tên tráng hán đứng ra tiếng hô tam công, một đám người liền xông tới dự định đánh, Thương Nhĩ bọn họ hiện tại chức trách là Vân gia hộ vệ, tự nhiên là đao không rời khỏi người, sáng như tuyết lưỡi dao tử một rút ra, những người kia liền chạy hơn một nửa.

Vân tranh kéo muốn chạy ông lão đối với hắn nói: "Ta biết các người khó chơi, hiện tại chạy, buổi tối nói không chắc sẽ đến gieo vạ nhà ta tang thụ, ta trước tiên đem lời nói rõ ràng ra, nhà ta tang thụ nếu như phá hủy, ta liền tìm người tính sổ, thiếu một viên, ta liền đi nhà người Tang Điền đào một gốc cây trở về, người tin người liền thử xem."

Lão già tức giận run rẩy, không công chòm râu không ngừng mà run, cố nén nghe xong Vân Tranh, liền mang theo một đám người rời đi, Vân gia là kẻ ác, Hoán Hoa Khê nơi này cư dân đã biết rồi.

Lục ông đứng địa đầu tình cảnh này thu hết đáy mắt, lão già kia đi tới địa đầu liền nhìn thấy lục ông, xa xa mà hướng về phía Vân Tranh chỉ chỉ chỗ

chỗ, tựa hồ đang cáo trạng.

Lục ông chống gậy từ cái kia vừa đi tới, học tịch nhục dáng vẻ cũng hướng về trong miệng nhét vào một mảnh tang diệp cười nói: "Nhìn dáng dấp người không có ý định mục lân trong thôn a, giải thích thế nào?"

Vân Tranh chấp tay nói: "Số ít phái không tư cách mục lân hữu hảo, Vân gia ở đây nhân sinh địa không quen, nếu như muốn triệt để tan vào Hoán Hoa Khê, e sợ cần ẩn nhẫn thật nhiều năm, cuối cùng mới có thể làm đến mục lân hữu hảo, trước lúc này, Vân gia chỉ có nuốt giận vào bụng, tiểu tử tôn trọng đạo lý, thế nhưng chịu không nổi khí, cùng với bị người ta bắt nạt thật nhiều năm, không bằng thẳng thắn làm ác người được rồi, như vậy bọn họ từ từ cũng sẽ quen thuộc."

Lục ông cười to, lại hỏi: "Người An Tri bọn họ liền nhất định sẽ bắt nạt người? Người bắt nạt người khác, bọn họ làm sao sẽ quen thuộc?"

Vân Tranh để tịch nhục tìm đem chứa tang diệp trúc khuông cũng chụp xuống xin mời lục ông ngồi xuống nói: "Tiên phát chế nhân, đi sau giả người chế trụ, tiểu tử trước tiên giả thiết những người này đều là bại hoại, sau đó sẽ từ từ phát hiện bọn họ kỳ thực là người tốt chứng cứ, làm những chứng cứ này xác thực không có sai sót, ta dĩ nhiên là sẽ trở nên phi thường giảng đạo lý."

"Đạo lý của người mới mẻ a, đây là thịnh Đường đạo lý a, cũng không phải ta Đại Tống đạo lý, ta Đại Tống người tin tưởng người khác thế gian đều là người tốt, đều là có thể bị vương đạo cảm hóa người, cảm hóa không được mới sẽ cho rằng hãn là bại hoại, người xem, vừa vặn cùng đạo lý của người tương vi phạm."

Vân Tranh thở dài chỉ chỉ bốn phía nói: "Nói thí dụ như Liêu quốc? Nói thí dụ như Thạch Kính đường? Nói thí dụ như Lý Nguyên Hạo? Hoặc là còn có Nam Man hầu tử? Ta vừa nghe nói An Nam người một đường thảo

phạt, tấn công vào Đại Tổng 600 dặm sâu, Tây Nam đã là khắp nơi bốc khói, những này chính là vương hóa đánh đổi? Nếu như ở thịnh Đường, những người kia còn có thể sống sao?"

"Ha ha, người đứa nhỏ này, mấy ngày trước chúng ta gia hai còn đang thảo luận làm sao ăn no chờ chết, kỵ hạc dưới Dương Châu, làm sao hiện tại liền trở nên hùng hồn kích ngang, hận không thể xếp bút nghiên theo việc binh đao đây?"

"Chủ yếu là lão gia tử ngài hỏi đến rồi, tiểu tử vừa bắt nạt xong người, trong lòng dù sao cũng hơi áy náy, lo lắng lão nhân gia ngài nổi giận, mau mau trước tiên tìm cái có thể nói còn nghe được lý do lấp liếm cho qua, bằng không những ngày tháng này liền không có cách nào quá, ngài cho ta gia tiên sinh một cáo trạng, tiểu tử cái mông lại sẽ gặp ương, ngài không biết, đã bị đánh ba dừng."

Lục ông cười giữa tới giữa lui, vỗ gối xuống cái sọt nước mắt đều hạ xuống, phía sau lão bặc lo lắng nhìn tự Gia Lão Thái gia, phi thường lo lắng hẳn cười sinh ra sai lầm.

Lục ông bỗng nhiên ngưng cười, hơi híp mắt lại hỏi Vân Tranh: "Người đối với mềm mại có ý định?"

Vân Tranh cười gượng hai tiếng, ho khan một hồi cẩn thận mà nói: "Tiểu tử cảm thấy vậy thì nên là vợ ta. ww uukanshu. net "

"Hai không lừa gạt, đứa bé kia mệnh cách người có biết hay không? Lẽ nào người liền không lo lắng?"

"Tiểu tử cảm thấy nên xin mời vị kia lục địa thần tiên một lần nữa cho tiểu nương tử trắc toán một lần, tiểu tử cho rằng, trên một hồi khả năng không quá chuẩn!"

"Mời, nhân gia không đến!"

"Nếu như tiểu nương tử kết hôn, nàng phu quân lại chết không được, tiểu tử phi thường tin tưởng vị kia lục địa thần tiên liền sẽ đích thân lại đây, nói không chắc sẽ đích thân ra tay giết chết cái kia tân lang quan, cứ như vậy lão nhân gia người tự nhiên là tính toán không một chỗ sai sót!"

Lục ông đột nhiên cả kinh, trợn lên, sắc mặt cực kỳ khó coi, hướng Vân Tranh phất tay một cái, liền xoay người rời đi, đi tới địa đầu, nhìn thấy người lão hán kia vẫn còn đang địa hạng nhất xem trò vui, chộp liền cho người lão hán kia một cái miệng nổi giận nói: "Mấy chục tuổi người cũng không học được, trong ngày thường hoành hành bá đạo đều thành giặc cướp, mau rút, về tổ từ diện bích hối lỗi đi."

Lục ông một khắc không ngừng mà tiến vào xe ngựa, lão Hán tè ra quần lão đảo chạy, đợi được Vân Tranh đi tới địa đầu thời điểm, lục ông xe ngựa đã chạy ra thật xa, đã đem thoại làm rõ, làm sao cái kia lão gia hoá vẫn là khó chơi a.

Lục ông xe ngựa một đường chưa đình vẫn sử đến trước nhà của mình diện, mới dừng lại, thân thủ mạnh mẽ từ trên xe ngựa nhảy xuống, chỉ chốc lát, hãnh hai đứa con trai liền vội vã đi tới.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Việc Kết Hôn

Trịnh duy bên trong, Hoàng nguyên hải đều là lục ông lão hữu, bằng hữu tương giao mấy chục năm, ba gia nhân ở Thành Đô phủ có thể nói tương cứu trong lúc hoạn nạn thủ hộ mấy đời người, lão Trịnh cùng lão Hoàng cũng là người đọc sách, đối với huyền hoàng thuật cũng không phải rất lưu ý, từ lúc Lục Khinh Doanh vừa thành niên thời điểm, liền không hẹn mà cùng hướng về lục ông sinh ra, chuẩn bị cưới vợ Lục Khinh Doanh làm cháu dâu, hai vị lão nhân coi trọng chính là Lục Khinh Doanh thông tuệ cùng hiểu lễ cùng với giữ đạo hiếu, như vậy con ngoan há có thể không rất sớm cho chính mình binh sĩ đánh hạ xuống, còn Cửu Dương thương quan nói chuyện chỉ do vô nghĩa.

Hết thầy đều tiến hành rất thuận lợi, lục ông cũng rộng lượng, nếu đều là canh đọc gia truyền, chỉ cần con cái nhà ai học vấn thật rồi cùng nhà ai đính hôn, đều là mười một mười hai tuổi em bé, nói đến cũng chính là chuyện cười, không thương lão hữu mặt mũi tiến hành một cuộc tử thí mà thôi.

Ai biết trong vòng ba ngày, hai cái khoẻ mạnh, nhảy nhót từng bừng em bé trước hết sau một mạng quy thiên, một từ trên núi giả trồng xuống đến bẻ gãy cổ, một cái khác đạt được bệnh cấp tính, ngày thứ ba đều không có kéo dài tới đã chết rồi. . .

Cho nên nói, chân chính khiến người ta khủng bố không phải trương cát nói cái gì Cửu Dương thương quan, mà là này hai đứa bé chết!

Lục ông ngồi ở bàn trà mặt sau, hai cái tay run rẩy hầu như không thể tự ức, hấn một mặt cấp thiết hi vọng Vân Tranh là nói dối, một mặt vừa hy

vọng Vân Tranh nói chính là nói thật, vì chuyện này, lục ông hầu như không mặt mũi nào thấy hai vị lão hữu, tuy rằng lão hữu lần nữa biểu thị không phải hấn sai, thế nhưng lục ông thì lại làm sao có thể tiêu tan.

Lục hòe thấy gia gia sắc mặt âm trầm đáng sợ, lại không dám hỏi rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ có thể bồi tiếp lão tổ tông ngồi bất động ở trong phòng đoán được để phát sinh là chuyện gì, để luôn luôn hòa ái dễ gần lão tổ tông đã biến thành như vậy.

Mặt trời ngã về tây thời điểm. Người hầu trở về, đồng thời tới được còn có hai vị lão ông.

"Lục huynh, cũng đã là chuyện của quá khứ, vì sao còn muốn canh cánh trong lòng, lớn tuổi, liền không nên nghĩ những kia chuyện thương tâm, chúng ta đã sớm luôn mãi đã nói, Tiểu Nguyên cùng tiểu con trai sự tình không oán được người."

"Không oán được? Hôm nay có một người một lời đánh thức ta người trong mộng này, nếu như Tiểu Nguyên cùng tiểu con trai đúng là chết trẻ, lão phu ngoại trừ hổ thẹn thật sự không lời nào để nói, hiện tại ta càng muốn, người kia nói càng có lý, Tiểu Nguyên cùng tiểu con trai căn bản là không phải chết trẻ, bọn họ là bị người hại, chuyện này thật sự nếu không làm cái cháy nhà ra mặt chuột, lão phu chết rồi đều hợp không lên mắt!"

Trịnh duy bên trong làm người từ trước đến giờ Hoạt Kê, muốn lời nói chuyện cười hòa hoãn một hồi tình cảnh, lại phát hiện lục ông hai mắt lại trở nên đỏ như máu, biểu hiện dữ tợn cực điểm, nói giỡn một câu đều không nói ra được.

"Tiểu Nguyên từ trên núi giả trồng xuống đến thời điểm bên người dĩ nhiên không có một tội tở, cũng không có một tội tở nhìn thấy Tiểu Nguyên là làm sao té xuống, tiểu con trai bệnh cấp tính không có một người có thể

nói ra cái nguyên cố đi ra, lão phu hồ đồ a! Đã sớm nên nghĩ đến, đã sớm nên nghĩ đến, ta hai cái thiên tư thông tuệ thật oa nhi a!"

Lục ông lão lệ tung hoành, Trịnh duy bên trong, Hoàng nguyên hải cũng không khỏi hai mắt ướt át, lục hòe, Lục Tịch kinh hãi, không biết tổ phụ tại sao lại nói lời như vậy, chuyện năm đó không phải sớm đã có định luận sao?

Lục ông quay đầu liền đối với Lục Tịch nói: "Người phái người đi nói cho Vân Tranh, liền nói việc kết hôn lão phu dẫn, muốn hăn lập tức khiến bà mỗi tới cửa cầu hôn, sau ba tháng lập tức thành hôn! Hừ, hừ, hừ, thời gian ba tháng đầy đủ!"

Trịnh duy trung hoà Hoàng nguyên hải cả kinh liên tục khuyên can nói: "Lục huynh, quá trò đùa, quá trò đùa, mềm mại là cái còn hài tử nên có càng tốt hơn quy tụ mới là, Lục huynh bớt giận a! Việc này tuyệt đối không thể!"

Lục ông nhìn hai vị lão hữu nói: "Người và ta ba gia thân như một nhà, Tiểu Nguyên, tiểu con trai cùng con của ta khác nhau ở chỗ nào, nếu như có thể dùng mềm mại mệnh đổi được Tiểu Nguyên cùng tiểu con trai phục sinh,

Lão phu sẽ không có nửa điểm do dự, hiện tại chỉ có điều muốn mềm mại gả cho một nhân tài mới xuất hiện, hài tử kia cũng không phải không xứng với mềm mại, cũng là tài trí song toàn hạng người, thậm chí có thể xưng là yêu nghiệt, chính là một câu nói của hăn mới để lão phu hoàn toàn tỉnh ngộ. Hăn không biết Tiểu Nguyên cùng tiểu con trai sự tình, chỉ là nói cho lão phu, hăn cưới mềm mại, ông trời không giết được hăn, có thể giết hăn chỉ có trương cát! Vì lẽ đó lão phu rất muốn nhìn một chút trương cát làm sao tự bào chữa, nếu như giở lại trò cũ, hăn lần này muốn đổi mặt không phải còn nhỏ Tiểu Nguyên, cùng tiểu con trai, mà là một tiêu diệt

nguyên sơn đạo phỉ, hại thổ phiến tam tộc đại loạn, cuối cùng để ứng tộc tiêu vong yêu nghiệt.

Mặc kệ trương cát có tới hay không, đối với chúng ta kỳ thực đều mới có lợi, trương cát không đến mềm mại gả cho một thật vị hôn phu, trương cát một khi lại đây, lão phu cũng không tin hẳn có thể ở ba nhà chúng ta bố trí thiên la địa võng bên trong đào mạng!"

Lục Tịch chấp tay đối với hai vị lão nhân nói: "Hai vị lão tổ tông, đây là mềm mại chuyện nên làm, ngài hai vị không cần suy nghĩ nhiều, cái kia Vân Tranh vẫn bối cũng đã gặp, hẳn là Bành lễ tiên sinh đệ tử nhập thất, tương lai nhất định sẽ có tiền đồ, mềm mại gả không thiệt thòi."

"Thật một câu ông trời không giết được hẳn, có thể giết hẳn chỉ có trương cát! Tiểu tử thật lợi hại, liền một câu nói này liền để ta ba gia không chỉ cam tâm tình nguyện đem hòn ngọc quý trên tay hai tay dâng, còn muốn chúng ta đối với hẳn cảm ơn đức! Lục huynh, hiện tại ta tin tưởng tiểu tử này đúng là một yêu nghiệt, ba cái lão ông tóc trắng, bởi vì một câu nói của hẳn mất đi sóng nước không thịnh hành tâm thái, khá lắm."

Hoàng nguyên hải cũng từ từ trở nên kích động lên, lục ông nói không sai, nếu như mình tiểu con trai không phải chết vào Thiên Phật, như vậy, duy nhất có lý do, có năng lực đối với tiểu con trai ra tay chính là trương cát!

Vân Tranh mang theo tịch nhục bọn họ ở Tang Điền bên trong bận rộn cả ngày, mắt thấy sắc trời đã tối, lưu lại Thương Nhĩ bọn họ tiếp tục đội địa, hẳn mang theo Vân Nhị cùng tịch nhục về nhà, hiện đang nói vậy không ai trở lại cản trở Vân gia đội địa chứ? Sáng sớm xuất hiện lão già nhất định là Lục gia, vì lẽ đó Lục gia lão tổ tông mới sẽ dùng bặt tai để giáo huấn, gia tộc lớn hơn, thực sự là cái gì điều đều có.

Về đến nhà Vân Nhị liền từ tịch nhục trên lưng trong gùi bò ra ngoài, cầm một con ếch xanh đi tìm giữ nhà xà, đây là hăn ngày hôm nay trao, phi thường to mọng một con ếch xanh.

Vân người đứng thứ hai bên trong ếch xanh hướng giữ nhà xà lắc loáng một cái, giữ nhà xà ngay lập tức sẽ lè lưỡi nhanh chóng lợi tới, rất có quy tắc ở Vân Nhị dưới chân bàn thành một xà trận, nhếch miệng chờ con mồi rơi xuống.

Vân Nhị buông lỏng tay, giữ nhà xà liền nhanh như tia chớp thò đầu ra, há thật to miệng một cái liền cắn vào ếch xanh, sau đó liền một chút đi xuống nuốt. Đợi được nó đem ếch xanh toàn bộ nuốt xuống sau khi, cái cổ dưới đáy liền nhô lên đến rồi một bọc nhỏ, lưỡi biếng tìm một thoải mái địa phương nhắm mắt lại chờ đồ ăn chậm rãi tiêu hóa hết.

"Sau đó không cho ở người trước mặt cho ăn xà, nhìn buồn nôn, giữ nhà xà nên đi bắt con chuột, mà không phải chờ người cho ăn nó, cho ăn quen thuộc, giữ nhà xà liền không trao con chuột, như vậy là không đúng!"

Vân Đại bám vào Vân Nhị lỗ tai giáo huấn một trận mới bỏ qua, một con tạng không sót mấy ếch xanh từ Tang Điền bên trong vẫn chộp vào trong tay, làm sao liền không biết một điểm sạch sẽ, đem hăn nhắc tới cái ao tử bên cạnh, không ngừng dùng thanh thủy cọ rửa cái tay bẩn của hăn, tịch nhục thực sự là xem không xuống Vân Đại dùng lông mao lợn bàn chải xoay Vân Nhị tay nhỏ, mau mau tiếp nhận tay, giúp đỡ Vân Nhị rửa tay.

Lúc ăn cơm Lục Tịch tiên sinh đến Vân gia bái phỏng, Vân Tranh thả tay xuống bên trong bính, xoa một chút miệng nở nụ cười, sờ sờ Vân Nhị đầu liền đi tới phòng khách, lục ông nên là một quyết đoán mãnh liệt người, lúc này cũng nên có hồi âm.

Vân Tranh bây giờ cùng trước đây có rất lớn thay đổi, trước đây truy bạn gái phi thường bị động, hiện tại hăn không dự định nhu tình mật ý truy lão

bà, chỉ cần mình yêu thích, Lục Khinh Doanh cũng không quá phản đối, dùng chút cực hạn thủ đoạn không tính quá đáng.

Lục Tịch đứng Vân gia trong phòng khách chấp tay sau lưng quan sát bốn phía thư họa, kỳ thực không cái gì thứ đáng xem, đều là chút vụng về không thể tả đồ vật, thương nhân khí rất đậm, nhìn dáng dấp là chủ nhân trước kia lưu lại tranh chữ.

Hắn kỳ thực rất khó khăn, không biết một hồi nên nói như thế nào lão tổ tông đã đáp ứng việc kết hôn sự tình, thật giống chính mình khuê nữ không ai muốn, nhất định phải cố gắng nhét cho nhân gia như thế.

Có điều nghĩ tới lão tổ tông lão lệ tung hoành đáng vẻ, thực sự là không nói ra được cái gì kiên cường thoại, ba gia lão tổ tông không có vấn đề, thế nhưng bởi vì hai đứa bé kia, bọn tiểu bối trong lúc đó đã có rất lớn vết rách, ba người nhà chỉ có ôm thành đoàn mới có thể bảo vệ vinh quang, một khi tách ra, ở Thực trung quyền lên tiếng liền ít đi rất nhiều.

"Lục bá bá, ngài làm sao tự mình lại đây, quý giết văn bối, mời ngài ngồi, văn bối vừa vặn có một yêu cầu quá đáng, đang muốn hậu nhan hướng về Lục bá bá nói rõ, nguyên bản chuyện này nên là Gia sư đứng ra, nếu Lục bá bá đến Vân gia, văn bối vẫn là tự mình nói đi ra, như vậy có vẻ càng dGM4nij7 có thành ý, không biết có nên nói hay không?"

Lục Tịch trong lòng thở dài một tiếng, khen một hồi tiểu tử này thật ánh mắt, ngồi vào trên thủ hòa nhã nói: "Hiền chất có gì lời muốn nói, cứ nói đừng ngại."

"Văn bối thất lễ, trước đó vài ngày ở hoa đào sẽ tiểu tử nhìn thấy mềm mại tiểu nương tử, khao khát cực điểm, có kiên điệp tâm ý, mấy ngày gần đây tổng muốn khiến bà mỗi đi quý phủ hỏi môi, lại khùng mạo muội, hôm nay nhìn thấy bá phụ, tiểu chất lấy dũng khí hậu nhan muốn nhờ, ww uukanshu. net kính xin bá phụ thứ lỗi. Thứ tiểu chất mạo muội" .

Lục Tịch thở dài một tiếng nói: "Kỳ thực không cần thiết làm như vậy, lão tổ tông đã đem mềm mại gả cho người, làm vì phụ thân, nên là ta cầu người cẩn thận đối xử mềm mại mới là, đứa nhỏ này từ nhỏ đã chịu nhiều đau khổ, người cũng biết đầu đuôi câu chuyện, ta liền bắt nhất một lần lời, lão phu ngày nhớ đêm mong chính là có thể cho mềm mại tìm một người tốt, dù cho tương lai ăn khang yết món ăn, chỉ cần trải qua tốt đẹp, lão phu liền hài lòng, không dám cầu gặp phải rồng phượng trong loài người, chỉ cầu nhờ vả một thân là tốt rồi."

Vân Tranh cười nói: "Bá phụ liếm độc tình để Vân Tranh ước ao vạn phần, đáng thương Vân Tranh thừa nhỏ phụ mẫu đều mất, bây giờ chỉ có thể tự than thở tử muốn dưỡng mà thân không đợi, vẫn bối nếu cầu cưới mềm mại, tất nhiên sẽ trân ái một đời, không làm được cử án tề mi, thế nhưng dẫu tay đến già, vẫn bối còn là phi thường tự tin. Vân gia có cái quy củ, chính là chỉ có thể cưới một thê, không thể có thiệp thị, đây là tổ huấn!"

Nằm ở bên ngoài nghe chân tường Vân Nhị suýt chút nữa té xiêu, trắng nõn tay nhỏ khu tường bì ở trong lòng gào thét: "Đây là người nói hưu nói vượn có được hay không, là người chỉ dự định cưới một, ta không có ý định này, cái gì Vân gia tổ huấn, là tự người nói có được hay không."

Nghe đến đó, cũng lại không tâm tư nghe tiếp, chạy đến tịch nhục trước mặt nói: "Tịch nhục a, ta sau đó cưới người, sau đó sẽ cưới mấy người phụ nhân trở về có được hay không?"

Tịch nhục cười hoa như thế, vuốt Vân Nhị mặt nói: "Tốt, cưới nhiều chút trở về, như vậy náo nhiệt!"

Vân Nhị bẹp một tiếng ngay ở cú xuống eo tịch nhục trên mặt hôn một cái, cao hứng nói: "Đây là người nói, tương lai không cho đổi ý!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Tự Làm Tự Chịu Khốn Thú

Lục Khinh Doanh đem chính mình nhốt ở trong phòng đã có hai ngày, từ trước đến giờ thương yêu chính mình lão tổ tông lần này hỏi cũng không hỏi chính mình ý kiến liền vội vã vì chính mình dính rơi xuống việc kết hôn.

Điều này làm cho Lục Khinh Doanh cảm nhận được rất lớn địa nhục nhã, mẫu thân an vị ở chính mình địa bên người rơi lệ, nhưng không có bất kỳ năng lực thay đổi đã phát sinh bất cứ chuyện gì, chỉ có thể nhỏ giọng cầu xin Lục Khinh Doanh tiếp thu hiện thực, ba tháng sau khi gả vào Vân gia.

Không có ai nói cho nàng liên quan với Tiểu Nguyên cùng tiểu con trai sự tình, vì lẽ đó để Lục Khinh Doanh cảm thấy người của toàn thế giới cũng đã phản bội nàng, tận đến giờ phút này nàng mới thật sâu ý thức được mình đã thành người cả nhà gánh nặng.

Cúi đầu yên lặng mà tâm trạng chính mình gả y, như vậy cũng được, gả đi liền có thể bắt đầu cuộc sống mới của mình, mặc kệ diện đối với mình chính là một hậu quả như thế nào, cũng không đáng kể, nếu như lần này Vân Tranh thật sự chết rồi, chính mình cũng theo chết là được rồi, cái kia không biết trời cao đất rộng gia hỏa, nếu chính mình muốn tìm chết, cũng theo hẳn đi tới...

"Con gái a, người không nên oán lão tổ tông, hẳn cũng là không có biện pháp, chính người cũng biết mạng người cách..."

"Mẫu thân, ta biết được, chỉ cần có nam nhân đồng ý muốn ta, đã là phúc phận của ta, con gái không có chuyện gì, ta sẽ cẩn thận mà gả đi, sẽ không cho trong nhà thêm phiền."

Dương thị nhìn sắc mặt lạnh lùng con gái thờ dài liền ra khuê phòng, cúi đầu trở lại phòng của mình, nàng rất muốn đi tìm phu quân nói một chút, không nên để cho mềm mại xuất giá, trong nhà kỳ thực cũng không thiếu nữ nhi chiếc kia ăn.

Nhưng là nhìn thấy trượng phu như sắt thép nghiêm nghị mặt, nhưng một câu nói cũng không dám nói, chính mình không có sinh ra nhi tử, sinh một đứa con gái một mực vẫn là một vận mệnh thăng trầm hài tử, ở nhà thực sự là không dám nói hơn một câu, chỉ có thể ngồi ở đầu giường âm thầm rơi lệ.

"Tiểu thư, ngài thật sự phải gả cho cái kia kẻ xấu xa?"

Tiểu Trùng ngồi dưới đất giúp đỡ tiểu thư nâng gả y, gả trên áo kim tuyến là tiểu thư cùng mình phế bỏ thật lớn kính mới thêu lên đi. Hiện tại tiểu thư nhưng đem đã thêu tốt kim tuyến một chút sách đi, không biết là vì cái gì, chẳng lẽ nói không lấy chồng?

"Ta là một tai tinh, vẫn là không muốn dùng kim tuyến. Như vậy quá rêu rao, Tố Tố gả đi, nói không chắc liền có thể giấu diếm được ông trời, cho Vân Tranh một sống sót cơ hội, Tiểu Trùng, sau đó không nên nói nữa kẻ xấu xa, sau ba tháng người liền muốn gọi hẳn là cô gia. Không nên để hẳn không thích người."

Lục Khinh Doanh dùng sợi tơ ở dỡ xuống kim tuyến địa phương thêu một đóa màu xanh lam hoa, liền thu hồi gả y, bắt đầu thu dọn chính mình đồ trang sức, những năm này lão tổ tông ban thưởng chính mình rất nhiều đồ trang sức, có một ít có giá trị không nhỏ, những này đều cần mang tới. Nếu như Vân Tranh cùng mình xảy ra chuyện ngoài ý muốn, những thứ đồ

này cũng có thể làm cho Vân Tranh còn nhỏ đệ đệ chi tiêu thời gian rất dài...

Vân gia người đều đang đợi Đại thiếu gia nói ra một nhất định phải cưới Lục Khinh Doanh lý do, mặc kệ Đại thiếu gia có tin hay không,

Hiện ở tại bọn hắn sắp sửa thành hôn tin tức đã truyền khắp Thành Đô thành.

Cái gì cũng nói, phần lớn người chính là ôm một loại tàn nhẫn xem trò vui tâm tình chuẩn bị mắt thấy vị này leo lên nhà giàu tiểu tử chết vào bất ngờ, thật đánh cược Thành Đô người thậm chí mở ra bàn khâu, đánh cược Vân Tranh có thể sống đến khi nào.

"Kỳ thực cưới lão bà chuyện như vậy ta cũng không phải rất nóng lòng. Chỉ là bởi vì cần thôi, Vân gia cần một nữ chủ nhân, ta cũng cần một thê tử đến thành lập một ổn định gia.

Kỳ thực đối với ta cùng Vân Nhị tới nói, khẩn cấp nhất sự tình chính là thành lập một gia, thành lập một chúc với tự chúng ta gia, người cô độc thời gian lâu dài, liền muốn một gia, ta tất cả nỗ lực chính là vì cái mục tiêu này.

Thương Nhĩ thúc. Từ hôm nay trở đi ta liền không ra khỏi cửa, hết thầy đều nói Lục gia tiểu thư là cái Tang môn tinh, kỳ thực Tang môn tinh có một người khác, ta rất lo lắng có người sẽ ở vào buổi tối tới tìm ta, vì lẽ đó, ở nhà chúng ta trong sân ngài chỉ cần phát hiện không phải thuộc về nhà chúng ta người, các người liền giết hẳn. Đặc biệt là đạo sĩ."

Vân Tranh cười giải thích xong, liền cầm lấy sách vở tiếp tục xem, vốn là nghĩ dùng tốc độ nhanh nhất tiến vào thư viện học tập, bây giờ nhìn lên cũng không thích hợp. Nạp ảnh tìm hành chuyện như vậy căn bản là không có cách nào làm, Thục trung không phải một thích hợp ẩn sĩ tồn tại địa phương, nơi này dân phong thiên về dũng mãnh, mọi người đối với năm

đắm nhận thức muốn so với đối với đạo lý nhận thức muốn sâu sắc nhiều lắm.

Một sĩ tử đầu tiên cần chính là to lớn danh tiếng, mà học vấn đều tại kỳ thứ, nếu như nói Đường tinh thần của người ta diện mạo là dâng trào, như vậy người Tống mạo ở một mức độ rất lớn là hèn mọn.

Làm cường đạo cũng có thể làm uy chấn ngàn dặm thời đại, chỉ có Đại Tống.

Thương Nhĩ gật gù đi chuẩn bị ngay, hấn chuẩn bị đem Vân gia biến thành một sân săn bắn,

Vân Nhị không có đi, ôm Vân Đại chân ngựa đầu nhìn hấn nói: "Ta không muốn để cho người chết, chúng ta yên tĩnh sinh sống có được hay không?"

Vân Tranh cười sờ sờ Vân Nhị đầu, lại đưa ánh mắt quan tâm ở sách vở trên. Có chút đạo lý không có cần thiết hiện tại liền giảng cho Vân Nhị nghe, hấn không thể giải thích trong lòng mình mãnh liệt bất an, chỉ có thể đem hấn đổi thành mặt khác một loại hình thức phát tiết đi ra.

Lần này cùng Long Hồ sơn giao chiến, nguyên bản là có thể để tránh cho, có thể tránh khỏi, thế nhưng Vân Tranh muốn nhìn một chút thế giới này có phải là thật hay không có thần tiên, nếu như có, không thể nghi ngờ, Long Hồ sơn là gần với thần nhất tiên tồn tại.

Từ thời đại kia đi tới Đại Tống, cái kia phiến quỷ dị môn đến hiện tại cũng không thể để Vân Tranh tiêu tan, làm sao liền đẩy ra một cánh cửa sau khi, cuộc sống của chính mình liền phát sinh biến hóa long trời lở đất?

Long Hồ sơn chính là Đạo gia tổ đình, tuyệt đối không phải một có thể dễ dàng tiêu chọc tồn tại. Có người nói, Trương Đạo Lăng cùng đệ tử vương trường đồng thời tu luyện Long Hồ đại đan, một năm có hồng quang

chiếu thất, hai năm có Thanh Long Bạch Hồ đến bảo vệ đan đình, ba năm đan thành, hãn cũng là thành chân nhân. Không lâu hãn lại gặp phải thần nhân chỉ điểm, tu thành cao nhất đạo thuật. Hãn có thể phi hành trên trời, có thể nghe thấy cực xa âm thanh, có thể phân thân ẩn hình, tử như hãn có thể một mặt ở trì trên chèo thuyền, đồng thời lại đang công đường ngâm thơ, biến hóa vạn ngàn, thần kỳ khó lường.

Cổ nhân yêu thích nói ngoa, yêu thích dùng mỹ lệ bao la từ ngữ miêu tả một chuyện, mục đích làm như vậy chính là vì đem chính mình không hiểu chuyện đã xảy ra khuếch đại, tân trang, sau đó để càng nhiều người đi bị lừa.

Bất luận làm sao, Trương Đạo Lăng làm ẩn sĩ là một hợp lệ ẩn sĩ, Hán Minh đế thời kì, Trương Đạo Lăng từ chối Hoàng Đế phong thưởng, hãn nói: " người sống một đời, có điều trăm tuổi, thời gian thấm thoát, thoáng qua liền thệ. Cha mẹ long ân, thê không dày yêu, cũng bất cứ lúc nào mà biến mất. Quân thần chi ân, ai tặng thưởng cứu? Xin mời chuyển cáo thánh thượng, chỉ cần thanh tĩnh ít ham muốn, vô vi mà trì, thiên hạ tự nhiên vô cùng quyết tâm, ta để làm gì? Ta chỉ ở Thanh Sơn bên trong!" Vì tách ra kinh đô vùng ngoại thành tục vụ ầm ĩ cùng quấy rầy, Trương Đạo Lăng quyết tâm rời đi vân du danh sơn đại xuyên, sưu tầm tiên thuật đi tới.

Hán an hai năm (công nguyên 143 năm) Thất Nguyệt, Trương Đạo Lăng mang theo đệ tử Vương Trường Hòa pháp cụ, đến Thanh Thành sơn, thành lập thiên sư đạo, người ngoài bởi vì cần nộp lên ngũ đấu gạo mới có thể trở thành là giáo chúng, lại xưng là "Ngũ đấu gạo giáo "

Mà sau chuyện đã xảy ra liền rất thú vị, Trương Đạo Lăng tinh tu ngàn ngày, luyện thành các loại hàng ma phép thuật. Không lâu bát bộ Quỷ Soái các lĩnh quỷ binh cộng ngàn tử mấy làm hại nhân gian, bọn họ mang đến các loại ôn dịch bệnh tật, tàn hại chúng sinh.

Trương Đạo Lăng liền ở Thanh Thành sơn trên bố trí đạo đàn, minh chuông chụp khánh, hô mưa gọi gió chỉ huy Thần Binh cùng những này ác quỷ đại chiến. Trương Đạo Lăng đứng thẳng ở Lưu Ly chỗ ngồi, bất kỳ đao tiễn một tiếp cận hấn liền lập tức đã biến thành hoa sen. Quỷ chúng lại phóng hỏa đến thiêu, chân nhân lấy tay chỉ một cái, hỏa diễm lại đốt FQWBzBmv trở lại. Quỷ Soái giận dữ lại đưa tới thiên quân vạn mã tầng tầng vây quanh, không ngờ chân nhân dùng đan bút một họa, hết thấy quỷ binh cùng tám đại quỷ sĩ đều dồn dập dập đầu xin tha.

Thế nhưng bọn họ khẩu phục tâm không phục, sau khi trở về lại mời tới sáu Đại Ma Vương, suất lĩnh quỷ binh trăm vạn vây công Thanh Thành sơn. Trương Đạo Lăng thần nhàn khí định, không hề bị lay động, hấn chỉ dùng đan bút nhẹ nhàng một họa, hết thấy quỷ đều chết hết, chỉ còn dư lại sáu người Ma vương ngã trên mặt đất bò không đứng lên, không thể làm gì khác hơn là dập đầu xin tha. Trương Đạo Lăng lại dùng bút lớn vung lên một cái, một ngọn núi chia làm hai nửa đem sáu cái Ma vương nhốt ở bên trong, không thể động đậy. Liên Ma vương chỉ phải đáp ứng vĩnh viễn không lại làm hại nhân gian.

Vân Tranh không biết những kia Thiên Ma cùng quỷ quái đến cùng có tồn tại hay không, thế nhưng thế nhưng Trương gia một mạch ở Thực trung thế lực lớn vô cùng, lớn đến hầu như có thể để người ta mù quáng theo mức độ.

Mà trương cát chính là Trương Đạo Lăng một mạch truyền nhân, tuy rằng chỉ là chi nhánh, nhưng cũng không thể khinh thường.

Đây chính là một lấy trứng chọi đá sự tình, Trương Đạo Lăng ngàn năm dư uy còn không phải Vân Tranh có thể tiêu thụ đạt được, muốn đem thanh danh của chính mình xây dựng ở trương cát trên người, không thể nghi ngờ là một loại mơ hồ.

Vân Tranh nắm sách vở gõ lên lan can, nghĩ tới nghĩ lui, chuyện này đều thuộc về mình muốn chết, xem ra bị trong nháy mắt sản sinh loại kia cảm tình che đậy linh trí.

Có điều nhưng không có cái gì tốt hồi hận, từ khi đi tới thế giới này, Vân Tranh liền dự định thoải mái hoạt một hồi, không tiếp tục để mình đã bị bất kỳ oan ức, không có tác dụng biện pháp gì, đều muốn hoạt thoải mái, hoạt tự tại, hoạt hăng hái...

Bây giờ Đại Tổng triều đình, đối với đạo giáo cũng không có quá nhiều hảo cảm, cho các đời các đời Hoàng Đế gia phong tôn hào, đó là chuyện sau này, Vân Tranh duy nhất có thể dựa dẫm chính là hiện tại tốt xấu còn có một được cho Thanh Minh quan phủ.

Vốn là dựa dẫm quan phủ đây là phổ thông tiểu dân ý nghĩ, hiện tại chính mình cũng xuất hiện ý nghĩ như thế, Vân Tranh trong lòng liền cảm thấy từng trận xấu hổ.

Những ngày qua nhàn rỗi thời điểm, ww uukanshu. net Vân Tranh liền chính mình cầm lấy dao trổ, dùng ba ngày thời gian điêu khắc một vị mộc nhân nhỏ, không lớn chỉ có cao hơn một tấc, là hương mộc phối sức, có điều tên tiểu nhân kia nhưng là Vân Tranh dựa theo chính mình dáng vẻ khắc đi ra, dáng vẻ phi thường thô lậu.

Cổ chấp cuồng chính là Vân Tranh dáng vẻ, ba ngày thời gian trong tổng cộng khắc ra không xuống mười cái mộc nhân nhỏ, này một xem như là tốt nhất một, nếu mình đã đối với Lục Khinh Doanh động cảm tình, cái kia nhất định phải muốn chân thành đúng rồi.

Làm mộc nhân nhỏ bị đánh bóng thật thuyên trên sợi tơ bị đưa đến Lục Khinh Doanh nơi đó thời điểm, Lục Khinh Doanh không có từ chối, mà là rất tự nhiên đem tiểu nhân treo ở trên cổ của mình, đối với một dùng mệnh

đến hướng mình chứng minh yêu thương nam tử, Lục Khinh Doanh đồng dạng không dám chậm trễ chút nào.

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, Lục Khinh Doanh loại này đợi làm thịt cừu con cảm giác càng ngày càng rõ ràng, nàng phản đối đem chính mình việc kết hôn làm được kinh thiên động địa, Lục gia không hề bị lay động, vẫn ở đều đâu vào đấy chuẩn bị mở nàng hôn lễ, tình cảnh chi lớn, chưa từng nghe thấy. (m)

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Viện Binh

Lỗ Thanh Nguyên đi tới Vân gia, cái gì chuyện phiếm đều không có nói, chỉ là đến chuyên môn cho Vân Tranh lên một bài giảng, này đường khóa giảng chính là (Luận Ngữ, quý thị).

"Khổng Tử viết: "Quân tử có ba giới: Thiếu thời gian, tinh lực chưa định, giới chi ở sắc; cùng với tráng vậy, máu nóng, giới chi ở đấu; cùng với lão vậy, tinh lực vừa suy, giới chi ở."

Đây chính là Lỗ Thanh Nguyên giảng bài tập, bày đặt phía trước không hoạn quả mà hoạn không đều, không hoạn bản mà hoạn bất an như vậy đại đề mục không nói, chuyên môn liền cho Vân Tranh giảng giải đoạn này Khổng Tử đối với một đời người bên trong ba cái cửa ải luận thuật.

Trong đó trọng điểm giảng giải chính là giới chi ở sắc!

Rất rõ ràng tiên sinh tại sao muốn như thế giảng, vì lẽ đó Vân Tranh nghe được hết sức chăm chú, Lỗ Thanh Nguyên giảng giải là từ thời đại thượng cổ bắt đầu nói về, dẫn chứng phong phú để câu nói kia trở nên nhìn thấy mà giật mình.

"Đãng đãng tình thiên, mơ màng muốn giới. Trí tuệ đều mê, si ngốc khó bán. Cũng niệm phu vợ chồng phụ, chính gia cảnh lấy không ngoan. Thứ mấy đời đời con cháu, túc khuê môn mà chớ xấu. Làm sao xuyên huyết, Tuyệt Vô phiền bướm đốm chi môi. Quả là vượt qua tường, thường không được duyên ương chi trái. Vạn ác lấy dâm dẫn đầu... Vân Tranh, nhữ làm giới chi!"

"Tiên sinh giáo huấn đệ tử ghi nhớ, Tuyệt Vô dâm tà chấp niệm, cũng sẽ không bị quần quanh người, chỉ là Lục Khinh Doanh việc khá là kỳ lạ, đệ tử muốn thăm dò một hồi mệnh cách thật giả, chúng ta người đọc sách xưa nay đều là kính quý thần mà xa chi, vì lẽ đó đệ tử không tin cái gọi là mệnh cách!"

"Khổng Tử viết: "Quân tử có ba úy: Úy Thiên Mệnh, úy đại nhân, úy thánh nhân nói như vậy. Tiểu nhân không biết Thiên Mệnh mà không sợ vậy, hiệp đại nhân, khinh miệt thánh nhân nói như vậy. Đây chính là người hôm nay việc học, đợi được người cảm thấy có lĩnh ngộ, viết thành văn chương báo cho liền có thể."

Lỗ Thanh Nguyên học xong nhìn Vân Tranh nói: "Nếu như không phải trong lòng có sắc. Như vậy người đem thay đổi ta đối với cái nhìn của người, bất luận làm sao, xương của người là ngành, như vậy cũng tốt, quân tử không đứng ở dưới bức tường sắp đổ câu nói này tuy rằng bị thế nhân hiểu lầm, ta nhưng hi vọng người có thể cảm nhận được câu nói này chân ý, mạc làm hy sinh vô vị."

Đây chính là người tốt, Vân Tranh lạy dài đưa đi tiên sinh, ngay lập tức sẽ tìm Thương Nhĩ đem mình giường cải tạo thành có thể xoay chuyển loại kia, năm, sáu người bận bịu cả ngày. Miễn cưỡng ở Vân Tranh dưới đáy giường móc ra một gian phòng tối đi ra.

Phía trên thế giới này người thông minh tuyệt đối sẽ không chỉ có Vân Tranh một người. Lỗ Thanh Nguyên loại này hết sức quen thuộc làm sao phòng người hại người cao nhân tự nhiên liếc mắt liền thấy thấu trong đó nguyên nhân, thế nhưng vị tiên sinh này phi thường thông thạo lựa chọn xu lợi tránh hại, có điều từ cảnh cáo của hãn bên trong, Vân Tranh phát hiện nguy hiểm đã đến.

Có thể tự mình lại đây giáo huấn một hồi Vân Tranh đã xem như là hãn phá chính mình lệ. Phần này ân tình ở trên chốn quan trường phi thường

hiếm thấy. Chỉ cần đi vào một người sinh hoạt. Đều sẽ ở tính mạng của hãn bên trong lưu lại một điểm dấu vết.

Thời gian một tháng trôi qua rất nhanh, trong nháy mắt cũng đã vào Hạ, năm tháng Thành Đô sóng nhiệt Tập Nhân. Có một vị cố nhân tới thăm,

Lần này cả người hãn có vẻ phi thường tinh thần, khoá eo đao, quần áo cũng không còn là cũ nát, cung cung kính kính đem một viên Ngân phán mới ở Vân Tranh trên bàn chấp tay nói: "Thừa phụng lang, đây là ngài mất đi Ngân phán, hiện nay vật quy nguyên chủ, xin mời nhận lấy."

Đoạn Hồng chấp tay sau khi liền cáo từ, đi tới bên trong đình nhìn lại nói: "Ta không biết lần này ngài lại dự định FQwG4qyz mưu tính ai, bên ngoài những kia giám thị người của ngài, tốt hơn một chút đều là phương ngoại người, có thể không hạ sát thủ liền không muốn hạ sát thủ, ta từ Long Môn trấn đi tới Thành Đô, tuy rằng đều muốn dựa vào người giết người như ngóe thủ đoạn, thế nhưng, người giết người không muốn lại lạc ở trong mắt của ta, ta đã đối với thiên phát lời thề, nếu như lại nhìn tới người giết người, ta nhất định sẽ đưa người lấy xuống, thế giới này là bình dân bách tính thế giới, không phải các người những người này, mạng người cũng không phải cung các người những người này tùy ý đùa bỡn bòn ngẫu."

Nhìn Đoạn Hồng đi ra ngoài, Vân Tranh phi thường hài lòng, không nghĩ tới ở đây còn có thể gặp phải cái này thẳng thắn Bộ Khoái, có điều có hãn, Hoán Hoa Khê nhất định sẽ khác với tất cả mọi người.

Vân Tranh mở cửa lớn ra, chấp tay sau lưng đứng cửa, phát hiện cửa chính của nhà mình khẩu thật sự rất náo nhiệt, không chỉ có bán đồ sứ quán nhỏ tử, còn có đi gia xuyên hộ người bán hàng rong, tối lý kỳ chính là còn có một gian hàng xem bói, tuy rằng không người gì đến thăm, những người này vẫn bất khuất ở vân cửa nhà trông coi.

Xem đến thời gian dài ra, sẽ rất dễ dàng phân rõ ràng những người này đều là đến từ nơi nào, bán đào bô không cần phải nói chính là người của Lục gia, bán đồ sứ rất có thể là Hoàng gia người, còn ngôi xồm ở trong hẻm nhỏ bán tơ lụa đồ ngu, nếu như không phải Trịnh gia người, Vân Tranh đem con người khu đi ra làm phao giã.

Người này chính là trắng trợn không kiêng dè, Vân Tranh tin tưởng, những người này không nhất định là phái tới bảo vệ mình, nói không chắc là chuyên môn đến phòng ngừa chính mình chạy trốn, khả năng này thực sự là quá cao.

Vân Tranh ngồi xồm ở gian hàng xem bói trước mặt, hướng về lão đạo kia chấp tay nói: "Tiểu tử chuẩn bị coi một cái mệnh cách."

"Bần đạo giới cao, toán một mạng, hoạc một mạng, vì lẽ đó chào giá ngũ quán!"

Tất cả mọi người đều ở liếc si như thế nhìn lão đạo sĩ này, Vân Tranh liếc nhìn một chút lão đạo công ở sau lưng bảo kiếm, thở dài liền đem Đoạn Hồng vừa đưa về Ngân phán đặt ở lão đạo trên bàn.

Lão đạo cầm lấy Ngân phán tàn nhẫn mà cắn một cái, thoả mãn gật gù, liền đối với bên người tiểu đồ đệ nói: "Người này quả nhiên rất hào phóng, không uổng công chúng ta chạy 500 dặm địa đến kiếm lời này bút bạc."

Tiểu đạo sĩ cười mắt sáng rỡ, muốn theo thầy phụ cầm trong tay quá bạc cần thận giám thưởng một hồi, lại bị lão đạo sĩ một cái tát đập ở sau gáy trên nói: "Trước tiên thả ở chỗ này của ta, này còn chỉ là tiền đặt cọc, kim chủ hào phóng, vì lẽ đó ta muốn năm mươi quán!"

Vân Tranh cũng cười hài lòng, lại thật sự từ trong lòng móc ra năm mươi quán giao tử đặt ở lão đạo phá trên bàn, chấp tay nói: "Chỉ cần tiên trưởng quái mấy linh nghiệm, sau đó còn có bách quán tiền bạc dâng."

Tiểu đạo sĩ cười càng thêm hài lòng, lão đạo trong mắt cũng là đại mạo kim quang, một cái bắt được Vân Tranh tay vui cười hơn hở nói: "Vậy thì muốn nắm chặt, hiểm thấy gặp phải như người vậy đại kim chủ, lão đạo vừa mở trương liền muốn ăn ba năm."

Biết lão đạo sĩ nói mình là đại kim trụ, Vân Tranh vẫn như cũ mặt không biến sắc, tức tay mời lão đạo sĩ cùng tiểu đạo sĩ vào nhà một tự, những kia bán đào bồ, đồ sứ, tư lự người, nhìn Vân Tranh lại như là nhìn thấy trên đời to lớn nhất ngu xuẩn, lập khắc liền có người chạy đi rồi, phỏng chừng là dự định nói cho chính mình chủ nhân không cần hi vọng Vân Tranh có thể sống đến kết hôn một ngày kia.

Lão đạo sĩ tiến vào gia tộc, niệp thử cần liền đến nơi quan sát, tiểu đạo sĩ càng là chung quanh ngó, liền ngay cả tịch nhục gian phòng hẳn đều muốn liếc mắt nhìn, tuy rằng bị tịch nhục niện khắp nơi tán loạn, lòng tốt Vân Nhị lập tức chỉ vào chân tường nơi để hảnh hưởng về chạy đi đâu, nơi đó địa phương đại chút, tiểu đạo sĩ cười vui vẻ chạy còn chấp tay cảm tạ Vân Nhị, Vân Nhị đành hoàng trịnh trọng đáp lễ.

Lão đạo sĩ mới rống lớn một tiếng, muốn tiểu đạo sĩ cẩn thận, tiểu đạo sĩ cũng đã rơi vào cạm bẫy, cũng còn tốt, nơi đó cạm bẫy là Thương Nhĩ bọn họ mới đào xong, còn chưa kịp xuyên cây thăm bằng trúc tử, bằng không tiểu đạo sĩ ngay lập tức sẽ bị giết chết.

Nghe được đồ đệ ở trong bẫy rập gào thét, lão đạo thoả mãn gật đầu, hỏi Vân Tranh: "Người đã biết nguy hiểm lập tức liền muốn tới?"

Vân Tranh gật gù nói: "Ta tiên sinh ngày hôm trước mới dạy dỗ ta thiếu niên người giới chi ở sắc, hiện tại lại nhìn thấy ngài công lấy cười lâm bảo kiếm, ta nếu như lại không hiểu chẳng phải là thành kẻ ngu si?"

"Người rất tin tưởng cười lâm?"

"Ta là cái rất xoi mói người, vì lẽ đó bằng hữu không nhiều, hiện tại khắp thế giới chỉ có ba cái, bởi vì thiếu ta phi thường tin tưởng bọn hăn, chỉ cần là bọn họ giới thiệu người ta không lý do hoài nghi."

Đạo sĩ cười hắc hắc nói: "Quả nhiên là người nào giao ra sao bằng hữu, nghe cười lâm nói nhà người bánh bao thịt phi thường nổi danh, trước tiên cho ta làm hai lung nhiệt bánh bao lót lót ngũ tạng miếu."

Thấy Vân Tranh dự định gọi người lại đây đem tiểu đạo sĩ lấy tới, lão đạo lôi kéo Vân Tranh tay áo liền đi, vừa đi vừa nói: "Trẻ người non dạ, đứa bé cũng có thể tin tưởng? Chịu thiệt một chút trưởng trưởng kiến thức, lần tới thì sẽ không bị lừa rồi."

Tịch nhục có chút thật không tiện, từ khi thiếu gia cùng Lục gia tiểu thư kết thân, nàng nghe nói những việc này đều là đạo sĩ làm ra đến, cho nên đối với ngoại trừ cười lâm ở ngoài hết thấy đạo sĩ đều phi thường căm ghét, nhìn thấy đạo sĩ tiến vào gia tộc, tự đáy lòng không thích, thế nhưng nàng biết cười Lâm đạo trưởng bản lĩnh, vì lẽ đó liền lấy ra vô cùng khí lực đến chiêu đãi vị này dung mạo rất như con chuột đạo trưởng.

Vân Nhị mang theo trong nhà một không lớn một chùy, đó là dùng tới làm lôi trà dùng tiểu chùy, hăn đứng cạnh bầy bên cạnh, thời khắc chú ý tiểu đạo sĩ, phi thường lo lắng cái tên này bò lên.

Cạm bẫy phi thường thâm, bốn phía cũng phi thường bóng loáng, tiểu đạo sĩ nằm trên mặt đất năm chân chống cạm bẫy đối diện vách tường, lại dùng tay chống bên này, tay chân luân phiên hướng về trên leo lên, khi hăn leo lên đến cạm bẫy khẩu thời điểm, liền nhìn thấy cười híp mắt Vân Nhị gian nan cầm búa lớn tử tầng tầng đập vào trên ngón tay của hăn, tiểu đạo sĩ kêu thảm một tiếng, lại một lần nữa rơi vào cạm bẫy...

Lão đạo sĩ đối với Vân gia bánh bao rất hài lòng, ngồi ở tiểu đình bên trong một người làm rơi mất ròng rã ba lung, Vân Tranh an vị ở đối diện

bồi tiếp, không ngừng cho hấn dùng mộc cái muôi rót rượu, lão đạo cũng phi thường hào khí, tửu đến chén làm.

"Hai ngày một đêm thời gian ngài thầy trò chạy 500 dặm đến đây giúp đỡ Vân Tranh, Vân Tranh vô cùng cảm kích."

Lão đạo ngừng tay bên trong trúc khoái nhìn Vân Tranh một chút nói: "Làm sao mà biết?"

"Đại nga hai sơn đối lập mở, ww uukanshu. net tiểu nga dĩ lệ bên trong nga đến, Nga Mi thiên hạ tú tên gọi nguyên do đã lâu, mà ngài cũng là một vị nhĩ người, chính là lần sau không muốn sẽ đem Long Nhân tô mật đường rơi xuống vạt áo trên."

Lão đạo cúi đầu nhìn chính mình vạt áo trên màu đỏ mật đường, vồ vồ Vân Tranh vai nói: "Khá lắm, cũng thật là một người thông minh, có điều không thể không thể cùng lệnh đệ nói một chút, không muốn lên mặt cây búa lại tạp ngón tay của hấn, đồ đệ của ta đã bắt đầu phát điên."

Vân Tranh lúc này mới phát hiện Vân Nhị đang làm gì, liền vội vàng đi tới, đoạt quá Vân Nhị cây búa, đem hấn một cước chạy ra ngoài thật xa, đem một chiếc trúc thê bỏ vào chạp bẫy, lúc này mới mời tiểu đạo sĩ đi ra, ai này đạo tiểu đạo sĩ vẫn là một người bướng bỉnh tính khí, ngồi xồm ở chạp bẫy dưới đáy không ra đây, Vân Tranh nói hết lời hay, tiểu đạo sĩ cũng không để ý tới.

Vân Nhị mang theo một rổ bánh bao thịt nằm ngoài chạp bẫy bên cạnh đối với tiểu đạo sĩ nói: "Ta mời người ăn bánh bao thịt, người đi ra không cho đánh ta, có được hay không, nói chuyện còn đem một bánh bao thịt ném xuống."

Ai dám lãng phí lương thực, tiểu đạo sĩ vội vã tiếp được, nhin nửa ngày nhin không được, ăn một miếng bánh bao sau khi thì càng thêm không còn

lập trường, vịn cây thang liền lên cạm bẫy, đối với Vân Nhị điều kiện
miệng đầy đáp ứng

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 78+5 Lôi Thiên Tâm Chính Pháp

Chương 1: Đưa lên, lập tức liền sẽ có chương 2:, động trên xe gỗ chữ không biết sẽ là một thế nào cảnh tượng, có thể hay không đưa tới vậy xem? Các anh em, ủng hộ một chút, rất cần phiếu, xin nhờ.

Cười lâm là cái bụng bự Hán, bằng hữu của hãn hầu vị thì sẽ không tiêu, cười lâm trên người cũ nát dơ bẩn, vì lẽ đó bằng hữu của hãn cũng chính là như vậy đức hạnh, bụng bự Hán không liên quan, một người có thể ăn biểu thị thân thể rất tốt, cái này không có gì hay hà trách, thế nhưng dơ bẩn nhưng là một loại bệnh, phải trị.

Hoa nương chữa khỏi cười lâm dơ bẩn, nghe hàn Lâm lão đạo nói hiện tại cười lâm, buổi tối cũng bắt đầu rửa chân, đã thành bọn họ con quạ quan khác loại, sạch sẽ lại như là một tân lang quan.

"Người nói đùa lâm thích một tú bà tử?" Hàn lâm hỏi câu nói này thời điểm cười đến lại như là ăn vụng mật đường Hỉ Thước. Không giống nhau : không chờ Vân Tranh trả lời liền cướp lời: "Có phải là chiều cao chân ngắn, cái mông to mặt tròn vóc người như thùng nước loại kia?"

Hàn lâm trong nụ cười mang theo một cỗ nồng nặc quý tiểu, Vân Tranh không nói lời nào, chỉ là đem ngón tay hướng về trong sân chỉ một hồi, ra hiệu để chính hãn xem.

Hàn lâm đột nhiên vừa quay đầu lại liền nhìn thấy Hoa nương cười tươi rói đứng phía sau của hãn cười tươi như hoa, kinh diễm chốc lát, liền cấp

tốc khôi phục lúc trước cao nhân đáng đáp, thật giống câu nói mới vừa rồi kia không phải hẳn nói như thế.

"Tiểu muội gặp hàn Lâm đại ca, đã sớm nghe cười lâm đã nói về ngài, không nghĩ tới hôm nay mới nhìn thấy tôn nhan, tiểu muội hi vọng!"

"Cười lâm học cái xấu, có như người vậy hồng nhan tri kỷ hẳn nhưng không nói cho đại ca hẳn một tiếng, hại bản đạo ở đây lúng túng, nếu nhìn thấy đệ muội, lẽ không thể phí, nơi này có một viên Ngân phán, đưa cho đệ muội thêm mấy thứ đồ cười."

Hàn lâm vụn vụn mặt từ trong lòng móc ra Ngân phán, để lên bàn, thịt đau cực điểm.

Hoa nương từ trên bàn cầm lấy Ngân phán, thỏ mắt mỉm cười nói cảm ơn: "Đa tạ hàn Lâm đại ca." Nói xong cái viên này Ngân phán liền biến mất rồi ở nàng tụ trong lòng.

Hàn lâm thở dài đối với Vân Tranh nói: "Ta hiện tại bắt đầu tin tưởng nàng là một tú bà, bởi vì vừa nãy sùỵ bạc cái kia tay công phu thực sự là quá xinh đẹp, ca ca ta cũng đã gặp rất nhiều tú bà, xinh đẹp như vậy, như thế lão đạo vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy, không trách cười lâm sẽ trở nên sạch sẽ, cả người nhưng trở nên sa sút."

Hàn lâm nhắc lên cười lâm, Hoa nương vẻ mặt có chút ảm đạm, lặng lẽ ngồi vào cái ghế bên cạnh trên, có một cái không một cái uống trà, hàn lâm cũng phát hiện tình hình không đúng lắm, cười ha ha, thấy tịch nhục lại bắt đầu vào đến hai vỉ hấp bánh bao, ngồi vào bàn bên cạnh trên tiếp tục ăn bánh bao, thế nhưng cặp mắt kia, nhưng dù sao là ở Vân Tranh cùng Hoa nương trên mặt nhìn quét, hẳn rất muốn biết cười lâm cùng cái này cô gái xinh đẹp trong lúc đó đến cùng xảy ra chuyện gì.

Vân Nhị tay chân vụng về giúp đỡ tiểu đạo sĩ giúp bánh bao, không ngừng khuyến khích ăn nhiều một chút, lại như là một đầy nhiệt tình hiếu

khách chủ nhân, tiêu đạo sĩ Thừa Phong cũng thật giống quen vừa này không vui, đối với bánh bao ai đến cũng không cự tuyệt, hai người xem ra phi thường thân mật.

Kỳ thực từ mấy ngày nay Vân gia trên căn bản sẽ không có FQOFTcQy vui vẻ như vậy quá, Hoa nương kiên trì ba ngày qua một lần Vân gia, Vân Tranh biết Hoa nương đã ở phát động mình có thể phát động tất cả sức mạnh giúp đỡ chính mình tìm hiểu trương cát hành tung.

Chờ đến hàn lâm triệt để ăn no, Hoa nương cho hàn lâm rót đầy một chén trà nghe giọng hỏi: "Hàn Lâm đại ca, cười lâm tại sao không đến, nếu như là bởi vì duyên cớ của ta, ngài có thể nói cho hã không cần phải. Vân Tranh hiện tại rất nguy hiểm, hã so với bất cứ lúc nào đều cần cười lâm trợ giúp."

Hàn lâm nhìn Vân Diệp một chút mắng chửi nói: "Vô tri! Người thật sự không biết trương cát là ai?"

Vân Tranh nhún vai một cái nói: "Ta tiên sinh cho rằng ta là bị nữ sắc ngộ,

Ngài hiện tại còn nói ta vô tri, xem ra ta đã là hết thuốc chữa, có điều ngài gấp như vậy xúc chạy tới, nói vậy ta đã rất nguy hiểm."

Hàn lâm từ trong lòng móc ra một viên trứng vịt to nhỏ đen thùi lúi đờ vật để lên bàn nói: "Đây chính là nhân gia chuẩn bị đối phó đồ vật của ngươi, đến thời điểm mặc ngươi là cương đội thiết đúc cũng sẽ bị Lôi Hỏa đạn giết chết, sau đó nói cho người ngoài ngươi là chết ở Thiên Lôi bên dưới, thế nào? Hiện tại biết mình trêu chọc người nào chứ?"

"Lôi Hỏa đạn? Sẽ bạo?" Vân Tranh kinh ngạc cực kỳ, khốn kiếp trương cát lại muốn dùng bom đến mưu hại mình, này quá khuếch đại, tổng cho rằng sẽ là thích khách lại đây lúc này mới hợp logic, trương cát lại muốn cùng mình chơi Đại Tổng mới nhất khoa học kỹ thuật?

"Vật ấy tên đầy đủ gọi là (ngũ lôi Thiên Tâm chính pháp), chính là Chí Dương chí cương bảo vật, chuyển phá tất cả tà ác, nghe nói trường tổ sư năm đó chính là dựa vào vật này mới trấn áp Thục trung ác quỷ. Bần đạo cũng là nhờ số trời run rủi mới cho tới một viên, vật này khắp thiên hạ có điều mười viên mà thôi."

Nhìn hàn Lâm lão đạo một bộ mau mau sùng bái ta đáng vẻ, Vân Tranh trong lòng vui vẻ muốn hát vang, Tống Triều hỏa dược có thể mẹ kiếp lợi hại bao nhiêu? Cho tới lão đạo Lôi Hỏa đan trời mới biết ngoại trừ quặng KNO₃, than củi, lưu huỳnh ở ngoài còn bỏ thêm món đồ gì, coi như là bỏ thêm đồ gia vị, Vân Tranh đều không sẽ kỳ quái, ban đầu kỳ tìm tòi, cái gì chuyện kỳ quái đều sẽ phát sinh.

"Cười lâm không có tới không phải là bởi vì sợ thấy các người, mà là bởi vì hẳn phát hiện vật này, vì lẽ đó liền thay đổi ta lại đây, hẳn nhất định phải nhìn chính mình tổ đình, dù sao con quạ trong Quan chỉ có ba người chúng ta người."

Hoa nương sắc căng thẳng, nhìn trước mặt Lôi Hỏa đan không biết nói cái gì tốt, vật này chỉ là nghe tên liền phi thường đáng sợ, như vậy ít ỏi lợi khí, không cần phải nói, một khi sử dụng sẽ kinh động thiên hạ.

"Đi nhanh lên! Ta để hạo hai chuẩn bị kỹ càng khoái mã, người từ hậu môn mau mau đi, ta mặc vào áo của người có thể lừa gạt một hồi liền lừa gạt một hồi." Hoa nương là cái rất có quyết đoán người, phát hiện sự không thể làm, đệ nhất lựa chọn chính là xa biểu ngàn dặm.

Vân Tranh cười tùm tùm cầm lấy cái kia viên Lôi Hỏa đan, ở trên tay quăng một hồi, cầm ở trong tay mới biết đen thù lùỉ vỏ ngoài nguyên lai không phải thiết, mà là giấy, một viên cỡ lớn pháo đốt Vân Tranh vẫn là không sợ.

"Tiểu tử, vật này phi thường ác độc, theo ta được biết ba lần ra tay, ba lần đắc thủ, trúng đạn người cả người cháy đen, sợ vỡ mật nứt chết thê thảm đến cực điểm." Hàn Lâm lão đạo cũng khá là đồng ý Hoa nương kiến giải, vẫn là chạy mau vì là thượng sách.

Vân Tranh tọa rất chắc chắn, từ chỗ hông cởi xuống một cây tiểu đao tử, bắt đầu chậm rãi theo miếng gạch bác bên ngoài giấy, đẩy ra một miệng nhỏ, cũng chậm chậm xoay tròn xé đi bên ngoài giấy, từ nhỏ đến lớn, chính mình không biết tách ra qua bao nhiêu pháo đốt, động tác như thể phi thường thông thạo, chỉ chốc lát, chế bì đã không thấy tăm hơi, lộ ra bên trong màu vàng sẫm bột phấn, đây là lưu huỳnh thả có thêm duyên cớ.

Hàn Lâm lão đạo tâm thống chòm râu trên dưới chuyển động loạn lên, hẳn phi thường muốn đem đồ vật từ Vân Tranh trong tay đoạt tới, nhưng miễn cưỡng nhịn xuống, để Vân Tranh mở mang kiến thức một chút vật này cấu tạo cũng tốt.

Một tiểu đem phối so với không đúng hỏa dược có thể lớn bao nhiêu uy lực, chết rồi ba cái? Hừ chết chứ?

Đem hỏa dược long đến trên một tờ giấy, đi ra cửa phòng, đặt ở trên núi giả, móc ra hộp quẹt thổi hỏa liền tiến đến hỏa dược trên, hàn lâm quát to một tiếng muốn ngăn cản đã chậm.

Vân Tranh đem hộp quẹt tiến đến mặt trên đốt một lúc lâu, những kia hỏa dược mới phù một tiếng lên, rất mất mặt, lại không phải kịch liệt thiêu đốt, mà là dựng lên đại cổ Hoàng yên, đến cuối cùng lại bắt đầu cháy...

"Tại sao lại như vậy?" Hàn lâm trợn mắt ngoác mồm, trước mặt tình cảnh này quả thực quá để hấn đau lòng, ngũ lô Thiên Tâm chính pháp không gặp ngũ lô chỉ nghe một tiếng so với nói láo lớn hơn không được bao nhiêu một khinh âm.

"Vật này sở dĩ sẽ chỉ có mười viên, không phải là bởi vì uy lực quá lớn, mà là nhân làm căn bản liền không có tác dụng, sở dĩ sẽ giết ba người, bởi vì ba người kia là bị cái này ngũ lôi Thiên Tâm chính pháp dọa chết tươi, lần tới nhân gia nắm vật này giết ta người tuyệt đối không nên ngăn cản, ta lá gan khá lớn, dọa bất tử!"

Hoa nương cũng là đầy mặt nghi hoặc, nhỏ giọng địa hỏi hàn lâm: "Đạo trưởng, ngài có phải là bị lừa?"

"Không thể! Đây là ta từ Long Hồ sơn tổ đình lén ra đến, vì vật này, Long Hồ sơn truy sát ta hai năm!" Hàn lâm phì cười hết lớn.

"Chính là như vậy, kỳ thực ngài không cần thiết đi sâu, còn liều lĩnh rơi đầu nguy hiểm, quá không đáng." Trong lòng một lần nữa có theo hầu Vân Tranh cả người đều trở nên xán lạn lên, nếu Long Hồ sơn ngũ lôi Thiên Tâm chính pháp không dễ xài, chính mình dùng kinh điển phương pháp phối chế chế tạo ra Vân gia bom hãn là sẽ không cũng như thế vô dụng chứ?

Hàn Lâm Đạo sĩ mặt mày ủ rũ như cái giống như con khi bay lên giả sơn, cẩn thận từng li từng tí một nhìn cái kia chông đã tắt chính đang gãy dựa bốc lên cuối cùng một tia khói xanh hỏa dục, ủ rũ suy t chút nữa từ trên núi giả rơi xuống.

"Tên lừa đảo!" Hàn lâm mắt thấy cuối cùng một tia khói tan hết, sở trường chỉ Lạp một hồi tro tàn, đứng lên hướng về phía Long Hồ sơn phương hướng kêu to một tiếng.

Bị khanh rất thảm hàn Lâm Đạo sĩ lại bắt đầu uống rượu, lần này không phải cầm chén uống, mà là ôm cái bình uống, cái bình dưới đáy bã rượu thuận ở khóe miệng chảy xuống, phi thường buồn nôn.

Hoa nương lắc khăn tay nhỏ đi tới, đem khuỷu tay chống đỡ ở Vân Tranh trên bả vai, lặng lẽ đối với chính đang ngồi uống trà Vân Tranh nói: "Người

đối với vật này rất quen thuộc?"

"Biết một chút!" Vân Tranh hững hờ trả lời. ww.uukanshu.net

"Đến cùng biết bao nhiêu?"

"Không nhiều lắm, nói cách khác ta làm ra đến ngũ lôi Thiên Tâm chính pháp đạn có thể giết người, một giết một chuẩn, xé nát một người hoặc là một đám người không phải quá khó."

"Cho ta hai cái!"

"Người muốn vật kia làm gì, rất nguy hiểm..."

"khắp thế giới đều là các người như vậy xú nam nhân, ta cần phòng thân, nếu như có ai dám phụ ta, ta hay dùng sét đánh chết hẳn!" Hoa nương trong đôi mắt tựa hồ cũng đang tỏa sáng, nàng thật sự rất muốn vật này.

Vân gia tôi tớ đi ra ngoài mua rất nhiều thứ, trong đó có quặng KNO₃, lưu huỳnh, còn có tốt nhất cành liễu than. Quặng KNO₃ không đủ thuần, lưu huỳnh không đủ thuần, than củi cần ép thành than phẩn, tinh luyện công tác cần Vân Tranh chính mình đến, mài than phẩn công tác thì lại giao cho tịch nhục, đứa nhỏ này là nhất thận trọng.

Quặng KNO₃ tinh luyện vô cùng đơn giản, chỉ cần đi vào trong gia nhập phân tro, đặt ở lu lớn đun nóng, sau đó phân tích đi ra chính là nitrát kali, còn lưu huỳnh tinh luyện liền có chút phiền phức, Vân Tranh tìm tới một người nồi nấu quặng, đem lưu huỳnh ném vào đi đặt ở hỏa trên thiêu, đợi được lưu huỳnh bị thiêu đến sôi trào, liền tìm tới một người đại gỗ cái máng, phía trên có nước chảy hạ nhiệt độ, gắn vào nồi nấu quặng phía trên, chuẩn môn thu thập lưu huỳnh hơi nước, ở Thương Nhĩ sự giúp đỡ của bọn họ dưới, Vân Tranh rất nhanh sẽ thu thập được đầy đủ quặng KNO₃ cùng thuần lưu huỳnh, còn cành liễu than, tịch nhục đã nghiền nát phi thường tế..

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Hắc Vân Ép Thành Thành Muốn Tồi

Đến cùng mã đi ra, quả đoán cầu phiếu, cầu phiếu, đều cho ta đi, xin nhờ lạc, trên xe lửa gỗ chữ phi thường khổ bức, bên cạnh còn có một đứa bé không ngừng khóc, muốn ta cho hẳn thả phim hoạt hình.

Ba món đồ dùng kinh điển tỉ lệ hỗn hợp sau khi (tỉ lệ không thể nói, sẽ xui xẻo...), liền thành một đồng tâm đen tuyền bột phấn, Vân Tranh lại tìm đến trứng gà thanh đánh vào bột phấn bên trong ở cái sàng bên trong không ngừng mà qua lại lăn lộn, lăn lộn một nén hương thời gian sau khi liền thành từng cái từng cái hạt nhỏ, quá một lần cái sàng, sót lại đến đều là hạt giống rau to nhỏ hạt tròn, Vân Tranh lúc này mới thoả mãn bắt đầu chế tác bảo bối của chính mình.

Hàn Lâm không thấy điều phối, cũng không biết bên trong đến cùng có món đồ gì, thế nhưng hẳn đối với Vân Tranh thuốc bột phi thường có lòng tin, bởi vì hẳn nhìn thấy làm sao tinh luyện những tài liệu kia, mỗi một loại phương pháp đều thần kỳ cực kỳ.

Vân Tranh không có thiết xác tử, chỉ có ống trúc, một tắc độ lớn dài một thước ống trúc nhét vào hỏa dược, sẽ đem sợi đâm vào đi, cuối cùng dùng trúc chỉ nhét thực lỗ hồng, một cỡ lớn pháo liền làm được rồi.

Tất cả mọi người đều vây quanh làm tốt mười cái pháo xem, Vân Nhị đã nóng lòng muốn thử dự định thân ở đi nhen lửa, bị Vân Đại một cái tát liền cho đánh qua một bên đi tới.

Vật này Vân Tranh cho rằng không thích hợp ở nhà nhen lửa, có điều chính mình Tang Điền mặt sau sông nhỏ xem như là một một chỗ yên tĩnh , còn dân chúng địa phương có thể hay không cho là là sét đánh liền không thềm quan tâm hẳn.

Ổng trúc nhét vào một khối đá lớn trong khe hở, một tiếng vang thật lớn sau khi tảng đá đã biến thành bốn, năm khối, ống trúc nhét vào một cái cây khô trong hốc cây, một tiếng vang thật lớn sau khi, cây khô liền cắt thành hai đoạn, Vân Tranh tiện tay ném vào sông nhỏ bên trong, đầy trời bọt nước qua đi, trên mặt nước nhẹ nhàng thật nhiều ngư, tịch nhục mau mau muốn Thương Nhĩ bọn họ đi mò...

Hoa nương vội vội vàng vàng hướng về trong lồng ngực sủy hai cái ống trúc, Vân Tranh muốn đi đoạt lại, nàng nhưng đem ngực ưỡn một cái, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là chật vật bại lui, quay đầu lại xem thời điểm phát hiện Hàn Lâm lão đạo cũng đang làm chuyện giống vậy.

"Lấy ra đi, vật này sủy trên người quá nguy hiểm, thả ở bên ngoài là tốt rồi, dùng sức đè ép nó cũng sẽ nổ tung, ta không phải muốn đoạt lại đến, chỉ là không nhớ các người biến thành một trận thịt nát."

Hoa nương cùng Hàn Lâm tuy rằng rất là lo lắng, nhưng không hẹn mà cùng lắc đầu một cái, Hoa nương thẳng thắn nhất, mắt thấy Vân Tranh sẽ không gặp nguy hiểm, xoay người rời đi, xuyên thấu qua tang cành cây tử, Vân Tranh nhìn thấy một chiếc phi thường đẹp đẽ xe ngựa liền đứng ở tang bìà rừng, Hoa nương tiến vào xe ngựa, hai con Mã Lạp đẹp đẽ xe ngựa liền dọc theo đường mòn nhẹ nhàng địa rời đi.

"Ngũ lô Thiên Tâm chính pháp nguyên lai thật sự tồn tại!" Đây chính là Hàn Lâm lão đạo ở trở lại Vân gia sau khi nói tới câu nói đầu tiên, quả nhiên là bán dưa hầu không nói dưa chuột, chỉ cần có thứ tốt đạo sĩ ngay lập tức đã nghĩ cho mình môn phái trên mặt thiệp vàng.

Tiến vào bên trong đình, Vân Tranh cảm thấy phi thường kỳ quái, trong nhà lạng lẽ, một cô gái áo đỏ ngồi ngay ngắn ở bên trong đình, búi tóc cao cao chải lên, bên người theo một Tiểu Tiểu nha hoàn, đầy mặt nước mắt.

Nhìn hai lần mới nhận ra là Lục Khinh Doanh cùng Tiểu Trùng.

"Phu quân trở về? Hiện tại là thời buổi rối loạn, phu quân vẫn là lưu ở trong phủ an ổn chút."

Nghe được câu này, Vân Tranh liền muốn lập tức hỏi hôn, vẫn không có kết hôn, Vân gia nữ chủ nhân cũng đã bắt đầu tức giận, uy nghiêm ánh mắt, khéo léo cử động, để tịch nhục không biết nên ứng đối ra sao, nghĩ đến rất lâu mới dự định chào.

Vân Tranh phần nộ đi lên phía trước, thô bạo đánh tan Lục Khinh Doanh phụ nhân búi tóc, hai tay phi thường linh xảo đưa nàng tóc dài buông xuống đến, cầm một sợi dây thừng lung tung buộc lại, một cái kéo dài tới chân loan đuôi ngựa liền xuất hiện.

Lục Khinh Doanh trên mặt vẫn như cũ mang theo loại kia Bồ Tát như thế nụ cười,

Không tránh không né tùy ý Vân Tranh làm, Vân Tranh thuyên thật đuôi ngựa sau khi lui về phía sau hai bước cười nói: "Xinh đẹp như vậy hơn nhiều, trên thực tế ta cũng chỉ có thể này một loại kiểu tóc, bằng không còn có thể càng xinh đẹp chút."

" người không thích ta sơ phụ nhân kiểu tóc?" Lục Khinh Doanh ôm đồm quá phía sau đuôi ngựa hai ba lần liền cho mình đắp nặn một hoạt bát thiếu nữ kiểu tóc.

"Đương nhiên yêu thích, thế nhưng thời gian còn chưa tới, xuất giá sau khi sơ như vậy kiểu tóc rất đẹp, như bây giờ lại đây sẽ làm sợ người, Vân

gia sính lễ mới đưa tới, người vậy thì đổi thành phụ nhân trang phục lại đây, người để Lục gia làm sao tự xử?

Ta biết người là nghĩ như thế nào, ai nói cho người và ta nhất định sẽ xong đời? Mang theo Tiểu Trùng trở lại, người yên tâm, chết không nhất định sẽ là ta." Vân Tranh cười rất vui vẻ, đi lên trước đem một trùy mũ đến trên đầu nàng, ra hiệu nàng rời đi sớm một chút, ở thêm một khắc liền nhiều một khắc lời đàm tiếu, Lục Khinh Doanh trên người nhàn lời đã quá hơn nhiều.

"Ngũ lô Thiên Tâm chính pháp chính pháp, trương cát đã bản tiếng, trời không bắt người, hẩn thu!" Lục Khinh Doanh xốc lên trùy mũ trên sa, trắng nõn trên mặt treo đầy giọt nước mắt, lại như là một đóa mang theo Thủy Châu bạch hà.

"Vật này ta cũng biết, so với hẩn còn cường chút, người yên tâm đi, nhìn cái này ông trời, hẩn chưa từng buông tha một kẻ ác. Đạo gia phép thuật có linh, sấm sét không nhất định sẽ bổ vào trên đầu ta."

"Trương cát liền ở tại thừa yên quan, mắt thấy người không bước chân ra khỏi cửa, trong nhà cũng phòng bị nghiêm ngặt, Bành lễ tiên sinh cùng Lỗ Thanh Nguyên tiên sinh cũng nhắc nhở quá trương cát, thế nhưng không có tác dụng, trương cát đã không nể mặt mũi, xin thề muốn người ứng kiếp, ngũ Lô Chính pháp bên dưới chết không toàn thân."

Lục Khinh Doanh đột nhiên nắm lấy Vân Tranh tay cấp thiết nói: "Chúng ta đi thôi, người mang theo ta đi thôi, chúng ta đi đến rất xa, đi tới một không có đạo sĩ địa phương cần thận mà sinh sống."

Vân Tranh bất đắc dĩ nói: "Nơi đó không có đạo sĩ? Liêu quốc có, Lý Nguyên Hạo nơi đó cũng có, nhân gia ở chung quanh đặt cược, chỉ cần có một nhà thắng được, nhân gia liền đứng ở thế bất bại, chỉ có đi Nam Phương Man Hoang vị trí, hoặc là đi hải ngoại hòn đảo, có điều đi nơi nào,

lấy thân thể người, e sợ không chịu nổi, ba lạng năm sẽ hưởng tiêu ngọc vẫn, người nói xem, ta làm những gì?"

"Không quan trọng lắm, chỉ cần có thể mau mau tươi sống quá ba lạng năm đã đủ rồi." Lục Khinh Doanh cấp thiết nói.

"Lại đang nói vậy, khoái hoạt ba lạng năm nơi đó đầy đủ, người gả tới sau khi chúng ta lại chậm rãi lẫn nhau hiểu rõ, nhận thức, sau đó còn có tám mươi một trăm năm tháng ngày muốn quá, ba lạng năm chẳng phải là tươi sống thiệt thòi chết rồi?"

Nghe xong Vân Tranh, Lục Khinh Doanh trong đôi mắt thần thái chậm rãi biến mất rồi, lại khôi phục vừa mới bắt đầu loại kia không giống như là yêu thích, lại không giống như là bi ai loại kia đằm đằm đáng dấp.

Trong phòng người đã đi, Lục Khinh Doanh tồn thân thi lễ nói: "Chỉ mong lang quân hùng gió lớn làm, thắng được này một ván, bất luận thắng thua, thiếp thân cả đời đều không làm hấn nghị."

Nhìn Lục Khinh Doanh từ Vân gia đi ra ngoài, vân tranh trong lòng ngọt, nường, đời này cũng có người chịu cùng lão tử bỏ trốn?

Vân Nhị cầm trong tay một Trương lão đại khô dầu, vừa ăn một bên nhìn Vân Đại, ngày hôm nay Vân Đại thật giống rất là không bình thường, dùng bữa động tác đều thẳng thắn thoải mái, ra tay phi thường tàn nhẫn chuẩn, đây chính là nói Vân Đại đã quyết định chủ ý làm một chuyện, chuyện này nhất định lớn vô cùng.

Còn lại thời kỳ Thương Nhĩ bọn họ phi thường một tay, hầu như là ngày đêm không ngừng mà cảnh chế hỏa dục, cuối cùng hai đạo công tự do Vân Tranh chính mình tự mình hoàn thành, mắt thấy trong nhà hỏa dục chông chất như núi, Vân Tranh nụ cười trên mặt liền trở nên càng ngày càng dữ tợn.

Tin tức xấu không ngừng truyền đến, Lục gia, Hoàng gia, Trịnh gia ba gia bởi vì muốn tìm trượng cát thảo một công đạo, đã hoạch tội với triều đình, đông kinh Biện Lương thành đạo lục viện đã có công văn hạ xuống, trượng cát chính thức cho phép thừa yên quan quan chủ, Hồng Lư tự cướp đoạt Lục gia gia đình lương thiện tám biển, Hoàng gia, Trịnh gia tư lỵ quan điệp cũng bị giáng cấp nhất đẳng.

Ngay ở Vân Tranh chuẩn bị cưới vợ Lục Khinh Doanh ba ngày trước, trượng cát một chỉ thiệp mời đến Vân gia, mời Vân Tranh đi thừa yên quan tụ tập tới, trượng cát đặc biệt vì Vân Tranh chuẩn bị long trọng thủy bộ đạo trường, muốn sớm vì là người trẻ tuổi này chiêu hồn.

Ý đồ này phi thường ác độc, có người nói là một chỗ bĩ trước tiên ở phố chợ lưu truyền tới, dùng để cười nhạo Vân Tranh không biết tự lượng sức mình, một ít trong thanh lâu còn đưa cái này kiêu đoạn biên thành cổ sự ở văn nhân sĩ tử truyền lưu, hay là trượng cát nhận vì cái này biện pháp tốt lắm lắm, liền không tiếc giá thành phải cho một còn chưa chết vong người, chuẩn bị một hồi long trọng chiêu hồn nghi thức, Thục trung có tiếng đạo sĩ đến thời điểm đều sẽ tới tự mình tham dự này một trận chưa từng có việc trọng đại.

Bành lễ tiên sinh những ngày qua phảng phất thương già hơn rất nhiều, yên lặng mà ngồi ở Vân gia trong phòng khách không nói một lời, nhìn ở trong sân niện rõ ràng nga chạy trốn tứ phía Vân Nhị, không khỏi bi từ tâm đến.

"Đều là lão phu sai, không nên đưa người từ Đâu Sa Huyền mang ra đến, bằng không người sẽ không có như vậy tai nạn."

"Tiên sinh sai rồi, ngài đem học sinh từ Đâu Sa quan mang ra đến, không phải vì để học sinh chết, mà là vì FHyCQKHK để cho học sinh trở nên càng thêm bác học cùng tầm nhìn, học sinh cũng chưa từng có vì việc này oán giận quá tiên sinh một câu.

Trong mưa gió mới biết kính thảo, tuyết lớn phía sau thanh niên trí thức tùng, hương thơm của hoa mai từ lạnh lẽo đến, không có đau khổ sẽ không có quý trọng, chỉ là việc nhỏ không đáng nhắc tới, tiên sinh không cần lo lắng."

"Người đúng là nghĩ thoáng ra, trẻ người non dạ a, trước mặt cửa ải khó người làm sao vượt qua? Cũng được, ngày mai lão phu cùng người đi một lần, ta liền không tin hãn trương cát dám đem lão phu cũng là địa giết chết."

"Tiên sinh a, ngài liền không muốn sám tử đi vào, ww uukanshu. net chuyện này đệ tử có thể làm tốt, bảo đảm trương cát từ nay về sau không lại tìm phiền phức của chúng ta, đệ tử cũng bảo đảm sau đó đạo sĩ này cũng sẽ cách ta xa xa mà."

Bành lễ tiên sinh thở dài nói: "Người đúng là một si tình Chung Tử, Lục Khinh Doanh khắc phu chi mệnh đã thành trò cười, hiện đang không có người lại cho rằng Lục Khinh Doanh mệnh cách là Thiên Mệnh, chỉ cần là hơi có chút kiến thức người đều rõ ràng đây là nhân họa, hơn nữa trận này tai họa căn nguyên chính là trương cát, từ một điểm này tới nói, trương cát đã thua trận, hiện tại giết chết người, có điều là vì bày ra Đạo gia uy nghi, là vì che giấu, đáng tiếc to lớn Thành Đô phủ, không có người nào dám dám ngay mặt vạch ra đến. Đều nói Thực trung nhiều quyền cường chi sĩ, bây giờ nhìn lại chỉ đến như thế."

Bành lễ tiên sinh những ngày qua vội vàng tụ tập một ít ngày xưa bạn tốt muốn vì Vân Tranh thanh viên một hồi, không biết ăn bao nhiêu bữa môn canh, cho nên mới có như vậy kích phần lại nói đi ra, trong lúc nhất thời xóa khí, không ngừng ho khan lên.

Vân Tranh nhẹ nhàng giúp lão tiên sinh gõ lên phía sau lưng, chờ tiên sinh ho khan hơi hơi khinh hoãn một ít sau nhỏ giọng nói: "Trước đây đệ tử

còn cảm giác mình làm rất quá đáng, hiện tại không nghĩ như vậy, sau ba ngày Thành Đô phủ sẽ có biến cố lớn! Tiên sinh mỗi mắt mong chờ!"

Bành lễ tiên sinh cả kinh, lúc này mới nhớ tới đến Vân Tranh cũng không phải một thứ sinh tay trói gà không chặt, hẳn là một có thể ăn thịt người ác ma. Khẩn cấp hỏi: "Người muốn làm gì?" chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến thủ phát đầu phiếu đề cử, vé tháng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất. Điện thoại di động người sử dụng mời đến m xem

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Giáp Quang Hưởng Nhật Kim Lâm Mở

Bành lễ tiên sinh mang theo nghi vấn đầy bụng đi rồi, Vân Tranh đưa lão tiên sinh ra khỏi nhà, liền vẫn phóng tầm mắt tới Thành Đô thành, đợi được trời tối mới nhìn thấy Thương Nhĩ bọn họ uể oải từ trong thành trở về, ngay hôm nay, thừa yên quan trong điện phủ phát sinh một hồi Tiểu Hỏa tai, có khách hành hương trong lúc vô tình nhen lửa trong đại điện màn che vải, may là phát hiện sớm, chỉ thiêu hủy cửa sổ những vật này.

Bởi vì lập tức liền muốn tiến hành thủy bộ đạo trường, vì lẽ đó chủ điện cửa sổ dùng tốc độ nhanh nhất tiến hành rồi nghỉ ngơi, Thương Nhĩ bọn họ chính là một thành viên trong đó, công tác tiến hành rất gian khổ, thừa yên quan trong Quan đạo sĩ không có sắc mặt tốt, thật là nhiều người đều đã trúng roi, đặc biệt là bò đến tượng đắp trên cho tượng đắp mạ vàng Thương Nhĩ ai đến roi nhiều nhất, bởi vì hăn làm việc tốc độ thực sự là quá chậm.

"Vân Đại, thừa yên quan tượng đắp đã tu sửa xong xuôi, cửa sổ cũng đổi mới rồi."

Vân Tranh vỗ vỗ Thương Nhĩ cánh tay, cảm tạ vị này thuận phác người, sau đó liền tiến vào gia tộc bắt đầu ngủ, ngày mai chính mình muốn bận bịu ròn rã một ngày, Vân Tranh đã làm tốt không chịu nhận công chính đãi ngộ chuẩn bị.

Tịch nhục cùng Hoa nương lo lắng nhìn Vân Tranh đen thùi gian phòng, Vân Nhị đẩy cửa ra đi vào, rón ra rón rén tiến vào Vân Đại chặn làm bộ ngủ, vân tranh vượt qua thân, đem chăn cho Vân Nhị đắp kín, nhưng không

đề phòng Vân Nhị trở mình một cái ngồi dậy đến bắt đầu khóc lớn, đây là Vân Tranh lần thứ nhất nhìn thấy Vân Nhị đang khóc.

"Đại ca, không được chúng ta liền đi, người nếu như xảy ra chuyện gì liền còn lại ta một người."

"Đi không được a, từ khi ta không biết trời cao đất rộng đi chọc vào cái này tổ ong vò vẽ sau khi, chúng ta liền không có đường lui, hiện tại chỉ có thể hành hiểm, nếu như ta thật sự đáng chết. Như vậy ngày mai sẽ là tận thế, nếu như ta không đáng chết, liền đến phiên các đạo sĩ xong đời, chúng ta chưa từng có như vậy trong lòng trải nghiệm, vì lẽ đó tất cả chi tiết nhỏ đều muốn làm đến hoàn mỹ.

Nước đã đến chân cần bạo gan, huynh đệ chúng ta đồng thời nhìn chúng ta bạo gan sau khi đến cùng sẽ có kết quả như thế nào, nếu như lần này có thể bình an vượt qua, chúng ta sau đó con đường sẽ thuận buồm xuôi gió, yên tâm, ta có bảy phần mười năm ngày mai sống sót trở về."

"Nhưng là còn có ba phần mười!" Vân Nhị kêu lên sợ hãi.

Vân Đại ở Vân Nhị sợ hãi trên gỗ một cái nói: "Có bảy phần mười năm liền có thể được ăn cả ngã về không. Ai làm việc có mười phần năm? Lại thuận chuyện lợi cũng không có như vậy xác suất. Vì lẽ đó, người muốn chuẩn bị sẵn sàng, chúng ta mới là phía trên thế giới này chân chính tinh anh, người khác. Chẳng là cái thá gì!"

Hai huynh đệ xì xào bàn tán nói rồi rất nhiều. Hầu như một đêm chưa chợp mắt. Kê vừa đánh minh thời điểm Vân Tranh liền đứng dậy, cố ý tắm rửa sạch sẽ, thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ. Hoa nương đi vào giúp đỡ Vân Tranh sắp xếp tóc, chưa hề đem tóc kéo lên đến, vẫn như cũ sơ thành một cái đuôi ngựa ba, tịch nhục ngồi xồm xuống giúp đỡ Vân Đại đổi được rồi giày, hẳn biết thiếu gia ngày hôm nay muốn làm một đại sự, một cái lớn vô cùng sự tình, chịu không nổi nửa điểm quấy.

Đảm ngày càng lớn mà tâm dũ tể, trí dũ viên mà tâm dũ mới, đây là lúc trước lúc đi học, giáo sư cho rằng Vân Tranh thiếu hụt dũng cảm cố ý ở tốt nghiệp thời điểm viết cho Vân Tranh lời răn,

Câu nói này đến hiện tại Vân Tranh vẫn như cũ nhớ tới rõ rõ ràng ràng.

Vân Nhị bồi tiếp Vân Đại ăn điểm tâm xong, ở Vân Đại lúc ra cửa nói: "Ta có thể hay không đi thừa yên quan phụ cận chờ người?" Vân Tranh suy nghĩ một chút cuối cùng nói: "Không nên tới gần hai dặm bên trong."

Ngoài cửa lớn đã có một chiếc phi thường đẹp đẽ xe ngựa đứng ở Vân gia trước cửa, một ăn mặc Bát Quái y lão đạo dùng xem người chết mới có ánh mắt đối với Vân Tranh nói: "Công tử, quan chủ chính đang cung Hậu công tử, chỉ cần công tử đến thừa yên quan, thủy bộ đạo trường liền sẽ lập tức khởi động, một người có thể sống tiếp thu như vậy vinh quang, công tử làm cảm thấy vui mừng mới vâng."

Vân Tranh cười đáp lễ nói: "Xác thực như vậy, chỉ mong ta kiếp sau có thể trở nên nghe lời chút, hiện tại ta đối với quý thần còn thật không có bao nhiêu kính ý, có thể khoảng cách gần tiếp thu như vậy lớn lao chúc phúc, vân nào đó chi hạnh vậy."

Lão đạo đối với Vân Tranh trấn định cảm thấy phi thường địa kinh ngạc, đối mặt sinh tử lựa chọn vẫn như cũ có thể chuyện trò vui vẻ người, bất kể là ai đều sẽ kính nể một hồi.

Túc tay đối với Vân Tranh nói: "Công tử xin mời, bản đạo chính là công tử người đánh xe."

Vân Tranh liêu Khởi áo choàng nhảy lên xe ngựa, lão đạo lập tức khinh run dây cương, hai con Mã Lạp xe ngựa liền chậm rãi hướng về Thành Đô thành chạy tới.

Đi ngang qua rừng hoa đào, nơi này cây đào trên đã kết đầy quả đào, chỉ là rất nhỏ lông xù, cây đào lá cây đã triệt để che khuất rừng đào đường mòn, Vân Tranh phàn ở trước cửa sổ trợn to hai mắt nỗ lực ở đào lá cây Lục Khinh Doanh bóng người, mặc kệ hấn đem con mắt trợn lên lớn bao nhiêu, vẫn như cũ không nhìn thấy nàng bóng dáng.

Trong rừng đào có tiếng ca truyền đến, Vân Tranh khước miệng nhẹ nhàng cong lên. Nữ nhân này vẫn là không giống bản thân nàng suy nghĩ như vậy lòng như tro nguội, bây giờ xem ra, không nắm mệnh đi bính không tìm được thật lão bà, cổ kim cũng là a.

"Thanh Thanh tử tâm, xa xôi ta tâm. Tung ta không hướng về, tử Ninh không tự âm! Thanh Thanh tử bội, xa xôi ta tư. Tung ta không hướng về, tử Ninh không đến! Chọn hề đạt hề, ở vọng lâu hề. Một ngày không gặp, như tháng ba hề!"

"Còn không thấy ngại nói ta không đi tìm người, ta nếu như lại đi tìm người, người không biết sẽ sợ thành hình dáng gì. Không liên quan, ngày hôm nay qua đi, ta không có chuyện làm sẽ đi tìm người." Vân Tranh nhỏ giọng nói một câu, liền giục lão đạo nhanh lên một chút, hấn không thể chờ đợi được nữa muốn đem chuyện này triệt để giải quyết đi, thật bắt đầu chính mình cuộc sống mới, lão tử là đến đến trường chuẩn bị thi trạng nguyên, lão tử là đến đây tìm một mỹ nữ làm vợ, ai có công phu cùng một đám lông tạp mò mẫm nhạt.

Xa mã lân lân, không lâu lắm liền đến thừa yên quan, ngày hôm nay thừa yên quan lượn lờ khói thuốc, nhưng không có một người ngoài, phụ trách tung quét đạo sĩ đều ăn mặc chính mình tốt nhất quần áo cùng nhau nghiêng đầu qua chỗ khác nhìn Vân Tranh từ trên xe ngựa đi xuống.

Vân Tranh chấp tay sau lưng cẩn thận nhìn toà này có tiếng đạo quan, sớm nhất trước đây nó có điều là Gia Cát Lượng thành lập một toà chiêu hiền quán mà thôi, sau đó bị Đường người cải tạo thành một toà đạo quan,

nhiều lần ngọn lửa chiến tranh sau khi, bây giờ lại ở trên vùng đất này một lần nữa bị kiến tạo lên, nhất định phải cẩn thận mà nhìn, sau đó muốn lại nhìn, chỉ sợ cũng rất không dễ dàng.

Hai tiểu đạo đồng nhắc theo lư hương ra nghênh tiếp, một tay thi lễ nói: "Ngày hôm nay là thí chủ Đại Nhật tử, xin mời đi theo ta." Vân Tranh ung dung nở nụ cười, sẽ theo tiểu đạo đồng tiến vào đạo quan, mỗi đi mười bộ, sẽ có một đôi đồng tử lại đây xếp hạng Vân Tranh phía trước, có nhắc theo lư hương, có nhắc theo lẵng hoa, còn có cầm Ngọc Như Ý, còn có nâng đủ loại cống phẩm, Vân Tranh cảm giác mình đi ở phía sau cùng phi thường như một cái hình người bài vị.

Xem ra chính mình tự từ khi bước vào toà này đạo quan bắt đầu từ giờ khắc đó, cũng đã là một kẻ đã chết, mặc dù nói chính mình còn có thể thở dốc, còn có thể cất bước, nhưng không có người coi chính mình là thành một người sống, tối nhích lại gần mình cái kia tát cánh hoa đồng tử lại tàn bạo mà oan chính mình một chút, chỉ vì Vân Tranh bước chân bước hơi lớn một điểm, làm hại hấn không kịp đem FY0ii9Nu cánh hoa tung càng thêm đều đều một ít.

Hai đời đều không có được quá như vậy lễ ngộ, vì lẽ đó Vân Tranh cảm thấy đây là chính mình phong quang thời điểm, vì lẽ đó liền thả lỏng thân thể, tận lực để cho mình hưởng thụ một hồi vô thượng vinh quang, bởi vì ở phía xa, có vô số đầu người ở trong bóng tối nhìn mình.

Vân Tranh nhẫn lực được, hấn nhìn thấy Lục lão đầu tóc tai bù xù ngồi ở trên ghế, vào lúc này Lục lão đầu trong lòng cũng không biết sẽ làm sao bi phần, có điều không liên quan, đến chạng vạng liền không nữa bi phần.

Ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, phát hiện ngày hôm nay khí trời tốt kinh người, Lam Lam trên trời lại không có một áng mây màu, bầu trời lại như là một toà màu xanh lam Đại Mạc, Thái Dương ở mãnh liệt hướng về đại địa phun ra hỏa diễm, còn chỉ là sáng sớm, cũng đã cảm thấy oi bức.

Một vị từ mi thiện mục lão đạo đứng trên bậc thang, hai đạo thọ lông mày bị thần phong hơi nhấc lên, chấp tay sau lưng đứng trên bậc thang, nhìn xuống mười bậc mà trên Vân Tranh.

"Nhữ cũng biết tội?" Lão đạo trung khí rất đủ, tuy nhưng đã tóc trắng phơ, chòm râu cũng như Bạch Tuyết giống như vậy, thế nhưng sống thêm mười, hai mươi năm không thành vấn đề, như vậy lão gia hoá nếu như không bị người ta xem là lục địa thần tiên mới là to lớn nhất quái sự.

Vân Tranh không muốn ngẩng đầu ngưỡng mộ lão đạo, yên lặng mà đi tới bậc thang chỗ cao nhất, mới đối với lão đạo nói: "Ta rất muốn nói người là đầu bạc lão tặc thương nhiêm thất phu, lại lo lắng người lập tức giết chết ta, vì lẽ đó không thể làm gì khác hơn là nhịn xuống, cho dù ta có tội, cũng nên là quan phủ bắt ta vấn tội, người lại không phải Đại Tổng Hoàng Đế, nói dối xong thoại liền không nên bị vạch trần sao?"

"Thầy ta từ lão tử, đạo pháp tự nhiên." Trương Cát tựa hồ cũng không tức giận.

Vân Tranh gật gật đầu nói: "Hai con đồ lòi đã bị người tổ tiên giảng hết, lão đạo, người liền không muốn ở trước mặt ta trang cái gì thế ngoại cao nhân, rõ ràng là một ở lẫn lộn chốn hồng trần người, không nên nói chính mình xuất trần, nhiều như vậy năm tới nay, người tu luyện chỉ là da mặt hay sao?"

Trương Cát cười nói: "Kỳ thực ta cho rằng người sẽ nói ta sẽ bị thần linh trừng phạt."

Vân Tranh cười khở một tiếng nói: "Người phạm là đối với thần linh có một tia kính nể, cũng sẽ không dựa vào thần linh tên làm xằng làm bậy, ta lần này lại đây nguyện vọng duy nhất chính là định tiếp thu người thiện ý, dù sao thủy bộ đạo trường phi thường phí tiền, số tiền này đều là thiện thiện nam huyết hãn, không thể uống phí hết, nói cho người đồ tử đồ tôn, niệm

kinh thời điểm thành kính một điểm, ta sẽ cẩn thận lắng nghe, ta sẽ dẫn các người chúc phúc đi cưới vợ Lục Khinh Doanh, ww uukanshu. net đợi được sang năm có hài tử thời điểm, hi vọng người không muốn quá kinh ngạc."

Trương Cát không hề có một tiếng động nở nụ cười, rất có lễ phép mời Vân Tranh tiến vào Thanh Vân Điện, nơi này chính là hôm nay thủy bộ đạo trường chủ hội trường, đến thời điểm sẽ có vô số cao đạo tụ lại ở đây cử hành pháp hội.

Tam Thanh cao cao tại thượng, mỗi một vị tượng thần đều cơ hồ chạm tới đại điện đình, mỗi một vị tượng thần đều mang theo từ bi ý cười, Vân Tranh dáng vóc tiêu tụy dưới bái, dập đầu sau khi liền từ bên cạnh bàn trên lấy ra ba trụ phi thường thô to đàn hương, vật này phi thường quý báu, nghe nói chỉ có Đại Lý cùng thổ phiên mới có, không nghĩ tới như vậy cũng có thể bị lão đạo môn tìm tới.

"Phi thường không dễ dàng, bản đạo tìm khắp cả Thành Đô thành, không nghĩ tới vật này lại bị một ít đồ đĩ dùng để làm huân y tác dụng, thực sự là không thể tha thứ, như vậy khinh nhờn bảo vật, thần linh thì sẽ giáng tội cho các nàng."

Trương Cát thấy Vân Tranh cẩn thận xem trong tay đàn hương, cảm giận đối với Vân Tranh nói.

"Các nàng e sợ đợi được không phải thần linh trừng phạt, mà là đạo trường trừng phạt, hay là ngài đã cho là mình là trời cao ở trong nhân thế hóa thân."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Thiên Lôì Địa Hòa

"Nhân đạo tức thiên đạo, miễn cưỡng gặt gao, đều là bọt nước, như lá trên thu thiên, ăn bữa nay lo bữa mai, nhữ tự thân khó bảo toàn, sớm muộn muốn táng thân với ngũ Lôì Chính pháp bên dưới, còn muốn nhiều như vậy làm cái gì?"

Đối với một chỉ có hai ngày tính mạng người, Trương Cát có cực kỳ kiên trì, không chỉ không chút nào nổi giận, trái lại đối với Vân Tranh nghi vấn từng cái làm giải đáp. Dưới cái nhìn của hãñ Vân Tranh chính là một con ở con báo nanh vuốt rủ xuống chết giãỵ dựa một con chuột nhỏ, phản kháng càng là lợi hại, liền càng là gia tăng rồi làm nhục trong quá trình vui vẻ.

Đàn hương bị điếm, Vân Tranh tâm cũng là thu lên, Đại Tổng tin hương không có chút nào đúng giờ. . .

Thủy bộ đạo trường quả nhiên long trọng, vô số đạo sĩ ăn mặc tối đạo bào hoa lệ xuất hiện ở trong đạo quan, có mấy vị đạo sĩ trên người đạo bào còn chũế kim tuyến, Vân Tranh ngồi xếp bằng ở ở giữa cung điện trên bồ đoàn, rất hứng thú nhìn những kia vây quanh chính mình chuyên loạn đạo sĩ, Trương Cát cũng là một tay phất trần, một tay cao cao nâng lên một con màu vàng Linh Đàng, cấp tốc vòng quanh Vân Tranh xoay quanh tử.

Không biết bọn họ đến cùng niệm chính là cái gì kinh, thế nhưng những kia mang theo nhịp điệu âm thanh không ngừng hướng về Vân Tranh trong tai xuyên, mặc kệ hãñ làm sao ô lỗ tai, những kia đòi mạng sóng âm từ hãñ trong miệng, trong lỗ mũi, lỗ chân lông bên trong cuộn cuộn không ngừng hướng về trong đầu xuyên.

Nhìn thấy Vân Tranh thống khổ bưng lỗ tai, Trương Cát khẽ mỉm cười, thể nhân chính là ngu muội, một đoạn kinh văn liền đánh tan hẳn kiên cố tâm tư, chỉ cần trứng gà xác bị chui ra một lỗ nhỏ, bên trong lòng đỏ trứng sẽ triệt để chảy ra.

Vân Tranh bắt đầu còn ngồi, sau đó cũng chỉ có thể nằm úp sấp, lại sau đó thẳng thẫn nằm xuống, dùng tay áo chặt chẽ ngăn chặn lỗ tai, đêm qua cùng Vân Nhị nói rồi một buổi tối, hiện tại thực sự là quá buồn ngủ, ở những kia có thôi miên tác dụng kinh văn ảnh hưởng, Vân Tranh hỗn loạn ngủ.

Trương Cát cười ha ha, thẳng thẫn ngồi xếp bằng ở Vân Tranh trước người, cũng nhẹ giọng niệm kinh, ngày hôm nay pháp hội cùng với nói là ở trừng phạt Vân Tranh, không bằng nói đây là biểu lộ ra Đạo môn ở Thực trung tồn tại, Vân Tranh đều không quan trọng. Thực trung khối này phú thứ trên đất tín đồ mới là chính mình tất tranh đồ vật, Đạo môn xa hoa, cần tiền tài đến chống đỡ.

Lục Ông ngồi ở Thái Dương dưới đáy, tóc rối tung trên bờ vai, hai tay phù trên lưng ghé dựa, trên mặt thích dung bất luận làm sao đều không che giấu nổi, Lục gia không có quan lớn, dân ý vật này ở thần quyền trước mặt không hề sức chống cự. Lục Ông ngồi ở trên ghế chỉ có thể trơ mắt nhìn Vân Tranh đi vào thừa yên quan.

Lão già vô lực đem đầu dựa vào ghế, nhìn lam thiên, cảm thấy ngày hôm nay Thiên Lam lam chói mắt. Lục hòe đứng Lục Ông phía sau. Cả người không ngừng run rẩy. Hiện tại ai cũng biết Lục Khinh Doanh mệnh cách chính là một chuyện cười. Thế nhưng Trương Cát nhưng miễn cưỡng mượn dùng lực lượng của thần hương về một phạm nhân gây không gì sánh kịp áp lực.

"Thiên đạo bất công!" Lục Ông nghiến răng nghiến lợi từ trong hàm răng bỏ ra mấy chữ này.

"Phụ thân trở về đi thôi, khí trời quá nóng, ngài phải bảo trọng thân thể, nơi này có hài nhi bảo vệ là có thể."

Lục Ông trầm mặc hồi lâu mới chậm rãi nói: "Ta xem qua vô số bất công.

Đều cho rằng đây là trời cao đối với người thử thách, thế nhưng lần này, lão phu không tha thứ trời xanh, nếu như hãn thật sự có linh, nên hạ xuống thần sét đánh đi toà này lời nói dối xây đạo quan.

Vì lẽ đó , ta nghĩ ở đây nhìn, tận mắt đến nhân thế gian to lớn nhất bất công là làm sao sản sinh."

Chung cổ cùng vang lên, lạnh lạnh thiết khách đem vân tranh từ trong giấc mộng thức tỉnh, xoa xoa con mắt ngơ ngác phát hiện đã là mặt trời đỏ hạ xuống phía tây thời khắc. Đột nhiên quay đầu lại nhìn thấy cái kia ba cái thô to tin hương đã ở trong gió nhẹ lão đà lão đảo, còn lại không tới một tấc ngọn lửa.

Tin hương gốc rễ liền quán quít lấy từng vòng màu đen thô tuyến, này quá mẹ kiếp nguy hiểm, Vân Tranh trạm lên, phát hiện trận này giản dị bản thủy bộ đạo trường đã tới kết thúc rồi. (hậu thổ kinh) làm siêu độ vong linh kinh văn, cũng không phải một quyển rất dài chân ngôn.

"Người còn có một ngày thật hoạt, cẩn thận mà quý trọng đi, đem hậu sự an bài xong!" Trương Cát lại như là một vị chân chính trưởng giả ở khuyến cáo lạc đường con cháu, hãn đối với Vân Tranh đi ở cũng không phải rất lưu ý, một có gia có thất người có thể chạy đi đâu?

"Buồn tè, đi trước một bước." Vân Tranh dù muốn hay không liền bước ra đại điện, không nghĩ tới đại điện cửa lớn vẫn luôn không có đóng lại, bị gió nhẹ đem tin hương thổi đến mức thiêu đốt rất nhanh, vẫn chưa tới trời tối tin hương liền muốn đốt sạch.

Sáu trăm cân hỏa dược, trời mới biết sẽ có chuyện gì phát sinh, vào lúc này vẫn là sớm một chút đi tốt hơn.

Trương Cát đứng trên cung điện nhìn vội vội vàng vàng rời đi Vân Tranh, quay đầu hướng một nhỏ gầy đạo nhân nói: "Ngày mai buổi trưa chính là dương chí âm sinh thời gian, đưa hẳn đi cách hện thiên đi."

Nhỏ gầy đạo nhân gật đầu hẳn là, an vị về vị trí của chính mình, (hậu thổ kinh) vẫn không có niệm xong, nghi thức không cho phá hoại, Trương Cát đối với đệ tử cần thủ đạo quy phi thường thoả mãn, từ trong tay áo rút ra một cái khiên thước, tầng tầng đập vào khánh bụng, theo một tiếng kêu khê, toàn bộ thủy bộ đạo trường coi như là hoàn toàn kết thúc.

"Sư tổ, đạo tổ đang bốc khói!" Một người tuổi còn trẻ đạo sĩ chỉ vào xì xì vang vọng Tam Thanh pho tượng đối với Trương Cát nói.

Vân Tranh vẫn là vội vội vàng vàng đi ra ngoài, đi tới trên đường cái, xa xa mà liền nhìn thấy Lục Ông vẫn ngồi ở trên ghế chờ cuối cùng tin tức, còn chưa kịp cùng Lục Ông nói chuyện, một đạo Cuồng Bạo khí lưu từ phía sau bao trùm tới, thổi đến mức Vân Tranh quần áo bay phần phật, rồi tung ở sau lưng đuôi ngựa cũng bị khí lưu thổi đến mức phát phơ lên.

Tiếp theo một tiếng sấm nổ ở sau gáy vang lên, Vân Tranh bị tức lưu đẩy đến bay lên, bay ra ngoài hai trượng bao xa, ngã ầm ầm trên mặt đất, hai cái lỗ tai ong ong đang vang lên, trước mắt từng trận biến thành màu đen, đại địa tựa hồ cũng đang run rẩy, hẳn tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nhanh chóng chui vào thừa yên quan bên ngoài cái kia tòa thật to lư hương gốc rễ, thật chặt ôm lư hương, không ngừng có ngói rơi ở bên người, còn có một chút nện ở lư hương trên, leng keng leng keng vang rền.

Chờ đến tiếng vang đình chỉ, Vân Tranh mới cẩn thận thò đầu ra, chuẩn bị nhìn hỏa dược nổ tung sau khi cảnh tượng.

Toà kia Thanh Vân Điện tựa hồ đã biến mất rồi, xuyên thấu qua khói đen cùng bụi bặm chỉ có thể nhìn thấy mấy cây Trụ Tử (cây cột) bảy nữ tám oai cũng ở một bên, trên bả vai có một đứt tay, Vân Tranh mau mau lay đi, trong lòng nghĩ, lần này không nên còn có sống sót đạo sĩ chứ?

"Thương Thiên có mắt!" Cả người bụi bặm Lục Ông chiến hơi đứng lên đến, nằm sấp trên mặt đất hướng về Thương Thiên biểu đạt chính mình chân thành nhất lòng biết ơn, hăn đời này vĩnh viễn cũng không thể quên được cái kia đóa hắc ngọn lửa màu đỏ bay lên trời tình cảnh, cả tòa đại điện trần nhà ngay đầu tiên liền bị hất bay, hóa thành đầy trời ngói mưa xối xả rơi xuống, đây không phải là người lực có thể làm được sự tình, chỉ có Thiên Phật mới có uy lực như vậy.

Tà dương dưới, bụi bặm tan hết, Thanh Vân Điện vị trí ban đầu trên khói xanh lượn lờ, may mắn sống sót tiêu đạo sĩ ôm đầu ở bụi bặm bên trong run rẩy, bọn họ lỗ tai bên trong chính đang không ngừng mà chảy ra ngoài huyết, trên đất ngang dọc tứ tung nằm đầy thi thể, bọn họ trên người không có một chút nào vết thương, thế nhưng thất khiếu đều đang chảy máu thảm trạng đem nơi này nhuộm đậm dường như địa ngục giữa trần gian, sóng trùng kích cũng sẽ giết người.

Quỳ lạy không ngừng có Lục Ông, Hoàng ông cùng Trịnh ông, hầu như hết thấy thấy cảnh này bách tính đều ở cúng bái, đây mới thực là thần linh mới đánh bại dưới trừng phạt, trong lúc nhất thời, cầu xin Lôi công, điện mẫu tha mạng người nhồi vào phố lớn.

Bành Lễ tiên sinh hầu như muốn ngất đi, từ Vân Tranh tiến vào thừa yên quan, hăn liền một mình đứng bần bệ lâu các trên xa xa mà nhìn thừa yên quan, trong lòng đồng dạng tràn ngập bi ai, làm sấm sét vang lên thời điểm, hăn cả người tóc gáy đều thụ lên, bần bệ lâu các trên đều có bay đến gạch thạch tạt mặc vào (đâm qua) nóc nhà đi ở trên sàn nhà, sợ hãi không thôi bên dưới, lại nhìn thừa yên quan chủ điện, nơi đó đã hoàn toàn không có ngày xưa rộng lớn cùng đồ sộ.

Chưa bao giờ tin quỷ thần Bàn Lễ tiên sinh lần thứ nhất sản sinh muốn bái yết quỷ thần ý nghĩ, thế nhưng hãn miễn cưỡng ngừng lại mình đã uốn lượn đầu gối, không cho nó tiếp tục đi xuống. Hãn chợt nhớ tới Vân Tranh đối với hãn đã nói biến cố lớn, lẽ nào đây chính là?

Vân Tranh đi ra thừa yên quan tình cảnh đó hãn nhìn thấy, chỉ là hãn mới vừa vừa rời đi, nơi đó liền gặp Thiên Phật, Bàn Lễ tiên sinh trong lòng nổi lên nồng đậm nghi vấn, chẳng lẽ nói tình cảnh này chính là cái tên này sắp xếp?

Vân Tranh phủi xuống bụi đất trên người, trên tóc, trên mặt bùn đất e sợ cần phải cố gắng địa tắm một chút mới có thể làm sạch sẽ, súc tay áo trở lại Lục Ông bên người, đem lão nhân gia nâng dậy đến, mỗi một người đều cùng thổ dân như thế, căn bản là xem không được.

Lục Ông chòm râu trên dính đầy bụi đất, thế nhưng hứng thú tung bay, đá còn nằm trên mặt đất quỳ lạy Tôn Tử một cước hét lớn: "Cho lão phu mang rượu tới, thiên đạo rõ ràng, báo ứng xác đáng, như vậy thời khắc có thể nào không tửu? Hoàng huynh, Trịnh huynh, người và ta hôm nay không say Bất Quy!"

Trịnh Duy bên trong, Hoàng nguyên hải cũng không để ý tự = chính mình làm sao chật vật cười ha ha muốn lục hộc nhanh lên một chút đi tìm tửu, không đi chỗ khác uống, ww uukanshu. net liền ngồi ở chỗ này uống rượu, liếc mắt nhìn thừa yên quan, uống một hớp rượu, thực sự là nhân sinh một việc vui lớn.

Không quấy rầy ba cái điên cuồng ông lão, Vân Nhị nhảy tung tăng đã chạy lại đây, đạn pháo như thế vọt vào Vân Tranh trong lồng ngực, cười khanh khách, Vân Tranh vò vò Vân Nhị đầu, trở tay đem hãn ném tới trên vai của mình, thờ nàng liền hướng trong nhà đi, không đi nữa, cửa thành liền đóng, Vân gia ở trong thành có thể không có chỗ nào có thể ở.

Vân Tranh về đến nhà, hảo hảo thanh tắm một cái, Mỹ Mỹ ăn một bát mì sợi, liền trực tiếp nằm ở trên giường ngủ, những ngày qua nếu như nói chính mình không sốt sảng FYUxn0vg đó là ở lừa người, Thương Nhi bọn họ đã đánh chạy ba cỗ tử giặc cướp, hiện tại, hẳn là không đạo sĩ, giặc cướp leo tường tiến vào Vân gia sân chứ?

Hoa nương cũng thấy cảnh này, có điều nàng cũng không đến chúc mừng, mà là lập tức trở về đến Linh Tế các, đem Vân Tranh cho nàng hai cái ống trúc cẩn thận nhét vào tường trong động, toàn bộ quá trình phi thường ôn nhu.

Hàn Lâm thầy trò vẫn không có trở về, hiện tại không cần rình giết Trương Cát, thế nhưng quan phủ hướng đi vẫn là cần bọn họ đi tìm hiểu.

Vân Tranh Điem Điem ngủ, tối nay có lẽ sẽ có rất nhiều người ở khóc thét, cũng sẽ có rất nhiều người ở đặt câu hỏi, hay là còn có rất nhiều người ở vỗ tay kêu sướng, càng nhiều người vẫn đang suy nghĩ làm sao ở thừa yên quan xây dựng một toà tân Lô công điện.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Thiên Lôì Địa Hòa

"Nhân đạo tức thiên đạo, miễn cưỡng gặt gao, đều là bọt nước, như lá trên thu thiên, ăn bữa nay lo bữa mai, nhữ tự thân khó bảo toàn, sớm muộn muốn táng thân với ngũ Lôì Chính pháp bên dưới, còn muốn nhiều như vậy làm cái gì?"

Đối với một chỉ có hai ngày tính mạng người, Trương Cát có cực kỳ kiên trì, không chỉ không chút nào nổi giận, trái lại đối với Vân Tranh nghi vấn từng cái làm giải đáp. Dưới cái nhìn của hãñ Vân Tranh chính là một con ở con báo nanh vuốt rủ xuống chết giãỵ dựa một con chuột nhỏ, phản kháng càng là lợi hại, liền càng là gia tăng rồi làm nhục trong quá trình vui vẻ.

Đàn hương bị điếm, Vân Tranh tâm cũng là thu lên, Đại Tổng tin hương không có chút nào đúng giờ. . .

Thủy bộ đạo trường quả nhiên long trọng, vô số đạo sĩ ăn mặc tối đạo bào hoa lệ xuất hiện ở trong đạo quan, có mấy vị đạo sĩ trên người đạo bào còn chũế kim tuyến, Vân Tranh ngồi xếp bằng ở ở giữa cung điện trên bồ đoàn, rất hứng thú nhìn những kia vây quanh chính mình chuyên loạn đạo sĩ, Trương Cát cũng là một tay phất trần, một tay cao cao nâng lên một con màu vàng Linh Đàng, cấp tốc vòng quanh Vân Tranh xoay quanh tử.

Không biết bọn họ đến cùng niệm chính là cái gì kinh, thế nhưng những kia mang theo nhịp điệu âm thanh không ngừng hướng về Vân Tranh trong tai xuyên, mặc kệ hãñ làm sao ô lỗ tai, những kia đòi mạng sóng âm từ hãñ trong miệng, trong lỗ mũi, lỗ chân lông bên trong cuộn cuộn không ngừng hướng về trong đầu xuyên.

Nhìn thấy Vân Tranh thống khổ bưng lỗ tai, Trương Cát khẽ mỉm cười, thể nhân chính là ngu muội, một đoạn kinh văn liền đánh tan hẳn kiên cố tâm tư, chỉ cần trứng gà xác bị chui ra một lỗ nhỏ, bên trong lòng đỏ trứng sẽ triệt để chảy ra.

Vân Tranh bắt đầu còn ngồi, sau đó cũng chỉ có thể nằm úp sấp, lại sau đó thẳng thẫn nằm xuống, dùng tay áo chặt chẽ ngăn chặn lỗ tai, đêm qua cùng Vân Nhị nói rồi một buổi tối, hiện tại thực sự là quá buồn ngủ, ở những kia có thôi miên tác dụng kinh văn ảnh hưởng, Vân Tranh hỗn loạn ngủ.

Trương Cát cười ha ha, thẳng thẫn ngồi xếp bằng ở Vân Tranh trước người, cũng nhẹ giọng niệm kinh, ngày hôm nay pháp hội cùng với nói là ở trừng phạt Vân Tranh, không bằng nói đây là biểu lộ ra Đạo môn ở Thực trung tồn tại, Vân Tranh đều không quan trọng. Thực trung khối này phú thứ trên đất tín đồ mới là chính mình tất tranh đồ vật, Đạo môn xa hoa, cần tiền tài đến chống đỡ.

Lục Ông ngồi ở Thái Dương dưới đáy, tóc rối tung trên bờ vai, hai tay phù trên lưng ghé dựa, trên mặt thích dung bất luận làm sao đều không che giấu nổi, Lục gia không có quan lớn, dân ý vật này ở thần quyền trước mặt không hề sức chống cự. Lục Ông ngồi ở trên ghế chỉ có thể trơ mắt nhìn Vân Tranh đi vào thừa yên quan.

Lão già vô lực đem đầu dựa vào ghế, nhìn lam thiên, cảm thấy ngày hôm nay Thiên Lam lam chói mắt. Lục hòe đứng Lục Ông phía sau. Cả người không ngừng run rẩy. Hiện tại ai cũng biết Lục Khinh Doanh mệnh cách chính là một chuyện cười. Thế nhưng Trương Cát nhưng miễn cưỡng mượn dùng lực lượng của thần hương về một phạm nhân gây không gì sánh kịp áp lực.

"Thiên đạo bất công!" Lục Ông nghiêng răng nghiêng lợi từ trong hàm răng bỏ ra mấy chữ này.

"Phụ thân trở về đi thôi, khí trời quá nóng, ngài phải bảo trọng thân thể, nơi này có hài nhi bảo vệ là có thể."

Lục Ông trầm mặc hồi lâu mới chậm rãi nói: "Ta xem qua vô số bất công.

Đều cho rằng đây là trời cao đối với người thử thách, thế nhưng lần này, lão phu không tha thứ trời xanh, nếu như hãn thật sự có linh, nên hạ xuống thần sét đánh đi toà này lời nói dối xây đạo quan.

Vì lẽ đó , ta nghĩ ở đây nhìn, tận mắt đến nhân thế gian to lớn nhất bất công là làm sao sản sinh."

Chung cổ cùng vang lên, lạnh lạnh thiết khách đem vân tranh từ trong giấc mộng thức tỉnh, xoa xoa con mắt ngơ ngác phát hiện đã là mặt trời đỏ hạ xuống phía tây thời khắc. Đột nhiên quay đầu lại nhìn thấy cái kia ba cái thô to tin hương đã ở trong gió nhẹ lão đà lão đảo, còn lại không tới một tấc ngọn lửa.

Tin hương gốc rễ liền quán quít lấy từng vòng màu đen thô tuyến, này quá mẹ kiếp nguy hiểm, Vân Tranh trạm lên, phát hiện trận này giản dị bản thủy bộ đạo trường đã tới kết thúc rồi. (hậu thổ kinh) làm siêu độ vong linh kinh văn, cũng không phải một quyển rất dài chân ngôn.

"Người còn có một ngày thật hoạt, cẩn thận mà quý trọng đi, đem hậu sự an bài xong!" Trương Cát lại như là một vị chân chính trưởng giả ở khuyến cáo lạc đường con cháu, hãn đối với Vân Tranh đi ở cũng không phải rất lưu ý, một có gia có thất người có thể chạy đi đâu?

"Buồn tè, đi trước một bước." Vân Tranh dù muốn hay không liền bước ra đại điện, không nghĩ tới đại điện cửa lớn vẫn luôn không có đóng lại, bị gió nhẹ đem tin hương thổi đến mức thiêu đốt rất nhanh, vẫn chưa tới trời tối tin hương liền muốn đốt sạch.

Sáu trăm cân hỏa dược, trời mới biết sẽ có chuyện gì phát sinh, vào lúc này vẫn là sớm một chút đi tốt hơn.

Trương Cát đứng trên cung điện nhìn vội vội vàng vàng rời đi Vân Tranh, quay đầu hướng một nhỏ gầy đạo nhân nói: "Ngày mai buổi trưa chính là dương chí âm sinh thời gian, đưa hẳn đi cách hện thiên đi."

Nhỏ gầy đạo nhân gật đầu hẳn là, an vị về vị trí của chính mình, (hậu thổ kinh) vẫn không có niệm xong, nghi thức không cho phá hoại, Trương Cát đối với đệ tử cần thủ đạo quy phi thường thoả mãn, từ trong tay áo rút ra một cái khiên thước, tầng tầng đập vào khánh bụng, theo một tiếng kêu khê, toàn bộ thủy bộ đạo trường coi như là hoàn toàn kết thúc.

"Sư tổ, đạo tổ đang bốc khói!" Một người tuổi còn trẻ đạo sĩ chỉ vào xì xì vang vọng Tam Thanh pho tượng đối với Trương Cát nói.

Vân Tranh vẫn là vội vội vàng vàng đi ra ngoài, đi tới trên đường cái, xa xa mà liền nhìn thấy Lục Ông vẫn ngồi ở trên ghế chờ cuối cùng tin tức, còn chưa kịp cùng Lục Ông nói chuyện, một đạo Cuồng Bạo khí lưu từ phía sau bao trùm tới, thổi đến mức Vân Tranh quần áo bay phần phật, rồi tung ở sau lưng đuôi ngựa cũng bị khí lưu thổi đến mức phát phơ lên.

Tiếp theo một tiếng sấm nổ ở sau gáy vang lên, Vân Tranh bị tức lưu đẩy đến bay lên, bay ra ngoài hai trượng bao xa, ngã ầm ầm trên mặt đất, hai cái lỗ tai ong ong đang vang lên, trước mắt từng trận biến thành màu đen, đại địa tựa hồ cũng đang run rẩy, hẳn tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nhanh chóng chui vào thừa yên quan bên ngoài cái kia tòa thật to lư hương gốc rễ, thật chặt ôm lư hương, không ngừng có ngói rơi ở bên người, còn có một chút nện ở lư hương trên, leng keng leng keng vang rền.

Chờ đến tiếng vang đình chỉ, Vân Tranh mới cẩn thận thò đầu ra, chuẩn bị nhìn hỏa dược nổ tung sau khi cảnh tượng.

Toà kia Thanh Vân Điện tựa hồ đã biến mất rồi, xuyên thấu qua khói đen cùng bụi bặm chỉ có thể nhìn thấy mấy cây Trụ Tử (cây cột) bảy nữ tám oai cũng ở một bên, trên bả vai có một đứt tay, Vân Tranh mau FYUxn0vg mau lay đi, trong lòng nghĩ, lần này không nên còn có sống sót đạo sĩ chứ?

"Thương Thiên có mắt!" Cả người bụi bặm Lục Ông chiến hơi đứng lên đến, nằm sấp trên mặt đất hướng về Thương Thiên biểu đạt chính mình chân thành nhất lòng biết ơn, hắc đờn này vĩnh viễn cũng không thể quên được cái kia đóa hắc ngọn lửa màu đỏ bay lên trời tình cảnh, cả tòa đại điện trần nhà ngay đầu tiên liền bị hất bay, hóa thành đầy trời ngói mưa xối xả rơi xuống, đây không phải là người lực có thể làm được sự tình, chỉ có Thiên Phật mới có uy lực như vậy.

Tà dương dưới, bụi bặm tan hết, Thanh Vân Điện vị trí ban đầu trên khói xanh lượn lờ, may mắn sống sót tiểu đạo sĩ ôm đầu ở bụi bặm bên trong run rẩy, bọn họ lỗ tai bên trong chính đang không ngừng mà chảy ra ngoài huyết, trên đất ngang dọc tứ tung nằm đầy thi thể, bọn họ trên người không có một chút nào vết thương, thế nhưng thất khiếu đều đang chảy máu thảm trạng đem nơi này nhuộm đậm dường như địa ngục giữa trần gian, sóng trùng kích cũng sẽ giết người.

Quy lạy không ngừng có Lục Ông, Hoàng ông cùng Trịnh ông, hầu như hết thấy thấy cảnh này bách tính đều ở cúng bái, đây mới thực là thần linh mới đánh bại dưới trừng phạt, trong lúc nhất thời, cầu xin Lôi công, điện mẫu tha mạng người nhồi vào phổ lớn.

Bành Lễ tiên sinh hầu như muốn ngất đi, từ Vân Tranh tiến vào thừa yên quan, hắc liền một mình đứng bần bè lâu các trên xa xa mà nhìn thừa yên quan, trong lòng đồng dạng tràn ngập bi ai, làm sấm sét vang lên thời điểm, hắc cả người tóc gáy đều thụ lên, bần bè lâu các trên đều có bay đến gạch thạch tạt mặc vào (đâm qua) nóc nhà đi ở trên sàn nhà, sợ hãi không thôi bên dưới, lại nhìn thừa yên quan chủ điện, nơi đó đã hoàn toàn không có ngày xưa rộng lớn cùng đồ sộ.

Chưa bao giờ tin quỷ thần Bàn Lễ tiên sinh lần thứ nhất sản sinh muốn bái yết quỷ thần ý nghĩ, thế nhưng hãn miễn cưỡng ngừng lại mình đã uốn lượn đầu gối, không cho nó tiếp tục đi xuống. Hãn chợt nhớ tới Vân Tranh đối với hãn đã nói biến cố lớn, lẽ nào đây chính là?

Vân Tranh đi ra thừa yên quan tình cảnh đó hãn nhìn thấy, chỉ là hãn mới vừa vừa rời đi, nơi đó liền gặp Thiên Phật, Bàn Lễ tiên sinh trong lòng nổi lên nồng đậm nghi vấn, chẳng lẽ nói tình cảnh này chính là cái tên này sắp xếp?

Vân Tranh phủi xuống bụi đất trên người, trên tóc, trên mặt bùn đất e sợ cần phải cố gắng địa tắm một chút mới có thể làm sạch sẽ, súc tay áo trở lại Lục Ông bên người, đem lão nhân gia nâng dậy đến, mỗi một người đều cùng thổ dân như thế, căn bản là xem không được.

Lục Ông chòm râu trên dính đầy bụi đất, thế nhưng hứng thú tung bay, đá còn nằm trên mặt đất quỳ lạy Tôn Tử một cước hét lớn: "Cho lão phu mang rượu tới, thiên đạo rõ ràng, báo ứng xác đáng, như vậy thời khắc có thể nào không tửu? Hoàng huynh, Trịnh huynh, người và ta hôm nay không say Bất Quy!"

Trịnh Duy bên trong, Hoàng nguyên hải cũng không để ý tự = chính mình làm sao chật vật cười ha ha muốn lục hộc nhanh lên một chút đi tìm tửu, không đi chỗ khác uống, ww uukanshu. net liền ngồi ở chỗ này uống rượu, liếc mắt nhìn thừa yên quan, uống một hớp rượu, thực sự là nhân sinh một việc vui lớn.

Không quấy rầy ba cái điên cuồng ông lão, Vân Nhị nhảy tung tăng đã chạy lại đây, đạn pháo như thế vọt vào Vân Tranh trong lồng ngực, cười khanh khách, Vân Tranh vò vò Vân Nhị đầu, trở tay đem hãn ném tới trên vai của mình, thờ nàng liền hướng trong nhà đi, không đi nữa, cửa thành liền đóng, Vân gia ở trong thành có thể không có chỗ nào có thể ở.

Vân Tranh về đến nhà, hảo hảo thanh tắm một cái, Mỹ Mỹ ăn một bát mì sợi, liền trực tiếp nằm ở trên giường ngủ, những ngày qua nếu như nói chính mình không sốt sảng đó là ở lừa người, Thương Nhĩ bọn họ đã đánh chạy ba cỗ tử giặc cướp, hiện tại, hẳn là không đạo sĩ, giặc cướp leo tường tiến vào Vân gia sân chứ?

Hoa nương cũng thấy cảnh này, có điều nàng cũng không đến chúc mừng, mà là lập tức trở về đến Linh Tế các, đem Vân Tranh cho nàng hai cái ống trúc cẩn thận nhét vào tường trong động, toàn bộ quá trình phi thường ôn nhu.

Hàn Lâm thầy trò vẫn không có trở về, hiện tại không cần rình giết Trương Cát, thế nhưng quan phủ hướng đi vẫn là cần bọn họ đi tìm hiểu.

Vân Tranh Điem Điem ngủ, tối nay có lẽ sẽ có rất nhiều người ở khóc thét, cũng sẽ có rất nhiều người ở đặt câu hỏi, hay là còn có rất nhiều người ở vỗ tay kêu sướng, càng nhiều người vẫn đang suy nghĩ làm sao ở thừa yên quan xây dựng một toà tân Lô công điện.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Đoạn Hồng Suy Đoán

Muốn cử hành thủy bộ đạo trường, nhân số nhất định phải đạt đến Đại Diễn số lượng, Đại Diễn số lượng năm mươi, bỏ chạy một, liền thành bốn mươi chín, nói cách khác lúc đó trong đại điện nguyên bản nên có năm mươi người, Vân Tranh chạy, vì lẽ đó bị nổ chết người thì có bốn mươi chín cái, còn ở bên ngoài chấp lễ bị đại điện phế tích chôn đi, còn có những kia bị đánh chết người, liền không biết có bao nhiêu, chết rồi nhiều như vậy thanh danh trác đạo sĩ, Thực trung Đạo gia danh vọng trong nháy mắt không thể tránh khỏi ngã vào thung lũng.

Phán quan Lỗ Thanh Nguyên cùng Tri Phủ Lưu chi đồ đến thừa yên quan thời điểm nhìn thấy ngôi vỡ tường đổ cùng với khắp nơi tàn thi thời điểm cũng không khỏi ngơ ngác biến sắc, phi thạch xa nhất rơi vào hai dặm địa ở ngoài, to lớn cột nhà bị chặn ngang chặt đứt, nửa đoạn mái cong liền với thú đầu bị cao cao gác ở đại điện ở ngoài cổ bách trên, hơn năm trăm cân nặng chuông đồng lăn xuống đến trước sơn môn, trên chuông đồng căn hợp xích sắt chuông nữu thiếu hụt nửa bên, có thể tưởng tượng lúc đó chiếc chuông này gặp thế nào đòn nghiêm trọng.

Đây không phải là người lực có khả năng đạt đến, đây là thiên tai, hoặc là Thiên Phạt.

Liền ở tại bọn hắn không biết nên làm gì đem kinh người như vậy sự kiện đăng báo đông kinh Biện Lương thành thời điểm, Thành Đô bách tính đã trợ giúp bọn họ làm hoàn mỹ nhất giải thích.

Một hèn mọn đạo sĩ tồn ở trong đám người, thương xót tuyên hai tiếng đạo hiệu khóc lớn nói: "Hạn lỗi, hạn lỗi giáng thế a, ta thừa yên quan sát được để tạo cái gì nghiệt mới sẽ phải chịu như vậy trừng phạt?"

Vậy xem bách tính từng cái từng cái mang theo ánh mắt kỳ quái nhìn lão đạo ngồi chồm hồm trên mặt đất thống khổ lôi kéo tóc, lẫn nhau cho một cao thâm khó dò ánh mắt, liền mang theo nụ cười quái dị rời đi đạo sĩ...

"Con bà nó, lão tử ở Thành Đô thành sống nhanh ba mươi năm, lần đầu tiên nhìn thấy như thế chuyện quái dị, một hỏa cầu lớn từ Thái Dương bên trong bay ra ngoài, lão đạo liền rơi vào thừa yên quan..."

Một tráng kiện vô lại hai tay vây quanh, một mặt thần bí đối với bên cạnh một người cao lớn người đọc sách dáng dấp hán tử nhỏ giọng nói chuyện, khả năng là giọng đại quen thuộc, không chút nào chú ý tới hần lời đã bị người chung quanh nghe được rõ rõ ràng ràng...

Chuyên môn bán hương nến Bí Văn các chương quỹ một mặt sàu khổ cho đối diện bán áo liệm chương quỹ tổ khổ: "Nương yêu, những ngày tháng này không có cách nào quá, thừa yên quan cũng đã không có, lão tử hương nến bán cho quý yêu."

Bán áo liệm chương quỹ cũng là một mặt thất vọng, xa xa mà phóng tầm mắt tới còn đang bốc khói thừa yên quan hâm mộ nói: "Cách lão tử, chết như thế nào đều là đạo sĩ, nếu như là Vân gia người đã chết bốn mươi, năm mươi cái, lão tử chẳng phải là đại đại phát tài? Những thi thể này đều bị hạn lỗi cho đánh nát, lần này hầu ngỗ làm có thể rất lớn kiếm lời một bút, chỉ là khâu lại thi thể tiền thưởng liền không ít kiếm lời a."

"Giết ngàn đao, vẫn là ít nói, không thấy đạo sĩ này bởi vì lừa bịp nhân tài bị đánh chết rồi nhanh một trăm, Lôi công gia gia, điện mẫu bà nội, này sẽ nói không chắc còn chưa đi xa, nghe được người sau khi lại cho người đến lập tức, người đến Diêm vương điện bên trong đi kiếm tiền a?"

Đoạn Hồng đứng ở trong đám người, nghe bọn họ lái nhải thảo luận hạn lô thần kỳ, trong lúc nhất thời không biết làm thế nào, rất sớm trước đây, hẳn là tin tưởng thần linh tồn tại, thế nhưng không tin thần linh sẽ trợ giúp người, bởi vì mẹ của hắn từ nhỏ đã khẩn cầu quá hầu như hết thủy thần linh, cũng không có thể cứu lại một tiểu tiểu thế gia suy yếu.

Hiện tại, hắn chợt phát hiện, cái kia thần linh hay là liền ở nhân gian, nếu như chính mình ảo giác là chính xác, cái kia thần linh nên là cái kia chải lên đuôi ngựa thiếu niên người, chính mình từng trải qua hẳn là làm sao đùa bỡn lòng người, Đoạn Hồng không tin thần linh ở tên kia cần nhất cứu viện thời điểm sẽ không kém chút nào quá tới cứu viện, hẳn lại không phải thần linh sủng ái nhất con riêng!

Một lần lại một lần ở đám cháy chỗ kỳ hoặc,

Thừa yên quan ngoại trừ khói lửa còn có một chút lưu huỳnh mùi vị, nguyên lai bày pho tượng địa phương bây giờ thành một cái hố to , còn Tam Thanh pho tượng đầu ở nửa dặm ở ngoài tìm tới một vị, đó là Thái Thượng Lão Quân, còn lại hai vị hoàn toàn hóa thành tro bụi.

Pho địa gạch vuông có chút còn tồn tại, quét tới mặt trên đất mặt, phát hiện càng đến gần hố to vị trí gạch vuông, vỡ vụn liền càng nhiều, mà hố to nơi đó một khối gạch vuông đều không tồn tại...

Nếu như là Thiên Phật, cái thứ nhất bị chém trúng địa phương nên là Tam Thanh pho tượng mới là, vậy thì hoàn toàn hình thành một nghịch biện, giả thiết Lô công điện mẫu là tồn tại, vậy đã nói rõ thần linh cũng là tồn tại, nếu như thần linh là tồn tại, như vậy Tam Thanh cũng chính là chân thực tồn tại, chẳng lẽ nói Lô công điện mẫu như vậy hạ vị thần, cũng dám mạo phạm đạo tổ?

Thừa yên quan ở gặp Thiên Phật trước đã gặp một lần hỏa ách, Đoạn Hồng hồng rất muốn tìm tới những kia chữa trị cửa điện lớn song còn có

cho pho tượng đồ kim thạch thủ công, tìm tới một chút, thế nhưng mặt khác mấy người nhưng chưa từng thấy, vậy thì quá khả nghi, hay là những kia bên trong người biết thạch thủ công đến cùng là từ đâu tới đây, Đoạn Hồng đứng đống phế tích bên trong như vậy suy nghĩ lung tung...

"Làm việc!" Tính khí rất kém coi bộ đầu một roi đánh ở Đoạn Hồng bên người đen kịt gỗ trên, ngày hôm nay bị Tri Phủ răn dạy một lần, bộ đầu cho là mình quá vô tội, Thiên Phật chuyện như vậy, làm sao cũng có thể trách tội đến sự bất lực của chính mình trên?

Gặp không công chính đãi ngộ ở Đoạn Hồng trên người cũng không hiếm thấy, không quen ngôn từ, gia cảnh bần hàn, hơn nữa hẳn đều là cùng bộ cúi đầu không giống nhau, vì lẽ đó bị phái đi làm tối tạng công việc nặng nhọc nhất kể đã là như đã đoán trước sự tình.

Đoạn Hồng há há mồm, cuối cùng vẫn là lựa chọn câm miệng cúi đầu làm việc, từ trên mặt đất nhật lên một cái bấp ùi, đặt ở trúc khuông bên trong, này cái bấp ùi còn không có tìm được chủ nhân, hiện tại hẳn công tác chính là nỗ lực đem này những này tàn chi hợp lại, sau đó sẽ đem chôn đến bãi tha ma, còn lại đạo quan đạo sĩ không chịu tiếp thu những người này, cho rằng bọn họ là gặp Thiên Khiển tội nhân, không nên hưởng thụ nói môn tang lễ, hạn tội đã đem linh hồn của bọn họ triệt để đánh nát, không tính là thi giải hoặc là bình giải, thân xác thối tha một bộ, không muốn cũng được!

Đoạn Hồng biết Thành Đô phủ tốt hơn một chút đạo quan đều ở thời gian ngắn nhất bên trong thay đổi quan chủ, biết rõ ràng đây mới là những người kia không muốn thu nhận giúp đỡ thi FJ08PrtC hài nguyên nhân chủ yếu, ở hẳn báo cáo bộ đầu sau khi, được duy nhất chỉ lệnh chính là: "Nhắm lại người xú miệng!"

Sự tình khung Đoạn Hồng đã đoán được hơn một nửa, hẳn thậm chí đã xác định hung thủ, duy nhất không hiểu nổi chính là Vân Tranh là làm sao

làm ra động tĩnh lớn như vậy, lúc đó Thanh Vân Điện chia năm xẻ bảy thời điểm Đoạn Hồng so với bất luận người nào đều thấy rõ.

Từ vừa mới bắt đầu hẳn cũng không tin Vân Tranh người như vậy sẽ bó tay chịu trói, Long Môn trấn sự tình nói cho hẳn, cái kia mặt tươi cười, nói chuyện nhỏ hơi nhỏ giọng thiếu niên trong thân thể cất giấu một con đáng sợ ác ma.

Nhà ai thiếu niên đang nhìn đến một cái sọt đầu người sau khi còn có thể vui vẻ ra mặt, không quên chính mình cá cược?

Nhắc tới đánh cuộc ước, Đoạn Hồng liền nhẹ giọng nở nụ cười, chỗ hông của hẳn bây giờ quần quít lấy ròng rã ba quán tiền, này chính là mình ở sự kiện lần này bên trong duy nhất thu hoạch, ba văn bữa sáng tiền, chỉ cách một buổi tối liền đã biến thành ba quán tiền, này đều muốn bái Vân Tranh ban tặng, Như Ý sòng bạc bàn trong miệng bồi suất cao nhất "Toàn thân trở ra, " chỉ có chính mình giam giữ ba đồng tiền, mặc dù là ngàn lần bồi suất, cũng chỉ có chính mình một người giam giữ cái này bàn khấu, thành trong đô thành tối lỗ măng dân cờ bạc đều không có ở cái này bàn trên miệng đánh cược quá một đồng tiền.

Nghĩ đến quan gia lời công bố Đoạn Hồng vừa bởi vì thắng tiền bay lên khoái ý, rất nhanh liền biến mất rồi, bảy mươi ba người tử vong, chín người trọng thương, vết thương nhẹ giả vô số, này bất luận làm sao không là một có thể khiến người ta hài lòng con số.

Mà nhất làm cho Đoạn Hồng cảm thấy thương tâm nhưng là cuối cùng kết luận —— Thiên Khiển!

Hẳn cho rằng hai chữ này là đối với Bộ Khoái cái này nghề to lớn nhất sỉ nhục, cũng là đang làm nhục người trong thiên hạ linh trí, thế nhưng muốn Đoạn Hồng tìm tới nguyên nhân căn bản, nói ra một xác thực căn cứ đến, hẳn nhưng bó tay toàn tập.

Lục Ông ở đại yến tân khách, không kịp đợi được tiểu chắt gái ngày cưới liền đại yến tân khách, bất luận người nào, dù cho là ăn mày từ cửa nhà đi ngang qua, đều sẽ bị cười như thọt tinh ông lão như thế Lục Ông Lạp vào trong nhà đi ăn no nề tiệc cơ động, tương tự đại bữa buổi tiệc còn có Hoàng gia cùng với Trịnh gia, những ngày gần đây, trên đường cái ăn mày đều không thấy tăm hơi.

Lục gia danh vọng ở ngăn ngăn một ngày bên trong nhảy lên tới cực hạn, thành sự kiện lần này bên trong to lớn nhất được lợi người, hiền lành bằng hiệu của người ta ngạch không chỉ bị Tri Phủ đưa trở về, còn chuyên môn đến nhà tạ lỗi, Hoàng Trịnh hai nhà tư lựa chuyện làm ăn cũng một lần nữa thu được quan phủ thu mua, số lượng so với trước kia đầy đủ có thêm ba phần mười.

Cùng Lục gia khách đông cảnh tượng so ra, Vân gia liền có vẻ phi thường u tĩnh, Vân Tranh nằm ở trên một chiếc ghế nằm, cao to Hoàng giác thụ ở đây lưu lại một đám lớn nùng ấm, dưới tàng cây giắc ngủ trưa tối thích ý có điều, chỗ thiếu sót duy nhất chính là luôn có điều thổi từ trên trời giáng xuống, vì lẽ đó Vân Nhị liền ôm một cái trường cây gậy trúc tử giúp đỡ ca ca xua đuổi những kia chim tước.

Tịch nhục ngồi ở trên ghế nhỏ nạp đáy giày, Đại thiếu gia rất kỳ quái đáng ghét nhất xuyên trên mặt đường mua đến đúng lúc giày, một mực thích mặc chính mình làm loại này có thể phân ra khoảng chừng : trái phải chân giày, tuy nói là thiếu gia cho chủ ý, tịch nhục còn là cao hứng phi thường, vì lẽ đó đáy giày trên hay dùng chỉ gai dày đặc nạp một lần.

Vân Tranh miễn cưỡng đưa tay ra, ww uukanshu. net Vân Nhị liền lập tức đem một cái bình trà nhỏ đặt ở ca ca trong tay, phi thường ngoan ngoãn, lần này, hẳn xem như là thật sự đối với ca ca chịu phục.

Lão Liêu ở tiền thính kiểm kê đủ loại lễ vật, đặc biệt là Lục gia đưa tới rất nhiều đồ cưới, tất cả đều chứa ở hồng tất trong hộp, xếp đầy phòng

khách, lão Liêu mang theo bọn nha hoàn kiểm kê, sau đó ký món nợ bạn bịu không còn biết trời đất đâu, vừa kiểm kê xong Lục gia quà tặng, Hoàng gia, còn có Trịnh gia quà tặng liền lần lượt đến.

Lục gia tặng quà hai cái nha hoàn trang phục nữ tử lạng lẽ tiến vào hậu viện, nhìn thấy lại miêu như thế oa ở trên ghế nằm Vân Tranh, che miệng cười trộm, tuổi còn nhỏ cái kia không nhìn được, cười lớn tiếng một điểm bị Vân Tranh nghe thấy, hăn quay đầu lại liếc mắt nhìn cười hắc hắc nói: "Nói là lại đây tặng quà, làm sao đem người cũng đưa tới?"

Lục Kinh Doanh tức giận cắn một hồi khăn tay hận hận nói: "Ta chỉ là đến nhìn ta đồ cười."

"Đều nói vợ chồng mới cưới xuất giá trước một tháng không thích hợp gặp mặt, người không có chút nào tuân thủ quy củ, ta rất lo lắng người xuất giá thời điểm, bị người anh em họ bối lúc ra cửa người sẽ bật cười."

"Cũng chính là một kẻ xấu xa mà thôi, thật coi mình là cái bảo bối? Ai nha, không nói những này, người có thể hay không nói cho ta người là làm thế nào đến? Nói cho ta có được hay không?" Lục Kinh Doanh ngồi xổm ở Vân Tranh bên người chán thanh hỏi. chưa xong còn tiếp

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nữ Chủ Nhân

Trở thành một nữ nhân anh hùng, này là phi thường làm người vui vẻ một chuyện, kiêu ngạo như Lục Khinh Doanh cũng thả xuống cái giá, ngoan ngoãn dường như Tiểu Miêu một con , còn Tiểu Trùng, đã đem Vân Tranh xem dường như thần như thế cao to,

"Hết cách rồi, ta người này chính là như vậy, đều là được trời cao che chở, ngày hôm qua ở nhân gia cho ta làm thủy bộ đạo trường thời điểm không cẩn thận ngủ, trong mộng đi tới một chuyến Thiên Đình, gặp phải Lôi công, điện mẫu ném mấy cái xúc xắc, kết quả Lôi công đánh cược thua, bắt đầu hồ loạn phát tỳ khí, ta vội vã tỉnh lại nhanh chân liền chạy, kết quả Lôi công sẽ theo liền đem thừa yên quan cho nổ, hỏa khí cũng tiêu, vừa nãy ở trong mộng của ta còn mời ta lại đi đánh cược mấy cái."

Tiểu Trùng nghe được con mắt trợn lên tròn xoe, không ngừng lung lay chính mình tiểu 龔 tử lớn tiếng nói: "Tiểu 龔 tử, tiểu 龔 tử, ta liền nói cô gia nhận thức thần tiên, lại như liễu nghị nhận thức Long Vương như thế, cái kia xích cần Long không phải cũng phát hồng thủy yêm 800 dặm sao? Cô gia lúc này xin mời Lôi công đánh chết những kia xấu đạo sĩ, Lôi công a, tiểu 龔 tử, cô gia a, Lôi công đúng là mọc ra một đầu chim sao?"

Lục Khinh Doanh bị Tiểu Trùng điêu lặc lư trái phải, bất đắc dĩ gật gù, đưa tay phải ra ở Vân Tranh trên đùi tàn nhẫn mà nhéo một cái nói: "Cũng được, nam nhân đều là bộ dáng này, có chuyện gì cũng không muốn đối với chúng ta tiểu nữ tử nói."

Vân Tranh ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Không coi là chuyện gì, việc nhỏ một cái, người gả tới sau khi liền biết chúng ta gốc gác có cỡ nào hậu nặng, xin mời Lôi công sét đánh chỉ là bé nhỏ không đáng kể chuyện nhỏ, sau đó phi thiên độn địa cũng không tính là việc khó."

Tiểu Trùng càng thêm kích động, đem Lục Khinh Doanh lay động lại như trong gió Phù Liễu, nàng hiện tại ở hi vọng chính là để tiểu 囍 tử nhanh lên một chút gả tới, như vậy tự mình nói bất định cũng có thể nhìn thấy thần tiên.

"Phi, FJU Teixq vẫn là một bộ kẻ xấu xa tương." Lục Khinh Doanh nói xong, liền lôi Tiểu Trùng rời đi, đi rồi hai bước sau khi nhìn lại dụ dàng dưới mái nói: "Khổ người."

Vân Tranh cười thấy nha không gặp mắt, đứng đưa tay đại khí nói: "Việc nhỏ một cái!"

Lục Khinh Doanh đi rồi, Vân Nhị ôm cây gậy trúc tử nói lầm bầm: "Việc nhỏ một cái? Mệnh đều suy t chút nữa không còn, nếu như trở lại hai chuyện lớn, còn không biết người sẽ trở thành hình dáng gì. Miệng nhếch có thể nhét vào năm đấm, buồn nôn!"

Vân Đại hai chân liền đem Vân Nhị đánh chạy, sau đó lại thoải mái nằm xuống, người thẳng nên có đái ngộ như vậy, tài sắc kiêm thu vốn là không tính là cái gì thần thoại, chỉ cần liền một phen, liền có thể có được, trên bàn bày đặt lão Liêu đưa tới sổ sách, lần này việc làm được tiền lời, xa xa mà vượt quá chính mình kỳ vọng.

Bành Lễ tiên sinh không nói lý a, chỉ cho một tháng kỳ nghỉ, kỳ nghỉ vừa kết thúc liền muốn mặc vào thư viện cái này khó coi quần áo đi học, còn muốn từ cấp thấp nhất lớp bắt đầu học Khởi.

Từ đầu học một lần, này không là vấn đề, tuổi tác quá nhỏ liền nổi bật hơn mọi người kỳ thực không có nửa điểm chỗ tốt, ngoại trừ để người ta

coi người là làm khác loại, thỏa mãn một hồi chính mình lòng hư vinh, cuối cùng bị xem là hầu tử trêu chọc một hồi không chiếm được bất kỳ chỗ tốt nào.

Ngày mai sẽ phải đón dâu, Bành Lễ tiên sinh rất sớm liền đi tới Lục gia, Lỗ Thanh Nguyên cũng đi tới Lục gia, đưa lên nguyên bộ lễ vật, từ chim nhận đến ngũ cốc như thế không kém, vì tặng mạnh người nhà họ Vân khí thế, Hàn Lâm lão đạo ở tịch nhục mọi cách cầu xin dưới đôi rơi mất chính mình quần áo dơ, mang theo đồ đệ cũng theo đi tới, chủ nhân gia sẽ đem bọn họ để ở nhà cẩn thận mà chiêu đãi.

Vân Tranh mang theo đệ đệ ở nhà không có đợi được thí hôn nha đầu đến, rất là thất vọng, có điều vừa nghĩ tới cái kia thí hôn nha đầu rất có thể chính là Tiểu Trùng thời điểm, Vân Tranh liền cảm thấy sự tình cũng không phải hồngбет như vậy.

Vân gia nói cho cùng vẫn là ít người, sáng sớm đi ra ngoài đón dâu chỉ có một tiểu đội nhân mã, không nói đến người khác, đi ở trước nhất Thương Nhĩ đều cảm thấy rất mất mặt,

Bởi vì Lục gia đón dâu đặc phái viên đoàn xe đều so với Vân gia đội ngũ hùng tráng quá hơn nhiều.

Chân chính không để ý chỉ có Vân gia hai đứa, Vân Nhị trong lòng ngực ôm một con gà trống lớn, kê miệng bị tịch nhục dùng dây thừng thật chặt bó trên, bằng không con kia gà trống đều là muốn thao một hồi Vân Nhị mới sẽ bỏ qua.

Vân Tranh không có đôi cái gì Cát Tường quần áo, càng không có cái gì cầm hoa ô sa, thừa phụng lang quan y thực sự là quá khó coi, tái rồi bẹp như cóc bì, Vân Tranh không hy vọng chính mình vẫn không có kết hôn, liền cả người xanh mướt.

Lục gia có thể nói khách đông, bàn ăn cũng đã đặt tới trong ngõ hẻm, lảng giềng hương thân đều đến chúc mừng, Lục Ông cười hài lòng, nhìn thấy Vân Tranh cười ngựa lại đây, càng thêm hài lòng, nhà ai lão tổ tông sẽ đi nghênh đón con rể mới, thế nhưng Lục Ông liền làm như vậy rồi.

Vân Tranh xa xa mà nhảy xuống ngựa cho lão nhân gia thi lễ, Lục Ông nắm Vân Tranh tay ha ha cười trực tiếp liền vào cửa, những kia cầm hoa trượng muốn đánh tân lang nữ quyến hai mặt nhìn nhau, trong tay hoa trượng làm sao đều không hạ xuống được.

Đón dâu tốc độ mau kinh người, Vân Tranh vừa đến Lục Khinh Doanh thêu dưới lầu, Lục Ông liền cao giọng rống lên một cổ họng: "Mềm mại hài nhi, nhanh hạ xuống, người phu quân tới đón người, đi nhanh lên đi!"

Lục hòe, Lục Tịch xấu hổ hầu như muốn một con chui vào địa bên trong đi, ông lão quay đầu lại tàn bạo nói: "Cút qua một bên, hiềm lão già cho các người mất mặt? Lớn như vậy số tuổi đều sống đến cấu trong bụng đi tới, chỉ cần là con ngoan liền phải tóm lấy, một khắc đều không thể buông lỏng, chỉ cần hai đứa bé quá tốt đẹp, mặt mũi đáng là gì.

Người lục hòe năm đó không cũng là bởi vì lo lắng mặt mũi để cho chạy một đứa trẻ tốt, đến hiện tại còn cả ngày làm một ít chua lòm thơ đến nhớ lại một hồi, nếu như người năm đó lá gan lại lớn một chút, Lục gia còn có thể nhiều mấy đứa trẻ, chính mình sống được khổ cực, liền không muốn miễn cưỡng con của chính mình, cái này kêu là làm mất bò mới lo làm chuồng vì là thì chưa muộn!"

Bị lão già lộ tẩy, lục hòe hồng gương mặt chỉ có khom người thụ giáo phần.

Vân Tranh há to miệng ở một bên cười hắc hắc, chuyện này thực sự là quá có mặt mũi, Lục Khinh Doanh che kín khăn voan bị nàng đường ca Lục Nguyên bồi rơi xuống thêu lầu, vẫn đưa đến Vân gia trên xe ngựa, Vân

Nhị cười to đem gà trống kín đáo đưa cho Lục Nguyên, còn đem gà trống ngoài miệng dây thừng cũng cho giải đi, con kia gà trống tàn nhẫn mà ở Lục Nguyên trên mu bàn tay mỗi một hồi, Lục Nguyên lấy làm kinh hãi, tiêu pha một hồi, con kia gà trống liền ạch ạch bay đến trên nóc nhà không tới.

Lục Ông ở Vân Nhị trên ọt vỗ một cái tát, sau đó liền cười ha ha đối với Vân Tranh nói: "Đi thôi, đi nhanh đi, không nên có lỗi với ta hài nhi, đời này cùng nàng cẩn thận mà sinh sống, lão phu không cầu người đại phú đại quý, chỉ cầu người có một cái ăn, không nên quên cho mềm mại một cái."

Vân Tranh ngả quy ở mặt đất, cho Lục Ông đập đầu lạy ba cái, đây quả thật là là một vị đáng giá tôn kính lão già, tuy rằng không khỏi chấp nhất một chút, thế nhưng những thứ này đều là cá nhân tính cách gây nên, không đổi được.

Tiểu Trùng bị trang phục thật xinh đẹp được đưa tới, đỏ bừng bừng tiểu 囍 trên mặt còn mang theo vài giọt giọt nước mắt, tọa ở phía sau trên xe ngựa riu rít gào khóc hướng về Lục gia tội tử cáo tử, nàng ở trong nhà này đã sinh hoạt bốn năm.

"Người khóc cái gì, nhà ta cơm ăn thật ngon."

"Ta không ăn cơm, ta không nỡ Lưu thẩm, còn có hoa thúc."

"Không sao, nhà ta còn có thương thúc cùng Liêu thúc, đều là người rất tốt, chị dâu ta đều không khóc, người khóc cái cái gì kính."

"Tiểu 囍 tá khóc, vừa nãy ở thêu lâu bên trong đã đã khóc..."

Xe ngựa vội vã tiến vào Thành Đô thành, lại vội vã từ trong thành đi ra, đi ngang qua rừng đào thời điểm, Lục Khinh Doanh dặn dò xe ngựa ngừng lại, mang theo khăn voan từ trong rừng đào bẻ đi một con mang theo thanh quả đào cây đào cành ôm vào trong ngực, lại ngồi trở lại xe ngựa.

Hoa nương xa xa mà nhìn thấy Vân Tranh mang theo cô dâu trở về, liền lập tức muốn lão Liêu bọn họ ra nghênh tiếp chủ mẫu, đại khái cảm giác mình không nên xuất hiện ở Vân gia, lên xe ngựa liền dự định rời đi.

Vân Tranh lôi kéo xe ngựa dây cương nói: "Ta vốn là không có mấy cái bằng hữu, Ngũ Câu trốn ở Đạ Sa trại, cười lâm lại đi tới con quạ quan, người nếu như lại trở lại Linh Tê các, nhà ta còn có khách sao?"

"Ta thân 羸 phân không được, đừng xông tới trong nhà hỉ khí." Hoa nương đang nói đến kết hôn thời điểm vẻ mặt thì có chút không tự nhiên.

Vân Tranh xem thường xem xét Hoa nương một chút nói: "Nguyên bản trong nhà trận đầu hôn lễ nên là chuẩn bị cho người, tịch nhục cho mình ép kim tuyến thời điểm còn giúp người đồng thời đè ép, gấm Tứ Xuyên cũng chọn tốt nhất, chính người phiền phiền nhiều nhiều oán đến ai tới? Nhà ta lão ông tôn nói quá đúng rồi, nhìn thấy tốt liền muốn lập tức ra tay, mặt mũi mới là yêu tinh hại người.

Mặt khác, ở trước mặt ta tuyệt đối không nên nói cái gì xông tới loại hình phí lời, Cửu Dương thương quan vật như vậy ta cũng không sợ, ai sẽ quan tâm người chuyện này, một hồi người coi như hỉ nương đi."

Hoa nương ngày hôm nay tốt đến kì lạ nói chuyện, tròng Vân Tranh một chút liền tiến vào gia tộc.

Nhân gia tân người vợ là muốn bồi vào trong nhà, Vân Tranh tự nhiên cũng không thể ngoại lệ, cũng lấy Lục Khinh Doanh liền tiến vào gia tộc, đối với trên đất chậu than cùng yên ngựa căn bản là không nhìn, trực tiếp liền đến phòng khách, dưới con mắt mọi người hay dùng đòn cân tử đẩy ra Lục Khinh Doanh khăn voan.

Dưới đáy truyền đến tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, Vân Tranh lúc này mới phát hiện ngày hôm nay Lục Khinh Doanh đẹp đến làm người ta nín

thở, thiệt thòi lớn rồi, vốn nên là ở trong tân phòng chính mình từ từ xem, hiện tại bị bọn họ đoạt trước tiên.

Vân gia không tân khách, Vân Tranh cũng không có hết sức đi xin mời, Bành Lễ tiên sinh cùng Lỗ Thanh Nguyên hiện tại làm nhà trai khách quý chính đang Lục gia hồ ăn Heyse, Thực trung người tựa hồ phi thường bắt nạt sinh, từ khi lần trước bởi vì tưới nước sự tình cùng hương lân làm lộn tung lên sau khi, Vân gia càng ngày càng Lãnh Thanh.

Lục gia tới được hỉ nương nhìn không cái sân trống rỗng, giật mình hầu như không ngậm mồm vào được, nàng cũng là lần đầu tiên gặp phải tình hình như vậy, không tuân quy củ lão tổ tông, không tuân quy củ cô dâu, hơn nữa không tuân quy củ tân lang quan, cái này hôn lễ liền không có cách nào lại làm xuống, không thể làm gì khác hơn là buông tay theo bọn họ đi dẫn vật.

Lục Kinh Doanh bị hất đi khăn voan sau khi lúc này mới phát hiện không phải tân phòng mà là phòng khách, dù là nàng can đảm rất lớn, cũng không khỏi eo hẹp lên, không biết nói cái gì, đỏ lên mặt cười càng thêm tăng thêm mấy phần màu sắc.

"Mềm mại, chúng ta người đều ở nơi này, ww uukanshu. net người sau đó chính là cái này gia nữ chủ nhân, chúng ta đều là cộng đồng trải qua lâm nạn người, chỉ cần cùng nhau giăng co tương phù đem này một đời cẩn thận mà quá xong, người là cái này gia nữ chủ nhân, cũng là duy nhất nữ chủ nhân, Vân gia không coi là lớn, cũng không thể coi là cự phú, có điều, từ giờ trở đi, cái này gia người định đoạt."

Vân Tranh vừa nói xong, lão Liêu liền lên trước một bước thi lễ nói: "Phu nhân, lão nô tính Liêu, là trong phủ quản gia, đây là chúng ta ra vào khoản, hiện nay vẫn còn có còn lại 4,300 quán." Nói chuyện, liền đem khoản cung kính đặt ở Lục Kinh Doanh bên người trên bàn.

Tịch nhục vất vả tha quá đến một cái rương lớn đối với Lục Khinh Doanh nói: "Phu nhân, đây là chúng ta đồng ruộng số sách, còn có bên trong chi tiêu, hầu gái không biết còn có bao nhiêu, đều ở nơi này."

Lão Liêu lúc nói chuyện Lục Khinh Doanh còn có thể bảo trì lại chính mình khí tràng, tịch nhục lúc nói chuyện, nàng liền không có cách nào tiếp tục cao cao tại thượng, Lục Khinh Doanh đã sớm đánh nghe được, tịch nhục ở Vân gia từ trước đến giờ là một tồn tại đặc thù... (chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến đặt mua, khen thưởng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất.) (bài này tự do khởi hành chương mới tổ @ ta là Đoạn Hồng mang tới hàng lờm môn @ đậu phụ giáp ba @ tiểu Nhạc kê @ Thần Thú đạo sư @ thần vận có ý định cung cấp)

Sách mới: Vạn cổ tà dương

Tác giả: Tâm mộng Vô Ngân

Giới thiệu tóm tắt:

Cùng đạo cách biệt, là vì là thiên khí, đại đạo không cho, Thương Thiên không cho.

Linh hoang mười vạn năm, Tinh Cung đấu thái huyền, chín sao tranh Linh Vực, Bắc Thần chấn động Chư Thiên.

Linh hoang đại địa, thiếu niên quật khởi, chân đạp Càn Khôn, chưởng diệt thiên địa,

Xuyên qua thiên cổ, tìm hiểu Luân Hồi, vạn cổ tà dương, cô quạnh đi theo.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Công Lúc Bất Ngờ

Lục Khinh Doanh tiến vào Vân gia, ngay lập tức sẽ thành Vân gia bà chủ, chỉ là đến buổi tối lúc ngủ, Vân Tranh nhìn Lục Khinh Doanh tràn ngập chờ mong, nhưng là thấy nàng một bộ muốn nói còn hừ đáng dấp, Vân Tranh thở dài liền dự định đêm nay cùng đệ đệ chen một buổi tối, muốn nói còn hừ không phải muốn nói xấu hổ, tuy rằng phát âm gần như, thế nhưng trong này hàm nghĩa thiên soa vạn biệt.

Chủ yếu là từ Lục Khinh Doanh trên mặt không nhìn thấy a-đrê-na-lin ở phân bố dấu hiệu, nếu như mình cưỡng bức, phỏng chừng kết quả cuối cùng sẽ không quá mỹ diệu, biến thái cuồng mới sẽ thích cưỡng gian.

Trong cả gian phòng ở tràn ngập hi khí, đại hồng Long Phượng chúc còn đang thiêu đốt, ở thợ thủ công tinh xảo công nghệ ảnh hưởng, chúng nó đã tuôn ra bốn đạo ngọn lửa, đây là chúc sinh song diễm, là cái diễm tốt, Hoa nương cũng không biết từ nơi FJRqcO4O nào tìm đến rồi rất nhiều tường Vi, tỉ mỉ dùng dây thừng hai đóa hai đóa ghim lên đến, đây chính là cũng để hoa nở, theo lý thuyết là phải cho tiền mừng.

Trước giường lại thiết tiểu đàn hát sáo trúc một bàn, kể trên tiểu giường giường một tấm, bên liệt tiểu ghế gấp bốn toà, trác lót tấm phủ ghế đều đại hồng đoạn, tung kim giường phía sau giường thì lại trần đại cầm bình mười hai hạt, là tử đàn điều thành, trên hội uyên ương Tùng Hạc Cát Tường rồi tinh rồi mù.

Xuyên thấu qua màu phấn hồng lều vải, hai cái hài nhi chằm nằm lỳ ở trên giường, sứ trên gối tiểu hài tử đắp nệm trông rất sống động, cái này

cũng là Hoa nương tìm đến, ý dụ sớm sinh quý tử.

"Sớm một chút an giấc, này đã là nhà người, tùy ý chút." Vân Tranh nói xong liền kéo cửa phòng ra đi ra ngoài, trốn ở bên ngoài định nghe phòng Hoa nương cùng tịch nhục, cùng với Vân Nhị suýt chút nữa hạ đi vào.

"Người không cùng chị dâu ngủ?" Vân Nhị lớn tiếng mà hỏi Vân Đại.

"Đêm nay cùng người ngủ!" Vân Đại nói chuyện liền nắm Vân Nhị đi tới bên trái nhà, ở Hoa nương cùng tịch nhục thẳng tắp trong ánh mắt tiến vào Vân Nhị gian phòng.

"Sau đó ta gian phòng không muốn người. Tịch nhục dự định dời vào đến tiếp ta." Vân Nhị lầm bầm rất không tình nguyện lên giường, xem ở huynh đệ tình nghĩa trên cho Vân Đại nhường lại nửa bên giường.

Lục Khinh Doanh thần sắc phức tạp nhìn Vân Đại rời đi, nàng không nghĩ tới Vân Tranh lại sẽ như vậy hiểu ý, đi kiên quyết như thế, không chút nào dây dưa dài dòng, điều này làm cho nàng lại là cảm kích, lại có chút thất vọng.

Hoa nương hắc một tiếng liền kéo tịch nhục đi tới phòng của mình, đem toàn bộ tân phòng để cho Lục Khinh Doanh chủ tỳ.

Tiểu Trùng chính đang tiểu giường trên giường phiên đồ vật, từ mặt đông nhảy ra một viên hạch đào, từ phía tây nhảy ra một đám lớn táo đỏ. Thậm chí từ trong chăn nhảy ra hai viên Tiểu Tiểu tiền tài. Hoàn toàn chìm đắm đang tìm kiếm bảo vật lạc thú bên trong, đối với chuyện bên ngoài chút nào cũng không để ý.

Lục Khinh Doanh từ sau tấm bình phong đổi được rồi áo ngủ, tóc rối bù, đi chân đất đạp ở xộp thảm trên. Hồng Hồng ngón chân giáp vẫn là khi xuất giá trước một ngày mẫu thân tự mình dùng cây bóng nước thêm vào phen nhiễm tốt đẹp.

Đi tới to lớn nhất một cái tâm sự. Lúc này Lục Khinh Doanh muốn làm nhất chính là đàn một bản từ khúc. Chí ít còn phải nói cho Vân Tranh, chính mình cũng không phản đối việc kết hôn, này có chút ngưỡng ngùng. Có điều xen lẫn trong tiếng đàn bên trong nói ra, liền dễ nói hơn nhiều.

Vân Tranh không có nghe thấy Lục Khinh Doanh đàn cái kia thủ (Tương Kiến Hoan), hẩn ngủ, ngủ rất chết...

Mỗi người nhà một ngày đều là từ sáng sớm bắt đầu, Vân gia cũng không ngoại lệ, Lục Khinh Doanh rất không quen ở dưới con mắt mọi người ăn cơm, thế nhưng nhìn thấy Vân Tranh tựa hồ không có cái gì không đúng, nàng cũng thoải mái từng miếng từng miếng ăn bánh bao uống cháo loãng, xem Lục Khinh Doanh xem tối hung hăng chính là Vân Nhị, từ hẩn lên bàn, mặc kệ là húp cháo vẫn là ăn bánh bao, con mắt chưa bao giờ rời khỏi Lục Khinh Doanh.

Mắt thấy điểm tâm liền muốn ăn xong Vân Nhị mới đột nhiên hỏi: "Người sẽ không từ nhà ta rời đi chứ? Nếu như người muốn đi, tốt nhất cho chúng ta chào hỏi,

Không muốn đột nhiên rời đi."

Lục Khinh Doanh nhìn hai bên một chút mọi người, lắc đầu nói: "Sau đó nơi này chính là ta gia, ta nơi nào đều không đi."

Vân Nhị gật gù nói: "Ta nhớ kỹ người câu nói này, sẽ không quên đi."

Nói xong liền đem cuối cùng một cái cháo loãng nuốt lấy, liền nhảy nháy nhót nhót đi tìm giỡ nhà xà, cũng không biết này điều bốn xà có hay không bắt được con chuột, không có bắt được, còn cần tịch nhục đi cho ăn.

Vân Đại cùng Lục Khinh Doanh đi tới tân phòng, Tiểu Trùng bưng lên nước trà, liền lui ra, đồng thời đóng cửa lại, đây là hai người chân chính về mặt ý nghĩa một chỗ.

"Phu quân, mềm mại tối hôm qua tùy hứng, ngài không nên sủng ta."

"Đợi được có một ngày người đem loại này sủng ái xem là chuyện đương nhiên thời điểm, ta dĩ nhiên là sẽ chuyển về đến trụ, bằng không đối với hai người chúng ta mọi người không có ích lợi gì, Vân Nhị nói rất đúng, Vân gia cần người nhất định phải là người nhà mình, không phải thông qua một chỉ hôn ước liền có thể biến thành người nhà họ Vân, điểm này chúng ta rất xoi mói."

"Nên, là nên như vậy, Nhị đệ thật giống rất thông minh, phu quân, so với người làm sao?"

"Hắn chính là một yêu nghiệt, ông trời mới biết cái đầu nhỏ của hắn bên trong tồn ý tưởng gì, hắn từ nhỏ đã trải qua rất khổ, những này chuyện cũ hắn không cho phép ta hướng ra phía ngoài nói, người cũng chớ nói ra ngoài. Vân gia chuyện lúc trước không thể hỏi, chúng ta cũng nói không rõ ràng, nói chung phi thường quý dị, người rõ ràng là tốt rồi."

"Thiếp thân kỳ thực biết ngài vì sao nhất định phải kết hôn, ngài kỳ thực là muốn cho trong nhà càng như là một hoàn chỉnh gia đình, ở thiếp thân gả tới trước, làm một điểm kiểm chứng, hi vọng phu quân không lấy làm phiền lòng."

Vân Tranh thấy buồn cười, vỗ vỗ Lục Khinh Doanh trắng nõn tay nhỏ nói: "Ta không tính là một người tốt, không nên quá thất vọng mới tốt."

Lục Khinh Doanh trở tay nắm chặt Vân Tranh tay xì xì cười nói: "Xác thực không coi là người tốt, có điều mềm mại cũng không phải một người tốt, phu quân làm chuyện này, mỗi một kiện đều làm người say mê, bày mưu nghĩ kế bên trong, quyết thắng bên ngoài ngàn dặm, lấy lực đánh lực, xem tình thế chi chuẩn, thiếp thân phục sát đất, có điều thiếp thân phát hiện a, ngài thường thường ở đắc thắng sau khi liền không quá chú ý sau đó sắp xếp, mặc kệ là nguyên sơn đạo phi, vẫn là thổ phiên người, cũng hoặc là lần

này thừa yên quan sự tình, phu quân vì sao không đem ưu thế của chính mình mở rộng đến cực hạn ni) trá làm trong này lợi nhuận mới là mưu sĩ chi đạo."

Vân Tranh lấy tay từ Lục Khinh Doanh trong tay rút ra, nữ nữ Lục Khinh Doanh mũi cười nói: "Gái ngố a, phía trên thế giới này kiêng kỵ nhất chính là một người đem trên thế giới hết thảy chỗ tốt chiếm toàn, Đại Diễn số lượng còn có "số một" chạy trốn, thiên vẫn còn không hoàn toàn, không phải một mình người tiểu nữ tử có thể hiểu được.

Viễn cổ thời điểm chúng ta vẫn sẽ không loại hoa màu, hoa màu đều là từ địa bên trong chính mình mọc ra, thổ địa tác dụng chính là để hoa màu chính mình mọc ra , còn ai đi thu gặt, đều không quan trọng, mặc kệ là người ăn đi, vẫn bị dã thú ăn đi đều không có quan hệ.

Ta hiện tại cần phải làm là làm thật lớn địa, diệt nguyên sơn Đạo, Đậ Sa Huyền được chỗ tốt, Thành Đô phủ được chỗ tốt, hủy diệt rồi thổ phiến Hùng Ưng bộ, mạc đạt môn được chỗ tốt, Đại Tổng được chỗ tốt, giết chết Trương Cát, các người Lục gia, Hoàng gia, Trịnh gia, được chỗ tốt, người xem một chút, những công lao này kỳ thực đều không có uổng phí, chỉ có để đại gia đều chiếm được chỗ tốt, đem ta ẩn giấu ở nơi sâu xa nhất, ta mới có thể không ngừng sáng tạo một ít chuyện thần kỳ, cứ như vậy, đại gia đều có thể mới có lợi có thể, đương nhiên, Vân gia ở ngăn ngăn hơn hai năm liên tục tập rất nhiều tiền tài cùng giao thiệp, đây chính là ta chiếm được chỗ tốt.

Cái gọi là voi lớn vô hình, đại âm hi thanh, chính là cái đạo lý này, nương tử, người vẫn là đem những kia chuyện kỳ quái cùng ý nghĩ từ trong lòng tung đi, đã là chuyện của quá khứ, nhắc lại không có bất kỳ ý nghĩa gì, ta hiện tại cần phải làm là nên làm sao từ Bàn Lễ tiên sinh thủ hạ thuận lợi tốt nghiệp, sau đó thật đi đông kinh Biện Lương thành tham gia tòa thánh thí làm một sĩ phu danh hiệu trở về, sau đó chúng ta liền đi thoát mái nhất địa phương quá xong cả đời này là tốt rồi."

Lục Khinh Doanh che miệng cười nói: "Cũng thật là một ngực người không có chí lớn!"

"Ai nói ta không ôm chí lớn, hai người chúng ta nhất định phải một lần nữa sáng lập một không lồ chủng tộc, hài tử ít nhất cũng phải sinh trên mười mấy cái, tốt nhất có thể từ vân một loạt đến vân mười tám."

Lục Khinh Doanh đỏ mặt thối Vân Tranh một cái, đứng dậy dự định rời đi, lại bị Vân Tranh kéo lại, cứng rắn ôm vào trong ngực của chính mình, nhìn thấy tấm kia môi đỏ liền tàn nhẫn mà hôn xuống...

Thiên Lô dẫn ra Địa Hỏa không ngoài như vậy, tối hôm qua cũng không có làm gì, thế nhưng hôm nay ban ngày hai người nhưng kịch liệt quần quýt lấy nhau, rất tự nhiên xé quần áo, sau đó...

Chờ đến vân huyết vũ tán, đầy mặt đà hồng Lục Khinh Doanh nắm chặt che khuất mỹ hảo thân thể, nhìn tiểu giường giường nóc giường nỗ lực hồi tưởng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nói xong rồi đợi được cảm tình nước chảy thành sông, nước sữa hòa nhau thời điểm mới được vợ chồng đơn luân đại lễ, tại sao hiện tại liền phát sinh như vậy ngưng ngưng sự tình?

"Đừng nghĩ, ww uukanshu. net muốn điểm khác, ngày hôm qua người luy lợi hại, khi đó làm chuyện như vậy tất nhiên sẽ dường như tước chá, không giống hiện tại, ngủ một đêm bồi dưỡng đủ tinh thần, người lại ăn xong nhiều cơm..."

"Ta cắn chết người..." Lục Khinh Doanh như một con phát rồ thư Lão Hồ, vén chăn lên đã nghĩ đem Vân Tranh cắn chết, nàng quên trên người mình một cái tuyến đều không có, như vậy ấu đả chỉ có thể gây nên Vân Tranh thú tính, liền...

Quá rất lâu, Lục Khinh Doanh tiếng thở dốc mới chậm rãi trở nên bình tĩnh, Vân Tranh xác thực được cho thương tích khắp người, đầy người đều là dấu răng, đặc biệt là trên bả vai dấu răng đầy đặc nhất.

Hoa nương bữu môi từ Vân Tranh tân cửa phòng đi qua, tịch nhục đem trong nhà tôi tớ toàn bộ đều từ hậu viện đuổi đi ra ngoài, Vân Nhị ôm Vân Tam cái cổ làm bộ ngủ, thế nhưng hai cái lỗ tai nhưng thân rất dài.

"Phu quân đã khi đến ngộ, chúng ta có phải là rời giường? Nếu không sẽ bị chuyện cười chết."

"Rời giường? Tại sao, tân hôn thời gian trong ngu xuân mới sẽ từ trên giường bò lên, chờ ta cãi lại khí..."

Hai người ở trong phòng ngủ dừng lại một ngày nhiều thời giờ, thực sự là đói bụng không xong rồi, Lục Khinh Doanh không phải phải chờ tới trời tối mới dám từ trong phòng đi ra, đối mặt người cả nhà quý dị ánh mắt Lục Khinh Doanh thực sự là không làm được nhẹ như mây gió, đúng là Vân Tranh vẫn như cũ là cái kia phó chết đáng vẻ, ngoại trừ uể oải uể oải suy sụp ở ngoài, so với ngày thường hầu như không có khác nhau.

Đây chính là xuất kỳ bất ý công kì vô bị chiến thuật tinh túy, ma túy quân địch, cuối cùng thừa thế xông lên bắt kẻ địch, chính là Vân Đại bất truyền bí tịch, sinh hoạt liền muốn giảng điểm trí tuệ, khổ sở chờ đợi nữ nhân yêu chính mình, sự tình bi thảm như vậy Vân Tranh không cho là nên phát sinh ở trên người chính mình.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Bụi Bậm Lắng Xuống

Tân hôn thời kì nam nhân và nữ nhân đều là lười biếng, thực tủy biết vị thiếu niên nam nữ đối với chuyện phòng the chuyện như vậy đều là làm không biết mệt, chỉ cần có một chút thời gian hai người sẽ chán cùng nhau, mãi đến tận có một ngày bị Bành xuân tiên sinh răn dạy sau khi, mới có thu lại.

"Thiếu niên người giới chi ở sắc!" Mặc kệ là Bành xuân tiên sinh cùng Lỗ Thanh Nguyên đều có như vậy nhắc nhở, tuy rằng Vân Tranh không cho là mình là một sắc bên trong quý đỏi, thế nhưng chỉ cần nghĩ đến Lục Khinh Doanh tươi đẹp thân thể, cả người liền không nhịn được nóng lên.

Làm bà chủ Lục Khinh Doanh là một học được (Nữ thư), ở một cái mưa dầm kéo dài thời kỳ ngồi xe ngựa trở về nhà mẹ đẻ, nàng phát hiện mình không có cách nào từ chối Vân Tranh yêu cầu, không thể làm gì khác hơn là rút củi dưới đáy nồi.

"Vân Nhị, người gần nhất rất lười nhác a, (phong) (nhã) (tụng) bối xong hay chưa? Hiện tại liền bối một lần (vệ phong) cho ta nghe nghe." Vân Đại nhìn thấy Vân Nhị cả ngày nắm Vân Tam kéo giữ nhà xà khắp nơi đi dạo không làm việc đàng hoàng, thì có chút căm tức.

Vân Nhị quay đầu lại liếc mắt nhìn Vân Đại, khinh bỉ bĩu môi, sau đó liền chạy, vào lúc này Vân Đại là tiêu chuẩn muốn tìm bất mãn, cho nên mới phải giận cá chém thớt, không cần để ý tới.

Không riêng là Vân Nhị ẩn núp Vân Đại, liền ngay cả lão Liêu có chuyện đều là vội vã lời ít mà ý nhiều nói xong, nghe được hồi âm, cũng là ngay lập tức sẽ rời đi, tuyệt đối sẽ không ở Vân Đại trong phòng nhiều dừng lại chốc lát.

Tịch nhục càng là căng thẳng, nhìn thấy Vân Đại liền hướng nơi khác chạy, tự hồ sợ Vân Đại chà đạp nàng.

"Đứng lại, chạy cái gì chạy, ôm ngực làm gì? Người có vật kia sao?"

Còn tưởng rằng tịch nhục sẽ giống như trước như thế cúi đầu không nói, không nghĩ tới tịch nhục đem lồng ngực rất lên, giận hờn địa nói: "Đương nhiên là có, ta không phải cá hổ."

Vân Đại liếc nhìn một chút, nở nụ cười, cá hổ lời giải thích nhất định là Vân Nhị nói cho nàng, chỉ chỉ cái ghế bên cạnh đối với tịch nhục nói: "Ngồi xuống, có chuyện thương lượng với người, kỳ thực chính là nói một chút người tâm, hiện tại lại đến thổ tia thời điểm chứ? Ta nghe lão Liêu nói người năm nay nuôi rất nhiều tâm?"

Tịch nhục kêu ngạo duỗi ra một bàn tay, năm cái ngón tay xóa rất mở, đây là tịch nhục quen thuộc, năm ngón tay đều đại biểu không phải là ngũ khuông la tâm, mà là ngũ gian phòng nhiều như vậy.

Từ khi trên một hồi chết rồi một khuông la tâm sau khi, sách thịt từ không cho phép Vân Đại, Vân Nhị nhích lại gần mình tâm thất, nói hai anh em họ là tâm bảo bảo khắc tinh, so với Lục Khinh Doanh mệnh cách còn còn đáng sợ hơn, vì thế nàng cố ý mời tâm bà bà ở chính mình tâm trong phòng nhảy đại thần mới xem như là an tâm.

Trong nhà đã có nhiều như vậy tâm, vậy thì không thể như người bình thường gia như vậy bán tâm ti, hoặc là bán kén lớn, muốn đem lợi nhuận sử dụng tốt nhất, nhất định phải đem tâm ti phương thành sợi tơ, đây mới là gia đình giàu có muốn làm sự tình.

"Thiếu gia, chúng ta tầm ti nhiều, bán cho người khác không có lời, không bằng chúng ta nhà mình đem tầm ti hết thả phường thành tuyến, sau đó bán cho tư lỵ nhà xưởng, như vậy có thể nhiều hai phần mười lợi." Chỉ cần cùng tịch nhục nói tới con tầm, cái này gốc cô nương liền sẽ lập tức trở nên khôn khéo lên, có vô số con tầm, là tịch nhục đời này mơ ước lớn nhất.

"Tốt, chỉ cần người yêu thích liền thành, ta phỏng chừng, người hiện tại chỉ muốn phường thành tuyến, sau đó sẽ nghĩ mở nhà xưởng, cuối cùng tịch nhục liền sẽ trở thành đại danh鼎鼎 tư lỵ thương nhân, tốt, thiếu gia ủng hộ người, yêu thích liền đi làm, có điều người muốn trước tiên đem những này đại đồng biến thành sợi tơ mới được. "

Tịch nhục dùng sức gật gù, muốn theo thói quen ôm thiếu gia cánh tay tát một hồi kiêu, nhưng cảm thấy không thích hợp, le lưỡi liền chạy ra ngoài.

Vân Tranh một người ở trong thư phòng đọc sách, bất tri bất giác đã đến xế chiều, lão Liêu đến báo nói Bộ Khoái Đoạn Hồng cầu kiến, Vân Tranh suy nghĩ một chút mới để lão Liêu đem tân hồng xin mời vào trong nhà.

Đoạn Hồng vẫn là cái kia phó rất có lễ phép đáng vẻ, bất quá hôm nay là đoán đả phần, không có xuyên nha dịch quần áo, đầy mặt bụi bặm tựa hồ mới vừa từ trên công trường trở về. Thấy Vân Tranh, liền tiếp uống ba chén trà mới thả xuống cái chén nói: "Thừa yên quan triệt để phá huỷ, chết người liền không nói, chuyện này ta chính đang tra, ta đều là không tin Lôi công sét đánh chuyện này, vì lẽ đó chuyện này nhất định là nhân họa mà không phải thiên tai.

Hiện tại toàn bộ Thành Đô phủ đều nói người là phúc tinh mà không phải cái gì tai tinh, Lục Khinh Doanh như vậy mệnh cách đối với người đều không có một chút nào ảnh hưởng, Vân Tranh, có thể nói cho ta đến cùng là xảy ra chuyện gì sao?"

Vân Tranh cười cho Đoạn Hồng chén trà tử thêm đầy thủy nói: "Người là tận mắt đến Thiên Phật xuất hiện, chính ta cũng bị Lôi công xốc ngã nhào một cái suýt chút nữa mất mạng, những chuyện này ta biết cũng không nhiều hơn người.

Đoạn Hồng thở dài một hơi nói: "Biết người sẽ như vậy trả lời, ta vẫn là ôm tia hi vọng cuối cùng tới hỏi người, chính là hi vọng người có thể nói cho ta, Vân Tranh, người ở làm, thiên ở xem, Trương Cát chết chưa hết tội, thế nhưng những khác đạo sĩ nhưng không nhất định là chết tiết, trong đó có mấy vị chính là đức cao vọng trọng, tu kiêu bù đường, vì là quanh thân hương dân xem bệnh chưa bao giờ thu một đồng tiền người tốt, hiện ở tại bọn hần không chỉ chết rồi, còn cần bồi cái trước kẻ ác tên tuổi, được đại gia thóa mạ, người thật sự nhẫn tâm sao?"

Vân Tranh kỳ quái nhìn Đoạn Hồng nói: "Nếu như ta nhảy ra nói chuyện này là ta làm ra, người cảm thấy có ai sẽ tin? Coi như là đại gia tin tưởng, đem ta kéo qua đi ngũ mã phân thân, chuyện này đối với ta có ích lợi gì? Người choáng váng, vẫn là ta choáng váng?"

Đoạn Hồng lại uống một chén trà nói: "Lẽ nào quân tử liền không nên bằng phẳng sao? Ta tra xét rất nhiều địa phương. Rất nhiều điều manh mối, cuối cùng hết thấy điểm đáng ngờ đều chỉ về người, ta hầu như có thể nói khẳng định chuyện này là người làm.

Linh Tê các tay chân đầu lĩnh là một kẻ đã chết đệ đệ tên là hạo hai, thừa yên quan tu bổ cửa sổ việc là hần dùng số tiền lớn từ người môi giới chuyển bao tới được, giúp đỡ làm việc những kia thợ thủ công không ai biết là từ nơi nào tìm đến, một người trong đó thân hình cao lớn nhất người, thật giống là nhà người hộ vệ đầu lĩnh.

Nếu như là phổ thông giết người án, chúng ta liền có thể lập tức tập bộ người, ba mộc bên dưới, không khỏi người không chiêu, thế nhưng..."

Vân Tranh cười tủm tỉm nhìn Đoàn Hồng nói: "Thế nhưng không ai tin đúng hay không? Người bộ đầu không tin người, người Thượng Quan cũng không tin người, kỳ thực chính người cũng là phi thường do dự đúng hay không? Dù sao Thiên Phật như vậy đại uy thế, không phải là sức người có thể biến hóa ra, vì lẽ đó người đã nghĩ từ ta chỗ này được đáp án.

Ta có thể rất rõ ràng nói cho người, người đoán a

"

Đoàn Hồng cười khở một tiếng nói: "Người là người mũi nhọn, vì lẽ đó người làm đi ra sự tình thường thường xảy ra tử tất cả mọi người dự liệu, ta coi như là từ trong miệng người được xác thực đáp án, cũng không thể đem người như thế nào, ta biết ta là một trác vi Bộ Khoái, người bây giờ liền có thể dễ dàng làm cho ta vào chỗ chết, chỉ cần qua mấy năm, chờ người đi tới đông kinh Biện Lương thành dương danh sau khi , ta muốn bái phỏng người cũng không thể."

"Người cũng cảm thấy ta ở Đông Hoa môn xưởng tên không thành vấn đề?"

"Toà kia môn chính là chuẩn bị cho người, những khác ta không biết, đối với người ta vẫn là rất rõ ràng, người coi như không thể thi ra công danh, thế nhưng nhất định có biện pháp trở thành tiến sĩ, ta từ không nghi ngờ điểm này. Lần này đến chính là nói cho người, thừa yên quan vụ án đã làm Thiên Phật đăng báo Hình bộ, nghe nói không tốn thời gian dài, triều đình liền sẽ phái ra tân đạo quan đi tới thừa yên quan, những kia người bị chết bọn họ thù oán nhất định không cách nào giải tội. Không nên giết người, Đại Tổng không thích hung thủ, thu tay lại đi, chí ít không muốn như thế kích liệt."

Uế oải Đoàn Hồng ở Vân gia uống ngũ chén trà, sau đó liền đi, đi rất thản nhiên, đây là một nỗ lực qua đi vẫn như cũ thất bại nhân tài có một

loại thân nhiên, tuy rằng thất bại khiến người ta không thoải mái, thế nhưng đối với mình đã có một câu trả lời.

Vân Tranh phát hiện Đại Tổng người không nhất định đều là hèn mọn, cũng quả thật có một ít chí sĩ đầy lòng nhân ái, tỷ như Ngũ Câu, tỷ như cười lâm, cũng hoặc cái này Đoạn Hồng, bọn họ đều có chính mình phi thường FJLpmll8 sáng tỏ nhân sinh tín điều, không lấy vật hi, không lấy kỷ bi, chẳng lẽ nói Đại Tổng sống lưng lại là những người này hay sao?

"Phu quân a, ngài mảnh này (tiết phú) viết chính là vô cùng tốt, trong đó hai câu này không lấy vật hi, không lấy kỷ bi, có thể nói tuyệt diệu, thế nhưng ngài còn dùng bao hi nhân danh ngôn, kho sung thử tước hi, lẽ nào ngài tính học một ít" then chốt không tới, có Diêm La lão Bao" hay sao? Theo : đề thiếp thân ngu kiến, ngài tính tình có thể làm không được bao hi nhân như vậy quan, ngài thông minh tuyệt đỉnh, vừa vui yêu hưởng thụ, tâm trí cũng không Kiên Cường, thiên tính lại lười nhác, kiên quyết không làm được thiết diện vô tư."

Vân Tranh mặt tối sầm lại nói: "Biết là ngu đâu, còn nói ra , dựa theo người nói, người phu quân vừa lười vừa háu ăn, vừa gian vừa láu cá chiếm khắp cả, người như vậy không mau nhanh trang đến trừ lung trầm đường còn chờ cái gì?"

Lục Khinh Doanh hì hì nở nụ cười, đem thân thể tiến sát Vân Tranh trong lồng ngực ngược đầu nói: "Gian lại sàm hoạt Vân Tranh mới là ta phu quân, thanh chính liêm minh Vân Tranh có thể làm không được Lục Khinh Doanh phu quân."

"Người ngược lại tốt, chạy về gia rông rã ba ngày, cũng không biết trở về, nếu như ta ngày hôm nay không tiếp người về nhà, người có phải là còn không muốn trở về đến? Đúng rồi, trong hậu viện làm sao nhiều như vậy phụ nhân? Cái kia bản đầu của ta làm dưa hấu gõ nữ nhân là ai vậy?"

Nói tới việc này, ww uukanshu. net Lục Khinh Doanh con mắt liền cười loan loan, ôm Vân Tranh cái cổ nói: "Đều là ba gia nữ quyền, gõ đầu người chính là ta đại nương, tính tình của nàng là nhất dũng cảm, nói cho người, đại nương nhưng là đi Nga Mi sơn luyện qua vũ, đại bá ta thường thường bị đại nương đả thương, vì là chuyện này, lão tổ tông không chỉ một lần răn dạy quá đại nương, hiện tại tính tình tốt hơn rất nhiều."

Thiếp thân lần này là tối có mặt mũi, ngài phá huỷ thừa yên quan, cái kia ba gia mọi người đều đối với ngài cảm tư đức, vì lẽ đó thiếp thân thu được thật nhiều lễ vật."

"Lại nói vậy, thừa yên quan là bị Lôi công phách đổ đi, những người kia cũng là Lôi công giết, quan người phu quân chuyện gì. Lão thái gia không phải cũng nói là các đạo sĩ làm xằng làm bậy, bị trời phạt sao?"

Lục Khinh Doanh trợn to hai mắt nhắm cái trán va vào một phát Vân Tranh cảm tức giận nói: "Ngài cho rằng người nhà họ Lục đều là đứa ngốc? Lão tổ tông từ người đi ra thừa yên quan bắt đầu từ giờ khắc đó, liền biết là người làm ra, cho nên mới phải bên đường nằm trên mặt đất cảm tạ thần linh, bằng không người cho rằng có thể giống như bây giờ nhàn nhã tự tại?"

Vân Tranh cười ha ha, lấy tay từ Lục Khinh Doanh quần áo dưới đáy rút ra cười nói: "Quả nhiên không gạt được người tinh tường, ngày hôm qua còn có một Bộ Khoái tới cửa mời ta sau đó không nên nhiều tạo sát nghiệt, hẳn đều có thể có thể thấy, phỏng chừng Bành xuân tiên sinh, Lỗ Thanh Nguyên tiên sinh, thậm chí chúng ta Tri Phủ cũng đều đoán được là xảy ra chuyện gì, chỉ có điều vì đem chuyện lớn hóa nhỏ lúc này mới làm ra như vậy nhận định"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Yêu Nghiệt Hoàn Hành

Lục Kinh Doanh rất nhanh sẽ gia nhập Vân gia, nguyên bản đối với Lục Kinh Doanh hết sức không có hảo cảm tịch nhục hiện tại cả ngày vây quanh Lục Kinh Doanh chuyển, hai người thân mật lại như là tỷ muội, Tiểu Trùng vì chuyện này còn ăn chút dấm khô.

Hỏi Vân Nhị mới biết, Lục Kinh Doanh dự định đại lực chống đỡ tịch nhục con tầm sự nghiệp, đồng thời cho Vân gia sắp khai trương ươm tơ nhà xưởng nghĩ trăm phương ngàn kế từ Lục gia kiếm về đến bốn cao thủ thợ thủ công, hoàn thủ lấy tay giáo dục tịch nhục làm sao ký món nợ, vì lẽ đó từ trước đến giờ đem sự nghiệp nhìn ra so với cảm tình trọng yếu hơn tịch nhục, quả đoán liền đem mình thích Vân Đại chuyện này ném tới sau đầu.

"Vân Đại, ta không cần Tư Thục tiên sinh đến dạy ta chứ?" Vân Nhị ném xuống trong tay giữ nhà xà hỏi Vân Tranh.

"Nên không cần chứ? Người độc lập học tập năng lực rất mạnh, tìm tiên sinh lại đây nói không chắc sẽ dạy hư người, người vẫn là chính mình học tập chính mình lĩnh ngộ khá hơn một chút, bắt ta đọc sách bút ký nhìn liền cũng không có vấn đề, đợi được người lúc mười ba tuổi liền có thể đi vào cấm giang thư viện hệ thống học tập ôn tập một lần là có thể."

Đối với Vân Nhị học tập Lục Kinh Doanh phi thường coi trọng, dưới cái nhìn của nàng Vân gia người đến cùng đơn bạc một ít, ở cái này dòng họ san sát trong thế giới, nếu như huynh đệ hai người không thể kề vai sát cánh, Vân gia muốn chân chính thịnh vượng độ khó không phải lớn một cách bình thường, huống chi Vân Nhị thông tuệ khiến Lục Kinh Doanh

giật mình, như vậy hài tử cả ngày để hấn kéo giữ nhà xà cùng quản gia cùng nhau chơi đùa sái cái kia chính là mình cái này Vân gia chủ mẫu thất trách, liền cho Vân Nhị tìm tiên sinh liền thành nàng gần nhất chuyện vô cùng trọng yếu.

Vân Đại đánh Vân Nhị số lần rất ít, thế nhưng Lục Khinh Doanh đánh Khởi Vân Nhị đến không chút nương tay, trường tẩu như mẹ, Lục Khinh Doanh chính là như thế cho rằng. Vì lẽ đó gần nhất Vân Nhị tháng ngày rất khó vượt qua.

Muốn làm Vân Nhị tiên sinh, đầu tiên liền muốn so với Vân Nhị thông minh, hoặc là so với Vân Nhị bác học, Lục Khinh Doanh cố ý tìm đến ba vị tiên sinh, một bởi vì niệm sai rồi (chín ca) bên trong một chữ, bị Vân Nhị vạch ra đến xấu hổ che mặt mà đi, một cái khác sẽ không tính toán điên cuồng cái ao nhân viên quản lý ra vấn đề khó, cũng rít gào một phen sau khi phất tay áo mà đi , còn cuối cùng vị này, bởi vì trên mặt có một đồng mao. Khủng bố FJkNou9m hình tượng dẫn tới Vân Nhị khóc lớn không ngớt. Lục Khinh Doanh không thể làm gì khác hơn là một bên an ủi Vân Nhị, một bên xin mời vị này có bản lĩnh, thế nhưng tướng mạo kém tiên sinh cầm tiền lì xì rời đi, tiên sinh vừa đi. Vân Nhị liền lập tức trả lời trước kia cái kia phó bướng bình đáng dấp.

Lục Khinh Doanh nhìn ở trên núi giả bò lên trên leo xuống Vân Nhị phát sầu đối với Vân Đại nói: "Tiểu đệ thông tuệ đến cực điểm. Như vậy kỳ tài thiệp thân vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy. Lương tài mỹ ngọc tổng cần tốt nhất thợ thủ công tinh tế đánh bóng mới có thể hiển lộ mỹ ngọc bản chất, chúng ta có mỹ ngọc, thế nhưng cao minh thợ thủ công nơi đó tìm kiếm?"

Vân Đại khép sách lại nhìn Lục Khinh Doanh cười nói: "Tiểu đệ sớm tuệ. Học đồ vật càng là loại suy, nói thật (chín ca) bên trong lạ tự, ta đến hiện tại còn thường thường niệm sai một hai, hấn nhưng có thể thông thiên gánh vác , còn toán học đó là Vân gia ép cái rương để học vấn, trừ người ra phu quân ta, người ở Thành Đô phủ tìm không ra có thể giáo sư hấn người ,

còn cái kia trên mặt trường một đồng Trường Mao tiên sinh, vừa nhìn chính là uyên bác người, thế nhưng, liền hấn dung nhan, e là cho dù là thi đỗ, cũng sẽ bởi vì tướng mạo vấn đề bị thuyên tuyền đi.

Tiểu đệ không sẽ sợ cái kia tiên sinh tướng mạo, hấn chỉ là không muốn theo hạng người vô danh học tập, không liên quan, hiện tại liền để chính hấn tự học, quá mấy năm tiến vào cấm giang thư viện là tốt rồi."

Lục Khinh Doanh lắc đầu khinh bỉ nhìn Vân Tranh nói: "Đó cũng không thành, người khác cầu như vậy hài tử còn không cầu được, chúng ta có một người còn định dùng chần dê biện pháp giáo sư, cũng không sợ chà đạp vật liệu, việc này người không cần phải để ý đến, ta sẽ tìm được một thích hợp hấn tiên sinh, không phải là dùng ít tiền sao? Chúng ta của cái còn no đến mức Khởi tiểu đệ đi học phí dụng."

Nói xong cũng để Hàm Ngư bộ lên xe ngựa vội vội vàng vàng đi ra cửa, cũng không biết lại nghĩ tới nhà ai đại nho.

Vân Đại hướng về phía năm nhòai trước cửa sổ xem chính mình Vân Nhị làm một vẻ mặt bất đắc dĩ,

Lại bắt đầu đọc sách, giáo dục con cháu này nguyên vốn là nhân gia đương gia chủ mẫu quyền lợi.

Vân Đại nhìn một hồi thư, chói chang ngày mùa hè không chỉ để bên ngoài cây cối phờ phạc, Vân Đại chính mình cũng thực sự là không đánh nổi tinh thần, dùng nước giếng chà xát một cái mặt, thấy Vân Nhị nằm ở trên ghế nằm ngủ phi thường thơm ngọt, cũng không đành lòng quấy rối hấn, tìm một cái mỏng manh tờ khai cho hấn che lên, liền lắc quạt giấy ra bên trong, Hàn Lâm thầy trò không biết đi nơi nào, bọn họ đều là đi sớm về trễ hành tung quý bí, hai, ba thiên không thấy được người chính là chuyện thường.

Ra khỏi nhà, dọc theo Hoán Hoa Khê tổ lưu mà lên, Hoán Hoa Khê hai bờ sông mọc đầy cây phù dung, Thành Đô người có loại thực cây phù dung quen thuộc.

Có người nói năm đời sau Thục Hoàng Đế mạnh sường, có phi tử tên "Hoa Nhị phu nhân." Nàng không chỉ quyến rũ kiều diễm, còn rất yêu hoa. Có một năm nàng đi cuống chợ hoa, ở Bách Hoa bên trong nàng nhìn thấy một từng từng một thụ thụ Phù Dung hoa như trên trời Thái Vân cuộn cuộn mà đến, đặc biệt là yêu thích. Mạnh sường vì là thảo ái phi niềm vui, còn ban phát chiếu khiến: Ở Thành Đô "Đầu tường tận loại Phù Dung, thu nở rộ, úy như cẩm tú. Đế ngữ 'Quần thần viết từ xưa lấy Thục vì là cẩm thành, hôm nay quan chi, thật cẩm thành vậy.' " đợi đến năm sau hoa nở thời tiết, Thành Đô liền "Bốn mươi dặm như cẩm tú." Rộng rãi chính mười hai năm tháng mười, mạnh sường xanh hoá thành thị công trình đại công cáo thành, cầm Hoa Nhị phu nhân cùng leo lên thành lầu, gắn bó tương ôi xem xét đồ tươi mấy chục dặm, xán lạn như ánh bình minh Thành Đô cây phù dung hoa. Thành Đô từ đó cũng là có "Phù Dung thành" tiếng khen. Hiện tại Phù Dung hoa chưa mở, chỉ có màu xanh sẫm phiến lá ở sinh trường,

Hoán Hoa Khê một vùng loại đều là hồng Phù Dung, đóa hoa màu sắc từ buổi sáng đến chạng vạng sẽ có ba lần biến hóa, lại có ba túy Phù Dung câu chuyện, như vậy thịnh cảnh không nhìn thấy, không thể không nói là một loại tiếc nuối.

Có điều không liên quan, Hoán Hoa Khê ở cách đó không xa tụ tập thành một mảnh Tiểu Tiểu hồ nước, trong nước cũng có Phù Dung sinh trường, Phù Dung sinh ở trên lục địa tên là cây phù dung, sinh ở trong nước gọi là Thủy Phù Dung, Thủy Phù Dung còn có một cái tên khác gọi là hà!

Ngày mùa hè chói chang chính là lá sen điền điền thời điểm tốt, to lớn lá sen dày đặc phủ ở trên mặt nước, che khuất dập dờn mặt nước, chỉ có bách mười cành hoa sen hoặc là ở nở rộ, hoặc là chính đang nụ hoa, to bằng nắm

tay hà bao lại như từng cái từng cái duỗi ra đi quả đấm nhỏ, ngậy thơ hướng về liệt nhật biểu hiện sự tồn tại của chính mình.

Hà trong bụi hoa thanh u nơi sâu xa trôi nổi một cái thuyền nhỏ, nhu nhuận bán hồ xanh lam sóng gợn, hoặc sáng hoặc tối bọt nước kéo dài đến Thanh Liên trì biên giới chậm rãi biến mất, mơ mơ hồ hồ hoa sen tự phần tự bạch giống như lát thành một mảnh, thỉnh thoảng thấy một bó Hồng Liên một mình duy mộng ở xanh mơn mớn lá sen bên trong, như một con đôi mắt sáng bạch hạc thả mục phương xa, say rồi này một hồ gợn sóng, bí mật từng tia từng tia tự nhiên củ sen ở nước sâu bên trong ý lạnh, chưa từng toát ra một chút râm mát chán chường cảm giác.

Mùi thơm ngát phân tán a, không cần hô hấp, mùi thơm tựa hồ từ lỗ chân lông bên trong chui vào trơn bóng ngũ tạng lục phủ, Vân Tranh dừng lại chốc lát, dùng một cái người chèo thuyền cắm ở bên bờ trúc cao đem thuyền nhỏ câu lại đây, chuẩn bị hái hoa sen mang về nhà bên trong, như vậy đồ tốt trường ở đây quá lãng phí, không người thưởng thức, còn không oan ức này một bể nước diễm sắc?

Đều nói hoa sen có thể phóng tầm mắt nhìn mà không thể cưỡng hiếp, đó là nói hừ nói vượn, chu đôn di cần ở hai mươi năm sau khi mới có thể ngâm tụng ra (yêu liên nói), Vân Tranh dự định chờ cần thời điểm trước tiên đem (yêu liên nói) làm ra đến đưa cho Bành Lễ tiên sinh, cẩn thận mà đập nịnh hót, đến thời điểm thiếu ai hai bữa đánh mới là thật sự , còn chu đôn di lão nhân gia người là đại gia, lại làm ra một thủ (yêu cú nói) nên không phải việc khó gì.

Bước lên thuyền nhỏ, lại không hái hoa sen tâm tư, Lục Khinh Doanh phi thường chán ghét người khác đem hoa hái xuống cắm ở hoa trong bình, đều là nói cái kia có điều là một bộ diễm thi, có gì đáng xem.

Tuy rằng Vân Tranh không để ý xem thêm xem diễm thi, bao quát chân chính diễm thi hẳn cũng có hứng thú đi quan sát một hồi, thế nhưng vì diễm

ấy xấu xa ham muốn cùng lão bà cãi nhau sẽ ý cảnh hoàn toàn không có, học Lâm Đại Ngọc táng hoa thực sự không phải một đại nam nhân có thể làm được.

Mỗi một đóa hoa sen đều ngửi qua sau khi, dâm loạn tao nhã tâm tư được to lớn nhất thỏa mãn, sau đó liền bỏ xuống thuyền mái chèo, để hòa hoãn dòng nước mang theo thuyền nhỏ xuôi dòng mà xuống.

Thanh ba chen chúc tiểu chu, lại như là ở lay động cái nôi, Vân Tranh ở nửa mê nửa tỉnh trong lúc đó tùy ý thuyền nhỏ đẩy ra lá sen đâm đầu xông thẳng vào Bách Hoa đàm, dòng nước lại một lần nữa trở nên bằng phẳng, nơi này mặt nước tích vì là rộng rãi, không còn phong, Bách Hoa đàm khác nào gương sáng giống như sáng loáng chói mắt, Vân Tranh không để ý tới ở trong mơ cùng Tiết đào dây dưa, vội vàng đem thuyền hướng về bên bờ hoa, còn chưa tới bên bờ, liền nghe thấy bên bờ tùm la tùm lum, tốt đẹp tâm tình toàn bộ bị phá hỏng rơi mất.

Một thanh trĩ đồng âm như cái dùi như thế tiến vào Vân Tranh lỗ tai: "Nhà cô Đỗ Phủ liền ở ngay đây, vì sao lại không nhìn thấy? Lão Đỗ rõ ràng ở hẳn (cuồng phu thơ) thảo luận: Vạn dặm kiều tây một thảo đường, Bách Hoa đàm nước tức Thương Lãng, có thể thấy được thảo đường nhất định ngay ở Bách Hoa đàm phía tây, cảnh trước tiên ca ca lừa người!"

Còn nhỏ tuổi đem lời nói đến mức rất phóng dãng a, Vân Tranh nhỏ giọng nói thầm liền khiêu lên bờ, lòng tốt đem thuyền nhỏ thả ở bên bờ, như vậy thuận tiện thuyền nhỏ chủ nhân lại đây tìm kiếm, ww uukanshu.net cho tới đem thuyền trở lại tại chỗ chuyện như vậy hẳn là sẽ không làm, bởi vì tổ lưu mà trên chuyện như vậy phi thường tốn sức, làm cho một thân mồ hôi bản thực sự là hoa không được.

"Chèo thuyền, người biết nhà cô Đỗ Phủ ở nơi đó sao?" Cái kia chán ghét âm thanh lại truyền tới, Vân Tranh ngẩng đầu nhìn lên, bên bờ đứng một đứa bé, ăn mặc gấm Tứ Xuyên làm khinh y, trên đầu trát hai cái lú lo,

trên cổ mang theo thật lớn một viên Ngân tủa, nhìn dáng dấp cũng là gia đình giàu có hài tử, loại này hài tử bình thường đều phi thường chán ghét, từ hăn không có lẽ phép câu hỏi bên trong liền có thể thấy được chút ít.

Vân Tranh lắc quạt giấy cười nói: "Người xem, thụ sau lưng không phải có một gian nhà tranh sao? Nơi đó chính là nhà cỏ Đỗ Phủ!"

Tiểu hài tử cao hứng lôi kéo bên người cái kia lớn một chút hài tử nói: "Ta nói không sai, Đỗ Phủ cũng sẽ không tùy tiện làm thơ, nói ở phía tây, ngay ở phía tây." Nói xong liền như một làn khói chạy đi cái kia nhà tranh, chuẩn bị tưởng nhớ hoặc là chiêm ngưỡng một hồi tiên bối thi nhân Đỗ Phủ.

Cái kia lớn một chút hài tử chấp tay hướng về Vân Tranh tạ lỗi nói: "Tiểu đệ tính tình rục rờ một ít, ngược lại không là không hiểu lễ nghi, như có chỗ đắc tội, Tô Cảnh trước tiên ở đây hướng về tiên sinh bồi tội!"

Vân Tranh cười nói: "Người trước tiên không vội xin lỗi, một lúc nữa nên ta xin lỗi."

"Đây là vì sao?" Chặt phác chút hài tử kinh hỏi.

"Bởi vì cái kia nhà tranh là nhà vệ sinh, còn là phi thường dơ bẩn loại kia..."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tô Thức

Tô Cảnh trước tiên giật nảy cả mình đang muốn đi gọi mình đệ đệ, lại phát hiện đệ đệ đã cuồng ầu bị một đoàn con ruồi chen chúc từ nhà tranh bên trong vọt ra, hấn vội vã đỡ lấy lão đà lão đảo đệ đệ, giúp hấn vỗ phía sau lưng, làm cho hấn nôn đến thông thuận một ít.

Bé trai thật vất vả không lại nôn nữa, mở nước mắt mông lung con mắt nhìn Vân Tranh nói: "Người xác định Đỗ Phủ ở tại trong nhà vệ sinh?"

Có câu nói này Vân Tranh đối với đứa bé này ác cảm trong nháy mắt liền biến mất rồi, thành khẩn đối với bé trai nói: "Lừa người đi nhà vệ sinh, đây là thói quen của ta, trước đây a, có một vị cao tăng ở trên tầng đá khắc lại vài chữ, chỉ có thể nhìn rõ phía trước hai chữ, muốn nhìn rõ ràng hấn đến cùng viết gì đó nhất định phải bò lên trên một khối lớn vô cùng tầng đá, ta khá là kính phục vị này cao tăng, vì lẽ đó liền bò lên, muốn nhìn một chút cao tăng đến cùng viết cái gì cao thâm khó dò yết ngữ, kết quả mặt trên viết chính là "Ngũ cốc Luân Hồi địa." Còn có có cao tăng bài tiết dưới vàng bạc đồ vật, làm hại ta ở thật dài một quãng thời gian bên trong cũng không dám ở Bạch Vân sơn miệng lớn hô hấp, vì lẽ đó a, có thể lừa người khác đi nhà vệ sinh phát buồn nôn, ta là tuyệt đối sẽ không buông tha."

Bé trai không chỉ không tức giận, trái lại vỗ tay cười nói: "Có đạo lý a, quả thật có đạo lý, tự mình rót môi, liền nhất định phải đem chuyện xui xẻo để cho người khác cũng thử nghiệm một lần, như vậy chính mình sẽ thoải mái một ít, đúng là cao luận, đại ca, người nói là cũng không phải?"

Tô Cảnh trước tiên không hề trả lời, hần đang nôn khan, bé trai vừa nãy thử nghiệm hai chữ dùng quá buồn nôn...

"Ta tên Tô Thức, còn không biết người tên là gì!" Bé trai thấy đại ca ở buồn nôn, cười càng ngày càng hài lòng, hướng về phía Vân Tranh tự giới thiệu.

Vân Tranh thở dài nói: "Người nhất định biết tên của ta, chính là không biết người phụ nữ kia sẽ làm sao bố trí ta. Người đoán xem xem, ta đã tiết lộ quá nhiều then chốt."

Tô Cảnh trước tiên một mặt mờ mịt, bọn họ toàn gia mới vừa từ lông mày sơn chuyển tới Thành Đô phủ, tính cả ngày hôm nay mới bắt quá ngày thứ ba, hay là bởi vì sử ngạn phụ cùng trần công mỹ hai vị trưởng bối lực yêu đến đây, hơn nữa ông bà qua đời, vì để cho phụ thân không đến nỗi thấy vật đau buồn, này vừa mới đến Thành Đô phủ, ở đây nhân sinh địa không quen không quen biết người nào a.

Tô Thức con mắt trát nha trát, bỗng nhiên cười nói: "Nhà ta có một thân thích năm ngoái từ Bạch Vân sơn lại đây nhờ vả, nàng nói ở Đạ Sa Huyền có một tâm địa đen tối nát cái bụng bại hoại đều là bắt nạt nàng, làm hại nàng không thể không chạy đến lông mày sơn tránh né, người kia không phải là người chứ? Có điều từ người vừa nãy hành vi đến xem, rất giống nha."

Vân Tranh lắc đầu nói: "Tâm địa đen tối nát cái bụng gia hỏa gọi là Tiêu Vô Căn, không phải ta, người lại đoán xem xem, lẽ nào cái kia nha đầu chết tiệt kia liền đã quên ta như vậy một vị đạo đức tốt người?"

Tô Cảnh trước tiên bỗng nhiên xen vào nói: "Chẳng lẽ người chính là Vân Tranh? Lam Lam nói người còn có một đệ đệ phi thường thông minh, thậm chí so với tiểu thức mạnh hơn chút, đây là thật sự?"

Tô Thức cười ha ha nói: "Mẫu thân nói ta là thông minh nhất, tương lai cũng là tiểu triết có thể nhìn ta bóng lưng những người còn lại đều không đủ luận, Vân Nhị như thế nào cùng ta so với, người nói đúng không là Vân Đại?"

Vân Tranh lắc đầu một cái nói: "Người sẽ bị Vân Nhị ngược đãi chết."

"Cái này không thể nào! Ta hiện tại liền đi tìm Vân Nhị đọ sức một trận, nhà người ở đâu?"

"Chỉ muốn các người hoa thuyền đến một mảnh mọc đầy hoa sen ao bên cạnh, ở đi phía trái diện đi bách mười trượng, trong bụi rậm có một gian phòng lớn vậy chính là ta gia, Vân Nhị đang ngủ, hẳn có rời giường khí, các người cẩn thận chút."

Vân Tranh lòng tốt đem chính mình vị trí báo cho Tô gia hai huynh đệ, Vân Nhị thán ngày quá quá lười nhác, này không thích hợp, nếu như đem Tô Thức làm quá khứ, nói không chắc có thể kích phát sinh cái tên này lòng háo thắng, trước đây cái tên này ở trường học lúc đi học lòng háo thắng cực cường, khắp nơi tranh số một, hiện tại phỏng chừng là cảm thấy chỗ cao lạnh lẽo vô cùng,

Phóng tầm mắt nhìn tới khắp thế giới ngoại trừ đại ca, còn lại tất cả đều là ngu ngốc, không còn đi tới động lực, hiện tại phát hiện Đại Tổng cũng có ghê gớm Cao Tài, lấy tính tình của hắn, đương nhiên sẽ không hề hững coi như.

"Người sẽ không đi?" Tô Thức hoài nghi nhìn Vân Tranh hỏi.

"Không trở về đi, nếu như ta ở đây, người thua quá khó coi, Lam Lam quay đầu lại còn muốn trách ta, quá không có lời, chính các người đi." Mắt thấy một chiến hơi lão nhân chính đang khắp nơi tìm kiếm tự mình thuyền, Vân Tranh vội vã giục Tô gia hai đứa mau mau chèo thuyền rời đi.

Mắt thấy huynh đệ hai người thân ảnh biến mất ở lá sen, lão ông cũng phát hiện chính mình thuyền nhỏ, Vân Tranh lúc này mới thoả mãn chấp tay sau lưng đi rừng cây sau lưng đi xem xem Đỗ Phủ thảo đường.

Trước mắt nhà tranh tráng lệ khiến người ta kinh ngạc, nơi nào có nửa điểm Đỗ Phủ ở (nhà tranh vì là gió thu phá ca) bên trong thê lương cảnh tượng, trên nóc nhà hoàng kim thảo, ở Thái Dương dưới đáy phản xạ vàng giống như ánh sáng, trong phòng trang hoàng cũng cực kỳ xa hoa, cổ kính bàn trà cũng là thối, gạch vuông trên còn trái hậu hậu thối, bên trong du khách như dật cử, còn có ca cơ trong treo tiếng ca ở trong rừng cây lượn lờ không dứt, con bà nó, Đỗ Phủ nếu là có những này gia sản, làm sao đến mức "Đầu giường ốc lậu vô can nơi, dòng nước mưa như ma chưa dứt tuyệt."

Đại hùng? Vân Tranh đột nhiên nhìn thấy một vị người quen cũ, hẳn chính đang Đỗ Phủ cửa nhà khom người đón khách, những khác ấm trà đón khách đều là gọi gia gia, hẳn ngược lại tốt, há mồm chính là một thủ Đỗ Phủ thơ ca.

"Ai nha nha, mai thực hứa cùng Chu lão ăn, tòng cao nghĩ đối với Nguyễn sinh luận. Lưu ông đến chính là thời điểm tốt, ngày mùa hè chói chang, chính là dùng thanh mai chữ tử luận anh hùng thời điểm tốt, ngài đối đầu trương ông hôm nay nhưng là có chuẩn bị mà đến, vừa nãy dùng nước đá tịnh khẩu, chính chờ ngài quá khứ đấu trà đây, hôm nay hầu hạ ngài hai vị uống trà nhưng là Mị nương, cặp kia tay ngọc nhỏ dài châm trà, trà hương chưa đến, mỹ nhân mùi thơm dĩ nhiên ám độ... Chính là không biết Lưu ông hôm nay có thể đình ở lại bao lâu?"

Mắt thấy đại hùng hầu như là bán xách, bán phù đem cái kia gậy gò đã bị tửu sắc hút khô người lão sắc quý làm tiến vào thảo đường, Vân Tranh mới phát hiện ở không lồ nhà cỏ Đỗ Phủ bốn cái sơn đen đại tự bên cạnh còn có một nhóm Tiểu Tiểu tự, mặt trên viết Linh Tê các một phần điểm.

Vân Tranh tức giận tay chân tê dại, Hoa nương quá ác, trước đây nơi này có người nói là có ba gian phá nhà lá, từ khi chính mình nói cho Hoa nương làm ăn nhất định phải và văn hóa kết hợp lên, như vậy mới có làm đầu, không nghĩ tới Hoa nương kết hợp như vậy thẳng thắn, dùng giá cao ở đây trùng tu nhà cỏ Đỗ Phủ, đem viện mở ra Đỗ Phủ trong nhà, quả nhiên và FRdmJhF4 văn hóa kết hợp rất là chặt chẽ.

"Ai nha nha, quả nhiên là môn bạc Đông Ngô vạn dặm thuyền a, có khách nhân phương xa đến, không biết ngài có thân mật cô nương, vẫn là muốn vào tìm đến cái ý trung nhân nâng cốc nói chuyện vui vẻ, không phải tiểu nhân khoác lác..."

Nghe được đại hùng chiêng vỡ như thế cổ họng, Vân Tranh phía sau lưng nổi lên một tầng mồ hôi, thanh sam ngay lập tức sẽ ướt đẫm, thừa dịp không bị đại hùng phát hiện, vẫn là sớm đi tuyệt vời, giữa trưa viện chuyện làm ăn là tốt rồi thành như vậy, trời mới biết buổi tối là cái cái gì cảnh tượng.

Đến thời điểm tọa thuyền, lúc trở về chỉ có thể ở Thái Dương dưới đáy chạy đi, chết tiệt mạnh sừng, ở hai bên đường đi đủ loại cây phù dung, vật này căn bản là không thể dùng đến che bóng, trên đường lớn sáng choang tràn ngập ánh mặt trời, Vân Tranh từ nhỏ trong sông hái được thật lớn một mảnh lá sen đội ở trên đầu vẫn như cũ không có thể làm cho mình mát mẻ một ít, hiện tại hẳn có chút hối hận lừa gạt anh em nhà họ Tô hai hoa đi rồi thuyền nhỏ, kỳ thực bị lão ông tóm chặt, cũng chính là hai viên đồng chuyện tiền bạc, tội gì để cho mình như vậy bị tội.

Xa xa ve sàu ở liễu mạng gào thét, để Vân Tranh càng thêm buồn bực, thật vất vả chống đỡ về đến nhà, cởi quần áo để trần cánh tay nằm ở trên ghế nằm lớn tiếng kêu tịch nhục cho mình nằm nước đá đến.

Một con trắng mịn tay nhỏ xuất hiện ở Vân Tranh trước mặt, nhìn còn mang theo Thủy Châu nước ô mai bình, Vân Tranh dù muốn hay không

liền lay qua một bên tiếp tục gọi tịch nhục.

Này cái tay nhỏ bé lấy tới đồ vật nếu có thể uống mới quái đản, Tô Thức yêu thích đùa cợt người tính tình đến tuổi già đều không có bỏ, còn hi vọng hiện ở tốt bụng như vậy?

Vẫn là tịch nhục được, bưng tới đồ vật Vân Tranh không thèm nhìn liền hướng trong miệng quán, dù cho là độc dược cũng giống như vậy, rỗng rã quán một đại ấm nước ô mai, cuối cùng cũng coi như là đem mệnh cho cứu về rồi.

"Tên lừa đảo! Tiểu tặc!" hai cái từ ngữ từ một béo mập bé trai trong miệng nói ra thì có đặc biệt chấn động lòng người sức mạnh. Không cần hỏi, cái tên này bại bởi Vân Nhị.

"Làm sao? Không phải Vân Nhị đối thủ? Các người so với chính là cái gì? Học thuộc lòng sách, vẫn là toán học, cũng hoặc là làm thơ?"

"Rõ ràng là người thân thuyền nhỏ, gạt ta cùng ca ca đi tới thế người gánh trách nhiệm, bị cái kia lão ông truy sát đã lâu!"

"Nói rõ ràng, các người so với chính là cái gì? Người thua rồi mấy thứ? Vẫn là toàn bộ thua trận?"

"Học thuộc lòng sách chúng ta bất tương trọng bá, làm thơ chúng ta đều sẽ không, toán học là nói hưu nói vượn, nào có như vậy xuân gia đình, một bên hướng về ao bên trong tưới, một bên đi ra ngoài bơm nước, đây là kẻ ngu si mới làm ra sự tình."

"Vậy thì là toán học một đường trên thua trận? Người chớ xía vào cái kia gia đình xuân không ngu, đem kê cùng thỏ trang ở một cái trong lồng tre tính toán chân việc này càng xuân, toán học chính là như vậy, ww uukanshu.net nhà người toán học còn không sánh bằng nhà ta toán học, để nhà người chiếm cái tiện nghi, cha người dạy các người thời điểm thuận

tiện đem Vân Nhị đồng thời dạy, ta giáo Vân Nhị toán học thời điểm cũng sẽ thuận tiện đem các người cũng dạy, xem như là bị thiệt lớn, hỏi một chút cha người có nguyện ý hay không."

Vân tranh đối với kết quả này rất hài lòng, cũng nên là kết quả như thế mới là, Vân Nhị toán học cơ sở không phải Đại Tổng người có thể sánh được, coi như hẳn là cao cấp nhất yêu nghiệt cũng không được, xã hội không có phát triển đến trình độ đó, hiện tại toán học đối với Vân nhi đến nói không có bao nhiêu vấn đề khó.

Quay đầu nhìn khắp nơi xem, không có phát hiện Tô Cảnh trước tiên, liền hỏi Tô Thức: "Đại ca người chạy đi đâu?"

"Đại ca ta về nhà, đi nói cho lam Lam tử tử người ở đây, nhà ta ngay ở cách đó không xa, nghe lam Lam tử tử nói nhà người bánh bao ăn thật ngon, Vân Nhị dự định mời ta ăn một bữa, tịch nhục tử tử chính đang chưng bánh bao, rõ ràng là mang nhân bánh bánh hấp, làm gì gọi là bánh bao?"

Vân Tranh nhìn chăm chăm Tô Thức trên lỗ mũi mấy viên bạch mặt đỏ cười nói: "Nhân bánh liêu đều là dùng thể diện gói lên làm đến, không gọi bánh bao tên gì? Một hồi ăn nhiều một chút, về nhà lại mang tới một điểm, Vân Nhị cùng cha người đi học thời điểm giúp đỡ hẳn nói vài câu lời hay, có điều những câu nói này muốn đối với mẹ người thân nói, không thể đối với người cha nói."

"Tại sao? Dạy chúng ta học vấn chính là cha ta, không phải ta nương."

"Người cho rằng ta không biết nhà người đến cùng ai giữ lời nói sao?" Vân Tranh nắm khăn mặt sát trên người mồ hôi hột đối với Tô Thức nói.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Nữ Nhân Phấn Đấu

Tô lão tuyên lão bà là lông mày sơn cự phú trình văn ứng con gái, từ nhỏ thấy trượng phu chỉ thích khắp nơi du lịch, liền liền đem đầy ngập hi vọng ký thác ở ba con trai trên người.

Tô lão tuyên từ Nga Mi sơn du ngoạn về nhà, phát hiện thê tử đối với trong nhà hài tử quản giáo phi thường nghiêm ngặt, liền hiếu kỳ hỏi một câu, biết đáp án sau liền xấu hổ không đất dung thân, liền hăng hái đọc sách cuối cùng trở thành một đại danh gia.

Tam Tự kinh bên trong, Tô lão tuyên, hai mươi bảy, bắt đầu hăng hái, nói chính là Tô Thức cha tô tuân, hẩn viết (sáu quốc luận) có thể nói một đời tên thiên, "Sáu quốc phá diệt, không phải binh bất lợi, Chiến không quen, tề ở lộ tần." Mở đầu câu nói này liền vạch trần năm đó sáu quốc mặc dù bị cường tần diệt quốc nguyên nhân, đương nhiên, Tô lão tuyên viết bản văn chương này kỳ thực là một phần văn bát cổ, nói chính là Đại Tổng không ngừng cho Liêu quốc cùng Tây Hạ tuổi tề, chính là ở hồi lộ nhân gia, Đại Tổng cuối cùng tránh khỏi không được sẽ tang sự nhục quốc.

Vân Nhị có như vậy một vị lão sư, nên đã đủ chưa? Xem thường lão bà bư vù vù địa ngốc dáng vẻ, Thành Đô phủ có thể có nhân tài nào, Bành Lễ tiên sinh là đại gia, sẽ không giáo dục đứa bé, Lỗ Thanh Nguyên nhân gia là quan chức, không với cao nổi, như tô tuân loại này bán thành phẩm đại sư mới là tốt nhất thầy giáo vỡ lòng.

Chí ít có thể để cho Vân Nhị từ nhìn xa trông rộng, từ nhỏ nơi bắt tay, tô tuân không coi là thông tuệ, duy nhất có thể xưng đạo coi như là cần cù,

hắn lại cùng đại hùng không giống, hiểu được từ học được trong tri thức tinh luyện chính mình học vấn, vậy liền coi là là một rất đáng gờm người đọc sách.

Vân Nhị cùng Tô Thức trò chuyện rất vui vẻ, đồng thời ngồi ở bàn đu dây giá trên cầm nhiệt bánh bao mãin ăn, hai người ngoại hình tuổi tác chênh lệch gấp đôi, nhưng không có nửa điểm ngăn cách, chủ yếu bọn họ thảo luận chính là làm sao dùng trư niệu phao làm ra một thích hợp bóng cao su đến.

"Đại ca, chúng ta giết lợn đi!" Vân Nhị cầm bán cái bánh bao đi tới Vân Tranh trước mặt năn nỉ nói.

"Không được đi, chúng ta trư mới nuôi ba tháng, tịch nhục sẽ không đồng ý, đợi được cuối năm lại giết!"

"Tô Thức nói thịt heo là tiện thịt, rất khó ăn, chúng ta làm một trận thịt heo để hăn nếm thử, hăn còn chưa tin chúng ta bánh bao nhân bánh là thịt heo làm, không phải nói thịt heo không thể ăn ngon như vậy."

Vân Tranh liếc mắt nhìn Tô Thức, phát hiện tiểu tử này đang cười trộm, liền thở dài nói: "Lam Lam là ăn qua chúng ta làm thịt heo, nhất định nói với Tô Thức, hăn là muốn ăn chúng ta thịt heo, cố ý ở kích người, cũng được, liền để hăn thực hiện được một lần, muốn ăn thịt heo không cần giết chúng ta trư, để lão Liêu đi trên chợ mua trên một tảng lớn trở về làm là được rồi, ta phỏng chừng Lam Lam lập tức liền muốn đến, cố nhân tương phùng chung quy phải chiêu đãi một hồi."

Vân Nhị nghe xong Vân Đại, trực tiếp đi tới Tô Thức trước mặt nói: "Đại ca ta dạy ta người ngoài nhất định phải chân thành, người khác lần thứ nhất lừa dối ta là người khác không đúng, lần thứ hai bị lừa dối chính là ta không đúng, vì lẽ đó, sau đó nếu như người lại dám lừa gạt ta, tự gánh lấy hậu quả."

Tô Thức nguyên bản phi thường đặc ý về mặt lập tức sẽ không có, cung kính đối với Vân Nhị chấp tay nói: "Lần này là tiểu huynh ta không phải, Tô Thức bảo đảm không có lần sau."

Vân Nhị sắc mặt quái lạ nói: "Ta nói như vậy mục đích không phải muốn người xin lỗi, mà là đang cảnh cáo chính ta, vì lẽ đó người lần sau cứ đến gạt ta, không liên quan."

"Tại sao?" Tô Thức bị Vân Nhị kỳ quái lý luận làm cho có chút sững sờ!

"Tiểu thức, người còn nghe không hiểu sao, hẳn là cố ý đang tìm người tra, người lần này Tiểu Tiểu lừa hẳn một lần, hẳn lần sau thì có cơ tàn nhẫn mà lừa người một lần, sau đó sẽ nói cho người biết không ai nợ ai, anh em nhà họ Vân chính là bộ dáng này, sau đó cẩn thận chút, không nên lên kế hoạch lớn, còn không tự biết!"

Vân Nhị uấn nộ quay đầu hướng về cửa nhìn tới, chỉ thấy Lam Lam cười tươi rói xuất hiện ở cửa lớn,

Trên đầu tuy rằng còn bỏ phí, thế nhưng cả người nhưng phát sinh biến hóa long trời lở đất, cùng Đậ Sa quan loại kia thương tâm muốn chết đáng vẻ có rất lớn không giống.

Vân Đại cuống quít phủ thêm áo khoác ngăn tử, ở nữ tử trước mặt để trần trên người tổng không phải quá tốt, bị Lam Lam đánh một trở tay không kịp, xem tới nhà phòng gác cổng tổ chất còn có chờ tăng cao.

"Đậ Sa quan từ biệt, ít có thăm hỏi, Lam Lam luôn luôn khỏe không?" Vân Đại đứng dậy hướng về Lam Lam hành lễ.

Lam Lam tồn thân đáp lễ nói: "Lam Lam lậ an, thế huynh luôn luôn khỏe không?"

"Cũng không tệ lắm, mấy ngày nữa dự định đi cắm trại thư viện học tập, cũng coi như là được đền bù mong muốn, Lam Lam em gái tinh thần toả sáng, cùng Đậu Sa quan cực kỳ không giống, lông mày sơn hành trình, Lam Lam em gái tất có đoạt được, thật đáng mừng a!"

Tô Thức mắt thấy hai người phi thường có lễ phép một hỏi một đáp, chen miệng nói: "Lam Lam tỷ tỷ, hẳn đã kết hôn!"

Một câu nói đem Lam Lam ngược đở cả mặt, vừa còn có thể cùng Vân Đại chấp lễ muốn hỏi, hiện tại chỉ muốn tìm cái hang chuột một con chui vào, chỉ ngóng trông Vân Đại chớ nên hiểu lầm chính mình.

"Ha ha ha, xác thực như vậy, chuyết kinh đi ra cửa, chờ một lát sẽ trở về, đến thời điểm sẽ cùng người gặp lại, người cố nhân của ta gặp lại nên uống rượu một thương, biết người là một có thể uống rượu, chờ một lát thiếu uống có thể không được!"

Vân Đại từ trước đến giờ đối với cô gái lòng dạ mềm yếu, không chịu nổi nữ tử thân hãm quần cảnh, vội vã nói điều đình, Tô Thức cùng Vân Nhị chính là kê hiềm cầu không yêu số tuổi, có thể thấy, Tô Cảnh trước tiên tựa hồ đối với Lam Lam có chút ý tưởng khác, vì lẽ đó Tô Thức mới sẽ vội vàng nói giúp ca ca của chính mình nói chuyện.

Lam Lam mạnh mẽ trừng Tô Thức một chút, sẽ theo tịch nhục dẫn dắt đi Vân gia phòng khách, Tô Cảnh trước tiên liền theo ở phía sau, cũng có chút lúng túng, có điều vẫn là cùng Vân Tranh sóng vai tiến vào phòng khách.

Tô Thức nhìn bên cạnh Vân Nhị nói: "Ta vừa nãy là không phải nói sai?"

Vân Nhị lắc đầu nói: "Không có, chúng ta là tiểu hài tử nói nói cái gì đều không liên quan, chưa từng nghe tới câu kia đồng ngôn vô ký sao? Có điều người cả nghĩ quá rồi, đại ca ta nếu như muốn kết hôn Lam Lam ở Đậu Sa Huyền liền có thể ra tay, không thể đem nàng cẩn thận mà để cho đại ca

người, vì lẽ đó người yên tâm, chỉ cần đại ca người không tính quá kém, đều là có cơ hội."

"Đại FeX0AdnQ ca ta tốt vô cùng." Nhắc lên việc này, Tô Thức lập tức liền có không giống ý kiến.

"Đây là phí lời một câu, đại ca của mình không tốt lẽ nào người khác đại ca thật? Người nếu là có bản lĩnh đem Lam Lam trên người quần áo vạch trần sau đó đem nòng ném vào người gian phòng của đại ca, nòng muốn không trở thành người chị dâu cũng khó khăn!"

Tô Thức sợ hãi nhìn Vân Nhị nói: "Lẽ nào người đã như thế trải qua? Người đại tâu..."

Vân Nhị không phản đối nói: "Đều là giả vờ chính đáng, nếu yêu thích một người vậy chỉ dùng thẳng thắn nhất biện pháp đắc thủ là được rồi, nhất định phải léo nha léo néo nói một đồng lớn, đại ca ta chính là người bên trong hào kiệt, căn bản là không cần ta hỗ trợ, chính mình liền có thể đem chị dâu ta kiếm về gia, còn để chị dâu ta trong nhà cấp lại rất nhiều đồ cưới."

Tô Thức lúc này mới cảm thấy ôn hòa một điểm, nếu như Vân Nhị thật sự như thế XXX, hẳn liền không có cách nào cùng Vân Nhị làm bằng hữu, cha gia giáo bên trong từ chưa từng nói qua có thể như vậy thảo người vợ.

Liền ở tại bọn hắn hai người đang thảo luận làm sao ở không cần vạch trần nữ tử quần áo dưới tình hình cho mình kiếm về một chị dâu thời điểm, Lam Lam cùng Tô Cảnh trước tiên đã ngồi ở Vân gia trong phòng khách dùng trà, Lam Lam uống qua Vân Tranh xào đi ra lá trà, vì lẽ đó cũng không kinh ngạc, Tô Cảnh trước tiên lần đầu tiên uống đến như vậy lá trà, cực kỳ kinh ngạc, liền tiếp uống hai chén trong miệng mới có về cam, không khỏi gật đầu tán thưởng.

Tô gia cũng là gia đình giàu có, đối với lá trà cũng không xa lạ gì, Tô Cảnh lời đầu tiên từ khi bước vào Vân gia liền cảm thấy này người nhà cùng Đại Tổng những gia đình khác phi thường không giống nhau.

Hai cái nha hoàn ngồi ở râm mát địa phương chính đang nhàn xả cũng không có ai đi răn dạy, có một tôi tớ còn đem chiếu nhào vào hậu hoa viên giả dưới chân núi ngủ say như chết cũng không có ai đi răn dạy. Chủ nhân gia cởi áo nằm ở trên ghế như lưu manh giống hơn là sĩ tử, nhà này người là một ra sao tồn tại a, hẳn hiếu kỳ vô cùng.

Lam Lam không cảm thấy kinh ngạc, Vân gia nha hoàn tịch nhục so với người khác Đại tiểu thư đều dài khí, nàng là từng trải qua, vì lẽ đó há mồm liền hỏi Ngũ Câu hòa thượng cùng cười Lâm đạo trưởng có mạnh khỏe hay không.

"Ngũ Câu hòa thượng lừa ta một khoản tiền lớn tài đi tu sửa chùa miếu, hiện tại phỏng chừng đang nằm ở cây thông dưới đáy vổ cái bụng hát hóng mát, cười Lâm Đạo sĩ thích một người phụ nữ, khổn khổ vì tình, chạy không thấy tăm hơi, ta từ Đậ Sa Huyền đi rồi sau đó, Lương Kỳ chính đang đại triển quyền cước, phỏng chừng Đậ Sa Huyền của cải hồng thủy như thế chính đang hưởng về nàng gia chảy xuôi, nói thật, những này cổ trong đám người liền mấy người lặn lội kém cỏi nhất, sống nhờ ở người khác, người liền không thể tự kiếm chế đi làm chút chuyện sao? Đều là dựa vào trưởng bối che chở này không phải kế hoạch lâu dài a."

Tô Cảnh trước tiên miệng há thật to, Vân gia hạ nhân quái dị một ít cũng chính là, làm sao chủ người nói chuyện cũng là như thế không có ngăn cản, không khỏi lên tiếng giải thích: "Tô gia đối với Lam Lam chưa từng thua thiệt!"

Vân Tranh cười hướng về Tô Cảnh trước tiên chấp chấp tay nói: "Ta đương nhiên biết, tôn ông đại nhân là một vị cực kỳ ngay ngắn trưởng bối, ww uukanshu. net lệnh đường đại nhân cũng là một vị từ thiện trưởng bối,

Lam Lam thân tao lâm nạn, đi nhà người an thân tự nhiên là vô cùng tốt, nơi nào sẽ có cái gì bất công đãi ngộ.

Ta nói chính là cá nhân ý chí trưởng thành, liền bởi vì lệnh tôn lệnh đường đối với Lam Lam mọi cách yêu mến, cho nên mới phải để Lam Lam đánh mất tiến thủ tâm tư, thời gian một cửu, cũng là không còn tiến thủ tâm."

Lam Lam nghiêm mặt nói: "Tô bá bá đối với Lam Lam đã làm được hết lòng quan tâm giúp đỡ, điểm này không cần bàn lại, chỉ là Lam Lam rất tò mò, một cô gái cũng có thể như người bình thường dứt khoát hẳn hoi chinh phạt ra thế giới của chính mình đến sao?"

Vân Tranh lắc cây quạt nói: "Có cái gì không thể? Xa không nói, chúng ta liền nói gần, Lương Kỳ người là hiểu rõ, nàng bây giờ là Đậ Sa Huyền to lớn nhất thương nhân, đến hiện tại, phỏng chừng Đậ Sa Huyền Huyện lệnh đều muốn xem sắc mặt của nàng người sống.

Còn có một vị kỳ nữ tử tên là Hoa nương, nàng xuất thân cùng nguyên sơn, tuy rằng thân hãm tặc sào nhưng không ngừng vươn lên, không chỉ ở nguyên sơn cùng đạo phi độ sức, vẫn cùng thổ phiến người đại chiến một trận, cuối cùng một cây đuốc đốt nguyên sơn chứa đựng vật tư địa phương, để thổ phiến Hùng Ưng Bộ Lạc hao binh tổn tướng sau khi tay không mà phản, trận chiến này vì cái này thổ phiến đại tộc mai phục bỏ mình tộc diệt Chúng Tử, chính mình còn có thể toàn thân trở ra.

Đi tới Thành Đô cũng là thời gian một năm, hiện tại Thành Đô phủ to lớn nhất thanh lâu liền thuộc về nàng, như vậy nữ tử ai dám xem thường? Ngược lại ta là không dám, thu lỗ tai ta ta đều chỉ có nhẫn nhịn phần."

Lam Lam bị Vân Tranh mấy câu nói nói tinh thần trì hướng về mê man hỏi Vân Tranh: "Nữ tử chúng ta còn có thể như vậy hoạt?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Không Đúng Lúc

Vân Tranh nhìn doanh cô nói: "Cái gì gọi là nữ nhân còn có thể như vậy hoạt, nhân gia hiện tại liền như vậy hoạt vui vẻ sung sướng, người trốn ở trong khuê các biết cái gì, cả ngày đạ đánh đàn, thổi thổi tiêu, lưu manh Ngạc ngạc sống qua ngày, chờ đợi tương lai tìm một người tốt gả đi, dưới không biết nông tang chi gian khổ, trên không biết lòng người chi hiểm ác, có trường bối che chở có thể đến khi nào? Người tự lập, tự cường sau khi mới sẽ có tự tôn.

Năm đó người đi lông mày sơn thời điểm ta đã nghĩ nói những câu nói này, thế nhưng thấy người thương tâm gần chết, liền nhịn xuống không nói, ngay lúc đó hồ sa huyền đối với người mà nói là một kẻ cỡ nào tốt phần đầu thời cơ, lệnh tôn đại nhân qua đời, Đậ Sa Huyền người cho dù lại vô tình, dù sao vẫn là sẽ nhớ lệnh tôn đại nhân mấy phần di trạch, người lúc đó nếu như căn răng kiên trì ở Đậ Sa Huyền bắt đầu làm việc, có bao nhiêu sự tình có thể làm?

Mua đất dưỡng tằm, kích tia, buôn bán thịt bò khô, cùng người miền núi giao dịch, thậm chí cùng dị tộc giao dịch cũng có thể cầm vào đi một tay, ở người cái gì cũng không hiểu thời điểm, Đậ Sa Huyền người không ai dám bắt nạt người, chờ phụ thân người di trạch từ từ biến mất sau đó, người chuyện làm ăn cũng sẽ đi tới quỹ đạo, vào lúc ấy người cũng là từ từ hiểu được cái gì gọi là chuyện làm ăn, lúc này vốn nên là người đại triển quyền cước thời điểm, người nhưng trốn ở Bạch Vân sơn hòa thượng trong miếu tự oán hối tiếc, đem mình làm cho chết đi sống lại, không công bỏ mất cơ hội cực tốt.

Lệnh tôn đại nhân qua đời tự nhiên làm người bi thống, người mỗi ngày niệm kinh cái kia không phải hiểu đạo, ta dám nói, người không đi niệm kinh, mà là vì chính mình tương lai phấn đấu, mỗi nhiều kiếm lời một đồng tiền, khiến cho tôn trên trời có linh thiêng sẽ nhiều một phần mừng rỡ cùng bình yên, như vậy mừng rỡ tuyệt đối không phải người nhiều niệm một hai khắp cả kinh vẫn có thể so với."

Tô Cảnh trước tiên trở mắt ngoác mồm, tổ tiên tạ thế, không phải khoác ma giữ đạo hiểu mà là thừa cơ thù tiêu tất so sánh cùng người khác làm ăn, đây là đại nghịch bất đạo a, quan chức gặp phải tổ tiên tạ thế đều muốn có đại tang giữ đạo hiểu, Vân Tranh hà có thể làm như thế!

Lam Lam trên mặt vẻ mặt biến đổi liên tục, thê tiếng nói: "Người đưa tới cái kia hai trăm quán tiền, lẽ nào chính là đang nhắc nhở ta hay sao?"

Vân Tranh cười khổ một tiếng nói: "Người cho rằng ta tại sao sớm không tiền, muộn không tiền một mực ở người thương tâm nhất thời điểm đưa tới? Ta nghĩ để người rõ ràng chính mình vẫn có tư bản, xem người vào lúc ấy một bộ muốn chết dáng vẻ, không thể làm gì khác hơn là câm miệng không nói chuyện."

Tô Cảnh trước tiên sượng lập tức liền trạm lên, chỉ vào Vân Tranh nói: "Người sao có thể như vậy vô lý?"

"Làm tướng chi đạo, trước tiên điều tâm, Thái Sơn phúc với trước mà sắc bất biến, con nai hưng với tả mà mục không thuận sau đó có thể chờ địch. Phàm binh trên nghĩa, bất nghĩa tuy lợi không động khẩu phu duy nghĩa có thể nô sĩ, sĩ lấy nghĩa nô, có thể cùng bách chiến khẩu phàm Chiến chi đạo, chưa Chiến dưỡng tài, đem Chiến dưỡng lực vừa Chiến dưỡng khí, vừa thẳng dưỡng, tâm.

Đây là lệnh tôn huy hoàng đại ngôn, Tô Cảnh trước tiên, người thân là tiên sinh con trai, nhưng không hiểu tiên sinh ngôn ngữ tinh tế ý nghĩa sâu

xa, cuộc sống của chúng ta kỳ thực chính là ở tác chiến, cùng thiên tranh, cùng địa tranh, cùng người đấu cùng mình tác chiến hoạt một đời, chính là chiến đấu một đời, sinh mệnh không ngừng chiến đấu không thôi mỗi người đều là chính mình chủ tướng, không xem xét thời thế hà có thể bách thắng? Buồn cười a Tô Cảnh trước tiên, người uống làm người tử a!"

Tô Cảnh trước tiên đạo của tự nhiên đây là phụ thân văn chương, đoạn văn này chính là (rắp tâm) mở đầu câu nói, tuy rằng có một phần xuất từ (sáu quân kính), thế nhưng mặt sau văn tự xác thực vì phụ thân tự tay định ra, trong lúc nhất thời lảng tại chỗ, phát hiện mình lại không lời nào để nói.

Lam Lam thấy Vân Tranh tựa hồ đang nổi giận, đứng dậy thi lễ nói: "Là Lam Lam ngu dốt không thể rõ ràng thế huynh nổi khổ tâm, cảnh trước tiên chính là nhân hậu người, cùng thế huynh như vậy tiến bộ dững mãi, vượt mọi chông gai một đường giết tới hảo hán có chỗ bất đồng, kính xin thế huynh không nên hà trách mới là.

Vừa dứt lời, liền nghe trong sân Tô Thức lớn tiếng nói: "Không đúng, cha ta cha nặng nhất : coi trọng nhất hiếu đạo, làm sao có khả năng sẽ như người giảng như vậy cực đoan, (rắp tâm) một văn cũng là ở đơn thuần giảng giải binh gia nội dung quan trọng, người không thể như vậy tùy tâm vì lẽ đó trích dẫn,

Dùng ta lời của phụ thân đến bác bỏ đại ca ta, chuyện này căn bản là không công bằng, bách thiện hiếu làm đầu, người lấy ra cha ta cha giải thích người thành tựu, đại ca ta không cần phải nói cũng đã thất bại, bởi vì người đem hấn mang vào câu bên trong, hấn đã không phải ở cùng người biện luận, mà là ở cùng cha ta cha biện luận.

Người là cố ý, ta phát hiện người rất yêu thích đem người hướng về câu bên trong mang, từ người chỉ vào nhà vệ sinh nói đó là nhà cỏ Đỗ Phủ thời điểm ta liền phát hiện, vì lẽ đó a, người nhìn như có đạo lý, nhưng toàn bộ đều là quý biện thuật, không coi là đường đường chính chính!"

Vân Tranh ngửa mặt lên trời cười to, duỗi ra ngón tay cái nói: "Tô Thức quả nhiên khác với tất cả mọi người, chúng ta nếu là hàng xóm, người cũng chậm chậm chờ tiếp thu ta thôi luyện, đây là người tiết 1, chúng ta chậm rãi đến, nhìn người đường đường chính chính chi sư có thể không bị ta quỷ thuật đánh bại, không phải bắt nạt người tuổi nhỏ, người đã có thông tuệ danh tiếng, liền muốn tiếp thu khiêu chiến mới là!"

Tô Thức xuất hiện ở cửa, vỗ lồng ngực lớn tiếng nói: "Phóng ngựa lại đây chính là!"

Vân Tranh xem thường xem xét Tô Thức một cái nói: "Người vẫn là trước tiên đem cái ao tử sự tình làm rõ, đánh bại Vân Nhị sau khi trở lại khoác lác, ngút trời tài năng ta thấy hơn nhiều, Vân gia thì có hai, "

Tô Thức quay đầu lại hỏi không nói tiếng nào Vân Nhị nói: "Cái gì là khoác lác?"

Vân Nhị thật lòng giải thích: "Đại ca ta là ý nói người là ở nói mạnh miệng."

MM

Tô Thức kích động địa đối với Vân Nhị nói: "Ta chưa bao giờ nói mạnh miệng."

Vân Nhị bĩu môi nói: "Câu nói này chính là, được rồi, ta đi cha người nơi đó học thi thư, người đến đại ca ta nơi này đến học toán học, liền quyết định như thế, người hiện tại còn không phải đại ca ta đối thủ, thậm chí so với ta còn kém như vậy một điểm..."

Tô Thức giận dữ, cùng Vân Nhị lôi kéo ra tiền thính, không biết đi nơi nào lý luận đi tới.

Tô Cảnh trước tiên chấp tay nói: "Thế huynh nói như vậy, cảnh trước tiên không dám Tuần cùng, từ xưa tới nay trai gái khác nhau, nam tử chủ ở ngoài, nữ tử chủ bên trong, đây là lễ pháp đã sớm quy định tốt, dễ dàng đụng vào ngưỡng cửa này, không coi là chuyện tốt."

Lam Lam há mồm muốn nói, lại ngậm miệng lại, mình và cảnh trước tiên cùng đến đây, vào lúc này không thể để cho cảnh trước tiên lúng túng. Vân Tranh lắc đầu một cái nắm cây quạt gỗ lên bàn nói: "Cũng không biết là ai làm này đạo lệnh cấm? Ta chỉ ít từ Đại Tổng điều luật trên không có phát hiện có quy định như thế, nam chủ ở ngoài, Nữ chủ bên trong, này nhất định phải là nam nhân có thể chủ ở ngoài, trên đời này nam sinh Nữ tương người biết bao nhiêu, nếu như người đàn ông này không thể là nữ tử che phong chắn vũ, lẽ nào thì không cho cô gái này chính mình quyết định vận mệnh sao? Luật pháp bên trong còn có cùng cách câu chuyện."

Ta ở đến Thành Đô trên đường, ăn qua người một nhà bột gạo, mùi vị tốt vô cùng, cái kia sạp hàng là một nhà ba người lo liệu, hài tử ôm đồm khách, phụ nhân bắt chuyện, nam tử luộc cháo, ta nhìn không ra này một nhà ba người ai ở chủ bên trong, ai ở chủ ở ngoài, bọn họ đều đang vì mình gia đình bận rộn, rất cần lao người một nhà, ta cảm thấy đây mới là một bình thường nam nữ vị trí định vị, mà không phải như người nói vậy đông cứng."

Tô Cảnh trước tiên bị Vân Tranh nói mồ hôi đều hạ xuống, Vân Tranh thở dài, cái này mười ba tuổi thiếu niên người so với từ bản thân đệ đệ kém quá nhiều, nói trắng ra chính là không hiểu được biến báo, phỏng chừng ở học vấn một đường trên cũng không thể có cái gì đại tiến triển, hăn hay là học được tô tuân ngay ngắn, thế nhưng là không có tiếp nhận cha mình cơ biến một mặt, như vậy tính tình, lại đối với Lam Lam như vậy nữ tử có hảo cảm, nhất định sẽ là hoa trong gương, trăng trong nước một hồi.

Thấy Tô Cảnh trước tiên không lời nào để nói, Vân Tranh liền đổi chủ đề chuyên tâm hướng về Tô Cảnh trước hết mời giáo tô tuân gần nhất làm

mấy thiên văn chương. Quả nhiên, nói tới chỗ này, Tô Cảnh trước tiên liền trở nên lung lay lên, thao thao bất tuyệt hướng về Vân Tranh giải thích (quyền thư), (hành luận), hẳn có thể đem này hai thiên văn chương đọc thuộc lòng hạ xuống, thế nhưng nói đến bên trong hàm nghĩa, liền có vẻ phi thường đông cứng, đây là học bằng cách nhớ hậu quả.

Mặt trời lặn về hướng tây thời điểm, Lục Khinh Doanh vẫn chưa trở về, Lục gia một lão bộc lại đây nói tiểu thư chính đang năn nỉ Trịnh gia chủ nhân, hy vọng có thể đem Vân Nhị đưa vào Trịnh gia tư thư. Vân Tranh phỏng chừng hi vọng không lớn, Trịnh gia là đại tộc, chỉ có thể giáo dục chính mình con cháu, tuyệt đối sẽ không đem làm sao giáo dục con cháu bí pháp lan truyền ra ngoài, mặc kệ Lục gia cùng Trịnh gia quan hệ làm sao chặt chẽ, Trịnh gia cũng sẽ không mở cái miệng này tử.

Tịch nhục chuẩn bị rất phong phú cơm tối chiêu đãi Lam Lam, nàng nhìn thấy Lam Lam cũng cao hứng phi thường, không ngừng đem thịt kho tàu giáp tiến vào Lam Lam bàn ăn, khuyên nàng ăn nhiều một ít, Lam Lam chậm rãi ăn cơm, nghe tịch nhục dày đặc Tây Xuyên khẩu âm, nước mắt không khỏi phốc cao lương lặn xuống dưới đến, nhưng không có đình chỉ ăn cơm, Vân Tranh nàng đến cùng là nghe vào, đến hiện tại chính mình nhất định phải dứt bỏ bi thương, vì chính mình tương lai ra sức một kích.

Tô Thức cùng Vân Nhị ăn như cùng Lão Hồ như thế, trong miệng a ô, a ô kê, một tắc vuông vẫn thịt ba chỉ đi vào trong cái miệng nhỏ thoáng qua liền không thấy bóng dáng, miệng nhỏ nữ đến nhanh chóng, trong chốc lát, một bàn tử thịt kho tàu liền không thấy bóng dáng.

Tịch nhục mạnh mẽ đem Vân Nhị cùng Tô Thức từ trên cái bàn lớn đuối xuống, ww uukanshu. net thịt mỡ ăn quá nhiều sẽ tiêu chảy, Vân Nhị từ trước đến giờ cô quạnh, hiện tại có Tô Thức làm bạn, tâm tình cực kì tốt.

Tô Thức có một cái không một cái uống sơn tra thủy nhìn trên bàn một lần nữa tới thịt kho tàu trực chảy nước miếng, hẳn chính là thích ăn thịt,

mặc kệ là cái gì thịt đều yêu thích, bây giờ mỹ thực ở trước nhưng không thể quá nhanh cắn ăn, thực sự là thương tâm gần chết.

Vân Nhi đăm đăm Tô Thức, đem một tảng lớn dùng lá sen bao vây tốt lỗ thịt bỏ vào trong tay hăn, Tô Thức lúc này mới vui vẻ ra mặt.

Ăn cơm bầu không khí rất tốt, Vân Tranh cũng không lại nói những kia sắc bén, mà là không ngừng khuyên Tô Cảnh trước tiên ăn nhiều một điểm, thuận tiện cho Lam Lam ngã một điểm cây nho nhường thôi phát một hồi dưỡng khí của nàng.

Khi bọn họ cơm nước xong khi về nhà, Tô Cảnh trước tiên mới nhớ tới đến, người nhà họ Vân ăn cơm rất vô lý, mặc kệ là nha hoàn vẫn là tôi tớ đều chen ở một cái bàn lớn trên ăn cơm, Lam Lam như vậy kiêu tiểu tả cùng cái kia gọi là tịch nhục đại nha hoàn còn lấy tỷ muội tương xứng, chuyện này quả thật chính là đại đại không hợp quy củ.

Vừa nói ra bản thân ý kiến, liền bị Tô Thức trách móc nói: "Không cái gì không thích hợp, đây mới là ăn cơm, sau đó chúng ta cũng nên như vậy ăn, ta nghĩ cùng mẫu thân dùng một mâm đi..."

Lam Lam cùng ở anh em nhà họ Tô hai người phía sau quay đầu lại liếc mắt nhìn Lạc Nhật dưới Vân gia, không khỏi rất ưỡn ngực thang, Vân Tranh nói rất đúng, con đường của chính mình xác thực nên chính mình đi đó mới là.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tô Lão Tuyên

Lục Khinh Doanh khi về nhà đã là cầm đèn thời điểm, mệt mỏi Lục Khinh Doanh tùy tiện ăn hai cái cơm nước, liền nằm nghiêng ở trên nhuyễn tháp than thở, hung hăng oán giận Vân Tranh, không nên ở hôn lễ trên trách móc Trịnh gia lão đại, bây giờ người ta như luận làm sao cũng không đồng ý tiếp nhận Vân Nhi tiến vào chính mình Tư Thực.

Đối với Trịnh gia lão già Vân Tranh rất là tôn kính, thế nhưng loại này tôn kính chỉ giới hạn ở lão già bản thân, bởi vì ba cái lão già đều có thể nói tuổi cao đức trọng lão nhân, Lục gia hai huynh đệ, coi như không tệ, chính mình cha vợ Lục Tịch càng là một người hiền lành người hiền lành, thế nhưng Trịnh gia huynh đệ mấy cái liền phi thường làm người ta ghét, hôn lễ cùng ngày nhất định phải Vân Tranh tại chỗ phú thơ chín thủ, làm thúc trang thơ, tân tương dựa theo quy củ niệ m chín thủ vui mừng thúc trang thơ, ai có thể nghĩ tới, bọn họ dĩ nhiên không hài lòng, còn nói những kia thơ từ đều là cổ nhân làm, muốn cưới vợ Lục Khinh Doanh, cái kia liền phải tự mình làm ra chín thủ đi ra.

Làm người muội a, nhân gia đón dâu đều là năm cổ nhân thơ từ ứng cái cảnh, đến ta vì sao phải được người làm khó dễ? Liền Vân Diệp dù muốn hay không liền đẩy ra anh em nhà họ Trịnh nhắc bước lên thêu lâu, uống đón dâu tửu, kết quả Trịnh gia mấy người cho rằng gặp nhục nhã, nghi thức còn chưa hoàn thành liền phẩy tay áo bỏ đi.

"Trịnh lão thái gia chiếm hết Trịnh gia linh khí, hẳn mấy cái hậu bối nhiều nhất chính là thủ gia chi khuyến, đi nhà các nàng học tập, không đến

ba Vân Nhị cho ta dạy hư, nếu như đem Vân Nhị giáo thành anh em nhà họ Trịnh dáng dấp, sẽ bị ta tươi sống đánh chết."

Lục Khinh Doanh che miệng cười nói: "Ta phu quân tự nhiên là một con hạ sơn Hồ, qua sông Long, nhưng là bên người đều sẽ mang theo một con nữ Hồ, một con lươn cùng kích cỡ tiểu Long, không khỏi sẽ vướng chân vướng tay, cũng không biết ta tầm nhìn phu quân làm sao sắp xếp tiểu đệ? Nếu như giống như trước kia bình thường chặn dê, thiếp thân có thể không đáp ứng."

Vân Tranh cười hì hì, đi tới Lục Khinh Doanh phía sau, nhẹ nhàng giúp đỡ nàng xoa bóp một hồi vai, đi Trịnh gia con đường này không tính gần, hơn nữa con đường xóc nảy Lục Khinh Doanh đã là nhức eo đau lưng.

"Thực trung học vấn người có thể bị ta để mắt người không coi là nhiều, Bành xuân tiên sinh cùng Lỗ Thanh Nguyên tiên sinh hai vị này được cho, một người khác ta dự định xin hẳn làm thiếp đệ tiên sinh, lấy hẳn tài học nghĩ đến đầy đủ, có điều làm trao đổi, ta cần dạy hẳn gia hài tử toán học, người cũng biết, toán học là chúng ta ép cái rương để bản lĩnh, tính ra có chút thiệt thòi."

Lục Khinh Doanh trở mình một cái liền ngồi xếp bằng lên, lôi kéo Vân Tranh ống tay áo nói: "Ngài đúng là mau mau nói một chút, ngài là một chết không chịu thiệt người, có thể từ ngài nơi này được chỗ tốt người lai lịch nhất định bất phạm, ngài mau mau nói một chút."

Vân Tranh nắm Lục Khinh Doanh tay ngồi xuống nói: "Không biết phu nhân có từng nghe nói qua (luận hành) (rắc tâm) hai văn?"

Lục Khinh Doanh há hốc mồm cười nói: "Chẳng lẽ nói phu quân ngài cho tiểu đệ tìm tiên sinh chính là tô tuân tô minh duẩn hay sao? Lão tổ tông đã từng nói, Thực trung phạm là có đại tiền đồ người chỉ có người này, hẳn hai thiên văn chương tên mãi Thực trung, lúc này chính là xưng tên có đại

tài nên trưởng thành muện hạng người, chỉ là hấn ở lông mày sơn, không ở Thành Đô, tiểu đệ tuổi tác còn nhỏ, thiếp thân không nỡ đưa hấn đi lông mày sơn."

Vân Tranh vỗ vỗ Lục Khinh Doanh tay nhỏ nói: "Hấn gần nhất biết ta phải cho tiểu đệ tìm tiên sinh, cố ý mang theo toàn gia từ lông mày sơn chuyển tới Hoán Hoa Khê, liền ở tại chúng ta chỗ không xa, đêm nay ta kính xin nhà hấn Đại tiểu tử cùng hai tiểu tử ăn một bữa cơm tối."

Lục Khinh Doanh cười ngửa tới ngửa lui, ngã vào Vân Tranh trong lồng ngực gãi da mặt tu tu Vân Tranh, chờ thở hỗn hển quân mới nói: "Ngài cho rằng tiên sinh là tốt như vậy tìm? Đặc biệt là có học vấn người, học vấn càng cao tính tình liền càng là quái đản, thiếp cả đời nói a, cái này tô tuân chính là một người như vậy, còn có a, phu quân, ngài không biết, chúng ta Thành Đô phủ Tri Phủ phải thay đổi người, đến người gọi là trương mới bình, nghe nói là một vị cực có tài cán người, nhân gia tô tuân kỳ thực liền đến cho trương mới bình đi tiền trạm nhân vật, không phải là chuyên môn vì chúng ta tiểu đệ đến, xin hấn trước tiên sinh, phu quân chẳng lẽ nói đã có phúc án? Nói nghe một chút,

Ngài là giết quán người, có lúc dùng kế quá mức hung ác, bây giờ cùng ngài giao thiệp với chính là sĩ tử, không phải giặc cướp, thổ phi, thổ phiên người, hoặc là thương thiên hại lý đạo sĩ, ngài vào lúc này liền muốn nắm giữ đúng mực, không thể quá mức Lăng Bách nhân gia, miễn cho tương lai truyền ra một danh tiếng xấu."

Vân Diệp ôm Lục Khinh Doanh đưa nàng đặt ở trên đùi của chính mình, nhìn Lục Khinh Doanh con mắt nói: "Phu nhân đối với sĩ tử tính nết chỉ biết một trong số đó, không biết thứ hai, chẳng phải người quân tử có thể bắt nạt chi lấy mới? Tô tuân là một vị ngay ngắn quân tử, chỉ cần là quân tử liền cực kì tốt đối phó, bọn họ kỳ thực rất thú vị!"

"Kế đem an ra?"

"Ngày mai đánh tới môn đi, cùng hăn so đấu toán học."

Lục Khinh Doanh nghe xong trượng phu ngay lập tức sẽ cười không sống được, lăn tới ở trên nhuyển tháp cười đến nước mắt đều đi ra, nàng phát hiện mình từ khi gả tới Vân gia, luôn có thể cười đến phi thường hài lòng.

"Ngài vì là sao không cùng minh duẩn tiên sinh so đấu thơ từ, so đấu thi thư lễ dịch? Một mực chọn chính mình am hiểu nhất đồ vật, chúng ta toán học đúng là bác đại tinh thâm, thiếp thân cũng coi như là yêu thích toán học, liền như vậy nghiên cứu chừng mấy ngày đều không được kỳ môn mà vào, liền tiểu đệ cũng không sánh bằng, ngài đây là dự định tới cửa đi bắt nạt minh duẩn tiên sinh."

Vân tranh lắc lắc đầu nói: "Người không biết, tâu tuân cùng đùng sĩ tử có sự bất đồng rất lớn, hăn là một yêu thích chiến sự người, có người nói hăn đang Fet6D6cn nghiên cứu (sáu quân kính) đây là Lý Tĩnh truyền xuống đại học vấn, hăn còn có một phần càng thêm tên văn chương gọi là (sáu quốc luận) mở đầu liền nói: "Sáu quốc phá diệt, không phải binh bất lợi, Chiến không quen, tộ ở lộ tần. Lộ tần mà lực thiết thòi, phá diệt chi đạo vậy. Hoạc viết: Sáu quốc hồ tang, suất lộ tần ư? Viết: Không lộ giả lấy lộ giả tang, nấp thất cường viện, không thể độc xong."

Cổ viết: Tộ ở lộ tần vậy."

Đây chính là "nhất châm kiến huyết" hiểu biết chính xác, trong đó còn có ý khác, vậy thì là đối với triều đình không ngừng hướng về Liêu quốc, cùng với Lý Nguyên Hạo tặng cùng tuổi tộ ngu xuân biện pháp biểu thị bất mãn.

Nếu là một vị biết được chiến sự, vậy hăn liền phải biết thắng vì đánh bất ngờ, cùng với điền kỵ Sema(đua ngựa chi đạo, dùng ta mạnh nhất học vấn đối với hăn yếu nhất học vấn một đường nghiên ép lên đi, không khỏi hăn không giáo dục tiểu đệ."

"Nhưng là phu quân a, cứ như vậy ngài sẽ làm tức giận vị tiên sinh này, vạn nhất hẳn không cố gắng giáo dục tiểu đệ, ngài khổ tâm chẳng phải là đều uổng phí?" Thấy trượng phu đem lại nói kích liệt, Lục Khinh Doanh liền có chút bặt tâm hẳn sẽ đem sự tình làm tạp.

"Cái gì là quân tử? Lúc này liền muốn kiểm nghiệm tô tuân đến cùng có phải là quân tử tử, nếu như là quân tử tiểu đệ giao phó cùng hẳn, chúng ta sẽ phi thường yên tâm, nếu như không phải, tiểu đệ thả ở nơi đó người và ta làm sao an tâm?"

Lục Khinh Doanh trịnh trọng gật gù, rồi hướng Vân Tranh nói: "Vừa, nhiên Tô gia mới chuyển tới, thiếp thân phải làm ở ngày mai mang theo một ít đồ ăn, tự mình đi Tô gia chúc mừng, phu quân tối nay lại đây."

Vân Tranh lông mày chọn hai lần, vui vẻ ra mặt, bà lão này cưới được thực sự là quá đáng giá, còn nói mười tám tuổi trước không hư thân tử, gặp phải lão bà như vậy, lời thề chính là chó má, bất cứ lúc nào đều có thể thả năm...

Ngày thứ hai tình lại thời điểm, đã là ánh bình minh đầy trời thời điểm, nhìn dáng dấp ngày hôm nay sẽ trời mưa, cổ lời nói đến mức thật: "Sớm hà không ra khỏi cửa ánh nắng chiều hành ngàn dặm a."

Kỳ thực Vân Tranh không phải là mình tỉnh lại, mà là bị Vân Nhị miễn cưỡng bái mí mắt làm tỉnh lại, nhìn giường bên trong, Lục Khinh Doanh đã sớm mất tung ảnh, nam nữ thực sự là kỳ quái, thân thể cường tráng nam nhân sẽ luy gần chết, mảnh mai như hoa nữ nhân ngược lại sẽ một chút việc đều không có.

"Đại ca, chúng ta đi Tô gia, Tô Thức đáp ứng giới thiệu đệ đệ hẳn cho ta biết, ta đối với tô triệt cũng hiếu kỳ vô cùng, chúng ta đi thôi, đại tẩu rất sớm liền quá khứ." Vân Nhị cầm trong tay đại ca quần áo, một mạch chất đống ở đầu giường, giục hẳn nhanh lên một chút.

Vân Tranh nhanh chóng rửa mặt xong xuôi, tàn nhẫn mà làm hai cái khoách ngực động tác, trong lòng phi thường kích động, ngày hôm nay liền muốn gặp được đại danh đỉnh đỉnh Tô lão tuyền, có đối thủ như vậy nhất định phải đánh tới hoàn toàn tinh thần, Vân Tranh từ sẽ không nhỏ xem cổ nhân trí tuệ, đặc biệt là những kia ở trên sách sử dương danh gia hỏa, dưới cái thanh danh vang dội kỳ thực khó phò, đây chính là Bắc Tống lịch sử chân thực khắc họa.

Cơ không thể ăn quá no, bằng không huyết dịch đều sẽ chạy đến vị đi tới giúp đỡ tiêu hóa, trong đầu liền không có thể phi ngựa. Mà hôm nay Vân Tranh cần một tinh táo đại não.

Đổi quần áo, nắm Vân Nhị tay liền hướng Tô gia đi đến, đến người trước cửa nhà y theo lễ nghi cung kính đưa danh thiếp, một người làm nhanh chóng đi ra đem Vân Tranh cùng Vân Nhị dẫn dắt đến Tô gia phòng khách.

Rất rõ ràng, người của Tô gia vẫn không có dàn xếp được, đâu đâu cũng có tùm la tùm lum, một giữ lại râu ngắn ngạch cao gầy người trung niên ra đón, chấp tay nói: "Hàng xóm tới chơi, Tô mỗ vinh hạnh cực kỳ, xin mời đến đại sảnh ẩm một bát thanh thủy, nghe khuyến tử nói tới hàng xóm trà thơm kỳ diệu cực kỳ, trong nhà thô trà liền không lấy ra bêu xấu."

Đây chính là một Lão Hồ Ly. Từ Vân Tranh vào cửa liền không dự định cho Vân Tranh bất kỳ mượn cố, ww uukanshu. net liền đấu trà cơ hội như thế cũng không cho, nhìn dáng dấp tối hôm qua Tô Cảnh trước tiên cùng Tô Thức đã đem Vân Tranh ý đồ đến nói cho phụ thân nghe.

"Tại hạ ý đồ đến nói vậy tiên sinh đã biết được, văn sinh liền đi thẳng vào vấn đề nói rồi, nếu như giấu đầu lòi đuôi ngược lại sẽ bị tiên sinh xem nhẹ, xá đệ vân việt, còn có một chữ nhỏ gọi là Kiên Cường, trời sinh thông tuệ, bây giờ ở Thành Đô phủ hầu như rơi vào không sư có thể giáo quần cảnh, nói như vậy người khác sẽ cho rằng là nông cuồng, thế nhưng trước

sinh nơi này nhất định có thể cảm động lây, bởi vì nhà của ngài bên trong cũng có một vị như vậy kỳ tài,

Vì lẽ đó vẫn sinh mạo muội đến nhà chính là muốn mời tiên sinh nhận lấy vãn việt, để hẳn có thể trước sinh dưới trướng thụ giáo, Vân Tranh cảm kích bất tận."

Tô tuân không có nửa điểm kinh ngạc liếc mắt nhìn Vân Nhị chậm rãi nói: "Giờ hiểu rõ đại không hẳn giai!"

"Ngài là nói lệnh lang? Điểm này Vân Tranh cũng không thể đồng ý, Tô Thức vì là vãn sinh nhìn thấy duy nhất có thể cùng xá đệ cùng sánh vai người, thành tựu tương lai nhất định chói lọi cổ kim, tiên sinh vì sao như vậy xem nhẹ chính mình binh sĩ?"

Tô tuân ngửa mặt lên trời nở nụ cười một tiếng, đối với Vân Tranh nói: "Miệng lưỡi chi tranh không phải lão phu sở trường, nếu thế huynh đã đánh tới cửa, lão phu tiếp theo chính là, hôm qua bên trong tiểu nhi không phải thế huynh đối thủ, hôm nay Thanh Phong từ từ vừa vãn lĩnh giáo một hồi thế huynh cao kiến!"

Vân Tranh cũng cười buông ra Vân Nhị tay, để hẳn đi tìm Tô Thức chơi đùa, mình cùng tô tuân trực tiếp an vị ở cửa hiên dưới, nhìn chân trời ánh bình minh nhìn nhau nở nụ cười.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Linh Ô Phú

Bởi vì không trà, vì lẽ đó Vân Tranh cùng Tô Tuân uống chính là tửu, sáng sớm một chén rượu lớn rót hết, trong bụng liền đời sông lấp biển giống như vậy, một lúc lâu mới bình phục lại, Vân Tranh cười đến rất vui vẻ, tự mình nghĩ cho Tô Tuân một hạ mã uy, không nghĩ tới lão Tô cũng là muốn như vậy, nhà ai sáng sớm liền lấy ra ngọc đông xuân đến đãi khách? Đây là mãnh liệt nhất một loại rượu, màu sắc bích lục cũng không biết chôn dưới đất bao nhiêu năm, tửu trấp tử sền sệt đều có thể xả ra sợi tơ đến, giá trị tuyệt đối không ít.

Vân Tranh thả xuống bát rượu xoa một chút miệng nói: "Tiên sinh đây là đáp ứng thu vãn việt làm đệ tử?"

Tô Tuân gật gù nói: "Xác thực như vậy, Vân gia toán học để lão phu vô hạn ngóng trông, cảnh trước tiên hôm qua cầm về sách, lão phu nghiên ngẫm đọc một đêm, có thể hiểu được giả chỉ có ba phần mười, tốt hơn một chút phù hiệu lão phu chưa từng nghe thấy, trước đây lão phu còn đều là muốn tìm chút gian nguy quái sát vấn đề khó đến thi giáo một hồi tâm lực của chính mình, ai biết, hôm qua đem ra cái kia bản sách nhỏ dĩ nhiên để lão phu bách thảo nạn tâm không có chỗ xuống tay, chỉ là một đạo nhường, tưới đễ, liền tiêu hao lão phu ba canh giờ, sử dụng toán trù lúc này mới mở ra, tuy rằng giải đi ra, lại làm cho lão phu thẹn thùng không địa, đây là thủ xảo a."

Vân Tranh lại uống một chén rượu đối với Tô Tuân nói: "Đồng dạng a, tiên sinh văn chương tại hạ đọc không ngừng một lần, mỗi đọc một lần sẽ có tâm lĩnh ngộ, cùng với nói là ngài ở tham mộ Vân gia toán học, không

bằng nói là Vân Tranh đối với ngài học thức thèm nhỏ dãi không ngớt, học vấn một đạo vốn là uyên bác lấy sở trường, bao quát cũng súc mới đúng, tinh thông một nhà một thất học vấn không coi là đại gia."

Tô Tuân cười to nói: "Hiếm thấy người tuổi còn trẻ thì có như vậy kiến giải, lão phu cho rằng học vấn một khi liên lụy đến đạo thống, bị quan trên nhà ta người nào đó tên liền rơi xuống tiêu thừa. Tô Tuân học vấn, chính là từ khổ đọc bên trong chiếm được, thế huynh nếu không chê Tô Tuân học vấn bỉ lậu, vân viết người học sinh này ta liền nhận lấy đến, còn có thể hay không học được đồ vật, liền xem đứa nhỏ này tạo hóa, lão phu phi thường phản cảm nói nào đó một đứa bé là cái gì ngút trời tài năng, như vậy đối với hài tử không có nửa điểm chỗ tốt, thế huynh làm muốn giới."

"Đây là tự nhiên, vân sinh hôm nay nói như vậy chính là vì tăng cường một điểm nói chuyện cường độ. Trong ngày thường ta cũng không có từng nói như vậy. Đứa nhỏ này tính cách trưởng thành sớm, còn hy vọng có thể trước sinh dưới trưởng thụ giáo, đây là hãn vinh hạnh cùng tạo hóa."

Tiên sinh ngài xem có phải như vậy hay không, trong ngày thường liền do tiên sinh giáo sư. Những hài tử này thi thư lễ nghi. Mỗi ba ngày để trống một ngày lý do vân sinh giáo dục bọn họ toán học. Toán học một đạo tối nghĩa khó hiểu, đặc biệt là chúng ta mạch này toán học, muốn phải học giỏi. Cần cực cao ngộ tính, tốt nhất từ khi còn bé liền bắt đầu, vì lẽ đó Tô Thức, tô triệt lại đây học tập, cảnh trước tiên tuy rằng cũng là một đứa trẻ tốt, thế nhưng tuổi tác của hãn lớn hơn, bắt đầu lại từ đầu học tập toán học, đối với hãn mà nói chính là một loại dày vò."

"Tại sao lại như vậy, lão phu cũng là từ hai mươi bảy tuổi mới bắt đầu chăm chú đọc sách, toán học lẽ nào liền đặc thù một chút?" Tô Tuân có chút bất mãn ý Vân Tranh lời giải thích.

Vân Tranh cười nói: "Để làm, ngài có thể để cho cảnh trước tiên lại đây nghe giảng bài, ta sẽ dùng tâm giáo."

Tô Tuân ngờ vực nhìn nhìn Vân Tranh, cũng không đang nói cái gì, chính mình chính là thông qua khổ học mới thành tài, không lý do cảnh trước tiên không thể thành mới, đứa nhỏ này tính cách kiên nghị trầm ổn,

Là Tô Thức cùng tô triệt căn bản là không thể so sánh nghĩ, ông trời xưa nay đều không phụ khổ tâm nhân, vì lẽ đó hẳn quyết định nhất định phải cảnh trước tiên thử một chút.

Nói xong chính sự, Tô Tuân đột nhiên hỏi Vân Tranh: "Thừa yên quan thăm sự, thế huynh biết hay không?"

Vân Tranh nhất thời không hiểu ý nghĩ của hắn, mê hoặc gật đầu nói: "Tự nhiên biết, việc này mằm rể kỳ thực còn ở trên người ta, Thiên Phật giáng lâm thời điểm, ta ngay ở thừa yên quan, suýt chút nữa mất mạng."

"Thiên Phật hiển hách hay không?" Tô Tuân phảng phất đối với việc này phi thường cảm thấy hứng thú, nghe được Vân Tranh tự xưng là người trong cuộc, lập tức truy hỏi.

"Một đòn bên dưới, đại diện tổn hại, thối nát mười trượng, vong một trăm thanh!"

Tô Tuân vỗ tay cười to nói: "Quả nhiên Thiên Lý sáng tỏ, lâm đến Thành Đô thời gian từng cùng bạn bè luận cùng thừa yên quan việc, bất luận làm sao trắc toán phát hiện đều không phải người đủ khả năng, từng công lượng chắc chắn, nhân thế gian Tuyệt Vô này sắc bén chí khí, lão phu mặc dù đối với quý thần kính sợ tránh xa, cũng hi vọng lần này là chân chính Thiên Phật, thế nhân ngu muội, xa hoa dâm dật giả chúng, Đại Tổng bây giờ không có Kiến Quốc ban đầu sắc bén chí khí, khắp nơi ca múa mừng cảnh thái bình, chỉ mong Đại Tổng như vậy sấm sét có thể lại nhiều hơn chút, chí ít còn có thể cảnh giác thế nhân."

Vân Tranh vừa nghe Tô Tuân, sau lưng mồ hôi hột liền xuống đến rồi, không dám tưởng tượng tự mình cũng bom khắp thế giới lẫn trốn tình hình,

miễn cưỡng cười tiếp lời nói: "Chuyện như vậy có một hai lần đã là làm người nghe kinh hãi, lại nhiều hơn chút, quan gia chỉ sợ cũng muốn đi tế thiên, dưới tội kỷ chiếu đi, chúng ta vẫn là an ổn sinh sống cho thỏa đáng."

Tô Tuân hơn nửa uống say rồi, liếc mắt nhìn nhìn Vân Tranh một chút nói: "Thiếu niên người làm sao liền đầy người mộ khí, chúng ta sinh ở trong thiên địa tự nhiên nhìn thềm thường Ứng Dương, vạn dặm ngang dọc mới không phụ tốt đẹp niên hoa, hà có thể dường như kê tước nằm co với mái hiên bên dưới, đến ba lạng điều phi trùng liền cất giọng ca vàng, bây giờ Đại Tổng xem ra ca múa mừng cảnh thái bình, trên thực tế đã là nguy như chông trướng.

Ở ngoài có Khiết Đan, phát tặc đối với ta Đại Tổng mắt nhìn chăm chăm, bên trong có tý chứng tầng tầng lớp lớp, phạm công sở nói mười sự, chọn quan trên, dày nông tang, tu võ bị, đều công điền cái kia một cái không phải đánh trúng tý chứng thuốc hay, chỉ tiếc Khánh Lịch tân chính, chỉ có một năm mà thôi, như có mười năm công lao, Đại Tổng chắc chắn rục rờ hẳn lên rồi!"

Vân Tranh cuối cùng cũng coi như biết Tô Thức miệng rộng tật xấu từ đâu đến, không có sai, chính là từ hẳn lão tử trên người chiếm được di truyền, rất nhiều lúc không quản được chính mình một cái miệng, lúc này mới đem cả đời sống được thâm cảm cực kỳ, phương diện này sau đó muốn đối với hẳn tăng mạnh một hồi giáo dục.

Vân Tranh có điều lần đầu gặp gỡ Tô Tuân, lại có thể từ hẳn trong miệng biết được hẳn chính trị chủ trương, nếu như là lập đi lập lại đương nhiên không đáng kể, như người vậy cờ xí rõ ràng chống đỡ lão phạm thật không có vấn đề sao?

Bây giờ lão phạm bị biếm quan đến Đặng châu, Phú Bật đã biếm đến Thanh châu, Âu Dương Tu biếm đi trừ châu, đảng tông lượng biếm ở nhạc châu, doãn thù thì lại lẫn trốn quân châu, những này cải cách sức mạnh

trung kiên cũng đã bị người ta Hạ tung lợi dụng một Tiểu Tiểu nha hoàn liền đánh cho hoa rơi nước chảy, trung thần kỳ thực là phi thường yếu đuối, còn lâu mới có được gian thần hoạt tự tại, cũng không có người ta có vô số thủ đoạn có thể lợi dụng, vào lúc này còn làm sao hướng về trên người bọn họ thiếp? Người không phải quan chức, có thể nói hưu nói vượn, trương mới bình có như người vậy phụ tá chỉ sợ là hăn to lớn nhất bất hạnh.

Vân Tranh không tự chủ được đem thân thể ra bên ngoài na một hồi, bởi vì lão Tô hiện tại uống một hớp rượu liền đại chửi một câu chương đến tượng cùng cổ xương triều, hai người này là người nào? Là xưng tên mưu mô gian nịnh đồ, thế nhưng nhân gia hiện tại là Tế Tướng.

Tô Tuân mắng cực kỳ FlesKXtn thoải mái, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là mệnh hạ nhân đưa lên văn chương, suy nghĩ một hồi liền đem mai Nghiêu thần viết cho Phạm Trọng Yêm (linh ô phú) bên trong một đoạn văn sao chép hạ xuống để lên bàn, mắt thấy Tô Tuân nằm ở chiếu trên vẫn thống xích không dứt, Vân Tranh đầu liền vô cùng đau đớn, tuổi lớn như vậy, làm sao tính khí trái lại càng ngày càng hung hăng?

Vân Tranh cáo từ về nhà, Lục Khinh Doanh cùng Vân Nhị đã cùng Lam Lam, anh em nhà họ Tô đi ra cửa du ngoạn, trong sân lặng lẽ, Trình phu nhân ưu sầu nhìn theo Vân Tranh rời đi, vội vã đi tới tiền thính, phát hiện trượng phu đã triệt để say ngất ngây, dàn xếp người chồng tốt sau khi, mới cầm lấy bàn trên cái kia mảnh chỉ cần thận đọc: "Phượng không khi thì mình, ô oa oa hề chiêu thóa mạ với thì lư. Ô hề, sự đem ngoan mà hiển trung, người phản gọi là người nhiều hung, hồ không bằng phượng thời gian mình, người không trách hề không sợ hãi! Ô hề, người có thể, kim ngữ nhữ, thứ hoặc ta nghe. Kết người thiệt hề kiêm người uế, người âm thiệt hề người tự toại, cùng bay lượn hề tử, chớ táo đề hề chớ bề nghệ, vãng lai đầu tường không người luy." Trình phu nhân bởi vì lo lắng trượng phu không khỏi âm thanh đại một chút. Liền nghe trượng phu ở giường vi hô to gọi nhỏ nói: "Mai Nghiêu thần chính là nhất gan bọn chuột nhắt, phạm công (

linh ô phú) mới là áng hùng văn, thái phượng không làm nha tước mình, nếu là nói một đấng nghĩ một nẻo, văn không nên tâm, lão phu tình nguyện đi chết." Sau khi nói xong liền tiếng ngáy như lôi.

Trình phu nhân đem tờ giấy kia chiết lên, nhét vào tay áo, trầm mặc sau một hồi lâu, mới đề bút cho Vân Tranh viết một phong thư, để người hầu đưa đến Vân gia.

Vân Tranh khi về nhà, Lục Khinh Doanh bọn họ cũng quay về rồi, ở phía sau cùng Trình phu nhân nói chuyện thời điểm nàng liền biết Vân Nhị đã bị Tô Tuân thu nhận , còn chính mình trượng phu cùng Tô tiên sinh giao chiến, Lục Khinh Doanh là mặc kệ, hiện tại nàng phần lớn sự chú ý đều ở Lam Lam trên người, bởi vì Vân Nhị đang nói tới Lam Lam thời điểm, dáng vẻ phi thường quý dị.

Đây là duyên cớ gì? Lẽ nào phu quân cùng Lam Lam có cái gì không thể nói sự tình không được, có điều nhìn thấy Vân Nhị chung quanh chuyển loạn con người dáng vẻ, liền biết mình suýt chút nữa trúng kế, vì lẽ đó cũng là im lặng không lên tiếng, nói bóng gió từ Lam Lam nào biết thật tình sau khi, coi như Tô gia Tam huynh đệ trước mặt, ở Vân Nhị cái mộng trên tàn nhẫn mà giật hai lòng bàn tay làm trừng phạt.

Vân Tranh trở về, thế nhưng sắc mặt nhưng không được tốt, chính mình một lòng muốn tách ra cùng Phạm Trọng Yên những người này gặp mặt, ww uukanshu. net chính là lo lắng cho mình sẽ bị những người này mãnh liệt nhân cách mị lực cảm hoá, ngu xuẩn bẹp lặn vào bọn họ trong đấu tranh, phải biết đấu tranh như vậy chỉ cần đánh tới người là một cái nào đó phái nhân mác, đời này hiểu rõ tấy đó là đang nằm mơ.

"Phu quân chẳng lẽ xuất sư bất lợi?" Lục Khinh Doanh đi tới hỏi.

"Nguyên bản thì sẽ không có tranh luận, tại sao thắng bại câu chuyện, chỉ là phía trước ta đem sự tình nghĩ tới có chút đơn giản, cùng Tô gia đánh tới

quan hệ đối với chúng ta đến nói không chắc là chuyện tốt, ngày hôm nay mới biết Tô Tuân hóa ra là một tính cách phi thường kịch liệt người, hơn nữa quật cường đáng sợ, nhất là làm cho ta không thể nào tiếp thu được chính là hẳn làm việc phương pháp, không nói sách lược, chỉ thích quang minh chính đại, đại minh toả sáng, nhìn như vậy không rõ tình thế người chẳng mấy chốc sẽ chuốc họa, đến thời điểm chúng ta giúp là không giúp? Ta sao chép mai Nghiêu thần (linh ô phú) cho hẳn, chỉ mong có thể làm cho hẳn im lặng cẩn thận mà giáo dục con cháu, chuẩn bị tham gia khoa thi mới vâng."

Lục Khinh Doanh cũng lười biếng ngồi vào Vân Tranh bên người nói: "Trình phu nhân đúng là một có chủ kiến người, không ngại xin mời Trình phu nhân cùng Tô tiên sinh nói một chút, Thục trung hiện tại cũng ở thanh toán Khánh Lịch lão thần, trương mới bình tiếp thu Thục trung chính là một hết sức rõ ràng tín hiệu, theo lý thuyết trương mới bình có lập trường của chính mình, Tô tiên sinh bất luận làm sao cũng cần cùng trương mới bình đứng đồng nhất cái lập trường trên mới là, làm sao sẽ như phu quân nói có lớn như vậy khác biệt đây?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Bướng Bỉnh Vẫn Là Chấp Nhất?

"Một loại gạo dường trăm loại người, mỗi người đều không giống nhau, học vấn thật nhân tính cách liền càng ngày càng độc lập, bởi vì có độc lập tư duy, lí do sẽ thêm ra đến rất nhiều là lạ ý nghĩ, cái này cũng là" nhân sinh biết chữ hồ đồ bắt đầu" câu nói này lai lịch.

Tô tiên sinh hiện tại sống ở chính hãn tư tưởng trong thế giới không thể tự kiểm chế, có điều như vậy cũng được, nếu như tất cả mọi người đều là một dáng vẻ thế giới này cũng là vô vị.

Hoàng Đế chóng mặt, đại thần hồ đồ, thương nhân khôn khéo, bách tính thuần phác, hơn nữa giặc cướp hung ác, vậy thì tạo thành một sống sờ sờ thế giới, cũng chỉ có ở thế giới như vậy bên trong, chúng ta mới có thể sống chân thực."

Vân Tranh tựa hồ không muốn nhiều lời, vội vã đem đề tài quái một loan, bắt đầu cùng Lục Khinh Doanh mò mẫm chuyện khác, lão Liêu đi tới đem Trình phu nhân thư đệ tới, Vân Tranh vội vã sau khi xem xong cười khổ đối với Lục Khinh Doanh nói: "Không trách tiểu đệ đi học sự tình Tô gia đáp ứng một tiếng, nguyên lai chúng ta vẫn đề, quả thực cũng là Tô gia vẫn đề, nhà hãn vẫn đề so với chúng ta còn muốn phiền phức, lão Tô dài ra một há to mồm, quả thật là họa là từ miệng mà ra, lông mày sơn huyện Huyện lệnh lập xuân ngư thời điểm, thân thể mập mạp té lộn mèo một cái, hãn liền viết một bài thơ trào phúng nhân gia, nói Huyện lệnh so với xuân ngư còn muốn càng như xuân ngư, kết quả Huyện lệnh bây giờ thành lông mày sơn chuyện cười, khắp nơi làm khó dễ Tô gia, nếu không là tô

hoán vẫn là quan chức, Tô gia sẽ gặp vận rủi lớn, lần này tuy nói là chịu trương mới bình mồi, kỳ thực cũng là vì tránh họa."

Vân Tranh khép sách lại tin cười khổ đối với Lục Khinh Doanh nói: "Phu nhân, vị này Tô tiên sinh thật giống cũng không có tiếp nhận giáo huấn!"

"Đó là tự nhiên, sĩ phải có hoảng nghị, nếu trước kia đã mắng Huyền lệnh. Hiện tại đối giọng chẳng phải là càng thêm khó có thể làm người? Lẽ nào phu quân đang hối hận đem tiểu đệ giao cho Tô tiên sinh?"

"Này thật không có, ta chỉ là lo lắng tiểu đệ nếu như biến thành Tô tiên sinh đáng vẻ đó liền nguy rồi, chỉ trích mới tù, kích dương vẫn tự cố nhiên thoải mái, nhưng là hậu hoạn cũng sẽ rất nhiều, từ cổ chí kim, cuồng sĩ đều là cô độc, không chiếm được lý giải cùng chống đỡ, cuối cùng chôn vùi với giang hồ, bất luận bọn họ tài hoa làm sao hơn người. Kết quả cuối cùng đều sẽ không quá tốt. Đừng quên bây giờ còn có một vị phụng chỉ điền từ đầu đất ở đông kinh Biện Lương thành câu lan bên trong pha trộn."

Lục Khinh Doanh đi tới phía trước cửa sổ, nhìn chính ở bên ngoài giới thiệu Vân Tam cho anh em nhà họ Tô Vân Nhị cười duyên nói: "Liễu Vĩnh cũng không có một tâm tư kín đáo đại ca có thể dựa vào, chúng ta Vân gia có một thâm trầm liền thành, nếu như hai cái đều trở nên âm trầm. Ai dám đấng chúng ta môn. Sẽ cho rằng đến Diêm la điện."

Vân Tranh thấy buồn cười. Liền chấp tay sau lưng trở lại thư phòng đọc sách, mình làm làm một cái người đến sau lại còn không có Lục Khinh Doanh có đảm đương, nàng nói không sai. Vân Nhị chỉ cần tâm địa thiện lương, phóng đấng một ít xác thực không coi là đại sự, Vân Tranh có lòng tin bãi bình những chuyện nhỏ nhặt này.

Trình phu nhân cũng coi như là một vị thực thành nữ tử, đem chuyện của nhà mình thực nói cho biết, chính là muốn cho Vân Tranh một một lần nữa lựa chọn cơ hội, một khi thầy trò quan hệ xác lập, Vân gia cùng Tô gia

cũng là thành một nhóm, sự sinh quan hệ là trong đời tầng thứ ba muốn quan hệ, trong tình huống bình thường đều sẽ không gì phá nổi, tình cờ xuất hiện một hai khi sự diệt tổ gia hỏa, cũng thường thường bị sách sử cùng nghe đồn nói hôi không nói nổi.

Nhìn thấy Tô Thức liền yêu thích, đầu tròn tròn, một bộ trung hậu dáng dấp, tô triệt liền dung mạo so với so sánh thanh tú, nhỏ hơi nhỏ giọng như là một Nữ oa, giữ nhà xà hương về bên cạnh hẳn tập hợp tập hợp, hẳn cũng có kêu to nhảy đến Tô Cảnh trước tiên trong lòng ngực.

Thực trung người sợ sệt giữ nhà xà chuyện này thực sự là không đạo lý, tuy nói Thành Đô trong phủ dưỡng giữ nhà xà nhân gia không nhiều, quyết không đến nỗi không có, ở nông thôn thử hoạn nghiêm trọng, nếu như không có giữ nhà xà, lương thực, quần áo đều sẽ gặp xui xẻo, dưỡng miêu hiện tại vẫn là một cái phi thường xa hoa sự tình, chỉ có gia đình giàu có mới sẽ dưỡng như vậy một hai con.

Thành Đô phủ vốn là ướt át, trải qua Thái Dương vừa giữa trưa bạo sưởi, trên đất hơi nước liền đã biến thành Vân Thái, lại bị sấm sét chấn động, trong không khí nước liền ngưng kết thành nước mưa, bùm bùm rơi xuống.

Lam Lam đang cùng Lục Khinh Doanh cùng với tịch nhục thương lượng tâm tư sự tình, ở tham quan tịch nhục tầm phòng sau khi, Lam Lam liền ước ao con mắt tỏa sáng, một có thể dễ dàng nuôi sống chính mình cũng mà còn có phong phú báo lại việc, xác thực có thể làm một hồi, thế nhưng vừa nghĩ tới chính mình chỉ có một thân một mình, trong đôi mắt ánh sáng liền cấp tốc ảm đạm xuống.

"Không được, ta chỉ có một người, liền cái nha hoàn đều không có, những chuyện này không làm được!"

"Cũng là nha, nếu như thiếu gia không giúp lo liệu, ta cũng năm những này tầm không có cách nào, có điều, người có thể đi tìm một có thể làm ra

quản gia a, lại như Liêu thúc như thế, hẳn khả năng XXX, trong nhà chỉ cần có hẳn ở, liền không hề có một chút vấn đề."

Lục Khinh Doanh cười khổ lắc đầu nói: "Tịch nhục a, người cho rằng Liêu thúc như vậy quản gia là người muốn tìm liền có thể tìm tới sao? Thật nhiều trong đại gia tộc quản gia cần một hai thế hệ bồi dưỡng, Lam Lam không có thời gian, cũng không có cơ hội, nói cho cùng nàng vẫn là một người duyên cớ."

"Đại thiếu gia không cũng là một người? Nghe nói hẳn cũng lấy nhị thiếu gia từ trong ngọn núi lúc đi ra, trên người một đồng tiền đều không có, cũng không hề có một chút lương thực, vẫn là lão trại chủ thu nhận giúp đỡ Đại thiếu gia, các ngài nhìn hiện tại, không quá mấy năm, trong nhà còn không phải trở nên như vậy giàu có."

Tịch nhục cùng Vân Đại, Vân Nhị cùng nhau lâu, đối với cời trường giành chính quyền chuyện như vậy không có một chút nào kính ý, tổng cho rằng chỉ cần chịu làm hoạt, người chịu khó, sẽ rất nhanh phú lên, ở trong mắt của nàng, chí ít Vân gia chính là như vậy làm giàu, Đại thiếu gia có rất nhiều tiền sau khi, còn năm bò đực lên núi pha đi lê địa, lão tộc trưởng nói rồi, người như vậy biết tiếc phúc, trời sinh coi như là phú quý mệnh.

Lam Lam cùng Lục Khinh Doanh liếc mắt nhìn nhau, trong đôi mắt tràn ngập bất đắc dĩ, tịch nhục hùng tâm tráng chí đều là ở Vân Tranh hộ vệ dưới nuôi thành, nàng tự nhiên chỉ cần vui đầu làm việc liền thành, chuyện còn lại Vân Tranh đều sẽ xử lý thỏa thỏa đáng thiếp, tầm ti giá cả thấp, Vân Tranh đều sẽ ra tay giúp đỡ, tự nhiên không có gì bất lợi.

"Vân huynh vốn là nhân gian kỳ nam tử, tịch nhục, cái này không giống vậy, chúng ta thân là nữ tử có thể lựa chọn địa phương không nhiều.'Lam Lam hiện tại rất yêu thích Hàm Hàm tịch nhục, không giống nhà mình tôi tớ, xuất hiện ở sự ngay lập tức liền chạy sạch.

Lục Khinh Doanh cười vỗ tay nói: " kỳ thực a có một biện pháp hay, Lam Lam có thể lại đây giúp tịch nhục a, bây giờ trong nhà đã có tầm ti, chúng ta lập tức liền muốn lược kén, mời tới bậc thầy cũng đã vào chỗ, đắp kín lều liền có thể bắt đầu làm việc, tịch nhục là cái kẻ hồ đồ, trong ngày thường khôn khéo lợi hại, chỉ cần một liên lụy đến con số liền tay FlwSE4x7 chân luống cuống, hiện tại ươm tơ trong xưởng con số, không phải là người cởi giầy ra hai tay thêm vào hai chân có thể toán tới được..."

Vân Tranh ngồi ở phía trước cửa sổ đọc sách, tai nghe bên ngoài vũ đánh chuỗi tây âm thanh, cảm thấy tâm thần thoải mái, hôm nay đọc sách hiệu quả rất tốt, hôm nay đọc (Tả truyện) sáu chín, bắc nhung xâm Trịnh, một canh giờ bên trong liền đem những nội dung này toàn bộ nhớ kỹ, toại mở ra chính mình đọc sách bút ký, điền trên ngày, ở đọc sách hiệu quả một cột bên trong điền trên thoải mãn hai chữ.

Mỗi ngày đọc sách hai canh giờ đây là Vân Tranh kiên trì quen thuộc, ngoại trừ cùng Lục Khinh Doanh ở tân hôn ngày thứ nhất hồ thiên Hồ để ở ngoài, xưa nay đều không có đoạn tuyệt quá.

Đứng lên đến hoạt động dậy thân thể, thật giống nghe thấy đại thanh mã tiếng hí, mắt thấy mưa bên ngoài dưới cũng không lớn, liền dự định cởi ngựa đi ra ngoài lưu một vòng, hoạt động gân cốt một chút.

Đến chuồng mới phát hiện đại thanh mã tại sao lại kêu to, trên lưng ngựa bò bốn người, tuy rằng không nặng lắm, thế nhưng ngang dọc tứ tung nằm nhòai trên lưng ngựa, vẫn để cho đại thanh mã phi thường không thoải mái, ngược lại là cái kia thốt thấp bé ngựa, nhưng không có ai đi kỵ.

Cảnh trước tiên nhìn thấy Vân Tranh lại đây, phi thường thật không tiện, vươn mình từ trên lưng ngựa trên nhảy xuống, có chút mặt đỏ tới mang tai, Tô Thức hiện tại rốt cục có thể cởi ở mã trên cổ, bám vào đại thanh mã lông bờm, hi vọng nó nhanh chạy lên , còn nằm nhòai trên mông ngựa đệ đệ hẳn là không dự định quản.

Ông trời a, điều này cũng làm cho là đại thanh mã tính tình ôn hòa, nếu như đối một thốt chiến mã, đã sớm một móng một đem bọn họ đạp bay, thừa dịp đại thanh mã vẫn không có nổi nóng, vội vàng đem tô triệt từ trên mông ngựa ôm hạ xuống, Vân Nhị cũng bị từ trên ngựa thu hạ xuống, cuối cùng sẽ đem Tô Thức từ mã trên cổ vẫn cứ kéo xuống tới đây mới nói: "Muốn cưỡi ngựa vậy sẽ phải cho lều cỏ trên yên ngựa, như vậy cưỡi quang bối mã tính là gì? Mã chỉ cần chạy đi, hai ba lần liền đem người điên hạ xuống, người không thoải mái, mã cũng khó chịu."

"Hẹp hòi!" Tô Thức ở nơi đó phiến mắt nhỏ giọng thăm thì.

Vân Tranh cũng không tiếp lời, hai ba lần liền cho đại thanh mã yên ngựa tốt nhất, bí đầu cũng lắp đặt đúng chỗ, nhìn Tô Thức nói: "Ta dự định khoái mã chạy băng băng, người có muốn hay không ngồi ở phía trước ta?"

Tô Thức mới vừa phải đáp ứng, Vân Nhị chặt chẽ che hăn miệng đối với Vân Đại nói: "Không thích, người vẫn là chính mình đi cưỡi ngựa."

Mắt thấy Vân Tranh liền muốn nắm chiến mã đi ra ngoài, tránh ra Vân Nhị tay liền vọt tới Vân Đại trước mặt, lộ ra tiểu Cầu như thế nụ cười, nhìn dáng dấp hăn phi thường muốn ký khoái mã.

Vân Tranh trước tiên sai bước đại thanh mã, sau đó một thấp người liền đem Tô Thức nhắc tới trên chiến mã, ww uukanshu. net nhẹ nhàng khải một hồi bàn đạp, đại thanh mã liền lệt xệt lệt ra Vân gia cửa lớn...

"Vân Nhị, người vừa nãy vì sao phải che tiểu thức miệng a? Nhưng là nơi đó có chỗ không đúng sao?" Tô Cảnh trước tiên gãi đầu cảm thấy lẩn lộn hỏi Vân Nhị.

"Ký khoái mã phi thường đã nghiên, phong từ bên tai vèo vèo xẹt qua, vào lúc ấy người sẽ cảm giác chính đang chạy băng băng chính là đại địa, mà không phải dưới khố chiến mã, giống như bây giờ khí trời bên trong cưỡi ngựa là nhất thoải mái, hơi nhỏ vũ, trên đất còn không nổi tro bụi, rất

tốt!" Vân Nhị đem mình trước đây ngồi ở đại ca trong lồng ngực cưỡi ngựa kinh nghiệm nói một lần.

"Này không sai a, lẽ nào người không muốn để tiểu thức đi? Đây cũng quá hẹp hòi chứ?" Tô triệt cho rằng Vân Nhị là mưu mô phát tác.

"Cưỡi ngựa thời điểm rất tốt, nhưng là kỵ xong mã, cái mông sẽ đau vô cùng, yên ngựa trên có một thiết quá lương, vừa vịn các ở cái mông trên..."

Đại thanh mã ở mưa phùn trong cơn mông lung chạy vội, Tô Thức kinh ngạc thốt lên không ngừng ở trên đường lớn vang lên, lúc này trên đường hầu như không có người đi đường, đại thanh mã dạt ra tính tình, ngang tề một tiếng, liền xẹt qua rừng đào, dọc theo Thành Đô phủ tường thành liền bão táp lại đi. (chưa xong còn tiếp)

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Đạo Hương Nguyên Kỳ?

Tùy ý đại thanh mã lao nhanh, Vân Tranh cùng Tô Thức đều chìm đắm ở tốc độ mang đến sung sướng bên trong, đợi được đại thanh mã cảm thấy uest oải, từ từ trì hoãn móng ngựa thời điểm, Vân Tranh mới phát hiện mình đến một nơi xa lạ.

Yên tĩnh lại Tô Thức lúc này mới giác đến cái mông của chính mình đã không thuộc về mình, một tủng một tủng muốn từ trên ngựa nhảy xuống, Vân Tranh cười hắc hắc, nhảy xuống ngựa, đem Tô Thức cũng ôm xuống, không để ý tới lắc lắc chân bước đi Tô Thức, tiếp tục xem quanh thân phong cảnh, nơi này là một mảnh nhỏ cực kỳ bằng phẳng bình nguyên, một gò đất lằng đều không nhìn thấy, đâu đâu cũng có dây đặc rừng cây, địa bên trong mọc đầy lúa, đã rót đầy tương trấp, nặng trĩu trĩu cúi đầu, chỉ cần khí trời sáng sủa, bạo sười mấy ngày, nơi này lúa liền có thể thu gặt.

Bốn phía không gặp một người, chỉ có quyện điều trả lại lâm, quanh thân nông hộ trong nhà cũng có lượn lờ khói bếp bay lên, tuy nói ít đi mục đồng tiếng địch, nhưng không thiếu nhân gian hứng thú, chỉ là khắp nơi đủ loại cây phù dung, tầng tầng lớp lớp đem nông hộ gia đầy đặc che lấp ở rừng cây sau lưng.

Dắt ngựa đi rồi hai bước, phát hiện Tô Thức bưng cái mông sụ mặt, không tình nguyện đi, liền ôm lấy Tô Thức đặt ở yên ngựa trên, ngồi ở chỗ này khá là thoải mái chút, trở lại con đường uyển uốn lượn diên, lối rẽ rất nhiều, đã sớm phân không phân rõ được nơi đó mới là đường về nhà.

Thành Đô vũ là nhất triển miên, như tơ như sương, xám nhạt tầng mây dưới đáy, núi sông cùng đại địa liền đã biến thành một bức tranh thủy mặc, chậm rãi chảy xuôi sông nhỏ nên là thanh thủy hà mới là, muốn phải về nhà nhất định phải dọc theo thanh thủy hà xuôi dòng mà xuống là tốt rồi.

Đi rồi không bao xa, liền thất vọng mà về, phía trước có một mảnh đầm lầy địa, trong đầm lầy đâu đâu cũng có dây đặc lá sen. Không chỉ mã không thể đi, người cũng không qua được.

"Như vậy nhắm mắt lại mù đi, chúng ta ngày hôm nay không cần về nhà!" Tô Thức ngồi ở trên ngựa xem thường đối với Vân Tranh nói.

"Kế đem an ra?"

"Đều nói người FLOYQ24x sành sỏi, để đại thanh mã chính mình đi người ở phía sau đuổi tới không phải có thể đi từ từ về nhà?" Tô Thức kiêu ngạo ngẩng lên khuôn mặt nhỏ, đối với Vân Tranh ngu xuẩn khinh bỉ tới cực điểm.

Vân Tranh xem xét một chút so với mình còn muốn mê man đại thanh mã, nhẹ nhàng ở Tô Thức cái mông trên giật một cái tát nói: "Người không nhìn thấy ta đi tới đó, đại thanh mã liền đi tới nơi đó sao? Điều này nói rõ người sành sỏi nhà này thạo không thích dùng với đại thanh mã, muốn điểm biện pháp khác, lối rẽ quá nhiều, đến cùng cái nào một cái mới là chúng ta đến con đường?"

"Ta là tiểu hài tử. Chuyện như vậy muốn xem đại nhân." Tô Thức thấy sự không thể làm. Không thể làm gì khác hơn là chơi xấu.

Vân Tranh cười cười, xa xa mà nhìn thấy một lê trượng lão ông chậm rãi từ thụ trong rừng đi ra, mau tới trước tuân lệnh nói: "Lão trượng cho mời, tiểu tử nhất thời ham chơi. Lạc lối đường xá. Xin hỏi lão trượng từ nơi này đi Hoán Hoa Khê nên đi như thế nào mới thật?"

Lão ông ngẩng đầu nhìn một chút Vân Tranh. Lại nhìn ngòi trên lưng ngựa Tô Thức há mồm mắng: "Người người thiếu niên này rất càn sự,

Ngày mưa dầm mang theo đê đê thâu chạy đến phi ngựa, liền không sợ lạnh sao? Hoán Hoa Khê nhân gia chạy thế nào xa như vậy. Nơi này là cửu khúc khe, tên như ý nghĩa, muốn nhiều chín cái phần cong mới có thể trở về đến trên đường lớn, người trước tiên chờ, ta để lão bộc mang bọn người đi ra ngoài, người tuổi trẻ bây giờ thực sự là làm bừa, đến thăm chính mình thoải mái liền mặc kệ đê muội chết sống, cho rằng phong hàn giết không được người sao?"

Vân Tranh vội vã hẳn là, ở thời đại này, hoạt thời gian dài chính là tư bản, cũng không dám đắc tội.

Lão ông kéo dài cửa sài, trong triều hô hoán hai tiếng, ngay lập tức sẽ có ngoài năm mươi tuổi lão bộc đi ra nghênh tiếp lão ông, Vân Tranh lại một lần nữa cảm tạ lão ông liền phải rời đi, lại bị lão ông quát bảo ngưng lại: "Gấp cái gì, uống chén canh gừng lại đi, hiện tại bước đi, hàn khí xâm lấn, người tuổi trẻ lực tráng, hài tử kia quần áo cũng đã ướt, hàn khí vào phổi không phải kích động ra bệnh đến không thể, Vân Tranh vội vàng đem trên người ngoại bào cởi ra quần ở Tô Thức trên người, lão ông sắc mặt lúc này mới đẹp để một điểm.

Một bát ấm áp canh gừng vào bụng, cả người đều cảm thấy ấm áp, lão ông lúc này mới để người làm dẫn Vân Tranh hướng về đường nhỏ đến địa phương đi đến, luôn mãi dặn Vân Tranh không được hướng người ngoài nói tới nơi này cảnh tượng.

Ông lão yêu cầu rất quái dị, vì lẽ đó Vân Tranh cùng Tô Thức đã nghĩ đem con đường nhớ kỹ, đi rồi rất lâu sau đó, bất luận Vân Tranh vẫn là Tô Thức, đều là thông tuệ đến cực điểm người, dù là như vậy, cũng không có nhớ kỹ đi ra con đường, đợi được bọn họ xuyên qua một rừng cây sau khi, cũng đã nhìn thấy quen thuộc đại lộ. Muốn quay đầu lại cảm tạ một hồi lão

bộ, Vân Tranh thậm chí chuẩn bị tốt rồi một lạng bạc vụn. Thế nhưng người lão bộ kia nhưng biến mất mất tung ảnh.

Vân Tranh hướng về trước đi mấy bước, chính mình đến thời điểm xuyên qua cái kia đường nhỏ dĩ nhiên cũng không thấy bóng dáng, khắp nơi là lít nha lít nhít dây leo, đem rừng cây tử che đến kín mít.

"Quý a!" Tô Thức ôm mã cái cổ kêu to, không ngừng giục Vân Tranh nhanh lên một chút chạy, nơi quý quái này không đúng.

"Im miệng, nào có hảo tâm như vậy quý chịu đỡ cho người canh chừng, Vân Tranh trong miệng vẫn như cũ lượn lờ canh chừng mùi vị, kiên quyết không chịu tin tưởng chính mình sẽ ở giữa ban ngày dưới nhìn thấy Quý Hồn, vừa nảy tình cảnh đó thật sự chính là chính mình trải qua sự tình, làm sao có khả năng giả bộ.

Muốn đẩy ra bụi cỏ lại tử tế quan sát một chút, xa xa nhưng truyền đến một tiếng thê thảm sói tru, đại thanh mã bất an tản bộ móng, không ngừng nếm đầu củng Vân Tranh, nhìn dáng dấp nó cũng không muốn ở mảnh này địa phương quý quái nhiều chờ.

Vân Tranh ban an lên ngựa, lần này Tô Thức rất thông minh, cũng không tiếp tục chịu ngồi ở Vân Tranh phía trước giúp hấn che gió che mưa, mà là ngồi ở Vân Tranh phía sau, chặt chẽ ôm hấn eo, còn không ngừng cảnh giác hướng cái kia mảnh rừng cây tử quan sát.

Đại thanh mã lại một lần nữa chạy vọt lên, xa xa tiếng sói tru phảng phất lại đến gần rồi một ít... Liên đại thanh mã tốc độ liền trở nên càng thêm nhanh hơn, chờ trở lại Vân gia, đại thanh mã mồ hôi trên người liền theo da lông đi xuống, Vân Tranh không dám thất lễ, để Thương Nhĩ cho đại thanh mã phủ lên thảm, sau đó nắm nó chậm rãi tản bộ, mãi đến tận đại thanh mã thở dốc đều đều hạ xuống, mới cẩn thận cầm làm bố đem toàn thân nó lau khô.

Tô Thức nhìn thấy Vân gia, từ trên ngựa lưu hạ xuống, liên tục lăn lộn chạy vào trong nhà nhìn thấy Lam Lam một con liền đâm vào trong lồng ngực hô to: "Đuổi tà ma!" Thoại đều nói không rõ ràng. Vân Nhị ước ao nhìn Tô Thức đầu ở Lam Lam trong lồng ngực cùng đến cùng đi, cũng muốn đi tới, cảm thấy không thích hợp, lúc này mới lôi kéo tịch nhục tay, cũng làm làm ra một bộ sợ hãi đáng vẻ.

"Quý? Quý ở nơi đó? Tiểu thức không sợ, chúng ta nhiều người, không sợ quý."

"Có, ta cùng tranh ca ca cười ngựa lạc đường, đi tới một mảnh gò núi nhỏ bên trong, nhưng không tìm được trở về con đường, sau đó xuất hiện một vị lão Công Công, mời chúng ta uống canh gừng, lúc này mới phái người hầu đưa chúng ta đi ra, nhưng là vừa quay đầu lại, liền không nhìn thấy người lão bộc kia, tranh ca ca còn dự định ban thưởng người lão bộc kia một điểm tiền, đều tìm không gặp người, sau đó liền nghe thấy sói tru, đại thanh mã thồ chúng ta một đường lao nhanh trở về, ta nói chính là thật sự, không tin người hỏi một chút tranh ca ca."

Vân tranh trạm ở dưới mái hiên ngẩng đầu nhìn thiên, cau mày, tay phải ngón tay không ngừng co duỗi, tính toán sau khi xong lắc đầu một cái, lại bắt đầu một lần nữa tính toán...

Lục Khinh Doanh lo lắng nhìn Vân Tranh mãi đến tận hẳn tính toán xong xuôi sau khi mới nhẹ giọng hỏi: "Phu quân, tiểu thức nói nhưng là thật sự?"

Vân Tranh gật gù, đối với Lục Khinh Doanh nói: "Chuyện này e sợ không đơn giản, phu nhân, người ở lâu Thành Đô phủ, có từng nghe nói qua một người tên là cửu khúc khê địa phương?"

Lục Khinh Doanh lắc đầu một cái nói: "Thiếp thân bởi vì đang ở khuê các, cho nên đối với bên ngoài cực kỳ ngóng trông, lại không thể đi ra ngoài, liền tìm lượng lớn địa đồ đến xem, ảo tưởng chính mình sẽ có một

ngày có thể đi những địa phương kia nhìn, cái này cũng là thiếp thân yêu thích nhất, địa đồ xem không ít, xưa nay đều chưa từng nghe nói có cử khúc kê như thế một chỗ."

"Những khác đều tốt nói, chưa có thời gian này một hạng không giống, không đạo lý đi thời điểm dùng chưa tới một canh giờ thời gian, lúc trở lại nhưng đầy đủ dùng hơn một canh giờ, hay là, quái lạ xuất hiện ở ta cùng tiểu thức uống cạn cái kia hai bát canh gừng trên. Thế nhưng rất rõ ràng, những người kia đối với chúng ta nhưng không có ác ý, đây là cơ gì?"

Nghe xong Vân Tranh, Lam Lam cùng tịch nhục cũng sợ sệt lên, Tô Thức đem Lam Lam ôm càng chặt hơn, tịch nhục cũng chết chết ngăn cản Vân Nhị không cho hấn rời đi bên cạnh mình.

Vân Tranh nghĩ đến sau một hồi lâu, ha ha nở nụ cười, đối với Lục Khinh Doanh cùng Lam Lam bọn họ nói: "Thế giới này rất lớn, cũng có rất nhiều tính khí quái dị người, bọn họ là ẩn sĩ, không muốn cùng người thường giao du, vì lẽ đó chọn một bí mật vị trí sinh sôi sinh lợi, đảo Nam Sơn không phải liền viết quá một phần gọi là (đảo hoa nguyên ký) văn chương sao, chúng ta ngày hôm nay khả năng chính là trong lúc vô tình thâm nhập chốn đảo nguyên, hay là nơi đó gọi là đạo hương nguyên gần như, rất an lành một chỗ, nếu nhân gia không muốn để người khác biết, chúng ta liền quên hấn là được rồi."

Cửa sổ đột nhiên bị người đẩy ra, chừng mấy ngày không thấy tám hơi Hàn Lâm xuất hiện ở trước cửa sổ nói: "Người xác định người đi địa phương gọi là cử khúc kê? Mà không phải cái gì tám khúc kê, sáu khúc kê? Nơi đó là hình dáng gì?"

Lục Khinh Doanh đối với Hàn Lâm vô lý có chút không cao hứng, ww uukanshu. net thấy Vân Tranh cũng không có biểu thị không thích cũng là nói nhiều, Hàn Lâm lúng túng cười cười, ôm quyền nói: "Vừa trở về, liền nghe người nói Khởi cử khúc kê, trong lòng quýnh lên, liền đã quên lẽ

nghi, xin mời phu nhân bao dung, Vân Tranh, nói cho ta này phi thường trọng yếu."

Lục Khinh Doanh tồn thân đáp lễ nói tiếng "Không ngại sự, " liền tựa ở Vân Tranh bên người định nghe trượng phu nói thế nào.

"Cổ chi hiệp giả, lách lại nặc, coi thường mạng sống bản thân chết, tuy nói ngàn dặm lấy người đầu có chút khuếch đại, thế nhưng Nhiếp hồng tuyến hàng ngũ nghe đồn chưa bao giờ đoạn tuyệt quá, Vân Tranh vừa nhưng đã đáp ứng lão ông ngậm miệng không nói chuyện nơi đó sự tình, vậy thì không muốn nói lại, nếu đối với ta vô hại, ta có gì khổ làm lắm miệng người." Vân Tranh nghĩ đến một lúc sau vẫn là cho Hàn Lâm một để hãnh rất thất vọng trả lời.

Hàn Lâm cũng không bức bách Vân Tranh, chấp chấp tay sau khi, ngay lập tức biến mất ở phía trước cửa sổ, phỏng chừng là muốn một lần nữa đi một lần Vân Tranh đi qua con đường kia, nhìn Hàn Lâm biến mất, Vân Tranh khắp khuôn mặt là sầu dung, làm sao đều cảm thấy chuyện này căn bản là không đơn giản.

Vân Nhị, tịch nhục gặp cười lâm bản lĩnh, cho nên đối với Hàn Lâm đột nhiên không gặp không cảm thấy hiếu kỳ, chỉ có Tô Thức miệng há thật to, hãnh hồi thứ nhất phát hiện trên đời còn có thần kỳ như vậy người! Chỉ vào Hàn Lâm biến mất địa phương a, a, a réo lên không ngừng.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Sát Tâm

"Lão đạo kia ở phi!"

"Nói bậy, hăn ở khiêu, giãm thụ nhảy lên đỉnh!"

"Hăn là ta đã thấy khiêu cao nhất người!"

"Không phải, hăn khiêu không cao lắm, thế nhưng động tác rất nhanh, cao một trượng đỉnh hăn khiêu ba lần mới có thể vịn trên nóc nhà đến đỉnh trên."

Tô Thức nói một câu, Vân Nhị liền phản bác một câu.

Vân Tranh không để ý tới hai cái tiểu nhân, kêu lên tôi tớ để hăn đi Tô gia bẩm báo một tiếng, liền nói Tô Thức bị Vân Tranh lưu lại thi giáo học vấn, Lam Lam lại bị phu nhân lưu lại đồng thời thương lượng khích tía nhà xưởng sự tình, đêm nay thì sẽ không đi tới.

Lục Khinh Doanh rõ ràng trượng phu ý tứ, Tô Thức giống như hăn đều uống nơi đó canh gừng, nếu như có chuyện ngay ở đêm nay, nếu như đêm nay không có chuyện gì, đến sáng sớm ngày mai, tự nhiên sẽ chân tướng rõ ràng.

"Phu quân, ngài cảm thấy sẽ gặp nguy hiểm?" Lục Khinh Doanh lo lắng hỏi Vân Tranh.

"Lòng hại người không thể có, thế nhưng nên có tâm phòng bị người. Ta cùng tiểu thức hiện tại liền muốn thúc thổ, người cho chúng ta

tìm chút xà phòng thủy đến, nhất định phải mau chóng đem trong dạ dày đồ vật nhỏ ra mới tốt.

Lục Khinh Doanh vội vã phân phó, chỉ chốc lát trên bàn liền thả hai bát lớn xà phòng thủy, Tô Thức lục mặt mắt thấy Vân Tranh uống một hớp cạn xà phòng thủy, chính mình cũng chỉ đành theo đi xuống uống.

Tô Thức chỉ uống một nửa, trong dạ dày nhất thời liền bắt đầu dờn sông lấp biển, một cái miệng đều là tán tinh, nằm úp sấp hoa viên ải trên tường cùng Vân Tranh đồng thời chảy như điên lên, mãi đến tận ầu sạch sẽ trong dạ dày tất cả mọi thứ sau khi, mới xem như là dễ chịu một điểm, rất nhanh, lại có hai bát xà phòng thủy đã bưng lên, sắc mặt trắng bệch Vân Tranh, tiếp tục đi xuống uống, Tô Thức cũng biết lúc này không phải nói cười thời điểm, cũng bưng xà phòng thủy tiếp theo uống, lần này nôn đến càng thêm mãnh liệt, bong bóng xà phòng phao từ trong lỗ mũi, trong miệng, ra bên ngoài mào, Tô Thức thậm chí giác đến con mắt của chính mình cũng sắp nổi bong bóng rớt, lần này nôn mưa ra thủy đã biến thành thuần túy xà phòng thủy.

Liên tiếp uống ba lần sau khi, lại nôn mưa ba lần sau khi, Vân Tranh cùng Tô Thức liền sắc mặt vàng như nghệ nằm ở trên nhuyễn tháp, quanh thân vì một đám người, nhìn hai người bọn họ vô lực co giật từ trong miệng phun ra thật nhiều tán tinh.

Đêm đó, bất luận là Tô Thức, vẫn là Vân Tranh không lo ăn cái gì đều sẽ thổ, húp cháo đều có thể hét ra một cỗ xà phòng mùi vị của nước đến.

"Thiếu gia, ngài cùng tiểu thức nôn bên trong không có chỗ nào không đúng, dùng ngân châm từng thử, không có biến thành đen, đem nôn mạnh mẽ dứt cho cầu, cũng không có phát hiện không thích hợp, nhìn dáng dấp ngài uống canh gừng không có vấn đề lớn lao gì."

Nghe xong lão Liêu báo cáo, Vân Tranh gian nan gật đầu một cái, liền lo lắng nhìn khuôn mặt nhỏ trắng xám lại như một Trương Bạch Chi Tô Thức, đứa nhỏ này ngày hôm nay tao tội rất lớn. Không nghĩ tới Tô Thức nhưng đang cười, vô lực vỗ hai tay nói: "Quá đặc sắc. Tranh ca ca, đây là ta từ nhỏ đến lớn quá quý dị nhất một ngày, cũng là tối đã nghiền một ngày, chúng ta ngày mai đi thôi cái kia đạo hương nguyên tìm ra khỏe không?"

Vân Tranh miễn cưỡng nở nụ cười nói: "Tiểu thức, người thử ngẫm lại bọn họ kẻ hở, không người nào có thể đem một chuyện làm kín kẽ không một lỗ hồng, vì lẽ đó, chỉ cần làm việc, sẽ lộ ra sơ sót, người thử tìm xem, cho người một điểm nhắc nhở, tỷ như thời gian."

Tô Thức vô lực lắc đầu nói: "Ta hiện tại trong bụng thiêu khó chịu, cái gì cũng không muốn nghĩ."

Vân Nhị tiếp lời nói: "Ta chợt phát hiện, chúng ta có biện pháp tìm tới bọn họ, Thái Dương tuy rằng bị tầng mây che khuất, thế nhưng không thể nói hẳn liền không tồn tại, thời gian là then chốt, chỉ cần chúng ta tính chính xác thời gian, liền có thể xác định một vị trí đại khái, nơi này là Thành Đô phủ, bọn họ không có cách nào trốn rất lâu..."

Lục Khinh Doanh cũng cười nói: " kỳ thực chỉ cần trên địa đồ đem cái kia nơi dựa theo các người đi lộ trình phân thành một số cái tiểu ô vuông,

Sau đó từng cái từng cái đi tìm, này mặc dù là cái bốn biện pháp, thế nhưng nhất định sẽ tìm tới."

Như vậy thảo luận tiến hành rồi không bao lâu, bị được dẫn dắt Vân Tranh cùng Tô Thức liền hỗn loạn ngủ thiếp đi... ,

Hừng đông thời điểm, Vân Tranh bị miễn cưỡng đói bụng tỉnh lại, đi tới tiền thính liền nhìn thấy Tô Thức đã sớm nằm nhoài trên bàn ăn như hùm như sói ăn đồ ăn, một toàn bộ bánh quây, ở hàm răng của hắn nhanh chóng động tác bên trong rất nhanh sẽ biến mất rồi, Vân Tranh đi tới bàn bên cạnh

trên, Tô Thức hướng hân hà hà nở nụ cười, lại bắt đầu miệng lớn uống cháo.

Ngay ở Vân Tranh ăn đi bốn cái bánh F86g9SIU tiêu, đang định hưởng cái thứ năm bánh quây thời điểm tiến công, sức cùng lực kiệt Hàn Lâm đạo sĩ đi vào, đặt mâm ngồi ở hầu tử bên cạnh, từ trên bàn cầm một cái bánh tiêu, cắn một cái, liền bưng lên không biết là ai cháo hét lớn lên.

"Người đồ đệ chạy đi đâu, tuổi tác hân còn nhỏ người không muốn quá mức dẫn vật hân." Vân Tranh dù bận vẫn ung dung đối với Hàn Lâm nói.

"Thanh Phong về con quạ quan đi tới, ta để hân đi thôi cười lâm hô qua đến, lần này sự tình rất phiền phức, không phải ta một người có thể giải quyết, cười lâm đến rồi nhân thủ cũng không nhất định đủ, Vân Đại, giúp ta một tay."

Hàn Lâm lần này lúc nói chuyện phi thường trịnh trọng.

" không giúp, không có biện pháp giúp người, mệnh vĩnh đã chết rồi, quốc gia đã diệt vong trăm năm lâu dài, lão bà hân đều bị chúng ta Thái tông Hoàng Đế diệt chết, có ra sao cừu hận người còn không bỏ xuống được? Đây là ở nghiệp chướng, vì lẽ đó ta không làm, ta khuyên người cũng đừng làm, sẽ bị sét đánh chết, người thật sự không lo lắng trên đời có Thiên Phạt?"

Hàn Lâm kinh hãi nhìn Vân Tranh, bất luận làm sao cũng không nghĩ ra chỉ quá ngắn ngủi một buổi tối thời gian, Vân Tranh lại có thể đoán ra bản thân mục tiêu tên.

"Chớ giật mình, kỳ thực rất dễ đoán, Thành Đô phủ cần trốn đi gia tộc không nhiều lắm, có năng lực đặt mua như vậy một mảnh đất gia tộc cũng không nhiều lắm, nhìn nơi đó quy mô ta xác định, chỉ có mấy chục năm trước bị tiêu diệt tội phạm Lý Thuận gia tộc, nhưng nhìn cái kia nơi khắp cả thực cây phù dung, tốt hơn một chút cây giống chí ít vượt qua bách năm, cứ

như vậy, Lý Thuận gia tộc hiển nhiên không thể, duy nhất thích hợp chính là sớm đã bị diệt tộc mạnh vĩnh gia tộc, cái này cũng không khó đoán, dù sao người nhà bọn họ rất yêu thích cây phù dung không phải? Người hiện tại cho ta tiết lộ thêm một điểm các người con quạ quan tin tức, ta rất muốn biết các người đến cùng là một nhân vật ra sao, cười lâm không nói, vẫn là người nói cho ta con quạ quan như vậy một cái tên. Còn nói chỉ có ba cái lão đạo, dáng dấp của các người rất giống Sài gia "Hài nhi quân" a.

Các người năm đó thề sống chết không hàng, thái tổ không phải cũng không có đối với các người như thế nào mà, này đều là rất nhiều năm trước sự tình, thậm chí nên là các người tổ tông sự tình, làm sao đến hiện tại các người còn ở chinh chiến không ngớt a, có những này nội đấu công phu, u Vân Thập Lục Châu đều sớm bị các người lấy xuống, hiện tại còn làm như vậy lén lén lút lút sự tình, người coi như là đem mạnh vĩnh đời sau toàn bộ sát quang vậy thì như thế nào? Đơn giản là trên mặt đất có thêm mấy toà mỏ mới, này đều là đang làm gì a."

"Hài nhi quân" sự tình người là từ đâu biết được?" Hàn Lâm mồ hôi dòng suối nhỏ như thế đi xuống chảy.

"Sách sử a, thái tổ năm đó khoác hoàng bào thời điểm, đối với các người những này dư nghiệt đều thả một con ngựa, người liền không thể người đương thời gia mạnh vĩnh hậu nhân cũng cho một cơ hội?" Vân Tranh càng nói càng rõ ràng, từ một chỗ đột phá lập tức liền gỡ bỏ một cái lỗ thủng to, đem tất cả mọi người đều trần trụi đặt ở đại Thái Dương dưới đáy bệ sười.

Thấy Hàn Lâm cầm lấy bàn tay gân xanh nhảy tưng, Lục Khinh Doanh ngay lập tức sẽ ôm Vân Nhị kéo Tô Thức mau mau rời đi, đem hiện trường để cho Vân Tranh cùng vong hồn đại mạo Hàn Lâm.

"Quên đi thôi, không nên nghĩ động thủ, chỉ cần người vừa động thủ, con quạ quan coi như là triệt để phá huỷ, người bất giác Vân gia cơm canh ăn ngon quá đáng sao?"

Nói cho người, kỳ thực không phải người muốn ăn, mà là người trong bụng cổ trùng muốn ăn, vì lẽ đó mặc kệ ta làm cái gì cơm nước người đều sẽ cảm thấy phi thường ngon miệng, từ người tiến vào Vân gia ngày thứ nhất, ăn cái thứ nhất bánh bao, cũng là thuận tiện đem cổ trùng nuốt vào, sau đó những kia cổ trùng sẽ tiến vào trong huyết mạch của người ký sinh, biết cái gì là ký sinh sao? Chính là ở trong thân thể của người chậm rãi thành thực, lớn lên, đương nhiên, chất dinh dưỡng chính là máu thịt của người, người không có phát hiện Vân gia kỳ thực sạch sẽ quá đáng sao? Kỳ thực chúng ta đều là ở kiểm tra tới cùng có hay không cổ trùng tiết ra ngoài mà thôi."

Vân Tranh ung dung thông thả nói chuyện, một bên đem cái thứ năm bánh quẩy xé ra, phao tiến vào sữa đậu nành bên trong chậm rãi ăn. Thấy Hàn Lâm bất động chiếc đũa, càng làm một rất bánh quẩy phóng tới hẳn trong cái mâm nói: "Nhanh ăn đi, một hồi liền nguội, mới vừa nói đều là lừa người, không có chung trùng, càng không có cái gì khống chế người biện pháp."

Hàn Lâm nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn Vân Tranh nói: "Ta nghe nói qua Miêu Cường chuyện xưa, cũng đã từng nghe nói Hắc Vu thuật, trăm năm vô dụng, một khi thành tài chính là đại khủng bố! Gần nhất con quạ trong Quan chuyện gì đều không đúng, cười lâm lại sẽ thích một đồ đi, Thanh Phong cũng không muốn lại trở lại con quạ quan, người e sợ không biết, Thanh Phong bị ta xua đuổi hai về mới có vẻ không vui về con quạ quan đi tới, người có thể nói cho ta là duyên cớ gì sao?"

Hàn Lâm lá gan không nhỏ, ww uukanshu. net thế nhưng đối mặt Vân Tranh hẳn thực sự là đối với mình không có nửa điểm tự tin, một có thể đem "Ngũ lô Thiên Tâm chính pháp" làm game người, một có thể làm được có thể so với Thiên Phạt người, phóng tầm mắt đương đại, ai dám khinh thường nửa phần hào?

Nam chiếu người giỏi về sử dụng sâu độc thuật, vật này có người nói từ Xi Vưu thời đại liên xuất hiện, cùng bài giáo cũng có chặt chẽ không thể tách rời xoắn xuýt. Bài giáo thủy tổ là Đường triều thì pháp sư trần bốn Long, truyền thuyết hãn nguyên quán tương âm, không phải tăng phi đạo, phép thuật tự thành một trường phái riêng, cần thi một đạo quý bí cực kỳ, nếu như Vân Tranh đến từ những chỗ này, vậy thì quá khủng bố, vì lẽ đó mặc kệ Vân Tranh nói cái gì, hãn đều sẽ không nhỏ xem.

Nghĩ đến cuối cùng, Hàn Lâm buông ra bàn, cầm lấy bánh quấy bắt đầu ăn điểm tâm, mặc kệ tương lai muốn đối mặt kết quả như thế nào, hiện tại ăn cơm no còn là phi thường trọng yếu.

" kỳ thực nếu như người muốn giết mạnh vĩnh hậu nhân, ta sẽ không đi ngăn cản, thế giới này chính là bộ dáng này, người giết ta, ta giết người, ngược lại muốn chết, chết ở trong tay ai có quan hệ gì, người không cần nói cho ta giết người lý do, bất kể là ai, chỉ cần là người giết người, tổng có lý do, ta cũng giết rất nhiều người, không tư cách đối với các người bình phẩm từ đầu đến chân, có điều ta sau đó sẽ tận lực không giết người, giết người để ta không vui, đôi tay này còn muốn ôm kiêu thê, ôm ấp ấu tử, làm sao có thể đều là đẫm máu."

Vân Tranh sau khi ăn xong, xoa một chút miệng liền đem Hàn Lâm một người ở lại trên bàn ăn, chuẩn bị đi thư phòng, bắt đầu giáo dục Tô Thức làm sao từ hỗn loạn manh mối bên trong lý giải manh mối, đây là học tập toán học một tân phương pháp.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Thu Hoạch

Xem thường những kia nhỏ cỏ tận gốc người, Vân Tranh thậm chí cho rằng Tống thái tổ ở buông tha hài nhi quân thời điểm là đang diễn trò, từ khi ở đời sau đã thấy rất nhiều đủ loại trò khôi hài sau khi, Vân Tranh đối với kẻ thống trị không tín nhiệm đã tăng cao đến một mức độ không còn gì hơn.

Từ tình thần trên tiêu diệt đối thủ không tính, còn muốn từ trên triệt để tiêu diệt, này vốn là một vô lại hành vi, Triệu Khuông Dận cũng là thôi, Triệu quang nghĩa thực sự là không coi là một người tốt, Vân Tranh chỉ ít cho rằng ánh nền phủ ảnh chuyện này Triệu quang nghĩa tuyệt đối làm được.

Từ lão ông hành vi xem ra, bọn họ không phải bại hoại, không có vì tự thân an nguy làm giết người hoạt động, này bản thân liền rất đáng gờm, nếu nhân gia thiện lương, Vân Tranh tuyệt đối sẽ không đi làm cái gì kẻ ác.

Một bát canh gừng tình nghĩa vẫn là cần bảo lưu, cần cảm ơn, tuy nói canh gừng bên trong khả năng tăng thêm một điểm thứ khác, thế nhưng xuất phát từ đối với tự thân an toàn cân nhắc, cách làm như thế chút nào không coi là quá mức, nếu để cho Vân Tranh chính mình tới làm, to lớn nhất khả năng chính là đem kẻ xâm nhập giam cầm lên, cuối cùng cùng mình bộ tộc hòa làm một thể mới được.

Cười lâm đối với mình có ân, Hàn Lâm thầy trò hai ngày lao nhanh 500 dặm cứu viện tình nghĩa Vân Tranh để ở trong lòng, thế nhưng muốn bởi vì

những này liền không hề nguyên tắc làm việc, Vân Tranh cho rằng là không đúng.

Nhân giả nhạc sơn, trí giả nhạc thủy, câu nói này nói chính là hai loại cuộc sống khác quan, nhân giả bị động, trí giả chủ động, Vân Tranh yêu thích chủ động, không thích bị động, người lại không phải bàn tính châu, vì sao nhất định phải bát một hồi mới sẽ động đây?" Tô Thức, người hôm nay việc học chính là đọc thuộc lòng thừa pháp khẩu quyết, chuyện này đối với người hần là không độ khó. Đợi được lúc ăn cơm tối, ta thi toàn quốc giáo, bối sẽ không người liền xui xẻo rồi. Vân gia khẩu quyết biểu cùng người trước đây học được có chỗ bất đồng, hần là hoàn chỉnh một biểu đồ, một hồi người đi hỏi Vân Nhị muốn."

Vân tranh ở thi giáo Tô Thức toán học căn cơ sau khi, phát hiện đứa bé này học hồng bát, căn bản cũng không có cái gì hệ thống có thể nói, không thể làm gì khác hơn là bắt đầu lại từ đầu giáo đứa bé này.

Lục Khinh Doanh chính cầm một tờ bản đồ ở phía trên đánh dấu tiểu ô vuông, thấy Vân Tranh đã thi giáo xong Tô Thức, sẽ nhỏ giọng nói: "Ngài vì sao như vậy cấp bách? Thời gian còn nhiều a!"

"Không hơn nhiều. Ta nghĩ dùng tốc độ nhanh nhất đem Tô Thức tiến cử môn. Sau đó để hần bắt đầu tự học, như vậy ta liền có rất nhiều thời giờ tới làm chuyện của chính mình, phu nhân, tìm kiếm đạo hương nguyên sự tình liền như vậy coi như thôi. Ta lo lắng sẽ cho người ở đó mang đến giết tăng họa. Hàn Lâm đáng vẻ người cũng nhìn thấy. Con quạ quan cùng mạnh sưởng nhất định có cái gì không giải được thù hận, ta nghĩ hóa giải, vậy thì muốn xem thiên ý."

Nghe xong Vân Tranh. Lục Khinh Doanh đột nhiên cả kinh, liền vội vàng đem trong tay địa đồ cuốn lên đến, dự định thiêu hủy, trong thời gian thật ngắn, nàng đã xác định ba chỗ phi thường khả nghi địa phương.

Phía trên thế giới này kỳ thực sẽ không có bí mật, to lớn hơn nữa bí mật cũng không chịu nổi hữu tâm nhân tinh tế cân nhắc, đều sẽ có manh mối, bởi vì không làm được hoàn mỹ, vì lẽ đó, mọi người liền tin ngưỡng thiên vẫn còn không hoàn toàn như vậy một cái đạo lý, hoặc là đều là năm "số một" chạy trốn nói sự.

Dứt bỏ rồi buồn phiền sự tình,

Vân gia liền bắt đầu ở Thành Đô phủ đặt mua gia nghiệp, Lục Khinh Doanh cùng tịch nhục cùng với Lam Lam bắt đầu trắng trợn thu mua kén tằm, chuẩn bị chính mình ươm tơ đại nghiệp, Thực trung vốn là lấy gấm Tứ Xuyên nghe tên thiên hạ, không làm tơ lụa chuyện làm ăn có thể làm cái gì?

Lương lão gia trở lại Thành Đô, chuyện thứ nhất chính là đến Vân gia bái phỏng, phát hiện Vân gia chính đang chiêu mộ thợ thủ công, liền, vô cùng rộng lượng từ trong nhà đưa tới mười tên ươm tơ hảo thủ cung Vân gia khu trì.

Cùng Vân gia không giống, Lương gia ở quy mô lớn giảm thiểu tơ lụa trên tập trung vào, mà là đem phần lớn tinh lực chuyển hướng biên cảnh mậu dịch, bây giờ chuyên môn làm mậu dịch đội buôn, nhà hãn có tới ba chi, mỗi một chi năm giữ ngựa thồ số lượng đều không dưới bách so sánh nhiều.

Đem Thực trung ải mã đưa đi thổ phiên cảnh nội, lại dùng thổ phiên Khương đường mã đổi đi những kia ải chân mã đây chính là Lương gia cho triều đình mua chiến mã bí ẩn nhất con đường, chỉ là năm nay, thì có 1,200 thốt chiến mã bị triều đình chuyển vận đến mỗi cái chiến khu. Trong đó đưa đi thiên hoàn khánh đường binh mã kiếm hạt loại ngọc danh nghĩa chiến mã thì có tám trăm dư thốt.

Loại thế hành chết rồi đã có hai năm, Khánh Lịch bốn năm ở xây dựng thật eo nhỏ thành sau khi sẽ chết, tòa thành này loại thế hành rỗng rã xây dựng năm năm, trong lúc tự mình chọn thổ chuyên thạch, nói hẳn là một chết không chút nào khuếch đại.

Xuất phát từ đối với người này tôn kính, Vân Tranh thậm chí đem chính mình lợi nhuận trừ sáu phần mười, vì lẽ đó, Lương gia lần này cho vân tranh đưa tới tiền tài cũng không tính quá nhiều.

Nếu như trong F87B1R9K nhà chỉ có mình và Vân Nhị, Vân Tranh sẽ không có cảm giác gì, hai huynh đệ có ăn có mặc đã đủ rồi, như thế sẽ cười vui vẻ sinh sống, thế nhưng hiện tại có Lục Khinh Doanh, đối mặt Lương gia đưa tới tiền tài, Vân Tranh thì có chút thật không tiện.

Lục Khinh Doanh cùng tịch nhục cùng với Tiểu Trùng, ba người trốn ở trong phòng rỗng rã tính toán một ngày mới làm rõ.

Sau đó Lục Khinh Doanh hỉ cần cù đối với Vân Tranh nói: "Phu quân, bốn ngàn quán đây!"

Vân Tranh thật không tiện xem Lục Khinh Doanh mặt, còn tưởng rằng nàng ở oán giận, có chút lúng túng địa nói: "Năm nay nghe hoàn khánh trên đường tướng sĩ nói bọn họ bởi vì xây dựng eo nhỏ thành, đã không tiền, vì lẽ đó ta liền miễn rơi mất bọn họ sáu phần mười mua cây mã tiền, chỉ lấy bốn phần mười, chờ bọn hẳn sang năm có tiền, chúng ta nhiều hơn nữa muốn chút."

Lục Khinh Doanh nâng lên Vân Tranh mặt ở trán của hẳn mổ một hồi nói: "Mềm mại lúc này mới phát hiện mình gả cho đại tài chủ, bốn ngàn quán tiền lời a, còn có cái gì không vừa lòng, hoàn khánh trên đường khói lửa không dứt, các tướng sĩ có chiến mã cũng có thể nhiều giết hai cái cường đạo, chúng ta có ăn cơm tiền đã đủ rồi, lão tổ tông nói thật hay, tiền tài quá nhiều là họa không phải phúc, số tiền này vừa vắn đem ra kiến nhà

xưởng, Thành Đô phủ nhân gia cũng thêm một cái đến tiền phương pháp, rất tốt đẹp."

Vân Tranh kỳ thực đối với Đại Tổng tiền tài không có một sáng tỏ khái niệm, trước đây hai huynh đệ không cơm ăn, luôn cảm thấy có mua gạo tiền liền rất tốt, sau đó liền hy vọng có thể cho Vân Nhị thêm vài món ấm áp quần áo, cuối cùng tiền hơn nhiều, cũng là không nói gì tác dụng, bên ngoài cơm canh không có trong nhà ăn ngon, bên ngoài quần áo không có trong nhà làm xuyên thủng trên người thiếp thân, còn bên ngoài nữ nhân, Vân Tranh thực sự là không nhắc lên được xem ý nghĩ, khắp thế giới cái kia đều là mười ba mười bốn tuổi tiểu cô nương, như vậy tiểu cô nương đối với Vân Tranh tới nói có thể so với một đoàn con vịt, nếu như là Lục Khinh Doanh như vậy mười sáu, mười bảy tuổi lồi ao có hứng thú mỹ nhân, hoặc là như Hoa Nương như vậy thơm ngát mỹ nhân Vân Tranh còn cảm thấy thế giới này còn có thể cứu, nhưng là biến thái Đại Tổng, phạm là đặt tới trên mặt đài mỹ nhân, đều là loại kia không nhận rõ trước ngực phía sau lưng cá hồ như thể tiểu cô nương, vì lẽ đó Vân Tranh liền ngay cả nhìn nhiều hứng thú đều thiếu nợ phụng.

Lục Khinh Doanh thích nhất Vân Tranh điểm này, đi tới trên đường hai mắt nhìn bầu trời, kiêu ngạo rồi tinh rồi mù, trở lại Lục gia, đối mặt chính mình tỷ muội tổ khổ, cũng thảo nhiên nơi chi, chính mình phu quân tựa hồ ngoại trừ đối với mình có hứng thú ở ngoài, đối với nữ nhân khác không hảo cảm, Lam Lam như vậy mi mục như họa nữ tử, còn có tịch nhục như vậy dụ ngoan nữ tử, phu quân cả ngày đối mặt, lại như là đối mặt trong nhà những người khác như thế, không nhìn ra có cái gì không đúng.

Gần nhất ánh mặt trời xán lạn, chính là thu hoạch gạo thời điểm, Vân gia không có gạo có thể thu gặt, thế nhưng là có trên phương diện làm ăn tiền bạc có thể thu gặt, phu quân ở Thành Đô phủ tiến hành rồi một hạng đầu tư, mặc dù nói đi ra ngoài nghe không hay lắm, thế nhưng tiền lời thực tại không sai.

Hoa Nương gian nan từ tụt trong lồng rút ra một đại điệp giao tử, gian nan vụn phần đặt ở Vân Tranh trước mặt, rất hi vọng Vân Tranh nói số tiền này không cần, người lại lấy về.

Nhưng là Vân Tranh vẫn cứ từ Hoa Nương trong tay đem giao tử quất tới, một tấm một tấm mấy, xem Hoa Nương cực kỳ bi thương.

"2,600 quán a! Một tử đều không ít!" Hoa Nương âm thanh trở nên sắc bén lên.

"Ta cho Linh Tê các đầu bao nhiêu tiền? Ta đều quên." Vân Tranh chìm đắm ở kiếm tiền lạc thú bên trong không thể tự thoát ra được.

"3,400 quán, không tới một năm người liền thu hồi toàn bộ tiền vốn!" Hoa Nương đem lời nói đến mức nghiêng răng nghiêng lợi.

"Nói như vậy, con số không đúng vậy! Còn có tám trăm quán chạy đi đâu?" Vân Tranh nhìn nhìn Hoa Nương xẹp xẹp tụt lung, lại ở trên người nàng quét một vòng, ngày mùa hè bên trong xuyên bạc, không nhìn thấy nàng đem tiền giấu ở nơi đó.

"Người là cổ đông lớn, có thể chia hoa hồng, cũng cần tập trung vào không phải? Ta lại từ Vạn hoa lâu mua ba cái Nữ đồng, bỏ ra 2,100 quán, giá cao!"

Vân Tranh ngửa mặt lên trời thở dài, đem thân thể dựa vào ghế ai thán nói: "Nhìn dáng dấp người là dự định đem thanh lâu tiến hành tới cùng, ta nói tỷ tỷ a, ta có thể hay không không mở thanh lâu? Đem người như gia súc như thế mua được mua đi ta đều là trong lòng không thoải mái. Bằng không số tiền này toàn bộ cho ngài, ngài tọa ở nhà năm ăn đều được rồi, ta liền không còn bận việc hơn được không? Đem những cô gái kia toàn bộ phái đi, có được hay không a?"

Nói tới chỗ này Hoa Nương liền bị tổn thương tâm, đỏ mắt lên nói:
"Người là một có bản lĩnh, tử tử của người ta cũng coi như là một không lo ăn uống, nhưng là những cô gái kia làm sao bây giờ? Người hiện tại đem các nàng trả về, về đến nhà các nàng tháng ngày muốn so với hiện tại gian nan quá hơn nhiều, lại không nói những kia nói bóng nói gió, nói không chắc còn có thể bị cha mẹ huynh trưởng cầm bán lấy tiền, ww uukanshu.net đến thời điểm muốn tìm Linh Tê các như vậy một van xin hộ nghĩa địa phương cũng không tìm tới. Còn không bằng theo ta kiếm tiền, đợi được chính mình có một chút tích trữ, tìm một hàm hậu thành thật nông phu quá đời sau cũng được, tốt xấu đồ cưới phong phú, quý tiện sẽ không có người lăm miêng, chính mình cũng có thể làm chính mình chủ."

Con gái gia một đời cũng là chuyện như vậy, Hoàng liền bên trong thêm đường, cũng là để cho mình trải qua thoải mái chút là được rồi."

Vân Tranh đột nhiên đứng lên đến, vây quanh Hoa Nương xoay quanh tử, xoay chuyển vài cái vòng tròn sau khi tàn bạo nói: "Cười lâm lần này lại đây, ta bất luận làm sao cũng phải thúc đẩy các người nhân duyên, nữ nhân ngày thật tốt không nhiều, lại tha mấy năm, muốn đưa bé cũng thành vấn đề."

Hoa Nương ngậm lấy lệ ôm một hồi Vân Tranh nói: "Không cần, người Hoa Nương tử tử vẫn không có bị ối đến cần bức bách người khác cưới mức độ, nếu như tương lai lão, liền đi tìm người, ở nhà người cho ta một căn phòng, chờ ta chết già, liền làm phiền người giúp đỡ đem ta chôn, đợi được sau đó nhà người tử tôn cho người viếng mồ mả thời điểm, thuận tiện giúp ta thiêu một cái tiền giấy cũng chính là. . ."

"Cái này tự nhiên không có vấn đề, có điều, người vẫn là đem tiền thả xuống có được hay không? Đó là ta tiền lãi, người không thể ngay cả ta tiền lãi đều lấy đi, bằng không tương lai lấy cái gì dưỡng người."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Ta Chính Là Đến Hưởng Phúc

Hoa Nương bắt đắ dĩ đem giao tử từ tụ trong lồng lấy ra, tiếc nuối nói: "Chính đi lại tình thời điểm, một mực kéo tới tiền trên, người người này chính là cái không có tim không có phổi. Số tiền này có thể đều là bọn tử muội tiền mồ hôi nước mắt, người cũng không cảm thấy ngại nảm."

"Ta là đi nhằm vào lạc lối cừu con, là bị người mang vào câu bên trong, người Linh Tê các dự định mở bao lớn a, cũng không thể đem khắp thiên hạ phụ nữ đảng hoàng đều đưa vào thanh lâu chứ? Người chuẩn bị đem phu thê ân ái toàn bộ chuyển hóa thành giao dịch?" Vân Tranh vội vàng đem tiền cầm về, bỏ vào trong lồng ngực lúc này mới yên tâm một điểm.

Hoa Nương khanh khách cười lên, vỗ tay nói: "Chủ ý này hay a, cái gì ân ái a, kỳ thực đều là lừa người, không bằng đem ra đổi tiền, ta sau đó liền hưởng cái mục tiêu này xuất phát."

Vân Tranh không dám nghĩ sau này mình muốn trên Lục Kinh Doanh giường còn muốn giao phí khủng bố cảnh tượng, lắc đầu một cái đem tình cảnh này từ trong đầu vấy đi ra, nhỏ giọng đối với Hoa Nương nói: "Sau đó a, không nên nói bậy, ở ta trước mặt nói thế nào đều được, đến bên ngoài nói như vậy sẽ bị người ta nắm lấy nhược điểm đưa người trầm đường."

Hoa Nương cười hắc hắc một tiếng nói: "Ai dám? Tối không ăn thua ta cũng có thể bính cái đồng quy vu tận, người cái kia "Thiên Phật" ta giấu đi rất ổn thỏa, ai muốn là đem ta bức cuống lên, người cho rằng ta không dám đem nó đốt hương về thân thể hảm vút? Thổ phỉn người ta đều giết chết mười mấy cái, bọn họ tính được là cái gì!"

Vân Tranh cười bốc lên ngón tay cái, đồ mười nướng như vậy đầu đất cùng Hoa Nương liền không có cách nào so với, vì tưởng thưởng Hoa Nương thật tính cách, Vân Tranh không chỉ lại cho nàng một bó hỏa dược, còn thân hơn tự xuống bếp cho nàng luộc một bát mì sợi, coi như là khen thưởng.

Làm mì sợi thời điểm, Lục Khinh Doanh đi tới Vân Tranh bên người nhỏ giọng nói: "Thiếp thân cũng phải ăn, đúng rồi, tịch nhục cũng muốn ăn, còn có a, Lam Lam cũng phải ăn, F8f9PJFJ quên đi, phu quân, ngài đem toàn gia bữa trưa đều làm được đi!"

Sau khi nói xong liền mang theo Tiểu Trùng lắc mông chi đi ra ngoài, Hoa Nương cười sấp không được, tựa ở trên cây cột đi xuống lầu, cầm trong tay dưa chuột cũng rơi trên mặt đất, Lục Khinh Doanh đây là không phát hiện Hoa Nương ngay ở ngoài tường, bằng không đánh chết nàng đều sẽ không như thế làm, nàng lòng tự ái mãnh liệt có thể nổ tung Vân gia.

Đây chính là ghen, Hoa Nương từ cửa sổ bên ngoài dò vào đầu nói: "Này sau đó có thể muốn nhiều đến mấy lần, không vì cái gì khác, liền vì là xem người phụ nhân ăn chua niệp thổ đáng vẻ, như vậy còn có thể nhắc nhở chính ta vẫn không tính là quá già, có thể làm cho thanh xuân mạo mỹ mềm mại ghen rất hiếm có."

Vân Tranh không thêm để ý Hoa Nương, nàng chính là một tìm việc tính tình, làm diện ăn đơn giản chính là làm thêm chút thịt thái mà thôi, đơn giản, vật liệu gấp bội mà thôi, không coi là việc khó, đầu bếp nữ ra sức cán đi ra thật nhiều mì sợi, ném vào trong nồi lớn đun sôi sau khi, dội trên thịt thái một người một bát, Vân Tranh cố ý cho mình thêm vào mấy biện tử tân toán, bắt hòa các nữ nhân hướng về đồng thời tập hợp, ngồi xõm ở ngưỡng cửa ăn thơm ngọt.

Vân Nhị từ trước đến giờ đều cùng đại ca cùng tiến cùng lui, miễn cưỡng bưng chén lớn cũng ngồi xõm ở Vân Đại bên cạnh, tình cờ há mồm từ Vân

Đại trong tay cầm một cái toán biện tử, Tô Thức cảm thấy thú vị, cũng ngồi ở ngưỡng cửa học anh em nhà họ Vân dáng vẻ ăn cơm, Lục Khinh Doanh ngay ở trước mặt Hoa Nương không tiện phát tác, vẫn cứ mang theo nụ cười ăn xong nàng khó chịu nhất một bữa cơm.

Hoa Nương cười như run cầm cập như thế lên xe ngựa của chính mình, Lam Lam, tịch nhục liếc mắt nhìn nhau tiếng hô muốn đến xem sổ sách liền chạy không còn bóng , còn Vân Nhị cùng Tô Thức, hai người quyết định đi đem tiêu mã dắt ra đến, cười nó đi Tô gia.

Vân Tranh thấy trong phòng chỉ có mình và Lục Khinh Doanh, làm bộ nhìn hai bên một chút, liền dự định đi thư phòng đọc sách, lại bị Lục Khinh Doanh chặn chẽ kéo, gào khóc xưa nay không phải Lục Khinh Doanh phong cách, Thục trung núi sông đã sớm giao cho nàng nham thạch như thế cứng cõi thần kinh, con mắt lớn không chớp lấy một cái chờ Vân Tranh cho nàng một cái giải thích, tại sao Hoa Nương đến rồi, gia chủ sẽ đích thân xuống bếp?

"Chuyện làm ăn đồng bọn! Nhân gia là cho chúng ta đưa tiền đến,

Nhất định phải hảo hảo chiêu đãi!" Vân Tranh đem lại nói nghĩa chính từ nghiêm.

"Ồ? Vậy thì quái, làm Vân gia bà chủ, ta dĩ nhiên không biết chúng ta cùng thanh lâu còn có liên quan, không biết ta phu quân cùng Hoa Nương đến cùng làm cái gì chuyện làm ăn a?"

Nghe được Lục Khinh Doanh nói như vậy, Vân Tranh lập tức liền không có sức, ngồi ở trên ghế đối với Lục Khinh Doanh nói: "Lúc trước ta ở Đâu Sa Huyền có ba cái bằng hữu, một đạo sĩ, một hòa thượng, một cô gái, đạo sĩ là cười lâm, và trên là Ngũ Câu, nữ tử chính là Hoa Nương, này ba cái bằng hữu đều phi thường ghê gớm, chúng ta đồng thời thiết kế giết chết nguyên sơn giặc cướp cùng thổ phiến người, phu nhân, người căn bản là

không nghĩ tới, Hoa Nương lúc trước chính là nguyên sơn Đạo thổ phi bà, nàng hận thấu giặc cướp, vì lẽ đó vẫn ở thiết kế làm sao giết chết nguyên sơn Đạo, kết quả cùng kế hoạch của chúng ta bất mưu nhi hợp, Hoa Nương ở nguyên trên núi, không chỉ thiết kế giết chết giặc cướp đầu lĩnh, càng là dùng cơ quan giết chết mười mấy cái thổ phiên người, cuối cùng một cây đuốc thiêu hủy nguyên sơn lương thảo đồ quân nhu, để thổ phiên người tay không mà phản, người nói, như vậy nữ tử có đáng giá hay không đến kính phục một hồi?"

Lục Kinh Doanh nghe kinh ngạc cực kỳ, nàng căn bản là không nghĩ tới Hoa Nương sẽ như vậy ghê gớm, nhớ tới vừa nãy chính mình hẹp hòi, có chút mặt đỏ, bỗng nhiên lại nghĩ tới Hoa Nương thân phận, không khỏi hỏi: "Như vậy anh thử làm sao sẽ đi mở thanh lâu?"

Nói tới việc này Vân Tranh liền buồn bực, từ trong lòng móc ra dày đặc một tờ giao tử ngã tại trên bàn nói: "Ông trời mới biết nàng tại sao yêu thích mở thanh lâu, rõ ràng có nhiều chuyện như vậy có thể làm, nàng một mực liền quyết định thanh lâu, trong bốn người chỉ ta là tài chủ, bằng hữu nghĩ thông thanh lâu, tuy rằng thanh danh bất hảo nghe, hay là muốn đại lực giúp đỡ a. Ai biết nàng dĩ nhiên là một mở thanh lâu cao thủ, không tới một năm liền cho chúng ta mang đến hơn hai ngàn quán tiền lời, cho nên mới muốn xin mời nhân gia ăn cơm."

Lục Kinh Doanh đầu óc căn bản là chuyển có điều đến loan, một anh thư cùng một thanh lâu tú bà thực sự là không có cách nào đặt ở cùng một chỗ khá là, cẩn thận cầm lấy cái kia xấp giao tử đối với Vân Tranh nói: "Lẽ nào chúng ta mới là Linh Tê các to lớn nhất cổ đông?"

"Không sai! Việc này ta căn bản là không dám nói với người, trong lòng đối với thanh lâu nghề này không có hảo cảm." Nói cho cùng Vân Tranh vẫn là làm lão sư xuất thân, điểm này nghề nghiệp độ nhạy cảm vẫn có.

Lục Kinh Doanh thả tay xuống bên trong giao tử ôm Vân Tranh đầu thương tiếc nói: "Đáng thương phu quân, không hiểu ra sao liền thành thanh lâu cổ đông lớn, tiếp tục như vậy không thể được, ngài cùng Hoa Nương ký kết kế ước sao?"

"Không có, những kia tiền vốn là từ nguyên sơn cùng với thổ phiên người nơi đó chiếm được, nên có nàng một phần, ai biết Hoa Nương là cái ngành tức giận, nhân gia không chấp nhận, nói là vào cổ, không phải vào cổ nhân gia cũng không chấp nhận, lúc trước thuyết phục nàng năm tiền liền rất không dễ dàng, ai có công phu ký kết kế ước."

Lục Kinh Doanh vỗ tay cười nói: "Đây mới là người đáng tin, phu quân mấy ngàn quán tiền tài ném đi chỉ vì tin nặc, Hoa Nương mấy ngàn quán tiền tài ném lại đây cũng là vì tin nặc, bằng hữu như thế cũng ít khi thấy, không có kế ước, một lời có thể quyết, rất thoải mái a! Nguyên lai các người khô rồi nhiều chuyện như vậy, dưới một hồi lại làm chuyện như vậy nhớ tới nhất định phải gọi trên ta. Quá thoải mái..."

Lục Kinh Doanh tinh thần chấn hưng đi ra ngoài, Vân Tranh liếc mắt một cái vừa còn ở lại trên bàn giao tử, phát hiện chúng nó đã không gặp, vợ của chính mình thực sự là một cao thủ, biết dùng cách gì có thể đem tiền lấy đi còn không để cho mình nơi ở một cái lúng túng mức độ.

Vân Tranh ngồi ở thư phòng bắt đầu lúc đọc sách, Hàn Lâm đạo sĩ an vị ở Vân Tranh song dưới, không hề chú ý cùng Vân Tranh ở đọc sách, có một câu không một câu nói chuyện: "Năm đó, chúng ta tổ tiên không cho Triệu Khuông Dận từ trần kiêu môn hạ trái qua, kết quả nhân gia từ phong khâu môn tiến vào Biện Lương thành, tổ tiên cho rằng chết chắc rồi, kết quả Triệu Khuông Dận đem phong khâu gác cổng quan giết, nhưng trọng thưởng chúng ta tổ tiên, đồng thời ban tên cho "Hài nhi quân" đây là một cái phi thường chuyện bí ẩn, có thể nói cho ta, người tại sao biết chưa?"

Vân Tranh từ trong phòng ném ra một quyển (Viễn Sơn tạp ký) đi ra, thiếu kiên nhẫn nói: "Thứ chín hiệt, hàng thứ bảy, nói chính là chuyện của các người, lão Triệu gia đặc xá các người sau khi, các người liền cảm ơn đức, xin thề bất tương phụ.

Trong sách liền nói nhiều như vậy, ta đoán các người cuối cùng biến thành người gia mật thám khắp nơi hỏi thăm tin tức, trong bóng tối diệt trừ Nam Bình, Hồ Nam, sau Thục, nam Hán, nam Đường những này hoàng thất hậu nhân, vì là Tống Triều có thể nói lập xuống công lao hãn mã, quên đi thôi, những người kia đều sắp bị các người giết sạch rồi, người liền cho người ta lưu một hơi, Đại Tống hiện tại, tôn không sùng nho, hoàn thiện khoa cử, sáng lập thi điện, tri nhân thiện nhậm, dày lộc dưỡng liêm chờ một loạt trọng đại cử động hạ xuống, nhà bọn họ giang sơn chính là làm bằng sắt, các người giết người chỉ có thể cho lão Triệu gia trên mặt bôi đen, Triệu Khuông Dận liền sai vinh nhi tử đều không giết, đưa cho Phan Mỹ nuôi nấng, hài tử kia ngày sau còn có thể chức vị, đây chính là nhân gia Triệu Khuông Dận lòng dạ , còn lung tung giết người, thật là là Triệu Khuông Nghĩa mới làm ra sự tình chứ? Các người nếu như thật sự muốn báo đáp Triệu Khuông Dận, trước tiên đem ánh nến phủ ảnh bí ẩn mở ra lại nói, các người hiện đang làm ra sự tình thực sự là không biết mùi vị."

Hàn Lâm lật xem vài tờ thư, liền chán chường khép sách lại còn nói: "Đây là tổ tiên bàn giao hạ xuống nhiệm vụ, lão đạo ta khá là yêu thích đi dạo xung quanh, ww uukanshu. net nhìn thấy chuyện bất bình liền ra tay một lần, như vậy du hiệp sinh hoạt một lần để ta phi thường si mê, giết người lại như người nói, thật sự rất không có gì hay."

"Vậy người ở lại Vân gia làm gì, đi tìm lão Liêu này điếm tiền, trên lưng người kiếm, vậy thì đi, xuất kiếm môn, dọc theo Trường Giang xuôi nam, một chiếc thuyền con tải một vị hào hiệp, gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, ở trong nhân thế thư ức lòng dạ làm đầu, chỉ cần mình quá thoải mái, ai đi quản tham quan ngang ngược đầu người cuồn cuộn, thiên không

trường gian, ta vì là Diêm vương, cỡ nào đã nghiền sinh hoạt người không đi quá, nhất định phải giết một ít không có tội lỗi phụ nữ trẻ em lão nhân, để cho mình không thoả mái, tội gì đến tai!"

Hàn Lâm đem Vân Tranh thư vứt trả lại hắn nói: "Cười lâm từng nói với ta người thật giống như cùng người khác không giống nhau, một hồi từ bi như Bồ Tát, một hồi hung ác như đạo tặc, hắn nói có lúc đều không nhận rõ người đến cùng là đại gian đại ác người, vẫn là trí tuệ Đại Dũng hạng người. Cũng may người người này chỉ cần tán đồng rồi một người, sẽ toàn tâm toàn ý đi đối xử, làm bằng hữu tốt lắm lắm.

Vân Tranh đến cùng để quyển sách xuống, nằm nhoài trên bệ cửa sổ, từ Hàn Lâm trong tay đoạt lấy hồ lô rượu uống một hớp nói: "Kỳ thực a, đại gian đại ác hạng người cũng là trí tuệ Đại Dũng người, từ xưa anh hùng không người hiền, ta người này làm việc khá là theo chính mình bản tâm, có rất ít mục đích tính, vì lẽ đó người không cần phải nhắc tới phòng ta, ta đến Đại Tổng, chính là định đi hưởng phúc, không có ý định gây phiền phức." chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến ▽ thủ phát ▲ đầu phiếu đề cử, vé tháng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất. Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Lữ Gia Bí Mật Bất Truyền

Tháng ngày trải qua rộn rộn ràng ràng, luôn có người đến nhà, Bành Lễ tiên sinh hai ba ngày liền đến một chuyến kiểm tra một chút Vân Tranh việc học, nghe nói Vân Nhị bái ở Tô Tuân môn hạ cũng đại vi mãn ý, tổng nói mình không có thời gian, nếu như thời gian đầy đủ, sẽ đích thân giáo dục Vân Nhị, không cho lương tài mỹ ngọc bị long đong.

Làm Tô Thức, tô triết, cùng với Tô Cảnh trước tiên tới được thời điểm, lão tiên sinh ở thi giáo Vân Nhị thời điểm, tùy ý thi giáo Tô Thức tô triết vài câu sau khi kinh hãi! Phái trong nhà lão bộc hoả tốc về nhà, đem ra một phong kín phong thư, từ đã ố vàng vỏ ngoài trên liền có thể biết được vật này không bình thường.

"Trước đây lão phu cùng Lữ gia lão ông lữ thân phu đã từng chế tác quá một bộ đề thi, nội dung bên trong bao quát quân tử đức, tiểu nhân trí, núi sông tụng, cùng với lễ nhạc ca, chính là vì kiểm tra đánh giá một hồi Lữ gia tiểu nhi trí tuệ. Hồi thúc đến ất, đã là hiếm thấy, cũng không biết này ba con trai có thể không tiến vào giáp bình."

Vân Tranh hiếu kỳ vô cùng, muốn quan nhìn một chút, bị Bành Lễ tiên sinh trách cứ: "Đây là Lữ gia bí mật bất truyền, lão phu quan chi đã là quá mức, làm sao có thể bị người biết được nhân gia tuyệt mật?"

Mắng xong Vân Tranh rồi hướng ba đứa hài tử nói: "Các người hôm nay chỉ cho phép đáp đề, đề mục bên trong không cho phép tiết ra ngoài, có từng rõ ràng?" Ba cái tiểu nhân : nhỏ bé gật đầu liên tục, Bành Lễ tiên sinh

đem Vân Tranh cùng Tô Cảnh trước tiên đuổi ra thư phòng sau khi, liền bắt đầu thi giáo ba đứa hài tử. Còn đem cửa sổ quan thật chặt.

Vân Tranh đối với Tô Cảnh trước tiên nói: "Người năm nay đã mười bốn tuổi, không thích dùng bộ này đề, đợi được ngày sau ta cũng biết ra một bộ đề mục đi ra, người cũng theo làm một dưới, không coi là việc khó. Cái gọi là thi giáo trí lực, đơn giản chính là dùng lượng lớn đề hải chôn vùi thí sinh, ở đơn vị thời gian trong nhìn bọn họ có thể đáp trên bao nhiêu, cùng với bọn họ trả lời cái nào một loại đề mục chuẩn xác suất cao nhất, để phán đoán đứa bé này am hiểu nhất học vấn, do đó làm được có độ công kích giáo dục, nói đến a, như vậy thành tài suất xác thực tương đối cao, có điều cũng có rất lớn sai lầm, tỷ như Vân Nhị trí tuệ Bành Lễ tiên sinh là trắc không ra."

Tô Cảnh trước hết nghe Vân Tranh, quét qua vừa nãy xấu hổ, kỳ quái hỏi Vân Đại: "Vì sao? Lễ nào tiểu việt trí tuệ khác hẳn với người thường hay sao?"

"Không phải như vậy, chủ yếu là Vân Nhị học thức khá là tạp, tầm mắt khá là rộng, điểm này tiểu thức, tiểu triết thức ngựa cũng không đuổi kịp, vì lẽ đó trận này cuộc thi, là trắc không Xuất Vân hai tài nghệ thật sự."

Ngày mùa hè Thành Đô phủ oi bức dường như lồng hấp giống như vậy, mà Bành Lễ tiên sinh còn đem cửa sổ đóng chặt, trong thư phòng vào lúc này nhất định oi bức không thể tả, một ông già, ba cái tiểu hài tử không biết có thể hay không ngao được.

Vân Tranh đem nha hoàn hô qua đến, làm cho nàng cho trong thư phòng đưa đi một ít nước ô mai, liền nắm thủy trong giếng ướp lạnh những kia , còn Lục Khinh Doanh cùng Lam Lam, tịch nhục trở về muốn uống, hiện tại lại đi thả xuống đi mấy bình vẫn là đến cùng.

Vân Tranh tìm một khối râm mát địa phương, đem ghế nằm tha lại đây, nằm ở phía trên, lắc quạt hương bồ chậm rãi chờ đợi cuộc thi kết quả, Tô Cảnh trước tiên không quá thích cùng Vân Tranh nói chuyện, cũng nằm ở hoa viên ải trên tường, chỉ là ánh mắt liên tục nhìn chăm chăm vào cửa lớn xem, hẳn sợ dĩ nhân nhĩ oan ức đến Vân gia đến, chính là vì muốn xem thêm xem Lam Lam.

Thiếu niên người đều là có buồn phiền, Vân Tranh thăm thiết biết điểm này, mặc kệ là tình dục, vẫn là ái tình, đều là bọn họ hết sức ngóng trông, mà Đại Tống từ không thiếu hụt những kia miêu tả mỹ lệ tình ái họa quyển sách, Vân Tranh đã sớm phát hiện Tô Cảnh trước tiên thích nhất chính là sơn dã quái đàm luận, cùng miêu tả tình yêu nam nữ trên phố sách nhỏ. Tỷ như hương diễm (lục châu rơi lâu), miêu tả tự do luyện ái (hồng phát dạ hôn) ngay ở Hoán Hoa Khê hiệu sách, thì có (tên Tiết đào truyện), bên trong đầy rẫy lượng lớn tính miêu tả, hầu như cùng (thiên địa âm dương giao chinh Đại Bi phú) chuyên môn giáo dục thanh niên nam nữ chuyện phòng the công năng như thế , còn, những kia uế (trong phòng thuật) càng là nhiều vô số kể, phàm là gia đình giàu có gả con gái, ở con gái đồ trang sức trong tráp đều sẽ thả một quyển, Lục Khinh Doanh trong đồ cưới thì có,

Đến hiện tại, Lục Khinh Doanh cũng lấy Vân Tranh đều sẽ lén lút quan sát, chỉ cần bị Vân Tranh nắm lấy, sẽ ngượng không đất dung thân.

Trừ đó ra, còn có thật nhiều miêu tả sơn tình quý quái bút ký thức, Khai Sơn tác phẩm tiêu biểu chính là (liễu nghị truyện), có điều văn nhân đại thể hèn mọn, chung quy phải đem mình ảo tưởng miêu tả xa hoa, liền, cố sự tình sắc liền không thể tránh khỏi. Vân Tranh ở Thành Đô phố chợ trên từng thấy, có người cùng Long yêu nhau, có người cùng hồ ly yêu nhau , còn nhân hòa ốc đồng làm sao yêu nhau, Vân Tranh nghĩ đến rất lâu đều không nghĩ rõ ràng, lặng lẽ hỏi qua Lục Khinh Doanh, bị người ta thóa mạ vì là hạ lưu!

Tô Cảnh trước tiên chính là xếp vào một bụng những thứ đồ này, hẳn có lúc cũng sẽ chính mình viết một ít cố sự, Vân Tranh lén lút xem qua, viết không tốt lắm, thế nhưng thiếu niên người kích động đúng là bị biểu hiện một mười phần mười.

Hiện tại cái tên này nằm ở ả trên tường, ánh mắt mê ly, mặt đỏ tới mang tai, không cần phải nói lại một lần nữa rơi vào chính mình trong ảo tưởng không thể tự kiểm chế, cũng không biết lần này hẳn ảo tưởng chính là hồ ly vẫn là ốc đồng?

Mặt trời ngã về tây, Lục Khinh Doanh các nàng còn ở trong xưởng bận rộn, hiện tại Vân gia rất kỳ quái, nam nhân trốn ở nhà ngủ ngon, ra ngoài làm việc, nuôi gia đình sống tạm tất cả đều là công việc của nữ nhân, Lam Lam xen lẫn trong Vân gia nữ nhân chồng bên trong bận rộn rất là hài lòng, cũng không biết Lục Khinh Doanh có thể hay không cho Lam Lam tiền công, thế nhưng đã thác Hoa Nương cho Lam Lam tìm một thiếp thân hầu gái, người thị nữ này nhưng là phải càng theo Lam Lam một đời, cho nên bọn họ phi thường xoi mói.

Trong thư phòng ba đứa hài tử đột nhiên vọt ra, ở Bành Lễ tiên sinh giám thị dưới, vội vã tiến vào nhà vệ sinh, ào ào niệu xong sau khi lại đầu đầy mồ hôi đi vào nhà tử, mà Bành Lễ tiên sinh thoát đến cũng chỉ còn dư lại bên trong đan, trong tay quạt hương bồ lay động phi thường chịu khó.

Cuộc thi đang tiếp tục, này đã qua nhanh hai canh giờ, cũng không biết ở trong đó còn có bao nhiêu vấn đề khó, để ba đứa hài tử như gặp đại địch. Tô Cảnh trước tiên ngủ thơm ngọt, mộng làm cũng cùng đẹp, ngum nước lưu lão trường, không cần thiết quấy rối đứa nhỏ này tươi đẹp nhất thời gian, nghe đi ra bên ngoài có buôn bán trái cây âm thanh, liền đẩy thương lượng cửa sau, chuẩn bị đi xem xem.

Nhìn thấy bán trái cây, Vân Tranh liền thở dài, coi như là đến tìm hiểu, người cũng trang như một điểm a, nhà ai một con lừa trên xe liền chứa

Thành Đô phủ có thể nhìn thấy hết thấy hoa quả?

Rau diếp duẩn, ngọt qua, bạch đào, Nam Kinh kim đào, thủy nga lê, kim hạnh, tiểu dao cây mận, Hồng Lăng sa giác nhi, dước cây đu đủ, Thủy Mộc qua, thực cây hoa hồng các loại. Nam Phương đến có quả vải, Long Nhân, hoa qua, chuối tây làm, hoa qua chỉ chính là cam quýt loại cây phật thủ, mùi vị không tốt lắm.

Lục Khinh Doanh trong nhà quả đào hiện tại vẫn là lục, không có cách nào ăn, thế nhưng cái tên này có thể có biện pháp làm ra nhiều như vậy hoa quả, bản lĩnh tuyệt đối không nhỏ.

"Bán qua, người đem hết thấy trái cây đều lưu lại đi, đi phía trước hỏi quản sự đi đòi tiền." Vân Tranh định đem hẳn hoa quả toàn bộ mua xong, liền không tin hẳn còn có thể có cơ gì ở lại vân trước cửa nhà không đi.

Hàn Lâm cũng đã từ bỏ tra phóng mạnh sưởng hậu nhân dự định, bọn họ còn chính mình tìm tới cửa, đều là vây quanh Vân gia ở loanh quanh, Hàn Lâm đã sớm theo đuôi bọn họ biết rõ cửu khúc khê địa hình, nếu như không đến cái gì cũng tốt thật địa, đây chính là không tin người kết cục, Vân Tranh đối với cái kia lão ông quá mức cẩn thận cách làm, rất bất mãn.

Mình cũng không có nói cho Hàn Lâm cửu khúc khê ở nơi đó, là người nhà của chính mình người không cẩn thận bại lộ hành tung, vậy thì không oán được Vân gia, chuyện của mình làm, vậy thì do chính người đi gánh chịu.

Bán qua còn có chút không tình nguyện, thấy quý, có người không nói giới một hơi đem người trái cây toàn bộ mua xong, người dĩ nhiên sẽ không đồng ý? Cũng không biết những người này có phải là hoàn toàn tách biệt với thế gian lâu, đã biến thành kẻ ngu si.

Ở Vân Tranh quý dị dưới ánh mắt, cái kia bán trái cây lúc này mới muốn Khởi thân phận của chính mình, liền vội vàng gật đầu cúi người đem trái

cây toàn bộ làm tiến vào Vân gia, mắt thấy cái tên này cầm tiền ở Vân gia đông nhìn tây nhìn, Vân Tranh thở dài đối với hắn nói: "Người trở lại nói cho Mạnh lão đầu, để hắn yên tâm, Vân gia không có ý định đem hắn ẩn thân địa nói cho người khác biết, đúng là người hai ngày nay đã đem người ngoài tiến cử cửu khúc khô, thật ở tên kia bị ta khuyên nhủ, không muốn giết các người, vì lẽ đó các người là an toàn, hảo hảo quá cuộc sống của chính mình là tốt rồi, không cần thiết như vậy cẩn thận chặt chẽ, ngược lại các người sớm muộn sẽ bị phát hiện."

Bán trái cây gia hỏa con mắt ánh sáng xanh lục mới bay lên đến, Vân Tranh liền lùi về sau hai bước nói: "Đừng nghĩ giết người diệt khẩu, người cũng giết không được, hiện tại thì có bốn cái cung sắn đối diện người, người trở lại nói cho Mạnh lão đầu, liền nói Vân gia chủ nhân nói rồi, năm lần lộn mê hồn dược canh chừng đãi khách, không phải là một thói quen tốt, nói cho Mạnh lão đầu, rảnh rồi đến Vân gia làm khách, ta sẽ không ở trong trà thả thuốc bột, gọi hắn yên tâm."

Bán trái cây cẩn thận đi về phía trước một bước, hắn không tin Vân gia sẽ có cung nỏ, một con Hắc Vũ tiễn, đoạt một tiếng liền đình ở dưới chân của hắn, bán trái cây mồ hôi trên đầu thác nước như thế đi xuống chảy, thế nhưng miệng hợp rất kín, không nói một lời.

Thương Nhĩ từ thụ sau lưng đi ra, ww uukanshu. net chân liên tục vừa đá vừa đạp đưa cái này bán trái cây đạp ra khỏi nhà, ầm một tiếng, liền khép lại cửa lớn, tên như vậy ở lại Vân gia, quả thực chính là không biết mùi vị.

"Vân Đại, vừa nãy cái tên này đúng là động sát tâm, không bằng ta chạy lên phía trước, đem hắn kết quả đi quên đi." Vân tranh bất đắc dĩ nhìn Thương Nhĩ, cái này ngày xưa thuần phác người sống trên núi, cùng mình có điều là ở Hồng Trần bên trong lăn một vòng, liền đã biến thành giết người như ngóc ác ôn, thật sự không biết nói cái gì tốt.

"Nhĩ thúc, ngài liền xin thương xót, chúng ta hiện tại không giết người, lão tộc trưởng gửi thư bên trong nói rõ, muốn ngài cẩn thận mà ở Vân gia đờ, không muốn gặp rắc rối, có kiến công lập nghiệp cơ hội liền mò một cái, không có cơ hội như vậy, liền quyền khi này thứ đi ra là đến mở mang hiểu biết. Lão nhân gia không cho phép thăm thăm bọn họ lại đây, nói chúng ta rể : cái đều ở Đậ Sa trại, tương lai chết rồi đều muốn chôn trở lại."

Thương Nhĩ xoay hai lần miệng nói: "Nhàn tẻ nhạt, tám mươi vài mẫu Tang Điền, mười sáu người chăm nom, có thể có bao nhiêu việc cho chúng ta làm, người còn Nguyệt Nguyệt trả thù lao, đại gia luôn cảm thấy tao đến hoảng."

Vân Tranh vung vung tay nói: "Chúng ta là người một nhà, đó cũng không là tiền công, là lệ phân, cầm tiền liền tích góp điếm, có thêm sau đó liền để Lương gia giúp đỡ sao trở lại, hiện tại các người không quá F8SVeeij đi kỹ viện bên trong mù chung chạ."

Thương Nhĩ nhìn Vân Tranh sau lưng trái cây, tiến lên nhắc lên hai khuông vừa đi vừa nói: "Vô vị, không đáng!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Gian Lao 1 Ngày

Khởi hành quản lý tổ nạp tân, hoan nghênh các vị tiểu đồng bọn báo danh:

Đại trời nóng khí bên trong, trái cây đều bị sương đến ẩm áp, cầm một viên kim hạnh bái đi bì thả trong miệng, lại như là hương về bỏ vào trong miệng đi vào một khối mật đường, Đại Tổng đồ ăn Vân Tranh xưa nay đều là khinh bỉ, chỉ có nơi này hoa quả, hẳn là bách ăn không nề, cứ việc không có hậu thế những kia hoa quả đẹp đẽ, không có một thật vẻ ngoài, thế nhưng mùi vị không nói.

Vân gia cùng, không có hầm băng, vì lẽ đó, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là chọn tràn đầy một rổ hoa quả dùng dây thừng mang theo ngâm mình ở nước giếng bên trong, đợi được Lục Khinh Doanh bọn họ trở về, liền có thể ăn được lạnh lẽo hoa quả.

Thái Dương đã rơi xuống trên ngọn cây, trong thư phòng vẫn không có động tĩnh, Tô Tuân đến rồi, Vân gia tô tứ nói cho Tô gia, nhà hẳn hai vị tiểu thiếu gia đang tiếp thụ Bành Lễ tiên sinh thi giáo, đợi rất lâu rồi không có tin tức, vì lẽ đó Tô Tuân liền tự mình lại đây một chuyến.

Tiểu ngữ vừa cảm giác Vân Tranh xin mời Tô Tuân ngồi xuống, muốn đi thôi Tô Cảnh trước tiên tỉnh lại, không nghĩ tới Tô Tuân khoát khoát tay nhỏ giọng nói: "Để hẳn ngủ thêm một hồi, đứa nhỏ này thân thể rất kém cỏi, ngủ một giấc cũng có thể giúp hẳn một chút chống cự khô nóng."

Vân Tranh cảm thấy có như vậy cha già kỳ thực là một loại may mắn khí, vì lẽ đó cũng sẽ không đi quấy Tô Cảnh trước tiên mộng đẹp, từ trong ấm trà đổ ra một chén trà lạnh đưa đến Tô Tuân trong tay nói: "Bành Lễ tiên sinh lấy ra kinh thành lữ di giản bí mật bất truyền, muốn dựa theo mặt trên biện pháp cho này ba đứa hài tử làm một ước định, chỉ là không nghĩ tới thời gian sẽ dùng lâu như vậy, đã hai canh giờ, lại tiếp tục như thế, đối với cái kia ba đứa hài tử chính là một loại dày vò."

Tô Tuân lấy làm kinh hãi, đặt chén trà xuống đứng lên đến kinh hỏi: "Người là nói Bành Lễ tiên sinh ở dùng (tiểu nhi kinh) thi giáo vân việt, Tô Thức, tô triết?"

Vân Tranh mê hoặc nói: "Không biết cái gì là (tiểu nhi kinh), thế nhưng Bành Lễ tiên sinh nói, đó là lữ di giản gia bí mật bất truyền, không chỉ không cho ta cùng cảnh trước tiên quan sát, còn muốn cái kia ba đứa hài tử xin thề không được truyền ra ngoài , còn có phải là (tiểu nhi kinh) liền không biết."

"Vậy thì đi rồi, lữ thân phu bào chế ra một loại tân trắc toán tiểu nhi thông tuệ trình độ biện pháp, bị hãn coi là bí mật bất truyền, lúc trước bệ hạ hỏi lữ di giản yếu loại biện pháp này, đều bị hãn lấy không phải Lã thị tử tôn không được tùy tiện vận dụng cố lấp liếm cho qua, đây là một đại gia tộc quý giá nhất của cái, tự nhiên không chịu khinh truyện, nếu như là ta làm ra thứ này, cũng sẽ mè khen mè dài đuôi không truyền ra ngoài, giống như người vậy dễ dàng liền đem toán học bí tịch truyền ra ngoài người, thực sự là quá hiếm thấy."

Nói một hồi, Tô Tuân liền khôi phục yên tĩnh, bưng chén trà cái miệng nhỏ uống trà lạnh, vừa cùng Vân Tranh trò chuyện này ba đứa hài tử sai biệt tính, cũng không biết lữ di giản biện pháp ở này ba đứa hài tử trên người có thể hay không tạo tác dụng, dù sao mỗi một đứa bé chính là một độc lập cá thể.

Vân Diệp cái nhìn khá là bi quan, như vậy biện pháp ở đời sau cũng đã bị dùng nát, những kia hài tử đáng thương đối mặt vô số loại thiên kỳ bách quái học tập phương pháp mệt mỏi, cũng chưa từng nghe nói một loại nào học tập phương thức có thể thích hợp hết thầy hài tử.

Chính là bởi vì có sai biệt tính, thế giới này mới sẽ muôn màu muôn vẻ, mỗi người đều có chính mình rất lập độc hành một mặt, nếu như có một loại phương pháp, có thể đem mọi người biến thành đồng nhất loại người, phương pháp như thế gọi là truyện tiêu, mà không gọi là học tập.

Cửa thư phòng tụ tập người càng ngày càng nhiều, mặc kệ là hầu nam, vẫn là nha hoàn đều đưa cổ dài chờ thiếu gia từ cái kia trong cửa đi ra, thật giống nhà hãn thiếu gia chính đang tiến vào Long Môn đại khảo.

Môn rốt cục mở ra, ba cái sức cùng lực kiệt hài tử từ bên trong đi ra, phờ phạc làm cho đau lòng người, cũng không biết lữ di giản đến cùng xảy ra điều gì dạng biến thái đề mục có thể đem người dẫn vật thành bộ dáng này.

Bọn nha hoàn đã sớm chuẩn bị kỹ càng ôn ôn nước tắm, không giống nhau : không chờ Vân Tranh cùng Tô Tuân tiến lên hỏi dò, liền mang theo ba đứa hài tử đi trong phòng rửa ráy thay quần áo,

Như vậy muện trời nóng khí, đại nhân đều không chịu được, không cần nói ba đứa hài tử.

Bành Lễ tiên sinh cảm tức khiến hữu hiệu như cũ, Vân Tranh vẫn không thể tiến vào thư phòng của chính mình, lão già tiếng cười lớn không ngừng từ trong thư phòng truyền tới, cười quá lợi hại thời điểm, còn đem bàn đập ầm ầm vang vọng.

Tô Tuân phun ra một hơi sau khi đối với Vân Tranh nói: "Xem ra ba đứa hài tử không phụ mọi người nhìn, đầu đề trả lời không sai."

"Này vốn là chuyện trong dự liệu, mặc kệ là Vân Nhị, vẫn là tiểu thức tiểu triết, đều là nhất thời chi tuyến, lũ công người như vậy đều có thể thu được trung thượng thành tích, không lý do chúng ta hài tử sẽ kém hẳn!"

Tô Tuân kỳ quái đối với Vân Tranh nói: "Người đối với niềm tin của bọn họ làm sao so với ta còn muốn đủ?"

Vân Tranh quý dị cười nói: "Ta biết, ta tự nhiên biết!"

Trong thư phòng khói đặc cuồn cuộn, Bành Lễ tiên sinh chính đang thiêu bài thi, lão già đem bảo mật công tác làm được cực hạn, quả nhiên đợi được trong thư phòng khói đặc tan hết, lão già liền nghiêm mặt đi ra, giả vờ cao thâm không nói một lời, Vân Tranh không tốt vạch trần lão già, rõ ràng cười khóe mắt nếp nhăn đều đang không ngừng nhảy lên, không muốn cho người cảm thấy ba đứa hài tử thi đến cũng không tốt.

"Cũng không tệ lắm!" Lão già nằm ở trên ghế nằm, hưởng thụ Vân Tranh bưng tới trà lạnh, đến nửa ngày mới từ trong miệng phun ra hai chữ, nói xong hai chữ này sau khi lại nhìn chấp tay mà đứng Tô Tuân nói: "Người dạy con có cách a!"

Tô Tuân miệng nhếch một hồi, mau mau khom người cảm ơn tiên sinh khen, như vậy tán thưởng đối với hắn mà nói đã là cao nhất ca ngợi.

Mắt thấy tiên sinh cả người mồ hôi, Vân Tranh hầu hạ tiên sinh tắm rửa, một bên hướng về tiên sinh trong thùng gỗ thêm nước nóng một bên nhỏ giọng hỏi: "Tiên sinh, vân việt thành tích e sợ ra ngoài ngài dự liệu ở ngoài chứ?"

Bành Lễ tiên sinh nằm ở trong thùng gỗ thở dài một tiếng nói: "Lũ công đã là hiếm thấy nhân tài, thế nhưng so với vân việt cùng Tô Thức hai người vẫn là chênh lệch ba phần, cùng tô triết tương đương. Vân việt tầm mắt rộng, Tô Thức lòng dạ lớn, lão phu nhiều năm trước tới nay cầu mãi nhân

tài, lại ở lão phu tuổi già mới từng cái hiển hiện, thật là khiến người ta tiếc nuối a."

"Mười năm trồng cây, trăm năm trồng người, nhân tài xuất hiện không thể là chuyện một sớm một chiều, lão nhân gia ngài ở Thục trung tâm cần cày cấy một đời, có thể nhìn thấy ánh rạng đông đã là chuyện may mắn, lại nói còn có đệ tử chén rượu này cho ngài ăn mỗi, lão gia ngài từ lượng làm sao cũng sẽ ngàn chén không say a."

Bành Lễ tiên sinh duỗi ra khô gầy cánh tay giật Vân Tranh một cái, thầy trò hai người, bèn nhìn nhau cười, rất là vui vẻ. Lão già đến cùng chưa có nói ra Vân Nhị bọn họ đến cùng thi như thế nào, biết tâm tư của hắn, là lo lắng bọn nhỏ nổi lên kiêu ngạo tâm tư, đối với bọn họ tương lai trưởng thành bất lợi.

Bận rộn cả ngày lão già, ăn một bát mì sợi, trở về đến phòng khách nghỉ ngơi đi tới, lớn tuổi, lại bị dày vò cả ngày, hắn đã buồn ngủ cực điểm.

Ba đứa hài tử cũng là như thế, mỗi một người đều như là bị sương đánh qua giống như vậy, liền ngay cả tối bướng bỉnh Tô Thức đối mặt thích nhất thịt kho tàu đều không có cái gì khẩu vị, ăn một chén nhỏ cơm tẻ, liền thả xuống bát đĩa không ăn, tô triệt cũng giống như thế, Tô Tuân, Tô Cảnh trước tiên vác lên huynh đệ hai người, giẫm những tia nắng còn sót lại của mặt trời chiều hướng về Tô gia đi đến.

Vân Nhị nhìn đại ca nói: "Biến thái, phi thường biến thái, vô cùng biến thái, còn làm sao tên biến thái pháp, chờ ta tỉnh ngủ sau khi lại cho người tinh tế giải thích." Tịch nhục không ở, không thể làm gì khác hơn là do Vân Tranh công lấy hắn trở về phòng bên trong ngủ.

Đứa nhỏ này khả năng thật sự mệt muốn chết rồi, phóng tới trên giường liền vù vù ngủ, Vân Tranh xả lại đây một cái chăn mỏng tử cho hắn đắp kín, phát hiện giữ nhà xà vừa vặn bàn thành xà trận bàn ở chiếu trên, Vân

Tam cũng rất sớm oa ở Vân Nhị dưới giường, hết thấy đều rất hài hòa, đứa nhỏ này hiện tại không thể rời bỏ giữ nhà xà cùng Vân Tam, tựa hồ đã coi bọn họ là thành tính mạng của mình bên trong một phần.

Trên cửa sổ tráo màu trắng màn cửa sổ bằng lụa mỏng, có Thanh Phong xuyên thấu qua đến, thổi đến mức màn gờ lên lên, Thành Đô khí trời quá mức oi bức, còn không cần đem cửa sổ đóng lại, hoàn cảnh như vậy phi thường lợi cho giấc ngủ.

Trong nhà là nghỉ ngơi địa phương, lão Liêu điều khiển xe ngựa đem Lục Khinh Doanh, Lam Lam, tịch nhục, cùng với Tiểu Trùng đưa trở về, bốn người này cũng có vẻ cực kỳ uể oải, Lam Lam bây giờ liền ở tại Vân gia, về đến nhà sau khi, các nàng liền thoải đều chẳng thềm nói, liền trở về phòng của mình rửa mặt một phen, Vân Tranh giúp đỡ Lục Khinh Doanh xoa bóp phía sau lưng nhỏ giọng trách nói: "Làm sao đem mình làm cho như thế luy? Đơn giản chính là một ươm tơ nhà xưởng, nếu vì nó, một muốn chết rồi nhân tài là đại đại không đáng."

"Hiện tại, không còn là một nhà đơn giản ươm tơ nhà xưởng, hiện tại chúng ta nhà xưởng quan hệ đến 316 hộ người nuôi tằm sinh tử. Thiếp thân đi tới cấm quan thành lĩnh phê văn, quan gia cho chúng ta phê 316 hộ người nuôi tằm làm chúng ta mở đầu tằm hộ, hàng năm những này người nuôi tằm thuế má là muốn thông qua chúng ta nhà xưởng nộp lên trên quan gia, hết thấy chính lệnh cũng cần do chúng ta truyền đạt cho tang nông. Nói cách khác, chúng ta cùng 316 hộ người nuôi tằm đã bị trói ở một sợi dây thừng lên, bọn họ hàng năm sản xuất kén lớn, cần ưu tiên cung cấp nhà chúng ta, có tốt như vậy sự ươm tơ nhà xưởng không nhiều a, nhờ có Lão tiên sinh nói rồi thoải, bằng không chúng ta nhà xưởng chính là một làm đêm phường."

Trong nhà mỗi người đều uể oải đan xen, ww uukanshu. net Vân Tranh chợt phát hiện chính mình thành một không còn gì khác oắt con vô dụng, thật vào hôm nay hỗn một chút hoa quả, từ giếng nước bên trong nói ra,

tiên linh linh nhận người yêu thích, lúc này mới cứu vãn lại một chút mặt mũi.

Lục Khinh Doanh thích ăn quả đào, tuy nói bạch đào không có nàng gia mật đào ăn ngon, vào lúc này có quả đào ăn cũng không có cái gì tốt chọn kiếm, Lam Lam yêu thích cây hoa hồng, loại này chua xót Điem Điem tiểu trái cây tựa hồ phi thường đối với khẩu vị của nàng, chỉ chốc lát liền ăn một đồng lớn, còn tịch nhục, nàng cái gì đều yêu thích, cái gì đều yêu thích nếm thử, từ ngọt qua, bạch đào, Nam Kinh kim đào, thủy nga lê, kim hạnh, tiểu dao cây mật, Hồng Lăng sa giác nhi, dước cây đu đủ, Thủy Mộc qua nàng đều có hứng thú nếm thử, Tiểu Trùng lại như là một con chân chính sâu, chỉ cần là ngọt nàng liền ai đến cũng không cự tuyệt.

Bữa tối sau nước ăn quả thật giống không tốt lắm, đây là người nào nói tới? Vân Tranh quên, hiện tại không quan tâm đến nó, chỉ cần mình cùng người khác đều trải qua thoải mái, quản nó sẽ sản sinh cái gì không tốt hiệu quả.

"Phu quân hôm nay F8PdcYwC đi tới thành trong đô thành? Làm sao đem trên mặt đường trái cây đều mua về?" Lục Khinh Doanh ở ăn hai viên quả đào sau khi không rõ hỏi Vân Tranh, trong ngày thường, Vân Tranh không có thói quen như vậy.

"Có người dùng lừa xe ở chúng ta hậu môn mua đi, vì lẽ đó, ta liền toàn bộ mua lại, bằng không hẳn không đi..." chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến ▽ thủ phát ▲ đầu phiếu đề cử, vé tháng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất. Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Người Tốt 1 Làm Liền Chịu Thiệt

"Chúng ta tại sao đều là phiền phức không ngừng?" Lục Khinh Doanh cẩn thận đóng cửa sổ lại.

"Không biết, rất có thể cùng tính tình của ta có quan hệ, luôn cảm thấy thế giới này thật giống không đúng lắm, liền muốn ra tay hoàn nguyên sự vật diện mạo thật sự, kết quả cuối cùng chính là xả không ngừng, lý còn loạn, mà ta lại thiếu hụt giải quyết tốt đẹp sự kiện năng lực, vì lẽ đó đến cuối cùng chỉ có thể dùng bạo lực để giải quyết, lưu lại rất nhiều phiền phức.

Tỷ như hiện tại đều ở chúng ta chu vi loanh quanh bán thập cẩm trái cây người, nếu như ta không lắm miệng, để bọn họ bị Hàn Lâm giết chết, bọn họ liền không có cơ hội ở chúng ta chu vi bán trái cây.

Hiện tại ngược lại tốt, Hàn Lâm mặc kệ chúng ta, ẩn đi chế giễu, người cũng không biết chuyển đi nơi nào."

Lục Khinh Doanh thấy Lam Lam cùng tịch nhục đều đi rồi, lúc này mới vịn Vân Tranh vai nói: "Không phải thế giới này không đúng lắm, mà là ngài không đúng lắm, người hầu vào bàn tử chính là sai lầm lớn, này một trong số đó, ăn mặc nho bào ngồi xồm ăn cơm ngài là người số một, này thứ hai, thanh lâu khói hoa địa chính là yến khách giao hữu địa phương tốt, phu quân từ không mời bạn tốt đi tới, này thứ ba, đối với thiệp thân dung túng, đối với tịch nhục dung túng..."

Lục Khinh Doanh càng nói càng hăng hái, Vân Tranh con mắt càng trợn càng lớn, đến cuối cùng thực sự không chịu được lúc này mới nói: "Phụ nhân nói, ta có thể đánh người cùng tịch nhục? Còn có thể đi thanh lâu? Ta mặc dù là trong một khe núi đi ra để nhũ, ngài nếu như nói như vậy, ngày mai ta liền dự định đi Linh Tế các, chính mình chuyện làm ăn ta cho tới bây giờ không đến xem quá, thật đúng!"

Lục Khinh Doanh cười đem một hạnh nhét vào Vân Tranh trong miệng cười vui vẻ địa nói: "Ngài coi như thiếp thân chưa từng nói, khỏe mạnh ở nhà đọc sách, bên ngoài những kia ong bướm không kết bạn cũng được."

Liền biết nữ nhân là nói một đằng nghĩ một nẻo một loại sinh vật, Lục Khinh Doanh chính là muốn nói Vân gia sau đó nên có quy tắc, người hầu cùng chủ nhân không thể cùng nhau ăn cơm, Vân Tranh cũng không thể ngồi xồm ở ngưỡng cửa ôm chén lớn nhai toán biện tử ăn cơm, còn mặt sau hai cái có điều là chuyện cười nói xong, có người phụ nữ kia sẽ thích trượng phu đi thanh lâu?

Giai cấp vật này vĩnh viễn cũng không thể bị tiêu diệt, chỉ có phân công không giống mà không có địa vị không giống, câu nói này nói cho cùng là một câu lừa mình dối người, e sợ nói ra câu nói này người, chính mình cũng không tin đi.

Trước đây Vân Tranh dạy học sinh thời điểm chính là như thế dựa theo này một cái kính tiến hành giáo dục, còn bọn nhỏ có tin hay không vậy thì không thể ra sức, dù sao, thi tám mươi phân hài tử muốn so với thi sáu mươi phân hài tử càng thêm được lão sư sủng ái.

Chính mình lời đã nói ra mặc kệ có phải là chính xác, chí ít chính mình muốn làm đến, Vân Tranh vẫn chính là làm như vậy, tuy rằng có lúc bị bốn học tức giận đến giận sôi lên, hận không thể đem đầu của hắn mở ra, kiên quyết tri thức rót vào, trên mặt vẫn như cũ muốn dẫn nụ cười, nhìn chăm

chăm bốn hài tử cặp kia vô tri con mắt cười nói: "Không sao, lão sư nói tiếp một lần."

Lục Khinh Doanh từ nhỏ đã ở gia tộc lớn lớn lên, nàng có thể thiên lương, có thể thương hại người khác, thậm chí Vân Tranh tan hết gia tài trợ giúp bị khổ người nàng đều một câu nói đều sẽ không nói, thế nhưng, chính mình vẫn là trượng phu, nhất định phải đứng một góc độ khác trên xem thế nhân, ta là bố thí giả, ta từ nhỏ hơn người một bậc.

Trật tự là một loại đẹp, không nhớ rõ câu nói này là ai danh ngôn, nói rất đẹp, cũng nói tới rất tàn khốc, chim nhận quần bay lượn thời điểm liền muốn xếp thành bát tự hoặc là chi tự, Lão Hồ liền muốn ăn thịt, thỏ liền muốn ăn cỏ, ngựa chính là làm cho người ta cười lấy, đầu cơ chính là dùng để cày ruộng, quan chức thiên chức chính là dân chăn nuôi, giặc cướp thiên chức chính là cướp đoạt...

Chỉ có Vân Tranh xen vào Lão Hồ cùng thỏ trong lúc đó, xen vào quan chức cùng giặc cướp trong lúc đó.

Chúng ta sinh hoạt thiên địa tựa hồ cũng là một lao tù...

Lục Khinh Doanh biết trượng phu là một người thông minh, hưởng cổ không cần búa tạ, nhẹ nhàng điểm một câu,

Nếu như trượng phu đồng ý cái, hẳn sẽ cái, nếu như không muốn, hẳn liền sẽ tiếp tục làm theo ý mình, Vân Tranh như vậy trượng phu đã phi thường hiếm thấy, có chút khuyết điểm cũng vấn đề không lớn.

Trải qua mệt nhọc một ngày, sắc trời mới vừa tối, Vân gia liền rơi vào Hắc Ám, chỉ có phòng gác cổng trên mang theo hai trần màu đỏ đèn lồng, mặt trên đại hồng chữ hỷ đều không có rút đi...

Một cái túi lớn khóa từ ngoài tường diện phi vào, bịch một tiếng đi ở trong sân, bao quần áo bị suất mở ra, lộ ra bên trong bạc, ở dưới ánh trăng

lập loè u lạnh ánh sáng lộng lẫy.

Đại cửa bị mở ra, Thương Nhĩ cẩn thận thò đầu ra, tịch liêu trường nhai trên không có bất kỳ ai, chỉ truyền đến vài tiếng cầu phê.

Vân Tranh ăn mặc áo đuôi ngắn nhìn trên bàn bao vây cau mày, bạc hình thức rất kỳ lạ, là loại kia hai con lớn, trung gian tiểu nhân : nhỏ bé con thoi hình Ngân phán, nắm lên trong đó một viên, lật xem một lượt, cẩn thận phân biệt một hồi mặt trên minh văn, "Rộng rãi chính mười tám năm... Đây là Thực quốc quốc chủ mệnh sửng đang chấp chính mười tám năm thời điểm rên đúc.

Như vậy Ngân phán tổng cộng có hai mươi hai viên, một viên chính là mười ba hai, tiền không coi là nhiều, thế nhưng những này Ngân phán thế nhưng mặt trên minh văn rất khủng bố, vật như vậy chỉ ứng nên xuất hiện ở Đại Tổng hoàng cung, tuyệt đối không nên xuất hiện ở Vân gia.

Vân Tranh dù muốn hay không lập tức để Thương Nhĩ nhắc lên bạc, leo tường đi ra ngoài đem này một đại thù lao tử ném vào mặt sau hoa sen đường! Đối với Vân Tranh mệnh lệnh Thương Nhĩ từ không do dự, bởi vì dưới cái nhìn của hắn, Vân Đại xưa nay thì sẽ không phạm sai lầm.

Còn lại hộ sẵn bản từ trong cửa chính đi ra ngoài, dọc theo tường vây tìm tòi, bọn họ đều là tốt nhất thợ săn. Chỉ chốc lát liền phát hiện manh mối, vách tường bên ngoài trước là thê thê cỏ dại, tới gần đông tường địa phương có dấu chân người, sáu người chia làm hai đội bọc đánh quá khứ, nhưng không có nhìn thấy người, dấu vết đến trên đường liền biến mất rồi...

Vân gia cũng có bạc, Lục Khinh Doanh đã nhanh chóng ở một cái đồng dạng trong cái bọc bao một đại thù lao tử, sau đó liền giấu ở chính mình dưới đáy giường, lo sợ bất an nhìn sắc mặt tái nhợt trượng phu.

Bành Lễ tiên sinh cũng bị đã kinh động, đến đến đại sảnh trên, nghe Vân Tranh giảng giải chuyện đã xảy ra sau khi, trầm mặc một hồi đối với Vân

Tranh nói: "Đi nghỉ ngơi đi, chờ một trận người muốn ngủ đều không có cơ hội."

Vân Tranh nhìn thấy Thương Nhi trở về, Thương Nhi không được dấu vết gặt gù, Vân Tranh cao nổi lòng lo lắng lúc này mới buông ra, Thương Nhi rất sẽ tàng đồ vật, hẳn tàng đồ vật, phỏng chừng không có người nào có thể tìm được, trong trại tổ khí Vân Tranh mơ ước rất lâu, đều không có đắc thủ.

Canh tư thiên cái mỗ thanh truyền về, Vân Tranh tọa ở đại sảnh trên ni ốống trà, nếu như đêm đó có thể bình an quá khứ, như vậy liền nói rõ cái nào tiền là Mạnh gia cho cấm khẩu phí. Nếu như tối nay không thể Thái Bình vượt qua, liền nói rõ Mạnh gia đây là muốn chuẩn bị vu oan, một văn nhân, một quan chức, tư tàng Thực quốc quốc khổ tàng bảo, là bất luận làm sao cũng không còn gì để F8ktmQeq nói.

Đế lên bàn bát trà, ở hơi run run, bên trong nước trà cũng nổi lên gợn sóng, Thành Đô phủ ngựa không nhiều, nhiều nhất chính là con lừa cùng La Tử, có thể chạy ra kinh thiên động địa hiệu quả, chỉ có chiến mã, thật ác độc Mạnh gia a, mật báo đối tượng lại là quân đội!

Vân Tranh nở nụ cười khổ, thực sự là một hồi tai bay vạ gió, Mạnh gia hậu nhân không biết bị cái gì kích thích, lại phản ứng lớn như vậy, Vân Tranh hiện tại hầu như dám khẳng định, cửu khúc khe hiện tại nhất định không ai, cho dù có, cũng là một ít phi thường phổ thông hương nông, cái kia râu bạc lão ông, chỉ sợ là thấy không được.

Có thể có khôi giáp xuyên đã là tướng quân, đây là một vị tử thất phẩm vĩnh hưng quân phó Đô Chỉ Huy Sứ, không giống cái quân nhân, đúng là rất giống một cái âm lãnh rắn độc, không lớn trong đôi mắt liêu lĩnh thăm thăm ánh sáng xanh lục, đây là bọn hắn đang nhìn đến có tài có thể phát thời điểm đặc hữu ánh mắt.

"vĩnh hưng quân? Đem chủ là ai? Cũng không biết hầu như Hải đại nhân hiện ở nơi nào? Đại Tổng quân luật trên nói rõ ràng, một mình dẫn quân vượt qua năm mươi tức là phản loạn, không biết người trong tay có thể có quân thư? Vị kia Thượng Quan ký phát? Có thể hay không có hồ sơ?"

Vân Tranh liếc mắt nhìn tán loạn ở đứng các nơi Thương Nhĩ chờ người, chấp tay hướng về cầm đầu quan quân đặt câu hỏi, nếu như những người này dám nhảy vào Vân gia một bước, Thương Nhĩ trong tay bọn họ hỏa dược bồng sẽ đốt ném quá đến, giết sạch rồi sau khi ghê gớm mua chuộc nam, cũng hoặc lên phía bắc đều không phải vấn đề nan giải gì. Chỉ là muốn rời khỏi Đại Tổng, trong lòng dù sao cũng hơi không quá thoải mái.

"Ha, hắc, hắc, diệt Thục cuộc chiến còn chưa kết thúc, nghe nói nơi này có thừa nghịệt, bản tướng cố ý tới xem một chút." Vị chỉ huy này khiến nhìn thấy Vân Tranh tựa hồ không có nửa phần sợ sệt ý tứ, này phi thường ra ngoài dự liệu của hắn ở ngoài, nghe được hầu như biến tên sau khi, không khỏi sửng sốt một chút, suy nghĩ hồi lâu rốt cục nghĩ ra một cái cố.

"vậy thì là nói người là một mình điều binh đi? Ta đếm xem a, không tính người phái đi đồ hậu môn nhân thủ, nơi này quân sĩ liền vượt qua năm mươi, người chết chắc rồi! Ta vẫn chưa từng nghe nói một quân tốt một mình xâm lấn quan gia trạch địa sau khi còn có thể toàn thân trở ra.

Hay là người cho rằng chỉ cần giết đi Vân gia toàn gia, sau đó sẽ ngầm chiếm đi hết thái gia tài, chỉ cần trên dưới chuẩn bị một phen sau khi, sẽ tiếng trầm giàu to? Nghĩ tới quá đẹp chứ?

Nương, cười ta đưa đi vĩnh hưng quân chiến mã, đến thanh tra tịch thu nhà ta, thực sự là hay lắm, từ nay về sau, vĩnh hưng quân đừng hòng lại từ Thành Đô phủ thu được một thớt chiến mã!"

Cầm đầu quan quân không khỏi lùi về sau một bước nhìn Vân gia cửa nhà, ww uukanshu. net giạt mình nói: "Vân gia là quan lại nhân gia?"

Vân Tranh không hề trả lời, nhìn những kia đã rút đao ra tử quân tốt nói: " đã sớm nghe nói vĩnh hưng quân trên đường oan hồn năm dày đặc, nguyên tưởng rằng là Chiến chết oan hồn, bây giờ mới biết, các người đang đùa giết lương mao công xiếc, hiện tại lá gan càng ngày càng lớn hơn, cướp đoạt một hai bách tính cũng là thôi, làm sao, lòng tham không đáy bên dưới, bắt đầu hướng về kẻ sĩ động thủ thật sao?"

Cướp đoạt cướp đều phi thường mất mặt, trước đó không tìm hiểu, vội vã ra tay, chỉ nhìn các người như vậy oắt con vô dụng cũng có thể diệt hết Vân gia? Năm đó ở Đâu Sa Huyền, giết một tội quan đều tử thương nặng nề, hiện tại không biết có hay không tiến bộ?"

Vân Tranh vừa dứt lời, bảy cánh mũi tên liền đồng loạt đóng ở Vân gia ngưỡng cửa, phát sinh ong ong chiến hưởng.

"Người dám tư tàng cung nô?" Quan quân rút cuộc tìm được cơ, vĩnh hưng quân quanh năm cùng đạo phi tác chiến, nhìn thấy cung nô tuy rằng giết mình, nhưng còn không đạt tới muốn bọn họ chặt vật chạy trốn mức độ.

Vân Tranh từ trong lòng móc ra một khối Đâu Sa Huyền bộ quân cung thủ Yêu Bài ở trước mặt của hấn lắ lắ, sau đó liền để nơm nớp lo sợ địa tô tở đóng lại cửa lớn, đồng thời cao giọng hạ lệnh, chỉ cần có tặc nhân dám leo tường đi vào, giết chết! chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến ▽ thủ phát ▲ đầu phiếu đề cử, vé tháng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất. Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Vân Trường Sinh

"Vân Nhị cùng Khinh Nhu bọn họ hiện tại nên đến Lục gia trong vườn đào chứ?" Vân Đại ngồi ở trên bậc thang, ôm đầu gối nhìn đen thùi đầu tường hỏi chính đang liên tiếp dây thừng Thương Nhĩ.

"Đã sớm nên đến, Vân Đại, một hồi những này đồ chó không giảng đạo lý, chúng ta có phải là giết ra ngoài? Có người làm cho cái kia đồ vật, ta cảm thấy chúng ta có thể vẫn giết về Đâu Sa trại." Thương Nhĩ đem trong tay dây thừng ném xuống đất, dùng một cái chân giẫm dây thừng, trong tay cầm lấy một đầu, đem vừa nãy đánh thẳng kết triệt để xuyên chết.

Dây thừng rất nhỏ, bị hấn ở trong sân lít nha lít nhít xuyên vài đạo, có cao có thấp, này vốn là là để phòng lợn rừng biện pháp, bị hấn dùng ở Vân gia trong sân.

Trong quân đội đều là những người nào Vân Tranh quá rõ ràng, coi như là cái kia hầu như biến còn có thể nghĩ Đâu Sa Huyền tình cảm giúp Vân gia một cái, Vân gia cũng tuyệt đối tránh khỏi không được rủi ro kết cục, hiện nay kế sách, trước tiên đem sự tình làm lớn, vượt qua quân đội những người kia dự liệu, đây mới là mạng sống chi đạo, bây giờ trong nhà chỉ có chính mình mấy người, đánh một trận Vân Tranh cũng không sợ, Bành Lễ tiên sinh ở lại Vân gia chỉ có thể chuyện xấu, lão nhân gia ngoài trừ lớn tiếng quát lớn vài tiếng ở ngoài không có bất kỳ tác dụng gì, dọa không lùi những này đây đầu nghĩ phát tài binh lính.

Hiện tại Thành Đô Tri Phủ chức quan không lớn, không có quyền biết vĩnh hưng quân bản lĩnh, thế nhưng ở Đại Tổng quan văn chức quyền

thường thường muốn so với võ tướng đại quá nhiều, vinh hưng quân đem chủ, thấy cùng cấp Tri Phủ, cũng cần chấp lễ gặp lại, hiện tại liền xem Tri Phủ cùng Lỗ Thanh Nguyên bọn họ lúc nào lại đây.

Leo tường rất nhiều người, có điều ở vượt qua tường sau khi, phát sinh một tiếng tiếng kêu thảm thiết FDzroDBO đau đớn sau khi liền không ngừng rên rỉ, có vẻ cực kỳ thống khổ. Cây thăm bằng trúc tử đâm xuyên bàn chân, thống khổ như thế người bình thường hẳn không chịu được . Còn rơi vào cạm bẫy người, Thương Nhĩ bọn họ liền thuận thực che lên thảm cỏ cái nấp, chờ cái kế tiếp kẻ xui xẻo rơi vào đến.

Không để ý tới những kia ném xuống vũ khí ôm chân kêu thảm thiết quân tốt, dùng dây thừng bó thành một chuỗi dài, dựng lên cao cao cái giá, mỗi một người đều treo ở trên giá, không cao lắm, người bên ngoài vừa vặn có thể nhìn thấy thôi.

Tri Phủ, Lỗ Thanh Nguyên. Lục gia kỳ thực đều dựa vào không được. Có điều có một người nhất định có thể đáng tin, vậy thì là Hàn Lâm, cái này chết tiết lão đạo nếu như không biết Vân gia sẽ xui xẻo mới là quái sự, Vân Tranh thậm chí hoài nghi tình cảnh này kỳ thực đều là cái này chết tiết lão đạo mua bán lại đi ra. Muốn người nhà họ Vân tính mạng còn không đến mức. Chính mình tàn nhẫn mà hù dọa hấn một lần. Hấn nếu như không trả về đến mới là quái sự.

Nương, cười lâm chính là trong quân đội võ tướng xuất thân, nhìn dáng dấp quan giai còn không thấp. Phổ thông tiểu tốt ai đi quan tâm đàn uyên chi minh cùng đưa cho Tây Hạ tuổi tộ? Bốn mươi năm trước ký kết minh ước quan hấn đánh rằm!

Võ tướng có thể dễ dàng rời đi quân đội? Cái tên này trên mặt liền ản vàng đều không có, Địch Thanh trên mặt đều có, hấn làm sao có khả năng sẽ không có? Cái tên này nếu không là triều đình mật thám đều mẹ kiếp ra quỷ, nói không chắc vẫn là thể tập loại kia.

Vốn là ở giấu đầu hở đuôi! Lão Mạnh đầu bọn họ nếu là có bản lĩnh như vậy, sớm mẹ kiếp tạo phản, sai khiến quân đội dường như sai khiến trâu ngựa, bọn họ dám tới gần quân đội trong vòng mười dặm sao?

Cửa lớn bị đụng phải cạch cạch vang lên,

Vì cửa lớn không đến nỗi bị va xấu, Vân Tranh để Thương Nhĩ đột nhiên đánh mở cửa soan, kết quả là là sáu, bảy cái ôm đại gỗ chuẩn bị một chút tử tướng môn phá tan quân tốt lăn hồ lô như thế lăn vào, còn có một bị đại gỗ ngăn chặn mắt cá chân, tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt.

Không có mũi tên bắn vào, Vân Tranh trong lòng càng thêm yên ổn, hướng về phía bên ngoài lớn tiếng gọi: "Đạo sĩ thúì, người xong chưa? Chuyện cười cũng phải có cái trình độ! Người nếu như nếu không ra, ta liền đem bọn họ đều sát quang, người biết đến, ta có năng lực này!"

Cái kia ăn mặc áo giáp Chi Huy Sứ cẩn thận đi vào Vân gia, nghi ngờ không thôi nhìn Vân Tranh, bởi vì đến hiện tại Vân Tranh tựa hồ vẫn không có bó tay chịu trói dự định, bây giờ nghe Vân Tranh nói muốn đem bọn họ đều sát quang, bước chân bước đến càng thêm cẩn thận, hẳn hiện tại chỉ muốn bắt Vân Tranh, chuyện còn lại sau đó lại luận.

"Không ra đúng không, vậy ta liền động thủ, cuối cùng cho người một cơ hội nhỏ nhoi, ta đếm ba tiếng, người nếu như nếu không ra, ta liền sát quang bọn họ, sau đó lang thang thiên nhai, làm không được quan, ta còn tưởng là không được giặc cướp? Một, hai!"

Thương Nhĩ trong tay bọn họ hóa được bồng đã đốt, chỉ cần Vân Tranh ra lệnh một tiếng, ngay lập tức sẽ ném vào quân trận trong đám.

"Dừng tay!" Hàn Lâm sầm mặt lại từ Vân gia hoa trong ao đi ra, trong tay mang theo một khối lồ bao vây, bao vây trên còn đang không ngừng mà đi xuống chảy thủy, Thương Nhĩ tức giận nhìn Hàn Lâm, trong ngày

thường coi hăn là người nhà mình xem, không nghĩ tới những thứ này sự tình quả nhiên cùng Vân Đại dự liệu như thế đều nói là hăn làm ra đến.

"Chạy trở về quân doanh!" Hàn Lâm âm lãnh đối với cái kia Chỉ Huy Sứ dặn dò một câu, liền đem bao quần áo vứt tại trên bậc thang, ngồi ở Vân Tranh đối diện nói: "Vân Tranh, năm nay mười bảy tuổi, thân cao năm thước 8 tấc sáu phần, mặt trắng không cần, có một ấu đê, tên là vân việt, mới có sáu tuổi, Vân Tranh cưới vợ Lục thị, quan đến thừa phụng lang."

Vân Tranh nhìn những kia quân tốt từ trên giá đem thương binh cởi xuống đến, lại từ trong bầy rập đem rơi vào đi người kéo lên, lặng yên không một tiếng động đi ra Vân gia, lại nghiêng tai nghe tiếng vó ngựa đi xa, lần này hỏi Hàn Lâm: "Có cái gì không đúng?"

"Thân phận của ngươi! Ta liền muốn biết thân phận của ngươi! Cười lâm nói ngươi thế cư Đâu Sa Huyền Đâu Sa trại, trong trại lão già đáng chết kia tử nói ngươi chính là trong trại hài tử, còn có một cặp lão bà nói tận mắt huynh đệ các ngươi sinh ra! Ta lén lút bắt được một người què ép hỏi, hăn thà chết đều không đổi giọng, hướng về quanh thân người hỏi thăm, bọn họ đối với ngươi sớm nhất ký ức chính là ba năm trước, lại trước vừa hỏi lên, liền nói ngươi khi đó tuổi tác quá nhỏ, ai có công phu xem một đứa bé. Đâu Sa Huyền Huyện lệnh còn lấy ra hộ tịch cho ta xem, lời thề son sắt chứng minh ngươi chính là Đâu Sa trại người. Ta hỏi hăn hộ tịch sổ sách tại sao lại như vậy, hăn lại còn nói Đâu Sa quan dân loạn thời điểm đem cựu sổ sách một cây đuốc đốt, đây là hăn một lần nữa trên hộ tịch. Ta còn đi hỏi quá Ngũ Câu, Ngũ Câu nói, không thể nói, không thể nói, làm sao hỏi đều là câu nói này."

Thương Nhĩ nghe được Hàn Lâm đối với cha của chính mình không tôn kính, vừa muốn tiến lên quát mắng, Hàn Lâm cánh tay vung một cái, Thương Nhĩ liền bị hăn văng ra ngoài, Vân Tranh ngừng lại những kia muốn nhào tới hộ săn bắn, cười hỏi Hàn Lâm: "Ta chính là Đâu Sa trại người, Hắc Hồ tửu ta đều uống, làm sao liền không phải người ở đó?"

"Kê oa bên trong bay ra Kim Phụng Hoàng chuyện như vậy ta tin! Thế nhưng ta tuyệt đối không tin một còn chưa khai hóa sơn trại có thể dựng dựng ra người như người, thế gia đại tộc đều không có bản lãnh này, nói cho ta, bản lãnh của người đều là từ đâu tới đây?"

Hàn Lâm rất rõ ràng đã phát điên, mắt tam giác cũng đã bắt đầu mạo hồng quang.

"Có một lần, ta đi trong ngọn núi chơi đùa, gặp phải một vị râu bạc lão Công Công..."

"A ——" Hàn Lâm đột nhiên lén đến trong sân, một chân liền đem Thương Nhĩ bọn họ đứng ở sân cái giá quét bảy nữ tám oai, hai tay quét ngang, to bằng cái bát gậy trúc lại bị hấn miễn cưỡng đánh bổ nứt ra, khí thế phi thường dọa người.

"Nói sai, là ta mơ tới một vị râu bạc lão Công Công..."

Hàn Lâm đem Vân gia sân dẫn vật lung ta lung tung, lửa giận trong lồng ngực cũng chậm chậm bình ổn lại lại trở về Vân Tranh trước mặt nói: "Tất cả mọi người đều đang nói láo giúp người, bao quát hương dân, bao quát tham quan, bao quát cao tăng, bao quát đại nho, bao quát ta từ nhỏ sống nương tựa lẫn nhau đệ đệ, một bảo tử đầu ở chuyện của người trên cũng không có nửa điểm hàm hồ, ta ép hỏi quần rồi, liền muốn móc ra ngũ lôi Thiên Tâm chính pháp cùng ta đồng quy vu tận, ta tiểu đồ đệ, cũng cảm thấy tra người sự tình phi thường vô vị.

Có lúc ta cũng hỏi mình, có phải là thật hay không chính là ta tính sai? Hùng Ứng Bộ Lạc biến mất rồi, sơn bên kia thổ phiên thế cuộc có biến hóa long trời lở đất, Xu Mật Viện rất muốn biết đến cùng là xảy ra chuyện gì, cười lâm công văn phi thường không trọn vẹn, tựa hồ đang cật lực che lấp cái gì, đến then chốt chỗ, sẽ hàm hồ từ, triều đình trên những kia lão lạt người phụ trách văn thư há có không thấy được đạo lý, ta lĩnh chuyện xui

xẻo này, mọi cách tra phóng bên dưới, mới phát hiện người không đúng, bởi vì Đâu Sa Huyền phát sinh tất cả mọi chuyện, đều cùng người có quan hệ, toàn bộ Đâu Sa Huyền, chỉ có người mới là cuối cùng người được lợi, thật tài tình a, Hàn Lâm danh tiếng uy chấn Tây Nam, ở trước mặt người nhưng không có một chút nào đất dụng võ, không chỉ không có tra ra người không đúng, còn kém điểm bị người tra để đi.

Bất đắc dĩ, mới mượn dùng quân tốt đến bức bách người một hồi, muốn nhìn người một chút phía sau thế lực lớn, kết quả... Không tốt lắm, người thật sự có thể sát quang bọn họ, trừ phi ta ra tay giết người, bằng không, người sẽ chạy trốn, sau đó cùng triều đình trở thành tử địch.

Còn nhớ chúng ta thảo luận qua, Vương Tiểu Ba bọn họ tạo phản sự tình sao?

Người là nói thế nào? Vương Tiểu Ba bọn họ ngu xuẩn nhất chính là không có ách chế kiểm môn quan, lại một cây đuốc thiêu hủy sạn đạo, cứ như vậy bọn họ chỉ ít sẽ có thời gian ba năm khống chế Thục trung, mà sau khi được hơi Hán Trung, một khi chặt đứt Trường Giang, sẽ thối nát Tây Nam, như vậy liền có thể cho mình tranh thủ nhiều thời gian hơn, coi như là triều đình công chiếm Thục trung, cũng không có vấn đề, từ bỏ Thục trung chính là, còn có thể vượt qua đại qua sông kinh doanh Đại Lý, thậm chí càng phía nam, đến thời điểm làm một vương không lớn bao nhiêu vấn đề.

Người nói hơi hợt, ta nghe được mồ hôi đầm đìa, ta thật sự rất muốn giết người!"

Vân Tranh nhìn Hàn Lâm nói: "Người giết không được ta, cố trùng sự tình để người đến hiện tại còn do dự không quyết định, ww uukanshu. net đúng rồi, còn có một chuyện đồng thời nói cho người được rồi, ta đem ngũ lô Thiên Tâm chính pháp bí phương nói cho một người, nếu như ta chết

rồi, hẳn sẽ đưa cái này bí phương bán cho Liêu quốc hoặc là Lý Nguyên Hạo."

"Người vì tự vệ, không tiếc năm người trong thiên hạ tính mạng làm tiền đặt cược?"

"Sau khi ta chết, ai quản hẳn hồng thủy Thao Thiên!"

"Người không sẽ làm như vậy, này không phải tính cách của người, người làm không được chuyện như vậy."

"Hết cách rồi, ai bảo người không ngừng bức bách ta, cái tính mạng người là việc nhỏ, ta quan tâm những người này tính mạng mới là đại sự, ta khởi xướng lửa giận đến liên chính ta đều sợ hãi, trời mới biết sẽ làm ra chuyện gì."

Hàn Lâm thở dài một tiếng nói: "Vân Tranh, tự trường sinh, mười bảy tuổi, thân cao năm thước 8 tấc sáu phần, mặt trắng không cần, cưới vợ Thành Đô Lục thị, có một ấu đệ tuổi mới sáu tuổi, tên việt, chính là Thành Đô phủ Đậ Sa Huyện, Đậ Sa quan, Đậ Sa trại người, Hàn Lâm cụ bảo đảm! Người xem coi thế nào?"

"Trường sinh? Người làm sao lên cho ta như thế khó nghe một chữ?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Phán Xét Người Tốt Tiêu Chuẩn

Chờ đến Lục Khinh Doanh cùng tịch nhục, Lam Lam cùng với Vân Nhi lúc về đến nhà, phát hiện trong nhà phi thường yên tĩnh, Vân Đại nằm ở trên ghế nằm, Hàn Lâm như một con Lão Miêu cuộn mình ở một tấm chiếu trên, lão Liêu cầm sơn bát, ở bù trên cửa chính tất, còn Thương Nhi bọn họ chính đang phi thường chịu khó nằm thủy tẩy địa, có rất nhiều bẻ gãy gãy trúc bị chất đống ở chân tường, trong nhà an tường đáng sợ.

Lục Khinh Doanh bước nhanh chạy đến Vân Tranh bên người, Vân Tranh quay về Lục Khinh Doanh nở nụ cười, đứng dậy nghênh tiếp cha vợ Lục Tịch cùng Bành Lễ tiên sinh, Lỗ Thanh Nguyên se tái nhợt, thế nhưng ở bước vào Vân gia bước thứ nhất thời điểm trong lúc vô tình nhìn Hàn Lâm một chút, nhất thời liền thở ra một hơi thật dài, hãn làm quá kinh quan, biết một ít bí ẩn, Hàn Lâm trên chân tạo ngoa tuy rằng cổ xưa, thậm chí có đầu ngón chân lộ ra, thế nhưng mặt trên ba đạo hồng tuyến nhưng phi thường bắt mắt.

Tùy ý ở Vân gia loanh quanh một vòng, liền dự định kéo Bành Lễ tiên sinh rời đi, Bành Lễ tiên sinh nghe vẫn như cũ tràn ngập ở trong sân mùi máu tanh, trịnh trọng đối với Vân Tranh nói: "Minh lên thư viện vào học đi!"

Không giống nhau : không chờ Vân Tranh trả lời, rồi cùng Lỗ Thanh Nguyên đồng thời nhẹ nhàng đi.

Lục Tịch đối với Vân gia yên tĩnh phi thường ngờ vực, từ Vân Tranh về mặt tươi cười trên mặt không nhìn ra đầu mối, liền hướng chính mình khuê

nữ nhìn sang, Lục Khinh Doanh cũng chỉ biết là trong nhà hiện tại chẳng có chuyện gì, nhưng không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cẩn thận kiểm kê để ở nhà mười người, phát hiện một cũng không thiếu ít, không thể làm gì khác hơn là hưởng phụ thân cười khổ một tiếng.

Cha vợ đến nhà Vân Tranh cố ý mệnh vừa về nhà đầu bếp nữ nhanh chóng chuẩn bị một trận phong phú tiệc rượu khoản đãi cha vợ, Lục Tịch ở uống hai chén rượu sau khi liền hỏi Vân Tranh: "Hiền tể, mềm mại đêm qua vội vã về nhà, toàn bộ Lục gia đều không được an bình, trong nhà rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Vân Tranh từ trong lòng móc ra một viên Ngân phán đặt ở Lục Tịch trước mặt nói: "Tiểu tể bị người ta hãm hại, có người nửa đêm từ ngoài tường ném vào đến một bao bạc, ấn ký phía trên chứng minh, những này Ngân phán đều thuộc về Thục quốc trước đây quốc khố, những thứ đồ này ở đại quân triều ta công phá Thành Đô thời điểm, tất cả đều vận đi mở ra Biện Lương thành, ra bây giờ trong nhà, vậy thì nhất định là phiền toái lớn, vì lẽ đó tiểu tể mới mệnh mềm mại mang theo tiểu đệ đi nhạc phụ trong nhà tránh tránh, chính mình lưu lại xem xem rốt cục là xảy ra chuyện gì.

Kết quả là có triều đình đại quân lại đây sưu kiểm, tiểu tể khuyên can đủ đường mới rửa sạch trên người mình hiềm nghi, quan quân cũng là cái tham tài, lấy đi một nửa Ngân phán, cố ý cho tiểu tể để lại một nửa, rộng rãi chính mười tám năm Ngân phán cũng không thấy nhiều, vào lúc này chính là mạnh sừng đặc ý thời gian, khi đó hãn công chiếm Trường An, quốc lực cũng cường thịnh nhất, nhạc phụ ngài nhìn, những này Ngân phán hoa văn là như vậy vẻ đẹp, mặt trên minh văn, cũng nhất định là xuất từ danh gia tay, còn thành se, đây chính là mười phần hoa tuyết Ngân a. Ngài từ trước đến giờ yêu thích thu gom đồ cổ, này hai viên không bằng xin mời nhạc phụ vui lòng nhận, lúc nào cũng thưởng thức cũng tốt."

Vân Tranh tay một chiêu, lão Liêu lập tức lại đem ra một viên Ngân phán, đặt ở Lục Tịch trước mặt, Lục Tịch kinh ngạc không biết nói cái gì

tốt, vật này đúng là hiếm có : yêu thích, bị Triệu Khuông Dận lấy đi đám kia bạc sớm đã bị đúc tiền cục hóa rơi mất, vì lẽ đó bây giờ có thể nhìn thấy những này Ngân phán, xác thực phi thường không dễ dàng.

Lục Tịch là một tiêu chuẩn con mọt sách,

Cá nhân lại thiếu hụt chủ kiến, rất yêu thích thu gom, nhưng vừa sợ vật này sẽ dẫn lửa thiêu thân, Lục Khinh Doanh tìm một hộp gấm giúp đỡ phụ thân đem Ngân phán thu hồi đến, nếu phu quân có thể đem vật này cho phụ thân, liền nói rõ vật này đã không gặp nguy hiểm.

Ăn cơm xong, đưa đi Lục Tịch, Vân Nhị nổi giận đùng đùng đá Vân Đại một cước, sau đó tàn bạo mà nhìn chăm chăm Vân Đại xem, Vân Đại như không có chuyện gì xảy ra vò vò chân nhỏ đối với Vân Nhị nói: "Muốn giúp ta liền cẩn thận ăn cơm, lớn lên, lại trải qua thêm mười năm, trong nhà liền đến phiên người xuất lực khí, hiện tại thiếu thêm phiên."

Vân Nhị nhỏ giọng đối với Vân Đại nói: "Ta không nhỏ! Có thể hay không còn coi ta là tiểu hài tử xem?"

"Ta biết, tâm lý của người tuổi tác không nhỏ, đến mười sáu tuổi, nhưng là thân thể của người, ai, người thành thực không riêng là tư tưởng thành thực, có lúc cũng cần thành thực đến phổi FDchJ8G8 hợp a, bằng không, người cũng chỉ có cất bước ở trong bóng tối, chậm rãi ngao, đại ca chờ người giương cánh bay cao một khắc đó, đến thời điểm, ta sẽ vì người vung tay hô to!"

Vân Nhị bất đắc dĩ gật gù, đi ra ngoài, rất là ủ rũ.

Đêm qua ngủ không được ngon giấc, Vân Tranh ở ăn cơm xong sau khi liền đi ngủ, Hàn Lâm vẫn như cũ ngoạ ở dưới mái hiên tiếng ngáy Chấn Thiên, đây là một lần chân chính giao chiến, Vân Tranh bướng bỉnh, để Hàn Lâm bó tay toàn tập.

Vân Tranh nói cổ trùng là một chuyện cười, Vân Tranh nói hậu chiêu ở Hàn Lâm xem ra cũng phi thường không đáng tin, thế nhưng chỉ cần người sau có một tia tia khả năng, Hàn Lâm liền chỉ có thể mặc cho Vân Tranh ở trước mặt mình diễn võ dương oai.

Trung thành có lúc sẽ trở thành một người làm việc gánh nặng, Hàn Lâm chính là như vậy, Vân Tranh bướng bỉnh cùng mình tổ tiên kiên trì không lớn bao nhiêu khác nhau, chỉ có điều một vì trung thành, một vì mình tôn nghiêm.

Chưa bao giờ từng thấy một người thiếu niên người như vậy quan tâm chính mình tôn nghiêm, dù cho vì thế làm cho vỡ đầu chảy máu cũng không chịu từ bỏ cuối cùng kiên trì, Vân Tranh không thể là Đậ Sa trại bồi dưỡng được đến người a, này không có bất kỳ khả năng! Hàn Lâm đang ngủ thật dài thở dài một tiếng, cảm thấy trên người rét run, không tự chủ được đem thân thể hướng về Thái Dương địa bên trong na một hồi.

Lục Khinh Doanh ngồi ở trước giường nhìn ngủ say Vân Tranh âm thầm phát sầu, tiếp tục như vậy không phải cái biện pháp a, trong nhà đều là không được an bình, làm sao mà qua nổi tử. Một lần lại một lần sự tình, căn bản là không cho cái này gia an bình hạ xuống, chẳng lẽ nói chính mình đúng là cái không may mắn người? Trong lòng nghĩ, trong miệng liền không tự chủ được nhắc tới đi ra.

Cảm thấy tay trên nóng lên, hóa ra là tay của chính mình bị trượng phu nắm chặt rồi, Vân Tranh nhỏ giọng nói: "Không phải duyên cớ của người, là duyên cớ của ta, có người đối với lai lịch của ta phi thường cảm thấy hứng thú, cho nên mới phải chế tạo ra sự cố đến, có điều từ hôm nay sau nên không có vấn đề gì, hiện tại, bọn họ điều tra rốt cục có một cái kết luận, sau đó ta sẽ vô cùng cẩn thận."

Lục Khinh Doanh cũng muốn hỏi trượng phu chân chính lai lịch, nhớ tới Vân Tranh đã nói không muốn lừa gạt mình, cũng chỉ thật im miệng. Bành

Lễ tiên sinh mệnh lệnh Vân Tranh mình phải đi thư viện đi học, vì lẽ đó một tháng chỉ có thể về nhà ba ngày, cần chuẩn bị rất nhiều thứ, Lục Khinh Doanh buông ra Vân Tranh tay, bắt đầu chuẩn bị mình đi thư viện đến trường đồ vật.

Yên tĩnh quá một buổi chiều, Vân Tranh sau khi rời giường, nhìn thấy vẫn còn đang ngủ Hàn Lâm, suy nghĩ một chút hay là hỏi: "Mạnh gia người chạy đi đâu?"

Hàn Lâm con mắt mở một cái khe lạnh lùng nói: "Đi tới nên đi địa phương, không cần người tâm, người vẫn đứng là coi chính mình là thần tiên, có thể cứu rồi nhân thế gian hết thảm cực khổ?"

Vân Tranh lắc đầu nói: "Coi như ta không nói, ta sau đó nhất định sẽ kẹp chặt đuôi làm người vẫn không được sao?"

"Nỗ lực ở Đông Hoa môn xưng tên đi, chỉ có thu được thiên tử cho phép, người mới sẽ chân chính bình an vô sự, cũng chỉ có sĩ phu cái này không lồ quần thể mới có thể bảo vệ người không bị người khác điều tra, ba mọc bên dưới, không chỗ che thân, cười lâm không cho ta sử dụng những thủ đoạn này, vì lẽ đó ta mới sẽ rơi vào hiện nay cảnh khốn khó! Tự lo lấy đi!"

Hàn Lâm nói xong, liền trạm lên, run run trên người áo choàng, đẩy ra Vân gia cửa lớn chuẩn bị đi ra ngoài, ngay ở bước ra cửa lớn thời điểm quay đầu lại rồi hướng Vân Tranh nói: "Nhanh lên một chút Đông Hoa môn xưng tên, càng nhanh càng tốt!"

Vân Tranh nhìn đi xa Hàn Lâm không nói một lời, thế nhưng trong lòng nhưng nhắc lên sóng to gió lớn, chuyện này vẫn không có xong, Hàn Lâm cũng chỉ có thể kéo dài mấy năm mà thôi, từ trước đến giờ lười nhác Đại Tổng quan chức, làm sao có khả năng sẽ đối với mình như vậy cảm thấy hứng thú? Cớ gì?

Hàn Lâm đi rồi, Hoa Nương xe ngựa nhưng đứng ở vãn cửa nhà, xe ngựa mình bị xốc lên, lộ ra Hoa Nương tẩm kia trắng xám mặt cười, đánh xe chính là đại hùng, hấn một cái cánh tay quần quít lấy vải bố treo ở dưới cổ diện, nhìn Vân Tranh cười đến mức vô cùng xán lạn, chỉ là thiếu hụt hai cái răng, có vẻ phi thường Hoạt Kê. Không có nhìn thấy Hạo ca, vân tranh căng thẳng trong lòng.

Hoa Nương làm một ta không có chuyện gì động tác, hướng về phía Vân Tranh nở nụ cười, phi thường xán lạn, lại duỗi ra hai cái ngón tay lắc lắc, biểu thị hạo hai cũng không có chuyện gì, làm xong những việc này, liền thả xuống xe ngựa mình, không có tiến vào Vân gia, vỗ vỗ thùng xe, đại hùng liền đánh xe ngựa, dọc theo con đường, hướng về Thành Đô phủ chạy đi.

Vân Tranh ngẩng đầu nhìn một chút thiên, trên trời sáng sủa như tây, trong gió có hoa sen mùi thơm ngát, vào lúc này Hoán Hoa Khê nhất định nở đầy hoa sen, lại có thêm hai tháng, cây phù dung cũng nên nở hoa rồi, đến thời điểm, cấm quan thành nhất định sẽ phi thường mỹ lệ, toàn bộ cấm quan thành liền sẽ biến thành biển hoa, Thành Đô thành lại như là thần tiên địa, chỉ là a, ở như vậy một mỹ hảo mùa bên trong, Vân Tranh tâm nhưng chỉ có thể cảm thấy ưu thương, sự tình một khâu thủ sẵn một khâu, một không lên giao chước, Vân gia liền một không thể được an bình.

Từ xưa tới nay, ww uukanshu. net tượng nhân xỉ vong, báo nhân bì chết, hỏa dược phương pháp phối chế chính là Vân Tranh hàm răng, Vân Tranh vỏ ngoài, không biết Hàn Lâm có thể giúp mình bảo thủ bao lâu bí mật, hấn đến cùng là Triệu gia trung thật nhất nanh vuốt, không thể đem hỏa dược như vậy một đại sát khí ẩn giấu không báo, có lúc Vân Tranh cảm thấy, giết chết Hàn Lâm mới là một lựa chọn tốt nhất.

Mà Hàn Lâm cũng đã đi rồi...

Cái ý niệm này mới vừa bay lên đến, trước mặt liền xuất hiện Lục Khinh Doanh cặp mắt kia, chính mình đã đáp ứng nàng không giết người tốt, Hàn Lâm thực sự là không tính là một kẻ ác, bọn họ trong bóng tối thủ vệ quốc gia này, không biết trả giá bao nhiêu gian lao, dựa theo hãn lời của mình tới nói, dưới kiếm chưa từng khuất chết oan hồn, hãn nói không có, vậy thì nhất định không có, cái tên này tuy rằng quý kế đa đoan, cũng không phải một người nói láo.

Làm người tốt liền phải tự mình được oan ức, không bằng làm ác người đến lan lẹ, Hàn Lâm ở chính mình được oan ức, cười lâm ở chính mình được oan ức, Ngũ Câu đồng dạng ở được oan ức, nếu như đem phạm vi này mở rộng một hồi, liền sẽ phát hiện, từ xưa đến nay, phàm là có thể ức chế, làm oan chính mình người, trên căn bản đều là người tốt.

Này một phát hiện để Vân Tranh cảm thấy thương tâm, tuy rằng tìm tới một phán đoán tốt xấu người tiêu chuẩn, thế nhưng tử quá như Hoàng Liên như thế, bất luận làm sao cũng không phải Vân Tranh muốn sinh hoạt, đi tới Đại Tổng, ta chính là vì hưởng thụ hạnh phúc nhân sinh, không dự định vì ai cúc cung tận tụy, chết sau đó đã.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Cấm Giảng Thư Viện

"Thường xuyên tỉnh hỏi cha mẹ; sóc vọng cung yết thánh hiền; khí tập tên kiêu thiên nơi; cử chỉ chỉnh tề nghiêm túc; ăn nghỉ từ kiệm tố; ngoại sự không chút nào có thể làm; hành tọa tất y xỉ tự; thống giới kiết ngăn hủy trường; bạn xấu nhất định phải từ chối; không thể chuyện phiếm phế thì; nhật giảng kinh thư ba Khởi; nhật xem (đề cương) vài tờ; thông hiểu thời vụ vật lý; tham đọc cổ văn thi phú; đọc sách nhất định phải quá bút; sẽ khóa đúng hạn tảo xong; dạ đọc nhưng giới yển Khởi; nghi ngô nhất định phải cố gắng."

Vân Tranh đứng cấm giảng thư viện răn dạy bi bên dưới, hai tay ôm ở trước ngực, cung kính nghe trường sĩ trường phu từng chữ từng câu giảng giải học quy, biểu hiện nghiêm túc, thái độ cung kính, không làm như vậy không được, một vị cùng mình đồng thời tiến vào thư viện tên Béo, đã bị tàn nhẫn mà giật ba giới xích, duỗi ra đi tay trái hầu như lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ thũng lên.

Muốn một tên béo triệt để đứng thẳng vốn là không nói lý, khổng lồ cái bụng đã chặn lại rồi tầm mắt, không nhìn thấy gót chân, lớn như vậy cái bụng người nhất định phải hấn hóp bụng ưỡn ngực cùng Vân Tranh đứng thành một hàng, trong thiên hạ có mấy cái có thể làm được?

"Đệ tử nhất định xin nghe viện quy, sự thực xin mời ích, lúc nào cũng phần tiến vào, không dám có chút lười biếng!" Trường sĩ trường phu nói viện quy, Vân Tranh ngay lập tức sẽ phi thường hiểu chuyện làm ra bảo đảm , còn trì độn tên Béo lại đã trúng ba giới xích...

"Dài đến béo ụt ịt chính là sai lầm, quân tử thật cần, từ từ mai, mỗi ngày từ cầm giang nấu nước mẫn vai là vì là bài tập." Tên Béo đã trúng đánh, còn muốn nấu nước, Vân Tranh nhìn lên nhìn một chút thư viện trúc lâu trước thả hai con hoa sen vai liền vì là tên Béo cảm thấy bi ai, bởi vì Vân Tranh cảm giác mình nhảy vào lu lớn bên trong rửa ráy không có nửa điểm vấn đề.

Trời mới biết trương sĩ trương phu tại sao muốn thu năm cái tử tịch nhục, có điều nhìn thấy trương sĩ trương phu năm mũi nghe Vân gia đưa tới tịch nhục lộ ra thoả mãn vẻ mặt. Vân Tranh cũng phi thường kiêu ngạo, người nhà họ Vân tay nghề không phải người bình thường gia có thể theo kịp, tịch nhục nha đầu thích ăn nhất đồ vật chính là tịch nhục, bây giờ Vân gia đã được cho gia đình giàu có, nàng nhìn thấy xà nhà thắt cổ tịch nhục vẫn là sẽ không tự chủ được chảy nước miếng.

Cái gọi là cùng trường, chính là hai người dùng chung một cái cửa sổ, thơ bên trong miêu tả phi thường ưu mỹ, thế nhưng Vân Tranh rất không thích, một tấm không lớn giường chung tên Béo một người liền chiếm hơn một nửa, để cho Vân Tranh cũng chỉ có hẹp hẹp một cái. Đây vẫn là tên Béo đồng học cảm thấy phi thường địa thật không tiện cố ý cho cùng trường lưu đi ra vị trí.

"Muốn phòng đơn? Chăm học trong lúc không được có một người ở lại. Cùng trường nhất định phải lẫn nhau đá mài mới có thể có sở tiến ích, vừa học được học quy lẽ nào người trong nháy mắt cũng đã quên mất hay sao? Ăn nghỉ từ kiệm tở, đương nhiên bao quát nơi ở, từ mai theo thôi đạt đồng thời nấu nước mười ngày. Cho rằng trừng phạt. Lại có vấn đề. Trừng phạt gấp bội!"

Vân Tranh đụng vào một mũi hôi, cái này chết tiệt thư viện nghiêm ngặt có chút quá mức, nhiều hỏi một câu thoại. Liền lập tức chịu đến trừng phạt, từ dưới chân núi cầm giang chọn một chuyến thủy tới, ít nhất cần một nén hương thời gian, muốn đem cái nào chiếc vai lớn chứa đầy, nếu như không

có nửa ngày thời gian căn bản là chính là đừng hòng, chính mình là đến đến trường, không phải đến làm cu li.

Vậy thì muốn nổi giận, nhưng nhìn thấy Bàn Lễ trượng phu chấp tay sau lưng từ trong thư viện đi ra, ngẩng đầu nhìn đến trên tường trừng phạt nhân hiệu, gật gù đối với Trương Nguyên nói: "Ta chính là lo lắng người đối với bọn họ quá mức thư giãn,

Lúc này mới quá, nếu ngày đó thì có trừng phạt này rất tốt, Vân Tranh tính tình quá mức sơ cuồng, tôi luyện một hồi mới có thể trở thành là trơn bóng như ngọc quân tử."

Này còn cầu cái gì tình a, lão già căn bản không có ý định để cuộc sống của chính mình dễ chịu. Nấu nước mà thôi, không có cái gì quá mức, chính mình ở Đâu Sa trại đã sớm rèn luyện làm ra một bộ thật thân thể, chọn lướt nước không tính là gì sự, đúng là người mập mạp kia nhưng nằm lì ở trên giường riu rít gào khóc lên, cũng là, cái tên này có thể đem mình bình an đưa đến cấm giang thư viện đã là phi thường khó được.

"Cho người năm trăm đồng tiền, giúp ta đem vại nước chọn mãi!" Đợi được trượng phu môn nói giỡn đi rồi, thôi đạt ngay lập tức sẽ trở mình một cái bò lên, chuyển hướng to mọng bàn tay hướng về Vân Tranh mở ra một cái giá tiền.

Vân Tranh trên dưới đánh giá một hồi chính mình quần áo, sau đó kỳ quái hỏi thôi đạt: "Người xem ta khắp toàn thân từ trên xuống dưới trang phục, như là một thiếu hụt năm trăm văn người sao? Thư viện quy củ lập ra chính là khiến người ta đến chấp hành, người nếu như dùng tiền để cho người khác giúp người, tin tưởng huynh đệ ta, người tiếp thu trừng phạt nhất định so với hiện tại càng nặng. Đừng nghĩ, cho nên ta sẽ cùng người đồng thời nấu nước, cũng là chịu người liên lụy, FD8L5gAm bắt đầu từ ngày mai sớm nháy cầu đi, không nghe thấy trượng phu nói khuyết một bài giảng, trừng phạt sẽ càng nặng?"

Thôi đạt đặt mộng đem giường trúc làm kèo kẹt kèo kẹt kêu thảm thiết không ngớt, vẻ mặt đưa đám nói: "Vân huynh, ngài nói làm sao bây giờ a, tiểu đệ từ nhỏ nuôi chiều từ bé chưa từng có ăn qua như vậy khổ, ngày mai nấu nước trở về còn không được tươi sống mệt chết?"

Vân Tranh cười nói: "Cấm giang thư viện ý bồi dưỡng Thục trung nhân tài làm nhiệm vụ của mình, nói trắng ra chính là muốn đem càng nhiều Thục trung học sinh đưa đi làm quan, người và ta lướt qua vỡ lòng, hiện tại chính là ở minh lý giai đoạn, vì lẽ đó, thư viện sẽ không cùng chúng ta giảng đạo lý, chức vị kỳ thực còn có dung nhan cửa ải này cần quá, nếu như thân thể người quá mức béo ụt ịt, tất nhiên sẽ ở tuyến quan này một cửa ải trên bị té nhào, vẫn là trước tiên giảm béo đi."

Hai mặt buồn rười rượi người từ trong túc xá đi ra, bắt đầu quen thuộc chính mình sắp sửa đi học ba năm địa phương, cấm giang thư viện cũng không lớn, không sánh được Nhạc Lộ thư viện, thạch cổ thư viện, Tung Sơn Thư Viện như vậy lớn lao, càng không có bạch lộc động thư viện như vậy nghiêm chỉnh.

Bờ sông có xây thạch phường, tên là "Trường học" . Chọn dùng nam Phương tướng quân môn thức kết cấu, xây ở mười hai cấp bậc thang bên trên, ngũ ngành sơn, ra Tam Sơn bình tường, trước lập phương hình trụ một đôi, tường trắng thanh ngói, trí Lưu Ly câu đầu tích thủy cùng không hoa nóc nhà, phương lương hội Du Long hí Thái Cực, phúc tạp quyền thảo vân văn, toàn thể phong cách uy nghi hào phóng.

Cái cửa này mi chính là Lục gia quyền tặng, tiến vào cửa lớn còn có cổng trong, cổng trong trung bình, chỉ có ải tường vờn quanh, xuyên thấu qua môn động, liền có thể nhìn thấy lớp học, hôm nay lớp học hiện ra đến mức dị thường thanh u, không có một chút nào âm ỉ, Vân Tranh quay đầu lại nhìn sau lưng phồn hoa Thành Đô thành, ngay lập tức sẽ rõ ràng thư viện học sinh đều đi nơi nào, hôm nay vừa vặn là thất tịch, không chỉ có bao

nhiều cô quạnh nữ tử cần một vị hào hoa phong nhã tình nhân làm bạn, không thấy được người tia không hề thấy quái lạ.

Trong đó văn miếu là thư viện trung đẳng cấp tòa kiến trúc cao nhất, hiết sơn trùng diêm, dực giác cao sí, hành lang uốn khúc vờn quanh, nhưng cùng bình thường văn miếu đại thành điện có chỗ bất đồng, mà là thanh ngói phần tường, khiến toà này rộng lớn, trang nghiêm cung điện, lại hiện ra mấy phần thanh u cùng nghiêm túc, cùng bốn phía pha mái nhà, ngạnh sơn tạo có chứa dân gian phong cách kiến trúc hài hòa, phối hợp.

Văn miếu bên trong tự nhiên thiếu không được Khổng phu tử tồn tại, cái gọi là thiên không sinh thánh nhân, vạn cổ như đêm trường, bây giờ vị này Phu tử nụ cười đáng yêu đứng ở phía trên cung điện, tựa hồ đối với Vân Tranh cùng thôi đạt đến phi thường mừng rỡ.

Phu tử là hữu giáo vô loại, mặc kệ đối mặt chính là người buôn bán nhỏ vẫn là đại dương đạo tặc, đều là bộ này khuôn mặt, cũng không biết có thể cảm hóa bao nhiêu người hoàn toàn tỉnh ngộ, ngược lại Vân Tranh trong lòng chỉ có đối với cổ nhân điêu khắc tài nghệ than thở.

Cấm giang thư viện kỳ thực cũng không lớn, những người có tiền kia thích nhất cho thư viện kiến tạo cửa nhà, đèn thờ, tượng đắp, thế nhưng đối với những kia quan trọng nhất học xá cùng phòng học tựa hồ cũng không có hứng thú, Vân Tranh ló đầu xem xét một chút trong phòng học mộc sàn nhà, mặt trên tất cũng đã học sinh cái mộng miễn cưỡng mài rơi mất, nhìn dáng dấp ngồi không yên người không riêng chỉ có Vân Tranh một người.

Tổng cộng ngũ tiến vào sân không bao lâu liền xem khắp cả, chỉ là tàng thư lâu bị nhìn thấy rất nghiêm ngặt, chỉ có làm Vân Tranh cùng thôi đạt đem hông của mình bài đưa lên sau khi, một âm trầm lão già mới sẽ thả bọn họ đi vào.

Từng trải qua hậu thế khổng lồ Đồ Thư Quán sau khi, thực sự là đối diện trước toà này Tiểu Tiểu lâu các không làm sao có hứng nổi, bên trong thư cũng không nhiều, đương nhiên đây là Vân Tranh cái nhìn, thôi đạt mở lớn miệng nói rõ, trước mặt những sách này tịch để hẳn phi thường chấn động.

Nhìn thấy Bàn Lễ trọng phu ngồi ở trong một căn phòng đọc sách, vào lúc này đi quấy rối sơn trường là không thích hợp, Vân Tranh mang theo thôi đạt ra thư viện trở lại rừng trúc bên cạnh ký túc xá, bắt đầu cân nhắc đêm nay ngủ vấn đề.

May là Vân Tranh sớm đã có chuẩn bị, đời trước lúc đi học sáu người chen một gian phòng, vì lẽ đó kinh nghiệm phi thường phong phú, một cái rộng lớn võng bị Vân Tranh quai lên, thôi đạt nhìn thấy tấm này giường, phi thường ước ao.

"Vật này không phải người có thể ngủ, sẽ đem dây thừng đứt đoạn, vì lẽ đó người sau đó cũng không muốn đi tới, toàn bộ giường trúc đều quy người, ta dự định ở chính giữa xả một cái màn... ."

Thôi đạt một bộ bị người vứt bỏ oán phụ đáng dấp ngồi ở trên giường trúc, rất muốn cùng Vân Tranh lại nói mấy câu, thế nhưng phát hiện Vân Tranh đã nhảy lên võng nhắm hai mắt ngủ, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu bắt đầu thu dọn bao quần áo của chính mình.

Nhìn lén nhìn một chút Vân Tranh, cố ý trước tiên đem mình mang đến hộp cơm mở ra, một luồng vị ngọt nhất thời liền tràn ngập chính gian phòng, cái tên này từ trong hộp đựng thức ăn lấy ra chính là một toà đồ ăn chông chất thành sơn, đây là Đại Tổng trứ danh nhất xuyên thực, kỳ thực nói đến rất đơn giản, chính là dùng chỉ bạc trát ra tạo hình, sau đó đem đủ loại mỹ thực treo lên, hình thành một toà cấp độ rõ ràng giả sơn. Vân Tranh vươn mình mà lên, không chút khách khí từ trên núi giả, hái xuống hai khối hoa quế cao nhét vào trong miệng, Đại Tổng làm vật này mùi vị cực đẹp, hẳn xưa nay đều không có ăn đủ quá.

"Đây là ta nướng tay nghề, ww uukanshu. net không phải thôi a, ta gia xuyên thực ở Thành Đô phủ đều là có tiếng, ngày lễ ngày tết, ta nướng đều sẽ làm xuyên thực, đặc biệt là lúc sau tết, ta gia xuyên thực đầy đủ có chiều cao hơn một người, người không biết chích bánh hấp cùng không chích bánh hấp cao cao quai ở phía trên, dôi trên mặt ong, ta xưa nay sẽ không có ăn đủ quá,

Phật gia quan hệ thời điểm, ta gia cũng sẽ làm xuyên thực, có điều mặt trên quai đồ vật liền không phải bánh hấp, mà là các loại thêm màu sắc phần cao, người nếm thử khối này La Hán cao, bên trong bỏ thêm mỡ heo..."

Đây chính là một như quen thuộc, thôi Đạt gia bên trong chính là mở lương điểm, nhà hãn vốn là Thành Đô phủ nhà giàu, có người nói thủy ép trên bờ sông thổ địa tất cả đều là nhà hãn, thôi đạt vừa thấy mặt đã hướng về Vân Tranh đem mình nội tình nói rồi một để đi.

Vân Tranh cười nghe thôi đạt nói chuyện, cái tên mập mạp này tuy rằng béo ụt ịt một ít, nhưng là một người tốt, đang ở cự phú nhà, nhưng không có nhiệm phải công tử bột khí, nói đến học vấn thời điểm, cũng có thể đối đáp trôi chảy, đây chính là rơi xuống khổ công.

Vân Tranh nhìn bên ngoài từ từ trở về học sinh, thở dài nói: "Thôi huynh, tin tưởng ta, người chẳng mấy chốc sẽ sấu hạ xuống, ngày mai thư viện đại cửa đóng lại sau khi, người liền sẽ bắt đầu biến sấu, nhất định." (chưa xong còn tiếp...)

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Tiểu Nhân Thịnh Điển

Thôi Đạt không hiểu Vân Tranh rốt cuộc là ý gì, đang muốn đặt câu hỏi, liền nghe có người cách cửa sổ nói rằng: "Ai nha! Hóa ra là Vân huynh, nhiều ngày không gặp muốn sát tiểu đệ, nghe nói Vân huynh cùng Lục gia nương tử hỉ kết liên lý, bây giờ chính là cầm sắt cùng reo vang thời điểm, vì sao liền vội vã tiến vào thư viện? Tiên sinh không khỏi quá không có tình người."

Một cái đầu trên trát khăn lụa xem ra rất quen mặt gia hỏa cười to cùng Vân Tranh chào hỏi, trong miệng nói liên tục, dưới tay cũng không chậm trễ chút nào, hai khối bánh ngọt ở hàn huyên thời điểm cũng đã tiến vào tên kia miệng.

Tổng cho rằng Đại Tổng học sinh đều là người có hàm dưỡng, Vân Tranh quên cái này cũng là một tối không biết xấu hổ quần thể, có một vị sĩ tử, thi đậu tiến sĩ sau khi, bằng hữu dùng đồ bạc chứa đầy cơm canh chiêu đãi hẳn, người này không chỉ ăn cơm, hơn nữa liền nhân gia đồ bạc cũng trộm đi, này vốn là là phi thường không phẩm một chuyện, thế nhưng ở kẻ sĩ trong vòng lại bị coi là thú tao nhã, Vân Tranh không nghĩ tới đây là thú vị địa phương ở nơi đó? Hiện tại chính mình đụng tới, chỉ có thể không nói gì nhìn.

Nhận thức kẻ không quen biết đều đến hàn huyên, thời gian ngắn ngủi, toà kia mỹ lệ đồ ăn Tiểu Sơn liền biến mất hầu như không còn, Vân Tranh đối với không biết làm sao Thôi Đạt nói rằng: "Sau đó có ăn ngon trước hết đem mình nhét no, bằng không người sẽ không có cơm canh có thể ăn."

"Vừa nãy năm bánh ngọt chính là là ai? Các người nhận thức?"

"Không quen biết, nhiều nhất gặp một hai lần điện!"

" vì sao không cáo mà lấy?"

"Đây là vì tương lai chức vị làm chuẩn bị, ngược lại tương lai đại gia cũng là muốn không cáo mà lấy. Đem người Ngân cái giá thu hồi đến, miễn cho một hồi liền cái này cái giá cũng không thấy."

Thôi Đạt mau mau thu hồi cái giá, đem giấy và bút mực một mạch đặt tại trên bàn, đi ngang qua người thấy không có ăn, lúc này mới từng người vội vàng làm chuyện của mình.

Vân Tranh mở ra chính mình hộp cơm, từ bên trong lấy ra mấy cái lương bánh bao đưa cho Thôi Đạt nói: "Lót một điểm, chúng ta cùng một ngày tiến vào thư viện FDXsFfb4 cũng là hữu duyên, người nói không sai, tương lai tương thân tương ái cũng là đi rồi, có điều thân thể người xác thực cần chú ý một hồi, như vậy mập xuống thực sự không phải một chuyện tốt."

Thôi Đạt vừa ăn bánh bao một bên nhìn Vân Tranh, có thể thấy, hẳn đối với thư viện sinh hoạt là không có nửa điểm chuẩn bị tâm lý, trong giây lát đi tới nơi này cái địa phương xa lạ, một cách tự nhiên muốn tìm một tâm lý điểm tựa.

Không biết tại sao, Vân Tranh đối với thư viện sinh hoạt không có nửa điểm bài xích cảm giác, trái lại cảm thấy có chút thân thiết, đứng phía trước cửa sổ, nhìn những kia giả vờ giả vịt khắc khổ học hành chăm chỉ học sinh, cảm động nước mắt suýt chút nữa rơi xuống.

Này một mà cùng mình trước đây đại học năm tháng khác nhau ở chỗ nào? Như thế người mô cầu dạng, như thế xảo trá đa trí, như thế ở không lý tưởng, như thế ở. . . Quá mẹ kiếp quen thuộc. . .

Mắt thấy tinh tinh che kín bầu trời, vào lúc này, Lục Khinh Doanh cùng tịch nhục các nàng chộp tới con nhện e sợ chính đang thổ tia kết quán Internet, làm tệt Thất Tịch không thể thiếu một loại trò chơi, các nàng nên đối với ngày mai mạng nhện hình dạng tràn ngập chờ mong.

Ngày mùng 7 tháng 7 cũng là sao Khôi sinh nhật. Sao Khôi văn sự, muốn cầu lấy công danh người đọc sách đặc biệt sùng kính sao Khôi, vì lẽ đó nhất định ở thất tịch ngày này tế bái, khẩn cầu hãn phù hộ chính mình thi vận hanh thông. Sao Khôi gia chính là khôi Đẩu Tinh, nhập tám túc bên trong Khuê tinh, vì là Thất Tinh Bắc Đẩu viên thứ nhất tinh, cũng sao Khôi hoặc người đứng đầu.

Chờ đến ngân hà ngang qua trên trời thời điểm, trong thư viện liền có thêm rất nhiều bàn thờ, bàn thờ mặt trên rất đơn giản cung phụng một ít bánh ngọt, hôm nay đại gia sở dĩ từ Thôi Đạt nơi đó năm bánh ngọt, chính là vì cung phụng sao Khôi.

Ngoại trừ một điểm bánh ngọt ở ngoài, cũng chỉ có giấy và bút mực, thật nhiều học sinh đang thấp giọng ngâm tụng chính mình văn chương, muốn mời văn sao Khôi giúp mình nhìn hóa hầu,

Như vậy văn chương có thể hay không qua sang năm đại khảo bên trong thu được một vị trí tốt.

Ngâm tụng xong xuôi sau khi, sẽ đem bài thi đốt, hết thấy văn tự sẽ theo một tia khói xanh thẳng tới chín mây xanh, không biết trên trời văn khô có thể hay không từng thấy đến.

Vừa nãy hoang đường, cùng hiện tại trịnh trọng, hình thành rõ ràng so sánh, văn chương thiên cổ sự, vạn vạn ngạo mạn không được a.

Bác học chi, thận trọng chi, phân rõ chi, đốc hành chi, đây là đọc sách đường thượng tầng phi thường rõ ràng bốn cái giai đoạn, ở Bàn Lễ tiên

sinh xem ra, Vân Tranh hiện tại nhiều đến nhất đến thận trọng giai đoạn, muốn phân rõ chi, còn cần tiếp tục học tập.

Vân Tranh cũng chỉ có đi tới nơi này mới biết Đại Tổng văn tông thâm hậu gốc gác đến cùng đến từ đâu, không quản lý mình ôm cỡ nào phê phán ánh mắt xem cái thời đại này, cũng không thể mặt giết bọn họ xán lạn tư tưởng đốm lửa, cao quá nhiều người!

Thôi Đạt nghe bên ngoài nói nhỏ, đem cái cuối cùng bánh bao lấy ra, từ sách của mình trong rương lấy ra mấy tờ giấy, học người khác dáng vẻ đem bánh bao đặt ở phía trước cửa sổ, sau đó bắt đầu tụng niệm chính mình văn chương.

"Tam phần trở lên vân vân, há đạo ở ngoài lại có pháp dư. Dân có lấy thấy đế vương hóa chứng hiệu, mà cũng ý mỗi người có thiên thâm trì tốc vậy, đến hơi thở cuối cùng. . ."

Không sai văn chương, cái kia thân thể mập to bên trong không riêng chỉ có thịt mỡ, cũng có một bộ Thất Khiếu Linh Lung tâm can.

"Vân huynh vì sao không tế bái một hồi sao Khôi, nhập gia tùy tục cũng tốt, "

"Đêm nay không mặt trăng, ta lo lắng thiên quá đen, sao Khôi không nhìn thấy ta văn chương, tùy ý truất rơi xuống, ta sẽ phi thường thất vọng."

Thôi Đạt chớp một hồi con mắt, không hiểu Vân Tranh đang nói cái gì, có điều hẳn rất thông minh không có hỏi câu nói này rốt cuộc là ý gì, mất công sức đem thân thể na đến trên giường trúc, đốt một chiếc ngọn đèn, bắt đầu ở dưới đèn đọc sách.

Ngọn đèn đèn đuốc phi thường suy yếu, thật sự chỉ là một đạu đèn đuốc, Thôi Đạt đem thân thể sau này để để, muốn cho Vân Tranh lưu ra một điểm tia sáng, Vân Tranh cười vung vung tay, Hắc Ám trong thế giới, mới là thế

giới của chính mình, chính mình đọc sách quá nhiều, thế nhưng đều qua loa đại khái, vào buổi tối chính là Lão Ngưu nhai lại thời gian, đồng thời cũng là Vân Tranh nhai lại chính mình học vấn thời gian.

Đây chỉ là thư viện một rất phổ thông buổi tối, cầm giảng tuôn trào âm thanh lại như là một tiếng không có chừng mực thở dài.

Rất kỳ diệu, Thôi Đạt là chính mình gặp phải cái thứ nhất mập mạp nhưng không ngáy ngủ người, Vân Tranh nhưng bởi vì thay đổi giường, thật lâu không thể vào ngủ, Bàn Lễ tiên sinh để Vân Tranh trốn vào thư viện tách ra trần thế náo động, mà Vân Tranh nhưng cảm thấy càng nhiều áp bức cảm giác.

Trong thư viện học sinh, nhìn bề ngoài tựa hồ cũng hững hờ đối xử chính mình việc học, trên thực tế mỗi một người bọn hắn đều là dáng vóc tiêu tụy, đêm đó, chỉ có Vân Tranh không có bái văn khô!

Không biết lúc nào ngủ, đợi được gà gáy thời điểm, đầu tiên tỉnh lại không phải vân tranh, mà là Thôi Đạt, Vân Tranh nghe bên ngoài huyền não thanh, thống khổ từ võng trên lăn xuống đến, võng chỉ thích hợp tình cờ ngủ một lần, ngủ thời gian lâu dài, đau lưng nhức eo lợi hại.

Mát mẻ nước sôi giội ở trên mặt thời điểm ngay lập tức liền đem buồn ngủ xua đuổi chẳng biết đi đâu, dùng người cũng đã bùng ngọn đèn đi tới học xá, chỉ có Vân Tranh cùng Thôi Đạt một người trước mặt có hai con to lớn vại nước cùng một cái đòn gánh.

Tâm tính đã yên ổn Vân Tranh bốc lên thùng nước, nấu nước đối với hắn mà nói không tính việc khó, thế nhưng Thôi Đạt chính là một loại dày vò, Vân Tranh dạy dỗ hắn làm sao nấu nước, làm Vân Tranh đã dễ dàng đem vại nước chọn mãi thời điểm, Thôi Đạt vẫn còn đang trên đường nhỏ gian nan bôn ba.

Hắn hầu như là dùng một loại bi tráng tư thái hoàn thành nhiệm vụ, đối với cái này đã tề liệt trên mặt đất cùng trường, Vân Tranh chỉ có thể kéo hắn ôm hai người sách vở tiến vào học xá.

"Ba tấc lưỡi, mạnh hơn bách vạn hùng binh; một người chi biện, trùng với cửu đỉnh chi bảo" (tần khởi binh lâm chu mà cầu cửu đỉnh) đây chính là trương sĩ tiên sinh hôm nay muốn giảng giải nội dung.

Đây là (Chiến Quốc sách) mở đầu chi ngữ, Chiến quốc thời đại Phong Vân khuấy động, quần hùng tranh giành, nhược nhục cường thực, làm từ từ suy sụp Đông Chu trọng thần nhan suất, vì là ứng đối quốc nạn, ở đối với tình người sâu sắc nắm cơ sở trên cùng đối với du thuyết skill thông thạo điều động dưới, vận dụng trí tuệ của chính mình cùng khẩu tài, dăm ba câu, dễ dàng liền cứu lại một cái quốc gia tôn nghiêm cùng lợi ích. Nếu như đối chút không đầu óc dong quan, như vậy không chỉ có hưng sư động chúng, hơn nữa sẽ khiến tôn nghiêm, lợi ích đánh mất hầu như không còn. Tất cả chính như Lưu hương về ở (Chiến Quốc sách) mục lục bên trong viết: "Cao Tài tú sĩ, độ thì quân vị trí có thể hành, lạ kỳ sách dị trí, chuyên nguy vì là an, vận vong vì là tồn, cũng đáng mừng, đều có thể quan" .

Một Cao Minh tiên sinh có thể đem khô khan học vấn biến thành một hồi tư tưởng thịnh yển, trương sĩ tiên sinh chính là một người như vậy, cả sự kiện bị hắn từng tầng từng tầng xé ra, cuối cùng đem quan trọng nhất tư tưởng bại lộ ở trước mặt người, bất luận là người Tần tham lam, Chu vương triều sự bất đắc dĩ, Tề quốc người ngu xuẩn đều ở hắn tầm kia bị chòm râu bao trùm miệng rộng dưới, trở nên trông rất sống động.

Vân Tranh tựa hồ tùy từng trương sĩ giảng giải, trở lại cái kia trăm nhà đua tiếng thời đại, ở cái kia nhân tài xuất hiện lớp lớp thời đại, mặc kệ là vụng về, vẫn là tinh diệu mưu kế, đều ở cái kia quảng đại vô ngần trên sàn nhảy thoả thích biểu diễn, sinh đản tịnh chưa xấu một điều không ít, nhưng là có một chút, mặc kệ nhiều sao kỳ diệu mưu kế, ở tuyệt đối vũ lực bên dưới, đều là suy yếu vô lực.

"Vân Tranh, Thôi Đạt, hai người người tới chậm một ít, sau đó thư đến ngụ, lão phu đơn độc vì là hai người người giảng bài!" Lão tiên sinh là một phi thường tận chức tiên sinh, đang bị tiên sinh bù lại (Chiến Quốc sách) sau khi, ww uukanshu. net Vân Tranh lúc này mới phát hiện, lại đến mặt trời ngã về tây thời điểm.

Đây chính là Vân Tranh ngày thứ nhất việc học, ở kiến thức cái thời đại này tiêu chuẩn giảng bài phương thức sau, hẳn bi ai phát hiện, trừ phi mình hoàn toàn tan vào cái thời đại này, bằng không, chính mình từ hậu thế được học thức, sẽ bị những này cổ đại tri thức nuốt chửng không còn một mống.

Chỉ cần là học thuật tư tưởng, hẳn sẽ có mãnh liệt tính ăn mòn, mà các môn các phái học vấn, nói cho cùng chính là muốn khống chế người tư tưởng, chúng nó tính chất biệt lập phi thường mãnh liệt, muốn để hai người bình an tồn tại độ khả thi phi thường thấp, bởi vì đều sẽ có một ít mâu thuẫn tâm tư ở trong đầu của người không ngừng va chạm.

Sách sử trên những kia có thể đem vài loại không bạn học hỏi thông hiểu đạo lí người, không biết là làm thế nào đến, lúc này mới học một ngày, liền để Vân Tranh cảm thấy ở cõi đời này muốn còn sống là một cái phi thường gian nan sự tình.

Giữa người và người tràn ngập âm mưu quỷ kế, tràn ngập người lừa ta gạt, chỉ cần không muốn trở thành kẻ sĩ trong miệng nọ dân, nắm giữ những này phức tạp tranh đấu tuyệt đối là sống sót nhất quán lựa chọn.

Điều này cũng làm cho là tại sao (Thượng Thư) trên nói: "Quân tử ở dã, tiểu nhân tại vị nguyên nhân, Vân Tranh cảm thấy học được (Chiến Quốc sách), chính mình rồi cùng quân tử cái này xưng hô trên căn bản vô duyên, đó là tiểu nhân thịnh điển. Chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến ▽ thủ phát ▲ đầu phiếu đề cử, vé tháng, ủng hộ của ngài, chính là ta động lực lớn nhất. Điện thoại di động người sử dụng mời đến xem.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Tự Xét Lại Cùng Chuồng Chó

Trước đây đều là cho rằng cổ đại học vấn đều là chút hình nhi thượng học đồ vật, hiện tại thiết thân trải nghiệm qua đi mới phát hiện, không phải chuyện như vậy, nơi này có duyên dáng thơ ca, hùng hồn văn chương, bi tráng lịch sử, u ám âm mưu, một người một đời thứ cần thiết Đại Tổng thư viện hệ thống bên trong không có chút nào thiếu hụt.

Toán học là nhược điểm, vì lẽ đó ở trong thư viện Vân Tranh xưa nay đều không đi có lợi ngành học, Bành Lễ tiên sinh cũng chưa từng có bởi vì điểm này răn dạy quá Vân Tranh, thậm chí ở trong đáy lòng yêu cầu Vân Tranh ở không tổn thương hãn bí truyền dưới tình hình có thể hay không cũng dạy một hồi thư viện học sinh, đồng thời lấy ra một bộ độc môn độc viện học xá làm mê hoặc.

Vân Tranh là một ý chí lực bó nhược người, căn bản là không cách nào nhìn được một bộ độc môn độc viện học xá mê hoặc, rụt rè hai ba câu nói sau khi, liền hài lòng đồng ý Bành Lễ tiên sinh kiến nghị, một bên học tập một Biên giáo sư thư viện học sinh toán học.

Đã bị tứ thư ngũ kinh cầm cổ đầu óc các thư sinh, căn bản cũng không có biện pháp tiếp thu Vân Tranh kiểu mới giáo dục, chỉ cần nhắc lên toán học mỗi một người đều sẽ mặt mày ủ rũ, ai thán không dứt.

Lại một lần nữa bị điên cuồng cái ao nhân viên quản lý, cùng hai người ngu ngốc thợ thủ công dẫn vật dục tiên dục chết học sinh rất cục bạo phát.

"Đây căn bản không phải chúng ta nên học đồ vật, toán học chỉ cần có thể rõ ràng tính toán là tốt rồi, vì sao phải học tập những này hết sức khó khăn khó hiểu học vấn, tiên sinh, ngài sẽ không là cố ý khó vì chúng ta chứ?"

Vân Tranh lắc cây quạt cười nói: "Ai nói toán học không có tác dụng? Đây là một môn đại học vấn, Vũ Trụ chi lớn, giới tử chi vi, điện quang tốc độ, bách công chi xảo, thế giới chi biến, hàng ngày chi phần, không chỗ không cần toán học.

Toán học là một môn cực kỳ Cổ Lão ngành học, từ khi chúng ta tổ tiên đốt rẫy gieo hạt thời điểm hăn cũng đã sinh ra, chúng ta sớm nhất tính toán biện pháp chính là mười ngón tay, nhà ta người hầu gái đến nay còn ở duyên dùng, có điều gặp phải mức trọng đại thời điểm, cởi giày ra cũng không cách nào tính toán thời điểm, sẽ mượn dây thừng, nàng phi thường thông minh, trong nhà chỉ cần nhiều một chút thu vào sẽ dùng dây thừng vẫn một kết, có điều khi nàng sau đó bắt đầu dưỡng tâm thời điểm, phát hiện mình căn bản cũng không có biện pháp dùng thẳng kết đến biểu thị chính mình có bao nhiêu tâm thời điểm, nàng liền bắt đầu hướng về ta thỉnh giáo toán học, hiện tại nàng đã học được dùng con số đến biểu thị chính mình tâm.

Trong cuộc sống khắp nơi không thể rời bỏ toán học, từ chúng ta kiến tạo phòng ốc đến chúng ta cung điện lại tới Chu Kiêu kỳ thực đều không thể rời bỏ, thậm chí chức vị một khi trúng tuyển, chức vị sau khi cũng cần toán học tri thức."

Bành Lễ tiên sinh cười híp mắt nhìn Vân Tranh ở học xá bên trong giảng bài, cũng nghe được bọn học sinh nghị luận, thấp giọng tăng hăng một cái, mới vừa rồi còn hò hét loạn lên lớp học nhất thời khôi phục yên tĩnh.

Lão tiên sinh vỗ vỗ tay, Vân Tranh lại nhìn thấy Vân Nhị tiểu đầu từ phía bên ngoài cửa sổ bay lên đến, Bành Lễ tiên sinh liền đứng ngoài cửa sổ chỉ

vào Vân Tranh để cho những kia học sinh tuy nhiên đối với Vân Nhị nói: "Những kia đề mục người có thể giải đến?"

Vân Nhị nhìn nhìn đại ca, lại nhìn Bàn Lễ tiên sinh, gật gù, lão già thoả mãn nở nụ cười, nắm Vân Nhị tay đi vào học xá, nắm quá Vân Tranh ra đề mục để Vân Nhị giải đáp.

Đều là chút rất đơn giản số học đề, Vân Nhị trong thời gian rất ngắn liền từng cái mở ra, đứa nhỏ này gần nhất ở thay răng, răng cửa vẫn không có trường lên, phi thường không thích há mồm, hiện tại mặc kệ nói chuyện cũng được, ăn cơm cũng được, đều cần che miệng.

Vân Tranh cầm lấy Vân Nhị làm những kia đề cười đối với mình cùng trường nói: "Toàn bộ trả lời, chớ vị nếu như có nghi vấn, có thể đem đáp án đưa vào đến trong vấn đề kiểm nghiệm một hồi."

Nói xong cũng mang theo Vân Nhị đi ra học xá, Bàn Lễ tiên sinh rõ ràng chuẩn bị nổi giận, vì không đến mức bị cùng trường căm ghét, Vân Tranh cảm giác mình vẫn là rời đi tốt hơn.

Quả nhiên, vừa mới đi ra học xá, Bàn Lễ tiên sinh gào thét liền từ học xá bên trong truyền ra, mặc kệ những kia bị khổ chịu khổ cùng trường,

Phòng chừng bọn họ ngày hôm nay cơm trưa đại khái là không có chỗ dựa rồi, thư viện trừng phạt thủ đoạn không nhiều, đánh bằng roi, hiện tại không thường dùng, lại chính là nấu nước cùng đói bụng.

Nói tóm lại cũng không tệ lắm, Vân Tranh may mắn chọn mười ngày thủy, không tính là gì, thế nhưng Thôi Đạt cảm giác liền không phải quá tốt, mười ngày này đối với hắn mà nói quả thực chính là Luyện Ngục.

Vân Nhị mang đến tịch nhục bao sủi cỏ, Vân Tranh rất yêu thích, Lục Khinh Doanh thì sẽ không làm những này, nàng có thể làm ngân nhĩ canh thang cùng tay trắng bánh trái, dùng hương liệu điều đi ra cháo bột cũng rất

tốt, bất đắc dĩ Vân Tranh không có chút nào yêu thích này mấy thứ thứ tốt, phiền nhất một đại nam nhân nâng một bát hoạt không sót mấy ngân nhĩ canh thang chậm rãi uống, vật kia nhuyễn hoạt như nước mũi như thế.

"Những ngày qua nhà như thế nào? Ta còn có ngũ ngày mới có thể trở về gia đi xem xem, chị dâu người các nàng nhà xưởng dựng thành hay chưa? Trên một hồi lúc người tới nói không có tìm được đầy đủ nhân thủ, bây giờ tìm đã tới chưa?"

Vân Tranh ăn một sủi cỏ, lắc đầu một cái, sủi cỏ đã nguội, thế nhưng ở cấm giang thư viện những này đều không có cách nào chú ý, nơi này có quá nhiều khắc khổ đi học cố sự có thể để cho những kia các tiên sinh nhắc nhở học sinh không thể ham muốn ăn uống chi muốn.

"Chị dâu không quá cao hứng, tịch nhục gần nhất rất bận, đưa cho người sủi cỏ vẫn là nàng lấy sạch bao, Lam Lam cũng rất khổ cực, nàng cùng tịch nhục cả ngày ngâm mình ở trên công trường, mọi người biến thành đen.

Đại ca, chúng ta nhất định phải như vậy bận rộn sinh sống sao? Ngài nhất định phải nỗ lực đến trường sao? Ta luôn cảm thấy không có gì tất yếu, chúng ta không phải dự định khoái khoái lạc lạc sinh sống sao? Tại sao muốn khổ cực như vậy? Người không ở, tất cả mọi người đều không vui, hầu tử, Hàm Ngư, chỉ cần không làm việc liên cả ngày nằm ở đồng cỏ khô trên đờ ra, lão Liêu đều là đứng cửa xem đường, người chắc là sẽ không đến."

Vân Tranh đánh khụt khịt, cũng cảm thấy trong lòng cay cay, có điều đây là chuyện bất đắc dĩ, tổng nghĩ ở trên cái thế giới này chuyển ra một con đường đến, không ngã chính mình người đời sau uy phong, nhưng là tất cả mọi chuyện đều không dựa theo kế hoạch đi, hiện tại còn đem mình rơi vào triều đình mật thám trong đôi mắt, này cùng mình sướng nghĩ tới ẩn hình nhân sinh hoạt bất đồng thật lớn.

"Đại ca, người quá mệt mỏi, không cần thiết đem tất cả mọi thứ kháng trên bờ vai, ta trước đây cũng ôm giống như người ý nghĩ, phụ thân không muốn ta, mẹ không muốn ta, ta mình không thể không muốn ta a, hiện tại ta quá rất vui vẻ, đại ca, người thỏa mãn ta đối với cha mẹ hết thủy ảo tưởng, hiện tại ta chỉ quan tâm người, chỉ cần có người ở, ta nên cái gì cũng không thiếu, chúng ta ngay ở thế giới này khỏe mạnh sinh sống, không nghĩ, không làm những kia vượt qua chúng ta năng lực sự tình, khoái khoái lạc lạc quá xong này một đời."

Vân Tranh ôm một hồi Vân Nhị, hẳn đem mình xem kết hôn nhân hòa dựa vào, chính mình làm sao thường không phải như vậy, nếu như mình một người cô độc đi tới thế giới này, còn không biết có thể hay không chống đỡ xuống. May là những kia kỳ dị quái sự chưa hề đem hẳn từ bên cạnh chính mình cướp đi, việc này cần chân chính cảm tạ một hồi Thương Thiên, nếu như hẳn thật sự có linh.

"Chúng ta kỳ thực là bị trước kia thế giới cho vứt bỏ, ta nói rồi, ta từ không tin vận mệnh, thế nhưng xảy ra ở trên người chúng ta sự tình tuyệt đối không phải một câu đơn giản khoa học lý luận liền có thể hoàn mỹ giải thích.

Ta là cô nhi, người bị mẫu thân vứt bỏ, đồ chó ông trời tựa hồ cố ý muốn như vậy sắp xếp, để chúng ta trần trường không lo lắng đi tới nơi này, chúng ta lại như là một con cò, mặc cho người định đoạt.

Ta không phục a, giết chết nguyên sơn giặc cướp, giết chết Hùng Ưng tộc, chính là ta hưởng về vận mệnh đang khiêu chiến, chúng ta thắng, thế nhưng Lục Khinh Doanh sự tình lại xuất hiện ở trước mặt ta, ta yêu thích Lục Khinh Doanh, vì lẽ đó cưới nàng, thế nhưng nội tâm của ta nói cho ta, ta càng yêu thích trên người nàng gánh vác cái gọi là tội nghiệt! Chiến Thiên cải mệnh, là ta thích nhất việc làm.

Ở là thư viện đọc sách không tới một tháng, ta mới phát hiện ta là đang cùng mình ấu khí, tiểu đệ, sau đó sẽ không, không thể để cho mềm mại, tịch nhục còn có người thất vọng.

Đi tới nơi này, chúng ta thu hoạch kỳ thực rất nhiều, có lão tộc trưởng, có Ngũ Câu, có cười lâm, còn có Hoa Nương, rất nhiều người a, đối với chúng ta đều cực kì tốt, tình nghĩa mới là vô giá bảo, nhiều quý trọng bọn họ mới là, không thể tổng nghĩ quá khứ, đáp ứng tiểu đệ của ta, quên mất quá khứ, chúng ta lại bắt đầu lại từ đầu cuộc sống mới của mình."

Vân Nhị nứt ra khoát khoát bập bẹ miệng, cười đến phi thường hài lòng, chỉ cần anh em nhà họ Vân không đi trêu chọc người khác, luôn có thể hoạt khoái hoạt Như Ý. Thấy Vân Đại ăn xong sủi cỏ, liền nhắc theo hộp cơm đối với Vân Đại nói: "Ta đi nói cho bọn họ biết, đại ca cũng đang suy nghĩ chúng ta!"

Vân Đại nhìn Vân Nhị như một con nai con như thế chạy ra ngoài, trong lòng tràn ngập hạnh phúc tâm ý.

"A! Vân huynh, nghe nói nhà người tiểu đệ chính là thần đồng nhất lưu, không biết Vân huynh có hay không cũng là lòng dạ cầm tú đây?"

"A! Khốn nạn a, lão Chu người đúng là một thuần túy khốn nạn a, toán học chính là Vân gia bí mật bất truyền, người nhà họ Vân huyết mạch bên trong chảy xuôi liền không phải máu tươi, mà là từng cái từng cái con số, lại như người giám thưởng thư họa giống như vậy, đó là gia truyền, tự nhiên thẳng người một bậc, thần đồng chỉ nói đến từ đâu?"

Chu cùng, trong nhà là mở tranh chữ cửa hàng, ww uukanshu. net làm người buồn cười nhất có điều, tính tình cũng phi thường tiêu sái, bệt cổ áo mặt sau cắm vào Vân Tranh cây quạt, này một tay là cùng Vân Tranh học được, hẳn cảm thấy rất có khí thế, Vân Tranh chạy trốn rất : gì gấp, không có lấy đi cây quạt, cái tên này là cố ý lại đây đưa cây quạt.

"Vân huynh, nói thật sự, Bành Lễ tiên sinh đem đệ đệ người làm ra, hại đại gia mặt mũi hoàn toàn không có a, gia học vật này đúng là không có cách nào nói, từ nhỏ đã mưa dầm thấm đất tự nhiên dễ dàng bắt đầu, có điều, đại gia giờ ngộ cơm canh lại không tin tức, không biết..."

"Đừng không biết, đây là ta nhận, toàn bộ coi như ta, thế nhưng thư viện tường cao e sợ còn không phải người huynh đệ ta có thể chui ra đi. Nói mau, từ nơi nào thuận tiện ra vào."

Chu cùng nhú nhú mày chỉ vào Vân Tranh cười nói: "Nhìn dáng dấp người cũng không phải kẻ tốt lành gì, vừa nhìn chính là trốn học trốn quen thuộc, lúc trước ở Lục gia rừng đào lần thứ nhất thấy người liền nhìn ra rồi. Mười bốn người, hai mươi tám bát đậu hũ hoa, kiêu gia đậu hũ Tây Thi đậu hũ non, nhất định phải quản no!"

"Đi mau, đi ra ngoài trước lại nói, có điều nói rõ ràng, chúng ta là đi uống đậu hũ hoa, không phải là đi FDxRhU2p ăn thịt người ta đậu hũ Tây Thi đậu hũ, đến cùng là thư sinh, mặt mũi không thể ném."

"Đi nhanh đi, xuyên chuồng chó thời điểm cái gì mặt mũi đều không còn."

"Khốn kiếp, người để ta đường đường thừa phụng lang đi xuyên chuồng chó?"

"Đẹp đi đi, Triệu Nha Nội còn không phải như thế đang đợi xuyên chuồng chó, nhanh lên một chút, bị đói nhé!

(chưa xong còn tiếp) (bài này tự do khởi hành chương mới tổ @ phạm nhi Thanh Thanh năm cung cấp) nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Phố Phường Người

Josie thi tướng mạo khiến người ta thất vọng, chỉ là thẳng ở vóc người yếu điệu, nhìn thấy một đám học sinh lại đây, muốn cự còn nghênh dáng vẻ khiến người ta chỉ muốn đem nàng kéo dài tới trong bụi cỏ đi. . .

Màu đen thô sứ chén lớn chứa đầy trắng mịn đậu hoa, bỏ thêm muối món ăn cùng tương thối, ăn lên nhẩn nhẩn mịn, không trách chu cùng, Triệu Tử Tinh bọn họ đối với cô gái này nhớ mãi không quên, trong miệng ăn nhân gia mỹ vị, trong đôi mắt nhìn nhân gia eo thon chi, ba phần sắc đẹp cũng sẽ bị mỹ thực làm nổi bật lên sáu phần đến.

Thôi Đạt cảm thấy bị thương rất nặng, xuyên chuồng chó thời điểm, hẳn bị thê ở nơi đó không thể động đây, phế bỏ đại gia sức lực thật lớn mới đem hẳn từ trong động làm ra đến, cái móng trên vết chân hiện tại vẫn rõ ràng có thể biện.

Người Tống đều khá là thực sự, hai bát lớn đậu hoa, đầy đủ để những này choai choai các tiểu tử lấp đầy bụng bì, ăn xong đậu hoa, không dám đùa giỡn đậu hũ Tây Thi, tuy rằng Josie thi rất hi vọng Triệu Tử Tinh đi đùa giỡn một chút chính mình, Triệu Tử Tinh muốn Khởi cha mình mặt đen, cùng thư viện nghiêm ngặt giáo quy, không thể làm gì khác hơn là lưu một hồi ngụm nước nhịn đau rời đi.

"Triệu huynh, tiểu đệ xem cái kia đậu hũ Tây Thi tựa hồ đối với người có ý định, sao không sẵn này cơ hội tốt bắt?" Chu cùng lắc Vân Tranh quạt giấy, cố làm ra vẻ tiêu sái hỏi Triệu Tử Tinh.

"Không được a, gia pháp cờ lê lợi hại, cẩn thận mà đều là một cái mạng, ta ham muốn nhất thời thoả mái, để đậu hũ Tây Thi cấp lại trên mạng của mình, như vậy thiếu đạo đức mạo chuyện thuốc lá vẫn là không muốn làm ra tốt."

Nghe được câu này, Vân Tranh liền đối với cái kia ở bề ngoài vênh vác tự đắc, kỳ thực trong lòng vẫn tính thuần khiết Nha Nội hảo cảm tăng lên không ít, làm chuyện gì đều có một độ, ở thanh lâu lượng lớn tiền tài lan ra đi, thuộc về tửu sắc phong lưu, ở kẻ sĩ trong vòng chính là văn nhã việc, phu thê giường thơm nhắc lên nam nhân đều có thể lễ thẳng khí hùng địa trả lời nói mình là ở thơ xướng hoạ thơ.

Vân Tranh cây quạt dáng vẽ tinh xảo, Ngũ Câu họa màu mực cây quạt diện là nhất nhã trí, một mặt là Bạch Vân sơn, một mặt là Đậu Sa quan, chỉ dùng đậm nhạt mặc liền đem hai nơi sơn tình thủy sắc liền hoàn toàn phác họa ra đến, trong lúc những kia màu xám tro nhạt hàn vụ càng là lượn lờ không dứt.

Thâu chạy đến ăn đồ ăn là như thế, quan trọng nhất liền muốn đi cây quạt trong cửa hàng dựa theo Vân Tranh quạt giấy dáng vẽ chế tác mười mấy phó đi ra cung đại gia sử dụng, vật này ở đông kinh Biện Lương thành cũng được cho là vật hi hãn kiện, không hơn người ta quạt giấy phần lớn đều là dùng ngà voi làm phiến cốt, tối không ăn thua cũng là hương làm bằng gỗ làm mà thành, như Vân Tranh như vậy một thước mảnh lụa, mấy chục cây trúc miệt liền có thể chế ra xinh đẹp như vậy đồ vật, thực sự là vô cùng ít ỏi thấy.

Nhìn thấy Vân Tranh quạt giấy, cây quạt điểm ông chủ con mắt đều đang tỏa sáng, đang ở Thực trung làm sao có khả năng sẽ ít đi gậy trúc cùng vài vóc? Vân Tranh muốn thanh toán cây quạt tiền, lại bị chu cùng kéo.

Trong nhà không hổ là mở cửa tiệm, há mồm liền đối với chủ quán nói: "Bảo bối như vậy chưa từng thấy chứ? Biết người nổi lên ăn trộm ý đồ xấu,

chúng ta đều là người đọc sách, cùng người tính toán chi li sẽ bị mất mặt, chấp thuận người ăn trộm, thế nhưng mười ba thanh cây quạt cần người tặng không, như thế nào, người phát tài, còn thiếu tặc danh tiếng làm sao?"

Cây quạt điểm chủ quán cũng là một thoải mái, vội vội vã vã đáp ứng, cây quạt vật này cho dù muốn bán, cũng chỉ có thể bán cho học vấn người, những người này rõ ràng chính là từ thư viện chạy đến học sinh, nếu như danh tiếng hỏng rồi, liền không có cách nào làm cái này buôn bán.

Mắt thấy mục đích đạt thành, chu cùng ngửa mặt lên trời cười ha ha hai tiếng, liền mang theo đại gia đi chữ Phúc nhai, bởi vì không có dùng tiền liền cho đại gia một người lấy một cái cây quạt, tự cho là công, từ đây đầu sẽ không có hạ thấp đã tới.

Đến chữ Phúc nhai mới rất thù hận chính mình vừa nãy đem đậu hoa ăn quá nhiều, quá no, đến trường trên không nhìn được năm tháng, ngày hôm nay lại là quán Giang khẩu Nhị Lang thần cứu mẹ tháng ngày, trên đường cái náo nhiệt cực điểm, Nhị Lang miếu ngay ở bờ sông ngoài một dặm địa phương, Thành Đô phủ người năm canh vô cùng liền lên, cướp cấp trên hương, đến hiện tại, chính là mọi người trở về thành thời gian, chữ Phúc trên đường chẳng những có tạp kỹ xiếc ảo thuật,

Càng có vô số đếm không hết đủ loại đồ ăn, mọi người đồng thời cảm tức chu cùng, chu cùng chấp tay xin tha, mua được thật lớn một bao xào kỹ đầu gà lãng để đại gia bữa ăn ngon, mọi người lúc này mới buông tha hẳn.

Trong miệng nhai thơm ngọt đầu gà lãng, trong mắt nhìn tạp kỹ, nhàn nhả đến cực điểm, rất lâu không có như vậy phân tán Vân Tranh bước chậm ở rộn rộn ràng ràng trong đám người, dĩ nhiên có một loại cảm giác không thật.

Một tên tráng hán trên bả vai dựng thẳng một cái thô to cây gậy trúc, một mặc áo đỏ phục hài tử vịn tráng hán thân thể liền trạm đang tráng hán trên

đầu, làm một tứ phương ấp, nắm làm bố xoa một chút lòng bàn tay, lại như giống như con khỉ leo lên cây gậy trúc, tráng hán ở dưới đáy không ngừng điều chỉnh trọng tâm, trên vai cây gậy trúc lão đảo, bò tới cột trên Hồng Y đồng tử càng là hiểm trạng chông chất. Một ít mạo hiểm động tác, để chu vi khán giả kinh ngạc thốt lên không ngừng.

Vân Tranh thấy rõ, hài tử kia trên người không có trói dây thừng, mà cái kia cây gậy trúc có tới cao mười mấy mét, cây gậy trúc cao nhất trên xanh tươi lá trúc đều bảo lưu, chính là vì tăng thêm một điểm thú tao nhã.

Hồng Y đồng tử lão đảo leo tới cao nhất nơi, giơ tay liền đem một viên to bằng nắm tay cây dưa hồng hái xuống, học hồ tôn dáng dập dề hai cái chân vịn cây gậy trúc, chính mình ở trên đỉnh vò đầu bứt tai nổi tiếng qua, chính ăn thơm ngọt, nhưng không hề phòng chân trượt một hồi, oạch lập tức liền từ trên đỉnh hoạt rơi xuống, đang tráng hán trên người gánh chịu một hồi, liền rơi trên mặt đất, mắt thấy miệng mũi chảy máu không sống được.

Vân Tranh xem tóc đều muốn dựng thẳng lên đến rồi, đang muốn tiến lên nhìn hài tử kia có còn hay không cứu, lại phát hiện tráng hán gào khóc bùng một chiêng đồng hướng về đại gia đòi hỏi mai táng hài tử tiền.

Vân Tranh miệng lớn hít hai cái khí, không có người thấy quen thuộc mùi máu tanh, lúc này mới chột hiểu ra, thiện tâm Thôi Đạt cho tiền nhiều nhất, một cái đồng tử mấy đều không mấy liền bỏ vào chiêng đồng bên trong, cười không nói chu cùng từ trong lòng lấy ra một viên tiền đồng, mang theo nắm chặt thần thái cố ý dùng đồng tử đem chiêng đồng gõ đến vang lên một hồi, tráng hán gập cong thi lễ, phỏng chừng là ở cảm tạ chu cùng chưa hề đem chính mình xiếc vạch trần.

Vân Tranh cho nắm cái đồng tử, cho rằng cuộc biểu diễn này trị cái giá này, đợi được tráng hán thu xong tiền, đem tiền đồng toàn bộ rót vào một

khay đan bên trong, lúc này mới dùng bao bọc lụa đỏ tiểu chuy gõ một cái chiêng đồng, lớn tiếng gọi vào: "Hồng Hải Nhi lên tạ thưởng a!"

Vừa dứt lời, cái kia đã chết rất ưỡn lên hài tử trở mình một cái liền bò lên, không ngừng hưởng bốn phía khán giả cúc cung trí tạ.

"Ta xem ra có phải là rất ngu?" Thôi Đạt chỉ vào mũi của chính mình hỏi Vân Tranh cùng Triệu Tử Tinh.

Khi chiếm được xác thực trả lời sau khi, xấu hổ đem còn lại đầu gà lẳng toàn bộ nhét vào trong miệng, lộ ra hai cái đen thùi lùì sừng nhọn ô ô kêu liền muốn truy sát Vân Tranh cùng Triệu Tử Tinh.

Ở trong đám người bước nhanh du chạy trốn một trận, Triệu Tử Tinh bỗng nhiên kéo lấy Vân Tranh, thô bạo từ trong đám người bỏ ra một cái khe, tiến vào một vòng tròn lớn tử, những người còn lại tự nhiên đi sát đằng sau, đi sau khi đi vào mới phát hiện, có người đang làm xiếc, nhìn dáng dấp cũng là cha và con gái, bên cạnh còn có một người trẻ tuổi ở thu dọn côn bổng. Ăn mặc thô quần áo vải nữ tử chính đang không ngừng mà tại chỗ phiên bồ nhào, phiên đến cực nhanh rồi, tay chân không ngừng tại chỗ luân phiên tẩu mã đặng như thế.

Không biết như vậy tẻ nhạt đồ vật có gì đáng xem, Triệu Tử Tinh cùng chu cùng hầu như đều nhìn ra nhìn chăm chăm không chớp mắt, liền ngay cả luôn luôn thành thật Thôi Đạt đều nhìn ra phi thường tập trung vào.

"Thật một tay phiên đồ lượng tề a!" Triệu Tử Tinh tự lẩm bẩm, Vân Tranh mới mới phát hiện phiên bồ nhào nữ tử ở trong lúc vô tình lộ ra trắng như tuyết cái bụng, phỏng chừng bản thân nàng đều không có phát hiện, chính ở chỗ này phiên nổi kính.

Triệu Nha Nội một cái đồng tử liền bay vào bãi, dậm chân khen hay, nữ tử thấy có người khen thưởng, phiên đến càng thêm hăng say, lão Hán chiêng trống cũng gõ đến cạch cạch vang vọng.

Một đám bại hoại không ngừng đem đồng tử hướng về nữ tử trên bụng vút, một bên vút một bên lớn tiếng khen hay, người thanh niên kia phát hiện không thích hợp, đi tới nữ tử bên người vợ vã kêu dừng, đợi được nữ tử dừng lại, thế mới biết chính mình bêu xấu, nhào vào lão Hán trong lồng ngực nao khóc.

Triệu Tử Tinh cùng chu cùng vẫn không vừa lòng lớn tiếng ồn ào, còn muốn lại nhìn nữ tử biểu diễn hương diễm phiên đồ lượng tề. Người thanh niên hàm răng cắn chít chít vang vọng, lão Hán động viên khuê nữ sau khi FexjCFDF liền vội vàng tiến lên đối với Triệu Tử Tinh, chu cùng nói: "Tiểu Nữ đã phi thường uế oải, không bằng do lão Hán hầu hạ chư vị một hồi còn bồng làm sao?"

Chu cùng lại đi bãi bên trong ném một cái đồng tử cười nói: "Ai muốn xem còn bồng, chúng ta chính là thích xem phiên đồ lượng tề, mau mau, bốn công tử xem xong biểu diễn còn muốn chạy về đi đọc sách đây."

Chàng thanh niên muốn tiến lên tìm chu cùng lý luận, bị lão Hán gắt gao kéo, liền nghe Triệu Tử Tinh nói rằng: "Bốn công tử cũng không bắt nạt người, vừa này cái kia một đoạn diễn đẹp đẽ, liền chiếu vừa này dáng vẻ diễn, diễn xong có thưởng! Nếu như không diễn, các người sau đó ở Thành Đô phủ cũng sẽ không dùng diễn."

Đoạn văn này Vân Tranh cảm giác phi thường nhĩ thức, thật giống chỉ có lưu manh cùng ác bá mới sẽ nói như vậy, dựa theo thông lệ, ww uukanshu.net vào lúc này nhất định sẽ có hiệp khách phi thân mà ra, bất bình dùm, đem một đám công tử bột, ác bá đánh tề ra quần mới đúng.

Cẩn thận nhìn hai bên một chút, không có phát hiện có như vậy hiệp khách xuất hiện, lúc này mới ôm xem trò vui tâm tình xem sự tiến triển của tình hình, Triệu Tử Tinh bọn họ đều không phải bại hoại, chu cùng con buôn một ít vậy cũng là nhân chi thường tình, cô bé kia chỉ cần lại phiên lăn lộn mấy vòng cũng chính là, lộ không lộ cái bụng không đáng kể, sẽ

không đem nàng như thế nào, hậu thế những kia làm xiếc sái tạp kỹ hận không thể không mặc mới được, vì lẽ đó Vân Tranh không cho là đây là một việc xấu, chỉ là xem là thiếu niên người ham chơi mà thôi.

Người thanh niên tựa hồ là ca ca, bi phần mục dữ tợn, hai cái quả đấm to nắm thật chặt, rất có chút Vũ Nhị Lang tư thế, có điều hăn chỉ là bi phần mà thôi, bất luận lão già Lạp không sót hăn, hăn cũng không dám xông lên.

"Tiếp theo phiên!" Triệu Tử Tinh cũng tới tính khí, lấy ra một viên tiền bạc ném xuống đất, lão Hán không khỏi kinh hãi, Đại Tổng ngoại trừ quan lại nhân gia, người khác là không cho phép dùng tiền bạc, nói cách khác, trước mặt mình đám người kia đều là Nha Nội!

Mắt thấy tiểu cô nương khóc sụt mướt đi ra muốn tiếp theo lộn nhào, Vân Tranh mới chịu nói ngăn cản, mặt mũi bên trong tử đều có, đi rồi quên đi, không nghĩ tới trong đám người dĩ nhiên bay ra một con giấy rơm, chuẩn xác nhét vào Triệu Tử Tinh nhếch rất lớn trong miệng.

Vân Tranh cả kinh, nương, thật là có như vậy hiệp khách xuất hiện

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Trẻ Nhỏ Dễ Dạy

Liên biết nhân thế gian không có nhiều như vậy hiệp khách, một không lớn thẳng nhóc cãm phần sục sôi bên dưới ném xuống chính mình một con giầy rơm sau khi, nhanh chân liền chạy, Triệu Tử Tinh nhổ ra trong miệng xú giầy, nôn khan hai tiếng sau khi, gầm thét lên hướng về hài tử kia đuổi tới, chu cùng sừng sốt một chút cũng chăm chú tùy tùng,

Vân Tranh cười sấp không thờ nổi rồi, thế nhưng làm bằng hữu lúc này không thích hợp chỉ lo thân mình cũng chỉ đành một bên ôm bụng, một bên truy, đạo sĩ cùng Thôi Đạt chạy một tương đương.

Tiểu hài tử chạy rất nhanh, quẹo mấy cái cua quẹo sau khi liền đem những này quen sống trong nhung lụa học sinh sứa không thấy tăm hơi.

Triệu Tử Tinh hai tay đỡ đầu gối, thờ như Lão Ngưu như thế, chu cùng không biết từ nơi nào làm ra một chén nước, giục Triệu Tử Tinh mau mau súc miệng, chờ hăn sấu xong khẩu, mười mấy người lúc này mới phát hiện đã đi tới cãm bờ sông trên, một đám người ngã quặp ở bờ sông đất cát trên.

Vân Tranh nhỏ giọng nở nụ cười, tiếp theo những người còn lại cũng theo cười to, cuối cùng Triệu Tử Tinh cũng bắt đầu cười ha hả.

"Nương, người xấu không thể làm, một làm liền gặp báo ứng, con kia giầy quá mẹ kiếp xú, cớm tối hôm nay phỏng chừng là không Fet6D6cn có cách nào ăn, lần tới nhìn thấy tên tiểu tử kia, nhất định phải hăn đem một đôi giầy toàn bộ ăn đi mới giải hận."

Nghe xong Triệu Tử Tinh, Vân Tranh càng phát cảm giác mình những này cùng trường cũng không tệ lắm, mặc kệ là bên trong, vẫn là hí kịch bên trong, miêu hai nghịch ngợm công tử bột, cũng không tính là người tốt lành gì. Bây giờ nhìn lại, bọn họ cũng chính là thiếu niên tâm tính mà thôi, không coi là kẻ ác.

Cười thôi sau khi, uể oải liền giống như là thủy triều vọt tới, tất cả mọi người nằm ở trên bờ cát, có nhìn sau lưng Thành Đô thành, có nhìn trước mặt cầm giang, đều lười nói chuyện.

Trước mắt cầm giang cùng Thành Đô thành thị sử là một bộ hoạt lịch sử. Cư ghi chép, thời kỳ thượng cổ Thành Đô bình nguyên, kiếp trước là hải. Nội hải biến mất sau đó, liền trở thành đầm nước nằm dày đặc, thủy đạo loạn lưu ẩm ướt bồn địa, lũ lụt khá là nghiêm trọng. Bước đầu sửa trị, cục bộ sửa trị tự tiên dân môn tiến vào Thành Đô bình nguyên khu vực Khởi liền chưa bao giờ đình chỉ. Nhưng quy mô to lớn nhất có thành tựu nhất trị thủy là cổ Thục biệt linh. Văn minh đế biệt linh dẫn dân vào đà bài hồng công trình khiến bình nguyên ra bưng biển, vì là cổ Thục tiên dân định cư Thành Đô sáng tạo điều kiện cơ bản.

Lần thứ hai quy mô lớn trị thủy là Tiền Tần Lý Băng phụ tử. Địa phương quận trưởng Lý Băng phụ tử đào ba mươi sáu giang, hoàn thành cả thế gian đều chú ý đều giang yển trung khu thủy lợi công trình cùng xuyên "Lưỡng Giang Thành Đô bên trong", câu thông Thiên Phủ Chi Quốc thẳng tới kinh sở cùng Ngô Việt hoàng kim thủy đạo, khiến tần dựa vào này điều hoàng kim thủy đạo, toại nguyện lấy thường địa thực hiện "Đến Thục đến sở, đến sở được thiên hạ" Trung Quất trong lịch sử lần thứ nhất thống nhất.

"Người đang suy nghĩ gì?" Thôi Đạt nắm đỉnh đầu đỉnh đầu bên người Vân Tranh.

"Ta trong ngực niệm Lý Băng phụ tử, cùng với sớm nhất Thục quốc tổ tiên, nơi này nguyên bản là một mảnh bưng biển, là bọn họ khai thông dòng

sông, cho tới Thục trung có " Thiên Phủ Chi Quốc " xưng hô, Ích Châu lại được gọi là thiên hạ số một số hai thành phố lớn, bọn họ công lao tự nhiên chối lợi thiên cổ a! Chúng ta thật giống mỗi ngày đều ở ngơ ngác ngác sinh sống,

Nhớ tới đến có chút xấu hổ "

Vân Tranh là làm quán lão sư người, đạo của tự nhiên lúc nào nên nói gì dạng, vào lúc này đối mặt núi sông cổ thành, thật sự nếu không nói một ít câu khách sáo, thực sự là có nhục trải nghiệm của chính mình.

Triệu Tử Tinh tiếp lời nói: "Phụ thân ta cũng là nói như vậy, lão nhân gia người nói, Thục trung chính là bảo địa, nơi này núi non sông suối tạo phúc bách tính đều là có hạn độ, nhất định phải không ngừng tu sửa, tăng mạnh thủy lợi, bằng không, trước mặt chúng ta những này dòng sông chỉ có thể làm hại nhân gian, lão nhân gia người làm năm năm phủ tôn, cũng tu sửa năm năm Thục trung sông ngòi, chuyện khác hầu như không có thời gian đi làm, đều là nói ở Thục trung chỉ cần bảo đảm thủy lợi, liền có thể bảo đảm ngũ cốc được mùa, hiện tại, cuối cùng cũng coi như có thể thở dốc một hơi, nhưng muốn rời khỏi.

Chư vị nhân huynh, tiểu đệ sau ba tháng sẽ theo gia phụ hoạn bơi ra phong, chúng ta dưới một khoa cuộc thi thời gian tạm biệt."

Chu cùng ử rữ nói: "Triều đình ở năm trước, đã mở ra một lần ân khoa, năm ngoái bởi vì trước tiên thái hậu việc, lại mở ra một lần, vì lẽ đó lần sau khoa thi không biết sẽ lúc nào đến. Chúng ta chỉ có nhiều mài giữa mấy năm lại đi Biện Kinh."

Triều đình chậm chạp không lớn thi, coi như Lý Bằng đứng mọi người trước mặt cũng không có cái gì cúng bái tâm tư, mười năm hàn song, thiết nghiên mài xuyên, nói trắng ra chính là vì giương ra hoài bão, quang tông diệu tổ, chỉ có học vấn không có tương ứng địa vị, này sẽ làm rất nhiều

người thất vọng, không thể yêu cầu mỗi người đều là Đào Uyên Minh. Đào Uyên Minh cũng chỉ là không vì là ngũ đấu gạo khom lưng mà thôi, nếu như là năm trăm đấu, nói không chắc sống lưng của hắn tử cũng sẽ loan uồn cong.

Nhất Giang Xuân Thủy Hương Đông Lưu, trêu đến mười mấy cái choai choai người thanh niên sâu tư vô hạn, tập thể quay về cầm giang thờ dài.

"Lão Chu! Biệt ra thơ có tới không?" Vân Tranh bỗng nhiên há mồm hỏi chu cùng.

"Không có, nếu như chân trời trở lại cái ráng màu, hoặc là trong sông xuất hiện một chiếc thuyền con, thuyền con trên đứng một vị giai nhân, ta liền có thể làm được, quang quay về một cái khô cần nước sông, thực sự là không thể ra sức a!"

Triệu Tử Tinh bất đắc dĩ đối với Vân Tranh nói: "Như vậy cấu tứ còn tham gia cái rắm khoa thi, cha ta bọn họ làm thơ người nào không phải há mồm liền đến, nghe nói Lỗ Thanh Nguyên tiên sinh, càng là cái bên trong cao thủ, năm đó ở tết Nguyên Tiêu trên, bệ hạ mệnh quần thần phú thơ, yển thù lão đại người tài thơ số một, thế nhưng luận cùng số lượng, nhưng không một người có thể ra Lỗ Thanh Nguyên tiên sinh chi hữu. Chúng ta Thục trung xưa nay đều là ra thơ hay, thế nhưng không ra thơ hay người, Lý Bạch, Đỗ Phủ ở Thục trung lưu lại bao nhiêu thơ, một mực cũng không phải Thục người, thật là quái tai!"

Vân Tranh cười nói: "Ý của ta là, tên to xác nếu như làm không ra thơ ca không ngại trở lại, hôm nay đã ở bên ngoài nhàn tản nửa ngày, nếu như bị tiên sinh biết được chúng ta lười biếng, một trận trách phạt lại trốn không thoát, ta từ khi đi tới Thành Đô thành, sẽ không có an ổn quá, trời hạn lỗi như vậy kỳ quan đều có thể bị ta tình cờ gặp, vận may hồng bát, không dám may mắn a."

Chu cùng vỗ cát trên người cười nói: "Người không phải vận may không được, mà là vận may quá tốt, vừa mới đi ra thừa yên quan, cung điện kia liền bị Thiên Lô đánh thành phế tích, lão đạo chết rồi vô số, người lông tóc không tổn hại. Thuận tiện cưới đi rồi Thành Đô phủ đệ nhất mỹ nhân, tiểu đệ có lúc đều đang nghĩ, hẳn là Tôn phu nhân chính là trời xanh chuyên môn lưu đưa cho người?"

Đại bá ta nói tới chuyện này thời điểm nói, trên đời này có trời sinh thông tuệ, có trời sinh thần lực, có trời sinh đẹp trai, thế nhưng những người này cũng không sánh bằng trời sinh số may, vì lẽ đó a, lão nhân gia nhắc nhở ta, tuyệt đối không nên cùng đi với người địa phương nguy hiểm, người có thể chạy trốn, ta liền kiên quyết không thể may mắn thoát khỏi, vì lẽ đó a, đại gia vẫn là mau mau trở lại tốt, người nói nhiều nghe một chút không chỗ hỏng."

Bất mãn đi tới thư viện phía ngoài tường rào, người khác xuyên chuồng chó đều xuyên rất thuận lợi, chỉ có Thôi Đạt xảy ra vấn đề, từ bên trong xuyên lúc đi ra đại gia đều là đói bụng, Thôi Đạt miễn cưỡng có thể khoan ra, thế nhưng hiện tại liền phi thường có vấn đề, ở bên ngoài ăn một đồng đồ vật, muốn chui vào căn bản là không thể, miễn cưỡng muốn xuyên, nói không chắc sẽ đem hấn làm thương, Vân Tranh không đành lòng nhìn Thôi Đạt một người bị phạt, liền liền tự động động thân cùng hấn từ cửa lớn tiến vào, lão thương đầu mặc dù là người gàn bướng, cẩn thận mà cầu xin hai lần, nên không thành vấn đề đi." Không được, lão thương đầu chính là một nhận lý lẽ cứng nhắc, hẳn nhất định sẽ bảm báo tiên sinh nói hai chúng ta chạy ra ngoài chơi, Vân huynh, tha làm liên lụy người thực sự là xấu hổ, tiểu đệ nhất định sớm ngày đem này một thân thịt mỡ trừ."

Vân Tranh cười hì hì, đứng góc tường xa xa mà liếc mắt nhìn ngòi ở dưới cây liễu ngủ gật lão thương đầu, nhất thời có chủ ý, lặng lẽ mang theo Thôi Đạt lưu tới cửa, mắt thấy lão thương đầu đầu hạ thấp trong nháy mắt, liền đột nhiên vọt ra ngoài, bước nhanh hướng về thư viện đi, sau khi đi mấy

bước, liền xoay người lại chứa rón ra rón rén đi ra ngoài, Thôi Đạt cảm thấy không hiểu ra sao, lúc này chẳng lẽ không nên lao nhanh tiến vào thư viện, vì sao phải đi ra ngoài.

Chính đang nghi ngờ thời điểm, quát to một tiếng từ phía sau truyền đến: "Không khiến không được ra ngoài! Trở về!"

Vân Tranh một mặt bất đắc dĩ xoay người lại muốn cùng lão thương đầu giải thích một chút, lại nghe lão thương đầu lớn tiếng nói: "Tiên sinh sớm đã có thoại, không tới hữu một thời gian không được ra ngoài, xem các người liền không phải một một lòng tiến tới học sinh tốt, còn dám đi một bước, sẽ chờ được viện quy trừng phạt đi! Lão già còn chưa tới tai điếc hoa mắt thời điểm."

Vân tranh bất đắc dĩ há há mồm, liền ủ rũ mang theo một mặt khiếp sợ Thôi Đạt ở lão thương đầu ánh mắt khinh bỉ dưới nghênh ngang đi vào thư viện...

"Vân huynh, biện pháp này chúng ta sau đó còn có thể hay không thể dùng? Thực sự là quá thú vị." Vẫn chưa đi đến hai đạo môn, Thôi Đạt liền một mặt hưng phấn hỏi Vân Tranh.

"Không được, lão thương đầu là một cơ khổ ông lão, không có con cái sống trên đời, tiên sinh thấy hãn đáng thương mới chịu hãn xem sách viện cửa lớn, một ông già liền dựa vào hãn mưu sinh, chúng ta nếu như thường thường làm như thế, một khi sự phát, hãn liền không mặt mũi ở lại trong thư viện, vì lẽ đó làm người mệnh kế, làm người tình kế, chúng ta sau đó cũng không thể dùng cái này biện pháp, người cũng không cần nói cho người khác, nghe theo mệnh trời mới là biện pháp tốt nhất, cũng là tích đức biện pháp."

Thôi Đạt nghe xong Vân Tranh, ww uukanshu. net lại chỉnh chỉnh mình y quan, hai tay ôm quyền thi lễ nói: "Vân huynh nói tới tự tự châu ngọc,

Thôi Đạt nhớ rồi. Huỳnh trưởng khắp nơi vì người khác suy nghĩ, đạo đức tốt, tiểu đệ kính phục không ngớt."

Vân Tranh cười vung vung tay, nếu như cái tên này biết mình trước đây làm ra sự tình, không biết có thể hay không bị hù chết.

Hai người đều không có phát hiện ngời ở minh đạo bi dưới bóng tối chơi cờ Bàn Lễ tiên sinh cùng trương sĩ tiên sinh, trương sĩ tiên sinh cầm trong tay quân cờ điếm tiến vào phần rỗng sau khi, liền bắt đầu từ trên bàn cờ thu quân cờ, này một ván đã thắng định.

"Chính là như vậy, văn cách, người muốn dạy chính là như vậy một yêu nghiệt." Bàn Lễ tiên sinh thu thập Hắc Tử đối với trương sĩ nói.

"Không phải vậy, trò vật lừa gạt lão thương đầu không có vấn đề, thế nhưng muốn kỳ mãi chúng ta, còn kém châm lửa hậu, lão phu lưu ý không phải bọn họ đi ra ngoài du lịch, cũng không quan tâm bọn họ là làm sao lừa bịp lão thương đầu.

Lão phu duy nhất quan tâm chính là phía sau hẳn nói những câu nói này, cùng với mấy ngày trước đây đàn hoàng chọn đủ mười ngày thủy, có thể nói ra những câu nói kia, liền nói rõ tâm tính không xấu, có thể chọn đủ mười ngày thủy, liền nói rõ hẳn có thể tuân thủ quy củ, ta mỗi ngày đều ở kiểm tra, trong thủy hang thủy trang rất vẹn toàn, không có thâm gian dùng mảnh lối, này bản thân liền là làm việc đạo lý. Người này có thể dạy dỗ đến!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Bạch Ngọc Đờ

Ở thư viện đọc sách có thể nói là khô khan, Vân Tranh sách vở cùng việc học đều là cùng người khác có khác nhau rất lớn, người khác ở xem (Chiến Quốc sách) chính mình nhưng phải đọc (Hoài Nam Tử).

Một yêu cầu học sinh dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào tiến thủ, một yêu cầu học sinh khéo léo tùy thời lợi dụng.

"Người đi vào lạc lối a, Đạo gia nói: "Vô vi giả, vắng lặng không hề có một tiếng động, mạc nhưng bất động, dẫn chi không đến, đẩy chi không hướng về, này cùng cây cỏ có gì khác nhau đâu? Tưởng tượng năm đó, Thần Nông thường bách thảo một ngày liền gặp phải bảy mươi độc, Nghiêu tích cực làm chính trị quản lý cùng xã hội giáo hóa, giáo hóa vạn dân. Từ tối mặt đông hắc xỉ quốc đến phía cực bắc U Châu, không có một chỗ không ở lại hãn dấu chân. Thoán ba miêu với ba nguy, lưu Cộng Công với U Châu, cực kinh với vũ sơn" ; Thuấn "Ích địa thụ cốc, Nam chinh ba miêu, đạo chết thương ngô" ; Vũ...

Những này tiền bối thánh hiền, người nào không phải lập xuống đại công nghiệp, người nào không phải lo lắng hết lòng vì là vạn dân mưu phúc lợi, dẫn chi không đến, đẩy chi không hướng về này cùng tảng đá có gì khác nhau đâu, chưa chắc nghe nói có bất động, không nghe thấy, không nghe, không nói, liền có thể kiến công lập nghiệp giả.

Nhữ thông tuệ khác hẳn với người thường, lòng dạ rộng với người thường, coi như đi Bụi Gai đường, độ phong ba hà..."

Vân Tranh hoa mắt váng đầu từ Trương Nguyên tiên sinh trong phòng đi ra, nhìn đỉnh đầu Thái Dương, không biết nên làm gì bình luận tiên sinh, lý trí tự nói với mình, lúc này trốn đi làm tảng đá là biện pháp tốt nhất, tiên sinh nhưng hi vọng chính mình hoạt dứt khoát hẳn hoi, hoạt óng ánh óng ánh, trời ạ, đây là Vương An Thạch mới làm ra sự tình, không có quan hệ gì với chính mình.

Đời trước đã nghĩ trở thành một anh hùng, kết quả nhưng thành một lão sư, hiện đang muốn làm con rùa đen rút đầu, tiên sinh kỳ vọng nhưng là anh hùng, hiện thực cùng lý tưởng đều là có khoảng cách.

Ngày hôm nay liền có thể về nhà, vì lẽ đó Vân Tranh rất sớm chính là thật quần áo dơ, chuẩn bị mang về nhà, thời gian một tháng, đã tích góp rất nhiều, đợi được Vân Tranh đem quần áo dơ phóng tới Hàm Ngưu tới rồi trên xe ngựa, Vân Tranh mới phát hiện, cổ đại cùng hậu thế học sinh trong lúc đó thực sự là không lớn bao nhiêu khác biệt.

Thôi Đạt đồng ý cho Vân Tranh mang ăn ngon nhất xuyên thực, Triệu Tử Tinh đáp ứng lần này nhất định phải đem trong nhà ngọc đông xuân mang vào thư viện, chính mình ở thư viện thời gian sẽ không quá dài, chung quy phải cho đại gia mưu điểm phúc lợi mới tốt.

Xuyên qua Thành Đô thành, Triệu gia địa quả đào đã sắp chín rồi, thụ dưới đáy một ít vẫn là màu xanh, thế nhưng trên ngọn cây một ít đã ở Thái Dương chiếu xuống, nhiễm phải một tầng đỏ ửng.

Đối với mảnh này rừng đào, Vân Tranh đều là cảm giác phi thường thân thiết, có điều lần này hẳn không có muốn Hàm Ngưu đình xuống xe ngựa, mà là trực tiếp hưởng về gia chạy đi, một quãng thời gian không có thấy đến người nhà, trong lòng vắng vẻ.

Xa xa trong ruộng lúa đã có nông phu ở thu gặt lúa, lối đi bộ nối liền không dứt chính là vận chuyển hạt thóc xe bò, hạn nguyên trên đã có tảng

lớn đất trống bị đại cối đá ép phi thường bằng phẳng, xe bò điếm cuối chính là chỗ đó.

Ăn mặc tạo y quan chức không ngừng ở đồng ruộng tuần toa, có lúc còn có thể dùng Hồng Thăng quyển ra một mảnh ruộng lúa, đơn độc thu gặt dùng để tính toán năm nay thu hoạch.

Vân Tranh xe ngựa vẫn là ngừng lại, một chổng lê trượng lão ông đứng ven đường, lớn tiếng mà hô "Vân Đại quan nhân."

Nhìn thấy lão Hán, Vân Tranh rất muốn chạy trốn, lần trước bị Hàn Lâm lợi dụng Mạnh gia hậu nhân sự tình suýt chút nữa đem mình chôn vùi đi, hiện tại lão già này trả lại?

Vân Tranh từ trên xe ngựa nhảy xuống, chấp chấp tay đối với ông lão nói: "Ngài hãy bỏ qua ta đi, vì cho ngài bảo mật, tiểu tử bị người ta hại suýt chút nữa cửa nát nhà tan, hiện tại vừa lấy hơi, ngài cũng đừng đến gieo vạ, tiểu tử không quen biết ngài."

Lão già vuốt râu đại cười nói: "Nơi này là sáng sủa Càn Khôn bên dưới, lão Hán vì sao cần người đến bảo mật? Chỉ có gian nịnh nhân tài cần hành bí ẩn việc, lão phu một giới lão nông, xuân loại thu thu, theo bốn mùa mà bận rộn,

Có cái gì người không nhận ra?

Có điều người chung quy là một đứa trẻ tốt oa, vật này cho người đi, lão già tìm hiểu mấy chục năm đều không có tìm hiểu thấu đáo, nghe nói người là một người thông minh, nói không chắc có thể mở ra."

Lão già đem một vải bố túi nhét vào Vân Tranh trên tay, sau đó liền ha ha địa cười tiếp tục lồm khộm lưng queo vào một cái đường nhỏ, nơi đó là mênh mông vô bờ ruộng lúa.

Mắt thấy lão già đi vào ruộng lúa cùng trong ruộng hương nông nói chuyện không để ý tới chính mình, Vân Tranh một lần nữa khiêu lên xe ngựa về nhà, lão già cho túi vải rất nhẹ, không giống như là có cái gì quý trọng vật đáng vẻ, mở ra đi sau hiện bên trong chỉ có một tấm da dê, đây là đem da dê dựa theo hoa văn từng tầng từng tầng vạch trần, trên cao nhất một tầng da dê hiện nhũ bạch hình, thậm chí có thể xuyên thấu qua tia sáng, thật nhiều nhà người có tiền cửa sổ, ở ngày đông bên trong chính là dùng nó đến phong kín, vừa thấu quang lại giữ ấm.

Vật như vậy không ngạc nhiên, đúng là mặt trên viết tự để Vân Tranh phi thường đau đầu, "Kim phu sơn, một quyền thạch, cùng sự quảng đại. Cây cỏ sinh chi, cầm thú cư chi, bảo tàng hưng yên."

Đây chính là (lễ ký) bên trong một câu liên quan với bảo tàng giải thích, rất phổ thông không có bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ là tấm này da dê trên che kín mạnh sường ngự ẩn, liền có vẻ đặc biệt không giống.

Đây là một tấm bản đồ kho báu? Vân Tranh vén rèm xe lên lại một lần nữa quay đầu lại nhìn cái kia đứng ruộng đồng bên trong lão già, phát hiện lão già cũng ở nhìn hẳn, tựa hồ đang cười.

Hàn Lâm không có giết bọn họ, chỉ là yêu cầu bọn họ giao ra hết thủy tàng bảo, những kia Ngân phán chính là dẫn chứng, lão gia hoá ở giao ra tài bảo sau khi thu được ở đại Thái Dương dưới đáy sinh hoạt quyền lợi, không thể nói được là chịu thiệt vẫn là chiếm tiện nghi, có điều Vân Diệp cho rằng, lão gia hoá đem tiện nghi chiếm lớn hơn, chỉ ít sau đó sẽ không lại có thêm người lão nghĩ sát quang bọn họ.

Đều nói đem buồn phiền cho người khác, chính mình sẽ không có phiền não rồi, lão gia hoá rất được trong đó tam muội, mà bất luận bức tranh này là thật hay giả, chỉ cần đưa đi, hẳn cùng hẳn tộc người mới có thể khẳng khẳng một mực làm to Tống thuận dân, tự canh tự thực cũng không có cái gì không tốt đẹp.

Về đến nhà bên trong, chịu đến người cả nhà nhiệt liệt hoan nghênh, tịch nhục cười cũng không biết nói cái gì tốt, thuần phác cô nương, ôm lấy Vân Tranh mang về quần áo dơ liền chạy, đây là nàng tối giản dị hoan nghênh phương thức.

Lục Khinh Doanh liền có vẻ phi thường rụt rè, ở một bên cười híp mắt nhìn lão Liêu, hầu tử, Thương Nhĩ bọn họ cùng trượng phu nói chuyện, chính mình gắt gao lôi kéo Vân Nhị không để hấn tới, dưới cái nhìn của nàng, vào lúc này cũng là gia chủ cùng tôi tớ môn quan trọng nhất giao lưu thời khắc, lấy tâm thân mật mới có thể thu được đến người ta tôn kính, đây là Vân Tranh người gia chủ này chuyện phải làm.

Lam Lam ước ao nhìn tình cảnh này, phỏng chừng trong lòng rất là chua xót, liền liền kéo một Hàm Hàm tiểu cô nương, ở lỗ tai của nàng bên cạnh không được nhỏ giọng nói chuyện, đây là Lục Khinh Doanh cho nàng tìm thiếp thân FHGK0mz7 nha hoàn.

Lục Khinh Doanh rất không quen Vân Tranh ở trước mặt mọi người nói phu nhân cực khổ rồi một loại, không lộ vẻ mặt đem Vân Nhị đẩy lên phía trước, nàng phi thường lo lắng trượng phu sẽ ở trước mặt mọi người ôm ấp chính mình, cái này thói xấu hấn xưa nay đều không có sửa đổi.

Cùng trong thư viện nước lạnh so ra, trong nhà táo dưng liền thư thích khiến người ta không lời nào để nói, Vân Tranh nhẹ nhàng hát lên rửa ráy, Lục Khinh Doanh liền ở một bên lục xem trượng phu quần áo chuẩn bị cầm để tịch nhục rửa đi.

Một túi vải tử rút xuống, Lục Khinh Doanh kiểm lên nhìn rửa ráy tẩy phi thường tập trung vào Vân Tranh, mở ra sau khi xem. Khuôn mặt nhỏ nhắn ngay lập tức sẽ trở nên trắng bệch, cảnh giác hướng ra phía ngoài nhìn, ầm một tiếng liền đem cửa sổ quan chặt chẽ.

"Làm sao đóng lại cửa sổ? Mở ra đi, trong phòng triều vô cùng không thoải mái."

Lục Kinh Doanh nỗ lực khắc chế không để cho mình âm thanh biến hình, nhỏ giọng hỏi: "Phu quân, tấm này" bạch ngọc đồ "Đến từ đâu? Việc này thể lớn, không nên kỳ mẫn thiếp thân!"

Vân Tranh quay đầu lại nhìn Lục Kinh Doanh trong tay da dê đồ, không thèm để ý nói: "Mạnh lão đầu cho, vừa cho ta, không vượt qua một nén hương thời gian, có cái gì không đúng? Nếu như có phiền phức, ta liền đem nó trả lại Mạnh lão đầu là được rồi, chúng ta không gì lạ : không thèm khát cái gì bảo tàng, chính mình kiếm lời đến tiền tiêu sử dụng đến tối thoải mái."

Lục Kinh Doanh đề lại Vân Tranh miệng lo lắng nói: "Thiếp thân chính là Thục người đối với mạnh sưởng càng là biết rõ, lão tổ tông tuổi thơ thời gian thậm chí gặp hẳn, cái kia mạnh sưởng vào chỗ năm đầu, vẫn là toán Thanh Minh, chăm lo việc nước, quần áo mộc mạc, hưng tu thủy lợi, chú trọng nông tang, thực hành "Cùng dân nghỉ ngơi" chính sách, sau Thục quốc thế cường thịnh, đem bắc tuyến ranh giới mở rộng đến Trường An. Thêm tôn hào "Duệ văn oai hùng nhân thánh minh hiếu Hoàng Đế" .

Thế nhưng hẳn tại vị hậu kỳ, sa vào tửu sắc, không tư quốc chính, sinh hoạt hoang n, xa xỉ vô độ, suốt đêm ấm đều dùng trân bảo chế thành, xưng là Thất Bảo nịch khí.

Thục quốc diệt vong sau khi, thị vệ đem Thất Bảo nịch khí hiện với Tống tổ, Tống tổ nhìn thấy thờ dài nói: "Nịch khí muốn dùng Thất Bảo giả dạng làm, nhưng dùng món đồ gì trừ thực đây? Xa mỹ đến đây, an đến không vong!" Mệnh thị vệ đưa nó đánh cho nát tan.

Đây chỉ là một việc, mạnh sưởng là nhất sợ nhiệt, mỗi ngộ viêm ngày nóng khí, ww uukanshu. net liền cảm thấy thờ dốc bất định, khó với liền

châm, liền ở ma kha trì trên, kiến trúc Thủy Tinh cung điện, làm nghi hê địa phương. Trong đó ba gian đại điện đều dùng cây lim vì là trụ, trầm hương làm栋梁, san hô khảm song, ngọc bích vì là hộ, bốn phía vách tường, không cần gạch thạch, tận dùng mấy trượng trổng trái Lưu Ly khảm nạm, trong ngoài sáng rực, không hề ngăn cách, lại đem hậu cung bên trong Minh Nguyệt châu di đến, ban đêm cũng Quang Minh thấu triệt. Bốn phía càng là xanh tươi lay động, hồng kiều mơ hồ. Xa mỹ đến mức độ như vậy, có thể nói chưa từng có ai, lão tổ tổng bây giờ nói Khởi những tòa đại điện kia vẫn say mê không ngớt.

Hắn lưu lại đồ vật chưa từng có đơn giản, ngài hẳn phải biết hẳn bùa đào chuyện xưa đi, "Tân xuân nạp dư khánh, ngày hội hào Trường Xuân, cái này bùa đào hiện tại vẫn treo ở Tổng đình bên trên.

Hầu như mỗi cái Thục người đều biết Hoa Nhị đồ, cùng bạch ngọc đồ cổ sự thì, Hoa Nhị đồ rơi vào Đại Tổng Hoàng Đế tay, mặt trên có một bài thơ, "Băng cơ ngọc cốt thanh không hãn, thủy điện phong đến hoa mai ấm. Liêm Minh Nguyệt độc dòm ngó người, y chấm sai hoành tóc mây loạn. Lên quỳnh hộ tịch không hề có một tiếng động, thì thấy sơ tinh qua sông Hán. Bấm tay gió tây tới lúc nào, chỉ khùng năm xưa trong bóng tối đối."

Tổng đình trí giả nhìn ra trong đó huyền bí, từ nam phủ hà, cũng chính là cầm giang Khởi ra vô số trân bảo, có người nói trân bảo rông rã chứa đầy ba chiếc thuyền. Mà bạch ngọc đồ có người nói ẩn giấu chính là phục quốc giáp trụ cùng vũ khí.

Này hai bức đồ đều là mạnh sững mắt thấy không thể cứu vãn, tự mình vẽ, ngài hiện tại còn nói vật này không quan trọng gì?"

"Thieu hủy nó!" Đây chính là Vân Tranh phản ứng đầu tiên.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Ôn Nhu Hương Cùng Nghi Hoặc

"Đây mới thực là dẫn quý vào cửa a!" Vân Tranh ngồi xồm ở chậu than bên cạnh, nhìn tấm kia da dê ở dưới nhiệt độ hiển hiện cái kia đồ án, không tự chủ được thở dài một tiếng.

Nguyên lai tấm bản đồ này chính là một tấm mật viết địa đồ, nhất định phải chịu đựng nhiệt độ cao quay nướng mới có thể hiển hiện một bộ đồ án màu đỏ, khả năng là thời gian quá lâu, mật viết nước thuốc trở thành nhạt duyên cớ, cần nhiệt độ rất cao, bình thường quay nướng e sợ không có tác dụng gì, nhất định phải phi thường cao nhiệt độ mới có thể hiển hiện ra, tỷ như đặt ở hỏa bên trong thiêu.

Có ai sẽ đem một bộ giá trị liên thành bảo đồ đặt ở hỏa bên trong? Không trách Mạnh lão đầu tìm hiểu mấy chục năm đều không đầu mỗi gì, chỉ có Vân Tranh mới sẽ làm như thế, hiện tại, bộ này địa đồ dáng vẽ đã khắc ở Vân Tranh trong đầu, muốn quên đều không thể quên được, chủ yếu là chỗ đó quá mẹ kiếp quen thuộc, Bạch Đế thành thiên khanh a! Còn phải xuyên qua mê cung hà, chính mình tự mình đi quá hai người này địa phương quý quái, còn bị địa phương Thổ Gia tộc người dao động đi không ít tiền!

Trong miệng cay đắng lợi hại, chính mình cũng cảm giác mình là ở đi tạo phản xu thế, ở Đâu Sa quan có thể lực, vẫn cùng ngoại tộc có giao dịch, có chiến mã, có người tay, hiện tại thêm vào binh khí giáp trụ, còn ở hết sức giao hảo Thành Đô phủ quan chức cùng đại nho, chỗ chết người nhất chính là chính mình còn cưới thế gia hòn ngọc quý trên tay, chuyện này quả thật chính là ở đi Lưu Bị lão Lộ, Thực trung người có ai sẽ không biết Lưu Bị? Ai mà không đối với hãn sự tích nghe nhiều nên thuộc, dù cho là con ma

đen đũi Lưu thiện, còn không phải như thế lưu lại Lưu uyên như vậy một gieo vạ, đồ mi Trung Nguyên mấy chục năm, Lưu thiện chính mình ở sau khi chết bị Lưu uyên như vậy một người Hung Nô tôn sùng là Hán hoài đế!

Trong chậu than da dê chậm rãi đã biến thành tro tàn, toàn bộ trong phòng đầy rẫy thiêu da dê mùi thối. Vân Tranh mở cửa phòng, gian nan ngẩng đầu lên nhìn đỉnh đầu thanh thiên, thực sự là một câu nói đều không nói ra được.

Đem môn Lục Khinh Doanh quay đầu lại nhìn trong chậu than tro tàn, lo lắng hỏi trượng phu: "Thiêu hủy sau khi thì sẽ không có hậu hoạn chứ?"

"Cái này lão thiên khốn kiếp ở cùng ta đối nghịch, chuyện này muốn xong xuôi, e sợ không có dễ dàng như vậy, chúng ta vẫn là cẩn thận chút cho thỏa đáng, chỉ mong Mạnh lão đầu không muốn có chuyện." Vân Tranh phiến muộn trả lời, trong nhà hỏa dục nhìn dáng dấp còn cần chuẩn bị thêm một ít mới được, Lục Khinh Doanh trong tay cũng cần vật này phòng thân.

Người một nhà thật cao hứng ăn cơm trưa. Vân Tranh trên mặt mang theo nụ cười. Trong miệng ăn món đồ gì đều không còn tư vị, trải qua Lục Khinh Doanh không được dấu vết xử lý, bây giờ có thể vào bàn tử ăn cơm liền còn lại Vân Đại, Vân Nhị; Lục Khinh Doanh cùng tịch nhục. Lam Lam mấy người. Vốn là Thương Nhĩ bọn họ cũng có thể. Có điều sành sỏi Thương Nhĩ ngay đầu tiên liền từ chối, cao hứng bưng chính mình bát đĩa đi tới mái hiên dưới đáy.

Về đến nhà cả người đều khoan khoái, nếu như không có bạch ngọc đồ sự tình. Vân Tranh cho là mình chính là trên đời này người hạnh phúc nhất, có kiều mị thể tử, rộng lớn phòng ốc, thông tuệ đệ đệ, dồi dào sinh hoạt, cuộc sống hạnh phúc yếu tố chính mình như thế cũng không thiếu.

Lắc quạt giấy ở chính mình trong sân tuần toa, lại như là một con dò xét lãnh địa mình sư tử, Vân Tam cáo mượn oai hùm đi theo Vân Đại phía sau, mặc kệ nhìn thấy ai cũng sẽ lưng tròng gọi hai tiếng, biểu hiện chính mình đặc biệt địa vị, chỉ có giữ nhà xà vẫn như cũ phàn ở xà nhà trên ngủ,

Hiện tại nó đã quen thuộc Vân gia đại trạch lên tất bóng loáng cột nhà, đã không quá từ phía trên rơi xuống.

Không biết Triệu Tử Tinh bọn họ đến cùng có chưa có về nhà, đại để là về quá, từng cái từng cái mặc trên người ngăn nắp, chỗ hông hầu bao cũng là căng phồng, một đám người đi tới Vân gia, gặp Vân Tranh sau khi, liền nháy mắt ra hiệu nhanh đi ra ngoài, thật giống trong nhà không phải một nói chuyện địa phương tốt.

"Có lời gì cứ nói, trong nhà ta làm chủ!" Vân Tranh xin mời những người này uống trà sau khi liền trực tiếp mở miệng.

Chu cùng vẫn như cũ cẩn thận nhìn nhìn chu vi, mãi đến tận tịch nhục bưng khay trà tử sau khi đi ra ngoài mới nhỏ giọng nói: "Linh Tê các! Nha Nội mời khách, đêm nay nghe nói là Đường Đường đại gia tọa đường, có thể nghe được nàng ngọt đường như mật đường bình thường âm thanh, số may a!"

Lại nói lời ít mà ý nhiều, Vân Tranh rất không muốn đi, đi tới sau đó thấy hoa nương sẽ phi thường lúng túng, chính mình đã sớm nói khoác quá, nói mình xưa nay đều không đặt chân thanh lâu, hiện tại trong giây lát đi tới, không biết Hoa Nương có thể hay không chuyện cười chính mình, nói thật, chính mình cũng FHBOK1rx đối với nơi như thế này tràn ngập tò mò.

Không biết cái kia gọi là Đường Đường tiểu cô nương vì sao lại đã biến thành đại gia, đều là cần mau chân đến xem mới được, chính mình để ở nhà chính là một mầm hoạ, vẫn đúng là không bằng đi ra ngoài đi dạo.

Từ khi phát động nguyên sơn sự tình sau khi, Vân Tranh phát hiện mình lại như là một viên bị đất đá trôi mang theo tảng đá, chính đang không đầu không đuôi hướng về trước lao nhanh, muốn đình đều dừng không được đến.

Nói cho Lục Khinh Doanh chính mình muốn đi Linh Tế các, thấy trên mặt của nàng hiện ra một tia âm u, Vân Tranh cười nói: "Ta chính là đi xem xem, nơi đó nói cho cùng còn có chúng ta cổ phần, người coi như ta đi thị sát một hồi chúng ta chuyện làm ăn."

"Đây là thiếp thân không phải, ngài vốn là nên đi những địa phương kia ở thơ xướng họa thơ dương danh thanh, thiếp thêm là trong lòng hơi nhỏ mọn nhọt, không qua được. Ngài hay là đi đi!"

Có thể thấy, lão bà đây là hạ quyết tâm thật lớn mới cho phép Vân Tranh đi ra ngoài, Vân Nhị ở một bên ồn ào cũng muốn đi, bị Lục Khinh Doanh nhắc theo lỗ tai liền đi tới thư phòng, có một nơi trú giận cũng tốt.

Mười bốn người chen ở ba chiếc xe ngựa trên liền mênh mông cuộn cuộn đi tới Thành Đô thành, đi ngang qua vùng bình nguyên kia thời điểm, sắc trời vừa trở tối, ruộng đồng bên trong đã không có nông phu thu gặt lúa, chỉ có một ít trọc lốc trên đất tình cờ nhảy qua một hai con không muốn về tổ chim tước ở mổ tán loạn trên mặt đất hạt thóc.

Nghe cùng trường đang không ngừng mà nói khoác chính mình ở Linh Tế các hiểu biết, Vân Tranh tinh thần cũng đã bay đến xa xôi Bạch Đế thành, mê hà không tính là cái gì, đơn giản chính là một hà xá rất nhiều dòng sông mà thôi, thế nhưng thiên khanh nhưng ở cùng sơn ác thủy chỗ.

Không hiểu mạnh sưởng tại sao muốn làm như thế, nếu như nói là ở ham muốn nơi đó hiểm trở, điều này cũng không còn gì để nói, Thục trung như vậy địa phương rất nhiều, tùy tiện tuyển một chỗ nếu so với yếu không có người ở thiên khanh cường quá hơn nhiều.

Vân Tranh cũng không tin mạnh sưởng sẽ đem trầm trọng binh khí giáp trụ đặt ở trong hố trời, dung nham Các-xtơ dung nham địa mạo bên trong âm ướt hoàn cảnh đặt kim loại? Đùa gì thế? Qua mấy thập niên, thả ở nơi đó vũ khí còn có thể sử dụng sao?

Xe ngựa càng chạy càng nhanh, thiếu niên người đình giá càng ngày càng cao, không có cái gì có thể sánh bằng người càng có thể làm cho thiếu niên người động tâm, Triệu Tử Tinh đã nắm chính mình cây quạt gỗ bàn tay hát vang phú quý từ: "Bên này đi, bên kia đi, chỉ là tìm hoa liễu. Bên kia đi, bên này đi, mạc yếm Kim Bôi tửu..."

Bắt đầu còn chỉ là một mình hấn xướng, sau đó liền biến thành một xe mọi người ở xướng, tiếng ca mới hiết, chu cùng liền hét quái dị giục phu xe đem xe ngựa cản đến nhanh hơn nữa chút, đối với những này hormone quá thừa thiếu niên người, Vân Tranh ngoại trừ tập trung vào đi vào, thực sự là không có gì hay phán xét.

Phố chợ nhai rất nhanh sẽ đến, chính là đèn rục rờ mới lên thời điểm, nơi này vốn là Thành Đô phủ phồn hoa nhất vị trí, Vân Tranh trạm ở trên đường, bị rộn rộn ràng ràng đám người chen không đứng thẳng được, hấn rất hoài nghi toàn bộ Thành Đô thành đều đến nơi này, trong mắt nhìn Linh Tê các đặc biệt mái cong trang sức, bên tai truyền đến Linh Tê các lả lướt tiếng ca, từng luồng từng luồng vị ngọt ở trong không khí như có như không lượn lờ, tựa hồ đang nhẹ nhàng nạo người ngũ tạng sáu phủ.

"Đây chính là Linh Tê các!" Chu cùng đặc ý chỉ vào cửa nhà trên ba chữ lớn nói: "Ba chữ này vẫn là nguyên lão đề, bút lực êm dịu, tự mang một luồng phong lưu khí, lão nhân gia bảy mươi có ba, vẫn phong lưu phóng khoáng, thật là chúng ta tấm gương!"

"Câm miệng, quý tiện cũng chính là một lão dân côn mà thôi, làm sao có thể dùng như vậy lão gia hoá đến so với chúng ta thiếu niên tuần kiệt, vậy

thì tiến vào lâu, nếu như nhìn thấy cha ta, vạn vạn không dám lớn tiếng ồn ào!"

Triệu Tử Tinh tiêu sái mở ra quạt giấy, nhanh chóng lay động hai lần, trước tiên tiến vào Linh Tê các.

Còn tưởng rằng nơi này sẽ cùng trên mặt đường như thế huyền ảo, đi vào mới phát hiện nơi này có động thiên khác, trong đại sảnh lạnh lẽ, chỉ có hai cái mi mục như họa tiểu hầu gái hầu ở đây, nhìn thấy Triệu Tử Tinh ngay lập tức sẽ dịu dàng dưới bái, bé gái không có ngực, thế nhưng dưới bái thời điểm lại lộ ra thon dài cổ, chỉ là này một tay, liền để Triệu Tử Tinh cùng chu cùng đại nuốt nước miếng, còn Thôi Đạt như vậy con ngoan đã sớm mặt đỏ tới mang tai, hai cái tay cũng không biết an để ở nơi đâu tốt.

"Đại gia là đến xem Đường Đường!" Trên mặt có một nốt ruồi đen mã thẳng nước bọt tung tóe đối với tiểu hầu gái nói, như vậy vô lý câu hỏi, không chỉ hai cái tiểu hầu gái có chút xem thường, liền ngay cả Triệu Tử Tinh cùng chu đồng nhất giúp thiếu niên người cũng cùng nhau khinh bỉ nhìn hẳn, mã thẳng cúi đầu mở ra cây quạt bảo vệ mặt cấp tốc lùi tới mặt sau.

Câu khách sáo đến cùng hay là muốn chu cùng tên như vậy đến ứng phó: "Hai vị tỷ tỷ, tiểu sinh hôm nay cùng cùng trường cộng du Thành Đô thành, nghe nói Linh Tê các chính là Thành Đô phủ tốt nhất vị trí, cầm kỳ thư họa mọi thứ đem ra được, càng đều chiếm được Đường Đường đại gia tiếng ca nhiều lương ba ngày mà không dứt, trong lòng mong mọi a, chuyên tới để tiếp, kính xin hai vị tỷ tỷ tạo thuận lợi thì lại cái."

Nhã nhận bại hoại chính là như vậy, hai con con người ở nhân gia tiểu cô nương lộ ra cổ chuyển loạn, ww uukanshu. net trong miệng lại nói êm tai nhã nhận thoại, câu nói này kỳ thực cùng mã thẳng nói không có khác biệt lớn, chỉ là hình dung từ dùng có thêm chút, Vân Tranh núp ở phía sau điện trong lòng nghĩ như vậy.

Nguyên bản không có gian phòng, thế nhưng ở biệt Triệu Tử Tinh thân phận sau khi, lập tức liền có gian phòng, một lớp hơi trường lục y phụ nhân lắc một thanh thêu miêu nhào điệp hí quạt tròn, đứng cầu thang, người chưa tới, mùi thơm đã kéo tới.

"Ta cây bích đào, tối nay hào khách túy ngoạn nơi đây khỏe không?"

Cầu thang không đủ rộng, phụ nhân tóc dài lại sơ thành rơi kể, ánh mắt lưu chuyển, không làm rõ ràng được đến cùng là ở xem ai, Triệu Tử Tinh đến cùng là từng trải qua người, trong nhà nói vậy cũng không thiếu hụt mỹ tỳ, trêu chọc một hồi phụ nhân búi tóc, hướng Thôi Đạt cười nói: "Tiểu thối đầu sẽ đặt chân, đương nhiên phải tìm một ôn nhu chút, cây bích đào tử tử, không nên để tiểu thối thất vọng yêu, "

Phụ nhân nắm quạt tròn che miệng mũi, xì xì cười, đem miệng tiến đến Thôi Đạt bên tai không biết nói rồi gì đó, liền thấy Thôi Đạt hồn bay phách lạc theo cái này miệng rộng, cao xương gò má nữ tử đi rồi, Vân Tranh đến hiện tại mới rõ ràng Hoa Nương nói ba phần tướng mạo bảy phần trang phục đến cùng là chuyện ra sao, coi như là phổ thông nữ tử, đến Linh Tê các như vậy xa hoa tao nhã địa phương, xác thực sẽ giá trị bản thân tăng lên dữ dội! (chưa xong còn tiếp...)

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Vương 8 Trúng

Nam nhân thì có một câu tục ngữ gọi là đàn chơi gái song đánh cước, Vân Tranh không lấy làm một đám người đi tới thanh lâu chính là vì nghe ca xem mỹ nữ, chu cùng cái tên này chính là một khóm hoa tay già đời, quen thuộc ở phủ kín thăm Tiểu Tiểu trong ngõ tắt ngang qua, chiếm đủ những cô gái kia tiện nghi, nhưng không có bị người lôi đi. Triệu Tử Tinh đã xem không được, đây mặt đều là hồng dẫu, cười ha ha hướng về những cô gái kia trong tay nhét tiền bạc, Vân Tranh rất thông minh đứng Triệu Tử Tinh sau lưng, thừa dịp hết thấy nữ tử đều hướng đi Triệu Tử Tinh quyến rũ, chính mình lắc quạt giấy đi bộ nhàn nhã.

Trời mới biết Linh Tê các hành lang vì sao lại dài như vậy, rông rã đi rồi nhanh một nén hương thời gian, thỉnh thoảng có một đôi cánh tay ngọc dò ra tới kéo đi một hai, đợi được sân nhà vị trí, đoàn người cũng chỉ còn sót lại Vân Tranh, Triệu Tử Tinh cùng chu cùng, cùng quần áo tán loạn Triệu Tử Tinh, chu cùng không giống nhau, Vân Tranh vẫn như cũ quần áo hoàn chỉnh, nắm cây quạt chỉ vào hai vị chật vật cùng trường cười to không ngớt.

"Nghe nói Thái Vân chi nam có một loại hoa sơn trà gọi là cào nát mỹ nhân mặt, hai vị huynh đài hiện tại cảnh ngộ nên gọi là gì?"

"Thiếu niên phong lưu, son phấn trận chiến, Vân huynh bỏ phí bên người quá, mảnh diệp không dính vào người, nói đến hiêm thấy, thế nhưng nơi này là thanh lâu, không khỏi tổn hại chúng ta thiếu niên anh khí."

"Chu cùng, Vân huynh trong nhà có tuyệt thế mỹ nhân, không lọt mắt những này dong chi tục phấn cũng là có, mà tha cho ta chờ thay y phục, thu

thập xong dung mạo lại đi tiếp Đường Đường đại gia."

Vân Tranh không có cần thiết đi, lắc cây quạt ở này mới Tiêu Tiêu trong thiên địa đi bộ, quá cái kia mảnh hành lang uốn khúc, sẽ không có bất kỳ nữ tử lại đây dây dưa, không lớn đình viện nhỏ bên trong lại còn có nước chảy róc rách, cả người khô nóng, đến nơi này vì đó một tĩnh, vị ngọt khí tức cũng từ từ biến mất, thay vào đó chính là FHYoEtEU một cỗ như lan tự xạ mùi thơm, Vân Tranh cười lắc đầu, Hoa Nương xem như là đem có thể sử dụng thủ đoạn đều đã vận dụng.

Thính giác. Thị giác. Khứu giác. Xúc giác. Vị giác đây là người ngũ loại cảm giác, phi thường kỳ diệu, mỗi một loại đều có một loại tối sung sướng trạng thái, Vân Tranh đã đã được kiến thức thính giác, những kia như có như không là lướt tiếng ca. Khứu giác, những kia như lan tự xạ mùi thơm, chỉ có điều là tối cơ sở hai loại, cũng đã có mười một người thiếu niên hăm sâu trong đó không thể tự kiểm chế.

Còn lại ba loại đã đang nổi lên, nơi này tinh xảo hoa mộc, chỉ sợ cũng đã đang vì thị giác thịnh yến đại trạm kế tiếp chứ? Cũng không biết xúc giác cùng vị giác lại là rất chờ đáng dấp.

Nói ra không ai tin tưởng, cái trò này là Ngũ Câu hòa thượng dạy cho Hoa Nương, nhĩ, tị, khẩu. Thiệt. Thân. Ý này giác quan thứ sáu nguyên bản là Phật gia cần vứt bỏ. Bởi vì bọn họ đối với một chuyên tâm tu Phật người tới nói chính là tâm ma dụ nhân, Hoa Nương muốn mở thanh lâu, tự nhiên là muốn mượn Thiên Ma uy lực mê hoặc thế nhân, Phật gia vứt bỏ cái gì. Nàng liền muốn càng là phát triển cái gì, nói tóm lại một câu nói, chỉ cần cùng Phật Môn nội dung quan trọng đối nghịch, nhất định sẽ mở được lăm thanh lâu, Phật giáo tự Hán đại tiến vào Trung Nguyên, đã có ngàn năm lịch sử, trải qua vô số cao tăng không ngừng đĩnh chính, sẽ thành thế gian đệ nhất pháp môn, có như vậy một phản lệ. Hoa Nương Linh Tê các không lý do nào nhiệt không đứng lên. Nghe một chút Linh Tê các tên, liền biết nữ nhân này đã ở đánh thứ sáu thức chủ ý.

Đến nơi này đến đón khách đã đổi thành mi thanh mục tú đồng tử,

Đây là gia đình giàu có mới có quy củ, chủ nhân uống say, sẽ do đồng tử công về. Vì lẽ đó mi thanh mục tú, lại lực lớn cực kỳ đồng tử phi thường được hoan nghênh, tỷ như nguyên sơn đạo tặc ong vò vẽ kỳ thực chính là một phó đồng xuất thân, chỉ bất quá hãn chủ nhân yêu thích nam phong mà thôi...

Triệu Tử Tinh cũng tựa hồ rất không bình thường, trong tay nắm một phó đồng hỏi hết đông tới tây, thần thái phi thường thân mật, khả năng này là gia đình giàu có thói quen, khuôn mặt đẹp tỷ nữ cùng đồng tử tác dụng tựa hồ là như thế.

Chu cùng nhìn dáng dấp rất là ước ao, chỉ có Vân Tranh không tự chủ được cách hai người này nguyên điểm, trong dạ dày còn có chút không thoải mái.

Không biết Hoa Nương là làm sao đem tiếng ca làm cho chột xa chột gần hãy cùng quý kê hồn như thế, cả tòa lâu đều ở ra bên ngoài liễu lĩnh um tùm quý khí. Từ khi phát hiện nơi này còn có đồng tử sau khi, Vân Tranh đối với nơi này hảo cảm đang nhanh chóng biến mất.

Đi tới sau lâu, nơi này phi thường trống trải, chi cho nên sẽ có chột xa chột gần tiếng ca, cũng là bởi vì có người chuyên biệt đang không ngừng mà mở cửa đóng cửa, còn có một tô tở đang không ngừng mà khẽ động xà nhà trên màn, để không khí trong phòng duy trì đối lập lưu thông, to lớn màn cũng mang đến từ từ gió nhẹ, để lưu người ở chỗ này không cảm giác được nửa điểm bị đè nén.

"Ve mùa đông thê thiết. Đối với trường đình muện, mưa rào sơ hiết. Đều môn trưởng âm không tự, lưu luyện nơi, lan chu thôi phát. Cầm tay nhìn nhau nước mắt, nhưng lại không có ngữ ngưng nghẹn. Niệm đi đi, ngàn dặm khói sóng, sương chiều nặng nề Sở Thiên rộng.

Đa tình từ xưa thương ly biệt, càng sao chịu được lạnh nhạt thanh thu tiết! Đêm nay tỉnh rượu nơi nào? Dương Liễu ngạn, Hiếu Phong Tàn Nguyệt. Lần đi kinh niên, hẳn là ngày tốt điều kiện vô dụng. Liền dù có, ngàn loại phong tình, càng cùng người phương nào nói?"

Trên đài một lụa mỏng nữ tử chính đang diễn dịch Liễu Vĩnh này thủ (vũ lâm linh), giọng hát quái lạ, cái cuối cùng âm tiết bị bắt đến lão trường, đến cuối cùng dĩ nhiên trở nên sắc nhọn lên, lại như là một lấy mạng ác quỷ ở phát sinh cuối cùng gào thét. Đợi được nữ tử hát xong đứng dậy, Vân Tranh mới phát hiện trên người nữ tử kia cũng chỉ có một bộ cái yếm, ôm tỳ bà rời đi thời điểm, sau lưng lại là chân không, chỉ có một tấm lụa mỏng ở bịt tai trộm chuông.

Đồng tử đem ba người dẫn tới chỗ ngồi, Triệu Tử Tinh lập tức tặc mục nhấp nháy khắp nơi đánh giá, chu cùng càng là đem trong tay quạt giấy diêu nhanh chóng, chỉ có Vân Tranh nằm ở trên nhuyễn tháp, nhìn trên nóc nhà không ngừng lay động màn che vải không biết đang suy nghĩ gì.

"Hàn bà tiếc cầm kỹ càng ngày càng thông thuận, tuy nói Liễu Vĩnh một thủ (vũ lâm linh) không coi là phú quý âm, thế nhưng cách sàu đừng tự vẫn có, Lưu Ông gia nhạc cơ quả nhiên danh bất hư truyền."

"Hàn ông nếu như xem vào mắt, liền bắt người gia Đồng nhi để đổi làm sao? Hàn bà tiếc diệu dụng ngay ở như là trắng tròn mộng nhi, nhà người đồng tử cũng là như thế, cũng không biết tôn ông ý như thế nào?"

Hai cái lão không biết xấu hổ ban ngày ban mặt nói những này dâm từ lăng ngữ, cũng không sợ dơ người khác lỗ tai. Có điều Vân Tranh vẫn là nghe đi ra, vừa mới cái kia lộ ra cái mộng nữ nhân, cùng đón khách tiểu đồng, tựa hồ cũng không phải Linh Tê các người, đau buồn trong lòng lúc này mới cảm giác dễ chịu một ít, Hoa Nương đến cùng không phải một không hề có nguyên tắc nữ nhân.

Đều nói người Tống hoang dâm, hôm nay gặp mặt, quả nhiên không giả, từ trong khay bạc lục tìm hai viên kim hạnh chậm rãi ăn, lúc này trên đài đi ra nhưng là một cô gái áo đỏ, chỗ hông dùng dùi trống, hai lực sĩ mất công sức đẩy ra một cái trống lớn, phía này cổ lớn vô cùng, mặt trên mỗi một cái cổ đình đều có tới tiền đồng to nhỏ, cũng không biết bọn họ từ nơi nào tìm đến lớn như vậy da trâu đến mông cổ diện.

Cô gái áo đỏ đầu tiên là dịu dàng dưới bái, sau đó liền sử trường chưởng đánh ra bên hông tiểu cổ, khả năng cảm thấy đập tiểu cổ có điều ần, liền từ chỗ hông rút ra đôi kia khổng lồ dùi trống, từng từng từng ba tiếng nổ, chấn động đến mức Vân Tranh trong tay hạnh đều rơi mất.

Nghe được, nàng dự định một người diễn dịch (tướng quân khiên) này ba tiếng cổ hưởng, chính là Đại tướng quân ở thăng trưởng, sắp sửa bắt đầu điểm tướng xuất chinh, cường mà mạnh mẽ nhịp trống tiết tấu, do chậm mà nhanh, từng trận tàn thúc, nhuộm đắm chiến đấu sắp bắt đầu bầu không khí căng thẳng.

Nữ tử rất bận bịu, một bên muốn đánh đại cổ, một mặt còn muốn đánh tiểu cổ làm cùng âm, luống cuống tay chân bên trong còn muốn nắm chân đi giẫm cái kia hai mặt rất lớn chiêm đồng, định dùng nó đến biểu thị các tướng sĩ mạnh mẽ cùng anh dũng giết địch cảnh tượng. Là một người dân nhạc lão sư bốn năm bạn trai, điểm này thứ đơn giản, Vân Tranh vẫn là rõ ràng.

Cổ, tại sao phải làm lớn như vậy, liền bởi vì cần nó phát sinh thanh âm rất lớn, loại này song diện cổ hồi âm khuấy động ra sóng âm ở người trong lồng ngực cộng hưởng, đều là khiến người ta có một loại dự định lên tiếng hát vang dự định.

Vân Tranh ở cường tự nhận nại, cái này cô gái áo đỏ bần chồn kỹ xảo rất cao, Vân Tranh đã không tự chủ được đem "Ngạo khí đối mặt vạn tầng

lãng" câu này ca từ xướng đi ra, nhìn chung quanh một chút cảm thấy không thích hợp, lúc này mới ngậm miệng.

Vì phát tiết tâm tình, cầm lấy chiếc đũa theo nhịp trống gõ mâm, cuối cùng cũng coi như là cảm thấy thoải mái một điểm, tiếng trống mới dứt, cái kia cô gái áo đỏ đã luy cả người là hãn, thở hỗn hển hướng bốn phía hành lễ.

Rất lúng túng, vừa mới cái kia cõi trường nữ nhân xướng khó nghe như vậy đều có thể thu được thật nhiều ban thưởng, cái này phục màu đỏ cô nương đem eo loan đã lâu, những này trong thân thể không hề có một chút nhiệt huyết gia hỏa, nhưng từng cái từng cái nhắm mắt lại giả ngu, một đồng đều không hướng về trên vút.

Cũng là, cô gái áo đỏ cổ gỗ sai chỗ, nơi này tọa đều là một ít đem dững khí đều tiêu hao ở giường đệ người, hi vọng làm nổi lên bọn họ hùng tâm tráng chí, đây là đang nằm mơ a.

Mắt thấy cô gái áo đỏ thất vọng vô cùng muốn lui ra, Vân Tranh vỗ bàn lớn tiếng kêu một tiếng được, lập tức từ trong lòng móc ra một viên Ngân phán, giơ tay liền ném tới trên đài, Ngân phán đập vào cổ trên mặt đồng vang lên một tiếng, sau đó liền rơi trên mặt đất, ở ánh nền chiếu rọi xuống, lập loè hào quang màu bạc.

"Thật một khúc tướng quân khiến, được lắm Hồng Y Nữ, nghe quân một khúc, tối nay dĩ nhiên tận hứng, thế nhân thật tốt thanh sắc, người cổ gỗ sai chỗ, lẽ ra ở đại quân xuất chinh, tướng sĩ tử chiến thời gian đánh hùng âm, ở này quần thư rụt rè địa phương sao có thể tìm tới tri âm, tối không ăn thua cũng nên xuất hiện ở sĩ tử đại khảo thời gian, chí ít nghe xong người cổ khúc cũng có thể làm thêm một ít chinh lung phát hội ánh hùng văn.

Ha ha, Triệu huynh, Chu huynh, tiểu đệ hứng thú đã hết, vậy thì cáo từ..."

Vân Tranh nói xong, mãi thanh lâu người đều ở cảm tức hấn, Triệu Tử Tinh cùng chu cùng không biết nói cái gì tốt, câu nói đầu tiên đả tội rồi tất cả mọi người, công phu như vậy có thể không tốt lắm học. ww uukanshu.net

"Hầu gái cảm ơn đại quan người ban thưởng!" Cô gái áo đỏ đem cái viên này Ngân phán ôm vào trong ngực, kích động hướng về Vân Tranh trí tạ.

Vân Tranh cười ha ha, triển khai quạt giấy lay động hai lần, liền từ chỗ ngồi đứng lên đến, nghênh ngang đi ra lầu các.

"Trang, người giả bộ! Không thích thanh lâu người cũng không cần một câu nói mắng trong thanh lâu người đều không phải nam nhân chứ? Người cũng không suy nghĩ một chút, thái giám làm sao sẽ tới thanh lâu đến?" Hoa Nương từ giả sơn mặt sau khoan ra, nhìn dáng dấp rất gấp, trên tóc còn mang theo một mảnh lá cây tử.

Vân Tranh đem lá cây tử từ Hoa Nương trên tóc lấy xuống sau khi nói: "Cái gì tùm la tùm lum, người làm sao cho phép những kia khốn kiếp quân gia kỹ cùng luyện đồng đều đưa đến Linh Tê các bên trong đến rồi?"

"Những kia khốn kiếp đều là hảo ý, trước đây bọn họ yêu thích đấu trà, đấu dế, sau đó bắt đầu chọi gà, hiện tại bắt đầu đấu gia kỹ cùng luyện đồng, nhân gia không giống người luôn có làm không xong sự tình, không phải mua bán lại chuyện làm ăn, chính là nghiên cứu học vấn, khốn kiếp môn ăn no không có chuyện làm, không tìm điểm tiêu khiến ngày đó thiên làm sao mà qua nổi? Linh Tê các mượn bọn họ người mò ít tiền có cái gì không tốt đẹp."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Triệt Đế Phòng Thủ

"Kiếm tiền không sai, chỉ là có chút buồn nôn!" Vân Tranh nói, vẫn đứng là nôn khan hai tiếng.

Hoa Nương giúp đỡ Vân Tranh gõ lên phía sau lưng nói: "Nữ nhân kiếm tiền phương pháp không nhiều, cấp tốc nhất, tối thuận tiện không gì bằng làm da thịt chuyện làm ăn, cái môn này chuyện làm ăn mấy ngàn năm trước liền bắt đầu có, còn chưa tới phiên người nói buồn nôn.

Người chính là một có bệnh thích sạch sẽ người, theo ta thấy a, người không chỉ bề ngoài yêu thích sạch sẽ, nội tâm có phải là cũng có bệnh thích sạch sẽ a, cái kia người như người làm sao hỗn triều đình, theo ta thấy, sớm một chút tìm cái non xanh nước biếc chỗ trốn lên cho thỏa đáng."

Vân Tranh muốn đi, lại bị Hoa Nương mạnh mẽ đem kéo vào ám đạo bên trong, khom người đi rồi một đoạn địa đạo, lúc này mới đến một toà tiểu lâu, xem xét một chút màu lam nhạt mảnh, Vân Tranh liền rõ ràng nơi này là Hoa Nương hương khuê, từ khi cười lâm đi rồi sau đó nàng liền yêu thích màu xanh lam.

Hoa Nương trong phòng lạ kỳ đơn giản, cũng chỉ có một giường, một cái ghế, FHyCQKHK một cái bồ đoàn, một bàn trang điểm, trên giường pho vẫn như cũ là từ Đạ Sa trại lúc đi tịch nhục cho nàng trang rắc, khả năng ở trên đường đi quát phá, mặt trên còn có hai cái miếng vá.

Vân Tranh ngồi ở trên bồ đoàn nói: "Này nên không phải vì cười lâm chuẩn bị đi, cái tên này thân phận rất không bình thường, cho nên mới phải

đối với người do do dự dự, muốn hấn cười người, trừ phi hấn có thể từ con quạ quan đi ra, ta phỏng chừng người có đợi."

Hoa Nương cho Vân Tranh rót chén trà nói: "Không vì ai chuẩn bị, đều là chính ta chuẩn bị, ta chỉ muốn sau khi chết, có thể có người nhớ kỹ ta là tốt rồi, cô hồn dã quỷ tháng ngày ta quá không quen, người biết đến, ta yêu thích náo nhiệt."

Vân Tranh không có nói tiếp, mà là quay đầu ở trong phòng khắp nơi quan sát một phen, sau đó đứng lên đến, chạy đến giường lớn bên trong xốc lên giường thơm tử, thuận thực từ trên tường đánh khối tiếp theo gạch, từ bên trong lấy ra một không lớn bao vây, mở ra xem sau khi mới phát hiện bên trong là hai viên hỏa dược đạn, cùng ba viên thối vàng ròng."

"Làm sao người biết ta đem vật này trốn ở chỗ này?"

"Mỗi người đều có người quen thuộc, người cảm giác mình dài đến quá đẹp, có khả năng nhất sẽ ở bị người thương tổn, có thể tổn thương người địa phương có khả năng nhất là trên giường, vì lẽ đó a, ta cho rằng chỉ có nơi đó mới là tàng chính mình bảo mệnh pháp bảo đất lành nhất điểm. Ta phát hiện hai người chúng ta thật giống đều không có an toàn gì cảm. Không phải ở phòng thủ, chính là đang phản kích!"

Hoa Nương đoạt quá Vân Tranh trong tay bao vây một lần nữa nhét về tường động đối với Vân Tranh nói: "Ta đã thấy người tốt không nhiều, đến gần ta trong số mệnh chỉ có người cười lâm, còn có Ngũ Câu, ta có thể tin tưởng người cũng chỉ có ba người các người, cười lâm quá nguy hiểm!"

"Hàn Lâm nhất định đối với người làm cái gì đúng không? Hấn nhất định uy hiếp người chứ? Đã quên đi, chí ít ở chúng ta không làm gì được hấn thời điểm đã quên hấn, hấn cùng cười lâm không giống nhau, hấn chính là một chó săn, vẫn là một con không có chủ ý chó săn, chủ nhân muốn hấn

cẩn ai, hẳn liền nhất định sẽ nhào tới, ta nghe Hàn Lâm nói giỡn Lâm Chính ở đến Thành Đô trên đường, vào lúc này cũng nên đến."

"Ngũ Câu cũng tới!" Hoa Nương thăm thăm nói."Thừa yên quan sự tình không riêng để đạo môn sợ hãi vạn phần, Phật Môn cũng phi thường chú ý, bọn họ không tin là Thiên Phật!"

Nói tới chỗ này Hoa Nương làm càn bắt đầu cười lớn, cả ngày bá tánh Phật trái lại không tin thần Phật, chuyện này quả thật chính là to lớn nhất trào phúng.

"Bọn họ vì sao không trực tiếp đi hỏi ta? Ta sẽ nói." Vân Tranh đứng phía trước cửa sổ nhìn bên ngoài phong cảnh có chút thương cảm.

"Tự mình nghĩ biết cùng người khác muốn biết là hai việc khác nhau a, vì lẽ đó nhất định phải tiến hành điều tra, vì lẽ đó cười lâm những ngày qua hãy theo Ngũ Câu ở Thành Đô phủ chu vi điều tra, kỳ thực là ở cho người sáng tạo thời gian, người làm sao bây giờ?"

Vân Tranh đầu óc chính đang cao tốc vận chuyển, thoáng qua đã nghĩ đến vô số biện pháp, lại từng cái hơn nữa phủ định, không có một có thể đem chính mình đặt sự ở ngoài biện pháp tốt,

Nghĩ đến một lúc lâu mới đối với Hoa Nương nói: "Có một Bộ Khoái đã chú ý tới hạo hai, Thành Đô phủ người thông minh rất nhiều a, không thể chỉ có một Đoạn Hồng, Lỗ Thanh Nguyên bọn họ đều là trí giả, chỉ là lo ngại mặt mũi không muốn vạch trần mà thôi, những ngày qua Lỗ Thanh Nguyên đối với ta chẳng quan tâm, kỳ thực cũng đã rất nói rõ vấn đề."

Hoa Nương bỗng nhiên cười nói: "Không bằng chúng ta đi thôi! Một đêm biến mất sạch sành sanh, lại xuất hiện thời điểm người không phải Vân Đại, ta không phải Hoa Nương, lấy người năng lực của ta đi nơi nào đều sẽ có thể giới của chính mình."

Vân Tranh nở nụ cười nói: "Người Linh Tê các vừa trở nên người chuyên làm ăn thịnh vượng, ta cũng vừa vừa mới bắt đầu chính mình hành trình, hỏa được sự tình Hàn Lâm nhìn chăm chú đến mức rất chết, người nói chúng ta nếu như ở một đêm biến mất rồi, sẽ có hay không có người phát rồ?"

Hoa Nương cho mình rót một chén trà thủy đạo: "Ban đầu ta sợ dĩ sẽ tìm nhiều như vậy cổ đông, chính là vì có thể rất nhanh tốc thoát thân, hơn nữa có thể phát một số lớn hoành tài, trên thực tế hiện tại Linh Tê các mục đích đã đạt đến, ta bất cứ lúc nào có thể mang theo một khoản tiền lớn tài một đêm biến mất, người cho rằng ta đang làm gì? Linh Tê các chính là một ôm đồm tài công cụ. Ném xuống ta cùng không có chút nào đau lòng. Cho câu nói, cần quyết đoán mà không quyết đoán phản được hại, người không phải một không có quyết đoán người."

Vân Tranh kỳ quái nhìn Hoa Nương nói: "Ta chỉ là đến thanh lâu lượn một vòng, xem xem trò vui, người làm sao liền giật giây ta lẫn trốn? Ta cảm thấy người hiện tại xác thực cần giả cho cười lâm, cẩn thận mà yên ổn. Bởi vì ta cảm thấy người rất có thể sẽ lại một lần nữa chạy mất, phiền phức là của ta, người như thế kích động làm gì, ta đã có xử lý biện pháp, không cần người fuck tâm, quá thật cuộc sống của chính mình là tốt rồi."

Hoa Nương nghi hoặc nhìn Vân Tranh, nàng không quá tin tưởng Vân Tranh ở trong thời gian ngắn như vậy đã nghĩ đến biện pháp, muốn hỏi, thế nhưng thấy Vân Tranh thật giống không có ý định nói ra, không thể làm gì khác hơn là phiền muộn đưa khăn tay vứt tại trên bàn, khí hừ hừ.

Kỳ thực bản thân nàng cũng không biết tại sao mình đối với tất cả mọi chuyện đều chỉ có ngẩn ngui nhiệt tình, Linh Tê các mới thành lập thời điểm nàng nhiệt tình phi thường no đủ, thậm chí vừa nghĩ tới chính mình đem muốn tự tay kiến tạo một khu nhà trước nay chưa từng có cao cấp thanh lâu thời điểm, hứng thú phấn ngủ không yên, hiện tại thanh lâu mở lên, nàng nhưng nhìn cái gì đều cảm thấy căm ghét, chạy trốn là nàng sớm

đã có tương pháp, thế nhưng lúc trước chỉ là vì cho mình lưu một cái đường lui, hiện tại được rồi, không lớn bao nhiêu nguy hiểm, Hoa Nương cũng cảm thấy chạy trốn là một tốt vô cùng sự tình.

"Xấu nữ nhân!" Vân Tranh cười hì hì đem mặt tiến đến Hoa Nương trước mặt nhỏ giọng nói, "Người chính là một thuần túy xấu nữ nhân, không muốn gánh chịu bất cứ trách nhiệm nào, người cũng không suy nghĩ một chút, nơi này nữ tử đều cần nhờ người ăn cơm, tối không ăn thua người cũng so với những người khác có tính người nhiều lắm, các nàng sẽ ăn ít rất nhiều khổ, đến tuổi già sắc suy thời điểm, chí ít sẽ có một khoản tiền có thể để cho các nàng sống tiếp.

Hạo hai, đại hùng, còn có ba mươi mấy người cũng cần dựa vào người ăn cơm, người muốn trên đi đâu? Tuy rằng chén cơm này ăn lên không có cái gì hào quang có thể nói, nhưng là a, người đều là muốn ăn cơm, đây là chuyện quan trọng nhất, không ăn cơm sẽ chết, cẩn thận mà khi người tú bà tử đi, cười lâm cùng Ngũ Câu chẳng mấy chốc sẽ tìm đến ta, quá mức đem hỏa dược bí mật nói cho Hàn Lâm, không coi là đại sự, còn trong thiên hạ sẽ chết bao nhiêu người không có quan hệ gì với ta, từng công lượng tên ngu ngốc này lại trong biên chế soán (Vũ Kinh chung quy phải), thư đều chưa hoàn thành, cũng đã đem phía trước hỏa khí chương tiết ấn phát khắp thế giới đều là, hãn lẽ nào liền không có nửa điểm bảo mật tâm tư sao?

Chỉ cần tìm một hơi hơi thông tuệ chút người, liền có thể dựa theo hãn liệt kê ra đến công nghệ sinh sản ra dẫn hỏa cầu, cây củ ấu hỏa dược, độc dược yên cầu này ba loại đồ vật đến, dưới cái nhìn của ta, này ba loại đồ vật uy lực thậm chí vượt qua Long Hồ sơn cái gọi là "Ngũ lôi Thiên Tâm chính pháp" theo lý thuyết này đều là binh gia bí mật bất truyền, nhân nên đem gác xó, cẩn thận thủ hộ mới đúng, chính hãn vì bác danh tiếng, đánh hướng về thế nhân thỉnh giáo danh nghĩa, trắng trợn tuyên dương, người như vậy có thể một lần đảm nhiệm tham gia chính sự, ông trời a, hãn đây là lo lắng Đại Tổng binh mã chết không đủ nhanh sao?

Phía trước có xe, mặt sau thì có triệt, ta cũng viết một quyển (hỏa khí luận) toả ra khắp thế giới đều là, cứ như vậy, Hàn Lâm cũng không cần phải tìm ta đi, ha ha, ý kiến hay, hiện tại liền trở về viết, ngày mai cứng nhắc khắc bản."

"Tuyệt đối không thể!" Hai cái thanh âm quen thuộc từ sau tấm bình phong truyền ra.

Vân Tranh mặt tối sầm lại hỏi Hoa Nương: "Người có phải là rất quen thuộc khắp nơi trong khuê phòng tàng nam nhân?"

Hoa Nương sở trường mặt che miệng cười nói: "Không có cách nào, nhân gia muốn núp ở phía sau diện nghe, ta một cô gái yếu đuối có biện pháp gì!"

Ngũ Câu hòa thượng lúng túng nở nụ cười đối với nổi giận đùng đùng Vân Tranh nói: "Không thể a, người hỏa dược phương pháp phối chế đã hướng tới đại thành, một khi lưu lan ra đến liền sẽ hậu hoạn vô cùng."

"Vì lẽ đó các người liền để Hoa Nương cái này xấu người phụ nữ tới thăm dò ta? Còn muốn mang theo ta chạy trốn? Nói cho ta đi nơi nào? Đông kinh Biện Lương thành hỏa khí nhà xưởng? Ta cái này thừa phụng lang tiến vào ở trong chủ sự người đừng nói vẫn đúng là phi thường thích hợp."

Cười lâm ngòi xếp bằng ngòi dưới đất nói: "Quả thật có dự tính như vậy, sư huynh của ta nên nói cho người điều kiện như vậy, ww.uukanshu.net hẳn nói rồi, chỉ cần người tiến vào hỏa khí nhà xưởng, hẳn liền cũng không gặp lại người, ngược lại người nhìn thấy bọn họ cũng phiền."

"Đây là chỉ cho phép châu quan phóng hỏa, không cho bách tính đốt đèn a, nói cho người, các người nếu là có bản lĩnh để từng công lượng nhắm lại hẳn cái kia há to mồm, chuyên tâm nghiên cứu không nói lời nào, ta hãy cùng các người hạ nhiệt khí nhà xưởng, nếu như không làm được, người

hãy chấm dứt việc đó, ta mặc kệ nghiên cứu chế tạo ra bao nhiêu đồ vật, cuối cùng chiếm tiện nghi sẽ chỉ là người Khiết đan cùng Lý Nguyên Hạo, hại chết người mình không phải phong cách của ta.

Còn có a, cái kia phá bạch ngọc đồ ta đã phá giải đi ra, các người nếu là có hứng thú, liền đi Bạch Đế thành trong hố trời đi xem xem, có điều ta phỏng chừng nơi đó binh khí hiện tại nên đều gì thành một đồng sắt vụn, mới vừa rồi còn dự định mình làm vài tờ giả bản vẽ, hỗn ít tiền hoa, thuận tiện để cho các người con quạ quan chết mấy người, nếu người đến rồi, ta liền không như thế XXX."

Ngũ Câu cùng cười lâm ngạc nhiên liếc mắt nhìn nhau, cười lâm gian nan nói: "Người thật sự phát hiện bạch ngọc đồ bí mật? Tắm kia đồ ở đâu người cũng không biết..."

"Đã bị ta đốt, đồ vật ngay ở trong hố trời, phái người đi khai quật đi!" Vân Tranh đánh gãy cười lâm, đề từ bản thân cây quạ liền dự định rời đi, nói cho cùng chính mình là đến cuống thanh lâu, quản nhiều như vậy chuyện vô bổ là ở là dư thừa a.

Hiện tại người đều là xảy ra chuyện gì, lão tử cũng định quang minh chính đại người sống, người khác làm sao mỗi một người đều che che giấu giấu, giữa người và người muốn có chút tín nhiệm thực sự là quá khó khăn.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Đệ 1 Sợi Dây Thừng

Vân Tranh lời nói đến mức rất nhanh, một cái kinh động thiên hạ sự tình bị hẳn hời hợt nói ra, bản thân liền không có bao nhiêu độ tin cậy, mặc dù là Ngũ Câu cùng cười lâm cũng là như thế cho rằng, chỉ có Hoa Nương thật lòng nhìn Vân Tranh một chút, người này thích làm gì thì làm, nàng so với bất luận người nào đều rõ ràng.

"Đường Đường lập tức liền muốn hát, người không ở lại tới nghe một chút?" Hoa Nương thấy Vân Tranh một bộ phải đi dáng vẻ, mau mau ngăn cản, cùng Ngũ Câu, cười lâm đã lâu không gặp, nên lưu lại cẩn thận mà trò chuyện.

Vân Tranh nhìn một chút cười lâm cùng Ngũ Câu nói: "Muốn nói chuyện chúng ta đi trong nhà nói, nơi đó cũng là có tửu có thịt, không nên ở chỗ này nói, ta luôn cảm thấy toàn thân không thoải mái."

Ngũ Câu cười to nói: "Sắc tức là không không tức là sắc, trong mắt có sắc, trong lòng vô sắc, ở bản tạng trong mắt, phồn hoa thanh lâu cùng hoang vu cổ tự không hề khác gì nhau, đã lâu không gặp, có bạn tốt diệu đàm luận nhằm rượu, nơi nào đều là giống nhau."

Cười lâm cũng mỉm cười biểu thị chính mình đạo tâm kiên cố có thể chịu đựng được bất kỳ thử thách, hóa được sự tình cùng Vân Tranh đã đàm luận được, chính mình cũng liền không có chuyện gì có thể lo lắng. Chỉ là xem Hoa Nương ánh mắt có chút không đúng.

"Không, ngày mai ta bị rượu ngon món ăn các người tối, tối nay hứng thú đã hết, sắc trời đã tối, không quay lại gia, chuyết kinh cũng nên lo lắng, du yển có độ, đây là tiên sinh dạy dỗ ta một câu nói, dùng ở đây phi thường thích hợp, đại sư, tịch nhục tối mới học được làm một ít tân đồ ăn, không bằng người và ta trở lại hưởng dụng làm sao?"

Ngũ Câu cũng là Thất Khiếu Linh Lung tâm can, nghe xong Vân Tranh nào có không hiểu đến cùng, vỗ vỗ chính mình bụng bự, bắt chuyện đều không đánh một sê theo Vân Tranh ra tiểu lâu, đem nơi này không gian để cho cười lâm cùng Hoa Nương.

Ngũ Câu vừa đi vừa oán giận: "Linh Tê các bên trong từ thực phi thường có tiếng, người lập có thực sự là có chút vô lý a."

Vân Tranh vừa đi vừa vén lên phiến lòng nhánh hoa, cảm khái địa nói: "Ta chết quá một hồi cho nên mới biết nhân sinh đặc ý cần tận hoan hàm nghĩa, vì lẽ đó mau mau cưới vợ, mau mau trí nghiệp, đã nghĩ có thể đem ngăn ngại sinh mệnh hoạt có tư vị một ít, cười lâm hư quăng năm tháng, đó là hãn bi ai, làm lão hữu, người và ta có nghĩa vụ ở thời điểm mấu chốt nhất ở hãn cái mộng trên đá trên một cước."

Xuyên qua quanh co khúc khuỷu đường mòn, bất tri bất giác đã đi tới Linh Tê các hậu môn, Vân Tranh vừa dự định ló đầu la lên một hồi Hàm Ngưu, lại phát hiện một bóng người quen thuộc đứng ở phía sau môn trong bóng tối, không nhúc nhích.

Đoạn Hồng? Bây giờ sẽ bắt đầu giám thị Linh Tê các? Hạo hai không ở Linh Tê các, nghe nói hãn đi tới Lô Châu thu mua, phỏng chừng một lúc lâu mới có thể trở về, cũng không biết cái tên này đến cùng đang làm gì.

Chậm rãi từ mặt sau đến gần, hãn cũng không có phản ứng chút nào, cả người tựa hồ cũng đã ngốc rơi mất, cái tên này thông minh hơn người, làm sao sẽ không cẩn thận như vậy?

Vân Tranh đem đầu tiên đến trên bả vai của hắn, theo ánh mắt hắn phương hướng nhìn sang, phát hiện hắn đang xem Linh Tê các lầu chính, trên lầu có tiếng ca truyền tới, tương cùng chỉ có tỳ bà, không gặp quản huyền, cẩn thận lắng nghe, lầu bên trong truyền tới tiếng ca chính là Vân Tranh đạo văn cái kia thủ (tổng biệt), hát nên là Đường Đường chứ?

"Ta không đủ tiền, vì lẽ đó chỉ có thể ở đây nghe, mỗi hồi nghe được bài hát này, ta luôn cảm thấy nàng là cho ta xướng, tổng biệt a, tổng biệt mà thôi!" Đoạn Hồng âm thanh đột nhiên vang lên, dọa Vân Tranh nháy một cái, người Tống không quen che giấu tình cảm của chính mình, đại thể đem tình cảm kỳ thác ở thơ từ bên trong, ở nông thôn lão nông không làm được những kia Phong Nhã sự tình, kết quả là, ta muốn cùng người ngủ, liền thành chân thật nhất, dũng cảm nhất một loại phương thức biểu đạt, có điều, như vậy phương thức biểu đạt ở người khác nhau nghe tới có sự khác biệt kiến giải.

Đoạn Hồng hiện tại chính là cái kia hướng về người khác hô to ta muốn cùng người ngủ hán tử, chỉ bất quá hắn thâm tình nói hết đối tượng không nghe thấy.

"Vậy thì là một thủ từ khúc,

Đường Đường là ở đối với tất cả mọi người biểu diễn, không nhất định chính là đang nói chuyện với người, nếu như không tiền, ta giúp đỡ người một điểm đi vào nghe một chút làm sao?"

Âm nhạc ham muốn giả ý nguyện muốn thỏa mãn, bằng không cả ngày ngồi xồm ở vân cửa nhà tra gian củ kháng liền không tốt.

"Không cần!" Đoạn Hồng lạnh lùng từ chối sau khi liền dọc theo tường cao đi từ từ tiến vào phía trước vẫn náo nhiệt đám người.

Ngũ Câu và trên là một tốt nhất bạn chơi, từ không lắm miệng, chỉ là như một vị phật Di Lạc như thế ha ha cười, nhìn thấy Hàm Ngưu ngồi ở trên xe

ngựa ngủ gật, chính mình đầu tiên liền chui tiến vào xe ngựa, đối với Vân Tranh cùng Đoạn Hồng trong lúc đó đến cùng có ra sao gút mắc một câu không hỏi.

Lục Khinh Doanh đau thương ngồi ở trong khách sảnh, cầm trong tay một nhánh ống tiêu nhưng vô tâm diễn tấu, Tiểu Trùng nằm nhoài trên bàn hai tay nâng cầm bồi tiếp chính mình tiểu thư, nàng căn bản là không hiểu tiểu thư nhà mình vì sao lại tâm tình không tốt, cô gia có điều là đi thanh lâu mà thôi, nghe nói Linh Tê các bên trong phi thường thú vị, hỏi qua Liêu quản gia, hẳn chính là không chịu nói bên trong đến cùng là làm sao cái chơi vui pháp, hẹp hòi!

Vân Nhị cùng tịch nhục ngồi ở trong sân hóng gió, tịch nhục một mặt len lén nhìn trong khách sảnh Lục Khinh Doanh, một mặt thêu chính mình hoa, Vân Nhị trong tay nắm một cuốn sách ở đọc, Tô Thức ở phương diện này vượt qua chính mình vượt qua quá hơn nhiều, điều này làm cho hẳn căn bản là không cách nào khoan dung.

Xe ngựa ép ở tảng đá xanh trên âm thanh truyền tới, lão Liêu nghiêng tai vừa nghe, trên mặt liền hiện ra ý cười, thiếu gia nhà mình đến cùng vẫn là một có chỉ huy người, vợ vả đem cùng trường đuổi xong, chính mình sẽ trở lại, như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, miễn cho phu nhân ở nhà một mình đứng ngồi không yên.

"ta đã trở về!" Vân Tranh đẩy cửa ra kêu to một tiếng, trong tay nhấc theo vài cái đại đại lá sen bao, Vân Nhị ném xuống sách trong tay đem mũi tiến đến lá sen bao trên cần thận ngữ.

"Ta muốn ăn cái bình kê!"

Vân Tranh cười đem một lá sen bao đặt ở tịch nhục trong tay, làm cho nàng đi trợ giúp Vân Nhị xé ra, một bao đầu heo thịt đặt ở lão Liêu trong tay, mấy cái đề bâng ném cho Thương Nhĩ, Hàm Ngưu trong lồng ngực ôm

hai cái bình lớn từ đánh ợ no đi vào, vừa đi một bên lớn tiếng hô hầu tử, còn Ngũ Câu và còn sớm liền không có nửa điểm cao tăng phong độ mang theo một con khổng lồ phì nga ăn miệng đầy nước mỡ,

"Phu quân trở về." Từ Vân Tranh vào cửa trong nháy mắt đó, Lục Khinh Doanh trên mặt liền hiện ra nụ cười, nhìn thấy phu quân bao lớn bao nhỏ cầm đồ vật, liền biết hẳn ở trên thị trường chờ đến thời gian so với ở thanh lâu muốn trường, cao nổi lòng lo lắng lúc này mới để xuống.

"Phu nhân a, mau tới gặp nói với người quá vô số lần Ngũ Câu đại sư, tối nay xảo ngộ cố nhân, vì lẽ đó liền rất sớm trở về." Ngũ Câu mang theo phì nga trên dưới đánh giá một hồi Lục Khinh Doanh, liền cười nói: "Lúc trước Vân Tranh từ Đâu Sa quan đi ra thời điểm, bần tăng liền biết hẳn Hồng Loan tinh cao chiếu, quả thế a, thấy bần tăng không cần đa lễ, bần tăng chính là một hòa thượng dõm."

"Ngũ Câu đại sư chính là ta Thục trung danh sĩ, mềm mại này sỡng có lẽ."

Ngũ Câu lắc lắc trong tay phì nga, liền bị Vân Nhị nắm đỉnh đầu đi tới mái hiên dưới đây, hầu tử bọn họ đã đem cái bàn lớn dọn ra.

Vân Tranh cầm trong tay cái cuối cùng lá sen bao đặt ở Tiểu Trùng trong tay, Tiểu Trùng ngay lập tức sẽ cao hứng đi tới bàn bên kia chuẩn bị nhìn chính mình lá sen trong bao đến cùng là cái gì đồ ăn.

Lục Khinh Doanh hướng về phía Vân Tranh quyến rũ nở nụ cười, sau đó hay dùng ngón tay ở trong lúc lơ đãng nhìn trượng phu một hồi, này đều là nên có tâm ý, chính mình về nhà ngày thứ nhất liền ném lão bà đi tới thanh lâu, không có bị người ta lấy đao tử đâm đã là đặc biệt khai ân, bị Tiểu Tiểu nhìn một hồi, không coi là cái gì, biến ma thuật như thế từ trong lòng biến ra một ống trúc, sờ lên vẫn là nóng hầm hập, Vân Tranh rút ra nút lọ, một

cổ củ ấu vị ngọt liền tràn ngập ra lập, đây là Lục Khinh Doanh thích ăn nhất ăn vặt.

Trên bàn cụng chén cạn ly náo nhiệt cực kỳ, liền ngay cả Lam Lam nghe nói Ngũ Câu đại sư đến rồi, cũng từ trong phòng đi ra, bái tạ đại sư ngày đó thu nhận giúp đỡ chi ân.

"A di đà Phật, thiện tai, thiện tai, Lam Lam bây giờ điểm quang chiếu người, cùng đang ở Bạch vân tự thời gian có khác nhau một trời một vực, nghe nói người chính đang dự trù ươm tơ nhà xưởng, tốt, bần tăng nguyện người tâm tưởng sự thành."

Ngoài miệng nói hoàn toàn là một bộ cao tăng khẩu khí, thế nhưng tấm kia bóng loáng miệng cùng trong tay căn xé hơn nửa phì nga chân, thực sự là quá không có sức thuyết phục, Lam Lam biết Ngũ Câu đại sư bản tính, từ trên bàn chép lại bầu rượu, không ngừng cho hấn rót rượu, liền Ngũ Câu tiếng cười thật giống càng thêm vang dội mấy phần.

Trăng lên giữa trời, lúc này mới kết thúc trận này đột nhiên xuất hiện đoàn tụ, trở lại phòng ngũ Vân Tranh cười đối với Lục Khinh Doanh nói: "Ta đã đem bạch ngọc đồ sự tình nói cho Ngũ Câu đại sư cùng cười lâm, bọn họ không tin, ha ha, vậy thì không liên quan ta chuyện, sự tình chỉ cần lộ ra đi một điểm phong thanh, Hàn Lâm nhất định sẽ biết, lần này, nếu như ta không bái dưới hấn một lớp da mới là quái sự!"

Lục Khinh Doanh lo lắng kéo Vân Tranh cánh tay nói: "Phu quân, ww uukanshu. net ngài không phải mới chuẩn bị nhân nhượng cho yên chuyện sao, tại sao lại muốn nhằm vào hàn Lâm đạo trưởng? Thân phận của hấn đặc thù, lại nói, ngài ba thừa yên quan đều cho nỗ bay, hấn đều giúp đỡ ngài ẩn giấu, không muốn chấp nhận với hấn có được hay không?"

"Chỉ giới hạn ở ta cùng hấn trong lúc đó, phu nhân, chúng ta nhất định phải tăng thêm chúng ta thẻ đánh bạc, chỉ có như vậy, Hàn Lâm mới sẽ

càng ngày càng cẩn thận đối xử với chúng ta, mãi đến tận thế đánh bạc trùng đến Hàn Lâm cả người đều ép không đứng lên toà này thiên bình thời điểm, chúng ta liền thẳng định."

Lục Kinh Doanh phát hiện mình không cách nào cùng được với trượng phu tính chất nhảy nhót tư duy, chính đang sửng sờ thời điểm liền nghe Vân Tranh nói: "Đạo lý này vẫn là ta đi ngang qua nhà người rừng đào thời điểm mới nghĩ rõ ràng sự tình.

Hôm nay đi ngang qua rừng đào, ta thấy thật nhiều mang theo trái cây cành cây cũng đã không FHIX9AMJ thẳng bại hà, bị miễn cưỡng bẻ gãy, ta tử quan sát kỹ sau khi phát hiện, bị bẻ gãy cành cây không phải kết quả tử nhiều nhất cành cây, mà là những kia nhận trung đẳng trái cây số lượng cành cây, một khi trên một nhánh cây kết trái cây hơn nhiều, nhà vườn sẽ nắm dây thừng giúp đỡ những cành cây này phụ trọng, mà những kia trung đẳng cành cây nhưng không có như vậy phúc lợi, vì lẽ đó, ở một cơn mưa lớn, hoặc là gió to qua đi, bọn họ sẽ từ bên trong bẻ gãy, vì lẽ đó a, ta dự định làm một kết mẫn trái cây cành cây, để triều đình cái này nhà vườn tự động giúp ta đeo phụ một ít áp lực, hoặc là ta sẽ đem tất cả trọng lượng đều giao cho dây thừng, chính mình khoái khoái lạt lạt tắm rửa ánh mặt trời.

Nếu như khả năng, Lỗ Thanh Nguyên tiên sinh liền sẽ trở thành ta cái thứ nhất dây thừng!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Cổ Nhân Năng Lực Phân Tích

Vân gia lại khôi phục ngày xưa huyền ảo, sáng sớm chạy tới Vân gia chẳng những có Tô Thức Tam huynh đệ, còn có sừng mặt sừng mũi cười lâm, anh em nhà họ Tô không có nhìn thấy cười lâm, bởi vì không mặt mũi gặp người lão đạo là từ trên tường nhảy vào đến, dọc theo đường đi bọc lại đầu, xông vào Vân gia vì hăn chuẩn bị cái kia trong phòng khách lại không lộ diện.

Có thể đem võ công cao cường cười lâm đánh thành bộ dáng này chỉ có Hoa Nương, không phải Vân Tranh trong ảo tưởng hương diễm đánh đập pháp, mà là chân chính bị người ta bó ở trên ghế quyền đấm cước đá, có điều nhìn thấy cười lâm trên gáy môi đỏ dấu, Vân Tranh liền cảm thấy cười lâm trận đánh này khả năng ai đến mức rất trị.

Không ăn không uống năm ba ngày, ngày thứ tư đi ra cửa phòng thời điểm, hăn đã khôi phục như lúc ban đầu, điều này làm cho Vân Tranh cùng Ngũ Câu rất là than thở, da dày thịt béo thì có như vậy một chỗ tốt.

"Hoa Nương cho rằng ta không chào mà đi ở nổi trận lôi đình..."

Cười lâm nói không tỉ mỉ tùy tiện nói vài câu, Vân Tranh cùng Ngũ Câu hòa thượng cũng là chấp nhận nghe, làm bằng hữu không thể quá mức tìm hiểu nhân gia.

Cười lâm đi tới Vân gia chính là bị lạnh lâm mệnh lệnh, nhìn Vân Tranh không muốn giảng hòa được bí mật tiết ra ngoài, Hàn Lâm chính mình

cũng biết mình cùng Vân Tranh đã ở chung như nước với lửa, đem cười lâm sấp xếp lại đây hẳn cho rằng là hoàn mỹ nhất thủ đoạn.

Ngũ Câu hòa thượng đến liền phi thường không đơn giản, Thục Sơn Lăng Vân độ trên có một toà cầu treo, lâu năm thiếu tu sửa, rất nhiều năm trước một nhánh đội buôn từ nơi nào trải qua, kết quả kiêu đứt đoạn mất, liền người mang gia súc, mang hàng hóa toàn bộ rơi vào chảy xiết dòng sông bên trong đi tới, ba mươi mấy người không ai sống sót, mà Lăng Vân độ cầu treo nhưng là liên tiếp Kim Ngưu đạo FHMH1vaj tất kinh con đường, một ngày chi bế tắc, thì lại tổn thất ngàn vạn tiền. Thục trung cùng Hán Trung, chỉ có thể dựa vào chật hẹp gạo kho đạo liên tiếp, gạo kho đạo chỉ có thể miễn cưỡng người đi đường, Thục trung chông chất như núi hàng hóa nhưng không thể dọc theo Kim Ngưu đạo tiến vào Hán Trung, cuối cùng dọc theo Hán Thủy tiến vào Trường Giang, cuối cùng đến phồn hoa Dương Châu.

Kim Ngưu trên đường có một toà hoàng trạch tự, có người nói cung phụng chính là Vũ Tắc Thiên, trong miếu chủ trì hoằng nhần đại sư mắt thấy hai địa giao thông đoạn tuyệt, thương nhân vô tội chết oan núi sông không khỏi lo lắng lo lắng, lập xuống ý nguyện vĩ đại. Xin thề muốn ở Lăng Vân độ trên lại xây dựng một toà cầu treo bằng dây cáp.

Ở quan phủ một lần nữa bày sẵn cầu nối sau khi. Hẳn liền bắt đầu nâng bình bát cất bước thiên hạ, hướng về thế nhân hoá duyên, vừa đến muốn hóa đến đầy đủ tiền bạc kiến kiêu, thứ hai hướng về mượn những tiền bạc này trên nguyện lực. Động viên vô tội chết thảm ở Lăng Vân độ oan hồn.

Gần nhất mấy năm qua mới tìm được đại kim chủ tập hợp xây dựng cầu nối tiền. Chuẩn bị phá thổ động công. Ai ngờ nghĩ, công trình từ vừa mới bắt đầu liền khó khăn tầng tầng, đầu tiên là sườn núi ở mưa to sau khi lún. Đem năm giới tám tuần kiên trì ở công trường đốc tạo hoằng nhần đại sư mai táng ở nơi này, ngay sau đó là tha duệ xích sắt Thiết Ngưu, cũng từ trên

sườn núi lướt xuống, rơi vào trong sông, tu kiêu một chuyện không thể làm gì khác hơn là tạm dừng.

Thế nhân ngu muội, cho rằng hoẵng nhẩn đại sư sáu cái bất tận, cùng tu kiêu đại phúc duyên xung đột lẫn nhau, cường tự động tay, kết quả gặp Thiên Phật, này điều nhị long trên sông căn bản là không nên có đồ sắt kiến tạo cầu nổi, bởi vì nhị long trong sông hai cái Long Đô là bị hình giết mà chết, không chịu nổi đồ sắt, cho nên mới phải như vậy gây sóng gió.

"A di đà Phật, hoẵng nhẩn đại sư ba mươi thời kì đập khắp đại giang nam bắc, đi qua Hoàng Hà hai bờ sông, có đại hùng tâm, đại nghị lực, muốn tạo phúc thế gian, bây giờ hài cốt chưa hàn, thì có huyền náo như vậy ồn ào, để thiên hạ tăng lữ người người liếc mắt, bần tăng bất tài, dự định đi tới nhị long hà, tiếp tục xây dựng cầu treo bằng dây cáp, còn hoẵng nhẩn đại sư thuần khiết, còn phật tổ từ bi tâm ý."

Trong ngày thường từ không tức giận Ngũ Câu hiếm thấy khởi xướng đến tính khí, cũng chính là trọc lốc trên gáy không có tóc, bằng không chắc chắn nổi giận bùng bùng.

"Cần giúp đỡ sao? Ta gần nhất rất có tiền!" Vân Tranh không nhịn được hỏi một câu.

"Ta một bình một bát là đủ! Hoẵng nhẩn đại sư năm đó hành chân thiên hạ, nạp vạn hộ tài, vì thiên hạ người mưu phúc lợi, bần tăng sao dám đi đường tắt có nhục đại sư thanh danh."

Vân Tranh thở dài một hơi, nhân thế gian người tốt thường có, mà thăng trầm vận mệnh càng thêm thường có, người tốt gặp phải thăng trầm vận mệnh thường thường sẽ có vẻ càng thêm bi tráng chút, có thể tưởng tượng được, một vị lão tăng trải qua vô số đau khổ, dùng đại bền lòng, đại nghị lực cầu được Vạn gia tài, kết quả lại bị thực tế tàn khốc chôn ở bùn đất bên dưới, kiêu không có tu thành, người nhưng đi trước một bước, đôi này :

chuyện này đối với Phật Môn đã kích lớn vô cùng, Ngũ Câu tiếp nhận cái này xui xẻo việc xấu, phỏng chừng cũng là muốn muốn dùng chuyện này đá mài chính mình tu hành.

Đừng xem hòa thượng cả ngày hì hì hi, kỳ thực cái tên này mới là một tâm trí Kiên Cường đến cực điểm gia hỏa, hấn nói không cần tiền tài, vậy thì là thật sự không muốn, bằng không hấn sẽ trực tiếp mở miệng muốn, Vân Tranh không lại nói tiền tài sự tình, mà là sai người tìm đến thật nhiều tế trúc tiết, bắt đầu cùng Ngũ Câu, Vân Nhị, Tô Thức huynh đệ cùng nhau chơi đùa bắc cầu game.

Dùng ít nhất trúc tiết đáp ra kiên cố nhất cầu nổi, đây chính là mấy người chơi náo động đến ý nghĩa, trò chơi này đối với Ngũ Câu cùng Tô Thức huynh đệ tới nói rất khó, thế nhưng đối với Vân Nhị loại này sớm đã dùng báo chí cùng băng dán từng làm đồng dạng game người tới nói vô cùng đơn giản.

Ngũ Câu vừa mới bắt đầu còn ôm cùng tiểu hài tử chơi đùa tâm thái cười vui vẻ chơi, cũng không lâu lắm, nét cười của hấn liền biến mất rồi, hấn cùng Tô Thức dựng trúc kiều miễn cưỡng có thể thả đi tới một nghiên mực, mà Vân Nhị dựng cầu nổi, có thể thả đi tới một thùng nước đều không có bất kỳ vấn đề gì, đợi được Vân Tranh dựng cầu nổi xuất hiện sau khi, hấn đem chi lý quang quác kêu loạn Tiểu Trùng phóng tới cầu nổi trên, toà kia dài một thước tiểu kiều vẫn vị nhưng bất động.

Ngũ Câu lấy đi Vân Nhị kiến tạo tiểu kiều, cùng Vân Đại kiến tạo tiểu kiều trốn đến trong phòng không ra, Bành Lễ tiên sinh tới thăm Ngũ Câu thời điểm, phát hiện hòa thượng ngồi dưới đất, trước mặt có bốn, năm toà gậy trúc dựng tiểu kiều, cả người trở nên si ngốc ngơ ngác, chỉ biết là không ngừng thao túng những hài tử kia món đồ chơi, đối ngoại giới kích thích hầu như không có bất kỳ phản ứng nào.

"Lăng Vân bên đò cư Ngũ Câu nói tới núi đá phá nát, xây dựng toàn kim loại trùng kiêu tự nhiên không có một ổn định căn cơ, nơi đó lại nhiều vũ, kiêu dưới chính là cháy xiết nhị long hà, kiêu bản thân trọng lượng càng nặng, liền đại diện cho cây cầu kia càng là nguy hiểm, vì lẽ đó, triều đình xây dựng đấng kiêu có thể ở nơi đó đứng sừng sững ba năm rưỡi, mà đại sư xây dựng cầu treo bằng dây cáp, nhưng bởi vì căn cơ vấn đề không cách nào duy trì lâu dài, đây là địa hình có hạn định, cùng hoằng nhẫn đại sư tội nghiệt không quan hệ, nói đến làm người thương tâm, hoằng nhẫn đại sư lòng tốt làm sai sự tình, còn vì thế bồi thêm tính mạng của chính mình, điều này làm cho học sinh thổn thức không ngớt a."

Bành Lễ tiên sinh nắm quá cái kia mấy toà cầu nổi, từng cái từng thử sau khi, liền đối với Vân Tranh nói: "Những ngày qua người không cần thư trả lời viện, liền giúp Ngũ Câu làm ra một toà thích hợp cầu nổi đi ra, đây là đại công đức."

Vân Tranh lắc đầu một cái nói: "Học sinh ở đây chỉ là lý luận suông, xây dựng một toà cầu nổi, cần chuyện cần làm nhiều vô cùng, từ tuyên chỉ? đến mở đường, lại tới khởi công, đây là một sự tình phức tạp, kiên quyết không phải đệ tử ở đây dùng mấy cây trúc côn liền có thể mô phỏng ra thực tế tình hình, làm như vậy, chỉ có thể vì là Ngũ Câu đại sư cung cấp một loại hoàn toàn mới ý nghĩ, không có cách nào thay thế thực tế tình hình."

Từ mê man bên trong tỉnh táo Ngũ Câu lắc đầu một cái nói: "Này đã đầy đủ, chí ít bản tăng đã hiểu được một cái đạo lý, vậy thì là thuận thế mà vì là, vạn sự không thể cưỡng cầu, chỉ có thuận theo Thiên Lý chi đạo mới có thể không chỗ nào không phá, ta không được, bản tăng đã biết được đạo lý này, quá chút thiên liền đi rộng rãi nguyên phủ, sẽ thành công."

Vân Tranh không biết hấn từ chính mình đứt quãng trong lời nói biết rồi cái gì, hay là Ngũ Câu khá là thông minh, có thể từ phổ thông đạo lý bên trong ngộ ra trừu tượng công trình kiến tạo nguyên lý, xem ra, nhân thế gian trí tuệ quả nhiên là một lý thông bách lý thông.

Vân gia hiện tại là một phi thường tiến tới gia tộc, nam chủ nhân đọc sách, nữ chủ nhân kiếm tiền, ươm tơ nhà xưởng đã bắt đầu khai di chuyển, đến lúc này bận rộn trái lại là Lam Lam, cùng tịch nhục, Lục Khinh Doanh trái lại trở nên thành thoi thành thoi, cả ngày bên trong ở nhà đi dạo, bởi tiếp trượng phu đọc một hồi thư, lúc này thường thường là Vân Tranh đọc sách hiệu quả kém cỏi nhất thời điểm, đại trời nóng khí bên trong, xuyên lại ít, làm trong phòng chỉ có hai người thời điểm, rất dễ dàng có chuyện.

Vì không ảnh hưởng trượng phu đọc sách, Lục Khinh Doanh liền đổi một bộ một bộ đi đốc xúc Vân Nhị, cùng Tô Thức bọn họ, đợi được Vân Nhị bọn họ đọc xong thư, Lục Khinh Doanh sẽ đi hỏi hậu một hồi trăm tư suy nghĩ đã tọa Ngũ Câu có phải là muốn uống rượu.

Đến cuối cùng, nàng mới sẽ mệnh đầu bếp nữ đem cơm canh cho Lam Lam cùng tịch nhục đưa tới, sau đó chính mình ở sau khi ăn cơm trưa xong, liền có thể vui sướng làm chuyện của mình, trượng phu có lúc sẽ xướng một ít giai điệu rất quái lạ, khẩu âm rất quái lạ, thế nhưng là rất tốt nghe ca cho mình nghe, những từ khúc này đều phi thường nhiều khẩu, công xích phổ rất nguy ký, có một ít âm điệu căn bản cũng không có biện pháp ghi chép.

Nàng hi vọng tháng ngày tốt nhất vĩnh viễn như vậy quá xuống, mãi cho đến chính mình số tuổi thọ phần cuối.

Lỗ Thanh Nguyên tiên sinh liền muốn về đông kinh Biện Lương thành, Vân Tranh sáng sớm liền lên chuẩn bị tiễn đưa, hôm qua trong nhà đã đem tiễn đưa lễ vật đưa qua, phu nhân không có từ chối, cũng không có đáp lễ, chỉ là muốn Vân Tranh đến Biện Lương thành sau khi, có thể sống nhờ ở Lỗ gia, như vậy một khi tham gia đại khảo, cũng có thể như chính mình tiên sinh thỉnh giáo đại khảo công việc.

Những câu nói này so cái gì đáp lễ đều trọng yếu, ww uukanshu. net ân tình gắn bó có lúc ngay ở những này chỗ tầm thường, quá khách qua đường

khí trái lại sẽ xa lạ, đặc biệt là Lỗ Thanh Nguyên như vậy Thanh Lưu, bọn họ đối với đức hạnh coi trọng, muốn rất xa vượt qua đối với vật chất vừa ý, những việc này nói đến để Vân Tranh có chút không nghĩ ra.

Chính mình tiên sinh nguyện vọng lớn nhất chính là thời niên thiếu đi học, sau khi trưởng thành đền đáp đế vương, an ủi bách tính, lão niên sau trở lại ở nông thôn làm ruộng, hoặc là giáo sư hai ba tên đệ tử, sau đó để đệ tử tiếp tục đi chính mình lão Lộ, đối với cá nhân vật chất hưởng thụ hầu như hoàn toàn không thèm để ý.

Vân Tranh không dự định cùng tiên sinh học, ở mình có thể ăn thịt thời điểm, tuyệt đối không đi ăn kang yết món ăn, chính mình đi tới Đại Tống nhất định chính là muốn ăn thịt, như vẫn là cùng trên cả đời như thế, này một đời hoạt không khỏi liền quá thâm.

Lại là mười dặm trường đình, Lục Khinh Doanh đem một đại bao trên đường ăn đường món ăn phóng tới Lỗ phu nhân trên xe ngựa, ngàn dặn dò vạn dặn muốn bọn họ một đường cẩn thận, tuy rằng làm chính là quan xe, núi cao thủy trường khó tránh khỏi sẽ có không chu toàn địa phương, một ít ấm áp lòng người, để Lỗ phu nhân lệ rơi đầy mặt, khóc không thành tiếng.

Lỗ Thanh Nguyên đi tiêu sái cực điểm, hướng ở đây đồng liêu cùng học sinh chấp chấp tay, nói một tiếng bảo trọng, liền nhảy lên xe ngựa, hô quát một tiếng, đoàn xe liền dọc theo đại lộ thẳng đến Quan Trung

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Lý Tưởng Hiện Thực Cùng Với

Một bình một bát đi thiên hạ ý nghĩ là mỹ hảo, cao thượng, thậm chí là rất vĩ đại, có điều Vân Tranh đang nhìn đến Ngũ Câu không lồ cái bụng sau khi, liền đối với hắn có thể không hóa đến duyên duy trì bi quan trạng thái.

Hoảng nhãn đại sư có người nói sinh từ mi thiện mục, hòa ái dễ gần vừa nhìn lại như là cao tăng, mặc kệ đi tới chỗ nào đều sẽ có thiện nam nữ bố thí. Nhưng là Ngũ Câu hòa thượng đại khái ngoại trừ Đậ Sa Huyền người ở ngoài, đại khái sẽ không có người cho hắn bố thí, nếu như chùa miếu không thu hắn, chết đói độ khả thi đều có a.

"Đại sư a, này một trăm quán tiền mời ngài nhất định phải nhận lấy." Vân Tranh liếc mạng hưởng về Ngũ Câu trong lồng ngực trang tiền, mà Ngũ Câu lần này biểu hiện ra đầy đủ thánh khiết, quyết định một đồng tiền cũng không muốn, cố ý muốn dựa vào sức mạnh của chính mình trừ đủ Lăng Vân cầu tạm lương lạc quyền.

"Vân Tranh, này không riêng là Ngũ Câu đại sư tâm nguyện, cũng là hoảng nhãn đại sư tâm nguyện, Phật tâm không nhiễm bụi trần, người liền để Ngũ Câu đi thôi." Bàn Lễ tiên sinh trong lòng cũng tràn ngập lòng chua xót, vừa nghĩ tới bạn cũ từ đây liền muốn ăn gió năm sương trong lòng liền lão đại không đành lòng.

Lục Khinh Doanh cũng muốn khuyên can trượng phu, làm như vậy sẽ tổn hại một cái rất chuyện có ý nghĩa, trượng phu làm như vậy, đối với Ngũ Câu đại sư không có nửa điểm chỗ tốt, nhưng nhìn đến trượng phu phi thường chấp nhất, nhưng khó nói đi ra.

Mặc kệ là Ngũ Câu từ chối, vẫn là cười lâm khuyên can, Vân Tranh vẫn không nghe bọn họ, nhất định phải Ngũ Câu đem một trăm quán tiền mặc lên, lại trên lưng một hầu bao đồng tử.

Bành Lễ tiên sinh chuẩn bị răn dạy Vân Tranh bất nhã cử động, lại nghe Vân Nhị ở một bên thăm thăm nói: "Đại ca ta cho hòa thượng, liền không phải kiến kiêu tiền, mà là sợ hấn ở trên đường chết đói, cho tiền cơm."

Ngũ Câu thành linh cả kinh, nhìn chăm chăm Vân Tranh nói: "Bần tăng ra ngoài số lần hơn nhiều. Ăn chính là bách gia cơm, vẫn là hồi thứ nhất nghe nói có người xuất gia sẽ chết đói, Phật quang chiếu khắp bên dưới khắp nơi đều có thiện thiện nam, người không cần phải lo lắng."

"Đó là ở Đậ Sa quan, người Ngũ Câu tên gọi không người không biết, không người không hiểu, người đến nhà ai đều sẽ bị hoan nghênh duyên có chỉ có một, bởi vì người là cái kia hoạt vô số người, lòng dạ từ bi Ngũ Câu, mà không phải là bởi vì người là một hòa thượng. Ở FJ08PrtC Đậ Sa Huyền người có thể ăn được cơm. Đó là người những năm này khổ cực vì là bách tính bốn ba duyên có."

Rộng rãi nguyên người chỉ sẽ thấy có một mập đại rượu thịt hòa thượng lại đây lừa gạt chính mình từ thực. Không ai sẽ tin tưởng người, bởi vì người Ngũ Câu ở rộng rãi nguyên vẫn không có xứng đôi công đức đến để người ta quên mất người là rượu thịt hòa thượng, vì lẽ đó a, người nếu là không có tiền. Ở rộng rãi nguyên nhất định sẽ chịu nhiều đau khổ. Nếu như không tin. Người ở Thành Đô phủ hoá duyên thử xem, nếu như người có thể ở phú thứ Thành Đô phủ hóa đến duyên, ta liền không cho chuẩn bị tiền lương. Để chính người một bình một bát đi thiên hạ."

Ngũ Câu cười ha ha liền mang theo chính mình bình bát ra Vân gia môn, hấn cũng rất muốn biết ở một nơi xa lạ sẽ có hay không có người đối với mình bố thí.

Ngũ Câu đi ra ngoài hoá duyên, Bành Lễ tiên sinh cùng cười lâm trầm ngập lo lắng, Thành Đô phủ người ở vừa chịu đựng thừa yên quan Thiên Phật sau khi, đối với Phật Đạo hai đồ đều cơ hồ không có hảo cảm, vào lúc này đi Thành Đô phủ hoá duyên, tình hình không ổn.

Tao nhã chí hướng cùng cuộc sống thực tế đều là xung đột, không thể đều là đem đầu nhắc đến cao cao xem trên chín tầng trời thiên nga, cẩn thận dưới bàn chân Tiểu Thạch Đầu sẽ đem mình bán ngã nhào một cái, một bình một bát là đủ? Vô nghĩa, đây là Phật gia đang cố ý đem mình hướng về bi tráng làm một thủ đoạn, rõ ràng có thể dùng thời gian rất ngắn gom góp đến tiền tài tu kiêu, nhất định phải thêm vào vạn dân chi tâm nguyện, rõ ràng có đường tắt không chịu đi, nhất định phải nhiều thật vòng lớn mới đi đạt thành mục tiêu của chính mình, cho nên nói, mục đích của bọn họ không phải tu kiêu, mà khá là quan tâm tu kiêu quá trình.

Thục chi bỉ có hai tầng cố sự là chính mình giảng cho Ngũ Câu nghe được, vừa mới qua đi ngăn ngăn một năm, cũng đã bị Phật gia đầy đủ hấp thu hòa tan, đã biến thành chân thực cố sự ở trong nhân thế truyền lưu, thật giống thật sự có như vậy hai cái hòa thượng tự. (ở đây nhất định phải cảm tạ một hồi ta thân ái độc giả,

Tác giả bị lậu, thật sự cho rằng cái cố sự xuất từ Đường đại, trải qua tỉ mỉ thư hữu nhắc nhở, mới phát hiện xuất từ Thanh triều người tay, xin lỗi đại gia, ở đây làm một Tiểu Tiểu bù lậu, không nên bị chê cười!)

Mắt thấy cười lâm cùng Bành Lễ tiên sinh đều vội vã rời đi, Vân Tranh cười cợt, liền mang theo toàn gia đi rừng đào hái quả đào, ngày hôm nay là ngày tháng tốt, trong rừng đào quả đào đã chín rồi, cha vợ để Vân Tranh chính mình đi trong rừng trích, vì thế, tịch nhục, Lam Lam, Tiểu Trùng các nàng đều cực kỳ hưng phấn, liền ngay cả Lục Khinh Doanh cũng đổi một tiếng thô quần áo vải, dùng khăn tay bọc lại tóc.

Hàng năm hái quả đào thời điểm, cũng là Lục Khinh Doanh cao hứng nhất thời điểm, năm ngoài thời điểm trích quả đào trong lòng còn có chút bóng tối, năm nay, thì lại rất là không giống, chỉ cần đơn thuần hưởng thụ hái trái cây sung sướng là tốt rồi.

Tô Thức huynh đệ tự nhiên không cam lòng người sau, một chiếc xe bò liền chứa đầy phụ nữ trẻ em, Vân Tranh chính mình đầu bông, đi ở người bên cạnh xe, xua đuổi chính mình xe bò, không ngừng quay đầu lại nhìn trên xe bò Vân Nhị cùng Lục Khinh Doanh, trong lòng cũng tràn ngập vui sướng,

Lục Khinh Doanh sẽ không nói cho Vân Tranh nàng tối hôm qua làm ngượng ngùng mộng đẹp, chỉ có thể chính mình lén lút thưởng thức, người còn chưa tới rừng đào, khắp cây quả đào đã chứa đầy nàng lòng ngực.

Năm nay quả đào dài đến tốt lắm, trước nay chưa từng có tốt, bước chậm ở rừng đào, nghe ngào ngạt trái cây mùi thơm ngát, Lục Khinh Doanh đã có một loại muốn chạy, muốn gọi, muốn hoan ca tâm tư.

Tịch nhục biểu hiện cực kỳ tham lam, khắp cây quả đào đều là mục tiêu của nàng, đến thời điểm nàng liền dẫn theo một to lớn nhất trúc lam, đến nơi này nàng còn đang ai thán, chính mình rõ mang nhỏ, nên năm trúc không lại đây.

Lam Lam mang theo chính mình tiểu hầu gái, dùng ưu nhã nhất bước tiến ở trong rừng đào bước chậm, nàng không giống tịch nhục, mặc kệ ra sao quả đào đều sẽ trích về nhà, nàng chỉ chọn tốt nhất, nhìn thấy mục tiêu sau khi, tiểu hầu gái sẽ leo tới trên cây, năm kéo cẩn thận đem quả đào cùng lá cây đồng thời cắt xuống, mỗi cái quả đào đều muốn dẫn trên hai mảnh xanh biếc lá cây, sau đó từng cái từng cái đặt tại Vân gia xinh đẹp nhất trúc lam bên trong, không cần ăn, nhìn đều cảm thấy đây là nhân gian mỹ vị.

Bọn nữ tử mặc kệ là tham lam, vẫn là tú tức giận, đều đang bận rộn lục , còn các nam nhân, đến đào viên, lại như lợn rừng đến đất trồng rau, chọn mấy cái đẹp đẽ, ngon miệng, ăn trước no rồi lại nói.

Mặc kệ là đại nam nhân, vẫn là người đàn ông nhỏ bé đều là một dáng dấp, Lục Khinh Doanh quay đầu lại nhìn tham ăn trượng phu cùng tiểu thúc tử, cảm thấy thế gian vui sướng cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Ăn quả đào muốn đem mặt trên tầng kia lông tơ rửa đi, không tẩy sẽ làm cho trên người phi thường dương, Tô Thức tham ăn, nhưng là một sẽ không ăn người, lông xù quả đào ôm ở trong tay liền muốn dưới miệng.

Tiểu Trùng phế bỏ rất lớn kính mới từ trong tay hăn đoạt quả đào, từ trong rừng đào trong thủy hang rửa sạch sau khi mới đưa cho đầy mặt không muốn Tô Thức, Vân Nhị liền thông minh nhiều lắm, chuyên môn lựa đã triệt để chín rục quả đào, tấm kia bì chỉ cần nhẹ nhàng xé một cái, óng ánh phần thịt quả liền triệt để bạo lộ ra, đầy miệng xuống, đời này lại không gì khác cầu.

Vân Tranh ở một hơi ăn đi ba cái khổng lồ quả đào sau khi, liền bắt đầu giúp đỡ Lục Khinh Doanh hái tốt nhất quả đào, Vân gia tổ tông bài vị đã bị Lục Khinh Doanh thụ lên, chuyên môn lựa một gian phòng cung phụng tổ tông.

Vân Tranh không biết mình tổ tiên ba đời là ai, hỏi Vân Nhị, cũng là đầu óc mơ hồ, Lục Khinh Doanh bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là ở trên bảng dùng kim phấn viết, Vân thị các đời tổ tông chi linh vị. Tổ tông bài vị làm lớn vô cùng khí, còn chuyên môn nhiễm mặc, cung ở tây ốc, sớm muộn dâng hương, cũng chính là kể từ ngày đó, Vân Tranh cùng Vân Nhị mỗi ngày nhất định phải làm bài tập chính là cho tổ tông dâng hương dập đầu.

"Chỉ có tảng đá mới không có tổ tông, sau đó không cho lại nói không có tổ tông, đây chính là một câu lời mắng người, chúng ta có tổ tông, chỉ là tổ tông tên chúng ta không nói cho người khác biết, phu quân a, người sau đó ở Đông Hoa môn xưng tên sau khi, đó là muốn phong bao tổ tông, ngài ngàn vạn không dám nói ra chúng ta không tổ tông."

Nghe xong Lục Khinh Doanh sau khi, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là câm miệng, ngày hôm nay tìm tới tốt nhất quả đào chính là muốn bắt đi cung phụng cho lão tổ tông, hi vọng ở dưới cửa tuyền lão tổ tông phù hộ chính mình vạn sự Như Ý.

Nhớ tới việc này vân tranh đầu liền đau dữ dội, Vân gia chân chính tổ tông không biết lúc này sinh ra không có, trên đời này có mấy người có thể đem mình tổ tông ngược dòng đến Bắc Tống Khánh Lịch thời kì?

Biết cha vợ tại sao muốn chính mình đến đây hái quả đào, kỳ thực chính là thảo một tốt khẩu thải, lão nhân gia từ trước đến giờ tin mệnh, cho rằng hái quả đào là một cái lại may mắn có điều sự tình, ngày hôm nay cố ý thanh hết rồi trong vườn nhà vườn, đem vùng thế giới này giao cho Vân gia thoả thích game, cũng coi như là thảo một tốt khẩu thải.

Tịch nhục vất vả kéo chính mình đại trúc lam đi tới, nhìn thấy Lam Lam cùng Vân Tranh rõ bên trong quả đào, thống khổ gào lên một tiếng, hai người căn bản cũng không có biện pháp so với, ww uukanshu. net nhân gia rõ bên trong quả đào lại như là quả đào bên trong thiếu gia tiểu thư, chính mình rõ bên trong quả đào mặc dù nhiều, lại như khắp nơi đều có bình dân, chẳng lẽ nói xuất thân không giống, chênh lệch liền thật sự lớn như vậy sao?

Quả đào hái xuống, liền không thể lãng phí, chà đạp lương thực sẽ bị bị thiên lôi đánh, vì lẽ đó tịch nhục không thể làm gì khác hơn là canh giữ ở chính mình trích tràn đầy một rõ vàng thau lẫn lộn quả đào trước mặt âm thầm thương tâm.

Vân Nhị ảo thuật như thế từ phía sau lấy ra một đệp để tiêu rổ đưa cho tịch nhục, ra hiệu tịch nhục có thể tiếp tục đi trích, có thể đem tốt nhất quả đào chứa ở cái này trong rổ, tịch nhục đại hi, chịu khó cô nương ngay lập tức sẽ làm nóng người đi một lần nữa dùng quả đào trang sức chính mình lãng hoa, bởi vì Vân Nhị chỉ vào cái kia đại rổ nói những kia coi như là hẳn cùng Tô Thức trích.

Nam nhân bệnh chung chính là chỉ cần ăn no liền không muốn nhúc nhích, nằm trên đất mò cái bụng Tô Thức hướng Vân Nhị chọn chọn ngón tay cái, đến thời điểm đã sớm nói xong rồi, mỗi người đều muốn hái quả đào, hiện tại không cần chính mình hái được, ăn quả đào cùng hái quả đào tuyệt đối là hai việc khác nhau.

"Cha mẹ người tử muội không ăn? Các người dự định từ cái này đại rổ bên trong tùy tiện nắm một ít trở lại lừa gạt lão tử nương?" Vân Tranh xuất hiện ở Tô Thức tô triệt, cảnh trước tiên đầu trên đỉnh, cúi đầu nhìn này ba cái lại trứng!

Không còn rổ, Tô Thức tô triệt không thể làm gì khác hơn là cái kia áo choàng lướt tới, để đại ca cảnh trước tiên hướng về áo choàng trên vút quả đào, ngày mùa hè bên trong bản thân liền xuyên đan bó, rất nhanh quả đào mao liền dính vào trên người, ngứa lạ khó coong...

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Tặng Công Lượng

Quả đào ăn nhiều cũng rất phiền phức, chí ít bị xe bò lôi kéo hướng về gia lúc đi, liền không có mấy người lại đồng ý nhúc nhích, Vân Tranh nắm ngựa, quay đầu lại nhìn mã người trên xe, chỉ cảm thấy từng trận hạnh phúc, sinh hoạt vốn là nên như thế quá.

Ở rất xa đông kinh Biện Lương thành, lúc này chính là quan chức dưới kém thời gian, thiên chương các thị giảng Tặng Công Lượng vẫn như cũ ở lại công sự phòng, lật xem các nơi tấu chương, những này tấu chương đều là đã chuẩn bị phải xử lý đi quá thời hạn công văn, mà hãn muốn xem không phải những kia rườm rà công sự vãng lai, mà là các nơi phát sinh một ít chuyện lý thú.

Ngày hôm nay nghe một vị chủ sự nói Thục trung Thiên Phật sự tình, liền hãn lòng hiếu kỳ bị triệt để câu dẫn lên, làm hộ bộ chủ sự, hãn rất muốn nhìn xem chuyện này ngọn nguồn đến cùng làm sao.

Cuối cùng từ một đồng lớn tấu chương bên trong tìm ra, vì những này tấu chương, hãn cố ý đi tới Khâm Thiên Giám, trả giá không ít đánh đổi, mới đem những thứ đồ này kiểm về đến.

Ở Đại Tổng, bỏ đi tấu chương cũng là muốn tiêu huỷ đi, chỉ có thể để trời xanh đến xem, vì lẽ đó qua tay người chính là Khâm Thiên Giám, đương nhiên, trọng yếu công văn mới sẽ bị đệ đơn, lập hồ sơ, lấy cung kiểm tra. Còn một toà đạo quan bị Thiên Lô oanh kích ở Đại Tổng phong phú công văn bên trong, xác thực không coi là cái gì.

Thừa yên quan sự kiện tấu chương bị chen lẫn ở các loại Tường FJU Teixq Thụy" cùng với các loại ác ngàn tỉ dậm diện chút nào không đáng chú ý. Từ khi quan gia biết thân thế của chính mình sau khi, hẳn liền cũng không bao giờ tin tưởng cái gì Tường Thụy, hoặc là ác triệu, vì lẽ đó cỗ xương hướng cũng sẽ không đem những thứ đồ này đưa cho Hoàng Đế xem, ở hẳn cửa ải này, cũng đã bị truat rơi xuống.

Tăng Công Lượng mở ra công văn, chỉ thấy mặt trên có một nửa biên nhận, mặt trên viết "Biết rồi: Ba chữ. Nhìn thấy ba chữ này Tăng Công Lượng liền nhú mày, cỗ xương hướng đã ương ngạnh đến mức độ như vậy, tấu chương hồi phục tự có cách luật, hồi phục như vậy ngả ngớn, há lại là bề tôi có thể làm? Nơi này chỉ có một nửa, nửa kia nói vậy đã hồi phục Thực trung quan chức đi.

" đạo sĩ dùng thủy bộ đại hội Tế Tự người sống? Thú vị!" Tăng Công Lượng cười lắc đầu một cái tiếp tục nhìn xuống, chờ hẳn nhìn thấy thanh chấn động khắp nơi, ánh lửa ngút trời, tường đổ ốc sụp, phi thạch tiên với bên ngoài ba dậm thời điểm. Liền cũng không cười nổi nữa. Năm tấu chương tay cũng hơi run, người khác có lẽ sẽ cho rằng đây là Thiên Phật, thế nhưng, làm hỏa dục danh gia Tăng Công Lượng có thể không nghĩ như vậy.

"Uy lực quá lớn. Thực sự là quá lớn. Nếu như hiệu lực giảm thiểu tám phần mười. Vậy thì nên là hỏa dục nổ tung mới có thể sản sinh động tĩnh mới đúng, yên ít, oanh kích hung mãnh. Đột nhiên! Người phương nào làm đi ra?"

Tăng Công Lượng nhanh chóng kiểm tra tấu chương bên trong nhắc tới người tên, cái kia bị người ta tế sống thư sinh lại vẫn là một tên quan chức, mười bảy tuổi thừa phụng lang, nếu như không phải chức vị chính quan, vậy thì nên là ban thưởng chức quan mới đúng.

Vân Tranh!

Tăng Công Lượng đã chặt chẽ nhớ kỹ tên của người này.

"Ngày mai đi Lại bộ điều đi người này trải qua nhìn qua liền biết."

Đi ra Khâm Thiên Giám cửa lớn, bên ngoài đã là hoàng hôn thời tiết, còn chưa tới nơi ngói thị tử, chớp mũi liền truyền đến trâu ngựa trư dương trên người đặc hữu tao khí, trên đất tràn đầy mang huyết ô thủy, Tăng Công Lượng nhíu nhíu mày, điểm mũi chân từ nơi nào đi qua, bên cạnh sông nhỏ trên đã có bách mười chiếc thuyền nhỏ bỏ neo ở đây, Biện Lương van ống nước cũng chỉ có đến lúc này mới sẽ mở ra, thả những này mang theo trư dương thuyền đi vào.

"Sau đó khai quan thời gian nhất định phải đặt ở nửa đêm!" Tăng Công Lượng như vậy nhỏ giọng nói thầm, nhanh chóng thông qua ngói thị tử, chu vi tất cả đều là gánh trư dương tử thi tiểu thương cùng đồng nghiệp, hiện tại những người này càng ngày càng trắng trợn không kiêng dè, Khâm Thiên Giám nơi như thế này làm sao có thể trở thành giết lợn làm thịt dê địa phương, liền không sợ đưa tới Thiên Phật sao?

Chờ hẳn ngồi trên xe ngựa của chính mình, trên người màu trắng khinh bó quyên y đã bị ướt đầm mồ hôi, xốc lên xe ngựa mạnh, để gió nhẹ xuyên thấu vào,

Như vậy mới cảm thấy thư thích một ít.

Đoan minh điện học sĩ Đinh Độ dinh thự ngay ở tây van ống nước ở ngoài bốn mắt kiêu, không quyết định chắc chắn được Tăng Công Lượng rất muốn cùng vị này cộng đồng phụng chỉ thuật (Vũ Kinh chung quy phải) lão hữu cộng đồng thương lượng một chút, Thành Đô Phủ Thiên Phật đến cùng là thiên tai vẫn là.

Bị lão hữu nghênh vào cửa, đến thư phòng sau khi, Tăng Công Lượng không có đáp lời lão hữu hàn huyên, mà là phi thường thuần thực từ lão hữu trên giá sách gỡ xuống vừa biên soạn thành hình (Vũ Kinh chung quy

phải) đề cương, chỉ vào hỏa dực trang này đối với Đinh Độ nói: "Công trĩ, người ba năm trước đã nói hỏa dực thanh như phích lịch, chỉ tiếc hiệu lực không đủ, nếu phía trên thế giới này khả năng thật sự có một loại hỏa dực, có thể thanh chấn động trăm dặm, ánh lửa ngút trời, tường đổ ốc sụp, phi thạch tiên với bên ngoài ba dặm, ta huynh nghĩ như thế nào?"

Đinh Độ ha ha nở nụ cười một tiếng, lôi kéo Tăng Công Lượng trở lại tọa trên giường nhỏ làm tốt, đem nha hoàn bưng lên nước ô mai hương về Tăng Công Lượng trước mặt đẩy một hồi nói: "Không vội, không vội, uống trước này bát nước ô mai, tiêu tiêu thời tiết nóng, sau đó sẽ nói hỏa dực sự tình, trên người người hân sơu vị để lão phu như vậy lôi thôi lếch thếch người đều vì thế mà choáng váng a!"

Tăng Công Lượng thấy buồn cười, run run ống tay áo, uống nước ô mai chờ đợi Đinh Độ trả lời, lão hữu bây giờ tiến vào Lại bộ, đã có bá tương nghe đồn lưu lan ra đến, nói chuẩn xác, chỉ có Tăng Công Lượng không tin, một vị cá tính giản dị, không nặng dáng vẻ người hiền lành làm tham gia chính sự cái kia không phải chuyện tốt, mà là một loại dày vò.

"Hiền đệ trước tiên nói một chút về người lần này hình dung đến từ đâu?" Đinh Độ mãi mãi cũng là một bộ chằm chập dáng vẻ.

Tăng Công Lượng từ trong lòng móc ra tấm kia tấu chương, mở ra sau khi, ở trong đó một chỗ nào đó điểm điểm, chỉ cho Đinh Độ xem.

Đinh Độ nhìn kỹ tấu chương sau nói: "Thái tông thuần hóa thời kì, Lữ Mông chính lấy rộng giản cư tướng vị, lúc đó người người đều cho rằng chính vụ Thanh Minh, ai biết có yêu bạn theo chớp giạt giáng lâm thiên chương các, trong lúc nhất thời, cả tòa thiên chương các đều bị hủy bởi Chúc Dung tay, cũng may sau đó một lần nữa kiến tạo được rồi, bằng không, người cái này thiên chương các thị giáng nhưng là danh không chính nói không thuận đi."

Tăng Công Lượng lắc đầu nói: "Không phải vậy, thiên chương các là đại hỏa, mà thừa yên quan là nổ tung, này phong trong tấu chương nhưng là nhắc qua nổ tung qua đi thừa yên quan có quặng KNO₃ khí, người và ta đều biết hỏa được bên trong quặng KNO₃ không thể thiếu."

Còn nữa, có người bị thừa yên quan đạo sĩ tế sống, ta nghĩ hẳn trong lồng ngực oán khí nhất định không nhỏ, nếu như hẳn vừa vặn năm giữ loại này khủng bố hỏa được, ta nghĩ thừa yên quan sự tình, liền không thể lấy Thiên Phạt mà nói.

Ta huynh bác người cường ký, vừa nhưng đã đang ở Lại bộ, cũng không biết đối với một từ bát phẩm hư chức có thể có ký ức?"

Đinh Độ cười đối với Tăng Công Lượng nói: "Người liền không phải tới hỏi chuyện của ta, mà là đến thi giáo ta, nói nghe một chút, ta chỉ nhớ kỹ Khánh Lịch thời kì ân manh quan, xa, nhưng là không nhớ được."

"Vân Tranh! Đúng, chính là cái này Vân Tranh, năm nay có điều mười bảy tuổi, hư chức vì là thừa phụng lang. Quê quán Thục trung."

Đinh Độ sắc mặt có chút thay đổi, nhìn Tăng Công Lượng nói: "Người chỉ sợ là nói đúng, người thiếu niên này không đơn giản, ta ở Lại bộ ấn tượng sâu nhất hư chức quan chức, tổng cộng có mười một người, cái này Vân Tranh liền xếp hạng thứ chín, thiếu niên anh hùng a!"

Tăng Công Lượng cười to nói: "Không phải người thường mới có thể thành phi thường sự, công trĩ huynh, nói nhanh lên, ta đều có chút không kịp đợi."

Đinh Độ sắc mặt kỳ quái nhìn Tăng Công Lượng nói: "Lại bộ công văn bên trong ghi chép người này ở Đậ Sa quan, Đậ Sa Huyền mở ra một cái thương đạo, này điều thương đạo không đơn giản, có thể từ thổ phiến trong tay người dùng đồ sắt đổi lấy thanh đường mã! Vì lẽ đó quan, mà địa phương quan phủ vì bảo đảm này điều thương đạo thông thuận, cố ý dùng

trọng binh tiêu diệt chiếm giữ ở Đâu Sa quan phụ cận một to lớn nhất đạo phi oa, vô số tội phạm toàn bộ chém đầu, văn bản trên ghi chép không một người chạy trốn. Thành Đô phủ thông phán Lỗ Thanh Nguyên mặc dù có thể trở về kinh, trong đó một hạng công lao chính là diệt cướp!"

Nghe xong Đinh Độ sau khi, Tăng Công Lượng có chút thất vọng, mở ra một cái thương đạo cùng cống hiến ngựa, xác thực đáng giá triều đình phong thưởng hẳn một viên chức, thế nhưng như vậy xuất thân cùng mình nghĩ tới có sự khác biệt, cũng không phù hợp Đinh Độ vừa nói thiếu niên anh hùng, càng không đáng Đinh Độ đem hẳn liệt ở thiên hạ ân minh quan thứ chín, vì lẽ đó tiếp tục nhìn Đinh Độ chờ nghe đoạn sau.

"Người cũng có nghe thấy, ww uukanshu. net ta sẽ tiến vào đầu mỗi, vì lẽ đó may mắn có thể nhìn thấy một ít điệp báo bí ẩn, trong đó có liên quan với Vân Tranh, ta không thể nói cho người thật tình, chỉ có thể nói cho người, người này ở trở bàn tay trong lúc đó liền để hơn hai ngàn người bị mất mạng, trong đó bao quát thổ phỉ một đại tộc! Toàn bộ quá trình chi mạo hiểm, nắm bắt thời cơ chuẩn, hiểm thấy trên đời."

"Này là được rồi, có thể hay không đem người này điều vào kinh thành? Ta rất muốn cùng hẳn xúc đầu gối trường đàm một lần, khỏe mạnh hỏi một chút hỏa dược sự tình, ta Đại Tổng thiếu hụt chiến mã, bình nguyên tác chiến lũ chiến lũ bại, đối mặt tung lược như phi người Khiết đan, đều là hữu tâm vô lực, nếu như nắm giữ như vậy lợi khí, định có thể dạy người Khiết đan có đi mà không có về, tiêu diệt Lý Nguyên Hạo cũng không phải không thể."

Đinh Độ cười khổ mà nói: "Lão phu đem một ít bí ẩn nói cho người nghe, đã là ở vi phạm lệnh cấm, làm sao lại có thể từ gián điệp bí mật trong tay cướp giật người này, người này đã thành gián điệp bí mật ty độc chiếm, không cho người khác chia sẻ."

"Gián điệp bí mật ty?" Tăng Công Lượng mê man hỏi một câu.

Đinh Độ cười ha ha đối với Tăng Công Lượng nói: "Minh trọng a, người vẫn là đem tâm tư dùng một phần nhỏ một ít ở (Vũ Kinh chung quy phải) trên, nhiều suy tính một chút người chức quan, đều nói ngàn dặm chức vị chỉ vì tài, có điều người không phải là người như thế, một người chỉ có đứng ở chỗ cao, mới năng lực Đại Tổng thiên hạ làm càng nhiều chuyện hơn, nếu như người có ý định, lão phu đem bảo đảm nâng người tiến vào hộ bộ đảm nhiệm Thị Lang làm sao? Đến thời điểm, người liền có tư cách lật xem một ít triều đình tuyệt mật công văn, ánh mắt của người cũng sẽ gấp mấy lần kéo dài, ý của người như thế nào?"

(chưa xong còn tiếp) (bài này tự do khởi hành chương mới tổ @ phạm nhi Thanh Thanh năm cung cấp) nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Thi Giáo

Vân Tranh cảm giác rất nguy, luôn cảm thấy có người ở rình chính mình, quay đầu lại sau khi nhưng không thu hoạch được gì, vì thế, hẳn chuyên môn xin mời cười lâm ra tay giúp chính mình xem xem rốt cục là ai ở nhìn mình chăm chăm, kết quả vẫn như cũ yếu không người tung...

Lục Khinh Doanh rất là kỳ quái, chông mình vì sao lại có như vậy cảm giác kỳ quái? Cho dù muốn xem, cũng là xem chính mình như vậy một đại mỹ nhân, vì sao đều là nhìn chăm chăm trượng phu như vậy một đại nam nhân xem?

"Lão bà, cảm giác của ta phi thường nhạy cảm, năm đó ở Đậu Sa trại, ta chính là dựa vào cái cảm giác này tránh thoát một con mặt theo con báo tập kích, tuy rằng chúng ta đánh một hoà nhau, trung gian quá trình nhưng hung hiểm không cách nào miêu tả. Vì lẽ đó a, ta nói có người ở nhìn ta, liền nhất định có, cho dù không ai xem ta, cũng nhất định có người đang có ý đồ xấu với ta."

Lục Khinh Doanh một mặt thương tiếc đem Vân Tranh đầu ôm ở trước ngực, vuốt hăn mặt như hồng tiếu hài tử như thế nỉ non nói chuyện, nghe không rõ nàng đến cùng nói rồi gì đó, Vân Tranh nhưng phi thường hưởng thụ.

Lão bà thân thể đã triệt để từ một ngây ngô thiếu nữ đã biến thành thành thực phụ nhân, dựa theo Hoa Nương ác độc tỉ dụ, Lục Khinh Doanh tuyệt đối là một điên đảo Hồng Trần yêu tinh, đem đầu mặt chôn ở như vậy một yêu tinh trước ngực, Vân Tranh không cái gì không muốn.

Tô Thức liên tục lăn lộn xông tới đối với Vân Tranh nói: "Ngũ Câu đại sư trở về, chính đang gào khóc!"

Nhanh chóng đem đầu từ Lục Khinh Doanh trong lồng ngực giơ lên đến Vân Tranh ảo não nhìn Tô Thức một chút nói: "Khóc lóc trở về rất bình thường, không đòi hỏi đến tiền, đây là khóc cho chúng ta xem đây, cứ như vậy, chúng ta thấy hãnh đáng thương, liền không cười nhạo hãnh."

"Ồ! Biết rồi, vậy thì là nói không quan trọng lắm, các người vừa này đang làm gì?" Tô Thức đánh một hồi mũi hỏi Vân Tranh.

"Ta đang nghe mềm mại nhịp tim, đếm một chút gần nhất có hay không tăng nhanh xu thế." Vân Tranh lừa người lừa gạt mặt không đỏ tim không đập, Lục Khinh Doanh sờ trường mặt che miệng nhỏ ở một bên cười trộm.

"Ta cũng muốn nghe, lỗ tai của ta dễ sử dụng, đại ca ta nói nói mơ ta đều có thể nghe thấy." Nói xong liền muốn hướng về Lục Khinh Doanh bên người tập hợp, bị Vân Tranh tức giận một cái tát đập đi.

"Đại ca người buổi tối đều nói cái gì nói mơ?"

"Hãnh không muốn ta cho người khác nói, nói rồi, hãnh sẽ đánh chết ta!" Tô Thức lắc đầu rất không vừa ý Vân Tranh thô bạo, nói thầm nói năm đó mẫu thân bụng lớn thời điểm đều để cho mình nghe trong bụng của nàng động tĩnh, Vân Tranh quá hẹp hòi.

Năm Tô Thức ra ngoài phòng, đi tới đệ nhất tiến vào sân thời điểm, nơi đó quả nhiên truyền đến Ngũ Câu đứt quãng tiếng khóc, nói chuẩn xác Ngũ Câu không phải đang khóc, mà là đang ca, chỉ có điều xướng cùng khóc tự.

"Rung một cái bình bát hương, thiện nam tín nữ đến, một xá thiên địa tề quang, hai xá phúc địa an khang, chín mươi dặm thiên hoa khắp nơi, bốn xá hình hương mãn viên, ngũ xá tử tôn an khang, sáu xá..."

Vân Tranh nghe mắt sáng rỡ, đây chính là trong truyền thuyết hoa sen lạc, cao tăng hoá duyên từ trước đến giờ chỉ là thác bát, một tiếng niệm phật cũng đủ để cho thí chủ mừng rỡ không tên, chỉ có những kia hòa thượng dõm, tiểu hòa thượng hoá duyên mới sẽ cầm hoa sen xướng hoa sen lạc, bác đến thí chủ niềm vui, bây giờ đại danh cùng lừng lẫy Ngũ Câu hòa thượng xướng hoa sen lạc cảnh tượng cũng không thấy nhiều.

Dù muốn hay không liền hưởng Ngũ Câu bình bát bên trong một trăm quán giao tử, quá đáng giá, Lục Khinh Doanh cũng từ đầu trên nhổ xuống một nhánh trâm vàng tử bỏ vào bình bát, xem trò vui tịch nhục cắn răng hưởng về bình bát bên trong một cái đồng tử, Lam Lam cười duyên cũng hưởng về bình bát bên trong một cái bộ diêu, vân người đứng thứ hai bên trong một viên đại quả đào bỏ vào bình bát sau khi, Ngũ Câu liền không hát, nhắc lên quả đào miệng lớn bắt đầu ăn. Ăn hai cái sau khi mới hỏi cười lâm.

"Hòa thượng chật vật như vậy, vì sao không gặp người bố thí?"

Cười lâm căn cứ mặt nói: "Ta là đạo sĩ, không cho hòa thượng bố thí!"
Nói xong cũng đi rồi,

Không ưa hòa thượng mắt mặt mũi đáng vẻ, ngay ở mấy ngày trước còn luôn mồm luôn miệng nói mình muốn dựa vào chính mình sức một người đem toà kia kiêu tu lên, hiện tại cũng đã trở nên tham lam cực kỳ, tiểu hài tử trong tay quả đào đều không buông tha.

Hòa thượng trạm lên, vỗ đánh đánh cái bụng ai thán nói: "Thế đạo như vậy gian khổ, tuy không phải thời đại mạt pháp, lại làm cho bần tăng miễn cưỡng ăn một chuyến chưa pháp nổi khổ a, ngoan tịch nhục, nhanh cho hòa thượng dưới bát tổ diện, nhiều đặt chút tổ tịch nhục, tổ viên thuốc, tổ thịt heo toàn bộ muốn mỡ, đáng thương hòa thượng thực tràng rộng lớn, một mực muốn nhả cơ chịu đói, khổ vậy!"

Tịch nhục đã sớm quen thuộc hòa thượng ăn như vậy thức ăn chay, ngay lập tức sẽ đi tới nhà bếp, không bao lâu hay dùng chậu xếp vào một chậu mì sợi đưa tới, Ngũ Câu hòa thượng cười ha ha, sủng nịch ở tịch nhục trên đầu vỗ vỗ, bưng lên mì sợi chính là một trận gió cuốn mây tan.

Uống sạch cuối cùng một cái nước ấm, Ngũ Câu mới đối với Vân Tranh nói: "Thành Đô phủ Phật gia đạo trường làm sao sẽ như vậy tiêu điều? Nơi này không xa chính là Chiêu Giác Tự, theo lý thuyết hẳn là Phật pháp hưng thịnh nơi, làm sao người người tựa hồ đối với Phật Môn không có hảo cảm, đây là có gì?"

"Chiêu Giác Tự xây dựng ba mươi năm, Thành Đô phủ bách tính quyên giúp ba mươi năm, hai mươi năm trước, Thành Đô thậm chí có một môn thuế má chính là thuộc về Chiêu Giác Tự, người cảm thấy bách tính còn có thể đối với hòa thượng có hảo cảm?"

Người Phật Môn xây dựng đệ nhất thiên hạ Tùng Lâm, nhưng mất đi Thành Đô phủ lòng người, ta không biết các người cao tăng là làm sao suy tính này vừa được thất, toà kia trang nghiêm lớn lao chùa miếu bây giờ hương hỏa lạnh lạnh, hòa thượng so với tín đồ còn nhiều, không nguyên chi thủy không bản chi mộc cũng không biết có thể chống đỡ đến khi nào, e sợ Phật tổ giáng thế, thấy cảnh này cũng sẽ phát hỏa chứ?"

Ngũ Câu soạt một tiếng liền trạm lên, cất tiếng đau buồn nói: "Bạch vân tự trên dưới, hàng năm bớt ăn bớt mặc tiền lương đều hóa thành đông nước chảy, a di đà Phật, thiện tai, thiện tai a, Phật bản ở lòng người, sao có thể ở bên ngoài một tổ bên trong."

Ngũ Câu bi thương địa đi rồi, ngay cả mình bình bát đều không có nắm, nhìn dáng dấp thật sự phi thường thương tâm, thấy cảnh này, nổi tới Lai Hỉ hoan mở Ngũ Câu chuyện cười cười lâm đều thật chặt ngậm miệng lại.

Vân Nhị cùng Tô Thức hai người kết bạn đi cho hòa thượng đưa bình bát, ăn cơm gia hỏa không thể ném a.

Vân gia có thương tích tâm hòa thượng, xui xẻo đạo sĩ, chỉ là thật lâu không gặp Hoa Nương lại đây, không khỏi có chút bận tâm, lại không muốn đi Linh Tế các, liền phái hầu tử đi hỏi một chút Hoa Nương, đêm nay trong nhà làm văn thẩn quá có điều đến ăn.

Vân gia làm văn thẩn từ trước đến giờ đều là một xấp xỉ trang nghiêm cảnh tượng, không phải Vân Tranh ở cố làm ra vẻ bí ẩn, mà là tịch nhục cố chấp cho rằng, đây là trên đời này ăn ngon nhất cơm canh, vì lẽ đó cần thành tâm thành ý cảm tạ trời xanh ban tặng nhân gian như vậy mỹ vị.

Liên quan Lục Khinh Doanh, Lam Lam cũng biến thành trang nghiêm nghiêm túc lên, làm một lần sủi cảo ở Vân gia liền đã biến thành so với thịnh yến còn cần long trọng đối xử sự tình, xem như là Vân gia cao nhất lễ nghi.

Các phu nhân đều lấy gói kỹ một lược bí sủi cảo làm vinh, dáng vẻ nhất định phải như nguyên bảo, tịch nhục bao xinh đẹp nhất, mỗi một cái đều một kích cỡ tương đương, no đủ. Lục Khinh Doanh bao đi ra liền thiếu một chút, có điều nàng thông minh khéo léo, rất nhanh sẽ nắm giữ làm văn thẩn yếu tố, Lam Lam vẫn ở để tâm học tập làm sao làm cơm, hiện tại đã rất có trình độ, Vân Tranh liền biết, cái này ngày xưa Đâu Sa Huyền Phượng Hoàng, hiện tại đã bắt đầu chậm rãi biết làm sao sinh hoạt.

Nếu là ăn sủi cảo, cái kia nhất định phải xin mời Lục gia lão tổ tông, lão già đã sớm nói, chỉ cần là ăn sủi cảo sự tình, hẳn nhất định sẽ đến, trên một hồi Lục Khinh Doanh liền ở nhà xin mời lão tổ tông cùng đại bá, phụ thân, ăn một hồi Vân gia đặc sắc sủi cảo, ăn lão người trong lòng đại sướng, đặc biệt là thích ăn phạn tiền thần bí bầu không khí, cho tới liền sủi cảo thang vật như vậy cũng chiếu uống không lằm.

Cơ tởi lúc mới bắt đầu, Vân gia phi thường náo nhiệt, lão gia tử tiếng cười vang dội, bên người chen chúc Vân Nhị cùng Tô Thức tô triệt, già trẻ không ngừng thi giáo học vấn, để anh em nhà họ Lục kinh ngạc không thôi, làm sao trong thiên địa chuông tú toàn bộ tụ tập ở như vậy một không đáng chú ý trong trạch viện đến rồi?

"Thực không nề tình, quái không nề tế, tô triệt tiếp chi!"

"Thực ý mà ế, ngư nổi mà thịt bại, không thực; sắc ác, không thực; xú ác, không thực; thất nhằm, không thực; thỉnh thoảng, không thực; cắt bất chính, không thực... Gỗ mục không điêu khắc được vậy, cặn bã chi tường không thể hủ cũng Vân Nhị tiếp chi "

"Vớ dư cùng hà tru,, đoàn gió lốc mà trên giả chín vạn dặm, đi lấy sáu tháng tức giả vậy, Tô Thức tiếp."

"Ngựa hoang vậy, bụi trần vậy, sinh vật chi lấy tức tương thôi vậy. Kim dương thành nghĩa cừ, minh đem vậy, lão tiên sinh tiếp chi!"

"Mà thố với Mao bá..."

Càng là thi giáo, lão già liền càng là hoảng sợ, này ba đứa hài tử mỗi cái bác ngữ cường ký, ngăn ngăn mấy câu nói bên trong, bao hàm (Luận Ngữ) (Trang tử) (Hàn Phi Tử), đợi đợc (Sở Từ) xuất hiện sau khi, lão già cũng đã kinh ngạc không biết nói cái gì tốt, này đã không phải thông tuệ có khả năng hình dung, những này không phải cái gì thơ từ, mà là thật sự học vấn, không giả đợc.

Chậm rãi gia nhập người càng ngày càng nhiều, Lục Tịch huynh đệ cũng gia nhập cái này chơi đôminô game, Ngũ Câu hòa thượng cũng thêm tiến vào, ww uukanshu. net Lục Khinh Doanh lại đây thăm hỏi trưởng bối, cũng bị kéo vào, Lam Lam đến đây tiếp, cũng bị lão già thêm tiến vào...

Chờ đến chơi domino bên trong xuất hiện (FVZACYmL sử ký) (Đường Thư) (Tùy sách) thời điểm, ba cái tiểu hài tử lại vẫn ở, mà vào lúc này, Lam Lam, Ngũ Câu, cảnh trước tiên cũng đã bị đào thải.

Ăn sủi cỏ đã không trọng yếu, chỉ ít lão gia tử chính là cho là như vậy, đợi được Vân Nhị ra tay (lý vệ công hỏi đối với) thời điểm, cuối cùng đem tô triệt đuổi xuống, mà Tô Thức lại đang trả lời lão già (Lưu Ly thư) thời điểm, lại còn có thể thuận miệng làm ra một bài thơ đến: Tư ta Đại Tổng một trăm năm, nguyên vì là quân vương chuyển hồ tuyền. Nam Hải câu Đắc Long vương can, Ngọc Hải dập dờn đèn lưu ly."

Đây chính là muốn tăng cường độ khó, tiểu tử quá thông minh, biết lại tỷ thí xuống, mình và Vân Nhị nhất định sẽ rụt rè, không bằng thêm vào thơ ca tăng cường độ khó, người mình tiểu, chỉ cần làm ra thơ đến, chính là đại thắng!

Vân Tranh há có không hiểu cái tên này ý đồ, ở sau gáy của hắn vỗ một cái tát, cười dạn dò tịch nhục có thể mang sủi cỏ vào nồi rồi, mấy đứa trẻ như vậy tùy ý khoe khoang, đối với bọn họ một điểm chỗ tốt đều không có.

Ăn sủi cỏ thời điểm, lão già mấy lần muốn cùng Vân Tranh nói tới hài tử giáo dục vấn đề, đều là bị Lục Khinh Doanh đem câu chuyện chuyển hướng, Lục Ông biết cô gái nhỏ này mưu mô tật xấu phạm vào, trên một hồi cô gái nhỏ muốn đem vân việt nhét vào Lục gia lớp học, bị bá phụ nàng từ chối, ngược lại đề cử nhà khác, hiện tại, đến nhân gia trả đũa thời điểm.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Lời Nói Thật Cùng Lời Nói Dối

Mỹ vị sủi cảo ăn ở Lục Ông trong miệng dường như tước chá, ánh mắt của hắn đều là ở Vân Nhị, Tô Thức, tô triệt ba đứa hài tử trên người loanh quanh, Vân Tranh cười không nói, mặc kệ nhà ai có như vậy con ngoan, đều sẽ để cho người khác thêm nhỏ dãi ba thước. Lục Ông hà có thể ngoại lệ.

Hoa Nương bưng một bàn tử sủi cảo, cùng tịch nhục ngồi cùng một chỗ vừa ăn một bên nhỏ giọng nói giỡn, chỉ cần cười lâm ánh mắt xoay qua chỗ khác, Hoa Nương nụ cười trên mặt liền sẽ lập tức biến mất, đây là nhân gia tình nhân game, vân tranh cũng không dễ chịu hỏi.

Ngũ Câu ăn cơm ăn tâm sự nặng nề, trong ngày thường Vân gia sủi cảo liền chúc hắn ăn được nhiều, thế nhưng ngày hôm nay chỉ ăn một đại bát, liền thả xuống bát đĩa, bưng lên sủi cảo thang chậm rãi từng khẩu từng khẩu khinh xuyên.

Thẳng đến tối cơm ăn xong, Lục Ông đều không có tìm được cơ hội cùng Vân Tranh nói đến đứa nhỏ giáo dục vấn đề, Lục Khinh Doanh ôm Vân Tranh cánh tay liền không buông tay, đi cái nào cùng đến cái nào, chỉ lo Vân Tranh đáp ứng lão già chuyện gì.

Lục Ông buồn bực ở Lục Khinh Doanh trên đầu vỗ một cái tát sau khi cười khổ mà nói: "Quả nhiên là nữ sinh hướng ra phía ngoài a, nhiều như vậy năm bạch thương người, lúc này mới ra ngoài mấy ngày a."

Nhìn Lục Ông xe ngựa quải qua đường loan, biến mất ở trong màn đêm thời điểm, Vân Tranh vỗ vỗ Lục Khinh Doanh tay nói: "Ta là không có cách nào đáp ứng lão tổ tông cái gì, ngày hôm nay thi giáo những thứ đồ này, đều là Tô tiên sinh giáo, cùng chúng ta có thể không có bao nhiêu quan hệ, người làm như vậy rất là vô lý a."

"Thiếp thân bây giờ nhưng là vân Lục thị, cùng trước đây Lục Khinh Doanh có thể rất khác nhau, phu quân ngài trên một hồi đã giúp Lục gia, Hoàng gia, Trịnh gia đại ân, thế nhưng ngài nhưng không có thu được bao nhiêu chỗ tốt, này đã là chịu thiệt, bọn họ đang bắt nạt ngài người đảng hoàng này."

"Ồ? Này có thể không đúng vậy. Có thể cười người về nhà ta đã cảm thấy chiếm món hời lớn, ai có công phu hướng đi những kia chuyện vật vĩnh sự tình, có người, còn lại đều không đáng nói đến tai."

Lục Khinh Doanh thấy Vân Tranh đem lời nói đến mức ngọt ngào, hai con mắt cười loan loan, một lần nữa ôm lấy Vân Tranh cánh tay nói: "Ta vốn là người, từ người bước vào thừa yên quan bắt đầu từ giờ khắc đó, chính là Vân gia bác, hiện tại, chúng ta muốn vì chúng ta gia tất cả làm chuẩn bị. Ngài là một hào phóng người. Ta về đến nhà trao đổi tiểu thúc đi trong nhà lúc đọc sách, nhân gia nhưng là coi ta là thành người ngoài, vì lẽ đó a, cầu người không bằng cầu mình. Bỏ qua liền không nên oán giận. Trong đại gia tộc người đều hiểu đạo lý này. Ngài không cần lo lắng sẽ tổn thương thân thích tình cảm, những này tình cảm, vẫn không có yếu ớt như vậy."

Nếu Lục Khinh Doanh đều nói như vậy. Vân Tranh cũng sẽ không lại để ở trong lòng, cùng gia tộc lớn giao thiệp với, Lục Khinh Doanh rõ ràng so với mình có kinh nghiệm nhiều lắm, chính mình bây giờ việc quan trọng, chính là chuẩn bị đại khảo, còn lại không đáng kể.

Khi về nhà nhìn thấy Tô Thức thì thấy hai người mang theo hai cái hộp đựng thức ăn chạy, cảnh trước tiên còn có chút xấu hổ, chắp tay muốn cùng Vân Tranh nói cái gì, bị Vân Tranh một cái tát đem hấn tay đánh xuống tới nói: "Người chính là không bằng hai cái đệ đệ linh tính, sủi cỏ nguội còn làm sao ăn, không chạy mau mau làm sao thành?"

Về đến nhà bên trong, tìm không gặp Hoa Nương cùng cười lâm, Vân Nhị cũng tìm không gặp, có một số việc còn muốn cùng ba người bọn họ nói, tịch nhục chỉ chỉ hậu hoa viên, liền rõ ràng bọn họ đều đi nơi nào, Ngũ Câu hòa thượng tọa ở dưới mái hiên điện, cầm trong tay một chiếc cành trúc tử dựng tiêu kiều, nhìn trên trời tinh tinh không biết đang suy nghĩ gì, một vị cao tăng lẽ ra nên tâm như chỉ thủy, sừng sừng tự Cao Sơn chi bất động mới được, bây giờ hấn to mọng trên gáy căn bản là có khắc một khổng lồ sâu tự.

Cũng nên phát phát sần, bằng không cả ngày hồ ăn Heyse quang trường thị, đối với thân thể không tốt.

Hậu viện có ba viên rất lớn Hoàng giác thụ, chạc cây phân tán rất mở, Vân Nhị xin mời Thương Nhĩ bọn họ cho mình ở trên cây xây dựng một toà thụ ốc, nhàn hạ thời điểm, liền đem nơi đó xem là chính mình tư mật không gian, xây dựng thời điểm Lục Khinh Doanh còn cảm thấy đây chính là một đứa bé món đồ chơi, đợi được tịch nhục giúp đỡ Vân Nhị đem nhà gỗ thu dọn được,

Trên sàn nhà trải lên thảm, lão Liêu sẽ giúp cho bên ngoài lên tất, Lục Khinh Doanh con mắt ngay lập tức sẽ đỏ, lập tức sẽ cầu Thương Nhĩ bọn họ cho mình ở mật khác trên một cái cây cũng kiến tạo một toà lớn một chút thụ ốc, vì nhất lao vĩnh dật, Thương Nhĩ thẳng thắn đem còn lại hai cây đều cho kiến tạo thành thụ ốc, hiện ở nơi nào đã bị Lục Khinh Doanh cùng tịch nhục chiếm lĩnh, Lam Lam rất muốn một, nhưng là mình không phải cái này người trong nhà, không tiện mở miệng.

Bây giờ hai toà thụ ốc đều có màu da cam ánh nển lộ ra đến, Vân Nhị trong phòng rầm rầm, không cần phải nói sao, cái tên này đem Vân Tam cùng giữ nhà xà thu được đi tới, ba cái gia hỏa ở làm chính mình game, Vân Tam hiện tại xuyên vòng sắt tử đã xuyên phi thường thông thạo, còn giữ nhà xà chính là bọn họ gối.

Tịch nhục phòng sách bên trong có tiếng cười truyền tới. Hoa Nương nhu nhu âm thanh truyền ra, nghe được Vân Tranh cùng Lục Khinh Doanh liếc mắt nhìn nhau, đều cảm thấy có chút buồn nôn. Bộ dáng này còn nói gì thoạt a.

Lục Khinh Doanh cũng muốn tiến vào chính mình thụ ốc, bị Vân Tranh vẫn cứ lôi về phòng của chính mình, dự định cùng lão bà hai người lại nghiên cứu một chút Bạch Đế thành địa FV1ODQIB đồ, nhìn nơi đó đến cùng có hay không thích hợp con đường, không vì là lấy bảo bối gì, chỉ là đơn thuần làm một loại hứng thú nghiên cứu một chút.

Lục Khinh Doanh đem địa đồ trải ra, Vân Tranh liền không còn hứng thú, mặt trên đánh dấu đồ vật lại như là đĩa nhỏ tiện tay vẽ xấu, một cái thô tuyền coi như là Trường Giang? Hơi quét một vòng coi như là thành trì? Vẽ một ngọn núi đây chính là Thục Sơn? Giữa sườn núi trên xuất hiện một toà cửa thành lâu tử tính là gì? Nhìn kỹ mới biết nơi đó là trạm dịch to lớn quỳ châu, chỉ có thể nhìn thấy phụng tiết, phụng tiết cảnh nội Bạch Đế thành căn bản là không nhìn thấy, dòng sông chỉ có thể nhìn thấy Trường Giang, mê cung hà không có bóng dáng, càng không muốn trong truyền thuyết ám Long hà.

Như vậy địa đồ còn có cái gì lấy làm gương ý nghĩa? Cùng với như vậy không bằng đi chơi chính mình bunn, nhìn thấy trượng phu lại không nhìn địa đồ, Lục Khinh Doanh nói: "Phu quân a, này đã là Thành Đô phủ có thể tìm tới tốt nhất địa đồ, thiệp thân dám nói trong quân địa đồ cũng chính là bộ dáng này, chỉ có địa phương nhỏ bản đồ quân sự so với cái này tinh tế một ít."

"Chúng ta hay là đi chơi bùn đi, xem vật này sẽ đem người xem thành ngớ ngẩn."

Nghe được muốn đi chơi bùn, Lục Khinh Doanh ngay lập tức sẽ tinh thần tỉnh táo, thay đổi một thân vải thô quần áo rồi cùng ăn mặc áo khoác ngắn Vân Tranh đi tới chính mình tây ốc, nào còn có một toà mới vừa vừa mới bắt đầu chế tác Thành Đô thành mô hình.

Đây là Vân Tranh nhàn không có chuyện làm, cố ý chế tác, nếu như thả ở đời sau, nhất định sẽ bị mô hình ham muốn giả chế nhạo, thế nhưng ở đây, Lục Khinh Doanh cũng đã cho rằng đây là Vân gia mặt khác một hạng bí mật bất truyền, đêm nay lão tổ tông đến, Lục Khinh Doanh đều ở nghiêm ngặt bảo mật, cái gọi là gia học, dưới cái nhìn của nàng, đây chính là, chính mình bây giờ là Vân gia nữ chủ nhân, tự nhiên là phải biết, tương lai còn muốn đem những này vốn là truyền thụ cho chính mình hài nhi.

Màu đỏ bùn đều là sẵn có, Lục Khinh Doanh xóa bùn trên bao trùm thấp khăn lau, rồi cùng Vân Tranh một trong tay người nắm một tảng lớn bùn bắt đầu dựa theo đã phác hoạ tốt đường nét, một chút xây dựng Thành Đô thành.

"Phu quân sai rồi, nơi này là vũ hầu từ, chúng ta liền ở ngay đây, ngài đem vũ hầu từ vị trí thả đến có chút ngã về tây, đúng vậy, nơi này chính là Hoán Hoa Khê, ao sen tử bên cạnh chính là chúng ta.

Phu quân a, chúng ta có phải là không muốn năm chúng ta làm thành đô phủ địa tiêu có được hay không, vũ hầu từ kỳ thực mới là tốt nhất địa tiêu, những ngày qua hầu tử cùng Hàm Ngưu cả ngày ở trong thành cười ngựa chạy trốn tính toán con đường, trên căn bản đều là vũ hầu từ a."

"Không quan tâm đến nó, đây là chúng ta mô hình, ta nghĩ đem chúng ta xem là địa tiêu, e ngài người khác chuyện gì, có bản lĩnh hẳn cũng có thể đem nhà hẳn cho rằng Thành Đô phủ địa tiêu."

Vân Tranh nói lời này, liền đem một Tiểu Tiểu gỗ đình viện sắp đặt ở Hoán Hoa Khê bên cạnh, dùng cái đình đem này tòa đình viện cố định ở để trên trên, sau đó mới dọc theo xả đi ra một sợi tơ hồng, chậm rãi đem vũ hầu từ sắp đặt tốt.

Hiện tại chỉ có hai cố định địa tiêu, bất luận làm sao cũng cần tìm ra người thứ ba địa tiêu đi ra mới thật định vị, Vân Tranh càng làm cấm giang thư viện đóng đình ở cấm bờ sông trên, sau đó chỉ vào cấm giang đối với Lục Khinh Doanh nói: "Nơi này chỉ có thể dùng màu xanh thuốc màu đỏ sắc, nghe nói Tần Thủy Hoàng trong cung điện dưới lòng đất, mới dùng thủy ngân đảm nhiệm dòng sông, hồ nước, có người nói trăm ngàn năm qua những kia dòng sông vẫn qua lại không dứt, mộ thất đình chớp cũng là dùng bảo thạch khám nạm thành tinh đồ, trong hầm tượng binh mã trận đều theo chiếu chân nhân to nhỏ chế tạo, bên trong quân trận cũng là dựa theo thực tế quân trận sắp xếp, người Tần đều có như vậy lớn lao sa bàn, làm sao đến Đại Tổng phản mà lùi về sau."

Lục Khinh Doanh trắng trợn phụ một chút nói: "Thật giống ngài thật sự gặp giống như vậy, năm đó binh hoang mã loạn, từ tần chưa thiên hạ đại loạn, đến lục lâm Xích Mi tạo phản, lại tới Đông Hán những năm cuối tam quốc, ai không muốn tìm đến Tần Thủy Hoàng lăng, tiện đem bên trong tài bảo tìm ra đảm nhiệm quân tư, làm sao có khả năng bảo lưu đến hiện tại, ngài còn nói rất sống động.

Lại như ngài lừa gạt thiếp thân nói chúng ta ở lại đại địa là viên như thế, ai tin a, ngụ ở đâu ở người phía dưới chẳng phải là sẽ rơi vào hư vô trong thế giới đi, trên mặt biển trước tiên nhìn thấy cánh buồm, sau nhìn thấy thuyền, cũng không biết có phải là thật hay không, ngược lại thiếp thân cũng không đi qua cạnh biển, tận tùy theo ngài miệng nói đi."

Lục Khinh Doanh tay rất khéo, nặn ra đến tường thành rất sống động, lại tìm đến một điểm hong khô bách lá cây tử đảm nhiệm hai bên đường đi đại

thụ, thậm chí tính trẻ con nổi lên ngắt mấy cái tiểu tượng đất đặt ở trên đường lớn.

"Ồ! Bị người vạch trần, nương tử thực sự là càng ngày càng thông minh, không tốt lắm lừa, lần tới nhất định nghĩ kỹ lại lừa người, ww uukanshu.net này hai lần lập có chút thô ráp."

Lục Kinh Doanh kiêu ngạo hất cằm lên hừ một tiếng, từ món đồ chơi chông bên trong tìm tới một toà tiểu kiều, giam ở bốn mắt kiều vị trí, đắc ý vỗ vỗ tay nói: "Thành tựu ngày hôm nay không nhỏ a, ta hoàn thành thành Bắc môn, chính là không biết phố chợ cùng xuân thu hai phường xác thực vị trí, không tiện hạ thủ, ngày mai để hầu tử lại đi tìm hiểu một hồi, Hàm Ngưu chết bốn chết bốn, ngài lúc trước chiêu thu tôi tớ thời điểm làm sao không chọn hầu tử thông minh như vậy?"

Vân Tranh cũng cầm trong tay cuối cùng một khối bùn đoàn sắp xếp cẩn thận, liền xoa xoa tay, nhìn một quyển quyển bùn đoàn từ lòng bàn tay rơi xuống, tức giận đối với Lục Kinh Doanh nói: "Người phu quân khi đó chính là một người nghèo rớt mồng tơi, có người làm sai khiến là tốt lắm rồi, ai dám chọn ba kiếm bốn."

Giặt xong tay, hai người tay nắm tay từ trong phòng đi ra, phát hiện Vân Nhị nhà gỗ nhỏ đã không còn đèn đuốc, đứa nhỏ này mệt mỏi, phỏng chừng đã sớm ngủ, chỉ là tịch nhục trong nhà gỗ truyền đến Hoa Nương Tiểu Miêu gọi xuân như thế âm thanh.

Lục Kinh Doanh phiết miệng nhỏ giọng nói: "Không có chút nào chú ý, tiểu thúc mới vừa rồi còn ở nhà gỗ đây, cũng không sợ dạy hư hài tử. Ngài nói bọn họ nếu tình chàng ý thiếp cố ý vì sao không thành thân? Cả ngày như vậy vợ va vợ vẫn quyển rũ cùng nhau tính là gì?"

Vân Tranh kéo Lục Kinh Doanh vừa đi vừa nói: "Người quản nhân gia làm gì chứ, người tiểu thúc tử cũng không phải cái kẻ tầm thường, ai dạy

xấu ai còn chưa chắc chắn người, điểm ấy tình cảnh, Vân Nhị gánh vác được."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Sinh Hoạt A

Vân Tranh sáng sớm đánh răng thời điểm vẫn lén lút xem tịch nhục cây nhỏ ốc, cho tới nhiều lần đem phối tốt bột đánh răng cho tới trên đất, liền không thích vật này, vẫn là thanh muối dễ sử dụng một ít, thế nhưng Lục Khinh Doanh cố chấp yêu cầu mình nhất định phải sử dụng loại này tận sự vật, có người nói bên trong chen lẫn băng phiến một loại đồ vật, đối với miệng cùng hàm răng rất tốt.

Như vậy dao động kỳ thực đối với Vân Tranh tới nói chính là một chuyện cười, hậu thế đã bị các loại kem đánh răng dao động đã sớm tâm như thiết thạch, nhưng là Lục Khinh Doanh nói không cần bột đánh răng, không cho hôn nàng, như vậy một sát chiêu xuất ra, Vân Tranh cũng chỉ thật ngoan ngoãn dùng vật này sượt nha, có người nói có giá trị không nhỏ.

Thủy ở trong cổ họng ùng ục ùng ục một trận sau khi xa xa mà phun ra đi, đây là Vân Đại, Vân Nhị không nhiều lạc thú một trong, Lục Khinh Doanh nói rồi vô số lần không cho có như vậy buồn nôn động tác, kết quả không làm nên chuyện gì.

Rửa mặt xong xuôi sau khi Vân Tranh liền bữa sáng đều không có ăn, liền chắp tay sau lưng ở trong vườn hoa tản bộ, đều là ở vô tình hay cố ý tiếp cận tịch nhục thụ ốc.

Ngũ Câu hòa thượng chính đang trong vườn hoa trích bạc hà, chuẩn bị nấu canh uống, hẳn tối hôm qua trên hỏa trên lợi hại, hơn nữa hàm răng cũng đau đến hẳn chết đi sống lại, nửa bên mặt thũng toả sáng, không thể làm gì khác hơn là sáng sớm đi tới hoa trong vườn thái điểm bạc hà hàng

hàng hỏa, thấy Vân Tranh hành vi hèn mọn, không khỏi lên tiếng nói: "Đừng xem, cười lâm ở phòng của mình, Hoa Nương ở cùng tịch nhục ngủ, không có phát sinh trong lòng người nghĩ tới những chuyện kia."

Vân Tranh ảo não gió nhẹ tay áo đang định đi, bỗng nhiên nhìn thấy hòa thượng bánh bao như thế quái hàm, liền lên trước hỏi: "Nhân gia không có hoàn thành sự, người ở đây trên cái gì hỏa? Chẳng lẽ nói người tối hôm qua nhìn trộm một buổi tối."

Nghe Vân Tranh nói buồn nôn, Ngũ Câu nhe răng nhếch miệng tuyên một tiếng niệm phật: "A di đà Phật, người cái miệng này nên dưới rút thiết Địa Ngục. Bần tăng tâm ưu Chiêu Giác Tự như vậy một mảnh Phật Môn tịnh thổ liền muốn bị trở thành La Sát săn bắn tràng, làm sao không tâm ưu, làm sao không trên hỏa? Chỉ tiếc nơi này không có có thể thôn quỷ quái Không Tước Minh Vương, bần tăng hận không thể lấy thân thay thế."

Vân Diệp nở nụ cười, chỉ vào Ngũ Câu nói: "Lãng Vân độ trên cầu nổi người lo lắng. Chiêu Giác Tự nguy cơ người cũng lo lắng, hiện tại người có thể nói cho ta thế gian này còn có người không lo lắng sự tình sao?"

Ta luôn cảm thấy người đem Bạch vân tự duy trì thật là tốt lắm rồi, để những kia theo người hòa thượng có thể ăn no cái bụng lại niệm kinh chính là đại công đức. Chính người cuối cùng cũng coi như là cả người là thiết có thể đánh cho bao nhiêu đình nhi ."

Ngũ Câu lắc đầu nói: "Lời ấy sai rồi, thường hoài lòng từ bi. Thiện căn tự loại trái tim, Phật viết, ta không xuống đất ngục, ai vào địa ngục, Ngũ Câu hòa thượng không nghĩ nữa Chiêu Giác Tự, còn có thể là ai suy nghĩ, nếu như người người đều không đi nghĩ. Chiêu Giác Tự mới sẽ chân chính địa trầm luân Địa Ngục."

Vân Tranh xoay người rời đi, nói chuyện đều nói không rõ ràng, đã nghĩ xuống Địa ngục, hiện tại hàm răng đau phỏng chừng Ngũ Câu hòa thượng

đã ở trong địa ngục. Không hề có một chút độ tin cậy.

Trở lại sân sau, lục tung từng pheo tìm đồ vật, Lục Khinh Doanh kỳ quái hỏi: "Phu quân ngài đang tìm cái gì?"

"Ngưu Hoàng,

Chính là trang ở một cái trong tráp màu đen đồ vật ta nhớ tới trong nhà thật nhiều, to lớn nhất một khối có tới to bằng năm tay. Đi đâu thế, làm sao tìm được đều tìm không gặp." Vân Diệp thiếu kiên nhẫn nói, Ngũ Câu sắp đau chết, vật này tả hỏa tốt nhất.

Lục Khinh Doanh từ trên eo cởi xuống đến một viên chìa khoá, mở ra một cái to lớn nhất cái rương. Từ bên trong ôm ra một hộp gỗ màu đỏ tử, Vân Tranh vừa thấy liền cao hứng, chính là vật này.

"Năm to lớn nhất khối này, Ngũ Câu chờ sử dụng đây, tên kia sắp đau chết."

Lục Khinh Doanh ở trong tráp lựa đã lâu, mới lấy ra ngón tay trắng to nhỏ một khối đưa cho Vân Tranh nói: "Khối này liền đầy đủ, nếu không là ta thu thập gian nhà, còn không biết trong nhà có như vậy vật quý trọng, ngài cho rằng Ngưu Hoàng rất nhiều sao?"

"Ngũ Câu khá là mập..."

"Lại mập người những này cũng được rồi..."

Vân Tranh bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là cầm một khối nhỏ Ngưu Hoàng tìm tới chính đang tức bực hà Ngũ Câu, đem Ngưu Hoàng rất thật không tiện đưa tới áy náy địa nói: "Người ăn trước, không đủ ta lại đi muốn."

Ngũ Câu đoạt lấy Ngưu Hoàng, mang theo một cái dao bổ củi liền chạy đi trong sân cái kia từng gậy trúc, còn muốn Vân Tranh cho hắn nắm một chén nhỏ, Ngũ Câu hai ba lần liền chặt ngã một cái gậy trúc, phá tan trúc tiết sau khi, màu xanh nhạt trúc lịch liền chảy ra, trúc lịch nhận bán bát, liền bài một điểm nhỏ Ngưu Hoàng trà trộn vào trúc lịch bên trong, nắm đầu ngón tay trộn lẫn hai lần, đợi được Ngưu Hoàng tản ra, một cái liền uống một sạch sành sanh, sau đó đem còn lại Ngưu Hoàng dùng bọc giấy được, cẩn thận ôm vào trong lòng.

"Có đủ hay không a, người làm sao bắt nhất thứ đều ăn sạch, ăn sạch trong nhà còn có."

"Đầy đủ, hỏa tiết đến quá ác, ta dạ dày lại muốn xui xẻo, có nó, bồn tắm liền có thể ngủ ngon giấc, a, hiện tại đã không quá đau, buổi chiều ăn nữa một lần, nói không chắc liền có thể tốt. Hiện tại bồn tắm muốn đi ngủ một hồi." Ngũ Câu thật dài vươn người một cái, liền đẩy ra cửa phòng của chính mình đi ngủ.

Lục Khinh Doanh sang đây xem vọng Ngũ Câu, gặp người ta đã vào phòng, liền cười đối với Vân Tranh nói: "Phu quân, chúng ta hôm nay đi thái đãi sen có được hay không?"

"Không được, ta muốn đọc sách, hẹp hòi lão bà!"

Lục Khinh Doanh phiên một cái liếc mắt nói: "Đủ là tốt rồi, thiếp thân làm sao hẹp hòi? Cái này gia ngài là kiếm tiền, thiếp thân chính là dùng tiền, liệu cơm gắp mắm tốt nhất, thiếp thân không phải là hẹp hòi, ở nhà sinh sống chính là như vậy, mẹ ta kể quá, ăn bất tận, xuyên bất tận, tính toán không tới sẽ được cùng. Nhân gia Ngũ Câu đại sư đều không hề nói gì, ngài làm gì tức giận."

"Ta chính là..."

Bàn về cãi nhau, Lục Khinh Doanh có thể không có chút nào sợ sệt, cường kéo Vân Tranh trở lại phòng ngủ, tướng môn song quan thật chặt, tự chọn một thoải mái địa phương ngồi xuống nói: "Ngài tiếp tục, mấy ngày nay liền phát hiện tính tình của ngài không đúng lắm, thật giống trong lòng oa cơn giận, có cái gì ngài hiện tại liền nói, ngày hôm nay cuối cùng cũng coi như là tìm tới phát hỏa lý do."

Bị người ta câu nói đầu tiên cho chọc thủng, FV4o7Dsr Vân Tranh ngửa mặt hướng lên trời nằm ở trên giường, rên rỉ lên tiếng nói: "Thật nhàm chán a, ta phát hiện ta hiện tại việc làm không hề có một chút ý nghĩa, cả người lười biếng, chính là không muốn động."

Lục Khinh Doanh song song nằm ở Vân Tranh bên người, đem hăn loạn ra tay vuốt ve, cười nói: "Vậy thì đi ra ngoài đi một chút, Tư Mã Tương Như làm phú địa phương, Trác Văn quân làm lư bán tửu địa phương, đều là địa phương tốt."

"Không đi, một đôi đêm hôm người, có gì đáng xem, Tư Mã Tương Như người này ta từ trong xương liền không lọt mắt hăn, xui xẻo chính là thời điểm liền đi câu dẫn quả phụ, phú quý thời điểm liền quên nhân gia, vì hưởng về cha vợ đòi tiền, buộc vợ của chính mình đi làm lư bán tửu, càng vô liêm sỉ, Trác Văn quân gặp phải nam nhân như vậy, quả thực chính là bản thân nàng bị ai, một liền lão bà mình đều không nuôi nổi người dựa vào cái gì tên thù thiên cổ? Dưới cái nhìn của ta a, hăn liền nông phu cũng không bằng."

Lục Khinh Doanh kinh ngạc ngồi dậy tới nói: "Lẽ nào người không cảm thấy nhân gia một khúc (phượng cầu hoàng) liền để Trác Văn quân cùng hăn dạ hôm, điều này cần cao minh bao nhiêu cầm kỹ mới có thể làm đến, tài tử giai nhân bổ sung lẫn nhau."

Vân Tranh liếc nhìn một chút Lục Khinh Doanh nói đến: "Hiện tại có một đánh đàn cao thủ ở chúng ta phía bên ngoài viện đánh đàn, người có

hay không chạy mất? Giả thiết hẳn cầm kỹ Cao Siêu xuất thần nhập hóa."

Lục Khinh Doanh nữ xoay người tử thật không tiện trêu chọc Vân Tranh nói: "Ngài biết đến, ta rất yêu thích đánh đàn..."

"Hết hẳn ý nghĩ này đi, không chờ hẳn đánh đàn, ta sẽ đem hẳn chân chó đánh gãy, sau đó ở trên người hẳn gô lên một dũng hỏa dược, nổ thành khối thịt tử sau khi, lấy thêm cho chó ăn."

"Ha ha ha ha..." Lục Khinh Doanh cũng không nhịn được nữa, ôm Vân Tranh cười to, Vân Tranh cũng cảm thấy tựa hồ có chút buồn cười, phu thê như vậy nói hươu nói vượn một phen, trong lòng hiểm hoi còn sót lại che lấp quét đi sạch sành sanh.

Thiếu niên phu thê lâu ôm ôm rất dễ dàng có chuyện, đợi được hai người lại một lần nữa từ trong phòng ngủ đi ra, đã là mặt trời lên cao ba cây thời điểm, Hoa Nương xem xét một chút Lục Khinh Doanh trên mặt xuân sắc, liền biết hai người kia chậm chạp không ra khỏi cửa đến cùng đang làm gì.

Hoa Nương chỉ là ánh mắt quái dị một điểm, Lục Khinh Doanh liền có vẻ phi thường ngược ngùng, từ khi gả cho Vân Tranh, nàng phát hiện mình đã phá hoại rất nhiều nữ tử điều cấm, mặc dù biết không thích hợp, thế nhưng nàng phi thường mê luyện như vậy cuộc sống tự do, rất hi vọng liền nhanh như vậy khoái hoạt hoạt vẫn sống đến già.

Ươm tơ trong xưởng hơi nước tràn ngập, Vân Tranh cùng Lục Khinh Doanh đi ở lều lớn tử dưới đáy, nhìn những kia thợ thủ công quen thuộc tìm tia đầu, sau đó xe tia, vô số điều bạch tuyến quấn ở con suốt trên không ngừng quấn quanh, những người kia nổi mạch điện bản lĩnh phi thường Cao Siêu, một cái tay liền có thể liền thật đầu sợi, có điều nơi này phần lớn đều là phụ nhân, lược kén địa phương Lục Khinh Doanh nói nam nhân không thể đi vào, bên trong quá nóng, thật nhiều phụ nhân đều là không mặc quần áo sam.

Quay đầu lại nhìn những này đơn sơ lều, Vân Tranh lúc này mới xác định truyền thừa trăm nghìn năm gấm Tú Xuyên chính là từ nơi này từng bước một bị sản xuất ra, không trách sẽ có nhiều như vậy mãi nông tập thơ thể xuất hiện vào lúc này.

Một vị phụ nhân liền có thể vác lên hơn trăm cân kén dưng bò lên trên cao hơn một trượng hoành thế, như vậy nhiều lần, muốn có được tốt nhất tầm ti, liền cần đem cái này quy trình đi ròng rã bảy lần, mà Vân gia năm nay thu mua kén lớn, có tới mười vạn cân.

Tịch nhục mồ hôi đầm đìa từ bên trong đi ra, tiếp nhận Vân Tranh đưa tới ấm trà Mỹ Mỹ uống một đại ấm, thở dốc rất lâu mới đối với Vân Diệp nói: "Ngày hôm nay liền còn lại hạ tối hậu năm trăm cân kén lớn, sống quá ngày hôm nay, mặt sau việc liền coi thường mạng sống bản thân, thiếu gia, ngài làm gì tới nơi này, này đều là phụ nhân chờ địa phương, ngài ở đây không may mắn. ww uukanshu. net "

"Uống người thủy đi, cái gì may mắn không may mắn, làm việc người dương khí trùng, không phân biệt nam nữ, đạo lý này người còn không hiểu, sau đó ta chậm rãi nói với người, vừa này cùng phụ nhân thương lượng cho những này phụ nhân thêm giờ tiền công, nhân gia không đồng ý, vậy liền đem thức ăn làm khá một chút, thiếu gia ta trước đây cũng là ở trên công trường làm qua phòng thu chi, biết những người này không dễ dàng.

Người khác đem buổi trưa bữa cơm kia làm như là trợ thực, chúng ta không cho, người ăn no mới thật làm việc."

"Không phải, thiếu gia a, tiền công toàn bộ Thành Đô phủ đều là như vậy, người môi giới đã sớm hạn định tiền công là bao nhiêu, chúng ta nếu như một mình trưởng tiền công, sau đó liền chiêu không thu được thợ thủ công."

Vân Tranh hít vào một ngụm khí lạnh, Đại Tổng người chẳng lẽ nói đã có công đoàn hay sao? Người môi giới không phải là một giới thiệu lao lực địa phương sao? Làm sao có khả năng lợi hại như vậy? Không cho trưởng tiền công là cái đạo lý gì? Vân Tranh nghĩ thông suốt đạo lý sau khi mới phát hiện, những này người môi giới vốn là giúp đỡ gia đình giàu có nghiên ép thợ thủ công một loại tổ chức.

"Vậy liền đem cơm canh làm khá hơn một chút, những này hẳn là không người thuyết tam đạo tứ chú?"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Độ Tiết Thế Gian Rượu Ngon Khó Tìm Tìm

Thứ ba mươi ba tiết thế gian rượu ngon khó tìm tìm kiếm

Vân Tranh luôn nói thế giới này cùng cuộc đời của chính mình quan đi ngược lại, đương nhiên, hẳn chỉ có thể đối với Vân Nhị nói, làm địa phương thổ Lục Khinh Doanh cùng Ngũ Câu cười lâm bọn họ là tuyệt đối sẽ không thừa nhận.

Tự nhiên, nếu như người ở người Hồ trước mặt bãi làm ra một bộ cao cao tại thượng dáng vẻ, liền phải nhận được đại gia nhất trí tán dương, nhận thức kẻ không quen biết đều sẽ hướng người bốc lên ngón tay cái.

Quá làm người tức giận, to bằng lòng bàn tay một khối nhỏ tô hợp hương lại muốn giới tám mươi quán tiền, hẳn tại sao không đi cướp?

Vân Tranh trong tay nắm khối này tô hợp hương, đối mặt bực lại đầu, một mặt râu ria rậm rạp đại thực người gào thét như sấm, nhất định phải dùng hai quán tiền mua lại không thể.

Tám mươi quán tiền đủ Vân Tranh tái giá hai cái mỹ lệ Thục trung mỹ nhân còn thừa sức, hậu thế Chanel cũng không có cái giá này, cái này lão già khốn nạn tuyệt đối là ở lừa người.

Làm bạn Vân Tranh đi dạo phố Lục Khinh Doanh chỉ muốn tìm một cái lỗ để chui vào, nói xong rồi ngày hôm nay ở phố chợ háo háo chơi một ngày giải sầu trượng phu, hiện tại phi thường không đạo lý cùng đại thực người giang lên, tô hợp hương bản thân liền giới so với hoàng kim, phu

quân lại nói quá không đạo lý, như vậy mua đồ sẽ chỉ làm người khác khinh bỉ.

Đại thực người thật tính nết, cũng không có cảm tức, mà là để đồng nghiệp từ phía sau dọn ra tề rần túi vỏ cây, nói cho Vân Tranh, tô hợp hương chính là từ nơi này diện nói ra, nếu như Vân Tranh cảm thấy có thể được, hai quán tiền là có thể đem những này vỏ cây mua đi, tinh luyện ra tô hợp hương nhất định so với trong tay hãn khối này đại.

"Tinh luyện tô hợp hương nhất định phải dùng Âu Ngân bát, chày ngọc, còn muốn vật hái kinh trập một ngày kia sương sớm, cốc vũ một ngày kia nước mưa, làm lời dẫn, mới có thể đề luyện được tô hợp hương, vì lẽ đó nhân gia giá bán cao cũng là có đạo lý, người trẻ tuổi này có chút vô lý." Một vị kiến thức rộng rãi giả vuốt râu trào phúng nhìn Vân Tranh, nếu như không phải phỏng chừng đến Vân Tranh chỗ hông quan mang, lo lắng vị này quan chức then quá thành giận lan đến gần chính mình, bằng không còn không biết sẽ nói ra nói cái gì đến.

"Ta nhìn bọn họ là muốn ép mua ép bán, ta Đại Tổng có thể không thịnh hành này một tay, thị bạc ty ra tay, vị này nhưng là xui xẻo rồi, thị bạc ty chính là chuyên môn cung phụng quan gia." Cũng có người hảo tâm nói vạch trần.

Vị kia đại thực người ở lâu Đại Tổng, đối với nơi này môn đạo phi thường rõ ràng, vì lẽ đó vẫn là cười ha ha, nói cho Vân Tranh, nếu như hiềm bao tải bên trong vỏ cây ít, trong phòng kho còn có bách mườì túi hai trăm quán toàn bộ lôi đi.

Vân Tranh ngồi chồm hồm xuống cẩn thận kiểm nghiệm một hồi những này màu nâu vỏ cây, chiết lấy một đoạn ngắn vỏ cây bỏ vào trong miệng tước, sau đó nhổ ra, . Cười đối với đại thực người nói: "Người còn đừng kích ta, cứ dựa theo người nói, tề rần túi như vậy vỏ cây hai quán tiền,

người có bao nhiêu ta muốn hết, qua mấy ngày ta đưa ra tô hợp hương sau khi, tiện nghi giá cả bán khắp thế giới đều là, để người không cơm ăn!"

"Ha ha ha." Đại thực người cười hài lòng cực kỳ, tinh luyện tô hợp hương vẫn là đại thực người bí mật bất truyền, hẳn chính mình cũng không biết, chỉ có hương sư mới hiểu được làm sao lấy ra, vị này người Tống lại cho là mình có thể đề luyện ra tô hợp hương, thực sự là quá buồn cười,

Những này vô FVowt8QQ cây đều là chính mình hương sư ở đi Mạch Gia hành hương sau lục tục từ người Khiết đan nơi đó lưu lạc trong tay mình, hiện tại hương sư vẫn không có trở về, những này vô cây cũng là thành vật vô dụng.

Làm lễ trên đường nguy cơ trùng trùng, hương sư rất có thể đã chết ở làm lễ trên đường, thế nhưng, này không phải một cái bi ai sự tình, mà là một cái chuyện vô cùng vinh dự, một người mặc kệ lớn đến mức nào tội nghiệt, làm lễ Allah đều là không có sai.

Hiện tại có người mua đi chính mình tô hợp hương vô cây, như vậy chính mình cũng là có thể khởi hành đi Mạch Gia làm lễ, hoàn thành chính mình suốt đời tâm nguyện, nói đến có chút thương cảm, chính mình bao lâu không nhìn thấy hùng vĩ Kerr trắng?

Nghĩ tới đây, đại thực người cuối cùng hỏi Vân Tranh một câu: "Khách nhân tôn quý,

Ngài thật sự muốn mua những hương liệu này bì? Giả như ngài có thể một lần mua xong, chỉ cần phó cho ta 150 quán liền được rồi. Thế nhưng ta muốn nói rõ, coi như là ta Abdel cũng không biết đề hương quá trình, vì lẽ đó ngài rất có thể mua chính là một đồng vô dụng vô cây mà thôi."

Vân Tranh gật gù, người này vẫn tính thành thực, có điều có một chút hẳn không nghĩ ra, liền há mồm hỏi: "Vô cây phi thường khinh, hơn nữa thể tích khổng lồ, các người vì sao không ở nơi sản xuất đem vô cây bên

trong hương liệu nói ra, như vậy bọn họ trọng lượng cùng thể tích sẽ nhỏ rất nhiều, tại sao phải ở chỗ này mùi thơm cơ thể đây? Lẽ nào ngài không cảm thấy như vậy rất ngu xuẩn sao?"

Đại thực người Abdel cười nói: "Khách nhân tôn kính a, Đông Lai này một đường, che kín giặc cướp, cùng mã tặc, tô hợp hương quý giá cực kỳ, tất cả mọi người đều yêu thích, vì lẽ đó mã tặc cùng bọn cường đạo cũng yêu thích, thế nhưng vô cây sẽ không có người sẽ thích, vì lẽ đó ở Đại Tống mới sẽ có quý giá tô hợp hương bán a."

Vân Tranh nắm cây quạt gỗ gõ đầu, chính mình làm sao liền quên này một tra, quyết định chuyện làm ăn, liền để đại thực người đem hết thảo vỏ cây vận đến Vân gia, chính mình sau đó sẽ trả tiền.

Lục Khinh Doanh đợi được tất cả mọi chuyện đều bụi bặm lắng xuống sau khi mới đối với Vân Tranh nói: "Phu quân a, ngài lần này nhưng là vì mặt mũi rui ro không nhỏ đây."

"Đau lòng chứ? Liền biết người cái này mưu mô sẽ đau lòng, người phu quân không phải là không ném nổi mặt mũi người, quay đầu lại để lão Liêu hỏi một chút đại thực người, hẳn cửa hàng có phải là cũng phải ra tay, ta cảm thấy cái này đại thực người thật giống như chuẩn bị về nhà, lúc này kiếm lợi rất tốt."

Lục Khinh Doanh giật nảy cả mình mau mau kéo Vân Tranh tay hỏi: "Phu quân, lẽ nào ngài thật sự biết nói sao từ vỏ cây bên trong đưa ra hương liệu?"

"Cái gì gọi là thật sự biết, ta vốn là biết, người phu quân bản lãnh lớn lắm, sau đó không nên hỏi gì ngài thật sự biết loại hình phí lời, chỉ cần toàn lực chống đỡ là tốt rồi."

"Đó là nhất định, chỉ cần phu quân ngài đem hương liệu nói ra, thiệp thân sau đó nhất định câm miệng, cũng không tiếp tục nói hơn một câu. Không

bằng chúng ta hiện tại liền về nhà đề hương liệu đi!" Lục Khinh Doanh như cái bé gái như thế, hưng phấn sắp nhảy lên đến rồi.

"Đừng cao hứng quá sớm, còn muốn làm chuẩn bị kỹ lưỡng, "

"Biết, Âu Ngân sạn Ngân bát, những này dễ làm, chính là kinh trập nước sương, cốc vũ nước mưa khó tìm, như thế nào cũng cần đến sang năm mới được." Nhớ tới những thứ đồ này, Lục Khinh Doanh thì có chút thất vọng.

"Đừng nghe bọn họ hồ nhếch nhếch, ai nói cho người cần những thứ đồ này? Trong này then chốt bên trong then chốt kỳ thực chính là tửu, hơn nữa còn nhất định phải là mãnh liệt nhất tửu, có điều ta phỏng chừng mãnh liệt nhất tửu cũng không được, ta về nhà còn nặng hơn tân chưng một hồi mới có thể sử dụng, có điều chúng ta bán không được tửu, không có tửu dẫn, Đại Tổng điểm này rất nguy, bán điểm trà cần trà dẫn, bán điểm muối cần muối dẫn, hiện tại bán tửu đều là quan phủ đang bán, dân chúng bán tửu quyền lợi đều không có, quan phủ đây là mò tiền mò cái không đủ a."

Nghe được phu quân bắt đầu công kích quan gia, Lục Khinh Doanh vội vã lôi Vân Tranh đi mua rượu, Thành Đô phủ thương mại phồn vinh, chơi trò chơi chi phong giáp với Tây Thục, tháng giêng chợ đèn hoa, hai tháng chợ hoa, tháng ba tầm thị, bốn tháng cấm thị, năm tháng phiến thị, sáu tháng hương thị, Thất Nguyệt Thất Bảo thị, tám tháng quế thị, tháng chín dược thị, mười tháng tửu thị, tháng mười một mai thị, tháng mười hai bùa đào thị, mỗi tháng đều có lý do ăn mừng, cũng đều có du ngoạn cố.

Tháng trước Vân Tranh bị vây ở thư viện, không nhìn thấy bảo thị, có người nói hết thầy trong thanh lâu hồng Quan nhân, đều sẽ ở Thất Nguyệt bên trong trên phục trang đẹp để đủ loại đồ trang sức, chung quanh khoe khoang, kỳ thực cũng là lại cho những kia chế tạo những này phụ tùng cửa hàng bạc làm quảng cáo, có người nói tốt hơn một chút hồng Quan nhân lựa mỏng dưới đáy không mặc gì cả, hương diễm đến cực điểm.

Hiện tại là tám tháng, đương nhiên là hoa quế phiêu hương thời tiết, hoa quế dầu đã bị bán đâu đâu cũng có, keo kiệt tịch nhục đều mua một hồ lô, mỗi ngày đều muốn nhấc trên tóc mặt một điểm, mùi nồng nặc để Vân Tranh nổi trận lôi đình.

Vân Tranh quay đầu lại ở Lục Khinh Doanh cố ngửi ngửi, trên người nàng cũng có một cỗ hoa quế vị ngọt, nhàn nhạt, rất dễ chịu, không khỏi tá oán nói: "Người liền không thể dạy giáo tịch nhục thẳng ngốc kia cô nương, cả người như là từ hoa quế dầu bên trong mò đi ra."

Lục Khinh Doanh đẩy ra Vân Tranh, tiểu phu thê vừa nãy thân mật động tác đã bị người nhìn thấy, lão bà bà nhếch miệng cười, lão già một bộ hoài niệm vẻ mặt, còn Đạo học tiên sinh, không thèm quan tâm hẳn, câu đều không nghe thấy hẳn.

"Tịch nhục là cái tính tình quật cường, đối với ta đều là có địch ý, nha đầu kia yêu thích người, vì lẽ đó ta nói đông, nàng sẽ một mực hướng tây, vốn là chỉ lau một điểm, là bị ta nói rồi sau đó, mới ngẩng đầu trên ngã bán hồ lô, thiếp thân cái này chủ mẫu làm uất ức, một đứa nha hoàn đều có thể cùng ta nhìn xem ra, còn không phải người cùng tiểu thúc cho quán, như thiếp thân tiểu cô, giống hơn là nha hoàn, không trêu chọc nổi!"

Thoại nói tới chỗ này liền không có cách nào tử nói rồi, tịch nhục ở Vân gia đúng là một tồn tại đặc thù, đạo lý không có cách nào luận, Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là đưa ánh mắt đứng ở rìa đường tửu quán trên, rượu nếp nhìn thấy có khách cao hứng phi thường, cố ý đem bộ ngực ưỡn đến mức cao cao, hi vọng cái kia thiếu niên tuấn tú lang xem thêm chính mình một chút, chỉ là bên cạnh hẳn bác thật giống sắc mặt khó coi.

"Kiếm Nam thiêu xuân! Liền nó, này nên là Thục trung mãnh liệt nhất tửu." Vân Tranh vợ chồng tiến vào tửu quán, Lục Khinh Doanh mắt to uy thế bắn ra bốn phía nhìn quét một hồi, làm lư bán tửu quần áo bại lộ rượu

nếp liền lập tức đi tới mặt sau, thay đổi một tuổi trẻ già sai vặt lại đây ứng phó.

"Phu quân, ngài nói quá đúng rồi, Trác Văn quân chính là một tiện nhân."

Vân Tranh cười không nói, dùng tửu gáo từ tửu trong rổ nhắc lên đến một điểm, ww uukanshu. net dùng ngón tay trái nắm tửu nếm trải một hồi đối với đồng nghiệp nói: "Quá nhạt, đem các người nơi này mãnh liệt nhất tửu lấy ra."

Chỉ chốc lát đồng nghiệp liền đoan lại đây bảy, tám chén rượu, mỗi một chén chính là một loại rượu, tửu số lượng mặc dù nhiều, Vân Tranh nhưng không có ôm hi vọng quá lớn, thời kỳ này tửu gọi chung vì là rượu gạo, cũng chính là lên men rượu, số ghi thấp hơn, cùng hậu thế lưu hành cất tửu khái niệm hoàn toàn khác nhau, muốn tìm đến số ghi cao tửu rất khó.

Quả thế, Vân Tranh thất vọng lắc đầu một cái đối với Lục Khinh Doanh nói: "Tửu quá phai nhạt, không hợp dùng!"

Không giống nhau : không chờ Lục Khinh Doanh đáp lời, tửu bác sĩ trước tiên nổi giận: "Vị tiên sinh này rất vô lễ, Kiếm Nam thiêu xuân đã là hiếm thấy rượu mạnh, ba bát không ngã giả đã là hảo hán, tiên sinh nói tửu không hợp dùng, vậy trước tiên XXX này ba bát rượu lại nói."

Đồng nghiệp cũng khí hừ hừ, ngay lập tức sẽ ngã ba bát rượu đặt ở cao to tửu trên, xin mời Vân Tranh uống.

Vân Tranh có chút dở khóc dở cười, nhìn trong bát màu vàng nhạt tửu, không khỏi nhớ tới lúc đi học cùng cùng phòng huynh đệ dùng nấu nước ấm chứa đầy rượu vàng, tăng thêm đại táo cây long nhãn, đường phèn, đặt ở lò điện tử trên chậm rãi đốt tan, một buổi tối không biết uống mấy ấm, thế nhưng thật giống không có một tủy, chính mình tửu lượng tuy rằng

không coi là được, thế nhưng là đặt ở hiện tại, tuyệt đối là giá áo túi cơm thức hảo hán!

Cũng không nói chuyện nhiều, một hơi uống cạn ba bát rượu tạt ba một hồi môi tiếc nuối đối với Lục Khinh Doanh nói: "Vẫn là nhạt, quá phai nhạt..."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương Độ Tiết Quên Ưu Quân

"Đây chính là thiếp thân thích cùng ngài ra ngoài nguyên nhân, đều là có nhiều như vậy kinh hỉ chờ thiếp thân xem! Ra một chuyến môn liền phát hiện ta phu quân không chỉ FVK4L15F sẽ đề hương, còn có ngàn chén không say tửu lượng, trước đây thiếp thân tại sao không có phát hiện."

Lục Kinh Doanh ngồi ở trong xe ngựa, đem đầu gối lên Vân Tranh trên đùi, trong tay cầm lấy tóc của chính mình hướng về ngón tay trên quần quanh chơi, tình cờ còn nắm tóc đi trêu chọc Vân Tranh mũi, vui vẻ lại như là một con chim nhỏ.

"Chậm rãi khai quật đi, người sẽ phát hiện người phu quân ngoại trừ sẽ không xảy ra hài tử, còn lại đều không có vấn đề!" Vân tranh nghiên cứu bắt tay trên vỏ cây, tùy tiện nói nói.

"Ngài nếu như liền sinh con sự đều sẽ, vậy còn muốn thiếp thân làm gì, chúng ta hài tử tương lai nhất định phải cùng tiểu thúc, Tô Thức tô triệt như thể thông minh, nếu như là cái tên ngốc, sẽ bị thiếp thân đánh chết tươi. Có điều phu quân a, chúng ta kết hôn cũng có ba tháng, làm sao thiếp thân cái bụng không có động tĩnh gì đây? Tỷ tỷ ta gả cho tỷ phu ta sau đó cũng là thời gian nửa năm, liền kiên trì bụng lớn trở về, có phải là thiếp thân có cái gì tật xấu, hay là bởi vì ngài giết quá nhiều người, ông trời không cho con chúng ta a?"

Vân Tranh thả tay xuống bên trong vỏ cây, nhìn một nhìn Lục Kinh Doanh mũi, cười nói thanh nói hừ nói vợ liền đem việc này bỏ qua đi tới, vân tranh không phải là không muốn muốn hài tử, mà là không yên

lòng thân thể của chính mình, trời mới biết bộ thân thể này ở quá lỗ sâu thời điểm sẽ phát sinh vấn đề gì, nếu như Lục Khinh Doanh sinh cái kế tiếp tiểu Lục người, hẳn cảm giác mình là có thể cắt cổ.

Ở quá phụ thê lúc sinh sống, cố ý lựa Lục Khinh Doanh sinh lý an toàn kỳ, vì lẽ đó lão bà mới không có mang thai hài tử, những câu nói này đương nhiên không thể cùng Lục Khinh Doanh nói, chỉ có thể đem những câu nói này chôn ở trong lòng.

Mã bánh xe rất nhanh sẽ đến nhà, lão Liêu đã đem vỏ cây chất đống ở chính mình trong phòng kho, dựa theo Vân Tranh dặn dò, lấy ra tê rần túi vỏ cây ngâm mình ở trong vại nước lớn, điều này cần ngâm ròng rã hai ngày, chỉ có chờ những này vỏ cây bên trong tô hợp hương triệt để tan vào vỏ cây bên trong lượng nước tử bên trong, mới có thể đưa ra tô hợp hương đến.

Về đến nhà không lâu, Kiếm Nam thiêu xuân cũng đưa tới, thấp nhất chiết khấu mua tửu. Trong quán rượu không có bao nhiêu lợi nhuận, vì lẽ đó giao hàng đồng nghiệp đều phờ phạc.

Chưng tửu rất đơn giản, một mang theo cái ống nắp nồi giam ở to lớn oa trên, thiêu loan ống trúc tử vẫn thông đến một Tiểu Tiểu phong kín trong thùng gỗ, thùng gỗ nhỏ bên ngoài lại bộ cái trước vại nước lớn, trung gian khe hở bên trong mẫn nước lạnh, dùng để làm lạnh truyền tới được cồn hơi nước, sẽ đem một cái ống trúc cắm ở xuyên qua vại nước lớn, cuối cùng liên tiếp đến thùng gỗ nhỏ phía trên liền do hơi nước biến thành chất lỏng tửu chảy ra, như vậy liền có thể đạt đến tầng cao Kiếm Nam thiêu xuân cồn độ.

Có điều muốn dùng nhắc tới hương cồn. Chưng một lần là còn thiếu rất nhiều. Ít nhất cần ba chưng mới có thể miễn cưỡng đạt đến sử dụng hiệu quả. Vân Tranh đã sớm muốn chưng tửu. Chưng tửu gia hỏa sự cũng đã

sớm làm tốt, chỉ là không có thời gian tới làm chuyện này. Hiện tại nếu muốn dùng đến cồn, liền một lần đem hai việc đồng thời làm xong.

Thương Nhĩ bọn họ ở trong sân lũy hai rất lớn hành quân táo, ngược lại vỏ cây đến thời điểm cũng là muốn chưng. Vân gia làm việc chính là như vậy lồi lệ phong hành.

Đến buổi tối, đại táo bên trong đã bắt đầu châm lửa chưng tửu.

Lục Khinh Doanh đối với Ngũ Câu, cười lâm, Hoa Nương không ánh mắt phi thường cảm hận, làm sao liền không biết cấm kỵ một hồi? Còn từng cái từng cái đem con mắt trợn lên tròn xoe nhìn trộm Vân gia bí mật bất truyền, phu quân cũng đứng, lại lớn như vậy mới để bọn họ quan sát, cho Vân Tranh khiến cho nhiều lần ánh mắt đều bạch mù, tên kia trái lại làm ra càng thêm hăng say.

Trong miệng còn nói sao: "Rượu này tinh nhưng là thứ tốt. Trên người nổi lên thương hoạn, ngày nắng to rất dễ dàng sinh mụn, thế nhưng có vật này liền có thể phòng ngừa sinh mụn, chiến trường trên bị thương sĩ tốt, nếu như dùng cồn lau chùi quá vết thương. Lại dùng cồn phao quá cây bông vải bố bao vây vết thương, liền có thể trình độ lớn nhất giảm thiểu Chiến tổn.

Bất quá chúng ta gia hiện tại vẫn là trước tiên dùng biện pháp này kiếm tiền mới là đạo lí quyết định, chưng đi ra tửu tính như Liệt Hỏa, nhân vật anh hùng cùng trên thảo nguyên hán tử thích nhất, càng là lạnh lẽo nơi liền càng là cần vật này, bởi vì chỉ cần người uống một hớp rượu mạnh, cả người sẽ ấm áp, mà sẽ không giống chỗ rượu này, càng uống càng lạnh."

Lục Khinh Doanh hận không thể nhào tới che trượng phu miệng...

Ngũ Câu quai hàm rất cực Tiêu Viêm, không giống sáng sớm thũng như vậy lợi hại, nghe xong Vân Tranh, từ trong lòng móc ra một bao tài vật, cũng chính là người nhà họ Vân hơn nữa Hoa Nương cho tiền tài hết thảy đặt ở Vân Tranh trước mặt nói: "Vào cỡ, mặc kệ là tửu, vẫn là cái kia tô

hợp hương, hòa thượng đều muốn vào một luồng, chỉ cầu một chiếc kiêu tiền!"

Có Ngũ Câu trước, Hoa Nương cũng từ trong lòng móc ra một đại xấp giao tử, vỗ vào Vân Tranh trước mặt cũng nói rồi lời nói tương tự. Vân Tranh nhìn Ngũ Câu hòa thượng ai thán một tiếng nói: "Ngài cũng thật là không biết xấu hổ a! Ngày hôm qua thời điểm, số tiền này vẫn là nhà ta."

Ngũ Câu đem Quang Nãi túi diều lại như trống bỏi như thế nói: "Hòa thượng liền Địa Ngục đều dọa, một tấm thể diện không đáng giá, có thể ở Lăng Vân độ trên lại xây dựng một toà kiêu, và còn chưa da mặt cũng có thể sống. Khà khà, tiểu tử, người vậy thì không rõ ràng đi, chỉ cần nhiều một đôi chân bước lên người ra tiền xây dựng kiêu, người liền có thêm một phần công đức, công đức vật này nhìn như vô ảnh vô hình, thế nhưng công đạo tự tại lòng người, sau đó người Phúc Trạch sẽ kéo dài không dứt. Phần này Phúc Trạch không chỉ là thuộc về người, cũng sẽ thuộc về người hậu nhân, bần tăng tuyệt vô hư ngôn."

Lục Khinh Doanh thấy vào cỗ sự tình đã là ván đã đóng thuyền, đem Ngũ Câu hòa thượng thả xuống cái kia bao tài vật trả lại Ngũ Câu hòa thượng nói: "Số tiền này nguyên vốn là cho ngài chuẩn bị lộ phí, làm sao có thể cầm về, nếu ngài lấy công đức vào cỗ, Vân gia liền nhận lấy phần này công đức cỗ phần."

Vân Tranh cười ha ha, đối với với mình có như vậy một người vợ cảm thấy phi thường địa tự hào, Ngũ Câu cũng cười to tiếp nhận bọc nhỏ ôm vào trong ngực của chính mình, Hoa Nương cũng cười to lên, muốn đem cái kia một xấp tử giao tử thu hồi đi, tiếp lời đều muốn được rồi, nàng chuẩn bị dùng tình nghĩa vào cỗ, nhưng không đề phòng Lục Khinh Doanh nhanh hơn nàng một bước, trước tiên đem giao tử lấy đi, cười đối với Hoa Nương nói: "Tỷ tỷ muốn vào cỗ, tiểu muội tự nhiên đáp ứng, chỉ là như thế chút tiền, ngài thực sự là quá khách khí."

Lần này cười to nhưng là không ngừng Vân Tranh cùng Ngũ Câu, luôn luôn nghiêm túc thận trọng cười lâm cũng theo cười to lên, nhưng không đề phòng thẹn quá thành giận Hoa Nương tàn nhẫn mà ở hẳn trên chân giẫm một hồi.

Trong nồi tửu bị đốt tan, chỉ chốc lát trong chảo tửu từ cái ống bên trong chảy ra, đây là đầu tửu, Vân Tranh cái kia chén nhỏ nhận một điếm, Tiểu Tiểu nếm thử một miếng, này là được rồi, dựa theo chính hẳn đánh giá, có ít nhất bốn mươi độ, hương tửu phân tán, đầu tửu tửu tính là nhất cái kinh. Uống lên thật uống, thế nhưng ngày thứ hai đau đầu lên nhưng sẽ phải mệnh, vì lẽ đó Vân Tranh không dự định uống nhiều, đem chính mình uống còn lại bán bát rượu đưa cho Lục Khinh Doanh, muốn nàng thường một hồi, không cần dạn dò, đã có người cầm bát rượu tiếp rượu uống, bao quát đau răng Ngũ Câu.

Lục Khinh Doanh bị rượu mạnh sắc một cái, mặt cười nhất thời ửng đỏ, non nửa bát rượu liền để nàng lão đà lão đảo, Tiểu Trùng vội vã đỡ lấy tiểu thư đi tới phòng ngủ, còn Hoa Nương, không phục lắm một hơi đem tràn đầy một chén rượu uống sạch, chỉ kịp nói một câu: "Thơm quá, thật liệt tửu!" Sau đó liền hướng sau ngã, tịch nhục mau mau đỡ lấy, bán ôm bán tha kiểm về phòng của chính mình.

Cười lâm cùng Ngũ Câu mặt đã hồng như Quan công, đúng là Thương Nhĩ vẫn là mặt không biến sắc, thẳng tắp đứng ở nơi đó thưởng thức rượu ngon tứ vị, người sống trên núi nói cho cùng muốn so với cười lâm cùng Ngũ Câu tửu lượng còn cường chút.

Tô Thức vừa nãy bưng một chén rượu chạy, có điều rất nhanh sẽ trở về, vẫn bưng một chén lớn, nhìn chuẩn cơ hội lại nhận một đại bát, cẩn thận đi ra cửa, cha hẳn Tô Tuân cũng là một yêu thích tửu người, này nhất định là vì hiếu kính phụ thân, một đứa bé chỉ cần có lòng này liền phi thường hiếm thấy.

Mới quá khứ nửa canh giờ, trên đất liền nằm một chỗ người, chỉ còn dư lại Vân Tranh còn có lão Liêu cùng với tịch nhục Vân Nhị bốn người đang bận tử, Vân Nhị cùng tịch nhục nhóm lửa, lão Liêu đi đứng không được, phụ trách tiếp tửu, Vân Đại vội vàng hướng về trong nồi tăng thêm rượu mới, rông rã bận rộn một đêm, Vân Tranh còn lấy sạch trở lại phòng ngủ xem xét một chút say ngất ngây lão bà, sau khi đi vào mới phát hiện, trong phòng ngủ khắp nơi bừa bộn, Lục Khinh Doanh không biết nôn mửa bao nhiêu lần, hiện tại nằm nhoài bên giường trên ngủ vù vù, còn Tiểu Trùng chính là một vô căn cứ, mình đã tựa ở giường lớn bên cạnh ngủ đến bất tỉnh nhân sự, mũi còn vui vẻ thổi bong bóng nước mũi.

Đem Lục Khinh Doanh ôm lấy đến, dàn xếp ngủ ngon, lại giúp đỡ Tiểu Trùng chà xát nước mũi, thân là bệnh thích sạch sẽ nhân sĩ cảnh tượng như vậy căn bản là không thể chịu đựng, càng làm mở ra cửa sổ đóng lại, cảm lạnh liền không tốt.

Mặt trời đỏ sơ thăng thời điểm, Vân Tranh bên người đã thả mười mấy cái bình chưng tốt tửu, những thứ này đều là rượu mạnh, sau đó phải tiến hành chính là đệ nhị chưng, lần này chưng đi ra tửu, sẽ là nhạt tửu.

Lục Khinh Doanh ăn mặc chỉnh tề từ trong phòng ngủ đi ra, . Bị nằm một chỗ đám người dọa sợ, ở biệt ngọn nguồn sau khi có chút thẹn thùng, một nữ tặc (chuẩn mực đạo đức phụ nữ) nhân gia uống say, dáng vẻ nhất định sẽ không đẹp đẽ, đang muốn hướng về trượng phu kiểm điểm vài câu, quay đầu lại liền nhìn thấy tóc tai bù xù Hoa Nương, nhìn lại mình một chút trang dung, phi thường thỏa mãn mang theo trong nhà nha hoàn đi chuẩn bị bữa sáng.

"Rượu ngon! Chỗ rượu này ta muốn một nửa!" Ma nữ như thế Hoa Nương lấy mái tóc sau này vén lên như chặt đinh chém sắt đối với Vân Tranh nói: "Không muốn lấy ra cái gì tô hợp thơm, ww uukanshu. net người nâng cốc đưa hết cho ta, bảo đảm bán ra vàng giá tiền đến, không cần cầm chà đạp."

Vân Tranh cười nói: "Gái ngố, chỗ rượu này đương nhiên sẽ cho người, một lần không muốn xuất ra đến quá nhiều, một vò tử hai cái bình bán, chỗ rượu này đủ người bán thời gian thật dài, tô hợp hương hay là muốn tinh luyện, bằng không, ta mua nhiều như vậy vỏ cây làm cái gì? Người không biết, nếu như muốn kiếm tiền, nhất định phải đem sản nghiệp liên hương về độ dài Lạp, chỉ có như vậy mới có thể không cô phụ chúng ta mỗi một hạng phát minh sáng tạo, "

Hoa Nương gật gù biểu thị tán thành, cúi đầu thời điểm từ kim ngư ao bên trong đột nhiên nhìn thấy chính mình trang dung, kêu thảm một tiếng liền gương nanh múa vuốt trở lại tịch nhục trong phòng đi tới.

Vân Tranh đối với nữ nhân những này tật xấu quả thực liền không biết mùi vị, chính mình lúc trước liền nàng trơn dáng vẻ đều xem qua, lúc này đột nhiên chú ý lên.

Hai người phụ nữ uống đến ít, vì lẽ đó tỉnh cũng sớm, Ngũ Câu cười lâm, Thương Nhĩ hầu tử, Hàm Ngư bọn họ uống quá nhiều, vì lẽ đó đến hiện tại vẫn như cũ đang ngủ.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Đê Hèn Hoặc Là Cao Thượng

Vân Tranh khi tỉnh ngủ, đã là lúc xế chiều, trong sân vẫn nằm đầy hán tử say, Ngũ Câu hòa thượng tiếng ngáy như lôi, cười lâm loạng choạng loạng choạng tựa ở trên tường, trong tay còn bưng bát rượu, Thương Nhĩ cùng các thợ săn cũng nằm ở dưới gốc cây, cùng sáng sớm muốn so sánh với, cũng là thay đổi một hồi vị trí. Hiện đang bận bịu chính là hầu tử cùng Hàm Ngưu, tuy nhưng đã nâng cốc chưng hai lần, hai người thiếu niên hăng hái bận bịu tứ phía, tựa hồ không cảm giác được uế oải.

Mái hiên dưới đây đã bày bảy, tám cái cái bình, Vân Tranh vẫn còn có chút tiếc nuối, còn cô đọng sau khi, năm mươi cái bình đã biến thành điểm ấy, như vậy hao tổn thực sự là quá to lớn một chút.

"Phu quân, Hoa Nương lấy đi hai cái bình, về Linh Tê các đi tới, thiệp thân không tiện ngăn cản." Lục Khinh Doanh thấy phu quân thật giống không hài lòng lắm, tập hợp lại đây nhỏ giọng nói.

Vân Tranh lắc đầu một cái nói: "Tửu chưng đi ra chính là định bán cùng với người trong nhà uống, điểm này không keo kiệt, ta chỉ là lo lắng như vậy chưng tửu hao tổn quá to lớn, nguyên bản rượu vàng sản xuất còn không quá phí lương thực, thế nhưng trải qua chúng ta như vậy cô đọng trích tinh hoa sau khi. Ba cân lương thực có thể ra một cân rượu xem như là tốt, hiện tại người trong thiên hạ ăn no cái bụng cũng thành vấn đề, như vậy bị thiên lôi đánh chưng tửu phương thức ra lò, đối với Đại Tổng e sợ không phải chuyện tốt đẹp gì.

Huống chi từ khi Thái tổ hoàng đế dùng rượu tước binh quyền sau khi, cho bộ hạ cũ của mình tưởng thưởng rất nhiều tài vật, vì lẽ đó Đại Tổng xa mỹ bầu không khí muốn vượt xa các đời các đời, người người đều đang đeo đuổi ăn uống chi muốn, tướng môn càng là ở sống mơ mơ màng màng gây tê chính mình hùng tâm tráng chí, ta dám nói, như vậy hương thuần rượu ngon xuất hiện, sẽ lập tức chịu đến vây đỡ, đông kinh Biện Lương trong thành chính là một tiêu kim quật, nếu như chúng ta không để ý tới những này, một mực làm chính mình chuyện làm ăn, một khi bị người noi theo, Đại Tổng nhất định sẽ xuất hiện lương thực nguy cơ."

Lục Khinh Doanh cười nói: "Không thể nào! Chúng ta liền chưng chút rượu bán một bán mà thôi, làm sao rồi cùng quốc gia đại sự kéo lên nguyên cớ? Có điều ta phu quân nói những câu nói này thời điểm, còn thật sự có một cỡ lo nước thương dân khí độ, thiếp thân khâm phục."

"Mềm mại, người không nên bị người phu quân mặt ngoài thoạt cho lừa dối, hẳn nói những câu nói này mục đích chính là muốn đem chỗ rượu này bán ra giá cao. Cái gì lo nước thương dân, đều là chính hẳn kiếm tiền kiếm cớ đây."

Hoa Nương vội vã từ ngoài cửa đi tới, đi tới dưới mái hiên lại ôm lấy hai cái bình tửu một bên đi ra ngoài vừa nói: "Lần này liền làm thỏa mãn tâm nguyện của người, một vò rượu ta đã bán được 10 ngàn tiền, hay là có người muốn cướp."

Vân Tranh tức giận gọi lại Hoa Nương, nói với nàng: "Cái gọi là tân tốt tửu tửu đấu 10 ngàn người có từng nghe chưa? Nói cách khác ở Đường triều thời điểm một vò rượu giá trị cũng đã có mười ngàn tiền, người cũng chính là đem nó bán được Đường triều giá tiền mà thôi, không coi là quý giá. Như người vậy một lần hai cái bình hai cái bình bán tửu quả thực chính là phá gia chi tử hành vi, tạp một vò tử bán một vò tử mới thật sự là bán tửu."

Lục Khinh Doanh đã nghe mơ hồ, Hoa Nương cánh tay dưới đáy mang theo hai cái bình tửu cũng sững sờ nhìn Vân Tranh không lên tiếng. Sẽ chờ hẳn nói tiếp. Nói cho rõ ràng. Vì sao tạp một vò tử bán một vò tử mới xem như là bán tửu.

"Nếu rượu của chúng ta ai đều muốn,

Vậy thì là nói vật này rất quý giá, vật quý giá tự nhiên là càng ít càng tốt, người đem một vò rượu ở trước mặt tất cả mọi người không cần thận đập chết. Sau đó sẽ đem này một vò rượu bán ra giá cao, nói cho người đi, người coi như là bán năm mươi quán đều sẽ có người ra tay...

Vừa nhìn người chính là không có nhiều va chạm xã hội, người phải hiểu người có tiền trong lòng, uống nổi mười quán tiền một vò rượu người..."

Lục Khinh Doanh đều có chút sợ hãi, con mắt tròn tròn lên nhìn chòng mình, Hoa Nương nghe được như mê như say, chuyện này quả thật chính là Thương gia bí tịch a, nói quá đúng rồi. Hoa Nương do dự nhìn chính mình báo tửu, nhớ tới FaGHYgNn đến muốn đem nó đập chết, có chút không nỡ.

"Đổi một vò tử những khác tửu đập chết có được hay không? Không tạp loại này rượu mới."

Vân Tranh xem thường đối với Hoa Nương nói: "Người thương nhân thành tín có còn nên? Người làm sao có thể tạp cái khác tửu? Đây là lừa dối người có biết hay không? Muốn tạp liền tạp loại này, chỉ có những kia tung đi tửu tỏa ra nùng hương, mới có thể làm những người giàu có kia mua. Mới có thể đem bọn họ muốn uống triệt để cong lên, từng cái từng cái trở nên điên cuồng thời điểm, trên căn bản liền không người quan tâm tửu giá cả, những kia tẻ nhạt người, lấy chút phá lá trà đều có thể đấu mặt đỏ tới mang tai, đừng quên người này một vò rượu nhưng là tửu tinh túy a."

Hoa Nương ở Vân Tranh mặt đỏ tới mang tai diễn thuyết bên trong, chạy gấp mà đi, nàng đã nghĩ kỹ, chờ một lát nhất định phải làm bộ thất thủ đập

chết một vò tử, sau đó khóc sướt mướt tăng giá!

Ngũ Câu từ trên mặt đất chậm rãi bò lên, lung lay đầu đối với Vân Tranh nói: "Cùng người giao thiệp với là bần tăng tội nghiệt!" Nói xong cũng lung la lung lay trở về phòng của mình đi tới.

Lục Khinh Doanh cảm giác mình lại như là một đứa ngốc, phu quân nói mỗi một chữ chính mình cũng biết, nhưng là những chữ này biến thành một câu nói sau khi nàng liền phát hiện mình hoàn toàn nghe không hiểu hẳn đang nói cái gì, tại sao đập chết một vò rượu trái lại có thể bán nhiều tiền hơn?

Vân Tranh thấy lão bà mình trong đôi mắt đã bắt đầu trở nên mê man, mau mau lôi kéo nàng tay nói: "Những này thấp hèn sự tình nương tử không cần hiểu, người chỉ cần biết rằng không phải giữa lúc biện pháp liền thành, thương nhân mà, chính là đầy người hơi tiền theo đuổi lợi ích lớn nhất, vì lợi ích bọn họ cái gì đều chịu làm, người xem một chút Hoa Nương liền biết rồi, những này chuyện hư hỏng tình chúng ta không dính, người vẫn là cùng Lam Lam, tịch nhục đồng thời đem ươm tơ nhà xưởng làm tốt liền thành, nơi đó kiếm lời đến tiền, mới là sạch sành sanh."

"Nhưng là rất ít! Thiếp thân bận bịu một tháng vẫn không có ngài hai ngày kiếm nhiều tiền..." Lục Khinh Doanh có chút oan ức, nghe được trượng phu nói tới ươm tơ nhà xưởng vành mắt đều có chút ửng hồng: "Còn đặc biệt luy, Lam Lam đều luy bị bệnh, tịch nhục cũng ăn không ngon không ngủ ngon, trong xưởng phụ nhân có người trên bả vai bì đều mài hồng, có đến rồi nguyệt sự, còn muốn làm việc nặng."

"Này có thể không giống nhau, người mở ra ươm tơ nhà xưởng, nuôi sống hơn trăm người, các nàng mỗi người đều có gia, đây chính là nói người đã nuôi sống hơn 100 gia đình, có lúc kiếm tiền không phải xem người tới tay bao nhiêu tiền, là muốn xem người với cái thế giới này có hay không cống hiến, người đã giúp đỡ Đại Tống triều nuôi sống nhiều người

như vậy, đã rất đáng gờm, người phu quân ta khâm phục cực kỳ, người nhìn lại một chút này mấy cái bình tửu, làm những gì? Chúng ta chơi đùa liền làm xong hết thấy việc, tuy nói kiếm nhiều tiền, nhưng là đối với quốc gia này là có thương tích hại, không một điểm chỗ tốt, ngoại trừ để những người có tiền kia thỏa mãn một hồi ăn uống chi muốn, thì dùng không đĩnh, cùng ươm tơ nhà xưởng căn bản là không có cách nào so với.

Phu nhân ta là cô gái tốt, là người tốt, người phu quân cùng Hoa Nương người như vậy kỳ thực đều là Đại Tổng triều sâu mọt, nên khinh bỉ chi, trong nhà chúng ta đều là cần phải có một người tốt làm cây gài cửa tử mới được, người này chính là phu nhân người, không người khác."

Dùng xã hội kinh tế học để lừa gạt lão bà tự nhiên bắt vào tay, Lục Khinh Doanh cho dù lại thông minh, cũng không cách nào chống đối những này đến từ hậu thế chính là là mà không phải lý luận xung kích, Lục Khinh Doanh nỗ lực suy nghĩ một chút, thật giống đúng là chuyện như vậy, ngay lập tức sẽ nín khóc mỉm cười, một cổ vì dân vì nước tự hào cảm tự nhiên mà sinh ra.

Xem đến lão bà cao hứng, Vân Tranh cũng cao hứng, chính mình học xã hội kinh tế học rất cục có đất dụng võ, này vẫn là chính mình sau khi ra trường lần thứ nhất dùng đến như vậy học vấn, năm đó vui đầu khổ đọc không có uống phí, bất kỳ tri thức kỳ thực đều sẽ có nó đất dụng võ.

Hầu tử dùng xe ngựa lôi kéo hai cái bình tửu cho Lục Ông đưa qua, cố ý nói rõ loại rượu này quá liệt, không thích hợp lão nhân dùng để uống, chính là xin mời lão nhân gia thường cái mới mẻ, uống thời điểm tốt nhất đoái trên những khác tửu cùng uống, nếu không sẽ uống say.

Hàm Ngưu cũng đánh xe ngựa đi tới Bàn Lễ tiên sinh quý phủ, tương tự cũng đối với Bàn Lễ tiên sinh nói một lần, có điều Vân Tranh trên căn bản không ôm cái gì hi vọng, hai vị này vị nào cũng không phải loại kia có

thể nghe tiến vào người khác khuyển cáo người, chỉ hy vọng bọn họ không muốn túy quá lợi hại.

Tô Thức đến Vân gia thời điểm, khắp khểnh, mới hỏi một tiếng, Tô Thức liền khóc lớn lên, đánh khóc thút thít nghẹn nói tối hôm qua cho cha đoán đi tới hai bát lớn tửu, dự định cẩn thận mà hiếu kính một hồi cha, ai biết cha túy hiện tại vẫn không có lên, chính mình cũng bị mẫu thân dùng trúc cờ lê quất một cái, cái mông đều sưng lên đến rồi, đau rất.

Vân Tranh cười ha ha, để Vân Nhị mang theo Tô Thức đi tìm tịch nhục, năm tửu cho Tô Thức cái mông trên xoa một ít, như vậy rất nhanh sẽ không đau, hơn nữa còn sẽ lạnh lẽo, đây là bí phương, đến từ chính Vân Tranh trước đây kinh nghiệm.

Vân gia tửu chưng xong, Vân Tranh lại dùng ba cái bình độ cao tửu chưng đi ra một điểm cồn, vật này nên xem như là cồn đi, ngược lại Vân Tranh không có dùng khí năm miệng đi thử nghiệm, mặc kệ nhiều như vậy, bảy mươi độ phỏng chừng vẫn có, cùng hậu thể rượu mạnh muộn cũng lừa gần như, vật này liền không phải làm cho người ta uống, có thể điều động vật này người chí ít cũng cần cùng con lừa như thế thật khẩu vị mới được.

Tìm một quả dứa hắc sứ cái bình năm chá phong kín được, nếu như phong kín không được, chẳng mấy chốc sẽ toả ra làm tận, nói như vậy liền toàn làm không công, đến xem ngâm mình ở trong thủy hang vỏ cây, mỗi một khối vỏ cây đều hấp no rồi lượng nước, Vân Tranh để tôi tớ môn đem vỏ cây mò đi ra khổng làm lượng nước, đặt ở mặt trăng dưới đáy hong khô một hồi, đợi được ngày mai bên trong đi trá xường ép đầu bắt đầu dùng gỗ phần đem đem bên trong màu trắng chất lỏng toàn bộ trá đi ra, trá xong cạn chưng lược một lần, lại trá một hồi, chất lỏng hong khô sau khi liền thành màu nâu xám khối rắn, cuối cùng đem những này màu nâu xám khối rắn hòa tan ở cồn bên trong, nhiều lần loại bỏ mười mấy lần, cuối cùng để cồn phát huy đi, còn lại chính là thuần khiết tô hợp hương. ww uukanshu. net

như vậy chế tạo ra tô hợp hương so với những kia đại thực người dùng chính mình bí pháp chế tạo ra mạnh hơn nhiều, bởi vì bọn họ không có cừn.

Tô Thức hết sức chăm chú theo sát Vân Tranh học tập làm sao chưng tửu, hiện tại cũng muốn học tập làm sao chế tạo tô hợp hương, Vân Tranh nhớ tới cái này xui xẻo hài tử tương lai ở Hoàng Châu cực khổ, cảm thấy trước tiên dạy dỗ hẳn một điểm tay nghề, không cái gì chỗ hỏng.

Đây là một đẹp nhất thời đại, cũng là một xấu nhất thời đại, chăm chú học tay nghề Tô Thức tuyệt đối không nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ ngâm tụng ra như vậy bi ca: "Tự mình đến Hoàng Châu, đã qua ba hàn thực, hàng năm muốn tiếc xuân, xuân đi không cho tiếc. Năm nay vừa khổ vũ, cùng nguyệt thu hiu quạnh. Ngọa ngữi hoa hải đường, bần ô yến chi tuyết. Trong bóng tối thâm phụ đi, nửa đêm thật sự có lực. Hà thù bệnh thiếu niên, bệnh ngãng đầu lên đã bạch."

Hai viết: "Xuân giang muốn vào hộ, mưa rơi đến không ngớt. Phòng nhỏ như thuyền đánh cá, mờ mịt Thủy Vân bên trong. Không bào lược hàn món ăn, phá tảo thiêu thấp vi. Cái kia biết là hàn thực, nhưng thấy điều hàm chỉ. Quân môn thâm chín tầng, phần mộ ở vạn dặm. Cũng nghĩ khóc đồ cùng, tro nguội thôi không nổi" .

Đây chính là đại danh đỉnh đỉnh (hàn thực thiệp), Vân Tranh không muốn để cho cái này tiểu thiếu niên lại đi con đường như vậy, như vậy quá thâm, cũng quá vô tình chút.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Hương Túy Cả Vườn

Thục trung nam nhân và nữ nhân làm Khởi hoạt đến không muốn sống, thế nhưng không ai nói cho Vân Tranh những người đàn ông này uống Khởi tửu đến vậy không muốn sống a! Từ khi trong nhà có rượu ngon, bọn họ tìm tới cơ hội sẽ uống một hớp, từ khi nghe nói chỗ rượu này ở Linh Tê các một vò tử bán sáu mươi quán tiền sau khi. Thương Nhĩ bọn họ liền trở nên Phong Ma(điên dại), dưới cái nhìn của bọn họ, chính mình uống liền không phải tửu, mà là hoàng kim dịch.

Lục Khinh Doanh ý cười dịu dàng ở hậu hoa viên chiêu đãi bốn cái ông lão ăn cơm uống rượu, chỉ cần bọn họ đưa ra đi Vân gia xưởng nhìn, Lục Khinh Doanh tổng có thể tìm tới cơ thoái thác, Vân gia bí kỹ không cho người khác xem.

Bốn cái ông lão đều là say rượu chưa tỉnh, ngày hôm qua nâng cốc đưa tới thời điểm, Lục Ông đang cùng Hoàng ông, Trịnh Ông ở cùng uống rượu tán gẫu, bỗng nhiên nghe hạ nhân nói Vân gia tiểu cô gia phái gia đình đưa tới hai cái bình rượu ngon, xin mời lão tổ tông thưởng thức.

Đối với Vân gia đưa tới đồ vật Lục Ông từ trước đến giờ đều rất có hứng thú, sai người đem hầu tử cùng hai cái bình tửu đồng thời mang tới, dự định hỏi một chút hầu tử này hai vò rượu có cái gì kỳ diệu chỗ.

"Hồi bẩm lão tổ tông, gia chủ nói này hai cái bình tửu chính là trong rượu tinh túy, cố ý đưa hai cái bình cho lão tổ tông đánh giá một hồi, gia chủ còn nói, rượu này tính tình cực liệt, vào hầu đường như Cương Dao, tiến vào dạ dày đường như Liệt Hỏa thiêu đốt, tuyệt đối không thể miệng

lớn dùng để uống, chỉ có thể cái miệng nhỏ tấp lấy, tốt nhất cùng cái khác tữu hỗn hợp sau khi dùng để uống mới lộ nhu thuận."

Hầu tử lời còn chưa nói hết, ba cái ông lão liền phình bụng cười to, phất tay một cái liền mệnh quản gia ban thưởng hầu tử để hãnh rời đi, tự phó một đời uống khắp cả nhân gian rượu ngon, ra sao rượu ngon không có từng trải qua, còn làm sao uống rượu càng là trong đó chuyên gia, nơi nào cần phải người khác ở đây ồn ào.

Cái vò rượu mở ra, ba người liền vui vô cùng. Tữu mùi thơm ngát nức mũi, nghe ngóng dục cho say, lại nhìn tữu sắc, trong suốt trong suốt dĩ nhiên không có một chút nào tạp sắc, quang hai thứ này, cũng đã kết luận đây là trong rượu cực phẩm.

Ba vị lão hữu không thể chờ đợi được nữa mỗi người rót một chén, uống một hớp cạn, ba tấm nét mặt già nua nhất thời liền ức đến dường như vỏ cua giống như vậy, quá một lúc lâu mới thở ra hơi, miễn cưỡng ấn xuống bốt lên cảm giác say. Hoàng ông thật lâu mới bỏ ra một câu nói: "Thật liệt tữu!"

Trịnh Ông thả xuống bát rượu đối với Lục Ông nói: "Người này cô gia tìm thích hợp. Lão phu đến hiện tại lại không nhìn ra hãnh sâu cạn. Hôm qua nghe nói hãnh hương thị trên dùng giá cao mua một đồng hương thụ vỏ cây, nghe nói chính là vì mùi thơm cơ thể, môn thủ nghệ này bị đại thực người chiếm cứ, người Trung Nguyên khát cầu không gặp mà không thể được. Chẳng lẽ nói nhà người cô gia. Thật có thể từ vỏ cây bên trong đưa ra hương liệu đến?"

Hôm qua lúc. Lão phu còn chưa tin, hiện tại, lão phu dĩ nhiên tin bảy phần mười. Không bằng chúng ta ngày mai cùng đi xem xem, hãnh là làm sao cất rượu đề hương."

Lục Ông cười khở lắc đầu nói: "Đứa bé kia liền không phải một nói lời nói suông người, người nghe một chút vừa nãy hẳn nói cho tôi tớ, một điểm không sai, rượu này vào hầu tự Cương Dao, tiến vào dạ dày lại như Liệt Hỏa thiêu đốt, có thể nói nửa điểm không giả, mềm mại hài nhi mệnh cách ở chúng ta xem ra đã thành bế tắc, kết quả ở hài tử kia trong tay, xoay chuyển tình thế a, vì lẽ đó hẳn nói có thể đề hương, lão phu là tin một mười phần mười a.

Nhưng là hai vị lão đệ có chỗ không biết, Vân Tranh đứa nhỏ này là cái hào phóng người, nhưng là mềm mại, ai, không đề cập tới cũng được, ba người chúng ta lần trước đắc tội rồi cái kia Ny Tử, hiện tại bị người ta tóm chặt đuôi không buông tay, muốn xem nhân gia bí kỹ, Vân Tranh không để ý, mềm mại của ả kia liền không dễ chịu, tám phần mười không quá đồng ý."

Trịnh Ông cười nói: "Không phải là muốn đem tiểu thúc của chính mình nhét vào gia học bên trong sao, ta cái kia con bất hiếu quá mức hẹp hòi, quay đầu lại để mềm mại đem tiểu thúc của nàng đưa tới chính là, tính được là đại sự gì."

Lục Ông sờ trường vò một vò tê tê đầu đối với Trịnh Ông nói: "Việc này không có cơ hội, nhân gia tiểu thúc đã lạy được danh sư, lần trước mềm mại xin mời lão phu đi nhà nàng dự tiệc, kết quả, ba cái đứa bé, để lão phu tức là ước ao, lại là xấu hổ, cái kia ba đứa hài tử có thể nói thần đồng,

Thế nhưng nhân gia chính là không lộ ra ngoài đường ở nhà nghiên cứu học vấn, trong đó có mềm mại tiểu thúc tử, Vân gia sát vách chính là một vị giáo dục đứa bé cấp độ tông sư nhân vật Tô Tuân, (quyền thư) (hành luận) chính là nhân gia làm, chính là Thục trung danh sĩ, do hẳn giáo dục này ba đứa hài tử việc học, tự nhiên không có vấn đề chút nào, FaB8ZUv7 mặt khác hai đứa bé chính là Tô Tuân con trai,

Chúng ta ba gia ở nhân gia trước mặt không có bất kỳ có thể khoe khoang chỗ, Vân Tranh lại là một sẽ luôn cúi, Lỗ Thanh Nguyên làm Thanh Lưu cùng hẳn có sự sinh tình nghĩa, Bành Lễ tiên sinh càng là đem Vân Tranh xem là Thục trung đọc sách Chủng Tử bồi dưỡng, Lữ gia phương pháp nói không chắc cũng có thể đi một chút. Người nhìn lại một chút hẳn đối với Đậ Sa Huyền bách tính thiện, đối với nguyên sơn Đạo cùng thổ phỉen người tàn nhẫn, hơn nữa đối với thừa yên quan tuyệt, liền biết hẳn là người nào,

Như vậy một có thủ đoạn, có trí khôn, có thủ đoạn tiểu tử, tiền đồ vô lượng đã là có thể mong muốn, người như vậy chính là vì triều đình trên mây gió biến ảo sinh ra theo thời thế, Lục Tịch một đời bình thường, có điều sinh mềm mại như vậy một thật khuê nữ, nhất định một đời bình an, Phúc Thọ an khang."

Ba cái ông lão một bên nói chuyện , vừa cái miệng nhỏ, cái miệng nhỏ đắm vào rượu trong chén, bất tri bất giác dĩ nhiên toàn bộ túy đi. . .

Bành Lễ tiên sinh ở nhận được Hàm Ngưu đưa tới tửu sau khi, mắng một câu: "Không làm việc đàng hoàng" liền đem Hàm Ngưu đuổi đi, căn bản là không cho Hàm Ngưu cơ hội nói chuyện, Hàm Ngưu chỉ được nói cho lão gia nhân nói rượu này phi thường liệt, cùng trong ngày thường uống rượu biện pháp rất là không giống. . .

Bành Lễ tiên sinh nhìn trước mắt hai cái bình tửu, nhớ tới giới trí thức bên trong một điển cố, có một gia hỏa phi thường giỏi về nghiên cứu học vấn, thế nhưng ử ra đến tửu nhưng chỉ có thể làm thổ dùng, một mực người này vẫn là một bướng bỉnh tính tình, việt tảo việt dũng, chỉ là cuối cùng ử ra đến thổ càng ngày càng nổi danh, bị người ca tụng là thổ cần tiên sinh, vị tiên sinh này chính là đại danh đình đình Âu Dương Tu.

Cũng không biết Vân Tranh ử ra đến có thể hay không cũng là thổ? Gõ mở bần phong, hương tửu phân tán, Bành Lễ tiên sinh kinh hãi, đổ ra một

bát, cẩn thận quan sát, làm sao cũng không thể tin tưởng đây là người thiếu niên kia sản xuất rượu ngon, sắc hương hai đạo đã tuyệt diệu, cũng không biết mùi vị làm sao. Một chén rượu uống vào sau khi, lại phun mạnh ra, phun ra ngoài tửu vụ lại bị ngọn nến nhen lửa, ra một đoàn sáng sủa hỏa diễm, hỏa diễm tiêu diệt lúc này mới phát hiện mình dưới hàm râu dài có non nửa đã bị đốt cháy khét. . .

Đây chính là bốn vị lão già ngày hôm nay ý đồ đến.

Hậu hoa viên cây nhãn lồng dưới, gió mát phơ phất, cây nhãn lồng mùi thơm ngát bao phủ toàn bộ hậu hoa viên, cái này cũng là Vân Tranh tại sao lại yêu thích nơi này nguyên nhân, người người đều nói: "Giang Tây trúc, Giang Nam chương, Bắc Phương hạt dẻ, Sơn Đông tang." Cây nhãn lồng đặc biệt mùi chẳng những có thể xua đuổi con muỗi, quan trọng nhất chính là nó rất ít sinh trùng, giữ nhà xà cũng không thích cây nhãn lồng, thế nhưng Vân Tam yêu thích.

Bành Lễ tiên sinh nằm ở trên ghế nằm hỏi Lục Ông: "Ngài ba vị lại đây cũng là vì loại kia rượu mạnh?"

Hoàng ông cười nói: "Lão phu đêm qua khi nào ngủ cũng không biết, như vậy diệu vật, không quyết định sau đó nên tặng, người để lão phu làm sao yên tâm dưới. Linh Tê các đã đem loại rượu này làm vàng đang bán."

Bành Lễ tiên sinh cười đắc ý, cũng không nói lời nào, loại rượu này uống lên thoải mái, thế nhưng ngày thứ hai say rượu cũng muốn đòi mạng, đến hiện tại hẳn đầu còn là phi thường đau đớn.

Lục Khinh Doanh cùng với nói là ở hầu hạ bốn vị lão nhân, không bằng nói là đang giám sát, cười híp mắt cho bốn vị lão nhân không ngừng châm trà, đưa diễm tâm, đối với bốn vị lão nhân dự định thăm một chút yêu cầu, cũng không từ chối, cũng không đáp ứng.

Vân Tranh bưng một tiểu mâm từ phía sau đi ra, trên người áo tang đầu đầu cũng có đầy vết bẩn, có điều trong cái mâm mỏng manh một mảnh toả ra kỳ hương màu đỏ sậm đồ vật ngay lập tức sẽ hấp dẫn bốn vị tâm thần của ông lão.

"Tô hợp hương, thuần khiết tô hợp hương, so với đại thực người đưa ra hương thiếu một sợi gay mũi mùi vị, hương vị trở nên nhu hòa sâu sắc rất nhiều, như vậy mùi vị e sợ mới là tô hợp hương vốn là mùi vị chứ?"

Hoàng gia kinh doanh trong sản nghiệp bản thân thì có được liệu một hạng, vì lẽ đó hẳn đối với tô hợp hương luận định hẳn là tối quyền uy.

Vân Tranh cười đem mảnh này tô hợp hương bài thành bốn khối, đặt ở bốn vị trong tay ông lão nói: "Đây là mới thí nghiệm thành công kết quả, điểm ấy tô hợp hương ngai bốn vị liền chứa ở trong ví, nắng gắt cuối thu còn chưa qua, khô nóng cực kỳ, giữ lại đề thần tinh não cũng tốt. Đợi được Vân gia quy mô lớn năng suất, nhất định còn có tô hợp hương hiếu kính trường bối."

Vân Tranh lời nói xong, bốn cái lão nhân một câu nói đều không nói, cũng không tâm tư xem trong tay tô hợp hương, đồng thời nhìn Vân Tranh không biết đang suy nghĩ gì, nhìn ra Vân Tranh sau lưng tóc gáy đều dựng lên đến rồi.

"Đưa người tở ở trong thư viện đối với người không có nửa điểm chỗ tốt a, lão phu xem qua người đưa trước đến việc học, đối với (xuân thu) lý giải đã được cho đăng đường nhập thất, người không ngại liền đem (xuân thu) làm người bản kinh đi, ww uukanshu. net xuân thu tuy rằng chỉ có 18,000 nói, thế nhưng nội dung của nó nhưng phong phú, có mấy người cố gắng cả đời cũng không tham ngộ nghiên rõ ràng, muốn đem (xuân thu) làm bản kinh nghiên ngâm đọc, còn cần đọc đồng trọng thư (xuân thu phần lộ) mười bảy quyển, những ngày qua người ở trong nhà cũng được cho cần cù, quan người đọc sách bút ký cũng coi như là kính cần, người là một

không bị ràng buộc tính tình, đưa người nhốt tại thư viện, người cũng sẽ tìm cơ hội lén lút chạy ra ngoài, trêu chọc người giữ cửa việc có một lần nhưng không thể có hai lần, bằng không sẽ có vẻ ngả ngớn, quân tử trơn bóng như ngọc, Oánh Oánh tự quang, người có thể nhớ kỹ?"

Bành Lễ tiên sinh mở miệng trước, vừa mở miệng nói chính là học nghiệp, lão nhân gia đã không biết nên làm gì giáo dục Vân Tranh, đều nói hữu giáo vô loại, nhưng là Vân Tranh như vậy quái thai, hẳn một đời giáo dục vô số đệ tử, nhưng chưa từng nghe thấy, mặc cho tự nhiên đi, đây là Bành Lễ tiên sinh cuối cùng suy tính qua đi làm ra quyết định.

Có mấy người đọc sách không dùng người giáo, sẽ vô sự tự thông, lại như Phật Môn Tuệ Năng, một chữ không quen biết, nhưng có thể truyền miệng tâm thụ đem Phật Môn phát dương quang đại, Vân Tranh tuy rằng không phải loại này thần nhân, nhưng là hết sức rõ ràng, tiêu tử này có chính mình một bộ học tập phương pháp, phương pháp như vậy để hẳn có thể trong thời gian rất ngắn nắm giữ nhiều nhất học vấn, Bành Lễ tiên sinh dự định lại quan sát một quãng thời gian, nếu như như vậy học tập phương pháp hữu hiệu, hẳn rất muốn nghiên cứu một chút.

Thấy cái khác ba cái ông lão tựa hồ có chuyện đối với Vân Tranh nói, Bành Lễ tiên sinh nói xong đạo lý của chính mình sau khi, cười ha ha liền đi tìm Ngũ Câu hòa thượng chuyện phiếm, nhìn cái này điên tăng có phải là với cái thế giới này lại có cái gì tân cái nhìn.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Làm Việc Học Vấn

Người nhà họ Vân đối với kiếm tiền, đều phi thường nóng lòng, vì lẽ đó làm Khởi hoạt đến không muốn sống, tô hợp hương mùi thơm nồng nặc bao phủ Vân gia trạch viện rờng rã sáu ngày, ở này sáu ngày bên trong, đến Vân gia bãi phỏng người cũng là nối liền không dứt, đặc biệt là Thành Đô phủ mấy cái to lớn nhất hương liệu thương nhân, cùng với hiệu thuốc, ở kiếm nghiệm Vân gia tô hợp hương sau khi, cho rằng đây mới là chính tông nhất tô hợp hương.

Liên ở tại bọn hãn cho rằng Vân gia sẽ đem này thớt tô hợp hương bán ra thời điểm, Lục Khinh Doanh nhưng không có ý định này, nói ra tô hợp hương cũng chỉ có hai mươi cân không tới, vật này rất nặng, một rương nhỏ liền hoàn toàn chứa đủ, vì lẽ đó Lục Khinh Doanh không dự định bán đi, Vân gia không thiếu tiền, cùng với ở nhà thả một đồng lớn tiền tài, không bằng đem tô hợp hương thu hồi đến.

Đây là nhân gia đương gia bác quyền lợi, Vân Tranh cũng không ngăn cản, theo nàng làm sao dẫn vật, Hoa Nương bán tửu bán rất nhiều tiền, Ngũ Câu hòa thượng lại có tiền, vì lẽ đó liền tự tin hơn gấp trăm lần đi Lăng Vân độ xây dựng chính mình cầu nổi, lần này, hãn tiếp nhận rồi tiền nhân giáo huấn, chuẩn bị dùng tốt nhất kim đăng xây dựng một dây leo kiêu, đây là thích hợp nhất Lăng Vân độ cầu nổi, Ngũ Câu ở nghiên ngẫm đọc Lăng Vân độ địa phương chí thời điểm phát hiện Lăng Vân độ phụ cận còn nên có một toà trời sinh kiêu, thế nhưng không biết tại sao đến Đại Tổng đã không có ai nhắc lại toà này trời sinh kiêu, hãn chuẩn bị ở tu kiêu thời điểm lại đi chung quanh tra phóng một hồi, nhìn có thể hay không tìm tới toà này trời sinh kiêu.

Trời thu vẫn là không thể ngăn cản đến, chỉ có điều thổi một hồi gió to, Thành Đô phủ liền cấp tốc từ giữa hè đã biến thành cuối mùa thu, năm nay khí trời quái dị, trung gian liền một điểm quá độ ý tứ đều không có, thu tà chịu trùng tai, Vân gia chết đi thu tà một khay đàn một khay đàn bưng đi cho gà ăn, tịch nhục đã khóc đến không khí lực, toàn bộ ươm tơ nhà xưởng cũng ai thanh một mảnh, gặp tai họa tuyệt đối không chỉ Vân gia một nhà, những khác dưỡng tà người gặp tai họa nghiêm trọng hơn. Vì lẽ đó ươm tơ nhà xưởng rất có thể cũng sẽ đình công.

Thực trung trước đây dưỡng tà chỉ có xuân tà cùng Hạ tà, những năm này bắt đầu chậm rãi dưỡng thu FaYM3TLx tà, đối với dưỡng tà người đến nói, thu tà mới là lại lấy sống sót bảo bối, xuân tà bán tiền muốn nộp thuế, Hạ tà bán tiền muốn chuẩn bị năm sau dưỡng tà các hạng tập trung vào, chỉ có thu tà mới là người cả nhà ăn cơm hi vọng, hiện tại thu tà chịu tai, người cả nhà liền không còn sống sót tiền vốn, trong lúc nhất thời, toàn bộ Thành Đô phủ hầu như đều không nhìn thấy bao nhiêu khuôn mặt tươi cười, Thành Đô phủ sáu phần mười thuế má đều ở gấm Tứ Xuyên trên người, lần này, khổ sở không riêng là tà hộ, quan phủ đồng dạng gấp xoay quanh.

Trong nhà xảy ra chuyện, liền cần gia chủ xuất hiện, nữ nhân lúc này là không có bao nhiêu sức thuyết phục, Lam Lam đã bị những kia phụ nhân quỳ xuống đất cầu xin làm cho không biết làm sao.

Vân Tranh đi vào đã đình công ươm tơ nhà xưởng, nhìn những kia hai mắt vô thần phụ nhân, suy nghĩ một chút cau mày hỏi Lam Lam, đã mặt trời lên cao, làm sao vẫn chưa có người nào bắt đầu làm việc?

"Trong phòng kho cái kén đã không hơn nhiều, lại có thêm ba, năm ngày sẽ xử lý xong, nguyên bản dự định tốt thu tà không còn tin tức, vì lẽ đó cũng sẽ không vội vã cản công."

"Nói hưu nói vượn. Trong phòng kho kén lớn nhất định phải mau chóng xử lý xong, ai nói cho người làm xong những này hoạt sẽ không có sống? Vân gia năm nay thu đông vốn là cũng không có ý định mở mấy ngày công, mà là muốn hoàn thiện nhà xưởng.

Người xem một chút nơi này, đều thành trư oa, nơi này lẽ nào liền không cần quét tước? Lau chùi? Nói cho ta năm nay hư hao công cụ có muốn hay không sửa chữa? Nấu nước đại táo còn cần đẩy ngã trùng kiến, vì hạ nhiệt độ, trên nóc nhà ống trúc thủy liêm cũng phải toàn bộ thay đổi, nơi này địa thế có chút thấp, bên ngoài trừ úng câu không cần đào? Năm nay còn muốn mua thêm rất nhiều đồ vật, các người không phải đã thương lượng xong chưa? Làm sao còn chưa động thủ?

Những chuyện này chẳng lẽ không cần phải đi làm? Ta còn lo lắng những việc này các người ở thu đông hai mùa xử lý không xong đây, nếu năm nay gặp tai, chúng ta liền đem sang năm sự tình chuẩn bị kỹ càng, hai tháng phân xuân tà liền muốn ra thị trường, giải quyết được sao?"

Vân Tranh phần uất giọng nói lớn không chỉ không có làm cho khiếp sợ những kia mặt xám như tro tàn phụ nhân,

Đoàn người trái lại có một tia tức giận, một gan lớn chút cường tráng phụ nhân tiến lên chào nói: "Đại quan người, chẳng lẽ nói Vân gia nhà xưởng năm nay chưa trừ diệt người?"

"Trừ người? Người cảm thấy những này hoạt mấy người các người người có thể làm xong?" Vân Tranh vẫn khí hưu hưu.

"Không thể, cần bọn tỷ muội đồng lòng làm việc mới được!"

"VẬY còn không đi làm việc, có điều thức ăn muốn giảm xuống, tinh gạo không còn, đổi thành gạo lức, thế nhưng cho phép các người mang trong nhà không thành niên em bé đến ăn, thành niên nam nhân nữ nhân không làm việc chết đói đáng đời!"

Câu nói này vừa ra, phụ trên mặt mọi người toát ra vừa sợ hãi vừa vui sướng biểu hiện, ở tráng kiện phụ nhân trong tiếng hét to bắt đầu chuẩn bị làm việc, thời gian ngắn ngủi, toàn bộ ươm tơ nhà xưởng lại khôi phục ngày xưa khó khăn lục, chỉ cần có hoạt làm, thì có tiền công, tuy nói tinh gạo không đến ăn, muốn ăn gạo lúc, thế nhưng trong nhà oa nhi nhưng có thể theo tới ăn cái đồ no, kỳ thực vẫn là kiếm lời, mùa đông năm nay nhất định rất khó nhin, nghĩ đến mình còn có rất nhiều việc không có làm xong, các phụ nhân trong lòng liền không vội vã, dựa vào hai cái tay ăn cơm người, không có việc mới là đòi mạng sự.

"Người a, làm người tốt, làm sao còn làm hung thần ác sát, liền không thể cùng khí một ít, dữ dằn đáng vẻ, người xem đem những người kia sợ đến, từng cái từng cái làm Khởi hoạt đến so với thỏ chạy trốn còn nhanh hơn. Ngài vì sao không đem nơi này cơm canh tương đương thành gạo lúc phát cho các nàng? Trái lại khó khăn phải làm tốt, còn muốn các nàng dẫn hài tử tới dùng cơm?"

Lục Khinh Doanh vừa nãy liền đứng lều bên ngoài nghe trộm, nguyên tưởng rằng phu quân sẽ cùng thanh tể tức giận động viên một chút những này phụ nhân, không nghĩ tới lại lộ ra một bộ dữ dằn biểu hiện, chuyện tốt đều làm ra không còn thành tựu.

"Người biết cái gì, càng là đại tai niên đại, liền càng là cần một hung hăng người lãnh đạo, tình thế càng gian nan, một hung hãn người lãnh đạo cho trong lòng người ổn định tính tuyệt đối không phải một mềm nhũn lạm người tốt có thể sánh được.

Người phải nhớ kỹ, càng là hung hiểm thời điểm, người liền muốn càng thêm hung hăng, vào lúc ấy đem người trong ngày thường học được ôn lương khiêm cung thu hồi đến, làm giới phụ đều mạnh hơn gào khóc.

Những này phụ nhân kỳ thực đều dựa vào lao lực ăn cơm, cho các nàng một kiếm tiền việc, cũng so với bố thí càng thêm có ý nghĩa, người trước ăn

cơm đều ăn lẽ thẳng khí hùng, người sau chỉ có thể nuôi dưỡng nô tài, khác biệt lớn hơn đi tới. Những này phụ nhân đều là cùng khổ nhân gia phụ nhân, nhất định rất không dễ dàng, người nói một chút, một có thể mang theo hài tử ăn cơm no còn có thể thâm điểm trở về nuôi sống lão nhân nữ nhân, ở nhà địa vị có phải là nên đề cao một chút? Người a, chỉ cần nuôi thành kiêu ngạo quen thuộc, đến chỗ khác liền rất khó thấp hơn đầu, ta đây là giúp người thu nạp những này phụ lòng người đây, để những người này ngoại trừ chúng ta, đi nhà ai đều chờ không quen."

Vân Tranh nhìn hướng về thùng lớn bên trong búi thủy phụ nhân, có chút thương cảm, đám người kia kỳ thực mới thật sự là người vô sản, Thành Đô phủ quanh thân ruộng tốt vô số, nhưng không có một phần thổ địa là chúc cho các nàng, cho nên bọn họ ở tai họa trước mặt cũng là kém nhất sức đề kháng loại kia.

"Phu quân ngài nói các nàng không chỉ sẽ mang hài tử lại đây ăn, còn có thể thâm?"

"Ta ở trên công trường lúc làm việc liền trải qua, không lời nói như vậy Vân Nhi đã sớm chết đói!"

"Đáng thương..." Lục Khinh Doanh thật chặt ôm Vân Tranh cánh tay, đau lòng cực kỳ, nàng chưa từng có nghĩ tới chính mình không gì không làm được phu quân cũng có khổ cùng chán nản thời điểm.

Tịch nhục nghĩ hết biện pháp muốn bảo vệ nàng tàm, làm Tang Điền bên trong tang diệp biến thành bàng sau khi, không thể làm gì khác hơn là gào khóc từ bỏ chính mình tàm, toàn bộ bị tội tứ môn cầm đứt kê, còn không kém mười ngày, những này tàm liền muốn kết kén, sớm đến ngày đông rất cực để tâm huyết của nàng toàn bộ hóa thành đông nước chảy.

Nàng cầu quá chính mình không gì không làm được thiếu gia, nhưng là thiếu gia đối mặt một ngày lạnh tự một ngày khí trời cũng không có cách

nào, giải quyết tầm phòng nhiệt độ quá thấp cái vấn đề sau, đối mặt ố vàng tang diệp, Vân Tranh xác thực bó tay toàn tập, trừ phi hiện ở trước mắt lập tức xuất hiện một toà nhà ấm lều lớn, bằng không, như vậy vấn đề khó chỉ có thần tiên có thể giải quyết.

Thành Đô phủ hơn mười năm chưa từng từng hạ xuống tuyết, chỉ ít Tô Thức liền từ trước tới nay chưa từng gặp qua cái gì là Hạ Tuyết, thế nhưng ở sáng sớm đẩy cửa ra sau khi, đầy trời phiêu linh hoa tuyết để Tô Thức sửng sốt, hoa tuyết rơi trên mặt đất liền đã biến thành thủy, thế nhưng ở cây sồi xanh, bách thụ, cây thông trên nhưng treo đầy màu trắng tuyết, toàn bộ thế giới xa lạ để hẳn không biết làm thế nào.

Có tuyết rồi, phiền phức lớn rồi, hiện tại gặp tai họa không riêng là con tằm, cây cải dầu e sợ chạy trời không khỏi nắng, cam quýt cũng là như thế, sinh trưởng ở ruộng đồng bên trong có thể ăn một mùa đông cải bó xôi, phỏng chừng cũng sẽ chết hết...

Tô Tuân trạm ở dưới mái hiên thở dài thở ngắn, giơ một cái tán chuẩn bị đi ra cửa nhìn, tuyết lớn rơi vào ô giấy dầu trên vang sào sạt, nhìn trên đường vôi vãi cát bước phụ nhân, Tô Tuân chân thành hi vọng những này các phu nhân có thể ở toàn bộ mùa đông đều tìm tới việc làm.

Đi rồi một chuyến ruộng đồng, quả nhiên như hẳn dự liệu, cây cải dầu lá cây đã ở xanh lên, đây chính là đã bị đông cứng hỏng rồi, cam quýt lá cây cũng là như thế, tốt hơn một chút địa phương còn mang theo Tiêu Tiêu băng tử.

Đi ngang qua Vân gia ươm tơ nhà xưởng thời điểm, hẳn phát hiện những kia các phu nhân chính đang đào câu, chỉ là rất ngu a, đào móc ra thổ tại sao phải thả ở bên trong? Mà không phải thả ở bên ngoài? Thả ở bên ngoài chỉ cần nắm cái cuốc đem đóng đất làm rắn chắc liền thành một cái chặn thủy thổ bá, ww uukanshu. net hiện tại cho tới bên trong còn cần các phu nhân chuyên môn dùng cái sọt bồi đi ra một lần nữa chất lên thành đồng,

đây là đang lãng phí thời gian, cũng là đang lãng phí thể lực, nhất định phải ngăn cản!

"Vị này đại tẩu. Các người tính sai, đào thổ thời điểm nên..."

"Vị này đại quan người, tuyết rơi lớn, ngài vẫn là sớm chút đi về nhà đi, dưới khổ người làm việc bản thủ cẩn thận làm bản ngài."

Tô Tuân không hiểu cái kia phụ nhân trong đôi mắt vì sao lại toát ra cầu xin vẻ mặt, nhìn thấy Vân Tranh ở nơi đó, liền đi tới nói rằng: "Vân Thế huynh, làm như vậy hoạt không phải là..."

"Ha ha ha, Tô tiên sinh, hôm nay tuyết lớn, vẫn bồi trong nhà có rượu ngon, không bằng về đến nhà, nâng cốc nói chuyện vui vẻ làm sao, vẫn bồi trong lòng vừa vặn còn có nghi hoặc muốn thỉnh giáo."

Vân Tranh cười to kéo đầu óc mơ hồ tô triệt hướng về trong nhà đi.

"Thế huynh, như vậy đào thổ xác thực không đúng, những kia các phụ nhân sẽ nhiều làm rất nhiều việc."

"Tiền bồi, không sai, như vậy làm việc mới không sai, các phụ nhân làm ra rất chính xác."

"Đây là vì sao?"

"Bởi vì các nàng có thể nhiều làm việc!"

Tô Tuân bỏ qua Vân Tranh tay, chính nổi giận hơn, nhưng thật giống như rõ ràng cái gì, chỉnh chỉnh mình ý quan, hai tay ôm quyền hướng về Vân Tranh thi lễ nói: "Đúng là lão phu sai rồi, các phụ nhân là đúng! Thế huynh cao thượng, Tô Tuân khâm phục!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Tuyển Tú A!

Không duyên cớ nuôi những người này, là Vân Tranh từ vừa mới bắt đầu liền dự định muốn làm sự tình, Vân gia không thiếu hụt tiền tài, để hãnh như Lục Ông như thế phá gia đi cứu vớt nạn dân, Vân Tranh vẫn là không muốn làm, thế nhưng cứu vớt một hồi người bên cạnh mình, Vân Tranh còn là phi thường tình nguyện.

Dù cho gạo lúc cơm tiêu hao lớn vô cùng, hãnh cũng không để ý, chỉ cần không đủ vậy thì lại đi chưng là được rồi, thông qua nhà tù quan doanh giai cấp những người này, Vân gia trong phòng kho chất đầy gạo lúc, những này nguyên bản là cho phạm nhân dùng ăn lương thực, đang không có pha hạt cát trước liền bị đưa đến Vân gia, còn trong ngục giam tù phạm môn có phải là chính đang ăn trong cát diện sảm gạo cháo loãng, vân tranh muốn nhúng tay vào không được, lúc này Đại Tổng quan lại vẫn tính là Thanh Minh, trong ngục giam giam giữ trên căn bản đều là có tội người, người xấu không cần cho quá nhiều lòng thông cảm.

Thành Đô phủ gạo giới tự nhiên là muốn trưởng lên, đây là thông lệ, càng là mua gạo ít người, gạo giới liền muốn càng quý, chỉ có như vậy mới có thể bảo đảm thương nhân môn có đầy đủ lợi nhuận đến duy trì chính mình hào xa sinh hoạt.

Hoa Nương thở dài thở ngắn, vu vạ Vân gia không muốn đi, Linh Tê các chuyện làm ăn rất thâm đậm, chỉ cần có đại tai phát sinh, phú nhân môn đều đang bận rộn kiếm tiền, không tâm tư uống hoa tửu cưỡng thanh lâu, sĩ phu môn từng cái từng cái cũng lòng mang sầu lo không tốt xuất hiện ở trong thanh lâu, đều ở nhà lo nước thương dân đây.

Vân Tranh khúu giác tự nhiên là phi thường chuẩn, cùng ngày khí lúc rét lạnh, hẳn liền quả đoán ra tay cho Vân gia trữ hàng thật nhiều thuế thóc, đã từng có hai cái lương điểm đều bị một mình hẳn mua hết rồi.

Khí trời tai hoạ vật này, một khi xuất hiện liền tuyệt đối sẽ không chỉ xuất hiện một loại, mùa đông lạnh giá, to lớn nhất độ khả thi chính là mùa xuân làm đến trĩ, mùa xuân làm đến trĩ, vụ xuân liền sẽ chịu ảnh hưởng, vụ xuân chịu ảnh hưởng, Hạ lương sẽ mất mùa, tuyệt đối là một khâu bộ một khâu tiến hành, Đại Tổng nông phu cũng không có hậu thế nông dân mạnh mẽ như vậy chống lại tai hoạ năng lực, nếu như mùa hè xuất hiện khô hạn, Vân Tranh hầu như cũng không dám muốn sẽ xuất hiện ra sao thâm tình hình.

Cái gọi là trong nhà có lương. Trong lòng không hoảng hốt, nhiều dự trữ một điểm lương thực tuyệt đối chỉ mới có lợi không chỗ hỏng.

Năm rồi thời điểm, Thành Đô phủ mùa đông liền không từng hạ xuống tuyết, năm nay thay đổi, Thành Đô phủ chỉ cần nổi lên mây đen, hạ xuống tuyết đối chính là hoa tuyết, đường mềm mại phát sâu nhìn chính mình bị tuyết lớn ép đoạn tre bương, đối với chính đang đọc sách Vân Tranh nói: "Phu quân, này đã là năm nay dưới trận thứ ba tuyết, ngài nói năm nay khí trời làm sao sẽ như vậy quái? Nghe nói Hoán Hoa Khê trên đã kết băng."

Vân Tranh ngẩng đầu nhìn ngoài phòng tuyết lớn. Trong lòng cũng phi thường phát sầu. Tống Triều sở dĩ sẽ diệt vong. Có rất nhiều nguyên nhân, trong đó to lớn nhất một cái nguyên nhân cũng là bởi vì Bắc Phương khí trời ở từ từ trở nên lạnh, thật nhiều địa phương đã không thích hợp người ở lại, Bắc Phương dân tộc du mục bắt đầu nam thiên. Lúc này mới tạo thành Đại Tổng hậu quả nặng nề. Mà khí hậu biến hóa, căn bản không phải là sức người có khả năng nghịch chuyển.

Chỉ có tiểu hài tử cùng Vân Nhị mới sẽ cười vui vẻ, Tô Thức tô triệt, Vân Nhị một trong tay người cầm thật lớn một khối băng, xông vào Vân

Tranh thử phòng, đem mang theo hoa văn khối băng hướng về Vân Tranh trên bàn một thả, liền bắt đầu duỗi ra đông đến đỏ chót tay hướng về chậu than bên cạnh dựa vào.

Vân Tranh đem ba đĩa hài tử quất bảo ngưng lại,

Lúc này lấy tay đặt ở hỏa trên khảo, tay sẽ đau vô cùng. Chỉ có xoa ấm áp mới có thể đi sưởi ấm, . Vân Tranh cùng Lục Khinh Doanh sở trường bao vây lại ba đĩa hài tử tay không ngừng qua lại mãnh xoa, mãi đến tận đem khí huyết đều xoa sống, lúc này mới cho phép ba người bọn hắn đi sưởi ấm.

Vân Tranh cầm lấy một khối băng, khối này băng có tới một phần dày. Dưới đáy mang theo mỹ lệ đầu mấu, khối băng óng ánh trong suốt, nghe Vân Nhị nói những này băng là từ Hoán Hoa Khê thái tới được, liền há mồm từ phía trên kia cắn một cái, tước đến cọt kẹt vang vọng, nhìn ra ba đĩa hài tử ước ao cực điểm, Lục Khinh Doanh mặt giận dữ.

Lạnh lẽo nước đá rơi xuống cái bụng, Vân Tranh liền cảm giác mình dạ dày tựa hồ cũng kết thành băng, toàn thân đều lộ ra hàn ý, ba đĩa hài tử cũng muốn ăn, bị Lục Khinh Doanh tóm chặt lỗ tai thóa mạ một trận, một trong tay người nhét một bát hạt sen canh, cảnh cáo bọn họ nếu như dám học đại nhân ăn băng, cẩn thận ai trúc cờ lê.

Tịch nhục đến cùng là một Kiên Cường cô nương tốt, tàm chết hết, cũng là nằm trên giường ba ngày, ngày thứ tư liền bò lên, nông gia nữ tử chính là có như vậy sự dẻo dai, đã chuyện đã xảy ra chính mình không có cách nào thay đổi, thương cảm hai ngày liền thành, không thể vĩnh viễn thương tâm, sinh hoạt nói cho cùng còn muốn tiếp tục nữa, chỉ là cô gái này ba ngày gầy đi nhiều quá, một tấm thanh tú trên mặt, liền còn lại hai cái mắt to, tóc rối bù ra cửa, há mồm liền muốn đầu bếp nữ cho nàng luộc thịt ăn, bản thân nàng cũng cảm giác mình rất suy yếu.

Không có thịt, chỉ có chúc, bên trong chen lẫn thịt gà tia cùng nấm, đây là Lục Khinh Doanh đã sớm an bài xong, ba ngày không ăn cơm người, ăn cái gì thịt a, uống trước chúc, đem dạ dày chữa trị khỏi lại nói ăn thịt.

Lam Lam trên đường phố trở về liền nói trên mặt đường có thêm thật nhiều ăn mày, Thành Đô phủ cô tuất trong viện đã mãi không chứa nổi, đó là Thành Đô phủ chuyên môn tiếp thu ăn mày cô quả lão nhân địa phương, Lam Lam những ngày qua đều là sẽ mang theo một rổ đồ ăn đưa tới, nàng rất quen thuộc cái trò này, ở Đâu Sa Huyền thời điểm nàng liền tổ chức quá Đâu Sa quan nhà giàu tiểu thư từng làm việc này, chỉ là hiện tại lại làm chuyện như vậy tâm tình nhưng có khác biệt một trời một vực.

"Thế huynh, Thành Đô phủ bắt đầu tuyển tú Nữ, tiểu muội điều kiện đều phù hợp, vì lẽ đó tiểu muội muốn đi thử xem!"

Ăn cơm trưa Lam Lam bỗng nhiên nói rồi một câu nói như vậy, Vân Tranh kinh ngạc ngẩng đầu nhìn Lam Lam nói: "Có phải là ở nhà trụ không thoải mái? Nếu như nơi đó có chỗ không đúng, người nói với ta, đại gia đều ở tại đồng nhất cái mái hiên dưới đây, miễn không được có ma sát, bao dung một ít cũng chính là, tuyển tú? Vậy thì là một hố lửa, người cẩn thận khuê nữ gia đi chọn cái gì tú a, một khi bị tuyển chọn, người này một đời cũng là xong đời, không số may như vậy có thể làm phi tử."

Lam Lam lắc đầu một cái nói: "Ở nơi này ta mới cảm thấy như cái gia, ta đã đáp ứng cha ta cha, nhất định phải hoạt ra một người dạng đến, vì lẽ đó tuyển tú là ta duy nhất con đường."

"Nói vậy!" Vân Tranh tầng tầng cầm trong tay bát ngã tại trên bàn, ngọt ngào lửa giận nói: "Cái gì gọi là hoạt ra cá nhân dạng đến? Người cẩn thận học làm ăn, chậm rãi cho mình tích góp tiền vốn, đến thời điểm ta cùng mềm mại lại giúp người một tay, người sẽ có chính mình chuyện làm ăn, chúng ta đều là từ Đâu Sa Huyền đi ra người, vì lẽ đó có thể giúp ta nhất định sẽ bang."

Đến thời điểm người sẽ tìm được chính mình Như Ý lang quân, lập gia đình sinh tử, giàu có vui sướng quá xong này một đời như vậy chẳng lẽ không được không? Người xuất thân quan lại nhân gia, tự nhiên sẽ rõ ràng tuyển tú con đường này có cỡ nào gian nan, lấy sắc ngu người há lại là người có thể làm sự tình!"

Nhìn thấy Vân Tranh nổi giận, Lam Lam cười nói: "Có thể huynh lời nói này, Lam Lam liền có thể không ràng buộc đi chọn tú, tóm lại ta không phải thế gian này cô hồn dã quỷ, Đại huynh! Xin nhận tiểu muội cúi đầu!"

Vân Tranh luống cuống tay chân nhìn Lam Lam quỳ gối, mau để cho Lục Khinh Doanh cùng tịch nhục đem Lam Lam kéo đến, muốn nói nữa, nhưng phát hiện mình không lời nào để nói, Lam Lam xưa nay đều là một người tự do, chính mình không có bất kỳ ngăn trở nào nàng không đi chọn môn học quyền lợi.

Lam Lam trên mặt chảy đầy nước mắt, nghẹn ngào đối với Vân Tranh nói: "Đại huynh có chỗ không biết, Lam Lam từ lúc nhỏ ngay ở vì là tuyển tú làm chuẩn bị, cha ta cha hận ta không phải nam tử, luôn nói nếu như ta là nam nhi là tốt rồi, nhưng là Lam Lam chính là một cô gái a! Tiểu muội biểu hiện càng là xuất sắc, cha ta cha liền càng là thương cảm, vì lẽ đó tiểu muội không phục, nhất định phải chuyển ra một cái con đường của chính mình đến.

Quan gia năm năm chưa từng tuyển quá tú Nữ, năm nay vẫn là đệ nhất tao, cơ hội này tiểu muội sẽ không bỏ qua, là chết hay sống, ngài liền để tiểu muội chính mình đi đi thôi!"

Hoa Nương bỗng nhiên nói rằng: "Lam Lam em gái, tỷ tỷ ủng hộ người đi chọn tú, nữ tử chúng ta một đời nếu mình không thể làm chủ, vậy thì bằng thân làm được nữ nhân có thể làm được cực hạn.

Dung mạo, tiếng nói, phát, nhĩ, ngạch, lông mày, mục, tị, khẩu, hạm, kiên, bối, chân, chân, những này đều muốn nhận ra, người muốn một cửa một cửa quá, nếu nhân gia đem chúng ta cho rằng gia súc như thế lựa, chúng ta rồi cùng bọn họ ý, làm được nhân gia Chí Tôn, ta ngược lại muốn xem xem còn có ai không phục!"

Vân Tranh giận không nhịn nổi, chỉ vào Hoa Nương đang muốn quát lớn, liền nghe Hoa Nương còn nói: "Vân tranh, trên đời này cũng chỉ có người như thế một Vân Tranh mà thôi, nếu như người cảm thấy Lam Lam không nên đi tuyển tú, có bản lĩnh người liền cưới nàng, nàng nếu như gả cho người tuyệt đối vượt qua tuyển tú trăm lần, ngàn lần, dù cho là làm thiếp, đáng tiếc a, Lam Lam như vậy một thiên kiều bá mị nữ tử ngay ở trước mắt người, người lại coi nàng là trâu ngựa sai khiến, ở trong mắt người, khắp thiên hạ đại khái chỉ có mềm mại là nữ nhân chứ?"

Lam Lam không có lưu ở nhà họ Tô, mà là thoải mái được tiến vào người Vân gia, người coi như nàng người nào? Tiểu nữ tử trong lòng đều có một chút tiểu chờ đợi, có điều người là một đại gố a.

Nếu không có cách nào tiến vào trong lòng người, nữ nhân chúng ta chung quy phải chờ một con chứ? Người đàn ông tốt đều là nhân gia phu quân, vì lẽ đó Lam Lam lựa chọn không nhiều, ngược lại là gả cho không biết mùi vị nam nhân, vậy thì bằng thân đem lợi ích của chính mình sử dụng tốt nhất, gả cho Hoàng Đế cũng là một loại lựa chọn, Thành Đô phủ tuyển tú, việc nhỏ mà thôi, ta phụ trách hoá trang Lam Lam, người phụ trách bên đi cửa sau, Tiểu Tiểu Thành Đô phủ không ngăn được Lam Lam bước chân, một khi Lam Lam trở thành Thành Đô phủ số một thái Nữ, tiến vào trong cung nhất định là FaycbMRU có cấp bậc tần phi, làm bằng hữu đây là chúng ta duy nhất có thể giúp địa phương của nàng, không muốn giả mù sa mưa làm Đạo học tiên sinh."

Vân Tranh trợn to hai mắt, ww uukanshu. net Lam Lam yêu thích chính mình? Chuyện này quả thật quá buồn cười, Đâu Sa quan trải qua sáng tỏ

nói rõ tất cả mọi chuyện, đây là không thể.

Lục Khinh Doanh nhìn Vân Tranh, lại nhìn Lam Lam thối phù một tiếng cười nói: "Lam Lam em gái, nếu như thật sự hướng vào cái này gỗ đồng ý hạ xuống thân phận làm thiếp, tỷ tỷ có thể là phi thường hoan nghênh nha!"

Lam Lam cười khở một tiếng nói: "Khinh Doanh tỷ tỷ chớ nói chi nở nụ cười, em gái là cái người cơ khổ, tuy rằng vận mệnh nhấp nhô, thế nhưng đối với Đại huynh cũng chỉ có sùng kính, nhưng không tư tình nhi nữ, tuyển tú là ta từ nhỏ chí hướng, cái ý niệm này chưa bao giờ đoạn tuyệt quá, đặc biệt là ở cha ta cha tạ thế sau khi, ngài căn bản là không thể nào tưởng tượng được tiểu muội muốn nổi bật hơn mọi người ý nghĩ có mãnh liệt dường nào, vì lẽ đó, nói tiểu muội yêu Mộ đại huynh việc từ đó về sau đề cũng đừng nói!"

Vân Tranh gật gù, đây mới là chính mình nhận thức Lam Lam, nàng vẫn như cũ là cái kia đem tâm sự giấu ở đáy lòng nữ tử.

"Ba ngày, cho người ba ngày suy nghĩ chính người tiền đồ, nếu như sau ba ngày người vẫn cảm thấy chính mình muốn tham dự tuyển tú, như vậy, ta liền sẽ dốc toàn lực giúp người, giúp người một tay!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Thiên Tai Vẫn Là Nhân Họa

Ngũ Câu hòa thượng đi rồi, Vân Tranh muốn tìm cá nhân thương lượng một chút đều không làm được, tuyên tú Nữ, nói trắng ra chính là năm 10 ngàn phân hi vọng đi tranh thủ một phần vạ xa vời cơ hội.

Được rồi, tự nhiên là có thể có hưởng bất tận vinh hoa phú quý, không được, này một đời vận mệnh liền thảm không nói nổi, đem vận mệnh của mình ký thác ở nam nhân sủng ái trên, đây là ngu xuẩn nhất cách làm a, đặc biệt là vẫn là ký thác ở Hoàng Đế sủng ái trên, chuyện này...

Vân Tranh đi ở trong tuyết vừa đi vừa lắc đầu, bất tri bất giác liền đi tới nhà xưởng bên cạnh, nhìn thấy trước mắt tối om om một đám người chính vây quanh lò sưởi ăn cơm, Vân Tranh mới giật mình tỉnh lại, chính mình dĩ nhiên nuôi sống nhiều người như vậy?

Hay là không mục đích nhìn chăm chăm một vị phụ nhân quá lâu, cái kia phụ nhân nơm nớp lo sợ địa để chén cơm xuống, còn chưa nói, trước tiên khóc lên, từ trong đám người lôi ra hai đứa bé, đánh khóc thút thít nghẹn nói này không phải con trai của nàng, là thân thích gia, hài tử đói bụng đến phải không chịu được, nàng lúc này mới đem hài tử mang tới kiếm cơm ăn.

Nhìn hai cái khoe miệng còn dính hạt cơm hài tử, Vân Tranh cau mày nói: "Người đói bụng liền muốn ăn cơm, đây là không có cách nào sự tình, thế nhưng không thể chà đạp FaIpHWTk lương thực, người xem một chút, các nàng đều ăn được trên mặt đi tới, cũng không biết sạch sẽ."

Phụ nhân sửng sốt một chút, vội vàng đem hài tử trên mặt, quần áo hạt cơm tử hái xuống điền tiến vào miệng mình bên trong, Vân Tranh lúc này mới gật gù, chấp tay sau lưng tiếp tục hướng về Hoán Hoa Khê bên cạnh đi đến, chính mình ở đây, chỉ làm cho đại gia ngọt ngọt, từng cái từng cái liền ăn mang nắm mang sượng làm cơm ăn, một mình người địa chủ lung tung tập hợp cùng cái gì.

Trải qua tuyết lớn năm lần bảy lượt nỗ lực, trong đại địa nhiệt lượng rốt cục toả ra hết, bây giờ mặt đất đã không thể hòa tan Bạch Tuyết, toàn bộ đại địa trắng xóa một mảnh, thật là sạch sẽ.

Chân đạp ở một tấc dày tuyết trên kẻo kẹt kẻo kẹt nghe, cảnh tượng như vậy lẽ ra có thể ngâm tụng ra một hai thủ thơ hay lại đây. Thế nhưng Vân Tranh bất luận làm sao đều ngâm tụng không ra, liền sao chép một hồi sơn vũ Ngân xà, nguyên trì chá tượng tâm tư đều không có a.

Đồ chó Thành Đô lần thứ nhất Hạ Tuyết liền bị chính mình đuổi tới, nơi này vốn là là bốn mùa như xuân Xuân Thành, đại mùa đông bên trong đều hảnh là xanh mượt một mảnh. Bây giờ ngược lại tốt, bị tuyết lớn che đậy cái chặt chẽ.

Bên người trong rừng trúc không ngừng truyền đến chói tai gậy trúc bẻ gãy âm thanh, lại như người lúc lâm chung gào thét như thế...

Hoàng Đế người không sai, biết ở đại gia nhanh không cơm ăn thời điểm từ dân gian để người ta đẹp để khuê nữ lấy đi, cho quan lại nhân gia giảm ít một chút ăn cơm áp lực.

Lấy đi một hai mỹ nữ nhét hậu cung bên trong, đó là là khốn nạn a. Nếu như hảnh có bản lĩnh đem Thục trung không cơm ăn nữ nhân toàn bộ nhét vào hậu cung, Vân Tranh tuyệt đối sẽ hành ngũ thể đầu bái đại lễ, này mẹ kiếp chính là vô thượng công đức.

Sầu chết rồi, mới vừa rồi còn đang vì Lam Lam tuyển tú sự tình tức giận, hiện tại lại bắt đầu phát sầu một đám người vấn đề ăn cơm, bốn, năm trăm há mồm hợp lại cùng nhau chính là một to lớn động không đáy.

Nếu như chỉ cần điền mấy ngày, này không quan trọng lắm, thế nhưng muốn đem các nàng miệng dùng gạo lúc nhồi vào một mùa đông, vậy thì muốn mạng già.

Trong kho lúa lương thực chính đang lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được ở giảm thiểu, tiếp tục như vậy, một tháng sau trong kho lúa liền có thể chết đói con chuột, quay đầu lại nhìn những kia xa xa phóng tầm mắt tới chính mình phụ nhân. Càng thêm phát sầu, làm sao như thế có thể sinh a, mỗi người chỉ ít đều sẽ mang một hai lại đây, nhiều sẽ có ba bốn, có chút rõ ràng vẫn là tiểu nha đầu, làm sao sẽ mang hai cái em bé trở về? Lễ nào đại cô nương cũng sinh em bé? Chính mình danh tiết cũng không muốn.

Vân gia có tiền, nhưng là bắt được tiền cũng không mua được lương thực, những kia Thiên sát lương thương dĩ nhiên định đem lương thực chứa đựng đến thời kì giáp hạt thời điểm lại bán, bởi vì vào lúc ấy bán đấu giá cái giá tiền cao.

Như vậy thương mại hoạt động phương pháp, Vân Tranh là tán thành. Thương nhân mà, chính là một lợi ích động vật, có thể kiếm lấy đến to lớn nhất lợi nhuận là hãn thiên chức, không ép tối lời cao thương nhân liền không phải thật thương nhân, còn cùng thương nhân đàm luận đạo đức. Chuyện này căn bản là ở đối với người đàm luận cầm, giảng đạo đức thương nhân phỏng chừng sớm đã bị đồng hành đánh đổ, hoặc là chết đói.

Mất đầu kỳ thực là một không sai biện pháp, Vân Tranh đồng dạng đồng ý dùng như vậy thô bạo thủ đoạn đến ứng đối những kia tụ tập cư kỳ thương nhân, đáng tiếc Thành Đô phủ Tri Phủ Triệu Tử Tinh hãn cha, là một mềm mại tính tình, nâng không nổi như vậy đồ đao, tuy rằng vĩnh

hưng quân ở hẳn chỉ huy bên dưới, hẳn cũng rất ít vận dụng những kia binh lính, vĩnh hưng quân phần lớn thời gian đều là ở Thành Đô phủ làm các loại biểu diễn, đến tranh thủ bách tính niềm vui, bách mười người Liên Vân gia đều không công phá được quân đội, biểu diễn Khởi na hí đến, nhưng là Thành Đô phủ lựa chọn hàng đầu.

Vân Tranh bỗng nhiên dừng bước, ném xuống trong tay khối băng, đúng vậy, trong quân đội có lương thực a, những kia binh lính trong tay lương thực rất nhiều, mỗi đến thu thu thời điểm, Thành Đô phủ đều sẽ ưu tiên cung cấp những kia binh lính quân lương, sau đó mới là phủ khố, hiện tại Thành Đô phủ thường binh kho đã trống rỗng rồi hơn một nửa, mà mùa đông vừa mới qua đi không tới một nửa.

Ai cũng biết đầu xuân sau khi mới là đại tai nạn, lần này gặp tai hoạ nhưng là toàn bộ Thục trung, không phải Thành Đô phủ một chỗ, muốn đem lương thực từ kiểm môn quan vận đi vào, trời mới biết sẽ là lúc nào, Vân Tranh chỉ cần ngấm lại Kim Ngư đạo gỗ ghè, cùng với sạn đạo hiểm trở, da đầu đều tê dại lên.

Từ xưa tới nay, Thục trung bình thường sẽ không phát sinh thiếu lương thực, nhưng là một khi phát sinh, vậy thì là khắp nơi người chết đói cục diện, coi như triều đình liều mạng cứu viện, thế nhưng hiểm trở sơn đạo vừa có thể bảo vệ Thục trung không bị thương tổn, cũng có thể trở ngại Thục trung được cứu viện, trên đời sẽ không có song toàn chuyện tốt, ngấm lại hậu thế Trương Hiến Trung lúc giết người, thanh kiểm môn quan nhất lại, Thục trung người ngay cả chạy trốn địa đều không có.

Hiện tại Thục trung bồn địa thật sự liền thành một chậu lớn tử, tiếp theo từ trên trời giáng xuống tuyết lớn, nghe Triệu Tử Tinh nói tới gần mặt phía bắc một ít châu huyền, có địa phương tuyết lớn cũng đã có hai thước sâu, đây tuyết đối là trời xanh ở trừng phạt Thục trung, phía trước có Thiên Lô hủy diệt rồi thừa yên quan, hiện tại lại có tuyết lớn.

Trong thư viện nghỉ học, Triệu Tử Tinh cùng Thôi Đạt một đám cùng trường quá tới thăm Vân Tranh, phỏng chừng là trong thư viện cũng không có lương thực, vì lẽ đó Bành Lễ tiên sinh mới sẽ làm như vậy, một đám người ở Vân gia ăn sạch tràn đầy một đại oa đề bành, uống xong hai cái bình chưng đi ra tửu, từng cái từng cái đầy mặt đỏ chót bắt đầu nói hươu nói vượn, lúc này mới hài lòng.

"Cha ta cha chính là quá xui xẻo, vốn là những chuyện này đều là hấn trương mới bình, kết quả hấn bị vây ở quỳ môn, tiến vào không được Thục trung, vì lẽ đó cha ta cha không thể làm gì khác hơn là cố hết sức tiếp nhận cái này hỗn loạn, không đối gạt Vân huynh, cha ta cha đã đem trong nhà cơm canh đều giảm thiểu một trận, ngài nói một chút, ta một Nha Nội, đến sau giờ Ngọ luôn có thể nghe thấy mình cái bụng ở ùng ục ùng ục hưởng, ta nương thấy ta đáng thương, lén lút cho ta mấy khối bánh đậu xanh, ngậm lên miệng còn không ăn đi, liền bị cha ta cha một cái tát đánh ở sau gáy trên, bánh đậu xanh cũng bay ra ngoài. Đáng thương a, đều không địa phương nói lý đi."

"Triệu công chính là thanh liêm vào nước quan tốt, cùng dân đồng cam cộng khổ đây là lão nhân gia người đức thao, người liền bớt tranh cãi một tí đi, ta hiện tại cũng chính đang vì là lương thực phát sàu a, trong nhà mấy trăm lỗ hồng đều cần ăn cơm a."

Thôi Đạt lắc đầu một cái nói: "Đừng nghĩ, ta từ trong nhà trộm mấy đấu gạo dự định tiếp tế một hồi cùng trường, người biết ta là làm sao lén ra đến sao? Là nhét vào đũng quần bên trong lén ra đến, thâm số lần hơn nhiều, bị cha ta phát hiện, từ không động tới ta một đầu ngón tay cha, nắm trúc cò lê tàn nhẫn mà giật ta một trận, thương ta nhất lão nương, đều không giúp ta, liền biết ở một bên lau nước mắt."

Liền không nghĩ ra, nhà ta là mở lương điểm, mấy đấu gạo không toán chuyện gì a, cha ta cuối cùng nói, cùng trường không có gạo ăn, thà rằng

tiếp tế hẳn một ít tiền tài, cũng không thể cho gạo, ta đến hiện tại đều không nghĩ rõ ràng."

Chu cùng âm trầm gương mặt nói: "Hai người này đương nhiên không giống, đại tai chi niên lương thực chính là mạng người, tiền tài không đáng giá, cha người là lương thương, nhất định sẽ nhận được người môi giới thông báo, mỗi ngày bán đi bao nhiêu gạo đều là hiếm có, bọn họ đều đang đợi thường bình kho lương thực bán sạch đây, một khi thường bình kho lương thực bán xong, bọn họ sẽ đem lương thực bán được một vàng giới.

Các người không biết, Thành Đô phủ mấy năm qua đều là đại thực, năm ngoái thời điểm Lý Nguyên Hạo trắng trợn tiến công diên An phủ đường châu, Tuy Đức châu, bảo an quân đường, nghe nói những địa phương kia người đều bị Tây Hạ người cướp giết hết sạch, chúng ta Thực trung lương thực đều bị vận đi nơi nào, bằng không, chỉ là thường bình kho, liền đầy đủ chúng ta Thành Đô phủ ăn hai năm."

Vân Tranh cười cười, không có nói lời thừa thãi, tuy rằng chuyện của chính mình càng thêm lo lắng, vẫn duy trì một phần trấn định, chỉ ít ở trước mặt những người này muốn duy trì nhất định phong độ.

Người khác chính mình quản không được, chính mình duy nhất cần lo lắng chính là người trong nhà có thể ăn được hay không no cái bụng, nhà xưởng trên người có thể ăn được hay không no cái bụng, thấy hoa nương lo lắng nhìn mình, Vân Tranh ai thán một tiếng, xem ra còn cần quản Linh Tê các những kia kỹ tử cùng Quy Công mới được, này đều là cái gì a.

Đưa đi cùng trường, Vân Tranh dặn dò Hàm Ngưu từ trong nhà mặc lên hai túi gạo, cùng một ít tịch nhục, cho Bành Lễ tiên sinh đưa tới, một lần không thể nhiều cho, cho hơn nhiều, lão tiên sinh sẽ tiếp tế người khác, để Hàm Ngưu cố ý dặn lão bộc, đây là người mình ăn, người ngoài thực sự là không khí lực chăm sóc.

Trở lại thư phòng mới vừa mới vừa ngồi vững, ww uukanshu. net Hoa Nương cùng Lục Khinh Doanh liền vội vã đi tới, Lục Khinh Doanh vẻ mặt rất khó nhìn, từ nhà mẹ đẻ không có mượn đến lương thực, Hoa Nương nhìn thấy Lục Khinh Doanh vẻ mặt, vẻ mặt cũng âm ảm xuống.

"Mượn không được lương thực là nhất định, Lục Ông định đem lương thực lưu đến bốn, năm nguyệt lại lan ra đi, vào lúc ấy mới là gian nan nhất, kỳ thực Thành Đô phủ không thiếu lương thực, lương thực đều ở lương thương trong tay, chỉ là nhân gia không muốn bán, cho nên mới phải tạo thành lương thực thiếu giả tạo, năm nay Hạ thu, thu thu kỳ thực đều không bị ảnh hưởng, người xem một chút, những kia nông hộ liền tương đối trấn định, hốt hoảng có điều là chức hộ cùng trong thành những người dân này mà thôi,

Lão tổ tông không muốn hiện tại mượn lương thực là đúng, gian nan thời điểm còn chưa tới đến, bốn vào tháng năm thời điểm mua không nổi lương thực người nghèo sẽ có chết đói, vì lẽ đó lần này tai nạn, kỳ thực không tính là thiên tai, mà hẳn là mới đúng."

Hoa Nương cúi đầu nói: "Linh Tê các bên trong cô nương đều đi xếp hàng mua lương, nhưng là thường bình kho lương thực chỉ bán cho bách tính, không bán cho kỹ tử, có tỷ muội đồng ý năm thân thể đổi cũng không được."

Vân Tranh nở nụ cười nói: "Lương thực kỳ thực có a, không liên quan, qua mấy ngày ta sẽ đem lương thực kiếm về đến, có thể có thể động tĩnh sẽ có chút đại."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Tạo Phán Dấu Hiệu

Vân gia lương thực rất dễ giải quyết, khuyến khích cười lâm cầm nhân hiệu đi tới một chuyến vĩnh hưng quân, lúc trở lại liền mang theo mười mấy xe lương thực, tuy rằng những quân quan kia sắc mặt lại như là chết rồi cha mẹ như thế, thế nhưng đang cười lâm nghiêng ép bên dưới, vẫn là bé ngoan giá rẻ bán cho Vân gia một trăm đăm gạo lúc.

Gián điệp bí mật ty, đề hình ty hai địa phương này chỉ cần là người Tổng đều sẽ ngậm miệng không nói chuyện, chuyện này căn bản là hai toà Diêm vương điện, đề hình ty cũng còn tốt điểm, chức trách của bọn họ là quản giáo quan địa phương, ở Đại Tổng trọng hình trở xuống phạm tội, tri huyện có thể phán quyết; ở tù trở lên phạm tội, do tri châu phán quyết, mà "Đề hình quan" chủ yếu phụ giám sát chi trách: Châu huyện tử hình phạm bình thường phải trải qua "Đề hình quan" hạch chuẩn, đề hình ty trở thành địa phương tổ tụng vụ án cao nhất thẩm lý cơ cấu.

Mà gián điệp bí mật ty sẽ không có sáng tỏ phân công, vậy thì khủng bố, nói cách khác gián điệp bí mật ty người cái gì đều có thể quản, tuy rằng thanh danh bất hảo nghe, thế nhưng nhân gia là một đám có thể thẳng tới thiên nghe người, trong quân sĩ tốt nếu là dám to gan một mình túy phiến quân lương, đó là chém lập quyết tội, tuy rằng gián điệp bí mật ty không quá quản những này, nếu như bị nhìn chăm chăm, trong nhà có to lớn hơn nữa phương pháp cũng không được.

Tịch nhục nhìn lần nữa tân trang mẫn kho lúa, hai tay tạo thành chữ thập không ngừng hướng trời cao cầu khẩn, cảm tạ, Hoa Nương mang theo ba

mười đăm lương thực trở lại, tuy rằng không nhiều, nếu như tiết kiệm một chút ăn, luôn có thể chống được dưới một mùa lương thực hạ xuống.

Thương Nhĩ bọn họ đi săn thú, trong nhà lương thực không đủ ăn, bọn họ có thể làm chính là đi chỗ xa trong ngọn núi săn thú, hiện tại tuyết lớn ngập núi, chính là lục tìm đông chết dã thú cơ hội tốt, cái trò này bọn họ đã phi thường quen thuộc, Đâu Sa Huyền địa thế cao, có lúc cũng sẽ Hạ Tuyết, vì lẽ đó bọn họ thường thường sẽ gặp phải tình hình như vậy, đi tuyết tuyến trở lên lục tìm dã thú thi thể, điều này cần nhất định vận may cùng cường tráng thể phách, cũng may hai thứ này bọn họ cũng không thiếu.

Vân Tranh không có chuyện làm liền yêu thích đi dạo phố, đặc biệt là rìa đường quán trà hẳn là thường thường đi, xưa nay cũng không cần trong quán trà nước tương thang, mỗi một lần dùng đều là bạch kỷ lá trà, dựa vào chính mình trà hương phân tán, không thời gian vài ngày ngay ở Thành Đô phủ đấu trà giới bác đạt được một to lớn tên tuổi, bây giờ chỉ cần tiến vào quán trà, những kia giàu có người không phận sự sẽ chấp tay hoán một tiếng "Thừa phụng lang!" Sau đó lại đây sượng một chén Vân Tranh nước chè xanh uống.

Chưởng quỹ cũng rõ ràng Vân Tranh quen thuộc, một bộ tinh mỹ trà cụ chính là chuyên môn vì hẳn chuẩn bị, mỗi ngày đều dùng cút ngay phỏng quá, chờ Vân Tranh sai khiến, vị này gia chính là một vị thích sạch sẽ, người khác chạm qua bát trà cũng không cần, hại chưởng quỹ cố ý lấy ra một bộ mới đun nử điều tinh phẩm đến hầu hạ vị này gia.

Đấu trà, uống giới đều là một loại nhã sự, mỗi khi có người đến sượng nước trà uống thời điểm đều sẽ vượng Vân Tranh sử dụng trà cụ than thờ một phen, nói cái gì: sắc lòng trắng trứng, như chồng chi, nhiên trấp bên trong trá mắt ẩn như giải thảo, để có hạt vừng bé nhỏ tránh châm, loại hình phí lời, rất hi vọng khiến dùng một chút loại trà này cụ, thế nhưng Vân Tranh trước mặt chỉ có một bình một chén mà thôi, muốn uống trà, chỉ có thể nắm chính mình cái chén lại đây cũng.

"Vân thiếu huynh a, gần nhất muốn ít đi ra ngoài a, tình hình không đúng lắm a, những kia quý nghèo xem huynh đệ chúng ta ánh mắt đều cùng lang tợ, năm nay mùa đông tuyết lớn dưới cái không để yên, thu tầm toàn bộ đông chết, những người kia không còn việc, cũng là không còn tước cốc, hiện tại đều ở đói bụng, nếu như nổi lên ý đồ xấu liền phiền phức."

Vân Tranh cười nói: "Cả đời gian kế, phú trưởng lương tâm a, huynh đệ chúng ta đừng xem ở đây được điểm thanh nhàn, thế nhưng ai mà không nuôi sống một đại nhân khẩu người, liên đới còn có trong nhà xích bốt dịch nha hoàn, hương lân lại đây mượn điểm mễ lương, cũng không có từ chối quá, không quan trọng lắm, chúng ta cần thận mà quá cuộc sống của chính mình là tốt rồi, triều đình sẽ quản thật bách tính."

Vân Tranh vừa mới ra khỏi miệng, một cái khác mập mạp thương nhân liền đem đầu tập hợp lại đây nhỏ giọng nói: "Các người đại khái còn không biết chứ? Cấm bờ sông trên ra quái sự, một ít người đánh cá ở cấm Giang Thượng đánh ngư, kết quả từ trong sông vớt trên đến một tên người đá, Thạch Đầu Nhân không biết ở trong sông trầm bao nhiêu năm,

Mặt trên mọc đầy rong, những kia người đánh cá đem Thạch Đầu Nhân trên người rong xóa sau khi, phát hiện mặt trên viết hai hàng tự, các người biết là cái gì không?"

Thấy người này nói thần bí, Vân Tranh cùng còn lại thương nhân lắc đầu liên tục, chớp tay thỉnh cầu cái tên này nói nhanh một chút, cái tên này đặc ý uống Vân Tranh cũng quá khứ nước trà, bán đủ cái nút lúc này mới nhỏ giọng nói: "Mặt trên chính là mất đầu, chư vị huynh đệ ngàn vạn lần đừng muốn lan truyền ra ngoài."

Ở mọi người cùng nhau gật đầu sau khi, cái tên này mới nói:, "Mạc đạo người đá một con mắt vật ấy vừa ra thiên hạ phản "

Nghe được câu này, người ở chỗ này cùng nhau hít vào một ngụm khí lạnh, sắc mặt trắng bệch, Vương Tiểu Ba, Lý Thuận hai người này cường đạo tạo phản, đem Thành Đô phủ người đều nhanh muốn giết sạch, vừa mới qua đi mấy chục năm a, trên điểm số tuổi lão nhân đều có thể rõ ràng nhớ tới ngay lúc đó thảm trạng, bây giờ Thành Đô phủ vừa phồn hoa lên, lại tới?

Tất cả mọi người hai mặt nhìn nhau, không tự chủ được đưa ánh mắt chuyển hướng những kia tụ bắt tay ngồi xổm ở người khác dưới mái hiên chờ thuê quỹ nghèo, thấy những người kia mắt không có biểu tình gì nhìn mình, không khỏi đánh rùng mình, càng xem càng cảm thấy những người này thật giống không có ý tốt.

Tên Béo thương nhân e sợ cho không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, chỉ vào Thành Đô phủ trên núi nói: "Nếu như chỉ xuất hiện Thạch Đầu Nhân, chúng ta còn không cần quá lo lắng, nhưng là gần nhất trong núi Đông Lôi từng trận, hơn nữa thừa yên quan bị sét đánh, chúng ta Thành Đô phủ đây là tạo nghiệt a, người xem một chút bên ngoài tuyết lớn, rơi xuống bao nhiêu ngày, mười một ngày, tuy nói một trận có, một trận không, nhưng là chư vị ca ca, ngoại trừ Vân tiểu đệ là mới tới, chúng ta cái kia một không phải ở Thành Đô phủ ở vài đời người? Gặp lớn như vậy tuyết sao?"

Mọi người mặt bắt đầu xanh lên, nhát gan điểm đã bắt đầu run.

"Không quan trọng lắm, vĩnh hưng quân ngay ở lân cận, những kia quỹ nghèo môn không dám gây sự... ." Một thương nhân bạch mặt cho mọi người tiếp sức.

Vân Tranh mặt lập tức đổ hạ xuống, lắc tay nói: "Vị này ca ca, ngàn vạn, ngàn vạn, không dám tin vĩnh hưng quân a, bọn họ hiện tại ngoại trừ có thể biểu diễn một hồi trĩ hí, còn có thể làm gì?"

Ngài mấy vị đều biết, tiểu đệ chính là từ Đậ Sa Huyền thiên tới được, tại sao thiên lại đây, còn không phải là bởi vì Đậ Sa Huyền phát sinh dân biến, vì ấu đệ an nguy, tiểu đệ thực sự là không dám ở lại Đậ Sa Huyền mới chuyển tới Thành Đô phủ, các ngài không biết a, loạn dân công phá Đậ Sa quan, đem trong thành người nhanh giết sạch rồi, tiểu đệ là đoàn luyện a, mang theo hương dân tiến vào Đậ Sa quan, cái kia cảnh tượng thảm không nói nổi a, đầy đường người chết, tốt hơn một chút phụ nhân liền thân thể trần truồng chết ở trên đường cái, tiểu hài tử cũng bị tươi sống ngã chết, vì cái này, tiểu đệ rờng rã làm hơn một tháng ác mộng.

Cũng bệnh nặng một hồi a. Hơn 200 vĩnh hưng quân, đi tấn công tặc thủ, tử thương nặng nề, nếu không là bách tính hỗ trợ, những kia vĩnh hưng quân quân tốt thí dùng không đỉnh, tặc nhân chạy sạch, mới đưa tay hỏi chúng ta đòi tiền, nói là cáo quân tiền... ."

Theo Vân Tranh đem Đậ Sa quan thăm trạng từng cái đạo đến thời điểm, mần quán trà người giàu có cũng lại không một người có thể cười được, Đậ FamNqBpJ Sa quan việc những người này vẫn là biết đến, làm ra vào Đại Lý quốc môn hộ, chỉ cần là phú thương đều cùng nơi đó có ngàn vạn tia quan hệ, cho nên đối với chuyện nơi đó biết đến rất tỉ mỉ.

Dân tóc rối bởi sinh sau khi xui xẻo nhất người là ai? Còn không phải là mình những này phú hộ a, người nghèo đều đi tạo phản, vừa nghĩ tới Vân Tranh miêu tả cảnh tượng, đang cùng mình biết đến tình hình một xác minh, đại gia ngay lập tức sẽ hoảng rồi tay chân.

"Tiểu đệ là người trẻ tuổi, năm không được chủ ý, vậy thì hương đi Lục gia lão tổ tông thỉnh giáo năm cái chủ ý, làm tộc tế, lão nhân gia người không thể nhìn tiểu đệ mặc kệ a, chúng ta Thành Đô phủ, chỉ có lão nhân gia người bình an vượt qua Vương Tiểu Ba, Lý Thuận chi loạn. Nhất định sẽ có chủ ý."

Vân Tranh nói xong những câu nói này, chạy đi liền đi, vút tạt trên bàn tiền đồng liền mấy đều không mấy.

Vân Tranh vừa đi, những khác phú hộ cũng không tâm tư uống bốn, cúi đầu ủ rũ chấp tay chia tay, cũng không biết là ai hô một tiếng nói: "Việc này vẫn đúng là chỉ có xin mời Lục Ông giúp đỡ đại gia nắm cái chủ ý, huynh đệ vậy thì đi đến nhà báai phỏng."

Vân Tranh ngồi ở trong xe ngựa hơi xốc lên xe ngựa mảnh nhìn ra phía ngoài, quả nhiên như hẩn suy nghĩ, những người kia đã đi lại vội vã các về cái nhà, còn có một chút chính đang hưởng ngoài thành đi, cười lừa, ngồi xe đều có.

Hơi nhắm hai mắt lại, một lần một lần suy nghĩ lần này cách làm lỗ thủng, cho tới bây giờ, vẫn không có lộ ra sơ sót, nếu những kia các phú thương có thể làm giàu bất nhân, vậy thì đừng trách dân chúng gây sóng gió, Vân Tranh rất tự nhiên đem mình tính tới dân chúng trong hàng ngũ đi tới, không quản lý mình nắm giữ bao nhiêu tiền tài, hẩn vẫn như cũ cố chấp cho là mình chính là một dân chúng.

Khủng hoảng Chúng Tử đã trông xuống, hiện tại cũng chậm chậm chờ đợi bọn họ lên men, trưởng thành, cuối cùng thành thực kết quả, người cảm tình là yếu đuối, mà cảm giác an toàn là người Trung Quốc từ xưa tới nay liền cần cù để cầu, hiện tại nắm cảm giác an toàn dưới dao găm, không biết những này vừa đến lợi ích giả có thể rất đến khi nào. ww uukanshu. net

"Hầu tử, Thương Nhĩ thúc bọn họ trở về rồi sao?"

"Trở về, vừa nãy Hàm Ngưu đi Linh Tê các thời điểm nói cho ta, mang về thật nhiều con mồi, phu nhân chính ở nhà phân loại sắp xếp, chuẩn bị lột da sau khi liền nắm lửa than huân, phơi khô sau khi dự trữ lên."

Vân Tranh gật gù, Thương Nhĩ bọn họ đi rồi, cười lâm nhất định phải lưu lại bảo vệ Vân gia hỏa dục khổ, cái này cũng là cười lâm chức trách của

chính mình, mỗi ngày đếm một số lần lượng là hẳn nhất định phải làm ra sự tình.

Vân Tranh không cảm thấy dân chúng tạo phản có cái gì không đúng, không cơm ăn, phải chết đói, không tạo phản lẽ nào sẽ chờ tươi sống chết đói? Sự tình đến trên đầu mình, Vân Tranh cảm giác mình sẽ làm càng thêm quá đáng. Hẳn xưa nay liền không phải thuận dân!

Lời đồn thường thường so với tin đồn còn nhanh hơn, làm Vân Tranh đi Bành xuân tiên sinh nơi đó quay một vòng, tham nhìn một cái lão nhân gia, khi về đến nhà, cười lâm đã vỡ trang đầy đủ, làm gián điệp bí mật, hẳn nhất định phải tra xét đến cả sự kiện căn nguyên, này phi thường trọng yếu.

Tạo phản mấy cái dấu hiệu đã hoàn toàn có rồi, người đá, phiệt nói, thiên tai, bây giờ Thành Đô phủ dưới cái nhìn của hẳn đã nguy như chông trướng, vừa nghĩ tới Vương Tiểu Ba cùng Lý Thuận, trong lòng hẳn liền hoảng loạn lợi hại, Thục trung người có tạo phản truyền thống.

"Sự tình chuyển tiếp đột ngột, vạn phần nguy cấp, ta đã đem tin tức truyền đạo đi ra ngoài, những ngày qua người ghi nhớ kỹ, ghi nhớ kỹ không muốn sai lầm, gián điệp bí mật sẽ hoành hành Thành Đô, có thể không xuất gia môn liền không nên ra khỏi cửa."

Cười lâm dặn Vân Tranh hai câu, liền vội vã ra Vân gia cửa lớn.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Cuối Cùng 1 Cọng Cỏ

Lục Ông yêu cầu người nhà họ Vân toàn bộ chuyển tới nhà hãn rừng đào trong biệt viện đi trụ, Bành Lễ tiên sinh cũng phải cầu Vân Tranh mau mau trốn đến cấm giang trong thư viện đến, đều bị Vân Tranh từng cái khước từ, cố chính là mình cần chăm sóc rất nhiều người, không thể đi thẳng một mạch, lý do phi thường địa cao thượng.

Tuyết lớn chỉ cần nhiều dưới một ngày, nguy cơ liền trở nên nguy cấp một phần, đối với tuyết lớn không có bao nhiêu kinh nghiệm Thành Đô người chợt phát hiện, tuyết ngừng sau khi mới là phiên toái lớn, Thái Dương ở mãi liệt địa chiếu rọi, trên mặt đất nhưng càng ngày càng lạnh giá, đợi được lạnh vụ sau khi thức dậy, Thành Đô phủ đông chết người sự kiện liền không thể tránh khỏi đến.

Đông chết người kỳ thực không nhiều, phần lớn đều là chút không nhà để về giả, nhưng là sáng sớm bọn nha dịch kéo xe đẩy tay từ đầu đường cuối ngõ hướng về xe đẩy tay trên vút thi thể tình hình, xem lòng người bên trong phát lạnh.

Chờ đến quan phủ phát hiện chuyện như vậy sẽ kích thích đến càng nhiều người, đối thành lúc hừng sáng kiểm tử thi thời điểm, lúc này đã muộn, toàn bộ Thành Đô phủ đều bao phủ đang sợ hãi mây đen bên trong.

"Bắt đầu người chết!" Cười lâm mặt so với bên ngoài hàn vụ còn muốn âm lãnh mấy phần.

"Ngày kỳ thực không nghiêm trọng chứ, ta xem qua địa phương chí, Thành Đô phủ hàng năm đều có hàn vụ giáng lâm, Khởi hàn vụ thời điểm đều sẽ đông chết người, tỷ như năm trước thì có cương thi mười sáu cụ."

Vân Tranh đem một bát cháo nóng đưa cho cười lâm, còn dặn dò tịch nhục cho cười lâm một lần nữa cái kia một đôi đũa đủ dày ủng đến, cái tên này cũng không biết chạy bao nhiêu đường, bảy, tám thiên thời gian, một đôi giày liền chạy nát bét, ngăm đen trên chân cũng đã nổi lên nứt da.

Cười lâm uống xong cháo nóng, rên rỉ một tiếng, từ góc tường níu qua một vò rượu, hương về trong bát cháo rót một chén, ngửa cổ một cái liền uống sạch sành sanh, thả xuống bát nghi hoặc đối với vân tranh nói: "Rất kỳ quái, lần này họa loạn cũng không biết là ai ở dẫn dắt, ta một đường truy tra, đều là không tìm được manh mối, cái kia mò trên người đá đến người đánh cá. Dĩ nhiên không có người thấy, không có ai nhớ tới người đá từ trong sông mò tới cảnh tượng, thế nhưng mỗi một cái gặp người đá người đánh cá đều lời thề son sắt nói quả thật có một người như vậy. Hơn nữa mười người trong miệng có thể nói ra mười loại dáng vẻ, trong núi Đông Lô. Cũng không tìm được bất kỳ tin tức hữu dụng, mặt sau lũ lượt kéo đến tuyết lớn đem hết thấy dấu vết che lấp không thấy hình bóng,

Bần đạo phỏng chừng những người này đều là lòng mang ý đồ xấu giả, bây giờ dĩ nhiên ẩn núp đi, chờ đợi sự tình phát triển đến hết thuốc chữa trình độ sau khi lại vung cánh tay lên một cái lập tức người theo sẽ chen chúc mà tới.

Năm nay đã đông chết bách mười người, chúng ta biết đây là hàn vụ tạo nghiệt, nhưng là bách tính không biết bọn họ sẽ cho rằng là chết đói. Quan phủ kỳ thực đã cho những người này phân phát một điểm lương thực, có người đông chết, bên người lương thực trong túi còn có lương thực. Khủng hoảng, hiện tại Thành Đô phủ vấn đề lớn nhất chính là khủng hoảng."

Tịch nhục cho cười lâm đem ra bông úng. Cười lâm phúng ở trong tay thở dài một hơi, trở về đến phòng của mình nghỉ ngơi, những ngày qua không ngừng nghỉ vất vả, đã đem hẳn một muốn chết rồi.

Tịch nhục ngẩng đầu nhìn thiếu gia nhà mình lo lắng hỏi: "Thành Đô phủ sẽ xuất hiện hay không dân loạn a thiếu gia,

Chúng ta Fppm6q3j vừa ổn định lại. Nếu như phát sinh dân loạn, cướp đi chúng ta lương thực, những kia phụ nhân đều sẽ chết đói."

Vân Tranh áy náy nhìn tịch nhục nói: "Sẽ không, sẽ không a, nếu như những thương nhân kia tâm đúng là Thiết Thạch làm vậy hãy để cho dân loạn sớm một chút đến đi. Nhiều tiền chỉ có thể chứng minh người giàu có, không thể nói rõ người có thể tổn hại cuộc đời hẳn chết."

Tịch nhục nghe không hiểu Vân Tranh, rất mê hoặc đi tới Lục Khinh Doanh nơi đó, chuẩn bị hỏi một chút phụ nhân có phải là mình Bạch thiếu gia nói, vân tranh lại một lần nữa đi vào hàn trong sương, tay vừa duỗi ra đi, liền băng hàn thấu xương, như vậy hàn vụ trước đây ở Đậu Sa trại gặp được, đến nay còn nhớ tự mình ôm Vân Nhị bao bọc phá chắn run cảnh tượng.

Gian nan lắc đầu một cái, Trung Quất bách tính kỳ thực là hiền lành nhất, cũng là tối cần lao, chỉ cần có phần cơm ăn sẽ đối với kẻ thống trị vô cùng cảm kích, vụ tai nạn này xa xa không đạt tới tạo phản trình độ, bởi vì không có nông dân gia nhập, bọn họ năm ngoái thu hoạch không có chịu đến bao lớn tổn hại, vì lẽ đó trong nhà lương thực miễn cưỡng đủ hẳn ăn được cái kế tiếp sản lương mùa.

Không có nông dân tham dự tạo phản, là không làm nên chuyện, Vân Tranh lần này chỉ muốn tạo một giả tạo bức bách quan phủ cùng phủ thương bắt đầu bán lương thực, bây giờ nhìn lên, những người này tâm so

với Vân Tranh dự liệu muốn ngành nhiều lắm, nếu như không có tiến một bước bức bách, bọn họ sẽ không có bất kỳ buông lỏng.

Thành Đô phủ có bán dầu hỏa, nhà nghèo khổ đều là đem ra đốt đèn dùng, khói dầu rất lớn, Vân gia cũng có, là xưởng bên trong dùng, ép hương liệu thời điểm làm thành cây đuốc, phi thường nại thiêu.

Vân Tranh đem những này chất lỏng màu đen cất sau khi, được bảy, tám chiếc lọ nhạt chất lỏng màu vàng, không thể nói được là xăng vẫn là dầu hỏa, nói chung, Vân Tranh biết một chút, vật này đốt sau khi không cần hạt cát căn bản là điểm không được.

Diên thời trang trí không làm khó được Vân Tranh, hương đầu gặp phải quặng KNO_3 thời điểm sẽ có sáng sủa hóa điểm sinh thành, sáu cái canh giờ là cực hạn...

Trương gia bán lương thực bên trong bắt đầu pha hạt cát, đây là hạo hai nói cho Vân Tranh, nhà hãn lương thực trong phòng kho đã có thật nhiều lương thực lẫn lộn được rồi hạt cát, hàn vụ thối lui sau khi liền dự định bắt đầu buôn bán.

Vốn là trong lòng còn hồ thẹn Vân Tranh nghe đến mấy câu này sau khi, chỉ có một điểm hồ thẹn ngay lập tức sẽ biến mất rồi...

Liền Trương gia lương khố bắt đầu cháy, hỏa điểm lớn vô cùng, từ bắt đầu phát hiện yên vụ đến hỏa thế lớn lên thời điểm, liền một thời gian uống cạn chén trà đều không có, mà cháy thời gian ngay ở Trương gia dự định mở cửa doanh nghiệp thời gian.

Lương thực không thể bị hỏa thiêu đi a, chen ở trường cửa hàng bên ngoài bách tính mang theo đủ loại lọ chứa bắt đầu cứu hỏa, nhiều người sức mạnh lớn, hỏa bị tiêu diệt, người nhà họ Trương vô cùng cảm kích, chường quỹ đang chuẩn bị nói hai câu cảm tạ, một tên tráng hán đi ra, dùng chính mình vại nước xếp vào tràn đầy một dũng chen lẫn đốt cháy khét gạo lúc

lượng thực đối với không hiểu ra sao chưởng quỹ nói: "Ngài không cần cảm tạ, nếu là bọn lão tử cứu nhà người kho lúa, lão tử lấy đi một đũng gạo không tính chiếm tiện nghi của người."

Sau khi nói xong xoay người liền đi, chưởng quỹ vừa muốn ngăn cản, liền phát hiện mới vừa rồi còn đang giúp chính mình cứu sống bách tính, đều ở vô cùng phấn khởi địa trang gạo, mỗi người đều nói đây là chính mình cứu hoá thù lao.

Sau đó hiện trường liền rối loạn, mặc kệ là cứu hoá, vẫn không có cứu hoá, đều sẽ nói một câu cảm Tạ chưởng quỹ, sau đó liền bắt đầu cướp năm chính mình cái kia một phần lương thực.

Nha dịch chạy tới thời điểm, đối mặt đã rơi vào điên cuồng đám người không có bất kỳ biện pháp, chỉ có thể trơ mắt nhìn một hồi không có bất kỳ trật tự cướp đoạt ở chính mình dưới mí mắt phát sinh.

Chưởng quỹ âm thanh thê thảm lại như là thất lạc tiểu con trai mẫu lang, phần nộ tiến lên muốn ngăn cản những này điên cuồng giặc cướp, cũng không biết là ai đẩy hẳn một hồi, chưởng quỹ bẹp một hồi liền té lăn trên đất, lập tức liền có một con chân to giẫm thân thể hẳn hướng về sau lưng kho lúa vọt tới.

Chưởng quỹ bắt đầu còn có âm thanh truyền tới, dần dần mà theo đạp ở trên người chân to càng ngày càng nhiều, máu tươi dường như dòng suối như thể từ trong miệng phun ra ngoài, hẳn lại bị tươi sống giẫm chết...

Triệu tri phủ mang theo vĩnh hưng quân chạy tới thời điểm, Trương gia kho lúa đã kinh biến đến mức trống rỗng, trên đất đâu đâu cũng có rải rác gạo lức. Cùng đốt cháy khét gỗ, đương nhiên còn có chưởng quỹ bộ kia chết không nhắm mắt thi thể, Triệu tri phủ bi thương giữa mặt lên trời hét dài, sau đó như chặt đinh chém sắt đối với thư lại hạ lệnh.

"Truyền lệnh xuống, nói cho những kia lương thương, thật sự nếu không dựa theo thu sơ giá cả lượng lớn bán lương thực, quan phủ đem vô lực bảo đảm bảo vệ bọn họ, từ từ mai, thường bình kho không lại hạn chế bách tính mua lương thực, thế nhưng cần bên trong chính mang đội, liền nhau trong lúc đó hồ bảo đảm, bảo đảm nhà nhà đều có thể mua được lương thực..."

Thái Dương sưởi ba ngày, hàn vụ rốt cục biến mất, hiếm thấy có một ngày tháng tốt, Vân Tranh cùng Lục Khinh Doanh chính đang phía trước cửa sổ một bên hưởng thụ sau giờ ngọ ấm dương một bên chơi cờ.

Lục Khinh Doanh tuy rằng kiêu mị, thế nhưng dưới Khởi kỳ đến nhưng dứt khoát hẳn hoi, thích nhất cướp giết, Vân Tranh kỳ phong vẫn bình thản không có gì lạ, làm Lục Khinh Doanh nỗ lực chặn giết đi Vân Tranh một con rồng lớn sau khi, lại phát hiện Vân Tranh đã đem lúc trước rải rác địa bàn tiểu không dấu vết liên tiếp thành một đám lớn, Lục Khinh Doanh lúc này mới không ngừng bắt đầu diện tích, đáng tiếc, có thể sử dụng địa phương đã rất ít, lúc trước chặn giết đi cái kia đại Long cư có địa bàn, cũng ở tranh mục đích thời điểm tổn thất không ít.

Vân Tranh đem cuối cùng một con cờ lạc trên bàn cờ, sau đó hay dùng tay không mặt xoa một chút tay nói rằng: "Không nghi ngờ chút nào, ta thắng, phu nhân lần này có lời gì nói?"

Lục Khinh Doanh tức giận bất bình ném quân cờ nói: "Người chơi xấu! Hai quân giao chiến, người không phải đường đường chính chính tác chiến, mà là đang không ngừng mà xâm chiếm địa bàn, cùng người chơi cờ là nhất vô vị!"

"Chơi cờ chính là xem ai cuối cùng chiếm lĩnh địa bàn nhiều, mà không phải xem ai giết chết quân cờ nhiều, người phu quân xưa nay đều không phải người tốt, vì đạt được mục đích không chừa thủ đoạn nào sự tình trường làm, chỉ cần cuối cùng mục tiêu đạt đến, ai sẽ đi để ý tới người dùng thủ đoạn gì, hưởng chi, phu nhân cặp môi thơm đều là như vậy thơm ngọt."

Vân Tranh bá đạo xách Lục Khinh Doanh đầu tầng tầng hôn xuống, nếu là thu tiền đặt cược, nhu tình mật ý cái kia một bộ liền miễn...

Thường thức cặp môi thơm, Vân Tranh liền sủy trên một bọc nhỏ lá trà đi tới Thành Đô thành, hai ngày nay trong thành rất náo nhiệt, đâu đâu cũng có mua lương người, trên mặt đường rộn rộn ràng ràng, trên mặt đường lương thương tuy rằng vẻ mặt đưa đám đang bán lương, ww uukanshu. net thế nhưng giá cả nhưng được vững vàng khổng chế ở đầu thu trình độ.

Trong quán trà rất nhiều người, thật nhiều người giàu có đều là đến trên mặt đường xem buôn bán, chỉ cần người đi trên đường khuôn mặt tươi cười so với khóc tang mặt nhiều lắm, trong lòng bọn họ liền có thêm một phần an ủi, không ai đồng ý hoạt thành lão Trương kết cục, không chỉ người chết vô ích, còn hạ xuống một làm giàu bất nhân tên tuổi, thời điểm chết trên người đâu đâu cũng có vết chân, ngũ tạng lục phủ đều bị bước ra đến rồi.

Vân Tranh vừa vào quán trà, chưởng quỹ liền lập tức tiến lên nghênh tiếp, Vân Tranh móc ra trong lòng ngực lá trà, đặt ở chưởng quỹ trong tay, an vị đến chính mình đã sớm dự định tốt vị trí.

Mới vừa mới vừa ngồi vững, thì có người vẩy lên đến nhỏ giọng nói: "Nghe nói chứ? Lão Trương gia này thanh hỏa kỳ thực chính là Tri Phủ phái người thả, chỉ có chết một lương thương, lão nhân gia người mới thật hạ lệnh mệnh lương thương môn mở cửa, cũng chỉ có như vậy mới sẽ không có lời quan cáo trạng."

Vân Tranh kinh ngạc nói: "Không thể nào, Triệu tri phủ ở Thục trung nhưng là có thanh danh nha, lần này ra nghiêm lệnh, chính là cứu vạn dân với thủy hỏa a, người xem một chút trên mặt đường những quý nghèo này cao hứng thành hình dáng gì."

Vị này phi thường thông thạo từ Vân Tranh trong ấm trà hướng về chính mình trong ly thêm đầy nước trà nói: "Người tuổi còn nhỏ, lòng người có

bao nhiêu hắc căn bản liền không biết, mấy ngày trước hạp ký đầy đường
thời điểm..."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Đoạn Hồng Cố Sự

Chỉ chốc lát, Vân Tranh ấm trà liền hết rồi, chưởng quỹ thay đổi hai nước đong sau khi, liền một lần nữa rót một bình trà lại đây.

"Vân tiểu đệ, người có như vậy trà ngon diệp, vì sao không đem ra buôn bán a? Ca ca ta chính là làm lá trà chuyện làm ăn, không bằng người ra bí phương, còn lại ca ca ta bao hết, lợi nhuận một nửa người xem coi FpTvxchC thế nào?"

Vân Tranh nhếch lên ngón tay cái nói rằng: "Nhân huynh cao kiến, làm ăn này đương nhiên là có làm, nhưng là hiện tại không được, triều đình ở dùng loại trà này diệp đổi chiến mã, quốc sự trước mặt, chúng ta phát tài kế hoạch chỉ có sau này đặt đặt."

Tên Béo bỗng nhiên tỉnh ngộ gật gù, cũng nhếch lên ngón tay cái khích lệ nói: "Thì ra là như vậy, không trách như vậy đồ tốt dĩ nhiên không có lan truyền ra ngoài, Vân tiểu đệ một lòng vì nước, ca ca ta khâm phục khâm phục!"

Vân Tranh một câu nói đem những kia dã tâm bưng bưng gia hòa ý đồ xấu bỏ đi đi, cái gì chuyện làm ăn chỉ cần dính lên quốc sách, sẽ không có người dám có ý đồ, vạn nhất hỏng rồi quốc sách, kết cục của bọn họ thế thảm không thể miêu tả.

Đoạn Hồng đứng quán trà dưới mái hiên, trong mắt tất cả đều là mê vẻ nghi hoặc, không biết nguyên nhân gì, Đoạn Hồng luôn cảm thấy chuyện này lại là Vân Tranh tác phẩm, hãn cùng cười lâm không giống nhau, cười

lâm là người xuất gia, tuy rằng cất bước ở trên giang hồ ăn gió nằm sương, thế nhưng đối với hương dân lý giải kém xa tít tắp Đoạn Hồng như vậy rõ ràng.

Từ vừa mới bắt đầu Đoạn Hồng liền cho rằng Thành Đô phủ không thể xuất hiện tạo phản sự tình, phú nhân môn hay là cho rằng Thành Đô phủ có tạo phản truyền thống, Đoạn Hồng nhưng cho rằng, lần trước tàn sát, đã đem các hương dân tạo phản dùng khí bỏ đi rơi mất.

Hắn cùng Vân Tranh cái nhìn là nhất trí, chỉ cần nông dân không đứng lên tạo phản, chỉ dựa vào trong thành chức công, không nổi lên được sóng lớn, thế nhưng, hắn vẫn như cũ bị Trương gia lương điểm thăm kịch cho dọa sợ. Đợi được hắn nhìn thấy Tri phủ đại nhân liêu mạng ra lệnh sau khi, trong đầu của hắn bỗng nhiên có một rõ ràng khái niệm, dứt rời tuyến bị hắn từng cái từng cái xuyên kết hợp lại, cuối cùng đem đầu mâu chỉ về Vân Tranh.

Trong lòng hắn mâu thuẫn cực kỳ, làm Bộ Khoái. Vân Tranh cách làm cũng không hợp Thiên Lý, cũng không phù hợp pháp lệnh, thế nhưng một mực phi thường phù hợp ân tình.

Một hơi một tí đem tạo phản chuyện như vậy đem ra làm việc người không thể nghi ngờ là Đại Tổng tử địch, xuất thân ở Bộ Khoái thế gia Đoạn Hồng nên dũng cảm đứng ra đem như vậy đại gian đại ác người bắt tới mới đúng, quay đầu lại nhìn thấy trên mặt đường những kia bách tính gánh lương thực lộ ra khuôn mặt tươi cười, chuyện như vậy bất luận làm sao đều làm không được.

Nhìn thấy Vân Tranh ngồi ở trong quán trà cùng người khác bàn luận trên trời dưới biển. Đoạn Hồng âm u rời đi quán trà, chăm chú đai lưng của chính mình, đem này thanh eo đao chính một hồi, liền đi hướng về phía hoa trước nhai, hắn dò xét địa vực từ Hoán Hoa Khê dời đi đến nơi này, không phải là bởi vì bộ đầu đột nhiên đối xử tốt với hắn lên. Mà là bởi vì hoa

trước nhai hiện tại là rất thích tàn nhẫn tranh đấu giả tụ tập địa phương, đã có ba cái Bộ Khoái không minh bạch chết ở chỗ này.

Đoạn Hồng không sợ, phản mà cao hứng phi thường, bởi vì Linh Tê các liền ở ngay đây, mỗi khi chính mình ngửa đầu xem trên lầu thời điểm, trong lòng tổng là phi thường ngọt ngào.

Mặt trời lặn thời điểm, Đoạn Hồng về đến nhà. Bồi tiếp lão mẫu ăn một bữa cơm, trong nhà hiện tại phi thường tiết kiệm, một ngày chỉ ăn hai bữa mà thôi, đặc biệt là như vậy tai năm, mẫu thân chỉ là nhịn hỗn loạn.

Thấy mẫu thân bát ăn cơm chỉ có nước dùng, mà trong bát của chính mình nhưng là bán bát gạo, Đoạn Hồng đem cháo trong chén đổ về trong nồi, dùng sức giã mấy lần, lúc này mới lần nữa tân trang hai bát chúc.

"Hồng nhi a, người buổi tối còn muốn đi ửng kém. Ăn không đủ no sao được, nướng một hồi liền ngủ, ăn được nhiều cũng là lãng phí." Lão phụ nhân một bên húp cháo một bên oán giận Đoạn Hồng.

Đoạn Hồng nhú mày một cái nói: "Trước đó vài ngày không phải cho ngài mười lượng bạc sao, ngày hôm nay lương giới rơi xuống, ngài nên lại đi dự trữ một ít lương thực mới đúng."

Ngài đều là bị đói, đối với thân thể không tốt."

Nhắc lên cái kia mười lượng bạc, lão phụ nhân khắp khuôn mặt là ý cười, cười nói: "Này còn cần người nói, vì là nướng đem trong nhà rải rác tiền, còn có trước đó vài ngày chức vải bố đổi tiền, toàn bộ mua thành gạo lức, người xem một chút, tràn đầy hai đại vại đây, đủ mẹ con chúng ta ăn được năm tháng, cái kia mười lượng bạc cũng không dám động."

Vì là nướng dự đoán ở đây đặt mua một bộ sân, người sớm nên cưới vợ, số tiền này đều có tác dụng lớn nơi cũng không dám tùy tiện chà đạp."

Nghe được mẫu thân nói như vậy, Đoạn Hồng có một sát na thất thần, trong tai vang lên cái kia thủ cảm động (mỹ nhân ca), có điều hẳn rất nhanh sẽ tỉnh lại, lắc đầu một cái, uống một hớp cạn trong bát cháo loãng, cùng mẫu thân lên tiếng chào hỏi, liền treo lên eo đao kéo dài cũ nát cửa phòng đi ra ngoài, việc này, đã là tình đầu đầy trời.

Đoạn Hồng ở trên đường nỗ lực muốn đem sống lưng của chính mình thẳng tắp, đơn bạc quần áo không đủ để ngăn chặn lạnh giá, thế nhưng hẳn vẫn còn đang kiên trì, lại chỗ khác có thể hèn mọn, hẳn từ không muốn ở hoa trước nhai hèn mọn. Mẫu thân đã nói, thẳng tắp sống lưng người mặc kệ quần áo cỡ nào cũ nát, vẫn như cũ là cá nhân, người liền muốn đỉnh thiên lập địa mới được.

Trương gia lương điểm bị tranh mua, dẫn tới Thành Đô phủ người giàu có vẫn như cũ vô cùng sốt sắng, gia gia trên đầu tường đều mang theo tức chết phong đăng, tình cờ còn có chó sủa âm thanh truyền tới.

Hoa trước nhai không lâu lắm, chỉ có nửa dặm, qua lại đi rồi ba chuyến sau khi, Đoạn Hồng buổi tối uống này điểm chúc liền biến mất hầu như không còn, trong bụng ùng ục ùng ục đang vang lên, có điều đôi này : chuyện này đối với Đoạn Hồng tới nói không coi là cái gì, từ nhỏ đến lớn đói bụng quen thuộc.

Liền, hẳn lại một lần nữa chăm chú đai lưng, ôm eo đao dựa vào ở một cái âm u bên trong góc, nhìn Linh Tê các trên huy hoàng đèn đuốc mơ tưởng viễn vông, trong mấy ngày nay Linh Tê các chuyện làm ăn rất thâm đạm, đã có một trận không nghe thấy cái kia tươi đẹp tiếng ca, đợi đã lâu, tiếng ca vẫn không có vang lên, mà người chung quanh gia đèn đuốc nhưng ở từng cái tắt.

Đoạn Hồng dự định lại đi dò xét một tuần, đợi được đánh càn đầu đà vang lên ba tiếng cái mõ thời điểm, liền dự định đi về nhà, hôm nay tuần tra nhiệm vụ coi như là xong xong rồi.

Vừa mới đi ra góc tối, trên đỉnh đầu một cánh cửa sổ bỗng nhiên mở ra, một giòn tan âm thanh truyền tới: "Này, tiểu Bộ Khoái, xem người ở đây giữ thời gian rất lâu, nơi này còn có ba cái cơm nắm tử người có muốn hay không?"

Nói xong không giống nhau : không chờ Đoạn Hồng từ chối, một Tiểu Tiểu bao vây liền ném đi, Đoạn Hồng cuống quít tiếp được, lại ngẩng đầu nhìn thời điểm lại phát hiện cửa sổ đã khép lại, chỉ có từng trận nữ tử hi thanh âm huyền não từ nơi nào truyền tới.

Đoạn Hồng cầm bọc nhỏ, bên trong cơm nắm tử vẫn là nhiệt, cũng không khách khí, mở ra sau khi liền Mỹ Mỹ bắt đầu ăn, mùi vị rất tốt, mặt trên còn tung một chút lớp đường áo, một hơi ăn đi hai cái, Đoạn Hồng đem còn lại một một lần nữa gói kỹ ôm vào trong lòng, để cho mẫu thân ngày mai làm điểm tâm.

Không biết tại sao. Đang nhìn đến cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn sau khi, Đoạn Hồng liền cảm thấy cả người toả nhiệt, cũng không biết là trong bụng có thực duyên cố, vẫn là những nguyên nhân khác, tim đập rất nhanh, vội vã đi tới bên giếng nước một bên, xách tới bán thùng nước, một hơi uống vào, lúc này mới cảm thấy thoải mái rất nhiều, cái mõ tiếng vang, đã canh ba ngày, cái kia cửa sổ hộ cũng biến thành đen, chơi đùa thanh cũng không có, màn đêm thăm thẳm, đến nên lúc ngủ.

Đoạn Hồng dự định lại dò xét một vòng liền về nhà, khi hẩn từ góc đường quải lúc trở lại, đột nhiên phát hiện, hai cái bóng đen chính đang hướng về Linh Tê các trên lầu bò, Đoạn Hồng rón ra rón rén đi vào căn thậ đem chính mình ẩn giấu ở âm u bên trong góc.

Muốn chờ đến tặc nhân leo lên sau khi, chính mình lớn tiếng đến đâu kêu to, như vậy vừa đến, tặc nhân liền chấp cánh khó thoát, Linh Tê các tay chân rất hung hãn, đây là Thành Đô phủ bách tính công nhận.

Phía sau truyen để hô hấp thanh, Đoạn Hồng trong lòng biết không được, đột nhiên hướng về bên cạnh tránh đi, một cái sáng như tuyết đao nhọn từ eo lặc nơi xẹt qua đi, Đoạn Hồng dùng cánh tay chặt chẽ kẹp lấy dao găm, tay phải khuất trừu đột nhiên về phía sau đánh tới, tập kích hấn người rên lên một tiếng, ném xuống dao găm, một cái thùng nhỏ tử ở Đoạn Hồng trên cổ lặc quá khứ, xoay chuyển thân thể liền dự định bối lộn chết, một khi bị dây thùng ghìm lại cái cổ, để người ta công lấy lắc mấy lần, sẽ miễn cưỡng bị thùng nhỏ tử cắt đứt yết hầu, cũng may Đoạn Hồng cơ cảnh, đưa tay lót ở trên cổ, tế gân bò bện thành dây thùng dao găm bình thường cắt tiến vào Đoạn Hồng bàn tay, Đoạn Hồng giơ chân lên dùng sức ở trên tường đập một cái, vọt tới trước sức mạnh nhất thời liền đem hai người đồng thời ngã chống vó, tránh thoát thùng nhỏ Đoạn Hồng dù muốn hay không rút ra bản thân đoán đao liền theo chính mình dưới sườn cắm xuống.

Một tiếng hét thảm, ở yên tĩnh trường trên đường có vẻ đặc biệt to rõ, lúc này không phải thư giãn thời điểm, Đoạn Hồng đem dao găm tàn nhẫn mà toàn bộ trát tiến vào, đồng thời dùng sức vận vẹo, hấn muốn cho cái này tặc nhân bởi vì đau đớn gọi đến lớn tiếng đến đâu một ít, hấn cổ họng vừa này đã bị thương tổn, đau đớn lợi hại.

Mắt thấy Linh Tê các đèn đuốc ở từ từ sáng lên đến, Đoạn Hồng rồi mới từ cái kia tặc nhân trên người bò lên, liên tiếp bốn đao liền cắt đứt tặc nhân gân tay gân chân, lúc này mới cảnh giác nhìn trên lầu.

Linh Tê các bên trong rộn rộn ràng ràng lên, ww uukanshu. net lầu ba cửa sổ mở ra, một trường điều trạng đồ vật bị ném đi ra, mượn trên tường tức chết phong đăng tản ra ánh sáng, Đoạn Hồng lại nhìn thấy cái kia khuôn mặt nhỏ nhắn, hét lớn một tiếng liền nhào tới, cũng may hấn ôm lấy cái kia sự vật, thay đổi lại rơi phương hướng, hướng về mặt bên xông ra ngoài.

Thân ở phía dưới Đoạn Hồng tầng tầng rơi trên mặt đất, cứng rắn mặt đất đụng phải hấn ngũ tạng sáu phổi đều đau đớn lên, tiếp theo cái kia trường

điều sự vật liền rơi vào trên bụng của hắn, Đoạn Hồng thật giống nghe thấy xương của chính mình gãy vỡ âm thanh, thế nhưng nằm ở vũ nhân cảnh giác, hắn ôm cái kia sự vật hướng một bên lăn ra ngoài.

Cương Dao chém vào hắn vừa nãy nơi ngã xuống à tia lửa văng khắp nơi, Đoạn Hồng buông tay ra bên trong chắn, nằm trên đất rút đao ra khỏi vỏ, nằm ngang chém đi ra ngoài, đóa một tiếng, eo đao chém vào tặc nhân chân nhỏ trước mặt cốt trên phát sinh nổ củi như thế âm thanh.

Mắt thấy tặc nhân bổ xuống Cương Dao liền muốn rơi vào trên cổ của mình, Đoạn Hồng lại một lần nữa phiên một thân, muốn lăn càng xa một chút, lại bị một sự vật chặn lại rồi, Đoạn Hồng quay đầu nhìn ra thời điểm, phát hiện một tấm hoa đào giống như mặt đỏ thắm giáp ngay ở trước mắt của chính mình.

Đoạn Hồng biết mình xương sườn gãy xương, vừa nãy cái kia mấy lần đã là mình có thể làm được cực hạn, mình bây giờ có điều là một con đờn làm thịt cừu con mà thôi, có điều thời khắc này, hắn thật giống không phải rất hoảng sợ, trong lòng thậm chí có chút thiết hi.

Cương Dao chậm chạp không có rơi xuống, hắn nghe được hạo hai phát sinh gào thét, đã sắc bén binh khí xé gió âm thanh, gánh nặng trong lòng liền được giải khai, đau đớn kịch liệt như thủy triều liền đem hắn nhấn chìm... (chưa xong còn tiếp. Nếu như ngài yêu thích bộ tác phẩm này, hoan nghênh ngài đến

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Lo Trước Khỏi Hoạ

Đoạn Hồng lúc tỉnh lại phát hiện eo lưng của chính mình trên quần đầy vải bố băng vải, gãy xương xương sườn cũng bị người đỡ thẳng vị trí, tuy rằng chỉ cần động đậy, liền chui tâm đau, Đoạn Hồng nhưng cao hứng phi thường, có thể sống bất luận làm sao đều nên cảm thấy vui mừng.

Nhìn họa hai cái kia phó bạch chói mắt rõ ràng nha, gian nan hỏi:
"Đường Đường cô nương khỏe không?"

Họa hai cười hắc hắc nói: 'Cũng thật là một kẻ đa tình Chủng Tử, cô nương nhà ta rất tốt, chính là sát phá điểm bì, may mà người phát hiện tặc nhân, bằng không cô nương nhà ta sẽ bị người ta bắt đi, Đường Đường hầu hạ một lúc lâu, vừa đi.'

"Tặc nhân là ai? Thế nào rồi?"

Nghe được Đoạn Hồng hỏi như vậy, họa hai cười càng thêm hài lòng, muốn vỗ một cái Đoạn Hồng vai, chợt nhớ tới đến hấn xương sườn gãy xương, vội vàng vỗ tới bắp đùi của chính mình trên, bốc lên ngón tay cái khích lệ nói: "Thân thủ khá lắm a, ba cái tặc nhân toàn bộ bị người cách giết, một trọng thương, chính là cái kia bị người đánh gãy tay chân gân gia hỏa nói Trương gia lương phô hỏa cũng là bọn họ thả, tối hôm qua nổi lên tà tâm đến đánh cô nương nhà ta tâm tư, kết quả mất tay, cầm ở trên tay của người, ba người kia thật không đơn giản, cầm mao con báo hầu dững, tái thiên điều hoa băng, hơn nữa địa lý quỷ mao tác dụng lớn, cái này đều là tội phạm a, người xem như là lập công lớn, phu nhân nhà ta tạ ơn ngài một

trăm quán tiền, tất cả đều là giao tử, liền ở trên thân thể người, cẩn thận chút, không nên bị người Thượng Quan lấy đi."

Đoạn Hồng khặc sang hai tiếng, muốn nói nhiều, thấy hạo hai quý đệ nhìn mình, không khỏi cười khổ nói: "Không nghĩ tới Đoạn Hồng cũng có dũng quan tam quân một ngày."

Sự tình đến một bước này, Đoạn Hồng chỉ có thể nhận công lao này, hẳn thậm chí tin tưởng chỉ cần mình thề thốt phủ nhận, chính mình Thượng Quan đến thời điểm nhìn thấy nhất định sẽ là thi thể của chính mình, thuyết pháp rất có thể chính là bị thương nặng không trùng trị.

Nhân gia đem mình cuối cùng một lỗ thủng cũng bù đắp, Triệu tri phủ hiện tại hy vọng nhất chính là hiện nay tình huống này, cho bán lương thực Trương gia một câu trả lời, động viên một chút đau lòng lương thương môn.

Hầu dừng, hoa bằng, mao tác dụng lớn này ba cái nổi danh hẳn tặc vừa vặn dùng để lấp kín lương thương môn miệng. Kích động gây sự tất cả đều là người xấu, hiểu biết chữ nghĩa Đoạn Hồng thậm chí có thể nghĩ đến Tri Phủ sẽ làm sao lợi dụng này ba bộ thi thể.

Bộ đầu đến rồi, cố gắng kết thúc hồng vài câu, khi biết Đoạn Hồng chuẩn bị đem hai bộ thi thể công lao còn đâu đại gia trên đầu, bộ đầu lần thứ nhất dùng nhìn thẳng nhìn một chút cái này tiểu Bộ Khoái, cười nói cho hẳn, hẳn từ khi vào chức tới nay chưa bao giờ lĩnh đến Hoa Hồng mặt trên cho phê hạ xuống, hơn nữa từ nay về sau hoa trước nhai sự tình chính là Đoạn Hồng định đoạt, bắt được một cự khẩu công lao cũng tuyệt đối sẽ không có người có ý kiến, lập tức liền sẽ có lượng lớn ban thưởng phát xuống đến. Xem như là phát tài.

Một đám Bộ Khoái cũng cười vui vẻ chúc mừng Đoạn Hồng rốt cục đưa tay làm tan mây thấy ánh trăng. Lòng tốt dùng cách cứu thương giơ lên

Đoạn Hồng chuẩn bị về nhà. Đoạn Hồng trên mặt mang theo nụ cười, ánh mắt cũng đang không ngừng tìm tòi, khi hần nhìn thấy tấm kia bởi vì sợ hãi mà trở nên trắng xám khuôn mặt nhỏ xuất hiện ở cầu thang chỗ ngoặt, trong lòng lại như là rót đầy mật đường. Đường Đường hướng hần lên lút vẫy tay thời điểm, Đoạn Hồng nụ cười trở nên càng thêm xán lạn,

Ngực phảng phất đều không như vậy đau.

Ngày hôm nay hần xem như là nhìn rõ ràng, muốn làm một tốt Bộ Khoái, nhất định phải so với đạo tặc càng thêm hung ác, cũng phải so với mình đồng liêu càng thêm giáo hoạt, đối với trí tuệ của chính mình, Đoạn Hồng xưa nay chưa từng hoài nghi, hai năm đắm trong lúc vô tình nắm thật chặt.

Hoa Nương ôm Đường Đường. Nhỏ giọng ở bên tai nàng nói chuyện: "Thế nào? Con gái, nữ tử hay là muốn dựa vào chính mình chứ? Chúng ta cũng có thể làm to sự, này ba cái cầu tặc đã giết ba cái Bộ Khoái, cái này tiểu Bộ Khoái xem như là cơ linh, có mấy người chúng ta không trêu chọc nổi. Thế nhưng quan phủ có thể chọc được, cái kia lão cầu, hiện tại e sợ chỉ muốn để cho mình thoát thân, nào dám có ý đồ với người, quan phủ truy tra nhất định sẽ thâm nhập xuống, dù cho Triệu tri phủ muốn che lấp, gián điệp bí mật ty người cũng sẽ không bỏ qua, cuối cùng bọn họ liền sẽ phát hiện cái này lão cầu trong nhà tận nhiên còn có tiền triều cự y quan, hần chính là muốn nói cũng nói không rõ ràng.

Chúng ta chẳng những có thể thoát khỏi chính mình cảnh khổn khó, cũng có thể cho Thành Đô phủ trừ một đại hại, vẹn toàn đôi bên a."

Đường Đường gật gù, nhìn Đoạn Hồng rời đi phương hướng tiếc hận địa nói: "Chính là đáng thương cái này tiểu bộ sắp rồi."

Hoa Nương cười khanh khách nói: "Một trăm quán có thể mua rất nhiều người tính mạng, thằng nhỏ ngốc, cậu của người đưa người bán cho ta thời

điểm, chỉ đòi hỏi tám quán tiền, chúng ta mệnh không đáng giá, lẽ nào mạng của người khác liền đáng giá hay sao? Hẳn đến cùng sống sót nếu như chết rồi như thế sẽ có một trăm quán tiền cho hẳn mẹ già, chúng ta nếu như muốn sống được được, tốt nhất không cần quan tâm đến mạng của người khác..."

Gián điệp bí mật ty hiệu suất rất cao, rất nhanh sẽ làm rõ Thành Đô phủ sự kiện ngọn nguồn, Thục quốc dư nghiệt thứ năm hải chính là dẫn đến Thành Đô phủ thần hồn nát thần tính kẻ cầm đầu, tuy rằng thứ năm hải ở gián điệp bí mật ty sưu kiếm ra Thục quốc triều phục sau khi lập tức uống thuốc độc tự sát, không có hỏi ra căn nguyên, thế nhưng chính chuyện này đã phi thường rõ ràng.

Rất đáng tiếc a, vụ án phá, lương thương môn liền không muốn tai giá rẻ bán lương thực, giá rẻ lương thực chỉ duy trì rỗng rã năm ngày, có điều có này năm ngày bước đệm, Thành Đô phủ thiếu lương thực đã rất lớn địa được giảm bớt.

Treo lơ lửng ở trên tường thành bốn bộ thi thể để tiến vào ra khỏi cửa thành người nơm nớp lo sợ, vân tranh đến xem hai về, làm sao cũng không có cách nào đem này bốn cái gia hỏa cùng mình làm ra sự tình liên hệ cùng nhau, có điều khi hẳn biết Đường Đường suất chút nữa bị người bắt đi sau đó, rất nhanh sẽ biết sự tình vì sao lại như vậy quái dị.

Hoa Nương đến Vân gia thời điểm, Vân Tranh đang suy nghĩ làm thế nào song chừng cơm, bởi vì đến nhà xưởng trên ăn cơm người càng hơn nhiều, xưởng đều sắp không chứa nổi. Những người này trong nhà có lương thực, nhưng là các nàng đối với Vân gia vẫn không tha thứ chuẩn bị ăn đồ.

"Thiếu mất mặt, thiếu bao nhiêu lương thực đi Linh Tê các đồng Lia, phụ nhân hài tử mà thôi, ăn nhiều hai cái cũng ăn bất tận người, người khác không biết, ta còn không biết người là bao lớn tài chủ."

Vân Tranh ngẩng đầu lên nhìn Hoa Nương nói rằng: "Người sau đó dùng kế thời điểm chủ ý không nên giết quá nhiều người, ta trước đây chính là như người như vậy làm, kết quả đã lâu đều không có ngủ chân thật, thứ năm hải cũng chính là một ác bá mà thôi, làm sao, tên kia ở đánh Đường Đường chủ ý?"

Hoa Nương gật gù, thở dài ra một hơi nói: "Tên kia muốn cho Đường Đường chuộc thân kiếm về gia sản gia kỹ, nếu như ta không đáp ứng hẳn liền muốn triệt cổ, còn nói muốn ta ở Thành Đô phủ không thể đặt chân, nếu hẳn muốn chết, vậy thì đi chết đi."

"Nói như vậy ta lần này đều bị người cho lợi dụng?"

"Rác rưởi lợi dụng một chút mà thôi, người là muốn buộc lương thương phát thóc, ta là muốn giải trừ tự thân phiền phức, còn giúp người bỏ khuyết lỗ thủng, không cảm tạ ta còn nói như vậy."

Vân Tranh vút trong tay tráo ly nhìn Hoa Nương nói: "Ta dự định để lương thương vĩnh viễn giá rẻ bán lương thực, kết quả người này gặp lại đấng, giá rẻ lương thực chỉ bán năm ngày, hiện tại lương thực giá cả lại trướng đi tới."

Hoa Nương khanh khách cười nói: "Ngũ ngày đầy đủ Thành Đô người truân lương. Mua được sẽ mua, mua không nổi như thế mua không nổi, bây giờ thiên khí chậm rãi trở nên ấm áp cùng, rất rõ ràng, đến đầu xuân sẽ bình thường, lương thương môn giá cả ban không được mấy ngày, chỉ cần không nữa Hạ Tuyết, nên bọn họ lo lắng tồn kho lương thực, Thực trung xưa nay đều là đem lương thực ra bên ngoài vận, rất ít hướng về tiến vào vận, năm nay nhưng là có rất nhiều lương thực muốn vận tiến vào Thực trung, tất cả đều là quan lương, nếu là quan lương, sẽ không có tăng giá đạo lý, vì lẽ đó lương thương môn lương thực chứa đựng càng lâu, liền càng là chịu thiệt."

Hơn nữa lần này Thành Đô mọi người nhìn rõ ràng lương thương môn sắc mặt, người trên đường phố đi xem xem, tiểu hài tử đi qua lương điểm đều sẽ hưởng bọn họ nhỏ nước miếng, ăn tương quá khó coi."

Lục Kinh Doanh bưng nước trà đi tới, thấy Vân Tranh còn ở mua bán lại làm sao mới có thể sử dụng ít nhất gạo chừng ra càng nhiều cơm, liền che miệng cười nói: "Phu quân, ngài vẫn là đừng làm, từ những này phụ nhân ngoài miệng khu lương thực có thể không phù hợp ngài người lương thiện tên tuổi."

Vân tranh lắc đầu một cái nói: "Ta tình nguyện bọn họ hiện đang mắng ta, cũng không muốn bọn họ tương lai chết đói, người cùng Hoa Nương như thế, dựa vào cái gì cho rằng đầu xuân khí hậu sẽ biến thật? Ông trời ngầm cho các người nói?"

Này phá khí hậu xưa nay đều là một khâu bộ một khâu, vừa bắt đầu liền đi sai rồi, đón lấy khí hậu đều sẽ đòi bại, Thành Đô phủ lúc nào thổ địa sẽ kết đông? Đến hiện tại đều không có tan ra, này đã chứng minh mùa xuân sẽ tới trễ, thổ địa bên trong nhiệt độ không lên nổi, Chủng Tử thì sẽ không nảy mầm, vài tràng tuyết lớn, đã làm cho cây cải dầu tuyết thu rồi, sang năm liền cam quýt có hay không ăn cũng thành vấn đề, nếu như đầu xuân trở lại một hồi rét tháng ba, hừ hừ, các người chờ đói bụng đi."

Lục Kinh Doanh ngẩng đầu nhìn một chút trên đầu Thái Dương cẩn thận mà nói: "Lịch thư sẽ không sai, mưa xuân kinh xuân thanh cốc thiên, mùa xuân nhất định sẽ đúng hạn đến, phu quân lo xa rồi."

"Không hiểu liền thiếu nhếch nhếch, Thái Dương từ Hoàng kinh linh độ Khởi, duyên Hoàng kinh mỗi vận chuyển một khắc chính là một tiết, vận chuyển một tuần tổng cộng có hai mươi bốn khắc, cũng chính là có hai mươi bốn tiết, mỗi tháng có hai cái, cầm đầu cái kia chính là tiết tên."

Mỗi một cái tiết đều là có đặc thù yêu cầu, ww uukanshu. net tỷ như lập xuân, Thái Dương chiếu rọi đại địa cần bao nhiêu thời gian là có chú trọng, chính là vì tăng cao địa nhiệt, nếu như địa nhiệt tăng cao không đứng lên, như vậy lập xuân còn gọi lập xuân sao? Lịch thư trên đánh dấu chỉ là một cách đại khái con số, bình thường niên đại dùng hẳn không thành vấn đề, thế nhưng đại tai chi niên, người nếu như còn dám dựa theo lịch thư trên ghi chép tới làm sự, khanh bất tử người.

Mạng người quan trọng sự tình, ai dám bất cần, trừ phi Hạ lương thu được trong kho hàng ta mới dám nói thiếu lương thực quá khứ, bằng không, khà khà, vẫn là nghe ta, chúng ta tiếp tục truân lương.

Tiền tài vật kia muốn kiếm về quá đơn giản, lúc này trong nhà thật nhiều lương thực mới an toàn, ta hận không thể chúng ta trên giường đều chất đầy lương thực."

Mấy câu nói đem Lục Khinh Doanh nói mặt đỏ tới mang tai, dùng sức xô đẩy một hồi Vân Tranh, Hoa Nương cười nói: "Coi như theo lời người nói, chúng ta truân lương, ngài cảm thấy truân bao nhiêu thích hợp?"

Quá năm thường không truân đầy đủ ba năm ăn lương thực người không ngại ngừng gọi truân lương? Từ giờ trở đi, không muốn buông tha bất luận cái nào truân lương cơ hội, những này lương thực nắm tại trong tay chúng ta, dù sao cũng hơn nắm tại những kia gian thương trong tay thân thiết, chí ít ta sẽ làm song chưng cơm, có thể nhiều hống no mấy cái cái bụng, Hoa Nương cũng như thế, coi như là chúng ta bạch lo lắng, những kia lương thực cũng có thể cầm đổi tửu, cuối cùng chúng ta vẫn là kiếm tiền, liền quyết định như thế, này liền trở về chuẩn bị, trì hoãn không được!"

FpJIRZnq

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Lam Lam Đi Rồi

Vân Tranh chính là một tiêu chuẩn bi quan chủ nghĩa giả, là phúc không tới hai lần họa tới không chỉ một lần trung thực ủng giả, từ khi học (Chu Dịch) hẳn liền trở nên hơi thần căn nhãn, cho rằng nhân thế gian bất kỳ vận chuyển đều là một cái vòng tròn hoàn, người từ sinh ra được đến chết đi là một cái vòng tròn hoàn, thực vật khô vinh biến hóa cũng là một cái vòng tròn hoàn, khí trời ổn định vận chuyển đương nhiên cũng là một cái vòng tròn hoàn.

Thế nhưng khí trời cái này viên hoàn ra một điểm vấn đề, trở nên không như vậy tròn, thậm chí đã biến thành một hình, vậy thì phiền phức, mùa xuân không phải mùa xuân, mùa đông không phải mùa đông, trên đất sinh trưởng thực vật liền gặp vận rủi lớn.

Vốn là hai cái căn hợp phi thường thông thuận bánh răng, hiện tại loạn xỉ, nếu như ngoại lực đủ lớn, vỡ đi xỉ nha sẽ là kết quả duy nhất, vì lẽ đó Vân Tranh hiện tại cần phải làm là cho bánh răng nhiều hơn điểm đầu máy, hi vọng sẽ không xuất hiện kết quả xấu nhất.

Lục Ông tự mình đi tới Vân gia, ở kiểm tra Vân gia kho lúa sau khi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm biểu thị thoả mãn, đặc biệt là làm lão nhân gia nghe nói Vân gia còn ở trắng trợn mua lương thực, đem Vân Tranh mạnh mẽ khích lệ một phen, Lục Kinh Doanh bởi vì trẻ người non dạ, bị Lục Ông tàn nhẫn mà xú mắng một trận.

"Có biết hay không năm đó Lục gia là làm sao gắng vượt qua? Người thật sự cho rằng là nhân gia ngưỡng mộ Lục gia thiện tên mới không đến

gieo vạ? Còn không phải Lục gia giao nộp lượng lớn tiền tài, nhân gia ăn no mới không đến.

Năm đó nếu như không đem trong nhà lương thực đều phát tán ra, người biết sẽ là hậu quả gì? Tặc nhân không giết người, những kia đói bụng đến cực điểm hương thân cũng sẽ giết người, cướp sạch chúng ta lương thực, vì bảo mệnh, lão tổ tông mới sẽ như vậy làm, thậm chí đem mình tươi sống chết đói.

Thằng nhỏ ngốc, thiên tai năm cái gì đều đừng tin, lương thực mới là sống sót tiền vốn!"

Vân Tranh nâng chạm đất ông ngồi xong, cười nói: "Tôn tể đã ở làm chuẩn bị, mềm mại tuổi còn nhỏ còn không biết thế sự gian nan, tôn tể sẽ hảo hảo giáo dục, ngài không cần lưu ý, hôm nay khí trời lạnh giá, trong nhà còn có một chút tàng tử, ngài uống nhiều một điểm..."

Lục Ông vào trong nhà đầu tiên liền đang khắp nơi tìm giữ nhà xà, lão nhân gia người đem vật này xem đến rất nặng, cho rằng một trong nhà không tàng con rồng, liền không phải sinh sống nhân gia.

Độc gia xà FpEbB98O hiện tại rất cứng ngắt, một động vật máu lạnh thân thể của chính mình không sản sinh nhiệt lượng, duy nhất dựa vào chính là ngoại lai nhiệt lượng, tịch nhục cho giữ nhà xà chuẩn bị một rất ấm áp oa, treo ở nàng trên mép kháng, duy nhất không tốt một điểm chính là giữ nhà xà tỉnh lại thời điểm sẽ phi thường tự nhiên hướng về trong lòng nàng xuyên.

Lục Ông cố ý đến tịch nhục gian phòng nhìn thấy giữ nhà xà lúc này mới hài lòng trở lại uống rượu, một cái miệng liền nói Khởi lần này thiên tai: "Mỗi một người đều ngốc không lãng đặng, cho rằng Thái Dương sưởi hai ngày liền có thể khôi phục dương khí? Quan phủ cũng là một đám giá áo

túi cơm, lúc này nên đem kho lúa trang tràn đầy, chuẩn bị ứng đối xuân hoang.

Đều cho rằng mùa xuân đến, nên có ăn, làm sao liền không hiểu người là muốn ăn gạo, chỉ ăn thảo đó là dương, đúng rồi, trong nhà của người cũng muốn mua một ít dương, trư cũng phải bị một ít, trong nhà cũng phải tiết kiệm, sau đó không cho thịt cá ăn cơm, thiên tai năm như thế làm thương Âm đức. Lão phu lớn tuổi, ăn không được rất nhiều, một bát chúc đã đủ rồi, còn lại đoan xuống..."

Vân Tranh liền đứng lão Hán bên người nghe hẩn lải nhải, chỉ cần là lão nhân dặn dò, ngay lập tức sẽ để quản gia đi làm, lúc này nhiều nghe một chút lời của lão nhân không chỗ hỏng.

Bành xuân tiên sinh cũng là như thế, tự mình kiểm tra Vân gia kho lúa lúc này mới thở ra một hơi dài, lão nhân gia ở Vân gia cũng không có dừng lại, mà là dựng gậy đi tới chính mình những học sinh khác gia, từng cái từng cái cảnh cáo bọn họ muốn dự trữ lương thực.

Thành Đô phủ khí trời rất nhanh sẽ nhiệt lên, cũng không còn từng hạ xuống tuyết, mỗi ngày đều là sáng trong sáng trong, quá xong năm, trên người bông bào liền xuyên không được, thật là nhiều người đều đối xuân sam.

Lục Khinh Doanh cho trên đầu mình cắm một chi màu phấn hồng hạnh hoa,

Đây chính là đầu xuân đầu một chi, trên sau khi cố ý ở Vân Tranh trước mặt nữ a nữ, còn cố ý hỏi trượng phu trên đầu mình hạnh hoa nhìn có được hay không.

Biết nàng ở phản bác chính mình tai hoạ nói, Vân Tranh nhưng không để ý tới, tiếp tục lật xem sách của mình bản, giữ nhà xà từ cột nhà trên trượt

xuống đến, bò qua Vân Tranh bàn, uốn lượn nữ đến trên bệ cửa sổ, lười biếng phơi nắng.

"Phu quân, trên đường lương điểm có thể đều xuống giá, chúng ta có thể hao tổn không ít đây, nói đến đau đầu, mẫn nhà kho hạt thóc, ngài để thiếp thân hướng về nơi đó chuyển a, nếu không ngài cầm cùng tửu phường đối tửu khỏe không? Cầm về chúng ta đón thêm chưng tửu, như vậy còn có thể bù đắp một điểm thiếu hụt, bên ngoài thảo đều tái rồi, hạnh hoa đều mọc ra, qua ít ngày nữa Yến tử cũng nên bay trở về, không biết như vậy còn có tính hay không là cảnh xuân tươi đẹp đây?"

Như vậy phí lời Vân Tranh một ngày muốn nghe nhiều lần, phiền phức vô cùng bên dưới đem Lục Khinh Doanh đề ngã ở trên giường, mãnh đột nhiên ở ngực móc mấy cái, sau đó rờn rã y quan, cánh tay dưới đáy mang theo một quyển sách ung dung đi ra cửa, đem sai hoàn tán loạn, mặt đỏ tới mang tai Lục Khinh Doanh một mình ở lại trong phòng vắng người.

Ra cửa nhìn thấy đầy khắp núi đồi màu vàng nhạt, mùa xuân quả thật là đến rồi, xuân thủy róc rách, Hoán Hoa Khê cũng bắt đầu phiêu màu vàng cánh hoa, đây là hoa đón xuân cánh hoa, ngoại trừ hoa mai, nó xem như là sớm nhất mở ra.

Đến trong xưởng ăn cơm người càng ngày càng ít, cuối cùng không nhìn thấy hài tử hình bóng, bởi vì Vân gia bắt đầu dưỡng tằm. Vì lẽ đó Thiên gia đều trở nên bận rộn, Vân gia cung đại gia ăn một mùa đông bữa trưa, người người đều phi thường cảm kích, vì lẽ đó ở Tang Điền xuất hiện mảnh thứ nhất nộn điệp thời điểm tất cả mọi người đều rất tự giác lấy ra màu đen tằm trứng dưới ánh mặt trời ấp. Năm ngoái thu tằm tổn thất nặng nề, tất cả mọi người đều đang chờ mong năm nay xuân tằm có thể có một thu hoạch tốt.

Tịch nhục cố ý mang theo phong hậu lễ vật đi cúi chào tằm nương nương, cung kính ưng thuận nguyện, chỉ cần năm nay xuân tằm có thể thuận thuận lợi đến, nàng chuẩn bị nhiều quyền chút dầu vừng tiền.

Lam Lam sự tình Vân Tranh không muốn đi suy nghĩ nhiều, có hoa nương giúp đỡ trang phục đã đủ rồi, Lam Lam vốn là một mỹ nhân, hai năm qua lang bạt kỳ hồ sinh hoạt lại làm cho nàng học được cái gì là trấn định, Vân Tranh không cần ra tay, những kia tuyển chọn mỹ nhân quan lại ở nhìn thấy Lam Lam trong nháy mắt đó liền đỏ mắt bột tử thô muốn cướp giật ở chính mình danh nghĩa.

Phụ dung, phụ công, Lam Lam đều là hạng nhất, hơn nữa trầm ổn tính cách, đứng tú Nữ trong đám không cần xem nhiều, nàng chính là tối phát triển một, làm Lam Lam ngâm ra! Thủ phủ quý thơ, biểu diễn ra một khúc (phượng cầu hoàng), quan trọng nhất chính là ở bà đỡ nghiệm xem qua trình tiết sau khi, Thục trung đệ nhất thái Nữ liền mới vừa ra lò.

Trong này nguyên bản còn có rất nhiều không muốn người biết bí ẩn, tỷ như mỹ nhân chân dung nghiên tính chờ chút, năm đó Vương Chiêu Quân chính là ngỏm vì chuyện này, kết quả bị gả cho dã nhân, kết cục thê thảm, đang cười lâm hưởng vào phía trong thị ra cụ Yêu Bài sau khi, mặc kệ người khác làm sao hoạt động, đều không thể lay động Lam Lam đệ nhất thái Nữ địa vị.

Ngày hôm nay chính là Lam Lam rời đi tháng ngày, Vân Tranh nhưng không muốn đi đưa, không có cách nào nói lời nói tự đáy lòng, Linh Tê các Vân Diệp cũng không muốn đi, chớ đừng nói chi là hoàng cung cái kia so với Linh Tê các còn muốn ô uế nơi.

Hoa Nương đi lặng lẽ đến chính đang thưởng thức Hoán Hoa Khê Vân Tranh phía sau, muốn hù dọa hấn một hồi, ngay ở nàng duỗi ra hai tay thời điểm liền nghe Vân Tranh nói: "Lam Lam đi rồi? Lúc đi còn hài lòng?"

"Ta hôm nay xuyên chính là nhuộm để ủng, bước đi không âm thanh, người là làm sao biết là ta đến rồi?" Hoa Nương có chút không phục.

Vân Tranh buồn bực chỉ chỉ cái bóng dưới đất nói: "Lớn như vậy bóng dáng người nghĩ ta là người mù?"

Hoa Nương che miệng xì xì cười nói: "Thế nào? Mỹ nhân bay đi, không người phân, có phải là trong lòng chua xót? Sớm đi làm gì, có thể thấy, chỉ cần người bắt chuyện một tiếng, Lam Lam sẽ lập tức tiến vào người ồ chần, hận người nhất môn những này kẻ bạc tình, đem nữ tử chúng ta xem là cái gì, hiện ở trong lòng chua xót, cũng vô dụng, lại như người cho trên mông ngựa con dấu như thế, Lam Lam đã mềm thượng hoàng gia con dấu, người liền hết hẳn ý nghĩ này đi."

Vân Tranh xem thường nhìn Hoa Nương nói: "Mềm mại bị lấy đi trong lòng ta mới sẽ chua xót, có điều cũng sẽ không chua xót, khi đó ta đã sớm đem Thành Đô phủ di thành bình địa, trong lòng chỉ có thể phát hỏa. Ta chính là xem thường lợi dụng chính mình trên thân thể vị."

"Người là ở bản lén ta lạc? Người cái chết không lương tâm, nếu là không có ta, người có thể đem nguyên sơn sự tình xử lý kín kẽ không một lỗ hồng sao? Hiện tại ghét bỏ ta, người chính là một phụ lòng Hán!" Hoa Nương nhảy chân chửi bới Vân Tranh.

Vân tranh bất đắc dĩ nói: "Những câu nói này người có phải là mắng sai đối tượng, cười lâm cái kia phụ lòng Hán bị người một cái liêu âm chân bị đá suýt chút nữa phế bỏ, coi như là hả giận, cũng nên ra gần đủ rồi đi, thật đem hẳn phế bỏ, người có ngày sống dễ chịu?"

Hoa Nương hiểm thấy đỏ mặt lên nhỏ giọng nói: "Ai bảo thẳng ngổ kia không tránh né, ta cho rằng hẳn sẽ tránh ra."

"Chẳng muốn quan tâm các người, dựa theo ta trước đây tương pháp, bất luận là cho người uống xuân dược, vẫn là cho cười lâm uống xuân dược, sớm một chút đem chuyện của các người giải quyết xong, người sinh cái

em bé đi ra, liền vịn sự đại cát, ww uukanshu. net cho tới phiên toái như vậy."

Hoa Nương vốn là phải tức giận, nhưng là nghe được Vân Tranh nói sinh em bé sự tình, đem miệng lặng lẽ để sát vào Vân Tranh lỗ tai nói ra một câu, vốn là rất yên tĩnh Vân Tranh ngay lập tức sẽ nổi trận lôi đình.

Hoa Nương khanh khách cười to lên, chỉ vào Vân Diệp nói: "Đã sớm phát hiện sẽ không đúng rồi, lão bà người gả tới nửa năm cái bụng vẫn là xẹp, Lam Lam như vậy mỹ nhân nhi người cũng không thèm khát, e sợ có bệnh kín chứ? Chà chà, đáng thương nha."

Nói xong cũng không để ý tới mặt đỏ tới mang tai Vân Tranh, từ trong lòng móc ra một hương bao kín đáo đưa cho Vân Tranh nói: "Lam Lam đưa cho người, là nàng mấy ngày nay ở biệt quán thêu, bên trong chứa tô hợp hương, vẫn là người cho nàng cái kia một mảnh, phân một nửa cho người nha, thật không biết các người những người đàn ông này tâm, ngành càng tảng đá như thế..."

Vân Tranh tiếp nhận hương bao, cầm lấy đến ngửi ngửi, lắc đầu một cái, liền đuổi theo đã đi xa Hoa Nương, có một số việc đối với nam nhân mà nói là nhất định phải phân phân biệt rõ ràng.

Hoán Hoa Khê bên cạnh ít đi hai cái huyên nao người, chỉ ở Hoán Hoa Khê bên bờ lưu lại bảy, tám cái cắm ở bên bờ mọc côn, mỗi một cái mọc côn kỳ thực đều là một đánh dấu, bảy, tám cái mọc côn ghi chép xuống Hoán Hoa Khê hai tháng qua dòng nước biến hóa, rất rõ ràng, tân xuyên cái kia cây côn gỗ đã phi thường tới gần lòng sông, này liền nói rõ, tại quá khứ trong hai tháng, Hoán Hoa Khê dòng nước giảm thiểu mất một nửa.

Mọi người ngóng trông không muốn Hạ Tuyết, tuyết xác thực không có lại xuống, mà triêm y không thấp hạnh mưa hoa cũng không có đến. . ."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiết Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Lời Nói Hùng Hồn Mang Đến Thống

Không có đi đưa Lam Lam, Vân Tranh là có cân nhắc, nếu nàng muốn đi hoàng cung cái kia đại nhiệm hang bên trong đi một lần, nếu như chém không đứt đối với Vân gia ý lại đây là không được, Vân Tranh xem qua rất nhiều sách sử, ở trong đó đối với hậu cung miêu tả tựa hồ cũng không phải rất đẹp diệu, tuy rằng làm bản thân của hãn, không có thấy tận mắt thức quá những kia cung đấu, thế nhưng có thể tưởng tượng một hoàng cung mấy ngàn hào nữ nhân tranh một người đàn ông cảnh tượng nên là cỡ nào khốc liệt, hậu thế thời điểm, hai người phụ nữ tranh một người đàn ông, đều có khả năng động dao a!

Cũng không biết Lam Lam học được lãnh khốc không có.

Lục Kinh Doanh hiện tại liền phi thường lãnh khốc vô tình, tóc rối bù nằm ở trên giường, chỉ cần Vân Tranh một tới gần, nàng sẽ như một con phát rồ Tiểu Miêu như thế vừa cắn vừa xé, sau đó liền lạnh như băng nhìn Vân Tranh.

Vân Tranh không thể làm gì khác hơn là cách xa nàng xa địa, biết vào lúc này không thể ra cửa, một khi ra cửa, nữ nhân này liền sẽ lập tức phát rồ.

"Cãi nhau a! Đây là một ý kiến hay, vợ chồng có lúc cãi nhau cũng là chuyện tốt, đều là đem lửa giận chôn ở trong lòng có thể không được, ta trước đây nghe nói qua một cổ sự, nói là có một đôi phu thê mấy chục năm không có phan quá miệng, kết quả, ở một ngày nào đó, cái kia phụ nhân sấn trượng phu lúc ngủ, một đao liền đem đầu cho cắt đi, người không biết, cái

nào huyết a, xì xì ra bên ngoài mạo, chần đệm giường đều bị huyết thâm thấu, từ trên giường tí tách đi xuống năm..."

Lục Khinh Doanh bắt đầu không muốn nghe, còn đem lỗ tai của chính mình ô lên, nhưng là không có tác dụng, Vân Tranh âm thanh nàng vẫn là có thể nghe thấy, vốn là hết lửa giận, đều trong thời gian rất ngắn bị cái này khủng bố cố sự tách ra, nàng biết đây là Vân Tranh đang cố ý hù dọa nàng, vì lẽ đó còn đang cố gắng khắc chế không để cho mình cảm thấy hoảng sợ, nhưng là con mắt của nàng nhưng không tự chủ được rơi vào chính mình cái kia giường thêu Hi Thước đại lụa đỏ đoạn trên chần thân thể cũng không tự chủ được hướng về tiến vào hơi co lại.

"Ngay ở phụ nhân chuẩn bị đem chồng mình đầu ôm đi ra ngoài vùi lấp thời điểm, liền thấy chồng của nàng đầu mở mắt ra nghi ngờ hỏi nàng: "Người bám vào lỗ tai của ta làm gì!"

Lục Khinh Doanh một tiếng hét thảm, thụ túi hùng bình thường phàn ở Vân Tranh trên người, chặt chẽ đem đầu chôn ở Vân Tranh hõm vai bên trong, Vân Tranh ôm Lục Khinh Doanh nhẹ giọng dụ dỗ, lại như là ở hống tiểu hài tử, mà Lục Khinh Doanh để trống một cái tay nổi trống như thế gõ Vân Tranh phía sau lưng, trùng nhi đem đầu dò vào đến liếc mắt nhìn, lại nhanh chóng rút trở lại, nàng kim muện không gọi toán ngũ thẳng gian ngoài, chuẩn bị đi tìm tịch nhục chen một buổi tối.

Bồi tình xin lỗi nam nhân đều là rất mệt, vì lẽ đó sáng sớm Vân Tranh ở rờ giường sau đó, cảm giác mình eo cốt đều ở mơ hồ làm đau Vân Nhị cầm lông mao lợn làm bàn chải đánh răng đi tới đại ca trước mặt nói: "Ta muốn chuyển tới Tiền viện đi, bằng không buổi tối không có cách nào ngủ."

"Nói hươu nói vượn, nhà ai chủ nhân trụ Tiền viện."

"Các người động tĩnh quá lớn, lại là khóc, lại là nháo, cuối cùng còn rầm rì hại ta ngủ không yên, vì lẽ đó ta muốn đi Tiễn viện, miễn cho nhìn thấy chị dâu lúng túng."

Vân Nhị nói xong, liền cho bàn chải đánh răng trên nhúng lên thanh muối bắt đầu đánh răng, hẳn cùng Vân Tranh như thế cũng không thích dùng những kia mùi vị là lạ bột đánh răng.

Vân Đại hiếm thấy lão đỏ mặt lên, sấu xong khẩu sau khi hướng về Vân Nhị trong miệng nhét vào một khối trần bì , vừa tước vừa nói: "Cũng được, người cũng đã sớm hiểu chuyện, không phải bảy, tám tuổi tiểu hài tử nếu người muốn đi chính mình trụ ta đương nhiên không thành vấn đề."

"Tịch nhục cũng quá khứ!"

Nghe được Vân Nhị nói như vậy, Vân Đại ngồi chồm hồm xuống nhìn Vân Nhị nói: "Người sẽ không thật sự yêu thích tịch nhục chứ?"

Vân Nhị cau mày nói: "Lời này ta đã sớm nói, ta nhưng muốn kết hôn lão bà vậy thì nhất định là tịch nhục!"

"Tại sao? Nàng lớn hơn người thật nhiều..."

"Tịch nhục không sẽ rời đi ta ta từ nhỏ nàng liền không hề rời đi quá,

Lớn hơn vài tuổi có gì đặc biệt người không nên quên, nếu như ta không có nhỏ đi, chúng ta tuổi là xấp xỉ, hời hợt vật này ta dùng tiền liền có thể được, có thể bồi tiếp ta không rời đi trừ người ra bên ngoài, liền còn lại tịch nhục, việc này ta sẽ không nghe lời người."

Vân Nhị nói xong, ngay ở trong miệng hàm một cái Thủy Thanh khẩu, mãnh đột nhiên đem trong miệng luyện bì tro cặn nhổ ra, bưng chính mình chặn thẳng đi rồi, Vân Đại cũng đến lúc này, mới nhớ tới Vân Nhị thực tế tuổi tác, xác thực không nhỏ.

Lục Khinh Doanh mơ mơ màng màng đi tới tựa ở vân tranh trên người nói: "Người sau đó cũng không bao giờ có thể tiếp tục ở trước mặt người khác thuyết giáo huấn ta, ở lão tổ tông trước mặt cũng không được, bằng không, người sẽ chờ xui xẻo, đúng rồi Nhị thúc cùng người nói cái gì?"

Vân tranh cười nói: "Hắn hiềm sảo, chuẩn bị chuyển tới Tiền viện đi!"

Lục Khinh Doanh con mắt lập tức liền mở thật lớn, mang theo tiếng khóc nước nở hỏi: "Hắn tối hôm qua nghe được?"

Vân Tranh ôm lấy lão đà lão đảo Lục Khinh Doanh cười nói: "Người tối hôm qua lớn lối như vậy, ta phỏng chừng toàn bộ hậu viện cũng nghe được, người không phát hiện Tiểu Trùng tối hôm qua liền không trở về, phỏng chừng đi tìm tịch nhục."

Lục Khinh Doanh một cái cắn vào Vân Tranh cánh tay, thật lâu mới buông ra, nói một câu không mặt mũi sống, liền một con tiến vào phòng ngủ không ra. Phỏng chừng sẽ e lệ một lúc lâu.

Ngày hôm nay muốn đi tổng biệt, Triệu tri phủ rốt cục đợi được trương mới bình đi tới Thục trung, cái này dày vò thời khắc, hẳn một khắc cũng không muốn ở Thục trung dừng lại, chỉ muốn mau mau rời đi mảnh này để hẳn sứt đầu mẻ trán thổ địa.

Đầu xuân đến hiện tại, một giọt mưa đều không có dưới, nông phu lê tốt đất ruộng nhưng không có cách nào gieo hạt, trừ một chút ruộng nước ở ngoài, Thành Đô phủ phóng tầm mắt nhìn ruộng đồng bên trong đều là trọc lốc.

Cấm giang mực nước rất thấp, trên mặt sông lộ ra tảng lớn loạn thạch than, trong ngày thường có thể dễ dàng chiếm lấy thủy lật xe, bây giờ treo ở giữa không trung, nông phu môn không thể làm gì khác hơn là đẩy ra loạn thạch, đào một đạo mương máng, mới đem nước sông dẫn lại đây, dài hơn

lật xe nỗ lực đập đập một ngày, mới có thể dội rất ít một điểm thổ địa, nạn hạn hán đã không thể tránh khỏi.

Đều nói ngày đông bên trong Hạ Tuyết, đối với sao tình rất mới có lợi, chỉ tiếc cái kia mấy tràng tuyết lớn sản sinh thủy, đều bị hơn một nửa cái mùa đông kiêu dương bốc hơi lên làm hết, một thiêu xuống, không nhìn thấy một điểm thấp thổ.

Liên, lương giới lại đang lương thương môn nện ngực giậm chân bên trong tăng đi tới, Vân gia lều bên trong ăn cơm người lại bắt đầu từ từ bắt đầu tăng lên, mùa xuân Tang Điền cần rất nhiều thủy, Vân gia Tang Điền bây giờ chính là trường Diệp Tử thời điểm, trong nhà tạm đã ập đi ra, tịch nhục đã thái quá một tra tang diệp.

Vân Tranh cùng với nói là đi đưa Triệu tri phủ, không bằng nói là đi đưa chính mình công tử bột bạn tốt Triệu Nha Nội, trước khi chia tay, Triệu Tử Tinh động cảm tình, ôm trong lồng ngực cái vò rượu khóc lệ rơi đầy mặt, Vân Tranh cùng một đám cùng trường muốn đưa mùi dậm xa, mới nhìn theo Triệu gia đoàn xe biến mất ở uốn lượn cổ đạo trên.

"Vân huynh, tử tinh đi rồi, lại đúng lúc gặp đại tai chi niên, khiến người ta không khỏi sinh ra thích thích tâm ý, kim đan vi huynh làm chủ, chúng ta đi Linh Tê các đồng mưu một túy làm sao?" Chu cùng vành mắt ửng hồng, từ trước đến giờ vắt chày ra nước gia hỏa, ngày hôm nay thật giống khai khiếu rồi.

Vân Tranh cười nói: "Tiểu đệ chính là một không chịu thua tính tình, tai năm lẽ nào liền không thể thay đổi lại đây sao? Trên đất bằng tuy rằng không có nước, ta liền không tin dưới cũng không có, dù cho đào đất ba trượng ta cũng phải đào ra thủy đến đúc Tang Điền, Vân gia tiền tiền hậu hậu cũng có điều mua hai trăm mẫu Tang Điền, không coi là đại sự.

Ngược lại không là Vân gia tổn thất không nổi, mà là đáng thương những kia chức hộ, không còn tang diệp, năm nay nói không chắc sẽ chết đói thật là nhiều người, tai hoạ đến mãnh liệt, coi như là muốn sắp xếp quân hộ, e sợ cũng không kịp, cứu một mẫu Tang Điền, nói không chắc liền có thể cứu sống một người, tiêu đệ thực sự vô tâm ăn tiệc, vậy thì cáo từ."

Đường hoàng liền muốn ở nhiều người thời điểm nói, quả nhiên, Vân Tranh một phen lời nói hùng hồn nhất thời ở cùng trường gây nên cộng hưởng, không ít trong nhà có đồng ruộng có Tang Điền cùng trường, cũng lớn tiếng mà nói muốn đi cứu tai, ngăn trong thời gian ngắn, không lồ đám người liền tản mát mà đi.

"Vừa nãy người thiếu niên kia là nhà ai con cháu? Tuổi tuy ấu, nhưng hào khí can vãn, được cho là một nhân vật, lão hủ coi thường Thục trung anh kiệt."

Một người trung niên đứng ven đường, hỏi bên cạnh tô tuân, hãn cũng là trước để đưa tiễn, chỉ là lời nói cử chỉ mang theo một tia hờ hững.

"Người này chính là Vân Tranh, chính là Bành xuân tiên sinh đệ tử cuối cùng, được cho Thục trung cầm tú."

"Ồ? Lời nói như vậy từ tô minh duẩn trong miệng nói ra, hiếm thấy a, hiếm thấy!"

"Minh phủ quá khen rồi, người này xác thực bất phàm, cùng ta đàm luận học vấn thời gian, thường thường có lệnh người cảm giác mới mẻ kiến giải, tuy rằng quái đản, nhưng là đúng mọi nơi mọi lúc đạo lý."

Trong nhà rõ ràng không có việc có thể làm, hãn vẫn như cũ kiên trì không Fprwd7c8 xa thải những kia phụ công, còn chấp thuận các nàng mang theo trong nhà ấu tử đến đây liền thực, liền này một cái, minh duẩn liền cho rằng, người này chính là tâm địa thuần lương hạng người."

"Hừ" hanh" hanh, tâm địa thuần lương? Không chắc a, mình duẩn chỉ biết một trong số đó không biết thứ hai, ở lão phu trong mắt người này được gọi là sát tinh cũng không quá đáng, ra kinh thời gian, ww uukanshu.net đoán mình điện Đình Độ, thiên chương các Tăng Công Lượng, đã từng sắp sửa tử qua lại hướng về lão phu làm giảng giải cận kề, lão phu thế mới biết ta Thành Đô phủ lại vẫn ẩn giấu đi một vị thiếu niên anh hùng, quyết đoán mãnh liệt, rồi lại không tính đến danh lợi, lão phu hiếu kỳ vô cùng, muốn nhìn một chút đây rốt cuộc là một người thế nào."

Vân Tranh không nghe được trương mới ôn hòa tô tuân nói chuyện, thụ súng nược kinh cũng là không thể nào nói đến, Lục Khinh Doanh liên tiếp ba ngày không ra khỏi cửa, ăn cơm đều là Tiểu Trùng đưa vào trong nhà đi, vì lẽ đó, Vân Tranh muốn ở Tang Điền bên trong đào giếng, cũng chỉ có thể chính mình tự mình đi.

Bởi vì tới gần Hoán Hoa Khê, Vân gia địa bên trong rất nhanh sẽ mọc ra ba thanh tỉnh, thế nhưng điểm ấy nước giếng vẫn chưa đủ lấy đúc Tang Điền, Thương Nhĩ bọn họ liền một lần nữa tuyên chỉ? , dựa theo Vân Tranh nói lại đào mọc ra bảy thanh tỉnh mới được.

Dùng lộc lừa giáo thủy thực sự là quá chậm. Áp lực không đủ khát điều cũng không có đất dụng võ, ở đời sau thời điểm Vân Tranh biết đều là dùng máy bơm nước bơm nước, hiện đang không có vật kia, không thể làm gì khác hơn là đem lật xe thả xuống đi, ngày đêm không giống giáo thủy, đây là một phi thường tổn sức việc, Vân gia hết thầy đàn ông đều cần đi hỗ trợ.

Mỗi ngày về đến nhà, Vân Tranh liền cảm giác mình cả người cũng đã vỡ tan khung xương, Vân Nhị cũng mệt mỏi si ngốc ngơ ngác, cùng Tô Thức tô triệt như thế về đến nhà ngã đầu liền ngủ.

Các nam nhân đang bận, Lục Khinh Doanh cũng là không lo được then thùng, một lần nữa từ trong phòng đi ra chường quản việc nhà, nhìn thấy

luy trực lắ lư trượng phu cùng tiểu thúc, đau lòng chỉ muốn đem trong nhà những kia hại người Tang Điền một cây đuốc đốt đi.

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tự Cứu

Làm địa chủ Vân Tranh là khổ cực, làm nhà xưởng chủ, Vân Tranh là xui xẻo.

Địa phương chủ làm đến cần chính mình tự mình đi giẫm lật xe, kết thúc mỗi ngày, đau lưng nhức eo chân rút gân, làm một người nhà xưởng chủ không chỉ phải nuôi hoạt nữ công, còn muốn nuôi sống nhà các nàng hài tử, vì để cho các nàng ăn no cái bụng, đem trái tim thao so với người ta nam nhân đều cần.

Vân Đại, Vân Nhị, hai đứa nằm nhoài then trên, giẫm lật xe động tác trở nên lưu thực, mỗi giẫm một hồi đều là đem khí lực toàn thân đi xuống ép, mới có thể kéo lên thủy đến.

Làm địa chủ bà Lục Khinh Doanh liền thủ ở một bên, nhìn chồng mình cùng tiểu thúc tử giẫm lật xe, Tiểu Trùng thì lại chạy lão chạy đi nhìn đập ra đến thủy có hay không đúc đến mỗi một cây tang miêu.

Hồng thủy tưới tràn quả thực chính là đang lãng phí thủy, nhưng là muốn muốn làm đến tưới nước lại không thể, Vân Tranh là ăn quán vị đắng, vì lẽ đó còn có thể kiên trì, Vân Nhị kém liền xa, từ khi đi tới Đại Tổng, hẳn ngay ở ở vào Vân Đại vũ ư dưới, gió thổi không được, vũ lâm không được, hưởng phúc, hiện tại đột nhiên bắt đầu làm việc nặng căn bản là không thể thích ứng, cũng chính là đứa nhỏ này tính tình quật cường, bàn chân đã mài ra bong bóng đến rồi, cũng cắn răng giẫm lật xe, không nói tiếng nào, chỉ có ở buổi tối ngủ sau khi, bi thảm kêu to hai tiếng, nghe được tịch nhục lệ rơi đầy mặt.

Vân Đại cũng không khuyên can, nam tử hán đều là muốn lớn lên, đều là muốn một mình đối mặt một ít khó khăn, nếu như hiện tại liền nửa đường lùi bước, phía trước làm tất cả mọi chuyện đều sẽ trở thành không cố gắng, lùi bước chuyện như vậy là có quán tính, làm một người quen thuộc lùi bước, đã có thể chứng minh người này sẽ không có quá to lớn tiền đồ.

Vân Đại, Vân Nhị ở kiên trì, cảnh trước tiên mang theo Tô Thức cũng quá đến giúp đỡ, Tô gia ở Thành Đô phủ không có điền sản. Vì lẽ đó trận này thiên tai đối với hãn gia ảnh hưởng không lớn, Tô Tuân trượng phu kiên trì muốn chính mình hai đứa con trai quá đến giúp đỡ, hãn cho rằng bọn nhỏ không thể ở Vân gia có mỹ thực thời điểm liền chen chúc về phía trước, ở có thời điểm khó khăn liền nhượng bộ lui binh, này không phải đạo lý làm người.

Vì lẽ đó sao, cảnh trước tiên cùng Tô Thức cùng Vân Đại Vân Nhị như thế cả ngày luy như là một đôi chó chết.

Ròng rã dùng thời gian mười ngày mới đem Tang Điền tưới tràn một lần, bây giờ có thể thở ra một hơi, Vân Tranh nhìn nhà mình cành lá xum xuê Tang Điền, nhìn lại một chút người khác Hoàng không sót mấy tang diệp, trong lòng tràn ngập cảm giác thành công.

Vân Đại Vân Nhị. Tô Cảnh trước tiên cùng Tô Thức chưa dùng tới giảm lật xe. Bởi vì hiện tại chỉ cần Thương Nhĩ bọn họ mỗi ngày giảm trên hai canh giờ, liền đầy đủ ở cái ao tử bên trong trữ đầy thủy, đợi được Tang Điền cần tưới nước thời điểm, đào ra đê đập là có thể.

Thương Nhĩ chỉ vào trong giếng nước trong và gợn sóng nước giếng đối với Vân Tranh nói: "Vân Đại a. Có ra thủy như thế vượng mười thanh tình. Này hơn 200 mẫu Tang Điền có thể xem là tổ nghiệp truyền cho tử tôn. Đây là cho bao nhiêu tiền đều không bán bảo địa a."

Vân Diệp học Thương Nhĩ dáng vẻ hướng về trong miệng nhét vào một mảnh tang diệp nói: " người tiền trong tay cũng không thiếu, hiện tại vừa vặn là đại tai chi niên, không được các người cũng ở phụ cận mua một ít Tang Điền. Nếu người như thế thao tử tôn tâm, vậy liền đem sự tình làm, không đủ tiền đi tìm lão Liêu năm,

Ta cho hãn chào hỏi."

Thương Nhĩ cười nói: "Theo Vân Đại đều sẽ cho tử tôn trí dưới phong phú gia nghiệp, chỉ là vài mẫu Tang Điền không tính là cái gì. Đến Biện Kinh lại đặt mua gia nghiệp cũng không muộn."

Vân Tranh lắc đầu nói: "Muốn đặt mua gia nghiệp ngay ở Thành Đô phủ tốt nhất, đông kinh Biện Lương thành chỉ thích hợp mò một cái liền đi, toà thành thị này không phải một toà thích hợp an cư thành thị, vì lẽ đó ta không đề nghị ở Biện Lương thành An gia trí nghiệp!"

Thương Nhĩ nghi ngờ nói: "Người người đều muốn ở Biện Lương thành trí nghiệp, vì là Hà tướng công một mực không muốn đem gia nghiệp thu xếp ở nơi đó?"

Tươi mới tang diệp tằm có thể ăn, người cũng có thể ăn, Vân Tranh đem trong miệng tang diệp nuốt xuống sau khi đối với hãn nói: "Ta đến nói cho người một cái đạo lý, bất kỳ cùng xa cực muốn thành thị đến cuối cùng đều sẽ bị hủy tiêu diệt, một toà đều sẽ không ngoại lệ, mặc kệ là Hàm Dương, vẫn là Lạc Dương, cũng hoặc là Trường An, bọn họ không có một lại kết quả tốt, chính là trước mắt người toà này Thành Đô phủ, năm đó mạnh sừng đem hãn xây dựng hoa đoàn cảnh thốc, bây giờ những kia cung điện hùng vĩ còn đâu tai? Còn không phải là bị người dỡ xuống.

Tự chúng ta trụ vấn đề không lớn, thế nhưng muốn đem gia nghiệp thu xếp ở Biện Kinh, đến thời điểm sẽ hại chết tử tôn, thiện tài khó bỏ a, có một

số việc nếu không thể làm, vậy thì từ vừa mới bắt đầu liền không muốn làm.

Thành Đô phủ ốc dã ngàn dặm, bốn bề toàn núi, dễ thủ khó công mới là thượng giai trí nghiệp vị trí, một khi Thành Đô phủ có biến, tử tôn còn có thể trở lại Đâu Sa trại an thân, cho nên nói, hiện tại đi mua Tang Điền là cái ý đồ không tồi.

Các người không biết, Lý Nguyên Hạo cùng Đại Tổng ở Hoành Sơn đã xây dựng Ngân tinh cùng thị, có người nói giao dịch phạm trù đã từ muối ăn, mở rộng đến tơ lụa, lá trà, tuy rằng đồ sắt còn ở bị cấm chỉ hàng ngũ, thế nhưng ta cảm thấy trong này thương ky rất lớn, vì lẽ đó, sang năm du học thời điểm dự định đi một chuyến Hoành Sơn, chúng ta sinh sản nhiều như vậy tơ lụa, chung quy phải có nguồn tiêu thụ không phải?"

Thương Nhĩ nghe được Vân Tranh lại dự định làm một bên mậu buôn bán, một há to mồm ngay lập tức sẽ nhếch đến lỗ tai gốc rễ trên, hưng phấn đối với Vân Tranh nói: "Tướng công muốn đi mở một bên mậu, cứ như vậy sao chúng ta có thể đại đại phát một bút a."

Vân Tranh tìm một khối sạch sẽ địa phương ngồi xuống đối với Thương Nhĩ nói: "Không thể như nguyên sơn như vậy phát tài."

"Tại sao, ngài trước đây nói những kia dã nhân đều là đầu đất sao?" .

"Tây Hạ không giống nhau a, nơi đó có thật nhiều, thật nhiều người Hán đang giúp bọn hãn, một người lợi hại nhất gia hỏa gọi là Trương Phổ, người này rất lợi hại a, chính là hãn câu dẫn nổi lên Lý Nguyên Hạo tiến thủ Trung Nguyên quyết tâm, còn giúp Tây Hạ người xây dựng chính bọn hãn chính trị hệ thống, này, ta cùng người nói chuyện này để làm gì, về nhà đi, cho mình làm chút Tang Điền mới là chính kinh."

Vân Tranh nhìn thấy Thương Nhĩ như nghe thiên thư như thế nghe mình nói chuyện, biết nói sai, vội vã đình chỉ, phải mông một cái trên thổ, rồi

cùng Thương Nhĩ cùng nhau về nhà, chuẩn bị ăn cơm.

Vân Nhị cùng Tô Thức muốn đi chăn dê, bị Lục Khinh Doanh dưới cơn nóng giận đem hai người chăn dê roi ném lên đỉnh, Vân Đại khi về nhà, vừa vặn nghe được Lục Khinh Doanh ở xoa eo giáo huấn hai người này.

"Không cố gắng đọc sách, nhất định phải đi thả cái gì dương, ca ca người cả ngày ở Tang Điền bên trong bận việc, tịch nhục từ sáng đến tối khó khăn dưỡng tâm, liền không biết cho nhà tình điểm tâm, tiểu tử tông, hai người các người cá biệt quen thuộc thật là được, chăn dê việc giao cho Hàm Ngưu, hẳn không cần đọc sách."

Hàm Ngưu cùng hầu tử đối diện như thế, hầu tử ngay lập tức sẽ bò lên trên nóc nhà, đem cái kia tinh xảo chăn dê roi lấy xuống, cao hứng liền muốn đem trong nhà mới mua dương đuôi ra ngoài, cứ như vậy, bọn họ liền có thể thâm ròng rã một ngày lại.

Vân Tranh sau khi trở về nhìn lưu luyến F0d2u0dm nhìn dương quần Tô Thức cười nói: "Tiểu hài tử đều yêu thích chăn dê, trước đây Vân Nhị liền yêu thích thả ngưu, không bị ràng buộc đối với bọn họ tới nói chính là Thiên đường, tình cờ đi một hai lần không quan trọng."

Có Vân Tranh lời nói này, Vân Nhị cùng Tô Thức ngay lập tức sẽ chạy ra khỏi nhà, hô to gọi nhỏ truy đuổi Hàm Ngưu cùng hầu tử, chuẩn bị đem chính mình roi phải quay về, Lục Khinh Doanh muốn đi trao, cái kia hai cái tiểu tử đã chạy đến không thấy tăm hơi.

Lục Khinh Doanh cầm một cái ngưu đuôi phất trần, ở Vân Tranh trên người quật rung động đùng đùng, ở bề ngoài là đang giúp Vân Tranh quật đi bụi bặm trên người, thực tế tình hình không cần phải nói, chính là ở cho hả giận.

"Được rồi, được rồi, lại quật liền đánh chết, cho ta làm cơm đến, đói bụng."

Tai năm cơm canh xác thực không vật gì tốt, năm nay bởi vì thiên hạn lợi hại, rau họ đều chỉ có một đầu ngón tay trường, còn cây cải dầu đến hiện tại vẫn không có nhìn thấy hình bóng, thật là nhiều người đều ở hi vọng có quả du có thể giải đem thềm, thế nhưng chết tiệt mặt trời đem du thụ sương đến sống dở chết dở, đến hiện tại cũng chưa thấy quả du phát ra.

Hoán Hoa Khê XXX, sông nhỏ dưới đáy tất cả đều là từng cái từng cái nước tiểu đường, nước tiểu đường bên trong đều là lít nha lít nhít ngư cùng cá chạch, tình cờ còn sẽ phát hiện một hai điều lươn cái gì, nơi đó thành bọng nhỏ thiên đường, từng cái từng cái biến thành Nê Hầu tử, ở trong nước đục trào ngư, sau đó dùng cành liễu tử mặc ở ngư tai trên, nhắc theo một trường lưu Tiểu Ngư hướng đi cha mẹ khoe thành tích.

Bọn nhỏ hy vọng ăn ngư, nhưng không có chú ý tới cha mẹ trên mặt sần dung, chỉ lát nữa là phải thán ba, không nữa kết cục vũ, năm nay hạt thóc liền không cần loại.

Vân Tranh cảm giác mình đã làm xong chính mình chuyện cần làm, không có cứu lại thiên hạ bách tính năng lực, năng lực như vậy nên là Hoàng Đế sự tình, còn cứu lại Thành Đô phủ, thật là là tương mới bình sự tình.

Nhắc lên tương mới Bình Vân tranh đã nổi giận, cái tên này ngay ở đầu năm nay, mới cùng Tống Kỳ, Tăng Công Lượng chờ người biên thành (Khánh Lịch biên sắc), toàn thư cộng mười 2 quyển, đồng thời biên soạn ra tổng lệ một quyển. Cùng (thiên thánh biên sắc) so với, (Khánh Lịch biên sắc) gia tăng rồi hơn năm trăm điều nội dung, tử hình chi hình tăng cường tám cái, tội đày năm mươi sáu điều, giảm ở tù mười sáu điều, trượng hình ba mươi tám điều, si hình mười một mười cái, cái khác có quan hệ điều cũng tương ứng có giảm thiểu.

Vân Tranh là muốn thi tủa thính thí, hiện tại không thi (thiên thánh biên xá) cải thi (Khánh Lịch biên xá), vô duyên vô cố cho mình tăng cường

học tập độ khó, này hoàn toàn là ăn no rủng mỡ. ww.uukanshu.net

Cái gì gọi là tử hình, tử hình, tử hình vậy. Có tru, giết, chém, nô lực năm loại giết người phương pháp có thể cung lựa chọn, đem tử hình phạm vi mở rộng, đem tội đày phạm vi mở rộng, giảm thiểu những kia tương đối nhẹ xử phạt, điều này nói rõ cái gì, nói rõ Hoàng Đế định dùng trừng điển trị quốc, đều nói thời loạn lạc mới dùng trừng điển, hiện tại liền bắt đầu dùng, nói rõ Hoàng Đế đối với sự thống trị của chính mình phi thường không có lòng tin.

Vân Tranh lật vài tờ Tô Tuân đưa cho hắn (Khánh Lịch biên xá) thực sự là xem không đi vào, nhàn rồi không chuyện gì liền đùa giỡn nhà xà, Lục Khinh Doanh tựa hồ cảm nhận được trượng phu buồn bực, đứng trước cửa sổ đối với hắn nói: "Ngài cũng không cần quá lo lắng, đều giang yển nuôi sống Thành Đô người ngàn năm, hồng thủy khi đến phân thủy, khô thủy thời tiết xuyên đào (thanh lý đáy sông nước bùn), bây giờ Trương tri phủ chính đang dẫn người ngày đêm không ngừng mà nghỉ ngơi phi ngư miệng, năm nay Trường Giang thủy không nhiều, xuân triều đều không có đến, vì lẽ đó vì tăng cao mực nước, Trương tri phủ triệu tập vĩnh hưng quân, vĩnh Khang quân tuổi trẻ đều giang yển, dùng lồng trúc chứa tảng đá hướng về trong sông vớt, dự định nâng lên mực nước, cứ như vậy đại cừ bên trong sẽ có nước, đại gia liền có thể vụ xuân."

Vân Tranh tiếp tục đùa giỡn nhà xà, để nó quẩn quanh ở cánh tay của chính mình trên, lâu bầu nói: "Phu nhân a, người không biết người sinh mệnh là biết bao yếu đuối, lòng người lại là cỡ nào khó có thể phỏng đoán, ai cũng biết có tai họa, nhưng không có người chân chính đi tự cứu, chúng ta đã tự cứu thành công, mà người còn lại nhưng đang đợi quan phủ đến giúp đỡ chính mình, đem tính mạng của chính mình thuyên ở quan phủ đũng quần bên trong, biết bao ngu xuẩn a!"

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Mật Hàm Mang Đến Thương Ky

Bởi vì có Tiểu Lâm tồn tại, Vân Tranh liền có thể nhìn thấy rất nhiều trước đây cùng vốn là không thể tiếp xúc được đồ vật, tỷ như này một phong bì người ta đánh dấu vì là cấp ba cơ mật tin hàm, Tiểu Lâm liền hào phóng để Vân Tranh nhìn, bởi vì Vân Tranh dự định đi Ngân tinh cùng thị đi kiếm ít tiền, đối với Vân Tranh yêu cầu này, Tiểu Lâm phi thường tán thành, hẳn rất muốn nhìn một chút Vân Tranh là làm sao lừa gạt Tây Hạ người.

Lý Nguyên Hạo phế sau, đây là một không lớn bao nhiêu gia trị tin tức? Vân Tranh nhìn trước mặt Tiểu Lâm, cảm thấy Đại Tổng mật thám đều là ngu xuẩn, một bộ tộc hoặc là một cái quốc gia phế sau, đều là lợi ích cân đối sau khi kết quả, chỉ cần nhìn ai đến cùng làm hoàng hậu, liền có thể rõ ràng cái kia gia tộc hoặc là bộ tộc chịu đến Lý Nguyên Hạo trọng dụng, hoặc là lôi kéo, coi như không phải, cũng có thể nhìn ra Lý Nguyên Hạo tâm thái biến hóa, hiện tại những người này đem như vậy một cái tin tức lại cho rằng bảo mật đẳng cấp thấp nhất tin tức, thấp đến có thể cho mình như vậy nhàn tản nhân viên xem, bọn họ đều là làm sao dài đến?

Nguyên Hạo thê tử đã lợi thị vốn là đã lợi ngộ khát con gái, hữu dũng hữu mưu. Đã lợi thị gả cho Nguyên Hạo sau, bị sắc phong làm hiến thành hoàng hậu, Nguyên Hạo đặc biệt sợ hãi nàng. Từ khi Nguyên Hạo lại cưới con trai của chính mình Ninh khiến ca thê tử không (khẩu di) thị sau khi, sắc phong không khẩu di thị vì là tân hoàng sau. Nguyên Hạo ở thiên đô sơn xây dựng biệt thự, cùng không (khẩu di) thị cư ở cùng một chỗ, đã lợi hoàng hậu rất hiếm thấy đến Nguyên Hạo, thêm nữa cha của chính mình, thúc phụ vô tội bị giết, mà Nguyên Hạo lại cướp đi chính mình con dâu, đã

lợi hoàng hậu từ đây thất sủng, cho nên đầy bụng oán khí, không khỏi phát vài câu bực tức. Nguyên Hạo nghe nói sau, với thiên bẩm lễ pháp diên tộ mười năm sáu tháng phế bỏ đã lợi thị hoàng hậu vị trí, mệnh lệnh nàng ở lại cái khác cung điện.

Xem xong đoạn văn này. Vân Tranh đem phong thư lại một lần phong được, cười híp mắt đối với Tiểu Lâm nói: "Người tiện đem nhất này một phong mật thư đánh dấu thành đẳng cấp cao nhất, nếu như trong triều những người kia còn có người thông minh liền phải biết làm sao hoạt động, còn ta, năm nay làm chuẩn bị, sang năm đầu năm sẽ đi Ngân tinh cùng thị kiểm tiền, triều đình trên sự tình còn không phải ta một Tiểu Tiểu thừa phụng lang có thể làm được chủ, thừa phụng, thừa phụng, nói trắng ra chính là một khắp nơi nịnh hót chức quan.

Ta từ này phong mật hàm bên trong nhìn thấy chính là của cái. Liền không biết trong triều đình các quan lại có thể từ bên trong nhìn ra cái gì đến. A, năm nay muốn làm rất chuẩn bị thêm, sự tình rất nhiều a."

Vân Tranh nói xong lần này không đầu không đuôi sau khi, liền đem Tiểu Lâm ném qua một bên. Cao hứng đi tìm Lục Khinh Doanh. Cái kia tham tiền nghe được kiểm tiền tin tức nhất định sẽ cao hứng phi thường.

Tây Hạ liền muốn rối loạn. Phải biết thời loạn lạc thời điểm mới là kiếm bộn tiền thời điểm, đặc biệt là đối với Tây Hạ như vậy một thuần túy nhập khẩu quốc tới nói càng là kiếm bộn tiền cơ hội tốt, Vân gia tửu cùng hương liệu nhất định phi thường có thị trường. Đến thời điểm sẽ đem găm vóc xem là bán kèm phẩm, nhất định có thể kiếm lời bôn bôn bát bôn.

Lý Nguyên Hạo vẫn không cho phép Hán địa găm vóc tư lự quá nhiều tiến vào Tây Hạ, hiện tại e sợ không khỏi hấn chứ? Một dựa vào vũ lực đe dọa mới miễn cưỡng ngưng tụ lại cùng nhau quốc gia, đến cùng đối với hoàng thất lớn bao nhiêu trung thành độ, Vân Tranh rất hoài nghi.

Vân gia rượu mạnh đối với du mục nhân dân tới nói chính là độc dược, một khi uống bị nghiện, muốn cự tuyệt hấp dẫn như vậy vậy thì quá khó khăn, không thích rửa ráy Tây Hạ nữ tử nhất định yêu thích đem mình trang phục thơm ngát, dùng hương vị đến ngăn cách thế xú Vân Tranh biết đó là một loại thể nào khủng bố mùi vị,

Thế nhưng Tây Hạ người nhất định sẽ phi thường yêu thích.

Người Hán yêu thích đem tô hợp hương làm thuốc ăn đi, đối với Tây Hạ người nói tranh cảm giác mình nên dùng còn đem những này thể rắn hương liệu pha loãng một hồi, chứa ở sứ trong bình bán cho Tây Hạ người, nhất định rất có lợi nhuận.

Cho tới pha loãng vô cùng, vẫn là trăm phần, này còn cần tiến hành thí nghiệm.

Trở lại Vân gia trong phòng kho giúp đỡ Lục Khinh Doanh thu dọn một hồi tơ lụa, vuốt những này bóng loáng tơ lụa, cảm khái vạn ngàn, đồ tốt như thế làm sao liền không dám quy mô lớn sinh sản đây? Những kia chịu khó chức công môn đều là lo lắng không hoạt làm, những kia người nuôi tằm đều là lo lắng chính mình kén lớn không người hỏi thăm, duy nhất nguyên nhân chính là Đại Tổng tơ lụa găm vóc liễu dùng có hạn, Hoàng Đế liền chá nhiệm đều cấm chỉ, chớ đừng nói chi là tơ lụa, hương về hải ngoại mua, đường xá quá mức xa xôi, trên đất bằng con đường tơ lụa lại bị phong khóa, Đại Tổng người khuyết thiếu quyết chí tiến lên dũng khí, khuyết thiếu khai thác thị trường hùng tâm tráng chí, không thể làm F0Ze2ar4 gì khác hơn là hạn chế quốc nội tơ lụa sinh sản.

Vân Tranh cảm giác mình có trách nhiệm để Tây Hạ những mục dân mặc vào mỹ lệ tơ lụa, những kia yêu khiêu vũ mặt đỏ trứng cô nương mặc vào như vậy mỹ lệ tơ lụa uyển chuyển nhảy múa thời điểm nên là một loại thể nào mỹ a.

Thổ phiến người cũng không thể bỏ qua, nếu tám tư ba mới hưng khởi hướng về thần linh cùng khách nhân tôn quý kính hiến Cáp Đạt này một hài lòng truyền thống, chính mình có trách nhiệm hiện tại liền đem này cỗ tử phong trào gây nên đến, cũng hướng về Liêu quốc cùng xa xôi trên thảo nguyên truyền bá.

Ngẫm lại đều hạnh phúc, mỗi một cái dân chăn nuôi nhìn thấy bạn tốt thời điểm, trước tiên không nói, mà là móc ra một cái mỹ lệ tơ lụa Cáp Đạt kính hiến cho bằng hữu của chính mình, đây là cỗ nào chân thành chúc phúc a, sau đó hai huynh đệ an vị ở cỏ xanh, móc ra một vò tử Vân gia rượu mạnh vừa uống vừa cất giọng ca vàng tán tụng vĩ đại thần linh, đây là cỗ nào mỹ một bức tranh họa a, thảo nguyên hán tử hùng tráng dũng mãnh bày ra nhìn một cái không sót gì.

Mà Vân gia đây, có điều là tùy tiện muốn một điểm không đáng giá dê bò cùng da trâu, còn có người đồng ý trong âm thầm năm không muốn chiến mã đến trao đổi, Vân gia cũng có thể cố hết sức đáp ứng, dù sao trên thảo nguyên huynh đệ phúc lợi mới là trọng yếu nhất, Vân gia liền không phải chạy tiền tài đi, mà là vì kết bạn, chính là đơn thuần kết bạn.

"Phu quân, phu quân, ngài làm sao cháy nước miếng?" Lục Khinh Doanh lo lắng nhìn ảo tưởng đầu đầy mồ hôi trượng phu, một bên giúp đỡ hắt nước, một bên lớn tiếng mà hỏi.

Vân Tranh ôm Lục Khinh Doanh, Mỹ Mỹ ở nàng ngoài miệng hôn một hồi, miệng rời đi Lục Khinh Doanh miệng thời điểm còn phát sinh rất lớn tiếng vang, lại như nổ nấp bình tử như thế vang trầm.

Lục Khinh Doanh đã thành thói quen trượng phu không đúng giờ phát rồ, tuy rằng ngay ở trước mặt Tiểu Trùng có chút thẹn thùng, có điều đã không quá để ý, liền nghe Vân Tranh cao hứng nói với nàng: "Vân gia hiện tại muốn toàn lực phưởng tuyến, sau đó đem chúng ta sợi tơ giao cho cầm quan thành dệt, cho bọn họ đào gia công phí, chức xong sau đó liền kéo trở

về, nhớ kỹ, chúng ta tư lự không bán, Lục gia nếu như có bao nhiêu đi ra sơi tư ký phải thu hồi đến, giá cả không thể quá cao, vượt qua năm ta đi ra ngoài một chuyến, đem những này tư lự toàn bộ bán đi, khai thác ra một cái thương nói ra đến, nếu như sự tình thuận lợi, sau đó Thành Đô tư lự thì có nơi đi. Những này chức công liền không lo lắng không hoạt XXX."

Ngay ở Vân Tranh trắng trợn hướng về lão bà nói khoác thời điểm, Tiểu Lâm trốn ở trong phòng từng chữ từng chữ nghiên cứu cái kia phong mật hàm trên tự, hẳn thực sự là không nhìn ra có lý lẽ gì, có điều chính là Lý Nguyên Hạo đoạt chính mình con dâu mà thôi, trước đây hoàng hậu bị phế rơi mất, đôi này : chuyện này đối với Lý Nguyên Hạo tên sắc quý kia tới nói không coi là chuyện gì, hẳn ngay cả mình lão nương đều có thể độc chết, đem mình mang thai lão bà giết chết lại không phải chưa từng làm. Chẳng lẽ nói lần này sẽ có cái gì không giống?

Hẳn là làm sao từ nơi này diện nhìn ra có thể phát tài? Hẳn là làm thế nào thấy được chuyện này Đại Tổng có tiện nghi có thể chiếm? Buồn bực Tiểu Lâm, nghĩ đến thời gian rất lâu, đều không nghĩ ra, hay là đây là gian thương bản năng? Lúc này hẳn chợt nhớ tới mình bên người còn có một gian thương, mau mau cười lên mã, ban ngày liền đi tới Linh Tế các, chuẩn bị để Hoa Nương nhìn, trong này có phải là có huyền cơ gì.

Hoa Nương sau khi xem, lâu dài đều không nói tiếng nào, nhắm mắt lại tính toán, bộ ngực cao vút chập trùng lợi hại, sau khi mở mắt gõ lên cái kia phong mật hàm đối với Tiểu Lâm nói: "Đại Tổng hiện tại nếu như hữu tâm, cũng có thể đi phân hoá lôi kéo một ít kẻ thù của chính mình, đây là thời cơ tốt nhất, Lý Nguyên Hạo làm ra người người oán trách sự tình, hiện tại liền con trai của chính mình e sợ đều muốn giết chết hẳn, người này đã cách chúng bạn xa lánh không xa.

Tây Hạ người không phải nghe theo Trương Phổ không cho phép Đại Tổng hàng xa xỉ tiến vào Tây Hạ sao? Hiện tại phỏng chừng sẽ có buông lỏng, Vân Tranh trong tay đều có cái gì? Rượu mạnh? Chúng ta đều biết vật

này thích hợp nhất lạnh lẽo nơi người, vì lẽ đó hẳn nhất định sẽ bán phong, hẳn còn có cái gì? Tô hợp hương? Chỉ cần là người phụ nữ đều muốn, có điều hai thứ đồ này số lượng quá ít, nhà hẳn nhiều nhất chính là cái gì?"

Tiểu Lâm dù muốn hay không nói: "Tơ lụa! Nhưng là Lý Nguyên Hạo sẽ không cho phép tơ lụa lượng lớn tiến vào Tây Hạ, giao dịch tơ lụa chỉ có thể đi Ngân châu Đô Ti, đại Tổng Thương Nhân đến Ngân châu trên căn bản chính là đợi làm thịt cừu con."

Hoa Nương chỉ tiếc mài sắt không nên kim cắn răng đối với Tiểu Lâm nói: "Không phải đều nói Lý Nguyên Hạo sắp chúng bạn xa lánh sao? Hẳn quy củ hữu hiệu sao? Ở Tây Hạ chưa từng xuất hiện cái kế tiếp cường lực nhân vật trước, Vân Tranh nhất định sẽ đem tơ lụa bán cho Tây Hạ người. .

Trời ạ, cái tên này dĩ nhiên muốn đem Tây Hạ người xem là ván cầu, tiếp xúc người Khiết đan cùng thổ phiên người, hẳn đến cùng muốn làm gì? Không được, ta đến đi hỏi một chút."

Hoa Nương lập tức từ trên giường mềm nhảy lên đến, mặc vào giày liền đi ra ngoài, Tiểu Lâm cuối cùng cũng coi như là minh tái một chút, đi ra ngoài giúp đỡ Hoa Nương đóng xe, chỉ chốc lát liền bụi mù cuồn cuộn hướng về Vân gia chạy đi. ww.uukanshu.net

Trương Phương Bình đứng Thái Dương địa bên trong, hí lên kêu to, vô số đánh ở trần quân tốt dùng diêu cánh tay điều Khởi từng cái từng cái chứa đầy tảng đá lông trúc, theo Trương Phương Bình hiệu lệnh đồng thời buông tay, sóng lớn mãnh liệt phân miệng cá ngay lập tức sẽ bắn lên vô số bọt nước, đi ngang qua một lần lại một lần lặp lại lao động sau, nước sông yêm lên đập nước.

Ba mươi mấy tráng hán hô ký hiệu lắc đòn, chậm rãi mở ra van ống nước trên nghìn cân hạp, mãnh liệt nước sông ngay lập tức sẽ tràn vào van ống

nước, sóng lớn cuộn cuộn chạy về phía Thành Đô bình nguyên.

Một ít tuổi trẻ hậu sinh ăn mặc màu đỏ trừ y ở thế nước phía trước chạy trốn, mặt sau chính là mãnh liệt Trường Giang thủy ở dưới theo thật sát, có một ít thiếu niên người bị đầu sóng đánh đổ ngay lập tức sẽ đưa tới cả ngày cười vang, những kia kỹ năng bơi rất tốt thiếu niên người đang dâng trào dòng nước bên trong nước chảy bèo trôi, ảo não lớn tiếng chửi bới, kết quả đưa tới càng nhiều cười nhạo.

Trương Phương Bình cùng Tô Tuân đứng đập nước trên, trên mặt rất cục có ý cười, những này thủy tuy rằng không thể thỏa mãn toàn bộ Thành Đô phủ ruộng lúa, nhưng cũng có thể bảo vệ Thành Đô phủ Hạ thu còn có lương thực có thể no bụng, mấy ngày liền gian lao rất cục có báo lại.

Trương Phương Bình chỉ cầu cầu đến tám tháng mùa mưa đến trước, chính mình có đầy đủ thời gian có thể đem trong sông những tảng đá kia dọn dẹp ra đến, bằng không, chờ đợi Thành Đô người sẽ là một hồi đại hồng thủy. . .

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Không Làm Anh Hùng

Sinh hoạt kỳ thực chính là đang không ngừng mà vượt qua một lại một cửa ải khó, được cái này mất cái khác có lúc là không cách nào tránh khỏi, chỉ có thể cân nhắc sau khi lấy đối với mình có lợi nhất một loại phương thức đi làm mà thôi.

Ở Lý Băng phụ tử đào bới đều giang yển trước, hiện tại được xưng "Thiên Phủ Chi Quốc" Thành Đô bình nguyên, ở cổ đại là một thủy nạn hạn hán hại vô cùng nghiêm trọng địa phương. Lý Bạch ở (Thực đạo khó) bản này tên thơ ca bên trong "Tầm tùng cùng ngư phù, khai quốc hà mờ mịt", "Người hoặc thành mỗi miết" cảm thán cùng thảm trạng, chính là thời đại kia chân thực khắc họa.

Đều giang yển công trình thủy lợi đầy đủ lợi dụng địa phương Tây Bắc cao, Đông Nam thấp địa lý điều kiện, căn cứ sông lớn xuống núi khẩu nơi đặc thù địa hình, thủy mạch, thủy thế, thừa thế dẫn dắt, không bá hoa tiêu, tự chảy tưới, khiến đê, phân thủy, thoát lũ, bài sa, khống lưu lẫn nhau y tồn, cộng vì là hệ thống, bảo đảm chống lũ, tưới, thủy vận cùng xã hội dùng thủy tổng hợp hiệu ích phát huy đầy đủ. Đều giang yển dựng thành sau, Thành Đô bình nguyên ốc dã ngàn dặm, "Thủy hạn từ người, không biết mất mùa, thì không năm mất mùa, vị chi Thiên Phủ "

Làm Thực trung sĩ tử nếu như không biết đều giang yển ở thủy lợi phương diện tác dụng, là sẽ bị người ta chế nhạo, đây là Thực trung người kiêu ngạo, cũng là Thực trung sĩ tử sống lưng vị trí, bây giờ Đại Tổng thủy lợi quan chức, trong đó có sáu phần mười xuất từ Thực trung, Lý Băng công trạng không chỉ chói lợi thiên cổ, cũng Phúc Trạch Thực trung sĩ tử.

Cuốn cuộn dân giang, gieo vạ Thục trung bình nguyên mấy chục ngàn năm, chỉ có đến nhân loại mở ra trí tuệ sau khi, mới do Lý Băng phụ tử hóa hại vì là bảo, trí tuệ không thể nghi ngờ chính là nhân loại chiến thắng tự nhiên, cải tạo tự nhiên địa vô thượng pháp bảo.

Tiểu Lâm chính mình liền cảm thấy hết sức thiếu hụt trí tuệ, ở Hoa Nương cùng Vân Tranh tranh luận trong tiếng, hẳn bất đắc dĩ lùi ra, bởi vì hẳn phát hiện mình một điểm đều không nghe rõ bọn họ đến cùng đang nói cái gì.

Tại sao Tây Hạ người nhất định sẽ mua tơ lụa? Tại sao bán một vò rượu liền cần phối hợp một con ngựa? Tại sao ở có tô hợp hương sau khi, Tây Hạ người chiến mã bỗng nhiên liền trở nên không đáng giá, tại sao ở bên trong địa bán không phải rất đắt giá tơ lụa, đến Tây Hạ liền sẽ biến thành giá trên trời? Lúc nào một thớt tơ lụa liền có thể FOLLMVEp đổi một con ngựa hơn nữa hai con dương?

"Người ít đi Ngân tinh cùng thị tham gia trò vui, liền dung mạo người bộ này bánh bao dạng, đi nơi nào còn không được bị Lý Nguyên Hạo con chó này cho người điêu chạy, tên kia là xưng tên sắc quý, người không thể đi!"

Vân Tranh mặc kệ Hoa Nương làm sao cầu xin, chính là không muốn mang theo nàng cùng đi Ngân tinh cùng thị phát tài, nhưng miễn cưỡng đồng ý nàng vào cỗ yêu cầu, là một người đại nam tử chủ nghĩa giả, Vân Tranh chán ghét sử dụng mỹ nhân kế một loại hoạt động, những kia Tây Hạ người hiện tại sớm đã bị nhà Hán thương nhân cung dưỡng cùng giống như con khỉ khôn khéo, mỹ nhân kế? Phỏng chừng Tây Hạ người thích nhất, nuốt người mỹ nhân không giúp người làm việc, người không có biện pháp nào.

"Người liền cẩn thận chờ ở Thành Đô phủ chờ chia tiền, ta cùng Tiểu Lâm đi, nếu như khả năng, ta thậm chí đều muốn đóng vai một hồi giặc

cướp, kỳ thực ta thích nhất làm cường đạo, đây mới thực sự là không tiền vốn buôn bán.

Tiểu Lâm, chúng ta lại Tây Hạ làm cường đạo không xúc phạm Đại Tổng luật pháp chứ?"

Vân Tranh vừa quay đầu lại phát hiện mới vừa rồi còn nghe được rất chăm chú Tiểu Lâm đã không thấy bóng dáng.

"Ta yêu thích kiếm tiền quá trình, không thích tiền!" Hoa Nương nói nghĩa chính ngôn từ.

"Đem người tiền đều cho ta, người không cần, ta cần tiền gấp, bao nhiêu cũng không đủ!" Vân Tranh rất tự nhiên đưa tay ra hỏi Hoa Nương đòi tiền, một yêu thích phấn đấu quá trình người không cần thiết nắm nhiều tiền như vậy tài.

Tiểu Lâm tựa ở thụ ốc dưới đáy, mờ mịt nhìn xanh thắm bầu trời, Thành Đô phủ vẫn không có trời mưa dấu hiệu, tuy rằng ở trong lạch sông bắt đầu có thanh thủy đang chảy xuôi, lão trời không mưa, những kia chỗ cao đồng ruộng vẫn khô cạn một mảnh.

Cùng người thông minh làm bằng hữu là chịu thiệt, không vì cái gì khác, có một ít chuyện cười nhân gia có thể nghe hiểu,

Chính mình nghe không hiểu hàm nghĩa trong đó chính là một loại thiệt lớn, bởi vì Vân Tranh cùng Hoa Nương lại đang trong phòng cười to lên.

Tiểu Lâm lỗ tai rất thính, tuy rằng cách xa mười trượng, hẳn vẫn là có thể mơ hồ nghe được bọn họ đang nói ngữ cùng Lạc Đà cố sự, không biết này có cái gì tốt cười, Lạc Đà dùng bấu lạc đà chứa đựng nước uống? Ngưu có bốn cái vị, ban ngày măn ăn, buổi tối sẽ đem trong dạ dày cỏ khô phun ra nhai lại? Những này không buồn cười a, cùng Lý Nguyên Hạo nửa điểm

quan hệ đều không có, tại sao Hoa Nương nói rồi Lý Nguyên Hạo ba chữ, hai người sẽ cười cùng người điên?

Tiểu Lâm hiện tại triệt để biết được một chuyện, Đại sư huynh để cho mình đến giám thị Vân Tranh vốn là một cái sai lầm, chính mình không có năng lực đến giám thị hẳn, nếu như chỉ là giám thị Vân Tranh hành tung này rất đơn giản, thế nhưng muốn giám thị đầu hẳn bên trong nghĩ gì, hẳn phát hiện mình không thể ra sức.

Tiểu Lâm tay run lên, đôi tay này có thể xé rách Hồ báo, có thể vẫn cường cung, có thể giết địch với đất nước môn ở ngoài, nhưng là hôm nay, hẳn nhưng cảm thấy thật sâu bất đắc dĩ, ở vũ lực chạm đến không tới địa phương, chính mình liền có vẻ không dùng được.

"Chúng ta nói đơn giản, kỳ thực đều là trong gương hoa, trắng trong nước, ta là không bản lĩnh đem những chuyện này biến thành sự thật, trừ phi Tiểu Lâm giúp ta, không riêng là Tiểu Lâm, còn cần Thương Nhĩ bọn họ, Hàm Ngư, hầu tử đều cần, chỉ có chúng ta tạo thành một thể thống nhất, mới có thể ở Ngân tinh cùng thị kiếm được tiền, nói cho cùng, ta chấp hành lực không đủ."

Vân Tranh hoa từ trong phòng truyền tới, vừa còn tự ai hối tiếc Tiểu Lâm lập tức cảm thấy dễ chịu hơn nhiều, sư phụ đã nói, người sống một đời trên liền nhất định là hữu dụng, mặc kệ là người tốt người xấu đều là như vậy, đoạn văn này Tiểu Lâm cảm giác mình đã sắp muốn quên, không nghĩ tới vào lúc này dĩ nhiên rõ ràng xuất hiện ở trong đầu.

"Vẫn hữu dụng, " Tiểu Lâm tự giấu một hồi, lại một lần nữa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy Tô Thức chính nằm ngoài thụ ốc trên bình đài cúi đầu nhìn mình, Tiểu Lâm mặt già đỏ ửng, tâm thần mình thất thủ dưới tình hình, lại quên cảnh giác bản năng.

"Người có thể dạy chúng ta khinh công sao?" Tô Thức đầy cõi lòng kỳ vọng nhìn Tiểu Lâm,

"Cái gì là khinh công? Ai nói cho người?"

"Vân Nhị nói, hẳn nói sư huynh người từ trong nhà lúc đi thoan tường càng tích thủ đoạn chính là khinh công, có thể hay không dạy ta?" Tô Thức từ trên nhà gỗ trên ngóc bờ đi, tiếp tục truy hỏi.

Tiểu Lâm lắc đầu một cái nói: "Cẩn thận mà theo Vân Đại học bản lĩnh, đợi được người học được rồi bản lĩnh, liền sẽ phát hiện võ công là một môn rất không hề có tác dụng bản lĩnh."

"Không muốn giáo liền nói rõ, làm gì sỉ nhục võ công? Văn võ chi đạo một tấm một thi, chính là Thiên Lý, lại như thiên địa âm dương, Nhật Nguyệt luân phiên, thiếu một thứ cũng không được, dịch kinh trên nói, độc dương không sinh, cô âm không dài, đây là lời lẽ chí lý, chúng ta Đại Tống cũng là bởi vì biết võ công quá ít người, đọc sách biết chữ quá nhiều người, cho nên mới phải bị người ta bắt nạt, nếu là có 10 ngàn cái như người vậy hảo hán, chỉ cần tạo thành quân đội, rất dễ dàng hồi phục ta Hán Đường kiểu cũ.

Thời cổ hậu Hoắc Khứ Bệnh suất lĩnh mười ngàn đại quân liền Mã Đạp yên chi sơn lạc thạch vì là ký, cờ nào anh hùng, mà kiếp này trên đã không có như vậy anh hùng, "

Nghe Tô Thức nói như vậy, Tiểu Lâm nhất thời liền nổi lên thi giáo tâm tư, cười nói: "Lẽ nào Địch Hán Thần cũng không thể toán anh hùng? , hẳn dũng mãnh thiện chiến, nhiều lần sung làm tiên phong, suất lĩnh binh sĩ đoạt quan chém tướng, trước sau đánh hạ vững chắc thành, ký châu chờ địa, thiêu hủy Tây Hạ lương thảo mấy vạn, "Thu trưởng 2,300, gia súc 5,700." Cũng chỉ huy binh sĩ ở chiến lược yếu địa kiêu tử cốc tu thành, trúc

chiêu an, phong lâm, tân trại, đại lang chư bảo, "Đều ách tặc muốn hại : chỗ yếu" .

Hắn mỗi Chiến tót tai bù xù, đồng mặt nạ, xông lên trước, đánh đầu thẳng đó không gì cản nổi, Địch Thanh rơi xuống đầy rẫy chiến công, thanh danh lan xa với biên tái, lẽ nào người như vậy cũng không thể toán làm anh hùng?"

Địch Thanh Chiến chờ bị Đại Tổng rộng rãi vì là tuyên truyền, ở Đại Tổng "Diện niết tướng quân" tên chân chính có thể xưng tụng nổi tiếng, Tô Thức nên nghe hơn người ta tên tuổi.

Không nghĩ tới Tô Thức lắc đầu một cái nói: "Vân Đại nói rồi, đem Địch Thanh đặt ở biên quan, hẳn chính là một vô địch Mạnh Hồ, đáng tiếc triều đình đem một con Mạnh Hồ dùng sợi xích sắt thuyên lên đặt ở cửa nhà làm chó giữ cửa, như vậy chó giữ cửa theo thói quen thụ mao nhe răng, nhất định sẽ làm cho chủ nhân không thích, vì lẽ đó bị giết đi ăn thịt chó thời gian không xa.

Là Giao Long nên ở trong biển rộng phiên ba, là Mạnh Hồ nên Hồ gào cao cương để Bách Thú chấn động hoàng, quân gia phệ thanh chỉ có thể đưa tới đánh chó con, số mệnh của hắn đã định, không cách nào thay đổi."

Tiểu Lâm nhú nhú mày không thích nói: "Địch Hán Thần đến nay người ở Huệ Châu làm đoàn luyện sứ, mã quân phó bộ Chỉ Huy Sứ, nơi đó làm cho người ta làm chó giữ cửa, tiểu tử hoàn toàn là nói bậy."

Tô Thức vỗ tay cười nói: "Như vậy dừng tướng lẽ nào liền không nên đưa đến diên an đường cùng Tây Hạ đại chiến, hoặc là điều đi Sơn Tây phòng bị người Liêu xâm lấn, tại sao sẽ thả ở Huệ Châu, người mà nhìn Huệ Châu ở nơi nào liền rõ ràng, đó là ở biển rộng một bên, dừng tướng đi tới an nhàn địa phương còn có thể có chỗ lợi gì đây, lẽ nào là trảo tặc sao?"

Tiểu Lâm ngực bên trong vừa tiêu tan phiến muộn khí bị Tô Thức mấy câu nói lại cho câu dẫn lên, ww uukanshu. net tiểu tử này nói không sai, Địch Thanh này con Mãnh Hồ quả thật bị đặt ở ôn nhu hương.

"Tô Thức không được ăn nói linh tinh, triều đình đại sự há lại là người một giới lời trẻ con trẻ con có thể ăn nói bừa bãi, Địch Hán Thần có công với quốc, hiện tại hưởng mấy năm thanh phúc không cái gì không đúng."

Thấy Tô Thức ở cùng Tiểu Lâm tranh luận, Vân Tranh mau chạy ra đây quát lớn.

"Có cái gì tốt quát lớn, hài tử nói nửa điểm không giả, ôn nhu hương chính là mộ anh hùng, vị anh hùng nào chỉ cần mấy năm không ra chiến trường, thì sẽ không đánh trận, Lưu Bị năm đó còn nói mình ba năm chưa đánh trận liền tỳ thịt đột ngột sinh ra, một đoàn luyện sử dụng không được mấy năm liền thành phế nhân." Hoa Nương nắm ở Tô Thức, tức giận bất bình phẫn bác, phẫn bác sau khi xong còn nhỏ thanh cổ vũ Tô Thức sau đó liền nói như vậy nói thật, nói thật, làm một hảo hán tử.

"Người đây là muốn hại chết đứa nhỏ này có phải là, hãn gia giáo vốn là ngay ngắn, tương lai con đường nhất định sẽ phi thường khó đi, ta dự định để hãn học khéo đưa đẩy một ít, như vậy hãn sẽ thiếu đi rất nhiều tai họa, như người vậy cổ vũ hãn, chẳng phải là muốn hãn hé miệng cái gì đều nói, như vậy vừa đến, chẳng phải là thành quan trường kiêng kỵ nhất miệng rộng, một khi thành người như vậy, mặc kệ hãn tài hoa làm sao hơn người, tương lai con đường cũng sẽ nhấp nhô dị thường, đồng thời sẽ đưa tới tiểu nhân căm ghét.

Bên cạnh ta người, không cầu hãn kiến công lập nghiệp, chỉ nguyện hãn Phúc Thọ lâu dài, vân gia con cháu không làm anh hùng, cũng không làm tránh thần, mỗi người chỉ cần có thể đem một đời khoái hoạt vượt qua ta liền hài lòng."

TRÍ TUỆ ĐẠI TỔNG CV

Kiệt Dữ 2

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Ta Đến Vậy

Tiểu Lâm sắc mặt thay đổi một hồi, hăn vẫn cho là Vân Tranh là một lấy thiên hạ làm nhiệm vụ của mình người, không nghĩ tới Vân Tranh tâm tư dĩ nhiên là chuẩn bị ngơ ngơ ngác ngác vượt qua một đời, như vậy một hạng người kinh tài tuyệt diệu làm sao tầm thường sống hết đời, quả thực chính là phung phí của trời a, không được, hăn tuyệt đối không thể trở thành người như vậy.

"Người tại sao có thể như vậy? Người ở Đâu Sa trại không phải đã làm rất khá sao? Bây giờ làm hà muốn lùi bước?"

"Thời cơ không tốt, có một đại nhân vật liền muốn đột nhiên xuất hiện, đem người tới mọi người nói hăn trên người chịu thiên hạ ba mươi năm đại danh, mỗi người đều đối với hăn tràn ngập chờ mong, vì lẽ đó, ta như vậy con tôm nhỏ vẫn là trốn xa chút, sớm một chút thi đậu tiến sĩ, trộn lẫn cái Tiểu Quan đi chỗ thật xa không lý tưởng, triều đình trên quá nguy hiểm, không đi!"

Tiểu Lâm hiện tại cực kỳ hoài niệm ở Lăng Vân độ trên xây dựng cầu dây F04MNGHb Ngũ Câu hòa thượng, chính mình miệng lưỡi ngược, không khuyên nổi Vân Tranh, chỉ hy vọng Ngũ Câu trở về có thể cảm hóa Vân Tranh, vì thiên hạ bách tính bán mạng.

Vân Tranh trong lúc vô tình từ đường báo lên nhìn thấy Vương An Thạch tin tức, vị này người bây giờ vương ở ngân huyền nhậm chức, ở thời kì giáp hạt mùa đem huyện chính phủ trong kho hàng lương thực mượn tiền cho địa phương dân chúng, đợi được thu thu sau đó, Ghana chút

ít lợi tức, trả lại quan phủ, huyền kho lương thực cho nên tân trần tương dịch, lương thực hư nguy hiểm bị tiêu trừ.

Người khác không biết, Vân Tranh làm sao sẽ không biết đây chính là mạt non pháp mô hình, cái tên này từ hiện tại liền bắt đầu chính mình khủng bố biến pháp thí nghiệm, trở lại mấy năm, liền có thể quát tháo phong vân, đợi được Nhân Tông hoàng đế tạ thế, Thần Tông vào chỗ, hăn ngay lập tức sẽ thấy thần Sát Thần, thấy Phật giết Phật, biến pháp thất bại không nói. Còn có thể cho Đại Tổng mở ra một ác liệt nhất mới đầu, vậy thì là văn tự ngược!

Như vậy ôn thần vẫn là trốn xa chút, không những mình muốn trốn xa chút, còn muốn giáo Tô Thức cũng lẩn đi xa xa mà, ai chỉ cần dính lên hăn, xui xẻo mười năm là nhẹ nhất.

Hăn cái kia vàng thau lẫn lộn biến pháp, Vân Tranh căn bản là không dám nhận được, hậu thế Thái tông tìm thật nhiều khối ruộng thí nghiệm. Thấy Chung Tử nẩy mầm, mới dám hướng về cánh đồng bên trong gieo, vị này vốn là võ mạnh đầu chắc hăn phải vậy chỉ đạo thiên hạ dân sinh, quá dũng cảm, cũng chỉ có Thần Tông như vậy nhiệt huyết Hoàng Đế mới sẽ tin tưởng câu kia tên "Dân không thêm phú mà quốc dùng đủ" phí lời!

Vân Tranh đến hiện tại còn không hiểu Vương An Thạch vì sao lại nói câu nói này, quan phủ đem tiền mạnh mẽ mượn cho bách tính thu lợi tức, này ở khốn cùng địa phương tự nhiên là đều đại hoan hỉ, số tiền này có thể hòng duy trì năm sau càng tốt hơn sinh sản, nhưng là ở những kia giàu có địa phương. Nhân gia không cần vay tiền, người nhất định phải mượn tiền, đây chính là cướp trắng trợn.

Hàng năm sản sinh lợi tức chính là hăn nói câu nói kia "Dân không thêm phú mà quốc dùng đủ" lời chú giải.

Vân Tranh đương nhiên sẽ không đem những câu nói này nói ra. Vương An Thạch hiện tại có điều là một Huyện lệnh mà thôi. Vẫn không có đạt đến có thể khoáng chừng : trái phải thiên hạ mức độ, trên người chịu ba mươi năm đại danh lời giải thích hiện nay cũng chỉ có Vân Tranh một người biết mà thôi.

Lục Khinh Doanh những ngày qua phi thường bận rộn, đều là ở dựa theo phu quân đi mua lương,

Chỉ cần quan phủ bắt đầu bán lương, mặc kệ giá cả bao nhiêu Vân gia đều sẽ lượng lớn mua tiến vào, hiện tại Vân gia hầu như đã biến thành một to lớn kho lúa.

" phu quân a. Hiện tại Thành Đô phủ đã có thủy, ngài xem lúa cũng đã trồng xuống, ngài còn lo lắng cái gì, chúng ta lương thực thực sự là quá hơn nhiều, hơn nữa quan phủ thật giống cũng không muốn cho chúng ta bán lương thực. Những kia lương thương cho rằng chúng ta cũng dự định làm lương thực buôn bán, cũng không muốn bán lương cho chúng ta. Thiếp thân ngày hôm nay nhưng là không ít bị người khinh thường chờ đợi."

"Không thiếu lương? Người là nói thành đô phủ không thiếu lương? Cây cải dầu không còn, cam quýt không còn, hạn ruộng dốc trên hoa màu không còn, bởi vì không có thảo, không thừa bao nhiêu lương thực, bách tính gia năm nay đều không dưỡng trư, không dưỡng dương, gà vịt dưỡng cũng thiếu, có biết hay không, những này có thể đều là lương thực a.

Người không phải chỉ ăn gạo, còn muốn ăn những khác, người đi xem xem, những kia chỉ ăn gạo người, một bữa cơm có thể ăn bao nhiêu gạo, chúng ta loại này đều là có món ăn có thịt người có thể ăn bao nhiêu gạo.

Thương Nhĩ thúc hai ngày trước còn nói với ta lượng cơm ăn của chính mình không xong rồi, liền trong xưởng phụ nhân đều ăn có điều, phải biết Thương Nhĩ thúc ở Đậ Sa trại nhưng là xưng tên bụng bự Hán.

Không còn những đồ ăn này làm bổ sung, gạo sẽ tiêu hao cực kỳ nhanh, nhanh người đều không tưởng tượng nổi, chúng ta đến thời điểm còn muốn nắm lương thực đi quan gia trong xưởng đối tửu, bằng không chuyện làm ăn liền không có cách nào làm, không nhiều truân điểm lương thực sao được."

Hai vợ chồng chính đang chuyện phiếm, liền nhìn thấy hầu tử cười hì hì từ bên ngoài chạy vào, đến Vân Tranh trước mặt cười nói: "Thiếu gia, triều đình cứu tế cho Thành Đô phủ lương thực đến rồi, dựa theo pháp lệnh, chúng ta còn có ba đăm nhiều miễn phí lương thực có thể lĩnh đây."

Nghe đến mấy câu này, Vân Tranh ngay lập tức sẽ cười thấy nha không gặp mắt, này vẫn là đầu mình một hồi hưởng thụ Đại Tổng phúc lợi, dặn dò quản gia mang tới trúc khuông mau mau đi lĩnh, nghe nói lần này đưa tới phần lớn đều là lúa mạch, vẫn là Quan Trung thật lúa mạch.

Vân Tranh không chỉ để lão Liêu đi lĩnh chính mình, còn để hẳn thả ra thoải đi, nếu là có không thích ăn lúa mạch, Vân gia đồng ý một cân lúa mạch đổi lấy tám lượng kê, lượng lớn thu mua.

Lúa mạch đối với Thục trung người đến nói chính là một cái phiền phức, ăn quán hạt thóc khẩu vị hưởng không chịu được lúa mạch dãn vật, vì lẽ đó hai ngày công phu, Vân gia lại thêm ra đến rất nhiều lúa mạch.

Vân gia cối xay bắt đầu ngày đêm không ngừng mà chuyển động, đem lúa mạch mài thành bột mì, trấu cám bị cầm cho heo ăn, đường dương, lúa mạch bị ròn rã cọ xát ba lần, lần thứ ba lúa mạch chưng đi ra bánh màn thầu đã phi thường hắc, cắn ở trong miệng cũng phi thường thô ráp, Lục Khinh Doanh không biết Vân Tranh tại sao phải làm ra nhiều như vậy hắc diện đi ra, này cùng ăn trấu cám khác nhau ở chỗ nào.

"Đây chính là cứu mạng lương thực, nương, từ dưới xong tuyết đến hiện tại một giọt mưa đều không có dưới, một khi đến mùa mưa, ta cũng không

biết nơi này sẽ dưới bao nhiêu vũ, đến thời điểm người liền biết hắc diện tầm quan trọng, người một khi không còn ăn, quan âm thổ đều sẽ đi xuống ăn, càng không muốn hắc mặt, đến thời điểm vậy cũng đều là bảo bối."

Vân gia trắng trợn mua lương thực rất cực gây nên quan phủ chú ý, một tiểu lại đi tới Vân gia, yêu cầu Vân gia gia chủ ngày mai sáng sớm đi phủ nha một chuyến, phủ Tôn đại nhân có lời muốn hỏi.

Lục Khinh Doanh căng thẳng cực kỳ, dù sao Vân gia hiện tại việc làm cùng những kia lương thương việc làm khác biệt không lớn, đều là ở thiên tai năm trắng trợn truân cư lương thực, chỉ cần là quan địa phương phủ đều sẽ quá hỏi một chút.

Vân Tranh so với Lục Khinh Doanh liền vững vàng nhiều lắm, đến buổi tối vẫn còn đang thật lòng đọc sách, làm cái ký, (Khánh Lịch biên xá) đem rất nhiều pháp luật điều mơ hồ hóa, trở nên không lại rõ ràng, như vậy liền cho quan địa phương rất lớn thao tác không gian, nếu như gặp phải thanh quan, tự nhiên sẽ tạo phúc bách tính, nếu như gặp phải hôn quan, ngay lập tức sẽ biến thành tàn dân chi tặc.

Vân Tranh cho rằng đây là Trương Phương Bình ở cho mình thương lượng cửa sau, thật thuận tiện chính mình thống trị Thành Đô, nguyên bản Thẩm Phán quyền phần lớn thao túng ở để hình quan trong tay, hiện tại hẳn chỉ có điều dùng một Tiểu Tiểu có thể hỏi thủ đoạn, liền đem mình quyền lợi mở rộng đến để hình quan chức quyền phạm vi.

Đã sớm nghe nói người này làm người nghiêm khắc, liền không biết ngày mai gặp mặt chính là một thế nào tình cảnh, rất là chờ mong a, lần này xem như là nhìn thấy một vị chân chính Đại Tổng quan lớn.

"Phu quân, ngày mai nếu như sự tình không ổn, chúng ta liền đem lương thực trả lại thường bình kho làm sao?" Lục Khinh Doanh vươn mình ngồi dậy lo lắng lo lắng đối với Vân Tranh nói.

Vân Tranh lắc lắc đầu nói: "Không cần phải thế, chúng ta vẫn không có xúc phạm luật pháp, mặc dù có thể mua được nhiều như vậy lương thực, kỳ thực đều là Trương Phương Bình lòng tự ái của mình ở quấy phá, hãn nói cho Thành Đô người, hiện tại có thủy, liền không cần lo lắng thiếu lương thực, chỉ chờ tới lúc Hạ lương thu gặt, tai họa sẽ đi xa.

Tân quan đến nhận chức, ba thanh hỏa là muốn thiêu, hãn đem triều đình cứu tế lúa mạch không trả giá phân phát cho bách tính, hơn nữa không phần chờ hộ cùng hạ đẳng hộ mỗi gia đều có, kỳ thực chính là ở năm triều đình lương thực ở hối lộ Thành Đô phủ bách tính, hiện tại khả năng cũng cảm thấy không thoả đáng, hãn đem dân giang thủy dẫn lên đến rồi, trên trời thủy nhưng không có chịu đến Thiên nhân cảm ứng hạ xuống Cam Lâm, khô hạn càng ngày càng nghiêm trọng, đợi được mùa hạ vừa qua, lũ mùa thu đến thời gian, hãn còn muốn đem điền tiến vào đường sông tảng đá lại lấy ra, bằng không nước sông sẽ chảy ngược, nếu như Thành Đô phủ thành bùng biên, hãn Trương Phương Bình e sợ khó thoát chịu tội, có điều đây là trợ lý người nhất định phải gánh vác trách nhiệm, cái tên này lẽ ra có thể gánh vác được."

Hai vợ chồng nói nhỏ nói rồi rất lâu, lúc này mới đem Lục Khinh Doanh hồng đến hài lòng ngủ, vân tranh cũng nhắm hai mắt lại, chuẩn bị tinh thần chuẩn bị gặp gỡ vang danh thiên cổ Trương Phương Bình đến cùng là cỡ nào anh tài.

Ngày thứ hai Vân Tranh ở cửa thành mở ra ngay lập tức liền tiến vào Thành Đô phủ, xuyên qua thừa yên quan phế tích đi tới phủ nha môn trước chờ đợi Trương Phương Bình tiếp kiến, ww uukanshu. net quan trường coi trọng nhất trên dưới tôn ti, Vân Tranh hiện tại nếu là triều đình quan chức, cái kia nhất định phải tuân thủ quy tắc của nơi này, muốn bạch y ngạo vương hầu người trên căn bản đều là đầu đất.

Trương Phương Bình xa so với chính mình tưởng tượng tuổi trẻ, nhiều nhất cũng là bốn mươi tuổi, ở Triệu tri phủ lúc rời đi, vội vã gặp qua một

lần, ngồi ở Tri Phủ gia trong khách sảnh, nhìn bên ngoài tinh xảo lâm viên, không khỏi nhớ tới Triệu Tử Tinh đến, cái kia phóng khoáng công tử bột từ khi đi tới Lương Hồ, bây giờ vẫn không có thu được hản bình an tin.

Thục trung năm nay có tai họa, trên đường đương nhiên sẽ không Thái Bình, Trường Giang trên mực nước cũng không cao, muốn dọc theo Trường Giang đi xuống đi khắp, ở Đại Tống vẫn là cùng quá Quý Môn Quan như thế, nghe nói Trường Giang Tam Hiệp trên khối này gọi là ta đến vậy đá ngầm liền để bao nhiêu người trở thành ngư miết mỹ thực, hiện tại hản nên đã qua ba hạp chứ?

"Thừa phụng lang đang suy nghĩ gì? Như vậy nhập thần?" Trương Phương Bình phi thường kỳ quái, người thiếu niên này rõ ràng ở nói chuyện cùng chính mình, nhưng chẳng biết vì sao sẽ trở nên tinh thần hoảng hốt, này là phi thường không lẽ phép.

"Phủ tôn thứ tội, hạ quan thấy hoa thính trước này ngọn núi giả, chợt nhớ tới cùng trường Triệu Tử Tinh đến, hản nói cho ta, đại tai đến thời điểm, phụ thân hản yêu cầu toàn gia nhịn ăn nhịn mặc, đáng thương hản thực tràng rộng lớn, đều là ăn không đủ no, liền mẫu thân hản sẽ đem bánh ngọt lén lút tàng ở tòa này giả sơn trong một cái động, thuộc hạ nhớ tới đoạn chuyện cũ này, không khỏi lo lắng cùng trường có thể không bình an né qua ta đến vậy!"